B. gr. 209 b

3

B. gr. 209 8/13

Η ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ.

Ἐκ τοῦ ἐν Μόσχᾳ, ἀδείᾳ τῆς ἱερᾶς διοικούσης Συνόδου πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, ἐκτυπωθέντος ἀρχαίου ἀλεξανδρινοῦ Κώδηκος

Μετατυπωθεῖσα,

ΕΥΔΟΚΙᾼ ΜΕΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΕΙᾼ ΤΗΣ

ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

ΔΑΠΑΝῌ ΔΕ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΓΓΛΙᾼ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΠΡΟΣ ΔΙΑΔΟΣΙΝ
ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ,

Ἵνα δωρεὰν τοῖς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Κλήρου διανέμηται.

ΤΟΜΟΣ Γ′.

ΠΕΡΙΕΧΩΝ ΤΟ ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ, ΤΑΣ ΠΑΡΟΙΜΙΑΣ, ΤΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΝ,
ΤΟ ᾀΣΜΑ ΤΩΝ ᾀΣΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΡΟΦΗΤΑΣ ΑΠΑΝΤΑΣ.

3

ΑΘΗΝῌΣΙ,

ΤΥΠΟΙΣ Χ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ͵αωμθ′.

5 G

Biblia

Bayerische
Staatsbibliothek
München

10/88/1223

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ.

ΨΑΛΜ. Α΄. Ι.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν, καὶ 1
ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη, καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκά-
θισεν· ἀλλ᾽ ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ 2
νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύ- 3
λον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρ-
πὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀποῤ-
ῥυήσεται· καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιήσῃ, κατευοδωθήσεται. Οὐχ οὕ- 4
τως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως· ἀλλ᾽ ἢ ὡς ὁ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνε-
μος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς 5
ἐν κρίσει, οὐδὲ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων· ὅτι γινώσκει Κύ- 6
ριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

ΨΑΛΜ. Β΄. ΙΙ.

ΙΝΑΤΙ ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; Παρέστη- 1.2
σαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ
κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. Διάψαλμα. Διαῤ- 3
ῥήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀποῤῥίψωμεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὸν ζυ-
γὸν αὐτῶν. Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ 4
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ 5
αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς. Ἐγὼ δὲ κατεστά- 6
θην βασιλεὺς ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐπὶ Σιὼν ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ, διαγγελῶν 7
τὸ πρόσταγμα Κυρίου. Κύριος εἶπε πρός με· υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ
σήμερον γεγέννηκά σε· αἴτησαι παρ᾽ ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν 8
κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς·
ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, καὶ ὡς σκεῦος κεραμέως συν- 9
τρίψεις αὐτούς. Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε· παιδεύθητε (πάντες) οἱ 10
κρίνοντες τὴν γῆν. Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶ- 11

12 σθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ. Δράξασθε παιδείας μήποτε ὀργισθῇ Κύριος,
13 καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας· ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς
αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

ΨΑΛΜ. Γ'. III.

1 ΨΑΛΜΟΣ τῷ Δαυὶδ, ὁπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου Ἀ-
2 βεσσαλὼμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές
3 με; Πολλοὶ ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ· πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου,
4 οὐκ ἔςι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. Διάψαλμα. Σὺ δὲ Κύ-
5 ριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου. Φω-
νῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου
6 αὐτοῦ. Διάψαλμα. Ἐγὼ (δὲ) ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην,
7 ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου. Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ,
8 τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι. Ἀνάστα Κύριε, σῶσόν με ὁ
Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι μα-
9 ταίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας. Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία·
καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου. Διάψαλμα.

ΨΑΛΜ. Δ'. IV.

1.2 ΕΙΣ τὸ τέλος ἐν ὕμνοις, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖ-
σθαί με, εἰσήκουσέ μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει
ἐπλάτυνάς μοι· οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.
3 Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; Ἱνατί ἀγαπᾶτε ματαιό-
4 τητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος. Διάψαλμα. Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμά-
στωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταί μου, ἐν τῷ
5 κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν. Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέ-
γετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν, καὶ κατανύγη-
6 τε. Διάψαλμα. Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύ-
7 ριον. Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά; Ἐσημειώθη ἐφ'
8 ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε· ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς
τὴν καρδίαν μου, ἀπὸ καιροῦ σίτου, καὶ οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν
9 ἐπληθύνθησαν. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώ-
σω· ὅτι σὺ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με.

ΨΑΛΜ. Ε'. V.

ΕΙΣ τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. 1
Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε, σύνες τῇ κραυγῇ μου, πρόσχες τῇ 2.3
φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου· ὅτι πρὸς
σὲ προσεύξομαι Κύριε. Τὸ πρωὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ 4
πρωὶ παραςήσομαί σοι, καὶ ἐπόψομαι. Ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνο- 5
μίαν σὺ εἶ· οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι πα- 6
ράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου· ἐμίσησας (Κύριε) πάντας
τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας 7
τὸ ψεῦδος· ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ 8
δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέου σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου·
προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε ὁδήγησόν με 9
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώ-
πιόν μου τὴν ὁδόν σου· Ὅτι οὐκ ἔςιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλή- 10
θεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία, τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν,
ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν. Κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεός· ἀποπε- 11
σάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν
αὐτῶν· ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε Κύριε. Καὶ εὐφραν- 12
θήτωσαν (ἐπὶ σοὶ) πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλ-
λιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς· καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ
πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· 13
Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜ. ς'. VI.

ΕΙΣ τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. 1
Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς 2
με. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με Κύριε, ὅτι 3
ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου, καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ 4
σὺ Κύριε ἕως πότε; Ἐπίστρεψον Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου, 5
σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου· Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ 6
μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι; Ἐκοπία- 7
σα ἐν τῷ στεναγμῷ μου· λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην
μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω. Ἐταράχθη ἀπὸ 8

θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου· ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.
9 Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· ὅτι εἰσ-
10 ήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου, ἤκουσε Κύριος τῆς
11 δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο. Αἰσχυν-
θείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου· ἀποστρα-
φείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

ΨΑΛΜ. Ζ'. VII.

1 ΨΑΛΜΟΣ τῷ Δαυὶδ, ὃν ᾖσε τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων Χου-
2 σὶ υἱοῦ Ἰεμενί. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ
3 πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με· μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων
4 τὴν ψυχήν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος. Κύριε ὁ
5 Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσί μου, εἰ ἀντ-
απέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακὰ, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν
6 ἐχθρῶν μου κενός· καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου καὶ
καταλάβοι, καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωήν μου, καὶ τὴν δό-
7 ξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι. Διάψαλμα. Ἀνάστηθι Κύριε ἐν
ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν μου, καὶ ἐξεγέρ-
8 θητι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω, καὶ συνα-
γωγὴ λαῶν κυκλώσει σε· καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.
9 Κύριος κρινεῖ λαούς· κρῖνόν με Κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου,
10 καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία
ἁμαρτωλῶν· καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, καὶ ἐτάζων καρδίας καὶ νε-
11 φροὺς ὁ Θεός. Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζον-
12 τος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς
13 καὶ μακρόθυμος, μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Ἐὰν
μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει· τὸ τόξον αὐ-
14 τοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἡτοίμασεν αὐτό· Καὶ ἑαυτῷ ἡτοίμασε σκεύη
15 θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο. Ἰδοὺ ὠδί-
16 νησεν ἀδικίαν, καὶ συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν· λάκκον
ὤρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτὸν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον ὃν εἰρ-
17 γάσατο· ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ
18 κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται. Ἐξομολογήσομαι τῷ
Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυ-
ρίου τοῦ ὑψίστου.

ΨΑΛΜ. Η΄. VIII.

ΕΙΣ τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. Κύριε 1.2
ὁ κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ὅτι
ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Ἐκ στόμα- 3
τος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν
σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν. Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρα- 4
νούς σου, ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας ἃ σὺ ἐθε-
μελίωσας· τίς ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀν- 5
θρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν; Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' 6
ἀγγέλους· δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτὸν, καὶ κατέστησας αὐ- 7
τὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν
ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα καὶ βόας ἁπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ 8
πεδίου, τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, 9
τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν. Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν, ὡς 10
θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

ΨΑΛΜ. Θ΄. IX.

ΕΙΣ τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. 1
Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα 2
τὰ θαυμάσιά σου· εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ 3
τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε, ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς 4
τὰ ὀπίσω· ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου. Ὅτι 5
ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου· ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου
ὁ κρίνων δικαιοσύνην. Ἐπετίμησας ἔθνεσι, καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής· 6
τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος. Τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλειπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος, καὶ πόλεις 7
καθεῖλες· ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῶν μετ' ἤχους. Καὶ ὁ Κύ- 8
ριος εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ· ἡτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ·
καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐ- 9
θύτητι. Καὶ ἐγένετο Κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι, βοηθὸς ἐν εὐ- 10
καιρίαις ἐν θλίψει. Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σοὶ (πάντες) οἱ γινώσκον- 11
τες τὸ ὄνομά σου· ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε, Κύ-
ριε. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιὼν, ἀναγγείλατε ἐν 12

13 τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ· ὅτι ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐ-
14 τῶν ἐμνήσθη, οὐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων. Ἐλέη-
σόν με Κύριε, ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ ὑψῶν
15 με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰ-
νέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών· ἀγαλλιάσομαι ἐν
16 τῷ σωτηρίῳ σου. Ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ ᾗ ἐποίησαν· ἐν
17 παγίδι ταύτῃ ᾗ ἔκρυψαν, συνελήφθη ὁ ποῦς αὐτῶν. Γινώσκεται
Κύριος κρίματα ποιῶν· ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελή-
18 φθη ὁ ἁμαρτωλός. Ὠδὴ διαψάλματος. Ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρ-
τωλοὶ εἰς τὸν ᾅδην, πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ Θεοῦ·
19 Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχὸς, ἡ ὑπομονὴ τῶν
20 πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τέλος. Ἀνάστηθι Κύριε, μὴ κραταιού-
21 σθω ἄνθρωπος· κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου. Κατάστησον Κύ-
ριε νομοθέτην ἐπ᾿ αὐτούς· γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν. Διά-
22 ψαλμα. Ἱνατί Κύριε ἀφέστηκας μακρόθεν, ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις
23 ἐν θλίψει; Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ, ἐμπυρίζεται ὁ
24 πτωχός. Συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίοις οἷς διαλογίζονται. Ὅτι
ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ
25 ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται. Παρώξυνε τὸν Κύριον ὁ ἁμαρτωλός· κατὰ
τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει· οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς ἐνώ-
26 πιον αὐτοῦ. Βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ· ἀνταναι-
ρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· πάντων τῶν ἐχθρῶν
27 αὐτοῦ κατακυριεύσει. Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐ μὴ σαλευθῶ,
28 ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἄνευ κακοῦ· οὗ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτοῦ γέ-
μει καὶ πικρίας καὶ δόλου, ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πό-
29 νος. Ἐγκάθηται ἐν ἐνέδρᾳ μετὰ πλουσίων, ἐν ἀποκρύφοις ἀπο-
κτεῖναι ἀθῶον· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν.
30 Ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ, ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ, ἐνεδρεύει
τοῦ ἁρπᾶσαι πτωχόν· ἁρπάσει πτωχὸν ἐν τῷ ἑλκῦσαι αὐτὸν ἐν
31 τῇ παγίδι αὐτοῦ. Ταπεινώσει αὐτόν· κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ
32 αὐτὸν κατακυριεῦσαι τῶν πενήτων. Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· ἐπι-
λέλησται ὁ Θεὸς, ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν
33 εἰς τέλος. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός (μου), ὑψωθήτω ἡ χείρ σου·
34 μὴ ἐπιλάθῃς τῶν πενήτων. Ἕνεκεν τίνος παρώξυνεν ὁ ἀσεβὴς τὸν
35 Θεόν; Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐκ ἐκζητήσει. Βλέπεις, ὅτι
σὺ κόπον καὶ θυμὸν κατανοεῖς, τοῦ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς χεῖράς

σου· σοὶ (οὖν) ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχὸς, ὀρφανῷ σὺ ἦσθα βοη-
θῶν. Σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ· ζητη- 36
θήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ (δι' αὐτήν). Βασιλεύ- 37
σει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἀπολεῖ-
σθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκου- 38
σας Κύριε· τὴν ἑτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς
σου· κρῖναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ, ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι τοῦ μεγαλαυ- 39
χεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

ΨΑΛΜ. Ι'. X.

ΕΙΣ τὸ τέλος Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα, 1
πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου· μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον;
Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον, ἡτοίμασαν βέλη εἰς φα- 2
ρέτραν, τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Ὅτι 3
ἃ (σὺ) κατηρτίσω, (αὐτοὶ) καθεῖλον· ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε; Κύ- 4
ριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, Κύριος ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ· οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσι, τὰ βλέφαρα αὐτοῦ
ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον 5
καὶ τὸν ἀσεβῆ· ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.
Ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας· πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα 6
καταιγίδος ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν. Ὅτι δίκαιος Κύριος καὶ 7
δικαιοσύνας ἠγάπησεν· εὐθύτητα εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ΙΑ'. XI.

ΕΙΣ τὸ τέλος Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης. Σῶσόν 1.2
με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ
τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Μάταια ἐλάλησαν ἕκαστος πρὸς τὸν πλη- 3
σίον αὐτοῦ· χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησαν (κακά).
Ἐξολεθρεύσει Κύριος πάντα τὰ χείλη τὰ δόλια καὶ γλῶσσαν με- 4
γαλορήμονα, τοὺς εἰπόντας· τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν, τὰ 5
χείλη ἡμῶν παρ' ἡμῖν ἐστι, τίς ἡμῶν κύριός ἐστιν; Ἀπὸ τῆς τα- 6
λαιπωρίας τῶν πτωχῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων,
νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος· θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παῤῥησιάσο-
μαι ἐν αὐτῷ. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἁγνὰ, ἀργύριον πεπυρωμέ- 7

8 νον δοκίμιον τῇ γῇ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως. Σὺ Κύριε φυ-
λάξεις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης (καὶ)
9 εἰς τὸν αἰῶνα. Κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι· κατὰ τὸ ὕψος σου
ἐπολυώρησας (πάντας) τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

ΨΑΛΜ. ΙΒ΄. XII.

1 ΕΙΣ τὸ τέλος Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. Ἕως πότε Κύριε ἐπιλήσῃ
2 μου εἰς τέλος; Ἕως πότε ἀποςρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
3 Ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου
ἡμέρας (καὶ νυκτός); Ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ;
4 Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου Κύριε ὁ Θεός μου· Φώτισον τοὺς ὀ-
5 φθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός
μου, ἴσχυσα πρὸς αὐτόν· οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σα-
6 λευθῶ. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα· ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία
μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· ᾄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με·
καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ ὑψίστου.

ΨΑΛΜ. ΙΓ΄. XIII.

1 ΕΙΣ τὸ τέλος Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ
αὐτοῦ· οὐκ ἔστι Θεός. Διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτη-
2 δεύμασιν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός. Κύ-
ριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ
3 ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν. Πάντες ἐξέκλιναν ἅμα,
ἠχρειώθησαν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.
4 Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατεσθίον-
τες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου; τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο.
5 Ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβῳ οὗ οὐκ ἦν φόβος. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐν γενεᾷ
6 δικαίᾳ. Βουλὴν πτωχοῦ κατῃσχύνατε· ὅτι Κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ
7 ἐστι. Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ; ἐν τῷ ἐπι-
στρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται
Ἰακὼβ, καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜ. ΙΔ'. XIV.

ΨΑΛΜΟΣ τῷ Δαυίδ. Κύριε τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώ- 1
ματί σου; ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ σου; Πορευόμενος 2
ἄμωμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην· λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ
αὐτοῦ· ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ, οὐδὲ ἐποίησε τῷ πλη- 3
σίον αὐτοῦ κακὸν, καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοὺς ἔγγιστα αὐ-
τοῦ· ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ (πᾶς) πονηρευόμενος, τοὺς δὲ φο- 4
βουμένους Κύριον δοξάζει· ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ
ἀθετῶν· τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ, καὶ δῶρα ἐπ' 5
ἀθῴῳ οὐκ ἔλαβεν· ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜ. ΙΕ'. XV.

ΣΤΗΛΟΓΡΑΦΙΑ τῷ Δαυίδ. Φύλαξόν με Κύριε, ὅτι ἐπὶ 1
σοὶ ἤλπισα. Εἶπα τῷ Κυρίῳ· κύριός μου εἶ σύ· ὅτι τῶν ἀγαθῶν 2
μου οὐ χρείαν ἔχεις. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμά- 3
στωσε πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. Ἐπληθύνθησαν αἱ 4
ἀσθένειαι αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν· οὐ μὴ συναγάγω τὰς συνα-
γωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων, οὐδ' οὐ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐ-
τῶν διὰ χειλέων μου. Κύριος ἡ μερὶς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ 5
ποτηρίου μου· σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί.
Σχοινία ἐπέπεσάν μοι ἐν τοῖς κρατίστοις· καὶ γὰρ ἡ κληρονομία 6
μου κρατίστη μοι ἐστίν. Εὐλογήσω τὸν Κύριον τὸν συνετίσαντά 7
με· ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί μου. Προωρώ- 8
μην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός· ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστὶν,
ἵνα μὴ σαλευθῶ. Διὰ τοῦτο ηὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιά- 9
σατο ἡ γλῶσσά μου· ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλ-
πίδι. Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδου, οὐδὲ δώ- 10
σεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς· 11
πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου· τερπνότητες ἐν
τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

ΨΑΛΜ. ΙϚʹ. XVI.

1 ΠΡΟΣΕΥΧΗ τοῦ Δαυΐδ. Εἰσάκουσον Κύριε δικαιοσύνης μου·
πρόσχες τῇ δεήσει μου· ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου, οὐκ ἐν χεί-
2 λεσι δολίοις. Ἐκ προσώπου σου τὸ κρῖμά μου ἐξέλθοι· οἱ ὀφθαλ-
3 μοί σου ἰδέτωσαν εὐθύτητας. Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπ-
4 εσκέψω νυκτός· ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία. Ὅπως
ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ ϛόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λό-
5 γους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς. Κατάρτισαι
τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ δια-
6 βήματά μου. Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεός· κλῖνον
7 τὸ οὖς σου ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου. Θαυμάϛωσον
τὰ ἐλέη σου, ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σὲ ἐκ τῶν ἀνθεστηκό-
8 των τῇ δεξιᾷ σου. Φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ· ἐν σκέπῃ
9 τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με, ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν τα-
10 λαιπωρησάντων με. Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχήν μου περιέσχον· τὸ
στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.
11 Ἐκβάλλοντές με νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν
12 ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ· Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕτοιμος εἰς θή-
13 ραν, καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις. Ἀνάϛηθι Κύριε, πρό-
φθασον αὐτούς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς· ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ
14 ἀσεβοῦς ῥομφαίᾳ σου, ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου, Κύριε, ἀπὸ ὀλί-
γων ἀπὸ γῆς· διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν. Καὶ τῶν κε-
κρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν· ἐχορτάσθησαν υἱῶν, καὶ
15 ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν. Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ
ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου· χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί (μοι)
τὴν δόξαν σου.

ΨΑΛΜ. ΙΖʹ. XVII.

1 ΕΙΣ τὸ τέλος τῷ παιδὶ Κυρίου τῷ Δαυΐδ, ἃ ἐλάλησε τῷ Κυ-
ρίῳ τοὺς λόγους τῆς ᾠδῆς ταύτης, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐῤῥύσατο αὐτὸν Κύ-
ριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαούλ·
2.3 καὶ εἶπεν· Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχύς μου· Κύριος ϛερέωμά μου,
καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύϛης μου, ὁ Θεός μου, βοηθός μου, (καὶ) ἐλ-

πιῶ ἐπ' αὐτόν· ὑπερασπιστής μου, καὶ κέρας σωτηρίας μου, ἀντιλή-
πτωρ μου. Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι Κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σω- 4
θήσομαι. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, καὶ χείμαῤῥοι ἀνομίας ἐξ- 5
ετάραξάν με· ὠδῖνες ᾅδου περιεκύκλωσάν με, προέφθασάν με παγίδες 6
θανάτου. Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ πρὸς 7
τὸν Θεόν μου ἐκέκραξα· ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου,
καὶ ἡ κραυγή μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.
Καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ· καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων 8
ἐταράχθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς (ὁ Θεός). Ἀνέ- 9
βη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατεφλό-
γισεν· ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἔκλινεν οὐρανὸν, καὶ 10
κατέβη· καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Καὶ ἐπέβη ἐπὶ Χε- 11
ρουβεὶμ, καὶ ἐπετάσθη· ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Καὶ ἔθε- 12
το σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ· κύκλῳ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ σκοτει-
νὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων. Ἀπὸ τῆς τηλαυγήσεως ἐνώπιον αὐ- 13
τοῦ αἱ νεφέλαι διῆλθον· χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός. Καὶ ἐβρόντη- 14
σεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ Κύριος, καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ· χάλα-
ζα καὶ ἄνθρακες πυρός. Καὶ ἐξαπέστειλε βέλη αὐτοῦ, καὶ ἐσκόρ- 15
πισεν αὐτούς· καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε, καὶ συνετάραξεν αὐτούς.
Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ ἀνεκαλύφθησαν τὰ θεμέ- 16
λια τῆς οἰκουμένης, ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου Κύριε, ἀπὸ ἐμπνεύσεως
πνεύματος ὀργῆς σου. Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους, καὶ ἔλαβέ με· προσ- 17
ελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν. Ῥύσεταί με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνα- 18
τῶν, καὶ ἐκ τῶν μισούντων με· ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. Προ- 19
έφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου· καὶ ἐγένετο Κύριος ἀντιστή-
ριγμά μου. Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν· ῥύσεταί με, ὅτι ἠθέ- 20
λησέ με. Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, 21
καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι· ὅτι 22
ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς Κυρίου, καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου·
Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου, καὶ τὰ δικαιώματα 23
αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησα ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ, καὶ 24
φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου. Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος 25
κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χει-
ρῶν μου ἀνταποδώσει μοι ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Μετὰ 26
ὁσίου ὁσιωθήσῃ, καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθώου ἀθῶος ἔσῃ, καὶ μετὰ ἐκ- 27
λεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ, καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις. Ὅτι σὺ λαὸν 28

29 ταπεινὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις. Ὅτι σὺ
φωτιεῖς λύχνον μου Κύριε· ὁ Θεός μου, φωτιεῖς τὸ σκότος μου.
30 Ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου, καὶ ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερ-
31 βήσομαι τεῖχος. Ὁ Θεός μου ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ· τὰ λόγια
Κυρίου πεπυρωμένα· ὑπερασπιστής ἐστι πάντων τῶν ἐλπιζόντων
32 ἐπ' αὐτόν. Ὅτι τίς Θεὸς πλὴν τοῦ Κυρίου· καὶ τίς Θεὸς πλὴν
33 τοῦ Θεοῦ ἡμῶν; Ὁ Θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν, καὶ ἔθετο
34 ἄμωμον τὴν ὁδόν μου· ὁ καταρτίζων τοὺς πόδας μου ὡσεὶ ἐλάφους,
35 καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἱστῶν με· διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον,
36 καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου. Καὶ ἔδωκάς μοι
ὑπερασπισμὸν σωτηρίας σου, καὶ ἡ δεξιά σου ἀντελάβετό μου· καὶ
ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέ με εἰς τέλος· καὶ ἡ παιδεία σου αὐτή με
37 διδάξει. Ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ
38 ἠσθένησαν τὰ ἴχνη μου. Καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ κα-
ταλήψομαι αὐτούς, καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι ἕως ἂν ἐκλείπωσιν·
39 ἐκθλίψω αὐτούς, καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι· πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς
40 πόδας μου. Καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον· συνεπόδισας
41 (πάντας) τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου. Καὶ τοὺς
ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον, καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλέθρευ-
42 σας. Ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων· πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ εἰσ-
43 ήκουσεν αὐτῶν. Καὶ λεπτυνῶ αὐτοὺς ὡσεὶ χνοῦν κατὰ πρόσωπον
44 ἀνέμου· ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς. Ῥῦσαί με ἀπὸ ἀντι-
λογιῶν λαοῦ· καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν. Λαὸς ὃν οὐκ
45 ἔγνων, ἐδούλευσέ μοι· εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ μου. Οἱ υἱοὶ ἀλ-
46 λότριοι ἐψεύσαντό μοι· υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν, καὶ ἐχώλα-
47 ναν ἐκ τῶν τρίβων αὐτῶν. Ζῇ Κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεός μου·
48 καὶ ὑψωθήτω ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ὁ Θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδική-
49 σεις ἐμοί, καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ. Ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν
μου ὀργίλων, ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεις με· ἀπὸ
50 ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με. Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι
51 Κύριε· καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ· μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ
βασιλέως αὐτοῦ, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριςῷ αὐτοῦ, τῷ Δαυὶδ, καὶ
τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ΙΗ'. XVIII.

ΕΙΣ τὸ τέλος Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δό- 1.2
ξαν Θεοῦ· ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Ἡ 3
ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγελεῖ γνῶσιν.
Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν· 4
εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα 5
τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκήνω- 6
μα αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ,
ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν αὐτοῦ· ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρα- 7
νοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐ-
ρανοῦ· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τῆς θέρμης αὐτοῦ. Ὁ νό- 8
μος Κυρίου ἄμωμος, ἐπιστρέφων ψυχάς· ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστή,
σοφίζουσα νήπια. Τὰ δικαιώματα Κυρίου εὐθέα, εὐφραίνοντα καρ- 9
δίαν· ἡ ἐντολὴ Κυρίου τηλαυγής, φωτίζουσα ὀφθαλμούς. Ὁ φόβος 10
Κυρίου ἁγνός, διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Τὰ κρίματα Κυρίου
ἀληθινά, δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό· ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ 11
λίθον τίμιον πολύν, καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον. Καὶ γὰρ 12
ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐτά· ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις
πολλή. Παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρι- 13
σόν με, καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου· ἐὰν μή μου 14
κατακυριεύσωσι, τότε ἄμωμος ἔσομαι, καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ
ἁμαρτίας μεγάλης. Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στό- 15
ματός μου, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου (ἐστὶ) δια-
παντός, Κύριε βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου.

ΨΑΛΜ. ΙΘ'. XIX.

ΕΙΣ τὸ τέλος Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. Ἐπακούσαι σου Κύριος 1.2
ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.
Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό 3
σου· μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανά- 4
τω. Διάψαλμα. Δῴη σοι (Κύριος) κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ 5
πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσει. Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτη- 6
ρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα· πληρώσαι

7 Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου. Νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν
χριστὸν αὐτοῦ· ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυ-
8 ναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ. Οὗτοι ἐν ἅρμασι, καὶ οὗ-
τοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσό-
9 μεθα. Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ
10 ἀνωρθώθημεν. Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν
ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜ. Κ'. XX.

1.2 ΕΙΣ τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου
εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται
3 σφόδρα. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν
4 θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. Διάψαλμα. Ὅτι
προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κε-
5 φαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. Ζωὴν ᾐτήσατό σε, καὶ ἔδω-
6 κας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα καὶ εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Με-
γάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν
7 ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν. Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος·
8 εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου. Ὅτι ὁ βασι-
λεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον· καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευ-
9 θῇ. Εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιά σου εὕροι
10 πάντας τοὺς μισοῦντάς σε. Θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς
καιρὸν τοῦ προσώπου σου· Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐ-
11 τούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ. Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ γῆς
12 ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων· ὅτι ἔκλιναν
13 εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλὰς ἃς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι. Ὅτι
θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἑτοιμάσεις τὸ πρό-
14 σωπον αὐτῶν. Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου· ᾄσομεν καὶ ψα-
λοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

ΨΑΛΜ. ΚΑ'. XXI.

1 ΕΙΣ τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἑωθινῆς, Ψαλμὸς τῷ
2 Δαυίδ. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἱνατί ἐγκατέλιπές με;
μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.

Ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας (πρὸς σὲ), καὶ οὐκ εἰσακούσῃ· 3
καὶ νυκτὸς, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. Σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ 4
ἔπαινος Ἰσραήλ. Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν· ἤλπισαν, καὶ 5
ἐρύσω αὐτούς· πρὸς σὲ ἐκέκραξαν, καὶ ἐσώθησαν· ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν, 6
καὶ οὐ κατῃσχύνθησαν. Ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐχὶ ἄνθρωπος, 7
ὄνειδος ἀνθρώπου καὶ ἐξουθένημα λαοῦ. Πάντες οἱ θεωροῦντές με 8
ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλήν· ἤλπι- 9
σεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν· σωσάτω αὐτὸν, ὅτι θέλει αὐτόν.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστρὸς, ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν 10
τῆς μητρός μου· ἐπὶ σὲ ἐπερίφην ἐκ μήτρας, ἐκ κοιλίας μητρός 11
μου Θεός μου εἶ σύ. Μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ· ὅτι θλίψις ἐγγὺς, 12
ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοὶ, ταῦροι 13
πίονες περιέσχον με· Ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων 14
ὁ ἁρπάζων καὶ ὠρυόμενος. Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθην, καὶ διεσκορπί- 15
σθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου· ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκό-
μενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχύς 16
μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου, καὶ εἰς χοῦν
θανάτου κατήγαγές με. Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοὶ, συνα- 17
γωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με· ὤρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας
μου· ἐξηρίθμησα πάντα τὰ ὀστᾶ μου· αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ 18
ἐπῖδον με. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱμα- 19
τισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοή- 20
θειάν μου· εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες. Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας 21
τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου· σῶσόν με 22
ἐκ στόματος λέοντος, καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων τὴν ταπεί-
νωσίν μου. Διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου· ἐν μέσῳ 23
ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Οἱ φοβούμενοι Κύριον αἰνέσατε αὐτὸν, ἅπαν 24
τὸ σπέρμα Ἰακὼβ δοξάσατε αὐτὸν, φοβηθήτωσαν αὐτὸν ἅπαν τὸ
σπέρμα Ἰσραήλ· ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθισε τῇ δεήσει 25
τοῦ πτωχοῦ, οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτὸν ἐπήκουσέ μου. Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαι- 26
νός μου ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ· τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον
(πάντων) τῶν φοβουμένων αὐτόν. Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλη- 27
σθήσονται, καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν· ζήσονται
αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μνησθήσονται καὶ ἐπιστρα- 28
φήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ προσκυνή-

29 σουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν· ὅτι τοῦ Κυ-
30 ρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν. Ἔφαγον καὶ προσ-
εκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς, ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται
πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν· καὶ ἡ ψυχή μου αὐτῷ ζῇ.
31 Καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ δουλεύσει αὐτῷ· ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ
32 γενεὰ ἡ ἐρχομένη, καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ
τεχθησομένῳ, ὃν ἐποίησε Κύριος.

ΨΑΛΜ. ΚΒ'. XXII.

1 ΨΑΛΜΟΣ τῷ Δαυίδ. Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστε-
2 ρήσει. Εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν· ἐπὶ ὕδατος ἀνα-
3 παύσεως ἐξέθρεψέ με. Τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν· ὡδήγησέ με
4 ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐὰν γὰρ καὶ
πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ
μετ' ἐμοῦ εἶ· ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου αὐτά με παρεκά-
5 λεσαν. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν ἐξεναντίας τῶν θλιβόν-
των με· ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου, καὶ τὸ ποτήριόν μου
6 μεθύσκον ὡς κράτιστον. Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξεταί με πά-
σας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου· καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυ-
ρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜ. ΚΓ'. XXIII.

1 ΨΑΛΜΟΣ τῷ Δαυὶδ τῆς μιᾶς σαββάτου. Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ
καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες
2 ἐν αὐτῇ· αὐτὸς γὰρ ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτὴν, καὶ ἐπὶ πο-
3 ταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν. Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου;
4 καὶ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ; Ἀθῶος χερσὶ καὶ καθα-
ρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐκ
5 ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον. Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυ-
6 ρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ· αὕτη ἡ γενεὰ
ζητούντων αὐτὸν, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Διά-
7 ψαλμα. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώ-
8 νιοι· καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς ἐστιν οὗτος ὁ
βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς, Κύριος δυνα-

τὸς ἐν πολέμῳ. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύ- 9
λαι αἰώνιοι· καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς ἐστιν οὗ- 10
τος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων αὐτός ἐστιν ὁ
βασιλεὺς τῆς δόξης. Διάψαλμα.

ΨΑΛΜ. ΚΔ΄. XXIV.

ΨΑΛΜΟΣ τῷ Δαυίδ. Πρὸς σὲ Κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου· 1
ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα· μὴ καταισχυνθείην, μηδὲ καταγελα- 2
σάτωσάν μου οἱ ἐχθροί μου. Καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε 3
οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν· αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ ἀνομοῦντες δια-
κενῆς. Τὰς ὁδούς σου Κύριε γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου 4
δίδαξόν με· ὁδήγησόν με ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι 5
σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μου· καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.
Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ 6
τοῦ αἰῶνός εἰσιν. Ἁμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ 7
μνησθῇς· κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σὺ ἕνεκα τῆς χρηστό-
τητός σου, Κύριε. Χρηστὸς καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομο- 8
θετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ. Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει· διδάξει 9
πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ. Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια, 10
τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ. Ἕνε- 11
κα τοῦ ὀνόματός σου Κύριε καὶ ἱλάσῃ τῇ ἁμαρτίᾳ μου· πολλὴ
γάρ ἐστι. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθε- 12
τήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ᾗ ἡρετίσατο· Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐ- 13
λισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν. Κραταίωμα 14
Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτὸν, (καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου τῶν ἐπικα-
λουμένων αὐτόν·) καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ τοῦ δηλῶσαι αὐτοῖς. Οἱ 15
ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν Κύριον· ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ
παγίδος τοὺς πόδας μου. Ἐπίβλεψον ἐπ᾽ ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με· ὅτι 16
μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ. Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπλα- 17
τύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν 18
μου καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου. Ἴδε 19
τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.
Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, καὶ ῥῦσαί με· μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἤλ- 20
πισα ἐπὶ σέ. Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε (Κύ- 21
ριε). Λύτρωσαι ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ. 22

ΨΑΛΜ. ΚΕ΄. XXV.

1 ΤΟΥ Δαυίδ. Κρῖνόν με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπο-
2 ρεύθην· καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ ἀσθενήσω. Δοκίμασόν
με Κύριε, καὶ πείρασόν με· πύρωσον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν
3 καρδίαν μου. Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου
4 ἐςι, καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνε-
5 δρίου ματαιότητος, καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω· ἐμί-
σησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων, καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω.
6 Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαςήριόν
7 σου Κύριε· τοῦ ἀκοῦσαι φωνὴν αἰνέσεως, καὶ διηγήσασθαι πάντα
8 τὰ θαυμάσιά σου. Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τό-
9 πον σκηνώματος δόξης σου. Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν
10 ψυχήν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου· ὧν ἐν χερ-
11 σὶν αἱ ἀνομίαι, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκα-
12 κίᾳ μου ἐπορεύθην· λύτρωσαί με (Κύριε), καὶ ἐλέησόν με. Ὁ (γὰρ)
πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι· ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε Κύριε.

ΨΑΛΜ. Κς΄. XXVI.

1 ΤΩ Δαυὶδ, πρὸ τοῦ χρισθῆναι. Κύριος φωτισμός μου καὶ σω-
τήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου,
2 ἀπὸ τίνος δειλιάσω; Ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ᾽ ἐμὲ κακοῦντας, τοῦ φα-
γεῖν τὰς σάρκας μου, οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ
3 ἠσθένησαν καὶ ἔπεσαν. Ἐὰν παρατάξηται ἐπ᾽ ἐμὲ παρεμβολὴ, οὐ
φοβηθήσεται ἡ καρδία μου· ἐὰν ἐπαναςῇ ἐπ᾽ ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύ-
4 τῃ ἐγὼ ἐλπίζω. Μίαν ᾐτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ἐκζητήσω·
τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου,
τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν
4 ναὸν (τὸν ἅγιον) αὐτοῦ. Ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ
κακῶν (μου), ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέ-
6 τρᾳ ὕψωσέ με· Καὶ νῦν (ἰδοὺ) ὕψωσε (Κύριος) τὴν κεφαλήν μου
ἐπ᾽ ἐχθρούς μου· ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν
7 ἀλαλαγμοῦ, ᾄσομαι καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ. Εἰσάκουσον Κύριε τῆς
φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα πρὸς σέ· ἐλέησόν με, καὶ εἰσάκουσόν μου·

σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου. Ἐξεζήτησε τὸ πρόσωπόν μου, τὸ πρό- 8
σωπόν σου Κύριε ζητήσω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ 9
ἐμοῦ, μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου· βοηθός μου γενοῦ,
μὴ ἀποσκορακίσῃς με, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ
μου· ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύ- 10
ριος προσελάβετό με. Νομοθέτησόν με Κύριε τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδή- 11
γησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου. Μὴ παραδῷς 12
με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με· ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι,
καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ. Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυ- 13
ρίου ἐν γῇ ζώντων. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον· ἀνδρίζου, καὶ κρα- 14
ταιούσθω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜ. ΚΖ΄. XXVII.

ΤΟΥ Δαυίδ. Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι, ὁ Θεός μου· μὴ 1
παρασιωπήσῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ, μήποτε παρασιωπήσῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁ-
μοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Εἰσάκουσον τῆς φω- 2
νῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σὲ, ἐν τῷ αἴρειν με
χεῖράς μου πρὸς ναὸν ἅγιόν σου. Μὴ συνελκύσῃς με μετὰ ἁμαρ- 3
τωλῶν (τὴν ψυχήν μου), καὶ μετὰ ἐργαζομένων τὴν ἀδικίαν μὴ
συναπολέσῃς με, τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν,
κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. Δὸς αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐ- 4
τῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν· κατὰ τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς, ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐ-
τῶν αὐτοῖς. Ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ εἰς τὰ ἔρ- 5
γα τῶν χειρῶν αὐτοῦ· καθελεῖς αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις
αὐτούς. Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεή- 6
σεώς μου. Κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου· ἐπ᾽ αὐτῷ 7
ἤλπισεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐβοηθήθην, καὶ ἀνέθαλεν ἡ σάρξ μου·
καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ. Κύριος κραταίωμα 8
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐ-
τοῦ ἐστι. Σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν 9
σου· καὶ ποίμανον αὐτοὺς, καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ΚΗ'. XXVIII.

1 ΨΑΛΜΟΣ τῷ Δαυίδ, ἐξοδίου σκηνῆς. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ
υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ
2 δόξαν καὶ τιμήν. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ·
3 προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ
τῶν ὑδάτων· Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε· Κύριος ἐπὶ ὑδάτων
4 πολλῶν. Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ· φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ.
5 Φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους, καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέ-
6 δρους τοῦ Λιβάνου, καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τοῦ Λι-
7 βάνου· καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων. Φωνὴ Κυρίου
8 διακόπτοντος φλόγα πυρός. Φωνὴ Κυρίου συσσείοντος ἔρημον·
9 συσσείσει Κύριος τὴν ἔρημον Κάδης. Φωνὴ Κυρίου καταρτιζο-
μένου ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς· καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς
10 τις λέγει δόξαν. Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ· καὶ καθιεῖ-
11 ται Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ
δώσει· Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

ΨΑΛΜ. ΚΘ'. XXIX.

1.2 ΨΑΛΜΟΣ ᾠδῆς τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου τῷ Δαυίδ. Ὑψώ-
σω σε Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με, καὶ οὐκ ηὔφρανας τοὺς ἐχθρούς
3 μου ἐπ' ἐμοί. Κύριε ὁ Θεός μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ, καὶ ἰάσω με·
4 Κύριε ἀνήγαγες ἐξ ᾅδου τὴν ψυχήν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν κα-
5 ταβαινόντων εἰς λάκκον. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ
6 ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ· ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ· τὸ ἑσπέρας αὐλι-
7 σθήσεται κλαυθμὸς, καὶ εἰς τὸ πρωῒ ἀγαλλίασις. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν
8 τῇ εὐθηνίᾳ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα· Κύριε ἐν τῷ θε-
λήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν· ἀπέστρεψας (δὲ) τὸ
9 πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος. Πρὸς σὲ Κύριε κε-
10 κράξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι. Τίς ὠφέλεια ἐν
τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβῆναί με εἰς διαφθοράν; Μὴ ἐξομο-
11 λογήσεταί σοι χοῦς, ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου; Ἤκουσε Κύ-
12 ριος, καὶ ἠλέησέ με· Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου. Ἔστρεψας τὸν κο-

πετόν μου εἰς χορὸν ἐμοὶ, διέῤῥηξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέ-
ζωσάς με εὐφροσύνην, ὅπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ 13
κατανυγῶ· Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

ΨΑΛΜ. Λ'. XXX.

ΕΙΣ τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, (ἐκστάσεως). Ἐπὶ σοὶ 1.2
Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου ῥῦσαί με, (καὶ ἐξελοῦ με). Κλῖνον πρός μὲ τὸ οὖς σου, τά- 3
χυνον τοῦ ἐξελέσθαι με· γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς
οἶκον καταφυγῆς, τοῦ σῶσαί με. Ὅτι κραταίωσίς μου καὶ κατα- 4
φυγή μου εἶ σύ· καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με, καὶ
διαθρέψεις με. Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἔκρυψάν μοι· 5
ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου (Κύριε). Εἰς χεῖράς σου παραθήσο- 6
μαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με Κύριε ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.
Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς· ἐγὼ δὲ 7
ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα. Ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ 8
ἐλέει σου· ὅτι ἐπεῖδες τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγ-
κῶν τὴν ψυχήν μου· καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθροῦ, 9
ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου· ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι θλί- 10
βομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ
γαστήρ μου. Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου, καὶ τὰ ἔτη μου 11
ἐν στεναγμοῖς· ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου
ἐταράχθησαν. Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος, 12
καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου· οἱ θεω-
ροῦντές με ἔξω, ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ. Ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ 13
καρδίας· ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός. Ὅτι ἤκουσα ψόγον πολ- 14
λῶν παροικούντων κυκλόθεν· ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ'
ἐμὲ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ 15
Κύριε ἤλπισα· εἶπα, σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Ἐν ταῖς χερσί σου οἱ και- 16
ροί μου· ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόν-
των με. Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· σῶσόν με 17
ἐν τῷ ἐλέει σου. Κύριε μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε· 18
αἰσχυνθείησαν ἀσεβεῖς, καὶ καταισχυνθείησαν εἰς ᾅδου. Ἄλαλα γε- 19
νηθήτω τὰ χείλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν,
ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει. Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστό- 20

τητός σου Κύριε, ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε, ἐξειργάσω τοῖς
21 ἐλπίζουσιν ἐπὶ σοὶ ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων· (Καὶ) κα-
τακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου ἀπὸ ταραχῆς
ἀνθρώπων, σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.
22 Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐμοὶ ἐν πόλει
23 περιοχῆς. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· ἀπέῤῥιμμαι ἀπὸ προ-
σώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου· διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς
24 δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Ἀγαπήσατε τὸν Κύ-
ριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ· ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ ὁ Κύριος, καὶ
25 ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν. Ἀνδρίζεσθε,
καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΨΑΛΜ. ΛΑ'. XXXI.

1 (ΨΑΛΜΟΣ) τῷ Δαυὶδ, συνέσεως. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ
2 ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι· Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ
οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν, οὐδέ ἐστιν ἐν τῷ πνεύματι αὐ-
3 τοῦ δόλος. Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστᾶ μου, ἀπὸ τοῦ κρά-
4 ζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν· ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ
ἡ χείρ σου, ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν μου, ἐν τῷ παγῆναί μοι
5 ἄκανθαν. Διάψαλμα. Τὴν ἁμαρτίαν μου ἐγνώρισά σοι, καὶ τὴν
ἀνομίαν μου οὐκ ἐκάλυψα· εἶπα, ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνο-
μίαν μου τῷ Κυρίῳ· καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς ἁμαρτίας
6 μου. Διάψαλμα. Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σὲ πᾶς ὅσιος
ἐν καιρῷ εὐθέτῳ· πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν πρὸς αὐ-
7 τὸν οὐκ ἐγγιοῦσι. Σύ μου ἡ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιε-
χούσης με· τὸ ἀγαλλίαμά μου λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάν-
8 των με. Διάψαλμα. Συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ
9 πορεύσῃ· ἐπιστηριῶ ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου. Μὴ γίνεσθε ὡς
ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις· ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς
10 σιαγόνας αὐτῶν ἄγξεις, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ. Πολλαὶ αἱ
μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ· τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυ-
11 κλώσει. Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυ-
χᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

ΨΑΛΜ. ΛΒ΄. XXXII.

ΨΑΛΜΟΣ τῷ Δαυΐδ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ· τοῖς 1
εὐθέσι πρέπει ἡ αἴνεσις. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν 2
ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ· ᾄσατε αὐτῷ ᾆσμα καινὸν, 3
καλῶς ψάλατε ἐν ἀλαλαγμῷ. Ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ 4
πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει· ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν 5
(ὁ Κύριος), τοῦ ἐλέους Κυρίου πλήρης ἡ γῆ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ 6
οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶ-
σα ἡ δύναμις αὐτῶν· συνάγων ὡσεὶ ἀσκὸν ὕδατα θαλάσσης, τιθεὶς 7
ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους. Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ, ἀπ᾿ 8
αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην·
ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθη- 9
σαν. Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν, ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν, 10
καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων. Ἡ δὲ βουλὴ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν 11
αἰῶνα μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ἐστι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ, λαὸς ὃν ἐξελέ- 12
ξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῷ. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, 13
εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου 14
αὐτοῦ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν· ὁ πλά- 15
σας καταμόνας τὰς καρδίας αὐτῶν, ὁ συνιεὶς εἰς πάντα τὰ ἔργα
αὐτῶν. Οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν, καὶ γίγας οὐ 16
σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ· ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν, 17
ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται. Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ 18
Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ· ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ διαθρέψαι αὐ- 19
τοὺς ἐν λιμῷ. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομενεῖ τῷ Κυρίῳ, ὅτι βοηθὸς 20
καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστι· ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρ- 21
δία ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν. Γένοι- 22
το Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ᾿ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σοί.

ΨΑΛΜ. ΛΓ΄. XXXIII.

ΤΩ Δαυΐδ, ὁπότε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον Ἀβι- 1
μέλεχ, καὶ ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ ἀπῆλθεν. Εὐλογήσω τὸν Κύριον 2

ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου·
3 ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ
4 εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσομεν
5 τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπιτοαυτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκου-
6 σέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐῤῥύσατό με. Προσέλ-
θατε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ
7 καταισχυνθῇ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκου-
8 σεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Παρ-
εμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ ῥύ-
9 σεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακά-
10 ριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ
ἅγιοι αὐτοῦ· ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
11 Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύ-
12 ριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Διάψαλμα. Δεῦτε τέ-
13 κνα ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστιν ἄν-
14 θρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς; Παῦσον τὴν
γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον·
15 Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην καὶ
16 δίωξον αὐτήν. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ
17 εἰς δέησιν αὐτῶν· πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ, τοῦ
18 ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι,
καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐ-
19 τῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν
20 καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλαὶ αἱ θλί-
ψεις τῶν δικαίων· καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.
21 Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν· ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντρι-
22 βήσεται. Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρὸς, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δί-
23 καιον πλημμελήσουσι· λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ,
καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜ. ΛΔ'. XXXIV.

1 (ΨΑΛΜΟΣ) τῷ Δαυίδ. Δίκασον Κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με·
2 πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με. Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ,
3 καὶ ἀνάστηθι εἰς βοήθειάν μου· ἔκχεον ῥομφαίαν (σου), καὶ σύγ-
κλεισον ἐξεναντίας τῶν καταδιωκόντων με· εἶπον τῇ ψυχῇ μου,

σωτηρία σου εἰμὶ ἐγώ. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζη- 4
τοῦντες τὴν ψυχήν μου· ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ κατ-
αισχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοῦς 5
κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς· γε- 6
νηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα, καὶ ἄγγελος Κυρίου
καταδιώκων αὐτούς. Ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος 7
αὐτῶν· μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχήν μου. Ἐλθάτω αὐτῷ παγίς, 8
ἣν οὐ γινώσκει· καὶ ἡ θήρα ἣν ἔκρυψε, συλλαβέτω αὐτόν, καὶ ἐν
τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ. Ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ 9
τῷ Κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ. Πάντα τὰ ὀστᾶ 10
μου ἐροῦσι· Κύριε (Κύριε) τίς ὅμοιός σοι; ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ
στερεωτέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόν-
των αὐτόν. Ἀναστάντες μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον, ἠρώ- 11
των με. Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ ἀτεκνίαν 12
τῇ ψυχῇ μου. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυόμην 13
σάκκον, (καὶ) ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου, καὶ ἡ προσευ-
χή μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφήτω· ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφὸν 14
ἡμέτερον οὕτως εὐηρέστουν· ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων οὕτως
ἐταπεινούμην. Καὶ κατ' ἐμοῦ ηὐφράνθησαν καὶ συνήχθησαν· συν- 15
ήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες, καὶ οὐκ ἔγνων· διεσχίσθησαν καὶ οὐ
κατενύγησαν. Ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμόν, ἔβρυ- 16
ξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν· Κύριε πότε ἐπόψῃ; ἀποκατά- 17
στησον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων
τὴν μονογενῆ μου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν 18
λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε. Μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι 19
ἀδίκως, οἱ μισοῦντές με δωρεάν, καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς. Ὅτι 20
ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν, καὶ ἐπ' ὀργὴν γῆς λαλοῦντες, δόλους
διελογίζοντο· καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, εἶπον· εὖγε 21
εὖγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. Εἶδες Κύριε, μὴ παρασιωπήσῃς· 22
Κύριε μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ. Ἐξεγέρθητι (Κύριε), καὶ πρόσχες τῇ 23
κρίσει μου, ὁ Θεός μου καὶ ὁ Κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου. Κρῖ- 24
νόν με (Κύριε) κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ
μὴ ἐπιχαρείησάν μοι. Μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν, εὖγε εὖγε 25
τῇ ψυχῇ ἡμῶν· μηδὲ εἴποισαν, κατεπίομεν αὐτόν. Αἰσχυνθείησαν 26
καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου· ἐνδυσά-
σθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλορημονοῦντες ἐπ' ἐμέ.

27 Ἀγαλλιάσοιντο καὶ εὐφρανθείησαν (ἐπὶ σοὶ) οἱ θέλοντες τὴν δι-
καιοσύνην μου· καὶ εἰπάτωσαν διαπαντὸς, μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος,
28 οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ. Καὶ ἡ γλῶσσά μου με-
λετήσει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου.

ΨΑΛΜ. ΛΕ'. XXXV.

1.2 ΕΙΣ τὸ τέλος τῷ δούλῳ Κυρίου τῷ Δαυὶδ (ψαλμός). Φησὶν
ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ· οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέ-
3 ναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ
4 εὑρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι. Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος
αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος· οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι.
5 Ἀνομίαν διελογίσατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ· παρέστη πάσῃ ὁδῷ
6 οὐκ ἀγαθῇ, κακίᾳ δὲ οὐ προσώχθισε. Κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός
7 σου, καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν· ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη
Θεοῦ, τὰ κρίματά σου ἄβυσσος πολλή· ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώ-
8 σεις Κύριε. Ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου ὁ Θεός· οἱ δὲ (οἱ) υἱοὶ
9 τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἐλπιοῦσι· μεθυσθή-
σονται ἀπὸ πιότητος οἴκου σου, καὶ τὸν χειμάῤῥουν τῆς τρυφῆς
10 σου ποτιεῖς αὐτούς. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου
11 ὀψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε, καὶ
12 τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Μὴ ἐλθάτω μοι ποῦς
13 ὑπερηφανίας, καὶ χεὶρ ἁμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσαι με· Ἐκεῖ ἔπεσαν
(πάντες) οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· ἐξώσθησαν, καὶ οὐ μὴ δύ-
νωνται στῆναι.

ΨΑΛΜ. Λς'. XXXVI.

1 (ΕΙΣ τὸ τέλος Ψαλμὸς) τῷ Δαυίδ. Μὴ παραζήλου ἐν πο-
2 νηρευομένοις, μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν· Ὅτι ὡσεὶ
χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται, καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ
3 ἀποπεσοῦνται. Ἔλπισον ἐπὶ Κύριον, καὶ ποίει χρηστότητα, καὶ
4 κατασκήνου τὴν γῆν, καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς. Κα-
τατρύφησον τοῦ Κυρίου, καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας
5 σου. Ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τὴν ὁδόν σου, καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐ-
6 τὸν, καὶ αὐτὸς ποιήσει· καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου,

καὶ τὸ κρῖμά σου ὡς μεσημβρίαν. Ὑποτάγηθι τῷ Κυρίῳ, καὶ 7
ἱκέτευσον αὐτόν· μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ
αὐτοῦ, ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίας. Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς, καὶ 8
ἐγκατάλιπε θυμόν· μὴ παραζήλου, ὥστε πονηρεύεσθαι. Ὅτι οἱ 9
πονηρευόμενοι ἐξολεθρευθήσονται· οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύριον,
αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν. Καὶ ἔτι ὀλίγον, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξει ὁ 10
ἁμαρτωλὸς, καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὕρῃς· οἱ 11
δὲ πραεῖς κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθει
εἰρήνης (ἐπ' αὐτῆς). Παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, 12
καὶ βρύξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ· ὁ δὲ Κύριος ἐκγελάσε- 13
ται αὐτὸν, ὅτι προβλέπει ὅτι ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ. Ῥομφαίαν 14
ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν τοῦ καταβαλεῖν
πτωχὸν καὶ πένητα, τοῦ σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ· ἡ ῥομ- 15
φαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν
συντριβείη. Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν 16
πολύν. Ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται· ὑποστηρίζει 17
δὲ τοὺς δικαίους ὁ Κύριος. Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώ- 18
μων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς αἰῶνα ἔσται· οὐ καταισχυνθή- 19
σονται ἐν καιρῷ πονηρῷ, καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται.
Ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται· οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου ἅμα τῷ 20
δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι, ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλι-
πον. Δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ οὐκ ἀποτίσει· ὁ δὲ δίκαιος οἰ- 21
κτείρει, καὶ δίδωσιν. Ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι 22
γῆν· οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολεθρευθήσονται. Παρὰ Κυρίου 23
τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται, καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει
(σφόδρα)· ὅταν πέσῃ οὐ καταραχθήσεται, ὅτι Κύριος ἀντιστηρίζει 24
χεῖρα αὐτοῦ. Νεώτερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα, καὶ οὐκ εἶ- 25
δον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον, οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρ-
τους· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανείζει (ὁ δίκαιος), καὶ τὸ σπέρ- 26
μα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται. Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον 27
ἀγαθὸν, καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ 28
κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα
φυλαχθήσονται· ἄνομοι δὲ ἐκδικηθήσονται, καὶ σπέρμα ἀσεβῶν
ἐξολεθρευθήσεται. Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατασκη- 29
νώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς. Στόμα δικαίου μελετήσει 30
σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν· ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐ- 31

τοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα
32 αὐτοῦ. Κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ τοῦ θανα-
33 τῶσαι αὐτόν· ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας
αὐτοῦ, οὐδʼ οὐ μὴ καταδικάσηται αὐτὸν, ὅταν κρίνεται αὐτῷ.
34 Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει
σε τοῦ κατακληρονομῆσαι γῆν· ἐν τῷ ἐξολεθρεύεσθαι ἁμαρτωλοὺς,
35 ὄψῃ. Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον καὶ ἐπαιρόμενον, ὡς τὰς
36 κέδρους τοῦ Λιβάνου· καὶ παρῆλθον καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν, καὶ ἐζήτησα
37 αὐτὸν, καὶ οὐχ εὑρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ. Φύλασσε ἀκακίαν, καὶ ἴδε
38 εὐθύτητα· ὅτι ἐστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ. Οἱ δὲ πα-
ράνομοι ἐξολεθρευθήσονται ἐπιτοαυτό· τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν
39 ἀσεβῶν ἐξολεθρευθήσονται Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου,
40 καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν ἐν καιρῷ θλίψεως· καὶ βοηθήσει
αὐτοῖς Κύριος, καὶ ῥύσεται αὐτοὺς, καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρ-
τωλῶν, καὶ σώσει αὐτοὺς, ὅτι ἤλπισαν ἐπʼ αὐτόν.

ΨΑΛΜ. ΛΖʹ. XXXVII.

1.2 ΨΑΛΜΟΣ τῷ Δαυὶδ, εἰς ἀνάμνησιν περὶ τοῦ Σαββάτου. Κύ-
ριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς
3 με. Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήρισας ἐπʼ ἐμὲ
4 τὴν χεῖρά σου· οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου
τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώ-
5 που τῶν ἁμαρτιῶν μου. Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφα-
6 λήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπʼ ἐμέ. Προσώζεσαν
καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
7 ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν
8 σκυθρωπάζων ἐπορευόμην· ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγ-
9 μάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου. Ἐκακώθην καὶ ἐτα-
πεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
10 Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου
11 ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβη. Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ
ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετʼ
12 ἐμοῦ. Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξεναντίας μου ἤγγισαν
13 καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν· καὶ ἐξ-
εβιάσαντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κα-

κά μοι, ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν
ἐμελέτησαν. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ 14
ἀνοίγων τὸ ςόμα αὐτοῦ· καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, 15
καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς. Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε 16
ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ Κύριε ὁ Θεός μου. Ὅτι εἶπα, μήποτε ἐπι- 17
χαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ'
ἐμὲ ἐμεγαλορημόνησαν. Ὅτι ἐγὼ εἰς μάςιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλ- 18
γηδών μου ἐνώπιόν μου (ἐστὶ) διαπαντός. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου 19
(ἐγὼ) ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου. Οἱ δὲ 20
ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν
οἱ μισοῦντές με ἀδίκως· οἱ ἀνταποδιδόντες (μοι) κακὰ ἀντὶ ἀγα- 21
θῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην. Μὴ ἐγκαταλί- 22
πῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποςῇς ἀπ' ἐμοῦ· πρόσχες εἰς τὴν 23
βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜ. ΛΗ΄. XXXVIII.

ΕΙΣ τὸ τέλος, τῷ Ἰδιθοὺν ᾠδὴ τῷ Δαυίδ. Εἶπα, φυλάξω 1.2
τὰς ὁδούς μου, τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν (με) ἐν γλώσσῃ μου· ἐθέμην τῷ
στόματί μου φυλακὴν, ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον
μου. Ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην, καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ 3
τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη. Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, 4
καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ· ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου.
Γνώρισόν μοι Κύριε τὸ πέρας μου, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν 5
μου τίς ἐστιν, ἵνα γνῶ τί ὑςερῶ ἐγώ. Ἰδοὺ παλαιςὰς ἔθου τὰς 6
ἡμέρας μου, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐθὲν ἐνώπιόν σου· πλὴν
τὰ σύμπαντα ματαιότης πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. Διάψαλμα. Μέν- 7
τοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταράσσεται·
θησαυρίζει, καὶ οὐ γινώσκει τίνι συνάγει αὐτά. Καὶ νῦν τίς ἡ 8
ὑπομονή μου; οὐχὶ ὁ Κύριος; καὶ ἡ ὑπόςασίς μου παρὰ σοί ἐςιν.
Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με· ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με. 9
Ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ ἐποίησάς (με). 10
Ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγάς σου· ἀπὸ (γὰρ) τῆς ἰσχύος 11
τῆς χειρός σου ἐγὼ ἐξέλιπον. Ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαί- 12
δευσας ἄνθρωπον, καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ·
πλὴν μάτην πᾶς ἄνθρωπος. Διάψαλμα. Εἰσάκουσον τῆς προσευ- 13

χῆς μου Κύριε, καὶ τῆς δεήσεώς μου ἐνώτισαι, τῶν δακρύων μου
μὴ παρασιωπήσης· ὅτι πάροικος ἐγώ εἰμι παρὰ σοὶ καὶ παρεπί-
14 δημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου. Ἄνες μοι ἵνα ἀναψύξω, πρὸ
τοῦ με ἀπελθεῖν, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ὑπάρξω.

ΨΑΛΜ. ΛΘ'. XXXIX.

1.2 ΕΙΣ τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν
3 Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου· καὶ
ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος, καὶ
ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά
4 μου· καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ᾆσμα καινὸν, ὕμνον τῷ Θεῷ
ἡμῶν· ὄψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ Κύριον.
5 Μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐλπὶς αὐτοῦ, καὶ οὐκ
6 ἐνέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ μανίας ψευδεῖς. Πολλὰ ἐποίησας
σὺ Κύριε ὁ Θεός μου τὰ θαυμάσιά σου, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου
οὐκ ἔστι τις ὁμοιωθήσεταί σοι· ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα, ἐπλη-
7 θύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν. Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶ-
μα δὲ κατηρτίσω μοι· ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ᾔτη-
8 σας. Τότε εἶπον, ἰδοὺ ἥκω· ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ
9 ἐμοῦ· τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ Θεός μου ἠβουλήθην, καὶ τὸν
10 νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην
ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ, ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ μὴ κωλύσω· Κύριε σὺ
11 ἔγνως. Τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου, τὴν
ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα, οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου
12 καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς. Σὺ δὲ Κύριε μὴ
μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς σου ἀπ' ἐμοῦ· τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλή-
13 θειά σου διαπαντὸς ἀντιλάβοιντό μου. Ὅτι περιέσχον με κακὰ,
ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός· κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ ἠδυ-
νήθην τοῦ βλέπειν· ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς
14 μου, καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλειπέ με. Εὐδόκησον Κύριε τοῦ ῥύ-
15 σασθαί με· Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι πρόσχες. Καταισχυνθείη-
σαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξᾶραι
αὐτήν· ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθείησαν οἱ θέ-
16 λοντές μοι κακά. Κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν οἱ
17 λέγοντές μοι, εὖγε, εὖγε. Ἀγαλλιάσοιντο καὶ εὐφρανθείησαν ἐπὶ

σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, (Κύριε)· καὶ εἰπάτωσαν διαπαντὸς,
μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ 18
πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ Κύριος φροντιεῖ μου· βοηθός μου καὶ
ὑπερασπιστής μου εἶ σὺ, ὁ Θεός μου μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜ. Μ΄. XL.

ΕΙΣ τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ 1.2
πτωχὸν καὶ πένητα, ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος·
Κύριος διαφυλάξαι αὐτὸν, καὶ ζῆσαι αὐτὸν, καὶ μακαρίσαι αὐτὸν 3
ἐν τῇ γῇ, καὶ μὴ παραδῴη αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ· Κύ- 4
ριος βοηθήσει αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ· ὅλην τὴν κοίτην αὐ-
τοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ ἀῤῥωστίᾳ αὐτοῦ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε ἐλέησόν 5
με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι. Οἱ ἐχθροί μου εἶπαν 6
κακά μοι· πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ; Καὶ 7
εἰ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει· ἡ καρδία αὐτοῦ συνήγα-
γεν ἀνομίαν ἑαυτῷ· ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει. Ἐπὶ τὸ αὐτὸ 8
κατ᾽ ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου, κατ᾽ ἐμοῦ ἐλογίζοντο
κακά μοι· λόγον παράνομον κατέθεντο κατ᾽ ἐμοῦ· μὴ ὁ κοιμώμε- 9
νος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι. Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰ- 10
ρήνης μου, ἐφ᾽ ὃν ἤλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ᾽
ἐμὲ πτερνισμόν. Σὺ δὲ Κύριε ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησόν με, καὶ 11
ἀνταποδώσω αὐτοῖς. Ἐν τούτῳ ἔγνων, ὅτι τεθέληκάς με, ὅτι οὐ 12
μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ᾽ ἐμέ. Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντ- 13
ελάβου, καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα. Εὐλογη- 14
τὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα·
γένοιτο γένοιτο.

ΨΑΛΜ. ΜΑ΄. XLI.

ΕΙΣ τὸ τέλος, συνέσεως τοῖς υἱοῖς Κορὲ, (Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ). 1
Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως 2
ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σὲ ὁ Θεός· ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς 3
τὸν Θεὸν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα· πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ
προσώπῳ τοῦ Θεοῦ; Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας 4
καὶ νυκτὸς, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν· ποῦ ἐστιν

5 ὁ Θεός σου; Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου·
ὅτι δουλεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ
Θεοῦ, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως, ἤχου ἑορτά-
6 ζοντος. Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου; καὶ ἱνατί συνταράσ-
σεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι ἔτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ,
7 σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου. Πρὸς ἐμαυτὸν ἡ
ψυχή μου ἐταράχθη· διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου (Κύριε) ἐκ γῆς
8 Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιεὶμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ. Ἄβυσσος ἄβυσσον
ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρακτῶν σου· πάντες οἱ μετεωρι-
9 σμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον. Ἡμέρας ἐντελεῖ-
ται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ νυκτὸς ᾠδὴ αὐτοῦ παρ' ἐμοὶ,
10 προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου. Ἐρῶ τῷ Θεῷ· ἀντιλήπτωρ
μου, διατί μου ἐπελάθου; καὶ ἱνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι, ἐν
11 τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν (μου), ἐν τῷ καταθλᾶσαι τὰ ὀστᾶ μου.
Ὠνείδιζόν με οἱ θλίβοντές με, ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ' ἑκά-
12 στην ἡμέραν· ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου; Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυ-
χή μου; καὶ ἱνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι
ἔτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ
Θεός μου.

ΨΑΛΜ. ΜΒ'. XLII.

1 (ΕΙΣ τὸ τέλος, συνέσεως τοῖς υἱοῖς Κορὲ.) Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
Κρῖνόν με ὁ Θεὸς, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου ἐξ ἔθνους οὐχ
2 ὁσίου· ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαί με. Ὅτι σὺ ὁ
Θεὸς κραταίωμά μου, ἱνατί ἀπώσω με; καὶ ἱνατί σκυθρωπά-
3 ζων πορεύομαι, ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν (μου); Ἐξαπόστει-
λον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου· αὐτά με ὡδήγησαν καὶ
4 ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἅγιόν σου, καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου. Καὶ
εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸν Θεὸν
τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου· ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κι-
5 θάρᾳ ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου. Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου; καὶ
ἱνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι ἔτι ἐξομολο-
γήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

ΨΑΛΜ. ΜΓ'. XLIII.

ΕΙΣ τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν (Ψαλμός). Ὁ 1.2
Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν
ἡμῖν ἔργον ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.
Ἡ χείρ σου ἔθνη ἐξωλέθρευσε, καὶ κατεφύτευσας αὐτούς· ἐκάκω- 3
σας λαοὺς, καὶ ἐξέβαλες αὐτούς. Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν 4
ἐκληρονόμησαν γῆν, καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς·
ἀλλ' ἡ δεξιά σου, καὶ ὁ βραχίων σου, καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώ-
που σου, ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς. Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς μου 5
καὶ ὁ Θεός μου, ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ. Ἐν σοὶ 6
τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουδε-
νώσομεν τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν. Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου 7
ἐλπιῶ, καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με· ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν 8
θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας. Ἐν τῷ 9
Θεῷ ἐπαινεθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Διάψαλμα. Νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ 10
κατήσχυνας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν
ἡμῶν. Ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, 11
καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς. Ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρό- 12
βατα βρώσεως, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς. Ἀπέδου τὸν 13
λαόν σου ἄνευ τιμῆς, καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλλάγμασιν αὐ-
τῶν. Ἔθου ἡμᾶς εἰς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸν καὶ 14
καταγέλωτα τοῖς κύκλῳ ἡμῶν, (καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν
ἡμᾶς)· Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, κίνησιν κεφα- 15
λῆς ἐν τοῖς λαοῖς. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατενώπιόν 16
μου ἐστὶ, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέ με, ἀπὸ φω- 17
νῆς ὀνειδίζοντος καὶ καταλαλοῦντος, ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ
ἐκδιώκοντος. Ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐπελαθόμε- 18
θά σου, καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν διαθήκῃ σου, καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ 19
ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν· καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς
ὁδοῦ σου. Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως, καὶ ἐπ- 20
εκάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ θανάτου. Εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ 21
Θεοῦ ἡμῶν, καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἀλλό-
τριον, οὐχὶ ὁ Θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύ- 22

23 φια τῆς καρδίας. Ὅτι ἕνεκέν σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν,
24 ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. Ἐξεγέρθητι, ἱνατί ὑπνοῖς Κύ-
25 ριε; ἀνάστηθι, καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος. Ἱνατί πρόσωπόν σου
ἀποστρέφεις; ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως
26 ἡμῶν; Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλήθη εἰς γῆν
27 ἡ γαστὴρ ἡμῶν. Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι
ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

ΨΑΛΜ. ΜΔ'. XLIV.

1 ΕΙΣ τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς
2 σύνεσιν, ᾠδὴ (τοῦ Δαυὶδ) ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρ-
δία μου λόγον ἀγαθὸν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ· ἡ
3 γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. Ὡραῖος κάλλει
παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου·
4 διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Περίζωσαι τὴν ῥομ-
φαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατὲ τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ
5 κάλλει σου· Καὶ ἔντεινον, (καὶ) κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε ἕνεκεν
ἀληθείας καὶ πραΰτητος καὶ δικαιοσύνης· καὶ ὁδηγήσει σε θαυμα-
6 στῶς ἡ δεξιά σου. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα, (δυνατέ)· λαοὶ ὑπο-
7 κάτω σου πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως. Ὁ
θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος
8 ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίση-
σας ἀδικίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλ-
9 λιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία
ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων, ἐξ ὧν ηὔφρανάν
10 σε. Θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου· παρέστη ἡ βασίλισσα
ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη πεποικιλμένη.
11 Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ
12 λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασι-
13 λεὺς τοῦ κάλλους σου· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ κύριός σου. Καὶ προσ-
κυνήσουσιν αὐτῷ καὶ θυγατέρες Τύρου ἐν δώροις· τὸ πρόσωπόν
14 σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς θυ-
γατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν· ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημέ-
15 νη πεποικιλμένη. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω
16 αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι· Ἀπενεχθήσονται ἐν

εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως. Ἀντὶ 17
τῶν πατέρων σου ἐγενήθησάν (σοι) υἱοί σου· καταστήσεις αὐτοὺς
ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (Καὶ) μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός 18
σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί
σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ΜΕ'. XLV.

ΕΙΣ τὸ τέλος υἱοῖς Κορὲ ὑπὲρ τῶν κρυφίων (τοῦ Δαυὶδ) 1
Ψαλμός. Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλί- 2
ψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα 3
ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις
θαλασσῶν. Ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταρά- 4
χθη τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. Διάψαλμα. Τοῦ ποταμοῦ 5
τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκήνω-
μα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, οὐ σαλευθήσεται· 6
βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τῷ προσώπῳ πρωΐ. Ἐταράχθησαν ἔθνη, 7
ἔκλιναν βασιλεῖαι· ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ (ὁ ὕψιστος), ἐσαλεύθη ἡ γῆ.
Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰα- 8
κώβ. Διάψαλμα. Δεῦτε καὶ ἴδατε τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, ἃ ἔθετο 9
τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς· ἀντανελῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς 10
γῆς, τόξον συντρίψει καὶ συγκλάσει ὅπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει
ἐν πυρί. Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι 11
ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' 12
ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Διάψαλμα.

ΨΑΛΜ. Μϛ'. XLVI.

ΕΙΣ τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορὲ Ψαλμὸς (τῷ Δαυίδ). 1
Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ 2
ἀγαλλιάσεως. Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερός· βασιλεὺς μέγας ἐπὶ 3
πᾶσαν τὴν γῆν. Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας 4
ἡμῶν· ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἑαυτοῦ, τὴν καλλονὴν Ἰα- 5
κὼβ, ἣν ἠγάπησε. Διάψαλμα. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύ- 6
ριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε· ψά- 7
λατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε. Ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ 8

9 Θεός. Ψάλατε συνετῶς. Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ (πάντα) τὰ
10 ἔθνη· ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ. Ἄρχοντες λαῶν
συνήχθησαν μετὰ τοῦ Θεοῦ Ἀβραάμ· ὅτι τοῦ Θεοῦ οἱ κραταιοὶ
τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

ΨΑΛΜ. ΜΖ'. XLVII.

1 (ΕΙΣ τὸ τέλος) Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς Κορὲ (τῷ Δαυίδ).
2 Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν
3 ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ, εὐρίζῳ, ἀγαλλιάματι πάσῃ τῇ γῇ. Ὄρη Σιὼν
4 τὰ πλευρὰ τοῦ βοῤῥᾶ· ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου. Ὁ
Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτοῖς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται
5 αὐτῆς. Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς (τῆς γῆς) συνήχθησαν, διῆλθοσαν
6 ἐπιτοαυτό· αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως, ἐθαύμασαν· ἐταράχθησαν, ἐσα-
7 λεύθησαν· τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν· ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς τικτούσης.
8.9 Ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα Θαρσεῖς. Καθάπερ ἠκούσα-
μεν, οὕτως ἴδαμεν ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν· ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Διά-
10 ψαλμα. Ὑπελάβομεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ ναοῦ σου.
11 Κατὰ τὸ ὄνομά σου ὁ Θεὸς, οὕτως καὶ ἡ αἴνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρα-
12 τα τῆς γῆς· δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιά σου. Εὐφρανθήτω τὸ
ὄρος Σιὼν, καὶ ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἕνε-
13 κεν τῶν κριμάτων σου Κύριε. Κυκλώσατε Σιὼν καὶ περιλάβετε
14 αὐτὴν, διηγήσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς· θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν
εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς, καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς, ὅπως
15 ἂν διηγήσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν. Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· αὐτὸς ποι-
μανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΨΑΛΜ. ΜΗ'. XLVIII.

1.2 ΕΙΣ τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ Ψαλμὸς (τῷ Δαυίδ). Ἀκούσατε
ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰ-
3 κουμένην· Οἵ τε γηγενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπιτοαυτὸ
4 πλούσιος καὶ πένης. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς
5 καρδίας μου σύνεσιν· Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν

ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου. Ἱνατί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ, 6
ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με. Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυ- 7
νάμει αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν καυχώμε-
μενοι. Ἀδελφὸς οὐ λυτρῶται· λυτρώσεται ἄνθρωπος; οὐ δώσει 8
τῷ Θεῷ ἐξίλασμα αὐτοῦ, καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς 9
οὗτου· καὶ ἐκόπασεν εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ζήσεται ἔτι εἰς τέλος, 10
(ὅτι) οὐκ ὄψεται καταφθοράν. Ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας, 11
ἐπιτοαυτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται, καὶ καταλείψουσιν ἀλ-
λοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν. Καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν 12
εἰς τὸν αἰῶνα· σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν, ἐπεκαλέ-
σαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν. Καὶ ἄνθρωπος 13
ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις,
καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς. Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς· καὶ 14
μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσιν. Διάψαλμα. Ὡς 15
πρόβατα ἐν ᾅδῃ ἔθεντο, θάνατος ποιμανεῖ αὐτούς· καὶ κατακυ-
ριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τοπρωὶ, καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιω-
θήσεται ἐν τῷ ᾅδῃ ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν (ἐξώσθησαν). Πλὴν ὁ Θεὸς 16
λυτρώσεται τὴν ψυχήν μου ἐκ χειρὸς ᾅδου, ὅταν λαμβάνῃ με.
Διάψαλμα. Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, ἢ ὅταν πληθυν- 17
θῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ· ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λή- 18
ψεται τὰ πάντα, οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ. Ὅτι 19
ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται· ἐξομολογήσεταί
σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ. Εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐ- 20
τοῦ· ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς. Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ 21
συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη
αὐτοῖς.

ΨΑΛΜ. ΜΘʹ. XLIX.

(ΕΙΣ τὸ τέλος), Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ. Θεὸς θεῶν Κύριος ἐλά- 1
λησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν, ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου (καὶ) μέχρι δυ-
σμῶν. Ἐκ Σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραιότητος αὐτοῦ. Ὁ Θεὸς ἐμ- 2,3
φανῶς ἥξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται· πῦρ ἐναντίον
αὐτοῦ καυθήσεται, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καταιγὶς σφόδρα. Προσκαλέ- 4
σεται τὸν οὐρανὸν ἄνω, καὶ τὴν γῆν, τοῦ διακρῖναι τὸν λαὸν αὐ-
τοῦ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους 5

6 τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις. Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν
7 δικαιοσύνην αὐτοῦ· ὅτι Θεὸς κριτής ἐστι. Διάψαλμα. Ἄκουσον
λαός μου, καὶ λαλήσω σοι· Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι· ὁ
8 Θεὸς ὁ Θεός σου εἰμὶ ἐγώ. Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε,
9 τὰ δὲ ὁλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός· Οὐ δέξο-
μαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους, οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμά-
10 ρους. Ὅτι ἐμά ἐστι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, κτήνη ἐν τοῖς
11 ὄρεσι καὶ βόες· Ἔγνωκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
12 ὡραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστιν. Ἐὰν πεινάσω, οὐ μή σοι εἴπω·
13 ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Μὴ φάγωμαι
14 κρέα ταύρων; ἢ αἷμα τράγων πίωμαι; Θῦσον τῷ Θεῷ θυσίαν
15 αἰνέσεως, καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου· καὶ ἐπικάλεσαί
με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς (σου), καὶ ἐξελοῦμαί σε, καὶ δοξάσεις με.
16 (Διάψαλμα). Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ Θεός· ἱνατί σὺ ἐκδιηγῇ
τὰ δικαιώματά μου, καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου ἐπὶ στό-
17 ματός σου; Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν, καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους
18 μου εἰς τὰ ὀπίσω. Εἰ ἐθεώρεις κλέπτην, συνέτρεχες αὐτῷ, καὶ
19 μετὰ μοιχῶν τὴν μερίδα σου ἐτίθεις. Τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε
20 κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητα· καθήμενος κατὰ
τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις, καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου
21 ἐτίθεις σκάνδαλον. Ταῦτα ἐποίησας, καὶ ἐσίγησα, ὑπέλαβες ἀνο-
μίαν, ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος· ἐλέγξω σε, καὶ παραστήσω κατὰ πρό-
22 σωπόν σου. Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ Θεοῦ, μήπο-
23 τε ἁρπάσῃ, καὶ μὴ ᾖ ὁ ῥυόμενος. Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με· καὶ
ἐκεῖ ὁδὸς ᾗ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριον Θεοῦ.

ΨΑΛΜ. Ν΄. L.

1.2 ΕΙΣ τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν
3 Νάθαν τὸν προφήτην, ἡνίκα εἰσῆλθε πρὸς Βηρσαβεέ. Ἐλέησόν με ὁ
Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
4 σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπιπλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
5 ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με· ὅτι τὴν
ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ
6 διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίη-
σα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ

κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις 7
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδη- 8
λα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσ- 9
σώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθή-
σομαι. Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται 10
ὀστᾶ τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρ- 11
τιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθα- 12
ρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς
ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ 13
πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν 14
ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. 15
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· Ἀγαλ- 16
λιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε τὰ χείλη μου 17
ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου· ὅτι εἰ ἠθέ- 18
λησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ 19
Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπει-
νωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσῃ. Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ 20
σου τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ· τότε εὐ- 21
δοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα· τότε
ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΨΑΛΜ. ΝΑ'. LI.

ΕΙΣ τὸ τέλος, συνέσεως τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν Δωὴκ τὸν 1.2
Ἰδουμαῖον καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαοὺλ, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ· ἦλθε Δαυὶδ
εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ. Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός; ἀνο- 3
μίαν ὅλην τὴν ἡμέραν, ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου· ὡσεὶ ξυ- 4
ρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον. Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθω- 5
σύνην, ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην. Διάψαλμα. Ἠγά- 6
πησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν. Διὰ 7
τοῦτο ὁ Θεὸς καθέλοι σε εἰς τέλος· ἐκτίλαι σε καὶ μεταναστεῦ-
σαί σε ἀπὸ σκηνώματος, καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων. Διά-
ψαλμα. Καὶ ὄψονται δίκαιοι, καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐπ' αὐτὸν 8
γελάσονται, καὶ ἐροῦσιν· ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν Θεὸν 9
βοηθὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦ πλούτου αὐτοῦ,

10 καὶ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία
κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ· ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ
11 εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἐξομολογήσομαί
σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας· καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου, ὅτι
χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου.

ΨΑΛΜ. ΝΒ'. LII.

1.2 ΕΙΣ τὸ τέλος, ὑπὲρ Μαελὲθ, συνέσεως τῷ Δαυίδ. Εἶπεν ἄφρων
ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι Θεός· διέφθειραν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν
3 ἀνομίαις, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν· ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυ-
ψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν, εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ
4 ἐκζητῶν τὸν Θεόν. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν· οὐκ ἔστι
5 ποιῶν ἀγαθὸν, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός. Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐρ-
γαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρ-
6 του; τὸν Θεὸν οὐκ ἐπεκαλέσαντο. Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὗ οὐκ
ἦν φόβος· ὅτι ὁ Θεὸς διεσκόρπισεν ὀστᾶ ἀνθρωπαρέσκων· κατ-
7 ησχύνθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς. Τίς δώσει ἐκ Σιὼν
τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ; ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν Θεὸν τὴν αἰχμα-
λωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ, καὶ εὐφρανθήσε-
ται Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜ. ΝΓ'. LIII.

1.2 ΕΙΣ τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν
τοὺς Ζειφαίους, καὶ εἰπεῖν τῷ Σαούλ· οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ κέκρυπται
3 παρ' ἡμῖν; Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυ-
4 νάμει σου κρῖνόν με. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώ-
5 τισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν
ἐπ' ἐμὲ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· οὐ προέθεντο τὸν
6 Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν. Διάψαλμα. Ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι,
7 καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου· ἀποστρέψει τὰ κακὰ
8 τοῖς ἐχθροῖς μου· ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς. Ἑκου-
σίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου Κύριε, ὅτι ἀγα-
9 θόν· ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐῤῥύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου
ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

ΨΑΛΜ. ΝΔ΄. LIV.

ΕΙΣ τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυίδ. Ἐνώτισαι ὁ 1.2
Θεὸς τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου· πρόσχες 3
μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου· ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ ἐτα-
ράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ· ὅτι ἐξ- 4
έκλιναν ἐπ᾽ ἐμὲ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι. Ἡ καρδία 5
μου ἐταράχθη ἐν ἐμοὶ, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ᾽ ἐμέ· φό- 6
βος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ᾽ ἐμὲ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος. Καὶ εἶπα· 7
τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς, καὶ πετασθήσομαι, καὶ
καταπαύσω; Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρή- 8
μῳ. Διάψαλμα. Προσεδεχόμην τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας 9
καὶ καταιγίδος. Καταπόντισον, Κύριε (καὶ) καταδίελε τὰς γλώσ- 10
σας αὐτῶν· ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει. Ἡμέ- 11
ρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς· καὶ ἀνομία
καὶ πόνος ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἀδικία· καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν 12
πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος. Ὅτι εἰ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, 13
ὑπήνεγκα ἄν· καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησεν, ἐκρύ-
βην ἂν ἀπ᾽ αὐτοῦ. Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμών μου καὶ γνωστέ 14
μου, ὃς ἐπιτοαυτὸ ἐγλύκανας ἐδέσματα· ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ 15
ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ. Ἐλθέτω θάνατος ἐπ᾽ αὐτοὺς, καὶ κατα- 16
βήτωσαν εἰς ᾅδου ζῶντες· ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν,
ἐν μέσῳ αὐτῶν. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσ- 17
ήκουσέ μου. Ἑσπέρας καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι, καὶ 18
ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου. Λυτρώσεται ἐν εἰ- 19
ρήνῃ τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι· ὅτι ἐν πολλοῖς
ἦσαν σὺν ἐμοί. Εἰσακούσεται ὁ Θεὸς, καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ 20
ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων. Διάψαλμα. Οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀν-
τάλλαγμα, καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν. Ἐξέτεινε τὴν χεῖρα 21
αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι· ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ. Διεμε- 22
ρίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισεν ἡ καρδία
αὐτοῦ· ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοί εἰσι
βολίδες. Ἐπίῤῥιψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐτός σε 23
διαθρέψει· οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ. Σὺ δὲ ὁ Θεὸς 24
κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς· ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιό-

τητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σὲ Κύριε.

ΨΑΛΜ. ΝΕʹ. LV.

1 ΕΙΣ τὸ τέλος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν ἁγίων μεμακρυμ-
μένου, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ὁπότε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλ-
2 λόφυλοι ἐν Γέθ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρω-
3 πος· ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με. Κατεπάτησάν με οἱ
ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν· ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ
4.5 ὕψους. Ἡμέρας φοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σέ. Ἐν τῷ Θεῷ
ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου· ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι
6 τί ποιήσει μοι σάρξ. Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσ-
7 σοντο· κατ᾽ ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν. Παρ-
οικήσουσι καὶ κατακρύψουσιν· αὐτοὶ τὴν πτέρναν μου φυλάξουσι,
8 καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχήν μου. Ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐ-
9 τούς; ἐν ὀργῇ λαοὺς κατάξεις, ὁ Θεός. Τὴν ζωήν μου ἐξήγγει-
λα· σὺ ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ
10 σου. Τότε ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἐν ᾗ ἂν
11 ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε· ἰδοὺ ἔγνων ὅτι Θεός μου εἶ σύ. Ἐπὶ τῷ
12 Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα· ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λόγον. Ἐπὶ τῷ Θεῷ
13 ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. Ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς
14 αἱ εὐχαί σου, ἃς ἀποδώσω αἰνέσεις σοι· ὅτι ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν
μου ἐκ θανάτου, καὶ τοὺς πόδας μου ἐξ ὀλισθήματος, τοῦ εὐαρε-
στῆσαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν φωτὶ ζώντων.

ΨΑΛΜ. ΝϚʹ. LVI.

1 ΕΙΣ τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ἐν
τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ εἰς τὸ σπήλαιον.
2 Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με· ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχή μου,
καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ, ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνο-
3 μία. Κεκράξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον, τὸν Θεὸν τὸν εὐερ-
4 γετήσαντά με. Διάψαλμα. Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με,
ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με· ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς
5 τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ, καὶ ἐῤῥύσατο τὴν ψυχήν

μου ἐκ μέσου σκύμνων. Ἐκοιμήθην τεταραγμένος· υἱοὶ ἀνθρώπων
οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὅπλον καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα
ὀξεῖα. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν 6
ἡ δόξα σου. Παγίδα ἡτοίμασαν τοῖς ποσί μου, καὶ κατέκαμψαν 7
τὴν ψυχήν μου· ὤρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσαν
εἰς αὐτόν. Διάψαλμα. Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός, ἑτοίμη ἡ 8
καρδία μου· ᾄσομαι καὶ ψαλῶ. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρ- 9
θητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα· ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου. Ἐξομολογή- 10
σομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν· ὅτι ἐμεγαλύνθη 11
ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά
σου. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν 12
ἡ δόξα σου.

ΨΑΛΜ. ΝΖ'. LVII.

ΕΙΣ τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν. 1
Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, εὐθεῖα κρίνετε οἱ υἱοὶ τῶν 2
ἀνθρώπων; Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίας ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ· ἀδι- 3
κίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν. Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτω- 4
λοὶ ἀπὸ μήτρας, ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρός, ἐλάλησαν ψευδῆ. Θυ- 5
μὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως, ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς
καὶ βυούσης τὰ ὦτα αὐτῆς· ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνὴν ἐπᾳδόν- 6
των, φαρμάκου τε φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ. Ὁ Θεὸς συν- 7
έτριψε τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν· τὰς μύλας τῶν
λεόντων συνέθλασεν ὁ Κύριος. Ἐξουδενωθήσονται ὡς ὕδωρ δια- 8
πορευόμενον· ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ, ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν. Ὡσεὶ 9
κηρὸς ὁ τακεὶς ἀνταναιρεθήσονται· ἔπεσε πῦρ, καὶ οὐκ εἶδον τὸν
ἥλιον. Πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ῥάμνον, ὡσεὶ ζῶν- 10
τας ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται αὐτούς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ὅταν 11
ἴδῃ ἐκδίκησιν (ἀσεβῶν)· τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι
τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος· εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δι- 12
καίῳ, ἄρα ἐστὶν ὁ Θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ.

ΨΑΛΜ. ΝΗ'. LVIII.

1 ΕΙΣ τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ὁπό-
τε ἀπέστειλε Σαοὺλ, καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον αὐτοῦ, τοῦ θανατῶ-
2 σαι αὐτόν. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεὸς, καὶ ἐκ τῶν
3 ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με· ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομέ-
4 νων τὴν ἀνομίαν, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με. Ὅτι ἰδοὺ
ἐθήρευσαν τὴν ψυχήν μου, ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοί· οὔτε ἡ ἀνο-
5 μία μου, οὔτε ἡ ἁμαρτία μου, Κύριε. Ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ
6 κατεύθυναν· ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἴδε. Καὶ σὺ Κύ-
ριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, πρόσχες τοῦ ἐπι-
σκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη· μὴ οἰκτειρήσῃς πάντας τοὺς ἐργαζο-
7 μένους τὴν ἀνομίαν. Διάψαλμα. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ
8 λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν. Ἰδοὺ ἀποφθέγξονται
ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν· ὅτι
9 τίς ἤκουσε; Καὶ σὺ Κύριε ἐκγελάσῃ αὐτοὺς, ἐξουδενώσεις πάντα
10 τὰ ἔθνη. Τὸ κράτος μου πρὸς σὲ φυλάξω· ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντι-
11 λήπτωρ μου εἶ. Ὁ Θεός μου τὸ ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει με· ὁ
12 Θεός μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου. Μὴ ἀποκτείνῃς αὐτοὺς,
μήποτε ἐπιλάθωνται τοῦ λαοῦ μου. Διασκόρπισον αὐτοὺς ἐν τῇ
δυνάμει σου, καὶ κατάγαγε αὐτοὺς, ὁ ὑπερασπιστής μου Κύριε,
13 ἁμαρτίαν στόματος αὐτῶν, λόγον χειλέων αὐτῶν· καὶ συλληφθή-
τωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν, καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγγε-
14 λήσονται ἐν συντελείᾳ, ἐν ὀργῇ συντελείας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξουσι·
καὶ γνώσονται ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακὼβ δεσπόζει τῶν περάτων τῆς
15 γῆς. Διάψαλμα. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς
16 κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν· αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φα-
17 γεῖν· ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσι, καὶ γογγύσουσιν. Ἐγὼ δὲ ᾄσομαι
τὴν δύναμίν σου, καὶ ἀγαλλιάσομαι τοπρωῒ τὸ ἔλεός σου· ὅτι ἐγε-
νήθης ἀντιλήπτωρ μου, καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου.
18 Βοηθός μου σοὶ ψαλῶ· ὅτι ὁ Θεός (μου) ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ
Θεός μου τὸ ἔλεός μου.

ΨΑΛΜ. ΝΘ΄. LIX.

ΕΙΣ τὸ τέλος, τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ἔτι, εἰς στηλογρα- 1
φίαν τῷ Δαυὶδ εἰς διδαχὴν, ὁπότε ἐνεπύρισε τὴν Μεσοποταμίαν 2
Συρίας καὶ τὴν Συρίαν Σοβὰλ, καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωὰβ, καὶ ἐπάτα-
ξε τὸν Ἐδὼμ ἐν τῇ φάραγγι τῶν ἁλῶν δώδεκα χιλιάδας. Ὁ Θεὸς 3
ἀπώσω ἡμᾶς, καὶ καθεῖλες ἡμᾶς, ὠργίσθης, καὶ ᾠκτείρησας ἡ-
μᾶς. Συνέσεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτήν· ἴασαι τὰ συν- 4
τρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη. Ἔδειξας τῷ λαῷ σου σκληρά· 5
ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως. Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε 6
σημείωσιν, τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. Διάψαλμα. Ὅπως 7
ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν
μου. Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· ἀγαλλιάσομαι καὶ δια- 8
μεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω. Ἐμός 9
ἐστι Γαλαὰδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆ, καὶ Ἐφραὶμ κραταίωσις
τῆς κεφαλῆς μου· Ἰούδας βασιλεύς μου. Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπί- 10
δος μου· ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου· ἐμοὶ ἀλλό-
φυλοι ὑπετάγησαν. Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; τίς ὁδη- 11
γήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας; Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡ- 12
μᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν; Δὸς ἡμῖν 13
βοήθειαν ἐκ θλίψεως· καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου. Ἐν τῷ Θεῷ 14
ποιήσομεν δύναμιν· καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜ. Ξ΄. LX.

ΕΙΣ τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις τῷ Δαυίδ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς 1.2
δεήσεώς μου, πρόσχες τῇ προσευχῇ μου· Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς 3
γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου. Ἐν πέ- 4
τρᾳ ὕψωσάς με· ὡδήγησάς με, ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου, πύργος
ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ. Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου 5
εἰς τοὺς αἰῶνας· σκεπασθήσομαι ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. Διά-
ψαλμα. Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου· ἔδωκας κλη- 6
ρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου. Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας 7
βασιλέως προσθήσεις· τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γε-
νεᾶς. Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· ἔλεος καὶ ἀλή- 8

9 θειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει αὐτῶν; Οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέ-
ραν ἐξ ἡμέρας.

ΨΑΛΜ. ΞΑ'. LXI.

1.2 ΕΙΣ τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθοὺν, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. Οὐχὶ τῷ
Θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχή μου; παρ' αὐτοῦ γὰρ τὸ σωτήριόν μου.
3 Καὶ γὰρ αὐτὸς Θεός μου καὶ σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου· οὐ μὴ
4 σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον. Ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον; φονεύε-
5 τε πάντες ὑμεῖς, ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ. Πλὴν
τὴν τιμήν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι· ἔδραμον ἐν δίψει· τῷ
στόματι αὐτῶν εὐλόγουν, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο. Διά-
6 ψαλμα. Πλὴν τῷ Θεῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυχή μου· ὅτι παρ' αὐτοῦ ἡ
7 ὑπομονή μου. Ὅτι αὐτὸς Θεός μου καὶ σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ
8 μου· οὐ μὴ μεταναστεύσω. Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ
δόξα μου· ὁ Θεὸς τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ
9 Θεῷ. Ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ· ἐκχέετε ἐνώ-
πιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς ἡμῶν. Διάψαλ-
10 μα. Πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων· ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀν-
θρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆσαι· αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπιτοαυ-
11 τό. Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν, καὶ ἐπὶ ἅρπαγμα μὴ ἐπιποθεῖτε·
12 πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ, μὴ προςίθεσθε καρδίαν. Ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς,
13 δύο ταῦτα ἤκουσα· ὅτι τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ, καὶ σοὶ Κύριε τὸ
ἔλεος· ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ΞΒ'. LXII.

1 ΨΑΛΜΟΣ τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς
2 Ἰουδαίας. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σοι ἡ
ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ
3 καὶ ἀνύδρῳ. Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν
4 σου καὶ τὴν δόξαν σου. Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ
5 χείλη μου ἐπαινέσουσί σε. Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου·
6 ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου. Ὡσεὶ στέατος καὶ πιό-
τητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου· καὶ χείλει ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ

στόμα μου. Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς 7
ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέ- 8
πῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι. Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπί- 9
σω σου· ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου. Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτη- 10
σαν τὴν ψυχήν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· πα- 11
ραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας· μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται. Ὁ 12
δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ
ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

ΨΑΛΜ. ΞΓ'. LXIII.

ΕΙΣ τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς 1.2
προσευχῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με (πρὸς σέ)· ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ
ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου. Ἐσκέπασάς με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευο- 3
μένων, ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν· οἵτινες ἠκόνησαν ὡς 4
ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν, πρᾶγμα
πικρὸν, τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον· ἐξάπινα κατα- 5
τοξεύσουσιν αὐτὸν, καὶ οὐ φοβηθήσονται. Ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λό- 6
γον πονηρόν· διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδας, εἶπαν· τίς ὄψεται
αὐτούς; Ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν· ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσει· 7
προσελεύσεται ἄνθρωπος καὶ καρδία βαθεῖα, καὶ ὑψωθήσεται ὁ 8
Θεός. Βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν, καὶ ἐξησθένη- 9
σαν ἐπ' αὐτοὺς αἱ γλῶσσαι αὐτῶν. Ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεω-
ροῦντες αὐτοὺς, καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος· καὶ ἀνήγγειλαν τὰ 10
ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν. Εὐφρανθήσεται 11
δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐπαινεθήσονται
πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

ΨΑΛΜ. ΞΔ'. LXIV.

ΕΙΣ τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ᾠδή. Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ 1.2
Θεὸς ἐν Σιὼν, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχή. Εἰσάκουσον προσευχῆς 3
μου· πρὸς σὲ πᾶσα σάρξ ἥξει. Λόγοι ἀνομιῶν ὑπερεδυνάμωσαν 4
ἡμᾶς· καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἱλάσῃ. Μακάριος ὃν ἐξελέξω 5
καὶ προσελάβου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου· πλησθησόμεθα
ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστὸς ἐν

6 δικαιοσύνῃ. Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς
7 πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν· ἑτοι-
8 μάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ σου, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ· ὁ συν-
ταράσσων τὸ κῦτος τῆς θαλάσσης, ἤχους κυμάτων αὐτῆς. Ταρα-
9 χθήσονται τὰ ἔθνη, καὶ φοβηθήσονται. Οἱ κατοικοῦντες τὰ πέ-
ρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου· ἐξόδους πρωίας καὶ ἑσπέρας τέρψεις.
10 Ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτὴν, ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι
αὐτήν· ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων· ἡτοίμασας τὴν τρο-
11 φὴν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία. Τὰς αὔλακας αὐτῆς μέθυ-
σον, πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς· ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐ-
12 φρανθήσεται ἀνατέλλουσα. Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ
τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος·
13 πιανθήσεται τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περι-
14 ζώσονται. Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ κοιλάδες
πληθυνοῦσι σῖτον· κεκράξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

ΨΑΛΜ. ΞΕ'. LXV.

1 ΕΙΣ τὸ τέλος, ᾠδὴ Ψαλμοῦ ἀναστάσεως· Ἀλαλάξατε τῷ
2 Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ· Ψάλατε (δὴ) τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν αἰ-
3 νέσει αὐτοῦ. Εἴπατε τῷ Θεῷ· ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου; ἐν τῷ
4 πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονταί σε οἱ ἐχθροί σου. Πᾶσα ἡ γῆ
προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι· ψαλάτωσαν τῷ ὀνόμα-
5 τί σου. Διάψαλμα. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, φοβερὸς
6 ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ὁ μεταστρέφων τὴν
θάλασσαν εἰς ξηρὰν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί· ἐκεῖ εὐφραν-
7 θησόμεθα ἐπ' αὐτῷ. Τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ
αἰῶνος· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν· οἱ παραπι-
8 κραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς. Διάψαλμα. Εὐλογεῖτε ἔθνη
τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ·
9 τοῦ θεμένου τὴν ψυχήν μου εἰς ζωὴν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον
10 τοὺς πόδας μου. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ἐπύρωσας ἡμᾶς,
11 ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον. Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα· ἔθου
12 θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν. Ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κε-
φαλὰς ἡμῶν· διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς
13 εἰς ἀναψυχήν. Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὁλοκαυτώμασιν·

ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου, ἃς διέστειλε τὰ χείλη μου, καὶ ἐλά- 14
λησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου. Ὁλοκαυτώματα μεμυελωμένα 15
ἀνοίσω σοι, μετὰ θυμιάματος (καὶ) κριῶν· ἀνοίσω σοι βόας μετὰ
χιμάρων. Διάψαλμα. Δεῦτε ἀκούσατε, καὶ διηγήσομαι, πάντες 16
οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου. Πρὸς αὐτὸν 17
τῷ ϛόματί μου ἐκέκραξα, καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου. Ἀδι- 18
κίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω Κύριος· διὰ τοῦ- 19
το εἰσήκουσέ (μου) ὁ Θεὸς, πρόσεσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου καὶ τὸ 20
ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

ΨΑΛΜ. ΞϚ΄. LXVI.

ΕΙΣ τὸ τέλος ἐν ὕμνοις, Ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαυίδ. Ὁ Θεὸς 1.2
οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐ-
τοῦ ἐφ' ἡμᾶς. Διάψαλμα. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, 3
ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ 4
Θεός· ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. Εὐφρανθήτωσαν καὶ 5
ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη· ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν
τῇ γῇ ὁδηγήσεις. Διάψαλμα. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός· 6
ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. Γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐ- 7
τῆς· εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ
Θεός· καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

ΨΑΛΜ. ΞΖ΄. LXVII.

ΕΙΣ τὸ τέλος, τῷ Δαυὶδ Ψαλμὸς ᾠδῆς. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, 1.2
καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν οἱ μι-
σοῦντες αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλι- 3
πέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς, οὕτως ἀπόλοιν-
το οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφραν- 4
θήτωσαν· ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τερφθήτωσαν ἐν
εὐφροσύνῃ. Ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· ὁδοποιή- 5
σατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ· καὶ ἀγαλ-
λιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ. Ταραχθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ 6
πατρὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν· ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ

7 ἁγίῳ αὐτοῦ. Ὁ Θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ, ἐξάγων
πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ, ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας τοὺς κατ-
8 οικοῦντας ἐν τάφοις. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ
9 λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ. Διάψαλμα. Γῆ ἐσεί-
σθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, τοῦτο
10 Σιναΐ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ. Βροχὴν ἑκούσιον ἀφοριεῖς
ὁ Θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου· καὶ ἠσθένησε, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν.
11 Τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ· ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου
12 τῷ πτωχῷ ὁ Θεός. Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις
13 δυνάμει πολλῇ, ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ τοῦ ἀγα-
14 πητοῦ, καὶ ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα. Ἐὰν κοιμηθῆτε
ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμέναι, καὶ
15 τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου· ἐν τῷ διαστέλλειν
τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελμών.
16.17 Ὄρος τοῦ Θεοῦ ὄρος πῖον· ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον. Ἱνατί
ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατ-
18 οικεῖν ἐν αὐτῷ· καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος. Τὸ
ἅρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθυνούντων· Κύριος ἐν αὐ-
19 τοῖς ἐν Σινὰ ἐν τῷ ἁγίῳ. Ἀναβὰς εἰς ὕψος, ᾐχμαλώτευσας
αἰχμαλωσίαν· ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις, καὶ γὰρ ἀπειθοῦντες,
20 τοῦ κατασκηνῶσαι. Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, εὐλογητὸς (Κύ-
ριος) ἡμέραν καθ' ἡμέραν· (καὶ) κατευοδώσει ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν
21 σωτηρίων ἡμῶν. Διάψαλμα. Ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν·
22 καὶ τοῦ Κυρίου κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου. Πλὴν ὁ Θεὸς συν-
θλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν θριχὸς διαπορευομένων ἐν
23 πλημμελείαις αὐτῶν. Εἶπε Κύριος· ἐκ Βασὰν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέ-
24 ψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης· ὅπως ἂν βαφῇ ὁ πούς σου ἐν αἵματι, ἡ
25 γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ. Ἐθεωρήθησαν αἱ
πορεῖαί σου ὁ Θεὸς, αἱ πορεῖαι τοῦ Θεοῦ μου τοῦ βασιλέως μου
26 τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ· προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων, ἐν
27 μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν,
28 τὸν Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Ἐκεῖ Βενιαμὶν νεώτερος ἐν ἐκστά-
σει, ἄρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλὼν, ἄρ-
29 χοντες Νεφθαλί. Ἔντειλαι ὁ Θεὸς τῇ δυνάμει σου· δυνάμωσον ὁ
30 Θεὸς τοῦτο, ὃ κατηρτίσω ἐν ἡμῖν. Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερου-
31 σαλὴμ σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα. Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ

καλάμου· ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν τοῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν,
τοῦ μὴ ἀποκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ· διασκόρ-
πισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα. Ἥξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰ- 32
γύπτου· Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ. Αἱ βασιλεῖαι 33
τῆς γῆς ᾄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ. Διάψαλμα. Ψάλατε 34
τῷ Θεῷ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνα-
τολάς· ἰδοὺ δώσει ἐν τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως. Δότε δό- 35
ξαν τῷ Θεῷ· ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύ-
ναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὁσίοις 36
αὐτοῦ· ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ
λαῷ αὐτοῦ· εὐλογητὸς ὁ Θεός.

ΨΑΛΜ. ΞΗ΄. LXVIII.

ΕΙΣ τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τῷ Δαυίδ. Σῶσόν 1.2
με ὁ Θεὸς, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου. Ἐνεπάγην 3
εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις· ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς
θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με. Ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγ- 4
χίασεν ὁ λάρυγξ μου· ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν
με ἐπὶ τὸν Θεόν μου. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφα- 5
λῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν· ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου,
οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως· ἃ οὐχ ἥρπασα, τότε ἀπετίννυον. Ὁ 6
Θεὸς σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ
σοῦ οὐκ ἐκρύβησαν. Μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε 7
Κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων· μὴ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητοῦν-
τές σε ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ. Ὅτι ἕνεκά σου ὑπήνεγκα ὀνειδισμὸν, 8
ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου· ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην 9
τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου. Ὅτι ὁ ζῆ- 10
λος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόν-
των σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν 11
μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί· καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου 12
σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν. Κατ' ἐμοῦ ἠδολέ- 13
σχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλῃ, καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες τὸν
οἶνον. Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σὲ Κύριε· καιρὸς εὐδοκίας, 14
ὁ Θεός· ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ
τῆς σωτηρίας σου. Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ· ῥυ- 15

16 σθείην ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων. Μή
με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθὸς,
17 μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ. Εἰσάκουσόν μου Κύ-
ριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
18 ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ. Καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ
19 παιδός σου· ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Πρόσχες τῇ ψυ-
20 χῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με. Σὺ
(γὰρ) γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν
21 ἐντροπήν μου· ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με. Ὀνειδισμὸν
προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου καὶ ταλαιπωρίαν· καὶ ὑπέμεινα συλλυ-
πούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε, καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὗρον.
22 Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότι-
23 σάν με ὄξος. Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα,
24 καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν, καὶ εἰς σκάνδαλον· σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλ-
μοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγ-
25 καμψον. Ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀρ-
26 γῆς σου καταλάβοι αὐτούς. Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημω-
27 μένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν· ὅτι ὃν
σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμα-
28 τιῶν σου προσέθηκαν. Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν,
29 καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου· ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου
30 ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν
εἰμι ἐγώ· (καὶ) ἡ σωτηρία (τοῦ προσώπου) σου ὁ Θεὸς ἀντιλάβοι-
31 τό μου. Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ᾠδῆς, καὶ μεγαλυ-
32 νῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει· καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον, κέρα-
33 τα ἐκφέροντα καὶ ὁπλάς. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν·
34 ἐκζητήσατε τὸν Θεὸν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Ὅτι εἰσήκουσε
τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδέ-
35 νωσεν. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάν-
36 τα τὰ ἕρποντα ἐν αὐτοῖς. Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιὼν, καὶ οἰ-
κοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας, καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ,
37 καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν· καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων αὐτοῦ καθ-
έξουσιν αὐτὴν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατασκηνώσου-
σιν ἐν αὐτῇ.

ΨΑΛΜ. ΞΘʹ. LXIX.

ΕΙΣ τὸ τέλος, τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν, εἰς τὸ σῶσαί με 1
Κύριον. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε εἰς τὸ βοη- 2
θῆσαί με σπεῦσον. Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ ζητοῦντες 3
τὴν ψυχήν μου· ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυν-
θείησαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά· ἀποστραφ ίησαν παραυτίκα αἰ- 4
σχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι, εὖγε εὖγε. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐ- 5
φρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε· καὶ λεγέτωσαν δια-
παντὸς, μεγαλυνθήτω ὁ Θεὸς, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.
Ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πένης, ὁ Θεὸς βοήθησόν μοι· βοηθός μου καὶ 6
ῥύστης μου εἶ σὺ, Κύριε μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜ. Οʹ. LXX.

ΤΩ Δαυὶδ, υἱῶν Ἰωναδὰβ καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέν- 1
των. Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με, καὶ ἐξελοῦ με· κλῖνον πρὸς μὲ 2
τὸ οὖς σου, καὶ σῶσόν με. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ 3
εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με· ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή
μου εἶ σύ. Ὁ Θεός μου ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς 4
παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος· ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου Κύριε, 5
Κύριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου. Ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ 6
γαστρὸς, ἐκ κοιλίας μητρός μου σύ μου εἶ σκεπαστής· ἐν σοὶ ἡ
ὕμνησίς μου διαπαντός. Ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς· καὶ 7
σὺ βοηθὸς κραταιός. Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως 8
ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με εἰς καιρὸν γήρους· ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν 9
μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με. Ὅτι εἶπαν οἱ ἐχθροί μου ἐμοὶ, καὶ οἱ 10
φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο ἐπιτοαυτὸ, λέγοντες· ὁ 11
Θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτὸν, καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτὸν, ὅτι
οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος. Ὁ Θεὸς μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ· ὁ Θεός μου 12
εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν 13
οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχήν μου· περιβαλλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ
ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι. Ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπιῶ, 14

15 καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου· τὸ στόμα μου ἐξαγγε-
λεῖ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου, ὅτι
16 οὐκ ἔγνων γραμματείας. Εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ Κυρίου· Κύ-
17 ριε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου. Ἐδίδαξάς με ὁ Θεὸς
18 ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου· καὶ
ἕως γήρους καὶ πρεσβείου ὁ Θεὸς μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἕως ἂν ἀπ-
αγγείλω τὸν βραχίονά σου, πάσῃ τῇ γενεᾷ τῇ ἐρχομένῃ τὴν δυ-
19 ναστείαν σου καὶ τὴν δικαιοσύνην σου, ὁ Θεὸς, ἕως ὑψίστων, ἃ ἐποίη-
20 σας μεγαλεῖα. Ὁ Θεὸς τίς ὅμοιός σοι; Ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις
πολλὰς καὶ κακάς; καὶ ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με, καὶ ἐκ τῶν
21 ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με· ἐπλεόνασας τὴν μεγαλωσύ-
νην μου, καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με, (καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων
22 τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με). Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν
σκεύει ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν σου ὁ Θεὸς, ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ
23 ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ. Ἀγαλλιάσονται τὰ χείλη μου ὅταν ψάλω σοι,
24 καὶ ἡ ψυχή μου ἣν ἐλυτρώσω· ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν
ἡμέραν μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐν-
τραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

ΨΑΛΜ. ΟΑ'. LXXI.

1 ΕΙΣ Σαλωμών. Ὁ Θεὸς τὸ κρῖμά σου τῷ βασιλεῖ δὸς, καὶ
2 τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως· κρίνειν τὸν λαόν σου
3 ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει. Ἀναλαβέτω τὰ
4 ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ (σου) καὶ οἱ βουνοί. Ἐν δικαιοσύνῃ κρινεῖ τοὺς
πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων, καὶ ταπει-
5 νώσει συκοφάντην. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ. Καὶ πρὸ τῆς σε-
6 λήνης γενεᾶς γενεῶν. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ
7 σταγόνες στάζουσαι ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐ-
τοῦ δικαιοσύνη καὶ πλῆθος εἰρήνης, ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη.
8 Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποτα-
9 μοῦ ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης. Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται
10 Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι. Βασιλεῖς Θαρσὶς καὶ
αἱ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι, βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβὰ δῶρα
11 προσάξουσι· καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς, πάντα
12 τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ. Ὅτι ἐῤῥύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου,

καὶ πένητα ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός· φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος, 13
καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει· ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται 14
τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτοῦ.
Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας· 15
καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διαπαντὸς, ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογή-
σουσιν αὐτόν. Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων, 16
ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ· καὶ ἐξανθήσου-
σιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς. Ἔστω τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλο- 17
γημένον εἰς τοὺς αἰῶνας, πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
καὶ εὐλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, πάντα τὰ
ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τοῦ 18
Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος, καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δό- 19
ξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα (καὶ εἰς αἰῶνα αἰῶνος)· καὶ πληρωθήσε-
ται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ· γένοιτο, γένοιτο. Ἐξέλιπον οἱ
ὕμνοι Δαυὶδ, τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαί.

ΨΑΛΜ. ΟΒ'. LXXII.

ΨΑΛΜΟΣ τῷ Ἀσάφ. Ὡς ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, τοῖς 1
εὐθέσι καρδίᾳ. Ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες· παρ' 2
ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου. Ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνό- 3
μοις, εἰρήνην ἁμαρτωλῶν θεωρῶν· ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις ἐν τῷ 4
θανάτῳ αὐτῶν, καὶ στερέωμα ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν· ἐν κόποις ἀν- 5
θρώπων οὐκ εἰσὶ, καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται. Διὰ 6
τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία· περιεβάλοντο ἀδικίαν καὶ
ἀσέβειαν αὐτῶν, ἐξελεύσατο ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν· διῆλ- 7
θον εἰς διάθεσιν καρδίας. Διενοήθησαν καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ, 8
ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν· ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐ- 9
τῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο ἐπι- 10
στρέψει ὁ λαός μου ἐνταῦθα· καὶ ἡμέραι πλήρεις εὑρεθήσονται ἐν
αὐτοῖς, καὶ εἶπαν· πῶς ἔγνω ὁ Θεός; καὶ εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ 11
ὑψίστῳ; Ἰδοὺ οὗτοι οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνοῦντες εἰς τὸν αἰῶ- 12
να, κατέσχον πλούτου. Καὶ εἶπα· ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν 13
καρδίαν μου, καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου· καὶ ἐγενό- 14
μην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς
πρωίας. Εἰ ἔλεγον, διηγήσομαι οὕτως· ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν 15

16 σου ἠσυνθέτηκα. Καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι· τοῦτο κόπος ἐστὶν
17 ἐναντίον μου, ἕως εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ· συνῶ εἰς
18 τὰ ἔσχατα αὐτῶν. Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας ἔθου αὐτοῖς· κατ-
19 έβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι. Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν; ἐξά-
20 πινα ἐξέλιπον, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Ὡσεὶ ἐνύπνιον
ἐξεγειρομένου, Κύριε ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδε-
21 νώσεις. Ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροί μου ἠλλοιώ-
22 θησαν· κἀγὼ ἐξουδενωμένος, καὶ οὐκ ἔγνων, κτηνώδης ἐγενόμην
23 παρὰ σοί. Κἀγὼ διαπαντὸς μετὰ σοῦ, ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς
24 δεξιᾶς μου· ἐν τῇ βουλῇ σου ὡδήγησάς με, καὶ μετὰ δόξης προσ-
25 ελάβου με. Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ; καὶ παρὰ σοῦ τί
26 ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς; Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου· ὁ
Θεὸς τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ μερίς μου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
27 Ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ, ἀπολοῦνται· ἐξωλό-
28 θρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶ-
σθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐςι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου,
τοῦ ἐξαγγεῖλαι πάντα τὰ ἀπαγγέλματά σου, ἐν ταῖς πύλαις τῆς
θυγατρὸς Σιών.

ΨΑΛΜ. ΟΓ'. LXXIII.

1 ΣΥΝΕΣΕΩΣ τῷ Ἀσάφ. Ἱνατί ἀπώσω ὁ Θεὸς εἰς τέλος; ὠρ-
2 γίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; Μνήσθητι τῆς συνα-
γωγῆς σου ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς· ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας
3 σου, ὄρος Σιὼν τοῦτο ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. Ἔπαρον τὰς χεῖ-
ράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος, ὅσα ἐπονηρεύσατο
4 ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἁγίῳ (σου). Καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε
5 ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου· ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα, καὶ οὐκ
ἔγνωσαν, ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω. Ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξί-
6 ναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπιτοαυτό· ἐν πελέκει καὶ λαξευ-
7 τηρίῳ κατέῤῥαξαν αὐτήν. Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν
8 σου· εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός σου. Εἶ-
παν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν ἡ συγγένεια αὐτῶν ἐπιτοαυτό· (δεῦτε)
9 κατακαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς. Τὰ ση-
μεῖα ἡμῶν οὐκ εἴδομεν· οὐκ ἔςιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώ-
10 σεται ἔτι. Ἕως πότε ὁ Θεὸς ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός; παροξυνεῖ ὁ ὑπε-

ναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος; Ἱνατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά 11
σου καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος; Ὁ δὲ 12
Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος· εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ
τῆς γῆς. Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν· (σὺ) 13
συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος· σὺ συν- 14
έθλασας τὰς κεφαλὰς τοῦ δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς
τοῖς Αἰθίοψι. Σὺ διέῤῥηξας πηγὰς καὶ χειμάῤῥους· σὺ ἐξήρανας 15
ποταμοὺς Ἠθάν. Σή ἐστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σή ἐστιν ἡ νύξ· σὺ κατ- 16
ηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον. Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς· 17
θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτά. Μνήσθητι ταύτης (τῆς κτίσεώς 18
σου)· ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν Κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ
ὄνομά σου. Μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι· 19
τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος. Ἐπίβλεψον 20
εἰς τὴν διαθήκην σου· ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτωμένοι τῆς γῆς
οἴκων ἀνομιῶν. Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος (καὶ) κατῃσχυμ- 21
μένος· πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου. Ἀνάστα ὁ 22
Θεὸς, δίκασον τὴν δίκην σου· μνήσθητι τῶν ὀνειδισμῶν σου,
τῶν ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν. Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς 23
τῶν ἐχθρῶν σου· ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη διαπαντὸς
(πρὸς σέ).

ΨΑΛΜ. ΟΔ'. LXXIV.

ΕΙΣ τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Ἀσάφ. Ἐξο- 1.2
μολογησόμεθά σοι ὁ Θεὸς, ἐξομολογησόμεθα καὶ ἐπικαλεσόμεθα
τὸ ὄνομά σου· διηγήσομαι (πάντα) τὰ θαυμάσιά σου. Ὅταν λάβω 3
καιρὸν, ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ. Ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κατ- 4
οικοῦντες αὐτὴν, ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς. Διάψαλμα.
Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι, μὴ παρανομεῖτε· καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι, 5
μὴ ὑψοῦτε κέρας, μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν, μὴ λα- 6
λεῖτε κατὰ τοῦ Θεοῦ ἀδικίαν· ὅτι οὔτε ἀπὸ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ δυ- 7
σμῶν, οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων. Ὅτι ὁ Θεὸς κριτής ἐστι· τοῦτον 8
ταπεινοῖ, καὶ τοῦτον ὑψοῖ. Ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου, οἴνου 9
ἀκράτου πλῆρες κεράσματος, καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο·
πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη, πίονται πάντες οἱ ἁμαρτω-
λοὶ τῆς γῆς. Ἐγὼ δὲ ἀπαγγελῶ εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ τῷ Θεῷ 10

11 Ἰακώβ· καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συγκλάσω, καὶ
ὑψωθήσεται τὰ κέρατα τοῦ δικαίου.

ΨΑΛΜ. ΟΕ'. LXXV.

1 ΕΙΣ τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ, ᾠδὴ πρὸς τὸν
2 Ἀσσύριον. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός· ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα
3 τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ
4 κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών· ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τό-
5 ξων, ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον. Διάψαλμα. Φωτίζεις σὺ
6 θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων. Ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνε-
τοι τῇ καρδίᾳ· ὕπνωσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ οὐχ εὗρον οὐδὲν πάν-
7 τες οἱ ἄνδρες τοῦ πλούτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς
8 σου, ὁ Θεὸς Ἰακὼβ, ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοὺς ἵππους. Σὺ
9 φοβερὸς εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεταί σοι, ἀπὸ τότε ἡ ὀργή σου; Ἐκ
10 τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν, γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχασεν· ἐν τῷ
ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν Θεὸν, τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πρᾳεῖς τῆς
11 γῆς. Διάψαλμα. Ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεταί σοι· καὶ
12 ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἑορτάσει σοι. Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυ-
13 ρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν· πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ οἴσουσι δῶρα τῷ φο-
βερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεῦμα ἀρχόντων, φοβερῷ παρὰ τοῖς βα-
σιλεῦσι τῆς γῆς.

ΨΑΛΜ. Οϛ'. LXXVI.

1.2 ΕΙΣ τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθοὺν, Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ. Φωνῇ μου
πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, (καὶ) τῇ φωνῇ μου πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ προσ-
3 έσχε μοι. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα· ταῖς χερ-
σί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην. Ἀπηνήνατο πα-
4 ρακληθῆναι ἡ ψυχή μου· ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ καὶ εὐφράνθην. Ἠδο-
5 λέσχησα, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Διάψαλμα. Προκα-
τελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα.
6.7 Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην, καὶ ἐμε-
λέτησα· νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλον
8 τὸ πνεῦμά μου· μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος; καὶ οὐ
9 προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι; Ἢ εἰς τέλος ἀποκόψει τὸ ἔλεος

αὐτοῦ; συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; Ἢ ἐπιλήσεται 10
τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεός; ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρ-
μοὺς αὐτοῦ. Διάψαλμα. Καὶ εἶπα, νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίω- 11
σις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου· ὅτι 12
μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου, καὶ μελετήσω 13
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχή-
σω. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου· τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς 14
ἡμῶν; Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια· ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς 15
τὴν δύναμίν σου. Ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, 16
τοὺς υἱοὺς Ἰακὼβ καὶ Ἰωσήφ. Διάψαλμα. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ 17
Θεός, εἴδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν· καὶ ἐταράχθησαν ἄβυσ-
σοι, πλῆθος ἤχους ὑδάτων· φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι, καὶ γὰρ τὰ 18
βέλη σου διαπορεύονται. Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ, 19
ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ· ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγε-
νήθη ἡ γῆ. Ἐν τῇ θαλάσσῃ ἡ ὁδός σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδα- 20
σι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται. Ὡδήγησας ὡς πρό- 21
βατα τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ἀαρών.

ΨΑΛΜ. ΟΖ'. LXXVII.

ΣΥΝΕΣΕΩΣ τῷ Ἀσάφ. Προσέχετε λαός μου τὸν νόμον 1
μου, κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· ἀνοί- 2
ξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, φθέγξομαι προβλήματα ἀπ᾽ ἀρ-
χῆς· ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτά, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διη- 3
γήσαντο ἡμῖν· οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέ- 4
ραν, ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις Κυρίου, καὶ τὰς δυναστείας αὐ-
τοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησε. Καὶ ἀνέστησε μαρτύριον 5
ἐν Ἰακὼβ, καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραήλ· ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πα-
τράσιν ἡμῶν, τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν· ὅπως ἂν γνῷ 6
γενεὰ ἑτέρα, υἱοὶ οἱ τεχθησόμενοι, καὶ ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγε-
λοῦσιν (αὐτὰ) τοῖς υἱοῖς αὐτῶν· ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπί- 7
δα αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐν-
τολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν· ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, 8
γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα, γενεὰ ἥτις οὐ κατεύθυνε τὴν
καρδίαν αὐτῆς· καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐ-
τῆς. Υἱοὶ Ἐφραὶμ ἐντείνοντες καὶ βάλλοντες τόξον, ἐστράφησαν 9

10 ἐν ἡμέρᾳ πολέμου· οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ, καὶ
11 ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἤθελον πορεύεσθαι. Καὶ ἐπελάθοντο τῶν
εὐεργεσιῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς·
12 ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν (ἃ) ἐποίησε θαυμάσια, ἐν γῇ Αἰγύ-
13 πτῳ ἐν πεδίῳ Τάνεως. Διέῤῥηξε θάλασσαν, καὶ διήγαγεν αὐτούς·
14 ἔστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἀσκόν. Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέ-
15 ρας, καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός. Διέῤῥηξε πέτραν ἐν
16 ἐρήμῳ, καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ· καὶ ἐξήγαγεν
17 ὕδωρ ἐκ πέτρας, καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα. Καὶ προσ-
έθεντο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐτῷ, παρεπίκραναν τὸν ὕψιστον ἐν
18 ἀνύδρῳ· καὶ ἐξεπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, τοῦ
19 αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν. Καὶ κατελάλησαν τοῦ
Θεοῦ, καὶ εἶπαν· μὴ δυνήσεται ὁ Θεὸς ἑτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρή-
20 μῳ; Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα, καὶ χείμαῤῥοι
κατεκλύσθησαν· μὴ καὶ ἄρτον δυνήσεται δοῦναι; ἢ ἑτοιμάσαι τρά-
21 πεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ; Διὰ τοῦτο ἤκουσε Κύριος καὶ ἀνεβάλετο,
22 καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ἰακώβ, καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ· ὅτι
οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ Θεῷ, οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ.
23 Καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν, καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέῳξε·
24 καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐ-
25 τοῖς· ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος· ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν
26 αὐτοῖς εἰς πλησμονήν. Ἀπῆρε Νότον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἐπήγαγεν ἐν
27 τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ Λίβα· καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν σάρ-
28 κας, καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά· καὶ ἐπέπεσον
εἰς μέσον τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐ-
29 τῶν. Καὶ ἐφάγοσαν καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν
30 αὐτῶν ἤνεγκαν αὐτοῖς· οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐ-
31 τῶν. Ἔτι τῆς βρώσεως αὐτῶν οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ
ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτούς, καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πίοσιν αὐ-
32 τῶν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν. Ἐν πᾶσι τού-
τοις ἥμαρτον ἔτι, καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ·
33 καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν
34 μετὰ σπουδῆς. Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτοὺς ἐζήτουν αὐτὸν καὶ ἐπέ-
35 στρεφον, καὶ ὤρθριζον πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς
βοηθὸς αὐτῶν ἐστι, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστι.
36 Καὶ ἠπάτησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ τῇ γλώσσῃ αὐ-

τῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ· ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ, 37
οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ. Αὐτὸς δέ ἐστιν οἰκτίρ- 38
μων, καὶ ἱλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν, καὶ οὐ διαφθερεῖ, καὶ
πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶ-
σαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ· καὶ ἐμνήσθη ὅτι σάρξ εἰσι, πνεῦμα πορευό- 39
μενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον. Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρή- 40
μῳ, παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ; Καὶ ἐπέστρεψαν, καὶ ἐπεί- 41
ρασαν τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν. Οὐκ ἐμνή- 42
σθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς
θλίβοντος· ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέρα- 43
τα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως. Καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς πο- 44
ταμοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν, ὅπως μὴ πίωσιν. Ἐξ- 45
απέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυιαν, καὶ κατέφαγεν αὐτούς· καὶ βά-
τραχον, καὶ διέφθειρεν αὐτούς· καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τὸν καρπὸν 46
αὐτῶν, καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι. Ἀπέκτεινεν ἐν χαλά- 47
ζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν, καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ.
Καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ τὴν ὕπαρξιν 48
αὐτῶν τῷ πυρί. Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ, θυ- 49
μὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλίψιν, ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων πονηρῶν. Ὡδο- 50
ποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ· οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν
ψυχῶν αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε· καὶ 51
ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπαρχὴν πόνων αὐτῶν
ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ. Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐ- 52
τοῦ, καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ. Καὶ ὡδήγη- 53
σεν αὐτοὺς ἐν ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἐδειλίασαν· καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐ-
τῶν ἐκάλυψε θάλασσα. Καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς ὅριον ἁγιάσμα- 54
τος αὐτοῦ, ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτήσατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ. Καὶ ἐξέβαλεν 55
ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη, καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ
κληροδοσίας, καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς
φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ ἐπείρασαν καὶ παρεπίκραναν τὸν Θεὸν τὸν 56
ὕψιστον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο· καὶ ἀπέστρεψαν, 57
καὶ ἠσυνθέτησαν, καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν· μετεστράφησαν ὡς
τόξον στρεβλόν. Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ τοῖς βουνοῖς αὐτῶν, καὶ 58
ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν. Ἤκουσεν ὁ Θεὸς καὶ 59
ὑπερεῖδε, καὶ ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν Ἰσραήλ· καὶ ἀπώσατο τὴν 60
σκηνὴν Σηλώμ, σκήνωμα αὐτοῦ, οὗ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις·

61 καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν, καὶ τὴν καλλο-
62 νὴν αὐτῶν εἰς χεῖρα ἐχθροῦ. Καὶ συνέκλεισαν εἰς ῥομφαίαν τὸν
63 λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερεῖδε· τοὺς νεανίσκους
64 αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπενθήθησαν· οἱ
ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον, καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυθήσον-
65 ται. Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν κύριος, ὡς δυνατὸς κεκραιπαληκὼς
66 ἐξ οἴνου· καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, ὄνειδος
67 αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς. Καὶ ἀπώσατο τὸ σκήνωμα Ἰωσήφ, καὶ τὴν
68 φυλὴν Ἐφραὶμ οὐκ ἐξελέξατο· καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα,
69 τὸ ὄρος τὸ Σιὼν ὃ ἠγάπησε. Καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονοκερώτων τὸ
70 ἁγίασμα αὐτοῦ· ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ
ἐξελέξατο Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν
71 ποιμνίων τῶν προβάτων· ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐ-
τόν, ποιμαίνειν Ἰακὼβ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τὴν κλη-
72 ρονομίαν αὐτοῦ· καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας
αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς συνέσεσι τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὡδήγησεν αὐτούς.

ΨΑΛΜ. ΟΗ΄. LXXVIII.

1 ΨΑΛΜΟΣ τῷ Ἀσάφ. Ὁ Θεὸς ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κλη-
ρονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου, ἔθεντο Ἱερουσαλὴμ
2 εἰς ὀπωροφυλάκιον. Ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώ-
ματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου τοῖς
3 θηρίοις τῆς γῆς· ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς ὕδωρ κύκλῳ Ἱερου-
4 σαλήμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων. Ἐγενήθημεν (εἰς) ὄνειδος τοῖς γεί-
5 τοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. Ἕως
πότε Κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος; ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός
6 σου; Ἔκχεον τὴν ὀργήν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ ἐπεγνωκότα σε, καὶ
7 ἐπὶ βασιλείας αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο· ὅτι κατέφαγον
8 τὸν Ἰακώβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν. Μὴ μνησθῇς ἡμῶν
ἀνομιῶν ἀρχαίων· ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί
9 σου, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα. Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ
ἡμῶν ἕνεκα τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς,
10 καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου· μή-
ποτε εἴπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι· ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; καὶ γνω-
σθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ ἐκδίκη-

σις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου. Εἰσελθέτω ἐνώ- 11
πιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων· κατὰ τὴν μεγαλωσύνην
τοῦ βραχίονός σου περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.
Καὶ ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλάσια εἰς τὸν κόλπον αὐ- 12
τῶν τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν, ὃν ὠνείδισάν σε Κύριε. Ἡμεῖς δὲ λαός 13
σου καὶ πρόβατα νομῆς σου ἀνθομολογησόμεθά σοι εἰς τὸν αἰῶνα·
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου.

ΨΑΛΜ. ΟΘ'. LXXIX.

ΕΙΣ τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, μαρτύριον τῷ 1
Ἀσὰφ, ψαλμὸς (ὑπὲρ τοῦ Ἀσσυρίου). Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ 2
πρόσχες, ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατον τὸν Ἰωσήφ· ὁ καθήμενος ἐπὶ
τῶν Χερουβὶμ ἐμφάνηθι, ἐναντίον Ἐφραὶμ καὶ Βενιαμὶν καὶ Μα- 3
νασσῆ· ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.
Ὁ Θεὸς ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σω- 4
θησόμεθα. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν 5
προσευχὴν τοῦ δούλου σου; Ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων, καὶ 6
ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ· ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς 7
γείτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς. Κύριε ὁ 8
Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν
σου, καὶ σωθησόμεθα. Διάψαλμα. Ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετῆρας· 9
ἐξέβαλες ἔθνη, καὶ κατεφύτευσας αὐτήν· ὡδοποίησας ἔμπροσθεν 10
αὐτῆς, καὶ κατεφύτευσας τὰς ῥίζας αὐτῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν.
Ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιὰ αὐτῆς, καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέ- 11
δρους τοῦ Θεοῦ· ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης, καὶ 12
ἕως ποταμοῦ τὰς παραφυάδας αὐτῆς. Ἱνατί καθεῖλες τὸν φραγ- 13
μὸν αὐτῆς, καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν
ὁδόν; Ἐλυμήνατο αὐτὴν ὗς ἐκ δρυμοῦ, καὶ μονιὸς ἄγριος κατενεμή- 14
σατο αὐτήν. Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον δὴ, (καὶ) ἐπίβλε- 15
ψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην· καὶ 16
κατάρτισαι αὐτὴν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώ-
που ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ. Ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμ- 17
μένη· ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται. Γενηθήτω 18
ἡ χείρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκρα-
ταίωσας σεαυτῷ, καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ· ζωώσεις ἡμᾶς, 19

20 καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων
ἐπίςρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

ΨΑΛΜ. Π'. LXXX.

1.2 ΕΙΣ τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν (ψαλμὸς) τῷ Ἀσάφ. Ἀγαλ-
λιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ Ἰακώβ·
3 λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον, ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κι-
4 θάρας· σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι, ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς
5 ἡμῶν. Ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐςι, καὶ κρῖμα τῷ Θεῷ Ἰα-
6 κώβ· μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσὴφ ἔθετο αὐτὸ, ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν
7 ἐκ γῆς Αἰγύπτου· γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν. Ἀπέςησεν ἀπὸ
ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ· αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευ-
8 σαν. Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με, καὶ ἐῤῥυσάμην σε· ἐπήκουσά σου,
ἐν ἀποκρύφῳ καταιγίδος· ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας. Διά-
9 ψαλμα. Ἄκουσον λαός μου καὶ διαμαρτυροῦμαί σοι Ἰσραὴλ, ἐὰν
10 ἀκούσης μου· οὐκ ἔσται ἐν σοὶ Θεὸς πρόσφατος, οὐδὲ προσκυνή-
11 σεις Θεῷ ἀλλοτρίῳ. Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ἀναγα-
γών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου· πλάτυνον τὸ στόμα σου, καὶ πληρώσω
12 αὐτό. Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου, καὶ Ἰσραὴλ
13 οὐ προσέσχε μοι· καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα
τῶν καρδιῶν αὐτῶν, πορεύσονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.
14 Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου, Ἰσραὴλ ἐν ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη,
15 ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα, καὶ ἐπὶ τοὺς
16 θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου· οἱ ἐχθροὶ Κυρίου
17 ἐψεύσαντο αὐτῷ, καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ
ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ, καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτα-
σεν αὐτούς.

ΨΑΛΜ. ΠΑ'. LXXXI.

1 ΨΑΛΜΟΣ τῷ Ἀσάφ. Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν· ἐν
2 μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ. Ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσω-
3 πα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε; Διάψαλμα. Κρίνετε ὀρφανῷ καὶ πτω-
4 χῷ, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε· ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτω-
5 χὸν, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε (αὐτούς). Οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ

συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται· σαλευθήσονται πάντα τὰ θεμέ-
λια τῆς γῆς. Ἐγὼ εἶπα· θεοί ἐστε καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες· ὑμεῖς 6.7
δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.
Ἀνάστα ὁ Θεὸς, κρῖνον τὴν γῆν· ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις (αὐ- 8
τοὺς) ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

ΨΑΛΜ. ΠΒ'. LXXXII.

ΩΔΗ ψαλμοῦ τῷ Ἀσάφ. Ὁ Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι; μὴ 1.2
σιγήσῃς, μηδὲ καταπραΰνῃς ὁ Θεός· ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἤχη- 3
σαν, καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλήν. Ἐπὶ τὸν λαόν σου (Κύ- 4
ριε) κατεπανουργεύσαντο γνώμην, καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν
ἁγίων σου· εἶπαν· δεῦτε καὶ ἐξολεθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους, 5
καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι. Ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν 6
ὁμονοίᾳ ἐπιτοαυτὸ, κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο τὰ σκηνώματα 7
τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται, Μωὰβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοὶ, Γεβὰλ 8
καὶ Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλὴκ, (καὶ) ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων
Τύρον· καὶ γὰρ καὶ Ἀσσοὺρ συμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν, ἐγενήθη- 9
σαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Λώτ. Διάψαλμα. Ποίησον αὐτοῖς 10
ὡς τῇ Μαδιὰμ καὶ τῷ Σισάρᾳ, ὡς τῷ Ἰαβεὶν ἐν τῷ χειμάῤῥῳ
Κισσῶν· ἐξωλεθρεύθησαν ἐν Ἀενδὼρ, ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ 11
γῇ. Θοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὠρὴβ καὶ Ζὴβ, καὶ Ζεβεὲ 12
καὶ Σαλμανὰ πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν· οἵτινες εἶπαν· κληρο- 13
νομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός μου θοῦ 14
αὐτοὺς ὡς τροχὸν, ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου. Ὡσεὶ 15
πῦρ ὃ διαφλέξει δρυμὸν, ὡσεὶ φλὸξ κατακαύσαι ὄρη· οὕτως κατα- 16
διώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ταράξεις
αὐτούς. Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας· καὶ ζητήσουσι τὸ 17
ὄνομά σου Κύριε. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶ- 18
να τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπωλέσθωσαν· καὶ γνώτω- 19
σαν ὅτι ὄνομά σοι Κύριος, σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

ΨΑΛΜ. ΠΓ'. LXXXIII.

ΕΙΣ τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός. Ὡς 1.2
ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε τῶν δυνάμεων. Ἐπιποθεῖ καὶ 3

ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου· ἡ καρδία μου καὶ
4 ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα. Καὶ γὰρ στρουθίον εὗ-
ρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία
ἑαυτῆς· τὰ θυσιαστήριά σου Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ βασιλεύς μου
5 καὶ ὁ Θεός μου. Μακάριοι (πάντες) οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ
6 σου· εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε. Διάψαλμα. Μα-
κάριος ἀνὴρ οὗ ἐστιν ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοῦ Κύριε· ἀναβάσεις
7 ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς
8 τόπον ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν. Πορεύσον-
ται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν· ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών.
9 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου· ἐνώ-
10 τισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Διάψαλμα. Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεός,
11 καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὅτι κρείσσων
ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας· ἐξελεξάμην παραρί-
πτεσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν
12 ἁμαρτωλῶν. Ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ Θεός, χά-
ριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος οὐχ ὑστερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πο-
13 ρευομένους ἐν ἀκακίᾳ. Κύριε τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος
ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜ. ΠΔ΄. LXXXIV.

1.2 ΕΙΣ τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός. Εὐδόκησας Κύριε τὴν
3 γῆν σου, ἐπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ. Ἀφῆκας τὰς ἀνο-
μίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Διά-
4 ψαλμα. Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀρ-
5 γῆς θυμοῦ σου. Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν,
6 καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν. Μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργι-
7 σθῇς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; Ὁ
Θεός, σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσε-
8 ται ἐπὶ σοί. Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν
9 σου (Κύριε) δώῃς ἡμῖν. Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ
Θεός· ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους
10 αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν. Πλὴν ἐγ-
γὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνῶσαι
11 δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν. Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη

καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν· ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιο- 12
σύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε. Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότη- 13
τα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς. Δικαιοσύνη ἐνώπιον 14
αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ΠΕ'. LXXXV.

ΤΩ Δαυίδ. Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου· ὅτι 1
πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιός 2
εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.
Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν. 3
Εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου· ὅτι πρὸς σὲ Κύριε ἦρα τὴν 4
ψυχήν μου. Ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς, καὶ πολυέλεος 5
πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου, 6
καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου 7
ἐκέκραξα πρὸς σὲ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν 8
θεοῖς Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα 9
ἐποίησας ἥξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε, καὶ δοξά-
σουσι τὸ ὄνομά σου· ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ 10
ὁ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με Κύριε τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν 11
τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνο-
μά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, 12
καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα· ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα 13
ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου. Ὁ Θεὸς 14
παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν
τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ Κύ- 15
ριε ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ
ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου 16
τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον 17
μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν· καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ
αἰσχυνθήτωσαν, ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

ΨΑΛΜ. Πϛ'. LXXXVI.

ΤΟΙΣ υἱοῖς Κορὲ ψαλμὸς ᾠδῆς. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς 1
ὄρεσι τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιὼν, ὑπὲρ πάντα τὰ 2

3 σκηνώματα Ἰακώβ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ
4 Θεοῦ. Διάψαλμα. Μνησθήσομαι Ῥαὰβ καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γι-
νώσκουσί με· (καὶ) ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς Αἰθιόπων,
5 οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ. Μὴ τῇ Σιὼν ἐρεῖ· ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπος
6 ἐγενήθη ἐν αὐτῇ; καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος. Κύ-
ριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων, τούτων τῶν γεγε-
7 νημένων ἐν αὐτῇ. Διάψαλμα. Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατ-
οικία ἐν σοί.

ΨΑΛΜ. ΠΖ'. LXXXVII.

1 ὨΔΗ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Μαελὲθ τοῦ
2 ἀποκριθῆναι, συνέσεως Αἰμὰν τῷ Ἐσδραΐτῃ. Κύριε ὁ Θεὸς τῆς
3 σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα, καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου· εἰσ-
ελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν
4 δέησίν μου (Κύριε). Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή
5 μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε. Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
6 λάκκον· ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος·
ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ
7 αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν. Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κα-
8 τωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρί-
χθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες
9 ἐπ' ἐμέ. Διάψαλμα. Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ·
10 ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς· παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην. Οἱ
ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε
11 ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου. Μὴ τοῖς
νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογή-
12 σονταί σοι; Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν
13 ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ; Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
14 θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ; Καὶ ἐγὼ
πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα, καὶ τοπρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει
15 σε. Ἱνατί Κύριε ἀπωθεῖς τὴν ψυχήν μου; ἀποστρέφεις τὸ πρό-
16 σωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; Πτωχός εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεό-
17 τητός μου· ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην. Ἐπ' ἐμὲ
18 διῆλθον αἱ ὀργαί σου, καὶ οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με· ἐκύ-
19 κλωσάν με ὡς ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα. Ἐμά-

κρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον· καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

ΨΑΛΜ. ΠΗ΄. LXXXVIII.

ΣΥΝΕΣΕΩΣ Αἰθὰν τῷ Ἐζραΐτῃ. Τὰ ἐλέη Κυρίου εἰς τὸν 1.2
αἰῶνα ᾄσομαι· εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου
ἐν τῷ στόματί μου. Ὅτι εἶπας, εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθή- 3
σεται· ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου ἐν αὐτοῖς.
Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὤμοσα Δαυὶδ τῷ δούλῳ 4
μου· ἕως τοῦ αἰῶνος ἑτοιμάσω τὸ σπέρμα σου, καὶ οἰκοδομήσω 5
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου. Διάψαλμα. Ἐξομολογή- 6
σονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν
σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυ- 7
ρίῳ; ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ; Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζό- 8
μενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερός (ἐστιν) ἐπὶ πάντας τοὺς
περικύκλῳ αὐτοῦ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων τίς ὅμοιός σοι; 9
δυνατὸς εἶ Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου. Σὺ δεσπόζεις τοῦ 10
κράτους τῆς θαλάσσης· τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ κα-
ταπραΰνεις. Σὺ ἐταπείνωσας, ὡς τραυματίαν, ὑπερήφανον· ἐν τῷ 11
βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου. Σοί 12
εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλή-
ρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας. Τὸν Βοῤῥᾶν καὶ τὴν θάλασσαν σὺ 13
ἔκτισας· Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.
Σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας· κραταιωθήτω ἡ χείρ σου, ὑψω- 14
θήτω ἡ δεξιά σου. Δικαιοσύνη καὶ κρῖμα ἑτοιμασία τοῦ θρόνου 15
σου· ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύσονται πρὸ προσώπου σου. Μα- 16
κάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν· Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προ-
σώπου σου πορεύσονται· καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται 17
ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται. Ὅτι 18
καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν εἶ σύ, καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψω-
θήσεται τὸ κέρας ἡμῶν· Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ ἀντίληψις ἡμῶν, καὶ 19
τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ βασιλέως ἡμῶν. Τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς 20
ἁγίοις σου, καὶ εἶπας· ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατόν, ὕψωσα ἐκλε-
κτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου· εὗρον Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ 21
μου ἔχρισα αὐτόν. Ἡ γὰρ χείρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ, καὶ ὁ 22

23 βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν· οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ,
24 καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ κακώσει αὐτόν· καὶ συγκόψω τοὺς ἐχθροὺς
αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν τροπώσο-
25 μαι. Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ
26 ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ· καὶ θήσομαι ἐν θαλάσ-
27 σῃ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ. Αὐτὸς ἐπικαλέ-
σεταί με· πατήρ μου εἶ σὺ, ὁ Θεός μου καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σω-
28 τηρίας μου· καὶ ἐγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτὸν, ὑψηλὸν παρὰ
29 τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς. Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός
30 μου, καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ· καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέ-
31 ρας τοῦ οὐρανοῦ. Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον
32 μου, καὶ ἐν τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευθῶσιν· ἐὰν τὰ δικαιώματά
33 μου βεβηλώσωσι, καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν· ἐπισκέψο-
μαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν, καὶ ἐν μάστιξι τὰς ἀδικίας αὐ-
34 τῶν· τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτοῦ, οὐδ' οὐ μὴ
35 ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου· οὐδὲ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου,
36 καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἀθετήσω. Ἅπαξ
37 ὤμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου, εἰ τῷ Δαυὶδ ψεύσομαι· τὸ σπέρμα αὐτοῦ
εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου,
38 καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐ-
39 ρανῷ πιστός. Διάψαλμα. Σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξουδένωσας, ἀνεβά-
40 λου τὸν χριστόν σου· κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου,
41 ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ. Καθεῖλες πάντας τοὺς
42 φραγμοὺς αὐτοῦ, ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δειλίαν· διήρπαζον
αὐτὸν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδὸν, ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς
43 γείτοσιν αὐτοῦ. Ὕψωσας τὴν δεξιὰν τῶν θλιβόντων αὐτὸν, εὔ-
44 φρανας πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ· ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς
45 ῥομφαίας αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ. Κατ-
έλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτοῦ· τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν
46 κατέῤῥαξας. Ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ· κατέχεας
47 αὐτοῦ αἰσχύνην. Διάψαλμα. Ἕως πότε Κύριε ἀποστρέψεις εἰς τέ-
48 λος; ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου; Μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπό-
στασις· μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώ-
49 πων; Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον;
50 ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ᾅδου; Διάψαλμα. Ποῦ εἰσι

τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα Κύριε, ἃ ὤμοσας τῷ Δαυὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου; Μνήσθητι Κύριε τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου, οὗ ὑπέσχον 51
ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν· οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου Κύ- 52
ριε, οὗ ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου. Εὐλογητὸς Κύ- 53
ριος εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο, γένοιτο.

ΨΑΛΜ. ΠΘ'. LXXXIX.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ τῷ Μωσῇ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ Κύριε κατα- 1
φυγὴ σὺ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ· πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆ- 2
ναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶ-
νος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ ὁ Θεός. Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον 3
εἰς ταπείνωσιν, καὶ εἶπας· ἐπιστρέψατε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.
Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου (Κύριε) ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἥτις 4
διῆλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί. Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσον- 5
ται· τοπρωὶ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι, τὸ πρωὶ ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι· 6
τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι, σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη. Ὅτι ἐξελείπο- 7
μεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν. Ἔθου τὰς 8
ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου· ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προ-
σώπου σου. Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλειπον, καὶ ἐν τῇ ὀρ- 9
γῇ σου ἐξελείπομεν· τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων. Αἱ ἡμέ- 10
ραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐὰν δὲ ἐν δυνα-
στείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος·
ὅτι ἐπῆλθε πρᾳότης (ἐφ' ἡμᾶς), καὶ παιδευθησόμεθα. Τίς γιγνώ- 11
σκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου; καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμόν σου
ἐξαριθμήσασθαι; Τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώρισόν (μοι), καὶ τοὺς 12
πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ. Ἐπίστρεψον Κύριε, ἕως πότε; 13
καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου. Ἐνεπλήσθημεν τοπρωὶ τοῦ 14
ἐλέους σου, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν· ἐν πάσαις ταῖς
ἡμέραις ἡμῶν εὐφράνθημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, 15
ἐτῶν ὧν εἴδομεν κακά. Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ 16
ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν· καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης 17
Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν
κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

ΨΑΛΜ. Ϟ'. XC.

1 ΑΙΝΟΣ ᾠδῆς τῷ Δαυίδ. Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου,
2 ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται, ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ·
ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, ἐλπιῶ ἐπ' αὐ-
3 τόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου
4 ταραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ
τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.
5 Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέ-
6 ρας· ἀπὸ πράγματος διαπορευομένου ἐν σκότει, ἀπὸ συμπτώμα-
7 τος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χι-
8 λιὰς, καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ· πλὴν τοῖς
ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψῃ.
9 Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου· τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου.
10 Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκη-
11 νώματί σου. Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ
12 διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου· ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μή-
13 ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου· ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασι-
14 λίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ'
ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτὸν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνο-
15 μά μου· κεκράξεται πρὸς μὲ, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ
16 εἰμι ἐν θλίψει, (καὶ) ἐξελοῦμαι αὐτὸν, καὶ δοξάσω αὐτόν· μακρότη-
τα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

ΨΑΛΜ. ϞΑ'. XCI.

1.2 ΨΑΛΜΟΣ ᾠδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου. Ἀγαθὸν τὸ
ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε·
3 τοῦ ἀναγγέλλειν τοπρωὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου
4.5 κατὰ νύκτα, ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ. Ὅτι
εὔφρανάς με Κύριε ἐν τῷ ποιήματί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν
6 χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε·
7 σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου. Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσε-
8 ται, καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα. Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἁμαρτω-
λοὺς ὡσεὶ χόρτον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνο-

μίαν, ὅπως ἂν ἐξολεθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Σὺ δὲ 9
ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου Κύριε, ὅτι 10
ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται, καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ
ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ 11
κέρας μου, καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίονι· καὶ ἐφῖδεν ὁ ὀφθαλ- 12
μός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανιςανομένοις ἐπ' ἐμὲ
πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει· 13
ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ 14
οἴκῳ Κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν· ἔτι πλη- 15
θυνθήσονται ἐν γήρει πίονι, καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται· τοῦ ἀναγγεῖ- 16
λαι, ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεός μου, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ΨΑΛΜ. ϞΒ΄. XCII.

ΕΙΣ τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, ὅτε κατῴκισται ἡ γῆ, αἶ- 1
νος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο· καὶ γὰρ ἐστερέωσε
τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ 2
τότε· ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν 3
οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν· ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν,
ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θα- 4
λάσσης· θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. Τὰ μαρτύριά σου ἐπι- 5
ςώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα Κύριε εἰς μακρό-
τητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜ. ϞΓ΄. XCIII.

ΨΑΛΜΟΣ ᾠδῆς τῷ Δαυίδ, τετράδι σαββάτου. Θεὸς ἐκδι- 1
κήσεων Κύριος, Θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαῤῥησιάσατο. Ὑψώθητι ὁ κρίνων 2
τὴν γῆν, ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις. Ἕως πότε ἁμαρτω- 3
λοὶ Κύριε, ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχήσονται; Φθέγξονται καὶ λαλή- 4
σουσιν ἀδικίαν, λαλήσουσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν; Τὸν 5
λαόν σου Κύριε ἐταπείνωσαν, καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν· χή- 6
ραν καὶ ὀρφανὸν ἀπέκτειναν, καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν. Καὶ εἶπαν· 7
οὐκ ὄψεται Κύριος· οὐδὲ συνήσει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ. Σύνετε (δὴ) 8
ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ· καὶ μωροὶ ποτὲ φρονήσατε; Ὁ φυτεύσας τὸ οὖς, 9

10 οὐχὶ ἀκούει; Ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν, οὐχὶ κατανοεῖ; Ὁ παι-
11 δεύων ἔθνη, οὐχὶ ἐλέγξει, ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν; Κύριος
12 γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι. Μα-
κάριος ἄνθρωπος, ὃν ἂν παιδεύσῃς Κύριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου
13 διδάξῃς αὐτόν· τοῦ πρᾳῦναι αὐτῷ ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν, ἕως οὗ ὀρυ-
14 γῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος. Ὅτι οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν
15 αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει· ἕως οὗ δι-
καιοσύνη ἐπιστρέψει εἰς κρίσιν, καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐ-
16 θεῖς τῇ καρδίᾳ. Διάψαλμα. Τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομέ-
νους; ἢ τίς συμπαραστήσεταί μοι ἐπὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνο-
17 μίαν; Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐβοήθησέ μοι, παραβραχὺ παρῴκησε τῷ
18 ᾅδῃ ἡ ψυχή μου. Εἰ ἔλεγον, σεσάλευται ὁ πούς μου, τὸ ἐλεός σου
19 Κύριε ἐβοήθει μοι· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ
20 μου, αἱ παρακλήσεις σου ηὔφραναν τὴν ψυχήν μου. Μὴ συμπροσέ-
21 σται σοι θρόνος ἀνομίας, ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ πρόσταγμα; Θη-
ρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου, καὶ αἷμα ἀθῶον καταδικάσονται.
22 Καὶ ἐγένετό μοι Κύριος εἰς καταφυγὴν, καὶ ὁ Θεός μου εἰς βοη-
23 θὸν ἐλπίδος μου· καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς (Κύριος κατὰ) τὴν ἀνομίαν
αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτούς· ἀφανιεῖ
αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΨΑΛΜ. ϞΔ'. XCIV.

1 ΑΙΝΟΣ ᾠδῆς τῷ Δαυίδ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
2 ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν· προφθάσωμεν τὸ πρόσω-
πον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.
3 Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς
4 θεούς. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη
5 τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν· ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς
6 ἐποίησεν αὐτὴν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν. Δεῦτε
προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν (αὐτῷ), καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον
7 Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
8 ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ καὶ πρόβατα τῆς χειρὸς αὐτοῦ. Σήμερον
ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν,
ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ
9 ἐρήμῳ· οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με, καὶ ἴδον

τὰ ἔργα μου. Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, 10
καὶ εἶπον· ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς
ὁδούς μου· ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν 11
κατάπαυσίν μου.

ΨΑΛΜ. ϞΕ'. XCV.

ΩΔΗ τῷ Δαυὶδ, ὅτε ὁ οἶκος ᾠκοδομεῖτο μετὰ τὴν αἰχμαλω- 1
σίαν. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινὸν, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ
γῆ· ᾄσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· εὐαγγελίζεσθε 2
ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ. Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνε- 3
σι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. Ὅτι 4
μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα· φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς
θεούς. Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια· ὁ δὲ Κύριος τοὺς 5
οὐρανοὺς ἐποίησεν. Ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ· 6
ἁγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ. Ἐνέγκατε 7
τῷ Κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ
τιμήν· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ· ἄρατε θυσίας, 8
καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ. Προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ 9
ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ· σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.
Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατώρθω- 10
σε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται· κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτη-
τι. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· σαλευθήτω 11
ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Χαρήσεται τὰ πεδία καὶ πάν- 12
τα τὰ ἐν αὐτοῖς· τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ
ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν· 13
κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ϞϚ'. XCVI.

ΤΩ Δαυὶδ, ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθίσταται. Ὁ Κύριος ἐβασί- 1
λευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί. Νεφέλη 2
καὶ γνόφος κύκλῳ αὐτοῦ· δικαιοσύνη καὶ κρῖμα κατόρθωσις τοῦ
θρόνου αὐτοῦ. Πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ φλογιεῖ 3
κύκλῳ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ· ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκου- 4
μένῃ, εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Τὰ ὄρη ἐτάκησαν ὡσεὶ κηρὸς ἀπὸ 5

6 προσώπου Κυρίου· ἀπὸ προσώπου Κυρίου πάσης τῆς γῆς. Ἀνήγ-
γειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ· καὶ εἴδοσαν πάντες οἱ
7 λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ. Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες
τοῖς γλυπτοῖς, οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· προσκυ-
8 νήσατε αὐτῷ πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ. Ἤκουσε καὶ εὐφράνθη
Σιὼν, καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἕνεκεν τῶν
9 κριμάτων σου Κύριε· ὅτι σὺ Κύριος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν,
10 σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς. Οἱ ἀγαπῶντες τὸν
Κύριον, μισεῖτε πονηρόν· φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων
11 αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσεται αὐτούς. Φῶς ἀνέτειλε τῷ
12 δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη. Εὐφράνθητε δίκαιοι
ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ϟΖʹ. XCVII.

1 ΨΑΛΜΟΣ τῷ Δαυίδ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινὸν, ὅτι
θαυμαστὰ ἐποίησεν (ὁ Κύριος)· ἔσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ, καὶ
2 ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ. Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ·
3 ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. Ἐμνήσθη
τοῦ ἐλέους αὐτοῦ (τῷ Ἰακὼβ,) καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ
Ἰσραήλ· εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ
4 ἡμῶν. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ· ᾄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε
5 καὶ ψάλατε. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ
6 ψαλμοῦ, ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης·
7 ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Κυρίου. Σαλευθήτω ἡ θάλασσα
καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ (πάντες) οἱ κατοικοῦντες
8 ἐν αὐτῇ. Ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπιτοαυτό· τὰ ὄρη ἀγαλλιά-
9 σονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου, (ὅτι ἔρχεται,) ὅτι ἥκει κρῖναι τὴν
γῆν· κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

ΨΑΛΜ. ϟΗʹ. XCVIII.

1 ΨΑΛΜΟΣ τῷ Δαυίδ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν
2 λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβεὶμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. Κύριος ἐν
3 Σιὼν μέγας, καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς. Ἐξομο-
λογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ· ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν

ἐστι. Καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ· σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας, 4
κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακὼβ σὺ ἐποίησας. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν 5
Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι
ἅγιόν ἐστι. Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ 6
ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον,
καὶ αὐτὸς εἰσήκουσεν αὐτῶν. Ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐ- 7
τούς· (ὅτι) ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ καὶ τὸ πρόσταγμα (αὐ-
τοῦ), ὃ ἔδωκεν αὐτοῖς. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν σὺ ἐπήκουες αὐτῶν· 8
ὁ Θεὸς σὺ εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς, καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπι-
τηδεύματα αὐτῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυ- 9
νεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ· ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΨΑΛΜ. ϞΘ'. XCIX.

ΨΑΛΜΟΣ εἰς ἐξομολόγησιν. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ 1
γῆ· δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθατε ἐνώπιον αὐτοῦ 2
ἐν ἀγαλλιάσει. Γνῶτε ὅτι Κύριος αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς (ἡμῶν)· αὐ- 3
τὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς· ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ καὶ πρό-
βατα νομῆς αὐτοῦ. Εἰσέλθατε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογή- 4
σει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις· ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ
ὄνομα αὐτοῦ. Ὅτι χρηστὸς Κύριος, (ὅτι) εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος 5
αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. Ρ'. C.

ΨΑΛΜΟΣ τῷ Δαυίδ. Ἔλεον καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι Κύριε· 1
ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, πότε ἥξεις πρός μέ; διεπορευό- 2
μην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου. Οὐ προεθέ- 3
μην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον· ποιοῦντας παραβάσεις
ἐμίσησα· οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή· ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ 4
τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον. Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ πλη- 5
σίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον· ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ
καρδίᾳ τούτῳ οὐ συνήσθιον. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς 6
τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι (αὐτοὺς) μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὁδῷ
ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει. Οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας 7
μου ποιῶν ὑπερηφανίαν· λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν

8 ὀφθαλμῶν μου. Εἰς τὰς πρωίας ἀπέκτενον πάντας τοὺς ἁμαρτω-
λοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς
ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

ΨΑΛΜ. ΡΑ'. CI.

1 ΠΡΟΣΕΥΧΗ τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηδιάσῃ, καὶ ἔναντι Κυρίου
2 ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
3 καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσω-
πόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλίβομαι, κλῖνον πρὸς μὲ τὸ οὖς
4 σου· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσομαί σε, ταχὺ εἰσάκουσόν μου. Ὅτι
ἐξέλειπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ φρύ-
5 γιον συνεφρύγησαν. Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρ-
6 δία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου. Ἀπὸ φωνῆς
7 τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου. Ὡμοιώ-
8 θην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ· ἠγρύ-
9 πνησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματι. Ὅλην τὴν
ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ'
10 ἐμοῦ ὤμνυον. Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου
11 μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων, ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ
12 θυμοῦ σου· ὅτι ἐπάρας κατέῤῥαξάς με. Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ
13 ἐκλίθησαν, καὶ ἐγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην. Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν
14 αἰῶνα μενεῖς, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Σὺ
ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών· ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐ-
15 τήν, ὅτι ἥκει καιρός. Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους
16 αὐτῆς· καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι. Καὶ φοβηθήσονται τὰ
ἔθνη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν
17 σου· ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιὼν, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ
18 αὐτοῦ. Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ
19 ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν. Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν,
20 καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον· ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους
21 ἁγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε, τοῦ ἀκοῦ-
σαι τὸν στεναγμὸν τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν
22 τεθανατωμένων· τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιὼν τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν
23 αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπιτο-
24 αυτὸ, καὶ βασιλείας τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν

ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ· τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν
μοι· μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ 25
ἔτη σου. Κατ' ἀρχὰς σὺ Κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα 26
τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμε- 27
νεῖς· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβό-
λαιον ἀλλάξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται. Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ 28
τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. Υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσου- 29
σι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

ΨΑΛΜ. ΡΒ'. CII.

ΤΩ Δαυίδ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ 1
ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ· εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύ- 2
ριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ· τὸν εὐϊ- 3
λατεύοντα πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νό-
σους σου· τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦν- 4
τά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπι- 5
θυμίαν σου· ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου. Ποιῶν ἐλεη- 6
μοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις. Ἐγνώρισε 7
τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα
αὐτοῦ· οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέ- 8
λεος (καὶ ἀληθινός). Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν 9
αἰῶνα μηνιεῖ· οὐ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ 10
κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος 11
τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε (Κύριος) τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν· καθότον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ 12
δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Καθὼς οἰκτείρει 13
πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Ὅτι αὐ- 14
τὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν. Ἄνθρωπος 15
ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξαν-
θήσει· ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπι- 16
γνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ 17
αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν· καὶ ἡ δι-
καιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοὺς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐ- 18
τοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς. Κύ- 19
ριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐ-

20 τοῦ πάντων δεσπόζει. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι
αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς
21 φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις
22 αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε
τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτίας
αὐτοῦ· εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜ. ΡΓ'. CIII.

1 ΤΟΥ Δαυίδ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός
2 μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα· ἐξομολόγησιν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤ-
3 ῥιν. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
4 ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
5 φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς· οὐ κλιθή-
6 σεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβό-
7 λαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα· ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς
8 σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν· ἀναβαίνουσιν
ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτοῖς·
9 ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν
10 γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων
11 διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσ-
12 δέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐ-
13 ρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Πο-
τίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου
14 χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ
χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
15 καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου, τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν
16 ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ
17 ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσεν· ἐκεῖ στρου-
18 θία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὄρη τὰ
19 ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σε-
20 λήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος,
καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ·
21 σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ Θεοῦ βρῶ-

σιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάν- 22
δρας αὐτῶν κοιτασθήσονται· ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον 23
αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη 24
τὰ ἔργα σου Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς
κτήσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος χερσίν· 25
ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔςιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων· ἐκεῖ 26
πλοῖα διαπορεύσονται, δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῷ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς καιρόν· 27
δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν· ἀνοίξαντος (δέ) σου τὴν χεῖρα, τὰ 28
σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος. Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ 29
πρόσωπον, ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκ-
λείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν· ἐξαποστελεῖς τὸ 30
πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς
γῆς. Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα· εὐφρανθήσεται Κύριος 31
ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐ- 32
τὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ 33
Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω· ἡδυνθείη 34
αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκ- 35
λείποισαν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥςε μὴ ὑπάρχειν
αὐτούς· εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜ. ΡΔ'. CIV.

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε 1
τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἄσα- 2
τε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ· διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐ-
τοῦ. Ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· εὐφρανθήτω καρ- 3
δία ζητούντων τὸν Κύριον. Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ κραταιώ- 4
θητε· ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός. Μνήσθητε τῶν 5
θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε, τὰ τέρατα αὐτοῦ, καὶ τὰ κρίματα
τοῦ στόματος αὐτοῦ· σπέρμα Ἀβραὰμ δοῦλοι αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακὼβ 6
ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ. Αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ 7
κρίματα αὐτοῦ. Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, λόγου 8
οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς· ὃν διέθετο τῷ Ἀβραὰμ, καὶ τοῦ 9
ὅρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ· καὶ ἔςησεν αὐτὸν τῷ Ἰακὼβ εἰς πρόςαγ- 10
μα, καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον, λέγων· σοὶ δώσω τὴν 11

12 γῆν Χαναὰν, σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν· ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς
13 ἀριθμῷ βραχεῖς, ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ. Καὶ διῆλθον
14 ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον· οὐκ ἀφῆκεν
15 ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτοὺς, καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς· μὴ
ἅπτεσθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονη-
16 ρεύεσθε. Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν· πᾶν στήριγμα ἄρτου συν-
17 έτριψεν. Ἐξαπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον, εἰς δοῦλον
18 ἐπράθη Ἰωσήφ. Ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ, σίδη-
19 ρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ, τὸ
20 λόγιον Κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν. Ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν
21 αὐτόν· ἄρχων λαῶν, καὶ ἀφῆκεν αὐτόν. Κατέστησεν αὐτὸν κύριον
22 τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ· τοῦ παι-
δεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτὸν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους
23 αὐτοῦ σοφίσαι. Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον, καὶ Ἰακὼβ
24 παρῴκησεν ἐν γῇ Χάμ· καὶ ηὔξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα, καὶ
25 ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Μετέστρεψε τὴν καρ-
δίαν αὐτῶν τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, τοῦ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς
26 δούλοις αὐτοῦ· ἐξαπέστειλε Μωυσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ, Ἀαρὼν ὃν
27 ἐξελέξατο αὐτόν. Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐ-
28 τοῦ καὶ τῶν τεράτων (αὐτοῦ) ἐν γῇ Χάμ· ἐξαπέστειλε σκότος καὶ
29 ἐσκότασε, καὶ οὐ παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ. Μετέστρεψε
τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.
30 Ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους ἐν τοῖς ταμείοις τῶν βασιλέων
31 αὐτῶν· εἶπε, καὶ ἦλθε κυνόμυια, καὶ σκνίφες ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις
32 αὐτῶν. Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν, πῦρ καταφλέγον ἐν
33 τῇ γῇ αὐτῶν· καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς συκᾶς
34 αὐτῶν, καὶ συνέτριψε (πᾶν) ξύλον ὁρίου αὐτῶν. Εἶπε, καὶ ἦλθεν
35 ἀκρὶς καὶ βροῦχος, οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός· καὶ κατέφαγε πάντα χόρ-
τον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, καὶ κατέφαγε πάντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς
36 αὐτῶν. Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ἀπαρχὴν
37 παντὸς πόνου αὐτῶν· καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυ-
38 σίῳ, καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ἀσθενῶν. Εὐφράνθη Αἴγυ-
πτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν· ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ᾽ αὐτούς.
39 Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς, καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐ-
40 τοῖς τὴν νύκτα. Ἤτησαν καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα, καὶ ἄρτον οὐ-
41 ρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς· διέῤῥηξε πέτραν, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα,

ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί. Ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ 42
ἁγίου αὐτοῦ, τοῦ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ· καὶ ἐξήγαγε 43
τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐ-
φροσύνῃ. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν, καὶ πόνους λαῶν κατ- 44
εκληρονόμησαν· ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὸν 45
νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜ. ΡΕ΄. CV.

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός, 1
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας 2
τοῦ Κυρίου; ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ; Μα- 3
κάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν, καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ
καιρῷ. Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου, ἐπί- 4
σκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν 5
ἐκλεκτῶν σου, τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου,
τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου. Ἡμάρτομεν μετὰ τῶν 6
πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν· οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰ- 7
γύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σου, οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους
τοῦ ἐλέους σου· καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν θαλάσσῃ, ἐν τῇ
ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, 8
τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ· καὶ ἐπετίμησε τῇ ἐρυθρᾷ θα- 9
λάσσῃ, καὶ ἐξηράνθη, καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσοις ὡς ἐν ἐρή-
μῳ. Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισοῦντος, καὶ ἐλυτρώσατο αὐ- 10
τοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ. Ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτούς· 11
εἷς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη. Καὶ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς λόγοις αὐ- 12
τοῦ, καὶ ᾖσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ. Ἐτάχυναν, ἐπελάθοντο τῶν ἔρ- 13
γων αὐτοῦ· οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ. Καὶ ἐπεθύμησαν ἐπι- 14
θυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ἀνύδρῳ. Καὶ ἔδω- 15
κεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς τὴν
ψυχὴν αὐτῶν. Καὶ παρώργισαν τὸν Μωσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ, τὸν 16
Ἀαρὼν τὸν ἅγιον Κυρίου· ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιε Δαθάν, καὶ 17
ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβειρών· καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ 18
συναγωγῇ αὐτῶν, φλὸξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλούς. Καὶ ἐποίησαν 19
μόσχον ἐν Χωρήβ, καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ· καὶ ἠλλάξαντο 20
τὴν δόξαν αὐτῶν ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἔσθοντος χόρτον. Ἐπελά- 21

θοντο Θεοῦ τοῦ σώζοντος αὐτοὺς, τοῦ ποιήσαντος μεγαλεῖα ἐν
22 Αἰγύπτῳ, θαυμάσια ἐν γῇ Χὰμ, φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς.
23 Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτοὺς, εἰ μὴ Μωυσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐ-
τοῦ ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν
24 αὐτοῦ, τοῦ μὴ ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς. Καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυ-
25 μητὴν, οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς
26 σκηνώμασιν αὐτῶν, οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου. Καὶ ἐπῆρε
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς, τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ,
27 καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασκορ-
28 πίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις. Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγὼρ,
29 καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν· καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύ-
30 μασιν αὐτῶν, καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτῶσις. Καὶ ἔστη Φι-
31 νεὲς καὶ ἐξιλάσατο, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις· καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ
32 εἰς δικαιοσύνην, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος. Καὶ παρ-
ώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας, καὶ ἐκακώθη Μωυσῆς δι' αὐ-
33 τούς· ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς
34 χείλεσιν αὐτοῦ. Οὐκ ἐξωλέθρευσαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπε Κύριος αὐτοῖς,
35.36 καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν· καὶ ἐδού-
λευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον.
37 Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαι-
38 μονίοις· καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῶον, αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέ-
ρων αὐτῶν, ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χαναάν. Καὶ ἐφονοκτονήθη
39 ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασιν αὐτῶν, καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐ-
40 τῶν· καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν. Καὶ ὠργίσθη
θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονο-
41 μίαν αὐτοῦ· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐθνῶν, καὶ ἐκυ-
42 ρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς. Καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ
43 αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν. Πλεονάκις ἐῤ-
ῥύσατο αὐτούς· αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐ-
44 τῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν. Καὶ ἴδε (Κύ-
ριος) ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεή-
45 σεως αὐτῶν· καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ, καὶ μετεμελήθη
46 κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ· καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρ-
47 μοὺς ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτισάντων αὐτούς. Σῶσον ἡμᾶς
Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν

τῇ αἰνέσει σου. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶ- 48
νος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός· γένοιτο, γένοιτο.

ΨΑΛΜ. ΡϚ'. CVI.

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι χρηστὸς, ὅτι 1
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ 2
Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ· καὶ ἐκ τῶν χωρῶν 3
συνήγαγεν αὐτοὺς, ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν, καὶ βοῤῥᾶ, καὶ
θαλάσσης. Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν ἀνύδρῳ, ὁδὸν πόλεως 4
κατοικητηρίου οὐχ εὗρον· πεινῶντες καὶ διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν 5
ἐν αὐτοῖς ἐξέλειπε. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβε- 6
σθαι αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς· καὶ 7
ὡδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν, τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατ-
οικητηρίου. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ 8
τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων· ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν 9
κενὴν, καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν. Καθημένους ἐν 10
σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ·
ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου 11
παρώξυναν. Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν, (καὶ) ἠσθέ- 12
νησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ 13
θλίβεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς· καὶ 14
ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς
αὐτῶν διέῤῥηξεν. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, 15
καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων· ὅτι συνέτριψε 16
πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασεν. Ἀντελάβετο 17
αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν· διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐτα-
πεινώθησαν. Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἤγγισαν 18
ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ 19
θλίβεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς· ἀπ- 20
έστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἰάσατο αὐτοὺς, καὶ ἐῤῥύσατο αὐτοὺς
ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ 21
ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων· καὶ 22
θυσάτωσαν (αὐτῷ) θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα
αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. Οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν ἐν 23
πλοίοις, οἱ ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς· αὐτοὶ ἴδον τὰ ἔρ- 24

25 γα Κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ. Εἶπε, καὶ ἔστη
26 πνεῦμα καταιγίδος, καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς· ἀναβαίνουσιν
ἕως τῶν οὐρανῶν, καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων· ἡ ψυχὴ
27 αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο· ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ με-
28 θύων, καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς
Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξ-
29 ήγαγεν αὐτούς· καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι, καὶ ἔστη εἰς αὔραν,
30 καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς. Καὶ ηὐφράνθησαν, ὅτι ἡσύχα-
31 σαν, καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτῶν. Ἐξομολο-
γησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ
32 τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων· καὶ ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ,
33 καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν. Ἔθετο ποταμοὺς
34 εἰς ἔρημον, καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν, γῆν καρποφόρον εἰς
35 ἅλμην, ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ. Ἔθετο ἔρημον εἰς
36 λίμνας ὑδάτων, καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων· καὶ κατ-
37 ῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεστήσαντο πόλιν κατοικεσίας· καὶ
ἔσπειραν ἀγροὺς, καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας, καὶ ἐποίησαν καρπὸν
38 γενήματος. Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα, καὶ
39 τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε. Καὶ ὠλιγώθησαν, καὶ ἐκακώθη-
40 σαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης· ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ' ἄρ-
χοντας (αὐτῶν), καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ.
41 Καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχείας, καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς.
42 Ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται· καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει
43 στόμα αὐτῆς. Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα; καὶ συνήσουσι τὰ
ἐλέη τοῦ Κυρίου.

ΨΑΛΜ. ΡΖʹ. CVII.

1.2 ᾨΔΗ ψαλμοῦ τῷ Δαυίδ. Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεὸς, ἑτοί-
3 μη ἡ καρδία μου· ᾄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου. Ἐξεγέρθητι
4 ψαλτήριον καὶ κιθάρα· ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου. Ἐξομολογήσομαί
5 σοι ἐν λαοῖς Κύριε, καὶ ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν· ὅτι μέγα ἐπάνω
τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.
6 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεὸς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δό-
7 ξα σου. Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου,
8 καὶ ἐπάκουσόν μου. Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· ὑψω-

θήσομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν δια-
μετρήσω. Ἐμός ἐστι Γαλαὰδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ 9
Ἐφραὶμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου· Ἰούδας βασιλεύς μου. Μωὰβ 10
λέβης τῆς ἐλπίδος μου· ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά
μου· ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν. Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιο- 11
χῆς; (Ἢ) τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας; Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς 12
ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν
ἡμῶν; Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως· καὶ ματαία σωτηρία ἀν- 13
θρώπου. Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν· καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει 14
τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜ. ΡΗ΄. CVIII.

ΕΙΣ τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. Ὁ Θεὸς τὴν αἴνεσίν μου 1
μὴ παρασιωπήσῃς· ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ' 2
ἐμὲ ἠνοίχθη, ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσσῃ δολίᾳ· καὶ λόγοις μίσους 3
ἐκύκλωσάν με, καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν. Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾷν με 4
ἐνδιέβαλλόν με, ἐγὼ δὲ προσηυχόμην· καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ 5
ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου. Κατάστησον 6
ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλὸν, καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· ἐν 7
τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι καταδεδικασμένος, καὶ ἡ προσευχὴ
αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν. Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλί- 8
γαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος· γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ 9
αὐτοῦ ὀρφανοὶ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα· σαλευόμενοι μετα-αστή- 10
τωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἐπαιτησάτωσαν, ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν
οἰκοπέδων αὐτῶν. (Καὶ) ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάντα ὅσα ὑπάρ- 11
χει αὐτῷ· καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ. Μὴ 12
ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρ-
φανοῖς αὐτοῦ· γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολέθρευσιν, ἐν γε- 13
νεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθήτω τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία 14
τῶν πατέρων αὐτοῦ ἔναντι Κυρίου, καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς
αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθείη· γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίου διαπαντὸς, 15
καὶ ἐξολεθρευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἀνθ' ὧν οὐκ 16
ἐμνήσθη τοῦ ποιῆσαι ἔλεος, καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ
πτωχὸν καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι. Καὶ ἠγά- 17
πησε κατάραν, καὶ ἥξει αὐτῷ· καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ

18 μακρυνθήσεται ἀπ᾽ αὐτοῦ. Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον,
καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν
19 τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ· γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον ὃ περιβάλλεται,
20 καὶ ὡσεὶ ζώνη ἣν διαπαντὸς περιζώννυται. Τοῦτο τὸ ἔργον τῶν
ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ Κυρίου, καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ
21 τῆς ψυχῆς μου. Καὶ σὺ Κύριε Κύριε ποίησον μετ᾽ ἐμοῦ (ἔλεος)
22 ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου· ῥῦσαί με, ὅτι
πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ, καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται ἐντός
23 μου. Ὡσεὶ σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν, ἀντανῃρέθην· ἐξετινάχθην
24 ὡσεὶ ἀκρίδες. Τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σάρξ
25 μου ἠλλοιώθη δι᾽ ἔλεον. Καὶ ἐγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς· ἴδοσάν
26 με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν. Βοήθησόν μοι Κύριε ὁ Θεός μου,
27 (καὶ) σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου· καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χείρ σου
28 αὕτη, καὶ σὺ Κύριε ἐποίησας αὐτήν. Καταράσονται αὐτοὶ, καὶ σὺ
εὐλογήσεις· οἱ ἐπανιστανόμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν, ὁ δὲ δοῦλός
29 σου εὐφρανθήσεται. Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντρο-
30 πὴν, καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοΐδα αἰσχύνην αὐτῶν. Ἐξομο-
λογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἐν μέσῳ
31 πολλῶν αἰνέσω αὐτόν· ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος, τοῦ σῶσαι
ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχήν μου.

ΨΑΛΜ. ΡΘ′. CIX.

1 ΤΩ Δαυὶδ ψαλμός. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ κυρίῳ μου· κάθου ἐκ
δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν
2 σου. Ῥάβδον δυνάμεώς σου ἐξαποστελεῖ Κύριος ἐκ Σιών· (καὶ)
3 κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέ-
ρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων (σου)· ἐκ
4 γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε. Ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μετα-
μεληθήσεται· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισε-
5 δέκ. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βα-
6 σιλεῖς· κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κε-
7 φαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χειμάῤῥου ἐν ὁδῷ πίεται (ὕδωρ)· διὰ
τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν.

ΨΑΛΜ. ΡΙ΄. CX.

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ 1
μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, 2
ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ· ἐξομολόγησις καὶ με- 3
γαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ· 4
ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος. Τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις 5
αὐτόν· μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ. Ἰσχὺν ἔργων 6
αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν
ἐθνῶν. Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις· πισταὶ πᾶσαι αἱ 7
ἐντολαὶ αὐτοῦ, ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημέ- 8
ναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐ- 9
τοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν
τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, σύνεσις (δὲ) ἀγαθὴ 10
πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτόν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ΡΙΑ΄. CXI.

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν 1
ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα· δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ 2
σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται· δόξα καὶ πλοῦτος ἐν 3
τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν· ἐλεήμων καὶ 4
οἰκτίρμων καὶ δίκαιος (Κύριος ὁ Θεός). Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτεί- 5
ρων καὶ κιχρῶν· οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει. Ὅτι 6
εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται· εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δί-
καιος. Ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται· ἑτοίμη ἡ καρδία αὐ- 7
τοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον· ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ, οὐ μὴ φοβη- 8
θῇ, ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς 9
πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· τὸ
κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ. Ἁμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀργι- 10
σθήσεται, τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει καὶ τακήσεται· ἐπιθυμία
ἁμαρτωλῶν ἀπολεῖται.

ΨΑΛΜ. ΡΙΒ'. CXII.

1 ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ. Αἰνεῖτε παῖδες τὸν Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα
2 Κυρίου. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως
3 τοῦ αἰῶνος· ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου (καὶ) μέχρι δυσμῶν αἰνετὸν τὸ
4 ὄνομα Κυρίου. Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος· ἐπὶ τοὺς οὐ-
5 ρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ. Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν; Ὁ ἐν ὑψη-
6 λοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ
7 γῇ. Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένη-
8 τα· τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐ-
9 τοῦ. Ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραι-
νομένων.

ΨΑΛΜ. ΡΙΓ'. CXIII.

1 ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰα-
2 κὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ
3 ἐξουσία αὐτοῦ. Ἡ θάλασσα ἴδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη
4 εἰς τὰ ὀπίσω· τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρ-
5 νία προβάτων. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες, καὶ σοὶ Ἰορδά-
6 νη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω; Τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοὶ,
7 καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων; Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσα-
8 λεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ· τοῦ στρέψαντος τὴν
πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.
9 Μὴ ἡμῖν Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν ἐπὶ
10 τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου· μή ποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη· ποῦ
11 ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ (καὶ ἐν τῇ
12 γῇ)· πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε. Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον
13 καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων· στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλή-
14 σουσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται· ὦτα ἔχουσι, καὶ οὐκ
15 ἀκούσονται· ῥῖνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται· χεῖρας ἔχου-
σι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι· πόδας ἔχουσι, καὶ οὐ περιπατήσουσιν· οὐ
16 φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν. Ὅμοιοι αὐτῶν γένοιντο οἱ
17 ποιοῦντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος Ἰσ-
ραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν

ἐστιν. Οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς αὐτῶν καὶ 18
ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. Οἱ φοβούμενοι Κύριον ἤλπισαν ἐπὶ Κύ- 19
ριον· βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστι. Κύριος μνη- 20
σθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν ἡμᾶς· εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε
τὸν οἶκον Ἀαρών· εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς 21
μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων. Προσθείη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς, 22
καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν· εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιή- 23
σαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυ- 24
ρίῳ· τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Οὐχ οἱ νεκροὶ 25
αἰνέσουσί σε Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾅδου· ἀλλ' 26
ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσωμεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ΡΙΔ΄. CXIV.

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς 1
φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί· καὶ ἐν ταῖς 2
ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, καὶ κίν- 3
δυνοι ᾅδου εὕροσάν με, θλίψιν καὶ ὀδύνην εὗρον· καὶ τὸ ὄνομα Κυ- 4
ρίου ἐπεκαλεσάμην· ὦ Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου. Ἐλεήμων ὁ 5
Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ. Φυλάσσων τὰ νήπια 6
ὁ Κύριος· ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με. Ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς 7
τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι Κύριος εὐηργέτησέ με· ὅτι ἐξείλατο τὴν 8
ψυχήν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ
τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου 9
ἐν χώρᾳ ζώντων.

ΨΑΛΜ. ΡΙΕ΄. CXV.

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ. Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώ- 1
θην σφόδρα. Ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· πᾶς ἄνθρωπος ψεύ- 2
στης. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ 3
μοι; Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέ- 4
σομαι· τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ 5
λαοῦ αὐτοῦ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. 6
Ὦ Κύριε ὅτι ἐγὼ δοῦλος σὸς, ἐγὼ δοῦλος σὸς, καὶ υἱὸς τῆς παιδί- 7

8 σκης σου· διέῤῥηξας τοὺς δεσμούς μου. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως,
9 καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι· τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ
10 ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυ-
ρίου, ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜ. ΡΙϚʹ. CXVI.

1 ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, (καὶ)
2 ἐπαινεσάτωσαν αὐτὸν πάντες οἱ λαοί· ὅτι ἐκραταιώθη ἐφ' ἡμᾶς
τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜ. ΡΙΖʹ. CXVII.

1 ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι
2 εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραήλ· ὅτι
3 ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀα-
4 ρών· (ὅτι ἀγαθὸς), ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτω-
σαν δὴ (πάντες) οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
5 ἔλεος αὐτοῦ. Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκου-
6 σέ μου εἰς πλατυσμὸν Κύριος. Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, (καὶ) οὐ φο-
7 βηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος· Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, καὶ ἐγὼ
8 ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου. Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ Κύριον, ἢ
9 πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον· ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον, ἢ ἐλπίζειν
10 ἐπ' ἄρχοντας. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι
11 Κυρίου ὅτι ἠμυνάμην αὐτούς· κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ ἐν
12 τῷ ὀνόματι Κυρίου ὅτι ἠμυνάμην αὐτούς· ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέ-
λισσαι (κηρίον), καὶ ἐξεκαύθησαν ὡσεὶ πῦρ ἐν ἀκάνθαις· καὶ ἐν τῷ
13 ὀνόματι Κυρίου ὅτι ἠμυνάμην αὐτούς. Ὠσθεὶς ἀνετράπην τοῦ πε-
14 σεῖν, καὶ ὁ Κύριος ἀντελάβετό μου· ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ
15 Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σω-
16 τηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων· δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν, δεξιὰ
17 Κυρίου ὕψωσέ με, δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν. Οὐκ ἀποθανοῦ-
18 μαι, ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ ἐκδιηγήσομαι τὰ ἔργα Κυρίου· παιδεύων
19 ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με. Ἀνοίξα-
τέ μοι πύλας δικαιοσύνης· εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ
20 Κυρίῳ. Αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου· δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ·

Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σω- 21
τηρίαν. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη 22
εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμα- 23
στὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλ- 24
λιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. Ὦ Κύριε σῶσον δή· Ὦ Κύ- 25
ριε εὐόδωσον δή. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· 26
εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου. Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν 27
ἡμῖν· συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν ἕως τῶν κεράτων τοῦ
θυσιαστηρίου. Θεός μου εἶ σὺ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι· Θεός μου 28
εἶ σὺ καὶ ὑψώσω σε· ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ
ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, 29
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ΡΙΗ΄. CXVIII.

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ. Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμε- 1
νοι ἐν νόμῳ Κυρίου· μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, 2
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν· οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνο- 3
μίαν, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν. Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς 4
σου τοῦ φυλάσσεσθαι σφόδρα. Ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί 5
μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου· τότε οὐ μὴ ἐπαισχυν- 6
θῶ, ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου. Ἐξομολο- 7
γήσομαί σοι (Κύριε) ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με
τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω· 8
μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα. Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος 9
τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάσσεσθαι τοὺς λόγους σου. Ἐν ὅλῃ 10
καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε· μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Ἐν 11
τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι. Εὐ- 12
λογητὸς εἶ Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἐν τοῖς χείλεσί 13
μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου· ἐν τῇ ὁδῷ 14
τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ. Ἐν ταῖς ἐν- 15
τολαῖς σου ἀδολεσχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου· ἐν τοῖς δι- 16
καιώμασί σου μελετήσω· οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου. Ἀνταπό- 17
δος τῷ δούλῳ σου· ζήσομαι καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου. Ἀποκά- 18
λυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσιά (σου) ἐκ
τοῦ νόμου σου. Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ· μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' 19

20 ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου. Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι
21 τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ. Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις· ἐπι-
22 κατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Περίελε ἀπ᾽ ἐμοῦ
23 ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα. Καὶ γὰρ
ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ᾽ ἐμοῦ κατελάλουν, ὁ δὲ δοῦλός σου
24 ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου· καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου με-
25 λέτη μου ἐστὶ, καὶ ἡ συμβουλία μου τὰ δικαιώματά σου. Ἐκολ-
26 λήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου· ζῆσόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου. Τὰς
27 ὁδούς μου ἐξήγγειλα, καὶ ἐπήκουσάς μου· δίδαξόν με τὰ δικαιώ-
ματά σου· ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχήσω
28 ἐν τοῖς θαυμασίοις σου. Ἔσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας· βε-
29 βαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου. Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ᾽ ἐμοῦ,
30 καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με. Ὁδὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην· τὰ κρί-
31 ματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου Κύ-
32 ριε, μή με καταισχύνῃς. Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλά-
33 τυνας τὴν καρδίαν μου. Νομοθέτησόν με Κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δι-
34 καιωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός· συνέτισόν με, καὶ
ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.
35 Ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.
36 Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονε-
37 ξίαν. Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότη-
38 τα· ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με. Στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου
39 εἰς τὸν φόβον σου. Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπώπτευσα· ὅτι
40 τὰ κρίματά σου χρηστά. Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου· ἐν τῇ
41 δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με. Καὶ ἔλθοι ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ ἔλεός σου Κύριε,
42 τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸ λόγιόν σου· καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνει-
43 δίζουσί με λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοὺς λόγους σου. Καὶ μὴ περι-
έλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς
44 κρίμασί σου ἐφήλπισα· καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντὸς, εἰς
45 τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἐπορευόμην ἐν
46 πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα· καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς
47 μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ᾐσχυνόμην· καὶ ἐμελέ-
48 των ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, αἷς ἠγάπησα (σφόδρα)· καὶ ἦρα τὰς χεῖ-
ράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ἃς ἠγάπησας σφόδρα, καὶ ἠδολέ-
49 σχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. Μνήσθητι τὸν λόγον σου τῷ δού-
50 λῳ σου, ᾧ ἐφήλπισάς με. Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει

μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με. Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως 51
σφόδρα· ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα. Ἐμνήσθην τῶν κρι- 52
μάτων σου ἀπ' αἰῶνος Κύριε, καὶ παρεκλήθην. Ἀθυμία κατέσχε 53
με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου. Ψαλ- 54
τὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου, ἐν τόπῳ παροικίας μου. Ἐμνή- 55
σθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.
Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. Μερίς μου 56.57
εἶ Κύριε· εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου. Ἐδεήθην τοῦ προ- 58
σώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐλέησόν με κατὰ λόγιόν σου. Διελο- 59
γισάμην (κατὰ) τὰς ὁδούς μου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς
τὰ μαρτύριά σου. Ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ φυλάξα- 60
σθαι τὰς ἐντολάς σου. Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι· 61
καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. Μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην τοῦ 62
ἐξομολογήσασθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Μέτο- 63
χος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων
τὰς ἐντολάς σου. Τοῦ ἐλέους σου Κύριε πλήρης ἡ γῆ· τὰ δικαιώ- 64
ματά σου δίδαξόν με. Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου 65
Κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου· χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν 66
δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα. Πρὸ τοῦ με ταπει- 67
νωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα· διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου (ἐγὼ) ἐφύ-
λαξα. Χρηστὸς εἶ σὺ (Κύριε)· καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν 68
με τὰ δικαιώματά σου. Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων· 69
ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ (μου) ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου. Ἐτυρώ- 70
θη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν· ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.
Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά 71
σου. Ἀγαθόν μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου, ὑπὲρ χιλιάδας χρυ- 72
σίου καὶ ἀργυρίου. Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με· 73
συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου. Οἱ φοβούμενοί σε 74
ὄψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐφήλπι-
σα. Ἔγνων Κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθείᾳ 75
ἐταπείνωσάς με. Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με, 76
κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου· ἐλθάτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί 77
σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν. Αἰσχυνθή- 78
τωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ ἀδολε-
σχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου. Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί 79
σε καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου. Γενηθήτω ἡ καρδία μου 80

81 ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ. Ἐκλεί-
πει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τὸν λόγον σου ἐφήλπι-
82 σα· ἐξέλειπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες· πότε
83 παρακαλέσεις με; ὅτι ἐγενήθην ὡσεὶ ἀσκὸς ἐν πάχνῃ· τὰ δικαιώ-
84 ματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου
85 σου; πότε ποιήσεις (μοι) ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν; Διη-
γήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ᾿ οὐχ ὡς ὁ νόμος σου
86 (Κύριε). Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως κατεδίωξάν με,
87 βοήθησόν μοι. Παραβραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ· ἐγὼ δὲ οὐκ
88 ἐγκατέλειπον τὰς ἐντολάς σου. Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ
89 φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου. Εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε
90 ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ. Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ
91 ἀλήθειά σου· ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ διαμενεῖ. Τῇ διατάξει
92 σου διαμένει ἡ ἡμέρα· ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά. Εἰ μὴ ὅτι ὁ
νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ, τότε ἂν ἀπολώμην ἐν τῇ ταπεινώ-
93 σει μου· εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου,
94 ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με. Σός εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με· ὅτι τὰ δι-
95 καιώματά σου ἐξεζήτησα. Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπο-
96 λέσαι με· τὰ μαρτύριά σου συνῆκα. Πάσης συντελείας ἶδον πέ-
97 ρας· πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα. Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου
98 Κύριε· ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν. Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς
μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα μοί ἐστιν.
99 Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου
100 μελέτη μου ἐστίν. Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντο-
101 λάς σου ἐξεζήτησα. Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πό-
102 δας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου· ἀπὸ τῶν κριμάτων
103 σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με. Ὡς γλυκέα τῷ λά-
104 ρυγγί μου τὰ λόγιά σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου. Ἀπὸ τῶν
ἐντολῶν σου συνῆκα· διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.
105 (Ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με) λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου,
106 καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου. Ὤμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι
107 τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· Κύ-
108 ριε ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου
109 εὐδόκησον δὴ Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με. Ἡ ψυχή
μου ἐν ταῖς χερσί μου διαπαντός· καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελα-
110 θόμην. Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι· καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου

οὐκ ἐπλανήθην. Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, 111
ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν· ἔκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ 112
ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν. Παρα- 113
νόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. Βοηθός μου καὶ ἀντι- 114
λήπτωρ μου εἶ σύ· εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐκκλίνατε 115
ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ
μου. Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζήσομαι· καὶ μὴ 116
καταισχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου· βοήθησόν μοι, καὶ σω- 117
θήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός. Ἐξου- 118
δένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου,
ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν. Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάν- 119
τας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς· διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύ-
ριά σου. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου· ἀπὸ γὰρ 120
τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην. Ἐποίησα κρῖμα καὶ δικαιοσύνην· 121
μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσί με. Ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς 122
ἀγαθόν· μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι. Οἱ ὀφθαλμοί μου 123
ἐξέλειπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύ-
νης σου· ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου (Κύριε) κατὰ τὸ ἔλεός 124
σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με. Δοῦλός σου εἰμὶ ἐγώ· 125
συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου. Καιρὸς τοῦ ποιῆ- 126
σαι τῷ Κυρίῳ· διεσκέδασαν τὸν νόμον σου. Διὰ τοῦτο ἠγάπησα 127
τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ τὸ χρυσίον καὶ τοπάζιον· διὰ τοῦτο πρὸς 128
πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίση-
σα. Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου· διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ 129
ψυχή μου. Ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νη- 130
πίους. Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἵλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐν- 131
τολάς σου ἐπεπόθουν· ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ 132
κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου. Τὰ διαβήματά μου κατεύ- 133
θυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα
ἀνομία· λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω 134
τὰς ἐντολάς σου. Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, 135
καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Διεξόδους ὑδάτων κατεβίβα- 136
σαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξαν τὸν νόμον σου. Δίκαιος 137
εἶ Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου· ἐνετείλω δικαιοσύνην, τὰ μαρ- 138
τύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα. Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός μου· ὅτι 139
ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου. Πεπυρωμένον τὸ λό- 140

141 γιόν σου σφόδρα· καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό. Νεώτερος ἐγώ
142 εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἡ
δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.
143 Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὕροσάν με· αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου.
144 Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα· συνέτισόν με, καὶ ζή-
145 σομαι. Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου Κύριε· τὰ
146 δικαιώματά σου ἐκζητήσω. Ἐκέκραξά σε, σῶσόν με, καὶ φυλά-
147 ξω τὰ μαρτύριά σου. Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ, καὶ ἐκέκραξα· εἰς
148 τοὺς λόγους σου ἐφήλπισα. Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς
149 ὄρθρον, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγιά σου. Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον Κύ-
150 ριε κατὰ τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ κρῖμά σου ζῆσόν με. Προσήγ-
γισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ· ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμα-
151 κρύνθησαν. Ἐγγὺς εἶ σὺ Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια.
152 Κατ᾽ ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθε-
153 μελίωσας αὐτά. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ ἐξελοῦ με· ὅτι τοῦ
154 νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. Κρῖνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρω-
155 σαί με· διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με. Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν
156 σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν. Οἱ οἰκτιρμοί
157 σου πολλοὶ Κύριε· κατὰ τὸ κρῖμά σου ζῆσόν με. Πολλοὶ οἱ ἐκ-
διώκοντές με καὶ ἐκθλίβοντές με· ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξ-
158 έκλινα. Ἴδον ἀσυνθετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην· ὅτι τὰ λόγιά σου
159 οὐκ ἐφυλάξαντο. Ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα· Κύριε ἐν τῷ
160 ἐλέει σου ζῆσόν με. Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια· καὶ εἰς τὸν
161 αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Ἄρχοντες κατ-
εδίωξάν με δωρεάν· καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία
162 μου. Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου, ὡς ὁ εὑρίσκων σκῦλα
163 πολλά. Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην· τὸν δὲ νόμον σου ἠγά-
164 πησα. Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ᾔνεσά σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δι-
165 καιοσύνης σου. Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ
166 οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον. Προσεδόκουν τὸ σωτήριόν σου Κύ-
167 ριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα. Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ
168 μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα. Ἐφύλαξα τὰς ἐντο-
λάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐνώπιόν σου
169 (Κύριε). Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐναντίον σου· Κύριε κατὰ τὸ
170 λόγιόν σου συνέτισόν με. Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου·
171 Κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με. Ἐξερεύξονται τὰ χείλη μου

ὕμνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σου. Φθέγξεται ἡ γλῶσ- 172
σά μου τὸ λόγιόν σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη. Γε- 173
νέσθω ἡ χείρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ᾑρετισάμην.
Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου 174
ἐστί. Ζήσεται ἡ ψυχή μου, καὶ αἰνέσει σε· καὶ τὰ κρίματά σου 175
βοηθήσει μοι. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός· ζήτησον τὸν 176
δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

ΨΑΛΜ. ΡΙΘ'. CXIX.

ΩΔΗ τῶν ἀναβαθμῶν. Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με 1
ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου. Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ 2
χειλέων ἀδίκων, καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τί δοθείη σοι καὶ τί 3
προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκο- 4
νημένα, σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. Οἴμμοι ὅτι ἡ παροικία 5
μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ·
πολλὰ παρῴκησεν ἡ ψυχή μου. Μετὰ τῶν μισούντων εἰρήνην 6
ἤμην εἰρηνικός· ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν. 7

ΨΑΛΜ. ΡΚ'. CXX.

ΩΔΗ τῶν ἀναβαθμῶν. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, 1
πόθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ 2
ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δῴη εἰς σάλον τὸν πό- 3
δα σου, μηδὲ νυστάξει ὁ φυλάσσων σε· ἰδοὺ οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώ- 4
σει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ. Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη 5
σου ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου· ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ 6
ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυ- 7
λάξει τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος· Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου 8
καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ΡΚΑ'. CXXI.

ΩΔΗ τῶν ἀναβαθμῶν. Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· 1
εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα· ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν 2
ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ· Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πό- 3

4 λις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπιτοαυτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυ-
λαὶ, αἱ φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομολογήσα-
5 σθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου· ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν,
6 θρόνοι ἐπ' οἶκον Δαυίδ. Ἐρωτήσατε (δὴ) τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱε-
7 ρουσαλήμ· καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε· γενέσθω (δὲ) εἰρήνη ἐν
8 τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. Ἕνεκεν
τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ
9 σοῦ· ἕνεκεν τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

ΨΑΛΜ. ΡΚΒ'. CXXII.

1 ΩΔΗ τῶν ἀναβαθμῶν. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου,
2 τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς
χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς
κυρίας αὐτῆς· οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν
3 ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον
4 ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως· ἐπὶ πλεῖον ἐπλή-
σθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν· τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις
τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜ. ΡΚΓ'. CXXIII.

1 ΩΔΗ τῶν ἀναβαθμῶν. Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω
2 δὴ Ἰσραήλ· εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀν-
3 θρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς, ἐν τῷ ὀργι-
4 σθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς· ἄρα τὸ ὕδωρ κατεπόντισεν
5 ἡμᾶς, χείμαῤῥον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν· ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν
6 τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς
7 εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐῤ-
ῥύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων· ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ
8 ἡμεῖς ἐῤῥύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ
ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ΨΑΛΜ. ΡΚΔ'. CXXIV.

1 ΩΔΗ τῶν ἀναβαθμῶν. Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος

Σιών· οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.
Ὄρη κύκλῳ αὐτῆς καὶ Κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ 2
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὅτι οὐκ ἀφήσει τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρ- 3
τωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δί-
καιοι ἐν ἀνομίᾳ χεῖρας αὐτῶν. Ἀγάθυνον Κύριε τοῖς ἀγαθοῖς, 4
καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγ- 5
γαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν· εἰρή-
νη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜ. ΡΚΕ'. CXXV.

ΩΔΗ τῶν ἀναβαθμῶν. Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχ- 1
μαλωσίαν Σιὼν, ἐγενήθημεν ὡς παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη 2
χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως· τότε
ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν.
Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν· ἐγενήθημεν εὐφραινό- 3
μενοι. Ἐπίστρεψον Κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς (ὁ) χειμάῤ- 4
ῥους ἐν τῷ Νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θε- 5
ριοῦσι· πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον, αἴροντες τὰ σπέρματα 6
αὐτῶν· ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγμα-
τα αὐτῶν.

ΨΑΛΜ. ΡΚϚ'. CXXVI.

ΩΔΗ τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ Σαλομῶνος. Ἐὰν μὴ ὁ Κύριος 1
οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες αὐτόν·
ἐὰν μὴ ὁ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.
Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τοῦ ὀρθρίζειν ἐγείρεσθαι μετὰ τὸ καθῆσθαι, 2
οἱ ἔσθοντες ἄρτον ὀδύνης· ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον.
Ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου υἱοὶ, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός. 3
Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. 4
Μακάριος ἄνθρωπος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· 5
οὐ καταισχυνθῶσιν, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλῃ.

ΨΑΛΜ. ΡΚΖ'. CXXVII.

1 ΩΔΗ τῶν ἀναβαθμῶν. Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν
2 Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ· τοὺς πόνους τῶν καρ-
3 πῶν σου ὅτι φάγεσαι, μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ γυ-
νή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου· οἱ
4 υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου. Ἰδοὺ οὕ-
5 τως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Εὐλογή-
σαι σε Κύριος ἐκ Σιὼν, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς
6 ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου· εἰρήνη ἐπὶ
τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜ. ΡΚΗ'. CXXVIII.

1 ΩΔΗ τῶν ἀναβαθμῶν. Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότη-
2 τός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ· πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότη-
3 τός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἐδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τῷ νώτῳ μου ἐτέκται-
4 νον οἱ ἁμαρτωλοί· ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Κύριος δίκαιος
5 συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφή-
6 τωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών· γενηθήτωσαν ὡσεὶ
7 χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη· οὗ οὐκ ἐπλή-
ρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγ-
8 ματα συλλέγων· καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες· εὐλογία Κυρίου
ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ΨΑΛΜ. ΡΚΘ'. CXXIX.

1.2 ΩΔΗ τῶν ἀναβαθμῶν. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σε Κύριε. Κύριε
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς
3 τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς Κύριε,
4 Κύριε τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν, ἕνεκεν
5 τοῦ νόμου σου ὑπέμεινά σε Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν
6 λόγον σου· ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ φυλακῆς
πρωίας καὶ μέχρι νυκτός. (Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας) ἐλπισάτω Ἰσ-
7 ραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον· ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεός (ἐστιν), καὶ

πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ 8
πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ΡΛ'. CXXX.

ΩΔΗ τῶν ἀναβαθμῶν τῷ Δαυίδ. Κύριε οὐχ ὑψώθη μου ἡ 1
καρδία, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου· οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν
μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, 2
ἀλλὰ ὕψωσα τὴν καρδίαν μου, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν
μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταπόδοσις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου. Ἐλπισάτω 3
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ΡΛΑ'. CXXXI.

ΩΔΗ τῶν ἀναβαθμῶν. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυὶδ, καὶ πά- 1
σης τῆς πρᾳότητος αὐτοῦ· ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο τῷ Θεῷ 2
Ἰακώβ· εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ 3
κλίνης στρωμνῆς μου, εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς 4
βλεφάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου, ἕως 5
οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδοὺ ἠκού- 6
σαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθὰ, εὕραμεν αὐτὴν ἐν τοῖς δάσεσι τοῦ δρυ-
μοῦ· εἰσελευσώμεθα εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ, προσκυνήσωμεν εἰς 7
τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ· ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνά- 8
παυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. Οἱ ἱερεῖς σου 9
ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου (ἀγαλλιάσει) ἀγαλλιάσον-
ται. Ἕνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον 10
τοῦ χριστοῦ σου. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ 11
ἀθετήσει αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τὸν θρό-
νον σου. Ἐὰν φυλάξωνται υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρ- 12
τύριά μου ταῦτα ἃ διδάξω αὐτοὺς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καθιοῦνται
ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι (ἐκεῖ) ἐξελέξατο Κύριος 13
τὴν Σιὼν, ᾑρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ· αὕτη ἡ κατάπαυ- 14
σίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν.
Τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορ- 15
τάσω ἄρτων· τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐ- 16
τῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυὶδ, 17

18 ἡτοίμασα τῷ χριστῷ μου λύχνον· τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰ-
σχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

ΨΑΛΜ. ΡΛΒ'. CXXXII.

1 ΩΔΗ τῶν ἀναβαθμῶν, τῷ Δαυίδ. Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερ-
2 πνὸν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπιτοαυτό; Ὡς μῦρον ἐπὶ
κεφαλὴν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρὼν, τὸ
3 καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ· ὡς δρόσος Ἀερμὼν
ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών. Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος
τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ καὶ ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ΡΛΓ'. CXXXIII.

1 ΩΔΗ τῶν ἀναβαθμῶν. Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες
οἱ δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ
2 ἡμῶν· ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ
3 εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιὼν, ὁ ποιήσας
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ΨΑΛΜ. ΡΛΔ'. CXXXIV.

1 ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ. Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι
2 Κύριον, οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.
3 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος· ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐ-
4 τοῦ, ὅτι ἡδύ· ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος, Ἰσραὴλ
5 εἰς περιουσιασμὸν αὐτοῦ. Ὅτι ἐγὼ ἔγνων, ὅτι μέγας Κύριος, καὶ
6 ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς· πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ
Κύριος, ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, ἐν ταῖς θαλάσσαις
7 καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις. Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς,
ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν· ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐ-
8 τοῦ. Ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως
9 κτήνους· ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε, ἐν
10 Φαραῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ. Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολ-
11 λὰ, καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς· τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν
Ἀμοῤῥαίων, καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασὰν, καὶ πάσας τὰς βα-

σιλείας Χαναάν· καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονο- 12
μίαν τῷ Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ. Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, 13
Κύριε τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν· ὅτι κρινεῖ Κύριος 14
τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. Τὰ 15
εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον, καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων·
ςόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψον- 16
ται· ὦτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται· (ῥῖνας ἔχουσι, καὶ οὐκ 17
ὀσφρανθήσονται·) (χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι·) (πόδας
ἔχουσι, καὶ οὐ περιπατήσουσιν·) (οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι
αὐτῶν·) οὐδὲ γάρ ἐςι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. Ὅμοιοι αὐ- 18
τοῖς γένοιντο (πάντες) οἱ ποιοῦντες αὐτά, καὶ πάντες οἱ πεποιθό-
τες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἶκος Ἀα- 19
ρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἶκος Λευεὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον· 20
οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον. Εὐλογητὸς Κύ- 21
ριος ἐκ Σιών, ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

ΨΑΛΜ. ΡΛΕ'. CXXXV.

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηςός· ὅτι 1
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν· 2
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν 3
Κυρίων· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι θαυμά- 4
σια μεγάλα μόνῳ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιή- 5
σαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ 6
ἔλεος αὐτοῦ· τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα (μόνῳ) ὅτι εἰς τὸν αἰῶ- 7
να τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας· ὅτι εἰς τὸν 8
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τὴν σελήνην καὶ τὰ ἄστρα εἰς ἐξουσίαν τῆς 9
νυκτός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ πατάξαντι Αἴγυ- 10
πτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐ-
τοῦ· καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν· ὅτι εἰς τὸν 11
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ· 12
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν 13
θάλασσαν εἰς διαιρέσεις· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ 14
διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ· καὶ τῷ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ 15

16 εἰς θάλασσαν ἐρυθράν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ
διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
17 ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους· ὅτι εἰς τὸν αἰῶ-
18 να τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς· ὅτι εἰς
19 τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμοῤῥαίων·
20 ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βα-
21 σάν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν
22 κληρονομίαν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· κληρονομίαν Ἰσ-
23 ραὴλ δούλῳ αὐτοῦ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ὅτι ἐν τῇ
ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν (ὁ Κύριος)· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
24 ἔλεος αὐτοῦ· καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· ὅτι εἰς
25 τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί· ὅτι εἰς
26 τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ·
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ΡΛϚ'. CXXXVI.

1 Τῷ Δαυΐδ. Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος, ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν
2 καὶ ἐκλαύσαμεν, ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών· ἐπὶ ταῖς ἰτέαις
3 ἐν μέσῳ αὐτῆς (ἐκεῖ) ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν. Ὅτι ἐκεῖ ἐπ-
ηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύοντες ἡμᾶς λόγους ᾠδῶν, καὶ οἱ
4 ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον· ᾄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών. Πῶς
5 ᾄσομεν τὴν ᾠδὴν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας; Ἐὰν ἐπιλάθωμαί
6 σου Ἱερουσαλὴμ, ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου· κολληθείη ἡ γλῶσσά μου
τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μή σου μνησθῶ, ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν
7 Ἱερουσαλὴμ ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου. Μνήσθητι Κύριε τῶν
υἱῶν Ἐδὼμ τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλὴμ, τῶν λεγόντων· ἐκκενοῦτε,
8 ἐκκενοῦτε, ἕως οὗ ὁ θεμέλιος ἐν αὐτῇ. Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ τα-
λαίπωρος, μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ
9 ἀνταπέδωκας ἡμῖν· μακάριος ὃς κρατήσει καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά
σου πρὸς τὴν πέτραν.

ΨΑΛΜ. ΡΛΖ'. CXXXVII.

1 Τῷ Δαυΐδ, (Ζαχαρίου). Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ
2 καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι· προσκυνήσω πρὸς

ναὸν ἅγιόν σου, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου ἐπὶ τῷ ἐλέει
σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου· ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομά σου τὸ
λόγιόν σου. Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσομαί σε, (ταχὺ) ἐπάκουσόν 3
μου· πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου (ἐν) δυνάμει. Ἐξομολογησά- 4
σθωσάν σοι Κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα
τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου· καὶ ᾀσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς Κυ- 5
ρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου· ὅτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ τα- 6
πεινὰ ἐφορᾷ, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπομακρόθεν γινώσκει. Ἐὰν πορευθῶ 7
ἐν μέσῳ θλίψεως, ζώσεις με· ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας
χεῖράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου. Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ 8
ἐμοῦ· Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου
μὴ παρίδῃς.

ΨΑΛΜ. ΡΛΗ΄. CXXXVIII.

ΕΙΣ τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ, ψαλμὸς (Ζαχαρίου ἐν τῇ διασπορᾷ). 1
Κύριε ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνως με· σὺ ἔγνως τὴν καθέδραν μου 2
καὶ τὴν ἔγερσίν μου, (σὺ) συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπομα-
κρόθεν· τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου (σὺ) ἐξιχνίασας, καὶ 3
πάσας τὰς ὁδούς μου προεῖδες. Ὅτι οὐκ ἔστι λόγος (ἄδικος) ἐν 4
γλώσσῃ μου, ἰδοὺ Κύριε σὺ ἔγνως πάντα, τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρ- 5
χαῖα· σὺ ἔπλασάς με, καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου. Ἐθαυ- 6
μαστώθη ἡ γνῶσίς σου ἐξ ἐμοῦ· ἐκραταιώθη, οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς
αὐτήν. Ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου; καὶ ἀπὸ τοῦ προ- 7
σώπου σου ποῦ φύγω; Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανὸν, σὺ εἶ ἐκεῖ· 8
ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ᾅδην, πάρει· ἐὰν ἀναλάβω τὰς πτέρυγάς μου 9
κατ' ὄρθρον, καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης, καὶ 10
γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σου ὁδηγήσει με, καὶ καθέξει με ἡ δεξιά σου. Καὶ 11
εἶπα· ἄρα σκότος καταπατήσει με· καὶ νὺξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυ-
φῇ μου. Ὅτι τὸ σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ, καὶ νὺξ ὡς 12
ἡμέρα φωτισθήσεται· ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐ-
τῆς. Ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου (Κύριε)· ἀντελάβου μου ἐκ 13
γαστρὸς μητρός μου. Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώ- 14
θης· θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει σφόδρα.
Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπὸ σοῦ ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ, καὶ ἡ 15
ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς· τὸ ἀκατέργαστόν μου 16

εἴδοσαν οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφή-
17 σονται· ἡμέρας πλασθήσονται, καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς. Ἐμοὶ δὲ λίαν
ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ Θεός, λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐ-
18 τῶν· ἐξαριθμήσομαι αὐτούς, καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται· ἐξ-
19 εγέρθην, καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ. Ἐὰν ἀποκτείνῃς ἁμαρτωλοὺς ὁ
20 Θεός· ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ. Ὅτι ἐρεῖ σε εἰς δια-
21 λογισμόν, λήψονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου. Οὐχὶ τοὺς
μισοῦντάς σε Κύριε ἐμίσησα; καὶ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς σου ἐξετηκό-
22 μην; Τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτούς· εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι.
23 Δοκίμασόν με ὁ Θεός, καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου· ἔτασόν με, καὶ
24 γνῶθι τὰς τρίβους μου· καὶ ἴδε, εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί, καὶ ὁδή-
γησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ.

ΨΑΛΜ. ΡΛΘ΄. CXXXIX.

1.2 ΕΙΣ τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. Ἐξελοῦ με Κύριε ἐξ ἀν-
3 θρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με· οἵτινες ἐλογίσαντο
4 ἀδικίας ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους· ἠκό-
νησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεως· ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐ-
5 τῶν. Διάψαλμα. Φύλαξόν με Κύριε ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἀπὸ
ἀνθρώπου ἀδίκου ῥῦσαί με· οἵτινες ἐλογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ
6 διαβήματά μου. Ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι, καὶ σχοινία δι-
έτειναν παγίδας (τοῖς ποσί μου)· ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλον ἔθεν-
7 τό μοι. Διάψαλμα. Εἶπα τῷ Κυρίῳ· Θεός μου εἶ σύ· ἐνώτισαι
8 Κύριε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Κύριε Κύριε δύναμις τῆς σω-
τηρίας μου, ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου·
9 μὴ παραδῷς με Κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἁμαρτωλῷ· διελο-
γίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλείπῃς με, μήποτε ὑψωθῶσι. Διά-
10 ψαλμα. Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν· κόπος τῶν χειλέων
11 αὐτῶν καλύψει αὐτούς. Πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρακες· ἐν πυρὶ
12 καταβαλεῖς αὐτούς· ἐν ταλαιπωρίαις οὐ μὴ ὑποστῶσιν. Ἀνὴρ
γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς· ἄνδρα ἄδικον κακὰ
13 θηρεύσει εἰς διαφθοράν. Ἔγνων ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τοῦ
14 πτωχοῦ, καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων. Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογή-
σονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προ-
σώπῳ σου.

ΨΑΛΜ. ΡΜ'. CXL.

ΨΑΛΜΟΣ τῷ Δαυίδ. Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σὲ, εἰσάκουσόν 1
μου· πρόσχες τῇ φωνῇ (τῆς δεήσεώς) μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με
πρὸς σέ. Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, 2
ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή. Θοῦ Κύριε φυλακὴν τῷ 3
στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου. Μὴ ἐκκλί- 4
νῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προ-
φάσεις ἐν ἁμαρτίαις σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν· καὶ
οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν. Παιδεύσει με δίκαιος 5
ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν
κεφαλήν μου· ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐ-
τῶν. Κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν· ἀκούσονται 6
τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν. Ὡσεὶ πάχος γῆς διεῤῥάγη ἐπὶ τῆς 7
γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ ἡμῶν παρὰ τὸν ᾅδην. Ὅτι πρὸς σὲ Κύ- 8
ριε Κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυ-
χήν μου· φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ 9
σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλή- 10
στρῳ αὐτοῦ οἱ ἁμαρτωλοί· καταμόνας εἰμὶ ἐγὼ, ἕως οὗ παρέλθω.

ΨΑΛΜ. ΡΜΑ'. CXLI.

ΣΥΝΕΣΕΩΣ τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ, 1
προσευχή. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, (καὶ) φωνῇ μου πρὸς 2
Κύριον ἐδεήθην, καὶ προσέσχε μοι. Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν 3
δέησίν μου· τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ, ἐν τῷ ἐκ- 4
λείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου. Καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου·
ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι. Κατενόουν εἰς 5
τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με· ἀπώλετο
φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου. Ἐκέκρα- 6
ξα πρὸς σὲ Κύριε, εἶπα· σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου ἐν γῇ ζών-
των. Πρόσχες εἰς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα· ῥῦ- 7
σαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνό- 8
ματί σου (Κύριε)· ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.

ΨΑΛΜ. ΡΜΒ'. CXLII.

1 ΨΑΛΜΟΣ τῷ Δαυὶδ, ὅτε αὐτὸν ὁ υἱὸς κατεδίωξε. Κύριε εἰσ-
άκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀλη-
2 θείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς
εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου
3 πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν
εἰς γῆν τὴν ζωήν μου· ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶ-
4 νος. Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ
5 καρδία μου· ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, (καὶ) ἐμελέτησα ἐν πᾶσι
6 τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτα-
σα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Διά-
7 ψαλμα. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλειπε τὸ πνεῦμά μου·
μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς
8 καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τοπρωῒ τὸ ἔλεός
σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνώρισόν μοι (Κύριε) ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύ-
9 σομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν
10 μου Κύριε, (ὅτι) πρὸς σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ
θέλημά σου, ὅτι Θεός μου εἶ σύ· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδη-
11 γήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ. Ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με
12 ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν
τῷ ἐλέει σου ἐξολεθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου, και ἀπολεῖς πάντας
τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου· ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

ΨΑΛΜ. ΡΜΓ'. CXLIII.

1 ΤΩ Δαυὶδ, πρὸς τὸν Γολιάθ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός μου,
ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν, τοὺς δακτύλους μου
2 εἰς πόλεμον· ἔλεός μου καὶ καταφυγή μου, ἀντιλήπτωρ μου καὶ
ῥύστης μου, ὑπερασπιστής μου, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα· ὁ ὑποτάσσων
3 τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ. Κύριε τίς ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι ἐγνώσθης
4 αὐτῷ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι λογίζῃ αὐτόν; Ἄνθρωπος ματαιό-
5 τητι ὡμοιώθη· αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιὰ παράγουσι. Κύριε
κλῖνον οὐρανούς σου, καὶ κατάβηθι· ἅψαι τῶν ὀρέων, καὶ κα-
6 πνισθήσονται· ἄστραψον ἀστραπὴν (σου), καὶ σκορπιεῖς αὐτούς.

ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου, καὶ συνταράξεις αὐτούς. Ἐξαπόστει- 7
λον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους· ἐξελοῦ με καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων
πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων· ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιό- 8
τητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας. Ὁ Θεὸς ᾠδὴν καινὴν ᾄσο- 9
μαί σοι, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι· τῷ διδόντι σωτηρίαν 10
τοῖς βασιλεῦσι, τῷ λυτρουμένῳ Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐκ ῥομ-
φαίας πονηρᾶς. Ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλο- 11
τρίων, ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δε-
ξιὰ ἀδικίας· ὧν οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς νεόφυτα ἡδρυμμένα ἐν τῇ νεό- 12
τητι αὐτῶν, αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι, περικεκοσμη-
μέναι ὡς ὁμοίωμα ναοῦ· τὰ ταμεῖα αὐτῶν πλήρη, ἐξερευγόμενα 13
ἐκ τούτου εἰς τοῦτο· τὰ πρόβατα αὐτῶν πολύτοκα, πληθύνοντα
ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν, οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς· οὐκ ἔστι κατάπτω- 14
μα φραγμοῦ, οὐδὲ διέξοδος, οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν.
Ἐμακάρισαν τὸν λαὸν ᾧ ταῦτά ἐστι· μακάριος ὁ λαὸς, οὗ Κύριος 15
ὁ Θεὸς αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ΡΜΔ'. CXLIV.

ΑΙΝΕΣΙΣ τῷ Δαυίδ. Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου ὁ βασιλεύς 1
(μου), καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶ-
να τοῦ αἰῶνος· καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ 2
ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας 3
Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι
πέρας. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν 4
σου ἀπαγγελοῦσι· (καὶ) τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης (σου) τῆς 5
ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται· καὶ 6
τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου
διηγήσονται· (καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι). Μνήμην τοῦ 7
πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐρεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου
ἀγαλλιάσονται. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος 8
καὶ πολυέλεος· χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ 9
αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι Κύριε 10
πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε· δόξαν 11
τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι· τοῦ 12
γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δύναμίν σου, καὶ τὴν δό-

13 ξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου βα-
σιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ
14 καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ· ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς κα-
15 ταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατεῤῥαγμένους. Οἱ ὀφθαλ-
μοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν
16 εὐκαιρίᾳ· ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐ-
17 δοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν
18 πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις
19 αὐτὸν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ· θέλημα τῶν
φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσεται,
20 καὶ σώσει αὐτούς. Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐ-
21 τόν· καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολεθρεύσει. Αἴνεσιν Κυρίου
λαλήσει τὸ στόμα μου· καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ΡΜΕ'. CXLV.

1 ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου. Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν
2 Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρ-
3 χω. Μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας, (καὶ) ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς
4 οὐκ ἔστι σωτηρία· ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει
εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ δια-
5 λογισμοὶ αὐτοῦ. Μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλ-
6 πὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ· τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τὸν φυλάσ-
7 σοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα· ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις·
8 διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι. Κύριος λύει πεπεδημένους· Κύριος
ἀνορθοῖ κατεῤῥαγμένους· Κύριος σοφοῖ τυφλούς· Κύριος ἀγαπᾷ
9 δικαίους· Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους, ὀρφανὸν καὶ χήραν
10 ἀναλήψεται· καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανίσει. Βασιλεύσει Κύριος εἰς
τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου Σιὼν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ΨΑΛΜ. ΡΜϚ'. CXLVI.

1 ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον,

ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός· τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἴνεσις. Οἰκοδομῶν 2
Ἱερουσαλὴμ ὁ Κύριος· (καὶ) τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει.
Ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, καὶ δεσμεύων τὰ 3
συντρίμματα αὐτῶν. Ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων, καὶ πᾶσιν αὐ- 4
τοῖς ὀνόματα καλῶν. Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς 5
αὐτοῦ· καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός. Ἀναλαμβά- 6
νων πρᾳεῖς ὁ Κύριος· ταπεινῶν δὲ ἁμαρτωλοὺς ἕως τῆς γῆς.
Ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει, ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν 7
κιθάρᾳ· τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, τῷ ἑτοιμάζον- 8
τι τῇ γῇ ὑετόν· τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον, (καὶ) διδόντι 9
τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν, καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς
ἐπικαλουμένοις αὐτόν. Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει, 10
οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ· εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φο- 11
βουμένοις αὐτὸν, καὶ ἐν (πᾶσι) τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ΡΜΖʹ. CXLVII.

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου. Ἐπαίνει Ἱερουσα- 1
λὴμ τὸν Κύριον, αἴνει τὸν Θεόν σου Σιών· ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μο- 2
χλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί. Ὁ τιθεὶς 3
τὰ ὅριά σου εἰρήνην, καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε. Ὁ ἀποστέλλων 4
τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ, ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ·
τοῦ διδόντος χιόνα ὡσεὶ ἔριον, ὁμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος· 5
βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμούς· κατὰ πρόσωπον ψύχους 6
αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται; Ἀποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ τήξει 7
αὐτά· πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ῥυήσεται ὕδατα. Ἀπαγγε- 8
λῶν τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ Ἰακὼβ, δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ
τῷ Ἰσραήλ· οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει, καὶ τὰ κρίματα αὐ- 9
τοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜ. ΡΜΗʹ. CXLVIII.

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ (Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου). Αἰνεῖτε τὸν Κύριον 1
ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε αὐτὸν 2
πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ 3

4 τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν· καὶ τὸ ὕδωρ τὸ
5 ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου· ὅτι αὐτὸς
6 εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν
αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα
7 ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς· δρά-
8 κοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι· πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦ-
9 μα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ· τὰ ὄρη καὶ πάντες
10 οἱ βουνοὶ, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι· τὰ θηρία καὶ πάντα
11 τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά· βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάν-
12 τες λαοὶ, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς· νεανίσκοι καὶ παρ-
13 θένοι, πρεσβῦται μετὰ νεωτέρων. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου·
ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου, ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς
14 καὶ οὐρανοῦ. Καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς
ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜ. ΡΜΘ'. CXLIX.

1 ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν· ἡ αἴνεσις αὐ-
2 τοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι
3 αὐτὸν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν· αἰ-
νεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ
4 ψαλάτωσαν αὐτῷ. Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν λαῷ αὐτοῦ· καὶ ὑψώσει
5 πρᾳεῖς ἐν σωτηρίᾳ. Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, (καὶ) ἀγαλλιά-
6 σονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λά-
7 ρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν· τοῦ
8 ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς· τοῦ
δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν
9 χειροπέδαις σιδηραῖς· τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον·
δόξα αὕτη ἐστὶ πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜ. ΡΝ'. CL.

1 ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰ-
2 νεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς
δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύ-
3 νης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖ- 4
τε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις 5
εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰ- 6
νεσάτω τὸν Κύριον. Ἀλληλούϊα.

ΟΥΤΟΣ ὁ ψαλμὸς ἰδιόγραφος τοῦ Δαυὶδ, καὶ ἔξωθεν τοῦ ἀριθμοῦ, ὅτε ἐμονομάχησε πρὸς τὸν Γολιάθ. Μικρὸς ἤμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου· ἐποίμαινον τὰ πρόβατα τοῦ πατρός μου· αἱ χεῖρές μου ἐποίησαν ὄργανον, οἱ δάκτυλοί μου ἥρμοσαν ψαλτήριον. Καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ Κυρίῳ μου; αὐτὸς Κύριος, αὐτὸς εἰσακούσεταί μου· αὐτὸς ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἦρέ με ἐκ τῶν προβάτων τοῦ πατρός μου, καὶ ἔχρισέ με ἐν τῷ ἐλαίῳ τῆς χρίσεως αὐτοῦ. Οἱ δὲ ἀδελφοί μου καλοὶ καὶ μεγάλοι· καὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς ὁ Κύριος. Ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τῷ ἀλλοφύλῳ, καὶ ἐπικατηράσατό με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ σπασάμενος τὴν παρ᾽ ἐκείνου μάχαιραν, ἀπεκεφάλισα αὐτὸν, καὶ ἦρα ὄνειδος ἐξ υἱῶν Ἰσραήλ.

Ψαλμοὶ ρν´ καὶ ἰδιόγραφος.

ΥΜΝ. Α΄.

ΩΔΗ Μωυσέως ἐν τῇ ἐξόδῳ. Ἄσω μὲν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως 1
γὰρ δεδόξασται· ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔῤῥιψεν εἰς θάλασσαν. Βοη- 2
θὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτος Θεός μου, καὶ
δοξάσω αὐτόν· Θεὸς τοῦ πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν. Κύριος 3
συντρίβων πολέμους· Κύριος ὄνομα αὐτῷ. Ἅρματα Φαραὼ καὶ 4
τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔῤῥιψεν εἰς θάλασσαν· ἐπιλέκτους ἀναβάτας
τριστάτας κατεπόντισεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, πόντῳ ἐκάλυψεν αὐ- 5
τούς· κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος. Ἡ δεξιά σου Κύριε δεδό- 6
ξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιά σου χεὶρ Κύριε ἔθραυσεν ἐχθρούς. Καὶ 7
τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους· ἀπέστειλας τὴν ὀργήν σου, καὶ κατέφαγεν αὐτοὺς ὡς καλάμην. Καὶ διὰ 8
πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ· ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ

9 ὕδατα, ἐπάγῃ τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. Εἶπεν ὁ ἐχθρός·
διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκῦλα, ἐμπλήσω ψυχήν μου, ἀνελῶ
10 τῇ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ χείρ μου. Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά
σου, (καὶ) ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα· ἔδυσαν ὡσεὶ μόλιβος ἐν ὕδα-
11 τι σφοδρῷ. Τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε; τίς ὅμοιός σοι; δεδο-
12 ξασμένος ἐν ἁγίοις, θαυμαστὸς ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα. Ἐξ-
13 έτεινας τὴν δεξιάν σου, καὶ κατέπιεν αὐτοὺς ἡ γῆ. Ὡδήγησας ἐν
τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον, ὃν ἐλυτρώσω· παρεκάλε-
14 σας ἐν τῇ ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἅγιόν σου. Ἤκουσαν ἔθνη, καὶ
15 ἐφοβήθησαν· ὠδῖνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φυλιστιείμ. Τότε ἔσπευ-
σαν ἡγεμόνες Ἐδώμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν, ἔλαβεν αὐτοὺς τρό-
16 μος· ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν. Ἐπιπέσοι ἐπ᾽ αὐ-
τοὺς φόβος καὶ τρόμος· μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν,
ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου Κύριε, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗ-
17 τος, ὃν ἐκτήσω. Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κλη-
ρονομίας σου, εἰς ἕτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατειργάσω Κύ-
18 ριε, ἁγίασμα Κύριε, ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου. Κύριος βασι-
19 λεύων τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ᾽ αἰῶνα, καὶ ἔτι. Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος
Φαραὼ σὺν ἅρμασι καὶ ἀναβάταις αὐτοῦ εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπ-
ήγαγεν ἐπ᾽ αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

ΥΜΝ. Β΄. II.

1 ΩΔΗ Μωϋσέως ἐν τῷ Δευτερονομίῳ. Πρόσεχε οὐρανὲ, καὶ
2 λαλήσω, καὶ ἀκουέτω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου. Προσδοκά-
σθω ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμά μου, καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ
ῥήματά μου, ὡσεὶ ὄμβρος ἐπ᾽ ἄγρωστιν, καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρ-
3 τον. Ὅτι ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα· δότε μεγαλωσύνην τῷ Θεῷ
4 ἡμῶν. Θεὸς ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ
κρίσις· Θεὸς πιστὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία· δίκαιος καὶ ὅσιος Κύ-
5 ριος. Ἡμάρτοσαν, οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητά· γενεὰ σκολιὰ καὶ
6 διεστραμμένη. Ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδοτε, οὕτω λαὸς μωρὸς καὶ
οὐχὶ σοφός; οὐκ αὐτὸς οὗτός σου πατὴρ ἐκτήσατό σε, καὶ ἐποίη-
7 σέ σε, καὶ ἔκτισέ σε; Μνήσθητε ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε ἔτη γε-
νεᾶς γενεῶν· ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου, καὶ ἀναγγελεῖ σοι, τοὺς

πρεσβυτέρους σου, καὶ ἐροῦσί σοι. Ὅτε διεμέριζεν ὁ ὕψιστος ἔθνη, 8
ὡς διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδὰμ, ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν ἀγ-
γέλων Θεοῦ· καὶ ἐγενήθη μερὶς Κυρίου λαὸς αὐτοῦ Ἰακὼβ, σχοί- 9
νισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραήλ. Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν γῇ ἐρή- 10
μῳ, ἐν δίψει καύματος ἐν ἀνύδρῳ· ἐκύκλωσεν αὐτὸν καὶ ἐπαίδευ-
σεν αὐτὸν, καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Ὡς ἀετὸς 11
σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπότησεν·
διεὶς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ, ἐδέξατο αὐτοὺς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς
ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ. Κύριος μόνος ἦγεν αὐτοὺς, καὶ οὐκ 12
ἦν μετ' αὐτοῦ Θεὸς ἀλλότριος. Ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν 13
τῆς γῆς, ἐψώμισεν αὐτοὺς γενήματα ἀγρῶν· ἐθήλασαν μέλι ἐκ
πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας, βούτυρον βοῶν καὶ γάλα 14
προβάτων, μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν, υἱῶν ταύρων καὶ τρά-
γων, μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ, καὶ αἷμα σταφυλῆς ἔπιον οἶ-
νον. Καὶ ἔφαγεν Ἰακὼβ καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγα- 15
πημένος· ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη· καὶ ἐγκατέλειπε Θεὸν
τὸν ποιήσαντα αὐτὸν, καὶ ἀπέστη ἀπὸ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. Παρ- 16
ώξυνάν με ἐπ' ἀλλοτρίοις, ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξεπίκρανάν με·
ἔθυσαν δαιμονίοις, καὶ οὐ Θεῷ, θεοῖς οἷς οὐκ ᾔδεισαν· καινοὶ καὶ 17
πρόσφατοι ἥκασιν, οὓς οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν. Θεὸν τὸν 18
γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐπελάθου Θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε.
Καὶ εἶδε Κύριος, καὶ ἐζήλωσε, καὶ παρωξύνθη δι' ὀργὴν υἱῶν αὐ- 19
τοῦ καὶ θυγατέρων· καὶ εἶπεν· ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' 20
αὐτῶν, καὶ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων· ὅτι γενεὰ ἐξεστραμ-
μένη ἐστὶν, υἱοὶ οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς. Αὐτοὶ παρεζήλω- 21
σάν με ἐπ' οὐ Θεῷ, παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· κἀγὼ
παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπ' ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ
αὐτούς. Ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, καυθήσεται ἕως 22
ᾅδου κάτω· καταφάγεται γῆν καὶ τὰ γενήματα αὐτῆς, φλέξει θε-
μέλια ὀρέων. Συνάξω εἰς αὐτοὺς κακὰ, καὶ τὰ βέλη μου συντελέ- 23
σω εἰς αὐτούς. Τηκόμενοι λιμῷ καὶ βρώσει ὀρνέων, καὶ ὀπισθό- 24
τονος ἀνίατος· ὀδόντας θηρίων ἐξαποστελῶ εἰς αὐτοὺς, μετὰ θυμοῦ
συρόντων ἐπὶ γῆς. Ἔξωθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα, καὶ ἐκ 25
τῶν ταμείων φόβος· νεανίσκος σὺν παρθένῳ, θηλάζων μετὰ καθ-
εστηκότος πρεσβυτέρου· εἶπα· διασπερῶ αὐτοὺς, καταπαύσω δὴ 26
ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν· εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα 27

μὴ μακροχρονίσωσι, καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι, μὴ
εἴπωσιν· ἡ χεὶρ ἡμῶν ὑψηλὴ, καὶ οὐχὶ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάν-
28 τα. Ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλήν ἐστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς
29 ἐπιστήμη, οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι ταῦτα· καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν
30 ἐπιόντα χρόνον. Πῶς διώξεται εἷς χιλίους, καὶ δύο μετακινήσου-
σι μυριάδας; εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδοτο αὐτοὺς, καὶ ὁ Κύριος παρ-
31 έδωκεν αὐτούς. Οὐ γὰρ εἰσὶν οἱ θεοὶ αὐτῶν ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· οἱ
32 δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι. Ἐκ γὰρ ἀμπέλου Σοδόμων ἡ ἄμπελος αὐ-
τῶν, καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόῤῥας· ἡ σταφυλὴ αὐτῶν σταφυλὴ
33 χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτοῖς· θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ
34 θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος. Οὐχὶ ταῦτα (πάντα) συνῆκται παρ' ἐμοὶ,
35 καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου; Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀντα-
ποδώσω, ἐν καιρῷ ὅταν σφαλῇ ὁ ποῦς αὐτῶν· ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπω-
36 λείας αὐτῶν, καὶ πάρεστιν ἕτοιμα ὑμῖν. Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν
αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται· ἴδε γὰρ αὐ-
τοὺς παραλελυμένους, καὶ ἐκλελοιπότας ἐν ἀπαγωγῇ, καὶ παρειμέ-
37 νους. Καὶ εἶπε Κύριος· ποῦ εἰσὶν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποίθεισαν
38 ἐπ' αὐτοῖς; Ὧν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἐσθίετε, καὶ ἐπίνετε
τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν· ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν
39 ὑμῖν, καὶ γενηθήτωσαν ὑμῖν σκεπασταί. Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγώ
εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν ποιή-
σω· πατάξω, κἀγὼ ἰάσομαι· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐκ τῶν χειρῶν μου
40 ἐξαιρούμενος. Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου, καὶ ὀμοῦ-
41 μαι τῇ δεξιᾷ μου, καὶ ἐρῶ· ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα· ὅτι παροξυνῶ
ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀνθέξεται κρίματος ἡ χείρ
μου, (καὶ ἐκδικήσει), καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ
42 τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω. Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος,
καὶ ἡ μάχαιρά μου καταφάγεται κρέα, ἀφ' αἵματος τραυματιῶν
43 καὶ αἰχμαλωσίας, ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐχθρῶν. Εὐφράνθητε
οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ, καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες οἱ ἄγγε-
λοι Θεοῦ· εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσά-
τωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ Θεοῦ· ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδι-
κεῖται, καὶ ἐκδικήσει, καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ,
καὶ τοῖς μισοῦσιν ἀνταποδώσει δίκην· καὶ ἐκκαθαριεῖ Κύριος τὴν
γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

ΥΜΝ. Γ΄. III.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ Ἄννας μητρὸς Σαμουήλ. Ἐστερεώθη ἡ καρ- 1
δία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη ἐπ'
ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, ὅτι ηὐφράνθην ἐν σωτηρίᾳ σου. (Ὅτι) 2
οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν·
καὶ οὐκ ἔστιν (ἅγιος) πλὴν σου. Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε 3
ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχὴν, μηδὲ ἐξελθάτω μεγαλορημοσύνη ἐκ τοῦ στό-
ματος ὑμῶν· ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς ἑτοιμάζων ἐπι-
τηδεύματα αὐτοῦ. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ ἀσθενοῦντες περιε- 4
ζώσαντο δύναμιν. Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες 5
παρῆκαν γῆν. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτὰ, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις
ἠσθένησε. Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ· κατάγει εἰς ᾅδου καὶ 6
ἀνάγει. Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει· ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ. 7
Ἀνιστᾷ ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχὸν, τοῦ 8
καθίσαι αὐτὸν μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καὶ θρόνον δόξης κατακληρο-
νομῶν αὐτοῖς. Διδοὺς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ εὐλόγησεν ἔτη δι- 9
καίων· ὅτι οὐκ ἐν ἰσχύϊ δυνατὸς ἀνήρ. Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει τὸν 10
ἀντίδικον αὐτοῦ· Κύριος ἅγιος. Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σο-
φίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ
μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ· ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ
καυχάσθω ὁ καυχώμενος, συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ
ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Κύριος ἀνέβη εἰς
οὐρανοὺς, καὶ ἐβρόντησεν· αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὤν· καὶ δί-
δωσιν ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστοῦ αὐτοῦ.

ΥΜΝ. Δ΄. IV.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ Ἠσαΐου. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου 9
πρὸς σὲ ὁ Θεός· διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.
Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς· πέπαυται γὰρ ὁ 10
ἀσεβὴς, οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιή-
σει· ἀρθήτω ὁ ἀσεβὴς, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου. Κύριε ὑψη- 11
λός σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ᾔδεισαν· γνόντες δὲ αἰσχυνθήσονται.
Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον· καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους

12 έδεται. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰρήνην δὸς ἡμῖν· πάντα γὰρ τὰ ἔρ-
13 γα ἡμῶν ἀπέδωκας ἡμῖν. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν κτῆσαι ἡμᾶς· Κύ-
14 ριε ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Οἱ
δὲ νεκροὶ ζωὴν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναςήσουσι· διὰ
τοῦτο ἐπήγαγες, καὶ ἀπώλεσας αὐτούς, καὶ ἦρας πᾶν ἄρσεν αὐ-
15 τῶν. Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ Κύριε, πρόσθες κακὰ (ἐπὶ) τοῖς ἐνδό-
16 ξοις· ἐμάκρυνας πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Κύριε ἐν θλίψει ἐμνή-
17 σθημέν σου· ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν. Καὶ ὡς ἡ ἔγ-
κυος ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ ὠδῖνι αὐτῆς ἐκέ-
κραξεν· οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου. Διὰ τὸν φόβον σου
18 Κύριε ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν· πνεῦμα
σωτηρίας οὐκ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς. Οὐ πεσούμεθα· ἀλλὰ πε-
19 σοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί σου,
καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνήμασιν, ἐξυπνισθήσονται καὶ εὐ-
φρανθήσονται οἱ ἡσυχάζοντες ἐν τῇ γῇ· ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ
20 ἴαμα αὐτοῖς ἐστιν· ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται. Βάδιζε λαός
μου, εἴσελθε εἰς τὰ ταμεῖά σου· ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου κατὰ
σοῦ, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου.

ΥΜΝ. Ε'. V.

3 ΠΡΟΣΕΥΧΗ Ἰωνᾶ. Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον (τὸν
Θεόν μου), καὶ εἰσήκουσέ μου ἐκ κοιλίας ᾅδου κραυγῆς μου· ἤκου-
4 σας φωνῆς μου. Ἀπέῤῥιψάς με εἰς βάθος καρδίας θαλάσσης, καὶ
ποταμοί με ἐκύκλωσαν· πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύμα-
5 τά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον. Κἀγὼ εἶπα· ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου·
6 ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου. Περιεχύθη
μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη, ἔδυ ἡ κε-
7 φαλή μου εἰς σχισμὰς ὀρέων· κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐ-
τῆς κάτοχοι αἰώνιοι· καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωή μου, Κύριε
8 ὁ Θεός μου. Ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ψυχήν μου ἀπ' ἐμοῦ, τοῦ Κυ-
ρίου ἐμνήσθην· καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου εἰς ναὸν ἅγιόν
9 σου. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ ἔλεος αὐτῶν ἐγκατέλιπον·
10 ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι, ὅσα
ηὐξάμην ἀποδώσω σοι· (εἰς) σωτήριόν (μου) τῷ Κυρίῳ.

ΥΜΝ. ϛʹ. VI.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ Ἀμβακούμ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, 1.2
καὶ ἐφοβήθην· Κύριε κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην. Ἐν
μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ,
ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ· ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν
ψυχήν μου, ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ. Ὁ Θεὸς ἐκ Θαιμὰν ἥξει, 3
καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους (Φαρὰν) κατασκίου δασέος. Διάψαλμα. Ἐκά-
λυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.
Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται· κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ ὑπάρ- 4
χει αὐτῷ· καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ. Πρὸ προ- 5
σώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται ἐν πεδίλοις κατὰ
πόδας αὐτοῦ. Ἔστη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἐπέβλεψε, καὶ ἐτάκη 6
ἔθνη· καὶ διεθρύβη τὰ ὄρη βίᾳ, ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι πορείαις
αἰωνίοις αὐτοῦ. Ἀντὶ κόπων εἶδον σκηνώματα Αἰθιόπων, πτοηθή- 7
σονται καὶ αἱ σκηναὶ γῆς Μαδιάν. Διάψαλμα. Μὴ ἐν ποταμοῖς 8
ὠργίσθης Κύριε; μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σου; ἢ ἐν θαλάσσῃ τὸ
ὅρμημά σου; ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἱππασία σου
σωτηρία. Ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ τὰ σκῆπτρα, λέγει 9
Κύριος. Διάψαλμα. Ποταμοῖς ῥαγήσεται γῆ· ὄψονταί σε καὶ ὠδι- 10
νήσουσι λαοί, σκορπίζων ὕδατα πορείας (αὐτοῦ). Ἔδωκεν ἡ ἄβυσ-
σος φωνὴν αὐτῆς· ὕψος φαντασίας αὐτῆς ἐπήρθη. Ὁ ἥλιος καὶ ἡ 11
σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται,
εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὅπλων σου. Ἐν ἀπειλῇ (σου) ὀλιγώσεις γῆν, 12
καὶ ἐν θυμῷ κατάξεις ἔθνη. Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ 13
σῶσαι τοὺς χριστούς σου. Ἔβαλας εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον·
ἐξήγειρας δεσμοὺς (σου) ἕως τραχήλου εἰς τὸ τέλος. Διέκοψας ἐν 14
ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν, σεισθήσονται ἐν αὐτῇ· διανοίξουσι χα-
λινοὺς αὐτῶν, ὡς ἔσθων πτωχὸς λάθρα. Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θά- 15
λασσαν τοὺς ἵππους σου, ταράσσοντας ὕδατα πολλά. Ἐφυλαξάμην, 16
καὶ ἐπτοήθη ἡ κοιλία μου ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου, καὶ
εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστᾶ μου, καὶ ὑποκάτωθέν μου ἐταράχθη ἡ
ἕξις μου· ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τοῦ ἀναβῆναί με εἰς
λαὸν παροικίας μου. Διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται 17
γενήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις· ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία

οὐ ποιήσει βρῶσιν· ἐξέλειπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐχ ὑπάρ-
18 χουσι βόες ἐπὶ φάτναις (ἐξιλάσεως αὐτῶν)· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ
19 ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Κύριος ὁ
Θεός μου δύναμίς μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν·
ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με, τοῦ νικῆσαι ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

ΥΜΝ. Ζ'. VII.

10 ΠΡΟΣΕΥΧΗ Ἐζεκίου. Ἐγὼ εἶπα· ἐν τῷ ὕψει τῶν ἡμερῶν
μου πορεύσομαι ἐν πύλαις ᾅδου· καταλείψω τὰ ἔτη τὰ ἐπίλοιπα.
11 Εἶπα· οὐκέτι οὐ μὴ ἴδω τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ζών-
12 των· οὐ μὴ ἴδω ἄνθρωπον ἔτι μετὰ κατοικούντων. Ἐξέλειπον ἐκ
τῆς συγγενείας μου, κατέλειπον τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς μου· ἐξῆλθε
καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' ἐμοῦ ὥσπερ ὁ καταλύων σκηνὴν πήξας· τὸ πνεῦ-
μά μου παρ' ἐμοὶ ἐγένετο ὡς ἱστὸς, ἐρίθου ἐγγιζούσης ἐκτεμεῖν.
13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ παρεδόθην ἕως πρωῒ ὡς λέοντι, οὕτως συν-
έτριψε πάντα τὰ ὀστᾶ μου· ἀπὸ γὰρ τῆς ἡμέρας ἕως τῆς νυκτὸς
14 παρεδόθην. Ὡς χελιδὼν, οὕτω φωνήσω· καὶ ὡς περιστερὰ, οὕτω
μελετήσω. Ἐξέλειπον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου, τοῦ βλέπειν εἰς τὸ
15 ὕψος τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ὃς ἐξείλατό με, καὶ ἀφείλατό
16 μου τὴν ὀδύνην τῆς ψυχῆς. Κύριε (καὶ) περὶ αὐτῆς γὰρ ἀνηγγέλη
17 σοι· καὶ ἐξήγειράς μου τὴν πνοὴν, καὶ παρακληθεὶς ἔζησα. Ἰδοὺ
εἰς εἰρήνην πικρία μοι· εἵλου γάρ μου τὴν ψυχὴν, ἵνα μὴ ἀπόλη-
18 ται· καὶ ἀπέῤῥιψας ὀπίσω μου πάσας τὰς ἁμαρτίας μου. Οὐ γὰρ
οἱ ἐν ᾅδου αἰνέσουσί σε, οὐδὲ οἱ ἀποθανόντες εὐλογήσουσί σε, οὐδὲ
19 ἐλπιοῦσιν οἱ ἐν ᾅδου τὴν ἐλεημοσύνην σου. Οἱ ζῶντες εὐλογήσουσί
σε, ὃν τρόπον κᾀγώ· ἀπὸ γὰρ τῆς σήμερον παιδία ποιήσω, ἃ ἀναγ-
20 γελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου Κύριε τῆς σωτηρίας μου· καὶ οὐ παύσο-
μαι εὐλογῶν σε μετὰ ψαλτηρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου,
κατέναντι τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ.

ΥΜΝ. Η'. VIII.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ Μαννασσῆ. Κύριε παντοκράτωρ ἐπουράνιε, ὁ
Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, τοῦ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ,
καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῶν τοῦ δικαίου· ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ

τὴν γῆν σὺν παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῶν, ὁ πεδήσας τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ τοῦ προστάγματός σου, ὁ κλείσας τὴν ἄβυσσον, καὶ σφραγισάμενος αὐτὴν τῷ φοβερῷ καὶ ἐνδόξῳ ὀνόματί σου· ὃν πάντα φρίττει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου δυνάμεώς σου, ὅτι ἄστεκτος ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης σου, καὶ ἀνυπόστατος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς ἀπειλῆς σου· ἀμέτρητόν τε καὶ ἀνεξιχνίαστον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου· ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὕψιστος, εὔσπλαγχνος μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων. Σὺ Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου ἐπηγγείλω μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν τοῖς ἡμαρτηκόσι σοι, καὶ τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου ὥρισας μετάνοιαν ἁμαρτωλοῖς εἰς σωτηρίαν. Σὺ οὖν Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δικαίων οὐκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις, τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, τοῖς οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι· ἀλλ' ἔθου μετάνοιαν ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ. Διότι ἥμαρτον ὑπὲρ ἀριθμὸν ψάμμου θαλάσσης· ὅτι ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, Κύριε ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἀτενίσαι καὶ ἰδεῖν τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ πλήθους τῶν ἀδικιῶν μου· κατακαμπτόμενος πολλῷ δεσμῷ σιδήρου, εἰς τὸ μὴ ἀνανεῦσαί με ὑπὲρ ἁμαρτιῶν μου τὴν κεφαλήν μου, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις· διότι παρώργισα τὸν θυμόν σου, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, μὴ ποιήσας τὸ θέλημά σου, καὶ μὴ φυλάξας τὰ προστάγματά σου, στήσας βδελύγματα, καὶ πληθύνας προσοχθίσματα. Καὶ νῦν κλίνω γόνυ καρδίας μου, δεόμενος τῆς παρὰ σοῦ χρηστότητος· ἡμάρτηκα, Κύριε, ἡμάρτηκα, καὶ τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ γινώσκω· ἀλλ' αἰτοῦμαι δεόμενός σου· ἄνες μοι Κύριε, ἄνες μοι, καὶ μὴ συναπολέσῃς με ταῖς ἀνομίαις μου, μηδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνίσας, τηρήσῃς τὰ κακά μοι, μηδὲ καταδικάσῃς με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς· ὅτι σὺ εἶ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ ἐν ἐμοὶ δείξῃς πᾶσαν τὴν ἀγαθωσύνην σου, ὅτι ἀνάξιον ὄντα σώσεις με κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου. Καὶ αἰνέσω σε διαπαντὸς ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μου· ὅτι σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν.

ΥΜΝ. Θ΄. ΙΧ.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ Ἀζαρίου. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πα- 26
τέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς

27 αἰῶνας. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ
ἔργα σου ἀληθινὰ, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις
28 σου ἀληθεῖς· καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας, κατὰ πάντα ὅσα
ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν
Ἱερουσαλήμ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα
29 διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομίσαμεν ἀποστάν-
30 τες ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ
ἠκούσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω
31 ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται. Καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ πάντα
32 ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας· καὶ παρέδωκας
ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων καὶ ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ
33 βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ νῦν οὐκ
ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα· αἰσχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθη τοῖς
34 δούλοις σου καὶ τοῖς σεβομένοις σε. Μὴ δὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς τέ-
35 λος διὰ τὸ ὄνομά σου, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ
μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ᾽ ἡμῶν, δι᾽ Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπη-
μένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν
36 ἅγιόν σου, οἷς ἐλάλησας πρὸς αὐτοὺς λέγων, πληθῦναι τὸ σπέρμα
αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ
37 χεῖλος τῆς θαλάσσης. Ὅτι δέσποτα ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα
τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον διὰ τὰς ἁμαρ-
38 τίας ἡμῶν· καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ προφή-
της καὶ ἡγούμενος, οὐδὲ ὁλοκαύτωσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορὰ,
οὐδὲ θυμίαμα, οὐδὲ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὑρεῖν
39 ἔλεος· ἀλλ᾽ ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ καὶ πνεύματι ταπεινώσεως
40 προσδεχθείημεν. Ὡς ἐν ὁλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων, καὶ ὡς ἐν
μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτως γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου
σήμερον, καὶ ἐκτελέσαι ὄπισθέν σου· ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνη τοῖς πε-
41 ποιθόσιν ἐπὶ σοί. Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ φοβού-
42 μεθά σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου· μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς, ἀλ-
λὰ ποίησον μεθ᾽ ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
43 τοῦ ἐλέου σου· καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ δὸς δό-
44 ξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε. Καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύ-
μενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ, καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυνά-
45 μεως καὶ δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη· καὶ γνώτωσαν,
ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ Θεὸς μόνος, καὶ ἔνδοξος ἐφ᾽ ὅλην τὴν οἰκουμένην.

ΥΜΝ. Γ΄. Χ.

ΥΜΝΟΣ τῶν πατέρων ἡμῶν. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς 52
τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶ-
νας· καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιόν (σου), καὶ
ὑπεραινετὸν καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ 53
ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου, καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερένδο-
ξος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, καθή- 55
μενος ἐπὶ τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς
τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας σου, καὶ 54
ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ 56
ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερένδοξος
εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, 57
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε οὐρα- 59
νοὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Εὐλογεῖτε ἄγγελοι Κυρίου τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε 58
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα τὰ ἐπάνω τοῦ οὐ- 60
ρανοῦ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Εὐλογεῖτε πᾶσαι αἱ δυνάμεις Κυρίου τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερ- 61
υψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ἥλιος καὶ σελήνη τὸν 62
Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλο- 63
γεῖτε ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐ-
τὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος τὸν Κύ- 64
ριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε 65
πάντα τὰ πνεύματα τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πῦρ καὶ καῦμα τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε 66
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ψύχος καὶ καύ- 67
σων τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε 68
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε νύκτες καὶ ἡμέραι τὸν Κύριον, 71
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε φῶς 72
καὶ σκότος τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶ-
νας. Εὐλογεῖτε πάγος καὶ ψύχος τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερ- 69
υψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πάχναι καὶ χιόνες τὸν 70
Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖ- 73

τε ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐ-
74 τὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογείτω ἡ γῆ τὸν Κύριον, ὑμνείτω καὶ
75 ὑπερυψούτω αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ὄρη καὶ βουνοὶ τὸν
76 Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖ-
τε πάντα τὰ φυόμενα ἐν τῇ γῇ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦ-
77 τε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε αἱ πηγαὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖ-
78 τε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε θάλασσαι
καὶ ποταμοὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς
79 αἰῶνας. Εὐλογεῖτε κήτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι
80 τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐ-
λογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ
81 ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε τὰ θηρία καὶ πάν-
τα τὰ κτήνη τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς
82 αἰῶνας. Εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ
83 ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογείτω Ἰσραὴλ τὸν Κύ-
84 ριον, ὑμνείτω καὶ ὑπερυψούτω αὐτὸν εἰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ἱερεῖς
Κυρίου τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶ-
85 νας. Εὐλογεῖτε δοῦλοι Κυρίου τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦ-
86 τε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχαὶ δι-
καίων τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
87 Εὐλογεῖτε ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ καρδίᾳ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερ-
88 υψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαρία, Μι-
σαὴλ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΥΜΝ. ΙΑ'. XI.

46 ΠΡΟΣΕΥΧΗ Μαρίας τῆς θεοτόκου. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου
47 τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
48 σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐ-
49 τοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι
50 ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός· καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ
51 τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Ἐποίησε
κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρ-
52 δίας αὐτῶν. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπει-
53 νούς. Πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστει-
54 λε κενούς. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους

(καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ 55
σπέρματι αὐτοῦ) ἕως αἰῶνος.

ΥΜΝ. ΙΒ΄. XII

ΠΡΟΣΕΥΧΗ Συμεών. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα 29
κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι ἴδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτή- 30
ριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς 31
ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ. 32

ΥΜΝ. ΙΓ΄. XIII.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ Ζαχαρίου. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσ- 68
ραήλ· ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ 69
ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ·
καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ᾽ αἰῶνος προφη- 70
τῶν αὐτοῦ· σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν 71
μισούντων ἡμᾶς· ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ μνη- 72
σθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ, ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν 73
πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν, ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν 74
ἡμῶν ῥυσθέντας, λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώ- 75
πιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν. Καὶ σὺ δὲ παιδίον προφήτης 76
ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἑτοιμά-
σαι ὁδοὺς αὐτοῦ· τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, 77
ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν ἡμῶν διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς
ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ 79
σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς
ὁδὸν εἰρήνης.

ΥΜΝ. ΙΔ΄. XIV.

ΥΜΝΟΣ ἑωθινός. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Αἰνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν, Κύριε βασιλεῦ ἐπουράνιε, Θεὲ πατὴρ παντοκράτωρ, Κύριε υἱὲ μονογενὲς Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ

κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς· ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου, (ἐλέησον ἡμᾶς) πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν· ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός. Ἀμήν. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καταξίωσον Κύριε καὶ τὴν ἡμέραν ταύτην ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι. Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγα· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ὠδαὶ ιδ'.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Α΄. Ι.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ Σαλωμῶντος υἱοῦ Δαυῒδ, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσ- 1
ραὴλ, γνῶναι σοφίαν καὶ παιδείαν, νοῆσαί τε λόγους φρονήσεως, 2
δέξασθαί τε ςροφὰς λόγων, νοῆσαί τε δικαιοσύνην ἀληθῆ, καὶ κρῖ- 3
μα κατευθύνειν· ἵνα δῷ ἀκάκοις πανουργίαν, παιδὶ δὲ νέῳ αἴσθη- 4
σίν τε καὶ ἔννοιαν. Τῶν τε γὰρ ἀκούσας σοφὸς σοφώτερος ἔσται, 5
ὁ δὲ νοήμων κυβέρνησιν κτήσεται· νοήσει τε παραβολὴν καὶ σκοτει- 6
νὸν λόγον, ῥήσεις τε σοφῶν καὶ αἰνίγματα. Ἀρχὴ σοφίας φόβος 7
Κυρίου, (σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν· εὐσέβεια δὲ
εἰς Θεὸν ἀρχὴ αἰσθήσεως)· σοφίαν δὲ καὶ παιδείαν ἀσεβεῖς ἐξουθε-
νήσουσιν. Ἄκουε υἱὲ παιδείαν πατρός σου, καὶ μὴ ἀπώσῃ θεσμοὺς 8
μητρός σου· ςέφανον γὰρ χαρίτων ἕξῃ σῇ κορυφῇ, καὶ κλοιὸν χρύ- 9
σεον περὶ σῷ τραχήλῳ. Υἱὲ μή σε πλανήσωσιν ἄνδρες ἀσεβεῖς, 10
μηδὲ βουληθῇς, ἐὰν παρακαλέσωσί σε, λέγοντες· ἐλθὲ μεθ᾿ ἡμῶν, 11
κοινώνησον αἵματος· κρύψωμεν δὲ εἰς γῆν ἄνδρα δίκαιον ἀδίκως,
καταπίωμεν δὲ αὐτὸν ὥσπερ ᾅδης ζῶντα, καὶ ἄρωμεν αὐτοῦ τὴν 12
μνήμην ἐκ γῆς, τὴν κτῆσιν αὐτοῦ τὴν πολυτελῆ καταλαβώμεθα, 13
πλήσωμεν δὲ οἴκους ἡμετέρους σκύλων. Τὸν δὲ σὸν κλῆρον βάλε 14
ἐν ἡμῖν· κοινὸν δὲ βαλλάντιον κτησώμεθα πάντες, καὶ μαρσίππιον
ἓν γενηθήτω ἡμῖν. Μὴ πορευθῇς ἐν ὁδῷ μετ᾿ αὐτῶν· ἔκκλινον δὲ 15
τὸν σὸν πόδα ἐκ τῶν τρίβων αὐτῶν. Οἱ γὰρ πόδες αὐτῶν εἰς κα- 16
κίαν τρέχουσι, καὶ ταχινοί εἰσι τοῦ ἐκχέαι αἷμα· οὐ γὰρ ἀδίκως 17
ἐκτείνεται δίκτυα πτερωτοῖς. Αὐτοὶ γὰρ οἱ φόνου μετέχοντες, θη- 18
σαυρίζουσιν ἑαυτοῖς κακά· (ἡ δὲ καταστροφὴ ἀνδρῶν παρανόμων
κακή). Αὗται αἱ ὁδοί εἰσι πάντων τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα· 19
τῇ γὰρ ἀσεβείᾳ τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν ἀφαιροῦνται. Σοφία ἐν ἐξόδοις 20
ὑμνεῖται, ἐν δὲ πλατείαις παῤῥησίαν ἄγει· ἐπ᾿ ἄκρων (δὲ) τει- 21
χέων κηρύσσεται, (ἐπὶ δὲ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει,) ἐπὶ δὲ πύ-
λαις πόλεως θαῤῥοῦσα λέγει· ὅσον ἂν χρόνον ἄκακοι ἔχωνται τῆς 22
δικαιοσύνης, οὐκ αἰσχυνθήσονται· οἱ δὲ ἄφρονες τῆς ὕβρεως ὄντες

23 ἐπιθυμηταί, ἀσεβεῖς γενόμενοι ἐμίσησαν αἴσθησιν, καὶ ὑπεύθυνοι
ἐγένοντο ἐλέγχοις. Ἰδοὺ προήσομαι ὑμῖν ἐμῆς πνοῆς ῥῆσιν· δι-
24 δάξω δὲ ὑμᾶς τὸν ἐμὸν λόγον. Ἐπειδὴ ἐκάλουν, καὶ οὐχ ὑπηκούε-
25 τε, καὶ ἐξέτεινον λόγους, καὶ οὐ προσείχετε, ἀλλὰ ἀκύρους ἐποιεῖ-
26 τε ἐμὰς βουλάς, τοῖς δὲ ἐμοῖς ἐλέγχοις οὐ προσείχετε· τοιγαροῦν
κἀγὼ τῇ ὑμετέρᾳ ἀπωλείᾳ ἐπιγελάσομαι, καταχωροῦμαι δὲ ἡνίκα
27 ἂν ἔρχηται ὑμῶν ὄλεθρος, καὶ ὡς ἂν ἀφίκηται ὑμῖν ἄφνω θόρυβος,
ἡ δὲ καταστροφὴ ὁμοίως καταιγίδι παρῇ, ἢ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν θλί-
28 ψις καὶ πολιορκία. (Ἢ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν ὄλεθρος) ἔσται γὰρ
ὅταν ἐπεκαλέσησθέ με, ἐγὼ δὲ οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν· ζητήσου-
29 σί με κακοί, καὶ οὐχ εὑρήσουσιν. Ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν, τὸν δὲ
30 φόβον Κυρίου οὐ προείλαντο· οὐδὲ ἤθελον ἐμαῖς προσέχειν βουλαῖς,
31 ἐμυκτήριζον δὲ ἐμοὺς ἐλέγχους. Τοιγαροῦν ἔδονται τῆς ἑαυτῶν
32 ὁδοῦ τοὺς καρποὺς, καὶ τῆς ἑαυτῶν ἀσεβείας πλησθήσονται· ἀνθ'
ὧν γὰρ ἠδίκουν νηπίους, φονευθήσονται, καὶ ἐξετασμὸς ἀσεβεῖς ὀλεῖ.
33 Ὁ δὲ ἐμοῦ ἀκούων κατασκηνώσει ἐν ἐλπίδι, καὶ ἡσυχάσει ἀφόβως
ἀπὸ παντὸς κακοῦ.

ΚΕΦ. Β'. II.

1 ΥΙΕ ἐὰν δεξάμενος ῥῆσιν ἐμῆς ἐντολῆς κρύψῃς παρὰ σεαυτῷ,
2 ὑπακούσεται σοφίας τὸ οὖς σου, καὶ παραβαλεῖς καρδίαν σου εἰς
3 σύνεσιν· παραβαλεῖς δὲ αὐτὴν ἐπὶ νουθέτησιν τῷ υἱῷ σου. Ἐὰν
γὰρ τὴν σοφίαν ἐπικαλέσῃ, καὶ τῇ συνέσει δῷς φωνήν σου, τὴν δὲ
4 αἴσθησιν ζητήσῃς μεγάλῃ τῇ φωνῇ· καὶ ἐὰν ζητήσῃς αὐτὴν ὡς
5 ἀργύριον, καὶ ὡς θησαυροὺς ἐξερευνήσῃς αὐτήν· τότε συνήσεις φό-
6 βον Κυρίου, καὶ ἐπίγνωσιν Θεοῦ εὑρήσεις· (ὅτι Κύριος δίδωσι σο-
7 φίαν, καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ γνῶσις καὶ σύνεσις· καὶ θησαυρί-
8 ζει τοῖς κατορθοῦσι σωτηρίαν, ὑπερασπιεῖ τὴν πορείαν αὐτῶν, τοῦ
φυλάξαι ὁδοὺς δικαιωμάτων, καὶ ὁδὸν εὐλαβουμένων αὐτὸν διαφυ-
9 λάξει.) Τότε συνήσεις δικαιοσύνην καὶ κρίμα, καὶ κατορθώσεις
10 πάντας ἄξονας ἀγαθούς. Ἐὰν γὰρ ἔλθῃ ἡ σοφία εἰς σὴν διάνοιαν,
11 ἡ δὲ αἴσθησις τῇ σῇ ψυχῇ καλὴ εἶναι δόξῃ, βουλὴ καλὴ φυλάξει
12 σε, ἔννοια δὲ ὁσία τηρήσει σε· ἵνα ῥύσηταί σε ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς, καὶ
13 ἀπὸ ἀνδρὸς λαλοῦντος μηδὲν πιστόν. Ὦ οἱ ἐγκαταλείποντες ὁδοὺς
14 εὐθείας, τοῦ πορεύεσθαι ἐν ὁδοῖς σκότους, οἱ εὐφραινόμενοι ἐπὶ κα-

κοῖς, καὶ χαίροντες ἐπὶ διαστροφῇ κακῇ, ὧν αἱ τρίβοι σκολιαὶ, 15
καὶ καμπύλαι αἱ τροχιαὶ αὐτῶν, τοῦ μακράν σε ποιῆσαι ἀπὸ ὁδοῦ 16
εὐθείας, καὶ ἀλλότριον τῆς δικαίας γνώμης. Υἱὲ μή σε καταλάβῃ
κακὴ βουλὴ, ἡ ἀπολιποῦσα διδασκαλίαν νεότητος, καὶ διαθήκην 17
θείαν ἐπιλελησμένη. Ἔθετο γὰρ παρὰ τῷ θανάτῳ τὸν οἶκον αὐ- 18
τῆς, καὶ παρὰ τῷ ᾅδῃ μετὰ τῶν γηγενῶν τοὺς ἄξονας αὐτῆς· πάν- 19
τες οἱ πορευόμενοι ἐν αὐτῇ, οὐκ ἀναστρέψουσιν, οὐδὲ μὴ καταλά-
βωσι τρίβους εὐθείας· οὐ γὰρ καταλαμβάνωνται ὑπὸ ἐνιαυτῶν ζωῆς.
Εἰ γὰρ ἐπορεύοντο τρίβους ἀγαθὰς, εὕροσαν ἂν τρίβους δικαιοσύ- 20
νης λείας. Χρηστοὶ ἔσονται οἰκήτορες γῆς, ἄκακοι δὲ ὑπολειφθή- 21
σονται ἐν αὐτῇ· (ὅτι εὐθεῖς κατασκηνώσουσι γῆν, καὶ ὅσιοι ὑπολει-
φθήσονται ἐν αὐτῇ·) ὁδοὶ δὲ ἀσεβῶν ἐκ γῆς ὀλοῦνται, οἱ δὲ παρά- 22
νομοι ἐξωσθήσονται ἀπ' αὐτῆς.

ΚΕΦ. Γ'. III.

ΥΙΕ ἐμῶν νομίμων μὴ ἐπιλανθάνου, τὰ δὲ ῥήματά μου τη- 1
ρείτω σὴ καρδία· μῆκος γὰρ βίου, καὶ ἔτη ζωῆς, καὶ εἰρήνην προσ- 2
θήσουσί σοι. Ἐλεημοσύναι καὶ πίστεις μὴ ἐκλειπέτωσάν σε· ἄφα- 3
ψαι δὲ αὐτὰς ἐπὶ σῷ τραχήλῳ, καὶ εὑρήσεις χάριν· γράψον δὲ αὐ-
τὰς ἐπὶ πλακὸς τῆς καρδίας σου· καὶ προνοοῦ καλὰ ἐνώπιον Κυ- 4
ρίου καὶ ἀνθρώπων. Ἴσθι πεποιθὼς ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐπὶ Θεῷ, ἐπὶ δὲ 5
σῇ σοφίᾳ μὴ ἐπαίρου· ἐν πάσαις ὁδοῖς σου γνώριζε αὐτὸν, ἵνα ὀρ- 6
θοτομῇ τὰς ὁδούς σου. Μὴ ἴσθι φρόνιμος παρὰ σεαυτῷ· φοβοῦ δὲ 7
τὸν Θεὸν, καὶ ἔκκλινε ἀπὸ παντὸς κακοῦ· τότε ἴασις ἔσται τῷ 8
σώματί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου. Τίμα τὸν Κύριον 9
ἀπὸ σῶν δικαίων πόνων, καὶ ἀπάρχου αὐτῷ ἀπὸ σῶν καρπῶν δι-
καιοσύνης· ἵνα πίμπληται τὰ ταμεῖά σου πλησμονῆς σίτου, οἴνῳ 10
δὲ αἱ ληνοί σου ἐκβλύζωσιν. Υἱὲ μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, 11
μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος· ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παι- 12
δεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται. Μακάριος ἄνθρω- 13
πος ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς ἶδε φρόνησιν. Κρεῖττον γὰρ αὐ- 14
τὴν ἐμπορεύεσθαι ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς, τιμιωτέρα 15
δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν.
Εὔγνωστός ἐςι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτῇ, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον
αὐτῆς ἐστι. Μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς, ἐν 16

δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα· ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς
17 ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Αἱ
18 ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλαὶ, καὶ πάντες οἱ τρίβοι αὐτῆς (ἐν) εἰρήνῃ· ξύ-
λον ζωῆς ἐςι πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπερειδομένοις
19 ἐπ' αὐτὴν, ὡς ἐπὶ Κύριον, ἀσφαλής. Ὁ Θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίω-
20 σε τὴν γῆν, ἡτοίμασε δὲ οὐρανοὺς ἐν φρονήσει· ἐν αἰσθήσει αὐτοῦ
21 ἄβυσσοι ἐῤῥάγησαν, νέφη δὲ ἐῤῥύησαν δρόσον. Υἱὲ μὴ παραρυῇς,
22 τήρησον δὲ ἐμὴν βουλὴν καὶ ἔννοιαν· ἵνα ζήσῃ ἡ ψυχή σου, καὶ
χάρις ᾖ περὶ σῷ τραχήλῳ· (ἔςαι δὲ ἴασις ταῖς σαρξί σου, καὶ ἐπι-
23 μέλεια τοῖς ὀστέοις σου·) ἵνα πορεύῃ πεποιθὼς ἐν εἰρήνῃ πάσας
24 τὰς ὁδούς σου, ὁ δὲ πούς σου οὐ μὴ προσκόψῃ. Ἐὰν κάθῃ, ἄφο-
25 βος ἔσῃ, ἐὰν δὲ καθεύδῃς, ἡδέως ὑπνώσεις· καὶ οὐ μὴ φοβηθήσῃ
26 πτόησιν ἐπελθοῦσαν, οὐδὲ ὁρμὰς ἀσεβῶν ἐπερχομένας· ὁ γὰρ Κύ-
ριος ἔσται ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου, καὶ ἐρείσει σὸν πόδα, ἵνα μὴ σα-
27 λευθῇς. Μὴ ἀπόσχῃ εὖ ποιεῖν ἐνδεῆ, ἡνίκα ἂν ἔχῃ ἡ χείρ σου εὖ
28 ποιεῖν. Μὴ εἴπῃς· ἐπανελθὼν ἐπάνηκε, καὶ αὔριον δώσω, δυνατοῦ
29 σου ὄντος εὖ ποιεῖν· οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα. Μὴ τέκται-
30 νε ἐπὶ σὸν φίλον κακὰ, παροικοῦντα καὶ πεποιθότα ἐπὶ σοί· μὴ
φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην, μήτι εἰς σὲ ἐργάσηται κακόν.
31 Μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὀνείδη, μηδὲ ζηλώσῃ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν.
32 Ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι Κυρίου πᾶς παράνομος· ἐν δὲ δικαίοις οὐ
33 συνεδριάζει. Κατάρα Κυρίου ἐν οἴκοις ἀσεβῶν· ἐπαύλεις δὲ δικαίων
34 εὐλογοῦνται. Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται· ταπεινοῖς δὲ δί-
35 δωσι χάριν. Δόξαν σοφοὶ κληρονομήσουσιν· οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὕψω-
σαν ἀτιμίαν.

ΚΕΦ. Δ'. IV.

1 ΑΚΟΥΣΑΤΕ παῖδες παιδείαν πατρὸς, καὶ προσέχετε γνῶναι
2 ἔννοιαν. Δῶρον γὰρ ἀγαθὸν δωροῦμαι ὑμῖν· τὸν ἐμὸν νόμον μὴ
3 ἐγκαταλίπητε. Υἱὸς γὰρ ἐγενόμην κἀγὼ πατρὶ ὑπήκοος, καὶ ἀγα-
4 πώμενος ἐν προσώπῳ μητρός· οἳ ἐδίδασκόν με, καὶ ἔλεγον· ἐρε-
δέτω ὁ ἡμέτερος λόγος εἰς σὴν καρδίαν· φύλασσε ἐντολάς μου, (μὴ
5 ἐπιλάθῃ, μηδὲ παρίδῃς ῥῆσιν ἐμοῦ στόματος). Κτῆσαι σοφίαν,
κτῆσαι σύνεσιν· μὴ ἐπιλάθῃ, μηδὲ ἐκκλίνῃς ἀπὸ ῥημάτων στόμα-
6 τός μου. Μὴ ἐγκαταλείπῃς αὐτὴν, καὶ ἀνθέξεταί σου· ἐράσθητι

αὐτῆς, καὶ τηρήσει σε. Ἀρχὴ σοφίας· κτῆσαι σοφίαν, καὶ ἐν πά- 7
σῃ κτήσει σου κτῆσαι σύνεσιν. Περιχαράκωσον αὐτὴν, καὶ ὑψώσει 8
σε· τίμησον αὐτὴν, ἵνα σε περιλάβῃ· ἵνα δῷ τῇ σῇ κεφαλῇ στέφα- 9
νον χαρίτων, στεφάνῳ δὲ τρυφῆς ὑπερασπίσῃ σου. Ἄκουε υἱὲ καὶ 10
δέξαι ἐμοὺς λόγους, καὶ πληθυνθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς σου, ἵνα σοι
γένωνται πολλαὶ ὁδοὶ βίου. Ὁδοὺς γὰρ σοφίας διδάσκω σε, ἐμβι- 11
βάζω δέ σε τροχιαῖς ὀρθαῖς· ἐὰν γὰρ πορεύῃ, οὐ συγκλεισθήσεταί 12
σου τὰ διαβήματα· ἐὰν δὲ τρέχῃς, οὐ κοπιάσεις. Ἐπιλαβοῦ ἐμῆς 13
παιδείας, μὴ ἀφῇς· φύλαξον αὐτὴν σεαυτῷ εἰς ζωήν σου. Ὁδοὺς 14
ἀσεβῶν μὴ ἐπέλθῃς, μηδὲ ζηλώσῃς ὁδοὺς παρανόμων· ἐν ᾧ ἂν τό- 15
πῳ στρατοπεδεύσωσι, μὴ ἐπέλθῃς ἐκεῖ· ἔκκλινον (δὲ) ἀπ' αὐτῶν,
καὶ παράλλαξον. Οὐ γὰρ μὴ ὑπνώσωσιν, ἐὰν μὴ κακοποιήσωσιν· 16
ἀφῄρηται ὁ ὕπνος (ἀπ') αὐτῶν, καὶ οὐ κοιμῶνται. Οἳ δὲ γὰρ σι- 17
τοῦνται σῖτα ἀσεβείας· οἴνῳ δὲ παρανόμῳ μεθύσκονται. Αἱ δὲ ὁδοὶ 18
τῶν δικαίων ὁμοίως φωτὶ λάμπουσι· προπορεύονται καὶ φωτίζου-
σιν, ἕως κατορθώσῃ ἡ ἡμέρα. Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν ἀσεβῶν σκοτειναί· 19
οὐκ οἴδασι πῶς προσκόπτουσιν. Υἱὲ ἐμῇ ῥήσει πρόσεχε, τοῖς δὲ 20
ἐμοῖς λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς· ὅπως μὴ ἐκλίπωσί σε αἱ πηγαί 21
σου, φύλασσε αὐτὰς ἐν σῇ καρδίᾳ· ζωὴ γάρ ἐστι τοῖς εὑρίσκουσιν 22
αὐτὰς, καὶ πάσῃ σαρκὶ αὐτοῦ ἴασις. Πάσῃ φυλακῇ τήρει σὴν καρ- 23
δίαν· ἐκ γὰρ τούτων ἔξοδοι ζωῆς. Περίελε σεαυτοῦ σκολιὸν στό- 24
μα, καὶ ἄδικα χείλη ἀπὸ σοῦ μακρὰν ποίησον. Οἱ ὀφθαλμοί σου 25
ὀρθὰ βλεπέτωσαν, τὰ δὲ βλέφαρά σου νευέτω δίκαια. Ὀρθὰς τρο- 26
χιὰς ποίει σοῖς ποσὶ, καὶ τὰς ὁδούς σου κατεύθυνε· μὴ ἐκκλίνῃς 27
εἰς τὰ δεξιὰ, μηδὲ εἰς τὰ ἀριστερά· ἀπόστρεψον δὲ σὸν πόδα ἀπὸ
ὁδοῦ κακῆς. Ὁδοὺς γὰρ τὰς ἐκ δεξιῶν οἶδεν ὁ Θεὸς, διεστραμμέ-
ναι δέ εἰσιν αἱ ἐξ ἀριστερῶν· αὐτὸς δὲ ὀρθὰς ποιήσει τὰς τροχιάς
σου, τὰς δὲ πορείας σου ἐν εἰρήνῃ προάξει.

ΚΕΦ. Ε'. V.

ΥΙΕ ἐμῇ σοφίᾳ πρόσεχε, ἐμοῖς δὲ λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς, 1
ἵνα φυλάξῃς ἔννοιαν ἀγαθήν· αἴσθησιν δὲ ἐμῶν χειλέων ἐντέλλο- 2
μαί σοι. Μὴ πρόσεχε φαύλῃ γυναικί· μέλι γὰρ ἀποστάζει ἀπὸ χει- 3
λέων γυναικὸς πόρνης, ἣ πρὸς χάριν λιπαίνει σὸν φάρυγγα· ὕστε- 4
ρον δὲ πικρότερον χολῆς εὑρήσεις, καὶ ἠκονημένον μᾶλλον μαχαί-

5 ρας διστόμου. Τῆς γὰρ ἀφροσύνης οἱ πόδες κατάγουσι τοὺς χρω-
μένους αὐτῇ μετὰ θανάτου εἰς τὸν ᾅδην, τὰ δὲ ἴχνη αὐτῆς οὐκ
6 ἐρείδεται· ὁδοὺς γὰρ ζωῆς οὐκ ἐπέρχεται, σφαλεραὶ δὲ αἱ τροχιαὶ
7 αὐτῆς, καὶ οὐκ εὔγνωστοι. Νῦν οὖν υἱὲ ἄκουέ μου, καὶ μὴ ἀκύ-
8 ρους ποιήσῃς ἐμοὺς λόγους· μακρὰν ποίησον ἀπ' αὐτῆς σὴν ὁδὸν,
9 καὶ μὴ ἐγγίσῃς πρὸς θύρας οἴκων αὐτῆς· ἵνα μὴ πρόῃ ἄλλοις ζωὴν
10 σου, καὶ σὸν βίον ἀνελεήμοσιν· ἵνα μὴ πλησθῶσιν ἀλλότριοι σῆς
11 ἰσχύος, οἱ δὲ σοὶ πόνοι εἰς οἴκους ἀλλοτρίων εἰσέλθωσι, καὶ (μὴ)
μεταμεληθῇς ἐπ' ἐσχάτων σου, ἡνίκα ἂν κατατριβῶσι σάρκες σώ-
12 ματός σου, καὶ ἐρεῖς· πῶς ἐμίσησα παιδείαν, καὶ ἐλέγχους ἐξέκλι-
13 νεν ἡ καρδία μου; Οὐκ ἤκουον φωνὴν παιδεύοντός με καὶ διδά-
14 σκοντός με, οὐδὲ παρέβαλλον τὸ οὖς μου· παρ' ὀλίγον ἐγενόμην ἐν
15 παντὶ κακῷ (μου), ἐν μέσῳ ἐκκλησίας καὶ συναγωγῆς. Πίνε ὕδατα
16 ἀπὸ σῶν ἀγγείων, καὶ ἀπὸ σῶν φρεάτων πηγῆς· ὑπερεκχείσθω σοι
τὰ ὕδατα ἐκ τῆς σῆς πηγῆς, εἰς δὲ σὰς πλατείας διαπορευέσθω τὰ
17 σὰ ὕδατα· ἔστω σοι μόνῳ ὑπάρχοντα, καὶ μηδεὶς ἀλλότριος μετα-
18 σχέτω σοι· ἡ πηγή σου τοῦ ὕδατος ἔστω σοι ἰδία, καὶ συνευφραίνου
19 μετὰ γυναικὸς τῆς ἐκ νεότητός σου. Ἔλαφος φιλίας καὶ πῶλος
σῶν χαρίτων ὁμιλείτω σοι, ἡ δὲ ἰδία ἡγείσθω σου, καὶ συνέστω
σοι ἐν παντὶ καιρῷ· ἐν γὰρ τῇ ταύτης φιλίᾳ συμπεριφερόμενος,
20 πολλοστὸς ἔσῃ. Μὴ πολὺς ἴσθι πρὸς ἀλλοτρίαν, μηδὲ συνέχου ἀγ-
21 κάλαις τῆς μὴ ἰδίας· ἐνώπιον γάρ εἰσι τῶν τοῦ Θεοῦ ὀφθαλμῶν
22 ὁδοὶ ἀνδρὸς, εἰς δὲ πάσας τροχιὰς αὐτοῦ σκοπεύει. Παρανομίαι
ἄνδρα ἀγρεύουσι· σειραῖς δὲ τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν ἕκαστος σφίγ-
23 γεται. Οὗτος τελευτᾷ μετὰ ἀπαιδεύτων· ἐκ δὲ πλήθους τῆς ἑαυ-
τοῦ βιότητος ἐξερίφη, καὶ ἀπώλετο διὰ ἀφροσύνην.

ΚΕΦ. ϛ'. VI.

1 ΥΙΕ ἐὰν ἐγγυήσῃ σὸν φίλον, παραδώσεις σὴν χεῖρα ἐχθρῷ.
2 Παγὶς γὰρ ἰσχυρὰ τὰ ἴδια χείλη ἀνδρὶ, καὶ ἁλίσκεται ῥήμασιν
3 ἰδίου στόματος. Ποίει υἱὲ ἃ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι, καὶ σώζου· ἥκεις
γὰρ εἰς χεῖρας κακῶν διὰ σὸν φίλον· ἴσθι μὴ ἐκλειόμενος· παρ-
4 όξυνε δὲ καὶ τὸν φίλον σου, ὃν ἐνεγγυήσω. Μὴ δῷς ὕπνον σοῖς ὄμ-
5 μασι, μηδὲ ἐπινυστάξῃς σοῖς βλεφάροις· ἵνα σώζῃ ὥσπερ δορκὰς
6 ἐκ βρόχων, καὶ ὥσπερ ὄρνεον ἐκ παγίδος. Ἴθι πρὸς τὸν μύρμη-

κα ὦ ὀκνηρὲ, καὶ ζήλωσον ἰδὼν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ γενοῦ ἐκεί-
νου σοφώτερος· ἐκείνῳ γὰρ γεωργίου μὴ ὑπάρχοντος, μηδὲ τὸν 7
ἀναγκάζοντα ἔχων, μηδὲ ὑπὸ δεσπότην ὢν, ἑτοιμάζεται θέρους 8
τὴν τροφὴν, πολλήν τε ἐν τῷ ἀμητῷ ποιεῖται τὴν παράθεσιν. Ἢ
πορεύθητι πρὸς τὴν μέλισσαν, καὶ μάθε ὡς ἐργάτις ἐστὶ, τήν τε
ἐργασίαν ὡς σεμνὴν ἐμπορεύεται· ἧς τοὺς πόνους βασιλεῖς καὶ
ἰδιῶται πρὸς ὑγείαν φέρονται. ποθεινὴ δέ ἐστι πᾶσι καὶ ἐπίδοξος·
καίπερ οὖσα τῇ ῥώμῃ ἀσθενὴς, τὴν σοφίαν τιμήσασα προήχθη· ἕως 9
τίνος ὀκνηρὲ κατάκεισαι; πότε δὲ ἐξ ὕπνου ἐγερθήσῃ; Ὀλίγον 10
μὲν ὑπνοῖς, ὀλίγον δὲ κάθησαι. μικρὸν δὲ νυστάζεις, ὀλίγον δὲ
ἐναγκαλίζῃ χερσὶ στήθη· εἶτ' ἐμπαραγίνεταί σοι ὥσπερ κακὸς ὁδοι- 11
πόρος ἡ πενία, καὶ ἡ ἔνδεια ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεύς. Ἐὰν δὲ ἄο-
κνος ᾖς, ἥξει σοι ὥσπερ πηγὴ ὁ ἀμητός σου, ἡ δὲ ἔνδεια ὥσπερ
κακὸς ἀνὴρ αὐτομολήσει. Ἀνὴρ ἄφρων καὶ παράνομος πορεύεται 12
ὁδοὺς οὐκ ἀγαθάς· ὁ δ' αὐτὸς ἐννεύει ὀφθαλμῷ, σημαίνει δὲ ποδὶ, 13
διδάσκει δὲ ἐννεύμασι δακτύλων, διεστραμμένῃ δὲ καρδίᾳ τεκταίνε- 14
ται κακά· ἐν παντὶ καιρῷ ὁ τοιοῦτος ταραχὰς συνίστησι πόλει.
Διὰ (δὲ) τοῦτο ἐξαπίνης ἔρχεται ἡ ἀπώλεια αὐτοῦ, διακοπὴ καὶ 15
συντριβὴ ἀνίατος. Ὅτι χαίρει πᾶσιν οἷς μισεῖ ὁ Κύριος, συντρί- 16
βεται δὲ διὰ ἀκαθαρσίαν ψυχῆς· ὀφθαλμὸς ὑβριστὴς, γλῶσσα ἄδι- 17
κος, χεῖρες ἐκχέουσαι αἷμα δίκαιον, (καὶ) καρδία τεκταινομένη 18
λογισμοὺς κακούς, καὶ πόδες ἐπισπεύδοντες κακοποιεῖν. Ἐκκαίει 19
ψευδῆ μάρτυς ἄδικος, καὶ ἐπιπέμπει κρίσεις ἀναμέσον ἀδελφῶν.
Φύλασσε υἱὲ νόμους πατρός σου, καὶ μὴ ἀπώσῃ θεσμοὺς μητρός 20
σου· ἄφαψαι δὲ αὐτοὺς ἐπὶ σῇ ψυχῇ διαπαντὸς, καὶ ἐγκλοίωσαι 21
περὶ σῷ τραχήλῳ. Ἡνίκα ἂν περιπατῇς, ἐπάγου αὐτὴν, καὶ μετὰ 22
σοῦ ἔστω· ὡς δ' ἂν καθεύδῃς, φυλασσέτω σε, ἵνα ἐγειρομένῳ συλ-
λαλῇ σοι. Ὅτι λύχνος ἐντολὴ νόμου καὶ φῶς, καὶ ὁδὸς ζωῆς ἔλεγ- 23
χος καὶ παιδεία· τοῦ διαφυλάσσειν σε ἀπὸ γυναικὸς ὑπάνδρου, (καὶ) 24
ἀπὸ διαβολῆς γλώσσης ἀλλοτρίας. Μή σε νικήσῃ κάλλους ἐπιθυ- 25
μία, μηδὲ ἀγρευθῇς σοῖς ὀφθαλμοῖς, μηδὲ συναρπασθῇς ἀπὸ τῶν
αὐτῆς βλεφάρων· τιμὴ γὰρ πόρνης ὅση καὶ ἑνὸς ἄρτου· γυνὴ δὲ 26
ἀνδρῶν τιμίας ψυχὰς ἀγρεύει. Ἀποδέσει τις πῦρ ἐν κόλπῳ, τὰ 27
δὲ ἱμάτια οὐ κατακαύσει; Ἢ περιπατήσει τις ἐπ' ἀνθράκων πυ- 28
ρὸς, τοὺς δὲ πόδας οὐ κατακαύσει; Οὕτως ὁ εἰσελθὼν πρὸς γυ- 29
ναῖκα ὕπανδρον οὐκ ἀθωωθήσεται, οὐδὲ πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῆς.

30 Οὐ θαυμαστὸν ἐάν τις ἁλῷ κλέπτων· κλέπτει γὰρ ἵνα ἐμπλήσῃ
31 ψυχὴν πεινῶν· ἐὰν δὲ ἁλῷ, ἀποτίσει ἑπταπλάσια, καὶ πάντα τὰ
32 ὑπάρχοντα αὐτοῦ δοὺς ῥύσεται ἑαυτόν. Ὁ δὲ μοιχὸς δι' ἔνδειαν
33 φρενῶν ἀπώλειαν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ περιποιεῖται, ὀδύνας τε καὶ ἀτι-
μίας ὑποφέρει· τὸ δὲ ὄνειδος αὐτοῦ οὐκ ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν
34 αἰῶνα. Μεστὸς γὰρ ζήλου θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς· οὐ φείσεται ἐν
35 ἡμέρᾳ κρίσεως· οὐκ ἀνταλλάξεται οὐδενὸς λύτρου τὴν ἔχθραν, οὐδὲ
μὴ διὰ πολλῶν δώρων.

ΚΕΦ. Ζ'. VII.

1 ΥΙΕ φύλασσε ἐμοὺς λόγους, τὰς δὲ ἐμὰς ἐντολὰς κρύψον παρὰ
σεαυτῷ· υἱὲ τίμα τὸν Κύριον, καὶ ἰσχύσεις· πλὴν δὲ αὐτοῦ μὴ φο-
2 βοῦ ἄλλον. Φύλαξον ἐμὰς ἐντολὰς, καὶ βιώσεις, τοὺς δὲ ἐμοὺς
3 λόγους ὥσπερ κόρας ὀμμάτων· περίθου αὐτοὺς σοῖς δακτύλοις,
4 ἐπίγραψον δὲ ἐπὶ πλακὸς τῆς καρδίας σου. Εἰπὸν τὴν σοφίαν σὴν
ἀδελφὴν εἶναι, τὴν δὲ φρόνησιν γνώριμον περιποίησαι σεαυτῷ·
5 ἵνα σε τηρήσῃ ἀπὸ γυναικὸς ἀλλοτρίας καὶ πονηρᾶς, ἐάν σε λό-
6 γοις τοῖς πρὸς χάριν ἐμβάληται. Ἀπὸ γὰρ θυρίδος ἐκ τοῦ οἴκου
7 αὐτῆς εἰς τὰς πλατείας παρακύπτουσα, ὃν ἂν ἴδῃ τῶν ἀφρόνων
8 τέκνων νεανίαν ἐνδεῆ φρενῶν, παραπορευόμενον ἐν ἀγορᾷ παρὰ
9 γωνίαν ἐν διόδοις οἴκων αὐτῆς, καὶ ἀλῶντα ἐν σκότει ἑσπερινῷ,
10 ἡνίκα ἂν ἡσυχία νυκτερινὴ ᾖ καὶ γνόφος· ἡ δὲ γυνὴ συναντᾷ αὐ-
11 τῷ, εἶδος ἔχουσα πορνικὸν, ἣ ποιεῖ νέων ἐξίπτασθαι καρδίας· ἀνε-
πτερωμένη δέ ἐστι καὶ ἄσωτος, ἐν οἴκῳ δὲ οὐχ ἡσυχάζουσιν οἱ
12 πόδες αὐτῆς· χρόνον γάρ τινα ἔξω ῥέμβεται, χρόνον δὲ ἐν πλα-
13 τείαις παρὰ πᾶσαν γωνίαν ἐνεδρεύει. Εἶτα ἐπιλαβομένη ἐφίλησεν
14 αὐτὸν, ἀναιδεῖ δὲ προσώπῳ προσεῖπεν αὐτῷ· θυσία εἰρηνική μοι
15 ἐστὶ, σήμερον ἀποδίδωμι τὰς εὐχάς μου· ἕνεκα τούτου ἐξῆλθον εἰς
16 συνάντησίν σου, ποθοῦσα τὸ σὸν πρόσωπον, εὕρηκά σε. Κειρίαις
τέτακα τὴν κλίνην μου, ἀμφιτάποις δὲ ἔστρωκα τοῖς ἀπ' Αἰγύ-
17 πτου· διέῤῥαγκα τὴν κοίτην μου κρόκῳ, τὸν δὲ οἶκόν μου κιννα-
18 μώμῳ· ἐλθὲ καὶ ἀπολαύσωμεν φιλίας ἕως ὄρθρου, δεῦρο καὶ ἐγκυ-
19 λισθῶμεν ἔρωτι· οὐ γὰρ πάρεστιν ὁ ἀνήρ μου ἐν οἴκῳ, πεπόρευται
20 (δὲ) ὁδὸν μακράν· ἔνδεσμον ἀργυρίου λαβὼν ἐν χειρὶ αὐτοῦ, δι' ἡμε-
21 ρῶν πολλῶν ἐπανήξει εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἀπεπλάνησε δὲ αὐτὸν

πολλῇ ὁμιλίᾳ, βρόχοις τε τοῖς ἀπὸ χειλέων ἐξώκειλεν αὐτόν· ὁ 22
δὲ ἐπηκολούθησεν αὐτῇ κεπφωθεὶς, ὥσπερ δὲ βοῦς ἐπὶ σφαγὴν ἄγε-
ται, καὶ ὥσπερ κύων ἐπὶ δεσμοὺς, ἢ ὡς ἔλαφος τοξεύματι πεπλη- 23
γὼς εἰς τὸ ἧπαρ· σπεύδει δὲ ὥσπερ ὄρνεον εἰς παγίδα, οὐκ εἰδὼς
ὅτι περὶ ψυχῆς τρέχει. Νῦν οὖν υἱὲ ἄκουέ μου, καὶ πρόσεχε ῥή- 24
μασι στόματός μου. Μὴ ἐκκλινάτω εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἡ καρδία 25
σου· καὶ μὴ πλανηθῇς ἐν ἀτραποῖς αὐτῆς. Πολλοὺς γὰρ τρώσασα 26
καταβέβληκε, καὶ ἀναρίθμητοί εἰσιν οὓς πεφόνευκεν· ὁδοὶ ᾅδου ὁ 27
οἶκος αὐτῆς, κατάγουσαι εἰς ταμιεῖα τοῦ θανάτου.

ΚΕΦ. Η'. VIII.

ΣΥ τὴν σοφίαν κηρύξεις, ἵνα φρόνησίς σοι ὑπακούσῃ· ἐπὶ γὰρ 1.2
τῶν ὑψηλῶν ἄκρων ἐστὶν, ἀναμέσον δὲ τῶν τρίβων ἕστηκε· παρὰ 3
γὰρ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει, ἐν δὲ εἰσόδοις ὑμνεῖται. Ὑμᾶς 4
ὦ ἄνθρωποι παρακαλῶ, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώ-
πων. Νοήσατε ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρ- 5
δίαν. Εἰσακούσατέ μου· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίσω ἀπὸ χειλέων 6
ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ φάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναν- 7
τίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ· μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ 8
στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάν- 9
τα ἐνώπια τοῖς συνιοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Λάβε- 10
τε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον, καὶ γνῶσιν ὑπὲρ χρυσίον δεδοκιμα-
σμένον· (ἀνταναιρεῖσθε αἴσθησιν χρυσίου καὶ ἀργυρίου) κρείσσων 11
γὰρ σοφία λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν.
Ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκήνωσα βουλὴν, καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ 12
ἐπεκαλεσάμην. Φόβος Κυρίου μισεῖ ἀδικίαν, ὕβριν τε καὶ ὑπερη- 13
φανίαν καὶ ὁδοὺς πονηρῶν· μεμίσηκα δὲ ἐγὼ διεστραμμένας ὁδοὺς
κακῶν. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς· 14
δι' ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσι, καὶ οἱ δυνάσται γράφουσι δικαιο- 15
σύνην· δι' ἐμοῦ μεγιστᾶνες μεγαλύνονται, καὶ τύραννοι δι' ἐμοῦ 16
κρατοῦσι γῆς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζη- 17
τοῦντες, εὑρήσουσί με. Πλοῦτος καὶ δόξα ἐμοὶ ὑπάρχει, καὶ κτῆ- 18
σις παλαιῶν καὶ δικαιοσύνη. Βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι ὑπὲρ χρυ- 19
σίον καὶ λίθον τίμιον (πολύν)· τὰ δὲ ἐμὰ γεννήματα κρείσσω ἀρ-
γυρίου ἐκλεκτοῦ. Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης περιπατῶ, καὶ ἀναμέσον 20

21 τρίβων δικαιώματος ἀναςρέφομαι· ἵνα μερίσω τοῖς ἐμὲ ἀγαπῶσιν
ὕπαρξιν, καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν ἐμπλήσω ἀγαθῶν. Ἐὰν ἀναγ-
γείλω ὑμῖν τὰ καθ' ἡμέραν γινόμενα, μνημονεύσω τὰ ἐξ αἰῶνος
22 ἀριθμῆσαι. Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ·
23 πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με· ἐν ἀρχῇ, πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆ-
24 σαι, καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς
25 πηγὰς τῶν ὑδάτων, πρὸ τοῦ ὄρη ἑδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων βου-
26 νῶν γεννᾷ με. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους, καὶ ἄκρα
27 οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἡνίκα ἡτοίμαζε τὸν οὐρανὸν, συμ-
παρήμην αὐτῷ, καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων,
28 ἡνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη· καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς
29 τῆς ὑπ' οὐρανὸν, ἐν τῷ τιθέναι αὐτὸν τῇ θαλάσσῃ ἀκριβασμὸν αὐ-
τοῦ, καὶ ὕδατα οὐ παρελεύσονται στόματος αὐτοῦ, καὶ ὡς ἰσχυρὰ
30 ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἤμην παρ' αὐτῷ ἁρμόζουσα· ἐγὼ ἤμην,
ᾗ προσέχαιρε, καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραινόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν
31 παντὶ καιρῷ, ὅτε ηὐφραίνετο τὴν οἰκουμένην συντελέσας, καὶ ἐν-
32 ηυφραίνετο ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων. Νῦν οὖν υἱὲ ἄκουέ μου· καὶ μακά-
33 ριοι οἳ ὁδούς μου φυλάξουσιν. Ἀκούσατε παιδείαν καὶ σοφίσθητε,
34 καὶ μὴ ἀποφραγῆτε. Μακάριος ἀνὴρ ὃς εἰσακούσεταί μου, καὶ ἄν-
θρωπος ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει, ἀγρυπνῶν ἐπ' ἐμαῖς θύραις
35 καθ' ἡμέραν, τηρῶν σταθμοὺς ἐμῶν εἰσόδων· αἱ γὰρ ἔξοδοί μου
36 ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Οἱ δὲ εἰς ἐμὲ
ἁμαρτάνοντες, ἀσεβοῦσιν εἰς τὰς ἑαυτῶν ψυχάς· καὶ οἱ μισοῦντές
με, ἀγαπῶσι θάνατον.

ΚΕΦ. Θ'. IX.

1 Ἡ Σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρεισε στύλους ἑπτά·
2 ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶ-
3 νον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυ-
τῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα,
4 λέγουσα· ὃς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς μέ· καὶ τοῖς ἐνδεέσι
5 φρενῶν εἶπεν· ἔλθατε, φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων, καὶ πίετε οἶνον
6 ὃν ἐκέρασα ὑμῖν. Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, (ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βα-
σιλεύσητε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν,) ἵνα βιώσητε· καὶ κατορθώσα-
7 τε ἐν γνώσει σύνεσιν. Ὁ παιδεύων κακοὺς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτι-

μίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν. Μὴ ἔλεγχε κα- 8
κοὺς, ἵνα μὴ μισῶσί σε· ἔλεγχε σοφὸν, καὶ ἀγαπήσει σε. (Ἄσο-
φον, καὶ μισήσει σε). Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· 9
γνώριζε (δὲ) δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας 10
φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ ἁγίων σύνεσις· τὸ δὲ γνῶναι νόμον, δια-
νοίας ἐστὶν ἀγαθῆς· τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσῃ χρόνον, 11
καὶ προστεθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς σου. Υἱὲ ἐὰν σοφὸς γένῃ, σεαυ- 12
τῷ σοφὸς ἔσῃ καὶ τῷ πλησίον· ἐὰν δὲ κακὸς ἀποβῇς, μόνος ἂν τλή-
σεις κακά. Ὃς ἐρείδεται ἐπὶ ψεύδεσιν, οὗτος ποιμανεῖ ἀνέμους,
ὁ δ' αὐτὸς διώξεται ὄρνεα πετόμενα· ἀπέλειπε γὰρ ὁδοὺς τοῦ ἑαυ-
τοῦ ἀμπελῶνος, τοὺς δὲ ἄξονας τοῦ ἰδίου γεωργίου πεπλάνηται·
διαπορεύεται δὲ δι' ἀνύδρου ἐρήμου, καὶ γῆν διατεταμένην ἐν δι-
ψώδεσι, συνάγει δὲ χερσὶν ἀκαρπίαν. Γυνὴ ἄφρων καὶ θρασεῖα 13
ἐνδεὴς ψωμοῦ γίνεται· ἣ οὐκ ἐπίσταται αἰσχύνην, ἐκάθισεν ἐπὶ 14
θύραις τοῦ ἑαυτῆς οἴκου, ἐπὶ δίφρου ἐμφανῶς ἐν πλατείαις, προσ- 15
καλουμένη τοὺς παριόντας ὁδὸν, καὶ κατευθύνοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς 16
αὐτῶν· ὅς ἐστιν ὑμῶν ἀφρονέστατος, ἐκκλινάτω πρὸς μέ· ἐνδεέσι
δὲ φρονήσεως παρακελεύομαι λέγουσα· ἄρτων κρυφίων ἡδέως ἅψα- 17
σθε, καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ. Ὁ δὲ οὐκ οἶδεν ὅτι γηγενεῖς 18
παρ' αὐτῇ ὄλλυνται, καὶ ἐπὶ πέταυρον ᾅδου συναντᾷ. Ἀλλὰ ἀπο-
πήδησον, μὴ ἐγχρονίσῃς ἐν τῷ τόπῳ, μηδὲ ἐπιστῇς τὸ σὸν ὄμμα
πρὸς αὐτήν· οὕτως γὰρ διαβήσῃ ὕδωρ ἀλλότριον, καὶ ὑπερβήσῃ
ποταμὸν ἀλλότριον. Ἀπὸ δὲ ὕδατος ἀλλοτρίου ἀπόσχου, καὶ ἀπὸ
πηγῆς ἀλλοτρίας μὴ πίῃς· ἵνα πολὺν ζήσῃ χρόνον, προστεθῇ δέ
σοι ἔτη ζωῆς.

ΚΕΦ. Ι'. Χ.

ΥΙΟΣ σοφὸς εὐφραίνει πατέρα· υἱὸς δὲ ἄφρων λύπη τῇ μη- 1
τρί. Οὐκ ὠφελήσουσι θησαυροὶ ἀνόμους, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἐκ 2
θανάτου. Οὐ λιμοκτονήσει Κύριος ψυχὴν δικαίου, ζωὴν δὲ ἀσεβῶν 3
ἀνατρέψει. Πενία ἄνδρα ταπεινοῖ· χεῖρες δὲ ἀνδρείων πλουτίζου- 4
σιν. Υἱὸς πεπαιδευμένος σοφὸς ἔσται, τῷ δὲ ἄφρονι διακόνῳ χρή- 5
σεται· διεσώθη ἀπὸ καύματος υἱὸς νοήμων, ἀνεμόφθορος δὲ γίνε-
ται ἐν ἀμητῷ υἱὸς παράνομος. Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλῆς δι- 6
καίου· στόμα δὲ ἀσεβῶν καλύψει πένθος ἄωρον. Μνήμη δικαίου 7

8 μετ' ἐγκωμίου· ὄνομα δὲ ἀσεβῶν σβέννυται. Σοφὸς καρδίᾳ δέξε-
ται ἐντολάς· ὁ δὲ ἄστεγος χείλεσι σκολιάζων ὑποσκελισθήσεται.
9 Ὃς πορεύεται ἁπλῶς, πορεύεται πεποιθώς· ὁ δὲ διαστρέφων τὰς
10 ὁδοὺς αὐτοῦ, γνωσθήσεται. Ὁ ἐννεύων ὀφθαλμῷ μετὰ δόλου, συν-
άγει ἀνδράσι λύπας· ὁ δὲ ἐλέγχων μετὰ παῤῥησίας, εἰρηνοποιεῖ.
11 Πηγὴ ζωῆς ἐν χείλει δικαίου· στόμα δὲ ἀσεβοῦς καλύψει ἀπώλεια.
12 Μῖσος ἐγείρει νεῖκος· πάντας δὲ τοὺς μὴ φιλονεικοῦντας καλύψει
13 φιλία. Ὃς ἐκ χειλέων προφέρει σοφίαν, ῥάβδῳ τύπτει ἄνδρα ἀκάρ-
14 διον. Σοφοὶ κρύψουσιν αἴσθησιν· στόμα δὲ προπετοῦς ἐγγίζει συν-
15 τριβῇ. Κτῆσις πλουσίων πόλις ὀχυρά· συντριβὴ δὲ ἀσθενῶν πε-
16 νία. Ἔργα δικαίων ζωὴν ποιεῖ, καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἁμαρτίας.
17 Ὁδοὺς ζωῆς φυλάσσει παιδεία· παιδεία δὲ ἀνεξέλεγκτος πλανᾶ-
18 ται. Καλύπτουσιν ἔχθραν χείλη ἄδικα· οἱ δὲ ἐκφέροντες λοιδο-
19 ρίας, ἀφρονέστατοί εἰσιν. Ἐκ πολυλογίας οὐκ ἐκφεύξῃ ἁμαρτίαν·
20 φειδόμενος δὲ χειλέων, νοήμων ἔσῃ. Ἄργυρος πεπυρωμένος γλῶσ-
21 σα δικαίου· καρδία δὲ ἀσεβοῦς ἐκλείψει. Χείλη δικαίων ἐπίστα-
22 ται ὑψηλά· οἱ δὲ ἄφρονες ἐν ἐνδείᾳ τελευτῶσιν. Εὐλογία Κυρίου
ἐπὶ κεφαλῆς δικαίου, αὕτη πλουτίζει· καὶ οὐ μὴ προστεθῇ αὐτῇ
23 λύπη ἐν καρδίᾳ. Ἐν γέλωτι ἄφρων πράσσει κακά· ἡ δὲ σοφία ἀν-
24 δρὶ τίκτει φρόνησιν. Ἐν ἀπορίᾳ ἀσεβὴς περιφέρεται· (δουλεύσει
25 δὲ ἄφρων φρονίμῳ) ἐπιθυμία δὲ δικαίου δεκτή. (Καρδία δὲ ἀσε-
βοῦς ἐκλείψει). Παραπορευομένης καταιγίδος, ἀφανίζεται ὁ ἀσε-
26 βής· δίκαιος δὲ ἐκκλίνας σώζεται εἰς τὸν αἰῶνα. Ὥσπερ ὄμφαξ
ὀδοῦσι βλαβερὸς, καὶ καπνὸς ὄμμασιν· οὕτως παρανομία τοῖς χρω-
27 μένοις αὐτῇ. Φόβος Κυρίου προστίθησιν ἡμέρας· ἔτη δὲ ἀσεβῶν
28 ὀλιγωθήσεται. Ἐγχρονίζει δικαίοις εὐφροσύνη· ἐλπὶς δὲ ἀσεβῶν
29 ἀπολεῖται. Ὀχύρωμα ὁσίου ὁδὸς Κυρίου· συντριβὴ δὲ τοῖς ἐργα-
30 ζομένοις κακά. Δίκαιος εἰς τὸν αἰῶνα οὐκ ἐνδώσει· ἀσεβεῖς δὲ οὐκ
31 οἰκήσουσι γῆν. Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν· γλῶσσα δὲ ἀδί-
32 κου ἐξολεῖται. Χείλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίσταται χάριτας· στόμα
δὲ ἀσεβῶν ἀποστρέφεται.

ΚΕΦ. ΙΑ'. XI.

1 ΖΥΓΟΙ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου· στάθμιον δὲ δίκαιον
2 δεκτὸν αὐτῷ. Οὗ ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ

ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐθείων ὁδηγήσει αὐτούς· καὶ 3
ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς. Οὐκ ὠφελήσει 4
ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ· καὶ δικαιοσύνη ῥύσεται ἀπὸ θανάτου.
(Ἀποθανὼν δίκαιος ἔλειπε μετάμελον· πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ
ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια). Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδούς· 5
ἀσεβείᾳ δὲ περιπίπτει ἀδικία. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύσεται 6
αὐτούς· τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἁλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀν- 7
δρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλ-
λυται. Δίκαιος ἐκ θήρας δύνει· ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσε- 8
βής. Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις· αἴσθησις δὲ δικαίων 9
εὔοδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρθωσε πόλις· καὶ ἐν ἀπωλείᾳ 10
ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθείων ὑψωθήσεται πόλις· στό- 11
μασι δὲ ἀσεβῶν κατεσκάφη. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεὴς φρενῶν· 12
ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει. Ἀνὴρ δίγλωσσος ἀποκαλύπτει 13
βουλὰς ἐν συνεδρίῳ· πιστὸς δὲ πνοῇ κρύπτει πράγματα. Οἷς μὴ 14
ὑπάρχει κυβέρνησις, πίπτουσιν ὥσπερ φύλλα, σωτηρία δὲ ὑπάρχει
ἐν πολλῇ βουλῇ. Πονηρὸς κακοποιεῖ, ὅταν συμμίξῃ δικαίῳ· μισεῖ 15
δὲ ἦχον ἀσφαλείας. Γυνὴ εὐχάριστος ἐγείρει ἀνδρὶ δόξαν· θρόνος 16
δὲ ἀτιμίας γυνὴ μισοῦσα δίκαια. Πλούτου ὀκνηροὶ ἐνδεεῖς γίνον-
ται· οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἐρείδονται πλούτῳ. Τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν 17
ποιεῖ ἀνὴρ ἐλεήμων· ἐξολλύει δὲ αὐτοῦ σῶμα ὁ ἀνελεήμων. Ἀσε- 18
βὴς ποιεῖ ἔργα ἄδικα· σπέρμα δὲ δικαίων μισθὸς ἀληθείας. Υἱὸς 19
δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωήν· διωγμὸς δὲ ἀσεβοῦς εἰς θάνατον. Βδέ- 20
λυγμα Κυρίῳ διεστραμμέναι ὁδοί· προσδεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμω-
μοι ἐν ὁδῷ (αὐτῶν). Χειρὶ χεῖρας ἐμβαλὼν ἄδικος οὐκ ἀτιμώ- 21
ρητος ἔσται· ὁ δὲ σπείρων δικαιοσύνην, λήψεται μισθὸν πιστῶν.
Ὥσπερ ἐνώτιον χρυσοῦν ἐν ῥινὶ ὑὸς, οὕτως γυναικὶ κακόφρονι κάλ- 22
λος. Ἐπιθυμία δικαίων πᾶσα ἀγαθή· ἐλπὶς δὲ ἀσεβῶν ἀπολεῖ- 23
ται. Εἰσὶν οἳ τὰ ἴδια σπείροντες πλείονα ποιοῦσιν· εἰσὶ δὲ καὶ οἳ 24
συνάγοντες τὰ ἀλλότρια ἐλαττοῦνται. Ψυχὴ εὐλογημένη πᾶσα 25
ἁπλῆ· ἀνὴρ δὲ θυμώδης οὐκ εὐσχήμων. Ὁ συνέχων σῖτον ὑπολεί- 26
ποιτο αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν· εὐλογία δὲ εἰς κεφαλὴν τοῦ μεταδιδόν-
τος. Τεκταινόμενος ἀγαθὰ, ζητεῖ χάριν ἀγαθήν· ἐκζητοῦντα δὲ 27
κακὰ καταλήψεται αὐτόν. Ὁ πεποιθὼς ἐπὶ πλούτῳ ἑαυτοῦ, οὗτος 28
πεσεῖται· ὁ δὲ ἀντιλαμβανόμενος δικαίων, (οὗτος) ἀντανελεῖ. Ὁ 29
μὴ συμπεριφερόμενος τῷ ἑαυτοῦ οἴκῳ, κληρονομήσει ἄνεμον· δου-

30 λεύσει δὲ ἄφρων φρονίμῳ. Ἐκ καρποῦ δικαιοσύνης φύεται δένδρον
31 ζωῆς· ἀφαιροῦνται δὲ ἄωροι ψυχαὶ παρανόμων. Εἰ ὁ μὲν δίκαιος
μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται;

ΚΕΦ. ΙΒ΄. XII.

1 Ὁ ἀγαπῶν παιδείαν, ἀγαπᾷ αἴσθησιν· ὁ δὲ μισῶν ἐλέγχους,
2 ἄφρων. Κρείσσων ὁ εὑρὼν χάριν παρὰ Κυρίου· ἀνὴρ δὲ παράνο-
3 μος παρασιωπηθήσεται. Οὐ κατορθώσει ἄνθρωπος ἐξ ἀνόμου· αἱ
δὲ ῥίζαι τῶν δικαίων οὐκ ἐξαρθήσονται, γυνὴ ἀνδρεία στέφανος τῷ
4 ἀνδρὶ αὐτῆς· ὥσπερ δὲ ἐν ξύλῳ σκώληξ, οὕτως ἄνδρα ἀπόλλυσι
5 γυνὴ κακοποιός. Λογισμοὶ δικαίων κρίματα· κυβερνῶσι δὲ ἀσε-
6 βεῖς δόλους. Λόγοι ἀσεβῶν δόλιοι εἰς αἷμα· στόμα δὲ ὀρθῶν ῥύ-
7 σεται αὐτούς. Οὗ ἐὰν στραφῇ ὁ ἀσεβὴς, ἀφανίζεται· οἶκοι δὲ δι-
8 καίων παραμενοῦσι. Στόμα συνετοῦ ἐγκωμιάζεται ὑπὸ ἀνδρός·
9 νωθροκάρδιος δὲ μυκτηρίζεται. Κρείσσων ἀνὴρ ἐν ἀτιμίᾳ δου-
λεύων ἑαυτῷ, ἢ τιμὴν ἑαυτῷ περιτιθεὶς καὶ προσδεόμενος ἄρτου.
10 Οἰκτείρει δίκαιος ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ· τὰ δὲ σπλάγχνα τῶν ἀσε-
11 βῶν ἀνελεήμονα. Ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν, ἐμπλησθήσεται
ἄρτων· οἱ δὲ διώκοντες μάταια, ἐνδεεῖς φρενῶν. Ὅς ἐστιν ἡδὺς
ἐν οἴνων διατριβαῖς, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ὀχυρώμασι καταλείψει ἀτι-
12 μίαν. Ἐπιθυμίαι ἀσεβῶν κακαί· αἱ δὲ ῥίζαι τῶν εὐσεβῶν ἐν ὀχυ-
13 ρώμασι. Δι᾽ ἁμαρτίαν χειλέων ἐμπίπτει εἰς παγίδα ἁμαρτωλός·
ἐκφεύγει δὲ ἐξ αὐτῶν δίκαιος. Ὁ βλέπων λεῖα ἐλεηθήσεται· ὁ δὲ
14 συναντῶν ἐν λύπαις, ἐκθλίψει ψυχάς. Ἀπὸ καρπῶν στόματος (ψυ-
χὴ) ἀνδρὸς πλησθήσεται ἀγαθῶν· ἀνταπόδομα δὲ χειρῶν αὐτοῦ
15 δοθήσεται αὐτῷ. Ὁδοὶ ἀφρόνων ὀρθαὶ ἐνώπιον αὐτῶν· εἰσακούει
16 δὲ συμβουλίας σοφός. Ἄφρων αὐθημερὸν ἐξαγγέλλει ὀργὴν αὐτοῦ·
17 κρύπτει δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀτιμίαν πανοῦργος. Ἐπιδεικνυμένην πίστιν
18 ἀπαγγελεῖ δίκαιος· ὁ δὲ μάρτυς τῶν ἀδίκων δόλιος. Εἰσὶν οἱ λέ-
19 γοντες τιτρώσκουσι μαχαίρᾳ· γλῶσσαι δὲ σοφῶν ἰῶνται. Χείλη
ἀληθινὰ κατορθοῖ μαρτυρίαν· μάρτυς δὲ ταχὺς γλῶσσαν ἔχει ἄδι-
20 κον. Δόλος ἐν καρδίᾳ τεκταινομένου κακά· οἱ δὲ βουλευόμενοι
21 εἰρήνην, εὐφρανθήσονται. Οὐκ ἀρέσει τῷ δικαίῳ οὐδὲν ἄδικον· οἱ
22 δὲ ἀσεβεῖς πλησθήσονται κακῶν. Βδέλυγμα Κυρίου χείλη ψευδῆ·
23 ὁ δὲ ποιῶν πίστεις δεκτὸς παρ᾽ αὐτῷ. Ἀνὴρ συνετὸς θρόνος αἰ-

σθήσεως· καρδία δὲ ἀφρόνων συναντήσεται ἀραῖς. Χεὶρ ἐκλεκτῶν 24
κρατήσει εὐχερῶς· δόλιοι δὲ ἔσονται εἰς προνομήν. Φοβερὸς λόγος 25
καρδίαν ταράσσει ἀνδρὸς (δικαίου)· ἀγγελία δὲ ἀγαθὴ εὐφρανεῖ αὐ-
τόν. Ἐπιγνώμων δίκαιος ἑαυτοῦ φίλος ἔσται· (αἱ δὲ γνῶμαι τῶν 26
ἀσεβῶν ἀνεπιεικεῖς· ἁμαρτάνοντας καταδιώξεται κακά)· ἡ δὲ ὁδὸς
τῶν ἀσεβῶν πλανήσει αὐτούς. Οὐκ ἐπιτεύξεται δόλιος θήρας· κτῆ- 27
μα δὲ τίμιον ἀνὴρ καθαρός. Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης ζωή· ὁδοὶ δὲ 28
μνησικάκων εἰς θάνατον.

ΚΕΦ. ΙΓʹ. XIII.

ΥΙΟΣ πανοῦργος ὑπήκοος πατρί· υἱὸς δὲ ἀνήκοος ἐν ἀπωλείᾳ. 1
Ἀπὸ καρποῦ δικαιοσύνης φάγεται ἀγαθός· ψυχαὶ δὲ παρανόμων 2
ὀλοῦνται ἄωροι. Ὃς φυλάσσει τὸ ἑαυτοῦ στόμα, τηρεῖ τὴν ἑαυ- 3
τοῦ ψυχήν· ὁ δὲ προπετὴς χείλεσι, πτοήσει ἑαυτόν. Ἐν ἐπιθυ- 4
μίαις ἐστὶ πᾶς ἀεργός· χεῖρες δὲ ἀνδρείων ἐν ἐπιμελείᾳ. Λόγον 5
ἄδικον μισεῖ δίκαιος· ἀσεβὴς δὲ αἰσχύνεται, καὶ οὐχ ἕξει παῤῥησίαν.
Δικαιοσύνη φυλάσσει ἀκάκους ὁδῷ· τοὺς δὲ ἀσεβεῖς φαύλους ποιεῖ 6
ἁμαρτία. Εἰσὶν οἳ πλουτίζουσιν ἑαυτούς, μηδὲν ἔχοντες· καὶ εἰσὶν 7
οἳ ταπεινοῦντες ἑαυτοὺς ἐν πολλῷ πλούτῳ. Λύτρον ἀνδρὸς ψυχῆς 8
ὁ ἴδιος πλοῦτος· πτωχὸς δὲ οὐχ ὑφίσταται ἀπειλήν. Φῶς δικαίοις 9
διαπαντός· φῶς δὲ ἀσεβῶν σβέννυται. Ψυχαὶ δόλιαι πλανῶνται
ἐν ἁμαρτίαις· δίκαιοι δὲ οἰκτείρουσι καὶ ἐλεοῦσι. Κακὸς μεθ' 10
ὕβρεως πράσσει κακά· οἱ δὲ ἑαυτῶν ἐπιγνώμονες σοφοί. Ὕπαρξις 11
ἐπισπουδαζομένη μετὰ ἀνομίας, ἐλάσσων γίνεται· ὁ δὲ συνάγων
ἑαυτῷ μετ' εὐσεβείας, πληθυνθήσεται· (δίκαιος οἰκτείρει καὶ κι-
χρᾷ.) Κρείσσων ἐναρχόμενος βοηθεῖν καρδίᾳ τοῦ ἐπαγγελλομένου 12
καὶ εἰς ἐλπίδα ἄγοντος· δένδρον γὰρ ζωῆς, ἐπιθυμία ἀγαθή. Ὃς 13
καταφρονεῖ πράγματος, καταφρονηθήσεται ὑπ' αὐτοῦ· ὁ δὲ φοβού-
μενος ἐντολήν, οὗτος ὑγιανεῖ. Υἱῷ δολίῳ οὐδὲν ἔσται ἀγαθόν· οἰ-
κέτῃ δὲ σοφῷ εὔοδοι ἔσονται πράξεις, καὶ κατευθυνθήσεται ἡ ὁδὸς
αὐτοῦ. Νόμος σοφοῦ πηγὴ ζωῆς· ὁ δὲ ἄνους ὑπὸ παγίδος θανεῖ- 14
ται. Σύνεσις ἀγαθὴ δίδωσι χάριν, τὸ δὲ γνῶναι νόμον διανοίας 15
ἐστὶν ἀγαθῆς· ὁδοὶ δὲ καταφρονούντων ἐν ἀπωλείᾳ. Πᾶς πανοῦρ- 16
γος πράσσει μετὰ γνώσεως· ὁ δὲ ἄφρων ἐξεπέτασεν ἑαυτοῦ κα-
κίαν. Βασιλεὺς θρασὺς ἐμπεσεῖται εἰς κακά· ἄγγελος δὲ σοφὸς ῥύ- 17

18 σεται αὐτόν. Πενίαν καὶ ἀτιμίαν ἀφαιρεῖται παιδεία· ὁ δὲ φυλάσ-
19 σων ἐλέγχους, δοξασθήσεται. Ἐπιθυμίαι εὐσεβῶν ἡδύνουσι ψυχήν·
20 ἔργα δὲ ἀσεβῶν μακρὰν ἀπὸ γνώσεως. Ὁ συμπορευόμενος σοφοῖς,
21 σοφὸς ἔσται· ὁ δὲ συνρεμβόμενος ἄφροσι, γνωσθήσεται. Ἁμαρτά-
νοντας καταδιώξεται κακά· τοὺς δὲ δικαίους καταλήψεται ἀγαθά.
22 Ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ κληρονομήσει υἱοὺς υἱῶν· θησαυρίζεται δὲ δικαίοις
23 πλοῦτος ἀσεβῶν. Δίκαιοι ποιήσουσιν ἐν πλούτῳ ἔτη πολλά· ἄδι-
24 κοι δὲ ἀπολοῦνται συντόμως. Ὃς φείδεται τῆς ἑαυτοῦ βακτηρίας,
25 μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· ὁ δὲ ἀγαπῶν, ἐπιμελῶς παιδεύει. Δίκαιος
ἔσθων ἐμπιπλᾷ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ψυχαὶ δὲ ἀσεβῶν ἐνδεεῖς.

ΚΕΦ. ΙΔ'. XIV.

1 ΣΟΦΑΙ γυναῖκες ᾠκοδόμησαν οἴκους· ἡ δὲ ἄφρων κατέστρεψε
2 ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ὁ πορευόμενος ὀρθῶς, φοβεῖται τὸν Κύριον·
3 ὁ δὲ σκολιάζων ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, ἀτιμασθήσεται. Ἐκ στόματος
4 ἀφρόνων βακτηρία ὕβρεως· χείλη δὲ σοφῶν φυλάξει αὐτούς. Οὗ
μὴ εἰσὶ βόες, φάτναι καθαραί· οὗ δὲ πολλὰ γενήματα, φανερὰ βοὸς
5 ἰσχύς. Μάρτυς πιστὸς οὐ ψεύδεται· ἐκκαίει δὲ ψευδῆ μάρτυς ἄδι-
6 κος. Ζητήσεις σοφίαν παρὰ κακοῖς, καὶ οὐχ εὑρήσεις· αἴσθησις δὲ
7 παρὰ φρονίμοις εὐχερής. Πάντα ἐναντία ἀνδρὶ ἄφρονι· ὅπλα δὲ
8 αἰσθήσεως χείλη σοφά. Σοφία πανούργων ἐπιγνώσεται τὰς ὁδοὺς
9 αὐτῶν· ἄνοια δὲ ἀφρόνων ἐν πλάνῃ. Οἰκίαι ἀφρόνων ὀφειλήσουσι
10 καθαρισμόν· οἰκίαι δὲ δικαίων δεκταί. Καρδία ἀνδρὸς αἰσθητική,
λυπηρὰ ψυχὴ αὐτοῦ· ὅταν δὲ εὐφραίνηται, οὐκ ἐπιμίγνυται ὕβρει.
11 Οἰκίαι ἀσεβῶν ἀφανισθήσονται· σκηναὶ δὲ κατορθούντων στήσονται.
12 Ἔστιν ὁδὸς ἣ δοκεῖ ὀρθὴ εἶναι παρὰ ἀνθρώποις, τὰ δὲ τελευταῖα
13 αὐτῆς ἔρχεται εἰς πυθμένα ᾅδου. Ἐν εὐφροσύναις οὐ προσμίγνυ-
14 ται λύπη· τελευταῖα δὲ χαρᾶς εἰς πένθος ἔρχεται. Τῶν ἑαυτοῦ
ὁδῶν πλησθήσεται θρασυκάρδιος, ἀπὸ δὲ τῶν διανοημάτων αὐτοῦ
15 ἀνὴρ ἀγαθός. Ἄκακος πιστεύει παντὶ λόγῳ· πανοῦργος δὲ ἔρχε-
16 ται εἰς μετάνοιαν. Σοφὸς φοβηθεὶς ἐξέκλινεν ἀπὸ κακοῦ· ὁ δὲ ἄφρων
17 ἑαυτῷ πεποιθὼς μίγνυται ἀνόμῳ. Ὀξύθυμος πράσσει μετὰ ἀβου-
18 λίας· ἀνὴρ δὲ φρόνιμος πολλὰ ὑποφέρει. Μεριοῦνται ἄφρονες κα-
19 κίαν· οἱ δὲ πανοῦργοι κρατήσουσιν αἰσθήσεως. Ὀλισθήσουσι κακοὶ
20 ἔναντι ἀγαθῶν, καὶ ἀσεβεῖς θεραπεύσουσι θύρας δικαίων. Φίλοι

μισήσουσι φίλους πτωχούς· φίλοι δὲ πλουσίων πολλοί. Ὁ ἀτιμά- 21
ζων πένητα, ἁμαρτάνει· ἐλεῶν δὲ πτωχοὺς, μακάριος ἔϛαι. Πλα- 22
νώμενοι τεκταίνουσι κακά· ἔλεον δὲ καὶ ἀλήθειαν τεκταίνουσιν
ἀγαθοί. Οὐκ ἐπίστανται ἔλεον καὶ πίστιν τέκτονες κακῶν· ἐλεη-
μοσύναι δὲ καὶ πίστεις παρὰ τέκτοσιν ἀγαθοῖς. Ἐν παντὶ μερι- 23
μνῶντι ἔνεϛι περισσόν· ὁ δὲ ἡδὺς καὶ ἀνάλγητος, ἐν ἐνδείᾳ ἔσται.
Στέφανος σοφῶν πλοῦτος αὐτῶν· ἡ δὲ διατριβὴ ἀφρόνων κακή. 24
Ῥύσεται ἐκ κακῶν ψυχὴν μάρτυς πιϛός· ἐκκαίει δὲ ψευδῆ δόλιος. 25
Ἐν φόβῳ Κυρίου ἐλπὶς ἰσχύος· τοῖς δὲ τέκνοις αὐτοῦ καταλείψει 26
ἔρεισμα. Φόβος Κυρίου πηγὴ ζωῆς, ποιεῖ δὲ ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος 27
θανάτου. Ἐν πολλῷ ἔθνει δόξα βασιλέως· ἐν δὲ ἐκλείψει λαοῦ συν- 28
τριβὴ δυνάϛου. Μακρόθυμος ἀνὴρ πολὺς ἐν φρονήσει· ὁ δὲ ὀλιγό- 29
ψυχος, ἰσχυρῶς ἄφρων. Πραΰθυμος ἀνὴρ καρδίας ἰατρός· σὴς δὲ 30
ὀστέων καρδία αἰσθητική. Ὁ συκοφαντῶν πένητα, παροξύνει τὸν 31
ποιήσαντα αὐτόν· ὁ δὲ τιμῶν αὐτὸν, ἐλεᾷ πτωχόν. Ἐν κακίᾳ αὐ- 32
τοῦ ἀπωσθήσεται ἀσεβής· ὁ δὲ πεποιθὼς τῇ ἑαυτοῦ ὁσιότητι δί-
καιος. Ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ ἀνδρὸς ἀναπαύσεται σοφία, ἐν δὲ καρδίᾳ 33
ἀφρόνων οὐ διαγινώσκεται. Δικαιοσύνη ὑψοῖ ἔθνος· ἐλασσονοῦσι 34
δὲ φυλὰς ἁμαρτίαι. Δεκτὸς βασιλεῖ ὑπηρέτης νοήμων· τῇ δὲ ἑαυ- 35
τοῦ εὐστροφίᾳ ἀφαιρεῖται ἀτιμίαν.

ΚΕΦ. ΙΕ'. XV.

ΟΡΓΗ ἀπόλλυσι καὶ φρονίμους· ἀπόκρισις δὲ ὑποπίπτου- 1
σα ἀποστρέφει θυμόν· λόγος δὲ λυπηρὸς ἐγείρει ὀργάς. Γλῶσσα 2
σοφῶν καλὰ ἐπίσταται· στόμα δὲ ἀφρόνων ἀναγγελεῖ κακά. Ἐν 3
παντὶ τόπῳ ὀφθαλμοὶ Κυρίου σκοπεύουσι κακούς τε καὶ ἀγα-
θούς. Ἴασις γλώσσης δένδρον ζωῆς· ὁ δὲ συντηρῶν αὐτὴν, πλη- 4
σθήσεται πνεύματος. Ἄφρων μυκτηρίζει παιδείαν πατρός· ὁ δὲ φυ- 5
λάσσων ἐντολὰς, πανουργότερος. Ἐν πλεοναζούσῃ δικαιοσύνῃ 6
ἰσχὺς πολλή· οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὁλόριζοι (ἐκ γῆς) ὀλοῦνται. Οἴκοις
δικαίων ἰσχὺς πολλή· καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἀπολοῦνται. Χείλη σο- 7
φῶν δέδεται αἰσθήσει· καρδίαι δὲ ἀφρόνων οὐκ ἀσφαλεῖς. Θυσίαι 8
ἀσεβῶν βδέλυγμα Κυρίῳ· εὐχαὶ δὲ κατευθυνόντων δεκταὶ παρ'
αὐτῷ. Βδέλυγμα Κυρίῳ ὁδοὶ ἀσεβοῦς· διώκοντας δὲ δικαιοσύνην 9
ἀγαπᾷ. Παιδεία ἀκάκου γνωρίζεται ὑπὸ τῶν παριόντων· οἱ δὲ 10

11 μισοῦντες ἐλέγχους, τελευτῶσιν αἰσχρῶς. Ἅδης καὶ ἀπώλεια
φανερὰ παρὰ τῷ Κυρίῳ· πῶς οὐχὶ καὶ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώ-
12 πων; Οὐκ ἀγαπήσει ἀπαίδευτος τοὺς ἐλέγχοντας αὐτὸν, μετὰ
13 δὲ σοφῶν οὐχ ὁμιλήσει. Καρδίας εὐφραινομένης, πρόσωπον θάλ-
14 λει· ἐν δὲ λύπαις οὔσης, πνεῦμα σκυθρωπάζει. Καρδία ὀρθὴ ζη-
15 τεῖ αἴσθησιν· στόμα δὲ ἀπαιδεύτων γνώσεται κακά. Πάντα τὸν
χρόνον οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν κακῶν προσδέχονται κακά· οἱ δὲ ἀ-
16 γαθοὶ ἡσυχάζουσι διαπαντός. Κρείσσων μικρὰ μερὶς μετὰ φόβου
17 Κυρίου, ἢ θησαυροὶ μεγάλοι μετὰ ἀφοβίας. Κρείσσων ξενισμὸς
λαχάνων πρὸς φιλίαν καὶ χάριν, ἢ παράθεσις μόσχων μετ' ἔχ-
18 θρας. Ἀνὴρ θυμώδης παρασκευάζει μάχας· μακρόθυμος δὲ καὶ
τὴν μέλλουσαν καταπραΰνει. Μακρόθυμος ἀνὴρ κατασβέσει κρί-
19 σεις· ὁ δὲ ἀσεβὴς ἐγείρει μᾶλλον. Ὁδοὶ ἀεργῶν ἐστρωμέναι ἀ-
20 κάνθαις· αἱ δὲ τῶν ἀνδρείων τετριμμέναι. Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει
21 πατέρα· υἱὸς δὲ ἄφρων μυκτηρίζει μητέρα αὐτοῦ. Ἀνοήτου τρί-
22 βοι ἐνδεεῖς φρενῶν· ἀνὴρ δὲ φρόνιμος κατευθύνων πορεύεται. Ὑπερ-
τίθενται λογισμοὺς οἱ μὴ τιμῶντες συνέδρια· ἐν δὲ καρδίαις βου-
23 λευομένων μενεῖ βουλή· οὐ μὴ ὑπακούσῃ ὁ κακὸς αὐτῇ, οὐδὲ
24 μὴ εἴπῃ καίριόν τι καὶ καλὸν τῷ κοινῷ. Ὁδοὶ ζωῆς διανοήματα
25 συνετοῦ, ἵνα ἐκκλίνας ἐκ τοῦ ᾅδου σωθῇ. Οἴκους ὑβριστῶν κα-
26 τασπᾷ Κύριος· ἔστησε δὲ ὅριον χήρας. Βδέλυγμα Κυρίῳ λο-
27 γισμὸς ἄδικος· ἁγνῶν δὲ ῥήσεις σεμναί. Ἐξόλλυσιν ἑαυτὸν ὁ δω-
ρολήπτης· ὁ δὲ μισῶν δώρων λήψεις, σώζεται. Ἐλεημοσύναις καὶ
πίστεσιν ἀποκαθαίρονται ἁμαρτίαι· τῷ δὲ φόβῳ Κυρίου ἐκκλίνει
28 πᾶς ἀπὸ κακοῦ. Καρδία δικαίων μελετήσει πίστεις· στόμα δὲ ἀσε-
βῶν ἀποκριθήσεται κακά. Δεκταὶ παρὰ Κυρίῳ ὁδοὶ ἀνθρώπων δι-
29 καίων· διὰ δὲ αὐτῶν καὶ οἱ ἐχθροὶ φίλοι γίνονται. Μακρὰν ἀ-
πέχει ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν· εὐχαῖς δὲ δικαίων ἐπακούει. Κρείσ-
σων ὀλίγη λῆψις μετὰ δικαιοσύνης, ἢ πολλὰ γενήματα μετὰ ἀδι-
κίας. Καρδία ἀνδρὸς λογιζέσθω δίκαια, ἵνα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διορ-
30 θωθῇ τὰ διαβήματα αὐτοῦ. Θεωρῶν ὀφθαλμὸς καλὰ, εὐφραίνει
31 καρδίαν· φήμη δὲ ἀγαθὴ πιαίνει ὀστᾶ. Ὁ εἰσακούων ἐλέγχους
32 ζωῆς, ἐν μέσῳ σοφῶν αὐλισθήσεται. Ὃς ἀπωθεῖται παιδείαν, μι-
33 σεῖ ἑαυτόν· ὁ δὲ τηρῶν ἐλέγχους, ἀγαπᾷ ψυχὴν αὐτοῦ. Φόβος
Κυρίου παιδεία καὶ σοφία· καὶ ἀρχὴ δόξης αὐτοῦ ἀποκριθήσεται
αὐτῇ· προπορεύεται δὲ ταπεινοῖς δόξα.

ΚΕΦ. Ις΄. XVI.

ΤΩ ἀνθρώπῳ προθέσεις καρδίας· καὶ παρὰ Κυρίου ἀπόκρισις 1
γλώσσης. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ ταπεινοῦ φανερὰ παρὰ τῷ Θεῷ· 2
καὶ ἑδράζων πνεύματα Κύριος. Κύλισον ἐπὶ Κύριον τὰ ἔργα σου, 3
καὶ ἑδρασθήσονται οἱ λογισμοί σου. Πάντα εἰργάσατο Κύριος δι᾽ 4
ἑαυτόν· οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐν ἡμέρᾳ κακῇ ὀλοῦνται. Ἀκάθαρτος παρὰ 5
τῷ Θεῷ πᾶς ὑψηλοκάρδιος, χειρὶ (δὲ) χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδίκως οὐκ
ἀθωωθήσεται. Ἀρχὴ ὁδοῦ ἀγαθῆς τὸ ποιεῖν τὰ δίκαια, δεκτὰ δὲ
παρὰ Θεῷ μᾶλλον ἢ θύειν θυσίας. Ὁ ζητῶν τὸν Κύριον, εὑρήσει
γνῶσιν μετὰ δικαιοσύνης· οἱ δὲ ὀρθῶς ζητοῦντες αὐτὸν, εὑρήσου-
σιν εἰρήνην. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου μετὰ δικαιοσύνης· φυλάσσεται 4
δὲ ὁ ἀσεβὴς εἰς ἡμέραν κακήν. Μαντεῖον ἐπὶ χείλεσι βασιλέως· 10
ἐν δὲ κρίσει οὐ μὴ πλανηθῇ τὸ στόμα αὐτοῦ. Ῥοπὴ ζυγοῦ δι- 11
καιοσύνη παρὰ Κυρίῳ· τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ στάθμια δίκαια. Βδέλυγ- 12
μα βασιλεῖ ὁ ποιῶν κακά· μετὰ γὰρ δικαιοσύνης ἑτοιμάζεται
θρόνος ἀρχῆς. Δεκτὰ βασιλεῖ χείλη δίκαια, λόγους δὲ ὀρθοὺς ἀ- 13
γαπᾷ. Θυμὸς βασιλέως ἄγγελος θανάτου· ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἐξιλάσε- 14
ται αὐτόν. Ἐν φωτὶ ζωῆς υἱὸς βασιλέως· οἱ δὲ προσδεκτοὶ αὐ- 15
τῷ ὥσπερ νέφος ὄψιμον. Νοσσιαὶ σοφίας αἱρετώτεραι χρυσίου· 16
νοσσιαὶ δὲ φρονήσεως αἱρετώτεραι ὑπὲρ ἀργύριον. Τρίβοι ζωῆς ἐκ- 17
κλίνουσιν ἀπὸ κακοῦ· μῆκος δὲ βίου ὁδοὶ δικαιοσύνης. Ὁ δεχό-
μενος παιδείαν ἐν ἀγαθοῖς ἔσται· ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους, σο-
φισθήσεται. Ὃς φυλάσσει τὰς ἑαυτοῦ ὁδοὺς, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ
ψυχήν· ἀγαπῶν δὲ ζωὴν αὐτοῦ, φείσεται στόματος αὐτοῦ. Πρὸ 18
συντριβῆς ἡγεῖται ὕβρις, πρὸ δὲ πτώματος κακοφροσύνη. Κρείσ- 19
σων πρᾳΰθυμος μετὰ ταπεινώσεως, ἢ ὃς διαιρεῖται σκῦλα μετὰ
ὑβριστῶν. Συνετὸς ἐν πράγμασιν εὑρετὴς ἀγαθῶν· πεποιθὼς δὲ 20
ἐπὶ Κυρίῳ, μακαριστός. Τοὺς σοφοὺς καὶ συνετοὺς φαύλους κα- 21
λοῦσιν· οἱ δὲ γλυκεῖς ἐν λόγῳ, πλεῖον ἀκούσονται. Πηγὴ ζωῆς ἔν- 22
νοια τοῖς κεκτημένοις· παιδεία δὲ ἀφρόνων κακή. Καρδία σοφοῦ 23
νοήσει τὰ ἀπὸ τοῦ ἰδίου στόματος, ἐπὶ δὲ χείλεσι φορέσει ἐπι-
γνωμοσύνην. Κηρία μέλιτος λόγοι καλοί· γλύκασμα δὲ αὐτῶν ἴα- 24
σις ψυχῆς. Εἰσὶν ὁδοὶ δοκοῦσαι εἶναι ὀρθαὶ ἀνδρὶ, τὰ μέντοι τε- 25
λευταῖα αὐτῶν βλέπει εἰς πυθμένα ᾅδου. Ἀνὴρ ἐν πόνοις πονεῖ 26

ἑαυτῷ, καὶ ἐκβιάζεται ἑαυτοῦ τὴν ἀπώλειαν· ὁ μέν τοι σκολιὸς
27 ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ στόματι φορεῖ τὴν ἀπώλειαν. Ἀνὴρ ἄφρων ὀρύσσει
28 ἑαυτῷ κακὰ, ἐπὶ δὲ τῶν ἑαυτοῦ χειλέων θησαυρίζει πῦρ. Ἀνὴρ
σκολιὸς διαπέμπεται κακὰ, καὶ λαμπτῆρα δόλου πυρσεύει κα-
29 κοῖς, καὶ διαχωρίζει φίλους. Ἀνὴρ παράνομος ἀποπειρᾶται φί-
30 λων, καὶ ἀπάγει αὐτοὺς ὁδοὺς οὐκ ἀγαθάς. Στηρίζων ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ, λογίζεται διεστραμμένα, ὁρίζει δὲ τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ πάν-
31 τα τὰ κακά· οὗτος κάμινός ἐστι κακῶν. Στέφανος καυχήσεως
32 γῆρας· ἐν δὲ ὁδοῖς δικαιοσύνης εὑρίσκεται. Κρείσσων ἀνὴρ μακρό-
θυμος ἰσχυροῦ, (καὶ ἀνὴρ φρόνησιν ἔχων γεωργίου μεγάλου)· ὁ δὲ
33 κρατῶν ὀργῆς, κρείσσων τοῦ καταλαμβανομένου πόλιν. Εἰς κόλπους
ἐπέρχεται πάντα τοῖς ἀδίκοις· παρὰ δὲ Κυρίου πάντα τὰ δίκαια.

ΚΕΦ. ΙΖ΄. XVII.

1 ΚΡΕΙΣΣΩΝ ψωμὸς μεθ' ἡδονῆς ἐν εἰρήνῃ, ἢ οἶκος πλήρης
2 πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ἀδίκων θυμάτων μετὰ μάχης. Οἰκέτης νοή-
μων κρατήσει δεσποτῶν ἀφρόνων, ἐν δὲ ἀδελφοῖς διελεῖται μέρη.
3 Ὥσπερ δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἄργυρος καὶ χρυσὸς, οὕτως ἐκ-
4 λεκταὶ καρδίαι παρὰ Κυρίῳ. Κακὸς ὑπακούει γλώσσης παρανό-
μων· δίκαιος δὲ οὐ προσέχει χείλεσι ψευδέσι. Τοῦ πιστοῦ ὅλος ὁ
5 κόσμος τῶν χρημάτων· τοῦ δὲ ἀπίστου οὐδὲ ὀβολός. Ὁ καταγε-
λῶν πτωχοῦ, παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν· ὁ δὲ ἐπιχαίρων
ἀπολλυμένῳ, οὐκ ἀθωωθήσεται· ὁ δὲ σπλαγχνιζόμενος ἐλεηθήσε-
6 ται. Στέφανος γερόντων τέκνα τέκνων· καύχημα δὲ τέκνων πα-
7 τέρες αὐτῶν. Οὐχ ἁρμόσει ἄφρονι χείλη περισσὰ, οὐδὲ δικαίῳ χεί-
8 λη ψευδῆ. Μισθὸς χαρίτων ἡ παιδεία τοῖς χρωμένοις· οὗ δ' ἂν
9 ἐπιστρέψῃ, εὐοδωθήσεται. Ὃς κρύπτει ἀδικήματα, ζητεῖ φιλίαν·
10 ὃς δὲ μισεῖ κρύπτειν, διίστησι φίλους καὶ οἰκείους. Συντρίβει ἀπει-
11 λὴ καρδίαν φρονίμου· ἄφρων δὲ μαστιγωθεὶς οὐκ αἰσθάνεται. Ἀντι-
λογίας ἐγερεῖ πᾶς κακός· ὁ δὲ Κύριος ἄγγελον ἀνελεήμονα ἐκ-
12 πέμψει αὐτῷ. Ἐμπεσεῖται μέριμνα ἀνδρὶ νοήμονι· οἱ δὲ ἄφρονες
13 διαλογιοῦνται κακά. Ὃς ἀποδίδωσι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, οὐ κινηθή-
14 σεται κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. Ἐξουσίαν δίδωσι λόγοις ἀρχὴ
15 δικαιοσύνης· προηγεῖται δὲ τῆς ἐνδείας στάσις καὶ μάχη. Ὃς δί-
καιον κρίνει τὸν ἄδικον, ἄδικον δὲ τὸν δίκαιον, ἀκάθαρτος καὶ

βδελυκτὸς παρὰ Θεῷ. Ἱνατί ὑπῆρξε χρήματα ἄφρονι; κτήσασθαι 16
γὰρ σοφίαν ἀκάρδιος οὐ δυνήσεται. Ὃς ὑψηλὸν ποιεῖ τὸν ἑαυτοῦ
οἶκον, ζητεῖ συντριβήν· ὁ δὲ σκολιάζων τοῦ μαθεῖν, ἐμπεσεῖται
εἰς κακά. Εἰς πάντα καιρὸν φίλος ὑπαρχέτω σοι, ἀδελφοὶ δὲ ἐν 17
ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔστωσαν· τούτου γὰρ χάριν γεννῶνται. Ἀνὴρ 18
ἄφρων ἐπικροτεῖ καὶ ἐπιχαίρει ἑαυτῷ, ὡς καὶ ὁ ἐγγυώμενος ἐγγύῃ
τὸν ἑαυτοῦ φίλον. Φιλαμαρτήμων χαίρει μάχαις· ὑψῶν θύραν 19
αὐτοῦ, ζητεῖ συντριβήν. Ὁ δὲ σκληροκάρδιος οὐ συναντᾷ ἀγαθοῖς· 20
ἀνὴρ εὐμετάβολος γλώσσῃ, ἐμπεσεῖται εἰς κακά. Καρδία δὲ ἄφρο- 21
νος ὀδύνη τῷ κεκτημένῳ αὐτήν· οὐκ εὐφραίνεται πατὴρ ἐφ' υἱῷ
ἀπαιδεύτῳ. (Υἱὸς δὲ φρόνιμος εὐφρανεῖ μητέρα αὐτοῦ.) Καρδία 22
εὐφραινομένη εὐεκτεῖν ποιεῖ· ἀνδρὸς δὲ λυπηροῦ ξηραίνεται τὰ ὀςᾶ.
Λαμβάνοντος δῶρα ἐν κόλπῳ ἀδίκως οὐ κατευοδοῦνται ὁδοί· ἀσε- 23
βὴς δὲ ἐκκλίνει ὁδοὺς δικαιοσύνης. Πρόσωπον συνετοῦ ἀνδρὸς σο- 24
φόν· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἄφρονος ἐπ' ἄκρου γῆς. Ὀργὴ πατρὶ 25
υἱὸς ἄφρων, καὶ ὀδύνη τῇ τεκούσῃ αὐτόν. Ζημιοῦν ἄνδρα δίκαιον 26
οὐ καλόν· οὐδὲ ὅσιον ἐπιβουλεύειν δυνάσταις δικαίοις. Ὃς φείδε- 27
ται ῥῆμα προέσθαι σκληρὸν, ἐπιγνώμων· μακρόθυμος δὲ ἀνὴρ φρό-
νιμος. Ἀνοήτῳ ἐπερωτήσαντι σοφία λογισθήσεται· ἐνεὸν δέ τις 28
ἑαυτὸν ποιήσας, δόξει φρόνιμος εἶναι.

ΚΕΦ. ΙΗ'. XVIII.

ΠΡΟΦΑΣΕΙΣ ζητεῖ ἀνὴρ βουλόμενος χωρίζεσθαι ἀπὸ φί- 1
λων, ἐν παντὶ δὲ καιρῷ ἐπονείδιστος ἔσται. Οὐ χρείαν ἔχει σο- 2
φίας ἐνδεὴς φρενῶν, μᾶλλον γὰρ ἀγάγεται ἀφροσύνῃ. Ὅταν ἔλθῃ 3
ἀσεβὴς εἰς βάθος κακῶν, καταφρονεῖ· ἐπέρχεται δὲ αὐτῷ ἀτιμία
καὶ ὄνειδος. Ὕδωρ βαθὺ λόγος ἐν καρδίᾳ ἀνδρός· ποταμὸς δὲ ανα- 4
πηδῶν (καὶ) πηγὴ ζωῆς. Θαυμάσαι πρόσωπον ἀσεβοῦς οὐ καλὸν, 5
οὐδὲ ὅσιον ἐκκλίνειν τὸ δίκαιον ἐν κρίσει. Χείλη ἄφρονος ἄγουσιν 6
αὐτὸν εἰς κακὰ, τὸ δὲ ςόμα αὐτοῦ τὸ θρασὺ θάνατον ἐπικαλεῖται.
Στόμα ἄφρονος συντριβὴ αὐτῷ, τὰ δὲ χείλη αὐτοῦ παγὶς τῇ ψυ- 7
χῇ αὐτοῦ. Ὀκνηροὺς καταβάλλει φόβος· ψυχαὶ δὲ ἀνδρογύνων 8
πεινάσουσιν. Ὁ μὴ ἰώμενος ἑαυτὸν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ἀδελφός 9
ἐστι τοῦ λυμαινομένου ἑαυτόν. Ἐκ μεγαλωσύνης ἰσχύος ὄνομα 10
Κυρίου· αὐτῷ δὲ προσδραμόντες δίκαιοι ὑψοῦνται. Ὕπαρξις πλου- 11

12 σίου ἀνδρὸς πόλις ὀχυρά· ἡ δὲ δόξα αὐτῆς μέγα ἐπισκιάζει. Πρὸ
13 συντριβῆς ὑψοῦται καρδία ἀνδρὸς, καὶ πρὸ δόξης ταπεινοῦται. Ὃς
ἀποκρίνεται λόγον πρὶν ἀκοῦσαι, ἀφροσύνη αὐτῷ ἐστι καὶ ὄνειδος.
14 Θυμὸν ἀνδρὸς πραΰνει θεράπων φρόνιμος· ὀλιγόψυχον δὲ ἄνδρα
15 τίς ὑποίσει; Καρδία φρονίμου κτᾶται αἴσθησιν· ὦτα δὲ σοφῶν
16 ζητεῖ ἔννοιαν. Δόμα ἀνθρώπου ἐμπλατύνει αὐτὸν, καὶ παρὰ δυ-
17 νάσταις καθιζάνει αὐτόν. Δίκαιος ἑαυτοῦ κατήγορος ἐν πρωτολο-
18 γίᾳ· ὡς δ' ἂν ἐπιβάλῃ ὁ ἀντίδικος, ἐλέγχεται. Ἀντιλογίας παύει
19 κλῆρος, ἐν δὲ δυνάσταις ὁρίζει. Ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμε-
νος, ὡς πόλις ὀχυρὰ καὶ ὑψηλὴ, ἰσχύει δὲ ὥσπερ τεθεμελιωμένον
20 βασίλειον. Ἀπὸ καρποῦ στόματος ἀνὴρ πιμπλήσει κοιλίαν αὐτοῦ,
21 ἀπὸ δὲ καρπῶν χειλέων αὐτοῦ ἐμπλησθήσεται. Θάνατος καὶ ζωὴ
ἐν χειρὶ γλώσσης· οἱ δὲ κρατοῦντες αὐτῆς, ἔδονται τοὺς καρποὺς
22 αὐτῆς. Ὃς εὗρε γυναῖκα ἀγαθὴν, εὗρε χάριτας· ἔλαβε δὲ παρὰ
Κυρίου ἱλαρότητα. Ὃς ἐκβάλλει γυναῖκα ἀγαθὴν, ἐκβάλλει τὰ
23 ἀγαθά· ὁ δὲ κατέχων μοιχαλίδα, ἄφρων καὶ ἀσεβής. Δεήσεις φθέγ-
24 γεται πένης· ὁ δὲ πλούσιος ἀποκρίνεται σκληρά. Ἀνὴρ ἑταίρων
πρὸς ἑταιρίαν· καὶ ἔστι φίλος προσκολληθεὶς ὑπὲρ ἀδελφόν.

ΚΕΦ. ΙΘ'. XIX.

1 ΚΡΕΙΣΣΩΝ ἐστὶ πτωχὸς πορευόμενος ἐν ἁπλότητι αὐτοῦ, ἢ
2 στρεβλὸς τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἀνόητος. Καίγε χωρὶς
ἐπιστήμης ψυχὴ οὐκ ἀγαθή· καὶ ὁ σπεύδων τοῖς ποσὶν, ἁμαρτά-
3 νει. Ἀφροσύνη ἀνδρὸς λυμαίνεται τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ· τὸν δὲ Θεὸν
4 αἰτιᾶται τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Πλοῦτος προστίθησι φίλους πολλούς·
5 ὁ δὲ πτωχὸς καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπάρχοντος φίλου λείπεται. Μάρτυς
ψευδὴς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται· ὁ δὲ ἐγκαλῶν ἀδικίας, οὐ διαφεύ-
6 ξεται. Πολλοὶ θεραπεύουσι πρόσωπα βασιλέων· πᾶς δὲ ὁ κακὸς
7 γίνεται ὄνειδος ἀνδρί. Πᾶς ὃς ἀδελφὸν πτωχὸν μισεῖ, καὶ φιλίας
μακρὰν ἔσται. Ἔννοια ἀγαθὴ τοῖς εἰδόσιν αὐτὴν ἐγγιεῖ· ἀνὴρ δὲ
φρόνιμος εὑρήσει αὐτήν. Ὁ πολλὰ κακοποιῶν, τελεσιουργεῖ κα-
8 κίαν· ὃς δὲ ἐρεθίζει λόγους, οὐ σωθήσεται. Ὁ κτώμενος φρόνησιν,
9 ἀγαπᾷ ἑαυτόν· ὃς δὲ φυλάσσει φρόνησιν, εὑρήσει ἀγαθά. Μάρτυς
ψευδὴς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται· ὃς δ' ἂν ἐκκαύσῃ κακίαν, ἀπολεῖται
10 ὑπ' αὐτῆς. Οὐ συμφέρει ἄφρονι τρυφὴ, καὶ ἐὰν οἰκέτης ἄρξηται

μεθ' ὕβρεως δυναστῶν. Νοήμων ἀνὴρ μακροθυμεῖ· τὸ δὲ καύχημα 11
αὐτοῦ ἐπέρχεται παρανόμοις. Βασιλέως ἀπειλὴ ὁμοία βρυγμῷ 12
λέοντος· ὥσπερ δὲ δρόσος ἐπὶ χόρτῳ, οὕτως τὸ ἱλαρὸν αὐτοῦ. Αἰ- 13
σχύνη πατρὶ υἱὸς ἄφρων, (καὶ ὀδύνη τῇ τεκούσῃ αὐτοῦ)· καὶ οὐχ
ἁγναὶ εὐχαὶ ἀπὸ μισθώματος ἑταίρας. Οἶκον καὶ ὕπαρξιν μερί- 14
ζουσι πατέρες παισί· παρὰ δὲ Κυρίου ἁρμόζεται γυνὴ ἀνδρί. Δει- 15
λία κατέχει ἀνδρόγυνον· ψυχὴ δὲ ἀεργοῦ πεινάσει. Ὃς φυλάσσει 16
ἐντολὴν, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν· ὁ δὲ καταφρονῶν τῶν ἑαυτοῦ
ὁδῶν, ἀπολεῖται Δανείζει Κυρίῳ ὁ ἐλεῶν πτωχόν· κατὰ δὲ τὸ 17
δόμα αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ. Παίδευε υἱόν σου, οὕτως γὰρ ἔςαι 18
εὔελπις· εἰς δὲ ὕβριν μὴ ἐπαίρου τῇ ψυχῇ σου. Κακόφρων ἀνὴρ 19
πολλὰ ζημιωθήσεται· ἐὰν δὲ λοιμεύηται, καὶ τὴν ψυχὴν (αὐτοῦ)
προσθήσει. Ἄκουε υἱὲ παιδείαν πατρός σου, ἵνα σοφὸς γένῃ ἐπ' 20
ἐσχάτων σου. Πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός· ἡ δὲ βουλὴ τοῦ 21
Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ. Καρπὸς ἀνδρὶ ἐλεημοσύνη· κρείσσων 22
δὲ πτωχὸς δίκαιος ἢ πλούσιος ψεύστης. Φόβος Κυρίου εἰς ζωὴν 23
ἀνδρί· ὁ δὲ ἄφοβος αὐλισθήσεται ἐν τόποις, οὗ οὐκ ἐπισκοπεῖται
γνῶσις. Ὁ ἐγκρύπτων εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ χεῖρας ἀδίκως, οὐδὲ 24
τῷ ςόματι οὐ μὴ προσαγάγῃ αὐτάς. Λοιμοῦ μαςιγουμένου, ἄφρων 25
πανουργότερος ἔσται· ἐὰν δὲ ἐλέγχῃς ἄνδρα φρόνιμον, νοήσει αἴ-
σθησιν. Ὁ ἀτιμάζων πατέρα καὶ ἀπωθούμενος μητέρα αὐτοῦ, 26
καταισχυνθήσεται καὶ ἐπονείδιστος ἔςαι. Υἱὸς ἀπολειπόμενος φυ- 27
λάξαι παιδείαν πατρὸς, μελετήσει ῥήσεις κακάς. Ὁ ἐγγυώμενος 28
παῖδα ἄφρονα, καθυβρίσει δικαίωμα· στόμα δὲ ἀσεβῶν καταπίεται
κρίσεις. Ἑτοιμάζονται ἀκολάςοις μάστιγες, καὶ τιμωρίαι ὤμοις 29
ἀφρόνων.

ΚΕΦ. Κ΄. XX.

ΑΚΟΛΑΣΤΟΝ οἶνος, καὶ ὑβριστικὸν μέθη· πᾶς δὲ ὁ συμ- 1
μενόμενος, οὐκ ἔσται σοφός. (Πᾶς δὲ ἄφρων τοιούτοις συμπλέκε-
ται.) Οὐ διαφέρει ἀπειλὴ βασιλέως θυμοῦ λέοντος· ὁ δὲ παροξύ- 2
νων αὐτὸν, ἁμαρτάνει εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. Δόξα ἀνδρὶ ἀποστρέ- 3
φεσθαι λοιδορίας· πᾶς δὲ ἄφρων τοιούτοις συμπλέκεται. Ὀνειδι- 4
ζόμενος ὀκνηρὸς οὐκ αἰσχύνεται, ὡσαύτως καὶ ὁ δανειζόμενος σῖτον
ἐν ἀμητῷ. Ὕδωρ βαθὺ βουλὴ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός· ἀνὴρ δὲ φρόνιμος 5

6 ἐξαντλήσει αὐτήν. Μέγα ἄνθρωπος καὶ τίμιον ἀνὴρ ἐλεήμων· ἄν-
7 δρα δὲ πιστὸν ἔργον εὑρεῖν. Ὃς ἀναστρέφεται ἄμωμος ἐν δικαιο-
8 σύνῃ, μακαρίους τοὺς παῖδας αὐτοῦ καταλείψει. Ὅταν καθίσῃ
βασιλεὺς δίκαιος ἐπὶ θρόνου, οὐκ ἐναντιοῦται ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ
9 πᾶν πονηρόν. Τίς καυχήσεται ἁγνὴν ἔχειν τὴν καρδίαν; ἢ τίς
20 παῤῥησιάσεται καθαρὸς εἶναι ἀπὸ ἁμαρτιῶν; Κακολογοῦντος πα-
τέρα ἢ μητέρα σβεσθήσεται λαμπτὴρ, αἱ δὲ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν
21 αὐτοῦ ὄψονται σκότος. Μερὶς ἐπισπουδαζομένη ἐν πρώτοις, ἐν
22 τοῖς τελευταίοις οὐκ εὐλογηθήσεται. Μὴ εἴπῃς· τίσομαι τὸν ἐχθρόν·
10 ἀλλὰ ὑπόμεινον τὸν Κύριον, ἵνα σοι βοηθήσῃ. Στάθμιον μέγα, καὶ
11 μέτρα δισσὰ, ἀκάθαρτα ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἀμφότερα· καὶ ὁ ποιῶν
αὐτὰ, ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ συμποδισθήσεται. Νεανίσκος
12 μετὰ ὁσίου, καὶ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς αὐτοῦ. Οὖς ἀκούει, καὶ ὀφθαλμὸς
13 ὁρᾷ· Κυρίου ἔργα καὶ ἀμφότερα. Μὴ ἀγάπα καταλαλεῖν, ἵνα μὴ
ἐξαρθῇς· διάνοιξον δὲ τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἐμπλήσθητι ἄρτων.
14 Πονηρὸν, πονηρὸν, ἐρεῖ ὁ κτώμενος· καὶ πορευθεὶς, τότε καυχή-
15 σεται. Ἔστι χρυσίον, καὶ πλῆθος ἐσωτάτων, καὶ σκεῦος τίμιον
16 χείλη γνώσεως. Λάβε τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ὅτι ἐνεγγυήσατο ἀλλό-
17 τριον, καὶ περὶ ξένης ἐνεχύρασεν αὐτόν. Ἡδύνθη ἀνθρώπῳ ἄρτος
ψεύδους· καὶ μετὰ τοῦτο πληρωθήσεται τὸ στόμα αὐτοῦ ψηφῖδος.
18 Λογισμὸς ἐν βουλῇ ἑτοιμασθήσεται· καὶ ἐν κυβερνήσεσι ποίει πό-
19 λεμον. Ἀποκαλύπτων μυστήριον, πορεύεται δόλῳ· καὶ ἀπατῶντι
23 χείλη αὐτοῦ μὴ συναναμίσγου. Βδέλυγμα Κυρίῳ δισσὸν στάθμιον,
24 καὶ ζυγὸς δόλιος οὐ καλὸν ἐνώπιον αὐτοῦ. Παρὰ Κυρίου εὐθύνε-
25 ται διαβήματα ἀνδρί· θνητὸς δὲ πῶς ἂν νοήσαι τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ;
Παγὶς ἀνδρὶ ταχύ τι τῶν ἰδίων ἁγιάσαι· μετὰ γὰρ τὸ εὔξασθαι
26 μετανοεῖν γίνεται. Λικμήτωρ ἀσεβῶν βασιλεὺς σοφὸς, καὶ ἐπιβα-
27 λεῖ αὐτοῖς τροχόν. Φῶς Κυρίου πνοὴ ἀνθρώπων, (ἢ λύχνος,) ὃς
28 ἐρευνᾷ ταμιεῖα κοιλίας. Ἐλεημοσύνη καὶ ἀλήθεια φυλακὴ βασιλεῖ,
καὶ περικυκλώσουσιν ἐν δικαιοσύνῃ τὸν θρόνον αὐτοῦ. Κόσμος νεα-
29.30 νίαις σοφία· δόξα δὲ πρεσβυτέρων πολιαί. Ὑπώπια καὶ συντρίμ-
ματα συναντᾷ κακοῖς, πληγαὶ δὲ εἰς ταμιεῖα κοιλίας.

ΨΑΛΜ. ΚΑ'. XXI.

1 ΩΣΠΕΡ ὁρμὴ ὕδατος, οὕτως καρδία βασιλέως ἐν χειρὶ Θεοῦ·

οὗ δ' ἂν θέλων νεύσῃ, ἔκλινεν αὐτήν. Πᾶς ἀνὴρ φαίνεται ἑαυτῷ 2
δίκαιος· κατευθύνει δὲ καρδίας Κύριος. Ποιεῖν δίκαια καὶ ἀλη- 3
θεύειν, ἀρεστὰ παρὰ Θεῷ μᾶλλον ἢ θυσιῶν αἷμα. Μεγαλόφρων 4
ἐφ' ὕβρει θρασυκάρδιος· λαμπτὴρ δὲ ἀσεβῶν ἁμαρτίαι. Λογισμοὶ 5
συντέμνοντος πλὴν εἰς περισσείαν· καὶ πᾶς ἐπισπουδάζων πλὴν εἰς
ὑστέρημα. Ὁ ἐνεργῶν θησαυρίσματα γλώσσῃ ψευδεῖ, μάταια διώ- 6
κει (καὶ ἔρχεται) ἐπὶ παγίδας θανάτου. Ὄλεθρος ἀσεβέσιν ἐπιξε- 7
νωθήσεται· οὐ γὰρ βούλονται πράσσειν τὰ δίκαια. Πρὸς τοὺς σκο- 8
λιοὺς σκολιὰς ὁδοὺς ἀποστελεῖ ὁ Θεός· ἁγνὰ γὰρ (καὶ) ὀρθὰ τὰ
ἔργα αὐτοῦ. Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας ὑπαίθρου, ἢ ἐν κεκονια- 9
μένοις μετὰ ἀδικίας καὶ ἐν οἴκῳ κοινῷ. Ψυχὴ ἀσεβοῦς ἐπιθυμή- 10
σει πονηρόν· οὐκ ἐλεηθήσεται ὑπ' οὐδενὸς τῶν ἀνθρώπων. Ζη- 11
μιουμένου ἀκολάστου, πανουργότερος γίνεται ὁ ἄκακος· συνιὼν
δὲ σοφὸς δέξεται γνῶσιν. Συνιεῖ δίκαιος καρδίας ἀσεβῶν, καὶ 12
φαυλίζει ἀσεβεῖς ἐν κακοῖς. Ὃς φράσσει τὰ ὦτα αὐτοῦ τοῦ μὴ 13
ὑπακοῦσαι ἀσθενοῦς, καὶ αὐτὸς ἐπικαλέσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ εἰσ-
ακούων. Δόσις λάθριος ἀνατρέπει ὀργάς· δώρων δὲ ὁ φειδόμενος 14
θυμὸν ἐγείρει ἰσχυρόν. Εὐφροσύνη δικαίων ποιεῖν κρῖμα· ὅσιος δὲ 15
ἀκάθαρτος παρὰ κακούργοις. Ἀνὴρ πλανώμενος ἐξ ὁδοῦ δικαιο- 16
σύνης, ἐν συναγωγῇ γιγάντων ἀναπαύσεται. Ἀνὴρ ἐνδεὴς ἀγαπᾷ 17
εὐφροσύνην· φιλῶν οἶνον καὶ ἔλαιον οὐ πλουτήσει. Περικάθαρμα 18
δὲ δικαίου ἄνομος, καὶ ἀντὶ εὐθέων ἀσύνθετος. Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐν 19
γῇ ἐρήμῳ, ἢ μετὰ γυναικὸς μαχίμου (καὶ γλωσσώδους) καὶ ὀργί-
λου. Θησαυρὸς ἐπιθυμητὸς ἀναπαύσεται ἐπὶ δώματος σοφοῦ· ἄφρο- 20
νες δὲ ἄνδρες καταπίονται αὐτόν. Ὁδὸς δικαιοσύνης καὶ ἐλεημο- 21
σύνης εὑρήσει ζωὴν καὶ δόξαν. Πόλεως ὀχυρᾶς ἐπέβη σοφός, καὶ 22
καθεῖλε τὸ ὀχύρωμα ἐφ' ᾧ ἐπεποίθεισαν οἱ ἀσεβεῖς. Ὃς φυλάσ- 23
σει τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τὴν γλῶσσαν, διατηρεῖ ἐκ θλίψεως τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ. Θρασὺς καὶ αὐθάδης καὶ ἀλαζὼν λοιμὸς καλεῖται· 24
ὃς δὲ μνησικακεῖ, παράνομος. Ἐπιθυμίαι ὀκνηρὸν ἀποκτενοῦσιν· 25
οὐ γὰρ προαιροῦνται αἱ χεῖρες αὐτοῦ ποιεῖν τι. Ἀσεβὴς ἐπιθυμεῖ 26
ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπιθυμίας κακάς· ὁ δὲ δίκαιος ἐλεεῖ καὶ οἰκτεί-
ρει ἀφειδῶς. Θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα Κυρίῳ· καὶ γὰρ παρανό- 27
μως προσφέρουσιν αὐτάς. Μάρτυς ψευδὴς ἀπολεῖται· ἀνὴρ δὲ 28
ὑπήκοος φυλασσόμενος λαλήσει. Ἀσεβὴς ἀνὴρ ἀναιδῶς ὑφίσταται 29
προσώπῳ· ὁ δὲ εὐθὺς αὐτὸς συνιεῖ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ. Οὐκ ἔστι 30

31 σοφία, οὐκ ἔστιν ἀνδρεία, οὐκ ἔστι βουλὴ πρὸς τὸν ἀσεβῆ. Ἵπ-
πος ἑτοιμάζεται εἰς ἡμέραν πολέμου· παρὰ δὲ Κυρίου ἡ βοήθεια.

ΚΕΦ. ΚΒ'. XXII.

1 ΑΙΡΕΤΩΤΕΡΟΝ ὄνομα καλὸν ἢ πλοῦτος πολύς, ὑπὲρ δὲ ἀρ-
2 γύριον καὶ χρυσίον χάρις ἀγαθή. Πλούσιος καὶ πτωχὸς συνήντη-
3 σαν ἀλλήλοις· ἀμφοτέρους δὲ ὁ Κύριος ἐποίησε. Πανοῦργος ἰδὼν
πονηρὸν τιμωρούμενον κραταιῶς, αὐτὸς παιδεύεται· οἱ δὲ ἄφρονες
4 παρελθόντες ἐζημιώθησαν. Γενεὰ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ πλοῦ-
5 τος, καὶ δόξα, καὶ ζωή. Τρίβολοι καὶ παγίδες ἐν ὁδοῖς σκολιαῖς·
6 ὁ δὲ φυλάσσων τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν, ἀφέξεται αὐτῶν. Ἐγκαινισμὸς
νέου κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καίγε ὅταν γηράσῃ, οὐκ ἀποστήσεται
7 ἀπ᾽ αὐτοῦ. Πλούσιοι πτωχῶν ἄρξουσι· καὶ οἰκέται ἰδίοις δεσπό-
8 ταις δανειοῦσιν. Ὁ σπείρων φαῦλα, θερίσει κακά· πληγὴν δὲ ἔρ-
γων αὐτοῦ συντελέσει. Ἄνδρα ἱλαρὸν καὶ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός·
9 ματαιότητα δὲ ἔργων αὐτοῦ συντελέσει. Ὁ ἐλεῶν πτωχόν, αὐ-
τὸς διατραφήσεται· τῶν γὰρ ἑαυτοῦ ἄρτων δέδωκε τῷ πτωχῷ.
Νίκην καὶ τιμὴν περιποιεῖται ὁ δῶρα διδούς· τὴν μέν τοι ψυχὴν
10 ἀφαιρεῖται τῶν κεκτημένων. Ἔκβαλε ἐκ συνεδρίου λοιμόν, καὶ
συνεξελεύσεται αὐτῷ νεῖκος· ὅταν γὰρ καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ, πάντας
11 ἀτιμάζει. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες
12 ἄμωμοι· χείλεσι ποιμαίνει βασιλεύς. Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ Κυρίου δια-
13 τηροῦσιν αἴσθησιν· φαυλίζει δὲ λόγους παράνομος. Προφασίζεται
καὶ λέγει ὀκνηρός· λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φονευ-
14 ταί. Βόθρος βαθὺς στόμα παρανόμου· ὁ δὲ μισηθεὶς ὑπὸ Κυ-
ρίου, ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν. Εἰσὶν ὁδοὶ κακαὶ ἐνώπιον ἀνδρός, καὶ
οὐκ ἀγαπᾷ τοῦ ἀποστρέψαι ἀπ᾽ αὐτῶν· ἀποστρέφειν δὲ δεῖ ἀπὸ
15 ὁδοῦ σκολιᾶς καὶ κακῆς. Ἄνοια ἐξῆπται καρδία νέου· ῥάβδος δὲ
16 καὶ παιδεία μακρὰν ἀπ᾽ αὐτοῦ. Ὁ συκοφαντῶν πένητα, πολλὰ
17 ποιεῖ τὰ ἑαυτοῦ (κακά)· δίδωσι δὲ πλουσίῳ ἐπ᾽ ἐλάσσονι. Λόγοις
σοφῶν παράβαλε σὸν οὖς, καὶ ἄκουε ἐμὸν λόγον· τὴν δὲ σὴν καρ-
18 δίαν ἐπίστησον, ἵνα γνῷς ὅτι καλοί εἰσιν. Καὶ ἐὰν ἐμβάλῃς αὐ-
19 τοὺς εἰς τὴν καρδίαν σου, εὐφρανοῦσί σε ἅμα ἐπὶ σοῖς χείλεσιν· ἵνα
σου γένηται ἐπὶ Κύριον ἡ ἐλπίς, καὶ γνωρίσῃ σοι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.
20 Καὶ σὺ δὲ ἀπόγραψε αὐτὰ σεαυτῷ τρισσῶς, εἰς βουλὴν καὶ γνῶ-

σιν (ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς καρδίας σου). Διδάσκω οὖν σε ἀληθῆ λό- 21
γον, (καὶ γνῶσιν ἀληθῆ ὑπακούειν,) τοῦ ἀποκρίνεσθαί (σε) λόγους
ἀληθείας τοῖς προβαλλομένοις σοι. Μὴ ἀποβιάζου πένητα, πτωχὸς 22
γάρ ἐστι· καὶ μὴ ἀτιμάσῃς ἀσθενῆ ἐν πύλαις. Ὁ γὰρ Κύριος κρι- 23
νεῖ αὐτοῦ τὴν δίκην, καὶ ῥύσει τὴν ἄσυλον ψυχήν. Μὴ ἴσθι ἑταῖ- 24
ρος ἀνδρὶ θυμώδει, φίλῳ δὲ ὀργίλῳ μὴ συναυλίζου· μήποτε μάθῃς 25
τῶν ὁδῶν αὐτοῦ, καὶ λάβῃς βρόχους τῇ σῇ ψυχῇ. Μὴ δίδου σεαυ- 26
τὸν εἰς ἐγγύην, αἰσχυνόμενος πρόσωπον· ἐὰν γὰρ μὴ ἔχῃς πόθεν 27
ἀποτίσῃς, λήψονται τὸ στρῶμα τὸ ὑπὸ τὰς πλευράς σου. Μὴ μέ- 28
ταιρε ὅρια αἰώνια, ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες σου. Ὁρατικὸν ἄνδρα καὶ 29
ὀξὺν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ βασιλεῦσι δεῖ παρεστάναι, καὶ μὴ παρ-
εστάναι ἀνδράσι νωθροῖς.

ΚΕΦ. ΚΓ΄. XXIII.

ΕΑΝ καθίσῃς δειπνεῖν ἐπὶ τραπέζης δυνάστου, νοητῶς νόει 1
τὰ παρατιθέμενά σοι· καὶ ἐπίβαλλε τὴν χεῖρά σου, εἰδὼς ὅτι τοιαῦ- 2
τά σε δεῖ παρασκευάσαι. Εἰ δὲ ἀπληστότερος εἶ, μὴ ἐπιθύμει 3
τῶν ἐδεσμάτων αὐτοῦ· ταῦτα γὰρ ἔχεται ζωῆς ψευδοῦς. Μὴ παρ- 4
εκτείνου πένης ὢν πλουσίῳ· τῇ δὲ σῇ ἐννοίᾳ ἀπόσχου. Ἐὰν ἐπι- 5
στήσῃς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτὸν, οὐδαμοῦ φανεῖται· κατεσκεύα-
σται γὰρ αὐτῷ πτέρυγες ὥσπερ ἀετοῦ, καὶ ὑποστρέφει εἰς τὸν
οἶκον τοῦ προεστηκότος αὐτοῦ. Μὴ συνδείπνει ἀνδρὶ βασκάνῳ, 6
μηδὲ ἐπιθύμει τῶν βρωμάτων αὐτοῦ· ὃν τρόπον γὰρ εἴ τις κατα- 7
πίοι τρίχα, οὕτως ἐσθίει καὶ πίνει. Μηδὲ πρὸς σὲ εἰσαγάγῃς αὐ-
τὸν, καὶ φάγῃς τὸν ψωμόν σου μετ' αὐτοῦ· ἐξεμέσῃ γὰρ αὐτὸν, 8
καὶ λυμανεῖται τοὺς λόγους σου τοὺς καλούς. Εἰς ὦτα ἄφρονος 9
μηδὲν λέγε, μήποτε μυκτηρίσῃ τοὺς συνετοὺς λόγους σου. Μὴ 10
μεταθῇς ὅρια αἰώνια, (ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες σου,) εἰς δὲ κτῆμα ὀρ-
φανῶν μὴ εἰσέλθῃς· ὁ γὰρ λυτρούμενος αὐτοὺς Κύριος, κραταιός 11
ἐστι, καὶ κρινεῖ τὴν κρίσιν αὐτῶν μετὰ σοῦ. Δὸς εἰς παιδείαν τὴν 12
καρδίαν σου, τὰ δὲ ὦτά σου ἑτοίμασον λόγοις αἰσθήσεως. Μὴ 13
ἀπόσχῃ νήπιον παιδεύων· ὅτι ἐὰν πατάξῃς αὐτὸν ῥάβδῳ, οὐ μὴ
ἀποθάνῃ. Σὺ μὲν γὰρ πατάξεις αὐτὸν ῥάβδῳ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐ- 14
τοῦ ἐκ θανάτου ῥύσῃ. Υἱὲ ἐὰν σοφὴ γένηταί σου ἡ καρδία, εὐφρα- 15
νεῖς καὶ τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ ἐνδιαθρύψει λόγοις τὰ σὰ χείλη 16

17 πρὸς τὰ ἐμὰ χείλη, ἐὰν ὀρθὰ ὦσι. Μὴ ζηλούτω ἡ καρδία σου ἁμαρ-
18 τωλούς, ἀλλὰ ἐν φόβῳ Κυρίου ἴσθι ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐὰν γὰρ τη-
ρήσῃς ταῦτα, ἔσται σοι ἔγγονα, ἡ δὲ ἐλπίς σου οὐκ ἀποστήσεται.
19 Ἄκουε υἱὲ, καὶ σοφὸς γίνου, καὶ κατεύθυνε ἐννοίας σῆς καρδίας.
20 Μὴ ἴσθι οἰνοπότης, μηδὲ ἐκτείνου συμβολαῖς, κρεῶν τε ἀγορασμοῖς·
21 πᾶς γὰρ μέθυσος καὶ πορνοκόπος πτωχεύσει, καὶ ἐνδύσεται διεῤ-
22 ῥηγμένα καὶ ῥακώδη πᾶς ὑπνώδης. Ἄκουε υἱὲ πατρὸς τοῦ γεν-
23 νήσαντός σε, καὶ μὴ καταφρόνει ὅτι γεγήρακέ σου ἡ μήτηρ. Ἀλή-
θειαν κτῆσαι, καὶ μὴ ἀπώσῃ σοφίαν καὶ παιδείαν καὶ σύνεσιν.
24 Καλῶς ἐκτρυφήσει πατὴρ δίκαιος, ἐπὶ δὲ υἱῷ σοφῷ εὐφρανθήσεται
25 ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· εὐφραινέσθω ὁ πατήρ σου καὶ ἡ μήτηρ σου ἐπὶ
26 σοὶ, καὶ χαιρέτω ἡ τεκοῦσά σε. Δός μοι υἱὲ σὴν καρδίαν, οἱ δὲ σοὶ
27 ὀφθαλμοὶ ἐμὰς ὁδοὺς τηρείτωσαν. Πίθος γὰρ τετρημένος ἐστὶν
28 ἀλλότριος οἶκος, καὶ φρέαρ στενὸν ἀλλότριον. Οὗτος γὰρ συντό-
29 μως ἀπολεῖται, καὶ πᾶς παράνομος ἀναλωθήσεται. Τίνι οὐαί;
τίνι θόρυβος; τίνι κρίσεις; τίνι ἀηδεῖς λέσχαι; τίνι συντρίμματα
30 διακενῆς; τίνος πελιδνοὶ ὀφθαλμοί; Οὐ τῶν ἐγχρονιζόντων ἐν οἴ-
31 νοις; οὐ τῶν ἰχνευόντων ποῦ πότοι γίνονται; Μὴ μεθύσκεσθε οἴ-
νῳ, ἀλλὰ ὁμιλεῖτε ἀνθρώποις δικαίοις, καὶ ὁμιλεῖτε ἐν περιπάτοις.
Ἐὰν γὰρ εἰς τὰς φιάλας καὶ εἰς τὰ ποτήρια δῷς τοὺς ὀφθαλμούς
32 σου, ὕστερον περιπατήσεις γυμνότερος ὑπέρου, τὸ δὲ ἔσχατον ὥσπερ
ὑπὸ ὄφεως πεπληγὼς ἐκτείνεται, καὶ ὥσπερ ὑπὸ κεράστου διαχεῖ-
33 ται αὐτοῦ ὁ ἰός. Οἱ ὀφθαλμοί σου ὅταν ἴδωσιν ἀλλοτρίαν, τὸ στό-
34 μα σου τότε λαλήσει σκολιά· καὶ κατακείσῃ ὥσπερ ἐν καρδίᾳ θα-
35 λάσσης, καὶ ὥσπερ κυβερνήτης ἐν πολλῷ κλύδωνι. Ἐρεῖς δέ· τύ-
πτουσί με καὶ οὐκ ἐπόνεσα, καὶ ἐνέπαιξάν μοι, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν·
πότε ὄρθρος ἔσται, ἵνα ἐλθὼν ζητήσω μεθ' ὧν συνελεύσομαι;

ΚΕΦ. ΚΔ'. XXIV.

1 ΥΙΕ μὴ ζηλώσῃς κακοὺς ἄνδρας, μηδὲ ἐπιθυμήσῃς εἶναι μετ'
2 αὐτῶν· ψευδῆ γὰρ μελετᾷ ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ πόνους τὰ χείλη
3 αὐτῶν λαλεῖ. Μετὰ σοφίας οἰκοδομεῖται οἶκος, καὶ μετὰ συνέσεως
4 ἀνορθοῦται· καὶ μετὰ αἰσθήσεως ἐμπίπλαται ταμιεῖα (ἐκ) παντὸς
5 πλούτου τιμίου καὶ καλοῦ. Κρείσσων σοφὸς ἰσχυροῦ, καὶ ἀνὴρ
6 φρόνησιν ἔχων γεωργίου μεγάλου. Μετὰ κυβερνήσεως γίνεται πό-

λεμος, βοήθεια δὲ μετὰ καρδίας βουλευτικῆς. Σοφία καὶ ἔννοια 7
ἀγαθὴ ἐν πύλαις σοφῶν· σοφοὶ οὐκ ἐκκλίνουσιν ἐκ στόματος Κυ-
ρίου, ἀλλὰ λογίζονται ἐν συνεδρίοις. Ἀπαιδεύτοις συναντᾷ θάνα- 8
τος, ἀποθνήσκει δὲ ἄφρων ἐν ἁμαρτίαις. Ἀκαθαρσία ἀνδρὶ λοιμῷ· 9
ἐμμολυνθήσεται ἐν ἡμέρᾳ κακῇ καὶ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ἕως ἂν ἐκ- 10
λείπῃ. Ῥῦσαι ἀγομένους εἰς θάνατον, καὶ ἐκπρίου κτεινομένους, 11
μὴ φείσῃ. Ἐὰν δὲ εἴπῃς· οὐκ οἶδα τοῦτον, γίνωσκε, ὅτι ὁ Κύριος 12
καρδίας πάντων γινώσκει, καὶ ὁ πλάσας πνοὴν πᾶσιν, αὐτὸς οἶδε
πάντα, ὃς ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Φάγε μέλι υἱὲ, 13
ἀγαθὸν γὰρ κηρίον, ἵνα γλυκανθῇ σου ὁ φάρυγξ· οὕτως αἴσθησις 14
σοφίας τῇ σῇ ψυχῇ· ἐὰν γὰρ εὕρῃς, ἔσται καλὴ ἡ τελευτή σου, καὶ
ἐλπίς σε οὐκ ἐγκαταλείψει. Μὴ προσαγάγῃς ἀσεβῆ νομῇ δικαίου, 15
μηδὲ ἀπατηθῇς χορτασίᾳ κοιλίας. Ἑπτάκις γὰρ πεσεῖται ὁ δίκαιος, 16
καὶ ἀναστήσεται· οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν κακοῖς. Ἐὰν πέσῃ 17
ὁ ἐχθρός σου, μὴ ἐπιχαρῇς αὐτῷ, ἐν δὲ τῷ ὑποσκελίσματι αὐτοῦ
μὴ ἐπαίρου· ὅτι ὄψεται Κύριος καὶ οὐκ ἀρέσει αὐτῷ, καὶ ἀποςρέ- 18
ψει τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ. Μὴ χαῖρε ἐπὶ κακοποιοῖς, μηδὲ 19
ζήλου ἁμαρτωλούς· οὐ γὰρ μὴ γένηται ἔκγονα πονηρῷ, λαμπτὴρ 20
δὲ ἀσεβῶν σβεσθήσεται. Φοβοῦ τὸν Θεὸν υἱὲ καὶ βασιλέα, καὶ μηδ' 21
ἑτέρῳ αὐτῶν ἀπειθήσῃς· ἐξαίφνης γὰρ τίσονται τοὺς ἀσεβεῖς, τὰς 22
δὲ τιμωρίας ἀμφοτέρων τίς γνώσεται; λόγον φυλασσόμενος υἱὸς,
ἀπωλείας ἐκτὸς ἔσται· δεχόμενος δὲ ἐδέξατο αὐτόν. Μηδὲν ψεῦδος
ἀπὸ γλώσσης βασιλέως λεγέσθω, καὶ οὐδὲν ψεῦδος ἀπὸ γλώσσης
αὐτοῦ οὐ μὴ ἐξέλθῃ. Μάχαιρα γλῶσσα βασιλέως καὶ οὐ σαρκίνη·
ὃς δ' ἂν παραδοθῇ, συντριβήσεται. Ἐὰν γὰρ ὀξυνθῇ ὁ θυμὸς αὐ-
τοῦ, σὺν νεύροις ἀνθρώπους ἀναλίσκει, καὶ ὀστᾶ ἀνθρώπων κατα-
τρώγει, καὶ συγκαίει ὥσπερ φλὸξ, ὥστε ἄβρωτα εἶναι νεοσσοῖς ἀε-
τῶν. Τοὺς (δὲ) ἐμοὺς λόγους υἱὲ φοβήθητι, καὶ δεξάμενος αὐτοὺς 1
μετανόει. Τάδε λέγει ὁ ἀνὴρ τοῖς πιστεύουσι Θεῷ, καὶ παύομαι.
Ἀφρονέστατος γάρ εἰμι πάντων ἀνθρώπων, καὶ φρόνησις ἀνθρώ- 2
που οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοί. Θεὸς δὲ δεδίδαχέ με σοφίαν, καὶ γνῶσιν 3
ἁγίων ἔγνωκα. Τίς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ κατέβη; τίς συν- 4
ήγαγεν ἀνέμους ἐν κόλπῳ; τίς συνέστρεψεν ὕδωρ ἐν ἱματίῳ; τίς
ἐκράτησε πάντων τῶν ἄκρων τῆς γῆς; τί ὄνομα αὐτῷ; ἢ τί ὄνο-
μα τῷ τέκνῳ αὐτοῦ, ἵνα γνῷς. Πάντες λόγοι Θεοῦ πεπυρωμένοι· 5
ὑπερασπίσει δὲ αὐτὸς τῶν εὐλαβουμένων αὐτόν. Μὴ προσθῇς τοῖς 6

7 λόγοις αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἐλέγξῃ σε, καὶ ψευδὴς γένῃ. Δύο αἰτοῦμαι
8 παρὰ σοῦ, μὴ ἀφέλῃς μου χάριν, πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με· μάταιον
λόγον καὶ ψευδῆ μακράν μου ποίησον, πλοῦτον δὲ καὶ πενίαν μή
9 μοι δῷς· σύνταξον δέ μοι (πάντα) τὰ δέοντα καὶ αὐτάρκη· ἵνα μὴ
πλησθεὶς, ψευδὴς γένωμαι, καὶ εἴπω· τίς με ὁρᾷ; ἢ πενηθεὶς κλέ-
10 ψω, καὶ ὀμόσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Μὴ παραδῷς οἰκέτην εἰς χεῖ-
11 ρας δεσπότου, μήποτε καταράσηταί σε, καὶ ἀφανισθῇς. Ἔκγονον
12 κακὸν πατέρα καταρᾶται, τὴν δὲ μητέρα οὐκ εὐλογεῖ. Ἔκγονον
κακὸν δίκαιον ἑαυτὸν κρίνει, τὴν δὲ ἔξοδον αὐτοῦ οὐκ ἀπένιψεν.
13 Ἔκγονον κακὸν ὑψηλοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχει, τοῖς δὲ βλεφάροις αὐτοῦ
14 ἐπαίρεται. Ἔκγονον κακὸν μαχαίρας τοὺς ὀδόντας ἔχει, καὶ τὰς
μύλας, τομίδας· ὥστε ἀναλίσκειν τοὺς ἀσθενεῖς ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ
23 τοὺς πένητας αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων. Ταῦτα δὲ λέγω ὑμῖν τοῖς σο-
24 φοῖς ἐπιγινώσκειν· αἰδεῖσθαι πρόσωπον, οὐ καλὸν ἐν κρίσει. Ὁ
εἰπὼν τὸν ἀσεβῆ, δίκαιός ἐστιν, ἐπικατάρατος λαοῖς ἔσται καὶ μι-
25 σητὸς εἰς ἔθνη· οἱ δὲ ἐλέγχοντες βελτίους φανοῦνται, ἐπ' αὐτοὺς
26 δὲ ἥξει εὐλογία ἀγαθή. Χείλη δὲ φιλήσουσιν, ἀποκρινόμενα λό-
27 γους ἀγαθούς. Ἑτοίμαζε εἰς τὴν ἔξοδον τὰ ἔργα σου, καὶ παρα-
σκευάζου εἰς τὸν ἀγρὸν, καὶ πορεύου κατόπισθέν μου, καὶ ἀνοικο-
28 δομήσεις τὸν οἶκόν σου. Μὴ ἴσθι ψευδὴς μάρτυς ἐπὶ σὸν πολίτην,
29 μηδὲ πλατύνου σοῖς χείλεσι. Μὴ εἴπῃς· ὃν τρόπον ἐχρήσατό μοι,
30 χρήσομαι αὐτῷ, τίσομαι δὲ αὐτὸν ἅ με ἠδίκησεν. Ὥσπερ γεώρ-
γιον ἀνὴρ ἄφρων, καὶ ὥσπερ ἀμπελὼν ἄνθρωπος ἐνδεὴς φρενῶν·
31 ἐὰν ἀφῇς αὐτὸν, χερσωθήσεται, καὶ χορτομανήσει ὅλος, καὶ γίνε-
ται ἐκλελειμμένος, οἱ δὲ φραγμοὶ τῶν λίθων αὐτοῦ κατασκάπτον-
32 ται. Ὕστερον ἐγὼ μετενόησα· ἐπέβλεψα τοῦ ἐκδέξασθαι παιδείαν.
33 Ὀλίγον νυστάζω, ὀλίγον δὲ καθυπνῶ, ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίζομαι
34 χερσὶ στήθη. Ἐὰν δὲ τοῦτο ποιῇς, ἥξει προπορευομένη ἡ πενία
15 σου, καὶ ἡ ἔνδειά σου ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεύς. Τῇ βδέλλῃ τρεῖς
θυγατέρες ἦσαν ἀγαπήσει ἀγαπώμεναι, καὶ αἱ τρεῖς αὗται οὐκ
ἐνεμπίπλασαν αὐτὴν, καὶ ἡ τετάρτη οὐκ ἠρκέσθη εἰπεῖν, ἱκανόν·
16 ᾅδης, καὶ ἔρως γυναικὸς, (καὶ τάρταρος) καὶ γῆ οὐκ ἐμπιπλαμέ-
17 νη ὕδατος, καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ οὐ μὴ εἴπωσιν, ἀρκεῖ. Ὀφθαλμὸν
καταγελῶντα πατρὸς, καὶ ἀτιμάζοντα γῆρας μητρὸς, ἐκκολάψαι-
σαν αὐτὸν κόρακες ἐκ τῶν φαράγγων, καὶ καταφάγοισαν αὐτὸν
18 νεοσσοὶ ἀετῶν. Τρία δέ ἐστιν ἀδύνατά μοι νοῆσαι, καὶ τὸ τέταρ-

τον οὐκ ἐπιγινώσκω· ἴχνη ἀετοῦ πετομένου, καὶ ὁδοὺς ὄφεως ἐπὶ 19
πέτρας, καὶ τρίβους νηὸς ποντοπορούσης, καὶ ὁδοὺς ἀνδρὸς ἐν νεό-
τητι. Τοιαύτη ὁδὸς γυναικὸς μοιχαλίδος· ἣ ὅτ᾿ ἂν πράξῃ, ἀπο- 20
νιψαμένη οὐδέν φησι πεπραχέναι ἄτοπον. Διὰ τριῶν σείεται ἡ γῆ, 21
τὸ δὲ τέταρτον οὐ δύναται φέρειν· ἐὰν οἰκέτης βασιλεύσῃ καὶ 22
ἄφρων πλησθῇ σιτίων, καὶ οἰκέτις ἐὰν ἐκβάλῃ τὴν ἑαυτῆς κυρίαν, 23
καὶ μισητὴ γυνὴ ἐὰν τύχῃ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. Τέσσαρα (δέ) ἐστιν 24
ἐλάχιστα ἐπὶ τῆς γῆς, ταῦτα δέ ἐστι σοφώτερα τῶν σοφῶν· οἱ μύρ- 25
μηκες οἷς μή ἐστιν ἰσχὺς, καὶ ἑτοιμάζονται θέρους τὴν τροφήν·
καὶ οἱ χοιρογρύλλιοι ἔθνος οὐκ ἰσχυρὸν, οἳ ἐποιήσαντο ἐν πέτραις 26
τοὺς ἑαυτῶν οἴκους· ἀβασίλευτόν ἐστιν ἡ ἀκρὶς, καὶ ἐκστρατεύει 27
ἀφ᾿ ἑνὸς κελεύσματος εὐτάκτως· καὶ καλαβώτης χερσὶν ἐρειδόμε- 28
νος καὶ εὐάλωτος ὢν, κατοικεῖ ἐν ὀχυρώμασι βασιλέως. Τρία δέ 29
ἐστιν ἃ εὐόδως πορεύονται, καὶ τὸ τέταρτον ὃ καλῶς διαβαίνει·
σκύμνος λέοντος ἰσχυρότερος κτηνῶν, ὃς οὐκ ἀποστρέφεται, οὐδὲ 30
καταπτήσσει κτῆνος· καὶ ἀλέκτωρ ἐμπεριπατῶν θηλείαις εὔψυχος, 31
καὶ τράγος ἡγούμενος αἰπολίου, καὶ βασιλεὺς δημηγορῶν ἐν ἔθνει.
Ἐὰν πρόῃ σεαυτὸν εἰς εὐφροσύνην, καὶ ἐκτείνῃς τὴν χεῖρά σου μετὰ 32
μάχης, ἀτιμασθήσῃ. Ἄμελγε γάλα, καὶ ἔσται βούτυρον· ἐὰν δὲ 33
ἐκπιέζῃς μυκτῆρας, ἐξελεύσεται αἷμα· ἐὰν δὲ ἐξέλκῃς λόγους, ἐξ-
ελεύσονται κρίσεις καὶ μάχαι. Οἱ ἐμοὶ λόγοι εἴρηνται ὑπὸ Θεοῦ 1
Βασιλέως, χρηματισμὸς ὃν ἐπαίδευσεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ. Τί τέκνον 2
(τηρήσεις), τί ῥήσεις Θεοῦ; πρωτογενὲς σοὶ λέγω υἱέ· τί τέκνον
ἐμῆς κοιλίας; τί τέκνον ἐμῶν εὐχῶν; Μὴ δῷς γυναιξὶ σὸν πλοῦ- 3
τον, καὶ τὸν σὸν νοῦν καὶ βίον εἰς ὑστεροβουλίαν. Μετὰ βουλῆς 4
πάντα ποίει· μετὰ βουλῆς οἰνοπότει. Οἱ δυνάσται θυμώδεις εἰσὶν,
οἶνον μὴ πινέτωσαν. Ἵνα μὴ πιόντες ἐπιλάθωνται τῆς σοφίας, 5
καὶ ὀρθὰ κρίνειν οὐ μὴ δύνωνται τοὺς ἀσθενεῖς. Δίδοτε μέθην τοῖς 6
ἐν λύπαις, καὶ οἶνον πίνειν τοῖς ἐν ὀδύναις· ἵνα ἐπιλάθωνται τῆς 7
πενίας, καὶ τῶν πόνων μὴ μνησθῶσιν ἔτι. Ἄνοιγε σὸν στόμα λό- 7
γῳ Θεοῦ, καὶ κρίνε πάντας ὑγιῶς· ἄνοιγε σὸν στόμα καὶ κρίνε δι- 9
καίως, διάκρινε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῆ.

ΚΕΦ. ΚΕ΄. XXV.

ΑΥΤΑΙ αἱ παροιμίαι Σαλωμῶντος αἱ ἀδιάκριτοι, ἃς ἐξεγρά- 1

2 ψαντο οἱ φίλοι Ἐζεκίου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας. Δόξα Θεοῦ
3 κρύπτειν λόγον· δόξα δὲ βασιλέως τιμᾷν πρόσταγμα. Οὐρανὸς
4 ὑψηλὸς, γῆ δὲ βαθεῖα, καρδία δὲ βασιλέως ἀνεξέλεγκτος. Κρύπτε
5 ἀδόκιμον ἀργύριον, καὶ καθαρισθήσεται καθαρὸν ἅπαν· κτεῖνε ἀσε-
βεῖς ἐκ προσώπου βασιλέως, καὶ κατορθώσει ἐν δικαιοσύνῃ ὁ θρό-
6 νος αὐτοῦ. Μὴ ἀλαζονεύου ἐνώπιον βασιλέως, μηδὲ ἐν τόποις δυ-
7 ναστῶν ὑφίστασο· κρεῖσσον γὰρ τὸ ῥηθῆναί σοι, ἀνάβαινε πρὸς
μὲ, ἢ ταπεινῶσαί σε ἐν προσώπῳ δυνάστου. Ἃ ἴδον οἱ ὀφθαλμοί
8 σου λέγε. Μὴ πρόσπιπτε εἰς μάχην ταχέως, ἵνα μὴ μεταμελη-
9.10 θῇς ἐπ' ἐσχάτων, ἡνίκα (δ') ἄν σε ὀνειδίσῃ ὁ σὸς φίλος. Ἀνα-
χώρει εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ καταφρόνει, μή σε ὀνειδίσῃ μὲν ὁ φίλος·
ἡ δὲ μάχη σου καὶ ἡ ἔχθρα οὐκ ἀπέσται, ἀλλ' ἔσται σοι ἴση θα-
νάτῳ. Χάρις καὶ φιλία ἐλευθεροῖ, ἃς τήρησον σεαυτῷ, ἵνα μὴ
ἐπονείδιστος γένῃ, ἀλλὰ φύλαξον τὰς ὁδούς σου εὐσυναλλάκτως.
11 Μῆλον χρύσεον ἐν ὁρμίσκῳ σαρδίου, οὕτως εἰπεῖν λόγον ἐπὶ ἁρ-
12 μόζουσιν αὐτῷ. Εἰς ἐνώτιον χρυσοῦν καὶ σάρδιον πολυτελὲς δέ-
13 δεται, λόγος σοφὸς εἰς εὐήκοον οὖς. Ὥσπερ ἔξοδος χιόνος ἐν ἀμη-
τῷ κατὰ καῦμα ὠφελεῖ, οὕτως ἄγγελος πιστὸς τοὺς ἀποστείλαν-
14 τας αὐτόν· ψυχὰς γὰρ τῶν αὐτῷ χρωμένων ὠφελεῖ. Ὥσπερ ἄνε-
μοι καὶ νέφη καὶ ὑετοὶ ἐπιφανέστατοι, οὕτως ὁ καυχώμενος ἐπὶ
15 δόσει ψευδεῖ. Ἐν μακροθυμίᾳ εὐοδία βασιλέως· γλῶσσα δὲ μα-
16 λακὴ συντρίβει ὀστᾶ. Μέλι εὑρὼν φάγε τὸ ἱκανὸν, μή ποτε πλη-
17 σθεὶς ἐξεμέσῃς· σπάνιον εἴσαγε σὸν πόδα πρὸς τὸν σεαυτοῦ φίλον,
18 μή ποτε πλησθείς σου, μισήσῃ σε. Ῥόπαλον καὶ μάχαιρα καὶ τό-
ξευμα ἀκιδωτόν· οὕτως (καὶ) ὁ ἀνὴρ ὁ καταμαρτυρῶν κατὰ τοῦ
19 φίλου ἑαυτοῦ μαρτυρίαν ψευδῆ. Ὁδοὺς κακοῦ καὶ ποὺς παρανόμου
ὀλεῖται ἐν ἡμέρᾳ κακῇ· οὕτως ὁ περιελὼν ἱμάτιον ἐν ἡμέρᾳ ψύ-
20 χους. Ὥσπερ ὄξος ἕλκει ἀσύμφορον, οὕτως προσπεσὸν πάθος σώ-
ματι καρδίαν λυπεῖ. Ὥσπερ σὴς ἱματίῳ, καὶ σκώληξ ξύλῳ, οὕ-
21 τως λύπη ἀνδρὸς βλάπτει καρδίαν. Ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, ψώ-
22 μιζε αὐτὸν, ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν· τοῦτο γὰρ ποιῶν ἄνθρακας
σωρεύσῃς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὁ δὲ Κύριος ἀνταποδώσει σοι
23 ἀγαθά. Ἄνεμος βορέας ἐξεγείρει νέφη· πρόσωπον δὲ ἀναιδὲς γλῶσ-
24 σαν ἐρεθίζει. Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας δώματος, ἢ μετὰ γυναι-
25 κὸς λοιδόρου ἐν οἰκίᾳ κοινῇ. Ὥσπερ ὕδωρ ψυχρὸν ψυχῇ διψώσῃ
26 προσηνὲς, οὕτως ἀγγελία ἀγαθὴ ἐκ γῆς μακρόθεν. Ὥσπερ εἴτις

πηγὴν φράσσοι καὶ ὕδατος ἔξοδον λυμαίνοιτο, οὕτως ἄκοσμον δί-
καιον πεπτωκέναι ἐνώπιον ἀσεβοῦς. Ἐσθίειν μέλι πολὺ οὐ καλόν· 27
τιμᾶν δὲ χρὴ λόγους ἐνδόξους. Ὥσπερ πόλις τὰ τείχη καταβεβλη- 28
μένη καὶ ἀτείχιστος, οὕτως ἀνὴρ ὃς οὐ μετὰ βουλῆς τι πράσσει.

ΚΕΦ. ΚϚ'. XXVI.

ΩΣΠΕΡ δρόσος ἐν ἀμητῷ, καὶ ὥσπερ ὑετὸς ἐν θέρει, οὕτως 1
οὐκ ἔστιν ἄφρονι τιμή. Ὥσπερ ὄρνεα πέτανται καὶ στρουθοὶ, οὕ- 2
τως ἀρὰ ματαία οὐκ ἐπελεύσεται οὐδενί. Ὥσπερ μάστιξ ἵππῳ, 3
καὶ κέντρον ὄνῳ, οὕτως ῥάβδος ἔθνει παρανόμων. Μὴ ἀποκρίνου 4
ἄφρονι κατὰ τὴν ἐκείνου ἀφροσύνην, ἵνα μὴ ὅμοιος γένῃ αὐτῷ·
ἀλλὰ ἀποκρίνου ἄφρονι πρὸς τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ, ἵνα μὴ φαίνη- 5
ται σοφὸς παρ' ἑαυτῷ. Ἐκ τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν ὄνειδος πίεται ὁ ἀπο- 6
στείλας δι' ἀγγέλου ἄφρονος λόγον. Ἀφελοῦ πορείαν σκελῶν χω- 7
λῶν, καὶ παροιμίαν ἐκ στόματος ἀφρόνων. Ὃς ἀποδεσμεύει λίθον 8
ἐν σφενδόνῃ, ὅμοιός ἐςι τῷ διδόντι ἄφρονι δόξαν. Ἄκανθαι φύον- 9
ται ἐν χειρὶ τοῦ μεθύσου, δουλεία δὲ ἐν χειρὶ τῶν ἀφρόνων. Πολ- 10
λὰ χειμάζεται πᾶσα σὰρξ ἀφρόνων· συντρίβεται γὰρ ἡ ἔκστασις
αὐτῶν. Ὥσπερ κύων ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὸν ἔμετον αὐτοῦ καὶ μι- 11
σητὸς γένηται, οὕτως ἄφρων ἐν τῇ ἑαυτοῦ κακίᾳ ἀναστρέψας ἐπὶ
τὴν ἑαυτοῦ ἁμαρτίαν. Ἔστιν αἰσχύνη ἐπάγουσα ἁμαρτίαν, καὶ
ἔστιν αἰσχύνη δόξα καὶ χάρις. Ἴδον ἄνδρα δόξαντα παρ' ἑαυτῷ 12
σοφὸν εἶναι, ἐλπίδα μέντοι ἔσχεν ἄφρων μᾶλλον αὐτοῦ. Λέγει 13
ὀκνηρὸς ἀποστελλόμενος εἰς ὁδόν· λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐν δὲ ταῖς
πλατείαις φονευταί. Ὥσπερ θύρα στρέφεται ἐπὶ τῷ στρόφιγγι, 14
οὕτως ὀκνηρὸς ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ. Κρύψας ὀκνηρὸς τὴν χεῖρα 15
αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, οὐ δύναται ἐπενεγκεῖν εἰς τὸ στόμα.
Σοφώτερος ὀκνηρὸς ἑαυτῷ φαίνεται τοῦ ἐν πλησμονῇ ἀποκομίζον- 16
τος ἀγγελίαν. Ὥσπερ ὁ κρατῶν κέρκου κυνὸς, οὕτως ὁ προεστὼς 17
ἀλλοτρίας κρίσεως. Ὥσπερ οἱ πειρώμενοι προβάλλουσι λόγους εἰς 18
ἀνθρώπους, ὁ δὲ ἀπαντήσας τῷ λόγῳ πρῶτος ὑποσκελισθήσεται·
οὕτω πάντες οἱ ἐνεδρεύοντες τοὺς ἑαυτῶν φίλους, ὅταν δ' ἐφορα- 19
θῶσι, λέγουσιν, ὅτι παίζων ἔπραξα. Ἐν πολλοῖς ξύλοις θάλλει 20
πῦρ· ὅπου δὲ οὐκ ἔστιν ὀξύθυμος, ἡσυχάζει μάχη. Ἐσχάρα ἄν- 21
θραξι, καὶ ξύλα πυρί· ἀνὴρ δὲ λοίδορος εἰς ταραχὴν μάχης. Λό- 22

γοι κερκώπων μαλακοί· οὗτοι δὲ τύπτουσιν εἰς ταμιεῖα σπλάγ-
23 χνων. Ἀργύριον διδόμενον μετὰ δόλου, ὥσπερ ὄστρακον ἡγητέον.
24 Χείλη λεῖα καρδίαν καλύπτει λυπηράν. Χείλεσι πάντα ἀπονεύει
ὁ ἀποκλαιόμενος ἐχθρός· ἐν δὲ τῇ καρδίᾳ τεκταίνεται δόλους.
25 Ἐάν σου δέηται ὁ ἐχθρὸς μεγάλῃ τῇ φωνῇ, μὴ πεισθῇς αὐτῷ·
26 ἑπτὰ γάρ εἰσι πονηρίαι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Ὁ κρύπτων ἔχθραν,
συνίστησι δόλον· ἐκκαλύπτει δὲ τὰς ἑαυτοῦ ἁμαρτίας εὔγνωστος ἐν
27 συνεδρίῳ. Ὁ ὀρύσσων βόθρον τῷ πλησίον, ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν·
28 ὁ δὲ κυλίων λίθον, ἐφ' ἑαυτὸν κυλίει. Γλῶσσα ψευδὴς μισεῖ ἀλή-
θειαν· στόμα δὲ ἄστεγον ποιεῖ ἀκαταστασίαν.

ΚΕΦ. ΚΖ'. XXVII.

1 ΜΗ καυχῶ τὰ εἰς αὔριον· οὐ γὰρ γινώσκεις τί τέξεται ἡ
2 ἐπιοῦσα. Ἐγκωμιαζέτω σε ὁ πέλας καὶ μὴ τὸ σὸν στόμα, ἀλλό-
3 τριος καὶ μὴ τὰ σὰ χείλη. Βαρὺ λίθος, καὶ δυσβάστακτον ἄμμος·
4 ὀργὴ δὲ ἄφρονος βαρυτέρα ἀμφοτέρων. Ἀνελεήμων θυμὸς, καὶ
5 ὀξεῖα ὀργή· ἀλλ' οὐδὲν ὑφίσταται ζῆλος. Κρείσσους ἔλεγχοι ἀπο-
6 καλυπτόμενοι κρυπτομένης φιλίας· ἀξιοπιστότερα τραύματα φίλου,
7 ἢ ἱκέσια φιλήματα ἐχθροῦ. Ψυχὴ ἐν πλησμονῇ οὖσα κηρίοις ἐμ-
8 παίζει· ψυχῇ δὲ ἐνδεεῖ καὶ τὰ πικρὰ γλυκεῖα φαίνεται. Ὥσπερ
ὄρνεον ὅταν καταπετασθῇ ἐκ τῆς ἰδίας νοσσιᾶς· οὕτως ἄνθρωπος
9 δουλοῦται, ὅταν ἀποξενωθῇ ἐκ τῶν ἰδίων τόπων. Μύροις καὶ οἴ-
νοις καὶ θυμιάμασι τέρπεται καρδία· καταῤῥήγνυται δὲ ὑπὸ συμ-
10 πτωμάτων ψυχή. Φίλον σὸν καὶ φίλον πατρῷον μὴ ἐγκαταλείπῃς·
εἰς δὲ τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σου μὴ εἰσέλθῃς ἀτυχῶν. Κρείσσων
11 φίλος ἐγγὺς, ἢ ἀδελφὸς μακρὰν οἰκῶν. Σοφὸς γίνου υἱὲ, ἵνα εὐ-
φραίνηταί μου ἡ καρδία· καὶ ἀπόστρεψον ἀπὸ σοῦ ἐπονειδίστους
12 λόγους. Πανοῦργος κακῶν ἐπερχομένων ἀπεκρύβη· ἄφρονες δὲ
13 ἐπελθόντες ζημίαν τίσουσιν. Ἀφελοῦ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, (παρῆλθε
15 γὰρ ὑβριστὴς) ὅστις τὰ ἀλλότρια λυμαίνεται. Ὃς ἂν εὐλογῇ φίλον
τοπρωῒ μεγάλῃ τῇ φωνῇ, καταρωμένου οὐδὲν διαφέρειν δόξει.
15 Σταγόνες ἐκβάλλουσιν ἄνθρωπον ἐν ἡμέρᾳ χειμερινῇ ἐκ τοῦ οἴκου
16 αὐτοῦ· ὡσαύτως καὶ γυνὴ λοίδορος ἐκ τοῦ ἰδίου οἴκου. Βορέας
17 σκληρὸς ἄνεμος, ὀνόματι δὲ ἐπιδέξιος καλεῖται. Σίδηρος σίδηρον
18 ὀξύνει· ἀνὴρ δὲ παροξύνει πρόσωπον ἑταίρου. Ὃς φυτεύει συκῆν,

φάγεται τοὺς καρποὺς αὐτῆς· ὃς δὲ φυλάσσει τὸν ἑαυτοῦ κυριον,
τιμηθήσεται. Ὥσπερ οὐχ ὅμοια πρόσωπα προσώποις, οὕτως οὐδὲ 19
αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων. Ἅδης καὶ ἀπώλεια οὐκ ἐμπίπλανται· 20
ὡσαύτως καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἀνθρώπων ἄπληστοι. Βδέλυγμα
Κυρίῳ στηρίζων ὀφθαλμόν· καὶ οἱ ἀπαίδευτοι ἀκρατεῖς γλώσσῃ.
Δοκίμιον ἀργυρίῳ, καὶ χρυσίῳ πύρωσις· ἀνὴρ δὲ δοκιμάζεται διὰ 21
στόματος ἐγκωμιαζόντων αὐτόν. Καρδία ἀνόμου ἐκζητεῖ κακά·
καρδία δὲ εὐθὺς ἐκζητεῖ γνῶσιν. Ἐὰν μαστιγοῖς τὸν ἄφρονα ἐν 22
μέσῳ συνεδρίῳ ἀτιμάζων, οὐ μὴ περιέλῃς τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ.
Γνωστῶς ἐπιγνώσῃ ψυχὰς ποιμνίου σου, καὶ ἐπιστήσῃς καρδίαν 23
σου ταῖς ἀγέλαις· ὅτι οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἀνδρὶ κράτος καὶ ἰσχύς, 24
οὐδὲ παραδίδωσιν εἰς γενεὰς καὶ γενεάς. Ἐπιμελοῦ τῶν ἐν τῷ 25
πεδίῳ χλωρῶν, καὶ κερεῖς ποιάν, καὶ συνάγαγε χόρτον ὀρεινόν,
ἵνα ἔχῃς πρόβατα εἰς ἱματισμόν· τίμα πεδίον, ἵνα ὦσί σοι ἄρνες. 26
Υἱὲ παρ᾽ ἐμοῦ ἔχεις ῥήσεις ἰσχυρὰς εἰς τὴν ζωήν σου, καὶ εἰς τὴν 27
ζωὴν σῶν θεραπόντων.

ΚΕΦ. ΚΗ΄. XXVIII.

ΦΕΥΓΕΙ ἀσεβὴς μηδενὸς διώκοντος· δίκαιος δὲ ὥσπερ λέων 1
πέποιθε. Διὰ ἁμαρτίας ἀσεβῶν κρίσεις ἐγείρονται· ἀνὴρ δὲ πανοῦρ- 2
γος κατασβέσει αὐτάς. Ἀνδρεῖος ἐν ἀσεβείαις συκοφαντεῖ πτω- 3
χούς, ὥσπερ ὑετὸς λάβρος καὶ ἀνωφελής. Οὕτως οἱ ἐγκαταλεί- 4
ποντες τὸν νόμον, ἐγκωμιάζουσιν ἀσέβειαν· οἱ δὲ ἀγαπῶντες τὸν
νόμον, περιβάλλουσιν ἑαυτοῖς τεῖχος. Ἄνδρες κακοὶ οὐ συνήσουσι 5
κρίμα· οἱ δὲ ζητοῦντες τὸν Κύριον, συνήσουσιν ἐν παντί. Κρείσσων 6
πτωχὸς πορευόμενος ἐν ἀληθείᾳ πλουσίου ψευδοῦς. Φυλάσσει νό- 7
μον υἱὸς συνετός· ὃς δὲ ποιμαίνει ἀσωτίαν, ἀτιμάζει πατέρα αὐ-
τοῦ. Ὁ πληθύνων τὸν πλοῦτον αὐτοῦ μετὰ τόκων καὶ πλεονα- 8
σμῶν, τῷ ἐλεοῦντι πτωχοὺς συνάγει αὐτόν. Ὁ ἐκκλίνων τὸ οὖς 9
αὐτοῦ τοῦ μὴ εἰσακοῦσαι νόμου, καὶ αὐτὸς τὴν προσευχὴν αὐτοῦ
ἐβδέλυκται. Ὃς πλανᾷ εὐθεῖς ἐν ὁδῷ κακῇ, εἰς διαφθορὰν αὐτὸς 10
ἐμπεσεῖται· οἱ δὲ ἄμωμοι διελοῦνται ἀγαθά. (Καὶ οὐκ εἰσελεύσον-
ται εἰς αὐτά) σοφὸς παρ᾽ ἑαυτῷ ἀνὴρ πλούσιος· πένης δὲ νοήμων 11
καταγνώσεται αὐτοῦ. Διὰ βοήθειαν δικαίων πολλὴ γίνεται δόξα· 12
ἐν δὲ τόποις ἀσεβῶν ἁλίσκονται ἄνθρωποι. Ὁ ἐπικαλύπτων ἀσέ- 13

βειαν ἑαυτοῦ, οὐκ εὐοδωθήσεται· ὁ δὲ ἐξηγούμενος ἐλέγχους, ἀγα-
14 πηθήσεται. Μακάριος ἀνὴρ ὃς καταπτήσσει πάντα δι' εὐλάβειαν·
15 ὁ δὲ σκληρὸς τὴν καρδίαν ἐμπεσεῖται κακοῖς. Λέων πεινῶν καὶ
16 λύκος διψῶν, ὃς τυραννεῖ, πτωχὸς ὤν, ἔθνους πενιχροῦ. Βασιλεὺς
ἐνδεὴς προσόδων μέγας συκοφάντης· ὁ δὲ μισῶν ἀδικίαν, μακρὸν
17 χρόνον ζήσεται. Ἄνδρα τὸν ἐν αἰτίᾳ φόνου ὁ ἐγγυώμενος, φυγὰς
ἔσται καὶ οὐκ ἐν ἀσφαλείᾳ. Παίδευε υἱόν, καὶ ἀγαπήσει σε, καὶ
18 δώσει κόσμον τῇ σῇ ψυχῇ, οὐ μὴ ὑπακούσῃ ἔθνει παρανόμῳ. Ὁ
πορευόμενος δικαίως, βεβοήθηται· ὁ δὲ σκολιαῖς ὁδοῖς πορευόμε-
19 νος, ἐμπλακήσεται. Ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν, πλησθήσεται
20 ἄρτων· ὁ δὲ διώκων σχολήν, πλησθήσεται πενίας. Ἀνὴρ ἀξιοπι-
στότερος πολλὰ εὐλογηθήσεται· ὁ δὲ κακὸς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται.
21 Ὃς οὐκ αἰσχύνεται πρόσωπα δικαίων, οὐκ ἀγαθός· ὁ τοιοῦτος
22 ψωμοῦ ἄρτου ἀποδώσεται ἄνδρα. Σπεύδει πλουτεῖν ἀνὴρ βάσκα-
23 νος, καὶ οὐκ οἶδεν ὅτι ἐλεήμων κρατήσει αὐτοῦ. Ὁ ἐλέγχων ἀν-
24 θρώπου ὁδούς, χάριτας ἕξει μᾶλλον τοῦ γλωσσοχαριτοῦντος. Ὃς
ἀποβιάζεται πατέρα ἢ μητέρα καὶ δοκεῖ μὴ ἁμαρτάνειν, οὗτος
25 κοινωνός ἐστιν ἀνδρὸς ἀσεβοῦς. Ἄπληστος ἀνὴρ κρινεῖ εἰκῇ· ὃς δὲ
26 πέποιθεν ἐπὶ Κύριον, ἐν ἐπιμελείᾳ ἔσται. Ὃς πέποιθε θρασείᾳ
27 καρδίᾳ, ὁ τοιοῦτος ἄφρων· ὃς δὲ πορεύεται σοφίᾳ, σωθήσεται. Ὃς
δίδωσι πτωχοῖς, οὐκ ἐνδεηθήσεται· ὃς δὲ ἀποστρέφει τὸν ὀφθαλ-
28 μὸν αὐτοῦ, ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ ἔσται. Ἐν τόποις ἀσεβῶν στένουσι
δίκαιοι, ἐν δὲ τῇ ἐκείνων ἀπωλείᾳ πληθυνθήσονται δίκαιοι.

ΚΕΦ. ΚΘ'. XXIX.

1 ΚΡΕΙΣΣΩΝ ἀνὴρ ἐλέγχων ἀνδρὸς σκληροτραχήλου· ἐξαπίνης
2 γὰρ φλεγομένου αὐτοῦ, οὐκ ἔστιν ἴασις. Ἐγκωμιαζομένων δὲ δι-
καίων εὐφρανθήσονται λαοί· ἀρχόντων δὲ ἀσεβῶν στένουσιν ἄνδρες.
3 Ἀνδρὸς φιλοῦντος σοφίαν εὐφραίνεται ὁ πατὴρ αὐτοῦ· ὃς δὲ ποι-
4 μαίνει πόρνας, ἀπολεῖ πλοῦτον. Βασιλεὺς δίκαιος ἀνίστησι χώ-
5 ραν· ἀνὴρ δὲ παράνομος κατασκάπτει. Ὃς παρασκευάζεται ἐπὶ
πρόσωπον τοῦ ἑαυτοῦ φίλου δίκτυον, περιβάλλει αὐτὸ τοῖς ἑαυτοῦ
6 ποσίν. Ἁμαρτάνοντι ἀνδρὶ μεγάλη παγίς· δίκαιος δὲ ἐν χαρᾷ καὶ
7 εὐφροσύνῃ ἔσται. Ἐπίσταται δίκαιος κρίνειν πενιχροῖς· ὁ δὲ ἀσε-
βὴς οὐ συνήσει γνῶσιν, καὶ πτωχῷ οὐχ ὑπάρχει νοῦς ἐπιγνώ-

μων. Ἄνδρες λοιμοὶ ἐξέκαυσαν πόλιν· σοφοὶ δὲ ἀπέστρεψαν ὀργήν. 8
Ἀνὴρ σοφὸς κρινεῖ ἔθνη· ἀνὴρ δὲ φαῦλος ὀργιζόμενος καταγελᾶ- 9
ται, καὶ οὐ καταπτήσσει. Ἄνδρες αἱμάτων μέτοχοι μισήσουσιν 10
ὅσιον· οἱ δὲ εὐθεῖς ἐκζητήσουσι ψυχὴν αὐτοῦ. Ὅλον τὸν θυμὸν 11
αὐτοῦ ἐκφέρει ἄφρων· σοφὸς δὲ ταμιεύεται κατὰ μέρος. Βασιλέως 12
ὑπακούοντος λόγον ἄδικον, πάντες οἱ ὑπ᾽ αὐτὸν παράνομοι. Δανει- 13
στοῦ καὶ χρεωφειλέτου ἀλλήλοις συνελθόντων, ἐπισκοπὴν ποιεῖται
ἀμφοτέρων ὁ Κύριος. Βασιλέως ἐν ἀληθείᾳ κρίνοντος πτωχοὺς, ὁ 14
θρόνος αὐτοῦ εἰς μαρτύριον κατας͵αθήσεται. Πληγαὶ καὶ ἔλεγχοι 15
διδόασι σοφίαν· παῖς δὲ πλανώμενος αἰσχύνει γονεῖς αὐτοῦ. Πολ- 16
λῶν ὄντων ἀσεβῶν πολλαὶ γίνονται ἁμαρτίαι· οἱ δὲ δίκαιοι ἐκεί-
νων πιπτόντων κατάφοβοι γίνονται. Παίδευε υἱόν σου καὶ ἀνα- 17
παύσει σε, καὶ δώσει κόσμον τῇ ψυχῇ σου· οὐ μὴ ὑπάρξει ἐξηγη- 18
τὴς ἔθνει παρανόμῳ· ὁ δὲ φυλάσσων τὸν νόμον μακαριστός. Λόγοις 19
οὐ παιδευθήσεται οἰκέτης σκληρός· ἐὰν γὰρ καὶ νοήσῃ, οὐχ ὑπ-
ακούσεται. Ἐὰν ἴδῃς ἄνδρα ταχὺν ἐν λόγοις, γίνωσκε ὅτι ἐλπίδα 20
ἔχει μᾶλλον ὁ ἄφρων αὐτοῦ. Ὃς κατασπαταλᾷ ἐκ παιδὸς, οἰκέ- 21
της ἔςαι· ἔσχατον δὲ ὀδυνηθήσεται ἐφ᾽ ἑαυτῷ. Ἀνὴρ θυμώδης ὀρύσ- 22
σει νεῖκος· ἀνὴρ δὲ ὀργίλος ἐξώρυξεν ἁμαρτίαν. Ὕβρις ἄνδρα τα- 23
πεινοῖ· τοὺς δὲ ταπεινόφρονας ἐρείδει δόξῃ Κύριος. Ὃς μερίζεται 24
κλέπτῃ, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν· ἐὰν δὲ ὅρκου προτεθέντος ἀκού-
σαντες μὴ ἀναγγείλωσι, φοβηθέντες καὶ αἰσχυνθέντες ἀνθρώπους, 25
ὑποσκελισθήσονται· ὁ δὲ πεποιθὼς ἐπὶ Κύριον, εὐφρανθήσεται.
Ἀσέβεια ἀνδρὶ δίδωσι σφάλμα· ὁ δὲ πεποιθὼς ἐπὶ τῷ δεσπότῃ,
σωθήσεται. Πολλοὶ θεραπεύουσι πρόσωπα ἡγουμένων· παρὰ δὲ 26
Κυρίου γίνεται τὸ δίκαιον ἀνδρί. Βδέλυγμα δίκαιος ἀνὴρ ἀνδρὶ 27
ἀδίκῳ· βδέλυγμα δὲ ἀνόμῳ κατευθύνουσα ὁδός.

ΚΕΦ. Λ΄. XXX.

Integrum hocce 30. Caput supra Capiti 24. Post versum 22. et 34. insertum legere.

ΚΕΦ. ΛΑ΄. XXXI.

Versus 1. et sequentes usque ad 10. ibidem Capiti 30. subnexi sunt, Caput 25. immediate praecedentes.

10 ΓΥΝΑΙΚΑ ἀνδρείαν τίς εὑρήσει; Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων
11 πολυτελῶν ἡ τοιαύτη. Θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ ἡ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐ-
12 τῆς· ἡ τοιαύτη (καλῶν) σκύλων οὐκ ἀπορήσει. Ἐνεργεῖ γὰρ τῷ
13 ἀνδρὶ ἀγαθὸν, καὶ οὐ κακὸν πάντα τὸν βίον· μηρυομένη ἔρια καὶ
14 λίνον, ἐποίησεν εὔχρηστα ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο (δὲ) ὡσεὶ
15 ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν· συνάγει δὲ αὐτῆς τὸν βίον. Καὶ ἀν-
ίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς
16 θεραπαίναις. θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο· ἀπὸ δὲ καρπῶν χει-
17 ρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφῦν
18 αὐτῆς, ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο δὲ ὅτι
καλόν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὅλην τὴν νύκτα
19 ὁ λύχνος αὐτῆς. Τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα,
20 τοὺς δὲ πήχεις αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς δι-
21 ήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Οὐ φροντίζῃ τῶν ἐν
οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ὅταν που χιονίζῃ· πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῇ
22 ἐνδιδύσκονται δίσσα· χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσ-
23 σου καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα. Περίβλεπτος δὲ γίνεται ἐν πύ-
λαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἡνίκα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν πρε-
24 σβυτέρων τῆς γῆς. Σινδόνας ἐποίησε καὶ ἀπέδοτο, περιζώματα δὲ
25 τοῖς Χαναναίοις. Ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ ηὐφράν-
26 θη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις. Στόμα αὐτῆς διήνοιξε προσηκόντως καὶ
27 ἐννόμως, καὶ τάξιν ἐστείλατο τῇ γλώσσῃ αὐτῆς. Στεγναὶ διατρι-
βαὶ οἴκων αὐτῆς· σῖτα δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγε. (Στόμα δὲ αὐτῆς ἀνοί-
28 γει σοφῶς καὶ νομοθέσμως, ἡ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς) ἀνέστησαν τὰ
τέκνα αὐτῆς, καὶ ἐπλούτησαν· καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ᾔνεσεν αὐτήν.
29 Πολλαὶ θυγατέρες ἐκτήσαντο πλοῦτον, πολλαὶ ἐποίησαν δύναμιν·
30 σὺ δὲ ὑπέρκεισαι (καὶ ὑπερῆρας) πάσας. Ψευδεῖς ἀρέσκειαι, καὶ
μάταιον κάλλος γυναικός· γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται, (φόβον δὲ
31 Κυρίου αὕτη αἰνείτω). Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς, καὶ
αἰνείσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

Παροιμίαι Σολομῶντος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄. I.

ΡΗΜΑΤΑ ἐκκλησιαστοῦ υἱοῦ Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ ἐν 1
Ἱερουσαλήμ. Ματαιότης ματαιοτήτων, εἶπεν ὁ ἐκκλησιαστής· 2
ματαιότης ματαιοτήτων, τὰ πάντα ματαιότης. Τίς περίσσεια τῷ 3
ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ ᾧ μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον; Γενεὰ 4
πορεύεται καὶ γενεὰ ἔρχεται, καὶ ἡ γῆ εἰς τὸν αἰῶνα ἕστηκε. Καὶ 5
ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, καὶ δύνει ὁ ἥλιος, καὶ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ ἕλ-
κει· ἀνατέλλων αὐτὸς ἐκεῖ, πορεύεται πρὸς νότον, καὶ κυκλοῖ πρὸς 6
βοῤῥᾶν· κυκλοῖ κυκλῶν πορεύεται τὸ πνεῦμα, καὶ ἐπὶ κύκλους αὐ-
τοῦ ἐπιστρέφει τὸ πνεῦμα. Πάντες οἱ χείμαῤῥοι πορεύονται εἰς 7
τὴν θάλασσαν, καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἐμπιπλαμένη· εἰς τόπον
οὗ οἱ χείμαῤῥοι πορεύονται, ἐκεῖ αὐτοὶ ἐπιςρέφουσι τοῦ πορευθῆ-
ναι. Πάντες οἱ λόγοι ἔγκοποι, οὐ δυνήσεται ἀνὴρ τοῦ λαλεῖν· καὶ 8
οὐκ ἐμπλησθήσεται ὀφθαλμὸς τοῦ ὁρᾷν, καὶ οὐ πληρωθήσεται οὖς
ἀπὸ ἀκροάσεως. Τί τὸ γεγονός; αὐτὸ τὸ γενησόμενον· καὶ τί τὸ 9
πεποιημένον; αὐτὸ τὸ ποιηθησόμενον· καὶ οὐκ ἔστι πᾶν πρόσφα-
τον ὑπὸ τὸν ἥλιον. Ὃς λαλήσει καὶ ἐρεῖ· ἴδε τοῦτο καινόν ἐστιν; 10
ἤδη γέγονεν ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς γενομένοις ἀπὸ ἔμπροσθεν ἡμῶν.
Οὐκ ἔστι μνήμη τοῖς πρώτοις, καί γε τοῖς ἐσχάτοις γενησομένοις 11
οὐκ ἔςαι αὐτοῖς μνήμη μετὰ τῶν γενηθησομένων εἰς τὴν ἐσχάτην.
Ἐγὼ ἐκκλησιαστὴς ἐγενόμην βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσα- 12
λήμ· καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ ἐκζητῆσαι καὶ τοῦ κατασκέ- 13
ψασθαι ἐν τῇ σοφίᾳ περὶ πάντων τῶν γενομένων ὑπὸ τὸν οὐρανόν·
ὅτι περισπασμὸν πονηρὸν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς υἱοῖς τοῦ ἀνθρώπου,
τοῦ περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ. Ἴδον σὺν πάντα τὰ ποιήματα τὰ πε- 14
ποιημένα ὑπὸ τὸν ἥλιον· καὶ ἰδοὺ τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαί-
ρεσις πνεύματος. Διεςραμμένον οὐ δυνήσεται τοῦ κοσμηθῆναι, καὶ 15
ὑστέρημα οὐ δυνήσεται τοῦ ἀριθμηθῆναι. Ἐλάλησα ἐγὼ ἐν τῇ καρ- 16
δίᾳ μου τῷ λέγειν· ἐγὼ ἰδοὺ ἐμεγαλύνθην, καὶ προσέθηκα σοφίαν
ἐπὶ πᾶσιν οἳ ἐγένοντο ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ καρδία

17 μου ἴδε πολλὰ, σοφίαν καὶ γνῶσιν· καὶ ἔδωκα καρδίαν μου τοῦ
γνῶναι σοφίαν καὶ γνῶσιν, περιφορὰν καὶ ἐπιστήμην· ἔγνων ὅτι
18 καί γε τοῦτό ἐστι προαίρεσις πνεύματος. Ὅτι ἐν πλήθει σοφίας
πλῆθος γνώσεως, καὶ ὁ προστιθεὶς γνῶσιν, προσθήσει ἄλγημα.

ΚΕΦ. Β'. II.

1 ΕΙΠΟΝ ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου· δεῦρο δὴ, πειράσω σε ἐν εὐφρο-
2 σύνῃ, καὶ ἴδε ἐν ἀγαθῷ· καὶ ἰδοὺ καί γε τοῦτο ματαιότης. Τῷ
3 γέλωτι εἶπα περιφορὰν, καὶ τῇ εὐφροσύνῃ· τί τοῦτο ποιεῖς; Καὶ
κατεσκεψάμην ἐν καρδίᾳ μου ἑλκύσειν εἰς οἶνον τὴν σάρκα μου· καὶ
καρδία μου ὡδήγησεν ἐν σοφίᾳ, καὶ τοῦ κρατῆσαι ἐπ' ἀφροσύνῃ,
ἕως οὗ ἴδω ποῖον τὸ ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς τοῦ ἀνθρώπου, ὃ ποιήσουσιν
4 ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτῶν. Ἐμεγάλυνα ποίημά
5 μου, ᾠκοδόμησά μοι οἴκους, ἐφύτευσά μοι ἀμπελῶνας, ἐποίησά μοι
κήπους καὶ παραδείσους, καὶ ἐφύτευσα ἐν αὐτοῖς ξύλον πᾶν καρ-
6 ποῦ· ἐποίησά μοι κολυμβήθρας ὑδάτων, τοῦ ποτίσαι ἀπ' αὐτῶν
7 δρυμὸν βλαστῶντα ξύλα. Ἐκτησάμην δούλους καὶ παιδίσκας, καὶ
οἰκογενεῖς ἐγένοντό μοι· καί γε κτῆσις βουκολίου καὶ ποιμνίου πολ-
λὴ ἐγένετό μοι ὑπὲρ πάντας τοὺς γενομένους ἔμπροσθέν μου ἐν
8 Ἱερουσαλήμ. Συνήγαγόν μοι καί γε ἀργύριον καί γε χρυσίον, καὶ
περιουσιασμοὺς βασιλέων καὶ τῶν χωρῶν· ἐποίησά μοι ᾄδοντας
καὶ ᾀδούσας, καὶ ἐντρυφήματα υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου, οἰνοχόον καὶ
9 οἰνοχόας. Καὶ ἐμεγαλύνθην, καὶ προσέθηκα παρὰ πάντας τοὺς γε-
νομένους ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλήμ· καί γε σοφία μου ἐστάθη
10 μοι. Καὶ πᾶν ὃ ᾔτησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐχ ὑφεῖλον ἀπ' αὐτῶν,
οὐκ ἀπεκώλυσα τὴν καρδίαν μου ἀπὸ πάσης εὐφροσύνης, ὅτι καρ-
δία μου εὐφράνθη ἐν παντὶ μόχθῳ μου· καὶ τοῦτο ἐγένετο μερίς
11 μου ἀπὸ παντὸς μόχθου μου. Καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ ἐν πᾶσι τοῖς
ποιήμασί μου οἷς ἐποίησαν αἱ χεῖρές μου, καὶ ἐν μόχθῳ (μου) ᾧ
ἐμόχθησα τοῦ ποιεῖν· καὶ ἰδοὺ τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρε-
12 σις πνεύματος, καὶ οὐκ ἔστι περίσσεια ὑπὸ τὸν ἥλιον. Καὶ ἐπέβλε-
ψα ἐγὼ τοῦ ἰδεῖν σοφίαν καὶ περιφορὰν καὶ ἀφροσύνην· ὅτι τίς
ἄνθρωπος ὃς ἐπελεύσεται ὀπίσω τῆς βουλῆς τὰ ὅσα ἐποίησαν αὐ-
13 τήν; Καὶ ἴδον ἐγὼ ὅτι ἐστὶ περίσσεια τῇ σοφίᾳ ὑπὲρ τὴν ἀφρο-
14 σύνην, ὡς περίσσεια τοῦ φωτὸς ὑπὲρ τὸ σκότος· τοῦ σοφοῦ οἱ

ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐν κεφαλῇ αὐτοῦ, καὶ ὁ ἄφρων ἐν σκότει πορεύε-
ται. Καὶ ἔγνων καί γε ἐγὼ, ὅτι συνάντημα ἓν συναντήσεται τοῖς
πᾶσιν αὐτοῖς· καὶ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου· ὡς συνάντημα τοῦ 15
ἄφρονος, καί γε ἐμοὶ συναντήσεταί μοι· καὶ ἱνατί ἐσοφισάμην;
ἐγὼ τότε περισσὸν ἐλάλησα ἐν καρδίᾳ μου, (διότι ἄφρων ἐκ περισ-
σεύματος λαλεῖ) ὅτι καί γε τοῦτο ματαιότης. Ὅτι οὐκ ἔστι μνή- 16
μη τοῦ σοφοῦ μετὰ τοῦ ἄφρονος εἰς αἰῶνα, καθότι ἤδη ταῖς ἡμέ-
ραις ταῖς ἐπερχομέναις τὰ πάντα ἐπελήσθη· καὶ πῶς ἀποθανεῖται
ὁ σοφὸς μετὰ τοῦ ἄφρονος; Καὶ ἐμίσησα σὺν τὴν ζωήν· ὅτι πο- 17
νηρὸν ἐπ' ἐμὲ τὸ ποίημα τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον· ὅτι τὰ
πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος. Καὶ ἐμίσησα ἐγὼ 18
σὺν πάντα μόχθον μου, ὃν ἐγὼ μοχθῶ ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι ἀφίω αὐ-
τὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ γενησομένῳ μετ' ἐμέ· (καὶ τίς οἶδεν ἢ σοφὸς
ἔσται ἢ ἄφρων;) Καὶ (εἰ) ἐξουσιάσεται ἐν παντὶ μόχθῳ μου, ᾧ 19
ἐμόχθησα καὶ ᾧ ἐσοφισάμην ὑπὸ τὸν ἥλιον· καί γε τοῦτο ματαιό-
της. Καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ τοῦ ἀποτάξασθαι τῇ καρδίᾳ (μου) ἐπὶ 20
παντὶ τῷ μόχθῳ ᾧ ἐμόχθησα ὑπὸ τὸν ἥλιον· ὅτι ἐστὶν ἄνθρωπος 21
οὗ μόχθος αὐτοῦ ἐν σοφίᾳ καὶ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀνδρείᾳ· καὶ ἄν-
θρωπος ὃς οὐκ ἐμόχθησεν ἐν αὐτῷ, δώσει αὐτῷ μερίδα αὐτοῦ· καί
γε τοῦτο ματαιότης καὶ πονηρία μεγάλη. Ὅτι τί γίνεται τῷ ἀν- 22
θρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ, καὶ ἐν προαιρέσει καρδίας αὐτοῦ,
ᾧ αὐτὸς μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον; Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἀλ- 23
γημάτων καὶ θυμοῦ περισπασμὸς αὐτοῦ, καί γε ἐν νυκτὶ οὐ κοιμᾶ-
ται ἡ καρδία αὐτοῦ· καί γε τοῦτο ματαιότης ἐστίν. Οὐκ ἔστιν ἀγα- 24
θὸν ἀνθρώπῳ, ὃ φάγεται καὶ πίεται, καὶ ὃ δείξει τῇ ψυχῇ αὐτοῦ
ἀγαθὸν ἐν μόχθῳ αὐτοῦ; Καί γε τοῦτο ἶδον ἐγὼ ὅτι ἀπὸ χειρὸς
τοῦ Θεοῦ ἐστιν. Ὅτι τίς φάγεται καὶ τίς φείσεται πάρεξ αὐτοῦ; 25
Ὅτι τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπου αὐτοῦ ἔδωκε σοφίαν 26
καὶ γνῶσιν καὶ εὐφροσύνην, καὶ τῷ ἁμαρτάνοντι ἔδωκε περισπα-
σμὸν τοῦ προσθεῖναι καὶ τοῦ συναγαγεῖν, τοῦ δοῦναι τῷ ἀγαθῷ
πρὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ· ὅτι καί γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρε-
σις πνεύματος.

ΚΕΦ. Γ'. III.

ΤΟΙΣ πᾶσιν ὁ χρόνος, καὶ καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι ὑπὸ 1

2 τὸν οὐρανόν. Καιρὸς τοῦ τεκεῖν, καὶ καιρὸς τοῦ ἀποθανεῖν· και-
3 ρὸς τοῦ φυτεῦσαι, καὶ καιρὸς τοῦ ἐκτίλαι τὸ πεφυτευμένον καιρὸς
τοῦ ἀποκτεῖναι, καὶ καιρὸς τοῦ ἰάσασθαι· καιρὸς τοῦ καθελεῖν, καὶ
4 καιρὸς τοῦ οἰκοδομῆσαι· καιρὸς τοῦ κλαῦσαι, καὶ καιρὸς τοῦ γε-
5 λάσαι· καιρὸς τοῦ κόψασθαι, καὶ καιρὸς τοῦ ὀρχήσασθαι· καιρὸς
τοῦ βαλεῖν λίθους, καὶ καιρὸς τοῦ συναγαγεῖν λίθους· καιρὸς τοῦ
6 περιλαβεῖν, καὶ καιρὸς τοῦ μακρυνθῆναι ἀπὸ περιλήμματος· καιρὸς
τοῦ ζητῆσαι, καὶ καιρὸς τοῦ ἀπολέσαι· καιρὸς τοῦ φυλάξαι, καὶ
7 καιρὸς τοῦ ἐκβαλεῖν· καιρὸς τοῦ ῥῆξαι, καὶ καιρὸς τοῦ ῥάψαι·
8 καιρὸς τοῦ σιγᾷν, καὶ καιρὸς τοῦ λαλεῖν· καιρὸς τοῦ φιλῆσαι, καὶ
9 καιρὸς τοῦ μισῆσαι· καιρὸς πολέμου, καὶ καιρὸς εἰρήνης. Τίς πε-
10 ρίσσεια τοῦ ποιοῦντος ἐν οἷς αὐτὸς μοχθεῖ; Ἴδον σὺν τὸν περι-
σπασμὸν ὃν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς υἱοῖς τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ περισπᾶ-
11 σθαι ἐν αὐτῷ. Σὺν πάντα (ἃ) ἐποίησε καλὰ ἐν καιρῷ αὐτοῦ. Καί
γε σὺν τὸν αἰῶνα ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτῶν, ὅπως μὴ εὕρῃ ὁ ἄν-
θρωπος τὸ ποίημα ὃ ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τέλους.
12 Ἔγνων ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν ἐν αὐτοῖς, εἰ μὴ τοῦ εὐφρανθῆναι
13 καὶ τοῦ ποιεῖν ἀγαθὸν ἐν ζωῇ αὐτοῦ· καί γε πᾶς ὁ ἄνθρωπος ὃς
φάγεται καὶ πίεται, καὶ ἴδῃ ἀγαθὸν ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ, (τοῦτο)
14 δόμα Θεοῦ ἐστιν. Ἔγνων ὅτι πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς, αὐτὰ
ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα· ἐπ' αὐτῷ οὐκ ἔστι προσθεῖναι, καὶ ἀπ' αὐτοῦ
οὐκ ἔστιν ἀφελεῖν· καὶ ὁ Θεὸς ἐποίησεν, ἵνα φοβηθῶσιν ἀπὸ προ-
15 σώπου αὐτοῦ. Τὸ γενόμενον ἤδη, ἐστὶ, καὶ ὅσα τοῦ γίνεσθαι, ἤδη
16 γέγονε· καὶ ὁ Θεὸς ζητήσει τὸν διωκόμενον. Καὶ ἔτι ἴδον ὑπὸ τὸν
ἥλιον τόπον τῆς κρίσεως, ἐκεῖ ὁ ἀσεβής· καὶ τόπον τοῦ δικαίου,
17 ἐκεῖ ὁ ἀσεβής. (Ἐκεῖ) εἶπον ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου· σὺν τὸν δίκαιον
καὶ σὺν τὸν ἀσεβῆ κρινεῖ ὁ Θεὸς, ὅτι καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι
18 καὶ ἐπὶ παντὶ τῷ ποιήματι. Ἐκεῖ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου περὶ
λαλιᾶς υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι διακρινεῖ αὐτοὺς ὁ Θεός· καὶ τοῦ
19 δεῖξαι ὅτι αὐτοὶ κτήνη εἰσὶ, καί γε αὐτοῖς συνάντημα υἱῶν τοῦ
ἀνθρώπου, καὶ συνάντημα τοῦ κτήνους συνάντημα ἓν αὐτοῖς· ὡς
ὁ θάνατος τούτου, οὕτως ὁ θάνατος τούτου, καὶ πνεῦμα ἓν τοῖς
πᾶσι. Καὶ τί ἐπερίσσευσεν ὁ ἄνθρωπος παρὰ τὸ κτῆνος; οὐδέν·
20 ὅτι τὰ πάντα ματαιότης. Τὰ πάντα πορεύεται εἰς τόπον ἕνα· τὰ
πάντα ἐγένετο ἀπὸ τοῦ χοὸς, καὶ τὰ πάντα ἐπιστρέφει εἰς τὸν
21 χοῦν· καὶ τίς οἶδεν τὸ πνεῦμα υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου, εἰ ἀναβαίνει

αὐτὸ εἰς ἄνω; καὶ πνεῦμα τοῦ κτήνους, εἰ καταβαίνει αὐτὸ κάτω
εἰς τὴν γῆν; Καὶ ἴδον ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν εἰ μὴ ὃ εὐφρανθήσε- 22
ται ἄνθρωπος ἐν ποιήμασιν αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸ μερὶς αὐτοῦ· ὅτι τίς
ἄξει αὐτὸν τοῦ ἰδεῖν ἐν ᾧ ἂν γένηται μετ' αὐτόν;

ΚΕΦ. Δ'. IV.

ΚΑΙ ἐπέστρεψα ἐγὼ, καὶ ἴδον σὺν πάσας τὰς συκοφαντίας 1
τὰς γενομένας ὑπὸ τὸν ἥλιον· καὶ ἰδοὺ δάκρυον τῶν συκοφαντου-
μένων, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς παρακαλῶν· καὶ ἀπὸ χειρὸς συκο-
φαντούντων αὐτοὺς ἰσχὺς, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ὁ παρακαλῶν. Καὶ 2
ἐπῄνεσα ἐγὼ σὺν τοὺς τεθνηκότας τοὺς ἤδη ἀποθανόντας ὑπὲρ
τοὺς ζῶντας, ὅσοι αὐτοὶ ζῶσιν ἕως τοῦ νῦν· καὶ ἀγαθὸς ὑπὲρ 3
τοὺς δύο τούτους ὅστις οὔπω ἐγένετο, ὃς οὐκ εἶδε σὺν τὸ ποίημα
τὸ πονηρὸν τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον. Καὶ ἴδον ἐγὼ σὺν πάν- 4
τα τὸν μόχθον, καὶ σὺν πᾶσαν ἀνδρείαν τοῦ ποιήματος, ὅτι αὐτὸ
ζῆλος ἀνδρὸς ἀπὸ τοῦ ἑταίρου αὐτοῦ· καί γε τοῦτο ματαιότης καὶ
προαίρεσις πνεύματος. Ὁ ἄφρων περιέλαβε τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ 5
ἔφαγε τὰς σάρκας αὐτοῦ. Ἀγαθὸν πλήρωμα δρακὸς ἀναπαύσεως, 6
ὑπὲρ πληρώματα δύο δρακῶν μόχθου καὶ προαιρέσεως πνεύμα-
τος. Καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ, καὶ ἴδον ματαιότητα ὑπὸ τὸν ἥλιον· 7
ἔστιν εἷς, καὶ οὐκ ἔστι δεύτερος, καί γε υἱὸς καί γε ἀδελφὸς οὐκ 8
ἔστιν αὐτῷ· καὶ οὐκ ἔστι περασμὸς τῷ παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ, καί
γε ὀφθαλμὸς αὐτοῦ οὐκ ἐμπίπλαται πλούτου· καὶ τίνι ἐγὼ μοχθῶ,
καὶ στερίσκω τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀγαθωσύνης; καί γε τοῦτο μα-
ταιότης καὶ περισπασμὸς πονηρός ἐστιν. Ἀγαθοὶ οἱ δύο ὑπὲρ τὸν 9
ἕνα, οἷς ἐστὶν αὐτοῖς μισθὸς ἀγαθὸς ἐν μόχθῳ αὐτῶν· ὅτι ἐὰν πέ- 10
σωσιν, ὁ εἷς ἐγερεῖ τὸν μέτοχον αὐτοῦ· καὶ οὐαὶ αὐτῷ τῷ ἑνὶ,
ὅταν πέσῃ, καὶ μὴ ᾖ δεύτερος, τοῦ ἐγεῖραι αὐτόν. Καί γε ἐὰν κοι- 11
μηθῶσιν οἱ δύο, καὶ θέρμη αὐτοῖς· καὶ ὁ εἷς πῶς θερμανθῇ; Καὶ 12
ἐὰν ἐπικραταιωθῇ ὁ εἷς, οἱ δύο στήσονται κατέναντι αὐτοῦ· καὶ τὸ
σπαρτίον τὸ ἔντριτον οὐ ταχέως ἀποῤῥαγήσεται. Ἀγαθὸς παῖς 13
πένης καὶ σοφὸς ὑπὲρ βασιλέα πρεσβύτερον καὶ ἄφρονα, ὃς οὐκ
ἔγνω τοῦ προσέχειν ἔτι. Ὅτι ἐξ οἴκου τῶν δεσμίων ἐξελεύσεται 14
τοῦ βασιλεῦσαι· ὅτι καί γε ἐν βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐγενήθη πένης. Ἴδον 15
σὺν πάντας τοὺς ζῶντας τοὺς περιπατοῦντας ὑπὸ τὸν ἥλιον, μετὰ

16 τοῦ νεανίσκου τοῦ δευτέρου, ὃς στήσεται ἀντ' αὐτοῦ. Οὐκ ἔςι πε-
ρασμὸς τῷ παντὶ λαῷ, τοῖς πᾶσιν ὅσοι ἐγένοντο ἔμπροσθεν αὐτῶν,
καί γε οἱ ἔσχατοι οὐκ εὐφρανθήσονται ἐν αὐτῷ· ὅτι καί γε τοῦτο
17 ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος. Φύλαξον τὸν πόδα σου ἐν ᾧ
ἂν πορεύῃ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀκούειν· ὑπὲρ δό-
μα τῶν ἀφρόνων θυσία σου, ὅτι οὐκ εἰσὶν εἰδότες τοῦ ποιῆσαι κακόν.

ΚΕΦ. Ε'. V.

1 ΜΗ σπεῦδε ἐπὶ ςόματί σου, καὶ καρδία σου μὴ ταχυνέτω, τοῦ
ἐξενέγκαι λόγον πρὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ· ὅτι ὁ Θεὸς ἐν τῷ οὐρα-
νῷ, καὶ σὺ ἐπὶ τῆς γῆς· ἐπὶ τούτῳ ἔστωσαν οἱ λόγοι σου ὀλίγοι.
2 Ὅτι παραγίνεται ἐνύπνιον ἐν πλήθει περισπασμοῦ, καὶ φωνὴ ἄφρο-
3 νος ἐν πλήθει λόγων. Καθὼς ἂν εὔξῃ εὐχὴν τῷ Θεῷ, μὴ χρονίσῃς
τοῦ ἀποδοῦναι αὐτὴν, ὅτι οὐκ ἔστι θέλημα ἐν ἄφροσι· σὺ οὖν ὅσα
4 ἂν εὔξῃ, ἀπόδος· ἀγαθὸν τὸ μὴ εὔξασθαί σε, ἢ τὸ εὔξασθαί σε καὶ
5 μὴ ἀποδοῦναι. Μὴ δῷς τὸ ςόμα σου τοῦ ἐξαμαρτεῖν τὴν σάρκα σου,
καὶ μὴ εἴπῃς πρὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἄγνοιά ἐστιν· ἵνα μὴ
ὀργισθῇ ὁ Θεὸς ἐπὶ φωνῇ σου, καὶ διαφθείρῃ τὰ ποιήματα χειρῶν
6 σου. Ὅτι ἐν πλήθει ἐνυπνίων καὶ ματαιοτήτων καὶ λόγων πολλῶν,
7 ὅτι σὺν τὸν Θεὸν φοβοῦ. Ἐὰν συκοφαντίαν πένητος καὶ ἁρπαγὴν
κρίματος καὶ δικαιοσύνης ἴδῃς ἐν χώρᾳ, μὴ θαυμάσῃς ἐπὶ τῷ πράγ-
ματι· ὅτι ὑψηλὸς ἐπάνω ὑψηλοῦ φυλάσσει, καὶ ὑψηλοὶ ἐπ' αὐτοῖς.
8 Καὶ περίσσεια γῆς ἐπὶ παντί ἐστι βασιλεὺς τοῦ ἀγροῦ εἰργασμέ-
9 νου. Ἀγαπῶν ἀργύριον, οὐ πλησθήσεται ἀργυρίου· καὶ τίς ἠγά-
10 πησεν ἐν πλήθει, αὐτῷ γέννημα; Καί γε τοῦτο ματαιότης. Ἐν
πλήθει ἀγαθωσύνης ἐπληθύνθησαν οἱ ἔσθοντες αὐτήν· καὶ τίς ἀν-
11 δρεία τῷ παρ' αὐτῆς; ὅτι ἀρχὴ τοῦ ὁρᾶν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. Γλυκὺς
ὕπνος τοῦ δούλου, εἰ ὀλίγον καὶ εἰ πολὺ φάγεται· καὶ τῷ ἐμπλη-
12 σθέντι τοῦ πλουτῆσαι οὐκ ἔστι ἀφίων αὐτὸν τοῦ ὑπνῶσαι. Ἔστιν
ἀῤῥωστία ἣν ἴδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, πλοῦτον φυλασσόμενον τῷ παρ'
13 αὐτοῦ εἰς κακίαν αὐτοῦ, καὶ ἀπολεῖται ὁ πλοῦτος ἐκεῖνος ἐν περι-
σπασμῷ (αὐτοῦ) πονηρῷ· καὶ ἐγέννησεν υἱὸν, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν χειρὶ
14 αὐτοῦ οὐδέν· καθὼς ἐξῆλθεν ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς αὐτοῦ γυμνὸς,
ἐπιστρέψει τοῦ πορευθῆναι ὡς ἥκει, καὶ οὐδὲν λήψεται ἐν μόχθῳ
15 αὐτοῦ, ἵνα πορευθῇ ἐν χειρὶ αὐτοῦ· καί γε τοῦτο πονηρὰ ἀῤῥω-

στία. Ὥσπερ γὰρ παρεγένετο, οὕτως καὶ ἀπελεύσεται· καὶ τίς ἡ
περίσσεια αὐτῷ ἣ μοχθεῖ εἰς ἄνεμον; Καί γε πᾶσαι αἱ ἡμέραι 16
αὐτοῦ ἐν σκότει, καὶ ἐν πένθει, καὶ θυμῷ πολλῷ, καὶ ἀῤῥωστίᾳ,
καὶ χόλῳ. Ἰδοὺ ὃ ἴδον ἐγὼ ἀγαθὸν, ὅ ἐςι καλὸν, τοῦ φαγεῖν καὶ 17
τοῦ πιεῖν, καὶ τοῦ ἰδεῖν ἀγαθωσύνην ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ, ᾧ
ἐὰν μοχθήσῃ ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτοῦ, ὧν ἔδω-
κεν αὐτῷ ὁ Θεός· ὅτι αὐτὸ μερὶς αὐτοῦ. Καί γε πᾶς ἄνθρωπος 18
ᾧ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς πλοῦτον καὶ ὑπάρχοντα, καὶ ἐξουσίασεν
αὐτῷ τοῦ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ λαβεῖν τὸ μέρος αὐτοῦ, καὶ τοῦ
εὐφρανθῆναι ἐν μόχθῳ αὐτοῦ, τοῦτο δόμα Θεοῦ ἐστιν· ὅτι οὐ πολ- 19
λὰ μνησθήσεται τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς περισπᾷ
αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ς'. VI.

ΕΣΤΙ πονηρία ἣν ἴδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ πολλή ἐστιν ἐπὶ 1
τὸν ἄνθρωπον· ἀνὴρ ᾧ δώσει αὐτῷ ὁ Θεὸς πλοῦτον καὶ ὑπάρχον- 2
τα καὶ δόξαν, καὶ οὐκ ἔστιν ὑστερῶν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀπὸ παντὸς
οὗ ἐπιθυμήσει, καὶ οὐκ ἐξουσιάσει αὐτῷ ὁ Θεὸς τοῦ φαγεῖν ἀπ' αὐ-
τοῦ, ὅτι ἀνὴρ ξένος φάγεται αὐτόν· (καί γε) τοῦτο ματαιότης καὶ
ἀῤῥωστία πονηρά ἐστιν. Ἐὰν γεννήσῃ ἀνὴρ ἑκατὸν, καὶ ἔτη πολ- 3
λὰ ζήσεται, καὶ πλῆθος ὅ,τι ἔσονται αἱ ἡμέραι ἐτῶν αὐτοῦ, καὶ
ἡ ψυχὴ αὐτοῦ οὐκ ἐμπλησθήσεται ἀπὸ ἀγαθωσύνης, καί γε ταφὴ
οὐκ ἐγένετο αὐτῷ, εἶπα ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτὸν τὸ ἔκτρωμα· ὅτι ἐν 4
ματαιότητι ἦλθε, καὶ ἐν σκότει πορεύσεται, καὶ ἐν σκότει ὄνομα
αὐτοῦ καλυφθήσεται, καί γε ἥλιον οὐκ εἶδε, καὶ οὐκ ἔγνω, ἀνά- 5
παυσις τούτῳ ὑπὲρ τοῦτον, καὶ εἰ ἔζησεν χιλίων ἐτῶν καθόδους, 6
καὶ ἀγαθωσύνην οὐκ εἶδε· μὴ οὐκ εἰς τόπον ἕνα τὰ πάντα πορεύε-
ται; Πᾶς μόχθος τοῦ ἀνθρώπου εἰς στόμα αὐτοῦ, καί γε ἡ ψυ- 7
χὴ οὐ πληρωθήσεται. Ὅτι τίς περίσσεια τῷ σοφῷ ὑπὲρ τὸν ἄφρο- 8
να; Διατί ὁ πένης οἶδε πορευθῆναι κατέναντι τῆς ζωῆς; Ἀγαθὸν 9
ὅραμα ὀφθαλμῶν ὑπὲρ πορευόμενον ψυχῇ· καί γε τοῦτο ματαιότης
καὶ προαίρεσις πνεύματος. Εἴ τι ἐγένετο, ἤδη κέκληται ὄνομα αὐ- 10
τοῦ, καὶ ἐγνώσθη ὅ ἐστιν ἄνθρωπος, καὶ οὐ δυνήσεται τοῦ κριθῆ-
ναι μετὰ τοῦ ἰσχυροῦ ὑπὲρ αὐτόν· ὅτι εἰσὶ λόγοι πολλοὶ πληθύ- 11
νοντες ματαιότητα.

ΚΕΦ. Ζ'. VII.

1 ΤΙ περισσὸν τῷ ἀνθρώπῳ; ὅτι τίς οἶδε τί ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώ-
πῳ ἐν τῇ ζωῇ (αὐτοῦ) ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς ματαιότητος αὐτοῦ;
καὶ ἐποίησεν αὐτὰς ἐν σκιᾷ· ὅτι τίς ἀπαγγελεῖ τῷ ἀνθρώπῳ, τί
ἔσται ὀπίσω αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἥλιον; (καὶ καθὼς ἔσται, τίς ἀπαγγε-
2 λεῖ αὐτῷ;) Ἀγαθὸν ὄνομα ὑπὲρ ἔλαιον ἀγαθὸν, καὶ ἡμέρα τοῦ
3 θανάτου ὑπὲρ ἡμέραν γενέσεως αὐτοῦ. Ἀγαθὸν τὸ πορευθῆναι εἰς
οἶκον πένθους ἢ τὸ πορευθῆναι εἰς οἶκον πότου· καθότι τοῦτο τὸ
τέλος παντὸς ἀνθρώπου, καὶ ὁ ζῶν δώσει (ἀγαθὸν) εἰς καρδίαν
4 αὐτοῦ. Ἀγαθὸν θυμὸς ὑπὲρ γέλωτα· ὅτι ἐν κακίᾳ προσώπου ἀγα-
5 θυνθήσεται καρδία. Καρδία σοφῶν ἐν οἴκῳ πένθους, καὶ καρδία
6 ἀφρόνων ἐν οἴκῳ εὐφροσύνης. Ἀγαθὸν τὸ ἀκοῦσαι ἐπιτίμησιν σο-
7 φοῦ ὑπὲρ ἄνδρα ἀκούοντα ᾆσμα ἀφρόνων. Ὅτι ὡς φωνὴ τῶν ἀκαν-
θῶν ὑπὸ τὸν λέβητα, οὕτως ὁ γέλως (ὁ) τῶν ἀφρόνων· καί γε τοῦ-
8 το ματαιότης. Ὅτι ἡ συκοφαντία περιφέρει σοφὸν, καὶ ἀπολλύει
9 τὴν καρδίαν εὐτονίας αὐτοῦ. Ἀγαθὴ ἐσχάτη λόγου ὑπὲρ ἀρχὴν
10 αὐτοῦ· ἀγαθὸν μακρόθυμος ὑπὲρ ὑψηλὸν πνεύματι. Μὴ σπεύσῃς
ἐν πνεύματί σου τοῦ θυμοῦσθαι· ὅτι θυμὸς ἐν κόλπῳ ἀφρόνων ἀνα-
11 παύσεται. Μὴ εἴπῃς· τί ἐγένετο ὅτι αἱ ἡμέραι αἱ πρότερον ἦσαν
ἀγαθαὶ ὑπὲρ ταύτας; ὅτι οὐκ ἐν σοφίᾳ ἐπηρώτησας περὶ τούτου.
12 Ἀγαθὴ σοφία μετὰ κληροδοσίας, καὶ περίσσεια τοῖς θεωροῦσι τὸν
13 ἥλιον. Ὅτι ἐν σκιᾷ αὐτῆς ἡ σοφία ὡς σκιᾷ τοῦ ἀργυρίου, καὶ
14 περίσσεια γνώσεως τῆς σοφίας ζωοποιήσει τὸν παρ' αὐτῆς. Ἴδε
τὰ ποιήματα τοῦ Θεοῦ· ὅτι τίς δυνήσεται τοῦ κοσμῆσαι ὃν ἂν ὁ
15 Θεὸς διαστρέψῃ αὐτόν; Ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθωσύνης ζῆθι ἐν ἀγαθῷ,
καὶ ἴδε ἐν ἡμέρᾳ κακίας· ἴδε καί γε τοῦτο σύμφωνον τούτῳ ἐποίη-
σεν ὁ Θεὸς, περὶ λαλιᾶς ἵνα μὴ εὕρῃ ἄνθρωπος ὀπίσω αὐτοῦ μη-
16 δέν. Σὺν πάντα ἴδον ἐν ἡμέραις ματαιότητός μου· ἔστι δίκαιος
ἀπολλύμενος ἐν δικαίῳ αὐτοῦ, καὶ ἔστιν ἀσεβὴς μένων ἐν κακίᾳ
17 αὐτοῦ. Μὴ γίνου δίκαιος πολὺ, καὶ μὴ σοφίζου περισσὰ, μήποτε
18 ἐκπλαγῇς· μὴ ἀσεβήσῃς πολὺ, καὶ μὴ γίνου σκληρὸς, ἵνα μὴ ἀπο-
19 θάνῃς ἐν οὐ καιρῷ σου. Ἀγαθὸν τὸ ἀντέσχεσθαί σε ἐν τούτῳ, καί
γε ἀπὸ τούτου μὴ ἀνῇς τὴν χεῖρά σου· ὅτι ὁ φοβούμενος τὸν Θεὸν
20 ἐξελεύσεται τὰ πάντα. Ἡ σοφία βοηθήσει τῷ σοφῷ ὑπὲρ δέκα ἐξου-

σιάζοντας τοὺς ὄντας ἐν τῇ πόλει· (ὅτι ἄνθρωπος οὐκ ἔςι δίκαιος 21
ἐν τῇ γῇ, ὃς ποιήσει ἀγαθὸν καὶ οὐχ ἁμαρτήσεται·) καί γε εἰς 22
πάντας τοὺς λόγους οὓς λαλήσουσι, μὴ θῇς καρδίαν σου, ὅπως μὴ
ἀκούσῃς τοῦ δούλου σου καταρωμένου σε· ὅτι πλειστάκις πονη- 23
ρεύσεταί σε, καὶ καθόδους πολλὰς κακώσει καρδίαν σου, ὅπως καί
γε σὺ κατηράσω ἑτέρους. Πάντα ταῦτα ἐπείρασα ἐν τῇ σοφίᾳ· 24
εἶπα, σοφισθήσομαι· καὶ αὕτη ἐμακρύνθη ἀπ᾽ ἐμοῦ μακρὰν ὑπὲρ 25
ὃ ἦν· καὶ βαθὺ βάθος, τίς εὑρήσει αὐτό; Ἐκύκλωσα ἐγὼ καὶ ἡ 26
καρδία μου τοῦ γνῶναι καὶ τοῦ κατασκέψασθαι καὶ τοῦ ζητῆσαι
σοφίαν καὶ ψῆφον, καὶ τοῦ γνῶναι ἀσεβοῦς ἀφροσύνην καὶ σκληρίαν
καὶ παραφοράν· καὶ εὑρίσκω ἐγὼ αὐτὴν πικρότερον ὑπὲρ θάνατον, 27
σὺν τὴν γυναῖκα ἥτις ἐστὶ θηρεύματα, καὶ σαγῆναι καρδία αὐτῆς,
δεσμοί εἰσι χεῖρες αὐτῆς· ἀγαθὸς πρὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ ἐξαιρε-
θήσεται ἀπ᾽ αὐτῆς. Καὶ ἁμαρτάνων συλληφθήσεται ἐν αὐτῇ. Ἴδε 28
τοῦτο εὗρον, εἶπεν ὁ ἐκκλησιαςής· μία τῇ μιᾷ τοῦ εὑρεῖν λογισμὸν, 29
ὃν ἔτι ἐζήτησεν ἡ ψυχή μου, καὶ οὐχ εὗρον· καὶ ἄνθρωπον ἕνα ἀπὸ
χιλίων εὗρον, καὶ γυναῖκα ἐν πᾶσι τούτοις οὐχ εὗρον. Πλὴν ἴδε 30
τοῦτο εὗρον, ὃ ἐποίησεν ὁ Θεὸς σὺν τὸν ἄνθρωπον εὐθῆ· καὶ αὐτοὶ
ἐζήτησαν λογισμοὺς πολλούς. Τίς οἶδε σοφοὺς, καὶ τίς οἶδε λύ-
σιν ῥήματος;

ΚΕΦ. Η΄. VIII.

ΣΟΦΙΑ ἀνθρώπου φωτιεῖ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἀναιδὴς προ- 1
σώπῳ αὐτοῦ μισηθήσεται. Στόμα βασιλέως φύλαξον, καὶ περὶ λόγου 2
ὅρκου Θεοῦ μὴ σπουδάσῃς· ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσῃ, μὴ ςῇς 3
ἐν λόγῳ πονηρῷ, ὅτι πᾶν ὃ ἂν θελήσῃ ποιήσει· καθὼς βασιλεὺς 4
ἐξουσιάζων λαλεῖ, καὶ τίς ἐρεῖ αὐτῷ· τί ποιήσεις; Ὁ φυλάσσων 5
ἐντολὴν, οὐ γνώσεται ῥῆμα πονηρόν· καὶ καιρὸν κρίσεως γινώσκει
καρδία σοφοῦ. Ὅτι παντὶ πράγματι ἐστὶ καιρὸς καὶ κρίσις· ὅτι 6
γνῶσις τοῦ ἀνθρώπου πολλὴ ἐπ᾽ αὐτόν. Ὅτι οὐκ ἔστι γινώσκων 7
τί τὸ ἐσόμενον· ὅτι καθὼς ἔςαι, τίς ἀναγγελεῖ αὐτῷ; Οὐκ ἔςιν 8
ἄνθρωπος ἐξουσιάζων ἐν πνεύματι, τοῦ κωλῦσαι σὺν τὸ πνεῦμα·
καὶ οὐκ ἔστιν ἐξουσιάζων ἐν ἡμέρᾳ θανάτου, καὶ οὐκ ἔστιν ἀπο-
στολὴ ἐν ἡμέρᾳ πολέμου· καὶ οὐ διασώσει ἀσέβεια τὸν παρ᾽ αὐ-
τῆς. Καὶ σὺν πᾶν τοῦτο ἴδον, καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου εἰς πᾶν 9

ποίημα, ὃ πεποίηται ὑπὸ τὸν ἥλιον, τὰ ὅσα ἐξουσιάζεται ὁ ἄν-
10 θρωπος ἐν ἀνθρώπῳ τοῦ κακῶσαι αὐτόν· καὶ τότε ἴδον ἀσεβεῖς εἰς
τάφους εἰσαχθέντας, καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ ἐπηνέ-
θησαν ἐν τῇ πόλει, ὅτι οὕτως ἐποίησαν· καί γε τοῦτο ματαιότης.
11 Ὅτι οὐκ ἔστι γινομένη ἀντίῤῥησις ἀπὸ τῶν ποιούντων τὸ πονη-
ρὸν ταχύ· διὰ τοῦτο ἐπληροφορήθη καρδία υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐν
12 αὐτοῖς, τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρόν. Ὃς ἥμαρτεν ἐποίησε τὸ πονηρὸν
ἀπὸ τότε, καὶ ἀπὸ μακρότητος αὐτῷ· ὅτι καί γε γινώσκω ἐγὼ
ὅτι ἔσται ἀγαθὸν τοῖς φοβουμένοις τὸν Θεὸν, ὅπως φοβῶνται ἀπὸ
13 προσώπου αὐτοῦ· καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἔσται τῷ ἀσεβεῖ, καὶ οὐ μακρυ-
νεῖ ἡμέρας ἐν σκιᾷ, ὃς οὐκ ἔστι φοβούμενος ἀπὸ προσώπου τοῦ
14 Θεοῦ. Ἔστι ματαιότης ἣ πεποίηται ἐπὶ τῆς γῆς· ὅτι εἰσὶ δίκαιοι
ὅτι φθάνει πρὸς αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν ἀσεβῶν, καὶ εἰσὶν ἀσεβεῖς
ὅτι φθάνει πρὸς αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν δικαίων· εἶπα, ὅτι καί γε
15 τοῦτο ματαιότης. Καὶ ἐπήνεσα ἐγὼ σὺν τὴν εὐφροσύνην, ὅτι οὐκ
ἔστιν ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι εἰ μὴ τοῦ φαγεῖν
καὶ τοῦ πιεῖν καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι· καὶ αὐτὸ συμπροσέσται αὐτῷ
ἐν μόχθῳ αὐτοῦ ἡμέρας ζωῆς αὐτοῦ, ἃς ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς ὑπὸ
16 τὸν ἥλιον. Ἐν οἷς ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ γνῶναι τὴν σο-
φίαν, καὶ τοῦ ἰδεῖν τὸν περισπασμὸν τὸν πεποιημένον ἐπὶ τῆς γῆς·
ὅτι καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ ὕπνον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ οὐκ ἔστι
17 βλέπων· καὶ ἴδον σὺν πάντα τὰ ποιήματα τοῦ Θεοῦ, ὅτι οὐ δυνήσε-
ται ἄνθρωπος τοῦ εὑρεῖν σὺν τὸ ποίημα τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν
ἥλιον· ὅσα ἐὰν μοχθήσῃ ἄνθρωπος τοῦ ζητῆσαι, καὶ οὐχ εὑρήσει·
καί γε ὅσα ἂν εἴπῃ ὁ σοφὸς τοῦ γνῶναι, οὐ δυνήσεται τοῦ εὑρεῖν.

ΚΕΦ. Θ'. IX.

1 ΟΤΙ σὺν πᾶν τοῦτο ἔδωκα εἰς τὴν καρδίαν μου, καὶ καρδία
μου σὺν πᾶν ἴδε τοῦτο· ὅτι οἱ δίκαιοι καὶ οἱ σοφοὶ καὶ αἱ ἐργασίαι
αὐτῶν ἐν χειρὶ τοῦ Θεοῦ, καί γε ἀγάπην καί γε μῖσος οὐκ ἔστιν
εἰδὼς ὁ ἄνθρωπος· τὰ πάντα πρὸ προσώπου αὐτῶν, ματαιότης ἐν
2 τοῖς πᾶσι. Συνάντημα ἐν τῷ δικαίῳ καὶ τῷ ἀσεβεῖ, τῷ ἀγαθῷ
καὶ τῷ κακῷ, καὶ τῷ καθαρῷ καὶ τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ τῷ θυσιά-
ζοντι καὶ τῷ μὴ θυσιάζοντι· ὡς ὁ ἀγαθὸς ὡς ὁ ἁμαρτάνων, ὡς
3 ὁ ὀμνύων καθὼς ὁ τὸν ὅρκον φοβούμενος. Τοῦτο (τὸ) πονηρὸν ἐν

παντὶ πεποιημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι συνάντημα ἐν τοῖς πᾶσι·
καί γε καρδία υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐπληρώθη πονηροῦ, καὶ περιφέ-
ρεια ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἐν ζωῇ αὐτῶν, καὶ ὀπίσω αὐτῶν πρὸς τοὺς
νεκρούς. Ὅτι τίς ὃς κοινωνεῖ πρὸς πάντας τοὺς ζῶντας; ἔστιν 4
ἐλπίς· ὅτι ὁ κύων ὁ ζῶν αὐτὸς ἀγαθὸς ὑπὲρ τὸν λέοντα τὸν νε-
κρόν. Ὅτι οἱ ζῶντες γνώσονται ὅτι ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ νεκροὶ 5
οὐκ εἰσὶ γινώσκοντες οὐδέν· καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἔτι μισθὸς, ὅτι
ἐπελήσθη ἡ μνήμη αὐτῶν· καί γε ἀγάπη αὐτῶν, καί γε μῖσος αὐ- 6
τῶν, καί γε ζῆλος αὐτῶν ἤδη ἀπώλετο, καὶ μερὶς οὐκ ἔστιν αὐτοῖς
ἔτι εἰς αἰῶνα ἐν παντὶ τῷ πεποιημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον. Δεῦρο φά- 7
γε ἐν εὐφροσύνῃ τὸν ἄρτον σου, καὶ πίε ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ οἶνόν
σου, ὅτι ἤδη εὐδόκησεν ὁ Θεὸς τὰ ποιήματά σου. Ἐν παντὶ και- 8
ρῷ ἔστωσαν ἱμάτιά σου λευκὰ, καὶ ἔλαιον ἐπὶ κεφαλήν σου μὴ
ὑστερησάτω· καὶ ἴδε ζωὴν μετὰ γυναικὸς ἧς ἠγάπησας, πάσας τὰς 9
ἡμέρας ζωῆς ματαιότητός σου, τὰς δοθείσας σοι ὑπὸ τὸν ἥλιον
πάσας τὰς ἡμέρας ματαιότητός σου· ὅτι αὐτὸ μερίς σου ἐν τῇ ζωῇ
σου, καὶ ἐν τῷ μόχθῳ σου ᾧ σὺ μοχθεῖς ὑπὸ τὸν ἥλιον. Πάντα 10
ὅσα ἂν εὕρῃ ἡ χείρ σου τοῦ ποιῆσαι, ὡς ἡ δύναμίς σου, ποίησον·
ὅτι οὐκ ἔστι ποίημα καὶ λογισμὸς καὶ γνῶσις καὶ σοφία ἐν ᾅδῃ,
ὅπου σὺ πορεύῃ ἐκεῖ. Ἐπέστρεψα καὶ ἴδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι οὐ 11
τοῖς κούφοις ὁ δρόμος, καὶ οὐ τοῖς δυνατοῖς ὁ πόλεμος, καί γε οὐ
τοῖς σοφοῖς ὁ ἄρτος, καί γε οὐ τοῖς συνετοῖς ὁ πλοῦτος, καί γε οὐ
τοῖς γινώσκουσι χάρις· ὅτι καιρὸς καὶ ἀπάντημα συναντήσεται
τοῖς πᾶσιν αὐτοῖς. Ὅτι καί γε οὐκ ἔγνω ὁ ἄνθρωπος τὸν καιρὸν 12
αὐτοῦ· ὡς οἱ ἰχθύες οἱ θηρευόμενοι ἐν ἀμφιβλήστρῳ κακῷ, καὶ ὡς
ὄρνεα τὰ θηρευόμενα ἐν παγίδι· ὡς αὐτὰ, παγιδεύονται οἱ υἱοὶ
τοῦ ἀνθρώπου εἰς καιρὸν πονηρὸν, ὅταν ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ἄφνω.
Καί γε τοῦτο ἴδον σοφίαν ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ μεγάλη ἐστὶ πρὸς μέ· 13
πόλις μικρὰ καὶ ἄνδρες ἐν αὐτῇ ὀλίγοι, καὶ ἔλθῃ ἐπ' αὐτὴν βασι- 14
λεὺς μέγας, καὶ κυκλώσῃ αὐτὴν, καὶ οἰκοδομήσῃ ἐπ' αὐτὴν χάρα-
κας μεγάλους· καὶ εὕρῃ ἐν αὐτῇ ἄνδρα πένητα (καὶ) σοφὸν, καὶ 15
διασώσῃ αὐτὸς τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἄνθρωπος οὐκ
ἐμνήσθη σὺν τοῦ ἀνδρὸς τοῦ πένητος ἐκείνου. Καὶ εἶπα ἐγώ· 16
ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ δύναμιν, καὶ σοφία τοῦ πένητος ἐξουδενωμένη,
καὶ λόγοι αὐτοῦ οὐκ εἰσὶν ἀκουόμενοι. Λόγοι σοφῶν ἐν ἀνα- 17
παύσει ἀκούονται ὑπὲρ κραυγὴν ἐξουσιαζόντων ἐν ἀφροσύναις.

18 Ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ σκεύη πολέμου· καὶ ἁμαρτάνων εἷς ἀπολέσει
ἀγαθωσύνην πολλήν.

ΚΕΦ. Ι΄. Χ.

1 ΜΥΙΑΙ θανατοῦσαι σαπριοῦσι σκευασίαν ἐλαίου ἡδύσματος.
2 Τίμιον ὀλίγον σοφίας ὑπὲρ δόξαν ἀφροσύνης μεγάλην. Καρδία σο-
φοῦ εἰς δεξιὸν αὐτοῦ· καὶ καρδία ἄφρονος εἰς ἀριστερὸν αὐτοῦ.
3 Καί γε ἐν ὁδῷ ὅταν ἄφρων πορεύηται, καρδία αὐτοῦ ὑστερήσει·
4 καὶ ἃ λογιεῖται, πάντα ἀφροσύνη ἐστίν. Ἐὰν πνεῦμα τοῦ ἐξουσιά-
ζοντος ἀναβῇ ἐπὶ σὲ, τόπον σου μὴ ἀφῇς· ὅτι ἴαμα καταπαύσει
5 ἁμαρτίας μεγάλας. Ἔστι πονηρία ἣν ἴδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὡς ἀκού-
6 σιον ὃ ἐξῆλθεν ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐξουσιάζοντος· ἐδόθη ὁ ἄφρων
7 ἐν ὕψεσι μεγάλοις, καὶ πλούσιοι ἐν ταπεινῷ καθήσονται· ἴδον δού-
λους ἐφ᾽ ἵππους, καὶ ἄρχοντας ὡς δούλους πορευομένους ἐπὶ τῆς
8 γῆς. Ὁ ὀρύσσων βόθρον, ἐν αὐτῷ ἐμπεσεῖται· (καὶ ὁ κυλίων λί-
θον, ἐφ᾽ ἑαυτὸν κυλίει·) καὶ καθαιροῦντα φραγμὸν δήξεται αὐτὸν
9 ὄφις· ἐξαίρων λίθους, διαπονηθήσεται ἐν αὐτοῖς· σχίζων ξύλα, κιν-
10 δυνεύσει ἐν αὐτοῖς, ἐὰν ἐκπέσῃ τὸ σίδηρον, καὶ αὐτὸς πρόσωπον
ἐτάραξε· καὶ δυνάμεις δυναμώσει, καὶ περίσσεια τοῦ ἀνδρείου σο-
11 φία, ἐὰν δάκῃ ὄφις ἐν οὐ ψιθυρισμῷ, καὶ οὐκ ἔστι περίσσεια τῷ
12 ἐπᾴδοντι. Λόγοι στόματος σοφοῦ χάρις, καὶ χείλη ἄφρονος κατα-
13 ποντίσουσιν αὐτόν· ἀρχὴ λόγων στόματος αὐτοῦ ἀφροσύνη, καὶ
14 ἐσχάτη στόματος αὐτοῦ περιφέρεια πονηρὰ, καὶ ὁ ἄφρων πληθυνεῖ
λόγους. Οὐκ ἔγνω ὁ ἄνθρωπος τί τὸ γενησόμενον, καὶ τί τὸ ἐσό-
15 μενον (ὅτι) ὀπίσω αὐτοῦ, τίς ἀπαγγελεῖ αὐτῷ; Μόχθος τῶν ἀφρό-
16 νων κοπώσει αὐτὸν, ὃς οὐκ ἔγνω τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν. Οὐαί
σοι πόλις ἧς ὁ βασιλεύς σου νεώτερος, καὶ οἱ ἄρχοντές σου ἐν πρωΐᾳ
17 ἐσθίουσι. Μακαρία σὺ γῆ, ἧς ὁ βασιλεύς σου υἱὸς ἐλευθέρων, καὶ
οἱ ἄρχοντές σου πρὸς καιρὸν φάγονται ἐν δυνάμει, καὶ οὐκ αἰσχυν-
18 θήσονται. Ἐν ὀκνηρίαις ταπεινωθήσεται ἡ δόκωσις, καὶ ἐν ἀργίᾳ
19 χειρῶν στάξει ἡ οἰκία. Εἰς γέλωτα ποιοῦσιν ἄρτον, καὶ οἶνος εὐ-
φραίνει ζῶντας· καὶ τοῦ ἀργυρίου ἐπακούσεται (σὺν) τὰ πάντα.
20 Καί γε ἐν συνειδήσει σου βασιλέα μὴ καταράσῃ, καὶ ἐν ταμιείοις
κοιτώνων σου μὴ καταράσῃ πλούσιον· ὅτι πετεινὸν τοῦ οὐρανοῦ ἀπ-
οίσει τὴν φωνήν σου, καὶ ὁ ἔχων τὰς πτέρυγας ἀπαγγελεῖ λόγον σου.

ΚΕΦ. ΙΑ'. XI.

ΑΠΟΣΤΕΙΛΟΝ τὸν ἄρτον σου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ὕδατος· 1
ὅτι ἐν πλήθει τῶν ἡμερῶν εὑρήσεις αὐτόν. Δὸς μερίδα τοῖς ἑπτὰ, 2
καί γε τοῖς ὀκτώ· ὅτι οὐ γινώσκεις τί ἔςαι πονηρὸν ἐπὶ τὴν γῆν.
Ἐὰν πληρωθῶσι τὰ νέφη ὑετοῦ, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεοῦσι· καὶ ἐὰν 3
πέσῃ ξύλον ἐν τῷ νότῳ, καὶ ἐὰν ἐν τῷ βοῤῥᾷ, τόπῳ οὗ πεσεῖται
τὸ ξύλον, ἐκεῖ ἔσται. Τηρῶν ἄνεμον, οὐ σπερεῖ· καὶ βλέπων ἐν 4
ταῖς νεφέλαις, οὐ θερίσει. Ἐν οἷς οὐκ ἔστι γινώσκων τίς ἡ ὁδὸς 5
τοῦ πνεύματος, ὡς ὀστᾶ ἐν γαστρὶ τῆς κυοφορούσης· οὕτως οὐ
γνώσῃ τὰ ποιήματα τοῦ Θεοῦ, ὅσα ποιήσει τὰ σύμπαντα. Ἐν 6
πρωίᾳ σπεῖρον τὸ σπέρμα σου, καὶ εἰς ἑσπέραν μὴ ἀφέτω ἡ χείρ
σου· ὅτι οὐ γινώσκεις ποῖον στοιχήσει, ἢ τοῦτο ἢ τοῦτο, καὶ ἐὰν
τὰ δύο ἐπιτοαυτὸ ἀγαθά. Καὶ γλυκὺ τὸ φῶς, καὶ ἀγαθὸν τοῖς 7
ὀφθαλμοῖς τοῦ βλέπειν σὺν τὸν ἥλιον· ὅτι καὶ ἐὰν ἔτη πολλὰ ζή- 8
σεται ὁ ἄνθρωπος, ἐν πᾶσιν αὐτοῖς εὐφρανθήσεται, καὶ μνησθήσε-
ται τὰς ἡμέρας τοῦ σκότους, ὅτι πολλαὶ ἔσονται· πᾶν τὸ ἐρχόμε-
νον ματαιότης. Εὐφραίνου νεανίσκε ἐν νεότητί σου, καὶ ἀγαθυνά- 9
τω σε ἡ καρδία σου ἐν ἡμέραις νεότητός σου, καὶ περιπάτει ἐν
ὁδοῖς καρδίας σου ἄμωμος, καὶ ἐν ὁράσει ὀφθαλμῶν σου· καὶ γνῶ-
θι ὅτι ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἄξει σε ὁ Θεὸς ἐν κρίσει. Καὶ ἀπόστησον 10
θυμὸν ἀπο καρδίας σου, καὶ παράγαγε πονηρίαν ἀπὸ σαρκός σου·
ὅτι ἡ νεότης καὶ ἡ ἄνοια ματαιότης.

ΚΕΦ. ΙΒ'. XII.

ΚΑΙ μνήσθητι τοῦ κτίσαντός σε ἐν ἡμέραις νεότητός σου, 1
ἕως οὗ μὴ ἔλθωσιν ἡμέραι τῆς κακίας (σου), καὶ φθάσωσιν ἔτη
ἐν οἷς ἐρεῖς· οὐκ ἔστι μοι ἐν αὐτοῖς θέλημα· ἕως οὗ μὴ σκοτισθῇ 2
ὁ ἥλιος καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ σελήνη καὶ οἱ ἀςέρες, καὶ ἐπιςρέψωσι
τὰ νέφη ὀπίσω τοῦ ὑετοῦ· ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἂν σαλευθῶσι φύλακες τῆς 3
οἰκίας, καὶ διαστραφῶσιν ἄνδρες τῆς δυνάμεως, καὶ ἤργησαν αἱ
ἀλήθουσαι, ὅτι ὠλιγώθησαν, καὶ σκοτάσουσιν αἱ βλέπουσαι ἐν ταῖς
ὀπαῖς· καὶ κλείσουσιν θύρας ἐν ἀγορᾷ ἐν ἀσθενείᾳ φωνῆς τῆς ἀλη- 4
θούσης, καὶ ἀναστήσεται εἰς φωνὴν τοῦ στρουθίου, καὶ ταπεινω-

5 θήσονται πᾶσαι αἱ θυγατέρες τοῦ ᾄσματος· καί γε ἀπὸ ὕψους ὄψον-
ται, καὶ θάμβοι ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἀνθήσει τὸ ἀμύγδαλον, καὶ πα-
χυνθῇ ἡ ἀκρὶς, καὶ διασκεδασθῇ ἡ κάππαρις· ὅτι ἐπορεύθη ὁ ἄν-
θρωπος εἰς οἶκον αἰῶνος αὐτοῦ, καὶ ἐκύκλωσαν ἐν ἀγορᾷ οἱ κοπτό-
6 μενοι· ἕως ὅτου μὴ ἀνατραπῇ σχοινίον τοῦ ἀργυρίου, καὶ συνθλι-
βῇ τὸ ἀνθέμιον τοῦ χρυσίου, καὶ συντριβῇ ἡ ὑδρία ἐπὶ τὴν πηγὴν,
7 καὶ συντροχάσῃ ὁ τροχὸς ἐπὶ τὸν λάκκον· καὶ ἐπιστρέψει ὁ χοῦς
ἐπὶ τὴν γῆν ὡς ἦν, καὶ τὸ πνεῦμα ἐπιστρέψει πρὸς τὸν Θεὸν ὃς
8 ἔδωκεν αὐτό. Ματαιότης ματαιοτήτων, εἶπεν ὁ ἐκκλησιαςὴς, τὰ
9 πάντα ματαιότης. Καὶ περισσὸν, ὅτι ἐγένετο (ὁ) ἐκκλησιαστὴς
σοφὸς, (καὶ) ἔτι ἐδίδαξε γνῶσιν σὺν τὸν ἄνθρωπον· καὶ οὖς ἐξιχνιά-
10 σεται κόσμιον παραβολῶν. Πολλὰ ἐζήτησεν ἐκκλησιαστὴς τοῦ εὑ-
ρεῖν λόγους θελήματος, καὶ γεγραμμένον εὐθύτητος, λόγους ἀλη-
11 θείας. Λόγοι σοφῶν ὡς τὰ βούκεντρα, καὶ ὡς ἧλοι πεφυτευμένοι,
12 οἳ παρὰ τῶν συναγμάτων ἐδόθησαν ἐκ ποιμένος ἑνός. Καὶ περισ-
σὸν ἐξ αὐτῶν υἱέ μου φυλάσσου· τοῦ ποιῆσαι βιβλία πολλὰ οὐκ ἔςι
13 περασμὸς, καὶ μελέτη πολλὴ κόπωσις σαρκός. Τέλος λόγου τὸ
πᾶν ἄκουε· τὸν Θεὸν φοβοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φύλασσε, ὅτι
14 τοῦτο πᾶς ὁ ἄνθρωπος· ὅτι σὺν πᾶν τὸ ποίημα ἄξει ὁ Θεὸς ἐν
κρίσει ἐν παντὶ παρεωραμένῳ, ἐὰν ἀγαθὸν καὶ ἐὰν πονηρόν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ.

ᾈ Σ Μ Α
Α Σ Μ Α Τ Ω Ν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄. I.

ᾈΣΜΑ ᾀσμάτων, ὅ ἐστι τῷ Σαλωμών. Φιλησάτω με ἀπὸ 1.2
φιλημάτων στόματος αὐτοῦ· ὅτι ἀγαθοὶ μαστοί σου ὑπὲρ οἶνον, 3
καὶ ὀσμὴ μύρων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα. Μῦρον ἐκκενωθὲν
ὄνομά σου· διὰ τοῦτο νεάνιδες ἠγάπησάν σε. Εἵλκυσάν με· ὀπίσω 4
σου εἰς ὀσμὴν μύρων σου δραμοῦμεν. Εἰσήνεγκέ με ὁ βασιλεὺς εἰς
τὸ ταμιεῖον αὐτοῦ· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν σοί, ἀγα-
πήσομεν μαστούς σου ὑπὲρ οἶνον· εὐθύτης ἠγάπησέ σε. Μέλαινά 5
εἰμι καὶ καλή, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, ὡς σκηνώματα Κηδάρ, ὡς
δέῤῥεις Σαλωμών. Μὴ βλέψητέ με ὅτι ἐγώ εἰμι μεμελανωμένη, 6
ὅτι παρέβλεψέ με ὁ ἥλιος· υἱοὶ μητρός μου ἐμαχέσαντο ἐν ἐμοί,
ἔθεντό με φυλάκισσαν ἐν ἀμπελῶσιν· ἀμπελῶνα ἐμὸν οὐκ ἐφύλα-
ξα. Ἀπάγγειλόν μοι ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μου, ποῦ ποιμανεῖς, 7
ποῦ κοιτάσεις ἐν μεσημβρίᾳ· μήποτε γένωμαι ὡς περιβαλλομένη
ἐπ᾽ ἀγέλαις ἑταίρων σου. Ἐὰν μὴ γνῷς σεαυτὴν ἡ καλὴ ἐν γυναι- 8
ξίν, ἔξελθε σοὶ ἐν πτέρναις τῶν ποιμνίων, καὶ ποίμαινε τὰς ἐρί-
φους σου ἐπὶ σκηνώμασι τῶν ποιμένων (σου). Τῇ ἵππῳ μου ἐν ἅρ- 9
μασι Φαραὼ ὡμοίωσά σε ἡ πλησίον μου. Τί ὡραιώθησαν σιαγόνες 10
σου ὡς τρυγόνες, τράχηλός σου ὡς ὁρμίσκοι; Ὁμοιώματα χρυ- 11
σίου ποιήσομέν σοι μετὰ στιγμάτων τοῦ ἀργυρίου. Ἕως οὗ ὁ βα- 12
σιλεὺς ἐν ἀνακλίσει αὐτοῦ, νάρδος μου ἔδωκεν ὀσμὴν αὐτοῦ. Ἀπό- 13
δεσμος τῆς στακτῆς ἀδελφιδός μου ἐμοί, ἀναμέσον τῶν μαστῶν
μου αὐλισθήσεται· βότρυς τῆς Κύπρου ἀδελφιδός μου ἐμοί, ἐν ἀμ- 14
πελῶσιν Ἐνγαδδί. Ἰδοὺ εἶ καλὴ ἡ πλησίον μου, ἰδοὺ εἶ καλή· 15
ὀφθαλμοί σου περιστεραί. Ἰδοὺ εἶ καλὸς ὁ ἀδελφιδός μου, καί γε 16
ὡραῖος· πρὸς κλίνη ἡμῶν σύσκιος, δοκοὶ οἴκων ἡμῶν κέδροι, φα- 17
τνώματα ἡμῶν κυπάρισσοι.

ΚΕΦ. Β'. II.

1.2 ΕΓΩ ἄνθος τοῦ πεδίου, κρίνον τῶν κοιλάδων. Ὡς κρίνον ἐν
μέσῳ ἀκανθῶν, οὕτως ἡ πλησίον μου ἀναμέσον τῶν θυγατέρων.
3 Ὡς μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ, οὕτως ἀδελφιδός μου ἀνα-
μέσον τῶν υἱῶν· ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ ἐπεθύμησα καὶ ἐκάθισα, καὶ
4 καρπὸς αὐτοῦ γλυκὺς ἐν λάρυγγί μου. Εἰσαγάγετέ με εἰς οἶκον
5 τοῦ οἴνου, τάξατε ἐπ' ἐμὲ ἀγάπην· στηρίσατέ με ἐν ἀμόραις, ςοι-
6 βάσατέ με ἐν μήλοις· ὅτι τετρωμένη ἀγάπης ἐγώ. Εὐώνυμος αὐ-
7 τοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλήν μου, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιλήψεταί με. Ὥρ-
κισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς
ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ· ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην, ἕως
8 οὗ θελήσῃ. Φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου· ἰδοὺ οὗτος ἥκει πηδῶν ἐπὶ τὰ
9 ὄρη, διαλλόμενος ἐπὶ τοὺς βουνούς· ὅμοιός ἐστιν ἀδελφιδός μου τῇ
δορκάδι ἢ νεβρῷ ἐλάφων ἐπὶ τὰ ὄρη Βαιθήλ. Ἰδοὺ οὗτος ἕστηκεν
ὀπίσω τοῦ τοίχου ἡμῶν, παρακύπτων διὰ τῶν θυρίδων, ἐκκύπτων
10 διὰ τῶν δικτυωτῶν. Ἀποκρίνεται ἀδελφιδός μου, καὶ λέγει μοι· ἀνά-
11 στα, ἐλθὲ ἡ πλησίον μου, καλή μου, περιςερά μου· ὅτι ἰδοὺ ὁ χει-
12 μὼν παρῆλθεν, ὁ ὑετὸς ἀπῆλθεν, ἐπορεύθη ἑαυτῷ· τὰ ἄνθη ὤφθη
ἐν τῇ γῇ, καιρὸς τῆς τομῆς ἔφθακεν, φωνὴ τῆς τρυγόνος ἠκούσθη
13 ἐν τῇ γῇ ἡμῶν· ἡ συκῆ ἐξήνεγκεν ὀλύνθους αὐτῆς, αἱ ἄμπελοι κυ-
πρίζουσιν, ἔδωκαν ὀσμήν. Ἀνάστα, ἐλθὲ ἡ πλησίον μου, καλή μου,
14 περιστερά μου, καὶ ἐλθέ σοι περιστερά μου ἐν σκέπῃ τῆς πέτρας,
ἐχόμενα τοῦ προτειχίσματος· δεῖξόν μοι τὴν ὄψιν σου, καὶ ἀκού-
τισόν με τὴν φωνήν σου· ὅτι ἡ φωνή σου ἡδεῖα, καὶ ἡ ὄψις σου
15 ὡραία. Πιάσατε ἡμῖν ἀλώπεκας μικρούς, ἀφανίζοντας ἀμπελῶ-
16 νας· καὶ αἱ ἄμπελοι ἡμῶν κυπρίζουσιν. Ἀδελφιδός μου ἐμοὶ, κᾀγὼ
17 αὐτῷ, ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις, ἕως οὗ διαπνεύσῃ ἡ ἡμέρα, καὶ
κινηθῶσιν αἱ σκιαί. Ἀπόστρεψον, ὁμοιώθητι σὺ ἀδελφιδέ μου τῷ
δόρκωνι ἢ νεβρῷ ἐλάφων ἐπὶ ὄρη κοιλωμάτων.

ΚΕΦ. Γ'. III.

1 ΕΠΙ κοίτην μου ἐν νυξὶν ἐζήτησα ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μου·
ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ εὗρον αὐτόν· ἐκάλεσα αὐτὸν, καὶ οὐχ ὑπ-

ἤκουσέ μου. Ἀναστήσομαι δὴ, καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πόλει, ἐν ταῖς 2
ἀγοραῖς καὶ ἐν ταῖς πλατείαις, καὶ ζητήσω ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή
μου· ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ εὗρον αὐτόν· ἐκάλεσα αὐτὸν, καὶ οὐχ
ὑπήκουσέ μου. Εὕροσάν με οἱ τηροῦντες, οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πό- 3
λει· μὴ ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μου, ἴδετε; Ὡς μικρὸν ὅτε παρῆλ- 4
θον ἀπ᾿ αὐτῶν, ἕως οὗ εὗρον ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μου· ἐκράτησα
αὐτὸν, καὶ οὐκ ἀφήσω αὐτὸν, ἕως οὗ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς οἶκον μη-
τρός μου, καὶ εἰς ταμιεῖον τῆς συλλαβούσης με. Ὥρκισα ὑμᾶς θυ- 5
γατέρες Ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ
ἀγροῦ· ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην, ἕως ἂν θελήσῃ.
Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ἀπὸ τῆς ἐρήμου, ὡς στελέχη καπνοῦ, τε- 6
θυμιαμένη σμύρναν καὶ λίβανον ἀπὸ πάντων κονιορτῶν μυρεψοῦ;
Ἰδοὺ ἡ κλίνη τοῦ Σαλωμὼν, ἑξήκοντα δυνατοὶ κύκλῳ αὐτῆς ἀπὸ 7
δυνατῶν Ἰσραήλ· πάντες κατέχοντες ῥομφαίαν, δεδιδαγμένοι πό- 8
λεμον· ἀνὴρ ῥομφαία αὐτοῦ ἐπὶ μηρὸν αὐτοῦ ἀπὸ θάμβους ἐν νυ-
ξί. Φορεῖον ἐποίησεν ἑαυτῷ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν ἀπὸ ξύλων τοῦ 9
Λιβάνου. Στύλους αὐτοῦ ἐποίησεν ἀργύριον, καὶ ἀνάκλιτον αὐτοῦ 10
χρύσεον· ἐπίβασις αὐτοῦ πορφυρᾶ, ἐντὸς αὐτοῦ λιθόστρωτον ἀγά-
πην ἀπὸ θυγατέρων Ἱερουσαλήμ. Ἐξέλθατε καὶ ἴδετε θυγατέρες 11
Σιὼν ἐν τῷ βασιλεῖ Σαλωμὼν, ἐν τῷ στεφάνῳ ᾧ ἐστεφάνωσεν αὐ-
τὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ νυμφεύσεως αὐτοῦ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ
εὐφροσύνης καρδίας αὐτοῦ.

ΚΕΦ. Δ΄. IV.

ΙΔΟΥ εἶ καλὴ ἡ πλησίον μου, ἰδοὺ εἶ καλή· ὀφθαλμοί σου 1
περιστεραὶ, ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου· τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι
τῶν αἰγῶν, αἳ ἀπεκαλύφθησαν ἀπὸ τοῦ Γαλαάδ. Ὀδόντες σου ὡς 2
ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων, αἳ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, αἳ πᾶσαι
διδυμεύουσαι, καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς. Ὡς σπαρτίον τὸ 3
κόκκινον χείλη σου, καὶ ἡ λαλιά σου ὡραία· ὡς λέπυρον τῆς ῥοᾶς
μῆλόν σου, ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου. Ὡς πύργος Δαυὶδ τράχη- 4
λός σου, ὁ ᾠκοδομημένος εἰς Θαλφιώθ· χίλιοι θυρεοὶ κρέμανται
ἐπ᾿ αὐτὸν, πᾶσαι βολίδες τῶν δυνατῶν. Δύο μαστοί σου ὡς δύο 5
νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος, οἱ νεμόμενοι ἐν κρίνοις, ἕως διαπνεύσῃ ἡ 6
ἡμέρα καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαί. Πορεύσομαι ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄρος

7 τῆς σμύρνης καὶ πρὸς τὸν βουνὸν τοῦ Λιβάνου. Ὅλη καλὴ εἶ πλη-
8 σίον μου, καὶ μῶμος οὐκ ἔστιν ἐν σοί. Δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου νύμφη,
δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου· ἐλεύσῃ καὶ διελεύσῃ ἀπ' ἀρχῆς πίστεως, ἀπὸ
κεφαλῆς Σανεὶρ καὶ Ἀερμὼν, ἀπὸ μανδρῶν λεόντων, ἀπὸ ὀρέων
9 παρδάλεων. Ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἀδελφή μου νύμφη, ἐκαρδίωσας
ἡμᾶς ἐν ἑνὶ ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου, ἐν μιᾷ ἐνθέματι τραχήλων σου.
10 Τί ἐκαλλιώθησαν μαστοί σου ἀδελφή μου νύμφη; τί ἐκαλλιώθησαν
μαστοί σου ἀπὸ οἴνου, καὶ ὀσμὴ ἱματίων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώ-
11 ματα; Κηρίον ἀποστάζουσι χείλη σου νύμφη, μέλι καὶ γάλα ὑπὸ
12 τὴν γλῶσσάν σου, καὶ ὀσμὴ ἱματίων σου ὡς ὀσμὴ Λιβάνου. Κῆπος
κεκλεισμένος ἀδελφή μου νύμφη, κῆπος κεκλεισμένος, πηγὴ ἐσφρα-
13 γισμένη. Ἀποστολαί σου παράδεισος ῥοῶν μετὰ καρποῦ ἀκροδρύων,
14 κύπροι μετὰ νάρδων, νάρδος καὶ κρόκος, κάλαμος, καὶ κιννάμωμον
μετὰ πάντων ξύλων τοῦ Λιβάνου, σμύρνα Ἀλὼθ μετὰ πάντων
15 πρώτων μύρων. Πηγὴ κήπων φρέαρ ὕδατος ζῶντος καὶ ῥοιζοῦντος
16 ἀπὸ τοῦ Λιβάνου. Ἐξεγέρθητι βοῤῥᾶ, καὶ ἔρχου νότε, διάπνευ-
σον κῆπόν μου, καὶ ῥευσάτωσαν ἀρώματά μου. Καταβήτω ἀδελ-
φιδός μου εἰς κῆπον αὐτοῦ, καὶ φαγέτω καρπὸν ἀκροδρύων αὐτοῦ.

ΚΕΦ. Ε'. V.

1 ΕΙΣΗΛΘΟΝ εἰς κῆπόν μου ἀδελφή μου νύμφη· ἐτρύγησα σμύρ-
ναν μου μετὰ ἀρωμάτων μου, ἔφαγον ἀγρόν μου μετὰ μέλιτός
μου, ἔπιον οἶνόν μου μετὰ γάλακτός μου· φάγετε οἱ πλησίον, καὶ
2 πίετε καὶ μεθύσθητε ἀδελφοί. Ἐγὼ καθεύδω, καὶ ἡ καρδία μου
ἀγρυπνεῖ· φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου, κρούει ἐπὶ τὴν θύραν· ἄνοιξόν μοι
ἀδελφή μου, ἡ πλησίον μου, περιστερά μου, τελεία μου· ὅτι ἡ κε-
φαλή μου ἐπλήσθη δρόσου, καὶ οἱ βόστρυχοί μου ψεκάδων νυκτός.
3 Ἐξεδυσάμην τὸν χιτῶνά μου, πῶς ἐνδύσωμαι αὐτόν; ἐνιψάμην τοὺς
4 πόδας μου, πῶς μολυνῶ αὐτούς; Ἀδελφιδός μου ἀπέστειλε χεῖρα
5 αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀπῆς, καὶ ἡ κοιλία μου ἐθροήθη ἐπ' αὐτόν. Ἀνέστην
ἐγὼ ἀνοῖξαι τῷ ἀδελφιδῷ μου· αἱ χεῖρές μου ἔσταξαν σμύρναν,
6 δάκτυλοί μου σμύρναν πλήρη ἐπὶ χεῖρας τοῦ κλείθρου. Ἤνοιξα
ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου· ἀδελφιδός μου παρῆλθεν. Ἡ ψυχή μου ἐξ-
ῆλθεν ἐν λόγῳ αὐτοῦ· ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ εὗρον αὐτόν· ἐκά-
7 λεσα αὐτὸν, καὶ οὐκ ἐπήκουσέ μου. Εὕροσάν με οἱ φύλακες οἱ κυ-

κλοῦντες ἐν τῇ πόλει· ἐπάταξάν με, ἐτραυμάτισάν με· ἦραν τὸ θέ-
ριςρόν μου ἀπ᾽ ἐμοῦ φύλακες τῶν τειχέων. Ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέ- 8
ρες Ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ·
ἐὰν εὕρητε τὸν ἀδελφιδόν μου, τί ἀπαγγείλητε αὐτῷ, ὅτι τετρωμένη
ἀγάπης εἰμὶ ἐγώ. Τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ, ἡ καλὴ ἐν 9
γυναιξί; τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ, ὅτι οὕτως ὥρκισας ἡμᾶς;
Ἀδελφιδός μου λευκὸς καὶ πυῤῥὸς, ἐκλελοχισμένος ἀπὸ μυριάδων. 10
Κεφαλὴ αὐτοῦ χρυσίον Καιφὰζ, βόστρυχοι αὐτοῦ ἐλάται, μέλανες 11
ὡς κόραξ. Ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς περιστεραὶ ἐπὶ πληρώματα ὑδά- 12
των, λελουμέναι ἐν γάλακτι, καθήμεναι ἐπὶ πληρώματι (ὑδάτων)·
σιαγόνες αὐτοῦ ὡς φυταλιαὶ τοῦ ἀρώματος, φύουσαι μυρεψικά· 13
χείλη αὐτοῦ κρίνα, στάζοντα σμύρναν πλήρη. Χεῖρες αὐτοῦ το- 14
ρευταὶ χρυσαῖ, πεπληρωμέναι Θαρσείς· κοιλία αὐτοῦ πυξίον ἐλε-
φάντινον ἐπὶ λίθου σαπφείρου· κνῆμαι αὐτοῦ στύλοι μαρμάρινοι, 15
τεθεμελιωμένοι ἐπὶ βάσεις χρυσᾶς. Εἶδος αὐτοῦ ὡς Λίβανος, ἐκ-
λεκτὸς ὡς κέδροι· φάρυγξ αὐτοῦ γλυκασμοὶ, καὶ ὅλος ἐπιθυμία· 16
οὗτος ἀδελφιδός μου, καὶ οὗτος πλησίον μου, θυγατέρες Ἱερουσα-
λήμ. Ποῦ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδός σου, ἡ καλὴ ἐν γυναιξί; ποῦ 17
ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδός σου; καὶ ζητήσομεν αὐτὸν μετὰ σοῦ.

ΚΕΦ. ς΄. VI.

ΑΔΕΛΦΙΔΟΣ μου κατέβη εἰς κῆπον αὐτοῦ εἰς φυταλιὰς 1
τοῦ ἀρώματος, ποιμαίνειν ἐν κήποις, καὶ συλλέγειν κρίνα. Ἐγὼ 2
τῷ ἀδεφιδῷ μου, καὶ ὁ ἀδελφιδός μου ἐμοὶ, ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς
κρίνοις. Καλὴ εἶ ἡ πλησίον μου, ὡς εὐδοκία, ὡραῖα ὡς Ἱερου- 3
σαλὴμ, θάμβος ὡς τεταγμέναι. Ἀπόςρεψον ὀφθαλμούς σου ἀπεναν- 4
τίον ἐμοῦ, ὅτι αὐτοὶ ἀνεπτέρωσάν με. Τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι
τῶν αἰγῶν, αἳ ἀνεφάνησαν ἀπὸ τοῦ Γαλαάδ. Ὀδόντες σου ὡς ἀγέ- 5
λαι τῶν κεκαρμένων, αἳ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, αἱ πᾶσαι δι-
δυμεύουσαι, καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς. Ὡς σπαρτίον τὸ
κόκκινον χείλη σου, καὶ ἡ λαλιά σου ὡραῖα· ὡς λέπυρον τῆς ῥοᾶς 6
μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου. Ἑξήκοντα εἰσὶ βασίλισσαι, 7
καὶ ὀγδοήκοντα παλλακαὶ, καὶ νεάνιδες ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός.
Μία ἐστὶ περιστερά μου, τελεία μου· μία ἐστὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς, 8
ἐκλεκτή ἐστι τῇ τεκούσῃ αὐτήν· εἴδοσαν αὐτὴν θυγατέρες, καὶ μα-

καριοῦσιν αὐτὴν, βασίλισσαι καὶ παλλακαὶ, καὶ αἰνέσουσιν αὐτήν.
9 Τίς αὕτη ἡ ἐκκύπτουσα ὡσεὶ ὄρθρος, καλὴ ὡς σελήνη, ἐκλεκτὴ
10 ὡς ὁ ἥλιος, θάμβος ὡς τεταγμέναι; Εἰς κῆπον καρύας κατέβην
ἰδεῖν ἐν γενήμασι τοῦ χειμάῤῥου, ἰδεῖν εἰ ἤνθησεν ἡ ἄμπελος, εἰ
11 ἤνθησαν αἱ ῥοαί· ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστούς μου σοί. Οὐκ ἔγνω ἡ
12 ψυχή μου, ἔθετό με ἅρματα Ἀμιναδάβ. Ἐπίστρεφε ἐπίστρεφε ἡ
Σουλαμίτις, ἐπίστρεφε ἐπίστρεφε, καὶ ὀψόμεθα ἐν σοί. Τί ὄψεσθε
ἐν τῇ Σουλαμίτιδι; ἡ ἐρχομένη ὡς χοροὶ τῶν παρεμβολῶν.

ΚΕΦ. Ζ'. VII.

1 ΤΙ ὡραιώθησαν διαβήματά σου ἐν ὑποδήμασί σου, θύγατερ Να-
δάβ; ῥυθμοὶ μηρῶν σου ὅμοιοι ὁρμίσκοις, ἔργῳ χειρῶν τεχνίτου.
2 Ὀμφαλός σου κρατὴρ τορευτὸς μὴ ὑστερούμενος κράματος· κοι-
3 λία σου θημωνία σίτου, πεφραγμένη ἐν κρίνοις· δύο μαστοί σου
4 ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος. Τράχηλός σου ὡς πύργος ἐλε-
φάντινος· ὀφθαλμοί σου ὡς λίμναι ἐν Ἐσεβὼν, ἐν πύλαις θυγα-
τρὸς πολλῶν· μυκτήρ σου ὡς πύργος τοῦ Λιβάνου, σκοπεύων πρόσ-
5 ωπον Δαμασκοῦ· κεφαλή σου ἐπὶ σὲ ὡς Κάρμηλος, καὶ πλόκιον
6 κεφαλῆς σου ὡς πορφύρα, βασιλεὺς δεδεμένος ἐν παραδρομαῖς. Τί
7 ὡραιώθης, καὶ τί ἡδύνθης ἀγάπη ἐν τρυφαῖς σου; Τοῦτο μέγε-
θός σου ὡμοιώθη τῷ φοίνικι, καὶ οἱ μαστοί σου τοῖς βότρυσιν.
8 Εἶπα· ἀναβήσομαι ἐν τῷ φοίνικι, κρατήσω τῶν ὕψεων αὐτοῦ· καὶ
ἔσονται δὴ μαστοί σου, ὡς βότρυες τῆς ἀμπέλου, καὶ ὀσμὴ ῥινός
9 σου ὡς μῆλα, καὶ ὁ λάρυγξ σου, ὡς οἶνος ὁ ἀγαθὸς, πορευόμε-
νος τῷ ἀδελφιδῷ μου εἰς εὐθύτητα, ἱκανούμενος (ἐν) χείλεσί μου
10 καὶ ὀδοῦσιν. Ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου, καὶ ἐπ' ἐμὲ ἡ ἐπιστροφὴ αὐ-
11 τοῦ. Ἐλθὲ ἀδελφιδέ μου, ἐξέλθωμεν εἰς ἀγρὸν, αὐλισθῶμεν ἐν
12 κώμαις· ὀρθρίσωμεν εἰς ἀμπελῶνας, ἴδωμεν εἰ ἤνθησεν ἡ ἄμπελος,
ἤνθησεν ὁ κυπρισμὸς, ἤνθησαν αἱ ῥοαί· ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστούς
13 μου σοί. Οἱ μανδραγόραι ἔδωκαν ὀσμὴν, καὶ ἐπὶ θύραις ἡμῶν
πάντα ἀκρόδρυα νέα· πρὸς παλαιὰ ἀδελφιδέ μου ἐτήρησά σοι.

ΚΕΦ. Η΄. VIII.

ΤΙΣ δῴη σε ἀδελφιδέ μου θηλάζοντα μαστοὺς μητρός μου; 1
εὑροῦσά σε ἔξω φιλήσω σε, καί γε οὐκ ἐξουδενήσουσί μοι. Παρα- 2
λήψομαί σε, εἰσάξω σε εἰς οἶκον μητρός μου καὶ εἰς ταμιεῖον τῆς
συλλαβούσης με· ποτιῶ σε ἀπὸ οἴνου τοῦ μυρεψικοῦ, ἀπὸ νάματος
ῥοῶν μου. Εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλήν μου, καὶ δεξιὰ αὐ- 3
τοῦ περιλήψεταί με. Ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς 4
δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ· τί ἐγείρητε καὶ τί ἐξ-
εγείρητε τὴν ἀγάπην ἕως ἂν θελήσῃ. Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα 5
λελευκανθισμένη, ἐπιστηθιζομένη ἐπὶ τὸν ἀδελφιδὸν αὐτῆς; ὑπὸ
μῆλον ἐξήγειρά σε· ἐκεῖ ὠδίνησέ σε ἡ μήτηρ σου, ἐκεῖ ὠδίνησέ σε
ἡ τεκοῦσά σε. Θές με ὡς σφραγῖδα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου, ὡς σφρα- 6
γῖδα ἐπὶ τὸν βραχίονά σου· ὅτι κραταιὰ ὡς θάνατος ἀγάπη, σκλη-
ρὸς ὡς ᾅδης ζῆλος· περίπτερα αὐτῆς περίπτερα πυρὸς, φλόγες αὐ-
τῆς· ὕδωρ πολὺ οὐ δυνήσεται σβέσαι τὴν ἀγάπην, καὶ ποταμοὶ 7
οὐ συγκλύσουσιν αὐτήν· ἐὰν δῷ ἀνὴρ τὸν πάντα βίον αὐτοῦ ἐν τῇ
ἀγάπῃ, ἐξουδενώσει ἐξουδενήσουσιν αὐτόν. Ἀδελφὴ ἡμῶν μικρὰ, 8
καὶ μαστοὺς οὐκ ἔχει· τί ποιήσωμεν τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ
ἂν λαληθῇ ἐν αὐτῇ; Εἰ τεῖχός ἐστιν, οἰκοδομήσωμεν ἐπ' αὐτὴν 9
ἐπαύλεις ἀργυρᾶς· καὶ εἰ θύρα ἐστὶ, διαγράψωμεν ἐπ' αὐτὴν σανί-
δα κεδρίνην. Ἐγὼ τεῖχος, καὶ μαστοί μου ὡς πύργοι· ἐγὼ ἤμην 10
ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ὡς εὑρίσκουσα εἰρήνην. Ἀμπελὼν ἐγενήθη 11
τῷ Σαλωμὼν ἐν Βεελαμών· ἔδωκε τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ τοῖς τη-
ροῦσιν· ἀνὴρ οἴσει ἐν καρπῷ αὐτοῦ χιλίους ἀργυρίου. Ἀμπελών 12
μου ἐμὸς ἐνώπιόν μου· οἱ χίλιοι τῷ Σαλωμὼν, καὶ οἱ διακόσιοι
τοῖς τηροῦσι τὸν καρπὸν αὐτοῦ. Ὁ καθήμενος ἐν κήποις, ἑταῖροι 13
προσέχοντες τῇ φωνῇ σου· ἀκούτισόν με. Φύγε ἀδελφιδέ μου, καὶ 14
ὁμοιώθητι τῇ δορκάδι ἢ τῷ νεβρῷ τῶν ἐλάφων ἐπὶ τὰ ὄρη ἀρω-
μάτων.

ᾌΣΜΑ ᾌΣΜΑΤΩΝ.

Η Σ Α Ϊ Α Σ

ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΙΓ′.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α′. I.

1 ΟΡΑΣΙΣ ἣν εἶδεν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμὼς, ἣν εἶδε κατὰ τῆς
Ἰουδαίας καὶ κατὰ Ἱερουσαλὴμ, ἐν βασιλείᾳ Ὀζείου καὶ Ἰωάθαμ,
2 καὶ Ἄχαζ καὶ Ἐζεκίου, οἳ ἐβασίλευσαν τῆς Ἰουδαίας. Ἄκουε,
οὐρανὲ, καὶ ἐνωτίζου, γῆ, ὅτι Κύριος ἐλάλησεν. Υἱοὺς ἐγέννησα
3 καὶ ὕψωσα, αὐτοὶ δέ με ἠθέτησαν. Ἔγνω βοῦς τὸν κτησάμενον,
καὶ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κυρίου αὐτοῦ· Ἰσραὴλ δέ με οὐκ ἔγνω,
4 καὶ ὁ λαός με οὐ συνῆκεν. Οὐαὶ ἔθνος ἁμαρτωλὸν, λαὸς πλήρης
ἁμαρτιῶν, σπέρμα πονηρὸν, υἱοὶ ἄνομοι, ἐγκατελίπετε τὸν Κύ-
ριον, καὶ παρωργίσατε τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ· ἀπηλλοτριώθησαν
5 εἰς τὰ ὀπίσω. Τί ἔτι πληγῆτε, προστιθέντες ἀνομίαν; πᾶσα κε-
6 φαλὴ εἰς πόνον, καὶ πᾶσα καρδία εἰς λύπην· ἀπὸ ἴχνους ποδῶν
ἕως κεφαλῆς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ ὁλοκληρία, (οὔτε) τραῦμα, (οὔτε)
μώλωψ, (οὔτε) πληγὴ φλεγμαίνουσα· οὐκ ἔςι μάλαγμα ἐπιθεῖναι,
7 οὔτε ἔλαιον, οὔτε καταδέσμους. Ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, αἱ πόλεις
ὑμῶν πυρίκαυστοι· τὴν χώραν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν ἀλλότριοι κατ-
εσθίουσιν αὐτὴν, καὶ ἠρήμωται κατεστραμμένη ὑπὸ λαῶν ἀλλο-
8 τρίων. Ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυγάτηρ Σιὼν, ὡς σκηνὴ ἐν ἀμπε-
λῶνι, καὶ ὡς ὀπωροφυλάκιον ἐν σικυηράτῳ, ὡς πόλις πολιορκου-
9 μένη· καὶ εἰ μὴ Κύριος Σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς
10 Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν, καὶ ὡς Γόμοῤῥα ἂν ὡμοιώθημεν. Ἀκού-
σατε λόγον Κυρίου, ἄρχοντες Σοδόμων· προσέχετε νόμον Θεοῦ
11 ἡμῶν, λαὸς Γομόῤῥας. Τί ἐμοὶ πλῆθος τῶν θυσιῶν ὑμῶν, λέγει
Κύριος; πλήρης εἰμὶ ὁλοκαυτωμάτων κριῶν, καὶ ςέαρ ἀρνῶν καὶ
12 αἷμα ταύρων καὶ τράγων οὐ βούλομαι. Οὐδ' ἂν ἔρχησθε ὀφθῆναί
μοι· τίς γὰρ ἐξεζήτησε ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; Πατεῖν τὴν
13 αὐλήν μου οὐ προσθήσεσθε· ἐὰν φέρητέ μοι σεμίδαλιν, μάταιον·

θυμίαμα, βδέλυγμά μοι ἐστί· τὰς νουμηνίας ὑμῶν, καὶ τὰ σάβ-
βατα, καὶ ἡμέραν μεγάλην οὐκ ἀνέχομαι· νηστείαν, καὶ ἀργίαν,
καὶ τὰς νουμηνίας ὑμῶν, καὶ τὰς ἑορτὰς ὑμῶν μισεῖ ἡ ψυχή μου· 14
ἐγενήθητέ μοι εἰς πλησμονὴν, οὐκέτι ἀνήσω τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν.
Ὅταν τὰς χεῖρας ἐκτείνητε πρός με, ἀποστρέψω τοὺς ὀφθαλμούς 15
μου ἀφ᾽ ὑμῶν· καὶ ἐὰν πληθύνητε τὴν δέησιν, οὐκ εἰσακούσομαι
ὑμῶν· αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν αἵματος πλήρεις. Λούσασθε, καθαροὶ 16
γίνεσθε, ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἀπέναντι
τῶν ὀφθαλμῶν μου· παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν, μάθετε 17
καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε
ὀρφανῷ, καὶ δικαιώσατε χήραν, καὶ δεῦτε δὴ, καὶ διελεγχθῶμεν, 18
λέγει Κύριος· καὶ ἐὰν ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς
χιόνα λευκανῶ· ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ. Καὶ 19
ἐὰν θέλητε, καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· ἐὰν 20
δὲ μὴ θέλητε, μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται·
τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα. Πῶς ἐγένετο πόρνη πόλις 21
πιστὴ Σιὼν πλήρης κρίσεως; ἐν ᾗ δικαιοσύνη ἐκοιμήθη ἐν αὐτῇ,
νῦν δὲ φονευταί. Τὸ ἀργύριον ὑμῶν, ἀδόκιμον· (αἱ πόλεις ὑμῶν 22
πυρίκαυστοι·) οἱ κάπηλοί σου μίσγουσι τὸν οἶνον ὕδατι. Οἱ ἄρ- 23
χοντές σου ἀπειθοῦσι, κοινωνοὶ κλεπτῶν, ἀγαπῶντες δῶρα, διώ-
κοντες ἀνταπόδομα, ὀρφανοῖς οὐ κρίνοντες, καὶ κρίσιν χήρας οὐ
προσέχοντες. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει ὁ δεσπότης Κύριος Σαβαώθ· 24
οὐαὶ οἱ ἰσχύοντες Ἰσραήλ· οὐ παύσεται γάρ μου ὁ θυμὸς ἐν τοῖς
ὑπεναντίοις, καὶ κρίσιν ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ποιήσω· καὶ ἐπάξω 25
τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ, καὶ πυρώσω σε εἰς καθαρὸν, τοὺς δὲ ἀπει-
θοῦντας ἀπολέσω, καὶ ἀφελῶ πάντας ἀνόμους ἀπὸ σοῦ, καὶ πάν-
τας ὑπερηφάνους ταπεινώσω. Καὶ ἐπιστήσω τοὺς κριτάς σου ὡς 26
τὸ πρότερον, καὶ τοὺς συμβούλους σου ὡς τὸ ἀπ᾽ ἀρχῆς· καὶ μετὰ
ταῦτα κληθήσῃ πόλις δικαιοσύνης, μητρόπολις πιστὴ Σιών. Μετὰ 27
γὰρ κρίματος σωθήσεται ἡ αἰχμαλωσία αὐτῆς, καὶ μετὰ ἐλεημο-
σύνης. Καὶ συντριβήσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ 28
οἱ ἐγκαταλιπόντες τὸν Κύριον συντελεσθήσονται· διότι καταισχυν- 29
θήσονται ἐπὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, ἃ αὐτοὶ ἠβούλοντο, καὶ ἐπ-
αισχυνθήσονται ἐπὶ τοῖς κήποις αὐτῶν, ἃ ἐπεθύμησαν. Ἔσονται 30
γὰρ ὡς τερέβινθος ἀποβεβληκυῖα τὰ φύλλα, καὶ ὡς παράδεισος
ὕδωρ μὴ ἔχων· καὶ ἔσται ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ὡς καλάμη στιππύου, καὶ 31

αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ὡς σπινθῆρες πυρὸς, καὶ κατακαυθήσονται οἱ
ἄνομοι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων.

ΚΕΦ. Β΄. II.

1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμὼς
2 περὶ τῆς Ἰουδαίας, καὶ περὶ Ἱερουσαλήμ. Ὅτι ἔσται ἐν ταῖς
ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ
Θεοῦ, ἐπ' ἄκρου τῶν ὀρέων, καὶ ὑψωθήσεται ὑπεράνω τῶν βου-
3 νῶν· καὶ ἥξουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ πορεύσονται ἔθνη
πολλὰ, καὶ ἐροῦσι· δεῦτε, καὶ ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου,
καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακὼβ, καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ. Ἐκ γὰρ Σιὼν ἐξελεύσεται νό-
4 μος, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ· καὶ κρινεῖ ἀναμέσον τῶν
ἐθνῶν, καὶ ἐξελέγξει λαὸν πολύν· καὶ συγκόψουσι τὰς μαχαίρας
αὐτῶν εἰς ἄροτρα, καὶ τὰς ζιβύνας αὐτῶν εἰς δρέπανα, καὶ οὐ λή-
ψεται ἔτι ἔθνος ἐπ' ἔθνος μάχαιραν, καὶ οὐ μὴ μάθωσιν ἔτι πολε-
5 μεῖν. Καὶ νῦν ὁ οἶκος τοῦ Ἰακὼβ, δεῦτε, πορευθῶμεν τῷ φωτὶ
6 Κυρίου· ἀνῆκε γὰρ τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ· ὅτι ἐν-
επλήσθη ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς ἡ χώρα αὐτῶν κληδονισμῶν, ὡς ἡ τῶν
7 ἀλλοφύλων, καὶ τέκνα πολλὰ ἀλλόφυλα ἐγενήθη αὐτοῖς. Ἐνεπλή-
σθη γὰρ ἡ χώρα αὐτῶν ἀργυρίου καὶ χρυσίου, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς
τῶν θησαυρῶν αὐτῶν· καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ αὐτῶν, ἵππων, καὶ οὐκ
8 ἦν ἀριθμὸς τῶν ἁρμάτων αὐτῶν· καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ βδελυγμά-
των τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν οἷς ἐποίη-
9 σαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν· καὶ ἔκυψεν ἄνθρωπος, καὶ ἐταπεινώθη
10 ἀνὴρ, καὶ οὐ μὴ ἀνήσω αὐτούς. Καὶ νῦν εἰσέλθατε εἰς τὰς πέ-
τρας, καὶ κρύπτεσθε εἰς τὴν γῆν ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυ-
ρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι
11 τὴν γῆν. Οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ὑψηλοὶ, ὁ δὲ ἄνθρωπος ταπει-
νός· καὶ ταπεινωθήσεται τὸ ὕψος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑψωθήσε-
12 ται Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Ἡμέρα γὰρ Κυρίου Σα-
βαὼθ ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ ὑπερήφανον, καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν
13 καὶ μετέωρον, καὶ ταπεινωθήσονται, καὶ ἐπὶ πᾶσαν κέδρον τοῦ Λι-
βάνου τῶν ὑψηλῶν καὶ μετεώρων, καὶ ἐπὶ πᾶν δένδρον βαλάνο,
14 Βασᾶν, καὶ ἐπὶ πᾶν ὑψηλὸν ὄρος, καὶ ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν,

καὶ ἐπὶ πάντα πύργον ὑψηλὸν, καὶ ἐπὶ πᾶν τεῖχος ὑψηλὸν, 15
καὶ ἐπὶ πᾶν πλοῖον θαλάσσης, καὶ ἐπὶ πᾶσαν θέαν πλοίων κάλ- 16
λους· καὶ ταπεινωθήσεται πᾶς ἄνθρωπος, καὶ πεσεῖται ὕψος ἀν- 17
θρώπων, καὶ ὑψωθήσεται Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Καὶ 18
τὰ χειροποίητα πάντα κατακρύψουσιν, εἰσενέγκαντες εἰς τὰ σπή- 19
λαια, καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν, καὶ εἰς τὰς τρώγλας
τῆς γῆς, ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς
ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν. Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ 20
ἐκβαλεῖ ἄνθρωπος τὰ βδελύγματα αὐτοῦ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ,
ἃ ἐποίησαν προσκυνεῖν τοῖς ματαίοις καὶ ταῖς νυκτερίσι, τοῦ εἰσ- 21
ελθεῖν εἰς τὰς τρώγλας τῆς στερεᾶς πέτρας, καὶ εἰς τὰς σχισμὰς
τῶν πετρῶν, ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης
τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν. Παύσασθε ὑμῖν 22
ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, ᾧ ἀναπνοὴ ἐν μυκτῆρι αὐτοῦ· ὅτι ἐν τίνι ἐλο-
γίσθη αὐτός;

ΚΕΦ. Γ'. III.

ΙΔΟΥ δὴ ὁ δεσπότης Κύριος Σαβαὼθ ἀφελεῖ ἀπὸ Ἱερουσα- 1
λὴμ, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἰσχύοντα καὶ ἰσχύουσαν, ἰσχὺν ἄρτου 2
καὶ ἰσχὺν ὕδατος, γίγαντα καὶ ἰσχύοντα, καὶ ἄνθρωπον πολεμι-
στὴν, καὶ δικαστὴν, καὶ προφήτην, καὶ στοχαστὴν, καὶ πρεσβύ-
τερον, καὶ πεντηκόνταρχον, καὶ θαυμαστὸν σύμβουλον, καὶ σοφὸν 3
ἀρχιτέκτονα, καὶ συνετὸν ἀκροατήν· καὶ ἐπιστήσω νεανίσκους ἄρ- 4
χοντας αὐτῶν, καὶ ἐμπαῖκται κυριεύσουσιν αὐτῶν. Καὶ συμπεσεῖ- 5
ται ὁ λαὸς, ἄνθρωπος πρὸς ἄνθρωπον, καὶ ἄνθρωπος πρὸς τὸν
πλησίον αὐτοῦ· προσκόψει τὸ παιδίον πρὸς τὸν πρεσβύτην, ὁ ἄτι-
μος πρὸς τὸν ἔντιμον. Ὅτι ἐπιλήψεται ἄνθρωπος τοῦ ἀδελφοῦ 6
αὐτοῦ, ἢ τοῦ οἰκείου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, λέγων· ἱμάτιον ἔχεις, ἀρ-
χηγὸς ἡμῶν γενοῦ, καὶ τὸ βρῶμα τὸ ἐμὸν ὑπὸ σὲ ἔστω. Καὶ ἀπο- 7
κριθεὶς ἐρεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· οὐκ ἔσομαί σου ἀρχηγὸς, οὐ γάρ
ἐστι ἐν τῷ οἴκῳ μου ἄρτος, οὐδὲ ἱμάτιον· οὐκ ἔσομαι ἀρχηγὸς τοῦ
λαοῦ τούτου. Ὅτι αἰνεῖται Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἡ Ἰουδαία συμπέ- 8
πτωκε, καὶ αἱ γλῶσσαι αὐτῶν μετὰ ἀνομίας, τὰ πρὸς κύριον ἀπει-
θοῦντες. Διότι νῦν ἐταπεινώθη ἡ δόξα αὐτῶν, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ 9
προσώπου αὐτῶν ἀντέστη αὐτοῖς· τὴν δὲ ἁμαρτίαν αὐτῶν ὡς Σο-

δόμων ἀπήγγειλαν, καὶ ἐνεφάνισαν. Οὐαὶ τῇ ψυχῇ αὐτῶν, ὅτι βε-
10 βούλευνται βουλὴν πονηρὰν καθ' ἑαυτῶν, εἴπαντες· δήσωμεν τὸν
δίκαιον, ὅτι δύχρηστος ἡμῖν ἐστι· τοίνυν τὰ γενήματα τῶν ἔργων
11 αὐτῶν φάγονται. Οὐαὶ τῷ ἀνόμῳ· πονηρὰ κατὰ τὰ ἔργα τῶν
12 χειρῶν αὐτοῦ συμβήσεται αὐτῷ. Λαός μου, οἱ πράκτορες ὑμῶν
καλαμῶνται ὑμᾶς, καὶ οἱ ἀπαιτοῦντες κυριεύουσιν ὑμῶν· λαός
μου, οἱ μακαρίζοντες ὑμᾶς πλανῶσιν ὑμᾶς, καὶ τὴν τρίβον τῶν
13 ποδῶν ὑμῶν ταράσσουσιν. Ἀλλὰ νῦν καταστήσεται εἰς κρίσιν
14 Κύριος, καὶ στήσει εἰς κρίσιν τὸν λαὸν αὐτοῦ· αὐτὸς Κύριος εἰς
κρίσιν ἥξει μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, καὶ μετὰ τῶν ἀρ-
χόντων αὐτοῦ· ὑμεῖς δὲ τί ἐνεπυρίσατε τὸν ἀμπελῶνά μου; καὶ
15 ἡ ἁρπαγὴ τοῦ πτωχοῦ ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν; Τί ὑμεῖς ἀδικεῖτε
τὸν λαόν μου, καὶ τὸ πρόσωπον τῶν πτωχῶν καταισχύνετε; φησὶ
16 Κύριος, Κύριος τῶν στρατιῶν. Τάδε λέγει Κύριος· ἀνθ' ὧν ὑψώ-
θησαν αἱ θυγατέρες Σιὼν, καὶ ἐπορεύθησαν ὑψηλῷ τραχήλῳ καὶ
ἐν νεύμασιν ὀφθαλμῶν, καὶ τῇ πορείᾳ τῶν ποδῶν ἅμα σύρουσαι
17 τοὺς χιτῶνας, καὶ τοῖς ποσὶν ἅμα παίζουσαι, καὶ ταπεινώσει ὁ
Θεὸς ἀρχούσας θυγατέρας Σιὼν, καὶ Κύριος ἀνακαλύψει τὸ σχῆμα
18 αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ἀφελεῖ Κύριος τὴν δόξαν τοῦ ἱμα-
τισμοῦ αὐτῶν, καὶ τοὺς κόσμους αὐτῶν, καὶ τὰ ἐμπλόκια, καὶ
19 τοὺς κοσύμβους, καὶ τοὺς μηνίσκους, καὶ τὸ κάθεμα, καὶ τὸν
20 κόσμον τοῦ προσώπου αὐτῶν, καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ κόσμου τῆς
δόξης αὐτῶν, καὶ τοὺς χλιδῶνας, καὶ τὰ ψέλλια, καὶ τὸ ἐμπλό-
21 κιον, καὶ τὰ περιδέξια, καὶ τοὺς δακτυλίους, καὶ τὰ ἐνώτια, καὶ
22 τὰ περιπόρφυρα, καὶ τὰ μεσοπόρφυρα, καὶ τὰ ἐπιβλήματα τὰ κατὰ
23 τὴν οἰκίαν, καὶ τὰ διαφανῆ λακωνικὰ, καὶ τὰ βύσσινα, καὶ τὰ ὑα-
κίνθινα, καὶ τὰ κόκκινα, καὶ τὴν βύσσον, σὺν χρυσίῳ καὶ ὑακίνθῳ
24 συγκαθυφασμένα, καὶ θέριστρα κατάκλιτα· καὶ ἔσται ἀντὶ ὀσμῆς
ἡδείας κονιορτὸς, καὶ ἀντὶ ζώνης σχοινίῳ ζώσῃ, καὶ ἀντὶ τοῦ κό-
σμου τῆς κεφαλῆς τοῦ χρυσίου φαλάκρωμα ἕξεις διὰ τὰ ἔργα σου,
25 καὶ ἀντὶ τοῦ χιτῶνος τοῦ μεσοπορφύρου περιζώσῃ σάκκον. Καὶ ὁ
υἱός σου ὁ κάλλιστος, ὃν ἀγαπᾷς, μαχαίρᾳ πεσεῖται, καὶ οἱ ἰσχύον-
26 τες ὑμῶν μαχαίρᾳ πεσοῦνται, καὶ ταπεινωθήσονται· καὶ πενθή-
σουσιν αἱ θῆκαι τοῦ κόσμου ὑμῶν, καὶ καταλειφθήσῃ μόνη καὶ εἰς
τὴν γῆν ἐδαφισθήσῃ.

ΚΕΦ. Δ'. IV.

ΚΑΙ ἐπιλήψονται ἑπτὰ γυναῖκες ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνθρώ- 1
που ἑνὸς, λέγουσαι· τὸν ἄρτον ἡμῶν φαγόμεθα, καὶ τὰ ἱμάτια ἡμῶν
περιβαλούμεθα· πλὴν τὸ ὄνομα τὸ σὸν κεκλήσθω ἐφ' ἡμᾶς, ἄφελε
τὸν ὀνειδισμὸν ἡμῶν. Τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπιλάμψει ὁ Θεὸς ἐν 2
βουλῇ μετὰ δόξης ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ ὑψῶσαι καὶ δοξάσαι τὸ κα-
ταλειφθὲν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ ἔσαι τὸ ὑπολειφθὲν ἐν Σιὼν, καὶ 3
τὸ καταλειφθὲν ἐν Ἱερουσαλήμ· ἅγιοι κληθήσονται πάντες οἱ γρα-
φέντες εἰς ζωὴν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ὅτι ἐκπλυνεῖ Κύριος τὸν ῥύπον 4
τῶν υἱῶν καὶ τῶν θυγατέρων Σιὼν, καὶ τὸ αἷμα Ἱερουσαλὴμ ἐκκα-
θαριεῖ ἐκ μέσου αὐτῶν, ἐν πνεύματι κρίσεως καὶ πνεύματι καύ-
σεως. Καὶ ἥξει, καὶ ἔσαι πᾶς τόπος τοῦ ὄρους Σιὼν, καὶ πάντα 5
τὰ περικύκλῳ αὐτῆς σκιάσει νεφέλη ἡμέρας, καὶ ὡς καπνοῦ καὶ ὡς
φωτὸς πυρὸς καιομένου νυκτὸς, καὶ πάσῃ τῇ δόξῃ Κυρίου σκεπα-
σθήσεται· καὶ ἔσαι εἰς σκιὰν ἡμέρας ἀπὸ καύματος, καὶ ἐν σκέπῃ 6
καὶ ἐν ἀποκρύφῳ ἀπὸ σκληρότητος καὶ ὑετοῦ.

ΚΕΦ. Ε'. V.

ᾎΣΩ δὴ τῷ ἠγαπημένῳ ᾆσμα τοῦ ἀγαπητοῦ μου τῷ ἀμ- 1
πελῶνί μου. Ἀμπελὼν ἐγενήθη τῷ ἠγαπημένῳ ἐν κέρατι, ἐν τόπῳ
πίονι· καὶ φραγμὸν περιέθηκα καὶ ἐχαράκωσα, καὶ ἐφύτευσα ἄμ- 2
πελον Σωρὴκ, καὶ ᾠκοδόμησα πύργον ἐν μέσῳ αὐτοῦ, καὶ προλή-
νιον ὤρυξα ἐν αὐτῷ, καὶ ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλὴν, ἐποίησε
δὲ ἀκάνθας. Καὶ νῦν, ἄνθρωπος τοῦ Ἰούδα, καὶ οἱ ἐνοικοῦντες 3
ἐν Ἱερουσαλὴμ, κρίνατε δὴ ἐν ἐμοὶ καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀμπελῶ-
νός μου. Τί ποιήσω ἔτι τῷ ἀμπελῶνί μου, καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτῷ; 4
διότι ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλὴν, ἐποίησε δὲ ἀκάνθας. Νῦν 5
δὲ ἀναγγελῶ δὴ ὑμῖν, τί ἐγὼ ποιήσω τῷ ἀμπελῶνί μου· ἀφελῶ
τὸν φραγμὸν αὐτοῦ, καὶ ἔσαι εἰς διαρπαγήν· καὶ καθελῶ τὸν
τοῖχον αὐτοῦ, καὶ ἔσαι εἰς καταπάτημα· καὶ ἀνήσω τὸν ἀμπε- 6
λῶνά μου, καὶ οὐ μὴ τμηθῇ, οὐδὲ μὴ σκαφῇ, καὶ ἀναβήσεται εἰς
αὐτὸν, ὡς εἰς χέρσον ἄκανθα· καὶ ταῖς νεφέλαις ἐντελοῦμαι, τοῦ
μὴ βρέξαι εἰς αὐτὸν ὑετόν. Ὁ γὰρ ἀμπελὼν Κυρίου Σαβαὼθ 7

οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἐστι, καὶ ἄνθρωπος τοῦ Ἰούδα νεόφυτον ἠγα-
πημένον· ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι κρίσιν, ἐποίησε δὲ ἀνομίαν, καὶ οὐ
8 δικαιοσύνην, ἀλλὰ κραυγήν. Οὐαὶ οἱ συνάπτοντες οἰκίαν πρὸς οἰ-
κίαν, καὶ ἀγρὸν πρὸς ἀγρὸν ἐγγίζοντες, ἵνα τοῦ πλησίον ἀφέλων-
9 ταί τι· μὴ οἰκήσετε μόνοι ἐπὶ τῆς γῆς; Ἠκούσθη γὰρ εἰς τὰ ὦτα
Κυρίου Σαβαὼθ ταῦτα· ἐὰν γὰρ γένωνται οἰκίαι πολλαί, εἰς ἔρημον
10 ἔσονται μεγάλαι καὶ καλαί, καὶ οὐκ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες. Οὗ
γὰρ ἐργῶνται δέκα ζεύγη βοῶν, ποιήσει κεράμιον ἕν, καὶ ὁ σπείρων
11 ἀρτάβας ἕξ, ποιήσει μέτρα τρία. Οὐαὶ οἱ ἐγειρόμενοι τοπρωΐ, καὶ
τὸ σίκερα διώκοντες, οἱ μένοντες τὸ ὀψέ· ὁ γὰρ οἶνος αὐτοὺς συγ-
12 καύσει· μετὰ γὰρ κιθάρας καὶ ψαλτηρίου καὶ τυμπάνων καὶ αὐ-
λῶν τὸν οἶνον πίνουσι, τὰ δὲ ἔργα Κυρίου οὐκ ἐμβλέπουσι, καὶ
13 τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ οὐ κατανοοῦσι. Τοίνυν αἰχμάλωτος ὁ
λαός μου ἐγενήθη, διὰ τὸ μὴ εἰδέναι αὐτοὺς τὸν Κύριον, καὶ πλῆθος
14 ἐγενήθη νεκρῶν διὰ λιμὸν καὶ δίψαν ὕδατος· καὶ ἐπλάτυνεν ὁ ᾅδης
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ διήνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ, τοῦ μὴ διαλιπεῖν,
15 καὶ καταβήσονται οἱ ἔνδοξοι καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ
οἱ λοιμοὶ αὐτῆς· καὶ ταπεινωθήσεται ἄνθρωπος, καὶ ἀτιμασθή-
16 σεται ἀνήρ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ μετέωροι ταπεινωθήσονται· καὶ
ὑψωθήσεται Κύριος Σαβαὼθ ἐν κρίσει, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος δο-
17 ξασθήσεται ἐν δικαιοσύνῃ· καὶ βοσκηθήσονται οἱ διηρπασμένοι ὡς
18 ταῦροι, καὶ τὰς ἐρήμους τῶν ἀπειλημμένων ἄρνες φάγονται. Οὐαὶ
οἱ ἐπισπώμενοι τὰς ἁμαρτίας ὡς σχοινίῳ μακρῷ, καὶ ὡς ζυγοῦ
19 ἱμάντι δαμάλεως τὰς ἀνομίας, οἱ λέγοντες· τὸ τάχος ἐγγισάτω
ἃ ποιήσει, ἵνα ἴδωμεν, καὶ ἔλθοι ἡ βουλὴ τοῦ ἁγίου Ἰσραήλ,
20 ἵνα γνῶμεν. Οὐαὶ οἱ λέγοντες τὸ πονηρὸν καλόν, καὶ τὸ καλὸν
πονηρόν, οἱ τιθέντες τὸ σκότος φῶς, καὶ τὸ φῶς σκότος, οἱ τι-
21 θέντες τὸ πικρὸν γλυκύ, καὶ τὸ γλυκὺ πικρόν. Οὐαὶ οἱ συνετοὶ
22 ἐν ἑαυτοῖς, καὶ ἐνώπιον ἑαυτῶν ἐπιστήμονες. Οὐαὶ οἱ ἰσχύοντες
ὑμῶν, οἱ τὸν οἶνον πίνοντες, καὶ οἱ δυνάσται οἱ κεραννῦντες τὸ
23 σίκερα· οἱ δικαιοῦντες τὸν ἀσεβῆ ἕνεκεν δώρων, καὶ τὸ δίκαιον
24 τοῦ δικαίου αἴροντες ἀπ' αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ὃν τρόπον καυθήσεται
καλάμη ὑπὸ ἄνθρακος πυρός, καὶ συγκαυθήσεται ὑπὸ φλογὸς
ἀνειμένης, ἡ ῥίζα αὐτῶν ὡς χνοῦς ἔσται, καὶ τὸ ἄνθος αὐτῶν ὡς
κονιορτὸς ἀναβήσεται· οὐ γὰρ ἠθέλησαν τὸν νόμον Κυρίου Σα-
25 βαώθ, ἀλλὰ τὸ λόγιον τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ παρώξυναν. Καὶ ἐθυ-

μώθη ὀργῇ κύριος Σαβαὼθ εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπέβαλε
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς· καὶ παρωξύνθη
τὰ ὄρη, καὶ ἐγενήθη τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν ὡς κοπρία ἐν μέσῳ
ὁδοῦ. Ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς αὐτοῦ, ἀλλ' ἔτι
ἡ χεὶρ ὑψηλή. Τοιγαροῦν ἀρεῖ σύσσημον ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῖς 26
μακρὰν, καὶ συριεῖ αὐτοῖς ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς, καὶ ἰδοὺ ταχὺ
κούφως ἔρχονται· οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ κοπιάσουσιν, οὐδὲ νυστά- 27
ξουσιν, οὐδὲ κοιμηθήσονται, οὐδ' οὐ μὴ λύσουσι τὰς ζώνας αὐ-
τῶν ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτῶν, οὐδὲ μὴ ῥαγῶσιν οἱ ἱμάντες τῶν
ὑποδημάτων αὐτῶν· ὧν τὰ βέλη ὀξέα ἐστι, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν 28
ἐντεταμένα· αἱ ὅπλαι τῶν ἵππων αὐτῶν ὡς στερεὰ πέτρα ἐλο-
γίσθησαν, οἱ τροχοὶ τῶν ἁρμάτων αὐτῶν, ὡς καταιγίς. Ὀργιῶσιν ὡς 29
λέοντες, καὶ παρεστήκασιν ὡς σκύμνοι λέοντος· καὶ ἐπιλήψεται,
καὶ βοήσεται ὡς θηρίον, καὶ ἐκβαλεῖ, καὶ οὐκ ἔςαι ὁ ῥυόμενος, καὶ 30
βοήσεται δι' αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς φωνὴ θαλάσσης κυ-
μαινούσης· καὶ ἐμβλέψονται εἰς τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ σκότος σκληρὸν
ἐν τῇ ἀπορίᾳ αὐτῶν.

ΚΕΦ. ς'. VI.

ΚΑΙ ἐγένετο, τοῦ ἐνιαυτοῦ οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ βασιλεὺς, 1
ἴδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου, καὶ
πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ Σεραφεὶμ εἱστήκεισαν κύκλῳ 2
αὐτοῦ, ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ, καὶ ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνί· καὶ ταῖς μὲν
δυσὶ κατεκάλυπτον τὸ πρόσωπον ἑαυτῶν, καὶ ταῖς δυσὶ κατε-
κάλυπτον τοὺς πόδας ἑαυτῶν, καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέταντο. Καὶ 3
ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, καὶ ἔλεγον· ἅγιος ἅγιος ἅγιος
Κύριος Σαβαώθ· πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ 4
ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς ἧς ἐκέκραγον, καὶ ὁ οἶκος
ἐπλήσθη καπνοῦ. Καὶ εἶπα· ὦ τάλας ἐγὼ, ὅτι κατανένυγμαι, ὅτι 5
ἄνθρωπος ὢν, καὶ ἀκάρθατα χείλη ἔχων, ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάρθατα
χείλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ· καὶ τὸν βασιλέα Κύριον Σαβαὼθ εἶδον
τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. Καὶ ἀπεστάλη πρὸς μὲ ἓν τῶν Σεραφεὶμ, καὶ 6
ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ εἶχεν ἄνθρακα πυρὸς, ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν
ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ ἥψατο τοῦ στόματός μου, καὶ εἶπεν· 7
ἰδοὺ ἥψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου,

8 καὶ τὰς ἁμαρτίας σου περικαθαριεῖ. Καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου
λέγοντος· τίνα ἀποστείλω, καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν
9 τοῦτον; καὶ εἶπα· ἰδού εἰμι ἐγώ· ἀπόστειλόν με. Καὶ εἶπε· πο-
ρεύθητι, καὶ εἰπὸν τῷ λαῷ τούτῳ· ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ
10 συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε· ἐπαχύνθη γὰρ ἡ
καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶν αὐτῶν βαρέως ἤκουσαν,
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι καὶ ἐπιστρέ-
11 ψωσι, καὶ ἰάσομαι αὐτούς. Καὶ εἶπα· ἕως πότε Κύριε; Καὶ εἶπεν.
ἕως ἂν ἐρημωθῶσι πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι, καὶ οἶκοι
παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους, καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος.
12 Καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ οἱ κατα-
13 λειφθέντες πληθυνθήσονται ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔτι ἐπ' αὐτῆς ἐςι
τὸ ἐπιδέκατον, καὶ πάλιν ἔςαι εἰς προνομὴν ὡς τερέβινθος, καὶ
ὡς βάλανος ὅταν ἐκπέσῃ ἐκ τῆς θήκης αὐτῆς· σπέρμα ἅγιον
τὸ στήλωμα αὐτῆς.

ΚΕΦ. Ζ'. VII.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἄχαζ τοῦ Ἰωάθαμ τοῦ υἱοῦ
Ὀζίου βασιλέως Ἰούδα, ἀνέβη Ῥαασσὼν βασιλεὺς Ἀρὰμ καὶ
Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίου βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ πολε-
2 μῆσαι αὐτήν, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν πολιορκῆσαι αὐτήν. Καὶ ἀνηγ-
γέλη εἰς τὸν οἶκον Δαυίδ, λέγοντες· συνεφώνησεν Ἀρὰμ πρὸς
τὸν Ἐφραίμ, καὶ ἐξέςη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
3 ὅταν ὃν τρόπον ἐν δρυμῷ ξύλον ὑπὸ πνεύματος σαλευθῇ. Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς Ἡσαΐαν· ἔξελθε εἰς συνάντησιν Ἄχαζ, σὺ καὶ
ὁ καταλειφθεὶς Ἰασοὺβ ὁ υἱός σου πρὸς τὴν κολυμβήθραν τῆς
4 ἄνω ὁδοῦ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφέως, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ· φύλαξαι
τοῦ ἡσυχάσαι, καὶ μὴ φοβοῦ, μηδὲ ἡ ψυχή σου ἀσθενείτω ἀπὸ
τῶν δύο ξύλων τῶν δαλῶν τῶν καπνιζομένων τούτων· ὅταν γὰρ
5 ὀργὴ τοῦ θυμοῦ μου γένηται, πάλιν ἰάσομαι. Καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀράμ,
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ῥομελίου, ὅτι ἐβουλεύσαντο βουλὴν πονηρὰν
6 περὶ σοῦ, Ἐφραὶμ καὶ ὁ υἱὸς Ῥωμελίου, λέγοντες· ἀναβησόμεθα
εἰς τὴν Ἰουδαίαν, καὶ συλλαλήσαντες αὐτοῖς ἀποστρέψομεν αὐτοὺς
7 πρὸς ἡμᾶς, καὶ βασιλεύσομεν αὐτῆς τὸν υἱὸν Ταβεήλ. Τάδε λέγει

Κύριος Σαβαώθ· οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἡ βουλὴ αὕτη, οὐδὲ ἔςαι, ἀλλ' ἡ 8
κεφαλὴ Ἀρὰμ Δαμασκὸς, καὶ ἡ κεφαλὴ Δαμασκοῦ Ῥασείν· ἀλλ'
ἔτι ἑξήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν, ἐκλείψει ἡ βασιλεία Ἐφραὶμ ἀπὸ
λαοῦ, καὶ ἡ κεφαλὴ Ἐφραὶμ Σομόρων, καὶ ἡ κεφαλὴ Σομόρων 9
υἱὸς τοῦ Ῥομελίου· καὶ ἐὰν μὴ πιστεύσητε, οὐδὲ μὴ συνῆτε. Καὶ 10
προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἄχαζ, λέγων· αἴτησαι σεαυτῷ ση- 11
μεῖον παρὰ Κυρίου Θεοῦ σου εἰς βάθος ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν 12
Ἄχαζ· οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδ' οὐ μὴ πειράσω τὸν Κύριον. Καὶ εἶπεν· 13
ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυίδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀν-
θρώποις, καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει 14
Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον· ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει, καὶ
τέξεται υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ· βούτυρον 15
καὶ μέλι φάγεται, πρινὴ γνῶναι αὐτὸν προελέσθαι πονηρὰ, ἐκλέ-
ξασθαι τὸ ἀγαθόν· διότι πρινὴ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακὸν, 16
ἀπειθεῖ πονηρίᾳ, τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθὸν, καὶ καταλειφθήσεται
ἡ γῆ, ἣν σὺ φοβῇ, ἀπὸ προσώπου τῶν δύο βασιλέων. Ἀλλὰ ἐ- 17
πάξει ὁ Θεὸς ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον
τοῦ πατρός σου ἡμέρας, αἳ οὔπω ἥκασιν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀφεῖλεν
Ἐφραὶμ ἀπὸ Ἰούδα τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων. Καὶ ἔσται ἐν 18
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συριεῖ Κύριος μυίαις, ὃ κυριεύει μέρους ποτα-
μοῦ Αἰγύπτου, καὶ τῇ μελλίσῃ, ἥ ἐστιν ἐν χώρᾳ Ἀσσυρίων· καὶ 19
ἐλεύσονται πάντες, καὶ ἀναπαύσονται ἐν ταῖς φάραγξι τῆς χώρας,
καὶ ἐν ταῖς τρώγλαις τῶν πετρῶν, καὶ εἰς τὰ σπήλαια, καὶ ἐπὶ
πᾶσαν ῥαγάδα καὶ ἐν παντὶ ξύλῳ. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυρή- 20
σει Κύριος ἐν τῷ ξυρῷ τῷ μεγάλῳ καὶ μεμισθωμένῳ, ὅ ἐστιν πέ-
ραν τοῦ ποταμοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων, τὴν κεφαλὴν καὶ τὰς
τρίχας τῶν ποδῶν, ἔτι καὶ τὸν πώγωνα ἀφελεῖ. Καὶ ἔςαι ἐν τῇ 21
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θρέψει ἄνθρωπος δάμαλιν βοῶν, καὶ δύο πρόβατα· καὶ 22
ἔσται ἐπὶ τοῦ πλεῖστον ποιεῖν γάλα, φάγεται βούτυρον, ὅτι βού-
τυρον καὶ μέλι φάγεται πᾶς ὁ καταλειφθεὶς ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ 23
ἔςαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἔςαι πᾶς τόπος, οὗ ἐὰν ὦσι χίλιαι ἄμ-
πελοι χιλίων σίκλων, εἰς χέρσον ἔσονται, καὶ εἰς ἄκανθαν· μετὰ 24
βέλους καὶ τοξεύματος εἰσελεύσονται ἐκεῖ, ὅτι χέρσος καὶ ἄκανθα
ἔςαι πᾶσα ἡ γῆ. Καὶ πᾶν ὄρος ἀροτριώμενον ἀροτριωθήσεται, 25
καὶ οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐκεῖ φόβος· ἔςαι γὰρ ἀπὸ τῆς χέρσου καὶ ἀ-
κάνθης εἰς βόσκημα προβάτου, καὶ εἰς καταπάτημα βοός.

ΚΕΦ. Η'. VIII.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρός μέ· λάβε σεαυτῷ τόμον χάρτου καινοῦ
μεγάλου, καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου, τοῦ ὀξέως προ-
2 νομὴν ποιῆσαι σκύλων, πάρεστι γάρ· καὶ μάρτυράς μοι ποίησον
πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν ἱερέα καὶ τὸν Ζαχαρίαν
3 υἱὸν Βαραχίου. Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν προφῆτιν, καὶ ἐν γαςρὶ
ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱόν. Καὶ εἶπε Κύριός μοι· κάλεσον τὸ ὄνομα
4 αὐτοῦ, Ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμευσον. Διότι πρινὴ γνῶ-
ναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήψεται τὴν δύναμιν Δα-
5 μασκοῦ, καὶ τὰ σκῦλα Σαμαρείας ἔναντι βασιλέως Ἀσσυρίων. Καὶ
6 προσέθετο Κύριος λαλῆσαί μοι ἔτι, λέγων· διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι
τὸν λαὸν τοῦτον τὸ ὕδωρ τοῦ Σιλωὰμ τὸ πορευόμενον ἡσυχῇ,
ἀλλὰ βούλεσθαι ἔχειν τὸν Ῥασσὼν καὶ τὸν υἱον Ῥομελίου βασιλέα
7 ἐφ' ὑμῶν, διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἀνάγει Κύριος ἐφ ὑμᾶς τὸ ὕδωρ τοῦ
ποταμοῦ τὸ ἰσχυρὸν καὶ τὸ πολὺ, τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων,
καὶ πᾶσαν τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἀναβήσεται ἐπὶ πᾶσαν φάραγγα
8 ὑμῶν, καὶ περιπατήσει ἐπὶ πᾶν τεῖχος ὑμῶν, καὶ ἀφελεῖ ἀπὸ τῆς Ἰ-
δαίας ἄνθρωπον, ὃς δυνήσεται κεφαλὴν ᾆραι, ἢ δυνατὸν συντελέσαι
τι· καὶ ἔσται ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, ὥςε πληρῶσαι τὸ πλάτος τῆς
9 χώρας σου, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Γνῶτε, ἔθνη, καὶ ἡττᾶσθε, ἐ-
πακούσετε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, ἰσχυκότες ἡττᾶσθε· ἐὰν γὰρ
10 πάλιν ἰσχύσητε, πάλιν ἡττηθήσεσθε· καὶ ἣν ἂν βουλεύσησθε βου-
λὴν, διασκεδάσει Κύριος, καὶ τὸν λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ
11 ἐμμείνῃ ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν (Κύριος) ὁ Θεός. Οὕτως λέγει
Κύριος ὁ Θεός· τῇ ἰσχυρᾷ χειρὶ ἀπειθοῦσι τῇ πορείᾳ τῆς ὁδοῦ τοῦ
12 λαοῦ τούτου, λέγοντες· μήποτε εἴπητε σκληρόν· πᾶν γὰρ ὃ ἐὰν εἴπῃ
ὁ λαὸς οὗτος, σκληρόν ἐςι. Τὸν δὲ φόβον αὐτοῦ οὐ μὴ φοβηθῆτε,
13 οὐδ οὐ μὴ ταραχθῆτε· τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων αὐτὸν ἁγιάσατε,
14 καὶ αὐτὸς ἔσται σου φόβος. Καὶ ἐὰν ἐπ' αὐτῷ πεποιθὼς ᾖς, ἔ-
σται σοι εἰς ἁγίασμα, καὶ οὐχ ὡς λίθου προσκόμματι συναντή-
σεσθε αὐτῷ· οὐδὲ ὡς πέτρας πτώματι. Οἱ δὲ οἶκοι Ἰακὼβ ἐν
15 παγίδι, καὶ ἐν κοιλάσματι ἐγκαθήμενοι ἐν Ἰερουσαλήμ· διὰ τοῦτο
ἀδυνατήσουσιν ἐν αὐτοῖς πολλοὶ, καὶ πεσοῦνται καὶ συντριβήσον-
16 ται, καὶ ἐγγιοῦσι, καὶ ἁλώσονται ἄνθρωποι ἐν ἀσφαλείᾳ ὄντες·

τότε φανεροὶ ἔσονται οἱ σφραγιζόμενοι τὸν νόμον τοῦ μαθεῖν. Καὶ 17
ἐρεῖ· μενῶ τὸν Θεὸν τὸν ἀποστρέψαντα τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ
τοῦ οἴκου Ἰακὼβ, καὶ πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ αὐτῷ· ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ 18
παιδία, ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός· καὶ ἔσται εἰς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν
τῷ Ἰσραὴλ παρὰ Κυρίου Σαβαὼθ, ὃς κατοικεῖ ἐν τῷ ὄρει Σιών.
Καὶ ἐὰν εἴπωσι πρὸς ὑμᾶς· ζητήσατε τοὺς ἀπὸ τῆς γῆς φωνοῦν- 19
τας, καὶ τοὺς ἐγγαστριμύθους τοὺς κενολογοῦντας, οἳ ἀπὸ τῆς
κοιλίας φωνοῦσιν, οὐκ ἔθνος πρὸς Θεὸν αὐτοῦ ἐκζητήσουσι; τί
ἐκζητοῦσι περὶ τῶν ζώντων τοὺς νεκρούς; Νόμον γὰρ εἰς βοή- 20
θειαν ἔδωκεν, ἵνα εἴπωσιν οὐχ ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο, περὶ οὗ οὐκ
ἔστι δῶρα δοῦναι περὶ αὐτοῦ. Καὶ ἥξει ἐφ' ὑμᾶς σκληρὰ λιμὸς, 21
καὶ ἔσται, ὡς ἂν πεινάσητε, λυπηθήσεσθε, καὶ κακῶς ἐρεῖτε τὸν
ἄρχοντα καὶ τὰ πάτρια· καὶ ἀναβλέψονται εἰς τὸν οὐρανὸν ἄνω,
καὶ εἰς τὴν γῆν κάτω ἐμβλέψονται, καὶ ἰδοὺ θλίψις, καὶ στενοχω- 22
ρία καὶ σκότος, ἀπορία στενὴ καὶ σκότος, ὥστε μὴ βλέπειν, καὶ
οὐκ ἀπορηθήσεται ὁ ἐν στενοχωρίᾳ ὢν ἕως καιροῦ.

ΚΕΦ. Θ΄. IX.

Τοῦτο πρῶτον (πίε) ταχὺ ποίει χώρα Ζαβουλὼν, ἡ γῆ Νε- 1
φθαλεὶμ ὁδὸν θαλάσσης, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τὴν παραλίαν κατοικοῦντες,
καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν, τὰ μέρη τῆς
Ἰουδαίας· ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἴδετε φῶς μέγα· οἱ 2
κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ σκιᾶς θανάτου, φῶς λάμψει ἐφ' ὑμᾶς. Τὸ 3
πλεῖστον τοῦ λαοῦ, ὃ κατήγαγες ἐν εὐφροσύνῃ σου· καὶ εὐφραν-
θήσονται ἐνώπιόν σου, ὡς οἱ εὐφραινόμενοι ἐν ἀμήτῳ, καὶ ὃν τρόπον
εὐφραίνονται οἱ διαιρούμενοι σκῦλα. Διότι ἀφήρηται ὁ ζυγὸς ὁ ἐπ' 4
αὐτῶν κείμενος, καὶ ἡ ῥάβδος ἡ ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτῶν· τὴν γὰρ
ῥάβδον τῶν ἀπαιτούντων διεσκέδασε Κύριος, ὡς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπὶ
Μαδιάμ. Ὅτι πᾶσαν στολὴν ἐπισυνηγμένην δόλῳ καὶ ἱμάτιον 5
μετὰ καταλλαγῆς ἀποτίσουσι, καὶ θελήσουσιν, εἰ ἐγενήθησαν
πυρίκαυστοι. Ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, 6
οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα
αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς ἄγγελος, θαυμαστὸς, σύμβουλος, ἰσχυρὸς,
ἐξουσιαστὴς, ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἐγὼ
γὰρ ἄξω εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, εἰρήνην καὶ ὑγείαν αὐτῷ.

7 Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔςιν ὅριον
ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθῶσαι
αὐτὴν, καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ,
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον· ὁ ζῆλος Κυρίου Σα-
8 βαὼθ ποιήσει ταῦτα. Θάνατον ἀπέστειλε Κύριος ἐπὶ Ἰακὼβ,
9 καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ γνώσονται πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἐφραὶμ
καὶ οἱ ἐγκαθήμενοι ἐν Σαμαρείᾳ ἐφ' ὕβρει καὶ ὑψηλῇ καρδίᾳ,
10 λέγοντες· πλίνθοι πεπτώκασιν, ἀλλὰ δεῦτε λαξεύσωμεν λίθους,
καὶ ἐκκόψωμεν συκαμίνους καὶ κέδρους, καὶ οἰκοδομήσωμεν ἑ-
11 αυτοῖς πύργον. Καὶ ῥάξει ὁ Θεὸς τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ὄρους
12 Σιὼν ἐπ' αὐτὸν, καὶ τοὺς ἐθχροὺς αὐτοῦ διασκεδάσει· Συρίαν ἀφ'
ἡλίου ἀνατολῶν, καὶ τοὺς Ἕλληνας ἀφ' ἡλίου δυσμῶν, τοὺς κα-
τεσθίοντας τὸν Ἰσραὴλ ὅλῳ τῷ στόματι. Ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ
13 ἀπεστράφη ὁ θυμὸς αὐτοῦ, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑψηλή. Καὶ ὁ
λαὸς οὐκ ἀπεστράφη, ἕως ἐπλήγη, καὶ τὸν Κύριον οὐκ ἐξεζήτη-
14 σαν. Καὶ ἀφεῖλε Κύριος ἀπὸ Ἰσραὴλ κεφαλὴν καὶ οὐρὰν, μέγαν,
καὶ μικρὸν, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ· πρεσβύτην, καὶ τοὺς τὰ πρόσωπα θαυ-
15 μάζοντας, αὕτη ἡ ἀρχή· καὶ προφήτην διδάσκοντα ἄνομα, οὗτος
16 ἡ οὐρά· καὶ ἔσονται οἱ μακαρίζοντες τὸν λαὸν τοῦτον πλανῶντες,
17 καὶ πλανῶσιν, ὅπως καταπίωσιν αὐτούς. Διὰ τοῦτο ἐπὶ τοὺς νε-
ανίσκους αὐτῶν οὐκ εὐφρανθήσεται ὁ Κύριος, καὶ τοὺς ὀρφανοὺς
αὐτῶν καὶ τὰς χήρας αὐτῶν οὐκ ἐλεήσει· ὅτι πάντες ἄνομοι καὶ
πονηροὶ, καὶ πᾶν στόμα λαλεῖ ἄδικα. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀ-
18 πεστράφη ὁ θυμὸς, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή. Καὶ καυθήσεται ὡς
πῦρ ἡ ἀνομία, καὶ ὡς ἄγρωστις ξηρὰ βρωθήσεται ὑπὸ πυρός· καὶ
καυθήσεται ἐν τοῖς δάσεσι τοῦ δρυμοῦ, καὶ συγκαταφάγεται
τὰ κύκλῳ τῶν βουνῶν πάντα· διὰ θυμὸν ὀργῆς Κυρίου Σα-
19 βαὼθ συγκέκαυται ἡ γῆ ὅλη, καὶ ἔσται ὁ λαὸς ὡς ὑπὸ πυρὸς
20 κατακεκαυμένος. Ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐλεήσει, ἀλλὰ
ἐκκλινεῖ εἰς τὰ δεξιὰ, ὅτι πεινάσει, καὶ φάγεται ἐκ τῶν ἀριστερῶν,
καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῇ ἄνθρωπος ἔσθων τὰς σάρκας τοῦ βραχίονος
21 τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· φάγεται γὰρ Μαννασσῆς τοῦ Ἐφραὶμ, καὶ
Ἐφραὶμ τοῦ Μαννασσῆ, ὅτι ἅμα πολιορκήσουσι τὸν Ἰούδαν. Ἐπὶ
τούτοις πᾶσιν οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς αὐτοῦ· ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή.

ΚΕΦ. Ι΄. Χ.

ΟΥΑΙ τοῖς γράφουσι πονηρίαν· γράφοντες γὰρ, πονηρίαν γρά- 1
φουσιν· ἐκκλίνοντες κρίσιν πτωχῶν, καὶ ἁρπάζοντες κρῖμα πενήτων 2
τοῦ λαοῦ μου, ὥστε εἶναι αὐτοῖς χήραν εἰς ἁρπαγὴν, καὶ ὀρφανὸν εἰς
προνομήν. Καὶ τί ποιήσουσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς; ἡ γὰρ θλίψις 3
ὑμῖν πόῤῥωθεν ἥξει, καὶ πρὸς τίνα καταφεύξεσθε τοῦ βοηθηθῆναι; καὶ
ποῦ καταλείψετε τὴν δόξαν ὑμῶν, τοῦ μὴ ἐμπεσεῖν εἰς ἐπαγωγήν; 4
καὶ ὑποκάτω ἀνῃρημένων πεσοῦνται. Ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἀπε-
στράφη θυμὸς, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή. Οὐαὶ Ἀσσυρίοις, ἡ ῥάβδος 5
τοῦ θυμοῦ μου, καὶ ὀργή ἐστιν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν· τὴν ὀργήν μου 6
εἰς ἔθνος ἄνομον ἀποστελῶ, καὶ τῷ ἐμῷ λαῷ συντάξω τοῦ ποιῆσαι
σκῦλα καὶ προνομὴν, καὶ καταπατεῖν τὰς πόλεις αὐτοῦ, καὶ θεῖναι
αὐτὰς εἰς κονιορτόν. Αὐτὸς δὲ οὐχ οὕτως ἐνεθυμήθη, καὶ τῇ ψυχῇ 7
οὐχ οὕτως λελόγισται· ἀλλὰ ἀπαλλάξει ὁ νοῦς αὐτοῦ, καὶ τοῦ
ἐξολεθρεῦσαι ἔθνη οὐκ ὀλίγα. Καὶ ἐὰν εἴπωσιν αὐτῷ, οὐ σὺ μόνος 8
εἶ ἄρχων; Καὶ ἐρεῖ· οὐκ ἔλαβον τὴν χώραν τὴν ἐπάνω Βαβυλῶνος 9
καὶ Χαλάνης, οὗ ὁ πύργος ᾠκοδομήθη, καὶ ἔλαβον Ἀραβίαν καὶ
Δαμασκὸν καὶ Σαμάρειαν; ὃν τρόπον ταύτας ἔλαβον ἐν τῇ χειρί μου, 10
καὶ πάσας τὰς ἀρχὰς λήψομαι. Ὀλολύξατε τὰ γλυπτὰ ἐν Ἱε-
ρουσαλὴμ, καὶ ἐν Σαμαρείᾳ· ὃν τρόπον γὰρ ἐποίησα Σαμαρείᾳ 11
καὶ τοῖς χειροποιήτοις αὐτῆς, οὕτως ποιήσω καὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ
τοῖς εἰδώλοις αὐτῆς. Καὶ ἔσται, ὅταν συντελέσῃ Κύριος πάντα 12
ποιῶν ἐν τῷ ὄρει Σιὼν καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐπισκέψομαι ἐπὶ τὸν
νοῦν τὸν μέγαν, ἐπὶ τὸν ἄρχοντα τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ἐπὶ τὸ ὕψος
τῆς δόξης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Εἶπε γάρ· ἐν τῇ ἰσχύϊ τῆς χει- 13
ρός μου ποιήσω, καὶ ἐν τῇ σοφίᾳ τῆς συνέσεως ἀφελῶ ὅρια ἐθνῶν,
καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῶν προνομεύσω· καὶ σείσω πόλεις κατοικουμένας, 14
καὶ τὴν οἰκουμένην ὅλην καταλήψομαι τῇ χειρί μου ὡς νοσσιὰν,
καὶ ὡς καταλελειμμένα ᾠὰ ἀρῶ· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς διαφεύξεταί με,
ἢ ἀνοίγων τὸ στόμα ἀντείπῃ μοι. Μὴ δοξασθήσεται ἀξίνη ἄνευ 15
τοῦ κόπτοντος ἐν αὐτῇ; ἢ ὑψωθήσεται πριὼν ἄνευ τοῦ ἕλκοντος
αὐτόν; ὡς ἐάν τις ἄρῃ ῥάβδον ἢ ξύλον. Καὶ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ 16
ἀποστελεῖ Κύριος Σαβαὼθ εἰς τὴν σὴν τιμὴν ἀτιμίαν, καὶ εἰς τὴν
σὴν δόξαν πῦρ καιόμενον καυθήσεται· καὶ ἔσται τὸ φῶς τοῦ 17

Ἰσραὴλ εἰς πῦρ, καὶ ἁγιάσει αὐτὸν ἐν πυρὶ καιομένῳ, καὶ φά-
18 γεται ὡσεὶ χόρτον τὴν ὕλην. Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀποσβεσθήσεται
τὰ ὄρη, καὶ οἱ δρυμοὶ καὶ οἱ βουνοὶ, καὶ καταφάγεται ἀπὸ ψυχῆς
ἕως σαρκῶν· καὶ ἔσται ὁ φεύγων, ὡς ὁ φεύγων ἀπὸ φλογὸς και-
19 ομένης, καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀπ' αὐτῶν ἔσονται ἀριθμὸς, καὶ
20 παιδίον γράψει αὐτούς. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, οὐκέτι
προστεθήσεται τὸ καταλειφθὲν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ σωθέντες τοῦ Ἰ-
ακὼβ οὐκέτι μὴ πεποιθότες ὦσιν ἐπὶ τοὺς ἀδικήσαντας αὐτοὺς,
ἀλλ' ἔσονται πεποιθότες ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ τῇ
21 ἀληθείᾳ· καὶ ἀναστρέψει τὸ καταλειφθὲν τοῦ Ἰακὼβ ἐπὶ Θεὸν
22 ἰσχύοντα. Καὶ ἐὰν γένηται ὁ λαός σου Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς
θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα σωθήσεται· λόγον γὰρ συντελῶν καὶ
23 συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ, ὅτι λόγον συντετμημένον ποιήσει ὁ Θεὸς
24 Κύριος τῶν δυνάμεων ἐν τῇ οἰκουμένῃ ὅλῃ. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει
Κύριος Σαβαώθ· μὴ φοβοῦ ὁ λαός μου οἱ κατοικοῦντες ἐν Σιὼν ἀπὸ
Ἀσσυρίων, ὅτι ἐν ῥάβδῳ πατάξει σε· πληγὴν γὰρ ἐπάγω ἐπὶ σὲ,
25 τοῦ ἰδεῖν ὁδὸν Αἰγύπτου. Ἔτι γὰρ μικρὸν, καὶ παύσεται ἡ ὀργὴ,
26 ὁ δὲ θυμός μου ἐπὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν· καὶ ἐπεγερεῖ ὁ Θεὸς τῶν
δυνάμεων ἐπ' αὐτοὺς μάστιγας κατὰ τὴν πληγὴν τὴν Μαδιὰμ ἐν
τόπῳ θλίψεως, καὶ ὁ θυμὸς αὐτοῦ τῇ ὁδῷ τῇ κατὰ θάλασσαν,
27 εἰς τὴν ὁδὸν τὴν κατ' Αἴγυπτον. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,
ἀφαιρεθήσεται ὁ φόβος αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ, καὶ ὁ ζυγὸς αὐτοῦ ἀπὸ
τοῦ ὤμου σου, καὶ καταφθαρήσεται ὁ ζυγὸς ἀπὸ τῶν ὤμων ὑμῶν.
28.29 Ἥξει γὰρ εἰς τὴν πόλιν Ἀγγαὶ, καὶ παρελεύσεται εἰς Μα-
γεδδὼ, καὶ ἐν Μαχμὰς θήσει τὰ σκεύη αὐτοῦ· καὶ παρελεύσεται
φάραγγα, καὶ ἥξει εἰς Ἀγγαί· φόβος λήψεται Ῥαμᾶ, πόλιν Σαοὺλ
30 φεύξεται. Χρεμέτισον φωνήν σου, ἡ θυγάτηρ Γαλλείμ, ἐπακούσεται
31 Λαϊσὰ, ἐπακούσεται ἐν Ἀναθώθ· ἐξέστη Μαδεβηνὰ, καὶ οἱ κα-
32 τοικοῦντες Γιββείρ. Παρακαλεῖτε σήμερον ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ μεῖναι· τῇ
χειρὶ παρακαλεῖτε τὸ ὄρος τὴν θυγατέρα Σιὼν, καὶ οἱ βουνοὶ οἱ ἐν
33 Ἱερουσαλήμ· ἰδοὺ γὰρ ὁ δεσπότης Κύριος Σαβαὼθ, συνταράσσει
τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἰσχύος, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὕβρει συντριβήσονται,
34 καὶ ταπεινωθήσονται οἱ ὑψηλοὶ, καὶ πεσοῦνται ὑψηλοὶ μαχαίρᾳ·
ὁ δὲ Λίβανος σὺν τοῖς ὑψηλοῖς πεσεῖται.

ΚΕΦ. ΙΑ'. XI.

ΚΑΙ ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἄνθος 1
ἐκ τῆς ῥίζης ἀναβήσεται· καὶ ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα 2
τοῦ Θεοῦ, πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως, πνεῦμα βουλῆς καὶ ἰ-
σχύος, πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας· ἐμπλήσει αὐτὸν πνεῦμα 3
φόβου Θεοῦ. Οὐ κατὰ τὴν δόξαν κρινεῖ, οὐδὲ κατὰ τὴν λαλιὰν
ἐλέγξει, ἀλλὰ κρινεῖ ἐν δικαιοσύνῃ ταπεινῷ κρίσιν, καὶ ἐλέγξει 4
ἐν εὐθύτητι τοὺς ταπεινοὺς τῆς γῆς· καὶ πατάξει γῆν τῷ λόγῳ
τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἐν πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβῆ·
καὶ ἔςαι δικαιοσύνῃ ἐζωσμένος τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἀληθείᾳ 5
εἰλημμένος τὰς πλευρὰς αὐτοῦ. Καὶ συμβοσκηθήσεται λύκος 6
μετὰ ἀρνὸς, καὶ πάρδαλις συναναπαύσεται ἐρίφῳ, καὶ μοσχάριον
καὶ ταῦρος καὶ λέων ἅμα βοσκηθήσονται, καὶ παιδίον μικρὸν
ἄξει αὐτούς· καὶ βοῦς καὶ ἄρκος ἅμα βοσκηθήσονται, καὶ ἅμα 7
τὰ παιδία αὐτῶν ἔσονται, καὶ λέων ὡς βοῦς (ἅμα) φάγεται ἄ-
χυρα. Καὶ παιδίον νήπιον ἐπὶ τρώγλην ἀσπίδων, καὶ ἀπογεγα- 8
λακτισμένον ἐπὶ κοίτην ἐκγόνων ἀσπίδων τὴν χεῖρα ἐπιβαλεῖ· καὶ 9
οὐ μὴ κακοποιήσωσιν, οὐδ' οὐ μὴ δύνωνται ἀπολέσαι οὐδένα ἐπὶ
τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου· ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ σύμπασα τοῦ γνῶναι
τὸν Κύριον, ὡς ὕδωρ πολὺ κατακαλύψαι θαλάσσας. Καὶ ἔςαι 10
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαὶ, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν
ἐθνῶν, ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσι· καὶ ἔσται ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ,
τιμή. Καὶ ἔςαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ προσθήσει Κύριος τοῦ δεῖξαι 11
τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τοῦ ζηλῶσαι τὸ καταλειφθὲν ὑπόλοιπον τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ, ὃ ἂν καταλειφθῇ ἀπὸ τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ἀπὸ Αἰγύ-
πτου, καὶ ἀπὸ Βαβυλωνίας, καὶ ἀπὸ Αἰθιοπίας, καὶ ἀπὸ Ἐλα-
μιτῶν, καὶ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολῶν, καὶ ἐξ Ἀραβίας, καὶ ἀπὸ νήσων
τῆς θαλάσσης· καὶ ἀρεῖ σημεῖον εἰς τὰ ἔθνη, καὶ συνάξει τοὺς 12
ἀπολομένους Ἰσραὴλ, καὶ τοὺς διεσπαρμένους Ἰούδα συνάξει ἐκ
τῶν τεσσάρων πτερύγων τῆς γῆς. Καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ ζῆλος 13
Ἐφραὶμ, καὶ οἱ ἐχθροὶ Ἰούδα ἀπολοῦνται· Ἐφραὶμ οὐ ζηλώσει
Ἰούδαν, καὶ Ἰούδας οὐ θλίψει Ἐφραίμ. Καὶ πετασθήσονται ἐν 14
πλοίοις ἀλλοφύλων· θάλασσαν ἅμα προνομεύσουσι, καὶ τοὺς ἀφ'
ἡλίου ἀνατολῶν, καὶ Ἰδουμαίαν· καὶ ἐπὶ Μωὰβ πρῶτον τὰς

χεῖρας ἐπιβαλοῦσιν, οἱ δὲ υἱοὶ Ἀμμὼν πρῶτοι ὑπακούσονται·
15 Καὶ ἐρημώσει Κύριος τὴν θάλασσαν Αἰγύπτου, καὶ ἐπιβαλεῖ
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν πνεύματι βιαίῳ· καὶ πατάξει
αὐτῶν εἰς ἑπτὰ φάραγγας, ὥστε διαπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν ὑπο-
16 δήμασι· καὶ ἔςαι δίοδος τῷ καταλειφθέντι μου λαῷ ἐν Αἰγύ-
πτῳ, καὶ ἔςαι τῷ Ἰσραὴλ, ὡς ἡ ἡμέρα, ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ γῆς
Αἰγύπτου.

ΚΕΦ. ΙΒ΄. XII

1 ΚΑΙ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· εὐλογήσω σε, Κύριε, διότι ὠρ-
2 γίσθης μοι, καὶ ἀπέστρεψας τὸν θυμόν σου, καὶ ἠλέησάς με. Ἰδοὺ
ὁ Θεός μου σωτήρ μου, πεποιθὼς ἔσομαι ἐν αὐτῷ, καὶ οὐ φο-
βηθήσομαι· διότι ἡ δόξαμου καὶ ἡ αἴνεσίς μου Ἰὰ Κύριος, καὶ ἐ-
3 γένετό μοι εἰς σωτηρίαν. Καὶ ἀντλήσετε ὕδωρ μετ᾽ εὐφροσύνης
4 ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου· καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ·
ὑμνεῖτε Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς
ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ· μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
5 Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγείλατε
6 ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοι-
κοῦντες ἐν Σιὼν, ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ σου.

ΚΕΦ. ΙΓ΄. XIII.

1 ΟΡΑΣΙΣ ΗΝ ΕΙΔΕΝ ΗΣΑΙΑΣ ΑΜΩΣ ΚΑΤΑ ΒΑΒΥ-
2 ΛΩΝΟΣ. Ἐπ᾽ ὄρους πεδινοῦ ἄρατε σημεῖον, ὑψώσατε τὴν φωνὴν
αὐτοῖς, μὴ φοβεῖσθε· παρακαλεῖτε τῇ χειρὶ, ἀνοίξατε οἱ ἄρχον-
3 τες. Ἐγὼ συντάσσω, (καὶ ἐγὼ αὐτούς.) ἡγιασμένοι εἰσί· καί γε
ἄγω αὐτούς· γίγαντες ἔρχονται πληρῶσαι τὸν θυμόν μου χαί-
4 ροντες, ἅμα καὶ ὑβρίζοντες. Φωνὴ ἐθνῶν πολλῶν ἐπὶ τῶν ὀ-
ρέων, ὁμοία ἐθνῶν πολλῶν, φωνὴ βασιλειῶν καὶ ἐθνῶν συνηγ-
5 μένων. Κύριος Σαβαὼθ ἐντέταλται ἔθνει ὁπλομάχῳ, ἔρχεσθαι
ἐκ γῆς πόῤῥωθεν ἀπ᾽ ἄκρου θεμελίου τοῦ οὐρανοῦ, κύριος καὶ
6 οἱ ὁπλομάχοι αὐτοῦ, τοῦ καταφθεῖραι τὴν οἰκουμένην ὅλην. Ὀλο-
λύζετε, ἐγγὺς ἡ ἡμέρα Κυρίου, καὶ συντριβὴ παρὰ τοῦ Θεοῦ
7 ἥξει. Διὰ τοῦτο πᾶσαι χεῖρες ἐκλυθήσονται, καὶ πᾶσα ψυχὴ

ἀνθρώπου δειλιάσει, καὶ ταραχθήσονται οἱ πρέσβεις, καὶ ὠδῖνες 8
αὐτοὺς ἕξουσιν, ὡς γυναικὸς τικτούσης· καὶ συμφοράσουσιν ἕ-
τερος πρὸς τὸν ἕτερον, καὶ ἐκστήσονται, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν
ὡς φλὸξ μεταβαλοῦσιν. Ἰδοὺ γὰρ ἡ ἡμέρα Κυρίου ἀνίατος ἔρ- 9
χεται θυμοῦ καὶ ὀργῆς θεῖναι τὴν οἰκουμένην ἔρημον, καὶ τοὺς
ἁμαρτωλοὺς ἀπολέσαι ἐξ αὐτῆς. Οἱ γὰρ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ 10
καὶ ὁ ὠρίων καὶ πᾶς ὁ κόσμος τοῦ οὐρανοῦ, τὸ φῶς αὐτῶν οὐ
δώσουσι· καὶ σκοτισθήσεται τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντος, καὶ ἡ σε-
λήνη οὐ δώσει τὸ φῶς αὐτῆς. Καὶ ἐντελοῦμαι τῇ οἰκουμένῃ ὅλῃ 11
κακά, καὶ τοῖς ἀσεβέσι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· καὶ ἀπολῶ ὕβριν
ἀνόμων, καὶ ὕβριν ὑπερηφάνων ταπεινώσω. Καὶ ἔσονται οἱ κα- 12
ταλελειμμένοι ἔντιμοι μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον τὸ ἄπυρον· καὶ ὁ
ἄνθρωπος μᾶλλον ἔντιμος ἔςαι ἢ ὁ λίθος ὁ ἐκ σουφείρ. Ὁ γὰρ 13
οὐρανὸς θυμωθήσεται, καὶ ἡ γῆ σεισθήσεται ἐκ τῶν θεμελίων
αὐτῆς, διὰ θυμὸν ὀργῆς Κυρίου Σαβαὼθ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἂν ἐ-
πέλθῃ ὁ θυμὸς αὐτοῦ. Καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ὡς δορ- 14
κάδιον φεῦγον, καὶ ὡς πρόβατον πλανώμενον, καὶ οὐκ ἔςαι ὁ
συνάγων, ὥστε ἄνθρωπον εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστραφῆναι, καὶ ἄν-
θρωπον εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ διώξαι. Ὃς γὰρ ἐὰν ἁλῷ ἡττηθήσεται, 15
καὶ ὅσοι συνηγμένοι εἰσὶ, μαχαίρᾳ πεσοῦνται. Καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν 16
ἐνώπιον αὐτῶν ῥάξουσι, καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν προνομεύσουσι,
καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἕξουσιν. Ἰδοὺ ἐπεγείρω ὑμῖν τοὺς 17
Μήδους, οἱ οὐ λογίζονται ἀργύριον, οὐδὲ χρυσίου χρείαν ἔχουσι.
Τοξεύματα νεανίσκων συντρίψουσι, καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν οὐ μὴ ἐ- 18
λεήσουσιν, οὐδὲ ἐπὶ τοῖς τέκνοις σου φείσονται οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν.
Καὶ ἔςαι Βαβυλὼν, ἣ καλεῖται ἔνδοξος ὑπὸ βασιλέως Χαλδαίων, 19
ὃν τρόπον κατέστρεψεν ὁ Θεὸς Σόδομα καὶ Γόμοῤῥα. Οὐ κατοι- 20
κηθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, οὐδὲ μὴ εἰσέλθωσιν εἰς αὐτὴν
διὰ πολλῶν γενεῶν, οὐδὲ μὴ διέλθωσιν αὐτὴν Ἄραβες, οὐδὲ ποι-
μένες οὐ μὴ ἀναπαύσονται ἐν αὐτῇ. Καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ θηρία, 21
καὶ πλησθήσονται οἰκίαι ἤχου, καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ σειρῆνες,
καὶ δαιμόνια ἐκεῖ ὀρχηθήσονται, καὶ ὀνοκένταυροι ἐκεῖ κατοικήσουσι, 22
καὶ νοσσοποιήσουσιν ἐχῖνοι ἐν τοῖς οἴκοις σπατάλης αὐτῶν. Ταχὺ
ἔρχεται, καὶ οὐ χρονιεῖ, καὶ αἱ ἡμέραι αὐτῆς οὐ μὴ ἐφελκυσθῶσιν.

ΚΕΦ. ΙΔ'. XIV

1 ΚΑΙ ἐλεήσει Κύριος τὸν Ἰακὼβ, καὶ ἐκλέξεται ἔτι τὸν Ἰσραὴλ,
καὶ ἀναπαύσονται ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ ὁ γειώρας προστε-
θήσεται πρὸς αὐτοὺς, καὶ προστεθήσεται ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ,
2 καὶ λήψονται αὐτοὺς ἔθνη, καὶ εἰσάξουσιν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν,
καὶ κατακληρονομήσουσιν αὐτοὺς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ πληθυνθήσον-
ται ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Θεοῦ εἰς δούλους καὶ δούλας· καὶ ἔσονται αἰχ-
μάλωτοι οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτοὺς, καὶ κυριευθήσονται οἱ
3 κυριεύσαντες αὐτῶν. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀναπαύσει σε
Κύριος ἀπὸ τῆς ὀδύνης καὶ τοῦ θυμοῦ σου καὶ τῆς δουλείας τῆς
4 σκληρᾶς, ἧς ἐδούλευσας αὐτοῖς. Καὶ λήψῃ τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ
τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· πῶς ἀνα-
5 πέπαυται ὁ ἀπαιτῶν, καὶ ἀναπέπαυται ὁ ἐπισπουδαστής; Συνέ-
τριψε Κύριος τὸν ζυγὸν τῶν ἁμαρτωλῶν, τὸν ζυγὸν τῶν ἀρχόντων.
6 Πατάξας ἔθνος θυμῷ, πληγῇ ἀνιάτῳ, παίων ἔθνος πληγὴν θυμοῦ,
7 ἣ οὐκ ἐφείσατο, ἀνεπαύσατο πεποιθώς. Πᾶσα ἡ γῆ βοᾷ μετ' εὐ-
8 φροσύνης, καὶ τὰ ξύλα τοῦ Λιβάνου ηὐφράνθησαν ἐπὶ σοὶ, καὶ ἡ
κέδρος τοῦ Λιβάνου· ἀφ' οὗ σὺ κεκοίμησαι, οὐκ ἀνέβη ὁ κόπτων ἡμᾶς.
9 Ὁ ᾅδης κάτωθεν ἐπικράνθη συναντήσας σοι, ἐρχομένου σου· συνη-
γέρθησάν σοι πάντες οἱ γίγαντες οἱ ἄρξαντες τῆς γῆς, οἱ ἐγείραν-
10 τες ἐκ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντας βασιλεῖς ἐθνῶν. Πάντες ἀπο-
κριθήσονται, καὶ ἐροῦσί σοι· καὶ σὺ ἑάλως, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς· ἐν
11 ἡμῖν δὲ κατελογίσθης. Κατέβη δὲ εἰς ᾅδου ἡ δόξα σου, ἡ πολλὴ εὐ-
φροσύνη σου· ὑποκάτω σου στρώσουσι σῆψιν, καὶ τὸ κατακάλυμ-
12 μά σου σκώληξ. Πῶς ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἑωσφόρος ὁ πρωῒ
ἀνατέλλων; συνετρίβη εἰς τὴν γῆν ὁ ἀποστέλλων πρὸς πάντα τὰ
13.14 ἔθνη. Σὺ δὲ εἶπας ἐν τῇ διανοίᾳ σου· εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβή-
σομαι, ἐπάνω τῶν ἄστρων τοῦ οὐρανοῦ θήσω τὸν θρόνον μου,
καθιῶ ἐν ὄρει ὑψηλῷ, ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ τὰ πρὸς βοῤῥᾶν, ἀ-
15 ναβήσομαι ἐπάνω τῶν νεφελῶν, ἔσομαι ὅμοιος τῷ ὑψίστῳ. Νῦν
16 δὲ εἰς ᾅδου καταβήσῃ, καὶ εἰς τὰ θεμέλια τῆς γῆς. Οἱ ἰδόντες
σε, θαυμάσουσιν ἐπὶ σοὶ, καὶ ἐροῦσι περὶ σοῦ· οὗτος ὁ ἄνθρωπος
17 ὁ παροξύνων τὴν γῆν, σείων βασιλείας, ὁ θεὶς τὴν οἰκουμένην ὅλην
ἔρημον, καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ καθεῖλε, τοὺς ἐν ἐπαγωγῇ αὐτοῦ οὐκ

ἔλυσεν εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν. Πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν ἐκοιμή- 18
θησαν ἐν τιμῇ, ἕκαστος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Σὺ δὲ ῥιφήσῃ ἐν τοῖς 19
ὄρεσιν, ὡς νεκρὸς ἐβδελυγμένος μετὰ πολλῶν τεθνηκότων ἐκκε-
κεντημένων μαχαίραις, καταβαινόντων εἰς ᾅδου· ὃν τρόπον ἐν αἵ-
ματι ἱμάτιον πεφυρμένον οὐκ ἔςαι καθαρὸν, οὕτως οὐδὲ σὺ ἔσῃ 20
καθαρός· διότι τὴν γῆν μου ἀπώλεσας, καὶ τὸν λαόν μου ἀπέ-
κτεινας· οὐ μὴ μείνῃς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, σπέρμα πονηρόν.
Ἑτοίμασον σφαγῆναι τὰ τέκνα σου ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ πατρὸς 21
αὐτῶν, ἵνα μὴ ἀναστῶσι, καὶ τὴν γῆν κληρονομήσωσι, καὶ ἐμ-
πλήσωσι τὴν γῆν πολέμων. Καὶ ἐπαναστήσομαι αὐτοῖς, λέγει 22
Κύριος Σαβαὼθ, καὶ ἀπολῶ αὐτῶν ὄνομα, καὶ κατάλειμμα, καὶ
σπέρμα· τάδε λέγει Κύριος. Καὶ θήσω τὴν Βαβυλωνίαν ἔρημον, 23
ὥστε κατοικεῖν ἐχίνους, καὶ ἔσται εἰς οὐδέν· καὶ θήσω αὐτὴν πηλοῦ
βάραθρον εἰς ἀπώλειαν. Τάδε λέγει Κύριος Σαβαώθ· ὃν τρόπον 24
εἴρηκα, οὕτως ἔσται, καὶ ὃν τρόπον βεβούλευμαι, οὕτως μενεῖ,
τοῦ ἀπολέσαι τοὺς Ἀσσυρίους ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἐμῆς, καὶ ἐπὶ τῶν 25
ὀρέων μου· καὶ ἔσονται εἰς καταπάτημα, καὶ ἀφαιρεθήσεται ἀπ'
αὐτῶν ὁ ζυγὸς αὐτῶν, καὶ τὸ κῦδος αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὤμων αὐτῶν
ἀφαιρεθήσεται. Αὕτη ἡ βουλὴ, ἣν βεβούλευται Κύριος ἐπὶ τὴν οἰ- 26
κουμένην ὅλην, καὶ αὕτη ἡ χεὶρ ἡ ὑψηλὴ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τῆς
οἰκουμένης. Ἃ γὰρ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος βεβούλευται τίς διασκεδάσει; 27
καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν ὑψηλὴν τίς ἀποστρέψει; Τοῦ ἔτους, οὗ 28
ἀπέθανεν ὁ Ἄχαζ ὁ βασιλεὺς, ἐγενήθη τὸ ῥῆμα τοῦτο. Μὴ εὐ- 29
φρανθείητε πάντες οἱ ἀλλόφυλοι, συνετρίβη γὰρ ὁ ζυγὸς τοῦ παί-
οντος ὑμᾶς· ἐκ γὰρ σπέρματος ὄφεως ἐξελεύσεται ἔγγονα ἀσπίδων,
καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐξελεύσονται ὄφεις πετόμενοι, καὶ βοσκη- 30
θήσονται πτωχοὶ δι' αὐτοῦ· πτωχοὶ δὲ ἄνδρες ἐπ' εἰρήνης ἀναπαύ-
σονται· ἀνελεῖ δὲ ἐν λιμῷ τὸ σπέρμα σου, καὶ τὸ κατάλειμμά σου
ἀνελεῖ. Ὀλολύζετε πύλαι πόλεων, κεκραγέτωσαν πόλεις τεταραγ- 31
μέναι, οἱ ἀλλόφυλοι πάντες, ὅτι καπνὸς ἀπὸ βοῤῥᾶ ἔρχεται, καὶ οὐκ
ἔστι τοῦ μεῖναι ἐν τοῖς συντεταγμένοις αὐτοῦ. Καὶ τί ἀποκρι- 32
θήσονται βασιλεῖς ἐθνῶν; ὅτι Κύριος ἐθεμελίωσε Σιὼν, καὶ δι'
αὐτοῦ σωθήσονται οἱ ταπεινοὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ΙΕ΄. XV.

1 ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΜΩΑΒΙΤΙΔΟΣ. Νυκτὸς ἀπο-
λεῖται ἡ Μωαβίτις, νυκτὸς γὰρ ἀπολεῖται τὸ τεῖχος τῆς Μωαβί-
2 τιδος. Λυπεῖσθε ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀπολεῖται γὰρ καὶ Δηβὼν, οὗ ὁ βω-
μὸς ὑμῶν· ἐκεῖ ἀναβήσεσθε κλαίειν, ἐπὶ Ναβαῦ τῆς Μωαβίτιδος· ὀ-
λολύζετε, ἐπὶ πάσης κεφαλῆς φαλάκρωμα, πάντες βραχίονες κα-
3 τατετμημένοι, ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς περιζώσασθε σάκκους,
καὶ κόπτεσθε ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐτῆς, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις
αὐτῆς, καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις αὐτῆς, πάντες ὀλολύζετε μετὰ κλαυθ-
4 μοῦ. Ὅτι κέκραγεν Ἐσεβὼν καὶ Ἐλεαλὴ, ἕως Ἰασσὰ ἠκούσθη
ἡ φωνὴ αὐτῶν· διὰ τοῦτο ἡ ὀσφὺς τῆς Μωαβίτιδος βοᾷ, ἡ ψυχὴ
5 αὐτῆς γνώσεται, ἡ καρδία τῆς Μωαβίτιδος βοᾷ ἐν ἑαυτῇ ἕως
Σηγώρ· δάμαλις γάρ ἐστι τριετὴς, ἐπὶ δὲ τῆς ἀναβάσεως τῆς
Λουεὶθ, πρὸς σὲ κλαίοντες ἀναβήσονται τῇ ὁδῷ Ἀρωνιείμ· βοᾷ
6 σύντριμμα καὶ σεισμὸς, τὸ ὕδωρ τῆς Νεμρεὶμ ἔρημον ἔσται καὶ
ξηρανθήσεται, καὶ ὁ χόρτος αὐτῆς ἐκλείψει· χόρτος γὰρ χλωρὸς
οὐκ ἔςαι· μὴ καὶ οὕτως μέλλει σωθῆναι; ἐπάξω γὰρ ἐπὶ τὴν
7 φάραγγα Ἄραβας καὶ λήψονται αὐτήν. Συνῆψε γὰρ ἡ βοὴ τὸ
ὅριον τῆς Μωαβίτιδος τῆς Ἀγαλλεὶμ, καὶ ὀλολυγμὸς αὐτῆς ἕως
8 τοῦ φρέατος τοῦ Αἰλεὶμ ὀλολυγμὸς αὐτῆς. Τὸ δὲ ὕδωρ τὸ Δει-
μὼν πλησθήσεται αἵματος, ἐπάξω γὰρ ἐπὶ Δειμὼν Ἄραβας, καὶ
ἀρῶ τὸ σπέρμα Μωὰβ, καὶ Ἀριὴλ, καὶ τὸ κατάλοιπον Ἀδαμα.

ΚΕΦ. ΙϚ΄. XVI.

1 Ἀποστελῶ ὡς ἑρπετὰ ἐπὶ τὴν γῆν· μὴ πέτρα ἔρημός ἐστι
2 τὸ ὄρος θυγατρὸς Σιών; ἔσῃ γὰρ ὡς πετεινοῦ ἀνιπταμένου νε-
οσσὸς ἀφῃρημένος, ἔσῃ θυγάτηρ Μωὰβ, ἔπειτα δὲ Ἀρνὼν πλεί-
3 ονα βουλεύου, ποίει τε σκέπην πένθους· αὐτὴ διαπαντὸς ἐν μεσημ-
4 βρινῇ σκοτίᾳ φεύγουσιν, ἐξέστησαν· μὴ ἀχθῇς, παροικήσουσί σοι
οἱ φυγάδες Μωάβ· ἔσονται γὰρ σκέπη ὑμῖν ἀπὸ προσώπου δι-
ώκοντος, ὅτι ἤρθη ἡ συμμαχία σου, συνετελέσθη ταλαιπωρία,
5 καὶ ὁ ἄρχων ἀπώλετο ὁ καταπατῶν ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ διορθω-
θήσεται μετὰ ἐλέους θρόνος, καὶ καθιεῖται ἐπ' αὐτοῦ μετὰ ἀ-

ληθείας ἐν σκηνῇ Δαυὶδ, κρίνων καὶ ἐκζητῶν κρῖμα καὶ σπεύδων
δικαιοσύνην. Ἠκούσαμεν τὴν ὕβριν Μωὰβ, ὑβριστὴς σφόδρα, τὴν 6
ὑπερηφανίαν αὐτοῦ ἐξῆρα· καὶ ἡ ὕβρις αὐτοῦ, καὶ ἡ μῆνις αὐτοῦ.
Οὐχ οὕτως ἡ μαντεία σου, οὐχ οὕτως. Ὀλολύξει Μωὰβ, ἐν γὰρ 7
τῇ Μωαβίτιδι πάντες ὀλολύξουσι· τοῖς κατοικοῦσι δὲ Σὲθ με-
λετήσεις, καὶ οὐκ ἐντραπήσῃ τὰ πεδία Ἐσεβών· πενθήσει ἄμπελος 8
Σεβαμά· καταπίνοντες τὰ ἔθνη, καταπατήσατε τὰς ἀμπέλους
αὐτῆς, ἕως Ἰαζήρ. Οὐ μὴ συνάψητε, πλανήθητε τὴν ἔρημον, οἱ ἀ-
πεσταλμένοι ἀπ' αὐτῆς ἐγκατελείφθησαν, διέβησαν γὰρ πρὸς τὴν
θάλασσαν. Διὰ τοῦτο κλαύσωμεν ὡς τὸν κλαυθμὸν Ἰαζὴρ ἄμπελον 9
Σεβαμά· τὰ δένδρα σου κατέβαλεν Ἐσεβὼν καὶ Ἐλεαλὴ, ὅτι ἐπὶ
τῷ θερισμῷ καὶ ἐπὶ τῷ τρυγετῷ σου καταπατήσω, καὶ πάντα πε-
σοῦνται. Καὶ ἀρθήσεται εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίαμα ἐκ τῶν ἀμπε- 10
λώνων σου, καὶ ἐν τοῖς ἀμπελῶσί σου οὐ μὴ εὐφρανθήσονται, καὶ
οὐ μὴ πατήσουσιν οἶνον εἰς τὰ ὑπολήνια, πέπαυται γὰρ κέλευσμα.
Διὰ τοῦτο ἡ κοιλία μου ἐπὶ Μωὰβ ὡς κιθάρα ἠχήσει, καὶ τὰ ἐντός 11
μου ὡσεὶ τεῖχος (δ) ἐνεκαίνισας. Καὶ ἔσται ὡς τὸ ἐντραπῆναί σε, 12
ὅτι ἐκοπίασε Μωὰβ ἐπὶ τοῖς βωμοῖς, καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὰ χει-
ροποίητα αὐτῆς, ὥστε προσεύξασθαι, καὶ οὐ μὴ δύνηται ἐξελέσθαι
αὐτόν. Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ Μωὰβ ὁπότε καὶ 13
ἐλάλησε. Καὶ νῦν λέγω, ἐν τρισὶν ἔτεσιν ἐτῶν μισθωτοῦ ἀτιμα- 14
σθήσεται ἡ δόξα Μωὰβ ἐν παντὶ τῷ πλούτῳ τῷ πολλῷ, καὶ κα-
ταλειφθήσεται ὀλιγοστὸς, καὶ οὐκ ἔντιμος.

ΚΕΦ ΙΖ'. XVII.

ΤΟ ΡΗΜΑ ΤΟ ΚΑΤΑ ΔΑΜΑΣΚΟΥ. Ἰδοὺ Δαμασκὸς 1
ἀρθήσεται ἀπὸ πόλεων, καὶ ἔσται εἰς πτῶσιν καταλελειμμένη εἰς 2
τὸν αἰῶνα, εἰς κοίτην ποιμνίων καὶ ἀνάπαυσιν βουκολίων, καὶ οὐκ
ἔσται ὁ διώκων. Καὶ οὐκέτι ἔσται ὀχυρὰ τοῦ καταφυγεῖν Ἐφραίμ· 3
καὶ οὐκέτι ἔσται βασιλεία ἐν Δαμασκῷ, καὶ τὸ λοιπὸν τῶν Σύρων
ἀπολεῖται· οὐ γὰρ σὺ βελτίων εἶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ τῆς δόξης
αὐτῶν· τάδε λέγει Κύριος Σαβαώθ. Ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ 4
ἔκλειψις τῆς δόξης Ἰακὼβ, καὶ τὰ πίονα τῆς δόξης αὐτοῦ σει-
σθήσεται. Καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἐάν τις συναγάγῃ ἀμητὸν ἑστη- 5
κότα, καὶ σπέρμα σταχύων ἐν τῷ βραχίονι αὐτοῦ ἀμήσῃ, καὶ

ἔσται ὃν τρόπον ἐάν τις συναγάγῃ στάχυν ἐν φάραγγι στερεᾷ,
6 καὶ καταλειφθῇ ἐν αὐτῇ καλάμη, ἢ ὡς ῥῶγες ἐλαίας δύο ἢ τρεῖς
ἐπ' ἄκρου μετεώρου, ἢ τέσσαρες ἢ πέντε ἐπὶ τῶν κλάδων αὐτοῦ
7 καταλειφθῇ· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ. Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
πεποιθὼς ἔσται ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτὸν, οἱ δὲ ὀ-
8 φθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἐμβλέψονται, καὶ οὐ μὴ
πεποιθότες ὦσιν ἐπὶ τοῖς βωμοῖς, οὐδὲ ἐπὶ τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν
αὐτῶν, ἃ ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν, καὶ οὐκ ὄψονται τὰ ἄλση
9 αὐτῶν, οὐδὲ τὰ βδελύγματα αὐτῶν. Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἔσονται
αἱ πόλεις σου ἐγκαταλελειμμέναι, ὃν τρόπον ἐγκατέλειπον οἱ Ἀ-
μοῤῥαῖοι καὶ οἱ Εὐαῖοι ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ
10 ἔσονται ἔρημοι, διότι ἐγκατέλειπες τὸν Θεὸν τὸν σωτῆρά σου, καὶ
κυρίου τοῦ βοηθοῦ σου οὐκ ἐμνήσθης· διὰ τοῦτο φυτεύσεις φύ-
11 τευμα ἄπιστον, καὶ σπέρμα ἄπιστον. Τῇ δὲ ἡμέρᾳ ᾗ ἂν φυ-
τεύσῃς, πλανηθήσῃ· τὸ δὲ πρωῒ ἐὰν σπείρῃς, ἀνθήσει εἰς ἀμητὸν
ᾗ ἂν ἡμέρᾳ κληρώσῃ, καὶ ὥσπερ πατὴρ ἀνθρώπου κληρώσῃ τοῖς
12 υἱοῖς. Οὐαὶ πλῆθος ἐθνῶν πολλῶν· ὡς θάλασσα κυμαίνουσα, οὕτως
13 ταραχθήσεσθε· καὶ νῶτος ἐθνῶν πολλῶν, ὡς ὕδωρ ἠχήσει· Ὡς
ὕδωρ πολὺ ἔθνη πολλὰ, ὡς ἦχος ὕδατος πολλοῦ βίᾳ καταφε-
ρομένου· καὶ ἀποσκορακιεῖ αὐτὸν, καὶ πόῤῥω αὐτὸν διώξεται, ὡς
χνοῦν ἀχύρου λικμώντων ἀπέναντι ἀνέμου, καὶ ὡς κονιορτὸν
14 τροχοῦ καταιγὶς φέρουσα, πρὸς ἑσπέραν καὶ ἔσαι πένθος, πριν ἢ
πρωῒ, καὶ οὐκ ἔσαι· αὕτη ἡ μερὶς τῶν ἡμᾶς προνομευσάντων,
καὶ κληρονομία τοῖς ἡμᾶς κληρονομήσασιν.

ΚΕΦ. ΙΗ'. XVIII.

1 ΟΥΑΙ γῆς πλοίων πτέρυγες, ἐπέκεινα ποταμῶν Αἰθιοπίας.
2 Ὁ ἀποστέλλων ἐν θαλάσσῃ ὅμηρα, καὶ ἐπιστολὰς βιβλίνας ἐ-
πάνω τοῦ ὕδατος· πορεύσονται γὰρ ἄγγελοι κοῦφοι πρὸς ἔθνος
μετέωρον, καὶ ξένον λαὸν καὶ χαλεπόν· τί αὐτοῦ ἐπέκεινα; ἔ-
θνος ἀνέλπιστον καὶ καταπεπαμένον (νῦν·) οὗ διήρπασαν οἱ πο-
3 ταμοὶ τῆς γῆς πάντες, ὡς χώρα κατοικουμένη κατοικηθήσεται· ἡ
χώρα αὐτῶν ὡσεὶ σημεῖον ἀπὸ ὄρους ἀρθῇ, ὡς σάλπιγγος φωνὴ
4 ἀκουστὸν ἔσαι. Ὅτι οὕτως εἶπέ μοι Κύριος· ἀσφάλεια ἔσται ἐν
τῇ ἐμῇ πόλει, ὡς φῶς καύματος μεσημβρίας, καὶ ὡς νεφέλη

δρόσου ἡμέρας ἀμητοῦ ἔςαι, πρὸ τοῦ θερισμοῦ, ὅταν συντε- 5
λεσθῇ ἄνθος, καὶ ὄμφαξ ἀνθήσῃ ἄνθος ὀμφακίζουσα· καὶ ἀφελεῖ
τὰ βοτρύδια τὰ μικρὰ τοῖς δρεπάνοις, καὶ τὰς κληματίδας ἀ-
φελεῖ, καὶ ἀποκόψει, καὶ καταλείψει ἅμα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐ- 6
ρανοῦ, καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς· καὶ συναχθήσεται ἐπ' αὐτοὺς
τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς ἐπ' αὐτὸν ἥ-
ξει. Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνενεχθήσεται δῶρα Κυρίῳ Σαβαὼθ 7
ἐκ λαοῦ τεθλιμμένου καὶ τετιλμένου, καὶ ἀπὸ λαοῦ μεγάλου, ἀπὸ
τοῦ νῦν, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον· ἔθνος ἐλπίζον καὶ καταπεπα-
τημένον, ὅ ἐστιν ἐν μέρει τοῦ ποταμοῦ τῆς χώρας αὐτοῦ, εἰς
τὸν τόπον οὗ τὸ ὄνομα Κυρίου Σαβαὼθ ὄρος Σιών.

ΚΕΦ. ΙΘ'. XIX.

ΟΡΑΣΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ. Ἰδοὺ Κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλης 1
κούφης, καὶ ἥξει εἰς Αἴγυπτον, καὶ σεισθήσεται τὰ χειροποίητα
Αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ ἡ καρδία αὐτῶν ἡττηθήσεται
ἐν αὐτοῖς. Καὶ ἐπεγερθήσονται Αἰγύπτιοι ἐπ' Αἰγυπτίους, καὶ πο- 2
λεμήσει ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἄνθρωπος τὸν πλησίον
αὐτοῦ, ἐπεγερθήσεται πόλις ἐπὶ πόλιν, καὶ νομὸς ἐπὶ νομόν. Καὶ 3
ταραχθήσεται τὸ πνεῦμα των Αἰγυπτίων ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν βου-
λὴν αὐτῶν διασκεδάσω, καὶ ἐπερωτήσουσι τοὺς θεοὺς αὐτῶν, καὶ
τὰ ἀγάλματα αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκ τῆς γῆς φωνοῦντας, καὶ τοὺς
ἐγγαστριμύθους, καὶ τοὺς γνώστας. Καὶ παραδώσω τὴν Αἴγυπτον 4
εἰς χεῖρας ἀνθρώπων κυρίων σκληρῶν, καὶ βασιλεῖς σκληροὶ κυ-
ριεύσουσιν αὐτῶν· τάδε λέγει ὁ δεσπότης Κύριος Σαβαώθ· καὶ πί- 5
ονται οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρὰ θάλασσαν, ὁ δὲ ποταμὸς ἐκ-
λείψει, καὶ ξηρανθήσεται. Καὶ ἐκλείψουσιν οἱ ποταμοί, καὶ αἱ δι- 6
ώρυγες τοῦ ποταμοῦ· καὶ ξηρανθήσεται πᾶσα συναγωγὴ ὕδατος,
καὶ ἐν παντὶ ἕλει καλάμου καὶ παπύρου, καὶ τὸ ἄχι τὸ χλωρὸν 7
πᾶν τὸ κύκλῳ τοῦ ποταμοῦ, καὶ πᾶν τὸ σπειρόμενον διὰ τοῦ
ποταμοῦ ξηρανθήσεται ἀνεμόφθορον. Καὶ στενάξουσιν οἱ ἁλιεῖς, καὶ 8
στενάξουσι πάντες οἱ βάλλοντες ἄγκιστρον εἰς τὸν ποταμόν, καὶ
οἱ βάλλοντες σαγήνας, καὶ οἱ ἀμφιβολεῖς πενθήσουσι. Καὶ αἰσχύνη 9
λήψεται τοὺς ἐργαζομένους τὸ λίνον τὸ σχιστόν, καὶ τοὺς ἐρ-
γαζομένους τὴν βύσσον, καὶ ἔσονται οἱ διαλογιζόμενοι αὐτὰ ἐν 10

ὀδύνῃ καὶ πάντες οἱ τὸν ζῦθον ποιοῦντες λυπηθήσονται, καὶ τὰς
11 ψυχὰς πονέσουσι. Καὶ μωροὶ ἔσονται οἱ ἄρχοντες Τάνεως, οἱ σο-
φοὶ σύμβουλοι τοῦ βασιλέως, ἡ βουλὴ αὐτῶν μωρανθήσεται·
πῶς ἐρεῖτε τῷ βασιλεῖ, υἱοὶ συνετῶν, ἡμεῖς υἱοὶ βασιλέων τῶν
12 ἐξ ἀρχῆς; Ποῦ εἰσι νῦν οἱ σοφοί σου, καὶ ἀναγγειλάτωσάν σοι;
καὶ εἰπάτωσαν, τί βεβούλευται Κύριος Σαβαὼθ ἐπ' Αἴγυπτον;
13 Ἐξέλιπον οἱ ἄρχοντες Τάνεως, καὶ ὑψώθησαν οἱ ἄρχοντες Μέμ-
14 φεως, καὶ πλανήσουσιν Αἴγυπτον κατὰ φυλάς. Κύριος γὰρ ἐκέ-
ρασεν αὐτοῖς πνεῦμα πλανήσεως, καὶ ἐπλάνησαν τὴν Αἴγυπτον
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν, ὡς πλανᾶται ὁ μεθύων, καὶ ὁ ἐμῶν
15 ἅμα. Καὶ οὐκ ἔσται τοῖς Αἰγυπτίοις ἔργον, ὃ ποιήσει κεφαλὴν
16 καὶ οὐρὰν, ἀρχὴν καὶ τέλος. Τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται οἱ Αἰ-
γύπτιοι, ὡς γυναῖκες ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ ἀπὸ προσώπου τῆς
17 χειρὸς Κυρίου Σαβαὼθ, ἣν αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς. Καὶ ἔσται ἡ
χώρα τῶν Ἰουδαίων τοῖς Αἰγυπτίοις εἰς φόβητρον· πᾶς ὃς ἂν ὀ-
νομάσῃ αὐτὴν αὐτοῖς, φοβηθήσονται διὰ τὴν βουλὴν Κυρίου Σα-
18 βαὼθ, ἣν βεβούλευται Κύριος Σαβαὼθ ἐπ' αὐτήν. Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἔσονται πέντε πόλεις ἐν Αἰγύπτῳ λαλοῦσαι τῇ γλώσσῃ τῇ Χανα-
ανίτιδι, καὶ ὀμνύουσαι τῷ ὀνόματι Κυρίου Σαβαώθ· πόλεις ἀσεδὲκ
19 κληθήσεται ἡ μία πόλις. Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται τὸ θυσιαστήριον
τῷ Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγυπτίων, καὶ στήλη πρὸς τὸ ὅριον αὐτῆς
20 τῷ Κυρίῳ. Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα Κυρίῳ Σαβαὼθ
ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου· ὅτι κεκράξονται πρὸς Κύριον διὰ τοὺς θλίβον-
τας αὐτοὺς, καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς Κύριος ἄνθρωπον, ὃς σώσει αὐ-
21 τοὺς, κρίνων σώσει αὐτοὺς, καὶ γνωστὸς ἔσται Κύριος τοῖς Αἰγυ-
πτίοις· καὶ γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
κείνῃ, καὶ ποιήσουσι θυσίας καὶ δῶρον, καὶ εὔξονται εὐχὰς τῷ Κυ-
22 ρίῳ, καὶ ἀποδώσουσι. Καὶ πατάξει Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους πληγῇ
μεγάλῃ, καὶ ἰάσεται αὐτοὺς ἰάσει, καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύ-
23 ριον, καὶ ἐπακούσεται αὐτῶν, καὶ ἰάσεται αὐτούς. Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἔσται ὁδὸς ἀπὸ Αἰγύπτου πρὸς Ἀσσυρίους, καὶ εἰσελεύσονται Ἀσ-
σύριοι εἰς Αἴγυπτον· καὶ Αἰγύπτιοι πορεύσονται πρὸς Ἀσσυρίους,
24 καὶ δουλεύσουσιν οἱ Αἰγύπτιοι τοῖς Ἀσσυρίοις. Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἔσται Ἰσραὴλ τρίτος ἐν τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ ἐν τοῖς Ἀσσυρίοις
25 εὐλογημένος ἐν τῇ γῇ, ἣν εὐλόγησε Κύριος Σαβαὼθ, λέγων· εὐλογη-

μένος ὁ λαός μου ὁ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἔργον χειρός μου ἐν Ἀσσυ-
ρίοις, καὶ ἡ κληρονομία μου Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. Κ'. XX.

ΤΟΥ ἔτους οὗ εἰσῆλθε Τανάθαν εἰς Ἄζωτον, ἡνίκα ἀπεστάλη 1
ὑπὸ Ἀρνὰ βασιλέως Ἀσσυρίων, καὶ ἐπολέμησε τὴν Ἄζωτον, καὶ
κατελάβετο αὐτὴν, τότε ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμὼς, 2
λέγων· πορεύου, καὶ ἄφελε τὸν σάκκον ἀπὸ τῆς ὀσφύος σου, καὶ
τὰ σανδάλιά σου ὑπόλυσαι ἀπὸ τῶν ποδῶν σου, καὶ ποίησον οὕτως,
πορευόμενος γυμνὸς καὶ ἀνυπόδητος. Καὶ εἶπε Κύριος· ὃν τρόπον 3
πεπόρευται Ἡσαΐας ὁ παῖς μου γυμνὸς καὶ ἀνυπόδητος· τρία ἔτη
ἔσται σημεῖα καὶ τέρατα τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ Αἰθίοψιν, ὅτι οὕτως 4
ἄξει βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰγύπτου καὶ Αἰθιόπων,
νεανίσκους καὶ πρεσβύτας, γυμνοὺς καὶ ἀνυποδέτους, ἀνακεκαλυμ-
μένους τὴν αἰσχύνην Αἰγύπτου. Καὶ αἰσχυνθήσονται ἡττηθέντες 5
οἱ Αἰγύπτιοι ἐπὶ τοῖς Αἰθίοψιν, ἐφ' οἷς ἦσαν πεποιθότες οἱ Αἰγύ-
πτιοι, ἦσαν γὰρ αὐτοῖς δόξα. Καὶ ἐροῦσιν οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ 6
νήσῳ ταύτῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἦμεν πεποιθότες τοῦ
φυγεῖν εἰς αὐτοὺς εἰς βοήθειαν, οἳ οὐκ ἠδύναντο σωθῆναι ἀπὸ βα-
σιλέως Ἀσσυρίων, καὶ πῶς ἡμεῖς σωθησόμεθα;

ΚΕΦ. ΚΑ'. XXI.

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ. Ὡς καταιγὶς δι' ἐρήμου 1
διέλθοι, ἐξ ἐρήμου ἐρχομένη ἐκ γῆς, φοβερὸν τὸ ὅραμα, καὶ σκληρὸν 2
ἀνηγγέλη μοι· ὁ ἀθετῶν ἀθετεῖ, ὁ ἀνομῶν ἀνομεῖ· ἐπ' ἐμοὶ οἱ Ἐ-
λαμῖται, καὶ οἱ πρέσβεις τῶν Περσῶν ἐπ' ἐμὲ ἔρχονται· νῦν στε-
νάξω καὶ παρακαλέσω ἐμαυτόν. Διὰ τοῦτο ἐνεπλήσθη ἡ ὀσφύς μου 3
ἐκλύσεως, καὶ ὠδῖνες ἔλαβόν με ὡς τὴν τίκτουσαν· ἠδίκησα τοῦ
μὴ ἀκοῦσαι, ἐσπούδασα τοῦ μὴ βλέπειν. Ἡ καρδία μου πλανᾶται, 4
καὶ ἡ ἀνομία μὲ βαπτίζει, ἡ ψυχή μου ἐφέστηκεν εἰς φόβον. Ἑ- 5
τοίμασον τὴν τράπεζαν, σκόπευσον τὴν σκοπιάν· φάγετε, πίετε·
ἀναστάντες οἱ ἄρχοντες, ἑτοιμάσατε θυρεοὺς, ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος 6
πρός με· βαδίσας σεαυτῷ στῆσον σκοπὸν, καὶ ὃ ἐὰν ἴδῃς, ἀνάγγει-
λον. Καὶ ἴδον ἀναβάτας ἱππεῖς δύο, ἀναβάτην ὄνου, καὶ ἀναβάτην 7

8 καμήλου, ἀκρόαται ἀκρόασιν, πολλὴν ἀκρόασιν· Καὶ κάλεσον Οὐ-
ρίαν εἰς τὴν σκοπιὰν Κυρίου. Καὶ εἶπεν· ἔστην διαπαντὸς ἡμέρας,
9 καὶ ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς ἐγὼ ἔστην ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἰδοὺ αὐ-
τὸς ἔρχεται ἀναβάτης συνωρίδος· καὶ ἀποκριθεὶς εἶπε· πέπτωκε,
πέπτωκε Βαβυλὼν, καὶ πάντα τὰ ἀγάλματα αὐτῆς, καὶ τὰ χει-
10 ροποίητα αὐτῆς συνετρίβησαν εἰς τὴν γῆν. Ἀκούσατε οἱ κα-
ταλελειμμένοι, καὶ ὀδυνώμενοι ἀκούσατε, ἃ ἤκουσα παρὰ Κυρίου
11 Σαβαὼθ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἀνήγγειλεν ἡμῖν. ΤΟ ΟΡΑΜΑ
12 ΤΗΣ ΙΔΟΥΜΑΙΑΣ. Πρὸς ἐμὲ καλεῖ παρὰ τοῦ Σηείρ· φύλαξαι ἐπ-
άλξεις φυλάσσων· τί ἀπὸ νυκτός; εἶπε φυλάσσων· ἦλθε τοπρωῒ καὶ
13 τὴν νύκτα· ἐὰν ζητῇς ζήτει, καὶ παρ' ἐμοὶ οἴκει. Λῆμμα ἐν τῇ Ἀ-
14 ραβίᾳ· ἐν τῷ δρυμῷ ἑσπέρας κοιμηθῇς, ἢ ἐν τῇ ὁδῷ Δαιδάν. Εἰς
συνάντησιν ὕδωρ διψῶντι φέρετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐν χώρᾳ Θαιμὰν,
ἄρτοις συναντᾶτε τοῖς φεύγουσι διὰ τὸ πλῆθος τῶν πεφονευμένων,
15 καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν πλανωμένων, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῆς μαχαί-
ρας, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν τοξευμάτων τῶν διατεταμένων, καὶ
διὰ τὸ πλῆθος τῶν πεπτωκότων ἐν τῷ πολέμῳ. Ὅτι οὕτως εἶπέ
16 μοι Κύριος· ἔτι ἐνιαυτὸς ὡς ἐνιαυτὸς μισθωτοῦ, ἐκλείψει ἡ δόξα
17 τῶν υἱῶν Κηδὰρ, καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τοξευμά-
των τῶν ἰσχυρῶν υἱῶν Κηδὰρ ἔσται ὀλίγον, διότι Κύριος ἐλά-
λησεν ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. ΚΒ'. XXII.

1 ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΦΑΡΑΓΓΟΣ ΣΙΩΝ. Τί ἐγένετό σοι νῦν,
2 ὅτι ἀνέβητε πάντες εἰς δώματα μάταια; Ἐνεπλήσθη ἡ πόλις
βοώντων, ἡ πόλις γαυριῶσα· οἱ τραυματίαι σου οὐ τραυμα-
3 τίαι μαχαίρας, οὐδὲ οἱ νεκροί σου νεκροὶ πολέμου. Πάντες οἱ
ἄρχοντές σου πεφεύγασι, καὶ οἱ ἁλόντες σκληρῶς δεδεμένοι εἰσὶ,
καὶ οἱ ἰσχύοντες ἐν σοὶ ἐδέθησαν ὁμοθυμαδὸν, πόῤῥω πεφεύγασι.
4 Διὰ τοῦτο εἶπα· ἄφετέ με, πικρῶς κλαύσομαι· μὴ κατισχύ-
σητε παρακαλεῖν με ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ γένους
5 μου, ὅτι ἡμέρα ταραχῆς καὶ ἀπωλείας καὶ καταπατήματος,
καὶ πλάνησις παρὰ Κυρίου Σαβαὼθ· ἐν φάραγγι Σιὼν πλανῶν-
6 ται, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου πλανῶνται ἐπὶ τὰ ὄρη. Οἱ δὲ Ἐλα-
μῖται ἔλαβον φαρέτρας, καὶ ἀναβάται ἄνθρωποι ἐφ' ἵπποις, καὶ

συναγωγὴ παρατάξεως. Καὶ ἔσονται αἱ ἐκλεκταὶ φάραγγές σου, 7
πλησθήσονται ἁρμάτων, οἱ δὲ ἱππεῖς ἐμφράξουσι τὰς πύλας
σου, καὶ ἀνακαλύψουσι τὰς πύλας Ἰούδα· καὶ ἐμβλέψονται τῇ 8
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς οἴκους τῆς πόλεως, καὶ ἀνα-
καλύψουσι τὰ κρυπτὰ τῶν οἴκων τῆς ἄκρας Δαυΐδ· καὶ εἴδοσαν, 9
ὅτι πλείους εἰσί, καὶ (ὅτι) ἀπέστρεψαν τὸ ὕδωρ τῆς ἀρχαίας
κολυμβήθρας εἰς τὴν πόλιν, καὶ τοὺς οἴκους Ἱερουσαλὴμ ἠριθ-
μήσατε, καὶ (ὅτι) καθείλοσαν τοὺς οἴκους Ἱερουσαλὴμ εἰς ὀχύ-
ρωμα τοῦ τείχους τῇ πόλει. Καὶ ἐποιήσατε ἑαυτοῖς ὕδωρ ἀνα- 11
μέσον τῶν δύο τειχέων, ἐσώτερον τῆς κολυμβήθρας τῆς ἀρχαί-
ας, καὶ οὐκ ἐνεβλέψατε εἰς τὸν ἀπ' ἀρχῆς ποιήσαντα αὐτὴν,
καὶ τὸν κτήσαντα αὐτὴν πόῤῥωθεν οὐκ εἴδατε. Καὶ ἐκάλεσε 12
Κύριος Κύριος Σαβαὼθ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κλαυθμὸν καὶ κο-
πετὸν, καὶ ξύρησιν καὶ ζῶσιν σάκκων, αὐτοὶ δὲ ἐποιήσαντο 13
εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα σφάζοντες μόσχους, καὶ θύοντες πρό-
βατα, ὥστε φαγεῖν κρέα, καὶ πιεῖν οἶνον, λέγοντες· φάγωμεν
καὶ πίωμεν, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. Καὶ ἀνακεκαλυμμένα 14
ταῦτα ἐστὶν ἐν τοῖς ὠσὶ Κυρίου Σαβαὼθ, ὅτι οὐκ ἀφεθήσεται
ὑμῖν αὕτη ἡ ἁμαρτία, ἕως ἂν ἀποθάνητε, εἶπε Κύριος Κύ-
ριος τῶν δυνάμεων, τάδε λέγει Κύριος Σαβαώθ· πορεύου εἴσελ- 15
θε εἰς τὸ παστοφόριον, πρὸς Σομνᾶν τὸν ταμίαν, καὶ εἰπὸν αὐτῷ. 16
Τί σὺ ὧδε, καὶ τί σοί ἐστιν ὧδε; ὅτι ἐλατόμησας σεαυτῷ ὧδε
μνημεῖον, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ἐν ὑψηλῷ μνημεῖον, καὶ ἔγρα- 17
ψας σεαυτῷ ἐν πέτρᾳ σκηνήν; Ἰδοὺ δὴ Κύριος Σαβαὼθ ἐκ-
βαλεῖ καὶ ἐκτρίψει ἄνδρα, καὶ ἀφελεῖ τὴν στολήν σου καὶ
τὸν στέφανόν σου τὸν ἔνδοξον, καὶ ῥίψει σε εἰς χώραν μεγάλην 18
καὶ ἀμέτρητον, καὶ ἐκεῖ ἀποθανῇ· καὶ θήσει τὸ ἅρμα σου τὸ καλὸν
εἰς ἀτιμίαν, καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἄρχοντός σου εἰς καταπάτημα, καὶ 19
ἀφαιρεθήσῃ ἐκ τῆς οἰκονομίας σου καὶ ἐκ τῆς στάσεώς σου.
Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ καλέσω τὸν παῖδά μου Ἐλια- 20
κεὶμ τὸν τοῦ Χελκίου, καὶ ἐνδύσω αὐτὸν τὴν στολήν σου, 21
καὶ τὸν στέφανόν σου δώσω αὐτῷ καὶ τὸ κράτος, καὶ τὴν οἰ-
κονομίαν σου δώσω εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ· καὶ ἔσται ὡς πατὴρ
τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν Ἰούδᾳ. Καὶ 22
δώσω τὴν δόξαν Δαυὶδ αὐτῷ, καὶ ἄρξει, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀντιλέγων·
καὶ δώσω τὴν κλεῖδα οἴκου Δαυὶδ ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ· καὶ ἀνοί-

ξει, καὶ οὐκ ἔςαι ὁ ἀποκλείσων, καὶ κλείσει, καὶ οὐκ ἔςαι ὁ ἀνοί-
23 γων. Καὶ στήσω αὐτὸν ἄρχοντα ἐν τόπῳ πιστῷ, καὶ ἔσται εἰς
24 θρόνον δόξης τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ ἔσται πεποιθὼς
ἐπ' αὐτὸν πᾶς ἔνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀπὸ μικροῦ
ἕως μεγάλου· πᾶν τὸ σκεῦος τὸ μικρὸν ἀπὸ σκεύους τῶν Ἀγα-
25 νὼθ, καὶ ἔσονται ἐπικρεμάμενοι ἐν αὐτῷ. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ·
τάδε λέγει Κύριος Σαβαὼθ, κινηθήσεται ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐστηριγ-
μένος ἐν τόπῳ πιστῷ, καὶ ἀφαιρεθήσεται, καὶ πεσεῖται, καὶ ἐ-
ξολοθρευθήσεται ἡ δόξα ἡ ἐπ' αὐτὸν, ὅτι Κύριος ἐλάλησεν.

ΚΕΦ. ΚΓ'. XXIII.

1 ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΥΡΟΥ. Ὀλολύζετε πλοῖα Καρχηδόνος, ὅτι
ἀπώλετο, καὶ οὐκέτι ἔρχονται ἐκ γῆς Κητιαίων, ἦκται αἰχμά-
2 λωτος. Τίνι ὅμοιοι γεγόνασιν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ, μετάβολοι
3 Φοινίκης, διαπερῶντες τὴν θάλασσαν ἐν ὕδατι πολλῷ, σπέρμα
μεταβόλων; ὡς ἀμητοῦ εἰσφερομένου, οἱ μετάβολοι τῶν ἐθνῶν.
4 Αἰσχύνθητι Σιδὼν, εἶπεν ἡ θάλασσα· ἡ δὲ ἰσχὺς τῆς θαλάσσης
εἶπεν, οὐκ ὤδινον, οὐδὲ ἔτεκον, οὐδὲ ἐξέθρεψα νεανίσκους, οὐδὲ
5 ὕψωσα παρθένους. Ὅταν δὲ ἀκουστὸν γένηται ἐν Αἰγύπτῳ, λή-
6 ψεται αὐτοὺς ὀδύνη περὶ Τύρου. Ἀπέλθατε εἰς Καρχηδόνα, ὀ-
7 λολύζετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ. Οὐχ αὕτη ἡμῶν ἦν
ἡ ὕβρις ἡ ἀπ' ἀρχῆς, πρινὴ παραδοθῆναι αὐτήν; ἀπάξουσιν αὐτὴν
8 οἱ πόδες αὐτῆς πόῤῥωθεν εἰς παροικίαν. Τίς ταῦτα ἐβούλευσεν
ἐπὶ Τύρον; μὴ ἥσσων ἐστὶν, ἢ οὐκ ἰσχύει; οἱ ἔμποροι αὐτῆς
9 ἔνδοξοι Χαναὰν, ἄρχοντες τῆς γῆς. Κύριος Σαβαὼθ ἐβουλεύσατο
παραλῦσαι πᾶσαν τὴν ὕβριν τῶν ἐνδόξων, καὶ ἀτιμάσαι πᾶν ἔν-
10 δοξον ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐργάζου τὴν γῆν σου. καὶ γὰρ πλοῖα οὐκέτι
11 ἔρχονται ἐκ Καρχηδόνος. Ἡ δὲ χείρ σου οὐκέτι ἰσχύει κατὰ
θάλασσαν, ἡ παροξύνουσα βασιλεῖς· Κύριος Σαβαὼθ ἐνετείλατο
12 περὶ Χαναὰν ἀπολέσαι αὐτῆς τὴν ἰσχύν. Καὶ ἐροῦσιν· οὐκέτι μὴ
προσθῆτε τοῦ ὑβρίζειν καὶ ἀδικεῖν παρθένον τὴν θυγατέρα Σι-
δῶνος· καὶ ἐὰν ἀπέλθῃς εἰς Κητιεὶμ, οὐδὲ ἐκεῖ σοι ἀνάπαυσις ἔςαι.
13 Καὶ εἰς γῆν Χαλδαίων, καὶ αὕτη ἠρήμωται ἀπὸ τῶν Ἀσσυρίων,
(οὐδὲ ἐκεῖ σοι ἀνάπαυσις ἔσται) ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς Σηεὶμ, ἐ-
στηταν ἐπάλξεις αὐτοῦ, ἐξήγειραν βάρεις αὐτῆς, ἔτι ὁ τοῖχος

αὐτῆς πέπτωκεν. Ὀλολύζετε πλοῖα Καρχηδόνος, ὅτι ἀπώλετο 14
τὸ ὀχύρωμα ὑμῶν. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καταλειφθή- 15
σεται Τύρος ἔτη ἑβδομήκοντα, ὡς χρόνος βασιλέως, ὡς χρόνος
ἀνθρώπου καὶ ἔσται μετὰ ἑβδομήκοντα ἔτη, ἔσται Τύρος ὡς ᾆ-
σμα πόρνης. Λάβε κιθάραν, ῥέμβευσον, πόλις πόρνη ἐπιλελησμένη, 16
καλῶς κιθάρισον, πολλὰ ᾆσον, ἵνα σου ἡ μνεία γένηται· καὶ ἔσται
μετὰ ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐπισκοπὴν ποιήσει ὁ Θεὸς Τύρου, καὶ
πάλιν ἀποκαταστήσεται εἰς τὸ ἀρχαῖον, καὶ ἔσται ἐμπόριον πάσαις 17
ταῖς βασιλείαις τῆς οἰκουμένης ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς, Καὶ ἔσται 18
αὐτῆς ἡ ἐμπορία καὶ ὁ μισθὸς ἅγιον τῷ Κυρίῳ, οὐκ αὐτοῖς συ-
ναχθήσεται, οὐδὲ ἀποτεθήσεται εἰς ἐνθήκην, ἀλλὰ τοῖς κατοικοῦσιν
ἔναντι Κυρίου, πᾶσα ἡ ἐμπορία αὐτῆς, φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἐμ-
πλησθῆναι, καὶ εἰς συμβολὴν μνημόσυνον ἔναντι Κυρίου.

ΚΕΦ. ΚΔ′. XXIV.

ΙΔΟΥ Κύριος καταφθείρει τὴν οἰκουμένην, καὶ ἐρημώσει αὐτήν, 1
καὶ ἀνακαλύψει τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ διασπερεῖ τοὺς ἐνοι-
κοῦντας ἐν αὐτῇ. Καὶ ἔςαι ὁ λαὸς ὡς ὁ ἱερεύς, καὶ ὁ παῖς ὡς 2
ὁ κύριος, καὶ ἡ θεράπαινα ὡς ἡ κυρία· ἔσται ὁ ἀγοράζων ὡς ὁ
πωλῶν, καὶ ὁ δανείζων ὡς ὁ δανειζόμενος, καὶ ὁ ὀφείλων ὡς ᾧ
ὀφείλει. Φθορᾷ φθαρήσεται ἡ γῆ, καὶ προνομῇ προνομευθήσεται 3
ἡ γῆ, τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα. Ἐπένθησαν, κατερ- 4
ῥίφη ἡ γῆ, καὶ ἐφθάρη, κατεῤῥίφη ἡ οἰκουμένη, καὶ ἐπένθησαν οἱ
ὑψηλοὶ τῆς γῆς. Ἡ δὲ γῆ ἠνόμησε διὰ τοὺς κατοικοῦντας αὐτήν, 5
διότι παρέβησαν τὸν νόμον, καὶ ἤλλαξαν τὰ προστάγματα (Κυρίου,)
διεσκέδασαν διαθήκην αἰώνιον. Διὰ τοῦτο ἀρὰ ἔδεται τὴν γῆν, 6
ὅτι ἡμάρτοσαν οἱ κατοικοῦντες αὐτήν· διὰ τοῦτο πτωχοὶ ἔσονται
οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ γῇ, καὶ καταλειφθήσονται ἄνθρωποι ὀλίγοι.
Πενθήσει οἶνος, πενθήσει ἄμπελος, στενάξουσι πάντες οἱ εὐφραι- 7
νόμενοι τὴν ψυχήν. Πέπαυται εὐφροσύνη τυμπάνων, πέπαυται 8
αὐθάδεια καὶ πλοῦτος ἀσεβῶν, πέπαυται φωνὴ κιθάρας. Ἠσχύν- 9
θησαν, οὐκ ἔπιον οἶνον, πικρὸν ἐγένετο τὸ σίκερα τοῖς πίνουσιν.
Ἠρημώθη πᾶσα πόλις, κλείσει οἰκίαν τοῦ μὴ εἰσελθεῖν. Ὀλολύ- 10.11
ζεται περὶ τοῦ οἴνου πανταχῇ, πέπαυται πᾶσα εὐφροσύνη, ἀπε-
σχίσθη χαρὰ τῆς γῆς. Καὶ καταλειφθήσονται πόλεις ἔρημοι, καὶ 12

13 οἶκοι ἐκαταλελειμμένοι ἀπολοῦνται. Ταῦτα πάντα ἔσται ἐν τῇ
γῇ ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν· ὃν τρόπον ἐάν τις καλαμήσηται ἐλαίαν,
14 οὕτως καλαμήσονται αὐτούς· καὶ ἐὰν παύσηται ὁ τρυγητὸς, οὗτοι
φωνῇ βοήσονται, οἱ δὲ καταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς εὐφρανθήσονται
15 ἅμα τῇ δόξῃ Κυρίου, ταραχθήσεται τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης. Διὰ
τοῦτο ἡ δόξα Κυρίου ἐν ταῖς νήσοις ἔσται τῆς θαλάσσης, τὸ ὄ-
16 νομα Κυρίου ἔνδοξον ἔσται. Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῶν πτε-
ρύγων τῆς γῆς τέρατα ἠκούσαμεν, ἐλπὶς τῷ εὐσεβεῖ· καὶ ἐροῦσι·
τὸ μυστήριόν μου ἐμοὶ, τὸ μυστήριόν μου ἐμοί· οὐαὶ τοῖς ἀθετοῦσιν·
17 οἱ ἀθετοῦντες καὶ ἀθεσίαν ἀθετούντων τὸν νόμον, φόβος καὶ βό-
18 θυνος καὶ παγὶς ἐφ' ὑμᾶς τοὺς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ
ἔσται, ὁ φεύγων τὸν φόβον ἐμπεσεῖται εἰς τὸν βόθυνον· ὁ δὲ ἐκ-
βαίνων ἐκ τοῦ βοθύνου, ἁλώσεται ὑπὸ τῆς παγίδος· ὅτι θυρίδες
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠνεῴχθησαν, καὶ σεισθήσεται τὰ θεμέλια τῆς γῆς.
19 Ταραχῇ ταραχθήσεται ἡ γῆ, καὶ ἀπορίᾳ ἀπορηθήσεται ἡ γῆ.
20 Ἔκλινε καὶ σεισθήσεται ὡς ὀπωροφυλάκιον ἡ γῆ, ὡς ὁ μεθύων
καὶ κραιπαλῶν, καὶ πεσεῖται, καὶ οὐ μὴ δύνηται ἀναστῆναι, κα-
21 τίσχυσε γὰρ ἐπ' αὐτῆς ἡ ἀνομία. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
κείνῃ, ἐπάξει ὁ Θεὸς ἐπὶ τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ ἐν τῷ ὕψει
22 τὴν χεῖρα, καὶ ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ συνά-
ξουσι συναγωγὴν αὐτῆς, καὶ ἀποκλείσουσιν εἰς ὀχύρωμα καὶ εἰς
23 δεσμωτήριον, διὰ πολλῶν γενεῶν ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτῶν. Καὶ τα-
κήσεται ἡ πλίνθος καὶ πεσεῖται τὸ τεῖχος· ὅτι βασιλεύσει Κύριος
ἐν τῷ ὄρει Σιὼν, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐνώπιον τῶν πρεσβυ-
τέρων δοξασθήσεται.

ΚΕΦ. ΚΕ΄. XXV.

1 (Ὠδή) Κύριε ὁ Θεός μου, δοξάσω σε, ὑμνήσω τὸ ὄνομά σου, ὅτι
ἐποίησας θαυμαστὰ πράγματα, βουλὴν ἀρχαίαν ἀληθινήν· γέ-
2 νοιτο, Κύριε. Ὅτι ἔθηκας πόλεις εἰς χῶμα, πόλεις ὀχυρὰς τοῦ
πεσεῖν αὐτῶν τὰ θεμέλια, τῶν ἀσεβῶν πόλις τὸν αἰῶνα οὐ μὴ
3 οἰκοδομηθῇ. Διὰ τοῦτο εὐλογήσει σε ὁ λαὸς ὁ πτωχὸς, καὶ πό-
4 λεις ἀνθρώπων ἀδικουμένων εὐλογήσουσί σε. Ἐγένου γὰρ πάσῃ
πόλει ταπεινῇ βοηθὸς, καὶ τοῖς ἀθυμήσασι δι' ἔνδειαν σκέπη,
ἀπὸ ἀνθρώπων πονηρῶν ῥύσῃ αὐτούς· σκέπη διψώντων, καὶ πνεῦμα

ἀνθρώπων ἀδικουμένων (εὐλογήσουσί σε.) Ὡς ἄνθρωποι ὀλιγό- 5
ψυχοι διψῶντες ἐν Σιὼν, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀσεβῶν, οἷς ἡμᾶς
παρέδωκας καύσωνα ἐν σκέπῃ νέφους, κληματίδα ἰσχυρῶν ταπει-
νώσει. Καὶ ποιήσει Κύριος Σαβαὼθ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν· ἐπὶ τὸ 6
ὄρος τοῦτο πίονται εὐφροσύνην, πίονται οἶνον. Χρίσονται μύρον 7
τρυγιῶν διϋλισμένων ἐν τῷ ὄρει τούτῳ, παράδος ταῦτα πάντα
τοῖς ἔθνεσιν· ἡ γὰρ βουλὴ αὕτη ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. Κατέπιεν 8
ὁ θάνατος ἰσχύσας, καὶ πάλιν ἀφεῖλε Κύριος ὁ Θεὸς πᾶν δά-
κρυον ἀπὸ παντὸς προσώπου· τὸ ὄνειδος τοῦ λαοῦ ἀφεῖλεν ἀπὸ
πάσης τῆς γῆς, τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε. Καὶ ἐροῦσιν ἐν 9
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐφ᾽ ᾧ ἠλπίζομεν, καὶ σώ-
σει ἡμᾶς· οὗτος Κύριος, ὑπεμείναμεν αὐτῷ, καὶ ἠγαλλιώμεθα
καὶ εὐφράνθημεν ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ ἡμῶν. Ὅτι ἀνάπαυσιν δώσει 10
ὁ Θεὸς ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο, καὶ καταπατηθήσεται ἡ Μωαβίτις
ἐν τῷ τόπῳ αὐτῆς, ὃν τρόπον πατῶσιν ἅλωνα ἐν ἁμάξαις. Καὶ 11
ἀνήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ὃν τρόπον καὶ αὐτὸς ἐταπείνωσε
τοῦ ἀπολέσαι· καὶ ταπεινώσει τὴν ὕβριν αὐτοῦ, ἐφ᾽ ἃ τὰς χεῖ-
ρας ἐπέβαλε. Καὶ τὸ ὕψος τῆς καταφυγῆς τοῦ τοίχου του τα- 12
πεινώσει, καὶ καταβήσεται ἕως τοῦ ἐδάφους, ἕως κόνεως.

ΚΕΦ. Κϛ΄. XXVI.

(Ὠδή) Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ᾄσονται τὸ ᾆσμα τοῦτο ἐπὶ γῆς 1
Ἰούδα, λέγοντες· ἰδοὺ πόλις ἰσχυρὰ, καὶ σωτήριον ἡμῖν θήσει
τεῖχος, καὶ περίτειχος. Ἀνοίξατε πύλας, εἰσελθάτω δίκαιος λαὸς 2
φυλάσσων δικαιοσύνην, καὶ φυλάσσων ἀλήθειαν, ἀντιλαμβανό- 3
μενος ἀληθείας, καὶ φυλάσσων εἰρήνην, εἰρήνην· ὅτι ἐπὶ σοὶ ἐλ-
πίδι ἤλπισαν, Κύριε, ἕως τοῦ αἰῶνος, ὁ Θεὸς ὁ μέγας, ὁ αἰώ- 4
νιος, ὃς ταπεινώσας κατήγαγες τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν ὑψηλοῖς· 5
πόλεις ὀχυρὰς καταβαλεῖς, καὶ κατάξεις αὐτὰς ἕως τοῦ ἐδάφους.
Καὶ πατήσουσιν αὐτὰς πόδες πρᾳέων καὶ ταπεινῶν. Ὁδὸς 6.7
εὐσεβῶν εὐθεῖα εὐθεῖα ἐγένετο, καὶ παρεσκευασμένη ἡ ὁδὸς τῶν
εὐσεβῶν. Ἡ γὰρ ὁδὸς Κυρίου κρίσις· ἠλπίσαμεν ἐπὶ τῷ ὀνό- 8
ματί σου, καὶ ἐπὶ τῇ μνείᾳ, ᾗ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐπιθυμίᾳ 9
ψυχῆς. (Ὠδή) ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεὸς,
διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς· δικαιοσύνην μά-

10 θετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. Πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβής· οὐ μὴ
μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς· ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσῃ· ἀρθήτω
11 ὁ ἀσεβὴς, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου. Κύριε, ὑψηλός σου ὁ βρα-
χίων, καὶ οὐκ ᾔδεισαν, γνόντες δὲ αἰσχυνθήσονται· ζῆλος λή-
ψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.
12 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν, πάντα γὰρ τὰ ἔργα ἡμῶν
13 ἀπέδωκας ἡμῖν. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς· Κύριε ἐκτός σου
14 ἄλλον οὐκ οἴδαμεν· τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν, οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν οὐ μὴ
ἴδωσιν, οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσι· διὰ τοῦτο ἐπήγαγες, καὶ ἀπώ-
15 λεσας, καὶ ἦρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν. Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ, Κύ-
ριε, πρόσθες κακὰ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις· ἐμάκρυνας πάντα τὰ πέρατα
16 τῆς γῆς. Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθην σου, ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παι-
17 δεία σου ἡμῖν. Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν, καὶ
ἐπὶ τῇ ὠδῖνι αὐτῆς ἐκέκραξεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.
18 Διὰ τὸν φόβον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ ὠδινήσαμεν,
καὶ ἐτέκομεν· πνεῦμα σωτηρίας σου οὐ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς·
19 ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπι τῆς γῆς. Ἀναστήσονται γὰρ
οἱ νεκροί σου, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφραν-
θήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ· ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἴαμα αὐτοῖς
20 ἐστιν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται. Βάδιζε ὁ λαός μου, εἴ-
σελθε εἰς τὰ ταμιεῖά σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι
21 μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου. Ἰδοὺ
γὰρ Κύριος ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἐπάγει τὴν ὀργὴν ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας
ἐπὶ τῆς γῆς κατ' αὐτῶν· καὶ ἀνακαλύψει ἡ γῆ τὸ αἷμα αὐτῆς,
καὶ οὐ κατακαλύψει ἔτι τοὺς ἀνῃρημένους ἔτι.

ΚΕΦ. ΚΖ'. XXVII.

1 ΕΝ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπάξει ὁ Θεὸς τὴν μάχαιραν αὐτοῦ
τὴν ἁγίαν, καὶ τὴν μεγάλην, καὶ τὴν ἰσχυρὰν ἐπὶ τὸν δράκοντα ὄ-
φιν φεύγοντα, ἐπὶ τὸν δράκοντα ὄφιν σκολιόν· καὶ ἀνελεῖ τὸν δρά-
2 κοντα τὸν ἐν τῇ θαλάσσῃ. Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀμπελὼν καλὸς ἐπιθύμη-
3 μα ἐξάρχειν κατ' αὐτῆς. Ἐγὼ πόλις ὀχυρὰ, πόλις πολιορκουμένη·
μάτην ποτιῶ αὐτήν· ἁλώσεται γὰρ νυκτὸς, ἡμέρας δὲ πεσεῖται
4 τὸ τεῖχος. Καὶ οὐκ ἔστιν, ἣ οὐκ ἐπελάβετο αὐτῆς· τίς με θή-
σει φυλάσσειν καλάμην ἐν ἀγρῷ; διὰ τὴν πολεμίαν ταύτην

ἠθέτηκα αὐτήν· τοίνυν διὰ τοῦτο ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς πάν-
τα ὅσα συνέταξε· κατακέκαυμαι, βοήσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν 5
αὐτῇ, ποιήσωμεν εἰρήνην αὐτῷ, ποιήσωμεν εἰρήνην οἱ ἐρχόμενοι
τέκνα Ἰακώβ· βλαστήσει καὶ ἐξανθήσει Ἰσραὴλ, καὶ ἐμπλη- 6
σθήσεται ἡ οἰκουμένη τοῦ καρποῦ αὐτοῦ. Μὴ ὡς αὐτὸς ἐπάτα- 7
ξε, καὶ αὐτὸς οὕτως πληγήσεται; καὶ ὡς αὐτὸς ἀνεῖλεν, οὕ-
τως ἀναιρεθήσεται; Μαχόμενος καὶ ὀνειδίζων ἐξαποστελεῖ αὐτούς· 8
οὐ σὺ ἦσθα ὁ μελετῶν τῷ πνεύματι τῷ σκληρῷ, ἀνελεῖν αὐτοὺς
πνεύματι θυμοῦ; Διὰ τοῦτο ἀφαιρεθήσεται ἡ ἀνομία Ἰακώβ, 9
καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ εὐλογία αὐτοῦ, ὅταν ἀφέλωμαι αὐτοῦ τὴν ἁ-
μαρτίαν, ὅταν θῶσι πάντας τοὺς λίθους τῶν βωμῶν κατακε-
κομμένους, ὡς κονίαν λεπτήν· καὶ οὐ μὴ μείνῃ τὰ δένδρα αὐτῶν,
καὶ τὰ εἴδωλα αὐτῶν ἐκκεκομμένα, ὥσπερ δρυμὸς μακράν. Τὸ 10
κατοικούμενον ποίμνιον ἀνειμένον ἔσται, ὡς ποίμνιον καταλελειμ-
μένον· καὶ ἔσται πολὺν χρόνον εἰς βόσκημα, κἀκεῖ ἀναπαύσονται.
Καὶ μετὰ χρόνον οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ πᾶν χλωρὸν διὰ τὸ ξη- 11
ρανθῆναι· γυναῖκες ἐρχόμεναι ἀπὸ θέας δεῦτε· οὐ γὰρ λαός
ἐστιν ἔχων σύνεσιν, διὰ τοῦτο οὐ μὴ οἰκτειρήσῃ ὁ ποιήσας αὐ-
τοὺς, οὐδὲ ὁ πλάσας αὐτοὺς οὐ μὴ ἐλεήσῃ. Καὶ ἔσται ἐν τῇ 21
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, συμφράξει Κύριος ἀπὸ τῆς διώρυγος τοῦ ποταμοῦ
ἕως Ῥινοκορούρων· ὑμεῖς δὲ συναγάγετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ
καθ᾽ ἕνα ἕνα. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, σαλπιοῦσιν ἐν τῇ 31
σάλπιγγι τῇ μεγάλῃ, καὶ ἥξουσιν οἱ ἀπολόμενοι ἐν τῇ χώρᾳ
τῶν Ἀσσυρίων, καὶ οἱ ἀπολόμενοι ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ προσκυ-
νήσουσι τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον ἐν Ἱερουσαλήμ.

ΚΕΦ. ΚΗ΄. XXVIII.

ΟΥΑΙ τῷ στεφάνῳ τῆς ὕβρεως οἱ μισθωτοὶ Ἐφραὶμ, τὸ 1
ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ
ὄρους τοῦ παχέως, οἱ μεθύοντες ἄνευ οἴνου. Ἰδοὺ ἰσχυρὸν καὶ 2
σκληρὸν ὁ θυμὸς Κυρίου, ὡς χάλαζα καταφερομένη οὐκ ἔχου-
σα σκέπην, βίᾳ καταφερομένη· ὡς ὕδατος πολὺ πλῆθος σύρον
χώραν, τῇ γῇ ποιήσει ἀνάπαυσιν ταῖς χερσὶ, καὶ τοῖς ποσὶ 3
καταπατηθήσεται ὁ στέφανος τῆς ὕβρεως, οἱ μισθωτοὶ τοῦ
Ἐφραίμ. Καὶ ἔσται τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν τῆς ἐλπίδος τῆς δό- 4

ξης αὐτοῦ ἐπ' ἄκρου τοῦ ὄρους τοῦ ὑψηλοῦ· ὡς πρόδρομος σύ-
κου, ὁ ἰδὼν αὐτὸ, πρινὴ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν, θελήσει
5 αὐτὸ καταπιεῖν. Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Κύριος Σαβαὼθ ὁ στέ-
φανος τῆς ἐλπίδος, ὁ πλακεὶς τῆς δόξης, τῷ καταληφθέντι
6 τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Καὶ καταληφθήσονται ἐπὶ πνεύματι κρίσεως
7 τῷ καθημένῳ ἐπὶ κρίσιν, καὶ ἰσχὺν κωλυόντων ἀνελεῖν. Οὗτοι
γὰρ οἴνῳ πεπλανημένοι εἰσίν· ἐπλανήθησαν διὰ τὸ σίκερα, ἱερεὺς
καὶ προφήτης ἐξέστησαν διὰ τὸ σίκερα, κατεπόθησαν διὰ τὸν
οἶνον, ἐσείσθησαν ἀπὸ τῆς μέθης τοῦ σίκερα, ἐπλανήθησαν· τοῦ-
8 τό ἐστι φάντασμα. Ἀρὰ ἔδεται τρίτην τὴν βουλὴν, αὕτη γὰρ
9 ἡ βουλὴ ἕνεκεν πλεονεξίας. Τίνι ἀνηγγείλαμεν κακὰ, καὶ τίνι
ἀνηγγείλαμεν ἀγγελίαν; οἱ ἀπογεγαλακτισμένοι ἀπὸ γάλακτος,
10 οἱ ἀπεσπασμένοι ἀπὸ μαστοῦ, θλίψιν ἐπὶ θλίψιν προσδέχου, ἐλ-
11 πίδα ἐπ' ἐλπίδι, ἔτι μικρὸν, ἔτι μικρὸν, διὰ φαυλισμὸν χειλέων,
12 διὰ γλώσσης ἑτέρας, ὅτι λαλήσουσι τῷ λαῷ τούτῳ, λέγοντες αὐτοῖς,
τοῦτο τὸ ἀνάπαυμα τῷ πεινῶντι, καὶ τοῦτο τὸ σύντριμμα, καὶ
13 οὐκ ἠθέλησαν ἀκούειν. Καὶ ἔσται αὐτοῖς τὸ λόγιον Κυρίου τοῦ
Θεοῦ, θλίψις ἐπὶ θλίψιν, ἐλπὶς ἐπ' ἐλπίδι, ἔτι μικρὸν ἔτι μικρὸν,
ἵνα πορευθῶσι καὶ πέσωσιν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ κινδυνεύσουσι, καὶ
14 συντριβήσονται, καὶ ἁλώσονται. Διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον Κυ-
ρίου ἄνδρες τεθλιμμένοι, καὶ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ τούτου τοῦ ἐν
15 Ἱερουσαλὴμ, ὅτι εἴπατε, ἐποιήσαμεν διαθήκην μετὰ τοῦ ᾅδου,
καὶ μετὰ τοῦ θανάτου συνθήκας· καταιγὶς φερομένη ἐὰν πα-
ρέλθῃ, οὐ μὴ ἔλθῃ ἡμῖν· ἐθήκαμεν ψεῦδος τὴν ἐλπίδα ἡμῶν,
16 καὶ τῷ ψεύδει σκεπασθησόμεθα. Διὰ τοῦτο οὕτως λέγει Κύ-
ριος Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβάλλω εἰς τὰ θεμέλια Σιὼν λίθον πο-
λυτελῆ, ἐκλεκτὸν, ἀκρογωνιαῖον, ἔντιμον εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς, καὶ ὁ
17 πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ καταισχυνθῇ. Καὶ θήσω κρίσιν εἰς
ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλεημοσύνη μου εἰς σταθμοὺς, καὶ οἱ πεποιθότες
18 μάτην ψεύδει· ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ὑμᾶς καταιγὶς, μὴ καὶ ἀφέ-
λῃ ὑμῶν τὴν διαθήκην τοῦ θανάτου, καὶ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν ἡ πρὸς
τὸν ᾅδην οὐ μὴ ἐμμείνῃ· καταιγὶς φερομένη ἐὰν ἐπέλθῃ, ἔ-
19 σεσθε αὐτῇ εἰς καταπάτημα. Ὅταν παρέλθῃ, λήψεται ὑμᾶς· ὅτι
κατὰ πρωῒ πρωῒ παρελεύσεται ἡμέρας, καὶ ἐν νυκτὶ ἔσται ἐλ-
20 πὶς πονηρά· μάθετε ἀκούειν στενοχωρούμενοι· οὐ δυνάμεθα μά-
21 χεσθαι, αὐτοὶ δὲ ἀσθενοῦμεν τοῦ ἡμᾶς συναχθῆναι. Ὥσπερ ὄρος

ἀσεβῶν ἀναστήσεται Κύριος, καὶ ἔσται ἐν τῇ φάραγγι Γαβαὼν,
μετὰ θυμοῦ ποιήσει τὰ ἔργα αὐτοῦ, πικρίας ἔργον· ὁ δὲ θυμὸς
αὐτοῦ ἀλλοτρίως χρήσεται, καὶ ἡ πικρία αὐτοῦ ἀλλοτρία. Καὶ 22
ὑμεῖς μὴ εὐφρανθείητε, μηδὲ ἰσχυσάτωσαν ὑμῶν οἱ δεσμοί·
διότι συντετελεσμένα καὶ συντετμημένα πράγματα ἤκουσα παρὰ
Κυρίου Κυρίου Σαβαὼθ, ἃ ποιήσει ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ἐνω- 23
τίζεσθε καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου, προσέχετε καὶ ἀκούετε
τοὺς λόγους μου. Μὴ ὅλην τὴν ἡμέραν μέλλει ὁ ἀροτριῶν ἀ- 24
ροτριᾷν; ἢ σπόρον προετοιμάσει, πρὶν ἐργάσασθαι τὴν γῆν; Οὐχ 25
ὅταν ὁμαλίσῃ αὐτῆς τὸ πρόσωπον, πρῶτον σπείρει μικρὸν μελάν-
θιον καὶ κύμινον, καὶ πάλιν σπείρει πυρὸν, καὶ κριθὴν, καὶ
ζέαν ἐν τοῖς ὁρίοις σου; Καὶ παιδευθήσῃ κρίματι Θεοῦ σου, καὶ 26
εὐφρανθήσῃ. Οὐ γὰρ μετὰ σκληρότητος καθαίρεται τὸ μελάνθιον, 27
οὐδὲ τροχὸς ἁμάξης περιάξει ἐπὶ τὸ κύμινον· ἀλλὰ ῥάβδῳ ἐκτινάσ-
σεται τὸ μελάνθιον, τὸ δὲ κύμινον βακτηρίᾳ. Μετὰ ἄρτου βρωθή- 28
σεται· οὐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ἐγὼ ὑμῖν ὀργισθήσομαι, οὐδὲ φωνὴ τῆς
πικρίας μου καταπατήσει ὑμᾶς. Καὶ ταῦτα παρὰ Κυρίου Σαβαὼθ 29
ἐξῆλθε τὰ τέρατα, βουλεύσασθε, ὑψώσατε ματαίαν παράκλησιν.

ΚΕΦ. ΚΘ΄. XXIX.

ΟΥΑΙ πόλις Ἀριὴλ, ἣν Δαυὶδ ἐπολέμησε· συναγάγετε γε- 1
νήματα ἐνιαυτὸν ἐπ' ἐνιαυτὸν, ἑορταὶ συγκρουσθήσονται· φάγεσθε
γὰρ σὺν Μωάβ. Ἐκθλίψω γὰρ Ἀριήλ· καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ ἰσχὺς 2
καὶ ὁ πλοῦτος ἐμοὶ, καὶ κυκλώσω ὡς Δαυὶδ ἐπὶ σὲ, καὶ βαλῶ 3
περὶ σὲ χάρακα, καὶ θήσω περὶ σὲ πύργους, καὶ ταπεινωθήσονται 4
οἱ λόγοι σου εἰς τὴν γῆν, καὶ εἰς τὴν γῆν οἱ λόγοι σου δύσον-
ται· καὶ ἔσται ὡς οἱ φωνοῦντες ἐκ τῆς γῆς ἡ φωνή σου, καὶ
πρὸς τὸ ἔδαφος ἡ φωνή σου ἀσθενήσει. Καὶ ἔσται ὡς κονιορτὸς 5
ἀπὸ τροχοῦ ὁ πλοῦτος τῶν ἀσεβῶν, καὶ ὡς χνοῦς φερόμενος
τὸ πλῆθος τῶν καταδυναστευόντων σε, καὶ ἔσται ὡς στιγμὴ πα-
ραχρῆμα παρὰ Κυρίου Σαβαώθ· ἐπισκοπὴ γὰρ ἔσται μετὰ βρον- 6
τῆς καὶ σεισμοῦ καὶ φωνῆς μεγάλης καταιγὶς φερομένη, καὶ φλὸξ
πυρὸς κατεσθίουσα. Καὶ ἔσται ὡς ὁ ἐνυπνιαζόμενος ἐνύπνιον νυ- 7
κτὸς, ὁ πλοῦτος τῶν ἐθνῶν πάντων, ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ
Ἀριὴλ, καὶ πάντες οἱ στρατευσάμενοι ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ

8 πάντες οἱ συνηγμένοι ἐπ' αὐτὴν, καὶ οἱ θλίβοντες αὐτήν. Καὶ
ἔσονται ὡς οἱ ἐν ὕπνῳ πεινῶντες καὶ ἔσθοντες, καὶ ἐξαναςάν-
των, μάταιον αὐτῶν τὸ ἐνύπνιον· καὶ ὃν τρόπον ἐνυπνιάζεται
ὁ διψῶν ὡς ὁ πίνων, καὶ ἐξαναστὰς ἔτι διψᾷ, ἡ δὲ ψυχὴ αὐ-
τοῦ εἰς κενὸν ἤλπισεν, οὕτως ἔσται ὁ πλοῦτος πάντων τῶν
ἐθνῶν ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών.
9 Ἐκλύθητε καὶ ἔκστητε, ἐξαπατήθητε καὶ ἀπατᾶσθε, καὶ κραι-
10 παλήσατε οὐκ ἀπὸ σίκερα, οὐδ' ἀπὸ οἴνου κινούμενοι· ὅτι πε-
πότικεν ὑμᾶς Κύριος πνεύματι κατανύξεως, καὶ καμμύσει τοὺς ὀ-
φθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ τῶν προφητῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ἀρχόντων
11 αὐτῶν, οἱ ὁρῶντες τὰ κρυπτά. Καὶ ἔσονται ὑμῖν πάντα τὰ ῥήματα
ταῦτα, ὡς οἱ λόγοι τοῦ βιβλίου τοῦ ἐσφραγισμένου τούτου, ὃ ἐὰν
δῶσιν αὐτὸ ἀνθρώπῳ ἐπισταμένῳ γράμματα, λέγοντες, ἀνάγνωθι
δὴ ταῦτα· καὶ ἐρεῖ, οὐ δύναμαι ἀναγνῶναι, ἐσφράγισται γάρ.
12 Καὶ δοθήσεται τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς χεῖρας ἀνθρώπου
μὴ ἐπισταμένου γράμματα, καὶ ἐρεῖ αὐτῷ, ἀνάγνωθι τοῦτο·
13 καὶ ἐρεῖ, οὐκ ἐπίσταμαι γράμματα. Καὶ εἶπε Κύριος· ἐγγίζει
μοι ὁ λαὸς οὗτος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς χείλεσιν
αὐτῶν τιμῶσί με, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόῤῥω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ·
μάτην δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες ἐντάλματα ἀνθρώπων καὶ
14 διδασκαλίας. Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ προσθήσω τοῦ μεταθεῖναι τὸν
λαὸν τοῦτον, καὶ μεταθήσω αὐτοὺς, καὶ ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν
15 σοφῶν αὐτοῦ, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν αὐτοῦ κρύψω. Οὐαὶ
οἱ βαθέως βουλὴν ποιοῦντες, καὶ οὐ διὰ Κυρίου· οὐαὶ οἱ ἐν κρυφῇ
βουλὴν ποιοῦντες, καὶ ἔσται ἐν σκότει τὰ ἔργα αὐτῶν· καὶ
ἐροῦσι, τίς ἡμᾶς ἑώρακε; καὶ τίς ἡμᾶς γνώσεται, ἢ ἃ ἡμεῖς
16 ποιοῦμεν; Οὐχ ὡς ὁ πηλὸς τοῦ κεραμέως λογισθήσεσθε· μὴ
ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι αὐτὸ, οὐ σύ με ἔπλασας; ἢ τὸ
17 ποίημα τῷ ποιήσαντι, οὐ συνετῶς με ἐποίησας; Οὐκέτι μικρὸν
βραχὺ καὶ μετατεθήσεται ὁ Λίβανος, ὡς τὸ ὄρος τὸ Χέρμελ,
18 καὶ τὸ ὄρος τὸ Χέρμελ εἰς δρυμὸν λογισθήσεται. Καὶ ἀκού-
σονται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κωφοὶ λόγους βιβλίου, καὶ οἱ ἐν τῷ
σκότει, καὶ οἱ ἐν τῇ ὁμίχλῃ· ὀφθαλμοὶ τυφλῶν βλέψονται,
19 καὶ ἀγαλλιάσονται πτωχοὶ διὰ Κύριον ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ οἱ ἀπηλ-
πισμένοι τῶν ἀνθρώπων καὶ Ἰσραὴλ ἐμπλησθήσονται εὐφροσύνης.
20 Ἐξέλιπεν ἄνομος, καὶ ἀπώλετο ὑπερήφανος, καὶ ἐξωλεθρεύθησαν

πάντες οἱ ἀνομοῦντες ἐπὶ κακίᾳ, καὶ οἱ ποιοῦντες ἁμαρτεῖν ἀνθρώ- 21
πους ἐν λόγῳ, πάντας δὲ τοὺς ἐλέγχοντας ἐν πύλαις πρόσκομμα
θήσουσι, καὶ ἐπλαγίασαν ἐν ἀδίκοις δίκαιον. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει 22
Κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ, ὃν ἀφώρισεν ἐξ Ἀβραάμ· οὐ νῦν αἰ-
σχυνθήσεται Ἰακὼβ, οὐδὲ νῦν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μεταβαλεῖ Ἰσρα-
ήλ· ἀλλ' ὅταν ἴδωσι τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ ἔργα μου, δι' ἐμὲ ἁγιάσουσι 23
τὸ ὄνομά μου, καὶ ἁγιάσουσι τὸν ἅγιον Ἰακὼβ, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ
Ἰσραὴλ φοβηθήσονται. Καὶ γνώσονται οἱ τῷ πνεύματι πλανώμενοι 24
σύνεσιν, οἱ δὲ γογγύζοντες μαθήσονται ὑπακούειν, καὶ αἱ γλῶσσαι
αἱ ψελλίζουσαι μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην.

ΚΕΦ. Λʹ. XXX.

ΟΥΑΙ τέκνα ἀποστάται, (τάδε) λέγει Κύριος· ἐποιήσατε 1
βουλὴν, καὶ οὐ δι' ἐμοῦ, καὶ συνθήκας οὐ διὰ τοῦ πνεύματός
μου, προσθεῖναι ἁμαρτίας ἐφ' ἁμαρτίαις· οἱ πορευόμενοι κατα- 2
βῆναι εἰς Αἴγυπτον, ἐμὲ δὲ οὐκ ἐπερώτησαν, τοῦ βοηθηθῆναι
ὑπὸ Φαραὼ, καὶ σκεπασθῆναι ὑπὸ Αἰγυπτίων. Ἔσται γὰρ ὑμῖν 3
σκέπη Φαραὼ εἰς αἰσχύνην, καὶ τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' Αἴγυπτον
ὄνειδος· ὅτι εἰσὶν ἐν Τάνει ἀρχηγοὶ αὐτοῦ, καὶ ἄγγελοι αὐτοῦ 4
πονηροί. Μάτην κοπιάσουσι πρὸς λαὸν, ὃς οὐκ ὠφελήσει αὐτοὺς 5
οὔτε εἰς βοήθειαν, οὔτε εἰς ὠφέλειαν, ἀλλὰ εἰς αἰσχύνην καὶ
ὄνειδος. Η ΟΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΤΕΤΡΑΠΟΔΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΕΡΗ- 6
ΜΩ. Ἐν τῇ θλίψει καὶ ἐν τῇ στενοχωρίᾳ, λέων καὶ σκύμνος λέοντος,
ἐκεῖθεν καὶ ἀσπίδες, καὶ ἔκγονα ἀσπίδων πετομένων, οἳ ἔφερον
θησαυροὺς αὐτῶν ἐπ' ὤμων ὄνων, καὶ ἐπὶ καμήλων τὸν πλοῦ-
τον αὐτῶν πρὸς ἔθνος, ὃ οὐκ ὠφελήσει αὐτοὺς (εἰς βοήθειαν,
ἀλλὰ εἰς αἰσχύνην καὶ ὄνειδος.) Αἰγύπτιοι μάταια καὶ κενὰ ὠ- 7
φελήσουσιν ὑμᾶς· ἀπάγγειλον αὐτοῖς, ὅτι ματαία ἡ παράκλη-
σις ὑμῶν αὕτη. Νῦν οὖν καθίσας γράψον ἐπὶ πυξίου ταῦτα, 8
καὶ εἰς βιβλίον ἐγχάραξον αὐτά· ὅτι ἔσται εἰς ἡμέρας καιρῶν
ταῦτα, καὶ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι λαὸς ἀπειθής ἐστιν, υἱοὶ 9
ψευδεῖς, οἳ οὐκ ἠβούλοντο ἀκούειν τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ· οἱ λέ- 10
γοντες τοῖς προφήταις, μὴ ἀναγγέλλετε ἡμῖν, καὶ τοῖς τὰ ὁράματα
ὁρῶσι, μὴ λαλεῖτε ἡμῖν ὀρθῶς, ἀλλὰ ἡμῖν λαλεῖτε δόλια, καὶ ἀναγγέλ-
λετε ἡμῖν ἑτέραν πλάνησιν, καὶ ἀποστρέψατε ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὁδοῦ 11

ταύτης· ἀφέλετε ἀφ' ἡμῶν τὴν τρίβον τοῦτον, καὶ ἀφέλετε ἀφ' ἡμῶν
12 τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ. Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ ἅγιος τοῦ
Ἰσραήλ· ὅτι ἠπειθήσατε τοῖς λόγοις τούτοις, καὶ ἠλπίσατε ἐπὶ
ψεύδει, καὶ ὅτι ἐγόγγυσας, καὶ πεποιθὼς ἐγένου ἐπὶ τῷ λόγῳ
13 τούτῳ, διὰ τοῦτο ἔσται ὑμῖν ἡ ἁμαρτία αὕτη, ὡς τεῖχος πίπτον
παραχρῆμα, πόλεως ὀχυρᾶς ἑαλωκυίας, ἧς παραχρῆμα πάρεστι
14 τὸ πτῶμα, καὶ τὸ πτῶμα αὐτῆς ἔσται ὡς σύντριμμα ἀγγείου
ὀστρακίνου, ἐκ κεραμίου λεπτὸν, ὥστε μὴ εὑρεῖν ἐν αὐτοῖς ὄστρα-
κον, ἐν ᾧ πῦρ ἀρεῖς ἀπὸ καύστρας, καὶ ἐν ᾧ ἀποσυριεῖς ὕδωρ
15 μικρόν. Ὅτι οὕτως λέγει Κύριος Κύριος ὁ ἅγιος Ἰσραήλ· ὅταν ἀπο-
στραφεὶς στενάξῃς, τότε σωθήσῃ, καὶ γνώσῃ, ποῦ ἦσθα· ὅτε
ἐπεποίθεις ἐπὶ τοῖς ματαίοις, ματαία ἡ ἰσχὺς ὑμῶν ἐγενήθη.
16 Καὶ οὐκ ἠβούλεσθε ἀκούειν, ἀλλὰ εἴπατε· ἐφ' ἵπποις φευξόμεθα·
διὰ τοῦτο φεύξεσθε· καὶ εἴπατε, ἐπὶ κούφοις ἀναβάται ἐσόμεθα·
17 διὰ τοῦτο κοῦφοι ἔσονται οἱ διώκοντες ὑμᾶς. Καὶ διὰ φωνὴν ἑνὸς φεύ-
ξονται χίλιοι, καὶ διὰ φωνὴν πέντε φεύξονται πολλοὶ, ἕως ἂν κατα-
λειφθῆτε ὡς ἱστὸς ἐπ' ὄρους, καὶ ὡς σημαῖαν φέρων ἐπὶ βουνοῦ. Καὶ
18 πάλιν μενεῖ ὁ Θεὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι ὑμᾶς, καὶ διὰ τοῦτο ὑψωθήσεται
τοῦ ἐλεῆσαι ὑμᾶς· διότι κριτὴς Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐστι, (καὶ
ποῦ καταλείψετε τὴν δόξαν ὑμῶν;) μακάριοι πάντες οἱ ἐμ-
19 μένοντες ἐν αὐτῷ. Διότι λαὸς ἅγιος ἐν Σιὼν οἰκήσει, καὶ Ἱερουσα-
λὴμ κλαυθμῷ οὐκ ἔκλαυσεν, ἐλέησόν με· ἐλεήσει καὶ σὲ, πρὸς
20 τὴν φωνὴν τῆς κραυγῆς σου, ἡνίκα εἶδε, καὶ ἐπήκουσέ σου. Καὶ
δώσει Κύριος ὑμῖν ἄρτον θλίψεως καὶ ὕδωρ στενὸν, καὶ οὐκ
ἔτι οὐ μὴ ἐγγίσωσί σοι οἱ πλανῶντές σε· ὅτι οἱ ὀφθαλμοί σου ὄ-
21 ψονται τοὺς πλανῶντάς σε, καὶ τὰ ὦτά σου ἀκούσονται τοὺς
λόγους τῶν ὀπίσω σε πλανησάντων, οἱ λέγοντες· αὕτη ἡ ὁδὸς,
22 πορευθῶμεν ἐν αὐτῇ, εἴτε δεξιὰ εἴτε ἀριστερά. Καὶ μιανεῖς τὰ
εἴδωλα τὰ περιηργυρωμένα, καὶ τὰ περικεχρυσωμένα λεπτὰ
ποιήσεις, καὶ λικμήσεις ὡς ὕδωρ ἀποκαθημένης, καὶ ὡς κόπρον
23 ὤσεις αὐτά. Τότε ἔσται ὁ ὑετὸς τῷ σπέρματι τῆς γῆς σου,
καὶ ὁ ἄρτος τοῦ γεννήματος τῆς γῆς σου ἔσται πλησμονὴ καὶ
λιπαρός· καὶ βοσκηθήσεταί σου τὰ κτήνη τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τό-
24 πον πίονα καὶ εὐρύχωρον, καὶ οἱ ταῦροι ὑμῶν καὶ οἱ βόες οἱ
ἐργαζόμενοι τὴν γῆν, φάγονται ἄχυρα ἀναπεποιημένα ἐν κριθῇ
25 λελικμημένῃ. Καὶ ἔσται ἐπὶ παντὸς ὄρους ὑψηλοῦ, καὶ ἐπὶ παν-

τὸς βουνοῦ μετεώρου ὕδωρ διαπορευόμενον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,
ὅταν ἀπόλωνται πολλοί, καὶ ὅταν πέσωσι πύργοι. Καὶ ἔσται 26
τὸ φῶς τῆς σελήνης ὡς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ φῶς τοῦ
ἡλίου ἔσται ἑπταπλάσιον ὡς τὸ φῶς τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν, ἐν τῇ
ἡμέρᾳ, ὅταν ἰάσηται Κύριος τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
καὶ τὴν ὀδύνην τῆς πληγῆς σου ἰάσεται. Ἰδοὺ τὸ ὄνομα Κυ- 27
ρίου διὰ χρόνου ἔρχεται πολλοῦ, καιόμενος ὁ θυμὸς αὐτοῦ,
μετὰ δόξης τὸ λόγιον τῶν χειλέων αὐτοῦ, τὸ λόγιον ὀργῆς πλῆ-
ρες, καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ ὡς πῦρ ἔδεται· καὶ τὸ πνεῦμα αὐ- 28
τοῦ, ὡς ὕδωρ ἐν φάραγγι, σύρον ἥξει ἕως τοῦ τραχήλου, καὶ
διαιρεθήσεται, τοῦ ἔθνη ταράξαι ἐπὶ πλανήσει ματαίᾳ, καὶ διώ-
ξεται αὐτοὺς πλάνησις ματαία, καὶ λήψεται αὐτοὺς κατὰ πρό-
σωπον αὐτῶν. Μὴ διαπαντὸς δεῖ ὑμᾶς εὐφραίνεσθαι, καὶ εἰσ- 29
πορεύεσθαι εἰς τὰ ἅγιά μου διαπαντὸς ὡσεὶ ἑορτάζοντας, καὶ
ὡσεὶ εὐφραινομένους εἰσελθεῖν μετὰ αὐλοῦ εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυ-
ρίου πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ; Καὶ ἀκουστὴν ποιήσει Κύριος 30
τὴν δόξαν τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ τὸν θυμὸν τοῦ βραχίονος αὐ-
τοῦ δείξει μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς καὶ φλογὸς κατεσθιούσης·
κεραυνώσει βιαίως, καὶ ὡς ὕδωρ καὶ χάλαζα συγκαταφερομένη
βίᾳ. Διὰ γὰρ τῆς φωνῆς Κυρίου ἡττηθήσονται οἱ Ἀσσύριοι 31
τῇ πληγῇ, ᾗ ἂν πατάξει αὐτούς· καὶ ἔσται αὐτῷ κυκλόθεν, 32
ὅθεν ἦν αὐτῷ ἡ ἐλπὶς τῆς βοηθείας, ἐφ' ᾗ αὐτὸς ἐπεποίθει·
αὐτοὶ μετὰ τυμπάνων καὶ κιθάρας πολεμήσουσιν αὐτὸν ἐκ μετα-
βολῆς. Σὺ γὰρ πρὸ ἡμερῶν ἀπατηθήσῃ· μὴ καὶ σοὶ ἡτοι- 33
μάσθη βασιλεύειν φάραγγα βαθεῖαν, ξύλα κείμενα, πῦρ καὶ
ξύλα πολλά; ὁ θυμὸς Κυρίου ὡς φάραγξ ὑπὸ θείου καιομένη.

ΚΕΦ. ΛΑ. XXXI.

ΟΥΑΙ οἱ καταβαίνοντες εἰς Αἴγυπτον ἐπὶ βοήθειαν, οἱ 1
ἐφ' ἵπποις πεποιθότες καὶ ἐφ' ἅρμασιν· ἔστι γὰρ πολλὰ, καὶ
ἐφ' ἵπποις πλῆθος σφόδρα· καὶ οὐκ ἦσαν πεποιθότες ἐπὶ τὸν
ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τὸν Κύριον οὐκ ἐξεζήτησαν, καὶ αὐτὸς 2
σοφὸς ἦγεν ἐπ' αὐτοὺς κακὰ, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐ μὴ ἀθετη-
θῇ, καὶ ἐπαναστήσεται ἐπ' οἴκους ἀνθρώπων πονηρῶν, καὶ ἐπὶ
τὴν ἐλπίδα αὐτῶν τὴν ματαίαν, Αἰγύπτιον ἄνθρωπον, καὶ οὐ 3

Θεὸν, ἵππων σάρκας, καὶ οὐκ ἔστι βοήθεια· ὁ δὲ Κύριος ἐπά-
ξει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς· καὶ κοπιάσουσιν οἱ βοηθοῦντες,
4 καὶ πεσεῖται ὁ βοηθούμενος, καὶ ἅμα πάντες ἀπολοῦνται. Ὅτι
οὕτως εἶπέ μοι Κύριος· ὃν τρόπον ἐὰν βοήσῃ ὁ λέων, ἢ ὁ σκύ-
μνος ἐπὶ τῇ θήρᾳ ᾗ ἔλαβε, καὶ κεκράξῃ ἐπ' αὐτῇ, ἕως ἂν
ἐμπλησθῇ τὰ ὄρη τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἡττήθησαν, καὶ τὸ
πλῆθος τοῦ θυμοῦ ἐπτοήθησαν, οὕτως καταβήσεται Κύριος Σα-
βαὼθ ἐπιστρατεῦσαι ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σιὼν, καὶ ἐπὶ τὰ ὄρη αὐτῆς.
5 Ὡς ὄρνεα πετόμενα, οὕτως ὑπερασπιεῖ Κύριος Σαβαὼθ, ὑπὲρ
Ἱερουσαλὴμ ὑπερασπιεῖ, καὶ ἐξελεῖται, καὶ περιποιήσεται, καὶ
6 σώσει. Ἐπιστράφητε οἱ τὴν βαθεῖαν βουλὴν βουλευσάμενοι καὶ
7 ἄνομον υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὅτι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπαρνήσονται οἱ ἄν-
θρωποι τὰ χειροποίητα αὐτῶν τὰ ἀργυρᾶ, καὶ τὰ χειροποίητα
8 τὰ χρυσᾶ, ἃ ἐποίησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν ἁμάρτημα· καὶ πεσεῖ-
ται Ἀσσοὺρ, οὐ μαχαίρᾳ ἀνδρὸς, οὐδὲ μάχαιρα ἀνθρώπου κατα-
φάγεται αὐτὸν, καὶ φεύξεται οὐκ ἀπὸ προσώπου μαχαίρας·
9 οἱ δὲ νεανίσκοι ἔσονται εἰς ἥττημα, πέτρᾳ γὰρ περιληφθήσον-
ται ὡς χάρακι, καὶ ἡττηθήσονται, ὁ δὲ φεύγων ἁλώσεται·
τάδε λέγει Κύριος· μακάριος ὃς ἔχει ἐν Σιὼν σπέρμα, καὶ
οἰκείους ἐν Ἱερουσαλήμ.

ΚΕΦ. ΛΒ'. XXXII.

1 ΙΔΟΥ γὰρ βασιλεὺς δικαίως βασιλεύσει, καὶ ἄρχοντες μετὰ
2 κρίσεως ἄρξουσι. Καὶ ἔσται ὁ ἄνθρωπος κρύπτων τοὺς λόγους
αὐτοῦ, καὶ κρυβήσεται ὡς ἀφ' ὕδατος φερομένου· καὶ φανήσεται ἐν
3 Σιὼν ὡς ποταμὸς φερόμενος ἔνδοξος ἐν γῇ διψώσῃ. Καὶ οὐκ-
έτι ἔσονται πεποιθότες ἐπ' ἀνθρώποις, ἀλλὰ τὰ ὦτα δώσου-
4 σιν ἀκούειν, καὶ ἡ καρδία τῶν ἀσθενῶν προσέξει τοῦ νοεῖν,
καὶ αἱ γλῶσσαι αἱ ψελλίζουσαι ταχὺ μαθήσονται λαλεῖν εἰ-
5 ρήνην· καὶ οὐκέτι οὐ μὴ εἴπωσι τῷ μωρῷ ἄρχειν, καὶ οὐκέτι
6 οὐ μὴ εἴπωσιν οἱ ὑπηρέται σου, σίγα. Ὁ γὰρ μωρὸς μωρὰ
λαλήσει, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ μάταια ποιήσει, τοῦ συντελεῖν
ἄνομα, καὶ λαλεῖν πρὸς Κύριον πλάνησιν, τοῦ διαφθεῖραι ψυ-
7 χὰς πεινώσας, καὶ τὰς ψυχὰς τὰς διψώσας κενὰς ποιῆσαι. Ἡ
γὰρ βουλὴ τῶν πονηρῶν ἄνομα βουλεύεται, καταφθεῖραι ταπει-

νοὺς ἐν λόγοις ἀδίκοις, καὶ διασκεδάσαι λόγους ταπεινῶν ἐν
κρίσει. Οἱ δὲ εὐσεβεῖς συνετὰ ἐβουλεύσαντο, καὶ αὕτη ἡ βουλὴ 8
μενεῖ. Γυναῖκες πλούσιαι, ἀνάστητε δὴ, καὶ ἀκούσατε τῆς φω- 9
νῆς μου, θυγατέρες, ἐν ἐλπίδι ἀκούσατε τοὺς λόγους μου·
ἡμέρας ἐνιαυτοῦ μνείαν ποιήσασθε ἐν ὀδύνῃ μετὰ ἐλπίδος· 10
ἀνήλωται ὁ τρυγητὸς, πέπαυται ὁ σπόρος, καὶ οὐκέτι μὴ ἔλθῃ.
Εὐθηνοῦσαι ἔκστητε, λυπήθητε αἱ πεποιθυῖαι, ἐκδύσασθε, γυ- 11
μναὶ γένεσθε, περιζώσασθε σάκκους τὰς ὀσφύας, καὶ ἐπὶ τῶν 12
μαστῶν κόπτεσθε, περὶ ἀγροῦ ἐπιθυμήματος, καὶ ἀμπέλου
γεννήματος. Ἐπὶ γῆν τοῦ λαοῦ μου ἄκανθα καὶ χόρτος ἀναβή- 13
σεται, καὶ ἐκ πάσης οἰκίας εὐφροσύνη ἀρθήσεται, πόλις πλουσία·
οἶκοι ἐγκαταλελειμμένοι πλοῦτον πόλεως καὶ οἴκους ἐπιθυμη- 14
τοὺς ἀφήσουσι· καὶ ἔσονται αἱ κῶμαι σπήλαια ἕως τοῦ αἰῶ-
νος, εὐφροσύνη ὄνων ἀγρίων, βοσκήματα ποιμένων· ἕως ἂν ἐ- 15
πέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ἀφ' ὑψηλοῦ, καὶ ἔσται ἔρημος ὁ Χέρμελ,
καὶ ὁ Χέρμελ εἰς δρυμὸν λογισθήσεται. Καὶ ἀναπαύσεται ἐν 16
τῇ ἐρήμῳ κρῖμα, καὶ δικαιοσύνη ἐν τῷ Καρμήλῳ κατοικήσει·
καὶ ἔσται τὰ ἔργα τῆς δικαιοσύνης, εἰρήνη, καὶ κρατήσει ἡ 17
δικαιοσύνη ἀνάπαυσιν, καὶ πεποιθότες ἔσονται ἕως τοῦ αἰῶνος·
καὶ κατοικήσει ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐν πόλει εἰρήνης, καὶ ἐνοικήσει πεποι- 18
θὼς, καὶ ἀναπαύσονται μετὰ πλούτου. Ἡ δὲ χάλαζα ἐὰν καταβῇ, 19
οὐκ ἐφ' ὑμᾶς ἥξει· καὶ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τοῖς δρυμοῖς
πεποιθότες, ὡς οἱ ἐν τῇ πεδινῇ. Μακάριοι οἱ σπείροντες ἐπὶ 20
πᾶν ὕδωρ, οὗ βοῦς καὶ ὄνος πατεῖ.

ΚΕΦ. ΛΓ'. XXXIII.

ΟΥΑΙ τοῖς ταλαιπωροῦσιν ὑμᾶς, ὑμᾶς δὲ οὐδεὶς ποιεῖ 1
ταλαιπώρους, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς οὐκ ἀθετεῖ· ἁλώσονται οἱ ἀ-
θετοῦντες, καὶ παραδοθήσονται, καὶ ὡς σὴς ἐφ' ἱματίου, οὕτως
ἡττηθήσονται. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν· 2
ἐγενήθη τὸ σπέρμα τῶν ἀπειθούντων εἰς ἀπώλειαν, ἡ δὲ σω-
τηρία ἡμῶν ἐν καιρῷ θλίψεως. Διὰ φωνὴν τοῦ φόβου σου ἐξέ- 3
στησαν λαοὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου, καὶ διεσπάρησαν τὰ ἔθνη, νῦν 4
δὲ συναχθήσεται τὰ σκῦλα ὑμῶν ἀπὸ μικροῦ καὶ μεγάλου· ὃν
τρόπον ἐάν τις συναγάγῃ ἀκρίδας, οὕτως ἐμπαίξονται ὑμῖν.

5 Ἅγιος ὁ Θεὸς ὁ κατοικῶν ἐν ὑψηλῷ, ἐνεπλήσθη Σιὼν κρί-
6 σεως καὶ δικαιοσύνης. ἐν νόμῳ παραδοθήσονται, ἐν θησαυροῖς
ἡ σωτηρία ἡμῶν, ἐκεῖ σοφία καὶ ἐπιστήμη καὶ εὐσέβεια πρὸς
7 τὸν Κύριον· οὗτοι εἰσὶ θησαυροὶ δικαιοσύνης. Ἰδοὺ δὴ ἐν τῷ
φόβῳ ὑμῶν αὐτοὶ φοβηθήσονται· οὓς ἐφοβεῖσθε, βοήσονται
ἀφ' ὑμῶν· ἄγγελοι γὰρ ἀποσταλήσονται ἀξιοῦντες εἰρήνην, πι-
8 κρῶς κλαίοντες, παρακαλοῦντες εἰρήνην. Ἐρημωθήσονται γὰρ αἱ
τούτων ὁδοί· πέπαυται γὰρ ὁ φόβος τῶν ἐθνῶν, καὶ ἡ πρὸς
τούτους διαθήκη αἴρεται, καὶ οὐ μὴ λογίσησθε αὐτοὺς ἀνθρώ-
9 πους. Ἐπένθησεν ἡ γῆ, ᾐσχύνθη ὁ Λίβανος, ἕλη ἐγένετο ὁ Σά-
10 ρων· φανερὰ ἔσται ἡ Γαλιλαία, καὶ ὁ Κάρμηλος. Νῦν ἀναστή-
11 σομαι λέγει Κύριος, νῦν δοξασθήσομαι, νῦν ὑψωθήσομαι, νῦν
ὄψεσθε, νῦν αἰσθηθήσεσθε, ματαία ἔσται ἡ ἰσχὺς τοῦ πνεύματος
12 ὑμῶν· πῦρ ὑμᾶς κατέδεται, καὶ ἔσονται ἔθνη κατακεκαυμένα,
13 ὡς ἄκανθα ἐν ἀγρῷ ἐῤῥιμμένη καὶ κατακεκαυμένη. Ἀκούσονται
οἱ πόῤῥωθεν ἃ ἐποίησα, γνώσονται οἱ ἐγγίζοντες τὴν ἰσχύν μου.
14 Ἀπέστησαν οἱ ἐν Σιὼν ἄνομοι, λήψεται τρόμος τοὺς ἀσεβεῖς·
τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν, ὅτι πῦρ καίεται; τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν τὸν
15 τόπον τὸν αἰώνιον; Πορευόμενος ἐν δικαιοσύνῃ, λαλῶν εὐθεῖαν
ὁδὸν, μισῶν ἀνομίαν καὶ ἀδικίαν, καὶ τὰς χεῖρας ἀποσειόμενος
ἀπὸ δώρων· βαρύνων τὰ ὦτα, ἵνα μὴ ἀκούσῃ κρίσιν αἵματος·
16 καμμύων τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἵνα μὴ ἴδῃ ἀδικίαν, οὗτος οἰκήσει
ἐν ὑψηλῷ σπηλαίῳ πέτρας ὀχυρᾶς· ἄρτος αὐτῷ δοθήσεται,
17 καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πιστόν. Βασιλέα μετὰ δόξης ὄψεσθε, καὶ
18 οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται γῆν πόῤῥωθεν, ἡ ψυχὴ ὑμῶν με-
λετήσει φόβον Κυρίου· ποῦ εἰσιν οἱ γραμματικοί; ποῦ εἰσιν
19 οἱ συμβουλεύοντες; ποῦ ἐστιν ὁ ἀριθμῶν τοὺς τρεφομένους
μικρὸν καὶ μέγαν λαόν; ᾧ οὐ συμβουλεύσατο, οὐδὲ ᾔδει βα-
θύφωνον, ὥστε μὴ ἀκοῦσαι λαὸς πεφαυλισμένος, καὶ οὐκ ἔςι
20 τῷ ἀκούοντι σύνεσις. Ἰδοὺ Σιὼν ἡ πόλις, τὸ σωτήριον ἡμῶν,
οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται Ἱερουσαλὴμ, πόλις πλουσία, σκηναὶ
αἳ οὐ μὴ σεισθῶσιν, οὐδ' οὐ μὴ κινηθῶσιν οἱ πάσσαλοι τῆς
σκηνῆς αὐτῆς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, οὐδὲ τὰ σχοινία αὐτῆς
21 οὐ μὴ διαῤῥαγῶσιν, ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου μέγα ἡμῖν ἐστι, τό-
πος ὑμῖν ἔσται, ποταμοὶ καὶ διώρυγες πλατεῖς καὶ εὐρύχωροι·
οὐ πορεύσῃ ταύτην τὴν ὁδὸν, οὐδὲ πορεύσεται πλοῖον ἐλαῦνον,

ὁ γὰρ Θεός μου μέγας ἐστίν· οὐ παρελεύσεταί με Κύριος πατὴρ, 22
Κύριος κριτὴς ἡμῶν, Κύριος ἄρχων ἡμῶν, Κύριος βασιλεὺς
ἡμῶν, Κύριος οὗτος ἡμᾶς σώσει. Ἐῤῥάγησαν τὰ σχοινία σου, 23
ὅτι οὐκ ἐνίσχυσαν· ὁ ἱστός σου ἔκλινεν, οὐ χαλάσει τὰ ἱστία,
οὐκ ἀρεῖ σημεῖον, ἕως οὗ παραδοθῇ εἰς προνομήν· τοίνυν πολ-
λοὶ χωλοὶ προνομὴν ποιήσουσι, καὶ οὐ μὴ εἴπῃ, κοπιῶ, ὁ 24
λαὸς ὁ ἐνοικῶν ἐν αὐτοῖς, ἀφεθῇ γὰρ αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία.

ΚΕΦ ΛΔ΄. XXXIV.

ΠΡΟΣΑΓΑΓΕΤΕ, ἔθνη, καὶ ἀκούσατε, ἄρχοντες προσέχετε· 1
ἀκουσάτω ἡ γῆ, καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ, ἡ οἰκουμένη, καὶ
ὁ λαὸς ὁ ἐν αὐτῇ. Διότι θυμὸς Κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, 2
καὶ ὀργὴ ἐπὶ πάντα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, τοῦ ἀπολέσαι αὐτοὺς,
καὶ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς σφαγήν. Οἱ δὲ τραυματίαι αὐτῶν ῥι- 3
φήσονται, καὶ οἱ νεκροὶ, καὶ ἀναβήσεται αὐτῶν ἡ ὀσμὴ, καὶ
βραχήσεται τὰ ὄρη ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν· καὶ τακήσονται 4
πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ ἑλιγήσεται ὁ οὐρανὸς ὡς
βιβλίον, καὶ πάντα τὰ ἄστρα πεσεῖται ὡς φύλλα ἐξ ἀμπέλου·
καὶ ὡς πίπτει φύλλα ἀπὸ συκῆς. Ὅτι ἐμεθύσθη ἡ μάχαιρά 5
μου ἐν τῷ οὐρανῷ· ἰδοὺ ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν καταβήσεται, καὶ
ἐπὶ τὸν λαὸν τῆς ἀπωλείας μετὰ κρίσεως. Ἡ μάχαιρα Κυρίου 6
ἐνεπλήσθη αἵματος, ἐπαχύνθη ἀπὸ στέατος (ἀρνῶν) ἀπὸ αἵ-
ματος τράγων καὶ ἀμνῶν, καὶ ἀπὸ στέατος τράγων καὶ κριῶν·
ὅτι θυσία τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ Βοσὸρ, καὶ σφαγὴ μεγάλη ἐν τῇ
Ἰδουμαίᾳ, καὶ συμπεσοῦνται οἱ ἁδροὶ μετ᾽ αὐτῶν, καὶ οἱ κριοὶ 7
καὶ οἱ ταῦροι, καὶ μεθυσθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ
ἀπὸ τοῦ στέατος αὐτῶν ἐμπλησθήσεται. Ἡμέρα γὰρ κρίσεως 8
Κυρίου, καὶ ἐνιαυτὸς ἀνταποδόσεως κρίσεως Σιών. Καὶ στρα- 9
φήσονται αὐτῆς αἱ φάραγγες εἰς πίσσαν, καὶ ἡ γῆ αὐτῆς εἰς
θεῖον· καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ γῆ καιομένη ὡς πίσσα νυκτὸς καὶ 10
ἡμέρας, καὶ οὐ σβεσθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, καὶ ἀνα-
βήσεται ὁ καπνὸς αὐτῆς ἄνω, εἰς γενεὰς ἐρημωθήσεται, καὶ
εἰς χρόνον πολύν· οὐκ ἔστιν ὁ παραπορευόμενος ἐν αὐτῇ. Καὶ 11
κατοικήσονται ἐν αὐτῇ ὄρνεα καὶ ἐχῖνοι, καὶ ἴβεις καὶ κόρακες·
καὶ ἐπιβληθήσεται ἐπ᾽ αὐτὴν σπαρτίον γεωμετρίας ἐρήμου, καὶ

12 ὀνοκένταυροι οἰκήσουσιν ἐν αὐτῇ. Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς οὐκ ἔσον-
ται· οἱ γὰρ βασιλεῖς αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῆς,
13 καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς ἔσονται εἰς ἀπώλειαν. Καὶ ἀναφύσει
εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν ἄκανθα, καὶ μνίδες καὶ ἄκανοι εἰς τὰ
ὀχυρώματα αὐτῆς· καὶ ἔσται ἐπαύλεις σειρήνων, καὶ αὐλὴ στρου-
14 θῶν. Καὶ συναντήσουσι δαιμόνια ὀνοκενταύροις, καὶ βοήσονται
ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, ἐκεῖ ἀναπαύσονται ὀνοκένταυροι, εὗρον
15 γὰρ αὐτοῖς ἀνάπαυσιν. Ἐκεῖ ἐνόσσευσεν ἐχῖνος, καὶ ἔσωσεν ἡ
γῆ τὰ παιδία αὐτῆς μετὰ ἀσφαλείας· ἐκεῖ ἔλαφοι συνήντησαν,
16 καὶ ἴδον τὰ πρόσωπα ἀλλήλων. Ἀριθμῷ παρῆλθον, καὶ μία
αὐτῶν οὐκ ἀπώλετο, ἑτέρα τὴν ἑτέραν οὐκ ἐξεζήτησαν, ὅτι
Κύριος ἐνετείλατο αὐτοῖς, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ συνήγαγεν αὐτά.
17 Καὶ αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς κλήρους, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ διεμέρισε
βόσκεσθαι· εἰς τὸν αἰῶνα κληρονομήσετε, εἰς γενεὰς γενεῶν ἀνα-
παύσονται ἐπ᾽ αὐτῆς.

ΚΕΦ. ΛΕ΄. XXXV.

1 ΕΥΦΡΑΝΘΗΤΙ ἔρημος ἡ διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ
2 ἀνθείτω ὡς κρίνον, καὶ ἐξανθήσει καὶ ὑλοχαρήσει καὶ ἀγαλ-
λιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη
αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου, καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν
3 δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι,
4 καὶ γόνατα παραλελυμένα, παρακαλέσατε, εἴπατε τοῖς ὀλιγο-
ψύχοις τῇ διανοίᾳ· ἰσχύσατε, μὴ φοβῆσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν
κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἥξει, καὶ σώ-
5 σει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα
6 κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἁλεῖται ὡς ἔλαφος ὁ χωλὸς,
καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογιλάλων, ὅτι ἐῤῥάγη ἐν τῇ ἐρή-
7 μῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ, καὶ ἡ ἄνυδρος ἔσται
εἰς ἕλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος· ἐκεῖ εὐφρο-
8 σύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις καλάμου καὶ ἕλη. Ἐκεῖ ἔσται ὁδὸς
καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται, καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ
ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἐκεῖ ἔσται ὁδὸς ἀκάθαρτος· οἱ δὲ διε-
9 σπαρμένοι πορεύσονται ἐπ᾽ αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ
οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν θηρίων τῶν πονηρῶν οὐ μὴ

ἀναβῇ ἐπ' αὐτὴν, οὐδὲ μὴ εὑρεθῇ ἐκεῖ, ἀλλὰ πορεύσονται ἐν
αὐτῇ λελυτρωμένοι· καὶ συνηγμένοι διὰ Κύριον ἀποστραφήσον- 10
ται, καὶ ἥξουσιν εἰς Σιὼν μετ' εὐφροσύνης, καὶ εὐφροσύνη
αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις
καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτοὺς, ἀπέδρα
ὀδύνη καὶ λύπη καὶ στεναγμός.

ΚΕΦ Λϛ'. XXXVI.

ΚΑΙ ἐγένετο τοῦ τεσσαρεσκαιδεκάτου ἔτους βασιλεύον- 1
τος Ἐζεκίου, ἀνέβη Σενναχηρεὶμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς
πόλεις τῆς Ἰουδαίας τὰς ὀχυρὰς, καὶ ἔλαβεν αὐτάς. Καὶ ἀπέ- 2
στειλε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὸν Ῥαψάκην ἐκ Λαχεὶς εἰς Ἱε-
ρουσαλὴμ πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν μετὰ δυνάμεως πολλῆς, καὶ
ἔστη ἐν τῷ ὑδραγωγῷ τῆς κολυμβήθρας τῆς ἄνω ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ
ἀγροῦ τοῦ γναφέως. Καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἐλιακεὶμ ὁ τοῦ 3
Χελκίου ὁ οἰκονόμος, καὶ Σομνᾶς ὁ γραμματεὺς, καὶ Ἰωὰχ
ὁ τοῦ Ἀσὰφ ὁ ὑπομνηματογράφος. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ῥαψάκης· 4
εἴπατε Ἐζεκίᾳ· τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀσ-
συρίων· τί πεποιθὼς εἶ; Μὴ ἐν βουλῇ ἢ ἐν λόγοις χειλέων 5
παράταξις γίνεται; καὶ νῦν ἐπὶ τίνι πέποιθας, ὅτι ἀπειθεῖς μοι; 6
Ἰδοὺ πεποιθὼς εἶ ἐπὶ τὴν ῥάβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλα-
σμένην ταύτην, ἐπ' Αἴγυπτον· ὃς ἂν ἐπιστηριχθῇ ἀνὴρ ἐπ' αὐ-
τὴν, εἰσελεύσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ τρήσει αὐτήν· οὕτως
ἐστὶ Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ'
αὐτῷ. Εἰ δὲ λέγεται πρὸς μέ· ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν πε- 7
ποίθαμεν, καὶ μὴν οὗτός ἐστιν, οὗ περιεῖλεν Ἐζεκίας τὰ ὑψηλὰ
αὐτοῦ, καὶ εἶπε τῷ Ἰούδᾳ καὶ τῇ Ἱερουσαλήμ· κατὰ πρό-
σωπον τοῦ θυσιαστηρίου τούτου προσκυνεῖτε. Καὶ νῦν μίχθητε 8
δὴ τῷ Κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ δώσω ὑμῖν δι-
σχιλίαν ἵππον, εἰ δυνήσεσθε δοῦναι ἀναβάτας ἰδίους ἐπ' αὐτούς.
Καὶ πῶς δύνασθε ἀποστρέψαι τὸ πρόσωπον τοπάρχου ἑνὸς τῶν 9
δούλων τοῦ Κυρίου μου τῶν μικρῶν; οἰκέται εἰσὶν, οἱ πεποιθό-
τες ἐπ' Αἰγυπτίοις, εἰς ἵππον καὶ ἀναβάτην. Καὶ νῦν μὴ ἄνευ 10
Κυρίου ἀνέβημεν ἐπὶ τὴν χώραν ταύτην, πολεμῆσαι αὐτήν; Κύ-
ριος εἶπε πρός μέ· ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην, καὶ διάφθειρον αὐ-

11 τήν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐλιακεὶμ, καὶ Σομνᾶς ὁ γραμματεὺς,
καὶ Ἰωὰχ πρὸς Ῥαβσάκην· λάλησον δὴ πρὸς τοὺς παῖδάς
σου Συριστί· ἀκούομεν γὰρ ἡμεῖς· καὶ μὴ λάλει πρὸς ἡμᾶς
Ἰουδαϊστί· καὶ ἱνατί λαλεῖς εἰς τὰ ὦτα τῶν ἀνδρῶν τῶν κα-
12 θημένων ἐπὶ τῷ τείχει; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ῥαψάκης· μὴ
πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν, ἢ πρὸς ὑμᾶς ἀπέσταλκέ με ὁ κύριός
μου, λαλῆσαι τοὺς λόγους τούτους; οὐχὶ πρὸς τοὺς ἄνδρας
τοὺς καθημένους ἐπὶ τῷ τείχει, ἵνα φάγωσι τὴν κόπρον καὶ
13 πίωσιν οὖρον αὐτῶν μεθ' ὑμῶν ἅμα; Καὶ ἔστη Ῥαψάκης καὶ ἐβόη-
σε φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδαϊστὶ, καὶ εἶπεν· ἀκούσατε τοὺς λόγους
14 τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου βασιλέως Ἀσσυρίων. Τάδε λέγει
ὁ βασιλεύς· μὴ ὑμᾶς ἀπατάτω Ἐζεκίας λόγοις, οἷς οὐ μὴ δύνη-
15 ται ῥύσασθαι ὑμᾶς· καὶ μὴ λεγέτω ὑμῖν Ἐζεκίας, ὅτι ῥύσε-
ται ὑμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ οὐ μὴ παραδοθῇ ἡ πόλις αὕτη ἐν χειρὶ
16 βασιλέως Ἀσσυρίων· μὴ ἀκούετε Ἐζεκίου· τάδε λέγει ὁ βασι-
λεὺς Ἀσσυρίων· εἰ βούλεσθε εὐλογηθῆναι, ἐκπορεύεσθε πρὸς
μὲ, καὶ φάγεσθε ἕκαστος τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ τὰς συκᾶς αὐτοῦ,
17 καὶ πίεσθε ἕκαστος ὕδωρ τοῦ λάκκου ὑμῶν, ἕως ἂν ἔλθω, καὶ
λάβω ὑμᾶς εἰς γῆν, ὡς ἡ γῆ ὑμῶν, γῆ σίτου καὶ οἴνου καὶ
18 ἄρτων καὶ ἀμπελώνων. Μὴ ὑμᾶς ἀπατάτω Ἐζεκίας, λέγων·
ὁ Θεὸς ἡμῶν ῥύσεται ἡμᾶς· μὴ ἐῤῥύσαντο οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν,
19 ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων; Ποῦ
ἐστιν ὁ Θεὸς Αἱμὰθ καὶ Ἀρφάθ; καὶ ποῦ ὁ Θεὸς τῆς πό-
λεως Σεπφαρείμ; μὴ ἐδύναντο ῥύσασθαι Σαμάρειαν ἐκ χειρός
20 μου; Τίς τῶν θεῶν πάντων τῶν ἐθνῶν τούτων, ὅςτις ἐῤῥύ-
σατο τὴν γῆν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός μου, ὅτι ῥύσεται ὁ Θεὸς
21 τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκ χειρός μου; Καὶ ἐσιώπησαν, καὶ οὐδεὶς
ἀπεκρίθη αὐτῷ λόγον, διὰ τὸ προστάξαι τὸν βασιλέα μηδένα
22 ἀποκριθῆναι αὐτῷ. Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλιακεὶμ ὁ τοῦ Χελκίου ὁ
οἰκονόμος, καὶ Σομνᾶς ὁ γραμματεὺς τῆς δυνάμεως, καὶ Ἰωὰχ
ὁ τοῦ Ἀσὰφ ὁ ὑπομνηματογράφος πρὸς Ἐζεκίαν ἐσχισμένοι τοὺς
χιτῶνας, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ τοὺς λόγους Ῥαψάκου.

ΚΕΦ. ΛΖ΄. XXXVII.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν, ἔσχισε 1
τὰ ἱμάτια, καὶ σάκκον περιεβάλετο. καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον Κυ-
ρίου, καὶ ἀπέστειλε τὸν Ἑλιακεὶμ τὸν οἰκονόμον, καὶ Σομνᾶν 2
τὸν γραμματέα, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἱερέων περιβεβλη-
μένους σάκκους, πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμὼς τὸν προφήτην,
καὶ εἶπαν αὐτῷ· τάδε λέγει Ἐζεκίας· ἡμέρα θλίψεως καὶ ὀνει- 3
δισμοῦ καὶ ἐλεγμοῦ καὶ ὀργῆς ἡ σήμερον ἡμέρα, ὅτι ἥκει ἡ
ὠδὶν τῇ τικτούσῃ, ἰσχὺν δὲ οὐκ ἔχει τοῦ τεκεῖν. Εἰσακούσαι Κύ- 4
ριος ὁ Θεός σου τοὺς λόγους Ῥαψάκου, οὓς ἀπέστειλεν αὐ-
τὸν βασιλεὺς Ἀσσυρίων ὀνειδίζειν Θεὸν ζῶντα, καὶ ὀνειδίζειν
λόγους οὓς ἤκουσε Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ δεηθήσῃ πρὸς Κύ-
ριόν σου περὶ τῶν καταλελειμμένων τούτων. Καὶ ἦλθον οἱ 5
παῖδες τοῦ βασιλέως Ἐζεκίου πρὸς Ἡσαΐαν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς 6
Ἡσαΐας· οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τὸν Κύριον ὑμῶν· τάδε λέγει Κύ-
ριος· μὴ φοβηθῇς ἀπὸ τῶν λόγων ὧν ἤκουσας, οὓς ὠνείδισάν
με οἱ πρέσβεις βασιλέως Ἀσσυρίων. Ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβαλῶ εἰς 7
αὐτὸν πνεῦμα, καὶ ἀκούσας ἀγγελίαν ἀποστραφήσεται εἰς τὴν
χώραν αὐτοῦ, καὶ πεσεῖται μαχαίρᾳ ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ. Καὶ 8
ἀπέστρεψε Ῥαψάκης, καὶ κατέλαβε πολιορκοῦντα τὸν βασιλέα
Ἀσσυρίων Λοβνά· καὶ ἤκουσε βασιλεὺς Ἀσσυρίων, ὅτι ἀπῆ-
ρεν ἀπὸ Λαχεὶς, καὶ ἐξῆλθε Θαρακὰ βασιλεὺς Αἰθιόπων πολιορ- 9
κῆσαι αὐτόν· καὶ ἀκούσας ἀπέστρεψε, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους
πρὸς Ἐζεκίαν, λέγων. Οὕτως ἐρεῖτε Ἐζεκίᾳ βασιλεῖ τῆς 10
Ἰουδαίας· μή σε ἀπατάτω ὁ Θεός σου, ἐφ' ᾧ σὺ πεποιθὼς
ἐπ' αὐτῷ, λέγων· οὐ μὴ παραδοθῇ Ἱερουσαλὴμ ἐν χειρὶ βα-
σιλέως Ἀσσυρίων. Ἢ σὺ οὐκ ἤκουσας, ἃ ἐποίησαν βασιλεῖς Ἀσ- 11
συρίων, πᾶσαν τὴν γῆν ὡς ἀπώλεσαν αὐτήν; καὶ σὺ ῥυσθήσῃ;
Μὴ ἐῤῥύσαντο αὐτοὺς οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν, οὓς οἱ πατέρες μου ἀπώ- 12
λεσαν, τήν τε Γωζᾶν, καὶ Χαῤῥὰν, καὶ Ῥαφεὶς, καὶ υἱοὺς
Ἀδὰν οἵ εἰσιν ἐν χώρᾳ Θαιμάδ; Ποῦ εἰσιν οἱ βασιλεῖς Αἰ- 13
μὰθ καὶ Ἀρφὰθ, καὶ βασιλεὺς πόλεως Σεπφαρεὶμ, Ἀναεγγου-
γαυά; Καὶ ἔλαβεν Ἐζεκίας τὸ βιβλίον παρὰ τῶν ἀγγέλων, 14
καὶ ἀνέγνω αὐτὸ, καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ ἤνοιξεν
αὐτὸ Ἐζεκίας ἐναντίον Κυρίου. Καὶ προσηύξατο Ἐζεκίας πρὸς 15

16 Κύριον, λέγων· Κύριε Σαβαὼθ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ καθήμενος
ἐπὶ τῶν Χερουβεὶμ, σὺ Θεὸς μόνος εἶ πάσης βασιλείας τῆς
17 οἰκουμένης, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, κλῖνον Κύ-
ριε τὸ οὖς σου, εἰσάκουσον Κύριε, ἄνοιξον Κύριε τοὺς ὀφθαλμούς
σου, εἴσβλεψον Κύριε, καὶ ἴδε τοὺς λόγους, οὓς ἀπέστειλε Σεν-
18 ναχηρεὶμ ὀνειδίζειν Θεὸν ζῶντα. Ἐπ᾽ ἀληθείας γὰρ, Κύριε,
ἠρήμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὴν οἰκουμένην ὅλην, καὶ τὴν χώ-
19 ραν αὐτῶν, καὶ ἐνέβαλον τὰ εἴδωλα αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ·
οὐ γὰρ θεοὶ ἦσαν, ἀλλὰ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλα καὶ
20 λίθοι, καὶ ἀπώλεσαν αὐτούς. Νῦν δὲ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν,
σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, ἵνα γνῷ πᾶσα βασιλεία τῆς γῆς,
21 ὅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος. Καὶ ἀπεστάλη Ἡσαίας υἱὸς Ἀμὼς
πρὸς Ἐζεκίαν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς
Ἰσραήλ· ἤκουσα ἃ προσηύξω πρὸς μὲ περὶ Σενναχηρεὶμ βα-
22 σιλέως Ἀσσυρίων. Οὗτος ὁ λόγος, ὃν ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ ὁ
Θεός· ἐφαύλισέ σε, καὶ ἐμυκτήρισέ σε παρθένος θυγάτηρ Σιὼν,
23 ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν ἐκίνησε θυγάτηρ Ἱερουσαλήμ. Τίνα ὠνείδισας
καὶ παρώξυνας; ἢ πρὸς τίνα ὕψωσας τὴν φωνήν σου; καὶ οὐκ
ἦρας εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμούς σου, εἰς τὸν ἅγιον τοῦ
24 Ἰσραήλ; Ὅτι δι᾽ ἀγγέλων σου ὠνείδισας Κύριον· σὺ γὰρ εἶ-
πας, τῷ πλήθει τῶν ἁρμάτων μου ἐγὼ ἀνέβην εἰς ὕψος ὀρέων,
καὶ εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ Λιβάνου, καὶ ἔκοψα τὸ ὕψος τῆς κέ-
δρου αὐτοῦ, καὶ τὸ κάλλος κυπαρίσσου αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθον εἰς
25 ὕψος μέρους τοῦ δρυμοῦ τοῦ Καρμήλου· καὶ ἔθηκα γέφυραν,
26 καὶ ἠρήμωσα ὕδατα καὶ πᾶσαν συναγωγὴν ὕδατος. Οὐ ταῦτα
ἤκουσας πάλαι, ἃ ἐγὼ ἐποίησα; ἐξ ἀρχαίων ἡμερῶν συνέταξα,
νῦν δὲ ἐπέδειξα ἐξερημῶσαι ἔθνη ἐν ὀχυροῖς, καὶ ἐνοικοῦντας
27 ἐν πόλεσιν ὀχυραῖς. Ἀνῆκα τὰς χεῖρας, καὶ ἐξηράνθησαν, καὶ
ἐγένοντο ὡς χόρτος χλωρὸς ἐπὶ δωμάτων, καὶ ὡς ἄγρωστις
28 ἀφανιζομένη, πρὸ τοῦ τελεσφορηθῆναι. Νῦν δὲ τὴν ἀνάπαυσίν
σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου, καὶ τὴν εἴσοδόν σου ἐγὼ ἐπίσταμαι,
29 ὁ δὲ θυμός σου, ὃν ἐθυμώθης πρός με, καὶ ἡ πικρία σου ἀνέ-
βη πρὸς μὲ, καὶ ἐμβαλῶ φιμὸν εἰς τὴν ῥῖνά σου, καὶ χαλι-
νὸν εἰς τὰ χείλη σου, καὶ ἀποστρέψω σε τῇ ὁδῷ, ᾗ ἦλθες ἐν
30 αὐτῇ. Τοῦτο δέ σοι τὸ σημεῖον· φάγε τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν ἃ
ἔσπαρκας, καὶ τῷ ἐνιαυτῷ τῷ δευτέρῳ τὸ κατάλειμμα, τῷ

δὲ τρίτῳ ἔτει σπείραντες ἀμήσατε, καὶ φυτεύσατε ἀμπελῶνας,
καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν. Καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμ- 31
μένοι ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φυήσουσι ῥίζαν κάτω, καὶ ποιήσουσι σπέρ-
μα ἄνω, ὅτι ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἐξελεύσονται οἱ καταλελειμμένοι, 32
καὶ οἱ σωζόμενοι ἐξ ὄρους Σιών· ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαὼθ
ποιήσει ταῦτα. Διὰ τοῦτο οὕτως λέγει Κύριος ἐπὶ βασιλέα 33
Ἀσσυρίων· οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν ταύτην· οὐδὲ μὴ βάλῃ
ἐπ᾽ αὐτὴν βέλος, οὐδὲ μὴ ἐπιβάλῃ ἐπ᾽ αὐτὴν θυρεόν, οὐδ᾽ οὐ
μὴ κυκλώσῃ ἐπ᾽ αὐτὴν χάρακα, ἀλλὰ τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθεν, ἐν αὐτῇ 34
ἀποστραφήσεται, καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐ μὴ εἰσέλθῃ·
τάδε λέγει Κύριος· ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης τοῦ 35
σῶσαι αὐτὴν δι᾽ ἐμὲ, καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν παῖδά μου. Καὶ ἐξῆλ- 36
θεν ἄγγελος Κυρίου, καὶ ἀνεῖλεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς τῶν Ἀσ-
συρίων ἑκατὸν καὶ ὀγδοηκονταπέντε χιλιάδας· καὶ ἐξαναστάντες
τὸ πρωὶ, εὗρον πάντα τὰ σώματα νεκρά. Καὶ ἀποστραφεὶς 37
ἀπῆλθε Σενναχηρεὶμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ᾤκησεν ἐν Νινευῇ,
καὶ ἐν τῷ αὐτὸν προσκυνεῖν ἐν οἴκῳ Νασαρὰχ τὸν πάτραρχον 38
αὐτοῦ, Ἀδραμέλεχ καὶ Σαρασὰρ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν
μαχαίραις, αὐτοὶ δὲ διεσώθησαν εἰς Ἀρμενίαν, καὶ ἐβασίλευσεν
Ἀσορδὰν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ΛΗ΄. XXXVIII.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμαλακίσθη Ἐζεκίας 1
ἕως θανάτου· καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν Ἡσαίας υἱὸς Ἀμὼς ὁ
προφήτης, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· τάδε λέγει Κύριος· τάξαι
περὶ τοῦ οἴκου σου, ὅτι ἀποθνήσκεις σὺ, καὶ οὐ ζήσῃ. Καὶ 2
ἐπέστρεψεν Ἐζεκίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ
προσηύξατο πρὸς Κύριον, λέγων· Ὠδή· μνήσθητι δὴ, Κύριε, 3
ὡς ἐπορεύθην ἐνώπιόν σου μετὰ ἀληθείας, ἐν καρδίᾳ ἀληθινῇ,
καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιόν σου ἐποίησα, καὶ ἔκλαυσεν Ἐζεκίας
κλαυθμῷ μεγάλῳ. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἡσαίαν, 4
λέγων. Πορεύου, καὶ εἰπὸν πρὸς Ἐζεκίαν· τάδε λέγει Κύριος 5
ὁ Θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρός σου· ἤκουσα τῆς φωνῆς τῆς προσευ-
χῆς σου, καὶ ἴδον τὰ δάκρυά σου, ἰδοὺ προστίθημι πρὸς τὸν
χρόνον σου ἔτη δεκαπέντε, καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων 6

ῥύσομαί σε καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύ-
7 της ὑπερασπιῶ. Τοῦτο δέ σοι τὸ σημεῖον παρὰ Κυρίου, ὅτι ὁ
8 Θεὸς ποιήσει τὸ ῥῆμα τοῦτο· ἰδοὺ ἐγὼ στρέψω τὴν σκιὰν
τῶν ἀναβαθμῶν, οὓς κατέβη ὁ ἥλιος, τοὺς δέκα ἀναβαθμοὺς
τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, ἀποστρέψω εἰς τὰ ὀπίσω τὸν ἥλιον
τοὺς δέκα ἀναβαθμούς· καὶ ἀνέβη ὁ ἥλιος τοὺς δέκα ἀναβαθ-
9 μοὺς, οὓς κατέβη ἡ σκιά. (Ὠδή.) ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΕΖΕΚΙΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΙΟΥΔΑΙΑΣ ΗΝΙΚΑ ΕΜΑΛΑΚΙΣΘΗ ΚΑΙ
10 ΑΝΕΣΤΗ ΕΚ ΤΗΣ ΜΑΛΑΚΙΑΣ ΑΥΤΟΥ. Ἐγὼ εἶπα ἐν
τῷ ὕψει τῶν ἡμερῶν μου, πορεύσομαι ἐν πύλαις ᾅδου, κατα-
11 λείψω τὰ ἔτη τὰ ἐπίλοιπα. Εἶπα οὐκέτι οὐ μὴ ἴδω τὸ σωτή-
ριον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ζώντων, οὐκέτι οὐ μὴ ἴδω ἄνθρωπον μετὰ
12 κατοικούντων· ἐξέλειπεν ἐκ τῆς συγγενείας μου, (κατέλιπον τὸ
ἐπίλοιπον τῆς ζωῆς μου,) ἐξῆλθε καὶ ἀπῆλθεν ἀπ᾿ ἐμοῦ, ὥσπερ
ὁ καταλύων σκηνὴν πήξας. Τὸ πνεῦμά μου παρ᾿ ἐμοὶ ἐγένετο,
13 ὡς ἱστὸς ἐρίθου ἐγγιζούσης ἐκτεμεῖν. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
παρεδόθην ἕως πρωὶ ὡς λέοντι, οὕτως πάντα τὰ ὀστᾶ μου
συνέτριψεν, Ἀπὸ γὰρ τῆς ἡμέρας ἕως τῆς νυκτὸς παρεδόθην.
14 Ὡς χελιδὼν, οὕτως φωνήσω, καὶ ὡς περιστερὰ, οὕτως μελε-
τήσω· Ἐξέλιπον γάρ μου οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ βλέπειν εἰς τὸ ὕψος
τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ὃς ἐξείλατό με, καὶ ἀφείλατό
15 μου τὴν ὀδύνην τῆς ψυχῆς· καὶ αὐτὸς ἐποίησε καθοδήγησιν
16 πάντας ἐνιαυτούς μου. Κύριε, περὶ αὐτῆς γὰρ ἀνηγγέλη σοι,
17 καὶ ἐξήγειράς μου τὴν πνοὴν, καὶ παρακληθεὶς ἔζησα. Ἰδοὺ
εἰς εἰρήνην πικρία μου· εἵλου γάρ μου τὴν ψυχὴν, ἵνα μὴ ἀπό-
ληται, καὶ ἀπέῤῥιψας ὀπίσω μου πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.
18 Οὐ γὰρ οἱ ἐν ᾅδου αἰνέσουσί σε, οὐδὲ οἱ ἀποθανόντες εὐλο-
γήσουσί σε, οὐδὲ ἐλπιοῦσιν οἱ ἐν ᾅδου τὴν ἐλεημοσύνην σου·
19 οἱ ζῶντες εὐλογήσουσί σε, ὃν τρόπον κᾀγώ· ἀπὸ γὰρ τῆς σή-
20 μερον παιδία ποιήσω, ἃ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην σου, Κύ-
ριε, τῆς σωτηρίας μου· καὶ οὐ παύσομαι εὐλογῶν σε μετὰ
ψαλτηρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, κατέναντι τοῦ
21 οἴκου τοῦ Θεοῦ. Καὶ εἶπεν Ἡσαίας πρὸς Ἐζεκίαν· λάβε πα-
λάθην ἐκ σύκων, καὶ τρίψον, καὶ κατάπλασαι ἐπὶ τὸ ἕλκος,
22 καὶ ὑγιὴς ἔσῃ. Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας· τοῦτο τὸ σημεῖον, ὅτι ἀνα-
βήσομαι εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ;

ΚΕΦ. ΛΘ΄. XXXIX.

ΕΝ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλε Μαρωδὰχ Βαλαδὰν υἱὸς 1
τοῦ Βαλαδὰν, ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλωνίας ἐπιστολὰς καὶ πρέ-
σβεις καὶ δῶρα Ἐζεκίᾳ· ἤκουσε γὰρ, ὅτι ἐμαλακίσθη ἕως
θανάτου· καὶ ἀνέστη, καὶ ἐχάρη ἐπ᾽ αὐτοῖς Ἐζεκίας χαρὰν 2
μεγάλην, καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὸν οἶκον τοῦ νεχωθᾶ, καὶ τῆς
στακτῆς, καὶ τῶν θυμιαμάτων, καὶ τοῦ μύρου, καὶ τοῦ ἀρ-
γυρίου, καὶ τοῦ χρυσίου, καὶ πάντας τοὺς οἴκους τῶν σκευῶν
τῆς γάζης, καὶ πάντα ὅσα ἦν ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ· καὶ
οὐκ ἦν οὐθὲν ὃ οὐκ ἔδειξεν αὐτοῖς Ἐζεκίας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ
ἐν πάσῃ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ. Καὶ ἦλθεν Ἡσαίας ὁ προφήτης 3
πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· τί λέγουσιν
οἱ ἄνθρωποι οὗτοι; καὶ πόθεν ἥκασι πρὸς σέ; καὶ εἶπεν Ἐζε-
κίας· ἐκ γῆς πόῤῥωθεν ἥκασι πρὸς μὲ ἐκ Βαβυλῶνος. Καὶ εἶ- 4
πεν Ἡσαίας· τί ἴδον ἐν τῷ οἴκῳ σου; καὶ εἶπεν Ἐζεκίας· πάν-
τα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ μου ἴδοσαν, καὶ οὐκ ἔστι πρᾶγμα ἐν τῷ
οἴκῳ μου, ὃ οὐκ ἴδοσαν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου.
Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἡσαίας· ἄκουσον τὸν λόγον Κυρίου Σαβαώθ. 5
Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ λήψονται πάντα τὰ 6
ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ ὅσα συνήγαγον οἱ πατέρες σου ἕως τῆς ἡμέ-
ρας ταύτης, εἰς Βαβυλῶνα ἥξει, καὶ οὐ μὴ καταλείπωσιν οὐδέν·
εἶπε δὲ ὁ Θεός. Ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων σου ὧν γεννήσεις, 7
λήψονται καὶ ποιήσουσι σπάδοντας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως
τῶν Βαβυλωνίων. Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας πρὸς Ἡσαίαν· ἀγαθὸς 8
ὁ λόγος Κυρίου ὃν ἐλάλησε, γενέσθω δὴ εἰρήνη καὶ δικαιοσύνη
ἐν ταῖς ἡμέραις μου.

ΚΕΦ. Μ΄. XL.

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΕ, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός· 1-2
ἱερεῖς, λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλὴμ, παρακαλέσατε αὐ-
τὴν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς, λέλυται αὐτῆς ἡ ἁμαρ-
τία, ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς.
Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, 3

4 εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πᾶσα φάραγξ
πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ
5 ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ ἡ τραχεῖα εἰς πεδία, καὶ
ὀφθήσεται ἡ δόξα Κυρίου, καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον
6 τοῦ Θεοῦ, ὅτι Κύριος ἐλάλησε. Φωνὴ λέγοντος, βόησον· καὶ
εἶπα· τί βοήσω; πᾶσα σὰρξ χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου,
7 ὡς ἄνθος χόρτου. Ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσεν,
ὅτι πνεῦμα Κυρίου ἔπνευσεν εἰς αὐτό· ἀληθῶς χόρτος ὁ λαός·
8 ἐξηράνθη χόρτος, ἐξέπεσε τὸ ἄνθος· τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ Θεοῦ ἡ-
9 μῶν μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι, ὁ εὐαγ-
γελιζόμενος Σιὼν, ὕψωσον τῇ ἰσχύϊ τὴν φωνήν σου, ὁ εὐαγ-
γελιζόμενος Ἱερουσαλήμ· ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε· εἰπὸν ταῖς
10 πόλεσιν Ἰούδα· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ὑμῶν, ἰδοὺ Κύριος Κύριος μετὰ
ἰσχύος ἔρχεται, καὶ ὁ βραχίων αὐτοῦ μετὰ κυρίας, ἰδοὺ ὁ μι-
σθὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔργον ἑκάστου ἐναντίον αὐτοῦ.
11 Ὡς ποιμὴν ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, καὶ τῷ βραχίονι
αὐτοῦ συνάξει ἄρνας, καὶ ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ βαστάσει· ἐν
12 γαστρὶ ἐχούσας παρακαλέσει. Τίς ἐμέτρησε τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ
ὕδωρ, καὶ τὸν οὐρανὸν σπιθαμῇ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν δρακί;
13 τίς ἔστησε τὰ ὄρη σταθμῷ, καὶ τὰς νάπας ζυγῷ; Τίς ἔγνω
νοῦν Κυρίου, καὶ τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο, ὃς συμβιβάσει
14 αὐτόν; Ἢ πρὸς τίνα συνεβουλεύσατο, καὶ συνεβίβασεν αὐτόν;
ἢ τίς ἔδειξεν αὐτῷ κρίσιν; ἢ ὁδὸν συνέσεως τίς ἔδειξεν αὐτῷ;
15 ἢ τίς προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ; Εἰ πάντα
τὰ ἔθνη ὡς σταγὼν ἀπὸ κάδου, καὶ ὡς ῥοπὴ ζυγοῦ ἐλογί-
16 σθησαν, καὶ ὡς σίελος λογισθήσονται; Ὁ δὲ Λίβανος οὐχ ἱκα-
νὸς εἰς καῦσιν, καὶ πάντα τὰ τετράποδα οὐχ ἱκανὰ εἰς ὁλο-
17 κάρπωσιν, καὶ πάντα τὰ ἔθνη ὡς οὐδέν εἰσι, καὶ εἰς οὐθὲν
18 ἐλογίσθησαν αὐτῷ. Τίνι ὡμοιώσατε Κύριον, καὶ τίνι ὁμοιώ-
19 ματι ὡμοιώσατε αὐτόν; Μὴ εἰκόνα ἐποίησε τέκτων ἢ χρυσο-
χόος χωνεύσας χρυσίον περιεχρύσωσεν αὐτόν; ὁμοίωμα κατε-
20 σκεύασεν αὐτόν; Ξύλον γὰρ ἄσηπτον ἐκλέγεται τέκτων, καὶ
σοφῶς ζητήσει πῶς στήσει αὐτοῦ εἰκόνα, καὶ ἵνα μὴ σαλεύηται.
21 Οὐ γνώσεσθε; οὐκ ἀκούσεσθε; οὐκ ἀνηγγέλη ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν;
22 οὐκ ἔγνωτε τὰ θεμέλια τῆς γῆς; Ὁ κατέχων τὸν γῦρον τῆς
γῆς· καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ ὡς ἀκρίδες· ὁ στήσας ὡς κα-

μάραν τὸν οὐρανὸν, καὶ διατείνας αὐτὸν ὡς σκηνὴν κατοικεῖν,
ὁ διδοὺς ἄρχοντας εἰς οὐδὲν ἄρχειν, τὴν δὲ γῆν ὡς οὐδὲν ἐ- 23
ποίησεν. Οὐ γὰρ μὴ σπείρωσιν, οὐδὲ μὴ φυτεύσωσιν, οὐδὲ μὴ 24
ῥιζωθῇ εἰς τὴν γῆν ἡ ῥίζα αὐτῶν· ἔπνευσεν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ
ἐξηράνθησαν, καὶ καταιγὶς ὡς φρύγανα ἀναλήψεται αὐτούς.
Νῦν οὖν τίνι με ὡμοιώσατε, καὶ ὑψωθήσομαι; εἶπεν ὁ ἅγιος, 25
Ἀναβλέψατε εἰς τὸ ὕψος τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ ἴδετε, 26
τίς κατέδειξε πάντα ταῦτα; ὁ ἐκφέρων κατὰ ἀριθμὸν τὸν
κόσμον αὐτοῦ, πάντα ἐπ' ὀνόματι καλέσει ἀπὸ τῆς πολλῆς
δόξης, καὶ ἐν κράτει ἰσχύος οὐδέν σε ἔλαθε. Μὴ γὰρ εἴπῃς 27
Ἰακὼβ, καὶ τί ἐλάλησας Ἰσραήλ; ἀπεκρύβη ἡ ὁδός μου ἀπὸ
τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ Θεός μου τὴν κρίσιν μου ἀφεῖλε, καὶ ἀπέστη.
Καὶ νῦν οὐκ ἔγνως; εἰ μὴ ἤκουσας; Θεὸς αἰώνιος, Θεὸς ὁ 28
κατασκευάσας τὰ ἄκρα τῆς γῆς, οὐ πεινάσει, οὐδὲ κοπιάσει,
οὐδὲ ἔστιν ἐξεύρεσις τῆς φρονήσεως αὐτοῦ, διδοὺς τοῖς πεινῶ- 29
σιν ἰσχὺν, καὶ τοῖς μὴ ὀδυνωμένοις λύπην. Πεινάσουσι γὰρ νεώ- 30
τεροι, καὶ κοπιάσουσι νεανίσκοι, καὶ ἐκλεκτοὶ ἀνίσχυες ἔσονται.
Οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Θεὸν ἀλλάξουσιν ἰσχὺν, πτεροφυήσουσιν 31
ὡς ἀετοὶ, δραμοῦνται καὶ οὐ κοπιάσουσι, βαδιοῦνται καὶ οὐ
πεινάσουσιν.

ΚΕΦ. ΜΑ'. XLI.

ΕΓΚΑΙΝΙΖΕΣΘΕ πρός με, νῆσοι, οἱ γὰρ ἄρχοντες ἀλλάξου- 1
σιν ἰσχύν· ἐγγισάτωσαν καὶ λαλησάτωσαν ἅμα, τότε κρίσιν ἀναγ-
γειλάτωσαν. Τίς ἐξήγειρεν ἀπὸ ἀνατολῶν δικαιοσύνην, ἐκάλεσεν αὐ- 2
τὴν κατὰ πόδας αὐτοῦ, καὶ πορεύσεται; δώσει ἐναντίον ἐθνῶν, καὶ
βασιλεῖς ἐκστήσει· καὶ δώσει εἰς γῆν τὰς μαχαίρας αὐτῶν, καὶ ὡς
φρύγανα ἐξωσμένα τὰ τόξα αὐτῶν. Καὶ διώξεται αὐτοὺς, καὶ διε- 3
λεύσεται ἐν εἰρήνῃ ἡ ὁδὸς τῶν ποδῶν αὐτοῦ· οὐχ ἥξει. Τίς ἐνήρ- 4
γησε, καὶ ἐποίησε ταῦτα; ἐκάλεσεν αὐτὴν ὁ καλῶν αὐτὴν ἀπὸ
γενεῶν ἀρχῆς· ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, καὶ εἰς τὰ ἐπερχόμενα ἐγώ
εἰμι. Εἴδοσαν ἔθνη καὶ ἐφοβήθησαν, τὰ ἄκρα τῆς γῆς ἐξέστη- 5
σαν· ἤγγισαν, καὶ ἦλθοσαν ἅμα, κρίνων ἕκαστος τῷ πλη- 6
σίον, καὶ τῷ ἀδελφῷ βοηθῆσαι, καὶ ἐρεῖ· ἴσχυσεν ἀνὴρ τέκτων, 7
καὶ χαλκεὺς τύπτων σφύρῃ, ἅμα ἐλαύνων· τότε μὲν ἐρεῖ, σύμ-
βλημα καλόν ἐστιν, ἰσχύρωσαν αὐτὰ ἐν ἥλοις, θήσουσιν αὐτὰ,

8 καὶ οὐ κινηθήσονται. Σὺ δὲ Ἰσραὴλ, παῖς μου, Ἰακὼβ, ὃν ἐξε-
9 λεξάμην, σπέρμα Ἀβραὰμ, ὃν ἠγάπησα, οὗ ἀντελαβόμην ἀπ᾽
ἄκρων τῆς γῆς, καὶ ἐκ τῶν σκοπιῶν αὐτῆς ἐκάλεσά σε, καὶ εἶπά
10 σοι, παῖς μου εἶ, ἐξελεξάμην σε, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπόν σε, μὴ
φοβοῦ, μετὰ σοῦ γάρ εἰμι, μὴ πλανῶ· ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ Θεός
σου, ὁ ἐνισχύσας σε καὶ ἐβοήθησά σοι, καὶ ἠσφαλισάμην σε τῇ
11 δεξιᾷ τῇ δικαίᾳ μου. Ἰδοὺ αἰσχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται
πάντες οἱ ἀντικείμενοί σοι, ἔσονται γὰρ ὡς οὐκ ὄντες, καὶ ἀ-
12 πολοῦνται πάντες οἱ ἀντίδικοί σου. Ζητήσεις αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ
εὕρῃς τοὺς ἀνθρώπους, οἳ παροινήσουσιν εἰς σέ· ἔσονται γὰρ ὡς
13 οὐκ ὄντες, καὶ οὐκ ἔσονται οἱ ἀντιπολεμοῦντές σε· ὅτι ἐγὼ Κύ-
ριος ὁ Θεός σου, ὁ κρατῶν τῆς δεξιᾶς σου, ὁ λέγων σοι· μὴ φοβοῦ,
14 ἐγὼ ἐβοήθησά σοι· μὴ φοβοῦ σκώληξ Ἰακὼβ, ὀλιγοστὸς Ἰσραὴλ,
ἐγὼ ἐβοήθησά σοι, λέγει ὁ Θεὸς, ὁ λυτρούμενός σε ἅγιος Ἰ-
15 σραήλ. Ἰδοὺ ἐποίησά σε ὡς τροχοὺς ἁμάξης ἀλοῶντας καινοὺς
πριστοειδεῖς, καὶ ἀλοήσεις ὄρη, καὶ λεπτυνεῖς βουνοὺς, καὶ ὡς
16 χνοῦν θήσεις, καὶ λικμήσεις, καὶ ἄνεμος λήψεται αὐτοὺς, καὶ
καταιγὶς διασπερεῖ αὐτούς· σὺ δὲ εὐφρανθήσῃ ἐν Κυρίῳ, ἐν τοῖς
17 ἁγίοις Ἰσραὴλ, καὶ ἀγαλλιάσονται οἱ πτωχοὶ καὶ οἱ ἐνδεεῖς·
ζητήσουσι γὰρ ὕδωρ, καὶ οὐκ ἔσται, ἡ γλῶσσα αὐτῶν ἀπὸ τῆς
δίψης ἐξηράνθη· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς, ἐγὼ ἐπακούσομαι αὐτῶν
18 ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτοὺς, ἀλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ
τῶν ὀρέων ποταμοὺς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγάς· ποιήσω τὴν
ἔρημον εἰς ἕλη ὑδάτων, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς.
19 Θήσω εἰς τὴν ἄνυδρον γῆν, κέδρον καὶ πύξον, καὶ μυρσίνην καὶ
κυπάρισσον, καὶ λεύκην, καὶ θήσω ἐν τῇ Ἀραβᾷ Βραθυδὰρ
20 καὶ Θαασοὺρ ἅμα. Ἵνα ἴδωσι καὶ γνῶσι, καὶ ἐννοηθῶσι καὶ
ἐπιστῶνται ἅμα, ὅτι χεὶρ Κυρίου ἐποίησε ταῦτα πάντα, καὶ ὁ
21 ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ κατέδειξεν αὐτά. Ἐγγίζει ἡ κρίσις ὑμῶν, λέ-
γει Κύριος ὁ Θεός· ἤγγισαν αἱ βουλαὶ ὑμῶν, λέγει ὁ βασιλεὺς
22 Ἰακώβ. Ἐγγισάτωσαν, καὶ ἀναγγειλάτωσαν ὑμῖν ἃ συμβήσεται,
ἢ τὰ πρότερα τίνα ἦν, εἴπατε, καὶ ἐπιστήσομεν τὸν νοῦν, καὶ
23 γνωσόμεθα τί τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἐπερχόμενα· εἴπατε ἡμῖν, ἀ-
ναγγείλατε τὰ ἐπερχόμενα ἐπ᾽ ἐσχάτου, καὶ γνωσόμεθα, ὅτι
θεοί ἐστε· εὐποιήσατε καὶ κακώσατε, καὶ θαυμασόμεθα, καὶ
24 ὀψόμεθα ἅμα, ὅτι πόθεν ἐστὲ ὑμεῖς, καὶ πόθεν ἡ ἐργασία ὑ-

ὑμῶν, ἐκ γῆς βδέλυγμα ἐξελέξαντο ὑμᾶς, ἐγὼ ἤγειρα τὸν 25
ἀπὸ βοῤῥᾶ, καὶ τὸν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν κλήσονται τῷ ὀνόματί
μου· ἐρχέσθωσαν ἄρχοντες, καὶ ὡς πηλὸς κεραμέως, καὶ ὡς κε-
ραμεὺς καταπατῶν τὸν πηλὸν, οὕτως καταπατηθήσεσθε. Τίς 26
γὰρ ἀναγγελεῖ τὰ ἐξ ἀρχῆς, ἵνα γνῶμεν καὶ τὰ ἔμπροσθεν;
καὶ ἐροῦμεν, ὅτι ἀληθῆ ἐστιν· οὐκ ἔστιν ὁ προλέγων, οὐδ' ἀ-
κούων τοὺς λόγους ὑμῶν. Ἀρχὴν Σιὼν δώσω, καὶ Ἱερουσαλὴμ 27
παρακαλέσω εἰς ὁδόν. Ἀπὸ γὰρ τῶν ἐθνῶν, ἰδοὺ οὐθείς· καὶ 28
ἀπὸ τῶν εἰδώλων αὐτῶν οὐκ ἦν ὁ ἀναγγέλλων· καὶ ἐὰν ἐρω-
τήσω αὐτοὺς πόθεν ἐστέ; οὐ μὴ ἀποκριθῶσί μοι. Εἰσὶ γὰρ οἱ 29
ποιοῦντες ὑμᾶς, καὶ μάτην οἱ πλανῶντες ὑμᾶς.

ΚΕΦ. ΜΒ'. XLII.

ΙΑΚΩΒ ὁ παῖς μου, ἀντιλήψομαι αὐτοῦ· Ἰσραὴλ ὁ ἐκλε- 1
κτός μου, προσεδέξατο αὐτὸν ἡ ψυχή μου, ἔδωκα τὸ πνεῦμά
μου ἐπ' αὐτὸν, κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἐξοίσει, οὐ κράξεται, οὐδὲ 2
ἀνήσει, οὐδὲ ἀκουσθήσεται ἔξω ἡ φωνὴ αὐτοῦ. Κάλαμον συν- 3
τεθλασμένον οὐ συντρίψει, καὶ λίνον καπνιζόμενον οὐ σβέσει,
ἀλλὰ εἰς ἀλήθειαν ἐξοίσει κρίσιν, ἀναλάμψει, καὶ οὐ θραυσθή- 4
σεται, ἕως ἂν θῇ ἐπὶ τῆς γῆς κρίσιν, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐ-
τοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσιν. Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ ποιήσας τὸν 5
οὐρανὸν, καὶ πήξας αὐτὸν, ὁ στερεώσας τὴν γῆν, καὶ τὰ ἐν
αὐτῇ, καὶ δοὺς πνοὴν τῷ λαῷ τῷ ἐπ' αὐτῆς, καὶ πνεῦμα τοῖς
πατοῦσιν αὐτήν. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ἐκάλεσά σε ἐν δικαιοσύνῃ, 6
καὶ κρατήσω τῆς χειρός σου, καὶ ἐνισχύσω σε, καὶ ἔδωκά σε
εἰς διαθήκην γένους, εἰς φῶς ἐθνῶν, ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς τυφλῶν, 7
ἐξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν δεδεμένους, καὶ ἐξ οἴκου φυλακῆς καθη-
μένους ἐν σκότει. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ ὄνο- 8
μα, τὴν δόξαν μου ἑτέρῳ οὐ δώσω, οὐδὲ τὰς ἀρετάς μου τοῖς
γλυπτοῖς. Τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἰδοὺ ἥκασι, καὶ καινὰ ἐγὼ ἀναγγέλλω, 9
καὶ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι ἐδηλώθη ὑμῖν. Ὑμνήσατε τῷ Κυρίῳ ὕ- 10
μνον καινόν· ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, δοξάζετε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπ' ἄ-
κρου τῆς γῆς· οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ πλέον-
τες αὐτὴν, αἱ νῆσοι καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτάς. Εὐφράνθητι 11
ἔρημος, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, ἐπαύλεις, καὶ οἱ κατοικοῦντες Κη-

δάρ· εὐφρανθήσονται οἱ κατοικοῦντες πέτραν, ἀπ' ἄκρου τῶν
12 ὀρέων βοήσουσιν. Δώσουσι τῷ Θεῷ δόξαν, τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ
13 ἐν ταῖς νήσοις ἀναγγελοῦσι. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐξε-
λεύσεται, καὶ συντρίψει πόλεμον, ἐπεγερεῖ ζῆλον, σημανεῖ καὶ
14 βοήσεται ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ μετὰ ἰσχύος. Ἐσιώπησα, μὴ
καὶ ἀεὶ σιωπήσομαι καὶ ἀνέξομαι; ἐκαρτέρησα ὡς ἡ τίκτουσα,
15 ἐκστήσω καὶ ξηρανῶ ἅμα, ἐρημώσω ὄρη καὶ βουνοὺς, καὶ πάν-
τα χόρτον αὐτῶν ξηρανῶ, καὶ θήσω ποταμοὺς εἰς νήσους, καὶ
16 ἕλη ξηρανῶ. Καὶ ἄξω τυφλοὺς ἐν ὁδῷ ᾗ οὐκ ἔγνωσαν, καὶ τρί-
βους, ἃς οὐκ ᾔδεισαν, πατῆσαι ποιήσω αὐτούς· ποιήσω αὐτοῖς
τὸ σκότος εἰς φῶς, καὶ τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν· ταῦτα τὰ ῥή-
17 ματα ἃ ποιήσω, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς. Αὐτοὶ δὲ ἀπε-
στράφησαν εἰς τὰ ὀπίσω· αἰσχύνθητε αἰσχύνην οἱ πεποιθότες
ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς, οἱ λέγοντες τοῖς χωνευτοῖς, ὑμεῖς ἐστε θεοὶ
18 ἡμῶν. Οἱ κωφοὶ ἀκούσατε, καὶ οἱ τυφλοὶ ἀναβλέψατε ἰδεῖν.
19 Καὶ τίς τυφλὸς ἀλλ' ἢ οἱ παῖδές μου, καὶ κωφοὶ ἀλλ' ἢ οἱ
κυριεύοντες αὐτῶν· καὶ ἐτυφλώθησαν οἱ δοῦλοι τοῦ Θεοῦ.
20 Ἴδετε πλεονάκις, καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε· ἠνοιγμένα τὰ ὦτα, καὶ
21 οὐκ ἠκούσατε. Κύριος ὁ Θεὸς ἐβουλεύσατο ἵνα δικαιωθῇ, καὶ
22 μεγαλύνῃ αἴνεσιν. Καὶ ἴδον, ἐγένετο ὁ λαὸς πεπρονομευμένος,
καὶ διηρπασμένος· ἡ γὰρ παγὶς ἐν τοῖς ταμιείοις πανταχοῦ, καὶ
ἐν οἴκοις ἅμα, ὅπου ἔκρυψαν αὐτοὺς, ἐγένοντο εἰς προνομήν· καὶ
οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἅρπαγμα, καὶ οὐκ ἦν ὁ λέγων, ἀπόδος.
23 Τίς ἐν ὑμῖν ὃς ἐνωτιεῖται ταῦτα; προσέξει καὶ εἰσακούσεται εἰς
24 τὰ ἐπερχόμενα. Τίς ἔδωκεν εἰς διαρπαγὴν Ἰακὼβ καὶ Ἰσραὴλ τοῖς
προνομεύουσιν αὐτόν; οὐχὶ ὁ Θεὸς ᾧ ἡμάρτοσαν αὐτῷ, καὶ οὐκ
ἐβούλοντο ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πορεύεσθαι, οὐδὲ ἀκούειν τοῦ
25 νόμου αὐτοῦ; Καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ,
καὶ κατίσχυσεν ἐπ' αὐτοὺς πόλεμος, καὶ οἱ συμφλέγοντες αὐ-
τοὺς κύκλῳ, καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕκαστος αὐτῶν, οὐδὲ ἔθεντο ἐπὶ
ψυχὴν, καὶ ἀνήφθη ἐν αὐτοῖς.

ΚΕΦ. ΜΓ'. XLIII.

1 ΚΑΙ νῦν οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας σε Ἰακὼβ,
καὶ ὁ πλάσας σε Ἰσραὴλ, μὴ φοβοῦ, ὅτι ἐλυτρωσάμην σε, ἐ-
2 κάλεσά σε τὸ ὄνομά σου· ἐμὸς εἶ σύ. Καὶ ἐὰν διαβαίνῃς δι'

ὕδατος, μετὰ σοῦ εἰμι, καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσί σε· καὶ ἐὰν
διέλθῃς διὰ πυρὸς, οὐ μὴ κατακαυθῇς, φλὸξ οὐ κατακαύσει σε.
3 Ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός σου ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, ὁ σώζων σε·
ἐποίησά σου ἄλλαγμα Αἴγυπτον καὶ Αἰθιοπίαν, καὶ Σοήνην ὑ-
4 πὲρ σοῦ. Ἀφ' οὗ ἔντιμος ἐγένου ἐναντίον μου, ἐδοξάσθης, κᾀγώ
σε ἠγάπησα, καὶ δώσω ἀνθρώπους πολλοὺς ὑπὲρ σοῦ, καὶ ἄρ-
5 χοντας ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς σου. Μὴ φοβοῦ, ὅτι μετὰ σοῦ εἰμι·
ἀπὸ ἀνατολῶν ἄξω τὸ σπέρμα σου, καὶ ἀπὸ δυσμῶν συνάξω σε.
6 Ἐρῶ τῷ βοῤῥᾷ, ἄγε, καὶ τῷ λιβὶ, μὴ κώλυε· ἄγε τοὺς υἱούς
μου ἀπὸ τῆς πόῤῥωθεν, καὶ τὰς θυγατέρας μου ἀπ' ἄκρων τῆς
7 γῆς, πάντας ὅσοι ἐπικέκληνται τῷ ὀνόματί μου· ἐν γὰρ τῇ δό-
ξῃ μου κατεσκεύασα αὐτὸν, καὶ ἔπλασα αὐτὸν, καὶ ἐποίησα αὐ-
8 τὸν, καὶ ἐξήγαγον λαὸν τυφλὸν, καὶ ὀφθαλμοὶ εἰσὶν ὡσαύτως
9 τυφλοὶ, καὶ κωφοὶ ὦτα ἔχοντες. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν
ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα
ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν
τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀ-
10 ληθῆ, καὶ ἀκουσάτωσαν, γένεσθέ μοι μάρτυρες, κᾀγὼ μάρτυς,
λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, καὶ ὁ παῖς μου ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε
καὶ πιστεύσετέ μοι, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγώ εἰμι· ἔμπροσθέν μου
11 οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεὸς, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγώ εἰ-
12 μι ὁ Θεὸς, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγγει-
λα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς
13 ἐμοὶ μάρτυρες, κᾀγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, ἔτι ἀπ'
ἀρχῆς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος·
14 ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεὸς
ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραήλ· ἕνεκεν ὑμῶν ἀποστελῶ
εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐπεγερῶ πάντας φεύγοντας, καὶ Χαλ-
15 δαῖοι ἐν πλοίοις δεθήσονται. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος ὑ-
16 μῶν, ὁ καταδείξας Ἰσραὴλ βασιλέα ὑμῶν. Ὅτι οὕτως λέγει
Κύριος ὁ διδοὺς ὁδὸν ἐν θαλάσσῃ, καὶ ἐν ὕδατι ἰσχυρῷ τρίβον,
17 ὁ ἐξάγων ἅρματα καὶ ἵππον καὶ ὄχλον ἰσχυρόν· ἀλλὰ ἐκοιμή-
θησαν, καὶ οὐκ ἀναστήσονται, ἐσβέσθησαν ὡς λῖνον ἐσβεσμένον.
18 Μὴ μνημονεύετε τὰ πρῶτα, καὶ τὰ ἀρχαῖα μὴ συλλογίζεσθε.
19 Ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ κενὰ, ἃ νῦν ἀνατελεῖ, καὶ γνώσεσθε αὐτά·
καὶ ποιήσω ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν, καὶ ἐν τῇ ἀνύδρῳ ποταμούς.

20 Εὐλογήσει με τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, σειρῆνες, καὶ θυγατέρες στρου-
θῶν, ὅτι ἔδωκα ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ ποταμοὺς ἐν τῇ ἀνύδρῳ,
21 ποτίσαι τὸ γένος μου τὸ ἐκλεκτὸν, λαόν μου, ὃν περιεποιησάμην,
22 τὰς ἀρετάς μου διηγεῖσθαι. Οὐ νῦν ἐκάλεσά σε Ἰακὼβ, οὐ κο-
23 πιάσαι σε ἐποίησα Ἰσραὴλ, οὐκ ἤνεγκας ἐμοὶ πρόβατα τῆς ὁλο-
καρπώσεώς σου, οὐδὲ ἐν ταῖς θυσίαις σου ἐδόξασάς με, οὐκ
ἐδούλωσά σε ἐν ταῖς θυσίαις σου, οὐδὲ ἔγκοπον ἐποίησά σε ἐν
24 Λιβάνῳ, οὐδὲ ἐκτήσω μοι ἀργυρίου θυμίαμα, οὐδὲ στέαρ τῶν
θυσιῶν σου ἐπεθύμησα, ἀλλὰ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις σου καὶ ἐν ταῖς
25 ἀδικίαις σου προέστης μου. Ἐγώ εἰμι, ἐγώ εἰμι ὁ ἐξαλείφων
τὰς ἀνομίας σου ἕνεκεν ἐμοῦ, καὶ οὐ μνησθήσομαι τὰς ἁμαρτίας
26 σου. Σὺ δὲ μνήσθητι, καὶ κριθῶμεν· λέγε σὺ τὰς ἀνομίας σου
27 πρῶτος, ἵνα δικαιωθῇς. Οἱ πατέρες ὑμῶν πρῶτοι, καὶ οἱ ἄρ-
28 χοντες ὑμῶν ἠνόμησαν εἰς ἐμέ. Καὶ ἐμίαναν οἱ ἄρχοντες τὰ
ἅγιά μου, καὶ ἔδωκα ἀπολέσαι Ἰακὼβ, καὶ Ἰσραὴλ εἰς ὀνει-
δισμόν.

ΚΕΦ. ΜΔ'. XLIV.

1 ΝΥΝ δὲ ἄκουσον, παῖς μου Ἰακὼβ, καὶ Ἰσραὴλ, ὃν ἐξε-
2 λεξάμην, Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας σε, καὶ ὁ πλά-
σας ἐκ κοιλίας, ἔτι βοηθηθήσῃ· μὴ φοβοῦ, παῖς μου Ἰακὼβ, καὶ
3 ὁ ἠγαπημένος Ἰσραὴλ, ὃν ἐξελεξάμην. Ὅτι ἐγὼ δώσω ὕδωρ
ἐν δίψει τοῖς πορευομένοις ἐν ἀνύδρῳ, ἐπιθήσω τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τὸ σπέρμα σου, καὶ τὰς εὐλογίας μου ἐπὶ τὰ τέκνα σου,
4 καὶ ἀνατελοῦσιν ὡσεὶ χόρτος ἀναμέσον ὕδατος, καὶ ὡς ἰτέα
5 ἐπὶ παραρέον ὕδωρ. Οὗτος ἐρεῖ, τοῦ Θεοῦ εἰμι, καὶ οὗτος βοή-
σεται ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰακὼβ, καὶ ἕτερος ἐπιγράψει χειρὶ αὐ-
τοῦ, τοῦ Θεοῦ εἰμι, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰσραὴλ βοήσεται.
6 Οὕτως λέγει ὁ Θεὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ὁ ῥυσάμε-
νος αὐτὸν Θεὸς Σαβαώθ· ἐγὼ πρῶτος, καὶ ἐγὼ μετὰ ταῦτα, καὶ
7 πλὴν ἐμοῦ οὐκ ἔστι Θεός. Τίς ὥσπερ ἐγὼ, στήτω, καλεσάτω,
καὶ ἀναγγειλάτω, καὶ ἑτοιμασάτω μοι, ἀφ' οὗ ἐποίησα ἄνθρω-
πον εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὰ ἐπερχόμενα πρὸ τοῦ ἐλθεῖν ἀναγ-
8 γειλάτωσαν ὑμῖν. Μὴ παρακαλύπτεσθε, μηδὲ πλανᾶσθε· οὐκ ἀπ'
ἀρχῆς ἠνωτίσασθε, καὶ ἀπήγγειλα ὑμῖν; μάρτυρες ὑμεῖς ἐστε,
9 εἰ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ· καὶ οὐκ ἦσαν τότε οἱ πλάσσοντες,

καὶ γλύφοντες, πάντες μάταιοι, οἱ ποιοῦντες τὰ καταθύμια
αὐτῶν, ἃ οὐκ ὠφελήσει αὐτούς· καὶ μάρτυρες αὐτῶν εἰσὶν, οὐκ
ὄψονται, καὶ οὐ γνώσονται, ἀλλὰ αἰσχυνθήσονται, πάντες οἱ 10
πλάσσοντες Θεὸν, καὶ γλύφοντες ἀνωφελῆ. καὶ πάντες, ὅθεν ἐ- 11
γένοντο, ἐξηράνθησαν· καὶ κωφοὶ ἀπὸ ἀνθρώπων συναχθήτωσαν
πάντες, καὶ στησάτωσαν ἅμα· ἐντραπήτωσαν, καὶ αἰσχυνθή-
τωσαν ἅμα· ὅτι ὤξυνε τέκτων σίδηρον, σκεπάρνῳ εἰργάσατο 12
αὐτὸ ἐν ἄνθραξι, καὶ ἐν τερέτρῳ ἔστησεν αὐτὸ, καὶ εἰργάσατο
αὐτὸ ἐν τῷ βραχίονι τῆς ἰσχύος αὐτοῦ· καὶ πεινάσει, καὶ ἀ-
σθενήσει, καὶ οὐ μὴ πίῃ ὕδωρ. Ἐκλεξάμενος τέκτων ξύλον, 13
ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέτρῳ, καὶ ἐν κόλλῃ ἐῤῥύθμισεν αὐτό· ἐποίη-
σεν αὐτὸ ἐν παραγωνίσκοις, καὶ ἐμόρφωσεν αὐτὸν ἐν παραγρα-
φίδι· καὶ ἐποίησεν αὐτὸ ὡς μορφὴν ἀνδρὸς, καὶ ὡς ὡραιότητα
ἀνθρώπου, στῆσαι αὐτὸ ἐν οἴκῳ. (Ὃ) ἔκοψεν ἑαυτῷ κέδρους, 14
καὶ ἔλαβεν ἀγριοβάλανον καὶ δρῦν, καὶ ἐκαρτέρωσεν ἑαυτῷ ξύ-
λον ἐκ τοῦ δρυμοῦ, ὃ ἐφύτευσε Κύριος, πίτυν, καὶ ὑετὸς ἐμή-
κυνεν, ἵνα ᾖ ἀνθρώποις εἰς καῦσιν, καὶ λαβὼν ἀπ' αὐτοῦ, ἐθερ- 15
μάνθη, καὶ καύσαντες ἔπεψαν ἄρτους ἐπ' αὐτοῦ, τὸ δὲ λοιπὸν
εἰργάσατο εἰς θεοὺς, καὶ προσκυνοῦσιν αὐτοῖς· ἐποίησεν αὐτὸ
γλυπτὸν, καὶ κάμπτει αὐτοῖς. οὗ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ κατέκαυσεν 16
ἐν πυρὶ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμίσους αὐτοῦ καύσαντες ἔπεψαν ἄρτους
ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐπ' αὐτοῦ κρέας ὀπτήσας ὀπτὸν ἔφαγε, καὶ ἐ-
νεπλήσθη, καὶ θερμανθεὶς εἶπεν· ἡδύ μοι, ὅτι ἐθερμάνθην, καὶ
ἴδον πῦρ. Τὸ δὲ λοιπὸν αὐτοῦ ἐποίησεν εἰς θεὸν γλυπτὸν, καὶ 17
προσκυνεῖ αὐτῷ, καὶ προσεύχεται λέγων, ἐξελοῦ με, ὅτι Θεός
μου εἶ σύ. Οὐκ ἔγνωσαν φρονῆσαι ὅτι ἀπημαυρώθησαν τοῦ βλέ- 18
πειν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, καὶ τοῦ νοῆσαι τῇ καρδίᾳ αὐτῶν.
Καὶ οὐκ ἐλογίσατο τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, (οὐδὲ ἂν ἐλογίσατο ἐν τῇ 19
ψυχῇ αὐτοῦ,) οὐδὲ ἔγνω τῇ φρονήσει, ὅτι τὸ ἥμισυ αὐτοῦ κα-
τέκαυσεν ἐν πυρὶ, καὶ ἔπεψεν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων αὐτοῦ ἄρτους,
καὶ ὀπτήσας κρέας ἔφαγε, καὶ τὸ λοιπὸν αὐτοῦ εἰς βδέλυγμα
ἐποίησε, καὶ προσκυνοῦσιν αὐτῷ. Γνῶθι, ὅτι σποδὸς ἡ καρδία 20
αὐτῶν, καὶ πλανῶνται, καὶ οὐδεὶς δύναται ἐξελέσθαι τὴν ψυ-
χὴν αὐτοῦ· ἴδετε, οὐκ ἐρεῖτε, ὅτι ψεῦδος ἐν τῇ δεξιᾷ μου. Μνή- 21
σθητι ταῦτα, Ἰακὼβ καὶ Ἰσραὴλ, ὅτι παῖς μου εἶ σὺ, ἔπλασά
σε παῖδά μου, καὶ σὺ, Ἰσραὴλ, μὴ ἐπιλανθάνου μου. Ἰδοὺ γὰρ 22

ἀπήλειψα ὡς νεφέλην τὰς ἀνομίας σου, καὶ ὡς γνόφον τὰς ἁ-
23 μαρτίας σου· ἐπιστράφηθι πρὸς μὲ, καὶ λυτρώσομαί σε. Εὐ-
φράνθητε οὐρανοὶ, ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραήλ· σαλπίσατε
θεμέλια τῆς γῆς, βοήσατε ὄρη εὐφροσύνην, οἱ βουνοὶ καὶ πάντα
τὰ ξύλα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐλυτρώσατο ὁ Θεὸς τὸν Ἰακὼβ, καὶ
24 Ἰσραὴλ δοξασθήσεται. Οὕτως λέγει Κύριος ὁ λυτρούμενός σε,
καὶ πλάσσων σε ἐκ κοιλίας· ἐγὼ Κύριος ὁ συντελῶν πάντα, ἐξέ-
25 τεινα τὸν οὐρανὸν μόνος, καὶ ἐστερέωσα τὴν γῆν. Τίς ἕτερος
διασκεδάσει σημεῖα ἐγγαστριμύθων, καὶ μαντείας ἀπὸ καρδίας,
ἀποστρέφων φρονίμους εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν
26 μωραίνων, καὶ ἱστῶν ῥήματα παίδων αὐτοῦ, καὶ τὴν βουλὴν
τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ ἀληθεύων; ὁ λέγων τῇ Ἱερουσαλὴμ, κα-
τοικηθήσῃ, καὶ ταῖς πόλεσι τῆς Ἰουδαίας, οἰκοδομηθήσεσθε, καὶ
27 τὰ ἔρημα αὐτοῖς ἀνατελεῖ. Ὁ λέγων τῇ ἀβύσσῳ, ἐρημωθήσῃ,
28 καὶ τοὺς ποταμούς σου ξηρανῶ. Ὁ λέγων Κύρῳ φρονεῖν, καὶ
πάντα τὰ θελήματά μου ποιήσει· ὁ λέγων Ἱερουσαλὴμ, οἰκο-
δομηθήσῃ, καὶ τὸν οἶκον τὸν ἅγιόν μου θεμελιώσω.

ΚΕΦ. ΜΕ΄. XLV.

1 ΟΥΤΩ λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῷ χριστῷ μου Κύρῳ, οὗ
ἐκράτησα τῆς δεξιᾶς, ἐπακοῦσαι ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἔθνη, καὶ ἰσ-
χὺν βασιλέων διαῤῥήξω, ἀνοίξω ἔμπροσθεν αὐτοῦ θύρας, καὶ πό-
2 λεις οὐ συγκλεισθήσονται. Ἐγὼ ἔμπροσθέν σου πορεύσομαι, καὶ
ὄρη ὁμαλιῶ, θύρας χαλκᾶς συντρίψω, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συγ-
3 κλάσω, καὶ δώσω σοι θησαυροὺς σκοτεινοὺς ἀποκρύφους, ἀορά-
τους ἀνοίξω σοι, ἵνα γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ καλῶν
4 τὸ ὄνομά σου Θεὸς Ἰσραήλ. Ἕνεκεν Ἰακὼβ τοῦ παιδός μου, καὶ
Ἰσραὴλ τοῦ ἐκλεκτοῦ μου, ἐγὼ καλέσω σε τῷ ὀνόματί σου, καὶ
5 προσδέξομαί σε· σὺ δὲ οὐκ ἔγνως με, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς,
καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν ἐμοῦ Θεός· ἐνίσχυσά σε, καὶ οὐκ ᾔδεις
6 με, ἵνα γνῶσιν οἱ ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ οἱ ἀπὸ δυσμῶν αὐ-
τοῦ, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν ἐμοῦ· καὶ ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς,
7 καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι. Ἐγὼ ὁ κατασκευάσας φῶς, καὶ ποιήσας σκό-
τος, ὁ ποιῶν εἰρήνην, καὶ κτίζων κακά· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς,
8 ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα. Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ
νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην· ἀνατειλάτω ἡ γῆ, καὶ βλα-

στησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνη ἀνατειλάτω ἅμα· ἐγώ εἰμι
Κύριος ὁ κτίσας σε. Ποῖον βέλτιον κατεσκεύασα ὡς πηλὸν κε- 9
ραμέως; μὴ ὁ ἀροτριῶν ἀροτριάσει τὴν γῆν; μὴ ἐρεῖ ὁ πηλὸς
τῷ κεραμεῖ, τί ποιεῖς, ὅτι οὐκ ἐργάζῃ, οὐδὲ ἔχεις χεῖρας; Οὐαὶ 10
ὁ λέγων τῷ πατρὶ, τί γεννήσεις; καὶ τῇ μητρὶ, τί ὠδινήσεις;
Ὅτι οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, ὁ ποιήσας 11
αὐτόν· τὰ ἐπερχόμενα ἐρωτήσατέ με περὶ τῶν υἱῶν μου, καὶ
περὶ τῶν θυγατέρων μου, καὶ περὶ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν μου
ἐντείλασθέ μοι. Ἐγὼ ἐποίησα γῆν, καὶ ἄνθρωπον ἐπ' αὐτῆς, 12
ἐγὼ τῇ χειρί μου ἐστερέωσα τὸν οὐρανὸν, ἐγὼ πᾶσι τοῖς ἄστροις
ἐνετειλάμην. Ἐγὼ ἤγειρα αὐτὸν μετὰ δικαιοσύνης, καὶ πᾶσαι 13
αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ εὐθεῖαι. αὐτὸς οἰκοδομήσει τὴν πόλιν μου, καὶ
τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου ἐπιστρέψει, οὐ μετὰ λύτρων,
οὐδὲ μετὰ δώρων, εἶπε Κύριος Σαβαώθ. Οὕτως λέγει Κύριος 14
Σαβαώθ· ἐκοπίασεν Αἴγυπτος, καὶ ἐμπορία Αἰθιόπων, καὶ οἱ Σα-
βαεὶμ ἄνδρες ὑψηλοὶ ἐπὶ σὲ διαβήσονται, καὶ σοὶ ἔσονται δοῦ-
λοι, καὶ ὀπίσω σου ἀκολουθήσουσι δεδεμένοι χειροπέδαις, καὶ
διαβήσονται πρὸς σὲ, καὶ προσκυνήσουσί σοι, καὶ ἐν σοὶ προσεύ-
ξονται· ὅτι ἐν σοὶ ὁ Θεός ἐστι, καὶ (ἐροῦσιν) οὐκ ἔστιν ὁ
Θεὸς πλὴν σοῦ. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς, καὶ οὐκ ᾔδειμεν, ὁ Θεὸς τοῦ 15
Ἰσραὴλ σωτήρ. Αἰσχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται πάντες οἱ 16
ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πορεύσονται ἐν αἰσχύνῃ· ἐγκαινίζεσθε
πρὸς μὲ νῆσοι. Ἰσραὴλ σώζεται ὑπὸ Κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον· 17
οὐκ αἰσχυνθήσονται, οὐδὲ μὴ ἐντραπῶσιν ἕως τοῦ αἰῶνος ἔτι.
Ὅτι οὕτως λέγει Κύριος ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν, οὗτος ὁ Θεὸς 18
ὁ καταδείξας τὴν γῆν, καὶ ποιήσας αὐτὴν, αὐτὸς διώρισεν αὐ-
τὴν, οὐκ εἰς κενὸν ἐποίησεν αὐτὴν, ἀλλὰ κατοικεῖσθαι ἔπλα-
σεν αὐτήν· ἐγώ εἰμι Κύριος, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι. Οὐκ ἐν κρυφῇ 19
λελάληκα, οὐδὲ ἐν τόπῳ γῆς σκοτεινῷ· οὐκ εἶπα τῷ σπέρματι
Ἰακὼβ, μάταιον ζητήσατε· ἐγώ εἰμι, ἐγώ εἰμι Κύριος λαλῶν
δικαιοσύνην, καὶ ἀναγγέλλων ἀλήθειαν. Συνάχθητε, καὶ ἥκετε, 20
βουλεύσασθε ἅμα οἱ σωζόμενοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν· οὐκ ἔγνωσαν
οἱ αἴροντες τὸ ξύλον γλύμμα αὐτῶν, καὶ προσευχόμενοι ὡς πρὸς
θεοὺς, οἳ οὐ σώσωσιν. Εἰ ἀναγγέλλουσιν, ἐγγισάτωσαν, ἵνα γνῶσιν 21
ἅμα, τίς ἀκουστὰ ἐποίησε ταῦτα ἀπ' ἀρχῆς· τότε ἀνηγγέλη ὑ-
μῖν· ἐγὼ ὁ Θεὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐμοῦ· δίκαιος καὶ

22 σωτὴρ, οὐκ ἔστιν (ἄλλος) πάρεξ ἐμοῦ. Ἐπιστράφητε πρὸς μὲ,
καὶ σωθήσεσθε, οἱ ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς· ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς, καὶ
οὐκ ἔστιν ἄλλος (πλὴν ἐμοῦ· δίκαιος καὶ σωτὴρ οὐκ ἔστι πάρεξ
23 ἐμοῦ.) Κατ' ἐμαυτοῦ ὀμνύω, εἰ μὴν ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόμα-
τός μου δικαιοσύνη, οἱ λόγοι μου οὐκ ἀποστραφήσονται· ὅτι ἐμοὶ
κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ ἐξομολογήσεται πᾶσα γλῶσσα τῷ Θεῷ,
24 λέγων· δικαιοσύνη καὶ δόξα πρὸς αὐτὸν ἥξει· καὶ αἰσχυνθήσον-
25 ται πάντες οἱ ἀφορίζοντες αὐτοὺς, ἀπὸ Κυρίου δικαιωθήσον-
ται, καὶ ἐν τῷ Θεῷ ἐνδοξασθήσονται (καὶ) πᾶν τὸ σπέρμα τῶν
υἱῶν Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. ΜϚ'. XLVI.

1 ΕΠΕΣΕ Βὴλ, συνετρίβη Ναβὼ, ἐγένετο τὰ γλυπτὰ αὐτῶν
εἰς θηρία, καὶ κτήνη· αἴρετε αὐτὰ καταδεδεμένα ὡς φορτίον
2 κοπιῶντι, καὶ πεινῶντι, καὶ ἐκλελυμένῳ, οὐκ ἰσχύοντι ἅμα, οἳ
οὐ μὴ δύνωνται σωθῆναι ἀπὸ πολέμου, αὐτοὶ δὲ αἰχμάλωτοι
3 ἤχθησαν. Ἀκούσατέ μου, οἶκος τοῦ Ἰακὼβ, καὶ πᾶν τὸ κατά-
λοιπον τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ αἰρόμενοι ἐκ κοιλίας, καὶ παιδευόμενοι
4 ἀπὸ παιδίου ἕως γήρους· ἐγώ εἰμι, καὶ ἕως ἂν καταγηράσητε,
τε, ἐγώ εἰμι, ἐγὼ ἀνέχομαι ὑμῶν, ἐγὼ ἐποίησα, καὶ ἐγὼ ἀ-
5 νήσω, καὶ ἐγὼ ἀναλήψομαι, καὶ σώσω ὑμᾶς. Τίνι με ὡμοιώ-
6 σατε; ἴδετε, τεχνάσασθε οἱ πλανώμενοι, οἱ συμβαλλόμενοι χρυ-
σίον ἐκ μαρσιππίου, καὶ ἀργύριον ἐν ζυγῷ, στήσουσιν ἐν σταθμῷ,
καὶ μισθωσάμενοι χρυσοχόον ἐποίησαν χειροποίητα, καὶ κύψαν-
7 τες προσκυνοῦσιν αὐτοῖς. Αἴρουσιν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ὤμου, καὶ πο-
ρεύονται· ἐὰν δὲ θῶσιν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ, μένει, οὐ μὴ
κινηθῇ· καὶ ὃς ἂν βοήσῃ πρὸς αὐτὸν, οὐ μὴ ἀκούσῃ, ἀπὸ κακῶν
8 οὐ μὴ σώσῃ αὐτόν. Μνήσθητε ταῦτα, καὶ στενάξατε, μετανοή-
9 σατε οἱ πεπλανημένοι, ἐπιστρέψατε τῇ καρδίᾳ, καὶ μνήσθητε τὰ
πρότερα ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς, καὶ οὐκ ἔστιν
10 ἔτι πλὴν ἐμοῦ, ἀναγγέλλων πρότερον τὰ ἔσχατα πρὶν αὐτὰ γε-
νέσθαι, καὶ ἅμα συνετελέσθη· καὶ εἶπα, πᾶσά μου ἡ βουλὴ στή-
11 σεται, καὶ πάντα ὅσα βεβούλευμαι, ποιήσω. Καλῶν ἀπ' ἀνατολῶν
πετεινὸν, καὶ ἀπὸ γῆς πόῤῥωθεν περὶ ὧν βεβούλευμαι, ἐλάλησα,
καὶ ἤγαγον· ἔκτισα καὶ ἐποίησα, ἤγαγον αὐτὸν, καὶ εὐόδωσα
12 τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. Ἀκούσατέ μου οἱ ἀπολωλεκότες τὴν καρδίαν,

οἱ μακρὰν ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης. Ἤγγισα τὴν δικαιοσύνην μου, 13
οὐ μὴ μακρυνθῇ, καὶ τὴν σωτηρίαν τὴν παρ' ἐμοῦ οὐ βραδυνῶ·
δέδωκα ἐν Σιὼν σωτηρίαν τῷ Ἰσραὴλ εἰς δόξασμα.

ΚΕΦ. ΜΖʹ. XLVII.

ΚΑΤΑΒΗΘΙ, κάθισον ἐπὶ τὴν γῆν, παρθένος θυγάτηρ 1
Βαβυλῶνος, κάθισον εἰς τὴν γῆν, οὐκ ἔστι θρόνος· εἴσελθε εἰς
τὸ σκότος, θυγάτηρ Χαλδαίων, ὅτι οὐκέτι προστεθήσῃ κληθῆναι
ἁπαλὴ καὶ τρυφερά. Λάβε μύλον, ἄλεσον ἄλευρον, ἀποκάλυψαι 2
τὸ κατακάλυμμά σου, ἀνακάλυψαι τὰς πολιὰς, ἀνάσυρε τὰς
κνήμας, διάβηθι ποταμοὺς, ἀνακαλυφθήσεται ἡ αἰσχύνη σου, φα- 3
νήσονται οἱ ὀνειδισμοί σου· τὸ δίκαιον ἐκ σοῦ λήψομαι, οὐκέτι
μὴ παραδῶ ἀνθρώποις. Εἶπεν ὁ ῥυσάμενός σε Κύριος Σαβαὼθ, 5
ὄνομα αὐτῷ ἅγιος Ἰσραήλ. Κάθισον κατανενυγμένη, εἴσελθε
εἰς τὸ σκότος, θυγάτηρ Χαλδαίων, οὐκέτι μὴ κληθήσῃ ἰσχὺς
βασιλείας. Παρωξύνθην ἐπὶ τῷ λαῷ μου, ἐμίανας τὴν κλη- 6
ρονομίαν μου· καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρά σου, σὺ δὲ
οὐκ ἔδωκας αὐτοῖς ἔλεος, τοῦ πρεσβυτέρου ἐβάρυνας τὸν ζυ-
γὸν σφόδρα, καὶ εἶπας, εἰς τὸν αἰῶνα ἔσομαι ἄρχουσα· οὐκ 7
ἐνόησας ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ σου, οὐδὲ ἐμνήσθης τὰ ἔσχατα;
Νῦν δὲ ἄκουσον ταῦτα ἡ τρυφερὰ, ἡ καθημένη, ἡ πεποιθυῖα, 8
ἡ λέγουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς· ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ἑτέρα,
οὐ καθιῶ χήρα, οὐδὲ γνώσομαι ὀρφανίαν. Νῦν δὲ ἥξει ἐπὶ σὲ 9
ἐξαίφνης τὰ δύο ταῦτα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ χηρεία, καὶ ἀτεκνία
ἥξει ἐξαίφνης ἐπὶ σὲ, ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου, ἐν τῇ ἰσχύϊ τῶν
ἐπαοιδῶν σου σφόδρα, τῇ ἐλπίδι τῆς πονηρίας σου· σὺ γὰρ εἶπας· 10
ἐγώ εἰμι καὶ οὐκ ἔστιν ἑτέρα· γνῶθι ὅτι ἡ σύνεσις τούτων ἔ-
σται, καὶ ἡ πορνεία σου ἔσται σοι αἰσχύνη· καὶ εἶπας τῇ
καρδίᾳ σου, ἐγώ εἰμι καὶ οὐκ ἔστιν ἑτέρα. Καὶ ἥξει ἐπὶ σὲ 11
ἀπώλεια, καὶ οὐ μὴ γνῷς, βόθυνος, καὶ ἐμπεσῇ εἰς αὐτόν· καὶ
ἥξει ἐπὶ σὲ ταλαιπωρία, καὶ οὐ μὴ δυνήσῃ καθαρὰ γενέσθαι·
καὶ ἥξει ἐπὶ σὲ ἐξαίφνης ἀπώλεια, καὶ οὐ μὴ γνώσῃ. Στῆθι 12
νῦν ἐν ταῖς ἐπαοιδαῖς σου, καὶ ἐν τῇ πολλῇ φαρμακείᾳ σου,
ἃ ἐμάνθανες ἐκ νεότητός σου, εἰ δυνήσῃ ὠφεληθῆναι, εἴπως δυ- 13
νήσῃ ἰσχύσαι· κεκοπίακας ἐν ταῖς βουλαῖς σου· στήτωσαν δὴ,
καὶ σωσάτωσάν σε οἱ ἀστρολόγοι τοῦ οὐρανοῦ, οἱ ὁρῶντες τοὺς

14 ἀστέρας ἀναγγειλάτωσάν σοι, τί μέλλει ἐπὶ σὲ ἔρχεσθαι. Ἰδοὺ
πάντες ὡς φρύγανα ἐπὶ πυρὶ κατακαήσονται, καὶ οὐ μὴ ἐξέ-
λωνται τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἐκ φλογὸς, ὅτι ἔχεις ἄνθρακας πυ-
15 ρὸς, κάθησαι ἐπ' αὐτοὺς, οὗτοι ἔσονταί σοι βοήθεια· ἐκοπίασας ἐν
τῇ μεταβολῇ σου ἐκ νεότητος, ἄνθρωπος καθ' ἑαυτὸν ἐπλανήθη,
σοὶ δὲ οὐκ ἔσται σωτηρία.

ΚΕΦ. ΜΗ'. XLVIII.

1 ΑΚΟΥΣΑΤΕ ταῦτα οἶκος Ἰακὼβ, οἱ κεκλημένοι ἐπὶ τῷ
ὀνόματι Ἰσραὴλ, καὶ οἱ ἐξ ὕδατος Ἰούδα ἐξελθόντες, οἱ ὀμνύοντες
τῷ ὀνόματι Κυρίου καὶ Θεοῦ Ἰσραὴλ, μιμνησκόμενοι οὐ μετὰ
2 ἀληθείας, οὐδὲ μετὰ δικαιοσύνης, καὶ ἀντεχόμενοι τῷ ὀνόματι
τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ ἐπὶ τῷ Θεῷ τοῦ Ἰσραὴλ ἀντιστη-
3 ριζόμενοι· Κύριος Σαβαὼθ ὄνομα αὐτῷ, τὰ πρότερα ἔτι ἀνήγ-
γειλα, καὶ ἐκ τοῦ στόματός μου ἐξῆλθε, καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο·
4 ἐξάπινα ἐποίησα, καὶ ἐπῆλθεν. Γινώσκω ἐγὼ, ὅτι σκληρὸς εἶ, καὶ
νεῦρον σιδηροῦν ὁ τράχηλός σου, καὶ τὸ μέτωπόν σου χαλκοῦν.
5 Καὶ ἀνήγγειλά σοι τὰ πάλαι πρὶν ἐλθεῖν ἐπὶ σέ· ἀκουστόν σοι
ἐποίησα, μή ποτε εἴπῃς, ὅτι τὰ εἴδωλά μοι ἐποίησαν, καὶ μὴ
6 εἴπῃς· τὰ γλυπτὰ καὶ τὰ χωνευτὰ ἐνετείλατό μοι. Ἠκούσατε
πάντα, καὶ ὑμεῖς οὐκ ἔγνωτε· ἀλλὰ καὶ ἀκουστά σοι ἐποίη-
7 σα τὰ καινὰ ἀπὸ τοῦ νῦν, ἃ μέλλει γίνεσθαι· καὶ οὐκ εἶπας, νῦν
γίνεται, καὶ οὐ πάλαι, καὶ οὐ προτέραις ἡμέραις ἤκουσας αὐ-
8 τά· μὴ εἴπῃς· ὅτι ναὶ γινώσκω αὐτά. Οὔτε ἔγνως, οὔτε ἠπί-
στω, οὔτε ἀπ' ἀρχῆς ἤνοιξα τὰ ὦτά σου· ἔγνων γὰρ ὅτι ἀ-
9 θετῶν ἀθετήσεις, καὶ ἄνομος ἔτι ἐκ κοιλίας κληθήσῃ. Ἕνεκεν τοῦ
ἐμοῦ ὀνόματος δείξω σοι τὸν θυμόν μου, καὶ τὰ ἔνδοξά μου ἐπά-
10 ξω ἐπὶ σοὶ, ἵνα μὴ ἐξολεθρεύσω σε. Ἰδοὺ πέπρακά σε, οὐχ
11 ἕνεκεν ἀργυρίου· ἐξειλάμην δέ σε ἐκ καμίνου πτωχείας· ἕνεκεν
ἐμοῦ ποιήσω σοι, ὅτι τὸ ἐμὸν ὄνομα βεβηλοῦται, καὶ τὴν δό-
12 ξαν μου ἑτέρῳ οὐ δώσω. Ἄκουέ μου Ἰακὼβ, καὶ Ἰσραὴλ ὃν
13 ἐγὼ καλῶ· ἐγώ εἰμι πρῶτος, καὶ ἐγώ εἰμι εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ
ἡ χείρ μου ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, καὶ ἡ δεξιά μου ἐστερέωσε τὸν
14 οὐρανόν· καλέσω ἐγὼ αὐτοὺς, καὶ στήσονται ἅμα, καὶ συνα-
χθήσονται πάντες, καὶ ἀκούσονται· τίς αὐτοῖς ἀνήγγειλε ταῦτα;
Κύριος ἀγαπῶν σε ἐποίησα (ταῦτα) ἐπὶ Βαβυλῶνα τὸ θέλημά

σου, τοῦ ἆραι σπέρμα Χαλδαίων. Ἐγὼ ἐλάλησα, ἐγὼ ἐκάλεσα, 15
ἤγαγον αὐτὸν, καὶ εὐώδωσα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. Προσαγάγετε πρὸς 16
μὲ, καὶ ἀκούσατε ταῦτα, οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐν κρυφῇ ἐλάλησα,
οὐδὲ ἐν τόπῳ γῆς σκοτεινῷ· ἡνίκα ἐγένετο, ἐκεῖ ἤμην, καὶ νῦν
Κύριος Κύριος ἀπέσταλκέ με, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. Οὕτως 17
λέγει Κύριος, ὁ ῥυσάμενός σε, ὁ ἅγιος Ἰσραήλ· ἐγώ εἰμι ὁ Θεός
σου, δέδειχά σοι εἰς ὠφέλειαν τοῦ εὑρεῖν σε τὴν ὁδὸν, ἐν ᾗ πο-
ρεύσῃ ἐν αὐτῇ. Καὶ εἰ ἤκουσας τῶν ἐντολῶν μου, ἐγένετο ἂν 18
ὡσεὶ ποταμὸς ἡ εἰρήνη σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ὡς κῦμα
θαλάσσης. Καὶ ἐγένετο ἂν ὡσεὶ ἄμμος τὸ σπέρμα σου, καὶ τὰ 19
ἔκγονα τῆς κοιλίας σου ὡς ὁ χοῦς τῆς γῆς· οὐδὲ νῦν οὐ μὴ
ἐξολεθρευθῇς, οὐδὲ ἀπολεῖται τὸ ὄνομά σου ἐνώπιόν μου. Ἔξελθε 20
ἐκ Βαβυλῶνος φεύγων ἀπὸ τῶν Χαλδαίων, φωνὴν εὐφροσύνης
ἀναγγείλατε, καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο, ἀπαγγείλατε ἕως
ἐσχάτου τῆς γῆς· λέγετε, ἐρύσατο Κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰα-
κώβ, καὶ ἐὰν διψήσωσι, δι' ἐρήμου ἄξει αὐτοὺς, ὕδωρ ἐκ πέτρας 21
ἐξάξει αὐτοῖς, σχισθήσεται πέτρα, καὶ ῥυήσεται ὕδωρ, καὶ πίε-
ται ὁ λαός μου, Οὐκ ἔστι χαίρειν τοῖς ἀσεβέσι, λέγει Κύριος. 22

ΚΕΦ. ΜΘ΄. XLIX.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ μου νῆσοι, καὶ προσέχετε ἔθνη, διὰ χρόνου πολ- 1
λοῦ στήσεται, λέγει Κύριος· ἐκ γαστρὸς ἐκάλεσέ με καὶ ἐκ κοιλίας
μητρός μου ἐκάλεσε τὸ ὄνομά μου, καὶ ἔθηκε τὸ στόμα μου ὡσεὶ 2
μάχαιραν ὀξεῖαν, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἔκρυψέ με· καὶ
ἔθηκέ με ὡς βέλος ἐκλεκτὸν, καὶ ἐν τῇ φαρέτρᾳ αὐτοῦ ἔκρυψέ με,
καὶ εἶπέ μοι· δοῦλός μου εἶ σὺ Ἰσραὴλ, καὶ ἐν σοὶ δοξασθήσομαι. 3
Καὶ ἐγὼ εἶπα· κενῶς ἐκοπίασα, καὶ εἰς μάταιον καὶ εἰς οὐθὲν ἔ- 4
δωκα τὴν ἰσχύν μου· διὰ τοῦτο ἡ κρίσις μου παρὰ Κυρίῳ, καὶ ὁ
πόνος μου ἐναντίον τοῦ Θεοῦ μου. Καὶ νῦν οὕτως λέγει Κύριος, 5
ὁ πλάσας με ἐκ κοιλίας δοῦλον ἑαυτῷ, τοῦ συναγαγεῖν τὸν Ἰα-
κὼβ καὶ Ἰσραὴλ πρὸς αὐτόν· συναχθήσομαι καὶ δοξασθήσομαι
ἐναντίον Κυρίου, καὶ ὁ Θεός μου ἔσται μου ἰσχύς. Καὶ εἶπέ μοι· 6
μέγα σοι ἐστὶ τοῦ κληθῆναί σε παῖδά μου, τοῦ στῆσαι τὰς φυλὰς
Ἰακὼβ, καὶ τὴν διασπορὰν τοῦ Ἰσραὴλ ἐπιστρέψαι· ἰδοὺ τέθεικά
σε εἰς φῶς ἐθνῶν, τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς
γῆς. Οὕτως λέγει Κύριος, ὁ ῥυσάμενός σε, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· 7

ἁγιάσατε τὸν φαυλίζοντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, τὸν βδελυσσόμενον
ὑπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν δούλων τῶν ἀρχόντων· βασιλεῖς ὄψονται αὐ-
τὸν, καὶ ἀναστήσονται ἄρχοντες, καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ, ἕ-
νεκεν Κυρίου· ὅτι πιστός ἐστιν ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, καὶ ἐξελεξά-
8 μην σε· Οὕτως λέγει Κύριος· καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν
ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἔπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε εἰς
διαθήκην ἐθνῶν τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν, καὶ κληρονομῆσαι κλη-
9 ρονομίας ἐρήμους, λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς, ἐξέλθατε, καὶ τοῖς
ἐν τῷ σκότει, ἀνακαλυφθῆναι· καὶ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν βο-
10 σκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν. Οὐ
πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, μὴ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων,
11 οὐδὲ ὁ ἥλιος, ἀλλὰ ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει αὐτοὺς, καὶ
διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτοὺς, καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὁ-
12 δὸν, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς. Ἰδοὺ οὗτοι πόῤ-
ῥωθεν ἥξουσιν, οὗτοι ἀπὸ βοῤῥᾶ, καὶ οὗτοι ἀπὸ θαλάσσης,
13 ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν. Εὐφραίνεσθε οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω
ἡ γῆ, ῥηξάτωσαν τὰ ὄρη εὐφροσύνην, ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν
λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν.
14 Εἶπε δὲ Σιὼν, ἐγκατέλιπέ με Κύριος, καὶ Κύριος ἐπελάθετό
15 μου. Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς, τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ
ἔκγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰ δὲ καὶ ἐπιλάθοιτο ταῦτα γυνὴ,
16 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου, εἶπε Κύριος. Ἰδοὺ ἐπὶ τῶν χει-
ρῶν μου ἐζωγράφησά σου τὰ τείχη, καὶ ἐνώπιόν μου εἶ δια-
17 παντὸς, καὶ ταχὺ οἰκοδομηθήσῃ ὑφ' ὧν καθηρέθης, καὶ οἱ ἐρη-
18 μώσαντές σε ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται. Ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς
σου, καὶ ἴδε πάντας, ἰδοὺ συνήχθησαν, καὶ ἦλθοσαν πρὸς σέ·
ζῶ ἐγὼ λέγει Κύριος, ὅτι πάντας αὐτοὺς ἐνδύσῃ, καὶ περιθήσῃ
19 αὐτοὺς, ὡς κόσμον νύμφη. Ὅτι τὰ ἔρημά σου καὶ τὰ διεφθαρ-
μένα καὶ τὰ πεπτωκότα, ὅτι νῦν στενοχωρήσει ἀπὸ τῶν ἐνοικούν-
20 των, καὶ μακρυνθήσονται ἀπὸ σοῦ οἱ καταπίνοντές σε. Ἐροῦσι
γὰρ εἰς τὰ ὦτά σου οἱ υἱοί σου, οὓς ἀπολώλεκας, στενός μοι ὁ
21 τόπος, ποίησόν μοι τόπον, ἵνα κατοικήσω. Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ καρ-
δίᾳ σου· τίς ἐγέννησέ μοι τούτους; ἐγὼ δὲ ἄτεκνος καὶ χήρα,
πάροικος καὶ ἐγκεκλεισμένη, τούτους δὲ τίς ἐξέθρεψέ μοι; ἐγὼ
22 δὲ κατελείφθην μόνη, οὗτοι δέ μοι ποῦ ἦσαν; Οὕτως λέγει Κύ-
ριος Κύριος· ἰδοὺ αἴρω εἰς τὰ ἔθνη τὴν χεῖρά μου, καὶ εἰς τὰς

νήσους ἀρῶ σύσσημόν μου, καὶ ἄξουσι τοὺς υἱούς σου ἐν κόλπῳ,
τὰς δὲ θυγατέρας σου ἐπ' ὤμων ἀροῦσι, καὶ ἔσονται βασιλεῖς 23
τιθηνοί σου, αἱ δὲ ἄρχουσαι αὐτῶν τροφοί σου· ἐπὶ πρόσωπον τῆς
γῆς προσκυνήσουσί σοι, καὶ τὸν χοῦν τῶν ποδῶν σου λείξουσι, καὶ
γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος, καὶ οὐκ αἰσχυνθήσονται οἱ ὑπομένοντές με.
Μὴ λήψεταί τις παρὰ γίγαντος σκῦλα; καὶ ἐὰν αἰχμαλωτεύσῃ 24
τις ἀδίκως, σωθήσεται; Ὅτι οὕτως λέγει Κύριος· ἐάν τις αἰχ- 25
μαλωτεύσῃ γίγαντα, λήψεται σκῦλα· λαμβάνων δὲ παρὰ ἰσχύ-
οντος σωθήσεται· ἐγὼ δὲ τὴν κρίσιν σου κρινῶ, καὶ ἐγὼ τοὺς
υἱούς σου ῥύσομαι, καὶ φάγονται οἱ θλίβοντές σε τὰς σάρκας αὐ- 26
τῶν, καὶ πίονται ὡς οἶνον νέον τὸ αἷμα αὐτῶν, καὶ μεθυσθήσονται,
καὶ αἰσθανθήσεται πᾶσα σὰρξ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ ῥυσάμενός σε,
καὶ ἀντιλαμβανόμενος ἰσχύος Ἰακώβ.

ΚΕΦ. Ν'. L.

ΟΥΤΩΣ λέγει Κύριος· ποῖον τὸ βιβλίον τοῦ ἀποστασίου τῆς 1
μητρὸς ὑμῶν, ᾧ ἐξαπέστειλα αὐτήν; ἢ τίνι ὑπόχρεῳ πέπρακα
ὑμᾶς αὐτῷ; ἰδοὺ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν ἐπράθητε, καὶ ταῖς ἀνο-
μίαις ὑμῶν ἐξαπέστειλα τὴν μητέρα ὑμῶν. Τί ὅτι ἦλθον, καὶ 2
οὐκ ἦν ἄνθρωπος, ἐκάλεσα, καὶ οὐκ ἦν ὁ ὑπακούων; μὴ οὐκ ἰ-
σχύει ἡ χείρ μου τοῦ ῥύσασθαι, ἢ οὐκ ἰσχύω τοῦ ἐξελέσθαι;
ἰδοὺ τῇ ἀπειλῇ μου ἐξερημώσω τὴν θάλασσαν, καὶ θήσω ποτα-
μοὺς ἐρήμους, καὶ ξηρανθήσονται οἱ ἰχθύες αὐτῶν ἀπὸ τοῦ μὴ
εἶναι ὕδωρ, καὶ ἀποθανοῦνται ἐν δίψει. Καὶ ἐνδύσω τὸν οὐ- 3
ρανὸν σκότος, καὶ θήσω ὡς σάκκον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ.
Κύριος Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας, τοῦ γνῶναι ἐν 4
καιρῷ ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον· ἔθηκέ μοι τὸ πρωὶ, προσέθηκέ
μοι ὠτίον ἀκούειν, καὶ ἡ παιδεία Κυρίου Κυρίου ἀνοίγει 5
τὰ ὦτά μου, ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω. Τὸν νῶ- 6
τόν μου δέδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπί-
σματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμ-
πτυσμάτων, καὶ Κύριος Κύριος βοηθός μοι ἐγενήθη· διὰ τοῦτο 7
οὐκ ἐνετράπην, ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν,
καὶ ἔγνων, ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαιώσας με· τίς 8
ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἅμα· καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι;
ἐγγισάτω μοι· Ἰδοὺ Κύριος Κύριος βοηθήσει μοι· τίς κακώσει 9

με; ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεσθε, καὶ ὡς σὴς
10 καταφάγεται ὑμᾶς. Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; ἀ-
κουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· οἱ πορευόμενοι ἐν σκό-
τει, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποίθατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυ-
11 ρίου, καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ ὑμῶν. Ἰδοὺ πάντες ὑ-
μεῖς πῦρ καίετε, καὶ κατισχύετε φλόγα· πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ
πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογὶ ᾗ ἐξεκαύσατε· δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα
ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

ΚΕΦ. ΝΑ'. LI.

1 ΑΚΟΥΣΑΤΕ μου, οἱ διώκοντες τὸ δίκαιον, καὶ ζητοῦντες τὸν
Κύριον, ἐμβλέψατε εἰς τὴν στερεὰν πέτραν, ἣν ἐλατομήσατε, καὶ
2 εἰς τὸν βόθυνον τοῦ λάκκου, ὃν ὠρύξατε. Ἐμβλέψατε εἰς Ἀ-
βραὰμ τὸν πατέρα ὑμῶν, καὶ εἰς Σάῤῥαν τὴν ὠδίνουσαν ὑμᾶς·
ὅτι εἷς ἦν, καὶ ἐκάλεσα αὐτὸν, καὶ ηὐλόγησα αὐτὸν, καὶ ἠγά-
3 πησα αὐτὸν, καὶ ἐπλήθυνα αὐτόν. Καὶ σὲ νῦν παρακαλέσω,
Σιὼν, καὶ παρεκάλεσα πάντα τὰ ἔρημα αὐτῆς, καὶ θήσω τὰ
ἔρημα αὐτῆς ὡς παράδεισον, καὶ τὰ πρὸς δυσμὰς αὐτῆς ὡς
παράδεισον Κυρίου· εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὑρήσουσιν ἐν
4 αὐτῇ, ἐξομολόγησιν καὶ φωνὴν αἰνέσεως. Ἀκούσατέ μου, ἀ-
κούσατε λαός μου, καὶ οἱ βασιλεῖς πρὸς μὲ ἐνωτίσασθε, ὅτι
νόμος παρ' ἐμοῦ ἐξελεύσεται, καὶ ἡ κρίσις μου, εἰς φῶς ἐθνῶν.
5 Ἐγγίζει ταχὺ ἡ δικαιοσύνη μου, καὶ ἐξελεύσεται τὸ σωτήριόν
μου, καὶ εἰς τὸν βραχίονά μου ἔθνη ἐλπιοῦσιν· ἐμὲ νῆσοι ὑπο-
6 μενοῦσι, καὶ εἰς τὸν βραχίονά μου ἐλπιοῦσιν. Ἄρατε εἰς τὸν
οὐρανὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ ἐμβλέψατε εἰς τὴν γῆν κά-
τω, ὅτι ὁ οὐρανὸς ὡς καπνὸς ἐστερεώθη, καὶ ἡ γῆ ὡς ἱμάτιον
παλαιωθήσεται, οἱ δὲ κατοικοῦντες τὴν γῆν ὥσπερ ταῦτα ἀπο-
θανοῦνται, τὸ δὲ σωτήριόν μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται, ἡ δὲ δικαιο-
7 σύνη μου οὐ μὴ ἐκλείπῃ. Ἀκούσατέ μου, οἱ εἰδότες κρίσιν, λαός
μου, οὗ ὁ νόμος μου ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ φοβεῖσθε ὀνειδισμὸν
8 ἀνθρώπων, καὶ τῷ φαυλισμῷ αὐτῶν μὴ ἡττᾶσθε. Ὥσπερ γὰρ
ἱμάτιον βρωθήσεται ὑπὸ χρόνου, καὶ ὥσπερ ἔρια βρωθήσεται
ὑπὸ σητὸς, ἡ δὲ δικαιοσύνη μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται, τὸ δὲ σω-
9 τήριόν μου εἰς γενεὰς γενεῶν. Ἐξεγείρου, ἐξεγείρου Ἱερουσα-

λὴμ, καὶ ἔνδυσαι τὴν ἰσχὺν τοῦ βραχίονός σου, ἐξεγείρου ὡς ἐν
ἀρχῇ ἡμέρας, ὡς γενεὰ αἰῶνος· οὐ σὺ εἶ ἡ λατομήσασα πλά-
τος, διαῤῥήξασα δράκοντα; οὐ σὺ εἶ ἡ ἐρημοῦσα θάλασσαν, ὕδωρ 10
ἀβύσσου πλῆθος; ἡ θεῖσα τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ὁδὸν διαβά-
σεως ῥυομένοις, καὶ λελυτρωμένοις; ὑπὸ γὰρ Κυρίου ἀποστραφή- 11
σονται, καὶ ἥξουσιν εἰς Σιὼν μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάματος
αἰωνίου· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν ἀγαλλίαμα καὶ αἴνεσις, καὶ
εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς· ἀπέδρα ὀδύνη καὶ λύπη καὶ στε-
ναγμός· ἐγώ εἰμι, ἐγώ εἰμι αὐτὸς ὁ παρακαλῶν σε, γνῶθι, τίς 12
οὖσα ἐφοβήθης ἀπὸ ἀνθρώπου θνητοῦ, καὶ ἀπὸ υἱοῦ ἀνθρώπου, οἳ
ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθησαν. Καὶ ἐπελάθου Θεὸν τὸν ποιήσαντά σε, 13
τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν, καὶ θεμελιώσαντα τὴν γῆν· καὶ ἐφο-
βοῦ ἀεὶ πάσας τὰς ἡμέρας τὸ πρόσωπον τοῦ θυμοῦ τοῦ θλίβον-
τός σε· ὃν τρόπον γὰρ ἐβουλεύσατο τοῦ ᾆραί σε, καὶ νῦν ποῦ ὁ
θυμὸς τοῦ θλίβοντός σε; Ἐν γὰρ τῷ σώζεσθαί σε, οὐ στήσεται, 14
οὐδὲ χρονιεῖ· καὶ οὐ θανατώσει εἰς διαφθορὰν, καὶ οὐ μὴ ὑστε-
ρήσει ἄρτος αὐτοῦ. Ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ταράσσων 15
τὴν θάλασσαν, καὶ ἠχῶν τὰ κύματα αὐτῆς, Κύριος Σαβαὼθ ὄνο-
μά μοι. Θήσω τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου, καὶ ὑπὸ τὴν 16
σκιὰν τῆς χειρὸς σκεπάσω σε, ἐν ᾗ ἔστησα τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐθε-
μελίωσα τὴν γῆν, καὶ ἐρεῖ Σιὼν, λαός μου εἶ σύ. Ἐξεγείρου, 17
ἐξεγείρου, ἀνάστηθι Ἱερουσαλὴμ, ἡ πιοῦσα τὸ ποτήριον τοῦ θυ-
μοῦ αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς Κυρίου· τὸ ποτήριον γὰρ τῆς πτώσεως,
τὸ κόνδυ τοῦ θυμοῦ ἔπιες καὶ ἐξεκένωσας, καὶ οὐκ ἦν ὁ παρα- 18
καλῶν σε ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων σου ὧν ἔτεκες, καὶ οὐκ ἦν ὁ
ἀντιλαμβανόμενος τῆς χειρός σου, οὐδὲ ἀπὸ πάντων τῶν υἱῶν
σου ὧν ὕψωσας. Δύο ταῦτα ἀντικείμενά σοι, τίς σοι συλλυπη- 19
θήσεται; πτῶμα καὶ σύντριμμα, λιμὸς καὶ μάχαιρα· τίς σε πα-
ρακαλέσει; Οἱ υἱοί σου, οἱ ἀπορούμενοι, οἱ καθεύδοντες ἐπ' ἄκρου 20
πάσης ἐξόδου ὡς σευτλίον ἡμίεφθον, οἱ πλήρεις θυμοῦ Κυρίου,
ἐκλελυμένοι διὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. Διὰ τοῦτο ἄκουε τοῦτο 21
τεταπεινωμένη, καὶ μεθύουσα οὐκ ἀπὸ οἴνου. Οὕτως λέγει Κύριος 22
ὁ Θεὸς ὁ κρίνων τὸν λαὸν αὐτοῦ· ἰδοὺ εἴληφα ἐκ τῆς χειρός σου
τὸ ποτήριον τῆς πτώσεως, τὸ κόνδυ τοῦ θυμοῦ μου, καὶ οὐ προσ-
θήσῃ ἔτι πιεῖν αὐτὸ, καὶ δώσω αὐτὸ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀδικη- 23
σάντων σε καὶ τῶν ταπεινωσάντων σε, οἳ εἶπαν τῇ ψυχῇ σου,

κόψον, ἵνα παρέλθωμεν· καὶ ἔθηκας ἴσα τῇ γῇ τὰ μέσα σου ἔ-
ξω τοῖς παραπορευομένοις.

ΚΕΦ. ΝΒ'. LII.

1 ΕΞΕΓΕΙΡΟΥ, ἐξεγείρου Σιὼν, ἔνδυσαι τὴν ἰσχύν σου Σιὼν,
καὶ ἔνδυσαι τὴν δόξαν σου, Ἱερουσαλὴμ πόλις ἡ ἁγία, οὐκέτι
2 προστεθήσεται διελθεῖν διὰ σοῦ ἀπερίτμητος καὶ ἀκάθαρτος. Ἐκ-
τίναξαι τὸν χοῦν, καὶ ἀνάστηθι, κάθισον Ἱερουσαλὴμ, ἔκδυσαι
τὸν δεσμὸν τοῦ τραχήλου σου, ἡ αἰχμάλωτος θυγάτηρ Σιών.
3 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, δωρεὰν ἐπράθητε, καὶ οὐ μετὰ ἀργυρίου
4 λυτρωθήσεσθε. Οὕτως λέγει Κύριος· εἰς Αἴγυπτον κατέβη ὁ
λαός μου τὸ πρότερον παροικῆσαι ἐκεῖ, καὶ εἰς Ἀσσυρίους βίᾳ
5 ἤχθησαν, καὶ νῦν τί ὧδε ἔσται; τάδε λέγει Κύριος· ὅτι ἐλήφθη
ὁ λαός μου δωρεὰν, θαυμάζετε καὶ ὀλολύζετε· τάδε λέγει Κύριος·
δι' ὑμᾶς διαπαντὸς τὸ ὄνομά μου βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι·
6 διὰ τοῦτο γνώσεται ὁ λαός μου τὸ ὄνομά μου διὰ τοῦτο ἐν τῇ
7 ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι ἐγώ εἰμι αὐτὸς ὁ λαλῶν, πάρειμι ὡς ὥρα ἐπὶ
τῶν ὀρέων, ὡς πόδες εὐαγγελιζομένου ἀκοὴν εἰρήνης, ὡς εὐαγ-
γελιζόμενος ἀγαθὰ, ὅτι ἀκουστὴν ποιήσω τὴν σωτηρίαν σου, λέ-
8 γων τῇ Σιών· βασιλεύσει σου ὁ Θεὸς, ὅτι φωνὴ τῶν φυλασ-
σόντων σε ὑψώθη, καὶ τῇ φωνῇ ἅμα εὐφρανθήσονται· ὅτι ὀφθαλ-
μοὶ πρὸς ὀφθαλμοὺς ὄψονται ἡνίκα ἂν ἐλεήσει Κύριος τὴν Σιών,
9 ῥηξάτω εὐφροσύνην ἅμα τὰ ἔρημα Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἠλέησε Κύ-
10 ριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐῤῥύσατο Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἀποκαλύ-
ψει Κύριος τὸν βραχίονα αὐτοῦ τὸν ἅγιον ἐνώπιον πάντων τῶν
ἐθνῶν, καὶ ὄψονται πάντα τὰ ἄκρα τῆς γῆς τὴν σωτηρίαν τὴν
11 παρὰ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀπόστητε, ἀπόστητε, ἐξέλθατε ἐκεῖθεν,
καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε, ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῆς, ἀφο-
12 ρίσθητε οἱ φέροντες τὰ σκεύη Κυρίου, ὅτι οὐ μετὰ ταραχῆς ἐ-
ξελεύσεσθε, οὐδὲ φυγῇ πορεύσεσθε· πορεύσεται γὰρ πρότερος ὑμῶν
13 Κύριος, καὶ ὁ ἐπισυνάγων ὑμᾶς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ. Ἰδοὺ,
συνήσει ὁ παῖς μου, καὶ ὑψωθήσεται, καὶ δοξασθήσεται, καὶ με-
14 τεωρισθήσεται σφόδρα. Ὃν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σὲ πολλοὶ,
οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ ἀνθρώπων τὸ εἶδός σου, καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ
15 υἱῶν ἀνθρώπων. Οὕτως θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ, καὶ

συνέξουσι βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν· ὅτι οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄψονται, καὶ οἳ οὐκ ἀκηκόασι, συνήσουσιν.

ΚΕΦ. ΝΓʹ. LIII.

ΚΥΡΙΕ, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων Κυ- 1
ρίου ἐπὶ τίνι ἀπεκαλύφθη; Ἀνηγγείλαμεν ἐναντίον αὐτοῦ ὡς 2
παιδίον, ὡς ῥίζα ἐν γῇ διψώσῃ οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ, οὐδὲ δό-
ξα· καὶ ἴδομεν αὐτὸν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος οὐδὲ κάλλος, ἀλλὰ 3
τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον, καὶ ἐκλεῖπον παρὰ πάντας ἀνθρώπους·
ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν, καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέ-
στραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἠτιμάσθη καὶ οὐκ ἐλογίσθη. Οὗτος 4
τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται, καὶ ἡμεῖς
ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ ὑπὸ Θεοῦ, καὶ
ἐν κακώσει. Αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, 5
καὶ ἐμαλακίσθη διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, παιδεία εἰρήνης ἡμῶν
ἐπ᾿ αὐτὸν, τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν. Πάντες ὡς πρό- 6
βατα ἐπλανήθημεν· ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη, καὶ Κύ-
ριος παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· καὶ αὐτὸς διὰ τὸ 7
κεκακῶσθαι οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ· ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν
ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείραντος αὐτὸν ἄφωνος,
οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ 8
κρίσις αὐτοῦ ἤρθη· τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; ὅτι αἴ-
ρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ μου
ἤχθη εἰς θάνατον. Καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς ἀντὶ τῆς ταφῆς 9
αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ὅτι ἀνομίαν
οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ Κύ- 10
ριος βούλεται καθαρίσαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς πληγῆς· ἐὰν δῶται περὶ
ἁμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὄψεται σπέρμα μακρόβιον· καὶ βούλε-
ται Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ, δεῖξαι αὐτῷ φῶς, καὶ πλάσαι τῇ συνέσει, δικαιῶσαι δί- 11
καιον εὖ δουλεύοντα πολλοῖς, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς
ἀνοίσει. Διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλοὺς, καὶ τῶν ἰσχυ- 12
ρῶν μεριεῖ σκῦλα· ἀνθ᾿ ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ,
καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη, καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν ἀ-
νήνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν παρεδόθη.

ΚΕΦ. ΝΔ'. LIV.

1 ΕΥΦΡΑΝΘΗΤΙ στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον καὶ
τέρπου ἡ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον,
2 ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα· εἶπε γὰρ Κύριος. Πλάτυνον τὸν τόπον
τῆς σκηνῆς σου, καὶ τῶν αὐλαιῶν σου, πῆξον, μὴ φείσῃ, μά-
κρυνον τὰ σχοινίσματά σου, καὶ τοὺς πασσάλους σου κατίσχυ-
3 σον· ἔτι εἰς τὰ δεξιὰ καὶ εἰς τὰ ἀριστερὰ ἐκπέτασον· καὶ τὸ
σπέρμα σου ἔθνη κληρονομήσει, καὶ πόλεις ἠρημωμένας κατοι-
4 κήσεις. Μὴ φοβοῦ, ὅτι κατῃσχύνθης, μηδὲ ἐντραπῇς, ὅτι ὠνει-
δίσθης, ὅτι αἰσχύνην αἰώνιον ἐπιλήσῃ, καὶ ὄνειδος τῆς χηρείας
5 σου οὐ μὴ μνησθήσῃ ἔτι. Ὅτι Κύριος ὁ ποιῶν σε, Κύριος Σα-
βαὼθ ὄνομα αὐτῷ· καὶ ὁ ῥυσάμενός σε, Θεὸς ἅγιος, Ἰσραὴλ, πά-
6 σῃ τῇ γῇ κληθήσεται. Οὐχ ὡς γυναῖκα καταλελειμμένην καὶ
ὀλιγόψυχον κέκληκέ σε Κύριος, οὐδ' ὡς γυναῖκα ἐκ νεότητος
7 μεμισημένην, εἶπεν ὁ Θεός σου. Χρόνον μικρὸν κατέλιπόν σε,
8 καὶ μετὰ ἐλέους μεγάλου ἐλεήσω σε. Ἐν θυμῷ μικρῷ ἀπέστρε-
ψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐν ἐλέει αἰωνίῳ ἠλέησά σε·
9 εἶπεν ὁ ῥυσάμενός σε Κύριος, ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπὶ Νῶε τοῦτό
μοι ἐστὶ, καθότι ὤμοσα αὐτῷ ἐν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ τῇ γῇ,
10 μὴ θυμωθήσεσθαι ἐπὶ σοὶ ἔτι, μηδὲ ἐν ἀπειλῇ σου τὰ ὄρη με-
ταστήσασθαι, οὐδὲ οἱ βουνοί σου μετακινηθήσονται· οὕτως οὐδὲ
τὸ παρ' ἐμοῦ σοι ἔλεος ἐκλείψει, οὐδὲ ἡ διαθήκη τῆς εἰρήνης
11 σου οὐ μὴ μεταστῇ· εἶπε γὰρ Κύριος ἵλεώς σοι. Ταπεινὴ καὶ
ἀκατάστατος οὐ παρεκλήθης· ἰδοὺ ἐγὼ ἑτοιμάζω σοι ἄνθρακα
12 τὸν λίθον σου, καὶ τὰ θεμέλιά σου σάπφειρον, καὶ θήσω τὰς
ἐπάλξεις σου ἴασπιν, καὶ τὰς πύλας σου λίθους κρυστάλλου, καὶ
13 τὸν περίβολόν σου λίθους ἐκλεκτούς. Καὶ πάντας τοὺς υἱούς σου
14 διδακτοὺς Θεοῦ, καὶ ἐν πολλῇ εἰρήνῃ τὰ τέκνα σου. Καὶ ἐν δι-
καιοσύνῃ οἰκοδομηθήσῃ, ἀπέχου ἀπὸ ἀδίκου, καὶ οὐ φοβηθήσῃ,
15 καὶ τρόμος οὐκ ἐγγιεῖ σοι. Ἰδοὺ προσήλυτοι προσελεύσονταί σοι
16 δι' ἐμοῦ, καὶ παροικήσουσί σοι, καὶ ἐπὶ σὲ καταφεύξονται. Ἰδοὺ
ἐγὼ κτίζω σε, οὐχ ὡς χαλκεὺς φυσῶν ἐν πυρὶ ἄνθρακας, καὶ
ἐκφέρων σκεῦος εἰς ἔργον· ἐγὼ δὲ ἔκτισά σε, οὐκ εἰς ἀπώλειαν
17 φθεῖραι. Πᾶν σκεῦος σκευαστὸν ἐπὶ (δὲ) σὲ, οὐκ εὐοδωθήσεται,

καὶ πᾶσα φωνὴ ἣ ἀναστήσεται ἐπὶ σὲ εἰς κρίσιν· πάντας αὐτοὺς ἡττήσεις, οἱ δὲ ἔνοχοί σου ἔσονται ἐν αὐτῇ. Ἔστι κληρονομία τοῖς θεραπεύουσι Κύριον, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι δίκαιοι, λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. ΝΕ΄. LV.

ΟΙ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ, καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀρ- 1
γύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε, καὶ φάγετε καὶ πορεύεσθε καὶ ἀ-
γοράσατε ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἶνον καὶ στέαρ. Ἱνατί τιμᾶσθε 2
ἀργυρίου ἐν οὐκ ἄρτοις καὶ τὸν μόχθον ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν;
ἀκούσατε ἀκοήν μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθὰ, καὶ ἐντρυφήσει ἐν
ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὠτίοις ὑμῶν, καὶ ἐπα- 3
κολουθήσατε ταῖς ὁδοῖς μου· ἐπακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀ-
γαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν, καὶ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον,
τὰ ὅσια Δαυὶδ τὰ πιστά. Ἰδοὺ μαρτύριον ἐν ἔθνεσι δέδωκα αὐ- 4
τὸν ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα ἔθνεσιν. Ἰδοὺ ἔθνη ἃ οὐκ ᾔδεισάν 5
σε, ἐπικαλέσονταί σε, καὶ λαοὶ οἳ οὐκ ἐπίστανταί σε, ἐπὶ σὲ κα-
ταφεύξονται, ἕνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ,
ὅτι ἐδόξασέ σε. Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ἐν τῷ εὑρίσκειν αὐτὸν 6
ἐπικαλέσασθε· ἡνίκα ἂν ἐγγίζει ὑμῖν, ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς 7
ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἄνομος τὰς βουλὰς αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρα-
φήτω ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεται, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἁμαρ-
τίας ὑμῶν. Οὐ γάρ εἰσιν αἱ βουλαί μου ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, οὐδὲ 8
ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν αἱ ὁδοί μου, λέγει Κύριος. Ἀλλ' ὡς ἀπέχει ὁ 9
οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν,
καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὡς γὰρ ἐὰν κα- 10
ταβῇ ὁ ὑετὸς ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ
ἐκεῖ ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ βλαστήσει, καὶ
δώσει σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν, οὕτως ἔσται 11
τὸ ῥῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀπο-
στραφῇ πρός με κενὸν, ἕως ἂν συντελεσθῇ ὅσα ἠθέλησα, καὶ
εὐοδώσω τὰς ὁδούς σου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὐ- 12
φροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε· τὰ γὰρ ὄρη
καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα
τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσει τοῖς κλάδοις, καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς 13

ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κονύζης ἀναβήσεται μυρσίνη· καὶ ἔσται Κύριος εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.

ΚΕΦ. Nϛ'. LVI.

1 ΤΑΔΕ λέγει Κύριος· φυλάσσεσθε κρίσιν, καὶ ποιήσατε δι-
καιοσύνην, ἤγγισε γὰρ τὸ σωτήριόν μου παραγίνεσθαι, καὶ τὸ
2 ἔλεός μου ἀποκαλυφθῆναι. Μακάριος ἀνὴρ ὁ ποιῶν ταῦτα, καὶ
ἄνθρωπος ὁ ἀντεχόμενος αὐτῶν, καὶ φυλάσσων τὰ σάββατα μὴ
3 βεβηλοῦν, καὶ διατηρῶν τὰς χεῖρας αὐτοῦ μὴ ποιεῖν ἀδίκημα. Μὴ
λεγέτω ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσκείμενος πρὸς Κύριον, λέγων· ἀφο-
ρισμῷ ἀφοριεῖ με ἄρα Κύριος ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ μὴ λε-
4 γέτω ὁ εὐνοῦχος, ὅτι ἐγώ εἰμι ξύλον ξηρόν. Ὅτι τάδε λέγει
Κύριος τοῖς εὐνούχοις, ὅσοι ἂν φυλάξωνται τὰ σάββατά μου,
καὶ ἐκλέξωνται ἃ ἐγὼ θέλω, καὶ ἀντέχωνται τῆς διαθήκης
5 μου, δώσω αὐτοῖς ἐν τῷ οἴκῳ μου, καὶ ἐν τῷ τείχει μου τόπον ὀ-
νομαστὸν, κρείττω υἱῶν καὶ θυγατέρων, ὄνομα αἰώνιον δώσω αὐ-
6 τοῖς, καὶ οὐκ ἐκλείψει. Καὶ τοῖς ἀλλογενέσι τοῖς προσκειμένοις
πρὸς Κύριον δουλεύειν αὐτῷ, καὶ ἀγαπᾷν τὸ ὄνομα Κυρίου, τοῦ
εἶναι αὐτῷ εἰς δούλους καὶ δούλας, καὶ πάντας τοὺς φυλασσο-
μένους τὰ σάββατά μου μὴ βεβηλοῦν, καὶ ἀντεχομένους τῆς
7 διαθήκης μου, εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, καὶ εὐ-
φρανῶ αὐτοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τῆς προσευχῆς μου· τὰ ὁλοκαυτώματα
αὐτῶν, καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν ἔσονται δεκταὶ ἐπὶ τοῦ θυσιαστη-
ρίου μου· ὁ γὰρ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς
8 ἔθνεσιν, εἶπε Κύριος ὁ συνάγων τοὺς διεσπαρμένους Ἰσραὴλ,
9 ὅτι συνάξω ἐπ' αὐτὸν συναγωγήν. Πάντα τὰ θηρία τὰ ἄγρια,
10 δεῦτε, φάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Ἴδετε ὅτι πάντες
ἐκτετύφλωνται, οὐκ ἔγνωσαν φρονῆσαι, πάντες κύνες ἐνεοὶ οὐ
δυνήσονται ὑλακτεῖν, ἐνυπνιαζόμενοι κοίτην, φιλοῦντες νυστάξαι.
11 Καὶ οἱ κύνες ἀναιδεῖς τῇ ψυχῇ, οὐκ εἰδότες πλησμονήν· καὶ
εἰσι πονηροὶ οὐκ εἰδότες σύνεσιν, πάντες (ἐν) ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν
12 ἐξηκολούθησαν, ἕκαστος κατὰ τὸ ἑαυτοῦ ἀπ' ἄκρου αὐτοῦ. Δεῦτε,
λάβωμεν οἶνον, καὶ οἰνοφλυγήσωμεν μέθην, καὶ ἔσται τοιαύτη
ἡμέρα αὔριον, μεγάλη περισσῶς σφόδρα.

ΚΕΦ. ΝΖ'. LVII.

ΙΔΕΤΕ ὡς ὁ δίκαιος ἀπώλετο, καὶ οὐδεὶς ἀνὴρ ἐκδέχεται τῇ 1
καρδίᾳ, καὶ ἄνδρες δίκαιοι αἴρονται, καὶ οὐδεὶς κατανοεῖ· ἀπὸ
γὰρ προσώπου ἀδικίας ἦρται ὁ δίκαιος, ἔσται ἐν εἰρήνῃ ἡ ταφὴ 2
αὐτοῦ, ἦρται ἐκ τοῦ μέσου. Ὑμεῖς δὲ προσαγάγετε ὧδε υἱοὶ 3
ἄνομοι, σπέρμα μοιχῶν καὶ πόρνης· ἐν τίνι ἐνετρυφήσατε; καὶ 4
ἐπὶ τίνα ἠνοίξατε τὸ στόμα ὑμῶν; καὶ ἐπὶ τίνα ἐχαλάσατε τὴν
γλῶσσαν ὑμῶν; οὐχ ὑμεῖς ἐστὲ τέκνα ἀπωλείας; σπέρμα ἄνο-
μον; Οἱ παρακαλοῦντες ἐπὶ τὰ εἴδωλα ὑπὸ δένδρα δασέα, σφά- 5
ζοντες τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν ταῖς φάραγξιν ἀναμέσον ἄκρων τῶν
πετρῶν ἐν ταῖς μερίσι φάραγγος. Ἐκείνη σου ἡ μερὶς, οὗτός 6
σου ὁ κλῆρος· κἀκείνοις ἐξέχεας σπονδὰς, κἀκείνοις ἀνήνεγκας
θυσίας· ἐπὶ τούτοις οὖν οὐκ ὀργισθήσομαι; Ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν 7
καὶ μετέωρον, ἐκεῖ σου ἡ κοίτη, καὶ ἐκεῖ ἀνεβίβασας θυσιάσαι
θυσίας· καὶ ὀπίσω τῶν σταθμῶν τῆς θύρας σου ἔθηκας μνημό- 8
συνά σου· Ὤιου, ὅτι ἐὰν ἀπ' ἐμοῦ ἀποστῇς, πλεῖόν τι ἕξεις·
ἐπλάτυνας τὴν κοίτην σου, καὶ διέθου σεαυτῇ παρ' αὐτῶν· ἠ-
γάπησας τοὺς κοιμωμένους μετὰ σοῦ, καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορ- 9
νείαν σου μετ' αὐτῶν, καὶ πολλοὺς ἐποίησας τοὺς μακρὰν ἀπὸ
σοῦ, καὶ ἀπέστειλας πρέσβεις ὑπὲρ τὰ ὅριά σου, (καὶ ἀπέστρε-
ψας) καὶ ἐταπεινώθης ἕως ᾅδου. Ταῖς πολυοδίαις σου ἐκοπίασας, 10
καὶ οὐκ εἶπας· παύσομαι· ἐνισχύουσα (ὅτι) ἔπραξας ταῦτα, διὰ
τοῦτο οὐ κατεδεήθης μου σύ. Τίνα εὐλαβηθεῖσα ἐφοβήθης, καὶ 11
ἐψεύσω με, καὶ οὐκ ἐμνήσθης μου, οὐδὲ ἔλαβές με εἰς τὴν διά-
νοιαν οὐδὲ εἰς τὴν καρδίαν σου; κἀγώ σε εἴδων παρορῶ, καὶ ἐμὲ,
οὐκ ἐφοβήθης. Κἀγὼ ἀπαγγελῶ τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ τὰ 12
κακά σου, ἃ οὐκ ὠφελήσουσί σε· ὅταν ἀναβοήσῃς, ἐξελέσθωσάν 13
σε ἐν τῇ θλίψει σου· τούτους γὰρ πάντας ἄνεμος λήψεται, καὶ
ἀποίσει καταιγίς· Οἱ δὲ ἀντεχόμενοί μου κτήσονται γῆν, καὶ
κληρονομήσουσι τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου. Καὶ ἐροῦσι· καθαρίσατε 14
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ὁδοὺς, καὶ ἄρατε σκῶλα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τοῦ
λαοῦ μου. Ὅτι τάδε λέγει Κύριος ὁ ὕψιστος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς 15
κατοικῶν τὸν αἰῶνα, ἅγιος ἐν ἁγίοις ὄνομα αὐτῷ, (Κύριος) ὕ-
ψιστος ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος, καὶ ὀλιγοψύχοις διδοὺς μακρο-

θυμίαν, καὶ διδοὺς ζωὴν τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν· καὶ
16 οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἐκδικήσω ὑμᾶς, οὐδὲ διαπαντὸς ὀργισθήσομαι
ὑμῖν· πνεῦμα γὰρ παρ' ἐμοῦ ἐξελεύσεται, καὶ πνοὴν πᾶσαν
17 ἐγὼ ἐποίησα. Διὰ ἁμαρτίαν βραχύ τι ἐλύπησα αὐτὸν, καὶ ἐπάταξα
αὐτὸν, καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτοῦ, καὶ
ἐλυπήθη, καὶ ἐπορεύθη στυγνὸς ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς καρδίας αὐτοῦ·
18 τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἑώρακα, καὶ ἰασάμην αὐτὸν, καὶ παρεκάλεσα
αὐτὸν, καὶ ἔδωκα αὐτῷ παράκλησιν ἀληθινὴν, καὶ τοῖς παθη-
19 νοῖς αὐτοῦ· κτίζων καρπὸν χειλέων εἰρήνην ἐπ' εἰρήνην τοῖς μα-
κρὰν καὶ τοῖς ἐγγὺς οὖσι. Καὶ εἶπε Κύριος· ἰάσομαι αὐτούς.
20 Οἱ δὲ ἄδικοι ὡς θάλασσα οὕτως κλυδωνισθήσονται, καὶ ἀνα-
παύσασθαι οὐ δυνήσονται· καὶ ἀποβάλλεται ὕδωρ αὐτῆς κατα-
21 πάτημα καὶ πηλόν. Οὐκ ἔστι χαίρειν τοῖς ἀσεβέσιν, εἶπεν (Κύ-
ριος) ὁ Θεός.

ΚΕΦ. ΝΗ'. LVIII.

1 ΑΝΑΒΟΗΣΟΝ ἐν ἰσχύϊ, καὶ μὴ φείσῃ, ὡς σάλπιγγα ὕψωσον
τὴν φωνήν σου, καὶ ἀνάγγειλον τῷ λαῷ μου τὰ ἁμαρτήματα
2 αὐτῶν, καὶ τῷ οἴκῳ Ἰακὼβ τὰς ἀνομίας αὐτῶν. Ἐμὲ ἡμέραν
ἐξ ἡμέρας ζητήσουσι, καὶ γνῶναί μου τὰς ὁδοὺς ἐπιθυμοῦσιν,
ὡς λαὸς ὁ δικαιοσύνην (Θεοῦ) πεποιηκὼς, καὶ κρίσιν Θεοῦ αὐ-
τοῦ μὴ ἐγκαταλελοιπώς· αἰτοῦσί με νῦν κρίσιν δικαίαν, καὶ ἐγ-
3 γίζειν Θεῷ ἐπιθυμοῦσι, λέγοντες· τί ὅτι ἐνηστεύσαμεν, καὶ οὐκ
εἶδες; ἐταπεινώσαμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔγνως; ἐν γὰρ
ταῖς ἡμέραις τῶν νηστειῶν ὑμῶν εὑρίσκετε τὰ θελήματα ὑμῶν,
4 καὶ πάντας τοὺς ὑποχειρίους ὑμῶν ὑπονύσσετε. Ἰδοὺ εἰς κρίσεις
καὶ μάχας νηστεύετε, καὶ τύπτετε πυγμαῖς ταπεινόν· ἱνατί μοι
νηστεύετε ὡς σήμερον, ἀκουσθῆναι ἐν κραυγῇ τὴν φωνὴν ὑμῶν;
5 Οὐ ταύτην τὴν νηστείαν ἐξελεξάμην, καὶ ἡμέραν ταπεινοῦν ἄν-
θρωπον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, οὐδ' ἂν κάμψῃς ὡς κρίκον τὸν τρά-
χηλόν σου, καὶ σάκκον καὶ σποδὸν ὑποστρώσῃ, οὐδ' οὕτως κα-
6 λέσετε νηστείαν καὶ ἡμέραν δεκτὴν τῷ Κυρίῳ. Οὐχὶ τοιαύτην
νηστείαν ἐγὼ ἐξελεξάμην, λέγει Κύριος, ἀλλὰ λύε πάντα σύν-
δεσμον ἀδικίας, διάλυε στραγγαλιὰς βιαίων συναλλαγμάτων, ἀ-
πόστελλε τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, καὶ πᾶσαν συγγραφὴν ἄδι-

κον διάσπα. Διάθρυπτε πεινῶντι τὸν ἄρτον σου, καὶ πτωχοὺς ἀ- 7
στέγους εἴσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου· ἐὰν ἴδῃς γυμνὸν, περίβαλε, καὶ
ἀπὸ τῶν οἰκείων τοῦ σπέρματός σου οὐχ ὑπερόψῃ· τότε ῥαγή- 8
σεται πρώϊμον τὸ φῶς σου, καὶ τὰ ἰάματά σου ταχὺ ἀνατελεῖ·
καὶ προπορεύσεται ἔμπροσθέν σου ἡ δικαιοσύνη σου, καὶ ἡ δόξα
τοῦ Θεοῦ περιστελεῖ σε. Τότε βοήσῃ, καὶ ὁ Θεὸς εἰσακούσεταί 9
σου, ἔτι λαλοῦντός σου ἐρεῖ, ἰδοὺ πάρειμι· ἐὰν ἀφέλῃς ἀπὸ σοῦ
σύνδεσμον καὶ χειροτονίαν, καὶ ῥῆμα γογγυσμοῦ, καὶ δῷς πει- 10
νῶντι τὸν ἄρτον σου ἐκ ψυχῆς σου, καὶ ψυχὴν τεταπεινωμένην
ἐμπλήσῃς, τότε ἀνατελεῖ ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς σου, καὶ τὸ σκό-
τος σου ὡς μεσημβρία, καὶ ἔσται ὁ Θεός σου μετὰ σοῦ διαπαντός· 11
καὶ ἐμπλησθήσῃ καθάπερ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου, καὶ τὰ ὀστᾶ σου
πιανθήσεται, καὶ ἔσται ὡς κῆπος μεθύων, καὶ ὡς πηγὴ ὕδατος, ἣν
μὴ ἐξέλιπεν ὕδωρ· καὶ τὰ ὀστᾶ σου ὡς βοτάνη ἀνατελεῖ καὶ πιαν-
θήσεται, καὶ κληρονομήσουσι γενεὰς γενεῶν. Καὶ οἰκοδομηθήσον- 12
ταί σου αἱ ἔρημοι αἰώνιοι, καὶ ἔσται σου τὰ θεμέλια αἰώνια,
γενεῶν γενεαῖς ἀναστήσεις· καὶ κληθήσῃ οἰκοδόμος φραγμῶν,
καὶ τοὺς τρίβους τοὺς ἀναμέσον παύσεις. Ἐὰν ἀποστρέψῃς τὸν 13
πόδα σου ἀπὸ τῶν σαββάτων τοῦ μὴ ποιεῖν τὰ θελήματά σου
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἁγίᾳ, καὶ καλέσεις τὰ σάββατα τρυφερὰ, ἅγια
τῷ Θεῷ (σου) δεδοξασμένα, καὶ δοξάσῃς αὐτὰ, οὐκ ἀρεῖς τὸν
πόδα σου ἐπ' ἔργῳ, οὐδὲ λαλήσεις λόγον ἐν ὀργῇ ἐκ τοῦ στό-
ματός σου, καὶ ἔσῃ πεποιθὼς ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀναβιβάσει σε 14
ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, καὶ ψωμιεῖ σε τὴν κληρονομίαν Ἰακὼβ
τοῦ πατρός σου· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

ΚΕΦ. ΝΘ'. LIX.

ΜΗ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ Κυρίου τοῦ σῶσαι; ἢ ἐβάρυνε τὸ οὖς 1
αὐτοῦ τοῦ μὴ εἰσακοῦσαι; Ἀλλὰ τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν διϊστῶσιν 2
ἀναμέσον ὑμῶν καὶ ἀναμέσον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας
ὑμῶν ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν τοῦ μὴ ἐλεῆσαι.
Αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν μεμολυμμέναι αἵματι, καὶ οἱ δάκτυλοι ὑ- 3
μῶν ἐν ἁμαρτίαις, τὰ δὲ χείλη ὑμῶν ἐλάλησεν ἀνομίαν, καὶ ἡ
γλῶσσα ὑμῶν ἀδικίαν μελετᾷ. Οὐδεὶς λαλεῖ δίκαια, οὐδὲ ἔστι 4
κρίσις ἀληθινή· πεποίθασιν ἐπὶ ματαίοις, καὶ λαλοῦσι κενὰ, ὅτι

5 κύουσι πόνον, καὶ τίκτουσιν ἀνομίαν. Ὠὰ ἀσπίδων ἔῤῥηξαν, καὶ
ἱστὸν ἀράχνης ὑφαίνουσι, καὶ ὁ μέλλων τῶν ὠῶν αὐτῶν φαγεῖν,
6 συντρίψας οὔριον, εὗρε καὶ ἐν αὐτῷ βασιλίσκον. Ὁ ἱστὸς αὐτῶν
οὐκ ἔσται εἰς ἱμάτιον, οὐδὲ μὴ περιβάλωνται ἀπὸ τῶν ἔργων
αὐτῶν· τὰ γὰρ ἔργα αὐτῶν, ἔργα ἀνομίας, καὶ ἔργον ἀδικίας ἐν
7 χερσὶν αὐτῶν. Οἱ δὲ πόδες αὐτῶν ἐπὶ πονηρίαν τρέχουσι, τα-
χινοὶ ἐκχέαι αἷμα ἀναίτιον, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν, διαλο-
γισμοὶ ἀφρόνων· σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν,
8 καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν, καὶ οὐκ ἔστι κρίσις ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτῶν· αἱ γὰρ τρίβοι αὐτῶν διεστραμμέναι, ἃς διοδεύουσι, καὶ
9 οὐκ οἴδασιν εἰρήνην. Διὰ τοῦτο ἀπέστη ἡ κρίσις ἀπ᾽ αὐτῶν, καὶ
οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτοὺς δικαιοσύνη· ὑπομεινάντων αὐτῶν φῶς
ἐγένετο αὐτοῖς σκότος, μείναντες αὐγὴν ἐν ἀωρίᾳ περιεπάτησαν.
10 Ψηλαφήσουσιν ὡς τυφλοὶ τοῖχον, καὶ ὡς οὐχ ὑπαρχόντων ὀφθαλ-
μῶν ψηλαφήσουσι, καὶ πεσοῦνται ἐν μεσημβρίᾳ ὡς ἐν μεσο-
11 νυκτίῳ, ὡς ἀποθνήσκοντες στενάξουσιν, ὡς ἄρκος καὶ ὡς πε-
ριστερὰ ἅμα πορεύσονται· ἀνεμείναμεν κρίσιν, καὶ οὐκ ἔστι σω-
12 τηρία, μακρὰν ἀφέστηκεν ἀφ᾽ ἡμῶν. Πολλὴ γὰρ ἡμῶν ἡ ἀνο-
μία ἐναντίον σου, καὶ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν· αἱ
γὰρ ἀνομίαι ἡμῶν ἐν ἡμῖν, καὶ τὰ ἀδικήματα ἡμῶν ἔγνωμεν,
13 ἠσεβήσαμεν καὶ ἐψευσάμεθα ἐν Κυρίῳ, καὶ ἀπέστημεν ἀπὸ ὄπι-
σθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἐλαλήσαμεν ἄδικα, καὶ ἠπειθήσαμεν· ἐ-
κύομεν, καὶ ἐμελετήσαμεν ἀπὸ καρδίας ἡμῶν λόγους ἀδίκους,
14 καὶ ἀπεστήσαμεν ὀπίσω τὴν κρίσιν, καὶ ἡ δικαιοσύνη μακρὰν ἀ-
φέστηκεν ἀφ᾽ ἡμῶν· ὅτι κατηναλώθη ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἡ ἀ-
15 λήθεια, καὶ δι᾽ εὐθείας οὐκ ἠδύναντο διελθεῖν. Καὶ ἡ ἀλήθεια
ἦρται, καὶ μετέστησαν τὴν διάνοιαν αὐτῶν τοῦ συνιέναι· καὶ
16 εἶδε Κύριος, καὶ οὐκ ἤρεσεν αὐτῷ, ὅτι οὐκ ἦν κρίσις. Καὶ ἴδε,
καὶ οὐκ ἦν ἀνὴρ, καὶ κατενόησε, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντιληψόμενος,
καὶ ἠμύνατο αὐτοὺς τῷ βραχίονι αὐτοῦ, καὶ τῇ ἐλεημοσύνῃ
17 αὐτοῦ ἐστηρίσατο. Καὶ ἐνεδύσατο δικαιοσύνην ὡς θώρακα, καὶ
περιέθετο περικεφαλαίαν σωτηρίου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ περιε-
18 βάλετο ἱμάτιον ἐκδικήσεως καὶ τὸ περιβόλαιον ζήλου· ὡς ἀν-
ταποδώσων ἀνταπόδοσιν ὄνειδος τοῖς ὑπεναντίοις αὐτοῦ, ἄμυναν
τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ, ταῖς νήσοις ἀνταπόδομα ἀνταποδώσει.
19 Καὶ φοβηθήσονται οἱ ἀπὸ δυσμῶν τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ οἱ ἀπὸ

ἀνατολῶν ἡλίου τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ ἔνδοξον· ἥξει γὰρ ὡς πο-
ταμὸς βίαιος ἡ ὀργὴ παρὰ Κυρίου, ἥξει μετὰ θυμοῦ. Καὶ ἥξει 20
ἕνεκεν Σιὼν ὁ ῥυόμενος, καὶ ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακὼβ,
εἶπε Κύριος. Καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη, εἶπε Κύ- 21
ριος· τὸ πνεῦμα τὸ ἐμὸν, ὅ ἐστιν ἐπὶ σοὶ, καὶ τὰ ῥήματά μου,
ἃ ἔδωκα εἰς τὸ στόμα σου, οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἐκ τοῦ στόματός σου,
καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ σπέρματός σου, καὶ ἐκ τοῦ στόμα-
τος τοῦ σπέρματος τοῦ σπέρματός σου, εἶπε Κύριος ἀπὸ τοῦ νῦν
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

ΚΕΦ. Ξ'. LX.

1 ΦΩΤΙΖΟΥ, φωτίζου Ἱερουσαλὴμ, ἥκει γάρ σου τὸ φῶς, καὶ
2 ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκεν. Ὅτι ἰδοὺ σκότος καλύψει
γῆν, καὶ γνόφος ἐπ' ἔθνη, ἐπὶ δὲ σὲ φανήσεται Κύριος, καὶ ἡ
3 δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται. Καὶ πορεύσονται βασιλεῖς τῷ φω-
4 τί σου, καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητι τῆς ἀνατολῆς σου. Ἆρον κύ-
κλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε πάντα συνηγμένα τὰ τέκνα
σου· ἰδοὺ ἥκασι πάντες οἱ υἱοί σου μακρόθεν, καὶ αἱ θυγατέ-
5 ρες σου ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται. Τότε ὄψῃ, καὶ χαρήσῃ, καὶ φο-
βηθήσῃ, καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ, ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σὲ πλοῦ-
6 τος θαλάσσης, καὶ ἐθνῶν καὶ λαῶν, καὶ ἥξουσί σοι ἀγέλαι κα-
μήλων, καὶ καλύψουσί σε κάμηλοι Μαδιὰμ καὶ Γαιφά· πάντες
ἐκ Σαβὰ ἥξουσι φέροντες χρυσίον, καὶ λίβανον οἴσουσι, καὶ λί-
7 θον τίμιον, καὶ τὸ σωτήριον Κυρίου εὐαγγελιοῦνται. Καὶ πάντα
τὰ πρόβατα Κηδὰρ συναχθήσονται, καὶ οἱ κριοὶ Ναβαιὼθ ἥξουσί
σοι, καὶ ἀνενεχθήσεται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ ὁ
8 οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξασθήσεται. Τίνες οἵδε ὡς νεφέλαι
9 πέτανται, καὶ ὡς περιστεραὶ σὺν νεοσσοῖς; Ἐμὲ νῆσοι ὑπέμει-
ναν, καὶ πλοῖα Θαρσεὶς ἐν πρώτοις, ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μα-
κρόθεν, καὶ τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσὸν αὐτῶν μετ' αὐτῶν,
διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ ἅγιον, καὶ διὰ τὸ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ
10 ἔνδοξον εἶναι. Καὶ οἰκοδομήσουσιν υἱοὶ ἀλλογενεῖς τὰ τείχη σου,
καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονταί σοι· διὰ γὰρ ὀργήν μου
11 ἐπάταξά σε, καὶ διὰ ἔλεός μου ἠγάπησά σε. Καὶ ἀνοιχθήσον-
ται αἱ πύλαι σου διαπαντὸς, ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσον-
ται, εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δύναμιν ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγο-

12 μένους. Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, οἵτινες οὐ δου-
λεύσουσί σοι, ἀπολοῦνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημίᾳ ἐρημωθήσονται.
13 Καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σὲ ἥξει, ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ
καὶ κέδρῳ, ἅμα δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου, καὶ τὸν τό-
14 πον τῶν ποδῶν μου δοξάσω. Καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδοικό-
τες υἱοὶ ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε, καὶ προσκυνή-
σουσιν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σου πάντες οἱ παροξύναντές σε·
15 καὶ κληθήσῃ πόλις Κυρίου, Σιὼν ἁγίου Ἰσραήλ. Διὰ τὸ γεγε-
νῆσθαί σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ μεμισημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ
βοηθῶν· καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεῶν γε-
16 νεαῖς. Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγε-
σαι, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων σε, καὶ ἐξαιρούμενός
17 σε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ. Καὶ ἀντὶ χαλκοῦ οἴσω σοι χρυσίον, ἀντὶ
δὲ σιδήρου οἴσω σοι ἀργύριον, ἀντὶ δὲ ξύλων, οἴσω σοι χαλ-
κὸν, ἀντὶ δὲ λίθων, σίδηρον· καὶ δώσω τοὺς ἄρχοντάς σου ἐν
18 εἰρήνῃ, καὶ τοὺς ἐπισκόπους σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ οὐκ ἀκου-
σθήσεται ἔτι ἀδικία ἐν τῇ γῇ σου, οὐδὲ σύντριμμα, οὐδὲ τα-
λαιπωρία ἐν τοῖς ὁρίοις σου, ἀλλὰ κληθήσεται σωτήριον τὰ τεί-
19 χη σου, καὶ αἱ πύλαι σου γλύμμα. Καὶ οὐκ ἔσται σοι ἔτι ὁ ἥ-
λιος εἰς φῶς ἡμέρας, οὐδὲ ἀνατολὴ σελήνης φωτιεῖ σοι τὴν νύ-
κτα, ἀλλ' ἔσται σοι Κύριος φῶς αἰώνιον, καὶ ὁ Θεός σου δόξα
20 σου. Οὐ γὰρ δύσεται ὁ ἥλιός σου, καὶ ἡ σελήνη σοι οὐκ ἐκλείψει·
ἔσται γὰρ Κύριός σοι φῶς αἰώνιον, καὶ ἀναπληρωθήσονται αἱ
21 ἡμέραι τοῦ πένθους σου, καὶ ὁ λαός σου πᾶς δίκαιος, καὶ διὰ
αἰῶνος κληρονομήσουσι τὴν γῆν, φυλάσσων τὸ φύτευμα, ἔργα
22 χειρῶν αὐτοῦ εἰς δόξαν. Ὁ ὀλιγοστὸς ἔσται εἰς χιλιάδας, καὶ
ὁ ἐλάχιστος εἰς ἔθνος μέγα· ἐγὼ Κύριος κατὰ καιρὸν συνάξω
αὐτούς.

ΚΕΦ. ΞΑ'. LXI.

1 ΠΝΕΥΜΑ Κυρίου ἐπ' ἐμὲ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με Κύριος·
εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντε-
τριμμένους τῇ καρδίᾳ, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, καὶ τυφλοῖς
2 ἀνάβλεψιν, καλέσαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτὸν, καὶ ἡμέραν ἀντα-
ποδόσεως τῷ Θεῷ ἡμῶν, παρακαλέσαι πάντας τοὺς πενθοῦντας,
3 δοθῆναι τοῖς πενθοῦσι Σιὼν δοῦναι αὐτοῖς δόξαν ἀντὶ σποδοῦ, ἀ-

λειμμα εὐφροσύνης τοῖς πενθοῦσι, καταστολὴν δόξης ἀντὶ πνεύ-
ματος ἀκηδίας· καὶ κληθήσονται γενεαὶ δικαιοσύνης, φύτευμα
Κυρίου εἰς δόξαν· καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐρήμους αἰωνίας, ἐξερημω- 4
μένας προτέρων ἐξαναστήσουσι, καὶ καινιοῦσι πόλεις ἐρήμους, ἐ-
ξερημωμένας εἰς γενεὰς καὶ γενεάς. Καὶ ἥξουσιν ἀλλογενεῖς ποι- 5
μαίνοντες τὰ πρόβατά σου, καὶ ἀλλόφυλοι ἀροτῆρες καὶ ἀμπε-
λουργοὶ ὑμῶν· Ὑμεῖς δὲ ἱερεῖς Κυρίου κληθήσεσθε, (καὶ) λει- 6
τουργοὶ Θεοῦ ἡμῶν, ῥηθήσεται ὑμῖν· ἰσχὺν ἐθνῶν κατέδεσθε,
καὶ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν θαυμασθήσεσθε. Ἀντὶ τῆς αἰσχύνης 7
ὑμῶν διπλᾶς καὶ ἐντροπῆς ἀγαλλιάσονται μερὶς αὐτῶν· οὕτως
ἐκ δευτέρας κληρονομήσουσι τὴν γῆν, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑ-
πὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ ἀγαπῶν δικαιο- 8
σύνην, καὶ μισῶν ἁρπάγματα ἐξ ἀδικίας· καὶ δώσω τὸν μόχθον
αὐτῶν δικαίοις, καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς. Καὶ 9
γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν, καὶ τὰ ἔκγονα
αὐτῶν ἐν μέσῳ τῶν λαῶν· πᾶς ὁ ὁρῶν αὐτοὺς ἐπιγνώσεται αὐ-
τούς, ὅτι οὗτοί εἰσι σπέρμα ηὐλογημένον ὑπὸ Θεοῦ, καὶ ἐν εὐ- 10
φροσύνῃ εὐφρανθήσονται ἐπὶ Κύριον. Ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχή μου
ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα
εὐφροσύνης· ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην
κατεκόσμησέ με κόσμῳ. Καὶ ὡς γῆ αὔξουσα τὸ ἄνθος αὐτῆς, 11
καὶ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ ἀνατέλλει· οὕτως ἀνατελεῖ
Κύριος Κύριος δικαιοσύνην καὶ ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν
ἐθνῶν.

ΚΕΦ. ΞΒ΄. LXII.

ΔΙΑ Σιὼν οὐ σιωπήσομαι, καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ οὐκ ἀνήσω, 1
ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς δικαιοσύνη αὐτῆς, τὸ δὲ σωτήριόν μου ὡς
λαμπὰς καυθήσεται. Καὶ ὄψονται ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ 2
πάντες βασιλεῖς τὴν δόξαν σου, καὶ καλέσει σε τὸ ὄνομά σου τὸ
καινόν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό. Καὶ ἔσῃ στέφανος κάλλους ἐν 3
χειρὶ Κυρίου, καὶ διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου. Καὶ 4
οὐκέτι κληθήσῃ καταλελειμμένη, καὶ ἡ γῆ σου οὐ κληθήσεται
ἔτι ἔρημος· σοὶ γὰρ κληθήσεται θέλημα ἐμόν, καὶ τῇ γῇ σου οἰ-
κουμένη· Ὅτι εὐδόκησε Κύριος ἐν σοί, καὶ ἡ γῆ σου συνοικηθή-
σεται. Καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ, οὕτως κατοικήσουσιν 5

οἱ υἱοί σου μετὰ σοῦ· καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμ-
6 φίος ἐπὶ νύμφῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοί. Καὶ ἐπὶ
τῶν τειχέων σου Ἱερουσαλὴμ κατέστησα φύλακας ὅλην τὴν ἡμέ-
ραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα, οἳ διὰ τέλους οὐ σιωπήσονται μιμνη-
7 σκόμενοι Κυρίου. Οὐκ ἔστι γὰρ ὑμῖν ὅμοιος· ἐὰν διορθώσῃ, καὶ
8 ποιήσῃ Ἱερουσαλὴμ ἀγαυρίαμα ἐπὶ τῆς γῆς. Ὤμοσε Κύριος
κατὰ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ, καὶ κατὰ τῆς ἰσχύος τοῦ βραχίονος
αὐτοῦ, εἰ ἔτι δώσω τὸν σῖτόν σου, καὶ τὰ βρώματά σου τοῖς
ἐχθροῖς σου, καὶ εἰ ἔτι πίονται υἱοὶ ἀλλότριοι τὸν οἶνόν σου, ἐφ' ᾧ
9 ἐμόχθησας, ἀλλ' ἢ οἱ συνάγοντες φάγονται αὐτὰ, καὶ αἰνέσουσι
Κύριον, καὶ οἱ συνάγοντες πίονται αὐτὰ ἐν ταῖς ἐπαύλεσι ταῖς
10 ἁγίαις μου. Πορεύεσθε, περιέλθετε διὰ τῶν πυλῶν μου, καὶ ὁ-
δοποιήσατε τῷ λαῷ μου· σκευάσατε τὴν ὁδὸν, καὶ ὁδοποιήσατε,
καὶ τοὺς λίθους τοὺς ἐκ τῆς ὁδοῦ διαῤῥίψατε· ἐξάρατε σύσση-
11 μον εἰς τὰ ἔθνη. Ἰδοὺ γὰρ Κύριος ἐποίησεν ἀκουστὸν ἕως ἐ-
σχάτου τῆς γῆς· εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σιὼν, ἰδού σοι ὁ σωτὴρ
παραγίνεται ἔχων τὸν ἑαυτοῦ μισθὸν μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔργον
12 αὐτοῦ πρὸ προσώπου αὐτοῦ. Καὶ καλέσει αὐτὸν λαὸν ἅγιον,
λελυτρωμένον ὑπὸ Κυρίου, σὺ δὲ κληθήσῃ ἐπιζητουμένη πόλις,
καὶ οὐκ ἐγκαταλελειμμένη.

ΚΕΦ ΞΓ'. LXIII.

1 ΤΙΣ οὗτος ὁ παραγινόμενος ἐξ Ἐδώμ; ἐρύθημα ἱμάτιον ἐκ
Βοσόρ; οὗτος ὡραῖος ἐν στολῇ αὐτοῦ, βίᾳ μετὰ ἰσχύος; ἐγὼ
2 διαλέγομαι δικαιοσύνην καὶ κρίσιν σωτηρίου. Διατί σου ἐρυθρὰ
τὰ ἱμάτια, καὶ τὰ ἐνδύματά σου ὡς ἀπὸ πατητοῦ ληνοῦ;
3 Πλήρης καταπεπατημένης, καὶ τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔστιν ἀνὴρ μετ'
ἐμοῦ; καὶ κατεπάτησα αὐτοὺς ἐν θυμῷ μου, καὶ κατέθλασα αὐ-
τοὺς, ἐν ὀργῇ μου, καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν, καὶ
4 πάντα τὰ ἐνδύματά μου ἐμόλυνα. Ἡμέρα γὰρ ἀνταποδόσεως ἐ-
5 πῆλθεν αὐτοῖς, καὶ ἐνιαυτὸς λυτρώσεως πάρεστι. Καὶ ἐπέβλε-
ψα, καὶ οὐδεὶς βοηθός· καὶ προσενόησα, καὶ οὐθεὶς ἀντελαμ-
βάνετο· καὶ ἐῤῥύσατο αὐτοὺς ὁ βραχίων μου, καὶ ὁ θυμός μου
6 ἐπέστη. Καὶ κατεπάτησα αὐτοὺς τῇ ὀργῇ μου, καὶ ἐμέθυσα αὐ-
7 τοὺς ἐν θυμῷ μου, καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν. Τὸν

ἔλεον Κυρίου ἐμνήσθην, τὰς ἀρετὰς Κυρίου ἐν πᾶσιν οἷς ὁ Κύ-
ριος ἡμῖν ἀνταποδίδωσι. Κύριος, κριτὴς ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ,
ἐπάγει ἡμῖν κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς δι-
καιοσύνης αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν, οὐχ ὁ λαός μου; τέκνα, καὶ οὐ 8
μὴ ἀθετήσωσι· καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν ἐκ πάσης θλίψεως 9
αὐτῶν· οὐ πρέσβυς, οὐδὲ ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς Κύριος ἔσωσεν
αὐτοὺς, διὰ τὸ ἀγαπᾷν αὐτοὺς καὶ φείδεσθαι αὐτῶν· καὶ αὐ-
τὸς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς, καὶ ὕψωσεν αὐ-
τοὺς πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος. Αὐτοὶ δὲ ἠπείθησαν, καὶ 10
παρώξυναν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον αὐτοῦ, καὶ ἐστράφη αὐτοῖς εἰς
ἔχθραν, καὶ αὐτὸς ἐπολέμησεν αὐτοὺς, καὶ ἐμνήσθη ἡμερῶν αἰω- 11
νίων Μωϋσῆ λαοῦ αὐτοῦ· ποῦ ὁ ἀναβιβάσας ἐκ τῆς θαλάσσης τὸν
ποιμένα τῶν προβάτων αὐτοῦ; ποῦ ἐστιν ὁ θεὶς ἐν αὐτοῖς τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον; Ὁ ἀγαγὼν τῇ δεξιᾷ Μωσῆν, ὁ βραχίων τῆς 12
δόξης αὐτοῦ; κατίσχυσεν ὕδωρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ποιῆσαι αὐ-
τῷ ὄνομα αἰώνιον. Καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς διὰ τῆς ἀβύσσου, ὡς ἵπ- 13
πον δι' ἐρήμου, καὶ οὐκ ἐκοπίασαν, καὶ ὡς κτήνη διὰ πεδίου, 14
Καὶ κατέβη πνεῦμα παρὰ Κυρίου, καὶ ὡδήγησεν αὐτούς· οὕτως
ἤγαγες τὸν λαόν σου ποιῆσαι σεαυτῷ ὄνομα δόξης. Ἐπίστρεψον 15
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου, καὶ δόξης
σοῦ· ποῦ ἐστιν ὁ ζῆλός σου καὶ ἡ ἰσχύς σου; ποῦ ἐστι τὸ πλῆ-
θος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὅτι ἀνέσχου ἡμῶν;
Σὺ γὰρ ἡμῶν εἶ πατὴρ, ὅτι Ἀβραὰμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς, καὶ Ἰσ- 16
ραὴλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς, ἀλλὰ σὺ, Κύριε, πατὴρ ἡμῶν, ῥῦσαι
ἡμᾶς, ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου ἐστιν ἐφ' ἡμᾶς. Τί ἐπλάνησας 17
ἡμᾶς, Κύριε, ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου; ἐσκλήρυνας ἡμῶν τὰς καρδίας,
τοῦ μὴ φοβεῖσθαί σε; ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὰς
φυλὰς τῆς κληρονομίας σου, ἵνα μικρὸν κληρονομήσωμεν τοῦ ὄρους 18
τοῦ ἁγίου σου· οἱ ὑπεναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τὸ ἁγίασμά
σου. Ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς, ὅτε οὐκ ἦρξας ἡμῶν, οὐδὲ 19
ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς.

ΚΕΦ. ΞΔ'. LXIV.

ΕΑΝ ἀνοίξῃς τὸν οὐρανὸν, τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη, 1
καὶ τακήσονται, ὡς κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς τήκεται, καὶ 2

κατακαύσει πῦρ τοὺς ὑπεναντίους, καὶ φανερὸν ἔσται τὸ ὄνομά
σου ἐν τοῖς ὑπεναντίοις σου· ἀπὸ προσώπου σου ἔθνη ταραχθή-
3 σονται, ὅταν ποιῇς τὰ ἔνδοξα· τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη.
4 Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν ἴδον
Θεὸν πλὴν σοῦ, καὶ τὰ ἔργα σου, ἃ ποιήσεις τοῖς ὑπομένου-
5 σιν ἔλεον. Συναντήσεται γὰρ ἔλεος τοῖς ποιοῦσι τὸ δίκαιον, καὶ
τῶν ὁδῶν σου μνησθήσονται· ἰδοὺ σὺ ὠργίσθης, καὶ ἡμεῖς ἡμάρ-
6 τομεν· διὰ τοῦτο ἐπλανήθημεν, καὶ ἐγενήθημεν ὡς ἀκάθαρτοι
πάντες ἡμεῖς, καὶ ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη
ἡμῶν· καὶ ἐξερύημεν ὡς φύλλα πάντες ἡμεῖς, διὰ τὰς ἀνομίας
7 ἡμῶν· οὕτως ἄνεμος οἴσει ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐπικαλούμενος
τὸ ὄνομά σου, καὶ ὁ μνησθεὶς ἀντιλαβέσθαι σου· ὅτι ἀπέστρεψας
τὸ πρόσωπόν σου ἀφ' ἡμῶν, καὶ παρέδωκας ἡμᾶς διὰ τὰς ἁμαρ-
8 τίας ἡμῶν. Καὶ νῦν, Κύριε, πατὴρ ἡμῶν σύ, ἡμεῖς δὲ πηλός,
καὶ σὺ πλάστης ἡμῶν· ἔργον τῶν χειρῶν σου πάντες ἡμεῖς.
9 Μὴ ὀργίζου ἡμῖν, Κύριε, ἕως σφόδρα, καὶ μὴ ἐν καιρῷ μνη-
σθῇς ἁμαρτιῶν ἡμῶν· καὶ νῦν ἐπίβλεψον, ὅτι λαός σου πάντες
10 ἡμεῖς. Πόλις τοῦ ἁγίου σου ἐγενήθη ἔρημος, Σιὼν ὡς ἔρημος
11 ἐγενήθη, Ἱερουσαλὴμ εἰς κατάραν. Ὁ οἶκος τὸ ἅγιον ἡμῶν
καὶ ἡ δόξα ἣν ηὐλόγησαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἐγενήθη πυρίκαυ-
12 στος, καὶ πάντα τὰ ἔνδοξα ἡμῶν συνέπεσε. Καὶ ἐπὶ πᾶσι
τούτοις ἀνέσχου, Κύριε, καὶ ἐσιώπησας, καὶ ἐταπείνωσας ἡμᾶς
ἕως σφόδρα.

ΚΕΦ. ΞΕ'. LXV.

1 ΕΜΦΑΝΗΣ ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν, εὑρέθην τοῖς
ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν· εἶπα, ἰδού εἰμι, ἰδού εἰμι, τῷ ἔθνει, οἵτινες
2 οὐκ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομά μου. Ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου ὅλην
τὴν ἡμέραν πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα, οἳ οὐκ
ἐπορεύθησαν ὁδῷ ἀληθινῇ, ἀλλ' ὀπίσω τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν,
3 ὁ λαὸς οὗτος ὁ παροξύνων με ἐναντίον ἐμοῦ διαπαντός· αὐτοὶ
θυσιάζουσιν ἐν τοῖς κήποις, καὶ θυμιῶσιν ἐπὶ ταῖς πλίνθοις τοῖς
4 δαιμονίοις, ἃ οὐκ ἔστιν. Ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ ἐν τοῖς σπη-
λαίοις κοιμῶνται δι' ἐνύπνια, οἱ ἔσθοντες κρέας ὕειον, καὶ ζωμὸν
5 θυσιῶν· μεμολυμμένα πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν, οἱ λέγοντες,
πόῤῥω ἀπ' ἐμοῦ, μὴ ἐγγίσῃς μοι, ὅτι καθαρός εἰμι· οὗτος κα-

θαρός εἰμι· οὗτος καπνὸς τοῦ θυμοῦ μου, πῦρ καίεται ἐν αὐτῷ
πάσας τὰς ἡμέρας. Ἰδοὺ γέγραπται ἐνώπιόν μου, οὐ σιωπήσο- 6
μαι, ἕως ἂν ἀποδῶ εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, 7
καὶ τῶν πατέρων αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, λέγει Κύριος· οἳ ἐθυμία-
σαν ἐπὶ τῶν ὀρέων, καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν ὠνείδισάν με, ἀποδώσω
τὰ ἔργα αὐτῶν εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν. Ὅτι οὕτως λέγει Κύριος· 8
ὃν τρόπον εὑρεθήσεται ὁ ῥὼξ ἐν τῷ βότρυϊ, καὶ ἐροῦσι, μὴ λυ-
μήνῃ αὐτὸν, ὅτι εὐλογία Κυρίου ἐστὶν ἐν αὐτῷ, οὕτως ποιήσω
ἕνεκεν τοῦ δουλεύοντός μοι, τούτου ἕνεκεν οὐ μὴ ἀπολέσω πάν-
τας. Καὶ ἐξάξω τὸ ἐξ Ἰακὼβ σπέρμα καὶ τὸ ἐξ Ἰούδα, 9
καὶ κληρονομήσει τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, καὶ κληρονομήσου-
σιν οἱ ἐκλεκτοί μου, καὶ οἱ δοῦλοί μου, κατοικήσουσιν ἐ-
κεῖ. Καὶ ἔσονται ἐν τῷ δρυμῷ ἐπαύλεις ποιμνίων, καὶ φά- 10
ραγξ Ἀχὼρ εἰς ἀνάπαυσιν βουκολίων τῷ λαῷ μου, οἳ ἐζήτη-
σάν με. Ὑμεῖς δὲ οἱ ἐγκαταλείποντές με, καὶ ἐπιλανθανόμενοι 11
τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, καὶ ἑτοιμάζοντες τῷ δαιμονίῳ τράπεζαν,
καὶ πληροῦντες τῇ τύχῃ κέρασμα, ἐγὼ παραδώσω ὑμᾶς εἰς μά- 12
χαιραν, πάντες ἐν σφαγῇ πεσεῖσθε· ὅτι ἐκάλεσα ὑμᾶς, καὶ οὐχ
ὑπηκούσατε· ἐλάλησα, καὶ παρηκούσατε, καὶ ἐποιήσατε τὸ πο-
νηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ ἃ οὐκ ἐβουλόμην, ἐξελέξασθε. Διὰ τοῦτο 13
τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι φάγονται, ὑμεῖς δὲ
πεινάσετε· ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι πίονται, ὑμεῖς δὲ διψήσετε·
ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι εὐφρανθήσονται, ὑμεῖς δὲ αἰσχυνθήσεσθε.
Ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι ἀγαλλιάσονται ἐν εὐφροσύνῃ, ὑμεῖς δὲ 14
κεκράξεσθε διὰ τὸν πόνον τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἀπὸ συντριβῆς
πνεύματος ὀλολύξετε. Καταλείψετε γὰρ τὸ ὄνομα ὑμῶν εἰς πλη- 15
σμονὴν τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὑμᾶς δὲ ἀνελεῖ Κύριος ὁ Θεὸς, τοῖς
δὲ δουλεύουσιν αὐτῷ κληθήσεται ὄνομα καινὸν, ὃ εὐλογηθήσεται 16
ἐπὶ τῆς γῆς, εὐλογήσουσι γὰρ τὸν Θεὸν τὸν ἀληθινόν· καὶ οἱ
ὀμνύοντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὀμοῦνται τὸν Θεὸν τὸν ἀληθινόν· ἐπι-
λήσονται γὰρ τὴν θλίψιν αὐτῶν τὴν πρώτην, καὶ οὐκ ἀναβήσεται
αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν. Ἔσται γὰρ ὁ οὐρανὸς καινὸς, καὶ ἡ γῆ 17
καινὴ, καὶ οὐ μὴ μνησθῶσι τῶν προτέρων, οὐδ' οὐ μὴ ἐπέλθῃ
αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν, ἀλλ' εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὑρήσου- 18
σιν ἐν αὐτῇ, ὅσα ἐγὼ κτίζω. Ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ τὴν Ἱερουσα-
λὴμ ἀγαλλίαμα, καὶ τὸν λαόν μου εὐφροσύνην. Καὶ ἀγαλλιά- 19

σομαι ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ λαῷ μου. καὶ
οὐκέτι μὴ ἀκουσθῇ ἐν αὐτῇ φωνὴ κλαυθμοῦ, καὶ φωνὴ κραυγῆς,
20 καὶ οὐ μὴ γένηται ἔτι ἐκεῖ ἄωρος ἡμέραις καὶ πρεσβύτης, ὃς οὐκ
ἐμπλήσει τὸν χρόνον αὐτοῦ· ἔσται γὰρ ὁ νέος υἱὸς ἑκατὸν ἐτῶν,
ὁ δὲ ἀποθνήσκων ἁμαρτωλὸς υἱὸς ἑκατὸν ἐτῶν, καὶ ἐπικατά-
21 ρατος ἔσται. Καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας, καὶ αὐτοὶ ἐνοικήσουσι·
καὶ καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶνας, καὶ αὐτοὶ φάγονται τὰ γεννή-
22 ματα αὐτῶν· καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσουσι, καὶ ἄλλοι ἐνοικήσουσι,
καὶ οὐ μὴ φυτεύσουσι, καὶ ἄλλοι φάγονται· κατὰ γὰρ τὰς ἡμέ-
ρας τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἔσονται αἱ ἡμέραι τοῦ λαοῦ μου· τὰ γὰρ
23 ἔργα τῶν πόνων αὐτῶν παλαιώσουσιν, οἱ δὲ ἐκλεκτοί μου οὐ κο-
πιάσουσιν εἰς κενὸν, οὐδὲ τεκνοποιήσουσιν εἰς κατάραν, ὅτι σπέρ-
μα ηὐλογημένον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐστι, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν μετ᾽
24 αὐτῶν ἔσονται. Καὶ ἔσται πρὶν ἢ κεκράξαι αὐτοὺς, ἐγὼ ἐπακού-
25 σομαι αὐτῶν, ἔτι λαλούντων αὐτῶν ἐρῶ, τί ἐστι; Τότε λύκοι
καὶ ἄρνες βοσκηθήσονται ἅμα, καὶ λέων ὡς βοῦς φάγεται ἄχυρα,
ὄφις δὲ γῆν ὡς ἄρτον, οὐκ ἀδικήσουσιν, οὐδὲ μὴ λυμανοῦνται
ἐπὶ τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ μου, λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. ΞϚ΄. LXVI.

1 ΟΥΤΩΣ λέγει Κύριος· ὁ οὐρανός μου θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπό-
διον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι; καὶ ποῖος
2 τόπος τῆς καταπαύσεώς μου; Πάντα γὰρ ταῦτα ἐποίησεν ἡ χείρ
μου, καὶ ἔστιν ἐμὰ πάντα ταῦτα, λέγει Κύριος· καὶ ἐπὶ τίνα
ἐπιβλέψω, ἀλλ᾽ ἢ ἐπὶ τὸν ταπεινὸν καὶ ἡσύχιον, καὶ τρέμοντα
3 τοὺς λόγους μου; Ὁ δὲ ἄνομος ὁ θύων μοι μόσχον, ὡς ὁ τύπτων
ἄνδρα· καὶ ὁ θυσιάζων ἐκ ποιμνίου, ὡς ὁ ἀποκτενῶν κύνα· ὁ δὲ
ἀναφέρων σεμίδαλιν, ὡς αἷμα ὕειον, ὁ διδοὺς λίβανον εἰς μνη-
μόσυνον, ὡς βλάσφημος· καὶ οὗτοι ἐξελέξαντο τὰς ὁδοὺς αὐτῶν
4 καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν, ἃ ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἠθέλησε. Κἀγὼ
ἐκλέξομαι τὰ ἐμπαίγματα αὐτῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ἀν-
ταποδώσω αὐτοῖς· ὅτι ἐκάλεσα αὐτοὺς, καὶ οὐχ ὑπήκουσάν μου·
ἐλάλησα, καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐναντίον μου,
5 καὶ ἃ οὐκ ἐβουλόμην ἐξελέξαντο. Ἀκούσατε τὸ ῥῆμα Κυρίου οἱ
τρέμοντες τὸν λόγον αὐτοῦ, εἴπατε, ἀδελφοὶ ὑμῶν, τοῖς μισοῦ-

σιν ὑμᾶς καὶ βδελυσσομένοις, ἵνα τὸ ὄνομα Κυρίου δοξασθῇ, καὶ
ὀφθῇ ἐν τῇ εὐφροσύνῃ αὐτῶν, κἀκεῖνοι αἰσχυνθήσονται. Φωνὴ 6
κραυγῆς ἐκ πόλεως, φωνὴ ἐκ ναοῦ, φωνὴ Κυρίου ἀνταποδιδόντος
ἀνταπόδοσιν τοῖς ἀντικειμένοις αὐτοῦ. Πρινὴ τὴν ὠδίνουσαν τε- 7
κεῖν, πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὸν πόνον τῶν ὠδίνων, ἐξέφυγε, καὶ ἔτεκεν
ἄρσεν. Τίς ἤκουσε τοιοῦτο, καὶ τίς ἑώρακεν οὕτως; εἰ ὤδινε γῆ 8
ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, εἰ ἐτέχθη ἔθνος εἰς ἅπαξ; ὅτι ὤδινε καὶ ἔτεκε Σιὼν
τὰ παιδία αὐτῆς. Ἐγὼ δὲ ἔδωκα τὴν προσδοκίαν ταύτην, καὶ 9
οὐκ ἐμνήσθης μου, εἶπε Κύριος· οὐκ ἰδοὺ ἐγὼ γεννῶσαν καὶ στεῖ-
ραν ἐποίησα; εἶπεν ὁ Θεός σου. Εὐφράνθητι ἅμα Ἱερουσαλὴμ, 10
καὶ πανηγυρίσατε πάντες οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ οἱ ἀγαπῶντες
αὐτὴν, χάρητε ἅμα αὐτῇ χαρὰν, πάντες ὅσοι πενθεῖτε ἐπ' αὐτῇ,
ἵνα θηλάσητε, καὶ ἐμπλησθῆτε ἀπὸ μαστοῦ παρακλήσεως αὐτῆς, 11
ἵνα ἐκθηλάσαντες τρυφήσητε ἀπὸ εἰσόδου δόξης αὐτῆς. Ὅτι τά- 12
δε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐκκλίνω εἰς αὐτοὺς ὡς ποταμὸς εἰ-
ρήνης, καὶ ὡς χειμάῤῥους ἐπικλύζων δόξαν ἐθνῶν· τὰ παιδία αὐτῶν
ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται, καὶ ἐπὶ γονάτων παρακληθήσονται. Ὡσεί 13
τινα μήτηρ αὐτοῦ παρακαλέσει, ὅτι οὕτως καὶ ἐγὼ παρακαλέσω
ὑμᾶς, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ παρακληθήσεσθε. Καὶ ὄψεσθε, καὶ χα- 14
ρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὰ ὀστᾶ ὑμῶν ὡς βοτάνη ἀνατελεῖ·
καὶ γνωσθήσεται ἡ χεὶρ Κυρίου τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν, καὶ ἀ-
πειλήσει τοῖς ἀπειθοῦσιν. Ἰδοὺ γὰρ Κύριος ὡς πῦρ ἥξει, καὶ 15
ὡς καταιγὶς τὰ ἅρματα αὐτοῦ, ἀποδοῦναι ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν αὐ-
τοῦ, καὶ ἀποσκορακισμὸν αὐτοῦ ἐν φλογὶ πυρός. Ἐν γὰρ τῷ πυρὶ 16
Κυρίου κριθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ πᾶσα
σάρξ· πολλοὶ τραυματίαι ἔσονται ὑπὸ Κυρίου, οἱ ἁγνιζόμενοι 17
καὶ καθαριζόμενοι εἰς τοὺς κήπους, καὶ ἐν τοῖς προθύροις ἔσθοντες
κρέας ὕειον, καὶ τὰ βδελύγματα, καὶ τὸν μῦν, ἐπὶ τὸ αὐτὸ κα-
ταναλωθήσονται, εἶπε Κύριος. Κἀγὼ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὸν λο- 18
γισμὸν αὐτῶν, ἔρχομαι συναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη καὶ τὰς γλώσ-
σας, καὶ ἥξουσι καὶ ὄψονται τὴν δόξαν μου, καὶ καταλείψω ἐπ' 19
αὐτῶν σημεῖον, καὶ ἐξαποστελῶ ἐξ αὐτῶν σεσωσμένους εἰς τὰ
ἔθνη εἰς Θαρσεὶς, καὶ Φοὺδ, καὶ Λοὺδ, καὶ Μοσὸχ, καὶ Θοβὲλ,
καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἰς τὰς νήσους τὰς πόῤῥω, οἳ οὐκ ἀκη-
κόασί μου τὸ ὄνομα, οὐδὲ ἑωράκασι τὴν δόξαν μου· καὶ ἀναγ-
γελοῦσί μου τὴν δόξαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἄξουσι τοὺς ἀδελφοὺς 20

18*

ὑμῶν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν δῶρον Κυρίῳ, μεθ' ἵππων καὶ ἁρ-
μάτων ἐν λαμπήναις ἡμιόνων μετὰ σκιαδίων εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν
Ἱερουσαλὴμ, εἶπε Κύριος, ὡς ἀνενέγκαισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐμοὶ
21 τὰς θυσίας αὐτῶν μετὰ ψαλμῶν εἰς τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ ἀπ
22 αὐτῶν λήψομαι ἐμαυτῷ ἱερεῖς καὶ λευίτας, εἶπε Κύριος. Ὃν
τρόπον γὰρ ὁ οὐρανὸς καινὸς καὶ ἡ γῆ καινὴ, ἃ ἐγὼ ποιῶ, μένει
ἐνώπιόν μου, λέγει Κύριος, οὕτως στήσεται τὸ σπέρμα ὑμῶν
23 καὶ τὸ ὄνομα ὑμῶν. Καὶ ἔσται μῆνα ἐκ μηνὸς, καὶ σάββατον
ἐκ σαββάτου, ἥξει πᾶσα σὰρξ ἐνώπιόν μου προσκυνῆσαι ἐν Ἱε-
24 ρουσαλὴμ, εἶπε Κύριος. Καὶ ἐξελεύσονται, καὶ ὄψονται τὰ κῶλα
τῶν ἀνθρώπων τῶν παραβεβηκότων ἐν ἐμοί· ὁ γὰρ σκώληξ αὐτῶν
οὐ τελευτήσει, καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν οὐ σβεσθήσεται, καὶ ἔσονται
εἰς ὅρασιν πάσῃ σαρκί.

ΗΣΑΙΑΣ προφήτης.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄. Ι.

ΤΟ ῥῆμα τοῦ Θεοῦ, ὃ ἐγένετο ἐπὶ Ἱερεμίαν τὸν τοῦ Χελ- 1
κίου, ἐκ τῶν ἱερέων, ὃς κατῴκει ἐν Ἀναθὼθ ἐν γῇ Βενιαμεὶν,
ὡς ἐγενήθη λόγος Θεοῦ πρὸς αὐτὸν, ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσία 2
υἱοῦ Ἀμὼς βασιλέως Ἰούδα, ἔτους τρισκαιδεκάτου ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ αὐτοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωακεὶμ υἱοῦ Ἰω- 3
σία βασιλέως Ἰούδα, ἕως ἑνδεκάτου ἔτους τοῦ Σεδεκίου υἱοῦ Ἰω-
σίου βασιλέως Ἰούδα, ἕως τῆς αἰχμαλωσίας Ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ
πέμπτῳ μηνί. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· πρὸ 4. 5
τοῦ με πλάσαι σε ἐν κοιλίᾳ, ἐπίσταμαί σε, καὶ πρὸ τοῦ ἐξελ-
θεῖν σε ἐκ μήτρας, ἡγίακά σε, προφήτην εἰς ἔθνη τέθεικά σε. Καὶ 6
εἶπα· ὁ ὢν δέσποτα Κύριε, ἰδοὺ οὐκ ἐπίσταμαι λαλεῖν, ὅτι νεώ-
τερος ἐγώ εἰμι. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ· μὴ λέγε, ὅτι νεώτερος 7
ἐγώ εἰμι, ὅτι πρὸς πάντας οὓς ἐὰν ἐξαποστείλω σε, πορεύσῃ,
καὶ κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι, λαλήσεις. Μὴ φοβηθῇς 8
ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε,
λέγει Κύριος. Καὶ ἐξέτεινε Κύριος τὴν χεῖρα αὐτοῦ πρὸς μὲ, 9
καὶ ἥψατο τοῦ στόματός μου, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ· ἰδοὺ
δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμά σου, ἰδοὺ καθέστακά σε 10
σήμερον ἐπὶ ἔθνη καὶ ἐπὶ βασιλείας, ἐκριζοῦν, καὶ κατασκάπτειν,
καὶ ἀπολλύειν, καὶ καταλύειν, καὶ ἀνοικοδομεῖν, καὶ καταφυτεύ-
ειν. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· τί σὺ ὁρᾷς, 11
Ἱερεμία; Καὶ εἶπα· βακτηρίαν καρυίνην. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς 12
μέ· καλῶς ἑώρακας, διότι ἐγρήγορα ἐγὼ ἐπὶ τοὺς λόγους μου
τοῦ ποιῆσαι αὐτούς. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ ἐκ δευ- 13
τέρου, λέγων· τί σὺ ὁρᾷς; καὶ εἶπα· λέβητα ὑποκαιόμενον, καὶ
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου βοῤῥᾶ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ· 14
ἀπὸ προσώπου βοῤῥᾶ ἐκκαυθήσεται τὰ κακὰ ἐπὶ πάντας τοὺς
κατοικοῦντας τὴν γῆν. Διότι ἰδοὺ ἐγὼ συγκαλῶ πάσας τὰς βα- 15

σιλείας ἀπὸ προσώπου βοῤῥᾶ τῆς γῆς, λέγει Κύριος· καὶ ἥξουσι
καὶ θήσουσιν ἕκαστος τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῶν
πυλῶν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ τείχη τὰ κύκλῳ αὐτῆς,
16 καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ἰούδα. Καὶ λαλήσω πρὸς αὐτοὺς πε-
ρὶ πάσης τῆς κακίας αὐτῶν μετὰ κρίσεως, ὡς ἐγκατέλιπόν με,
καὶ ἔθυσαν θεοῖς ἀλλοτρίοις, καὶ προσεκύνησαν τοῖς ἔργοις τῶν
17 χειρῶν αὐτῶν. Καὶ σὺ περίζωσαι τὴν ὀσφύν σου, καὶ ἀνάστηθι,
καὶ εἰπὸν πρὸς αὐτοὺς πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι· μὴ φο-
βηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, μηδὲ πτοηθῇς ἐναντίον αὐτῶν, ὅτι
18 μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι, τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε, λέγει Κύριος. Ἰδοὺ τέ-
θεικά σε ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ὡς πόλιν ὀχυρὰν, καὶ ὡς στύ-
λον σιδηροῦν, καὶ ὡς τεῖχος χαλκοῦν, ὀχυρὸν ἅπασι τοῖς βα-
σιλεῦσιν Ἰούδα, καὶ τοῖς ἄρχουσιν αὐτοῦ, καὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς.
19 Καὶ πολεμήσουσί σε, καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σὲ, διότι ἐγὼ
μετὰ σοῦ εἰμι, τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε, λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. Β΄. II.

1 2 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, λέγων· πορεύθητι καὶ
ἀνάγνωθι ἐν τοῖς ὠσὶν Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰπέ· τάδε λέγει Κύ-
ριος· ἐμνήσθην ἐλέους νεότητός σου καὶ ἀγάπης τελειώσεώς σου,
τοῦ ἐξακολουθῆσαί σε τῷ ἁγίῳ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῇ μὴ
3 σπαρείσῃ, λέγει Κύριος. Ἅγιος Ἰσραὴλ τῷ Κυρίῳ ἀρχὴ γεν-
νημάτων αὐτοῦ, πάντες οἱ ἔσθοντες αὐτὸν πλημμελήσουσι, κακὰ
4 ἥξει ἐπ᾽ αὐτοὺς, φησὶ Κύριος. Ἀκούσατε λόγον Κυρίου οἶκος
5 Ἰακὼβ, καὶ πᾶσα πατριὰ οἴκου Ἰσραήλ. Τάδε λέγει Κύριος·
τί εὕροσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοὶ πλημμέλημα; ὅτι ἀπέστη-
σαν μακρὰν ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων, καὶ
6 ἐματαιώθησαν, καὶ οὐκ εἶπαν, ποῦ ἐστι Κύριος, ὁ ἀναγαγὼν
ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὁ καθοδηγήσας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν
γῇ ἀβάτῳ καὶ ἀπείρῳ, ἐν γῇ ἀνύδρῳ καὶ ἀκάρπῳ, ἐν γῇ ἐν ᾗ
οὐ διώδευσεν ἐν αὐτῇ ἀνὴρ οὐθὲν, καὶ οὐ κατῴκησεν ἄνθρωπος
7 ἐκεῖ; Καὶ ἤγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν Κάρμηλον, τοῦ φαγεῖν ὑμᾶς
τοὺς καρποὺς αὐτοῦ, καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ· καὶ εἰσήλθατε, καὶ
ἐμιάνατε τὴν γῆν μου, καὶ τὴν κληρονομίαν μου ἔθεσθε εἰς
8 βδέλυγμα. Οἱ ἱερεῖς οὐκ εἶπαν, ποῦ ἐστι Κύριος, καὶ οἱ ἀντε-

χόμενοι τοῦ νόμου μου, οὐκ ἐπίσταντό με, καὶ οἱ ποιμένες ἠσέ-
βουν εἰς ἐμὲ, καὶ οἱ προφῆται ἐπροφητεύοντο τῇ Βάαλ, καὶ ὀπίσω
ἀνωφελοῦς ἐπορεύθησαν. Διὰ τοῦτο ἔτι κριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς, 9
λέγει Κύριος, καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν ὑμῶν κριθήσομαι.
Διότι ἔλθετε εἰς νήσους Χεττιεὶμ, καὶ ἴδετε, καὶ εἰς Κηδὰρ ἀπο- 10
στείλατε, καὶ νοήσατε σφόδρα, καὶ ἴδετε εἰ γέγονε τοιαῦτα· εἰ 11
ἀλλάξωνται τὰ ἔθνη θεοὺς αὐτῶν, καὶ οὗτοι οὐκ εἰσὶ θεοί· ὁ δὲ
λαός μου ἠλλάξατο τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐξ ἧς οὐκ ὠφεληθήσονται.
Ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἔφριξεν ἐπὶ πλεῖον σφόδρα, λέγει 12
Κύριος. Ὅτι δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησεν ὁ λαός μου· ἐμὲ ἐγκατέλιπον 13
πηγὴν ὕδατος ζῶντος, καὶ ὤρυξαν ἑαυτοῖς λάκκους συντετριμμένους,
οἳ οὐ δυνήσονται ὕδωρ συνέχειν. Μὴ δοῦλός ἐστιν Ἰσραὴλ, ἢ οἰ- 14
κογενής ἐστι; διατί εἰς προνομὴν ἐγένετο; Ἐπ' αὐτὸν ὠρύοντο 15
λέοντες, καὶ ἔδωκαν τὴν φωνὴν αὐτῶν, οἳ ἔταξαν τὴν γῆν αὐτοῦ
εἰς ἔρημον, καὶ αἱ πόλεις αὐτοῦ κατεσκάφησαν, παρὰ τὸ μὴ κα-
τοικεῖσθαι. Καὶ υἱοὶ Μέμφεως καὶ Τάφνας ἔγνωσάν σε καὶ κα- 16
τέπαιξάν σου· οὐχὶ ταῦτα ἐποίησέ σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμὲ, λέγει 17
Κύριος ὁ Θεός σου, ἐν τῷ καιρῷ ἄγοντός σε ἐν τῇ ἐρήμῳ; Καὶ 18
νῦν τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Αἰγύπτου τοῦ πιεῖν ὕδωρ Γηῶν; καὶ τί
σοι καὶ τῇ ὁδῷ Ἀσσυρίων τοῦ πιεῖν ὕδωρ ποταμῶν; Παιδεύσει 19
σε ἡ ἀποστασία σου, καὶ ἡ κακία σου ἐλέγξει σε· καὶ γνῶθι, καὶ
ἴδε, ὅτι πικρὸν καὶ πονηρόν σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμὲ, λέγει Κύ-
ριος ὁ Θεός σου· καὶ οὐκ ηὐδόκησα ἐν σοὶ, λέγει Κύριος ὁ Θεός
σου. Ὅτι ἀπ' αἰῶνος συνέτριψας τὸν ζυγόν σου, καὶ διέσπασας 20
τοὺς δεσμούς σου, καὶ εἶπας, οὐ δουλεύσω, ἀλλὰ πορεύσομαι ἐπὶ
πάντα βουνὸν ὑψηλὸν, καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου κατασκίου,
ἐκεῖ διαχυθήσομαι ἐν τῇ πορνείᾳ μου. Ἐγὼ δὲ ἐφύτευσά σε ἄμ- 21
πελον καρποφόρον ἀληθινὴν πᾶσαν· πῶς ἐστράφης εἰς πικρίαν
ἡ ἄμπελος ἡ ἀλλοτρία; Ἐὰν ἀποπλύνῃ ἐν νίτρῳ, καὶ πληθυνῇς 22
σεαυτῇ πόαν, κεκηλίδωσαι ἐναντίον ἐμοῦ ἐν ταῖς ἀδικίαις σου,
λέγει Κύριος ὁ Θεός σου. Πῶς ἐρεῖς, οὐκ ἐμιάνθην, καὶ ὀπίσω 23
τῆς Βάαλ οὐκ ἐπορεύθην; ἴδε τὰς ὁδούς σου ἐν τῷ πολυανδρίῳ,
καὶ γνῶθι τί ἐποίησας· ὀψὲ φωνὴ αὐτῆς ὠλόλυξε, τὰς ὁδοὺς 24
αὐτῆς ἐπλάτυνεν ἐφ' ὕδατα ἐρήμου, ἐν ἐπιθυμίαις ψυχῆς αὐτῆς
ἐπνευματοφορεῖτο, παρεδόθη, τίς ἐπιστρέψει αὐτήν; πάντες οἱ

ζητοῦντες αὐτὴν οὐ κοπιάσουσιν, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτῆς εὑ-
25 ρήσουσιν αὐτήν. Ἀπόστρεψον τὸν πόδα σου ἀπὸ ὁδοῦ τραχείας,
καὶ τὸν φάρυγγά σου ἀπὸ δίψους· ἡ δὲ εἶπεν, ἀνδριοῦμαι· ὅτι
26 ἠγαπήκει ἀλλοτρίους, καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἐπορεύετο. Ὡς αἰσχύνη
κλέπτου, ὅταν ἁλῷ, οὕτως αἰσχυνθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, αὐ-
τοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς
27 αὐτῶν, καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν. Τῷ ξύλῳ εἶπαν, ὅτι πατήρ μου
εἶ σὺ, καὶ τῷ λίθῳ, σὺ ἐγέννησάς με· καὶ ἔστρεψαν ἐπ' ἐμὲ
νῶτα, καὶ οὐ πρόσωπα αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῶν κακῶν αὐ-
28 τῶν ἐροῦσιν, ἀνάστα καὶ σῶσον ἡμᾶς. Καὶ ποῦ εἰσιν οἱ θεοί σου,
οὓς ἐποίησας σεαυτῷ; εἰ ἀναστήσονται καὶ σώσουσί σε ἐν καιρῷ
τῆς κακώσεώς σου; ὅτι κατὰ ἀριθμὸν τῶν πόλεών σου ἦσαν
θεοί σου Ἰούδα, καὶ κατὰ ἀριθμὸν διόδων τῆς Ἱερουσαλὴμ ἔθυον
29 τῇ Βάαλ. Ἱνατί λαλεῖτε πρός μέ; πάντες ὑμεῖς ἠνομήσατε εἰς
30 ἐμὲ, λέγει Κύριος. Μάτην ἐπάταξα τὰ τέκνα ὑμῶν, παιδείαν
οὐκ ἐδέξασθε, μάχαιρα κατέφαγε τοὺς προφήτας ὑμῶν ὡς λέων
31 ὀλεθρεύων, καὶ οὐκ ἐφοβήθητε. Ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου· τάδε
λέγει Κύριος· μὴ ἔρημος ἐγενόμην τῷ Ἰσραὴλ, ἢ γῆ κεχερσω-
μένη; διατί εἶπεν ὁ λαός μου, οὐ δουλευθησόμεθα, καὶ οὐχ ἥξο-
32 μεν πρὸς σὲ ἔτι; Μὴ ἐπιλήσεται νύμφη τὸν κόσμον αὐτῆς, καὶ
παρθένος τὴν στηθοδεσμίδα αὐτῆς; ὁ δὲ λαός μου ἐπελάθετό μου
33 ἡμέρας, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός. Τί ἔτι καλὸν ἐπιτηδεύσεις ἐν
ταῖς ὁδοῖς σου, τοῦ ζητῆσαι ἀγάπησιν; οὐχ οὕτως· ἀλλὰ καὶ
34 σὺ ἐπονηρεύσω τοῦ μιάναι τὰς ὁδούς σου, καὶ ἐν ταῖς χερσί σου
εὑρέθη αἵματα ψυχῶν ἀθῴων· οὐκ ἐν διορύγμασιν εὗρον αὐτοὺς,
35 ἀλλ' ἐπὶ πάσῃ δρυΐ. Καὶ εἶπας· ἀθῷός εἰμι, ἀλλὰ ἀποστραφήτω
ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ· ἰδοὺ ἐγὼ κρίνομαι πρὸς σὲ, ἐν τῷ λέ-
36 γειν σε, οὐχ ἥμαρτον, ὅτι κατεφρόνησας σφόδρα τοῦ δευτερῶσαι
τὰς ὁδούς σου· καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου καταισχυνθήσῃ, καθὼς κατῃ-
σχύνθης ἀπὸ Ἀσσοὺρ, ὅτι καὶ ἐντεῦθεν ἐξελεύσῃ, καὶ αἱ χεῖρές σου
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου· ὅτι ἀπώσατο Κύριος τὴν ἐλπίδα σου, καὶ
οὐκ εὐοδωθήσῃ ἐν αὐτῇ.

ΚΕΦ. Γ'. III

1 ΕΑΝ ἐξαποστείλῃ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀπέλθῃ ἀπ'
αὐτοῦ, καὶ γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ, μὴ ἀνακάμπτουσα ἀνακάμψει

πρὸς αὐτὸν ἔτι, οὐ μιαινομένη μιανθήσεται ἡ γῆ ἐκείνη; καὶ σὺ
ἐξεπόρνευσας ἐν ποιμέσι πολλοῖς, καὶ ἀνέκαμπτες πρὸς μὲ, λέ-
γει Κύριος. Ἆρον εἰς εὐθεῖαν τοὺς ὀφθαλμούς σου, λέγει Κύ- 2
ριος, καὶ ἴδε, ποῦ οὐχὶ ἐξεφύρθης· ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς αἷς ἐκάθισας
αὐτοῖς ὡσεὶ κορώνη ἠρημωμένη, καὶ ἐμίανας τὴν γῆν ἐν ταῖς
πορνείαις σου καὶ ἐν ταῖς κακίαις σου, καὶ ἔσχες ποιμένας πολλοὺς 3
εἰς πρόσκομμα σεαυτῇ· ὄψις πόρνης ἐγένετό σοι, ἀπηναισχύν-
τησας πρὸς πάντας. Οὐχ ὡς οἶκόν με ἐκάλεσας καὶ πα- 4
τέρα καὶ ἀρχηγὸν τῆς παρθενίας σου; Μὴ διαμενεῖ εἰς τὸν 5
αἰῶνα, ἢ διαφυλαχθήσεται εἰς νῖκος; ἰδοὺ ἐλάλησας, καὶ ἐποί-
ησας τὰ πονηρὰ ταῦτα, καὶ ἠδυνάσθης. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς 6
μὲ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσία τοῦ βασιλέως· ἴδες ἃ ἐποίησέ μοι ἡ
κατοικία τοῦ Ἰσραήλ; ἐπορεύθησαν ἐπὶ πᾶν ὄρος ὑψηλὸν, καὶ
ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους, καὶ ἐπόρνευσαν ἐκεῖ. Καὶ εἶ- 7
πα· μετὰ τὸ πορνεῦσαι αὐτὴν πάντα ταῦτα, πρὸς μὲ ἀνάστρεψον,
καὶ οὐκ ἀνέστρεψε. καὶ ἴδε τὴν ἀσυνθεσίαν αὐτῆς ἡ ἀσύνθετος
Ἰούδα ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς. Καὶ ἴδον, διότι περὶ πάντων ὧν κατελή- 8
φθη ἐν οἷς ἐμοιχᾶτο ἡ κατοικία τοῦ Ἰσραήλ· καὶ ἐξαπέστειλα
αὐτὴν, καὶ ἔδωκα αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου εἰς τὰς χεῖρας αὐ-
τῆς· καὶ οὐκ ἐφοβήθη ἡ ἀσύνθετος Ἰούδα, καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐπόρ-
νευσε καὶ αὐτὴ, καὶ ἐγένετο εἰς οὐθὲν ἡ πορνεία αὐτῆς, καὶ 9
ἐφονοκτόνει τὴν γῆν, καὶ ἐμοίχευσε τὸ ξύλον καὶ τὸν λίθον. Καὶ 10
ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ ἐπεστράφη πρὸς μὲ ἡ ἀσύνθετος ἀδελφὴ αὐ-
τῆς Ἰούδα ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῆς, ἀλλ' ἐπὶ ψεύδει, φησὶ Κύ-
ριος. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ· ἐδικαίωσε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἡ 11
ἀποστροφὴ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς ἀσυνθέτου Ἰούδα. Πορεύθητι καὶ 12
ἀνάγνωθι τοὺς λόγους τούτους πρὸς βοῤῥᾶν, καὶ ἐρεῖς, ἐπιστρά-
φηθι πρὸς μὲ ἡ κατοικία τοῦ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος· καὶ οὐ
στηριῶ τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἐλεῶν ἐγώ εἰμι, λέγει
Κύριος, καὶ οὐ μηνιῶ ὑμῖν εἰς τὸν αἰῶνα. Πλὴν, γνῶθι τὴν ἀδι- 13
κίαν σου, ὅτι εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου ἠσέβησας, καὶ διέχεας
τὰς ὁδούς σου εἰς ἀλλοτρίους ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους,
τῆς δὲ φωνῆς μου οὐκ ἤκουσας, λέγει Κύριος. Ἐπιστράφητε 14
υἱοὶ ἀφεστηκότες, λέγει Κύριος, διότι ἰδοὺ ἐγὼ κατακυριεύσω
ὑμῶν, καὶ λήψομαι ὑμᾶς ἕνα ἐκ πόλεως καὶ δύο ἐκ πατριᾶς, καὶ 15
εἰσάξω ὑμᾶς εἰς Σιὼν, καὶ δώσω ὑμῖν ποιμένας κατὰ τὴν καρ-

16 δίαν μου, καὶ ποιμανοῦσιν ὑμᾶς ποιμένες μετ' ἐπιστήμης. Καὶ
ἔσται ἐὰν πληθυνθῆτε, καὶ αὐξηθῆτε ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ἐκείναις, λέγει Κύριος, οὐκ ἐροῦσιν ἔτι, κιβωτὸς διαθήκης
ἁγίου Ἰσραὴλ, οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ καρδίαν, καὶ οὐκ ὀνομασθή-
17 σεται ἐν αὐτῇ, οὐδὲ ἐπισκεφθήσεται, καὶ οὐ ποιηθήσεται ἔτι. Ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καλέσουσι τὴν Ἱε-
ρουσαλὴμ, θρόνον Κυρίου, καὶ συναχθήσονται εἰς αὐτὴν πάντα
τὰ ἔθνη τῷ ὀνόματι Κυρίου εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐ πορεύσονται
ἔτι ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς πονηρᾶς.
18 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνελεύσεται οἶκος Ἰούδα ἐπὶ τὸν
οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ ἥξουσιν ἐπιτοαυτὸ ἀπὸ γῆς βοῤῥᾶ καὶ ἀπὸ
πασῶν τῶν χωρῶν ἐπὶ τὴν γῆν, ἣν κατεκληρονόμησα τοὺς πα-
19 τέρας αὐτῶν. Καὶ ἐγὼ εἶπα, γένοιτο Κύριε, ὅτι τάξω σε εἰς τέ-
κνα, καὶ δώσω σοι γῆν ἐκλεκτὴν, κληρονομίαν Θεοῦ παντοκρά-
τορος ἐθνῶν· καὶ εἶπα· πατέρα καλέσετέ με, καὶ ἀπ' ἐμοῦ οὐκ
20 ἀποστραφήσεσθε. Πλὴν ὡς ἀθετεῖ γυνὴ εἰς τὸν συνόντα αὐτῇ,
21 οὕτως ἠθέτησεν εἰς ἐμὲ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος. Φωνὴ ἐκ
χειλέων ἠκούσθη κλαυθμοῦ καὶ δεήσεως υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτι ἠδί-
κησαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, ἐπελάθοντο Θεοῦ ἁγίου αὐτῶν, ἐπι-
22 στράφητε υἱοὶ ἐπιστρέφοντες, καὶ ἰάσομαι τὰ συντρίμματα ὑμῶν·
ἰδοὺ δοῦλοι ἡμεῖς ἐσόμεθά σοι, ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶ.
23 Ὄντως εἰς ψεῦδος ἦσαν οἱ βουνοὶ, καὶ ἡ δύναμις τῶν ὀρέων,
24 πλὴν διὰ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἡ σωτηρία τοῦ Ἰσραήλ. Ἡ δὲ αἰ-
σχύνη κατηνάλωσε τοὺς μόχθους τῶν πατέρων ἡμῶν, ἀπὸ νεό-
τητος ἡμῶν, τὰ πρόβατα αὐτῶν, καὶ τοὺς μόσχους αὐτῶν, καὶ
25 τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν. Ἐκοιμήθημεν ἐν
τῇ αἰσχύνῃ ἡμῶν, καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς ἡ ἀτιμία ἡμῶν, διότι
ἔναντι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμάρτομεν ἡμεῖς, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν,
ἀπὸ νεότητος ἡμῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ οὐκ ἠκούσαμεν
τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ΚΕΦ. Δ'. IV.

1 ΕΑΝ ἐπιστραφῇ Ἰσραὴλ πρὸς μὲ, λέγει Κύριος, ἐπιστρα-
φήσεται· καὶ ἐὰν περιέλῃ τὰ βδελύγματα αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ προ-
2 σώπου μου εὐλαβηθῇ, καὶ ὀμόσῃ, ζῇ Κύριος μετὰ ἀληθείας καὶ

ἐν κρίσει καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ εὐλογήσουσιν ἐν αὐτῷ ἔθνη, καὶ
ἐν αὐτῷ αἰνέσουσι τῷ Θεῷ ἐν Ἱερουσαλήμ. Ὅτι τάδε λέγει 3
Κύριος τοῖς ἀνδράσιν Ἰούδα, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ·
νεώσατε ἑαυτοῖς νεώματα, καὶ μὴ σπείρητε ἐπ' ἀκάνθαις. Πε- 4
ριτμήθητε τῷ Θεῷ ὑμῶν, καὶ περιέλεσθε τὴν σκληροκαρδίαν
ὑμῶν ἄνδρες Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, μὴ ἐξέλθῃ
ὡς πῦρ ὁ θυμός μου, καὶ ἐκκαυθήσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων
ἀπὸ προσώπου πονηρίας ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν. Ἀναγγείλατε ἐν 5
τῷ Ἰούδα, καὶ ἀκουσθήτω ἐν Ἱερουσαλήμ· εἴπατε, σημάνατε
ἐπὶ τῆς γῆς σάλπιγγι, κεκράξατε μέγα, καὶ εἴπατε· συνάχθητε,
καὶ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς· ἀναλαβόντες φεύγετε 6
εἰς Σιών· σπεύσατε, μὴ στῆτε, ὅτι ἐγὼ κακὰ ἐπάγω ἀπὸ βοῤῥᾶ,
καὶ συντριβὴν μεγάλην. Ἀνέβη λέων ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ, ἐξ- 7
ολεθρεύων ἔθνη ἐξῆρε, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, τοῦ θεῖναι
τὴν γῆν εἰς ἐρήμωσιν· καὶ πόλεις καθαιρεθήσονται, παρὰ τὸ μὴ
κατοικεῖσθαι αὐτάς. Ἐπὶ τούτοις περιζώσασθε σάκκους, καὶ κό- 8
πτεσθε, καὶ ἀλαλάξατε, διότι οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς Κυρίου
ἀφ' ὑμῶν. Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος, ἀπολεῖ- 9
ται ἡ καρδία τοῦ βασιλέως, καὶ ἡ καρδία τῶν ἀρχόντων, καὶ
οἱ ἱερεῖς ἐκστήσονται, καὶ οἱ προφῆται θαυμάσονται. Καὶ εἶπα· 10
ὦ δέσποτα Κύριε, ἆρά γε ἀπατῶν ἠπάτησας τὸν λαὸν τοῦτον
καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ, λέγων, εἰρήνη ἔσται ὑμῖν, καὶ ἥψατο ἡ
μάχαιρα ἕως τῆς ψυχῆς αὐτῶν. Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐροῦσι τῷ 11
λαῷ τούτῳ καὶ τῇ Ἱερουσαλήμ· πνεῦμα πλανήσεως ἐν τῇ ἐρήμῳ,
ὁδὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου, οὐκ εἰς καθαρὸν, οὐδ' εἰς ἅ-
γιον. Πνεῦμα πληρώσεως, ἀπὸ τούτων ἥξει μοι· νῦν δὲ ἐγὼ 12
λαλῶ κρίματα πρὸς αὐτούς. Ἰδοὺ ὡς νεφέλη ἀναβήσεται, καὶ 13
ὡς καταιγὶς τὰ ἅρματα αὐτοῦ, κουφότεροι ἀετῶν οἱ ἵπποι αὐ-
τοῦ· οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι ταλαιπωροῦμεν. Ἀπόπλυνε ἀπὸ κακίας τὴν 14
καρδίαν σου Ἱερουσαλὴμ, ἵνα σωθῇς· ἕως πότε ὑπάρξουσιν ἐν σοὶ
διαλογισμοὶ πόνων σου ; Διότι φωνὴ ἀναγγέλλοντος ἐκ Δὰν ἥξει, 15
καὶ ἀκουσθήσεται πόνος ἐξ ὄρους Ἐφραίμ. Ἀναμνήσατε ἔθνη, 16
ἰδοὺ ἥκασιν· ἀναγγείλατε ἐν Ἱερουσαλὴμ, συστροφαὶ ἔρχονται ἐκ
γῆς μακρόθεν, καὶ ἔδωκαν ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα φωνὴν αὐτῶν.
Ὡς φυλάσσοντες ἀγρὸν, ἐγένοντο ἐπ' αὐτὴν κύκλῳ, ὅτι ἐμοῦ 17
ἠμέλησας, λέγει Κύριος. Αἱ ὁδοί σου καὶ τὰ ἐπιτηδεύματά σου 18

ἐποίησαν ταῦτά σοι· αὕτη ἡ κακία σου, ὅτι πικρὰ, ὅτι ἥψατο
19 ἕως τῆς καρδίας σου. Τὴν κοιλίαν μου, τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ,
καὶ τὰ αἰσθητήρια τῆς καρδίας μου μαιμάσσει ἡ ψυχή μου, σπα-
ράσσεται ἡ καρδία μου· οὐ σιωπήσομαι, ὅτι φωνὴν σάλπιγγος
20 ἤκουσεν ἡ ψυχή μου, κραυγὴν πολέμου. Καὶ ταλαιπωρίαν καὶ
συντριμμὸν ἐπικαλεῖται, ὅτι τεταλαιπώρηκε πᾶσα ἡ γῆ, ἄφνω
21 τεταλαιπώρηκε σκηνὴ, διεσπάσθησαν αἱ δέῤῥεις μου. Ἕως πότε
22 ἔψομαι φεύγοντας ἀκούων φωνὴν σαλπίγγων; Διότι οἱ ἡγού-
μενοι τοῦ λαοῦ μου ἐμὲ οὐκ ᾔδεισαν· υἱοὶ ἄφρονές εἰσι καὶ οὐ
συνετοὶ, σοφοί εἰσι τοῦ κακοποιῆσαι, τὸ δὲ καλῶς ποιῆσαι οὐκ
23 ἔγνωσαν. Ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ οὐθὲν, καὶ εἰς τὸν
24 οὐρανὸν, καὶ οὐκ ἦν τὰ φῶτα αὐτοῦ. Ἴδον τὰ ὄρη, καὶ ἦν τρέ-
25 μοντα, καὶ πάντας τοὺς βουνοὺς ταρασσομένους. Ἐπέβλεψα,
καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἄνθρωπος, καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
26 ἐπτοεῖτο. Ἴδον, καὶ ἰδοὺ ὁ Κάρμηλος ἔρημος, καὶ πᾶσαι αἱ
πόλεις ἐμπεπυρισμέναι πυρὶ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, καὶ ἀπὸ προ-
27 σώπου ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ ἠφανίσθησαν. Τάδε λέγει Κύριος· ἔρη-
28 μος ἔσται πᾶσα ἡ γῆ, συντέλειαν δὲ οὐ μὴ ποιήσω. Ἐπὶ τούτοις
πενθείτω ἡ γῆ, καὶ συσκοτασάτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν· διότι ἐλά-
λησα, παρατέταγμαι, καὶ οὐ μετανοήσω· ὥρμησα, καὶ οὐκ ἀ-
29 ποστρέψω ἀπ' αὐτῆς. Ἀπὸ φωνῆς ἱππέως, καὶ ἐντεταμένου τό-
ξου ἀνεχώρησε πᾶσα ἡ χώρα· εἰσέδυσαν εἰς τὰ σπήλαια, καὶ
εἰς τὰ ἄλση ἐκρύβησαν, καὶ εἰς τὰς πέτρας ἀνέβησαν· πᾶσα πόλις
30 ἐγκατελείφθη, οὐ κατῴκει ἐν αὐταῖς ἄνθρωπος. Καὶ σὺ ἡ τα-
λαίπωρος, τί ποιήσεις ἐὰν περιβάλῃ κόκκινον, καὶ κοσμήσῃ κό-
σμῳ χρυσῷ, καὶ ἐὰν ἐγχρίσῃ στίμμῃ τοὺς ὀφθαλμούς σου, εἰς
μάτην ὁ ὡραϊσμός σου· ἀπώσαντό σε οἱ ἐρασταί σου, τὴν ψυχήν
31 σου ζητήσουσιν, ὅτι φωνὴν ὡς ὠδινούσης ἤκουσα τοῦ στεναγμοῦ
σου, ὡς πρωτοτοκούσης, φωνὴ θυγατρὸς Σιὼν ἐκλυθήσεται, καὶ
παρήσει τὰς χεῖρας αὐτῆς· οἴμοι ἐγὼ, ὅτι ἐκλείπει ἡ ψυχή μου
ἐπὶ τοῖς ἀνῃρημένοις.

ΚΕΦ. Ε΄. V.

1 ΠΕΡΙΔΡΑΜΕΤΕ ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἴδετε, καὶ
γνῶτε, καὶ ζητήσατε ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς· ἐὰν εὕρητε ἄν-
δρα, εἰ ἔστι ποιῶν κρῖμα, καὶ ζητῶν πίστιν, καὶ ἵλεως ἔσομαι

αὐτοῖς, λέγει Κύριος. Ζῇ Κύριος, λέγουσι, διὰ τοῦτο οὐκ ἐπὶ ψεύ- 2
δεσιν ὀμνύουσι. Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς πίστιν, ἐμαστίγω- 3
σας αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἐπόνεσαν, συνετέλεσας αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἠθέ-
λησαν δέξασθαι παιδείαν· ἐστερέωσαν τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὑπὲρ
πέτραν, καὶ οὐκ ἠθέλησαν ἐπιστραφῆναι. Καὶ ἐγὼ εἶπα· ἴσως 4
πτωχοί εἰσι, διὰ τοῦτο οὐκ ἠδυνήθησαν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν ὁδὸν
Κυρίου, καὶ κρίσιν Θεοῦ. Πορεύσομαι πρὸς τοὺς ἁδροὺς, καὶ λα- 5
λήσω πρὸς αὐτοὺς, ὅτι αὐτοὶ ἐπέγνωσαν ὁδὸν Κυρίου, καὶ κρί-
σιν Θεοῦ· καὶ ἰδοὺ ὁμοθυμαδὸν συνέτριψαν ζυγὸν, διέῤῥηξαν δεσμούς.
Διὰ τοῦτο ἔπαισεν αὐτοὺς λέων ἐκ δρυμοῦ, καὶ λύκος ἕως τῶν οἰκιῶν 6
ὠλέθρευσεν αὐτοὺς, καὶ πάρδαλις ἐγρηγόρησεν ἐπὶ τὰς πόλεις αὐ-
τῶν· πάντες οἱ ἐκπορευόμενοι ἐπ' αὐτῶν θηρευθήσονται, ὅτι ἐπλή-
θυναν ἀσεβείας αὐτῶν, καὶ ἴσχυσαν ἐν ταῖς ἀποστροφαῖς αὐτῶν.
Ποίᾳ τούτων ἵλεως γένωμαί σοι; οἱ υἱοί σου ἐγκατέλιπόν με, 7
καὶ ὤμνυον ἐν τοῖς οὐκ οὖσι Θεοῖς· καὶ ἐχόρτασα αὐτοὺς, καὶ
ἐμοιχῶντο, καὶ ἐν οἴκοις πορνῶν κατέλυον. Ἵπποι θηλυμανεῖς 8
ἐγενήθησαν, ἕκαστος ἐπὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐχρε-
μέτιζον. Μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι, λέγει Κύριος; ἢ ἐν 9
ἔθνει τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχή μου; Ἀνάβητε ἐπὶ τοὺς 10
προμαχῶνας αὐτῆς, καὶ κατασκάψατε, συντέλειαν δὲ οὐ μὴ ποι-
ήσετε· ὑπολίπεσθε τὰ ὑποστηρίγματα αὐτῆς, ὅτι τοῦ Κυρίου εἰ-
σὶν, ὅτι ἀθετῶν ἠθέτησεν εἰς ἐμὲ οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ οἶκος Ἰούδα 11
ἐψεύσατο τῷ Κυρίῳ αὐτῶν, καὶ εἶπαν, οὐκ ἔστι ταῦτα· οὐχ 12
ἥξει ἐφ' ἡμᾶς κακὰ, καὶ μάχαιραν καὶ λιμὸν οὐκ ὀψόμεθα. Οἱ 13
προφῆται ἡμῶν ἦσαν εἰς ἄνεμον, καὶ λόγος Κυρίου οὐχ ὑπῆρχεν
ἐν αὐτοῖς· οὕτως ἔσται αὐτοῖς. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος παν- 14
τοκράτωρ· ἀνθ' ὧν ἐλαλήσατε τὸ ῥῆμα τοῦτο, ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα
τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου πῦρ, καὶ τὸν λαὸν τοῦτον
ξύλα, καὶ καταφάγεται αὐτούς. Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ' ὑμᾶς ἔθνος 15
πόῤῥωθεν οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος· ἔθνος ἀρχαῖόν ἐστιν, ἔθνος
ἀπ' αἰῶνος, ἔθνος οὗ οὐκ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ· ἡ φαρέτρα 16
αὐτοῦ ὡς τάφος ἀνεῳγμένος· πάντες ἰσχυροὶ, καὶ κατέδονται
τὸν θερισμὸν ὑμῶν, καὶ τοὺς ἄρτους ὑμῶν, καὶ κατέδονται τοὺς 17
υἱοὺς ὑμῶν, καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν, καὶ κατέδονται τὰ πρό-
βατα ὑμῶν καὶ τοὺς μόσχους ὑμῶν, καὶ κατέδονται τοὺς ἀμπε-
λῶνας ὑμῶν, καὶ τοὺς συκῶνας ὑμῶν καὶ τοὺς ἐλαιῶνας ὑμῶν·

καὶ ἀλοήσουσι τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς ὑμῶν, ἐφ' αἷς ὑμεῖς πε-
18 ποίθατε ἐπ' αὐταῖς, ἐν ῥομφαίᾳ. Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις, λέγει Κύριος ὁ Θεός σου, οὐ μὴ ποιήσω ὑμᾶς εἰς συν-
19 τέλειαν. Καὶ ἔσται ὅταν εἴπητε, τίνος ἕνεκεν ἐποίησε Κύριος ὁ
Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν ἅπαντα ταῦτα; καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· ἀνθ' ὧν ἐγ-
κατελείπατέ με, καὶ ἐδουλεύσατε θεοῖς ἀλλοτρίοις ἐν τῇ γῇ ὑ-
20 μῶν, οὕτως δουλεύσετε ἀλλοτρίοις ἐν γῇ οὐχ ὑμῶν. Ἀναγγεί-
λατε ταῦτα εἰς τὸν οἶκον Ἰακὼβ, καὶ ἀκουσθήτω ἐν τῷ Ἰούδα.
21 Ἀκούσατε δὴ ταῦτα λαὸς μωρὸς καὶ ἀκάρδιος, ὀφθαλμοὶ αὐτοῖς
22 καὶ οὐ βλέπουσιν, ὦτα αὐτοῖς καὶ οὐκ ἀκούουσι. Μὴ ἐμὲ οὐ φο-
βηθήσεσθε, λέγει Κύριος; μὴ ἀπὸ προσώπου μου οὐκ εὐλαβηθή-
σεσθε; τὸν τάξαντα ἄμμον ὅριον τῇ θαλάσσῃ πρόσταγμα αἰώ-
νιον, καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτὸ, καὶ ταραχθήσεται, καὶ οὐ δυ-
νηθήσεται· καὶ ἠχήσουσι τὰ κύματα αὐτῆς καὶ οὐχ ὑπερβήσεται
23 αὐτό. Τῷ δὲ λαῷ τούτῳ ἐγενήθη καρδία ἀνήκοος καὶ ἀπειθὴς,
24 καὶ ἐξέκλιναν καὶ ἀπῆλθοσαν, καὶ οὐκ εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐ-
τῶν, φοβηθῶμεν δὴ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν διδόντα ἡμῖν
ὑετὸν πρώϊμον καὶ ὄψιμον, κατὰ καιρὸν πληρώσεως προστάγ-
25 ματος θερισμοῦ, καὶ ἐφύλαξεν ἡμῖν. Αἱ ἀνομίαι ὑμῶν ἐξέκλιναν
ταῦτα, καὶ αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ἐξαπέστησαν τὰ ἀγαθὰ ἀφ' ὑμῶν.
26 Ὅτι εὑρέθησαν ἐν τῷ λαῷ μου ἀσεβεῖς· παγίδας ἔστησαν δια-
27 φθεῖραι ἄνδρας, καὶ συνελαμβάνοσαν. Ὡς παγὶς ἐφεσταμένη πλή-
ρης πετεινῶν, οὕτως οἱ οἶκοι αὐτῶν πλήρεις δόλου· διὰ τοῦτο
28 ἐμεγαλύνθησαν, καὶ ἐπλούτησαν· ἐλιπάνθησαν, ἐστεατώθησαν, καὶ
παρέβησαν τοὺς λόγους μου εἰς πονηρόν· κρίσιν οὐκ ἔκριναν, κρί-
29 σιν ὀρφανοῦ, καὶ κρίσιν χήρας οὐκ ἐκρίνοσαν. Μὴ ἐπὶ τούτοις
οὐκ ἐπισκέψομαι, λέγει Κύριος; ἢ ἐν ἔθνει τῷ τοιούτῳ οὐκ ἐκδι-
30 κήσει ἡ ψυχή μου; Ἔκστασις καὶ φρικτὰ ἐγενήθη ἐπὶ τῆς γῆς.
31 Οἱ προφῆται προφητεύουσιν ἄδικα, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπεκράτησαν ταῖς
χερσὶν αὐτῶν, καὶ ὁ λαός μου ἠγάπησαν οὕτως; καὶ τί ποιή-
σετε εἰς τὰ μετὰ ταῦτα;

ΚΕΦ. Ϛ'. VI

1 ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ υἱοὶ Βενιαμεὶν ἐκ μέσου τῆς Ἱερουσαλὴμ,
καὶ ἐν Θεκουὲ σημάνατε σάλπιγγι, καὶ ὑπὲρ Βαιθαχαρμὰ ἄρατε

σημεῖον, ὅτι κακὰ ἐκκέκυφεν ἀπὸ βοῤῥᾶ, καὶ συντριβὴ μεγάλη γί-
νεται, καὶ ἀφαιρεθήσεται τὸ ὕψος σου, θύγατερ Σιών. Εἰς αὐ- 2. 3
τὴν ἥξουσι ποιμένες, καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν, καὶ πήξουσιν ἐπ᾽
αὐτὴν σκηνὰς κύκλῳ, καὶ ποιμανοῦσιν ἕκαστος τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
Παρασκευάσασθε ἐπ᾽ αὐτὴν εἰς πόλεμον, ἀνάστητε, καὶ ἀναβῶ- 4
μεν ἐπ᾽ αὐτὴν μεσημβρίας· οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι κέκλικεν ἡ ἡμέρα, ὅτι
ἐκλείπουσιν αἱ σκιαὶ τῆς ἑσπέρας. Ἀνάστητε, καὶ ἀναβῶμεν ἐν 5
νυκτὶ, καὶ διαφθείρωμεν τὰ θεμέλια αὐτῆς. Ὅτι τάδε λέγει Κύ- 6
ριος· ἔκκοψον τὰ ξύλα αὐτῆς, ἔκχεον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ δύναμιν·
ὦ πόλις ψευδὴς, ὅλη καταδυναστεία ἐν αὐτῇ. Ὡς ψύχει λάκκος 7
ὕδωρ, οὕτως ψύχει κακία αὐτῆς· ἀσέβεια καὶ ταλαιπωρία ἀκου-
σθήσεται ἐν αὐτῇ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς διαπαντός· πόνῳ καὶ μά-
στιγι παιδευθήσῃ Ἱερουσαλὴμ, μὴ ἀποστῇ ἡ ψυχή μου ἀπὸ σοῦ, 8
μὴ ποιήσω σε ἄβατον γῆν, ἥτις οὐ κατοικισθῇ. Ὅτι τάδε λέγει 9
Κύριος· καλαμᾶσθε, καλαμᾶσθε ὡς ἄμπελον τὰ κατάλοιπα τοῦ
Ἰσραὴλ, ἐπιστρέψατε χεῖρα ὡς ὁ τρυγῶν ἐπὶ τὸν κάρταλλον αὐ-
τοῦ. Πρὸς τίνα λαλήσω, καὶ διαμαρτύρωμαι, καὶ ἀκούσεται; ἰδοὺ 10
ἀπερίτμητα τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ οὐ δυνήσονται ἀκούειν· ἰδοὺ τὸ
ῥῆμα Κυρίου ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ὀνειδισμὸν, καὶ οὐ μὴ βουλη-
θῶσιν αὐτὸ ἀκοῦσαι. Καὶ τὸν θυμόν μου ἔπλησα, καὶ ἐπέσχον, 11
καὶ οὐ συνετέλεσα αὐτούς· ἐκχεῶ ἐπὶ νήπια ἔξωθεν, καὶ ἐπὶ συ-
ναγωγὴν νεανίσκων ἅμα, ὅτι ἀνὴρ καὶ γυνὴ συλληφθήσονται, πρε-
σβύτερος καὶ μετὰ πλήρους ἡμερῶν, καὶ μεταστραφήσονται αἱ 12
οἰκίαι αὐτῶν εἰς ἑτέρους, ἀγροὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἐπιτοαυτό·
ὅτι ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην,
λέγει Κύριος. Ὅτι ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ ἕως μεγάλου πάντες 13
συνετέλεσαν ἄνομα, ἀπὸ ἱερέως καὶ ἕως ψευδοπροφήτου πάντες
ἐποίησαν ψευδῆ, καὶ ἰῶντο τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ μου, ἐξουθενοῦν- 14
τες καὶ λέγοντες, εἰρήνη, εἰρήνη· καὶ ποῦ ἐστιν εἰρήνη; κατησχύν- 15
θησαν, ὅτι ἐξελίποσαν· καὶ οὐδ᾽ ὡς καταισχυνόμενοι κατησχύν-
θησαν, καὶ τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν οὐκ ἔγνωσαν· διὰ τοῦτο πεσοῦνται
ἐν τῇ πτώσει αὐτῶν, καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολοῦν-
ται, εἶπε Κύριος. Τάδε λέγει Κύριος· στῆτε ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς, καὶ 16
ἴδετε, καὶ ἐρωτήσατε τρίβους Κυρίου αἰωνίους· καὶ ἴδετε ποία
ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἡ ἀγαθὴ, καὶ βαδίζατε ἐν αὐτῇ, καὶ εὑρήσετε ἁγνι-
σμὸν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· καὶ εἶπαν· οὐ πορευσόμεθα. Καθέστα- 17

κα ἐφ' ὑμᾶς σκοπούς· ἀκούσατε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος,
18 καὶ εἶπαν, οὐκ ἀκουσόμεθα. Διὰ τοῦτο ἤκουσαν τὰ ἔθνη, καὶ
19 οἱ ποιμαίνοντες τὰ ποίμνια αὐτῶν. Ἄκουε γῆ, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω
ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον κακὰ, τὸν καρπὸν ἀποστροφῆς αὐτῶν, ὅτι
20 τοῖς λόγοις μου οὐ προσέσχον, καὶ τὸν νόμον μου ἀπώσαντο. Ἱνατί
μοι λίβανον ἐκ Σαβὰ φέρετε, καὶ κιννάμωμον ἐκ γῆς μακρόθεν;
τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν οὐκ εἰσὶ δεκτὰ, καὶ αἱ θυσίαι ὑμῶν οὐχ
21 ἥδυνάν μοι. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐπὶ τὸν
λαὸν τοῦτον ἀσθένειαν, καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν αὐτῇ πατέρες καὶ υἱοὶ
22 ἅμα, γείτων καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ ἀπολοῦνται. Τάδε λέγει Κύριος·
ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ βοῤῥᾶ, καὶ ἔθνος μέγα ἐξεγερθήσεται ἀπ'
22 ἐσχάτου τῆς γῆς, τόξον καὶ ζιβύνην κρατήσουσιν· ἰταμός ἐστι,
καὶ οὐκ ἐλεήσει· φωνὴ αὐτοῦ ὡς θάλασσα κυμαίνουσα, ἐφ' ἵπποις
καὶ ἅρμασι παρατάξεται ὡς πῦρ εἰς πόλεμον πρὸς σὲ, θύγατερ Σιών.
24 Ἠκούσαμεν τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, παρελύθησαν αἱ χεῖρες ἡμῶν, θλίψις
25 κατέσχεν ἡμᾶς, ὠδῖνες ὡς τικτούσης. Μὴ ἐκπορεύεσθε εἰς ἀγρὸν,
καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς μὴ βαδίζετε, ὅτι ῥομφαία τῶν ἐχθρῶν πα-
26 ροικεῖ κυκλόθεν. Θύγατερ λαοῦ μου, περίζωσαι σάκκον, καὶ κα-
τάπασσε ἐν σποδῷ, πένθος ἀγαπητοῦ ποίησαι σεαυτῇ κοπετὸν
27 οἰκτρὸν, ὅτι ἐξαίφνης ἥξει ταλαιπωρία ἐφ' ὑμᾶς. Δοκιμαστὴν
δέδωκά σε ἐν λαοῖς δεδοκιμασμένοις, καὶ γνώσῃ με ἐν τῷ δο-
28 κιμάσαι με τὴν ὁδὸν αὐτῶν, πάντες ἀνήκοοι πορευόμενοι σκο-
29 λιῶς· χαλκὸς καὶ σίδηρος, καὶ πάντες διεφθαρμένοι εἰσίν. Ἐ-
ξέλειπε φυσητὴρ ἀπὸ πυρὸς, ἐξέλειπε μόλιβος· εἰς κενὸν ἀργυρο-
30 κόπος ἀργυροκοπεῖ, πονηρία αὐτῶν οὐκ ἐτάκη. Ἀργύριον ἀπο-
δεδοκιμασμένον καλέσατε αὐτοὺς, ὅτι ἀπεδοκίμασεν αὐτοὺς
Κύριος.

ΚΕΦ. Ζ'. VII.

1 Ο Λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου, λέγων·
2 στῆθι ἐν πύλῃ οἴκου Κυρίου, καὶ ἀνάγνωθι ἐκεῖ τὸν λόγον τοῦ-
τον, καὶ ἐρεῖς· ἀκούσατε λόγον Κυρίου πᾶσα ἡ Ἰουδαία, οἱ εἰσ-
3 πορευόμενοι διὰ τῶν πυλῶν, προσκυνεῖν τῷ Κυρίῳ· τάδε λέ-
γει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· διορθώσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν, καὶ τὰ
ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.
4 Μὴ πεποίθατε ἐφ' ἑαυτοῖς ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν, ὅτι τὸ παρά-

ὁδοὺς ὑμῶν, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ ποιοῦντες ποιήσητε
κρίμα ἀναμέσον ἀνδρὸς, καὶ ἀναμέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ προσ- 6
ήλυτον καὶ ὀρφανὸν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύσητε, καὶ αἷμα
ἀθῷον μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων
μὴ πορεύσησθε εἰς κακὸν ὑμῖν, καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ 7
τούτῳ, ἐν γῇ ᾗ ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐξ αἰῶνος καὶ ἕως
αἰῶνος. Εἰ δὲ ὑμεῖς πεποίθατε ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν, ὅθεν οὐκ 8
ὠφεληθήσεσθε, καὶ φονεύετε, καὶ μοιχᾶσθε, καὶ κλέπτετε, καὶ ὀ- 9
μνύετε ἐπ' ἀδίκῳ, καὶ θυμιᾶτε τῇ Βάαλ καὶ ὀπίσω θεῶν ἀλλο-
τρίων πορεύεσθε, ὧν οὐκ οἴδατε, τοῦ κακῶς εἶναι ὑμῖν, καὶ ἤλ- 10
θατε, καὶ ἔστητε ἐνώπιόν μου ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά
μου ἐπ' αὐτῷ, καὶ εἴπατε, ἀπεσχήμεθα τοῦ μὴ ποιεῖν πάντα τὰ
βδελύγματα ταῦτα. Μὴ σπήλαιον λῃστῶν ὁ οἶκός μου, οὗ ἐπι- 11
κέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ ἐκεῖ ἐνώπιον ὑμῶν; καὶ ἰδοὺ
ἐγὼ ἑώρακα, λέγει Κύριος, ὅτι πορεύθητε εἰς τὸν τόπον μου τὸν 12
ἐν Σηλὼ, οὗ κατεσκήνωσα τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ ἔμπροσθεν, καὶ ἴδετε
ἃ ἐποίησα αὐτῷ ἀπὸ προσώπου κακίας λαοῦ μου Ἰσραήλ. Καὶ 13
νῦν ἀνθ' ὧν ἐποιήσατε πάντα τὰ ἔργα ταῦτα, φησὶ Κύριος, καὶ
ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὀρθρίζων καὶ λαλῶν, καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου,
καὶ ἐκάλεσα ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀπεκρίθητε, τοίνυν κἀγὼ ποιήσω τῷ 14
οἴκῳ ᾧ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, ἐφ' ᾧ ὑμεῖς πεποί-
θατε ἐπ' αὐτῷ, καὶ τῷ τόπῳ ᾧ ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν
ὑμῶν, καθὼς ἐποίησα τῇ Σηλώ. Καὶ ἀποῤῥίψω ὑμᾶς ἀπὸ προ- 15
σώπου μου, καθὼς ἀπέῤῥιψα τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν, πᾶν τὸ σπέρμα
Ἐφραίμ. Καὶ σὺ μὴ προσεύχου ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὴ ἀ- 16
ξιοῦ τοῦ ἐλεηθῆναι αὐτοὺς, καὶ μὴ εὔχου, καὶ μὴ προσέλθῃς μοι
περὶ αὐτῶν, ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι. Ἢ οὐχ ὁρᾷς, τί αὐτοὶ ποι- 17
οῦσιν ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλήμ; Οἱ 18
υἱοὶ αὐτῶν συλλέγουσι ξύλα, καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καίουσι πῦρ,
καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν τρίβουσι σταῖς, τοῦ ποιῆσαι Καυῶνας τῇ
στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ σπεῖσαι σπονδὰς θεοῖς ἀλλοτρίοις, ἵνα πα-
ροργίσωσί με. Μὴ ἐμὲ αὐτοὶ παροργίζουσι, λέγει Κύριος, οὐχ ἑαυ- 19
τούς; ὅπως καταισχυνθῇ τὰ πρόσωπα αὐτῶν; Διὰ τοῦτο τάδε λέγει 20
Κύριος· ἰδοὺ ὀργὴ καὶ θυμός μου ἐκχεῖται ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, καὶ
ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη, καὶ ἐπὶ πᾶν ξύλον τοῦ ἀγροῦ αὐ-
τῶν, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ γεννήματα τῆς γῆς, καὶ καυθήσεται καὶ οὐ

21 σβεσθήσεται, (καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων.) Τάδε λέγει Κύριος· τὰ
ὁλοκαυτώματα ὑμῶν συναγάγετε μετὰ τῶν θυσιῶν ὑμῶν, καὶ φά-
22 γετε κρέα· ὅτι οὐκ ἐλάλησα πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐνε-
τειλάμην αὐτοῖς ἐν ἡμέρᾳ, ᾗ ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου
23 περὶ ὁλοκαυτωμάτων καὶ θυσιῶν. Ἀλλ' ἢ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐνε-
τειλάμην αὐτοῖς, λέγων· ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου, καὶ ἔσομαι
ὑμῖν εἰς θεὸν, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς λαὸν, καὶ πορεύεσθε ἐν
πάσαις ταῖς ὁδοῖς μου, αἷς ἂν ἐντείλωμαι ὑμῖν, ὅπως ἂν εὖ ᾖ
24 ὑμῖν. Καὶ οὐκ εἰσήκουσάν μου, καὶ οὐ προσέσχε τὸ οὖς αὐτῶν,
ἀλλ' ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς ἐνθυμήμασι τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κα-
κῆς, καὶ ἐγενήθησαν εἰς τὰ ὀπίσθεν, καὶ οὐκ εἰς τὰ ἔμπροσθεν,
25 ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήλθοσαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ ἐξαπέστειλα πρὸς ὑμᾶς πάντας
τοὺς δούλους μου, τοὺς προφήτας, ἡμέρας καὶ ὄρθρου, καὶ ἀπέ-
26 στειλα, καὶ οὐκ εἰσήκουσάν μου, καὶ οὐ προσέσχε τὸ οὖς αὐτῶν,
καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν καὶ ἐκακοποίησαν ὑπὲρ τοὺς
27 πατέρας αὐτῶν. Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦτον, καὶ οὐ μὴ
ἀκούσωσί σου, καὶ καλέσεις αὐτοὺς, καὶ μὴ ἀποκριθῶσί σοι.
28 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦτον· τοῦτο τὸ ἔθνος ὃ οὐκ ἤκουσε
τῆς φωνῆς Κυρίου, οὐδὲ ἐδέξατο παιδείαν, ἐξέλιπεν ἡ πίστις, καὶ
29 ἐξῆρται ἐκ στόματος αὐτῶν. Κεῖρε τὴν κεφαλήν σου, καὶ ἀπόῤ-
ῥιπτε, καὶ ἀνάλαβε ἐπὶ χειλέων θρῆνον, ὅτι ἀπεδοκίμασε καὶ ἀπώ-
30 σατο Κύριος τὴν γενεὰν τὴν ποιοῦσαν ταῦτα. Ὅτι ἐποίησαν οἱ
υἱοὶ Ἰούδα τὸ πονηρὸν ἐνώπιον ἐμοῦ, λέγει Κύριος· ἔταξαν τὰ
βδελύγματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου
31 ἐπ' αὐτὸν, τοῦ μιάναι αὐτόν. Καὶ ᾠκοδόμησαν τὸν βωμὸν τοῦ
Ταφὲθ, ὅς ἐστιν ἐν φάραγγι υἱοῦ Ἐννὸμ, τοῦ κατακαίειν τοὺς υἱ-
οὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ, ὃ οὐκ ἐνετειλάμην
32 αὐτοῖς, οὐδὲ διενοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου. Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι
ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι, βωμὸς τοῦ Ταφὲθ,
καὶ φάραγξ υἱοῦ Ἐννὸμ, ἀλλ' ἢ φάραγξ τῶν ἀνῃρημένων·
καὶ θάψουσιν ἐν τῷ (τάφῳ) Ταφὲθ, διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν τόπον,
33 καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς κατάβρωμα πᾶσι τοῖς
πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔσται
34 ὁ ἀποσοβῶν. Καὶ καταλύσω ἐκ πόλεων Ἰούδα καὶ ἐκ διόδων
Ἱερουσαλὴμ φωνὴν εὐφραινομένων, καὶ φωνὴν χαιρόντων, φω-

νὴν νυμφίου, καὶ φωνὴν νύμφης, ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσται πᾶσα
ἡ γῆ.

ΚΕΦ. Η΄. VIII.

ΕΝ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει Κύριος, ἐξοίσουσι τὰ ὀστᾶ τῶν 1
βασιλέων Ἰούδα, καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ, καὶ τὰ ὀ-
στᾶ τῶν ἱερέων, καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν προφητῶν αὐτῶν, καὶ τὰ ὀστᾶ
τῶν κατοικούντων Ἱερουσαλὴμ ἐκ τῶν τάφων αὐτῶν, καὶ ψύ- 2
ξουσιν αὐτὰ πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην, καὶ πρὸς πάντας
τοὺς ἀστέρας, καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ, ἃ ἠ-
γάπησαν, καὶ οἷς ἐδούλευσαν, καὶ ὧν ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν,
καὶ ὧν ἀντείχοντο, καὶ οἷς προσεκύνησαν αὐτοῖς· οὐ κοπήσονται,
καὶ οὐ ταφήσονται, καὶ ἔσονται εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου
τῆς γῆς, ὅτι εἵλαντο τὸν θάνατον μᾶλλον ἢ τὴν ζωήν, καὶ πᾶσι 3
τοῖς καταλοίποις τοῖς καταλειφθεῖσιν ἀπὸ τῆς γενεᾶς ἐκείνης πο-
νηρᾶς, ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐὰν ἐξώσω αὐτοὺς ἐκεῖ, λέγει Κύριος
τῶν δυνάμεων. Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ὅτι τάδε λέγει Κύριος· 4
μὴ ὁ πίπτων οὐκ ἀνίσταται; ἢ ὁ ἀποστρέφων οὐκ ἐπιστρέψει;
Διατί ἀπέστρεψεν ὁ λαὸς οὗτος Ἱερουσαλὴμ ἀποστροφὴν ἀναιδῆ, 5
καὶ κατεκρατήθησαν ἐν τῇ προαιρέσει αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠθέλησαν
τοῦ ἐπιστρέψαι; Ἐνωτίσασθε δὴ, καὶ ἀκούσατε· οὐχ οὕτως λα- 6
λήσουσιν, οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος μετανοῶν ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ,
λέγων, τί ἐποίησα; διέλειπεν ὁ τρέχων ἐκ τοῦ δρόμου αὐτοῦ, ὡς
ἵππος κάθιδρος ἐν χρεμετισμῷ αὐτοῦ. Καὶ ἡ ἀσίδα ἐν τῷ οὐ- 7
ρανῷ ἔγνω τὸν καιρὸν αὐτῆς· τρυγὼν καὶ χελιδὼν ἀγροῦ, στρου-
θία ἐφύλαξαν καιροὺς εἰσόδου αὐτῶν· ὁ δὲ λαός μου οὐκ ἔγνω
τὰ κρίματα Κυρίου. Πῶς ἐρεῖτε ὅτι σοφοί ἐσμεν ἡμεῖς, καὶ νό- 8
μος Κυρίου μεθ' ἡμῶν ἐστιν; εἰς μάτην ἐγενήθη σχοῖνος ψευδὴς
γραμματεῦσιν. Ἠσχύνθησαν σοφοὶ, καὶ ἐπτοήθησαν καὶ ἑάλωσαν, 9
ὅτι τὸν λόγον Κυρίου ἀπεδοκίμασαν· σοφία τίς ἐστιν ἐν αὐτοῖς;
Διὰ τοῦτο δώσω τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἑτέροις, καὶ τοὺς ἀγροὺς 10
αὐτῶν τοῖς κληρονόμοις· ὅτι ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου πάντες
φιλαργυρίαν ἀποδιώκουσι, καὶ ἐκ προφήτου ἕως ἱερέως πάντες
ποιοῦσι ψεῦδος. Καὶ ἰατρεύοντο σύντριμμα θυγατρὸς τοῦ λαοῦ 11
μου πρὸς ἀτιμίαν, λέγοντες, εἰρήνη, εἰρήνη, καὶ οὐκ ἦν εἰρήνη.

12 Ἠσχύνθησαν, ὅτι βδέλυγμα ἐποίησαν, καὶ αἰσχύνῃ οὐκ ᾐσχύν-
θησαν, καὶ αἰσχυνθῆναι οὐκ οἴδασι, διὰ τοῦτο πεσοῦνται πίπτον-
13 τες, ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν πεσοῦνται, εἶπε Κύριος. Καὶ
συνάξουσι τὰ γεννήματα αὐτῶν, λέγει Κύριος· οὐκ ἔστι σταφυλὴ
ἐν ταῖς ἀμπέλοις, καὶ οὐκ ἔστι σῦκα ἐν ταῖς συκαῖς, καὶ τὰ φύλ-
14 λα κατεῤῥύηκεν· καὶ ἔδωκα αὐτοῖς, καὶ παρῆλθον αὐτούς. Ἐπὶ τί
ἡμεῖς καθήμεθα; συνάχθητε, καὶ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς
ὀχυρὰς, καὶ ἀποῤῥιφῶμεν ἐκεῖ, ὅτι ὁ Θεὸς ἀπέῤῥιψεν ἡμᾶς, καὶ
15 ἐπότισεν ἡμᾶς ὕδωρ χολῆς, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον αὐτοῦ. Συν-
ήχθημεν εἰς εἰρήνην, καὶ οὐκ ἦν ἀγαθὰ, εἰς καιρὸν ἰάσεως, καὶ
16 ἰδοὺ σπουδή. Ἐκ Δὰν ἀκουσόμεθα φωνὴν ὀξύτητος ἵππων αὐτοῦ·
ἀπὸ φωνῆς χρεμετισμοῦ ἱππασίας ἵππων αὐτοῦ ἐσείσθη (ἀπ' αὐ-
τοῦ) πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἥξει καὶ καταφάγεται τὴν γῆν, καὶ τὸ πλή-
17 ρωμα αὐτῆς, πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ. Διότι ἰδοὺ
ἐγὼ ἐξαποστέλλω εἰς ὑμᾶς ὄφεις θανατοῦντας, οἷς οὐκ ἔστιν ἐ-
18 πᾷσαι, καὶ δήξονται ὑμᾶς, φησὶ Κύριος, ἀνίατα μετ' ὀδύνης καρ-
19 δίας ὑμῶν ἀπορουμένης. Ἰδοὺ φωνὴ κραυγῆς θυγατρὸς λαοῦ μου
ἀπὸ γῆς μακρόθεν· μὴ Κύριος οὐκ ἔστιν ἐν Σιών; ἢ βασιλεὺς
οὐκ ἔστιν ἐκεῖ; διότι παρώργισάν με ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν,
20 καὶ ἐν ματαίοις ἀλλοτρίοις. Διῆλθε θέρος, παρῆλθεν ἀμη-
21 τὸς, καὶ ἡμεῖς οὐ διεσώθημεν. Ἐπὶ συντρίμματι θυγατρὸς λαοῦ
μου συνετρίβην, ἐσκοτώθην· ἐν ἀπορίᾳ κατίσχυσάν με ὠδῖνες ὡς
22 τικτούσης. Μὴ ῥητίνη οὐκ ἔστιν ἐν Γαλαὰδ, ἢ ἰατρὸς οὐκ ἔστιν
ἐκεῖ; διατί οὐκ ἀνέβη ἴασις θυγατρὸς λαοῦ μου;

ΚΕΦ. Θ'. IX.

1 ΤΙΣ δώσει κεφαλῇ μου ὕδωρ, καὶ ὀφθαλμοῖς μου πηγὴν δα-
κρύων; καὶ κλαύσομαι τὸν λαόν μου τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτὸς,
2 καὶ τοὺς τετραυματισμένους θυγατρὸς λαοῦ μου. Τίς δώῃ μοι
ἐν τῇ ἐρήμῳ σταθμὸν ἔσχατον, καὶ καταλείψω τὸν λαόν μου, καὶ
ἀπελεύσομαι ἀπ' αὐτῶν; ὅτι πάντες μοιχῶνται, σύνοδος ἀθετούν-
3 των, καὶ ἐνέτειναν τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ὡς τόξον· ψεῦδος, καὶ οὐ
πίστις ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι ἐκ κακῶν εἰς κακὰ ἐξήλθοσαν,
4 καὶ ἐμὲ οὐκ ἔγνωσαν, φησὶ Κύριος. Ἕκαστος ἀπὸ τοῦ πλησίον
αὐτοῦ ἐξῆλθοσαν· φυλάξασθε, καὶ ἐπ' ἀδελφοῖς ἑαυτῶν μὴ πε-

ποίθατε, ὅτι πᾶς ἀδελφὸς πτέρνῃ πτερνιεῖ, καὶ πᾶς φίλος δολίως
πορεύσεται. Ἕκαστος κατὰ τοῦ φίλου ἑαυτοῦ καταπαίξεται, ἀλή- 5
θειαν οὐ μὴ λαλήσουσι· μεμάθηκεν ἡ γλῶσσα αὐτῶν λαλεῖν ψευδῆ,
ἠδίκησαν, καὶ οὐ διέλιπον τοῦ ἐπιστρέψαι. Τόκος ἐπὶ τόκῳ, καὶ δόλος 6
ἐπὶ δόλῳ· οὐκ ἤθελον εἰδέναι με, φησὶ Κύριος. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει 7
Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ πυρώσω αὐτοὺς, καὶ δοκιμῶ αὐτοὺς ὅτι ποιήσω ἀπὸ
προσώπου πονηρίας θυγατρὸς λαοῦ μου. Βολὶς τιτρώσκουσα ἡ 8
γλῶσσα αὐτῶν, δόλια τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτῶν· τῷ πλη-
σίον αὐτοῦ λαλεῖ εἰρηνικὰ, καὶ ἐν ἑαυτῷ ἔχει τὴν ἔχθραν. Μὴ 9
ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι, λέγει Κύριος, ἢ ἐν λαῷ τοιούτῳ
οὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχή μου; Ἐπὶ τὰ ὄρη λάβετε κοπετὸν καὶ 10
μέλος, καὶ ἐπὶ τὰς τρίβους τῆς ἐρήμου θρῆνον, ὅτι ἐξέλιπον παρὰ
τῷ μὴ εἶναι ἀνθρώπους παραπορευομένους· οὐκ ἤκουσαν φωνὴν
ὑπάρξεως ἀπὸ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἕως τῶν κτηνῶν, ἐξέ-
στησαν, ᾤχοντο. Καὶ δώσω τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς μετοικίαν καὶ 11
εἰς κατοικητήριον δρακόντων, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα εἰς ἀφανισμὸν
θήσομαι, παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι. Τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ συνετὸς, 12
καὶ συνιεῖται τοῦτο; καὶ ᾧ λόγος στόματος Κυρίου πρὸς αὐ-
τὸν, ἀναγγειλάτω ἡμῖν, τίνος ἕνεκεν ἀπώλετο ἡ γῆ, ἀνήφθη,
ὡς ἔρημος παρὰ τὸ μὴ διοδεύεσθαι; Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, 13
διὰ τὸ ἐγκαταλιπεῖν αὐτοὺς τὸν νόμον μου, ὃν ἔδωκα πρὸ προ-
σώπου αὐτῶν, καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς μου, καὶ οὐχ ὥδευ-
σαν ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας 14
αὐτῶν τῆς κακῆς, καὶ ὀπίσω τῶν εἰδώλων, ἃ ἐδίδαξαν αὐτοὺς οἱ
πατέρες αὐτῶν. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· 15
ἰδοὺ ἐγὼ ψωμίζω ὑμᾶς αὐτοὺς ἀνάγκας, καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ
χολῆς, καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εἰς οὓς οὐκ ἐγί- 16
νωσκον αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ ἐπαποστελῶ ἐπ' αὐτοὺς
τὴν μάχαιραν, ἕως τοῦ ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς ἐν αὐτῇ. Τάδε λέ- 17
γει Κύριος· σύνετε καὶ καλέσατε τὰς θρηνούσας καὶ ἐλθάτωσαν·
καὶ πρὸς τὰς σοφὰς ἀποστείλατε, καὶ φθεγξάσθωσαν, καὶ ταχυ- 18
νάτωσαν καὶ λαβέτωσαν ἐφ' ὑμᾶς θρῆνον, καὶ καταγαγέτωσαν οἱ
ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, καὶ τὰ βλέφαρα ὑμῶν ῥείτω ὕδωρ, ὅτι 19
φωνὴ οἰκτροῦ ἠκούσθη ἐν Σιών· πῶς ἐταλαιπωρήσαμεν, κατῃσχύν-
θημεν σφόδρα, ὅτι ἐγκατελίπομεν τὴν γῆν, καὶ ἀπεῤῥίψαμεν τὰ
σκηνώματα ἡμῶν; Ἀκούσατε δὴ γυναῖκες λόγον Κυρίου, καὶ δε- 20

ξάσθω τὰ ὦτα ὑμῶν λόγους στόματος αὐτοῦ, καὶ διδάξατε τὰς
θυγατέρας ὑμῶν οἶκτον, καὶ γυνὴ τὴν πλησίον ἑαυτῆς θρῆνον.
21 Ὅτι ἀνέβη θάνατος διὰ τῶν θυρίδων ὑμῶν, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν
γῆν ὑμῶν, τοῦ ἐκτρίψαι νήπια ἔξωθεν, καὶ νεανίσκους ἀπὸ τῶν
22 πλατειῶν θανάτῳ. Τάδε λέγει Κύριος· καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τῶν
ἀνθρώπων εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τῆς γῆς ὑ-
μῶν, καὶ ὡς χόρτος ὀπίσω θερίζοντος, καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων.
23 Τάδε λέγει Κύριος· μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ,
καὶ μὴ καυχάσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω
24 ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ, ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ
καυχώμενος, συνιεῖν καὶ γινώσκειν, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ ποιῶν
ἔλεος καὶ κρῖμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι ἐν τούτοις τὸ
25 θέλημά μου, λέγει Κύριος. Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος,
καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ πάντας περιτετμημένους ἀκροβυστίας αὐτῶν·
26 ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἐπὶ Ἐδὼμ, καὶ ἐπὶ πάν-
τας τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν, καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Μωάβ, καὶ ἐπὶ πᾶν
περικειρόμενον τὰ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, τοὺς κατοικοῦντας ἐν
τῇ ἐρήμῳ, ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἀπερίτμητα σαρκὶ, καὶ πᾶς οἶκος
Ἰσραὴλ ἀπερίτμητοι καρδίας αὐτῶν.

ΚΕΦ. Ι'. X.

1 ΑΚΟΥΣΑΤΕ τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐλάλησε Κύριος ἐφ' ὑμᾶς,
2 οἶκος Ἰσραήλ. Τάδε λέγει Κύριος· κατὰ τὰς ὁδοὺς ἐθνῶν μὴ μαν-
θάνετε, καὶ ἀπὸ τῶν σημείων τοῦ οὐρανοῦ μὴ φοβεῖσθε, ὅτι φο-
3 βοῦνται αὐτὰ τοῖς προσώποις αὐτῶν. Ὅτι τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν
μάταια, ξύλον ἐστὶν ἐκ τοῦ δρυμοῦ ἐκκεκομμένον, ἔργον τέκτονος,
4 καὶ χώνευμα, ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ κεκαλλωπισμένα ἐστὶν ἐν σφύ-
5 ραις, καὶ ἥλοις ἐστερέωσαν αὐτὰ, καὶ οὐ κινηθήσονται, αἰρόμενα
ἀρθήσονται, ὅτι οὐκ ἐπιβήσονται· μὴ φοβηθῆτε αὐτὰ, ὅτι οὐ κα-
6 κοποιήσουσι, καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς. Πόθεν ὅμοιός σοι Κύ-
7 ριε; μέγας εἶ σὺ, καὶ μέγα τὸ ὄνομά σου ἐν δυνάμει. Τίς οὐ φοβηθήσε-
ταί σε, βασιλεῦ τῶν ἐθνῶν; ὅτι σὺ ἐπέπρεψας προσκυνήσει, ὅτι ἐν πᾶσι
τοῖς σοφοῖς τῶν ἐθνῶν καὶ ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις αὐτῶν πόθεν
8 ὅμοιός σοι, Κύριε; Καὶ εἰσάπαξ ἀσυνετισθήσονται καὶ ἀνοητισθή-
9 σονται, καὶ παιδεία ματαιοτήτων ἐν αὐτοῖς ξύλον ἐστίν. Ἀργύ-

ριον τορευτόν ἐστιν, οὐ πορεύσονται ἀργύριον προσβλητὸν ἀπὸ
Θαρσὶς, ἥξει χρυσίον Μωφὰζ, καὶ χεῖρες χρυσοχόων, ἔργα τε-
χνιτῶν πάντα· ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐνδύσουσιν αὐτὰ ἔργα σο-
φῶν ἅπαντα αὐτοῖς. Ὁ δὲ Κύριος ἀληθινὸς Θεός ἐστιν, Θεὸς 10
ζώντων, καὶ βασιλεὺς αἰώνιος· ἀπὸ παροξυσμοῦ αὐτοῦ σεισθή-
σεται ἡ γῆ, καὶ οὐχ ὑποίσουσιν ἔθνη ἐμβρίμησιν αὐτοῦ. Οὕτως 11
ἐρεῖτε αὐτοῖς· Θεοὶ οἳ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν οὐκ ἐποίησαν, ἀ-
πολέσθωσαν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ τούτου.
Κύριος ὁ ποιήσας τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, ὁ ἀνορθώσας τὴν οἰ- 12
κουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ τῇ φρονήσει αὐτοῦ ἐξέτεινε τὸν
οὐρανὸν, καὶ εἰς φωνὴν διδόντος αὐτοῦ πλῆθος ὕδατος ἐν οὐρανῷ· 13
καὶ ἀνήγαγε νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐ-
ποίησε, καὶ ἐξήγαγε φῶς ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ. Ἐμωράνθη πᾶς ἄν- 14
θρωπος ἀπὸ γνώσεως, κατῃσχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἐπὶ τοῖς γλυ-
πτοῖς αὐτοῦ, ὅτι ψευδῆ ἐχώνευσεν, οὐκ ἔςι πνεῦμα ἐν αὐτοῖς. Μά- 15
ταιά ἐστιν ἔργα ἐμπεπαιγμένα, ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπο-
λοῦνται. Οὐκ ἔστι τοιαύτη μερὶς τῷ Ἰακὼβ, ὅτι ὁ πλάσας τὰ 16
πάντα, αὐτὸς κληρονομία αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ ῥάβδος κληρονομίας
αὐτοῦ· Κύριος τῶν δυνάμεων ὄνομα αὐτοῦ. Συνήγαγεν ἔξωθεν τὴν 17
ὑπόστασίν σου, ἡ κατοικοῦσα ἐν ἐκλεκτοῖς. Ὅτι τάδε λέγει Κύ- 18
ριος· ἰδοὺ ἐγὼ σκελίζω τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἐν θλί-
ψει, ὅπως εὑρεθῇ ἡ πληγή σου. Οὐαὶ ἐπὶ συντρίμματί σου, ἀλγη- 19
ρὰ ἡ πληγή σου· καὶ ἐγὼ εἶπα, ὄντως τοῦτο τὸ τραῦμά μου, καὶ
κατέλαβέ με. Ἡ σκηνή μου ἐταλαιπώρησεν, ὤλετο· καὶ πᾶσαι αἱ 20
δέῤῥεις μου διεσπάσθησαν· οἱ υἱοί μου καὶ τὰ πρόβατά μου οὐκ
εἰσὶν, οὐκ ἔστιν ἔτι τόπος τῆς σκηνῆς μου, τόπος τῶν δέῤῥεών μου.
Ὅτι οἱ ποιμένες (μου) ἠφρονεύσαντο, καὶ τὸν Κύριον οὐκ ἐξεζή- 21
τησαν· διὰ τοῦτο οὐκ ἐνόησε πᾶσα ἡ νομὴ, καὶ διεσκορπίσθησαν.
Φωνὴ ἀκοῆς ἰδοὺ ἔρχεται καὶ σεισμὸς μέγας ἐκ γῆς βοῤῥᾶ, τοῦ τά- 22
ξαι τὰς πόλεις Ἰούδα εἰς ἀφανισμὸν, καὶ κοίτην στρουθῶν. Οἶδα, 23
Κύριε, ὅτι οὐχὶ τοῦ ἀνθρώπου ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, οὐδὲ ἀνὴρ πορεύσεται,
καὶ κατορθώσει πορείαν αὐτοῦ. Παίδευσον ἡμᾶς, Κύριε, πλὴν ἐν 24
κρίσει, καὶ μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιήσῃς. Ἔκχεον τὸν 25
θυμόν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα σε, καὶ ἐπὶ γενεὰς, αἳ τὸ ὄνομά
σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο, ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακὼβ, καὶ ἐξανήλωσαν
αὐτὸν, καὶ τὴν νομὴν αὐτοῦ ἠρήμωσαν.

ΚΕΦ. ΙΑ΄. XI.

1 Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ ΠΡΟΣ
2 ΙΕΡΕΜΙΑΝ, ΛΕΓΩΝ· Ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς διαθήκης
ταύτης, καὶ λαλήσεις πρὸς ἄνδρας Ἰούδα, καὶ πρὸς τοὺς κατοι-
3 κοῦντας Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Κύριος
ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἀκούσεται τῶν
4 λόγων τῆς διαθήκης ταύτης, ἣν ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν,
ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐκ καμίνου τῆς σι-
δηρᾶς, λέγων, ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου, καὶ ποιήσατε πάντα ὅσα
ἐντείλωμαι ὑμῖν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαὸν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν
5 εἰς Θεὸν, ὅπως στήσω τὸν ὅρκον μου, ὃν ὤμοσα τοῖς πατράσιν
ὑμῶν, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, ὡς ἡ ἡμέρα
6 αὕτη· καὶ ἀπεκρίθην καὶ εἶπα, γένοιτο Κύριε. Καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς μέ· ἀνάγνωθι τοὺς λόγους τούτους ἐν πόλεσιν Ἰούδα, καὶ
ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ, λέγων· ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς διαθήκης
7 ταύτης, καὶ ποιήσατε αὐτούς. Ὅτι διαμαρτυρόμενος διεμαρτυ-
ράμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ὀρθρίζων καὶ ἐπιμαρτυρό-
8 μενος, καὶ λέγων· ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου. Καὶ οὐκ ἤκουσαν,
καὶ ἐξέκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν, καὶ ἐπορεύθησαν ἀνὴρ ἐν τῇ εὐθύτητι
τῆς καρδίας αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς· καὶ ἐπήγαγον ἐπ᾽ αὐτοὺς πάντας
τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, ἧς ἐνετειλάμην ποιῆσαι αὐτοὺς,
9 καὶ οὐκ ἐποίησαν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ· εὑρέθη σύνδεσμος
10 ἐν ἀνδράσιν Ἰούδα, καὶ ἐν τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ. Ἐπεστρά-
φησαν ἐπὶ τὰς ἀδικίας τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν πρότερον, οἳ οὐκ
ἤθελον ἀκοῦσαι τῶν λόγων μου, καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ πορεύονται ὀπίσω
θεῶν ἀλλοτρίων, τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ διεσκέδασεν οἶκος
Ἰσραὴλ καὶ οἶκος Ἰούδα τὴν διαθήκην μου, ἣν διεθέμην πρὸς τοὺς
11 πατέρας αὐτῶν. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω
ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον κακὰ, ἐξ ὧν οὐ δυνήσονται ἐξελθεῖν ἐξ αὐτῶν·
12 καὶ κεκράξονται πρός με, καὶ οὐκ εἰσακούσομαι αὐτῶν, καὶ πο-
ρεύσονται πόλεις Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ, καὶ κε-
κράξονται πρὸς τοὺς θεοὺς αὐτῶν, οἷς αὐτοὶ θυμιῶσιν αὐτοῖς, καὶ
13 σωτηρίᾳ οὐ μὴ σώσουσιν αὐτοὺς ἐν καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν. Ὅτι

κατὰ ἀριθμὸν τῶν πόλεών σου ἦσαν θεοί σου Ἰούδα, καὶ κατὰ ἀ-
ριθμὸν ἐξόδων τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἐτάξατε βωμοὺς τῇ αἰσχύνῃ θυσι-
αστήρια τοῦ θυμιᾷν τῇ Βάαλ. Καὶ σὺ μὴ προσεύχου ὑπὲρ τοῦ λαοῦ 14
τούτου καὶ μὴ ἀξίου περὶ αὐτῶν ἐν δεήσει καὶ προσευχῇ, ὅτι οὐκ
εἰσακούσομαι ἐν τῷ καιρῷ ᾧ ἐπικαλοῦνταί με, ἐν καιρῷ κακώσεως
αὐτῶν. Τί ἡ ἠγαπημένη ἐν τῷ οἴκῳ μου ἐποίησε βδέλυγμα; μὴ 15
εὐχαὶ καὶ κρέα ἅγια ἀφελοῦσιν ἀπὸ σοῦ τὰς κακίας σου, ἢ τούτοις
διαφεύξῃ; Ἐλαίαν ὡραίαν εὔσκιον τῷ εἴδει ἐκάλεσε Κύριος τὸ 16
ὄνομά σου, εἰς φωνὴν περιτομῆς αὐτῆς· ἀνήφθη πῦρ ἐπ' αὐτὴν,
μεγάλη ἡ θλίψις ἐπὶ σὲ, ἠχρειώθησαν οἱ κλάδοι αὐτῆς,
καὶ Κύριος ὁ καταφυτεύσας σε, ἐλάλησεν ἐπὶ σὲ κακὰ ἀντὶ 17
τῆς κακίας οἴκου Ἰσραὴλ καὶ οἴκου Ἰούδα, ὅτι ἐποίησαν αὐτοῖς
τοῦ παροργίσαι με ἐν τῷ θυμιᾷν αὐτοὺς τῇ Βάαλ. Κύριε, γνώρισόν 18
μοι, καὶ γνώσομαι· τότε ἴδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν, ἐγὼ δὲ ὡς 19
ἀρνίον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι, οὐκ ἔγνων· ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἐλο-
γίσαντο λογισμὸν πονηρὸν, κατὰ σοῦ λέγοντες· δεῦτε καὶ ἐμβά-
λωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν
ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῇ ἔτι. Κύριε, κρί- 20
νων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ
ἐκδίκησιν ἐξ αὐτῶν, ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου. Διὰ 21
τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Ἀναθὼθ τοὺς
ζητοῦντας τὴν ψυχήν μου, τοὺς λέγοντας, οὐ μὴ προφητεύσῃς ἐπὶ
τῷ ὀνόματι Κυρίου, εἰ δὲ μὴ, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. Διὰ 22
τοῦτο τάδε λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ'
αὐτούς· οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ, καὶ ἐγκα- 23
τάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦν-
τας ἐν Ἀναθὼθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν.

ΚΕΦ. ΙΒ'. XII.

ΔΙΚΑΙΟΣ εἶ Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ· πλὴν κρί- 1
ματα λαλήσω πρὸς σέ· τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται; εὐθήνησαν
πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήσει; Ἐφύτευσας αὐτοὺς, καὶ ἐῤῥιζώ- 2
θησαν· ἐτεκνοποίησαν, καὶ ἐποίησαν καρπόν· ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ
στόματος αὐτῶν, καὶ πόῤῥω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύ- 3

ριε, γινώσκεις με, εἶδές με, καὶ ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου ἐ-
ναντίον σου· ἄθροισον αὐτοὺς ὡς πρόβατα εἰς σφαγὴν, καὶ ἅγνισον
4 αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν. Ἕως πότε πενθήσει ἡ γῆ, καὶ
πᾶς χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων
ἐν αὐτῇ; ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἶπαν, οὐκ ὄψεται
5 ὁ Θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν. Σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ ἐκλύουσί σε· πῶς
παρασκευάσῃ ἐφ' ἵπποις, καὶ ἐν γῇ εἰρήνης σου πέποιθας; πῶς
6 ποιήσεις ἐν φρυάγματι τοῦ Ἰορδάνου; Ὅτι καὶ οἱ ἀδελφοί σου
καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου, καὶ οὗτοι ἠθέτησάν σε, καὶ αὐτοὶ
ἐβόησαν, ἐκ τῶν ὀπίσω σου ἐπισυνήχθησαν, μὴ πιστεύσῃς ἐν αὐτοῖς,
7 ὅτι λαλήσουσι πρὸς σὲ καλά. Ἐγκαταλέλοιπα τὸν οἶκόν μου,
ἀφῆκα τὴν κληρονομίαν μου, ἔδωκα τὴν ἠγαπημένην ψυχήν μου
8 εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῆς. Ἐγενήθη ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ὡς
λέων ἐν δρυμῷ, ἔδωκεν ἐπ' ἐμὲ τὴν φωνὴν αὐτῆς, διὰ τοῦτο ἐμί-
9 σησα αὐτήν. Μὴ σπήλαιον ὑαίνης ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ, ἢ σπή-
λαιον κύκλῳ αὐτῆς; βαδίσατε καὶ συναγάγετε πάντα τὰ θηρία
10 τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθάτωσαν τοῦ καταφαγεῖν αὐτήν. Ποιμένες πολ-
λοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδω-
11 καν τὴν μερίδα μου ἐπιθυμητὴν εἰς ἔρημον ἄβατον, ἐτέθη εἰς ἀ-
φανισμὸν ἀπωλείας· δι' ἐμὲ ἀφανισμῷ ἠφανίσθη πᾶσα ἡ γῆ, ὅτι οὐκ
12 ἔστιν ἀνὴρ τιθέμενος ἐν καρδίᾳ. Ἐπὶ πᾶσαν διεκβολὴν ἐν τῇ ἐρή-
μῳ ἦλθοσαν ταλαιπωροῦντες, ὅτι μάχαιρα τοῦ Κυρίου κατέφαγεν ἀπ'
ἄκρου τῆς γῆς, καὶ ἕως ἄκρου τῆς γῆς οὐκ ἔστιν εἰρήνη πάσῃ σαρκί.
13 Ἐσπείρατε πυρούς, καὶ ἀκάνθας θερίσατε· οἱ κλῆροι αὐτῶν οὐκ ὠφε-
λήσουσιν ἑαυτούς· αἰσχύνθητε αἰσχύνην ἀπὸ καυχήσεως ὑμῶν, ἀπὸ
14 ὀνειδισμοῦ ἔναντι Κυρίου, ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν
γειτόνων τῶν σκληρῶν, τῶν ἁπτομένων τῆς κληρονομίας μου, ἧς
ἐμέρισα τῷ λαῷ μου Ἰσραήλ· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς
15 αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰούδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν. Καὶ ἔσται μετὰ τὸ
ἐκβαλεῖν με αὐτοὺς, ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτοὺς, καὶ κατοικιῶ
αὐτοὺς, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον εἰς τὴν
16 γῆν αὐτοῦ. Καὶ ἔσται ἐὰν μανθάνοντες μάθωσι τὴν ὁδὸν τοῦ λαοῦ
μου, τοῦ ὀμνύειν τῷ ὀνόματί μου· ζῇ Κύριος, καθὼς ἐδίδαξαν τὸν
λαόν μου ὀμνύειν τῇ Βάαλ, καὶ οἰκοδομηθήσονται ἐν μέσῳ τοῦ
17 λαοῦ μου· ἐὰν δὲ μὴ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἐξαρῶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο
ἐξάρσει καὶ ἀπωλείᾳ.

ΚΕΦ. ΙΓ'. XIII.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος πρός με· βάδισον καὶ κτῆσαι σεαυτῷ 1
περίζωμα λινοῦν, καὶ περίθου περὶ τὴν ὀσφύν σου, καὶ ἐν ὕδατι οὐ
διελεύσεται. Καὶ ἐκτησάμην τὸ περίζωμα κατὰ τὸν λόγον Κυρίου, 2
καὶ περιέθηκα περὶ τὴν ὀσφύν μου. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς 3
μὲ, λέγων· Λάβε τὸ περίζωμα ὃ ἐκτήσω, τὸ περὶ τὴν ὀσφύν σου, 4
καὶ ἀνάστηθι, καὶ βάδισον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην, καὶ κατάκρυψον αὐ-
τὸ ἐκεῖ ἐν τῇ τρυμαλιᾷ τῆς πέτρας. Καὶ ἐπορεύθην, καὶ ἔκρυψα 5
αὐτὸ ἐν τῷ Εὐφράτῃ, καθὼς ἐνετείλατό μοι Κύριος. Καὶ ἐγένετο 6
μεθ' ἡμέρας πολλὰς, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ· ἀνάστηθι, καὶ βάδι-
σον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην, καὶ λάβε ἐκεῖθεν τὸ περίζωμα, ὃ ἐνετειλά-
μην σοι τοῦ κατακρύψαι ἐκεῖ. Καὶ ἐπορεύθην ἐπὶ τὸν Εὐφράτην 7
ποταμὸν, καὶ ὤρυξα, καὶ ἔλαβον τὸ περίζωμα ἐκ τοῦ τόπου, οὗ
κατώρυξα αὐτὸ ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ διεφθαρμένον ἦν, ὃ οὐ μὴ χρησθῇ
εἰς οὐθέν. Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· τάδε λέ- 8
γει Κύριος· Οὕτως φθερῶ τὴν ὕβριν Ἰούδα καὶ τὴν ὕβριν Ἱε- 9
ρουσαλὴμ, τὴν πολλὴν ταύτην ὕβριν, τὸν λαὸν τοῦτον τὸν πο- 10
νηρὸν, τοὺς μὴ βουλομένους ὑπακούειν τῶν λόγων μου, καὶ
πορευομένους ἐν τῇ εὐθύτητι τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς πονηρᾶς, καὶ
πορευθέντας ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ τοῦ
προσκυνεῖν αὐτοῖς· καὶ ἔσονται ὥσπερ τὸ περίζωμα τοῦτο, ὃ
οὐ μὴ χρησθήσεται εἰς οὐθέν. Ὅτι καθάπερ κολλᾶται τὸ περί- 11
ζωμα περὶ τὴν ὀσφὺν τοῦ ἀνθρώπου, οὕτως ἐκόλλησα πρὸς ἐμαυ-
τὸν τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ πάντα τὸν οἶκον Ἰούδα, φησὶ
Κύριος, τοῦ γενέσθαι μοι εἰς λαὸν ὀνομαστὸν, καὶ εἰς καύχημα
καὶ εἰς δόξαν, καὶ οὐκ ἤκουσάν μου. Καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαὸν τὸν 12
λόγον τοῦτον· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· πᾶς ἀσκὸς
πληρωθήσεται οἴνου· καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσι πρὸς σὲ, μὴ γνόντες
οὐ γνωσόμεθα, ὅτι πᾶς ἀσκὸς πληρωθήσεται οἴνου; Καὶ ἐρεῖς 13
πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ πληρῶ πάντας τοὺς
κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην, καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν τοὺς
καθημένους υἱοὺς τοῦ Δαυὶδ ἐπὶ θρόνου αὐτῶν, καὶ τοὺς
ἱερεῖς καὶ τοὺς προφήτας, καὶ τὸν Ἰούδα καὶ πάντας
τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ μεθύσματι· καὶ διασκορ- 14

πιῶ αὐτοὺς ἄνδρα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς πατέ-
ρας αὐτῶν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ· οὐκ ἐπιποθήσω, λέ-
γει Κύριος, καὶ οὐ φείσομαι, καὶ οὐκ οἰκτειρήσω ἀπὸ διαφθορᾶς
15 αὐτῶν. Ἀκούσατε, καὶ ἐνωτίσασθε, καὶ μὴ ἐπαίρεσθε, ὅτι Κύ-
16 ριος ἐλάλησε. Δότε τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν δόξαν πρὸ τοῦ συ-
σκοτάσαι, καὶ πρὸ τοῦ προσκόψαι πόδας ὑμῶν ἐπ᾽ ὄρη σκο-
τεινά· καὶ ἀναμενεῖτε εἰς φῶς, καὶ ἐκεῖ σκιὰ θανάτου, καὶ
17 τεθήτονται εἰς σκότος. Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε, κεκρυμμένως κλαύ-
σεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀπὸ προσώπου ὕβρεως, καὶ δακρύουσα δα-
κρύσει, καὶ κατατάξουσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, ὅτι συνε-
18 τρίβη τὸ ποίμνιον Κυρίου. Εἴπατε τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς δυνα-
στεύουσι, ταπεινώθητε, καθίσατε, ὅτι καθῃρέθη ἀπὸ τῆς κεφαλῆς
19 ὑμῶν στέφανος δόξης ὑμῶν. Πόλεις αἱ πρὸς νότον, συνε-
κλείσθησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀνοίγων· ἀπῳκίσθη Ἰούδας, συνετέ-
20 λεσεν ἀποικίαν τελείαν. Ἀνάλαβε τοὺς ὀφθαλμούς σου Ἰσραὴλ,
καὶ ἴδε τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ βοῤῥᾶ· ποῦ ἐστιν τὸ ποίμνιον ὃ ἐ-
21 δόθη σοι, πρόβατα δόξης σου; Τί ἐρεῖς ὅταν ἐπισκέπτωνταί
σε; καὶ σὺ ἐδίδαξας αὐτοὺς ἐπὶ σὲ μαθητὰς εἰς ἀρχήν· οὐκ ὠ-
22 δῖνες καθέξουσί σε, καθὼς γυναῖκα τίκτουσαν; Καὶ ἐὰν εἴπῃς
ἐν τῇ καρδίᾳ σου, διατί ἀπήντησέ μοι ταῦτα; διὰ τὸ πλῆθος
23 τῆς ἀδικίας σου ἀνεκαλύφθη τὰ ὀπίσθιά σου, παραδειγματισθῆναι
23 τὰς πτέρνας σου. Εἰ ἀλλάξεται Αἰθίοψ τὸ δέρμα αὐτοῦ, καὶ
πάρδαλις τὰ ποικίλματα αὐτῆς, καὶ ὑμεῖς δυνήσεσθε εὐποιῆσαι
24 μεμαθηκότες τὰ κακά. Καὶ διέσπειρα αὐτοὺς, ὡς φρύγανα φε-
25 ρόμενα ὑπὸ ἀνέμου εἰς ἔρημον τόπον. Οὕτως ὁ κλῆρός σου, καὶ
μερὶς τοῦ ἀπειθεῖν ὑμᾶς ἐμοὶ, λέγει Κύριος· ὡς ἐπελάθου νόμου
26 μου, καὶ ἤλπισας ἐπὶ ψεύδεσι, κἀγὼ ἀποκαλύψω τὰ ὀπίσθιά
27 σου κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ ὀφθήσεται ἡ ἀτιμία σου, καὶ αἱ
μοιχεῖαί σου, καὶ ὁ χρεμετισμός σου, καὶ ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῆς
πορνείας σου· ἐπὶ τῶν βουνῶν, καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἑώρακα τὰ βδε-
λύγματά σου· οὐαί σοι Ἱερουσαλὴμ, ὅτι οὐκ ἐκαθαρίσθης ὀπίσω
μου ἕως τίνος ἔτι.

ΚΕΦ. ΙΔ΄. XIV.

1 Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ ΠΑΡΑ
2 ΚΥΡΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΒΡΟΧΙΑΣ. Ἐπένθησεν ἡ Ἰουδαία,

καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐκενώθησαν, καὶ ἐσκοτώθησαν ἐπὶ τῆς γῆς,
καὶ ἡ κραυγὴ τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀνέβη, καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς 3
ἀπέστειλαν τοὺς νεωτέρους αὐτῶν ἐφ' ὕδωρ· ἤλθοσαν ἐπὶ
τὰ φρέατα, καὶ οὐχ εὗρον ὕδωρ· ἀπέστρεψαν τὰ ἀγγεῖα
αὐτῶν κενά· ᾐσχύνθησαν καὶ ἐπεκάλυψαν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν.
Καὶ τὰ ἔργα τῆς γῆς ἐξέλιπεν, ὅτι οὐκ ἦν ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς, 4
ᾐσχύνθησαν γεωργοί, ἐπεκάλυψαν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν. Καὶ ἔλα- 5
φοι ἐν ἀγρῷ ἐτέκοσαν, καὶ ἐγκατέλιπον, ὅτι οὐκ ἦν βοτάνη.
Ὄνοι ἄγριοι ἔστησαν ἐπὶ νάπας, καὶ εἵλκυσαν ἄνεμον ὡς δρά- 6
κων, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, ὅτι οὐκ ἦν χόρτος ἀπὸ λαοῦ
ἀδικίας. Εἰ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν, Κύριε, ποίησον 7
ἡμῖν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι πολλαὶ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐ-
ναντίον σου, ὅτι σοὶ ἡμάρτομεν. Ὑπομονὴ Ἰσραὴλ, Κύριε, καὶ 8
σώζεις ἐν καιρῷ κακῶν· ἱνατί ἐγενήθης ὡσεὶ πάροικος ἐπὶ τῆς
γῆς, καὶ ὡς αὐτόχθων ἐκκλίνων εἰς κατάλυμα; Μὴ ἔσῃ ὥσπερ 9
ἄνθρωπος ὑπνῶν, ἢ ὡς ἀνὴρ οὐ δυνάμενος σώζειν; καὶ σὺ ἐν ἡ-
μῖν εἶ Κύριε, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐφ' ἡμᾶς, μὴ ἐπι-
λάθῃ ἡμῶν. Οὕτως λέγει Κύριος τῷ λαῷ τούτῳ· ἠγάπησαν 10
κινεῖν πόδας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐφείσαντο, καὶ ὁ Θεὸς οὐκ ηὐδόκη-
σεν ἐν αὐτοῖς, νῦν μνησθήσεται τῆς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ ἐπισκέψε-
ται τὰς ἀνομίας αὐτῶν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ· μὴ προσεύχου 11
περὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς ἀγαθά· ὅτι ἐὰν νηστεύσωσιν, οὐκ εἰσα- 12
κούσομαι τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ ἐὰν προσενέγκωσιν ὁλοκαυτώ-
ματα καὶ θυσίας, οὐκ εὐδοκήσω ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐν μαχαίρᾳ καὶ
ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ ἐγὼ συντελέσω αὐτούς. Καὶ εἶπα· ὁ ὤν, 13
δέσποτα Κύριε, ἰδοὺ οἱ προφῆται αὐτῶν προφητεύουσι, καὶ λέ-
γουσιν, οὐκ ὄψεσθε μάχαιραν, οὐδὲ λιμὸς ἔσται ἐν ὑμῖν, ὅτι
ἀλήθειαν καὶ εἰρήνην δώσω ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.
Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ· ψευδῆ οἱ προφῆται προφητεύουσιν 14
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἐνετειλάμην
αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς· ὅτι ὁράσεις ψευδεῖς, καὶ
μαντείας καὶ οἰωνίσματα, καὶ προαιρέσεις καρδίας αὐτῶν αὐτοὶ
προφητεύουσιν ὑμῖν. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος περὶ τῶν προ- 15
φητῶν τῶν προφητευόντων ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ψευδῆ, κᾀγὼ
οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς, οἳ λέγουσι, μάχαιρα καὶ λιμὸς οὐκ ἔσται
ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης, ἐν θανάτῳ νοσερῷ ἀποθανοῦνται· ἐν ῥομ-

16 φαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ συντελεσθήσονται οἱ προφῆται ἐκεῖνοι, καὶ ὁ
λαὸς, οἷς αὐτοὶ προφητεύουσιν αὐτοῖς, καὶ ἔσονται ἐῤῥιμμένοι ἐν
ταῖς διόδοις Ἱερουσαλὴμ, ἀπὸ προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ λι-
μοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ θάπτων αὐτοὺς, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ
οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν, καὶ ἐκχεῶ ἐπ' αὐτοὺς
17 τὰ κακὰ αὐτῶν. Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς τὸν λόγον τοῦτον· κατα-
γάγετε ἐπ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτὸς, καὶ μὴ
διαλιπέτωσαν, ὅτι συντρίμματι συνετρίβη ἡ θυγάτηρ λαοῦ μου,
18 καὶ πληγὴ ὀδυνηρὰ σφόδρα. Ἐὰν ἐξέλθω εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἰδοὺ
τραυματίαι ῥομφαίας, καὶ ἐὰν εἰσέλθω εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ
πόνος λιμοῦ, ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐπορεύθησαν εἰς γῆν, ἣν
19 οὐκ ᾔδεισαν. Μὴ ἀποδοκιμάζων ἀπεδοκίμασας τὸν Ἰούδαν, καὶ
ἀπὸ Σιὼν ἀπέστη ἡ ψυχή σου; ἱνατί ἔπαισας ἡμᾶς, καὶ οὐκ
ἔστιν ἡμῖν ἴασις; ὑπεμείναμεν εἰς εἰρήνην, καὶ οὐκ ἦν ἀγαθὰ
20 εἰς καιρὸν ἰάσεως, καὶ ἰδοὺ ταραχή. Ἔγνωμεν, Κύριε, ἁμαρ-
τήματα ἡμῶν, ἀδικίας πατέρων ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον
21 σου. Κόπασον διὰ τὸ ὄνομά σου, μὴ ἀπολέσῃς θρόνον δόξης
22 σου· μνήσθητι, μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου μεθ' ἡμῶν. Μὴ
ἔστιν ἐν εἰδώλοις τῶν ἐθνῶν ὑετίζων; καὶ εἰ ὁ οὐρανὸς δώσει
πλησμονὴν αὐτοῦ, οὐχὶ σὺ εἶ αὐτός; καὶ ὑπομενοῦμέν σε, ὅτι
σὺ ἐποίησας πάντα ταῦτα.

ΚΕΦ. ΙΕ'. XV.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρός μέ· ἐὰν στῇ Μωσῆς καὶ Σαμουὴλ
πρὸ προσώπου μου, οὐκ ἔστιν ἡ ψυχή μου πρὸς αὐτούς· ἐξαπό-
2 στειλον τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ ἐξελθάτωσαν. Καὶ ἔσται ἐὰν εἴ-
πωσι πρὸς σὲ, ποῦ ἐξελευσόμεθα; καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· τάδε
λέγει Κύριος ὁ Θεός· ὅσοι εἰς θάνατον, εἰς θάνατον· καὶ ὅσοι
εἰς μάχαιραν, εἰς μάχαιραν· καὶ ὅσοι εἰς λιμὸν, εἰς λιμόν· καὶ
3 ὅσοι εἰς αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν. Καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐ-
τοὺς τέσσαρα εἴδη, λέγει Κύριος· τὴν μάχαιραν εἰς σφαγὴν, καὶ
τοὺς κύνας εἰς διασπασμὸν, καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς καὶ τὰ πε-
4 τεινὰ τοῦ οὐρανοῦ εἰς βρῶσιν καὶ εἰς διαφθοράν. Καὶ παρα-
δώσω αὐτοὺς εἰς ἀνάγκας πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς, διὰ
Μανασσῆ υἱὸν Ἐζεκία βασιλέα Ἰούδα, περὶ πάντων ὧν ἐποίη-

σεν ἐν Ἱερουσαλήμ. Τίς φείσεται ἐπὶ σοὶ Ἱερουσαλήμ; καὶ τίς 5
δειλιάσει ἐπὶ σοί; ἢ τίς ἀνακάμψει ἐρωτῆσαι εἰς εἰρήνην σοι;
Σὺ ἀπεστράφης με, λέγει Κύριος· ὀπίσω μου πορεύσῃ, καὶ ἐκτε- 6
νῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ, καὶ διαφθερῶ σε, καὶ οὐκέτι ἀνήσω
αὐτούς. Καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν διασπορᾷ, ἐν πύλαις λαοῦ μου 6
ἠτεκνώθησαν, ἀπώλεσαν τὸν λαόν μου διὰ τὰς κακίας αὐτῶν,
καὶ οὐκ ἐπεστράφησαν. Ἐπληθύνθησαν ἐπ' ἐμὲ χῆραι αὐτῶν ὑ- 8
πὲρ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης· ἐπήγαγον ἐπὶ μητέρα νεανίσκους
ταλαιπωρίαν ἐν μεσημβρίᾳ, ἐπέῤῥιψα ἐπ' αὐτὴν ἐξαίφνης τρόμον
καὶ σπουδήν. Ἐκενώθη ἡ τίκτουσα ἑπτὰ, ἀπεκάκησεν ἡ ψυχὴ 9
αὐτῆς, ἐπέδυ ὁ ἥλιος αὐτῇ ἔτι μεσούσης τῆς ἡμέρας, κατῃσχύνθη
καὶ ὠνειδίσθη· τοὺς καταλοίπους αὐτῶν εἰς μάχαιραν δώσω ἐ-
ναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, φησὶ Κύριος. Οἴμοι ἐγὼ, μῆτερ, 10
ὡς τινά με ἔτεκες ἄνδρα δικαζόμενον, καὶ διακρινόμενον πάσῃ τῇ γῇ·
οὔτε ὠφέλησα, οὔτε ὠφέλησέ με οὐδείς· ἡ ἰσχύς μου ἐξέλιπεν ἐν τοῖς
καταρωμένοις με. Γένοιτο δέσποτα, κατευθυνόντων αὐτῶν· εἰ μὴ 11
παρέστην σοι ἐν καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν, καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως αὐ-
τῶν, εἰς ἀγαθὰ πρὸς τὸν ἐχθρόν. Εἰ γνωσθήσεται σίδηρος; καὶ πε- 12
ριβόλαιον χαλκοῦν ἡ ἰσχύς σου. Καὶ τοὺς θησαυρούς σου εἰς προ- 13
νομὴν δώσω ἀντάλλαγμα, διὰ πάσας τὰς ἁμαρτίας σου· καὶ ἐν
πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου. Καὶ καταδουλώσω σε κύκλῳ τοῖς ἐχθροῖς 14
σου, ἐν τῇ γῇ ᾗ οὐκ ᾔδεις· ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ
μου, ἐφ' ὑμᾶς καυθήσεται. Σὺ ἔγνως, Κύριε, μνήσθητί μου, καὶ 15
ἐπίσκεψαί με, καὶ ἀθῴωσόν με ἀπὸ τῶν καταδιωκόντων με, μὴ
εἰς μακροθυμίαν σου λάβῃς με· γνῶθι, ὡς ἔλαβον περὶ σοῦ ὀ-
νειδισμὸν ὑπὸ τῶν ἀθετούντων τοὺς λόγους σου, συντέλεσον 16
αὐτοὺς, καὶ ἔσται ὁ λόγος σου ἐμοὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καρ-
δίας μου, ὅτι ἐπικέκληται τὸ ὄνομά σου ἐπ' ἐμοὶ, Κύριε παντο-
κράτωρ. Οὐκ ἐκάθισα ἐν συνεδρίῳ αὐτῶν παιζόντων, ἀλλὰ εὐ- 17
λαβούμην ἀπὸ προσώπου χειρός σου· καταμόνας ἐκαθήμην, ὅτι
πικρίας ἐνεπλήσθην. Ἱνατί οἱ λυποῦντές με κατισχύουσί μου; ἡ 18
πληγή μου στερεὰ, πόθεν ἰάσομαι; γινομένη μοι ἐγενήθη ὡς
ὕδωρ ψευδὲς, οὐκ ἔχον πίστιν. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· 19
ἐὰν ἐπιστρέψῃς, καὶ ἀποκαταστήσω σε, καὶ πρὸ προσώπου μου
στήσῃ· καὶ ἐὰν ἐξαγάγῃς τίμιον ἀπὸ ἀναξίου, ὡς στόμα μου
ἔσῃ· καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ πρὸς σὲ, καὶ σὺ οὐκ ἀναστρέψεις

20 πρὸς αὐτούς. Καὶ δώσω σε τῷ λαῷ τούτῳ, ὡς τεῖχος ὀχυρὸν,
χαλκοῦν· καὶ πολεμήσουσι πρὸς σὲ, καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς
21 σὲ, διότι μετὰ σοῦ εἰμι τοῦ σώζειν σε, καὶ τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε,
φησὶ Κύριος· καὶ ῥύσομαί σε ἐκ χειρὸς πονηρῶν, καὶ λυτρώσο-
μαί σε ἐκ χειρὸς λοιμῶν.

ΚΕΦ. Ιϛ'. XVI.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, λέγων· καὶ σὺ μὴ λά-
2 βῃς γυναῖκα, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ οὐ γεννη-
3 θήσεταί σοι υἱὸς, οὐδὲ θυγάτηρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. Ὅτι τάδε
λέγει Κύριος περὶ τῶν υἱῶν καὶ περὶ τῶν θυγατέρων τῶν γεν-
νωμένων ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ περὶ τῶν μητέρων αὐτῶν τῶν
τετοκυιῶν αὐτοὺς, καὶ περὶ τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν γεγεν-
4 νηκότων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ. Ἐν θανάτῳ νοσερῷ ἀποθανοῦν-
ται, οὐ κοπήσονται, οὐδὲ ταφήσονται· εἰς παράδειγμα ἐπὶ προ-
σώπου τῆς γῆς ἔσονται, καὶ ἔσται τὰ θνησιμαῖα εἰς βρῶσιν τοῖς
θηρίοις τῆς γῆς καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ· ἐν μαχαίρᾳ πε-
5 σοῦνται, καὶ ἐν λιμῷ συντελεσθήσονται. Τάδε λέγει Κύριος· μὴ
εἰσέλθῃς εἰς θίασον αὐτῶν, καὶ μὴ πορευθῇς τοῦ κόψασθαι, καὶ
μὴ πενθήσῃς αὐτοὺς, ὅτι ἀφέστηκα τὴν εἰρήνην μου ἀπὸ τοῦ
λαοῦ τούτου, φησὶ Κύριος, καὶ τὸν ἔλεόν μου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς
6 μου. Καὶ ἀποθανοῦνται μεγάλοι καὶ μικροὶ ἐν τῇ γῇ ταύτῃ· οὐ
μὴ ταφῶσιν, οὐδὲ μὴ κόψονται αὐτοὺς, οὐδὲ ἐντομίδας οὐ μὴ
7 ποιήσουσιν, οὐδὲ ξυρήσονται, καὶ οὐ μὴ κλασθῇ ἄρτος ἐν πένθει
αὐτῶν εἰς παράκλησιν ἐπὶ τεθνηκότι· οὐ ποτιοῦσιν αὐτὸν πο-
τήριον εἰς παράκλησιν ἐπὶ πατρὶ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ μητρὶ αὐτοῦ.
8 Εἰς οἰκίαν πότου οὐκ εἰσελεύσῃ σὺ, τοῦ καθίσαι μετ' αὐτῶν τοῦ
9 φαγεῖν καὶ πιεῖν. Διότι τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· ἰδοὺ
ἐγὼ καταλύω ἐκ τοῦ τόπου τούτου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑ-
μῶν, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, φωνὴν χαρᾶς, καὶ φωνὴν εὐ-
10 φροσύνης, φωνὴν νυμφίου, καὶ φωνὴν νύμφης. Καὶ ἔσται, ὅταν
ἀπαγγείλῃς τῷ λαῷ τούτῳ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ εἴπωσι
πρὸς σὲ, διατί ἐλάλησε Κύριος ἐφ' ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα
τὰ μεγάλα; τίς ἡ ἀδικία ἡμῶν; καὶ τίς ἡ ἁμαρτία ἡμῶν,
11 ἣν ἡμάρτομεν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν; Καὶ ἐρεῖς πρὸς

αὐτούς, ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με οἱ πατέρες ὑμῶν, λέγει Κύριος,
καὶ ᾤχοντο ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς, καὶ
προσεκύνησαν αὐτοῖς, καὶ ἐμὲ ἐγκατέλιπον, καὶ τὸν νόμον μου
οὐκ ἐφυλάξαντο, καὶ ὑμεῖς ἐπονηρεύσασθε τοῦ ποιῆσαι ὑπὲρ τοὺς 12
πατέρας ὑμῶν· καὶ ἰδοὺ ὑμεῖς πορεύεσθε ἕκαστος ὀπίσω τῶν ἀρε-
στῶν τῆς καρδίας ὑμῶν τῆς πονηρᾶς, τοῦ μὴ ὑπακούειν μου. Καὶ 13
ἀποῤῥίψω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν, ἣν οὐκ ᾔδειτε
ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ δουλεύσετε ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις ἡ-
μέρας καὶ νυκτὸς, οἳ οὐ δώσουσιν ὑμῖν ἔλεος. Διὰ τοῦτο ἰδοὺ 14
ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι, Ζῇ Κύριος
ὁ ἀναγαγὼν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἀλλὰ Ζῇ Κύ- 15
ριος, ὃς ἀνήγαγε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς βοῤῥᾶ, καὶ ἀπὸ πα-
σῶν τῶν χωρῶν οὗ ἐξώσθησαν ἐκεῖ, καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς
εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν. Ἰδοὺ ἐγὼ 16
ἀποστέλλω τοὺς ἁλιεῖς τοὺς πολλοὺς, λέγει Κύριος, καὶ ἁλιεύ-
σουσιν αὐτούς· καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστελῶ τοὺς πολλοὺς θηρευ-
τὰς, καὶ θηρεύσουσιν αὐτοὺς ἐπάνω παντὸς ὄρους, καὶ ἐπάνω
παντὸς βουνοῦ ὑψηλοῦ, καὶ ἐκ τῶν τρυμαλιῶν τῶν πετρῶν. Ὅτι 17
οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτῶν· οὐκ ἐκρύβησαν
ἀπὸ προσώπου μου, καὶ οὐκ ἐκρύβη τὰ ἀδικήματα αὐτῶν ἀπέ-
ναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου. Καὶ ἀνταποδώσω πρῶτον διπλᾶς τὰς 18
ἀδικίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, ἐφ' αἷς ἐβεβήλωσαν
τὴν γῆν μου ἐν τοῖς θνησιμαίοις τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν καὶ
ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν, ἐν αἷς ἐπλημμέλησαν τὴν κληρονομίαν
μου. Κύριε, ἰσχύς μου, καὶ βοήθειά μου, καὶ καταφυγή μου ἐν 19
ἡμέραις κακῶν· πρὸς σὲ ἔθνη ἥξουσιν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ
ἐροῦσιν, ὡς ψευδῆ ἐκτήσαντο οἱ πατέρες ἡμῶν εἴδωλα, καὶ οὐκ
ἔστιν ἐν αὐτοῖς ὠφέλημα. Εἰ ποιήσει ἑαυτῷ ἄνθρωπος θεοὺς, 20
καὶ οὗτοι οὐκ εἰσὶ θεοί; Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ δηλώσω αὐτοῖς ἐν 21
τῷ καιρῷ τούτῳ τὴν χεῖρά μου, καὶ γνωριῶ αὐτοῖς τὴν δύναμίν
μου, καὶ γνώσονται, ὅτι ὄνομά μοι Κύριος.

ΚΕΦ. ΙΖʹ. XVII.

ΑΜΑΡΤΙΑ Ἰούδα ἐγγέγραπται ἐν γραφῇ, ἐν ὄνυχι ἀδαμαν- 1
τίνῳ, ἐγκεκολαμμένη ἐπὶ τοῦ στήθους τῆς καρδίας αὐτῷ, καὶ
ἐν τοῖς κέρασι τῶν θυσιαστηρίων αὐτῶν. Οὕτως ἡνίκα δὴ μνη- 2

σθῶσιν οἱ υἱοὶ αὐτῶν τῶν θυσιαστηρίων αὐτῶν, καὶ ἀλσῶν αὐ-
3 τῶν, ἐπὶ ξύλου δασέως, καὶ ἐπὶ βουνῶν μετεώρων, καὶ ὀρέων
ἐν ἀγρῷ· τὴν ἰσχύν σου, καὶ τοὺς θησαυρούς σου, εἰς προνομὴν
δώσω, καὶ τὰ ὑψηλά σου, διὰ τὰς ἁμαρτίας σου, τὰς ἐν πᾶσι
4 τοῖς ὁρίοις σου, καὶ ἀφεθήσῃ μόνη, καὶ ταπεινωθήσῃ ἀπὸ τῆς
κληρονομίας σου, ἧς ἔδωκά σοι· καὶ καταδουλώσω σε τοῖς ἐχθροῖς
σου ἐν τῇ γῇ, ᾗ οὐκ ἔγνως· ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐν τῷ θυμῷ
5 μου, ἕως αἰῶνος καυθήσεται. Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὃς
τὴν ἐλπίδα ἔχει ἐπ᾽ ἄνθρωπον, καὶ στηρίσει σάρκα βραχίονος
6 αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτὸν, καὶ ἀπὸ Κυρίου ἀποστῇ ἡ καρδία αὐτοῦ. Καὶ
ἔσται ὡς ἡ ἀγριομυρίκη ἡ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἣ οὐκ ὄψεται ὅταν ἔλ-
θῃ τὰ ἀγαθὰ, καὶ κατασκηνώσει ἐν ἁλίμοις, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ,
7 ἐν γῇ ἁλμυρᾷ, ἥτις οὐ κατοικεῖται. Καὶ εὐλογημένος ὁ ἄνθρω-
πος, ὃς πέποιθεν ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔσται Κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ,
8 καὶ ἔσται ὡς ξύλον εὐθηνοῦν παρ᾽ ὕδατα, καὶ ἐπὶ ἰκμάδα βα-
λεῖ ῥίζας αὐτοῦ· καὶ οὐ φοβηθήσεται, ὅταν ἔλθῃ καῦμα, καὶ
ἔσται ἐν αὐτῷ στελέχη ἀλσώδη, ἐν ἐνιαυτῷ ἀβροχίας οὐ φοβη-
9 θήσεται, καὶ οὐ διαλείψει ποιῶν καρπόν. Βαθεῖα ἡ καρδία παρὰ
10 πάντα, καὶ ἄνθρωπός ἐστι, καὶ τίς γνώσεται αὐτόν; Ἐγὼ Κύ-
ριος ἐτάζων καρδίας, καὶ δοκιμάζων νεφροὺς, τοῦ δοῦναι ἑκά-
στῳ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ κατὰ τοὺς καρποὺς τῶν ἐπι-
11 τηδευμάτων αὐτοῦ. Ἐφώνησε πέρδιξ, συνήγαγεν ἃ οὐκ ἔτεκε,
ποιῶν πλοῦτον αὐτοῦ οὐ μετὰ κρίσεως, ἐν ἡμίσει ἡμερῶν αὐ-
τοῦ ἐγκαταλείψουσιν αὐτὸν, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων αὐτοῦ ἔσται ἄφρων.
12 Θρόνος δόξης ὑψούμενος ἐξ ἀρχῆς, τόπος ἁγιάσματος ἡμῶν,
13 ὑπομονὴ Ἰσραήλ· Κύριε, πάντες οἱ καταλείποντές σε καταισχυνθή-
τωσαν, ἀφεστηκότες ἐπὶ τῆς γῆς γραφήτωσαν, ὅτι ἐγκατέλι-
14 πον πηγὴν ζωῆς, τὸν Κύριον. Ἴασαί με Κύριε, καὶ ἰαθήσομαι·
15 σῶσόν με, καὶ σωθήσομαι, ὅτι καύχημά μου εἶ. Ἰδοὺ αὐτοὶ
16 λέγουσι πρὸς μέ· ποῦ ἐστιν ὁ λόγος Κυρίου, ἐλθάτω. Ἐγὼ δὲ
οὐκ ἐκοπίασα κατακολουθῶν ὀπίσω σου, καὶ ἡμέραν ἀνθρώπου
οὐκ ἐπεθύμησα· σὺ ἐπίστασαι τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων
17 μου, πρὸ προσώπου σου ἐστί. Μὴ γεννηθῇς μοι εἰς ἀλλοτρίω-
18 σιν, φειδόμενός μου ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ. Καταισχυνθήτωσαν οἱ
διώκοντές με, καὶ μὴ καταισχυνθείην ἐγώ· πτοηθείησαν αὐτοὶ,
καὶ μὴ πτοηθείην ἐγώ· ἐπάγαγε ἐπ᾽ αὐτοὺς ἡμέραν πονηρὰν, δισ-

σὸν σύντριμμα σύντριψον αὐτούς. Τάδε λέγει Κύριος πρὸς μέ· 19
βάδισον, καὶ στῆθι ἐν πύλαις υἱῶν λαοῦ σου, ἐν αἷς εἰσπορεύονται
ἐν αὐταῖς βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ ἐν αἷς ἐκπορεύονται ἐν αὐταῖς,
καὶ ἐν πάσαις ταῖς πύλαις Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· 20
ἀκούσατε λόγον Κυρίου βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ πᾶσα Ἰουδαία, καὶ
πάντες κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ, οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύ-
λαις ταύταις. Τάδε λέγει Κύριος· φυλάσσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, 21
καὶ μὴ αἴρετε βαστάγματα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ μὴ
ἐκπορεύεσθε ταῖς πύλαις Ἱερουσαλὴμ, καὶ μὴ ἐκφέρετε βαστάγ- 22
ματα ἐξ οἴκων ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ πᾶν ἔρ-
γον οὐ ποιήσετε· ἁγιάσατε τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, καθὼς
ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν· καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ οὐκ ἔκλι-
ναν τὸ οὖς αὐτῶν, καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ 23
τοὺς πατέρας αὐτῶν, τοῦ μὴ εἰσακοῦσαί μου, καὶ τοῦ μὴ δέξασθαι
παιδείαν. Καὶ ἔσται, ἐὰν ἀκούσητέ μου, λέγει Κύριος, τοῦ μὴ 24
εἰσφέρειν βαστάγματα διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ ἁγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, τοῦ
μὴ ποιεῖν ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, καὶ εἰσελεύσονται διὰ τῶν πυλῶν τῆς 25
πόλεως ταύτης βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες, καθήμενοι ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ,
καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἅρμασι καὶ ἵπποις αὐτῶν, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄρχον-
τες αὐτῶν, ἄνδρες Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ· καὶ
κατοικηθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἥξουσιν ἐκ 26
τῶν πόλεων Ἰούδα, καὶ κυκλόθεν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκ γῆς Βε-
νιαμείν, καὶ ἐκ τῆς πεδινῆς, καὶ ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ ἐκ τῆς πρὸς
νότον, φέροντες ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίαν καὶ θυμίαμα καὶ
Μανάα καὶ λίβανον, φέροντες αἴνεσιν εἰς οἶκον Κυρίου. Καὶ ἔσται 27
ἐὰν μὴ εἰσακούσητέ μου τοῦ ἁγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββά-
των, τοῦ μὴ αἴρειν βαστάγματα, καὶ εἰσπορεύεσθαι ταῖς πύλαις
Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν
ταῖς πύλαις αὐτῆς, καὶ καταφάγεται ἄμφοδα Ἱερουσαλὴμ, καὶ
οὐ σβεσθήσεται.

ΚΕΦ. ΙΗ'. XVIII.

Ο Λόγος ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν λέγων. 1
Ἀνάστηθι, καὶ κατάβηθι εἰς οἶκον τοῦ κεραμέως, καὶ ἐκεῖ ἀκού- 2
σῃ τοὺς λόγους μου. Καὶ κατέβην εἰς τὸν οἶκον τοῦ κεραμέως, 3
καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐποίει ἔργον ἐπὶ τῶν λίθων, καὶ ἔπεσε τὸ ἀγ- 4

γεῖον, ὃ αὐτὸς ἐποίει ἐκ τοῦ πηλοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ· καὶ
πάλιν αὐτὸ ἐποίησεν ἀγγεῖον ἕτερον, καθὼς ἤρεσεν ἐνώπιον αὐ-
5 τοῦ τοῦ ποιῆσαι. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων.
6 Εἰ καθὼς ὁ κεραμεὺς οὗτος οὐ δυνήσομαι τοῦ ποιῆσαι ὑμᾶς οἶ-
κος Ἰσραήλ; φησὶ Κύριος· ἰδοὺ ὡς ὁ πηλὸς ἐν χειρὶ τοῦ κε-
7 ραμέως, οὕτως ὑμεῖς ἐστε ἐν ταῖς χερσί μου. Πέρας λαλήσω
ἐπὶ ἔθνος ἢ ἐπὶ βασιλείαν, τοῦ ἐξᾶραι αὐτοὺς, καὶ καθελεῖν
8 καὶ τοῦ ἀπολύειν, καὶ ἐπιστρέψῃ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἀπὸ πάντων
τῶν κακῶν αὐτῶν, καὶ μετανοήσω περὶ πάντων τῶν κακῶν, ὧν
9 ἐλογισάμην, τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς. Καὶ πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος
καὶ ἐπὶ βασιλείαν, τοῦ ἀνοικοδομεῖσθαι καὶ τοῦ καταφυτεύεσθαι,
10 καὶ ποιήσουσι τὰ πονηρὰ ἐναντίον μου, τοῦ μὴ ἀκούειν τὴν φω-
νήν μου· καὶ μετανοήσω περὶ τῶν ἀγαθῶν ὧν ἐλάλησα, τοῦ ποιῆ-
11 σαι αὐτοῖς. Καὶ νῦν εἰπὸν πρὸς ἄνδρας Ἰούδα, καὶ πρὸς τοὺς
κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ, λέγων· οὕτως λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ
πλάσσω ἐφ' ὑμᾶς κακὰ, καὶ λογίζομαι ἐφ' ὑμᾶς λογισμόν· ἀ-
ποστραφήτω δὴ ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ
καλλίονα ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν.
12 Καὶ εἶπαν· ἀνδριούμεθα, ὅτι ὀπίσω τῶν ἀποστροφῶν ἡμῶν πο-
ρευσόμεθα, καὶ ἕκαστος τὰ ἀρεστὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ τῆς πο-
13 νηρᾶς ποιήσομεν. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἐρωτήσατε δὴ
ἐν ἔθνεσι, τίς ἤκουσε τοιαῦτα φρικτὰ, ἃ ἐποίησέ μοι σφόδρα παρ-
14 θένος Ἰσραήλ; Μὴ ἐκλείψουσιν ἀπὸ πέτρας μαστοὶ, ἢ χιὼν ἀπὸ
15 τοῦ Λιβάνου; μὴ ἐκκλίνῃ ὕδωρ βιαίως ἀνέμῳ φερόμενον; Ὅτι
ἐπελάθοντό μου ὁ λαός μου, εἰς κενὸν ἐθυμίασαν, καὶ ἀσθενή-
σουσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν σχοίνους αἰωνίους, τοῦ ἐπιβῆναι τρί-
16 βους οὐκ ἔχοντας ὁδὸν πορείας, τοῦ τάξαι τὴν γῆν αὐτῶν εἰς
ἀφανισμὸν, καὶ εἰς σύριγμα αἰώνιον· πάντες οἱ παραπορευόμενοι
17 δι' αὐτῆς ἐκστήσονται, καὶ κινήσουσι τὴν κεφαλὴν αὐτῶν. Ὡς
ἄνεμον καύσωνα διασπερῶ αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν
18 αὐτῶν, δείξω αὐτοῖς ἡμέραν ἀπωλείας αὐτῶν. Καὶ εἶπαν· δεῦτε
καὶ λογισώμεθα ἐπὶ Ἱερεμίαν λογισμὸν, ὅτι οὐκ ἀπολεῖται νόμος
ἀπὸ ἱερέως, καὶ βουλὴ ἀπὸ συνετοῦ, καὶ λόγος ἀπὸ προφήτου·
δεῦτε, καὶ πατάξωμεν αὐτὸν ἐν γλώσσῃ, καὶ οὐκ ἀκουσόμεθα πάν-
19 τας τοὺς λόγους αὐτοῦ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, καὶ ἐπάκουσον
20 τῆς φωνῆς τοῦ δικαιώματός μου. Εἰ ἀνταποδίδοται ἀντὶ ἀγαθῶν

κακά; ὅτι συνελάλησαν ῥήματα κατὰ τῆς ψυχῆς μου, καὶ τὴν
κόλασιν αὐτῶν ἔκρυψάν μοι· μνήσθητι ἑστηκότος μου κατὰ πρό-
σωπόν σου, τοῦ λαλῆσαι ὑπὲρ αὐτῶν ἀγαθὰ, τοῦ ἀποστρέψαι
τὸν θυμόν σου ἀπ' αὐτῶν. Διὰ τοῦτο δὸς τοὺς υἱοὺς αὐτῶν εἰς 21
λιμὸν, καὶ ἄθροισον αὐτοὺς εἰς χεῖρας μαχαίρας· γενέσθωσαν
αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἄτεκνοι καὶ χῆραι, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν γε-
νέσθωσαν ἀνῃρημένοι ἐν θανάτῳ, καὶ οἱ νεανίσκοι αὐτῶν πεπτω-
κότες ἐν μαχαίρᾳ ἐν πολέμῳ. Γενηθήτω κραυγὴ ἐν ταῖς οἰκίαις 22
αὐτῶν, ἐπάξεις ἐπ' αὐτοὺς λῃστὰς ἄφνω, ὅτι ἐνεχείρησαν λό-
γον εἰς σύλληψίν μου, καὶ παγίδας ἔκρυψαν ἐπ' ἐμέ. Καὶ σὺ, 23
Κύριε Κύριε, ἔγνως ἅπασαν τὴν βουλὴν αὐτῶν, ἣν ἐβουλεύσαντο
ἐπ' ἐμὲ εἰς θάνατον· μὴ ἀθῳώσῃς τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ τὰς
ἁμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν ἀπὸ προσώπου σου (καὶ) μὴ ἐξα-
λείψῃς· γενέσθω ἡ ἀσθένεια αὐτῶν ἐναντίον σου, ἐν καιρῷ θυμοῦ
σου ποίησον ἐν αὐτοῖς.

ΚΕΦ. ΙΘ'. XIX.

1 ΤΟΤΕ εἶπε Κύριος πρὸ μέ· βάδισον, καὶ κτῆσαι βικὸν πε-
πλασμένον ὀστράκινον, καὶ ἄξεις ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ
σου, καὶ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἱερέων, καὶ ἐξελεύσῃ εἰς τὸ 2
πολυάνδριον υἱῶν τῶν τέκνων αὐτῶν, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῶν προθύρων
τῆς πύλης τῆς Χαρσείθ· καὶ ἀνάγνωθι ἐκεῖ πάντας τοὺς λόγους, οὓς
ἐὰν λαλήσω πρὸς σὲ, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· ἀκούσατε λόγον Κυ- 3
ρίου, βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ
εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς
Ἰσραήλ· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον κακὰ, ὥστε παν-
τὸς ἀκούοντος αὐτὰ ἠχήσει τὰ ὦτα αὐτοῦ, ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν 4
με, καὶ ἀπηλλοτρίωσαν τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἐθυμίασαν ἐν αὐ-
τῷ θεοῖς ἀλλοτρίοις, οἷς οὐκ ᾔδεισαν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν·
καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰούδα ἔπλησαν τὸν τόπον τοῦτον αἱμάτων ἀ-
θῴων, καὶ ᾠκοδόμησαν ὑψηλὰ τῇ Βάαλ, τοῦ κατακαίειν τοὺς 5
υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρὶ ὁλοκαυτώματα τῷ Βάαλ, ἃ οὐκ ἐνετειλά-
μην, οὐδὲ ἐλάλησα, οὐδὲ διενοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου. Διὰ τοῦτο 6
ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐ κληθήσεται ἔτι τῷ
τόπῳ τούτῳ διάπτωσις καὶ πολυάνδριον υἱοῦ Ἐννὼμ, ἀλλ' ἢ
πολυάνδριον τῆς σφαγῆς. Καὶ σφάξω τὴν βουλὴν Ἰούδα, καὶ τὴν 7

βουλὴν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ καταβαλῶ αὐτοὺς
ἐν μαχαίρᾳ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἐν χερσὶ τῶν ζη-
τούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν· καὶ δώσω τοὺς νεκροὺς αὐτῶν εἰς
βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς,
8 καὶ τάξω τὴν πόλιν ταύτην εἰς ἀφανισμὸν, καὶ εἰς συριγμόν·
πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτῆς σκυθρωπάσει, καὶ συριεῖ ὑπὲρ
9 πάσης τῆς πληγῆς αὐτῆς. Καὶ ἔδονται τὰς σάρκας τῶν υἱῶν
αὐτῶν, καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων αὐτῶν· καὶ ἕκαστος τὰς
σάρκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἔδονται ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ ἐν πολιορ-
κίᾳ, ᾗ πολιορκήσουσιν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ οἱ ζητοῦντες
10 τὴν ψυχὴν αὐτῶν, καὶ συντρίψεις τὸν βικὸν τοῦτον κατ' ὀφθαλ-
11 μοὺς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκπορευομένων μετὰ σοῦ, καὶ ἐρεῖς πρὸς
αὐτούς· τάδε λέγει Κύριος, οὕτως συντρίψω τὸν λαὸν τοῦ-
τον, καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καθὼς συντρίβεται ἄγγος ὀστράκι-
12 νον, ὃ οὐ δυνήσεται ἰαθῆναι ἔτι. Οὕτως ποιήσω τῷ τόπῳ τού-
τῳ, λέγει Κύριος, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτῷ, τοῦ δοθῆναι
13 τὴν πόλιν ταύτην, ὡς τὴν διαπίπτουσαν. Καὶ οἶκοι Ἱερουσαλὴμ,
καὶ οἶκοι βασιλέων Ἰούδα ἔσονται, καθὼς ὁ τόπος ὁ διαπίπτων
ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν ἐν πάσαις ταῖς οἰκίαις, ἐν αἷς ἐθυμίασαν
ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐτῶν πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔ-
14 σπεισαν σπονδὰς θεοῖς ἀλλοτρίοις. Καὶ ἦλθεν Ἱερεμίας ἀπὸ τῆς
διαπτώσεως τοῦ τόπου Ταφὲθ, οὗ ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ἐκεῖ,
τοῦ προφητεῦσαι· καὶ ἔστη ἐν αὐλῇ οἴκου Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς
15 πάντα τὸν λαόν. Τάδε λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσ-
ραήλ· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην κακὰ, καὶ ἐπὶ τὰς
πόλεις αὐτῆς πάσας, καὶ ἐπὶ τὰς κώμας αὐτῆς, ἅπαντα τὰ κα-
κὰ, ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτὴν καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις αὐτῆς, ὅτι ἐσκλή-
ρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν, τοῦ μὴ εἰσακούειν τῶν λόγων μου.

ΚΕΦ. Κ΄. XX.

1 ΚΑΙ ἤκουσε Πασχὼρ υἱὸς Ἐμμὴρ ὁ ἱερεὺς, καὶ οὗτος ἦν
καθεσταμένος ἡγούμενος οἴκου Κυρίου τοῦ Ἱερεμίου προφητεύ-
2 οντος τοὺς λόγους τούτους. Καὶ ἐπάταξε Πασχὼρ τὸν Ἱερε-
μίαν τὸν προφήτην, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸν καταράκτην, ὃς
ἦν ἐν πύλῃ οἴκου ἀποτεταγμένου τοῦ ὑπερῴου, ὃς ἦν ἐν οἴκῳ

Κυρίου. Καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον, καὶ ἐξήγαγε Πασχὼρ τὸν Ἰε- 3
ρεμίαν ἐκ τοῦ καταρράκτου· καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἱερεμίας· οὐχὶ Πα-
σχὼρ ἐκάλεσε τὸ ὄνομά σου, ἀλλ᾽ ἢ μέτοικον κυκλόθεν. Διότι 4
τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμί σε εἰς μετοικίαν σὺν πᾶσι
τοῖς φίλοις σου· καὶ πεσοῦνται ἐν μαχαίρᾳ ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ
οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται, καὶ σὲ καὶ πάντα Ἰούδαν δώσω εἰς
χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ μετοικιοῦσιν αὐτοὺς εἰς Βα-
βυλῶνα, καὶ κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν μαχαίρᾳ. Καὶ δώσω πᾶσαν 5
τὴν ἰσχὺν τῆς πόλεως ταύτης, καὶ πάντας τοὺς πόνους αὐτῆς,
καὶ σύμπασαν τὴν τιμὴν αὐτῆς, καὶ πάντας τοὺς θησαυροὺς τοῦ
βασιλέως Ἰούδα δώσω εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ διαρπῶνται
αὐτούς, καὶ λήψονται αὐτούς, καὶ ἄξουσιν αὐτοὺς εἰς Βαβυ-
λῶνα. Καὶ σὺ Πασχὼρ, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴ- 6
κῳ σου, πορεύσεσθε ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ εἰς Βαβυλῶνα ἥξεις καὶ
ἐκεῖ ἀποθανῇ, καὶ ἐκεῖ ταφήσῃ σὺ καὶ πάντες οἱ φίλοι σου, οἷς
ἐπροφήτευσας αὐτοῖς ψευδῆ. Ἠπάτησάς με, Κύριε, καὶ ἠπα- 7
τήθην, ἐκράτησας, καὶ ἠδυνάσθης· ἐγενόμην εἰς γέλωτα, πᾶ-
σαν ἡμέραν διετέλεσα μυκτηριζόμενος. Ὅτι πικρῷ λόγῳ μου γε- 8
λάσομαι, ἀθεσίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἐπικαλέσομαι, ὅτι ἐγενήθη
λόγος Κυρίου εἰς ὀνειδισμὸν ἐμοὶ καὶ εἰς χλευασμὸν πᾶσαν ἡ-
μέραν μου. Καὶ εἶπα· οὐ μὴ ὀνομάσω τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ οὐ 9
μὴ λαλήσω ἔτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο ἐν τῇ καρ-
δίᾳ μου ὡς πῦρ καιόμενον, φλέγον ἐν τοῖς ὀστέοις μου, καὶ πα-
ρεῖμαι πάντοθεν, καὶ οὐ δύναμαι φέρειν, ὅτι ἤκουσα ψόγον 10
πολλῶν συναθροιζομένων κυκλόθεν· ἐπισύστητε, καὶ ἐπισυστῶ-
μεν ἐπ᾽ αὐτῷ πάντες ἄνδρες φίλοι αὐτοῦ· τηρήσατε τὴν ἐπί-
νοιαν αὐτοῦ, εἰ ἀπατηθήσεται, καὶ δυνησόμεθα αὐτῷ, καὶ
ληψόμεθα τὴν ἐκδίκησιν ἡμῶν ἐξ αὐτοῦ. Καὶ Κύριος μετ᾽ ἐμοῦ 11
καθὼς μαχητὴς ἰσχυρός· διὰ τοῦτο ἐδίωξαν, καὶ νοῆσαι οὐκ ἠδύ-
ναντο· ᾐσχύνθησαν σφόδρα, ὅτι οὐκ ἐνόησαν ἀτιμίας αὐτῶν, αἳ
δι᾽ αἰῶνος οὐκ ἐπιλησθήσονται. Κύριε, δοκιμάζων δίκαια, συνιῶν 12
νεφροὺς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς,
ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὰ ἀπολογήματά μου. Ἄσατε τῷ Κυ- 13
ρίῳ, αἰνέσατε αὐτῷ, ὅτι ἐξείλατο τὴν ψυχὴν πένητος ἐκ χειρὸς
πονηρευομένων. Ἐπικατάρατος ἡ ἡμέρα, ᾗ ἐτέχθην ἐν αὐτῇ· 14
ἡ ἡμέρα, ἐν ᾗ ἔτεκέ με ἡ μήτηρ μου, μὴ ἔστω ἐπευκτή. Ἐπι- 15

κατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὁ εὐαγγελισάμενος τῷ πατρί μου, λέγων,
16 ἐτέχθη σοι υἱὸς ἄρσην, εὐφραινόμενος εὔφρανεν αὐτόν· ἔσται ὁ
ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὡς αἱ πόλεις ἃς κατέστρεψε Κύριος ἐν θυμῷ,
καὶ οὐ μετεμελήθη· ἀκουσάτω κραυγῆς τῷ πρωῒ, καὶ ἀλαλαγ-
17 μοῦ ἐν καιρῷ μεσημβρίας, ὅτι οὐκ ἀπέκτεινέ με ἐν μήτρᾳ μη-
τρὸς, καὶ ἐγένετό μοι ἡ μήτηρ μου τάφος μου, καὶ ἡ μήτρα συλ-
18 λήψεως αἰωνίας. Ἱνατί τοῦτο ἐξῆλθον ἐκ μήτρας, τοῦ βλέπειν
κόπους καὶ πόνους, καὶ διετέλεσαν ἐν αἰσχύνῃ αἱ ἡμέραι μου;

ΚΕΦ. ΚΑ'. XXI.

1 Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ ΠΡΟΣ
ΙΕΡΕΜΙΑΝ, ΟΤΕ ΑΠΕΣΤΕΙΛΕ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ Ο ΒΑ-
ΣΙΛΕΥΣ ΣΕΔΕΚΙΑΣ ΤΟΝ ΠΑΣΧΩΡ ΥΙΟΝ ΜΕΛΧΙΟΥ,
ΚΑΙ ΣΟΦΟΝΙΑΝ ΥΙΟΝ ΜΑΣΣΑΙΌΥ ΤΟΝ ΙΕΡΕΑ, ΛΕΓΩΝ.
2 Ἐπερώτησον περὶ ἡμῶν τὸν Κύριον, ὅτι Ναβουχοδονόσορ (ὁ)
βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐφέστηκεν ἐφ' ἡμᾶς, εἴ πως ποιήσει Κύ-
ριος μεθ' ἡμῶν κατὰ πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, καὶ ἀπελεύ-
3 σεται ἀφ' ἡμῶν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἱερεμίας· οὕτως ἐρεῖτε
4 πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα. Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσ-
ραήλ· ἰδοὺ ἐγὼ μεταστρέφω τὰ ὅπλα τὰ πολεμικὰ τὰ ἐν ταῖς
χερσὶν ὑμῶν, ἐν οἷς ὑμεῖς πολεμεῖτε ἐν αὐτοῖς πρὸς τὸν βα-
σιλέα Βαβυλῶνος καὶ τοὺς Χαλδαίους τοὺς συγκλείοντας ὑμᾶς
ἔξωθεν τοῦ τείχους· καὶ συνάξω αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον τῆς πό-
5 λεως ταύτης, καὶ πολεμήσω ἐγὼ ὑμᾶς ἐν χειρὶ ἐκτεταμένῃ, καὶ
ἐν βραχίονι κραταιῷ μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς καὶ παροργισμοῦ
6 μεγάλου. Καὶ πατάξω πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ, τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη ἐν θανάτῳ μεγάλῳ, καὶ
7 ἀποθανοῦνται. Καὶ μετὰ ταῦτα, οὕτως λέγει Κύριος· δώσω τὸν
Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ τὸν λαὸν
τὸν καταλειφθέντα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ ἀπὸ
τοῦ λιμοῦ καὶ ἀπὸ τῆς μαχαίρας, ἐν χειρὶ Ναβουχοδονόσορ βα-
σιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ἐν χειρὶ ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἐν χειρὶ τῶν ζη-
τούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν στόματι μα-
8 χαίρας· οὐ φείσομαι ἐπ' αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ οἰκτειρήσω αὐτούς. Καὶ
πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον ἐρεῖς· τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα πρὸ

προσώπου ὑμῶν τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θανάτου.
Ὁ καθήμενος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀποθανεῖται ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν 9
λιμῷ, καὶ ἐν θανάτῳ· καὶ ὁ ἐκπορευόμενος προσχωρῆσαι πρὸς
τοὺς Χαλδαίους τοὺς συγκεκλεικότας ὑμᾶς, ζήσεται, καὶ ἔσται
ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς σκῦλα, καὶ ζήσεται. Διότι ἐστήρισα τὸ πρό- 10
σωπόν μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ, καὶ οὐκ εἰς ἀγαθὰ
φησὶ Κύριος· εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος παραδοθήσεται,
καὶ κατακαύσει αὐτὴν ἐν πυρί. Ὁ οἶκος βασιλέως Ἰούδα, ἀκού- 11
σατε λόγον Κυρίου, οἶκος Δαυὶδ, τάδε λέγει Κύριος· κρίνατε 12
πρωὶ κρῖμα, καὶ κατευθύνατε, καὶ ἐξέλεσθε διηρπασμένον ἐκ χει-
ρὸς ἀδικοῦντος αὐτὸν, ὅπως μὴ ἀναφθῇ ὡς πῦρ ἡ ὀργή μου,
καὶ καυθήσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων, ἀπὸ προσώπου ἀδι-
κίας τῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν. Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ τὸν κατοι- 13
κοῦντα τὴν κοιλάδα Σὸρ, τὴν πεδινὴν, τοὺς λέγοντας, τίς πτο-
ήσει ἡμᾶς; ἢ τίς εἰσελεύσεται πρὸς τὸ κατοικητήριον ἡμῶν;
Καὶ ἐπισκέψομαι ἐφ' ὑμᾶς κατὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, 14
φησὶ Κύριος, καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς, καὶ κατέ-
δεται πάντα τὰ κύκλῳ αὐτῆς.

ΚΕΦ. ΚΒ'. XXII.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος· πορεύου καὶ κατάβηθι εἰς τὸν οἶκον 1
τοῦ βασιλέως Ἰούδα, καὶ λαλήσεις ἐκεῖ τὸν λόγον τοῦτον,
καὶ ἐρεῖς· ἄκουε λόγον Κυρίου, βασιλεῦ Ἰούδα, ὁ καθή- 2
μενος ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, σὺ καὶ ὁ οἶκός σου καὶ οἱ παῖδές σου,
καὶ ὁ λαός σου, καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις. Τάδε 3
λέγει Κύριος· ποιεῖτε κρίσιν καὶ δικαιοσύνην, καὶ ἐξαιρεῖσθε διηρ-
πασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος αὐτὸν, καὶ προσήλυτον καὶ ὀρ-
φανὸν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύετε, καὶ μὴ ἀσεβεῖτε, καὶ
αἷμα ἀθῶον μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. Διότι ἐὰν ποιοῦν- 4
τες ποιήσητε τὸν λόγον τοῦτον, καὶ εἰσελεύσονται ἐν ταῖς πύλαις
τοῦ οἴκου τούτου βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες, καθήμενοι ἐπὶ θρόνου
Δαυὶδ, καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἁρμάτων καὶ ἵππων, αὐτοὶ καὶ οἱ παῖ-
δες αὐτῶν, καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν. Ἐὰν δὲ μὴ ποιήσητε τοὺς λό- 5
γους τούτους, κατ' ἐμαυτοῦ ὤμοσα, λέγει Κύριος, ὅτι εἰς
ἐρήμωσιν ἔσται ὁ οἶκος οὗτος. Ὅτι τάδε λέγει Κύριος

κατὰ τοῦ οἴκου βασιλέως Ἰούδα· Γαλαὰδ σύ μοι ἀρχὴ τοῦ Λι-
βάνου, ἐὰν μὴ θῶ σε εἰς ἔρημον, πόλεις μὴ κατοικηθησομένας,
7 καὶ εἰσάξω ἐπὶ σὲ ἄνδρα ὀλεθρεύοντα, καὶ τὸν πέλεκυν αὐτοῦ,
καὶ ἐκκόψουσι τὰς ἐκλεκτὰς κέδρους σου, καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς τὸ
8 πῦρ. Καὶ διελεύσονται ἔθνη πολλὰ διὰ τῆς πόλεως ταύτης, καὶ
ἐροῦσιν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· διατί ἐποίησε Κύριος
9 οὕτως τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ ταύτῃ; Καὶ ἐροῦσιν, ἀνθ' ὧν ἐγ-
κατέλιπον τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, καὶ προσεκύ-
10 νησαν θεοῖς ἀλλοτρίοις, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς. Μὴ κλαίετε τὸν
τεθνηκότα, μηδὲ θρηνεῖτε αὐτόν· κλαύσατε κλαυθμῷ τὸν ἐκπο-
ρευόμενον, ὅτι οὐκ ἀναστρέψει ἔτι, οὐδὲ ὄψεται τὴν γῆν πα-
11 τρίδος αὐτοῦ. Διότι τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ Σελλὴμ υἱὸν Ἰωσίου
τοῦ βασιλέως Ἰούδα τὸν βασιλεύοντα ἀντὶ Ἰωσία τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ, ὃς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου τούτου· οὐκ ἀναστρέψει ἐκεῖ
12 οὐκέτι, ἀλλ' ἢ ἐν τῷ τόπῳ, οὗ μετῴκισα αὐτὸν, ἐκεῖ ἀποθανεῖται,
13 καὶ τὴν γῆν ταύτην οὐκ ὄψεται ἔτι. Ὦ ὁ οἰκοδομῶν τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ οὐκ ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ οὐκ ἐν κρίματι,
παρὰ τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐργᾶται δωρεὰν, καὶ τὸν μισθὸν αὐτοῦ
14 οὐ μὴ ἀποδώσει αὐτῷ. Ὠκοδόμησας σεαυτῷ οἶκον σύμμετρον,
ὑπερῷα ῥιπιστὰ διεσταλμένα θυρίσι, καὶ ἐξυλωμένα ἐν κέδρῳ
15 καὶ κεχρισμένα ἐν μίλτῳ. Μὴ βασιλεύσεις, ὅτι σὺ παροξυνῇ ἐν
Ἄχαζ τῷ πατρί σου; οὐ φάγονται, καὶ οὐ πίονται· βέλτιον ἦν
16 σε ποιεῖν κρῖμα καὶ δικαιοσύνην καλήν. Οὐκ ἔγνωσαν, οὐκ ἔκρι-
ναν κρίσιν ταπεινῶν, οὐδὲ κρίσιν πένητος· οὐ τοῦτό σοι ἐστὶ τὸ
17 μὴ γνῶναί σε ἐμὲ, λέγει Κύριος; Ἰδοὺ οὐκ εἰσὶν οἱ ὀφθαλμοί
σου, οὐδὲ ἡ καρδία σου καλὴ, ἀλλὰ εἰς τὴν πλεονεξίαν σου, καὶ
εἰς τὸ αἷμα τὸ ἀθῷον τοῦ ἐκχέειν αὐτὸ, καὶ εἰς ἀδικήματα καὶ
18 εἰς φόνον, τοῦ ποιεῖν ταῦτα. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ
Ἰωακεὶμ υἱὸν Ἰωσία βασιλέα Ἰούδα· οὐαὶ ἐπὶ τὸν ἄνδρα τοῦ-
τον, οὐ μὴ κόψονται αὐτὸν, οὐαὶ ἀδελφὲ, οὐδὲ μὴ κλαύσονται
19 αὐτὸν, οἴμοι Κύριε. Ταφὴν ὄνου ταφήσεται, συμψησθεὶς ῥιφή-
20 σεται ἐπέκεινα τῆς πύλης Ἱερουσαλήμ. Ἀνάβηθι εἰς τὸν Λίβα-
νον, καὶ κέκραξον, καὶ εἰς τὴν Βασὰν δὸς τὴν φωνήν σου, καὶ
βόησον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, ὅτι συνετρίβησαν πάντες οἱ
21 ἐρασταί σου. Ἐλάλησα πρὸς σὲ ἐν τῇ παραπτώσει σου, καὶ εἶ-
πας, οὐκ ἀκούσομαι· αὕτη ἡ ὁδός σου ἐκ νεότητός σου, ὅτι οὐκ

ἤκουσας τῆς φωνῆς μου. Πάντας τοὺς ποιμένας σου ποιμανεῖ 22
ἄνεμος, καὶ οἱ ἐρασταί σου ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐξελεύσονται, ὅτι τότε
αἰσχυνθήσῃ καὶ ἀτιμασθήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν φιλούντων σε. Κα- 23
τοικοῦσα ἐν τῷ Λιβάνῳ, ἐννοσσεύουσα ἐν ταῖς κέδροις, ὅτι κατα-
στενάξεις ἐν τῷ ἐλθεῖν σοι ὀδύνας, ὠδῖνας ὡς τικτούσης· Ζῶ ἐγὼ, λέ- 24
γει Κύριος, ἐὰν γενόμενος γένηται Ἰεχονίας υἱὸς Ἰωακεὶμ βασιλεὺς
Ἰούδα, ἀποσφράγισμα ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, ὅτι ἐκεῖθεν ἐκ-
σπάσω σε, καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ζητούντων τὴν ψυχήν 25
σου, καὶ εἰς χεῖρας ὧν σὺ εὐλαβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, εἰς χεῖ-
ρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ἐν χειρὶ τῶν Χαλ-
δαίων, καὶ ἀποῤῥίψωσε καὶ τὴν μητέρα σου τὴν τεκοῦσάν σε εἰς 26
γῆν, οὗ οὐκ ἐτέχθης ἐκεῖ, καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε. Εἰς δὲ τὴν γῆν, ἣν 27
αὐτοὶ εὔχονται ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι ἐκεῖ, ἐκεῖ
οὐ μὴ ἐπιστρέψουσιν. Τὸ σῶμα τὸ ἐξουδενωμένον καὶ ἐκτετιναγ- 28
μένον ἀνὴρ οὗτος· ἠτιμώθη Ἰεχονίας ὡς σκεῦος, οὗ οὐκ ἔστι
χρεία αὐτοῦ, ὅτι ἐξερίφη αὐτὸς καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ
ἐξεβλήθη εἰς γῆν, ἣν οὐκ ᾔδει. Γῆ, γῆ, ἄκουε λόγον Κυρίου. 29
Τάδε λέγει Κύριος· γράψον τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐκκήρυκτον ἄνθρω- 30
πον, ἀνευόδωτον ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ· ὅτι οὐ μὴ αὐξηθῇ ἐκ
τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἀνὴρ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, ἄρχων
ἔτι ἐν τῷ οἴκῳ Ἰούδα.

ΚΕΦ. ΚΓ'. XXIII.

ὮΩ ΟΙ ποιμένες οἱ διασκορπίζοντες καὶ ἀπολλύοντες τὰ πρό- 1
βατα τῆς νομῆς μου, φησὶ Κύριος. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος 2
ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τοὺς ποιμένας τοὺς ποιμένοντας τὸν λαόν
μου· ὑμεῖς διεσκορπίσατε τὰ πρόβατά μου, καὶ ἀπώσατε αὐτὰ,
καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθε αὐτὰ, ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικήσω ἐφ' ὑμᾶς κατὰ τὰ
πονηρὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, φησὶ Κύριος. Κἀγὼ εἰσδέξομαι τὸ 3
κατάλοιπον τοῦ λαοῦ μου ἀπὸ πάσης τῆς γῆς, οὗ ἔξωσα αὐ-
τοὺς ἐκεῖ, καὶ καταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν νομὴν αὐτῶν, καὶ αὐ-
ξηθήσονται, καὶ πληθυνθήσονται. Καὶ ἀναστήσω αὐτοῖς ποιμέ- 4
νας, καὶ ποιμανοῦσιν αὐτοὺς, καὶ οὐ φοβηθήσονται ἔτι, καὶ οὐ
πτοηθήσονται ἔτι, οὐδὲ διαφωνήσουσι, λέγει Κύριος. Ἰδοὺ ἡ- 5

μέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἀναστήσω τῷ Δαυὶδ ἀνατο-
λὴν δικαίαν, καὶ βασιλεύσει βασιλεὺς, καὶ συνήσει, καὶ ποιήσει
6 κρῖμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ καὶ
σωθήσεται Ἰούδας, καὶ Ἰσραὴλ κατασκηνώσει πεποιθὼς, καὶ
τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὃ καλέσει αὐτὸν Κύριος, Ἰωσεδέκ. Ἐν
9 τοῖς προφήταις. Συνετρίβη ἡ καρδία μου ἐν ἐμοὶ, ἐσαλεύθη πάν-
τα τὰ ὀστᾶ μου, ἐγεννήθην ὡς ἄνθρωπος συντετριμμένος,
καὶ ὡς ἄνθρωπος συνεχόμενος ἀπὸ οἴνου ἀπὸ προσώπου Κυρίου
10 καὶ ἀπὸ προσώπου εὐπρεπείας δόξης αὐτοῦ. Ὅτι μοιχῶν ἐνε-
πλήσθη ἡ γῆ, ὅτι ἀπὸ προσώπου τούτων ἐπένθησεν ἡ γῆ,
ἐξηράνθησαν αἱ νομαὶ τῆς ἐρήμου· καὶ ἐγένετο ὁ δρόμος αὐ-
11 τῶν πονηρὸς, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν οὐχ οὕτως. Ὅτι ἱερεὺς καὶ
προφήτης ἐμολύνθησαν, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ μου ἴδον πονηρίας αὐτῶν,
12 φησὶ Κύριος. Διὰ τοῦτο γενέσθω ἡ ὁδὸς αὐτῶν αὐτοῖς εἰς ὀλί-
σθημα ἐν γνόφῳ, καὶ ὑποσκελισθήσονται, καὶ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ·
διότι ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κακὰ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν,
13 φησὶ Κύριος. Καὶ ἐν τοῖς προφήταις Σαμαρείας ἴδον ἀνομήματα·
ἐπροφήτευσαν ἐπ' ὀνόματί μου διὰ τῆς Βάαλ, καὶ ἐπλάνησαν
14 τὸν λαόν μου Ἰσραήλ. Καὶ ἐν τοῖς προφήταις Ἱερουσαλὴμ ἑ-
ώρακα φρικτὰ, μοιχωμένους καὶ πορευομένους ἐν ψεύδεσι, καὶ
ἀντιλαμβανομένους χειρῶν πονηρῶν, τοῦ μὴ ἀποστραφῆναι ἕκα-
στον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς· ἐγενήθησάν μοι πάντες
15 ὡς Σόδομα, καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ὡς Γόμοῤῥα. Διὰ τοῦτο
τάδε λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων ἐπὶ τοὺς προφήτας· ἰδοὺ ἐγὼ
ψωμίζω αὐτοὺς ὀδύνην, καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ πικρὸν, ὅτι ἀπὸ
16 τῶν προφητῶν Ἱερουσαλὴμ ἐξῆλθε μολυσμὸς πάσῃ τῇ γῇ. Οὕ-
τως λέγει Κύριος παντοκράτωρ· μὴ ἀκούετε τοὺς λόγους τῶν
προφητῶν τῶν προφητευόντων ὑμῖν, ὅτι ματαιοῦσιν αὐτοὶ ὑμᾶς,
ὁράσεις, (καὶ) ἀπὸ καρδίας ἑαυτῶν λαλοῦσι, καὶ οὐκ ἀπὸ στό-
17 ματος Κυρίου. Λέγουσι λέγοντες τοῖς ἀπωθουμένοις τὸν λόγον
Κυρίου· εἰρήνη ἔσται ὑμῖν, καὶ πᾶσι τοῖς πορευομένοις τοῖς θε-
λήμασιν αὐτῶν, καὶ παντὶ τῷ πορευομένῳ πλάνῃ καρδίας αὐτοῦ,
18 εἶπαν· οὐχ ἥξει ἐπὶ σὲ κακά. Ὅτι τίς ἔστη ἐν ὑποστήματι Κυ-
ρίου, καὶ ἴδε καὶ ἤκουσε τὸν λόγον αὐτοῦ; τίς ἐνωτίσατο τὸν
19 λόγον αὐτοῦ, καὶ ἤκουσεν; Ἰδοὺ σεισμὸς παρὰ Κυρίου, καὶ ὀρ-
γὴ ἐκπορεύεται εἰς συσσεισμὸν, συστρεφομένη ἥξει ἐπὶ τοὺς ἀσε-

βεῖς, καὶ οὐκ ἔτι ἀποστρέψει ὁ θυμὸς Κυρίου, ἕως ἂν ποιήσῃ αὐ- 20
τὸ, καὶ ἕως ἂν στήσῃ αὐτὸ, ἀπὸ ἐγχειρήματος καρδίας αὐτοῦ·
ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν νοήσουσιν αὐτὸ νοήσει. Οὐκ ἀπέστελλον 21
τοὺς προφήτας, καὶ αὐτοὶ ἔτρεχον· οὐκ ἐλάλησα πρὸς αὐτοὺς,
καὶ αὐτοὶ ἐπροφήτευον. Καὶ εἰ ἔστησαν ἐν τῇ ὑποστάσει μου, 22
καὶ εἰ ἤκουσαν τῶν λόγων μου, καὶ τὸν λαόν μου ἀποστρέφειν
αὐτοὺς ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιτη-
δευμάτων αὐτῶν τῶν πονηρῶν. Θεὸς ἐγγίζων ἐγώ εἰμι, λέγει 23
Κύριος, καὶ οὐ Θεὸς πόῤῥωθεν. Εἰ κρυβήσεται ἄνθρωπος 24
ἐν κρυφαίοις, καὶ ἐγὼ οὐκ ὄψομαι αὐτόν; φησὶ Κύριος· μὴ οὐχὶ
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐγὼ πληρῶ, λέγει Κύριος; Ἤκουσα ἃ 25
λαλοῦσιν οἱ προφῆται, ἃ προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ψευ-
δῆ λέγοντες· ἐνυπνιασάμην ἐνύπνιον. Ἕως πότε ἔσται ἐν καρ- 26
δίᾳ τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ψευδῆ, καὶ ἐν τῷ προφητεύ-
ειν αὐτοὺς τὰ θελήματα τῆς καρδίας αὐτῶν, τῶν λογιζομένων τοῦ 27
ἐπιλαθέσθαι τοῦ νόμου μου ἐν τοῖς ἐνυπνίοις αὐτῶν, ἃ διηγοῦνται
ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, καθάπερ ἐπελάθοντο οἱ πατέρες
αὐτῶν τοῦ ὀνόματός μου ἐν τῇ Βάαλ. Ὁ προφήτης, ἐν ᾧ τὸ ἐνύ- 28
πνιόν ἐστι, διηγησάσθω τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ, καὶ ἐν ᾧ ὁ λό-
γος μου πρὸς αὐτὸν, διηγησάσθω τὸν λόγον μου ἐπ' ἀληθείας·
τί τὸ ἄχυρον πρὸς τὸν σῖτον; φησὶ Κύριος. Οὕτως οἱ λόγοι μου, 29
λέγει Κύριος· οὐκ ἰδοὺ οἱ λόγοι μου, ὥσπερ φλέγον πῦρ, λέγει
Κύριος, καὶ ὡς πέλεκυς κόπτων πέτραν; Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ 30
πρὸς τοὺς προφήτας, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, τοὺς κλέπτοντας τοὺς
λόγους μου ἕκαστος παρὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ. Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς 31
προφήτας, φησὶ Κύριος, τοὺς ἐκβάλλοντας προφητείαν γλώσσῃ,
καὶ νυστάζοντας νυσταγμὸν ἑαυτῶν. Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προ- 32
φήτας τοὺς προφητεύοντας ψευδῆ ἐνύπνια, φησὶ Κύριος, καὶ δι-
ηγοῦντο αὐτὰ, καὶ ἐπλάνησαν λαόν μου ἐν τοῖς ψεύδεσιν αὐτῶν,
καὶ ἐν τοῖς πλάνοις αὐτῶν, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς, καὶ
οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς, καὶ ὠφέλειαν οὐκ ὠφελήσουσι τὸν λα-
ὸν τοῦτον. Καὶ ἐὰν ἐρωτήσωσί σε ὁ λαὸς οὗτος, ἢ ἱερεὺς, ἢ 33
προφήτης, λέγων· τί τὸ λῆμμα Κυρίου; καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· ὑ-
μεῖς ἐστε τὸ λῆμμα, καὶ ῥάξω ὑμᾶς, λέγει Κύριος. Ὁ προφή- 34
της, καὶ ὁ ἱερεὺς, καὶ ὁ λαὸς, οἳ ἂν εἴπωσι, λῆμμα Κυρίου, καὶ
ἐκδικήσω τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ὅτι οὐ- 35

τως ἐρεῖτε ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος πρὸς
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· τί ἀπεκρίθη Κύριος, καὶ τί ἐλάλησε Κύριος.
36 Καὶ λῆμμα Κυρίου μὴ ὀνομάζετε ἔτι, ὅτι τὸ λῆμμα Κυρίου
ἔσται τῷ ἀνθρώπῳ ὁ λόγος αὐτοῦ. Καὶ ἐξεστρέψατε τοὺς λό-
37 γους Θεοῦ ζῶντος, Κυρίου τῶν δυνάμεων, Θεοῦ ἡμῶν. Οὕτως
ἐρεῖτε πρὸς τὸν προφήτην· τί ἀπεκρίθη σοι Κύριος, καὶ τί ἐλά-
38 λησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν; Καὶ λῆμμα Κυρίου μὴ εἴπητε. Διὰ
τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός· ἀνθ' ὧν εἴπατε τὸν λόγον τοῦ-
τον, λῆμμα Κυρίου, καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς, λέγων, οὐκ ἐρεῖτε
39 λῆμμα Κυρίου. Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω ὑμᾶς λήμματι,
καὶ ῥάσσω ὑμᾶς καὶ τὴν πόλιν, ἣν ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατρά-
40 σιν ὑμῶν, ἀπὸ προσώπου μου. Καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς ὀνειδισμὸν
7 αἰώνιον, καὶ ἀτιμίαν αἰώνιον, ἥτις οὐκ ἐπιλησθήσεται. Διὰ τοῦτο
ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι, ζῇ
8 Κύριος, ὃς ἀνήγαγε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἀλλὰ
ζῇ Κύριος, ὃς συνήγαγεν ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς βοῤῥᾶ,
καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν, οὗ ἔξωσεν αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἀπεκατέ-
στησεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν.

ΚΕΦ. ΚΔ'. XXIV.

1 ΚΑΙ ἔδειξέ μοι Κύριος δύο καλάθους σύκων, κειμένους κατὰ
πρόσωπον ναοῦ Κυρίου, μετὰ τὸ ἀποικίσαι Ναβουχοδονόσορ βα-
σιλέα Βαβυλῶνος τὸν Ἰεχονίαν υἱὸν Ἰωακεὶμ βασιλέα Ἰούδα,
καὶ τοὺς ἄρχοντας βασιλέως Ἰούδα, καὶ τοὺς τεχνίτας, καὶ
τοὺς δεσμώτας, καὶ τοὺς πλουσίους ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἤγαγεν
2 αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα. Ὁ κάλαθος ὁ εἷς σύκων χρηστῶν σφόδρα,
ὡς τὰ σῦκα τὰ πρώϊμα· καὶ ὁ κάλαθος ὁ ἕτερος σύκων πονη-
3 ρῶν σφόδρα, ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν. Καὶ εἶπε
Κύριος πρός μέ· τί σὺ ὁρᾷς Ἱερεμία ; καὶ εἶπα, σῦκα· καὶ τὰ
σῦκα τὰ χρηστὰ, χρηστὰ λίαν· καὶ τὰ πονηρὰ, πονηρὰ λίαν, ἃ οὐ
4 βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
5 πρὸς μὲ λέγων. Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· ὡς τὰ σῦκα
τὰ χρηστὰ ταῦτα, οὕτως ἐπιγνώσομαι τοὺς ἀποικισθέντας Ἰού-
δα, οὓς ἐξαπέσταλκα ἐκ τοῦ τόπου τούτου εἰς γῆν Χαλδαίων
6 εἰς ἀγαθά. Καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπ' αὐτοὺς εἰς ἀγα-
θὰ, καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἀγαθά·

καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ καθελῶ αὐτοὺς, καὶ κατα-
φυτεύσω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω. Καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν 7
τοῦ εἰδέναι αὐτοὺς ἐμὲ, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, καὶ ἔσονταί μοι
εἰς λαὸν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν, ὅτι ἐπιστραφήσονται
ἐπ' ἐμὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν. Καὶ ὡς τὰ σύκα τὰ πονηρὰ, 8
ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν, τάδε λέγει Κύριος, οὕ-
τως παραδώσω τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ τοὺς μεγι-
στᾶνας αὐτοῦ, καὶ τὸ κατάλοιπον Ἱερουσαλὴμ τοὺς ὑπολελειμ-
μένους ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Αἰγύπτῳ.
Καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς διασκορπισμὸν εἰς πάσας τὰς βασιλείας 9
τῆς γῆς, καὶ ἔσονται εἰς κακὰ, καὶ εἰς ὀνειδισμὸν, καὶ εἰς πα-
ραβολὴν, καὶ εἰς μῖσος, καὶ εἰς κατάραν ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἔξωσα
αὐτοὺς ἐκεῖ. Καὶ ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς τὸν λιμὸν καὶ τὸν θά- 10
νατον, καὶ τὴν μάχαιραν, ἕως ἂν ἐκλείπωσιν ἀπὸ τῆς γῆς, ἧς
ἔδωκα αὐτοῖς καὶ τοῖς πατράσιν αὐτῶν.

ΚΕΦ. ΚΕ'. XXV.

Ὁ ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ ἐπὶ 1
πάντα τὸν λαὸν Ἰούδα ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τοῦ Ἰωακεὶμ
υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, (αὐτὸς ἐνιαυτὸς πρῶτος τῷ Να-
βουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος) ὃν ἐλάλησε Ἱερεμίας προ- 2
φήτης πρὸς πάντα τὸν λαὸν Ἰούδα, καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦν-
τας Ἱερουσαλὴμ, λέγων. Ἐν τρισκαιδεκάτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως 3
Ἰωσία υἱοῦ Ἀμὼς βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης
εἴκοσι καὶ τρία ἔτη, ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, καὶ ἐλά-
λησα πρὸς ὑμᾶς ὀρθρίζων, καὶ λέγων, καὶ ἀπέστελλον πρὸς ὑ- 4
μᾶς τοὺς δούλους μου τοὺς προφήτας, ὄρθρου ἀποστέλλων, καὶ
οὐκ εἰσηκούσατε, καὶ οὐ προσέσχετε τοῖς ὠσὶν ὑμῶν τοῦ ἀκοῦ-
σαι, λέγων· ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πο- 5
νηρᾶς, καὶ ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν, καὶ κατοική-
σετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ἀπ'
αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Μὴ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρί- 6
ων, τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς, ὅπως μὴ
παροργίζητέ με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν, τοῦ κακῶσαι

7 ὑμᾶς· καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου, φησὶ Κύριος, ὅπως παροργίση-
8 τέ μου ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν εἰς κακὸν ὑμῖν. Διὰ τοῦ-
το τάδε λέγει Κύριος· ἐπειδὴ οὐκ ἐπιστεύσατε τοῖς λόγοις μου,
9 ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω, καὶ λήψομαι πάσας τὰς πατριὰς (ἀπὸ)
βοῤῥᾶ, καὶ πρὸς Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλῶνος τὸν δοῦ-
λόν μου, καὶ ἄξω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐπὶ τοὺς κα-
τοικοῦντας αὐτὴν, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτῆς, καὶ
ἐξερημώσω αὐτοὺς, καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἀφανισμὸν, καὶ εἰς συ-
10 ριγμὸν, καὶ εἰς ὀνειδισμὸν αἰώνιον. Καὶ ἀπολῶ ἀπ' αὐτῶν φω-
νὴν χαρᾶς, καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν νυμφίου, καὶ φωνὴν
11 νύμφης, ὀσμὴν μύρου, καὶ φῶς λύχνου. Καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ
εἰς ἀφανισμὸν, καὶ εἰς ἐρήμωσιν, καὶ δουλεύσουσιν ἐν τοῖς ἔθνε-
12 σι τούτοις τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, ἑβδομήκοντα ἔτη, καὶ ἐν τῷ
συμπληρωθῆναι τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐκδικήσω ἐπὶ τὸν βασιλέα
Βαβυλῶνος καὶ ἐπὶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, φησὶ Κύριος, τὰς ἀνομίας
αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν γῆν Χαλδαίων, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς ἀφα-
13 νισμὸν αἰώνιον, καὶ ἐπάξω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην ἅπαντας τοὺς
λόγους μου, οὓς ἐλάλησα κατ' αὐτῆς, πάντα τὰ γεγραμμέ-
να ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, ἃ ἐπροφήτευσεν Ἱερεμίας προφήτης
14 κατὰ πάντων τῶν ἐθνῶν· ὅτι ἐδούλευσαν ἐν αὐτοῖς, καίγε δου-
λώσονται γὰρ καὶ αὐτοὺς ἔθνη πολλὰ καὶ βασιλεῖς μεγάλοι, καὶ
ἀνταποδώσω αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονη-
34 ρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν. Ὡς ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς
Ἱερεμίαν τὸν προφήτην περὶ τῆς Αἰλὰμ ἐν ἀρχῇ βασιλείας Σε-
35 δεκίου βασιλέως Ἰούδα, λέγων· Τάδε λέγει Κύριος τῶν δυνάμε-
ων· ἰδοὺ συνετρίβη τὸ τόξον Αἰλὰμ, ἀρχὴ δυναστείας αὐτῶν.
36 Καὶ ἐπάξω ἐπὶ Αἰλὰμ τέσσαρας ἀνέμους ἐκ τῶν τεσσάρων ἄκρων
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν πᾶσι τοῖς ἀνέμοις τούτοις,
καὶ οὐκ ἔσται ἔθνος ὃ οὐχ ἥξει ἐκεῖ· οἱ ἐξωσμένοι Αἰλάμ.
37 Καὶ πτοήσω αὐτοὺς ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, τῶν ζητούν-
των τὴν ψυχὴν αὐτῶν, καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κατὰ τὴν ὀργὴν
τοῦ θυμοῦ μου, φησὶ Κύριος· καὶ ἐξαποστελῶ ὀπίσω αὐτῶν τὴν
38 μάχαιράν μου, ἕως τοῦ ἐξαναλῶσαι αὐτούς. Καὶ θήσω τὸν θρό-
νον μου ἐν Αἰλὰμ, καὶ ἐξαποστελῶ ἐκεῖθεν βασιλέα καὶ με-
39 γιστᾶνας, καὶ ἔσται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν, ἀποστρέψω τὴν
αἰχμαλωσίαν Αἰλὰμ, λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. Κϛʹ. XXVI.

(Hebr. Cap. XLVI.)

Ο Λόγος ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν τὸν προ- 1
φήτην ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη· (ἐν ἀρχῇ βασιλεύοντος Σεδεκίου ἐγέ-
νετο ὁ λόγος οὗτος ἐπὶ Αἰλάμ·) ΤΗ ΑΙΓΥΠΤΩ ΕΠΙ ΔΥ- 2
ΝΑΜΙΝ ΦΑΡΑΩ ΝΕΧΑΩ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ, ὃς ἦν
ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου ἐν Χαρμεὶς, ὃν ἐπάταξε Ναβουχο-
δονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ Ἰωακεὶμ
υἱοῦ Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα. Ἀναλάβετε ὅπλα καὶ ἀσπίδας, 3
καὶ προσαγάγετε εἰς πόλεμον, ἐπισάξατε τοὺς ἵππους, ἐπίβητε 4
οἱ ἱππεῖς, καὶ κατάστητε ἐν ταῖς περικεφαλαίαις ὑμῶν, προσ-
βάλετε τὰ δόρατα ὑμῶν, καὶ ἐνδύσασθε τοὺς θώρακας ὑμῶν.
Τί ὅτι αὐτοὶ πτοοῦνται, καὶ ἀποχωροῦσιν εἰς τὸ ὀπίσω; διότι 5
οἱ ἰσχυροὶ αὐτῶν κοπήσονται, φυγῇ ἔφυγον, καὶ οὐκ ἀνέστρεψαν
περιεχόμενοι κυκλόθεν, λέγει Κύριος. Μὴ φευγέτω ὁ κοῦφος, 6
καὶ μὴ ἀνασωζέσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐπὶ βοῤῥᾶν· τὰ παρὰ τὸν Εὐ-
φράτην ἠσθένησαν, καὶ πεπτώκασι. Τίς οὗτος ὡς ποταμὸς ἀνα- 7
βήσεται, καὶ ὡς ποταμοὶ κυμανοῦσιν ὕδωρ; Ὕδατα Αἰγύπτου 8
ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται, καὶ ὡς ποταμῶν ἐκταράσσεται τὰ ὕδατα
αὐτῆς. Καὶ εἶπεν· ἀναβήσομαι, καὶ κατακαλύψω τὴν γῆν καὶ
ἀπολῶ τὴν πόλιν καὶ κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ. Ἐπίβητε ἐπὶ τοὺς 9
ἵππους, καὶ κατασκευάσατε τὰ ἅρματα, ἐξέλθατε οἱ μαχηταὶ
Αἰθιόπων, καὶ Λίβυες καθωπλισμένοι ὅπλοις καὶ Λυδοὶ ἀνάβητε,
ἐντείνατε τόξον, καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡμέρα 10
ἐκδικήσεως, τοῦ ἐκδικῆσαι τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ· καὶ καταφάγεται
ἡ μάχαιρα Κυρίου, καὶ ἐμπλησθήσεται, καὶ μεθυσθήσεται ἀπὸ
τοῦ αἵματος αὐτῶν, ὅτι θυσία τῷ Κυρίῳ Σαβαὼθ ἀπὸ γῆς βοῤῥᾶ
ἐπὶ ποταμῷ Εὐφράτῃ. Ἀνάβηθι Γαλαὰδ, καὶ λάβε ῥητίνην τῇ 11
παρθένῳ θυγατρὶ Αἰγύπτου· εἰς κενὸν ἐπλήθυνας ἰάματά σου,
ὠφέλεια οὐκ ἔστι σοί. Ἤκουσαν ἔθνη φωνήν σου, καὶ τῆς κραυ- 12
γῆς σου ἐπλήσθη ἡ γῆ, ὅτι μαχητὴς πρὸς μαχητὴν ἠσθένησαν,
ἐπιτοαυτὸ ἔπεσαν ἀμφότεροι. Ἃ ΕΛΑΛΗΣΕ ΚΥΡΙΟΣ ἐν χειρὶ 13
Ἱερεμίου τοῦ προφήτου περὶ τοῦ ἐλθεῖν Ναβουχοδονόσορ τὸν βα-
σιλέα Βαβυλῶνος τοῦ ἐκκόψαι τὴν γῆν Αἰγύπτου. Ἀναγγεί- 14

λατε ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἀκουστὸν ποιήσατε εἰς Μαγδωλὸν, καὶ
παραγγείλατε εἰς Μέμφιν, καὶ ἐν Τάφνας· εἴπατε, ἐπίστηθι,
καὶ ἑτοίμασον σεαυτὴν, ὅτι κατέφαγε μάχαιρα τὴν σμίλακά σου.
15 Διατί ἔφυγεν ὁ Ἄπις; ὁ μόσχος ὁ ἐκλεκτός σου οὐκ ἔμεινεν·
16 ὅτι ὁ Κύριος παρέλυσεν αὐτόν. Καὶ τὸ πλῆθός σου ἠσθένησε, καὶ
ἔπεσε καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐλάλουν· ἀναστῶμεν,
καὶ ἀποστρέψωμεν πρὸς τὸν λαὸν ἡμῶν εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν,
17 ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς. Καλέσατε τὸ ὄνομα Φα-
18 ραὼ Νεχαὼ βασιλέως Αἰγύπτου, Σαὼν Ἐσβεὶ Ἑμωήδ. Ζῶ
ἐγὼ, λέγει βασιλεὺς Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ὄνομα αὐτῷ·
ὅτι ὡς τὸ Ἰταβύριον ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ ὡς ὁ Κάρμηλος ἐν τῇ θα-
19 λάσσῃ ἥξει. Σκεύη ἀποικισμοῦ ποίησον σεαυτῇ, κατοικοῦσα θύ-
γατερ Αἰγύπτου, ὅτι Μέμφις εἰς ἀφανισμὸν ἔσται, καὶ κληθή-
20 σεται οὐαὶ, διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ. Δάμαλις
κεκαλλωπισμένη Αἴγυπτος, ἀπόσπασμα ἀπὸ βοῤῥᾶ ἦλθεν ἐπ᾽
21 αὐτὴν, καὶ οἱ μισθωτοὶ αὐτῆς ἐν αὐτῇ, ὥσπερ μόσχοι σιτευτοὶ
τρεφόμενοι ἐν αὐτῇ· διότι καὶ οὗτοι ἀπεστράφησαν, καὶ ἔφυγον
ὁμοθυμαδόν· οὐκ ἔστησαν, ὅτι ἡμέρα ἀπωλείας ἦλθεν ἐπ᾽ αὐτοὺς,
22 καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν. Φωνὴ αὐτῶν ὡς ὄφεως συρίζον-
τος, ὅτι ἐν ἄμμῳ πορεύσονται, ἐν ἀξίναις ἥξουσιν ἐπ᾽ αὐτήν.
23 Ὡς κόπτοντες ξύλα, ἐκκόψουσι τὸν δρυμὸν αὐτῆς, λέγει Κύ-
ριος ὁ Θεὸς, ὅτι οὐ μὴ εἰκασθῇ, ὅτι ἐπλήθυνεν ὑπὲρ ἀκρίδα,
24 καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀριθμός. Κατῃσχύνθη ἡ θυγάτηρ Αἰγύπτου,
25 παρεδόθη εἰς χεῖρας λαοῦ ἀπὸ βοῤῥᾶ. Εἶπε Κύριος τῶν δυνά-
μεων ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ τὸν Ἀμμὼν τὸν υἱὸν
αὐτῆς ἐπὶ Φαραὼ καὶ ἐπ᾽ Αἴγυπτον, καὶ ἐπὶ τοὺς θεοὺς αὐ-
τῆς, καὶ ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῆς, καὶ ἐπὶ Φαραὼ καὶ ἐπὶ τοὺς
26 πεποιθότας ἐπ᾽ αὐτῷ. Καὶ παραδώσω αὐτοὺς εἰς χεῖρας ζητούν-
των τὴν ψυχὴν αὐτῶν, καὶ ἐν χειρὶ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως
Βαβυλῶνος, καὶ ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ, καὶ μετὰ ταῦτα
27 ἠρεμήσει κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν, φησὶ Κύριος. Σὺ δὲ
μὴ φοβηθῇς, δοῦλός μου Ἰακὼβ, μηδὲ πτοηθῇς, Ἰσραήλ· διότι
ἐγὼ ἰδοὺ σώζων σε μακρόθεν, καὶ τὸ σπέρμα σου ἐκ τῆς αἰχμα-
λωσίας αὐτῶν· καὶ ἀναστρέψει Ἰακὼβ, καὶ ἡσυχάσει καὶ ὑπνώ-
28 σει, καὶ οὐκ ἔσται ὁ παρενοχλῶν αὐτόν. Καὶ σὺ μὴ φοβοῦ παῖς
μου Ἰακὼβ, λέγει Κύριος, ὅτι μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι· ἡ ἀπτόητος

καὶ τρυφερὰ παρεδόθη, ὅτι ποιήσω συντέλειαν ἐν παντὶ ἔθνει, εἰς οὓς ἔξωσά σε ἐκεῖ, σὲ δὲ οὐ μὴ ποιήσω ἐκλείπειν, καὶ παιδεύσω σε εἰς κρίσιν, καὶ ἀθῷον οὐκ ἀθῳώσω σε.

ΚΕΦ. ΚΖ΄. XXVII.

(Hebr. Cap. L.)

Ο ΛΟΓΟΣ ΟΝ ΕΛΑΛΗΣΕ ΚΥΡΙΟΣ ΕΠΙ ΒΑΒΥΛΩΝΑ 1
ἐπὶ γῆν Χαλδαίων ἐν χειρὶ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου. Ἀναγγεί- 2
λατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἀκουστὰ ποιήσατε, καὶ ἐπάρατε σημεῖον,
ἀκουτίσατε, καὶ μὴ κρύψητε· εἴπατε, ἑάλωκε Βαβυλὼν, κατη-
σχύνθη Βὴλ ἡ ἀπτόητος, ἡ τρυφερὰ παρεδόθη Μαιρωδάχ· ἠσχύνθη
εἴδωλα αὐτῆς, ἠσχύνθη τὰ βδελύγματα αὐτῆς. Ὅτι ἀνέβη ἐπ' 3
αὐτὴν ἔθνος ἀπὸ βοῤῥᾶ, οὗτος θήσει τὴν γῆν αὐτῆς εἰς ἀφανι-
σμὸν, καὶ οὐκ ἔσται ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ ἀπὸ ἀνθρώπου καὶ ἕως
κτήνους· ἐσαλεύθησαν, ἀπῆλθον. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, φησὶ 4
Κύριος, καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἥξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ αὐτοὶ,
καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα ἐπὶ τὸ αὐτὸ βαδίζοντες καὶ κλαίοντες πορεύ-
σονται, τὸν Κύριον Θεὸν αὐτῶν ζητοῦντες. Ἕως εἰς Σιὼν ἐρωτή- 5
σουσι τὴν ὁδὸν, ὧδε γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῶν δώσουσι, καὶ ἥξουσι,
καὶ καταφεύξονται πρὸς Κύριον Θεὸν, διαθήκη γὰρ αἰώνιος οὐκ
ἐπιλησθήσεται. Πρόβατα ἀπολωλότα ἐγεννήθη ὁ λαός μου, οἱ 6
ποιμένες αὐτῶν ἔξωσαν αὐτοὺς, ἐπὶ τὰ ὄρη ἀπεπλάνησαν αὐ-
τοὺς, ἐξ ὄρους ἐπὶ βουνὸν ᾤχοντο, ἐπελάθοντο κοίτης αὐτῶν.
Πάντες οἱ εὑρίσκοντες αὐτοὺς κατανάλισκον αὐτούς· οἱ ἐχθροὶ 7
αὐτῶν εἶπαν, μὴ ἀνῶμεν αὐτοὺς, ἀνθ' ὧν ἥμαρτον τῷ Κυρίῳ·
νομὴ δικαιοσύνης τῷ συναγαγόντι τοὺς πατέρας αὐτῶν Κυρίῳ.
Ἀπαλλοτριώθητε ἐκ μέσου Βαβυλῶνος καὶ ἀπὸ γῆς Χαλδαίων 8
καὶ ἐξέλθατε, καὶ γένεσθε ὥσπερ δράκοντες κατὰ πρόσωπον προ-
βάτων. Ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐγείρω καὶ ἀνάγω ἐπὶ Βαβυλῶνα συνα- 9
γωγὰς ἐθνῶν μεγάλων ἐκ γῆς βοῤῥᾶ, καὶ παρατάξονται αὐτῇ·
ἐκεῖθεν ἁλώσεται τὰ βέλη αὐτῆς, ὡς βολὶς μαχητοῦ συνετοῦ
οὐκ ἐπιστρέψει κενή. Καὶ ἔσται ἡ Χαλδαία εἰς προνομὴν, πάν- 10
τες οἱ προνομεύσαντες αὐτὴν ἐμπλησθήσονται, λέγει Κύριος. Ὅτι 11
ηὐφραίνεσθε, καὶ κατεκαυχᾶσθε, διαρπάζοντες τὴν κληρονομίαν
μου, διότι ἐσκιρτᾶτε, ὡς βοΐδια ἐν βοτάνῃ, καὶ ἐκερατίζετε ὡς

12 ταῦροι. Ἠσχύνθη ἡ μήτηρ ὑμῶν σφόδρα, ἐνετράπη ἡ τεκοῦσα
ὑμᾶς μήτηρ ἐπ᾽ ἀγαθά, ἐσχάτη ἐθνῶν, ἔρημος καὶ ἄνυδρος καὶ
13 ἄβατος, ἀπὸ ὀργῆς Κυρίου οὐ κατοικηθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα·
καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμὸν πᾶσα ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ διοδεύων διὰ
Βαβυλῶνος σκυθρωπάσει, καὶ συριοῦσιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν πληγὴν
14 αὐτῆς. Παρατάξασθε ἐπὶ Βαβυλῶνα κύκλῳ πάντες τείνοντες
τόξον, τοξεύσατε ἐπ᾽ αὐτὴν, μὴ φείσησθε ἐπὶ τοῖς τοξεύμασιν
15 ὑμῶν, ὅτι τῷ Κυρίῳ ἥμαρτε. Καὶ κατακροτήσατε ἐπ᾽ αὐτὴν
κύκλῳ· παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτῆς, ἔπεσαν αἱ ἐπάλξεις αὐ-
τῆς, κατεσκάφη τὸ τεῖχος αὐτῆς· ὅτι ἐκδίκησις παρὰ Θεοῦ
16 ἐστιν, ἐκδικεῖτε ἐπ᾽ αὐτὴν, καθὼς ἐποίησε, ποιήσατε αὐτῇ. Ἐξ-
ολεθρεύσατε σπέρμα ἐκ Βαβυλῶνος, κατέχοντα δρέπανον ἐν
καιρῷ θερισμοῦ ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς, ἕκαστος
εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστρέψουσι, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν γῆν
17 αὐτοῦ φεύξεται. Πρόβατον πλανώμενον Ἰσραὴλ, λέοντες ἔξωσαν
αὐτόν· ὁ πρῶτος ἔφαγεν αὐτὸν βασιλεὺς Ἀσσοὺρ, καὶ οὗτος
ὕστερον τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος.
18 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραήλ·
ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐπὶ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ ἐπὶ τὴν γῆν
19 αὐτοῦ, καθὼς ἐξεδίκησαν ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀσσούρ. Καὶ ἀπο-
καταστήσω τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν νομὴν αὐτοῦ, καὶ νεμήσεται ἐν
τῷ Καρμήλῳ, καὶ ἐν τῇ Βασὰν, καὶ ἐν ὄρει Ἐφραὶμ, καὶ ἐν τῷ
20 Γαλαὰδ, καὶ ἐκπλησθήσεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις, καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, φησὶ Κύριος, ζητήσουσι τὴν
ἀδικίαν Ἰσραὴλ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ τὰς ἁμαρτίας Ἰούδα, καὶ
21 οὐ μὴ εὑρεθῶσιν, ὅτι ἵλεως ἔσομαι τοῖς ὑπολελειμμένοις ἐπὶ τῆς
γῆς, λέγει Κύριος· πικρῶς ἐπίβηθι ἐπ᾽ αὐτὴν, καὶ ἐπὶ τοὺς
κατοικοῦντας αὐτήν· ἐκδίκησον, μάχαιρα, καὶ ἀφάνισον κατό-
πισθεν αὐτῶν, λέγει Κύριος, καὶ ποίει κατὰ πάντα ὅσα ἐντέλ-
22 λομαί σοι. Φωνὴ πολέμου καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ Χαλ-
23 δαίων. Πῶς συνεκλάσθη καὶ συνετρίβη ἡ σφυρὰ πάσης τῆς γῆς;
24 πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμὸν Βαβυλὼν ἐν ἔθνεσιν; Ἐπιβήσονταί
σοι, καὶ ἁλώσῃ, καὶ οὐ γνώσῃ, ὡς Βαβυλών· καὶ εὑρέθης, καὶ
25 ἐλήφθης, ὅτι τῷ Κυρίῳ ἀντέστης. Ἤνοιξε Κύριος τὸν θησαυ-
ρὸν αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκε τὰ σκεύη ὀργῆς αὐτοῦ, ὅτι ἔργον τῷ
26 Κυρίῳ Θεῷ τῶν δυνάμεων ἐν γῇ Χαλδαίων, ὅτι ἐληλύθασιν

οἱ καιροὶ αὐτῆς· ἀνοίξατε τὰς ἀποθήκας αὐτῆς, καὶ ἐρευνή-
σατε αὐτὴν ὡς σπήλαιον, καὶ ἐξολεθρεύσατε αὐτήν· μὴ γενέ-
σθω αὐτῆς κατάλειμμα, ἀναξηράνατε αὐτῆς πάντας τοὺς καρποὺς, 27
καὶ καταβήτωσαν εἰς σφαγήν· οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἥκει ἡ ἡμέρα
αὐτῶν, καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν. Φωνὴ φευγόντων, καὶ 28
ἀνασωζομένων ἐκ γῆς Βαβυλῶνος, τοῦ ἀναγγεῖλαι εἰς Σιὼν τὴν
ἐκδίκησιν παρὰ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, ἐκδίκησιν ναοῦ αὐτοῦ. Πα- 29
ραγγείλατε ἐπὶ Βαβυλῶνα πολλοῖς, παντὶ ἐντείνοντι τόξον, πα-
ρεμβάλετε ἐπ' αὐτὴν κυκλόθεν· μὴ ἔστω αὐτῆς ἀνασωζόμενος,
ἀνταπόδοτε αὐτῇ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· κατὰ πάντα ὅσα
ἐποίησε, ποιήσατε αὐτῇ, ὅτι πρὸς τὸν Κύριον ἀντέστη Θεὸν ἅγιον
τοῦ Ἰσραήλ. Διὰ τοῦτο πεσοῦνται οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ταῖς 30
πλατείαις αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ αὐτῆς ῥι-
φήσονται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, εἶπε Κύριος. Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ 31
τὴν ὑβρίστριαν, λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων, ὅτι ἥκει ἡ ἡμέ-
ρα σου, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐκδικήσεώς σου, καὶ ἀσθενήσει ἡ ὕβρις 32
σου, καὶ πεσεῖται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀνιστῶν αὐτήν· καὶ ἀνάψω πῦρ
ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς· καὶ καταφάγεται πάντα τὰ κύκλῳ αὐτῆς.
Τάδε λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων, καταδεδυνάστευνται οἱ υἱοὶ 33
Ἰσραὴλ, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα, ἅμα πάντες οἱ αἰχμαλωτεύσαντες
αὐτοὺς κατεδυνάστευσαν αὐτοὺς, ὅτι οὐκ ἠθέλησαν ἐξαποστεῖλαι
αὐτούς. Καὶ ὁ λυτρούμενος αὐτοὺς ἰσχυρὸς, Κύριος παντοκρά- 34
τωρ ὄνομα αὐτῷ· κρίσιν κρινεῖ πρὸς τοὺς ἀντιδίκους αὐτοῦ, ὅπως
ἐξάρῃ τὴν γῆν· καὶ παροξυνεῖ τοῖς κατοικοῦσι Βαβυλῶνα μά- 35
χαιραν ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους, φησὶ Κύριος, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοι-
κοῦντας Βαβυλῶνα, καὶ ἐπὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτῆς, καὶ ἐπὶ
τοὺς συνετοὺς αὐτῆς· μάχαιραν ἐπὶ τὰ μαντεῖα αὐτῆς, μάχαιραν 36
ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῆς, καὶ παραλυθήσονται· μάχαιραν ἐπὶ τοὺς
ἵππους αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἅρματα αὐτῶν. Μάχαιραν ἐπὶ τοὺς 37
μαχητὰς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὸν σύμμικτον τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ
ἔσονται ὡς γυναῖκες· μάχαιραν ἐπὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῆς, καὶ
διασκορπισθήσονται· μάχαιραν ἐπὶ τῷ ὕδατι αὐτῆς, ἐπεποίθει, 38
καὶ καταισχυνθήσονται, ὅτι γῆ τῶν γλυπτῶν ἐστι, καὶ ἐν ταῖς
νήσοις κατεκαυχῶντο. Διὰ τοῦτο κατοικήσουσιν ἰνδάλματα ἐν 39
ταῖς νήσοις, καὶ κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ θυγατέρες σειρήνων, οὐ
μὴ κατοικηθῇ οὐκέτι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐ κατοικηθήσεται ἔτι

40 εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Καθὼς κατέστρεψεν ὁ Θεὸς Σόδομα καὶ
Γόμοῤῥα, καὶ τὰς ὁμορούσας αὐταῖς, εἶπε Κύριος, οὐ μὴ κα-
τοικήσει ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ παροικήσει ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώ-
41 που. Ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ γῆς Βοῤῥᾶ, καὶ ἔθνος μέγα, καὶ
42 βασιλεῖς πολλοὶ ἐξεγερθήσονται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς, τόξον καὶ
ἐγχειρίδιον ἔχοντες, ἰταμός ἐστι, καὶ οὐ μὴ ἐλεήσῃ· φωνὴ αὐ-
τῶν ὡς θάλασσα ἠχήσει, ἐφ' ἵπποις ἱππάσσονται παρεσκευα-
σμένοι, ὥσπερ πῦρ, εἰς πόλεμον· πρὸς σὲ, θύγατερ Βαβυλῶνος.
43 Ἤκουσε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, καὶ παρελύθη-
σαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ· θλίψις κατεκράτησεν αὐτοῦ, ὠδῖνες ὡς τι-
44 κτούσης. Ἰδοὺ ὥσπερ λέων ἀναβήσεται ἀπὸ φρυάγματος τοῦ Ἰορ-
δάνου εἰς τόπον Αἰθὰν, ὅτι ταχέως ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς,
καὶ πάντα νεανίσκον ἐπ' αὐτὴν ἐπιστήσω· ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ;
καὶ τίς ἀντιστήσεταί μοι; καὶ τίς οὗτος ποιμὴν, ὃς στήσεται
45 κατὰ πρόσωπόν μου; Διὰ τοῦτο ἀκούσατε τὴν βουλὴν Κυρίου,
ἣν βεβούλευται ἐπὶ Βαβυλῶνα, καὶ διαλογισμοὺς αὐτοῦ, οὓς
διελογίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους· ἐὰν μὴ διαφθαρῇ
τὰ ἀρνία τῶν προβάτων αὐτῶν, ἐὰν μὴ ἀφανισθῇ νομὴ ἀπ' αὐ-
46 τῶν. Ὅτι ἀπὸ φωνῆς ἁλώσεως Βαβυλῶνος σεισθήσεται ἡ γῆ,
καὶ κραυγὴ ἐν ἔθνεσιν ἀκουσθήσεται.

ΚΕΦ. ΚΗ'. XXVIII.

(Hebr. LI.)

1 ΤΑΔΕ λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ
ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους ἄνεμον καύσωνα διαφθείροντα.
2 Καὶ ἐξαποστελῶ εἰς Βαβυλῶνα ὑβριστὰς, καὶ καθυβριοῦσιν αὐ-
τὴν, καὶ λυμανοῦνται τὴν γῆν αὐτῆς· ὅτι οὐαὶ ἐπὶ Βαβυλῶνα
3 κυκλόθεν ἐν ἡμέρᾳ κακώσεως αὐτῆς. Ἐπ' αὐτῇ τεινέτω ὁ τείνων
τὸ τόξον αὐτοῦ, καὶ ἐπ' αὐτῇ περιθέσθω, ᾧ ἐστιν ὅπλα αὐτοῦ,
καὶ μὴ φείσησθε ἐπὶ νεανίσκους αὐτῆς, καὶ ἀφανίσατε πᾶσαν τὴν
4 δύναμιν αὐτῆς. Καὶ πεσοῦνται τραυματίαι ἐν γῇ Χαλδαίων, καὶ
5 κατακεκεντημένοι ἔξωθεν αὐτῆς. Διότι οὐκ ἐχήρευσεν Ἰσραὴλ καὶ
Ἰούδας ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν, ἀπὸ Κυρίου παντοκράτορος,
ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν ἐπλήσθη ἀδικίας ἀπὸ τῶν ἁγίων Ἰσραήλ.
6 Φεύγετε ἐκ μέσου Βαβυλῶνος, καὶ ἀνασώζετε ἕκαστος τὴν ψυ-

γῆν αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀποῤῥιφῆτε ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτῆς, ὅτι καιρὸς
ἐκδικήσεως αὐτῆς ἐστι παρὰ Κυρίου, ἀνταπόδομα αὐτὸς ἀντα-
ποδίδωσιν αὐτῇ. Ποτήριον χρυσοῦν Βαβυλὼν ἐν χειρὶ Κυρίου, 7
μεθύσκον πᾶσαν τὴν γῆν, ἀπὸ τοῦ οἴνου αὐτῆς ἐπίοσαν ἔθνη, διὰ
τοῦτο ἐσαλεύθησαν ἔθνη, καὶ ἄφνω ἔπεσε Βαβυλὼν, καὶ συνε- 8
τρίβη· θρηνεῖτε αὐτὴν, λάβετε ῥητίνην τῇ διαφθορᾷ αὐτῆς, εἴ
πως ἰαθήσεται. Ἰατρεύσαμεν τὴν Βαβυλῶνα, καὶ οὐκ ἰάθη· 9
ἐγκαταλίπωμεν αὐτὴν, καὶ ἀπέλθωμεν ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐ-
τοῦ, ὅτι ἤγγισεν εἰς οὐρανὸν τὸ κρῖμα αὐτῆς, ἐξῆρεν ἕως τῶν
ἄστρων. Ἐξήνεγκε Κύριος τὸ κρῖμα αὐτοῦ· δεῦτε, καὶ ἀναγ- 10
γείλωμεν ἐν Σιὼν τὰ ἔργα Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν. Παρασκευάσατε 11
τὰ τοξεύματα, πληροῦτε τὰς φαρέτρας· ἤγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα
βασιλέως Μήδων, ὅτι εἰς Βαβυλῶνα ἡ ὀργὴ αὐτοῦ, τοῦ ἐξολε-
θρεῦσαι αὐτὴν, ὅτι ἐκδίκησις Κυρίου ἐστὶν, ἐκδίκησις λαοῦ αὐ-
τοῦ ἐστιν. Ἐπὶ τειχέων Βαβυλῶνος ἄρατε σημεῖον, ἐπιστήσατε 12
φαρέτρας, ἐγείρετε φυλακὰς, ἑτοιμάσατε ὅπλα, ὅτι ἐνεχείρησε,
καὶ ποιήσει Κύριος ἃ ἐλάλησεν ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαβυ-
λῶνα, κατασκηνοῦντας ἐφ' ὕδασι πολλοῖς, καὶ ἐπὶ πλήθει θησαυ- 13
ρῶν αὐτῆς· ἥκει τὸ πέρας σου ἀληθῶς ἐπὶ τὰ σπλάγχνα σου.
Ὅτι ὤμοσε Κύριος τῶν δυνάμεων κατὰ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ, 14
διότι πληρώσω σε ἀνθρώπων ὡσεὶ ἀκρίδων, καὶ φθέγξονται ἐπὶ
σὲ οἱ καταβαίνοντες. Ποιῶν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, ἑτοιμάζων 15
οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, ἐν τῇ συνέσει αὐτοῦ ἐξέτεινε τὸν
οὐρανὸν, εἰς φωνὴν ἔθετο ἦχος ὕδατος ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἀνή- 16
γαγε νεφέλας ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησε,
καὶ ἐξήγαγε φῶς ἐκ τῶν θησαυρῶν αὐτοῦ. Ἐματαιώθη πᾶς 17
ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως, κατῃσχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἀπὸ τῶν
γλυπτῶν αὐτοῦ, ὅτι ψευδῆ ἐχώνευσαν, οὐκ ἔστι πνεῦμα ἐν αὐ-
τοῖς, μάταιά ἐστιν ἔργα μεμωκημένα, ἐν καιρῷ ἐπισκέψεως αὐ- 18
τῶν ἀπολοῦνται. Οὐ τοιαύτη μερὶς τῷ Ἰακὼβ, ὅτι ὁ πλάσας 19
τὰ πάντα, αὐτός ἐστι ῥάβδος κληρονομίας αὐτοῦ, Κύριος τῶν
δυνάμεων ὄνομα αὐτῷ. Διασκορπίζεις σύ μοι σκεύη πολέμου, κἀ-
γὼ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἔθνη, καὶ ἐξαρῶ ἐκ σοῦ βασιλεῖς. Καὶ 21
διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἵππον καὶ ἀναβάτην αὐτοῦ, καὶ διασκορπιῶ 22
ἐν σοὶ ἅρματα καὶ ἀναβάτας αὐτῶν, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἄν-
δρα καὶ γυναῖκα, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ πρεσβύτην καὶ νεανί-

23 σκον, νεανίσκον καὶ παρθένον, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ποιμένα καὶ τὸ
ποίμνιον αὐτοῦ, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ γεωργὸν καὶ τὸ γεώργιον αὐτοῦ,
24 καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἡγεμόνας καὶ στρατηγούς σου. Καὶ ἀντα-
ποδώσω τῇ Βαβυλωνίᾳ καὶ πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Χαλδαίοις
πάσας τὰς ἀδικίας αὐτῶν, ἃς ἐποίησαν ἐπὶ Σιὼν κατ' ὀφθαλ-
25 μοὺς ὑμῶν, λέγει Κύριος. Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ, τὸ ὄρος τὸ διε-
φθαρμένον, λέγει Κύριος, τὸ διαφθεῖρον πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ
ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ, καὶ κατακυλίσω σε ἀπὸ τῶν πε-
26 τρῶν, καὶ δώσω σε ὡς ὄρος ἐμπεπυρισμένον, καὶ οὐ μὴ λάβωσιν
ἀπὸ σοῦ λίθον εἰς γωνίαν, καὶ λίθον εἰς θεμέλιον, ὅτι εἰς ἀφα-
27 νισμὸν ἔσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει Κύριος. Ἄρατε σημεῖον ἐπὶ τῆς
γῆς, σαλπίσατε ἐν ἔθνεσι σάλπιγγι, ἁγιάσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη,
παραγγείλατε ἐπ' αὐτὴν βασιλείαις Ἀραρὲθ παρ' ἐμοῦ, καὶ τοῖς
Ἀσχαναζαίοις· ἐπιστήσατε ἐπ' αὐτὴν βελοστάσεις, ἀναβιβάσατε
28 ἐπ' αὐτὴν ἵππον ὡς ἀκρίδων πλῆθος. Ἀναβιβάσατε ἐπ' αὐτὴν
ἔθνη, τὸν βασιλέα τῶν Μήδων καὶ πάσης τῆς γῆς, τοὺς ἡγε-
μόνας αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς στρατηγοὺς αὐτοῦ, καὶ πάσης
29 τῆς γῆς ἐξουσίας αὐτοῦ. Ἐσείσθη ἡ γῆ, καὶ ἐπόνεσε, διότι ἐξα-
νέστη ἐπὶ Βαβυλῶνα λογισμὸς Κυρίου, τοῦ θεῖναι τὴν γῆν Βα-
30 βυλῶνος εἰς ἀφανισμὸν, καὶ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτήν. Ἐξέλιπε
μαχητὴς Βαβυλῶνος τοῦ πολεμεῖν, καὶ καθήσονται ἐκεῖ ἐν πε-
ριοχῇ, ἐθραύσθη ἡ δυναστεία αὐτοῦ, ἐγενήθησαν ὡσεὶ γυναῖκες·
ἐνεπυρίσθη τὰ σκηνώματα αὐτῆς, συνετρίβησαν οἱ μοχλοὶ αὐτῆς.
31 Διώκων εἰς ἀπάντην διώκοντος διώξεται, καὶ ἀναγγέλλων εἰς
ἀπάντησιν ἀναγγέλλοντος τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶ-
32 νος, ὅτι ἑάλωκεν ἡ πόλις αὐτοῦ, ἀπ' ἐσχάτου τῶν διαβάσεων
αὐτοῦ ἐλήφθησαν, καὶ τὰ συστήματα αὐτοῦ ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ,
33 καὶ ἄνδρες αὐτοῦ οἱ πολεμισταὶ ἐξέρχονται. Διότι τάδε λέγει
Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· οἶκοι βασιλέως Βαβυλῶ-
νος ὡς ἅλων ὥριμος ἀλοηθήσονται· ἔτι μικρὸν, καὶ ἥξει ὁ ἀ-
34 μητὸς αὐτῆς. Κατέφαγέ με, ἐμερίσατό με, κατέλαβέ με σκότος
λεπτὸν, Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατέπιέ με, ὡς
35 δράκων ἔπλησε τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς τρυφῆς μου, ἐξωσάν
με οἱ μόχθοι μου καὶ αἱ ταλαιπωρίαι μου εἰς Βαβυλῶνα, ἐρεῖ
κατοικοῦσα Σιὼν, καὶ τὸ αἷμά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλ-
36 δαίους, ἐρεῖ Ἱερουσαλήμ. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ

ἐγὼ κρινῶ τὴν ἀντίδικόν σου, καὶ ἐκδικήσω τὴν ἐκδίκησίν σου,
καὶ ἐρημώσω τὴν θάλασσαν αὐτῆς, καὶ ξηρανῶ τὴν πηγὴν αὐ-
τῆς. Καὶ ἔσται Βαβυλὼν εἰς ἀφανισμὸν, καὶ εἰς κατοικίαν δρα- 37
κόντων, καὶ εἰς θῖνας, καὶ εἰς συριγμὸν, καὶ οὐ κατοικηθήσεται.
Ὡς λέοντες ἐξηγέρθησαν ἅμα, καὶ οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ὡς σκύ- 38
μνοι λεόντων. Ἐν τῇ θερμασίᾳ αὐτῶν δώσω πότημα αὐτοῖς, καὶ 39
μεθύσω αὐτοὺς, ὅπως καρωθῶσι, καὶ ὑπνώσωσιν ὕπνον αἰώνιον,
καὶ οὐ μὴ ἐξεγερθῶσι, λέγει Κύριος. Καταβίβασον αὐτοὺς ὡς 40
ἄρνας εἰς σφαγὴν, καὶ ὡς κριοὺς μετ' ἐρίφων. Πῶς ἑάλω Σι- 41
σὰχ, καὶ ἐθηρεύθη τὸ καύχημα πάσης τῆς γῆς; πῶς ἐγένετο
Βαβυλὼν εἰς ἀφανισμὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν; Ἀνέβη ἐπὶ Βαβυλῶνα 42
ἡ θάλασσα ἐν ἤχῳ κυμάτων αὐτῆς, καὶ κατεκαλύφθη. Ἐγενή- 43
θησαν αἱ πόλεις αὐτῆς εἰς ἀφανισμὸν, γῆ ἄνυδρος καὶ ἄβατος,
γῆ ἐν ᾗ οὐ κατοικήσει ἐν αὐτῇ οὐδὲ εἷς, οὐδὲ μὴ καταλύσει ἐν
αὐτῇ υἱὸς ἀνθρώπου. Καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὸν Βὴλ ἐν Βαβυλῶνι, 44
καὶ ἐξοίσω ἃ κατέπιεν ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ συ-
ναχθῶσιν ἔτι πρὸς αὐτὴν τὰ ἔθνη, καίγε τεῖχος Βαβυλῶνος
πεσεῖται. Ἐξέλθετε ἀπὸ μέσου αὐτοῦ λαὸς ἐμὸς, καὶ σώσατε 45
ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ Κυρίου. Μήποτε 46
ἁπαλωθῇ ἡ καρδία ὑμῶν, καὶ φοβηθῆτε διὰ τὴν ἀκοὴν, ἣ ἀκου-
σθήσεται ἐν τῇ γῇ, καὶ ἥξει ἐν ἐνιαυτῷ ἀκοὴ, καὶ μετὰ τὸν
ἐνιαυτὸν ἀκοὴ, ταλαιπωρία, καὶ ἀδικία ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κυριεύων
ἐπὶ κυριεύοντα. Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, καὶ ἐκδικήσω 47
ἐπὶ τὰ γλυπτὰ Βαβυλῶνος· καὶ πᾶσα ἡ γῆ αὐτῶν αἰσχυνθήσε-
ται, πάντες τραυματίαι αὐτῆς πεσοῦνται ἐν μέσῳ αὐτῆς. Καὶ 48
εὐφρανθήσονται ἐπὶ Βαβυλῶνα οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἡ γῆ, καὶ πάντα
τὰ ἐν αὐτοῖς· ὅτι ἀπὸ βορρᾶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν ἐξολεθρεύον-
τες, λέγει Κύριος· καίγε Βαβυλὼν πεσεῖν ἐποίησε τοὺς τραυ-
ματίας Ἰσραὴλ, καὶ ἐν Βαβυλῶνι πεσοῦνται τραυματίαι πάσης 49
τῆς γῆς. Ἀνασωζόμενοι ἐκ γῆς πορεύεσθε, μὴ ἵστασθε· οἱ μακρό- 50
θεν μνήσθητε τοῦ Κυρίου, καὶ Ἱερουσαλὴμ ἀναβήτω ἐπὶ τὴν καρ-
δίαν ὑμῶν. Ἠσχύνθημεν, ὅτι ἠκούσαμεν ὀνειδισμὸν ἡμῶν, κατεκά- 51
λυψεν ἀτιμία τὸ πρόσωπον ἡμῶν, εἰσῆλθον ἀλλογενεῖς εἰς τὰ ἅγια
ἡμῶν, εἰς οἶκον Κυρίου. Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύ- 52
ριος, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ γλυπτὰ αὐτῆς, καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτῆς
πεσοῦνται τραυματίαι. Ὅτι ἐὰν ἀναβῇ Βαβυλὼν ὡς ὁ οὐρανὸς, καὶ 53

ὅτι ἐὰν ὀχυρώσῃ ὕψος ἰσχύος αὐτῆς, παρ' ἐμοῦ ἥξουσιν ἐξολεθρεύ-
54 οντες αὐτὴν, λέγει Κύριος. Φωνὴ κραυγῆς ἐν Βαβυλῶνι, καὶ συν-
55 τριβὴ μεγάλη ἐκ γῆς Χαλδαίων, ὅτι ἐξωλέθρευσε Κύριος τὴν Βα-
βυλῶνα, καὶ ἀπώλεσεν ἀπ' αὐτῆς φωνὴν μεγάλην ἠχοῦσαν ὡς ὕδα-
56 τα πολλά· ἔδωκεν εἰς ὄλεθρον φωνὴν αὐτῆς. Ὅτι ἦλθεν ἐπὶ Βαβυ-
λῶνα ταλαιπωρία, ἑάλωσαν οἱ μαχηταὶ αὐτῆς, ἐπτόηται τὸ τόξον
57 αὐτῶν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτοῖς. Κύριος ἀνταποδίδωσιν
αὐτῇ τὴν ἀνταπόδοσιν· καὶ μεθύσει μέθῃ τοὺς ἡγεμόνας αὐτῆς,
καὶ τοὺς σοφοὺς αὐτῆς, καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς, καὶ τοὺς στρα-
τηγοὺς αὐτῆς, καὶ τοὺς δυνατοὺς αὐτῆς, καὶ ὑπνώσουσιν ὕπνον
αἰώνιον, καὶ μὴ ἐξεγερθῶσι, λέγει ὁ βασιλεὺς, Κύριος παντο-
58 κράτωρ ὄνομα αὐτῷ. Τάδε λέγει Κύριος· τεῖχος Βαβυλῶνος
ἐπλατύνθη, κατασκαπτόμενον κατασκαφήσεται, καὶ αἱ πύλαι αὐ-
τῆς αἱ ὑψηλαὶ ἐμπυρισθήσονται, καὶ οὐ κοπιάσουσι λαοὶ εἰς κε-
59 νὸν, καὶ ἔθνη ἐν ἀρχῇ ἐκλείψουσιν. Ο ΛΟΓΟΣ ΟΝ ΕΝΕΤΕΙ-
ΛΑΤΟ ΚΥΡΙΟΣ ΙΕΡΕΜΙᾼ Τῼ ΠΡΟΦΗΤῌ, εἰπεῖν τῷ Σα-
ραίᾳ υἱῷ Νηρείου, υἱοῦ Μαασσαίου, ὅτε ἐπορεύετο παρὰ Σεδε-
κίου βασιλέως Ἰούδα εἰς Βαβυλῶνα, ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς
60 βασιλείας αὐτοῦ, καὶ Σαραίας ἄρχων δώρων. Καὶ ἔγραψεν Ἰε-
ρεμίας πάντα τὰ κακὰ, ἃ ἥξει ἐπὶ Βαβυλῶνα, ἐν βιβλίῳ ἑνὶ,
πάντας τοὺς λόγους τούτους τοὺς ἐγγεγραμμένους ἐπὶ Βαβυλῶνα.
61 Καὶ εἶπεν Ἰερεμίας πρὸς Σαραίαν· ὅταν ἔλθῃς εἰς Βαβυλῶνα,
62 καὶ ὄψῃ καὶ ἀναγνώσῃ πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἐρεῖς,
Κύριε, Κύριε, σὺ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, τοῦ ἐξολε-
θρεῦσαι αὐτὸν, καὶ τοῦ μὴ εἶναι ἐν αὐτῷ κατοικοῦντας ἀπὸ ἀν-
63 θρώπου ἕως κτήνους, ὅτι ἀφανισμὸς εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται. Καὶ
ἔσται ὅταν παύσῃ τοῦ ἀναγινώσκειν τὸ βιβλίον τοῦτο, καὶ ἐπι-
δήσεις ἐπ' αὐτὸ λίθον, καὶ ῥίψεις αὐτὸ εἰς μέσον τοῦ Εὐφρά-
64 του, καὶ ἐρεῖς, οὕτως καταδύσεται Βαβυλὼν, καὶ οὐ μὴ ἀναστῇ
ἀπὸ προσώπου τῶν κακῶν, ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτήν. Καὶ ἔστη-
σαν ἐνταῦθα οἱ λόγοι Ἰερεμίου.

ΚΕΦ. ΚΘ΄. XXIX.

(Hebr. Caput XLVII. et pars Capitis XLIX.)

1 ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΦΥΛΟΥΣ ὡς ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς
Ἰερεμίαν τὸν προφήτην, πρὸ τοῦ πατάξαι Φαραὼ τὴν Γάζαν.

ΤΑΔΕ ΛΕΓΕΙ ΚΥΡΙΟΣ. Ἰδοὺ, ὕδατα ἀναβαίνει ἀπὸ βοῤῥᾶ, καὶ 2
ἔςαι εἰς χειμάῤῥουν κατακλύζοντα, καὶ κατακλύσει γῆν καὶ τὸ πλή-
ρωμα αὐτῆς, πόλιν καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν αὐτῇ· καὶ κεκράξονται οἱ
ἄνθρωποι, καὶ ἀλαλάξονται πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν, ἀπὸ 3
φωνῆς ὁρμῆς αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ὅπλων τῶν ποδῶν αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ
σεισμοῦ τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ, καὶ ἤχου τῶν τροχῶν αὐτοῦ· οὐκ
ἐπέστρεψαν πατέρες ἐφ' υἱοὺς αὐτῶν ἀπὸ ἐκλύσεως χειρῶν αὐτῶν·
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐρχομένῃ τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς ἀλλοφύλους· 4
καὶ ἀφανιῶ τὴν Τύρον, καὶ τὴν Σιδῶνα, καὶ πάντας τοὺς κατα-
λοίπους τῆς βοηθείας αὐτῶν, ὅτι ἐξολεθρεύσει Κύριος τοὺς ἀλ-
λοφύλους, τὰς καταλοίπους τῶν νήσων, καὶ Καππαδοκίας. Ἥκει 5
φαλάκρωμα ἐπὶ Γάζαν, ἀπερίφη Ἀσκάλων, καὶ τὰ κατάλοιπα
Ἐνακείμ. Ἕως τίνος κόψεις ἡ μάχαιρα Κυρίου; ἕως τίνος οὐχ 6
ἡσυχάσεις; ἀποκατάστηθι εἰς τὸν κολεόν σου, ἀνάπαυσαι, καὶ
ἐπάρθητι. Πῶς ἡσυχάσει; καὶ Κύριος ἐνετείλατο αὐτῇ ἐπὶ τὴν 7
Ἀσκάλωνα, καὶ ἐπὶ τὰς παραθαλασσίους, ἐπὶ τὰς καταλοίπους ἐπ-
εγερθῆναι. ΤΗ ΙΔΟΥΜΑΙᾼ, τάδε λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων· οὐκ
ἔστιν ἔτι σοφία ἐν Θαιμὰν, ἀπώλετο βουλὴ ἐκ συνετῶν, ᾤχετο σο-
φία αὐτῶν, ἠπατήθη ὁ τόπος αὐτῶν, βαθύνατε ἑαυτοῖς εἰς κάθισιν οἱ 8
κατοικοῦντες ἐν Δαιδάν· ὅτι δύσκολα ἐποίησεν· ἤγαγον ἐπ' αὐτὸν ἐν
χρόνῳ, ᾧ ἐπεσκεψάμην αὐτὸν, ὅτι τρυγηταὶ ἦλθόν σοι, οὐ καταλεί- 9
ψουσί σοι καταλείμματα· ὥσπερ κλέπται ἐν νυκτὶ, ἐπιθήσουσι
χεῖρας αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ κατέσυρα τὸν Ἠσαῦ, ἀνεκάλυψα τὰ κρυπτὰ 10
αὐτῶν, κρυβῆναι οὐ μὴ δύνωνται, ὤλοντο διὰ χεῖρα ἀδελφοῦ
αὐτοῦ καὶ γείτονος αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπολείπεσθαι ὀρφανόν 11
σου, ἵνα ζήσηται· καὶ ἐγὼ ζήσομαι, καὶ αἱ χῆραι ἐπ' ἐμὲ πε-
ποίθασιν. Ὅτι τάδε λέγει Κύριος· οἷς οὐκ ἦν νόμος πιεῖν τὸ 12
ποτήριον, πάντες ἔπιον· καὶ σὺ ἀθῳωμένη ἀθῳωθήσῃ; οὐ μὴ ἀ-
θῳωθῇς, ὅτι πίνων πίεσαι. Ὅτι κατ' ἐμαυτοῦ ὤμοσα, λέγει 13
Κύριος, ὅτι εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς ἄβατον καὶ εἰς ὀνειδισμὸν, καὶ
εἰς κατάραν ἔσῃ ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς ἔσον-
ται ἔρημοι εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀκοὴν ἤκουσαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἀγ- 14
γέλους εἰς ἔθνη ἀπέστειλε, συνάχθητε, καὶ παραγένεσθε εἰς
αὐτὴν, ἀνάστητε εἰς πόλεμον. Ἰδοὺ, μικρὸν δέδωκά σε ἐν ἔθνεσι, 15
καὶ εὐκαταφρόνητον ἐν ἀνθρώποις. Ἡ παιγνία σου ἐνεχείρησέ σοι, 16
ἰταμία καρδίας σου κατέλυσε τρυμαλιὰς πετρῶν, συνέλαβεν ἰσχὺν

17 βουνοῦ ὑψηλοῦ· ὅτι ἐὰν ὑψώσεις ὥσπερ αἰετὸς νοσσιάν σου, ἐ-
κεῖθεν καθελῶ σε, φησὶ Κύριος· καὶ ἔσται ἡ Ἰδουμαία εἰς ἄ-
βατον, πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτὴν ἐκστήσεται, καὶ συριεῖ
18 ἐπὶ πάσῃ τῇ πληγῇ αὐτῆς. Ὥσπερ κατεστράφη Σόδομα καὶ Γό-
μοῤῥα, καὶ αἱ πάροικοι αὐτῆς, εἶπε Κύριος παντοκράτωρ, οὐ μὴ
καθίσει ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ κατοικήσει ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώ-
19 που. Ἰδοὺ, ὥσπερ λέων ἀναβήσεται ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου εἰς
τὸν τόπον Ἠθὰμ, ὅτι ταχὺ ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς, καὶ
τοὺς νεανίσκους ἐπ' αὐτὴν ἐπιστήσεται· ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ;
καὶ τίς ἀντιστήσεταί μοι; καὶ τίς οὗτος ποιμὴν ὃς στήσεται
20 κατὰ πρόσωπόν μου; Διὰ τοῦτο ἀκούσατε βουλὴν Κυρίου, ἣν
ἐβουλεύσατο ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ λογισμὸν αὐτοῦ, ὃν ἐλο-
γίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Θαιμὰν, ἐὰν μὴ συμψηθῶσι τὰ
ἐλάχιστα τῶν προβάτων, ἐὰν μὴ ἀβατωθῇ ἐπ' αὐτοὺς κατάλυσις
21 αὐτῶν, ὅτι ἀπὸ φωνῆς πτώσεως αὐτῶν ἐσείσθη ἡ γῆ, καὶ κραυ-
22 γή σου ἐν θαλάσσῃ ἐρυθρᾷ, ἠκούσθη ἡ φωνή σου. Ἰδοὺ, ὥσπερ
ἀετὸς ὄψεται, καὶ ἐπιπτήσεται, καὶ ἐκτενεῖ τὰς πτέρυγας αὐ-
τοῦ ἐπ' ὀχυρώματα αὐτῆς· καὶ ἔσται ἡ καρδία τῶν ἰσχυρῶν
τῆς Ἰδουμαίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὡς καρδία γυναικὸς ὠδινούσης.

ΚΕΦ. Λ΄. XXX.

(Hebr. Caput XLIX.)

1 ΤΟΙΣ υἱοῖς Ἀμμὼν οὕτως εἶπε Κύριος· μὴ υἱοὶ οὐκ εἰσὶν ἐν
Ἰσραὴλ, ἢ παραληψόμενος οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς; διατί παρέλαβε
Μελχὸλ τὴν Γαλαὰδ, καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν ἐν πόλεσιν αὐτῶν ἐνοι-
2 κεῖ; Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ ἀκου-
τιῶ ἐπὶ Ῥαββὰθ υἱῶν Ἀμμὼν θόρυβον πολέμου, καὶ ἔσονται
εἰς ἄβατον καὶ εἰς ἀπώλειαν, καὶ οἱ βωμοὶ αὐτῆς ἐν πυρὶ κα-
τακαυθήσονται, καὶ παραλήψεται Ἰσραὴλ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, φη-
3 σὶ Κύριος. Ἀλάλαξον Ἐσεβὼν, ὅτι ὤλετο Γαΐ· κεκράξατε θυ-
γατέρες Ῥαββὰθ, περιζώσασθε σάκκους, καὶ ἐπιληπτεύεσθε, καὶ
κόψασθε (ἐπὶ Μελχὸμ,) καὶ διαδράμετε διὰ τῶν τριγχῶν, ὅτι
Μελχὸμ ἐν ἀποικίᾳ βαδιεῖται, οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες
4 αὐτοῦ ἅμα. Τί ἀγαλλιάσῃ ἐν τοῖς πεδίοις Ἐνακείμ; διέῤῥευ-
σε τὰ πεδία σου, θυγάτηρ ἰταμίας, ἡ πεποιθυῖα ἐπὶ τοῖς θη-

σαυροῖς αὐτῆς, ἡ λέγουσα, τίς εἰσελεύσεται ἐπ' ἐμέ; Ἰδοὺ ἐγὼ 5
φέρω φόβον ἐπὶ σὲ, εἶπε Κύριος τῶν δυνάμεων, ἀπὸ πάσης τῆς
περιοίκου σου, καὶ διασπαρήσεσθε ἕκαστος εἰς πρόσωπον αὐτοῦ,
καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων μετανάστην. Καὶ μετὰ ταῦτα ἐπι- 6
στρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Μωὰβ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν. ΤΗ͂ 28
ΚΗΔΑΡ ΤΗ͂ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗ͂ ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ, ΗΝ ΕΠΑΤΑΞΕ
ΝΑΒΟΥΧΟΔΟΝΟΣΟΡ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ, οὕτως
εἶπε Κύριος· ἀνάστητε, καὶ ἀνάβητε ἐπὶ Κηδὰρ, καὶ πλήσατε
τοὺς υἱοὺς Κεδέμ. Σκηνὰς αὐτῶν, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶν λή- 29
ψονται· ἱμάτια αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν, καὶ καμή-
λους αὐτῶν λήψονται ἑαυτοῖς· καὶ καλέσατε ἐπ' αὐτοὺς ἀπορίαν
κυκλόθεν. Φεύγετε λίαν, ἀναστώθητε, ἐβαθύνατε εἰς κάθισιν, 30
καθήμενοι ἐν τῇ αὐλῇ, φησὶ Κύριος, ὅτι ἐβουλεύσατο ἐφ' ὑμᾶς
Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος βουλὴν, καὶ ἐλογίσατο ἐφ'
ὑμᾶς λογισμόν. Ἀνάστηθι, καὶ ἀνάβηθι ἐπὶ ἔθνος εὐσταθοῦν, 31
καθήμενον εἰς ἀναψυχὴν, φησὶ Κύριος, οἷς οὐκ εἰσὶ θύραι, οὐδὲ
βάλανοι, οὐ μοχλοὶ, μόνοι καταλύουσι. Καὶ ἔσονται οἱ κάμηλοι αὐ- 32
τῶν εἰς προνομὴν, καὶ πλῆθος κτηνῶν αὐτῶν εἰς ἀπώλειαν, καὶ
λικμήσω αὐτοὺς παντὶ πνεύματι κεκαρμένους πρὸ προσώπου αὐ-
τῶν, ἐκ παντὸς πέραν αὐτῶν οἴσω τὴν τροπὴν αὐτῶν, εἶπε Κύ-
ριος. Καὶ ἔσται ἡ αὐλὴ διατριβὴ στρουθῶν, καὶ ἄβατος ἕως αἰῶ- 33
νος, οὐ μὴ καθίσῃ ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ κατοικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς
ἀνθρώπου. ΤΗ͂ ΔΑΜΑΣΚΩ͂, κατῃσχύνθη Ἠμὰθ, καὶ Ἀρφὰθ, 23
ὅτι ἤκουσαν ἀκοὴν πονηρὰν, ἐξέστησαν ἐν θαλάσσῃ, ἐθυμώθησαν,
ἀναπαύσασθαι οὐ μὴ δύνωνται. Ἐξελύθη Δαμασκὸς, ἀπεστράφη 24
εἰς φυγὴν, τρόμος ἐπελάβετο αὐτῆς, καὶ ὠδῖνες κατέσχον αὐτὴν
ὡς τικτούσης. Πῶς οὐχὶ ἐγκατέλιπε πόλιν ἐμὴν, κώμην ἠγάπη- 25
σαν; Διὰ τοῦτο πεσοῦνται νεανίσκοι ἐν πλατείαις σου, καὶ πάν- 26
τες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταί σου πεσοῦνται, φησὶ Κύριος. Καὶ 27
καύσω πῦρ ἐν τείχει Δαμασκοῦ, καὶ καταφάγεται ἄμφοδα υἱοῦ
Ἄδερ.

ΚΕΦ. ΛΑ'. XXXI.

(Hebr. XLVIII.)

ΤΗ͂ ΜΩΑΒ οὕτως εἶπε Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς 1
Ἰσραὴλ· οὐαὶ ἐπὶ Ναβαῦ, ὅτι ὤλετο, ἑάλω, ἐλήφθη Καριαθαΐμ,

2 ᾐσχύνθη Ἀμὰθ τὸ κραταίωμα, καὶ ἡττήθη. Καὶ γὰρ οὐκ ἔστιν
ἔτι ἰατρεία ἐν Μωὰβ, ἀγαυρίαμα ἐν Ἐσεβὼν, ἐλογίσατο ἐπ' αὐ-
τὴν κακά· δεῦτε καὶ ἐκόψαμεν αὐτὴν ἀπὸ ἔθνους, καὶ παῦσιν παύ-
3 σεται· ὄπισθέν σου βαδιεῖται μάχαιρα, ὅτι φωνὴ κεκραγότων
4 ἐξ Ὡρωναῒμ, ὄλεθρος καὶ σύντριμμα μέγα. Συνετρίβη Μωὰβ,
5 ἀναγγείλατε εἰς Ζογόρα, ὅτι ἐπλήσθη Ἀλαὼθ ἐν κλαυθμῷ· ἀνα-
βήσεται κλαίων ἐν ὁδῷ Ὀρωναῒμ, οἱ ἐχθροὶ κραυγὴν συντρίμμα-
6 τος ἠκούσατε, φεύγετε καὶ σώσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε
7 ὥσπερ ὄνος ἄγριος ἐν ἐρήμῳ, ἐπειδὴ ἐπεποίθεις ἐν ὀχυρώμασί
σου, ἥξουσί σοι θλίψεις, καί γε σὺ συλληφθήσῃ· καὶ ἐξελεύσεται
Χαμὼς ἐν ἀποικίᾳ, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ
8 ἅμα. Καὶ ἥξει ὄλεθρος ἐπὶ πᾶσαν πόλιν, καὶ πόλις οὐ μὴ σω-
θῇ, καὶ ἀπολεῖται ὁ αὐλὼν, καὶ ἐξολεθρευθήσεται ἡ πεδινὴ,
9 καθὼς εἶπε Κύριος. Δότε σημεῖον τῇ Μωὰβ, ὅτι ἀφῇ ἀναφθήσε-
ται, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς εἰς ἄβατον ἔσονται ἀπὸ ἐνοικούν-
10 των αὐτάς. Ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὰ ἔργα Κυρίου ἀμελῶς,
11 καὶ ἐπικατάρατος ἐξαίρων μάχαιραν αὐτοῦ ἀφ' αἵματος. Ἀνε-
παύσατο Μωὰβ ἐκ παιδαρίου, καὶ πεποιθὼς ἦν ἐπὶ τῇ δόξῃ αὐ-
τοῦ, οὐκ ἐνέχεεν ἐξ ἀγγείου εἰς ἀγγεῖον, καὶ εἰς ἀποικισμὸν οὐκ
ᾤχετο· διὰ τοῦτο ἔστη γεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, καὶ ὀσμὴ αὐτοῦ οὐκ
12 ἐκλείπει. Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ
ἀποστελῶ αὐτῷ κλίνοντας, καὶ κλινοῦσιν αὐτὸν, καὶ τὰ σκεύη
13 αὐτοῦ λεπτυνοῦσι, καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ συγκόψουσι, καὶ καται-
σχυνθήσεται Μωὰβ ἀπὸ Χαμὼς, ὥσπερ κατῃσχύνθη ὁ οἶκος
14 Ἰσραὴλ ἀπὸ Βαιθὴλ ἐλπίδος αὐτῶν πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Πῶς
ἐρεῖτε, ἰσχυροί ἐσμεν, καὶ ἄνθρωπος ἰσχύων εἰς τὰ πολεμικά;
15 Ὤλετο Μωὰβ πόλις αὐτοῦ, καὶ ἐκλεκτοὶ νεανίσκοι αὐτοῦ κατέ-
βησαν εἰς σφαγὴν, φησὶν ὁ βασιλεὺς, Κύριος τῶν δυνάμεων
16 ὄνομα αὐτῷ. Ἐγγὺς ἡμέρα Μωὰβ ἐλθεῖν, καὶ πονηρία αὐτοῦ
17 ταχεῖα σφόδρα. Κινήσατε αὐτῷ πάντες κυκλόθεν αὐτοῦ, πάντες
εἴδοτε ὄνομα αὐτοῦ· εἴπατε, πῶς συνετρίβη βακτηρία εὐκλεὴς,
18 ῥάβδος μεγαλώματος; Κατάβηθι ἀπὸ δόξης, καὶ κάθισον ἐν
ὑγρασίᾳ καθημένη, θυγάτηρ Δαιβὼν, ἐκτρίβητε, ὅτι ὤλετο
19 Μωὰβ, ἀνέβη εἰς σὲ λυμαινόμενος ὀχυρώματά σου. Ἐφ' ὁδοῦ
στῆθι, καὶ ἔπιδε καθημένη ἐν Ἀροὴρ, καὶ ἐρώτησον φεύγοντα,
20 καὶ σωζόμενον, καὶ εἶπον, τί ἐγένετο; Κατῃσχύνθη Μωὰβ, ὅτι

συνετρίβη, ὀλόλυξον καὶ κέκραξον, ἀνάγγειλον ἐν Ἀερνὼν, ὅτι
ὤλετο Μωὰβ, καὶ κρίσις ἔρχεται εἰς τὴν γῆν τοῦ Μεισὼρ ἐπὶ Χε- 21
λὼν, καὶ ἐπὶ Ῥεφὰς, καὶ Μωφὰς, καὶ ἐπὶ Δαιβὼν, καὶ ἐπὶ Ναβαῦ, 22
καὶ ἐπ' οἶκον Δεβλαθαὶμ, καὶ ἐπὶ Καριαθαὶμ, καὶ ἐπὶ οἶκον Γαι- 23
μὼλ, καὶ ἐπ' οἶκον Μαὼν, καὶ ἐπὶ Καριὼθ, καὶ ἐπὶ Βοσὸρ, καὶ 24
ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις γῆς Μωὰβ τὰς πόῤῥω καὶ τὰς ἐγγύς. Κατεά- 25
χθη κέρας Μωὰβ, καὶ τὸ ἐπίχειρον αὐτοῦ συνετρίβη, φησὶ Κύ-
ριος. Μεθύσατε αὐτὸν, ὅτι ἐπὶ Κύριον ἐμεγαλύνθη· καὶ ἐπικρού- 26
σει Μωὰβ ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔσται εἰς γέλωτα καὶ αὐτός. Καὶ 27
εἰ μὴ εἰς γελοιασμὸν ἦν σοι Ἰσραὴλ, εἰ ἐν κλοπαῖς σου εὑρέθη,
ὅτι ἐπολέμεις αὐτὸν, μεταναστεύσεις. Κατέλιπον τὰς πόλεις, καὶ 28
ᾤκησαν ἐν πέτραις οἰκοῦντες Μωάβ· ἐγενήθησαν ὡς περιστεραὶ
νοσσεύουσαι ἐν πέτραις βοθύνου στόματι. Ἤκουσα ὕβριν Μωὰβ, 29
(ὕβρισε σφόδρα) τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ τὴν ὕβριν αὐτοῦ, καὶ ὑπερηφανίαν
αὐτοῦ· καὶ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ, ἐγὼ δὲ ἔγνων τὰ ἔργα αὐτοῦ, 30
φησὶ Κύριος· οὐχὶ τὸ ἱκανὸν αὐτοῦ οὐχ οὕτως ἐποίησε; Διὰ τοῦτο 31
ἐπὶ Μωὰβ ὀλολύζετε πάντοθεν· βοήσατε ἐπ' ἄνδρας Κειράδας
αὐχμοῦ. Ὡς κλαυθμὸν Ἰαζὴρ ἀποκλαύσομαί σοι, ἄμπελος Ἀσε- 32
ρημὰ, κλήματά σου διῆλθε θάλασσαν, πόλεις Ἰαζὴρ ἥψαντο, ἐπὶ
ὀπώραν σου καὶ ἐπὶ τρυγηταῖς σου ὄλεθρος ἔπεσε. Συνεψήσθη 33
χαρμοσύνη καὶ εὐφροσύνη ἐκ τῆς Μωαβίτιδος, καὶ οἶνος ἦν ἐπὶ ληνοῖς
σου· πρωῒ οὐκ ἐπάτησαν, οὐδὲ δείλης οὐκ ἐποίησαν Αἰδέ. Ἀπὸ 34
κραυγῆς Ἐσεβὼν ἕως Ἐλεαλὴ καὶ ἕως Ἰασσὰ αἱ πόλεις αὐτῶν
ἔδωκαν φωνὴν αὐτῶν ἀπὸ Ζογὸρ ἕως Ὡρωναὶμ, καὶ Ἀγγελία Σα-
λισια, ὅτι καὶ τὸ ὕδωρ Νεβρεὶμ εἰς κατάκαυμα ἔσται. Καὶ ἀπολῶ 35
τὸν Μωὰβ, φησὶ Κύριος, ἀναβαίνοντα ἐπὶ τὸν βωμὸν, καὶ θυ-
μιῶντα θεοῖς αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο καρδία τοῦ Μωὰβ, ὥσπερ αὐ- 36
λοὶ βομβήσουσι, καὶ καρδία μου ἐπ' ἀνθρώπους Κειράδας ὥσπερ
αὐλὸς βομβήσει· διὰ τοῦτο, ἃ περιεποιήσατο, ἀπώλετο ἀπὸ ἀν-
θρώπου. Πᾶσαν κεφαλὴν ἐν παντὶ τόπῳ ξυρήσονται, καὶ πᾶς πώ- 37
γων ξυρηθήσεται, καὶ πᾶσαι χεῖρες κόψονται, καὶ ἐπὶ πάσης
ὀσφύος σάκκος. Καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δωμάτων Μωὰβ, καὶ ἐπὶ 38
πλατείαις αὐτῆς ὅλαις κοπετὸν, ὅτι συνέτριψα, φησὶ Κύριος, τὸν
Μωὰβ ὡς ἀγγεῖον, οὗ οὐκ ἔστι χρεία αὐτοῦ. Πῶς κατήλλαξε; 39
ὀλολύξατε· πῶς ἔστρεψε νῶτον Μωάβ; ᾐσχύνθη, καὶ ἐγένετο
Μωὰβ εἰς γέλωτα, καὶ ἐγκότημα πᾶσι τοῖς κύκλῳ αὐτῆς. Ὅτι 40

οὕτως εἶπε Κύριος· ἰδοὺ ὡς ἀετὸς ὁρμήσει, καὶ ἐκπετάσει τὰς
41 πτέρυγας αὐτοῦ ἐπὶ Μωάβ. Ἐλήφθη Ἀκκαριὼθ, καὶ τὰ ὀχυρώ-
ματα συνελήφθη· καὶ ἔσται ἡ καρδία τῶν δυναστῶν Μωὰβ ἐν
42 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς καρδία γυναικὸς ὠδινούσης. Καὶ ἀπολεῖται
43 Μωὰβ ἀπὸ ὄχλου, ὅτι ἐπὶ τὸν Κύριον ἐμεγαλύνθη. Παγὶς καὶ
44 φόβος καὶ βόθυνος ἐπὶ σὲ καθήμενος ἐπὶ Μωὰβ, φησὶ Κύριος. Ὁ
φεύγων ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου ἐμπεσεῖται εἰς τὸν βόθυνον· καὶ
ὁ ἀναβαίνων ἐκ τοῦ βοθύνου, συλληφθήσεται ἐν τῇ παγίδι· διότι
ἐπάξω ταῦτα ἐπὶ Μωὰβ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν, φησὶ
45 Κύριος. Ἐν σκιᾷ Ἐσεβὼν ἐστάθησαν ἀπὸ δυνάμεως φυγόντες,
ὅτι πῦρ ἐξῆλθεν ἀπὸ Ἐσεβὼν, καὶ φλὸξ ἀπὸ μέσου Σεὼν,
καὶ κατέφαγε τὸ κλίτος Μωὰβ, καὶ τὴν κορυφὴν υἱῶν Σαών.
46 Οὐαί σοι, Μωὰβ, ἀπώλετο λαὸς Χαμὼς, ὅτι ἔλαβον τοὺς υἱούς
47 σου, καὶ τὰς θυγατέρας σου εἰς αἰχμαλωσίαν. Καὶ ἐπιστρέψω
αἰχμαλωσίαν τοῦ Μωὰβ ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις· λέγει Κύριος.
Ἕως τούτου τὸ κρῖμα τοῦ Μωάβ.

ΚΕΦ. ΛΒ'. XXXII.

(Hebr. Cap. XXV. v. 15. usque ad finem)

15 ΟΣΑ ἐπροφήτευσεν Ἱερεμίας ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη)· ὅτι οὕτως εἶπε
Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ πρός με· λάβε τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ
ἀκράτου τούτου ἐκ χειρός μου, καὶ ποτιεῖς αὐτὸ πάντα τὰ ἔθνη,
16 πρὸς ἃ ἐγὼ ἀποστέλλω σε πρὸς αὐτοὺς, καὶ πίονται, καὶ ἐξεμοῦν-
ται, καὶ μανήσονται ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας, ἧς ἐγὼ ἀπο-
17 στέλλω ἀναμέσον αὐτῶν. Καὶ ἔλαβον τὸ ποτήριον ἐκ χειρὸς Κυ-
ρίου, καὶ ἐπότισα πάντα τὰ ἔθνη, πρὸς ἃ ἀπέστειλέ με Κύριος
18 πρὸς αὐτὰ, τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, καὶ βασιλεῖς
Ἰούδα καὶ ἄρχοντας αὐτοῦ, τοῦ θεῖναι αὐτὰς εἰς ἐρήμωσιν, καὶ
εἰς ἄβατον, καὶ εἰς συριγμὸν, καὶ εἰς κατάραν κατὰ τὴν ἡμέραν
19 ταύτην, καὶ τὸν Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ τοὺς παῖδας αὐ-
20 τοῦ, καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ
πάντας τοὺς συμμίκτους αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς γῆς
Οὒζ, καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς γῆς (πάντων τῶν) ἀλλοφύλων,
καὶ τὴν Ἀσκάλωνα, καὶ τὴν Γάζαν, καὶ τὴν Ἀκκάρων, καὶ τὸ
21 ἐπίλοιπον Ἀζώτου, καὶ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ τὴν Μωαβῖτιν, καὶ

τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν, καὶ πάντας βασιλεῖς Τύρου, καὶ πάντας βασι- 22
λεῖς Σιδῶνος, καὶ βασιλεῖς τῆς νήσου τῆς ἐν τῷ πέραν τῆς θαλάσ-
σης, καὶ τὴν Δαιδὰν, καὶ τὴν Θαιμὰν, καὶ τὴν Ῥῶς, καὶ πᾶν 23
περικεκαρμένον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς βασι- 24
λεῖς τῆς Ἀραβίας, καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς τοὺς συμμί-
κτους (αὐτοῦ) τοὺς καταλύοντας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πάντας τοὺς 25
βασιλεῖς Ζαμβρὶ, καὶ πάντας βασιλεῖς Αἰλὰμ, καὶ πάντας βα-
σιλεῖς Περσῶν, καὶ πάντας βασιλεῖς τοῦ ἀπηλιώτου τοὺς πόῤ- 26
ῥω καὶ τοὺς ἐγγὺς, ἕκαστον πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ πάσας
τὰς βασιλείας τὰς ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, καὶ βασιλεὺς Σησὰχ
πίεται ἔσχατος αὐτῶν. Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, οὕτως εἶπε Κύριος 27
παντοκράτωρ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· πίετε καὶ μεθύσθητε, καὶ ἐ-
ξεμέσατε, καὶ πεσεῖσθε, καὶ οὐ μὴ ἀναστῆτε ἀπὸ προσώπου τῆς
μαχαίρας, ἧς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀναμέσον ὑμῶν. Καὶ ἔσται ὅταν 28
μὴ βούλωνται δέξασθαι τὸ ποτήριον ἐκ τῆς χειρός σου, ὥστε
πιεῖν, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· οὕτως εἶπε Κύριος τῶν δυνάμεων· πί-
οντες πίεσθε, ὅτι ἐν πόλει ἐφ' ᾗ ὠνομάσθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' 29
αὐτὴν, ἐγὼ ἄρχομαι κακῶσαι, καὶ ὑμεῖς καθάρσει καθαρισθή-
σεσθε; οὐ μὴ καθαρισθῆτε, ὅτι μάχαιραν ἐγὼ καλῶ ἐπὶ πάν-
τας τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς, φησὶ Κύριος τῶν δυνάμεων.
Καὶ σὺ προφητεύσεις πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐπ' αὐτοὺς, 30
καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· Κύριος ἀφ' ὑψηλοῦ χρηματιεῖ, ἀπὸ τοῦ ἁγίου
αὐτοῦ δώσει φωνὴν αὐτοῦ, λόγον χρηματιεῖ ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ,
καὶ οἶδε ὥσπερ τρυγῶντες ἀποκριθήσονται· καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς
καθημένους ἐπὶ τὴν γῆν ἥκει ὄλεθρος, ἐπὶ μέρος τῆς γῆς, ὅτι κρί- 31
σις τῷ Κυρίῳ ἐν τοῖς ἔθνεσι· κρίνεται αὐτὸς πρὸς πᾶσαν σάρκα,
οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐδόθησαν εἰς μάχαιραν, λέγει Κύριος. Οὕτως εἶπε 32
Κύριος τῶν δυνάμεων· ἰδοὺ κακὰ ἔρχεται ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος·
καὶ λαίλαψ μεγάλη ἐκπορεύεται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἔσον- 33
ται τραυματίαι ὑπὸ Κυρίου ἐν ἡμέρᾳ Κυρίου, ἐκ μέρους τῆς γῆς,
καὶ ἕως εἰς μέρος τῆς γῆς· οὐ μὴ κοπῶσιν, οὐδὲ μὴ συναχθῶ-
σι, καὶ οὐ μὴ κατορυγῶσιν εἰς κόπρια, ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς
ἔσονται. Ἀλαλάξατε ποιμένες, καὶ κεκράξατε, καὶ κόπτεσθε οἱ 34
κριοὶ τῶν προβάτων, ὅτι ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ὑμῶν εἰς σφα-
γὴν, καὶ οἱ σκορπισμοὶ ὑμῶν, καὶ πεσεῖσθε ὥσπερ οἱ κριοὶ οἱ
ἐκλεκτοὶ, καὶ ἀπολεῖται φυγὴ ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ σωτηρία 35

36 ἀπὸ τῶν κριῶν τῶν προβάτων. Φωνὴ κραυγῆς τῶν ποιμένων,
καὶ ἀλαλαγμὸς τῶν προβάτων καὶ τῶν κριῶν, ὅτι ὠλέθρευσε Κύ-
37 ριος τὰ βοσκήματα αὐτῶν, καὶ παύσεται τὰ κατάλοιπα τῆς εἰ-
38 ρήνης ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ μου. Κατέλιπέ με ὥσπερ λέων
κατάλυμα αὐτοῦ, ὅτι ἐγενήθη ἡ γῆ αὐτῶν εἰς ἄβατον ἀπὸ προ-
σώπου μαχαίρας τῆς μεγάλης, καὶ ἀπὸ προσώπου ὀργῆς τοῦ
θυμοῦ αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ΛΓ'. XXXIII.

(Hebr. XXVI.)

1 ΕΝ ΑΡΧΗ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΙΩΑΚΕΙΜ ΥΙΟΥ ΙΩΣΙΑ βασιλέως
Ἰούδα ΕΓΕΝΗΘΗ Ο ΛΟΓΟΣ ΟΥΤΟΣ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ,
2 λέγων· οὕτως εἶπε Κύριος· στῆθι ἐν αὐλῇ οἴκου Κυρίου, καὶ
χρηματιεῖς πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἐρχομένοις προσ-
κυνεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἅπαντας τοὺς λόγους, οὓς συνέταξά σοι
3 αὐτοῖς χρηματίσαι, μὴ ἀφέλῃς ῥῆμα. Ἴσως ἀκούσονται, καὶ ἀπο-
στραφήσονται ἕκαστος ἀπὸ ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ παύσο-
μαι ἀπὸ τῶν κακῶν, ὧν ἐγὼ λογίζομαι τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς ἕνε-
4 κεν τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς·
οὕτως εἶπε Κύριος· ἐὰν μὴ ἀκούσητέ μου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν τοῖς
5 νόμοις μου οἷς ἔδωκα κατὰ πρόσωπον ὑμῶν, εἰσακούειν τῶν λό-
γων μου καὶ τῶν παίδων μου τῶν προφητῶν, οὓς ἐγὼ ἀποστέλ-
λω πρὸς ὑμᾶς ὄρθρου, καὶ ἀπέστειλα, καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου,
6 καὶ δώσω τὸν οἶκον τοῦτον ὥσπερ Σηλὼ, καὶ τὴν πόλιν ταύτην
7 δώσω εἰς κατάραν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι πάσης τῆς γῆς. Καὶ ἤκου-
σαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἱερεμίου
8 λαλοῦντος τοὺς λόγους τούτους ἐν οἴκῳ Κυρίου. Καὶ ἐγένετο Ἱε-
ρεμίου παυσαμένου λαλοῦντος πάντα ὅσα συνέταξεν αὐτῷ Κύ-
ριος λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ, καὶ συνελάβοσαν αὐτὸν οἱ ἱερεῖς,
καὶ οἱ ψευδοπροφῆται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς λέγων, θανάτῳ ἀποθανῇ,
9 ὅτι ἐπροφήτευσας τῷ ὀνόματι Κυρίου λέγων, ὥσπερ Σηλὼ ἔσται
ὁ οἶκος οὗτος, καὶ ἡ πόλις αὕτη ἐρημωθήσεται ἀπὸ ἐνοικούντων.
10 Καὶ ἐξεκλησιάσθη πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἱερεμίαν ἐν οἴκῳ Κυρίου. Καὶ
ἤκουσαν οἱ ἄρχοντες Ἰούδα τῶν λόγων τούτων, καὶ ἀνέβησαν
ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ ἐκάθισαν ἐν προ-
11 θύροις πύλης Κυρίου τῆς καινῆς. Καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ

ψευδοπροφῆται πρὸς τοὺς ἄρχοντας, καὶ παντὶ τῷ λαῷ, λέγον-
τες· κρίσις θανάτου τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ, ὅτι ἐπροφήτευσε κατὰ
τῆς πόλεως ταύτης, καθὼς ἠκούσατε ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν. Καὶ 12
εἶπεν Ἰερεμίας πρὸς τοὺς ἄρχοντας, καὶ παντὶ τῷ λαῷ, λέγων·
Κύριος ἀπέστειλέ με προφητεῦσαι ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ ἐπὶ
τὴν πόλιν ταύτην πάντας τοὺς λόγους τούτους, οὓς ἠκούσατε.
Καὶ νῦν βελτίους ποιήσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν, καὶ τὰ ἔργα ὑμῶν, 13
καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, καὶ παύ-
σεται Κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν, ὧν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς. Καὶ 14
ἰδοὺ ἐγὼ ἐν χερσὶν ὑμῶν, ποιήσατέ μοι ὡς συμφέρει, καὶ ὡς
βέλτιον ὑμῖν φαίνεται· ἀλλ' ἢ γνόντες γνώσεσθε, ὅτι εἰ ἀναιρεῖτέ 15
με, ὅτι αἷμα ἀθῷον δίδοτε ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύ-
την, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ
ἀπέστειλέ με Κύριος πρὸς ὑμᾶς λαλῆσαι εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν
πάντας τοὺς λόγους τούτους. Καὶ εἶπαν οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ 16
λαὸς πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφήτας· οὐκ ἔστι
τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ κρίσις θανάτου, ὅτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐλάλησε πρὸς ἡμᾶς. Καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες τῶν 17
πρεσβυτέρων τῆς γῆς, καὶ εἶπαν πάσῃ τῇ συναγωγῇ τοῦ λαοῦ,
λέγοντες· Μιχαίας ὁ Μωραθίτης ἦν προφητεύων ἐν ταῖς ἡμέραις 18
Ἐζεκίου βασιλέως Ἰούδα, καὶ εἶπε παντὶ τῷ λαῷ Ἰούδα, λέγων·
οὕτως εἶπε Κύριος· Σιὼν ὡς ἀγρὸς ἀροτριαθήσεται, καὶ Ἱερου-
σαλὴμ ὡς ὀπωροφυλάκιον ἔσται, καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου εἰς ἄλσος
δρυμοῦ. Μὴ ἀναίρων ἀνεῖλεν αὐτὸν Ἐζεκίας βασιλεὺς Ἰούδα καὶ 19
πᾶς Ἰούδα; οὐχὶ ὅτι ἐφοβήθησαν τὸν Κύριον, καὶ ὅτι ἐδεήθη-
σαν τοῦ προσώπου Κυρίου; καὶ ἐπαύσατο Κύριος ἀπὸ τῶν κα-
κῶν, ὧν ἐλάλησεν ἐπ' αὐτούς; καὶ ἡμεῖς ἐποιήσαμεν κακὰ μεγά-
λα ἐπὶ ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ ἄνθρωπος ἦν προφητεύων ἐπὶ τῷ ὀνό- 20
ματι Κυρίου Οὐρίας υἱὸς Σαμαίου ἐκ Καριαθιαρεὶμ, καὶ ἐπρο-
φήτευσεν ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ περὶ τῆς γῆς ταύτης κατὰ
πάντας τοὺς λόγους Ἰερεμίου, καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακεὶμ 21
καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες πάντας
τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ ἐζήτουν ἀποκτεῖναι αὐτὸν, καὶ ἤκουσεν
Οὐρίας, καὶ ἐφοβήθη, καὶ ἔφυγε καὶ εἰσῆλθεν εἰς Αἴγυπτον.
Καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακεὶμ ἄνδρας εἰς Αἴγυπτον, τὸν 22
Ἐλδαθὰν υἱὸν Ἀχωβὼρ, καὶ ἄνδρας μετ' αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον,

23 καὶ συνελάβοσαν αὐτὸν, καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ εἰσή-
γαγον αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα Ἰωακεὶμ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν
ἐν μαχαίρᾳ, καὶ ἔῤῥιψεν αὐτὸν εἰς τὸ μνῆμα υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ.
24 Πλὴν χεὶρ Ἀχεικὰμ υἱοῦ Σαφὰν ἦν μετὰ Ἱερεμίου, τοῦ μὴ
παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ, τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτόν.

ΚΕΦ. ΛΔ'. XXXIV.
(Hebr. XXVII.)

1 ΕΝ ἀρχῇ βασιλείας Ἰωακεὶμ υἱοῦ Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα
2 ἐγένετο λόγος οὗτος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου, λέγων· οὕ-
τως εἶπε Κύριος πρὸς μέ· ποίησον σεαυτῷ δεσμοὺς καὶ κλοιοὺς,
3 καὶ περίθου περὶ τὸν τράχηλόν σου, καὶ ἀποστελεῖς αὐτοὺς πρὸς
τὸν βασιλέα Ἰδουμαίας, καὶ πρὸς βασιλέα Μωὰβ, καὶ πρὸς βα-
σιλέα υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ πρὸς βασιλέα Τύρου, καὶ πρὸς βασι-
λέα Σιδῶνος, ἐν χερσὶ τῶν ἀγγέλων αὐτῶν τῶν ἐρχομένων εἰς
ἀπάντησιν αὐτῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα.
4 Καὶ συντάξεις αὐτοῖς πρὸς τοὺς κυρίους αὐτῶν εἰπεῖν, οὕτως
εἶπε Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὕτως ἐρεῖτε πρὸς
5 τοὺς κυρίους ὑμῶν, ὅτι ἐγὼ ἐποίησα τὴν γῆν καὶ τοὺς ἀνθρώπους
καὶ τὰ κτήνη, ὅσα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, ἐν τῇ ἰσχύϊ μου τῇ με-
γάλῃ, καὶ ἐν τῷ ἐπιχείρῳ μου τῷ ὑψηλῷ, καὶ δώσω αὐτὴν ᾧ ἐὰν
6 δόξῃ ἐν ὀφθαλμοῖς μου. Καὶ νῦν ἐγώ εἰμι, ἔδωκα τὴν γῆν πᾶ-
σαν ταύτην ἐν χειρὶ τοῦ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος
δουλεύειν αὐτῷ, καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ δέδωκα αὐτῷ ἐργάζε-
7 σθαι αὐτῷ· καὶ δουλεύσουσιν αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ τῷ υἱῷ
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἕως ἔλθῃ ὁ καιρὸς τῆς γῆς αὐτοῦ, καὶ δουλεύσει
8 αὐτῷ ἔθνη πολλὰ καὶ βασιλεῖς μεγάλοι· καὶ ἔσται τὸ ἔθνος καὶ
ἡ βασιλεία, ὅσοι ἂν μὴ δουλεύσωσι τῷ Ναβουχοδονόσορι βασιλεῖ
Βαβυλῶνος, καὶ ὅσοι μὴ ἐμβάλωσι τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὸ ζυ-
γὸν βασιλέως Βαβυλῶνος, (καὶ δουλεύσωσιν αὐτῷ,) ἐν μαχαίρᾳ
(πεσοῦνται) καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ ἐπισκέψομαι αὐτοὺς, εἶπε
9 Κύριος, ἕως ἂν ἐκλίπωσιν ἐν χειρὶ αὐτοῦ. Καὶ ὑμεῖς μὴ ἀκούετε
τῶν ψευδοπροφητῶν ὑμῶν, καὶ τῶν μαντευομένων ὑμῖν, καὶ τῶν
ἐνυπνιαζομένων ὑμῖν, καὶ τῶν οἰωνισμάτων ὑμῶν, καὶ τῶν φαρμα-
κῶν ὑμῶν, τῶν λεγόντων πρὸς ὑμᾶς, τῷ λέγειν· οὐ μὴ ἐργάσησθε

τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, ὅτι ψευδῆ αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν, πρὸς 10
τὸ μακρύναι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ διασπερῶ ὑμᾶς, καὶ ἀ-
πολεῖσθε, καὶ τὸ ἔθνος, ὃ ἂν εἰσαγάγῃ τὸν τράχηλον αὐτοῦ ὑπὸ 11
τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ἐργάσηται αὐτῷ, καὶ καταλείψω
αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ, φησὶ Κύριος· καὶ ἐργᾶται αὐτῷ, καὶ ἐν-
οικήσει ἐν αὐτῇ. Καὶ πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα ἐλάλησα κατὰ 12
πάντας τοὺς λόγους τούτους, λέγων· εἰσαγάγετε τὸν τράχηλον ὑ-
μῶν, ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ δουλεύσατε αὐτῷ
καὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ζήσετε. Καὶ ἱνατί ἀποθνήσκετε σὺ καὶ ὁ 13
λαός σου ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ, καθὰ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς τὸ ἔθνος, ὃ ἐὰν μὴ δουλεύσῃ τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος.
Καὶ μὴ ἀκούσετε τῶν λόγων τῶν προφητῶν τῶν λεγόντων πρὸς 14
ὑμᾶς· οὐκ ἐργάσεσθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, ὅτι ἄδικα αὐτοὶ 15
προφητεύουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς, φησὶ Κύριος, καὶ
αὐτοὶ προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ἐπ' ἀδίκῳ, πρὸς τὸ ἀπολέ-
σαι ὑμᾶς, καὶ ἀπολεῖσθε ὑμεῖς, καὶ οἱ προφῆται ὑμῶν, οἱ προφη-
τεύοντες ὑμῖν ἐπ' ἀδίκῳ ψευδῆ. Ὑμῖν, καὶ παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ, 16
καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἐλάλησα, λέγων· οὕτως εἶπε Κύριος· μὴ ἀκούετε
τῶν λόγων τῶν προφητῶν, τῶν προφητευόντων ὑμῖν ψευδῆ, καὶ
λεγόντων· ἰδοὺ σκεύη οἴκου Κυρίου ἐπιστρέφει ἐκ Βαβυλῶνος νῦν
ταχύ, ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν· οὐκ ἀπέστειλα αὐ-
τούς. Μὴ ἀκούετε αὐτῶν· δουλεύσατε βασιλεῖ Βαβυλῶνος, καὶ ζή- 17
σατε καὶ ἱνατί γίνεται ἡ πόλις αὕτη ἔρημος; Εἰ προφῆταί εἰσι, 18
καὶ εἰ ἔστι λόγος Κυρίου ἐν αὐτοῖς, ἀπαντησάτωσαν δὴ τῷ Κυ-
ρίῳ τῶν δυνάμεων πρὸς τὸ μὴ πορευθῆναι τὰ σκεύη τὰ ὑπολελειμ-
μένα ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐν οἴκῳ βασιλέως, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ
εἰς Βαβυλῶνα. Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος τῶν δυνάμεων περὶ τῶν 19
στύλων, καὶ περὶ τῆς θαλάσσης, καὶ περὶ τῶν Μεχονὼθ, καὶ
τῶν ἐπιλοίπων σκευῶν, τῶν ὑπολελειμμένων ἐν τῇ πόλει ταύ-
τῃ· ὧν οὐκ ἔλαβε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ὅτε 20
ἀπῴκισε τὸν Ἰεχονίαν υἱὸν Ἰωακεὶμ βασιλέα Ἰούδα ἐξ Ἱερου-
σαλὴμ εἰς Βαβυλῶνα, καὶ πάντας τοὺς ἐλευθέρους Ἰούδα καὶ
Ἱερουσαλήμ. Ὅτι τάδε λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς 21
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὰ σκεύη τὰ καταλειφθέντα ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐν
οἴκῳ βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ· εἰς Βαβυλῶνα εἰσ- 22
ελεύσεται, καὶ ἐκεῖ ἔσται, ἕως ἡμέρας ἧς ἐπισκέψομαι αὐτά, λέ-

γει Κύριος· καὶ ἀναβιβῶ αὐτὰ, καὶ ἐπιστρέψω αὐτὰ εἰς τὸν τόπον τοῦτον.

ΚΕΦ. ΛΕ΄. XXXV.

(Hebr. XXVIII.)

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει ἐν τῷ ἔτει ἐκείνῳ ἐν ἀρχῇ
βασιλεύοντος Σεδεκίου βασιλέως Ἰούδα ἐν τῷ πέμπτῳ μηνὶ, εἶ-
πέ μοι Ἀνανίας υἱὸς Ἀζὼρ ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ἀπὸ Γαβαὼν
ἐν οἴκῳ Κυρίου, κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερέων, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ,
2 λέγων· Οὕτως εἶπε Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, λέγων·
3 συνέτριψα τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος. Ἔτι ἔτη δύο ἡμε-
ρῶν, ἐγὼ ἀποστρέψω εἰς τὸν τόπον τοῦτον πάντα τὰ σκεύη οἴκου
Κυρίου, ὅσα ἔλαβε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ
4 εἰσήγαγεν αὐτὰ εἰς Βαβυλῶνα, καὶ τὸν Ἰεχονίαν υἱὸν Ἰωακεὶμ
βασιλέα Ἰούδα, καὶ τὴν πᾶσαν ἀποικίαν Ἰούδα, τοὺς εἰσελθόντας
εἰς Βαβυλῶνα· ἐγὼ ἐπιστρέψω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, φησὶ Κύ-
5 ριος, ὅτι συντρίψω τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος. Καὶ
εἶπεν Ἰερεμίας ὁ προφήτης πρὸς Ἀνανίαν τὸν ψευδοπροφήτην
κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερέων
6 τῶν ἑστηκότων ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ εἶπεν Ἰερεμίας ὁ προφήτης·
ἀληθῶς οὕτως ποιήσαι Κύριος, στήσαι Κύριος τὸν λόγον σου, ὃν
σὺ προφητεύεις, τοῦ ἐπιστρέψαι τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου, καὶ πᾶ-
7 σαν τὴν ἀποικίαν ἐκ Βαβυλῶνος εἰς τὸν τόπον τοῦτον. Πλὴν
ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐγὼ λέγω εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν καὶ
8 εἰς τὰ ὦτα παντὸς τοῦ λαοῦ. Οἱ προφῆται οἱ γεγονότες πρότεροί
μου καὶ πρότεροι ὑμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐπροφήτευσαν ἐπὶ γῆς
πολλῆς, καὶ ἐπὶ βασιλείας μεγάλας εἰς πόλεμον, καὶ εἰς
9 κακὰ, καὶ εἰς θάνατον· ὁ προφήτης ὁ προφητεύσας εἰς εἰρή-
νην, ἐλθόντος τοῦ λόγου τοῦ προφήτου, γνώσονται τὸν προ-
10 φήτην ὃν ἀπέστειλεν αὐτοῖς Κύριος ἐν πίστει. Καὶ ἔλαβεν Ἀνα-
νίας ὁ ψευδοπροφήτης ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ τοὺς κλοιοὺς
ἀπὸ τοῦ τραχήλου Ἰερεμίου τοῦ προφήτου, καὶ συνέτριψεν αὐ-
11 τούς. Καὶ εἶπεν Ἀνανίας κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς τοῦ λαοῦ, λέ-
γων· οὕτως εἶπε Κύριος· οὕτως συντρίψω τὸν ζυγὸν Ναβουχοδο-
νόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος ἔτι ἐν δύο ἔτεσιν ἡμερῶν ἀπὸ τραχή-

λων πάντων τῶν ἐθνῶν· καὶ ᾤχετο Ἱερεμίας εἰς τὴν ὁδὸν αὐ-
τοῦ. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, μετὰ τὸ συν- 12
τρίψαι Ἀνανίαν τοὺς κλοιοὺς ἀπὸ τοῦ τραχήλου Ἱερεμίου, λέγων·
βάδισον, καὶ εἰπὸν πρὸς Ἀνανίαν, λέγων· οὕτως εἶπε Κύριος· 13
κλοιοὺς ξυλίνους συνέτριψας, καὶ ποιήσω ἀντ' αὐτῶν κλοιοὺς σι-
δηροῦς, ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος· ζυγὸν σιδηροῦν ἔθηκα ἐπὶ τὸν 14
τράχηλον πάντων τῶν ἐθνῶν, ἐργάζεσθε τῷ Ναβουχοδονόσορ βα-
σιλεῖ Βαβυλῶνος, καὶ δουλεύσουσιν αὐτῷ, καίγε τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ
δέδωκα αὐτῷ. Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας ὁ προφήτης τῷ Ἀνανίᾳ τῷ 15
ψευδοπροφήτῃ· ἄκουσον δὴ Ἀνανία· οὐκ ἀπέσταλκέ σε Κύριος, καὶ
σὺ πεποιθέναι ἐποίησας τὸν λαὸν τοῦτον ἐπ' ἀδίκῳ. Διὰ τοῦτο 16
οὕτως εἶπε Κύριος· ἰδοὺ, ἐγὼ ἐξαποστέλλω σε ἀπὸ προσώπου τῆς
γῆς, τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ ἀποθανῇ, ὅτι ἔκκλισιν ἐλάλησας πρὸς Κύ-
ριον. Καὶ ἀπέθανεν Ἀνανίας ὁ ψευδοπροφήτης ἐν τῷ ἐνιαυτῷ 17
ἐκείνῳ ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνί.

ΚΕΦ. ΛϚ΄. XXXVI

(Hebr. XXIX.)

ΚΑΙ οὗτοι οἱ λόγοι τῆς βίβλου, οὓς ἀπέστειλεν Ἱερεμίας ὁ 1
προφήτης ἐξ Ἱερουσαλὴμ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἀποικίας,
καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφήτας, ἐπιστολὴν
εἰς Βαβυλῶνα ἐν ἀποικίᾳ, καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν, οὓς ἀπῴ-
κισε Ναβουχοδονόσορ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Βαβυλῶνα, ὕστερον 2
ἐξελθόντος Ἰεχονίου τοῦ βασιλέως, καὶ τῆς βασιλίσσης, καὶ τῶν
εὐνούχων, καὶ παντὸς ἐλευθέρου, καὶ δεσμώτου, καὶ τεχνίτου
ἐξ Ἱερουσαλὴμ, ἐν χειρὶ Ἐλεασὰρ υἱοῦ Σαφὰν, καὶ Γαμαρίου 3
υἱοῦ Χελκίου, ὃν ἀπέστειλε Σεδεκίας βασιλεὺς Ἰούδα, πρὸς βα-
σιλέα Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα, λέγων· οὕτως εἶπε Κύριος τῶν 4
δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν ἀποικίαν, ἣν ἀπῴκισα ἀπὸ Ἱε-
ρουσαλὴμ εἰς Βαβυλῶνα· οἰκοδομήσατε οἰκίας, καὶ κατοικήσατε, 5
καὶ φυτεύσατε παραδείσους, καὶ φάγετε τοὺς καρποὺς αὐτῶν, καὶ 6
λάβετε γυναῖκας, καὶ τεκνοποιήσατε υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ
λάβετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν γυναῖκας, καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν δότε
ἀνδράσι, καὶ γεννησάτωσαν υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ πληθύνε-
σθε, καὶ μὴ σμικρυνθῆτε, καὶ ζητήσατε εἰς εἰρήνην τῆς γῆς 7

εἰς ἣν ἀπῴκισα ὑμᾶς ἐκεῖ· καὶ προσεύχεσθε περὶ αὐτῶν πρὸς
8 Κύριον, ὅτι ἐν τῇ εἰρήνῃ αὐτῆς ἔσται ἡ εἰρήνη ὑμῖν. Ὅτι οὕτως
εἶπε Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· μὴ ἀναπειθέτωσαν
ὑμᾶς οἱ ψευδοπροφῆται οἱ ἐν ὑμῖν, καὶ μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ
μάντεις ὑμῶν, καὶ μὴ ἀκούετε εἰς τὰ ἐνύπνια ὑμῶν, ἃ ὑμεῖς ἐνυπνιά-
9 ζεσθε, ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου,
10 καὶ οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς, φησὶ Κύριος. Ὅτι οὕτως εἶπε Κύ-
ριος· ὅταν μέλλῃ πληροῦσθαι Βαβυλῶνι ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐπι-
σκέψομαι ὑμᾶς, καὶ ἐπιστήσω τοὺς λόγους μου τοὺς ἀγαθοὺς ἐφ᾿
ὑμᾶς, τοῦ ἀποστρέψαι τὸν λαὸν ὑμῶν εἰς τὸν τόπον τοῦτον.
11 Ὅτι ἐγὼ οἶδα τὸν λογισμὸν, ὃν ἐγὼ λογιοῦμαι ἐφ᾿ ὑμᾶς, φησὶ
Κύριος, λογισμὸν εἰρήνης, καὶ οὐ κακὰ, τοῦ δοῦναι ὑμῖν τὰ μετὰ
12 ταῦτα καὶ ἐλπίδα· καὶ ἐπικαλέσεσθέ με, καὶ πορεύσεσθε, καὶ προ-
12 σεύξασθε πρὸς μὲ, καὶ εἰσακούσομαι ὑμῶν. Καὶ ἐκζητήσετέ με
14 καὶ εὑρήσετέ με· ὅταν ζητήσετέ με ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν, καὶ
ἐπιφανοῦμαι ὑμῖν, φησὶ Κύριος, καὶ ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν
ὑμῶν, καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐκ πάντων
τῶν τόπων, οὗ διέσπειρα ὑμᾶς ἐκεῖ, φησὶ Κύριος· καὶ ἐπιστρέψω
16 ὑμᾶς εἰς τὸν τόπον, ὅθεν ἀπῴκισα ὑμᾶς ἐκεῖ. Ὅτι τάδε λέγει
Κύριος πρὸς τὸν καθήμενον ἐπὶ θρόνου Δαβὶδ, καὶ ἐπὶ πάντας
τοὺς λαοὺς τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἀδελφοὺς ὑ-
17 μῶν, μὴ ἐξελθόντας μεθ᾿ ὑμῶν ἐν τῇ ἀποικίᾳ. Τάδε λέγει Κύ-
ριος τῶν δυνάμεων, ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστελῶ εἰς αὐτοὺς τὴν μά-
χαιραν, τὸν λιμὸν, καὶ τὸν θάνατον, καὶ δώσω αὐτοὺς ὥσπερ τὰ
18 σῦκα τὰ σουαρεὶμ, ἃ οὐ βρωθῶσιν ὑπὸ πονηρίας. Καὶ διώξω ὀ-
πίσω αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν λιμῷ, καὶ ἐν θανάτῳ, καὶ δώσω
αὐτοὺς εἰς σάλον πάσαις βασιλείαις τῆς γῆς, εἰς ὅρκον, καὶ
εἰς ἀφανισμὸν, καὶ εἰς συρισμὸν, καὶ εἰς ὄνειδος ἐν πᾶσι τοῖς
19 ἔθνεσιν, οὗ διέσπειρα αὐτοὺς ἐκεῖ. Ἀνθ᾿ ὧν ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῶν
λόγων μου, φησὶ Κύριος, ὅτι ἀπέστειλα πρὸς αὐτοὺς τοὺς δού-
λους μου προφήτας, ὀρθρίζων καὶ ἀποστέλλων, καὶ οὐκ ἠκούσατε,
20 φησὶ Κύριος. Καὶ ὑμεῖς ἀκούσατε λόγον Κυρίου, πᾶσα ἀποικία,
15 ἣν ἐξαπέστειλα ἐξ Ἱερουσαλὴμ εἰς Βαβυλῶνα. Ὅτι εἴπατε, κα-
21 τέστησεν ὑμῖν Κύριος προφήτας ἐν Βαβυλῶνι· οὕτως εἶπε Κύ-
ριος τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἀχιὰβ υἱὸν Κωλέου, καὶ
ἐπὶ Σεδεκίαν υἱὸν Μαασίου, τοὺς προφητεύοντας ὑμῖν τῷ ὀνό-

ματί μου ἐπ᾽ ἀδίκῳ· ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτοὺς εἰς χεῖρας βασι-
λέως Βαβυλῶνος, καὶ πατάξει αὐτοὺς κατ᾽ ὀφθαλμοὺς ὑμῶν.
Καὶ λήψονται ἀπ᾽ αὐτῶν κατάραν ἐν πάσῃ τῇ ἀποικίᾳ Ἰούδα ἐν 22
Βαβυλῶνι λέγοντες, ποιήσαι σε Κύριος, ὡς Σεδεκίαν ἐποίησε, καὶ
ὡς Ἀχιάβ, οὓς ἀπετηγάνισε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν πυρὶ, δι᾽ ἣν 23
ἐποίησαν ἀνομίαν ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐμοιχῶντο τὰς γυναῖκας τῶν
πολιτῶν αὐτῶν, καὶ λόγον ἐχρημάτισαν ἐν τῷ ὀνόματί μου ἄδι-
κον, ὃν οὐ συνέταξα αὐτοῖς, κἀγὼ εἰμὶ ὁ γνώστης καὶ μάρτυς,
φησὶ Κύριος. Καὶ πρὸς Σαμαίαν τὸν Αἰλαμίτην ἐρεῖς, λέγων· 24
Τάδε λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, λέγων· ἀνθ᾽ ὧν 25
σὺ ἀπέστειλας ἐν τῷ ὀνόματί μου τὰ βιβλία πρὸς πάντα τὸν λαὸν
ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ πρὸς Σοφονίαν υἱὸν Μασσαίου τὸν ἱερέα, καὶ
πρὸς πάντας τοὺς ἱερεῖς εἰπεῖν· Κύριος ἔδωκέ σε ἱερέα ἀντὶ Ἰω- 26
δαὲ τοῦ ἱερέως, γενέσθαι ἐπιστάτην ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντὶ
ἀνθρώπῳ προφητεύοντι, καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ μαινομένῳ, καὶ δώ-
σεις αὐτὸν εἰς τὸ ἀπόκλεισμα, καὶ εἰς τὸν καταράκτην. Καὶ νῦν 27
διατί συνελοιδορήσατε Ἱερεμίαν τὸν ἐξ Ἀναθὼθ, τὸν προφη-
τεύσαντα ὑμῖν; Ὅτι διὰ τοῦτο ἀπέστειλε πρὸς ὑμᾶς εἰς Βαβυ- 28
λῶνα, λέγων· μακράν ἐστιν, οἰκοδομήσατε οἰκίας, καὶ κατοικήσατε,
καὶ φυτεύσατε κήπους, καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν. Καὶ 29
ἀνέγνω Σοφονίας ὁ ἱερεὺς τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς τὰ ὦτα Ἱερεμίου
τοῦ προφήτου. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων. 30
Ἀπόστειλον πρὸς πᾶσαν τὴν ἀποικίαν, λέγων· οὕτως εἶπε Κύ- 31
ριος ἐπὶ Σαμαίαν τὸν Αἰλαμίτην· ἐπειδὴ ἐπροφήτευσεν ὑμῖν
Σαμαίας, κἀγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτὸν, καὶ πεποιθέναι ἐποίη-
σεν ὑμᾶς ἐπ᾽ ἀδίκῳ, διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος· ἰδοὺ 32
ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπὶ Σαμαίαν τὸν Αἰλαμίτην, καὶ ἐπὶ τὸ γένος
αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν ἄνθρωπος καθήμενος ἐν μέσῳ ὑμῶν,
τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐγὼ ποιήσω ὑμῖν, οὐκ ὄψονται, λέγει Κύ-
ριος, ὅτι ἔκκλισιν ἐλάλησε κατὰ τοῦ Κυρίου.

ΚΕΦ. ΛΖʹ. XXXVII.

(Hebr. XXX.)

Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ ΠΑΡΑ 1
ΚΥΡΙΟΥ, ΕΙΠΕΙΝ· οὕτως εἶπε Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς 2

Ἰσραὴλ, λέγων· γράψον σεαυτῷ πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐγὼ
3 ἐχρημάτισα πρὸς σὲ ἐπὶ βιβλίου. Ὅτι ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ
Κύριος, καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν λαοῦ μου Ἰσραὴλ καὶ Ἰού-
δα, εἶπε Κύριος παντοκράτωρ, καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν
4 γῆν, ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ κυριεύσουσιν αὐτῆς. ΚΑΙ
ΟΥΤΟΙ ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΟΥΣ ΕΛΑΛΗΣΕΝ ΚΥΡΙΟΣ ΕΠΙ ΙΣ-
5 ΡΑΗΛ ΚΑΙ ΙΟΥΔΑ. Οὕτως εἶπε Κύριος· φωνὴν φόβου ἀ-
6 κούσεσθε· φόβος, καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη. Ἐρωτήσατε, καὶ ἴδετε,
εἰ ἔτεκεν ἄρσεν; καὶ περὶ φόβου ἐν ᾧ καθέξουσιν ὀσφὺν καὶ σω-
τηρίαν; διότι ἑώρακα πάντα ἄνθρωπον, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ
ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ, ὡς τικτούσης· ἐστράφησαν πάντα πρό-
7 σωπα εἰς ἴκτερον. Ἐγενήθη, ὅτι μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη, καὶ
8 οὐκ ἔστι τοιαύτη, καὶ χρόνος στενός ἐστι τῷ Ἰακὼβ, καὶ ἀπὸ
τούτου σωθήσεται· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, εἶπε Κύριος, συντρίψω
ζυγὸν ἀπὸ τραχήλου αὐτῶν, καὶ τοὺς δεσμοὺς διαῤῥήξω· καὶ οὐκ
9 ἐργῶνται αὐτοὶ ἔτι ἐν ἀλλοτρίοις, καὶ ἐργῶνται τῷ Κυρίῳ Θεῷ
αὐτῶν, καὶ τὸν Δαβὶδ τὸν βασιλέα αὐτῶν ἀναστήσω αὐτοῖς.
10 Σὺ δὲ μὴ φοβοῦ, παῖς μου Ἰακὼβ, φησὶ Κύριος, μηδὲ δειλιάσῃς
Ἰσραήλ· ὅτι ἰδοὺ σώζω σε μακρόθεν, καὶ τὸ σπέρμα σου ἀπὸ γῆς
αἰχμαλωσίας αὐτῶν· καὶ ἐπιστρέψει Ἰακὼβ, καὶ ἡσυχάσει, καὶ
11 εὐπαθήσει, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν. Ὅτι μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι,
φησὶ Κύριος, τοῦ σώζειν σε· ὅτι ποιήσω ἔκλειψιν ἐν πᾶσι τοῖς
ἔθνεσιν, εἰς οὓς διεσκόρπισά σε ἐκεῖ· πλὴν σε οὐ ποιήσω εἰς ἔκλει-
ψιν, καὶ παιδεύσω σε εἰς κρίσιν, καὶ ἀθῳῶν οὐκ ἀθῳώσω σε.
12 Οὕτως λέγει Κύριος· ἀνέστησα σύντριμμά σου, ἀλγηρὰ ἡ πλη-
13 γή σου, οὐκ ἔστι κρίνων κρίσιν σου, εἰς ἀλγηρὸν ἰατρεύθης, ὠφέ-
14 λεια οὐκ ἔστι σοι. Πάντες οἱ φίλοι σου ἐπελάθοντό σου, οὐ μὴ
ἐπερωτήσωσι περὶ σοῦ· ὅτι πληγὴν ἐχθροῦ ἔπαισά σε, παιδείαν
στερεὰν, ἐπὶ πᾶσαν ἀδικίαν σου ἐπλήθυναν αἱ ἁμαρτίαι σου.
15 Τί βοᾷς ἐπὶ τὸ σύντριμμά σου; βίαιον τὸ ἄλγος σου διὰ πλῆθος
ἀνομιῶν σου· ὅτι ἴσχυσαν αἱ ἁμαρτίαι σου, ἐποίησά σοι ταῦτα.
16 Διὰ τοῦτο πάντες οἱ ἔσθοντές σε βρωθήσονται, καὶ πάντες οἱ
ἐχθροί σου κρέας αὐτῶν πᾶν ἔδονται· ἐπὶ πλῆθος ἀδικίας σου ἐ-
πληθύνθησαν αἱ ἁμαρτίαι σου, ἐποίησαν ταῦτά σοι· καὶ ἔσονται
οἱ διαφοροῦντές σε εἰς διαφόρημα, καὶ πάντας τοὺς προνομεύον-
17 τάς σε δώσω εἰς προνομήν. Ὅτι ἀνάξω τὸ ἴαμά σου, ἀπὸ πλη-

γῆς ὀδυνηρᾶς ἰατρεύσω σε, φησὶ Κύριος· ὅτι ἐσπαρμένη ἐκλήθης,
θήρευμα ὑμῶν ἐστιν, ὅτι ζητῶν οὐκ ἔστιν αὐτήν· Οὕτως εἶπε 18
Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν σκηνωμάτων Ἰα-
κὼβ, καὶ τὴν ἀποικίαν αὐτοῦ ἐλεήσω· καὶ οἰκοδομηθήσεται πό-
λις ἐπὶ ὕψος αὐτῆς, καὶ ὁ λαὸς κατὰ τὸ κρῖμα αὐτοῦ καθεδεῖ-
ται, καὶ ἐξελεύσονται ἀπ' αὐτῶν ᾄδοντες καὶ φωνὴ παιζόντων· 19
καὶ πλεονάσω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ ἐλαττωθῶσι, καὶ ἐκχεῶ αὐτοὺς,
καὶ οὐ μὴ σμικρυνθῶσι· καὶ εἰσελεύσονται οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὡς τὸ 20
πρότερον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶν ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς κατὰ πρό-
σωπόν μου ὀρθωθήσεται· καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ πάντας τοὺς θλί-
βοντας αὐτοὺς, καὶ ἔσονται ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς καὶ ὁ 21
ἄρχων αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται· καὶ συνάξω αὐτοὺς, καὶ ἀπο-
στρέψουσι πρὸς μὲ, ὅτι τίς ἐστιν οὗτος, ὃς ἔδωκε τὴν καρδίαν αὐ-
τοῦ, ἐπιστρέψαι πρὸς μὲ, φησὶ Κύριος; Καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαὸν, 22
καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν. Ὅτι ὀργὴ Κυρίου ἐξῆλθε θυμώ- 23
δης, ἐξῆλθεν ὀργὴ στρεφομένη, ἐπ' ἀσεβεῖς ἥξει. Οὐ μὴ ἀποστρα- 24
φῇ ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου, ἕως ποιήσῃ, καὶ ἕως καταστήσῃ ἐγχεί-
ρημα καρδίας αὐτοῦ· ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν γνώσεσθε αὐτά.

ΚΕΦ. ΛΗ'. XXXVIII.

ΕΝ τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ, εἶπε Κύριος· καὶ ἔσομαι εἰς Θεὸν τῷ 1
γένει Ἰσραὴλ, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν. Οὕτως εἶπε Κύ- 2
ριος· εὗρον θερμὸν ἐν ἐρήμῳ μετὰ ὀλωλότων ἐν μαχαίρᾳ· βαδί-
σατε, καὶ μὴ ὀλέσητε τὸν Ἰσραὴλ, Κύριος πόῤῥωθεν ὤφθη αὐτῷ· 3
ἀγάπησιν αἰωνίαν ἠγάπησά σε· δια τοῦτο εἵλκυσά σε εἰς οἰκτεί-
ρημα. Ἔτι οἰκοδομήσω σε, καὶ οἰκοδομηθήσῃ, παρθένος Ἰσραήλ· 4
ἔτι λήψῃ τύμπανόν σου, καὶ ἐξελεύσῃ μετὰ συναγωγῆς παιζόντων.
Ἔτι φυτεύσατε ἀμπελῶνας ἐν ὄρεσι Σαμαρείας, φύσαντες φυτεύ- 5
σατε, καὶ αἰνέσατε, ὅτι ἔστιν ἡμέρα κλήσεως ἀπολογουμένων ἐν 6
ὄρεσιν Ἐφραίμ· ἀνάστητε, καὶ ἀνάβητε εἰς Σιὼν πρὸς Κύριον τὸν
Θεὸν ἡμῶν, ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος τῷ Ἰακώβ· ἀγαλλιᾶσθε καὶ 7
εὐφράνθητε, καὶ χρεμετίσατε ἐπὶ κεφαλὴν ἐθνῶν· ἀκουστὰ ποι-
ήσατε, καὶ αἰνέσατε· εἴπατε, ἔσωσε Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸ
κατάλοιπον τοῦ Ἰσραήλ. Ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω αὐτοὺς ἀπὸ γῆς βοῤῥᾶ, 8
καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ἐν ἑορτῇ Φασέκ· καὶ

9 τεκνοποιήσει ὄχλον πολὺν, καὶ ἀποστρέψουσιν ὧδε. Ἐν κλαυθμῷ
ἐξῆλθον, καὶ ἐν παρακλήσει ἀνάξω αὐτοὺς, αὐλίζων ἐπὶ διορυγὰς
ὑδάτων ἐν ὁδῷ ὀρθῇ, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσιν ἐν αὐτῇ· ὅτι ἐγε-
νόμην τῷ Ἰσραὴλ εἰς πατέρα, καὶ Ἐφραὶμ πρωτότοκός μου ἐ-
10 στίν. Ἀκούσατε λόγους Κυρίου, ἔθνη, καὶ ἀναγγείλατε εἰς νήσους
τὰς μακράν· εἴπατε, ὁ λικμήσας τὸν Ἰσραὴλ συνάξει αὐτὸν, καὶ
11 φυλάξει αὐτὸν, ὡς ὁ βόσκων τὸ ποίμνιον αὐτοῦ. Ὅτι ἐλυτρώσατο
Κύριος τὸν Ἰακὼβ, ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ.
12 Καὶ ἥξουσι, καὶ εὐφρανθήσονται ἐν τῷ ὄρει Σιὼν, καὶ ἥξουσιν ἐπ᾽
ἀγαθὰ Κυρίου, ἐπὶ γῆν σίτου καὶ οἴνου, καὶ καρπῶν, καὶ κτηνῶν,
καὶ προβάτων· καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτῶν, ὥσπερ ξύλον ἔγκαρπον,
13 καὶ οὐ πεινάσουσιν ἔτι. Τότε χαρήσονται παρθένοι ἐν συναγωγῇ
νεανίσκων, καὶ πρεσβῦται χαρήσονται, καὶ στρέψω τὸ πένθος αὐ-
τῶν εἰς εὐφροσύνην, καὶ παρακαλέσω αὐτοὺς, καὶ ποιήσω αὐ-
14 τοὺς εὐφραινομένους. Μεγαλυνῶ καὶ μεθύσω τὴν ψυχὴν τῶν ἱε-
ρέων υἱῶν Λευὶ πιότητος, καὶ ὁ λαός μου τῶν ἀγαθῶν μου ἐμ-
15 πλησθήσεται, φησὶ Κύριος. Οὕτως εἶπε Κύριος· φωνὴ ἐν Ῥαμᾷ
ἠκούσθη θρήνου, καὶ κλαυθμοῦ, καὶ ὀδυρμοῦ· Ῥαχὴλ ἀποκλαιο-
μένης ἐπὶ τῶν υἱῶν αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι ἐπὶ τοῖς
16 υἱοῖς αὐτῆς, ὅτι οὐκ εἰσίν. Οὕτως εἶπε Κύριος· διαλειπέτω ἡ φωνή
σου ἀπὸ κλαυθμοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀπὸ δακρύων, ὅτι ἔστι
μισθὸς τοῖς σοῖς ἔργοις, φησὶ Κύριος, καὶ ἐπιστρέψουσιν ἐκ γῆς ἐχ-
θρῶν· καὶ ἔσται ἐλπὶς τῇ ἐσχάτῃ σου, καὶ μόνιμον τοῖς σοῖς τέ-
18 κνοις εἰς τὰ ὅρια αὐτῶν. Ἀκοὴν ἤκουσα Ἐφραὶμ ὀδυρομένου, ἐ-
παίδευσάς με, καὶ ἐπαιδεύθην· ἐγὼ ὥσπερ μόσχος οὐκ ἐδιδάχθην·
19 ἐπίστρεψόν με, καὶ ἐπιστρέψω, ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεός μου, ὅτι
ὕστερον αἰχμαλωσίας μου μετενόησα, καὶ ὕστερον τοῦ γνῶναί με,
ἐστέναξα ἐφ᾽ ἡμέρας αἰσχύνης, καὶ ὑπέδειξά σοι, ὅτι ἔλαβον ὀ-
20 νειδισμὸν ἐκ νεότητός μου. Υἱὸς ἀγαπητὸς Ἐφραὶμ, ἐμοὶ παι-
δίον ἐντρυφῶν, ὅτι ἀνθ᾽ ὧν οἱ λόγοι μου ἐν αὐτῷ, μνείᾳ μνησθή-
σομαι αὐτοῦ ἔτι, διὰ τοῦτο ἔσπευσα ἐπ᾽ αὐτῷ, ἐλεῶν ἐλεήσω αὐ-
21 τὸν, φησὶ Κύριος. Στῆσον σεαυτὴν Σιὼν, ποίησον σεαυτῇ τιμω-
ρίαν, δὸς καρδίαν σου εἰς τοὺς ὤμους σου, ὁδὸν, ᾗ ἐπορεύθης, ἀ-
ποστράφηθι, παρθένος θυγάτηρ Ἰσραὴλ, ἀποστράφηθι εἰς τὰς πό-
22 λεις σου πενθοῦσα. Ἕως πότε ἀποστρέψεις, θυγάτηρ ἠτιμωμένη;
ὅτι ἔκτισε Κύριος σωτηρίαν εἰς καταφύτευσιν καινὴν, ἐν ᾗ σωτη-

ρίᾳ περιελεύσονται ἄνθρωποι. Οὕτως εἶπε Κύριος· ἔτι ἐροῦσι τὸν 23
λόγον τοῦτον ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ ἐν πόλεσιν αὐτοῦ, ὅταν ἀποστρέψω
τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ, εὐλογημένος Κύριος ἐπὶ δίκαιον ὄρος τὸ
ἅγιον αὐτοῦ. Καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐν πά- 24
σαις ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ· ἅμα γεωργῷ, καὶ ἀρθήσεται ἐν ποιμνίῳ.
Ὅτι ἐμέθυσα πᾶσαν ψυχὴν διψῶσαν, καὶ πᾶσαν ψυχὴν πεινῶσαν 25
ἐνέπλησα. Διὰ τοῦτο ἐξηγέρθην, καὶ ἴδον, καὶ ὁ ὕπνος μου ἡδύς μοι 26
ἐγένετο. Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ σπερῶ 27
τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, σπέρμα ἀνθρώπου καὶ
σπέρμα κτήνους. Καὶ ἔσται ὥσπερ ἐγρηγόρουν ἐπ' αὐτοὺς ἐκτίλ- 28
λειν, καὶ κατασπᾷν, καὶ καθαιρεῖν, καὶ ἀπολλύειν, καὶ κακοῦν,
οὕτως γρηγορήσω ἐπ' αὐτοὺς, τοῦ οἰκοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν,
φησὶ Κύριος. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐ μὴ εἴπωσιν, οἱ πατέρες 29
ἔφαγον ὄμφακα, καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἡμωδίασαν. Ἀλλ' ἢ 30
ἕκαστος ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, πᾶς ἄνθρωπος, καὶ
τοῦ φαγόντος τὸν ὄμφακα αἱμωδιάσουσιν οἱ ὀδόντες αὐτοῦ. Ἰδοὺ 31
ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ
καὶ τῷ οἴκῳ Ἰούδα διαθήκην καινὴν, οὐ κατὰ τὴν διαθήκην, ἣν 32
διεθέμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς
χειρὸς αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι αὐτοὶ οὐκ
ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, κἀγὼ ἠμέλησα αὐτῶν, φησὶ Κύριος.
Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς 33
ἡμέρας ἐκείνας, φησὶ Κύριος, διδοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν
αὐτῶν, καὶ ἐπιγράψω αὐτοὺς ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν, καὶ ὄψομαι
αὐτοὺς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς
λαόν. Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἔτι ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ 34
ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων, γνῶθι τὸν Κύριον· ὅτι πάν-
τες εἰδήσουσί με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν, φησὶ Κύ-
ριος· ὅτι ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἁμαρτιῶν
αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. Ἐὰν ὑψωθῇ ὁ οὐρανὸς εἰς τὸ μετέω- 37
ρον, φησὶ Κύριος, καὶ ἐὰν ταπεινωθῇ τὸ ἔδαφος τῆς γῆς κάτω,
καὶ ἐγὼ οὐκ ἀποδοκιμῶ τὸ γένος Ἰσραὴλ, φησὶ Κύριος, περὶ πάν-
των ὧν ἐποίησάν μοι. Οὕτως εἶπε Κύριος, ὁ δοὺς τὸν ἥλιον εἰς 35
φῶς τῆς ἡμέρας, ἀκριβείας σελήνης καὶ τὰ ἄστρα εἰς φῶς τῆς
νυκτὸς, καὶ κραυγὴν ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐβόμβησε τὰ κύματα αὐ-
τῆς, Κύριος Παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ. Ἐὰν παύσωνται οἱ νόμοι 36

οὗτοι ἀπὸ προσώπου μου, φησὶ Κύριος, καὶ τὸ γένος Ἰσραὴλ παύ-
σεται, γενέσθαι ἔθνος κατὰ πρόσωπόν μου πάσας ἡμέρας, φησὶ
38 Κύριος. Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ οἰκοδομηθήσεται
πόλις τῷ Κυρίῳ ἀπὸ πύργου Ἀναμεὴλ, ἕως τῆς πύλης τῆς γω-
39 νίας, καὶ ἐξελεύσεται ἔτι τὸ σχοινίον τῆς διαμετρήσεως αὐτῆς
ἀπέναντι αὐτῶν ἕως βουνῶν Γαβὴρ, καὶ περικυκλωθήσεται κύκλῳ
40 ἐξ ἐκλεκτῶν λίθων, καὶ πᾶσαν τὴν κοιλάδα τῶν Φαγαρεὶμ, καὶ
τὴν σποδιὰν, καὶ πᾶσαν Ἀσαρημὼθ ἕως χειμάῤῥου Νάχαλ κέ-
δρων, ἕως γωνίας πύλης ἵππων ἀνατολῆς, ἁγίασμα τῷ Κυρίῳ,
καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ἐκλίπῃ, καὶ οὐ μὴ καθαιρεθῇ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΚΕΦ. ΛΘ΄. XXXIX.

1 Ο λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου ἐν τῷ
ἐνιαυτῷ τῷ δεκάτῳ τῷ βασιλεῖ Ἰούδα Σεδεκίᾳ βασιλεῖ Ἰούδα,
οὗτος ὁ ἐνιαυτὸς ὀκτωκαιδέκατος τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ
2 βασιλεῖ Βαβυλῶνος. Καὶ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος ἐχαρά-
κωσεν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ Ἱερεμίας ἐφυλάσσετο ἐν τῇ αὐλῇ τῆς
3 φυλακῆς, ἥ ἐστιν ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως, ἐν ᾗ κατέκλεισεν αὐτὸν
ὁ βασιλεὺς Ἰούδα Σεδεκίας, λέγων· διατί σὺ προφητεύεις, λέγων;
οὕτως εἶπε Κύριος, ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὴν πόλιν ταύτην ἐν χερσὶ
4 βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λήψεται αὐτὴν, καὶ Σεδεκίας βασιλεὺς
Ἰούδα οὐ μὴ σωθῇ ἐκ χειρὸς βασιλέως τῶν Χαλδαίων, ὅτι
παραδόσει παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ
λαλήσει στόμα αὐτοῦ πρὸς στόμα αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ
5 τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται, καὶ εἰσελεύσεται εἰς Βαβυλῶνα
Σεδεκίας, καὶ ἐκεῖ καθιεῖται ἕως οὗ ἐπισκέψομαι αὐτὸν, φησὶ Κύ-
6 ριος, ὅτι πολεμεῖτε τοὺς Χαλδαίους, εἰς οὓς μὴ κατευθύνητε. Καὶ
εἶπεν Ἱερεμίας· ΕΓΕΝΕΤΟ ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕ-
7 ΜΙΑΝ, ΛΕΓΩΝ· ἰδοὺ Ἀναμεὴλ υἱὸς Σαλὼμ, ἀδελφοῦ πατρός
σου ἔρχεται πρὸς σὲ, λέγων σοι· κτῆσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρόν μου
8 τὸν ἐν Ἀναθὼθ, ὅτι σοὶ κρῖμα παραλαβεῖν εἰς κτῆσιν. Καὶ ἦλθε
πρὸς μὲ Ἀναμεὴλ υἱὸς Σαλὼμ, ἀδελφοῦ πατρός μου, κατὰ τὸν
λόγον Κυρίου εἰς τὴν αὐλὴν τῆς φυλακῆς, καὶ εἶπέ μοι· κτῆσαι
σεαυτῷ τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν γῇ Βενιαμεὶν τὸν ἐν Ἀναθὼθ, ὅτι
σοὶ κρῖμα κτήσασθαι αὐτὸν, καὶ σὴ ἡ ἀγχιστεία, καὶ σὺ πρε-

σβύτερος, καὶ ἔγνων ὅτι λόγος Κυρίου ἐστὶ, καὶ ἐκτησάμην 9
τὸν ἀγρὸν Ἀναμεὴλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρός μου, τὸν ἐν Ἀναθὼθ,
καὶ ἔστησα αὐτῷ ἀργύριον ἑπτὰ σίκλους, καὶ δέκα ἀργυρίου, καὶ 10
ἔγραψα εἰς βιβλίον, καὶ διεσφραγισάμην, καὶ διεμαρτυράμην μάρ-
τυρας, καὶ ἔστησα τὸ ἀργύριον ἐν ζυγῷ. Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον 11
τῆς κτήσεως τὸ ἐσφραγισμένον τὴν ἐντολὴν καὶ τὰ δικαιώ-
ματα, καὶ τὸ ἀνεγνωσμένον· καὶ ἔδωκα τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως 12
τῷ Βαροὺχ υἱῷ Νηρίου υἱοῦ Μαασαίου, κατ' ὀφθαλμοὺς Ἀναμεὴλ
υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρός μου, καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἑστηκότων
καὶ γραφόντων ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς κτήσεως, καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς
τῶν Ἰουδαίων πάντων, τῶν καθημένων ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.
Καὶ συνέταξα τῷ Βαροὺχ κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, λέγων. Οὕτως 13.14
εἶπε Κύριος παντοκράτωρ ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· λάβε τὸ βιβλίον
τῆς κτήσεως τοῦτο τὸ ἐσφραγισμένον, καὶ τὸ βιβλίον τὸ ἀνεγνω-
σμένον τοῦτο, καὶ θήσεις αὐτὸ εἰς ἀγγεῖον ὀστράκινον, ἵνα δια-
μείνῃ ἡμέρας πλείους. Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος παντοκράτωρ ὁ 15
Θεὸς Ἰσραήλ· ἔτι κτηθήσονται ἀγροὶ, καὶ οἰκίαι, καὶ ἀμπελῶ-
νες ἐν τῇ γῇ ταύτῃ. Καὶ προσηυξάμην πρὸς Κύριον μετὰ τὸ 16
δοῦναί με τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως πρὸς Βαροὺχ υἱὸν Νηρίου,
λέγων. Ὁ ὢν Κύριε Κύριε, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν 17
γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ
καὶ τῷ μετεώρῳ, οὐ μὴ ἀποκρυβῇ ἀπὸ σοῦ οὐθὲν ῥῆμα, ποιῶν 18
ἔλεος εἰς χιλιάδας, καὶ ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων εἰς κόλ-
πους τέκνων αὐτῶν μετ' αὐτούς· ὁ Θεὸς ὁ μέγας ὁ ἰσχυρὸς,
Κύριος μεγάλης βουλῆς, καὶ ὁ δυνατὸς τοῖς ἔργοις, ὁ Θεὸς ὁ 19
μέγας ὁ παντοκράτωρ, καὶ μεγαλώνυμος Κύριος· οἱ ὀφθαλμοί σου
ἀνεῳγμένοι εἰς πάσας τὰς ὁδοὺς τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων, ἀπο-
δοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ κατὰ τοὺς καρποὺς τῶν 20
ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ· ὃς ἐποίησας σημεῖα καὶ τέρατα ἐν γῇ Αἰ-
γύπτῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐν τοῖς γη-
γενέσι· καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἐξή- 21
γαγες τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν σημείοις, καὶ
ἐν τέρασι, καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ ἐν 22
ὁράμασι μεγάλοις, καὶ ἔδωκας αὐτοῖς τὴν γῆν ταύτην, ἣν ὤμο-
σας τοῖς πατράσιν αὐτῶν, δοῦναι αὐτοῖς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ
μέλι. Καὶ εἰσήλθοσαν καὶ ἐλάβοσαν αὐτὴν, καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς 23

φωνῆς σου, καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί σου οὐκ ἐπορεύθησαν·
ἅπαντα ἃ ἐνετείλω αὐτοῖς οὐκ ἐποίησαν, καὶ ἐποίησαν συμβῆναι
24 αὐτοῖς ἅπαντα τὰ κακὰ ταῦτα. Καὶ ἰδοὺ ὄχλος ἥκει εἰς τὴν
πόλιν ταύτην συλλαβεῖν αὐτὴν, καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖ-
ρας Χαλδαίων τῶν πολεμούντων αὐτὴν ἀπὸ προσώπου
μαχαίρας, καὶ τοῦ λιμοῦ, καὶ τοῦ θανάτου, καὶ ὡς ἐλά-
25 λησας, οὕτως ἐγένετο· καὶ σὺ ὁρᾷς. Καὶ σὺ λέγεις πρός μὲ,
δέσποτα Κύριε, κτῆσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρὸν ἀργυρίου· καὶ ἔγραψα
εἰς βιβλίον, καὶ ἐσφραγισάμην, καὶ ἐπεμαρτυράμην μάρτυρας,
26 καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων. Καὶ ἐγένετο λόγος
27 Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς πάσης σαρκὸς,
28 μὴ ἀπ' ἐμοῦ κρυβήσεται πᾶς ὁ λόγος; Διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε
Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· δοθεῖσα παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς
χεῖρας Χαλδαίων, καὶ εἰς χεῖρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βα-
29 λῶνος, καὶ λήψεται αὐτὴν, καὶ ἥξουσιν οἱ Χαλδαῖοι πολεμοῦν-
τες ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ καύσουσι τὴν πόλιν ταύτην ἐν
πυρὶ, καὶ καύσουσι τὰς οἰκίας, ἐν αἷς ἐθυμίωσαν ἐν αὐταῖς ἐπὶ
τῶν δωμάτων αὐτῶν τῇ Βάαλ, καὶ ἔσπενδον σπονδὰς θεοῖς
30 ἑτέροις, πρὸς τὸ παραπικράναι με. Ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα μόνοι ποιοῦντες τὸ πονηρὸν ἐκ νεότητος αὐ-
τῶν κατ' ὀφθαλμούς μου· πλὴν ὅτι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ παρώργισάν
31 με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν, φησὶ Κύριος. Ὅτι ἐπὶ
τὴν ὀργήν μου, καὶ ἐπὶ τὸν θυμόν μου ἦν ἡ πόλις αὕτη, ἀφ' ἧς
ἡμέρας ᾠκοδόμησαν αὐτὴν, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἀπαλ-
32 λάξαι αὐτὴν ἀπὸ προσώπου μου, διὰ πάσας τὰς πονηρίας υἱῶν
Ἰσραὴλ καὶ τῶν υἱῶν Ἰούδα, ὧν ἐποίησαν παραπικράναι με,
αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ ἄρ-
χοντες αὐτῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν, ἄν-
33 δρες Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπέ-
στρεψαν πρὸς μὲ νῶτον, καὶ οὐ πρόσωπον· καὶ ἐδίδαξα αὐ-
τοὺς ὀρθρίζων καὶ διδάσκων, καὶ οὐκ ἤκουσαν ἔτι λαβεῖν
34 παιδείαν. Καὶ ἔθηκαν τὰ μιάσματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ, ᾧ ἐ-
35 πεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν. Καὶ
ᾠκοδόμησαν τοὺς βωμοὺς αὐτῶν τῇ Βάαλ τοὺς ἐν φάραγγι
υἱοῦ Ἐννὸμ, τοῦ ἀναφέρειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας
αὐτῶν τῷ Μολὸχ βασιλεῖ, ἃ οὐ συνέταξα αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἀνέβη

τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὸ βδέλυγμα τοῦτο, πρὸς τὸ ἐφα-
μαρτεῖν τὸν Ἰούδα. Καὶ νῦν οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ 36
τὴν πόλιν, ἣν σὺ λέγεις, παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυ-
λῶνος ἐν μαχαίρᾳ, καὶ ἐν λιμῷ, καὶ ἐν ἀποστολῇ. Ἰδοὺ ἐγὼ συνάγω 37
αὐτοὺς ἐκ πάσης τῆς γῆς, οὗ διέσπειρα αὐτοὺς ἐκεῖ ἐν ὀργῇ μου,
καὶ τῷ θυμῷ μου καὶ ἐν παροξυσμῷ μεγάλῳ· καὶ ἐπιστρέψω αὐ-
τοὺς εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ καθιῶ αὐτοὺς πεποιθότας, καὶ 38
ἔσονταί μοι εἰς λαὸν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν. Καὶ 39
δώσω αὐτοῖς ὁδὸν ἑτέραν καὶ καρδίαν ἑτέραν, φοβηθῆναί με πάσας
τὰς ἡμέρας καὶ εἰς ἀγαθὸν αὐτοῖς καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν μετ'
αὐτούς. Καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην αἰώνιον, ἣν οὐ μὴ ἀπο- 40
στρέψω ὄπισθεν αὐτῶν, ὥστε ἀγαθοποιεῖν με αὐτοὺς, καὶ τὸν φό-
βον μου δώσω εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν, πρὸς τὸ μὴ ἀποστῆναι αὐ-
τοὺς ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ ἐπισκέψομαι τοῦ ἀγαθῶσαι αὐτοὺς, καὶ φυ- 41
τεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ἐν πίστει, καὶ ἐν πάσῃ καρδίᾳ μου,
καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ μου. Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος· καθὰ ἐπήγαγον 42
ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον πάντα τὰ κακὰ τὰ μεγάλα ταῦτα, οὕτως
ἐγὼ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς πάντα τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτούς.
Καὶ κτηθήσονται ἔτι ἀγροὶ ἐν τῇ γῇ, ἣν σὺ λέγεις, ἄβατος 43
ἔσται ἀπὸ ἀνθρώπου καὶ κτήνους, καὶ παρεδόθησαν εἰς χεῖρας
Χαλδαίων, καὶ κτήσονται ἀγροὺς ἐν ἀργυρίῳ· καὶ γράψεις βι- 44
βλίον, καὶ σφραγιῇ, καὶ διαμαρτύρῃ μάρτυρας ἐν γῇ Βενιαμεὶν,
καὶ κυκλόθεν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐν πόλεσι τοῦ
ὄρους, καὶ ἐν πόλεσι τῆς Σεφηλὰ, καὶ ἐν πόλεσι τῆς Ναγὲβ, ὅτι
ἀποστρέψω τὰς ἀποικίας αὐτῶν, φησὶ Κύριος.

ΚΕΦ. Μ'. XL.

(Hebr. Cap. XXXIII.)

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν ἐκ δευτέρου, 1
(καὶ αὐτὸς ἔτι ἦν δεδεμένος ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς), λέγων· οὕτως 2
εἶπε Κύριος, ποιῶν γῆν, καὶ πλάσσων αὐτὴν, τοῦ ἀνορθῶσαι
αὐτὴν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ· κέκραξον πρός με, καὶ ἀποκριθήσο- 3
μαί σοι, καὶ ἀναγγελῶ σοι μεγάλα καὶ ἰσχυρὰ, ἃ οὐκ ἔγνως αὐτά.
Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ περὶ οἴκων τῆς πόλεως 4
ταύτης, καὶ περὶ οἰκίας βασιλέως Ἰούδα τῶν καθῃρημένων εἰς χά-

5 ρακας καὶ προμαχῶνας, τοῦ μάχεσθαι πρὸς τοὺς Χαλδαίους,
καὶ πληρῶσαι αὐτὴν νεκρῶν τῶν ἀνθρώπων, οὓς ἐπάταξα ἐν
ὀργῇ μου, καὶ ἐν θυμῷ μου, καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου
6 ἀπ' αὐτῶν, περὶ πασῶν τῶν πονηριῶν αὐτῶν. Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω
ἐπ' αὐτοὺς συνούλωσιν καὶ ἴαμα, καὶ ἰατρεύσω αὐτοὺς, καὶ φανε-
ρώσω αὐτοῖς εἰσακούειν (καὶ ἰατρεύσω αὐτοὺς, καὶ ποιήσω αὐτοῖς)
7 εἰρήνην καὶ πίστιν· καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν Ἰούδα, καὶ τὴν
8 ἀποικίαν Ἰσραὴλ, καὶ οἰκοδομήσω αὐτοὺς ὡς τοπρότερον· καὶ
καθαριῶ αὐτοὺς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν, ὧν ἥμαρτόν μοι,
καὶ οὐ μὴ μνησθήσομαι ἁμαρτιῶν αὐτῶν ὧν ἥμαρτόν μοι, καὶ
9 ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ ἔσται εἰς ὄνομα εὐφροσύνης καὶ εἰς αἴ-
νεσιν, καὶ εἰς μεγαλειότητα παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς, οἵτινες ἀκού-
σονται πάντα τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐγὼ ποιῶ αὐτοῖς, καὶ φοβηθήσονται,
καὶ πικρανθήσονται περὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ περὶ πάσης
10 τῆς εἰρήνης, ἧς ἐγὼ ποιῶ αὐτοῖς. Οὕτως εἶπε Κύριος· ἔτι
ἀκουσθήσεται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ᾧ ὑμεῖς λέγετε, ἔρημός ἐστιν
ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν, ἐν πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἔξωθεν Ἱερου-
σαλὴμ, ταῖς ἠρημωμέναις, (καὶ) παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον
11 καὶ παρὰ τὸ μὴ εἶναι οἰκοῦντα καὶ κτήνη, φωνὴ εὐφροσύνης, καὶ
φωνὴ χαρμονῆς, φωνὴ νυμφίου, καὶ φωνὴ νύμφης, φωνὴ λεγόντων·
ἐξομολογεῖσθε Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι χρηστὸς Κύριος, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ εἰσοίσουσι δῶρα αἰνέσεως εἰς οἶκον
Κυρίου, ὅτι ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν πάσης τῆς γῆς ἐκείνης
12 καθὰ πρότερον, εἶπε Κύριος. Οὕτως εἶπε Κύριος τῶν δυνάμεων·
ἔτι ἔσται ἐν τῷ τόπῳ τῷ ἠρημωμένῳ τούτῳ, παρὰ τὸ μὴ εἶναι
ἄνθρωπον καὶ κτήνη, καὶ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ, καταλύ-
13 ματα ποιμένων κοιταζόντων πρόβατα. Ἐν πόλεσι τῆς ὀρεινῆς,
καὶ ἐν πόλεσι τῆς Σεφηλὰ, καὶ ἐν πόλεσι τῆς Ναγὲβ, καὶ ἐν γῇ
Βενιαμεὶν, καὶ ἐν κύκλῳ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα, ἔτι
14 παρελεύσεται πρόβατα ἐπὶ χεῖρα ἀριθμοῦντος, εἶπε Κύριος. Ἰδοὺ
ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ ἀναστήσω τὸν λόγον μου τὸν
ἀγαθὸν, ὃν ἐλάλησα ἐπὶ τὸν οἶκόν μου Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον
15 Ἰούδα. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνατελῶ
τῷ Δαβὶδ ἀνατολὴν δικαίαν, καὶ ποιήσει κρῖμα καὶ δικαιοσύνην
16 ἐν τῇ γῇ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις σωθήσεται Ἰούδα, καὶ Ἱερου-
σαλὴμ κατασκηνώσει πεποιθυῖα· καὶ τοῦτο τὸ ὄνομα ᾧ κληθή-

σεται, Κύριος δικαιοσύνη ἡμῶν. Ὅτι τάδε λέγει Κύριος· οὐκ 17
ἐξολοθρευθήσεται τῷ Δαβὶδ ἀνὴρ καθήμενος ἐπὶ θρόνου οἴκου
Ἰσραήλ· καὶ τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις οὐκ ἐξολοθρευθήσεται ἀνὴρ 18
ἐκ προσώπου μου, ἀναφέρων ὁλοκαύτωμα, καὶ θυμιῶν θυσίαν,
καὶ ποιῶν θῦμα πάσας τὰς ἡμέρας. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου 19
πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων· Τάδε λέγει Κύριος· εἰ διασκεδασθήσεται 20
ἡ διαθήκη μου τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ διαθήκη μου τῆς νυκτὸς, τοῦ μὴ
εἶναι ἡμέραν καὶ νύκτα ἐν τῷ καιρῷ αὐτῶν, καί γε ἡ διαθήκη μου 21
διασκεδασθήσεται ἡ μετὰ Δαβὶδ τοῦ δούλου μου, τοῦ μὴ εἶναι αὐ-
τῷ υἱὸν βασιλεύοντα ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἱε-
ρεῖς καὶ τοὺς Λευίτας τοὺς λειτουργοῦντάς μοι. Ὡς οὐκ ἐξαριθ- 22
μηθήσεται ἡ δύναμις τοῦ οὐρανοῦ, οὐδὲ ἐκμετρηθήσεται ἡ ἄμμος
τῆς θαλάσσης· οὕτω πληθυνῶ τὸ σπέρμα Δαβὶδ τοῦ δούλου μου,
καὶ τοὺς Λευίτας τοὺς λειτουργοῦντάς μοι. Καὶ ἐγένετο λόγος 23
Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων· ἆρά γε οὐκ εἶδες τί ὁ λαὸς οὗτος 24
ἐλάλησε, λέγων· αἱ δύο πατριαὶ, ἃς ἐξελέξατο Κύριος ἐν αὐ-
ταῖς, καὶ ἰδοὺ ἀπώσατο αὐτάς· καὶ παρώξυναν τὸν λαόν μου,
τοῦ μὴ εἶναι ἔθνος ἔτι ἐνώπιόν μου. Τάδε λέγει Κύριος· εἰ μὴ 25
διαθήκην μου ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ἀκριβάσματα οὐρανοῦ καὶ γῆς
οὐκ ἔταξα, καί γε τὸ σπέρμα Ἰακὼβ καὶ Δαβὶδ τοῦ δούλου 26
μου ἀποδοκιμῶ, τοῦ μὴ λαβεῖν ἄρχοντας ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ
πρὸς τὸ σπέρμα Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ· ὅτι ἐπιστρέ-
ψω τὴν ἀποστροφὴν αὐτῶν, καὶ οἰκτερῶ αὐτούς.

ΚΕΦ. ΜΑ'. XLI.
(Hebr. Cap. XXXIV.)

Ὁ Λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου, (καὶ Να- 1
βουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ πᾶν τὸ στρατόπεδον αὐ-
τοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, καὶ πάντες
οἱ λαοὶ ἐπολέμουν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ἰού-
δα) λέγων· οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· βάδισον, εἰπὲ 2
πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ· οὕτως εἶπε Κύ-
ριος· παραδόσει παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως
Βαβυλῶνος, καὶ συλλήψεται αὐτὴν, καὶ καύσει αὐτὴν ἐν
πυρί. Καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῇς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ συλλήψει 3
συλληφθήσῃ, καὶ εἰς χεῖρας αὐτοῦ δοθήσῃ· καὶ οἱ ὀφθαλμοί

σου τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται, καὶ στόμα αὐτοῦ μετὰ τοῦ
4 στόματός σου λαλήσει, καὶ εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσῃ. Ἀλλὰ ἄ-
κουσον τὸν λόγον Κυρίου, Σεδεκία βασιλεῦ Ἰούδα· οὕτως λέγει
5 Κύριος περὶ σοῦ· οὐκ ἀποθανῇ ἐν ῥομφαίᾳ, ἐν εἰρήνῃ ἀποθανῇ·
καὶ ὡς ἔκαυσαν τοὺς πατέρας σου τοὺς βασιλεύσαντας πρότερόν
σου, καύσονται καὶ σέ, ὦ Κύριε, καὶ ὦ Ἀδὼν, κλαύσονταί σε,
6 ὅτι λόγον ἐγὼ ἐλάλησα εἶπε Κύριος. Καὶ ἐλάλησεν Ἰερεμίας ὁ
προφήτης πρὸς βασιλέα Ἰούδα Σεδεκίαν πάντας τοὺς λόγους τού-
7 τους ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἡ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος ἐπο-
λέμει ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα τὰς κατα-
λελειμμένας, ἐπὶ Λαχεὶς, καὶ ἐπὶ Ἄζηκα, ὅτι αὗται κατελεί-
8 φθησαν ἐν πόλεσιν Ἰούδα πόλεις ὀχυραί. Ὁ λόγος ὁ γενόμενος
πρὸς Ἰερεμίαν παρὰ Κυρίου, μετὰ τὸ συντελέσαι τὸν βασιλέα
Σεδεκίαν διαθήκην πρὸς πάντα τὸν λαὸν τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ,
9 τοῦ καλέσαι αὐτοῖς ἄφεσιν, τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖ-
δα αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, τὸν Ἑβραῖον καὶ
τὴν Ἑβραίαν ἐλευθέρους, πρὸς τὸ μὴ δουλεύειν ἄνδρα ἐκ Ἰου-
10 δαίων. Καὶ ἐπεστράφησαν πάντες οἱ μεγιστᾶνες, καὶ πᾶς ὁ
λαὸς, οἱ ἐλθόντες εἰς τὴν διαθήκην, τοῦ ἀποστεῖλαι ἕκαστον
τὸν παῖδα αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, ἐλευθέ-
ρους, πρὸς τὸ μὴ καταδουλοῦσθαι αὐτοὺς ἔτι· καὶ ἐπήκουσαν,
11 καὶ εἴασαν. Καὶ ἐπεστράφησαν μετὰ ταῦτα, καὶ ἐπέστρεψαν
τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας, οὓς ἐξαπέστειλαν ἐλευθέρους,
12 καὶ ἔσχον αὐτοὺς εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας. Καὶ ἐγένετο λόγος
13 Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν, λέγων· οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσ-
ραήλ· ἐγὼ διεθέμην διαθήκην πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ, ᾗ ἐξειλάμην αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας,
14 λέγων· ὅταν πληρωθῇ ἓξ ἔτη, ἀποστελεῖς τὸν ἀδελφόν σου τὸν
Ἑβραῖον, ὃς πραθήσεταί σοι, καὶ ἐργᾶταί σοι ἓξ ἔτη, καὶ ἀπο-
στελεῖς αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ· καὶ οὐκ ἤκουσάν μου οἱ πατέ-
15 ρες ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν. Καὶ ἐπεστρέψατε
σήμερον ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς μου, τοῦ καλέσαι ἄφε-
σιν ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ· καὶ συνετελέσατε διαθήκην κατὰ
πρόσωπόν μου ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ.
16 Καὶ ἐπεστρέψατε, καὶ ἐβεβηλώσατε τὴν διαθήκην μου, τοῦ ἐ-
πιστρέψαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην

αὐτοῦ, οὓς ἐξαπεστείλατε ἐλευθέρους τῇ ψυχῇ αὐτῶν· καὶ ὑπε-
τάξατε αὐτοὺς, τοῦ εἶναι ὑμῖν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας. Διὰ 17
τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος· ὑμεῖς οὐκ ἠκούσατέ μου, τοῦ καλέσαι
ἕκαστος ἄφεσιν πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν
πλησίον αὐτοῦ· ἰδοὺ ἐγὼ καλῶ ἄφεσιν ὑμῖν φησὶ Κύριος, εἰς
μάχαιραν, καὶ εἰς τὸν θάνατον, καὶ εἰς τὸν λιμὸν, καὶ δώσω
ὑμᾶς εἰς διασπορὰν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς· καὶ δώσω 18
τοὺς ἄνδρας τοὺς παρεληλυθότας τὴν διαθήκην μου, τοὺς μὴ
στήσαντας τοὺς λόγους τῆς διαθήκης μου, ἣν ἐποίησαν κατὰ
πρόσωπόν μου, τὸν μόσχον ὃν ἐποίησαν εἰς δύο, καὶ διῆλθον διὰ
μέσου τῶν διχοτομημάτων αὐτοῦ, τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα καὶ τοὺς 19
ἄρχοντας Ἱερουσαλὴμ, καὶ τοὺς δυνάστας, καὶ τοὺς ἱερεῖς, καὶ
πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, τοὺς διελθόντας ἀναμέσον τῶν διχο-
τομημάτων τοῦ μόσχου. Καὶ δώσω αὐτοὺς ἐν χειρὶ τῶν ἐχ- 20
θρῶν αὐτῶν, καὶ ἐν χειρὶ τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν·
καὶ ἔσται τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρα-
νοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. Καὶ τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα καὶ 21
τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν δώσω εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ εἰς χεῖ-
ρας ζητούντων ψυχὴν αὐτῶν, καὶ ἐν χειρὶ δυνάμεως βασιλέως Βα-
βυλῶνος, τῶν ἀποτρεχόντων ἀπ᾽ αὐτῶν. Ἰδοὺ ἐγὼ συντάσσω, φησὶ 22
Κύριος, καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην, καὶ πολεμήσουσιν ἐπ᾽
αὐτὴν, καὶ λήψονται αὐτὴν, καὶ κατακαύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρί· καὶ τὰς
πόλεις Ἰούδα δώσω αὐτὰς εἰς ἄβατον ἀπὸ κατοικούντων.

ΚΕΦ. ΜΒʹ. XLII.
(Hebr. Cap. XXXV.)

Ο Λόγος ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν ἐν ἡμέ- 1
ραις Ἰωακεὶμ υἱοῦ Ἰωσίου, βασιλέως Ἰούδα, λέγων· πορεύθητι 2
εἰς οἶκον Ἀρχαβεὶν, καὶ κάλεσον αὐτοὺς εἰς οἶκον Κυρίου, εἰς
μίαν τῶν αὐλῶν, καὶ ποτιεῖς αὐτοὺς οἶνον. Καὶ ἤγαγον τὸν Ἰε- 3
ζονίαν, υἱὸν Ἱερεμίου υἱοῦ Χαβασὶν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ,
καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν Ἀρχαβείν· καὶ εἰσή- 4
γαγον αὐτοὺς εἰς οἶκον Κυρίου εἰς τὸ παστοφόριον υἱῶν Ἀνανίου,
υἱοῦ Γοδολίου, ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, ὅ ἐστιν ἐγγὺς οἴκου τῶν ἀρ-
χόντων, τοῦ ἐπάνω τοῦ οἴκου Μασαίου υἱοῦ Σελὼμ, τοῦ φυλάσ-
σοντος τὴν αὐλήν. Καὶ ἔστησα κατὰ πρόσωπον αὐτῶν κεράμιον 5

6 οἴνου καὶ ποτήρια, καὶ εἶπα· πίετε οἶνον. Καὶ εἶπαν· οὐ πίομεν
οἶνον, ὅτι Ἰωναδὰβ, υἱὸς Ῥηχὰβ, ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐνετείλατο ἡμῖν, εἴ-
7 πας· οὐ μὴ πίητε οἶνον ὑμεῖς, καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἕως αἰῶνος· καὶ οἰκίας
οὐ μὴ οἰκοδομήσητε, καὶ σπέρμα οὐ μὴ σπείρητε, καὶ ἀμπελῶνα μὴ
φυτεύσητε, μηδὲ ἔστω ὑμῖν· ὅτι ἐν σκηναῖς κατοικήσετε πάσας τὰς ἡ-
μέρας (τῆς ζωῆς) ὑμῶν, ὅπως ἂν ζῆτε ἡμέρας πολλὰς ἐπὶ τῆς
8 γῆς, ἐφ᾽ ἧς διατρίβετε ὑμεῖς ἐπ᾽ αὐτῆς. Καὶ εἰσηκούσαμεν τῆς
φωνῆς Ἰωναδὰβ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, κατὰ πάντα, ὅσα ἐνετείλατο
ἡμῖν, πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον πάσας τὰς ἡμέρας (τῆς ζωῆς) ἡμῶν,
ἡμεῖς καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν, καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες
9 ἡμῶν, καὶ πρὸς τὸ μὴ οἰκοδομεῖν οἰκίας τοῦ κατοικεῖν ἐκεῖ· καὶ
10 ἀμπελὼν, καὶ ἀγρὸς, καὶ σπέρμα οὐκ ἐγένετο ἡμῖν· καὶ ᾠκή-
σαμεν ἐν σκηναῖς, καὶ ἠκούσαμεν, καὶ ἐποιήσαμεν κατὰ πάντα,
11 ὅσα ἐνετείλατο ἡμῖν Ἰωναδὰβ ὁ πατὴρ ἡμῶν. Καὶ ἐγενήθη,
ὅτε ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν γῆν,
καὶ εἴπαμεν· ἀναβάντες εἰσελευσόμεθα εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ προ-
σώπου τῆς δυνάμεως τῶν Χαλδαίων, καὶ ἀπὸ προσώπου τῆς δυ-
12 νάμεως τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ᾠκήσαμεν ἐκεῖ. Καὶ ἐγένετο λόγος
13 Κυρίου πρός με, λέγων· οὕτως λέγει Κύριος τῶν δυνά-
μεων, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· πορεύου, καὶ εἰπὸν ἀνθρώπῳ Ἰούδα, καὶ
τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλήμ· οὐ μὴ λάβητε παιδείαν ἀκούειν
14 τοὺς λόγους μου; φησὶ Κύριος. Ἔστησαν ῥῆμα υἱοὶ Ἰωναδὰβ,
υἱοῦ Ῥηχὰβ, ὃ ἐνετείλατο τοῖς τέκνοις αὐτοῦ, πρὸς τὸ μὴ
πιεῖν οἶνον, καὶ οὐκ ἔπιον ἕως ἡμέρας ταύτης, ὅτι ἤκουσαν
τῆς ἐντολῆς τοῦ πατρὸς αὐτῶν· κἀγὼ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὄρθρου,
15 ὀρθρίζων καὶ λαλῶν, καὶ οὐκ εἰσηκούσατε. Καὶ ἀπέστειλα πρὸς
ὑμᾶς τοὺς δούλους μου τοὺς προφήτας, ὀρθρίζων καὶ ἀποστέλ-
λων, καὶ λέγων· ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ
τῆς πονηρᾶς, καὶ βέλτιον ποιήσατε ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ
οὐ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ
οἰκήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν·
16 καὶ οὐκ ἐκλίνατε τὰ ὦτα ὑμῶν, καὶ οὐκ ἠκούσατε. Καὶ ἔστη-
σαν οἱ υἱοὶ Ἰωναδὰβ υἱοῦ Ῥηχὰβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐ-
τῶν, ἣν ἐνετείλατο αὐτοῖς· ὁ δὲ λαός (μου) οὕτως οὐκ ἤκουσάν
17 μου. Διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσ-
ραήλ· ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐπὶ Ἰούδαν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας

Ἱερουσαλὴμ ἅπαντα τὰ κακὰ, ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτούς· ἀνθ' ὧν
ἐλάλησα πρὸς αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐκάλεσα αὐτοὺς, καὶ
οὐκ ἀπεκρίθησαν. Καὶ τῷ οἴκῳ Ῥηχὰβ εἶπεν Ἱερεμίας· Διὰ τοῦ- 18
το οὕτως εἶπε Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· Ἐπειδὴ
ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰωναδὰβ υἱοῦ Ῥηχὰβ τὴν ἐντολὴν Ἰωναδὰβ
τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καὶ ἐφύλαξαν συμπάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ,
ποιεῖν κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν. Διὰ 19
τοῦτο τάδε λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· οὐ μὴ ἐκ-
λείπῃ ἀνὴρ τῶν υἱῶν Ἰωναδὰβ υἱοῦ Ῥηχὰβ παρεστηκὼς κατὰ
πρόσωπόν μου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς.

ΚΕΦ. ΜΓ΄. XLIII.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ΕΝ ΤΩ ΕΝΙΑΥΤΩ ΤΩ ΤΕΤΑΡΤΩ ΙΩ-
ΑΚΕΙΜ υἱοῦ Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα, ἐγενήθη λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων. Λάβε σεαυτῷ χάρτην βιβλίου, καὶ γράψον 2
ἐπ' αὐτοῦ πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐχρημάτισα πρὸς σὲ ἐπὶ Ἰσ-
ραὴλ καὶ ἐπὶ Ἰούδα, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἀφ' ἧς ἡμέρας λαλή-
σαντός μου πρὸς σὲ ἀφ' ἡμερῶν Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης Ἴσως ἀκούσεται οἶκος Ἰούδα πάντα τὰ 3
κακὰ, ἃ ἐγὼ λογίζομαι ποιῆσαι αὐτοῖς, ἵνα ἀποστράφωσιν ἕ-
καστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ ἵλεως ἔσομαι
ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν. Καὶ ἐκάλεσεν 4
Ἱερεμίας τὸν Βαροὺχ υἱὸν Νηρίου, καὶ ἔγραψε Βαροὺχ ἀπὸ στόματος
Ἱερεμίου πάντας τοὺς λόγους Κυρίου, οὓς ἐχρημάτισε πρὸς αὐ-
τὸν εἰς χαρτίον βιβλίου. Καὶ ἐνετείλατο Ἱερεμίας τῷ Βαροὺχ, 5
λέγων· ἐγὼ φυλάσσομαι, καὶ οὐ μὴ δύνωμαι εἰσελθεῖν εἰς οἶκον
Κυρίου· καὶ εἰσελεύσῃ σὺ, καὶ ἀναγνώσῃ ἐν τῷ χάρτῃ τούτῳ 6
ἐν ᾧ ἔγραψας ἐκ τοῦ στόματός μου τοὺς λόγους Κυρίου, εἰς τὰ
ὦτα τοῦ λαοῦ ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν ἡμέρᾳ νηστείας, καὶ ἐν
ὠσὶ παντὸς τοῦ λαοῦ Ἰούδα τῶν ἐρχομένων ἐκ πόλεων αὐτῶν,
ἀναγνώσῃ αὐτοῖς. Ἴσως πεσεῖται ἔλεος αὐτῶν κατὰ πρόσωπον 7
Κυρίου, καὶ ἀποστρέψουσιν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πο-
νηρᾶς, ὅτι μέγας ὁ θυμὸς Κυρίου καὶ ἡ ὀργὴ, ἣν ἐλάλησε Κύ-
ριος ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον. Καὶ ἐποίησε Βαροὺχ υἱὸς Νηρίου 8
κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ Ἱερεμίας ὁ προφήτης, τοῦ ἀνα-

9 γνῶναι ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους Κυρίου ἐν οἴκῳ Κυρίου. Καὶ
ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ Ἰωακεὶμ υἱῷ Ἰωσίου βασιλεῖ
Ἰούδα ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐνάτῳ, ἐξεκκλησίασαν νηστείαν κατὰ
πρόσωπον Κυρίου πᾶς ὁ λαὸς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς
10 οἱ ἐρχόμενοι ἐκ πόλεων Ἰούδα εἰς Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἀνεγίνωσκε
Βαροὺχ ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους Ἱερεμίου ἐν οἴκῳ Κυρίου,
ἐν οἴκῳ Γαμαρίου, υἱοῦ Σαφὰν τοῦ γραμματέως, ἐν τῇ αὐλῇ
τῇ ἐπάνω ἐν προθύροις πύλης οἴκου Κυρίου τῆς καινῆς ἐν ὠσὶ
11 παντὸς τοῦ λαοῦ. Καὶ ἤκουσε Μιχαίας υἱὸς Γαμαρίου υἱοῦ Σα-
12 φὰν πάντας τοὺς λόγους Κυρίου ἐκ τοῦ βιβλίου. Καὶ κατέβη εἰς
οἶκον τοῦ βασιλέως, εἰς τὸν οἶκον τοῦ γραμματέως, καὶ ἰδοὺ
ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκάθηντο, Ἐλισαμὰ ὁ γραμματεὺς,
καὶ Δαλαίας υἱὸς Σελεμίου, καὶ Νάθαν υἱὸς Ἀχοβὼρ, καὶ Γα-
μαρίας υἱὸς Σαφὰν, καὶ Σεδεκίας υἱὸς Ἀνανίου, καὶ πάντες οἱ
13 ἄρχοντες, καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς Μιχαίας πάντας τοὺς λόγους
οὓς ἤκουσεν ἀναγιγνώσκοντος τοῦ Βαροὺχ ἐν τῷ βιβλίῳ εἰς τὰ
14 ὦτα τοῦ λαοῦ. Καὶ ἀπέστειλαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Βα-
ροὺχ υἱὸν Νηρίου τὸν Ἰουδεὶ υἱὸν Ναθανίου, υἱοῦ Σαλαμίου,
υἱοῦ Χουσὶ, λέγοντες· τὸ χαρτίον ἐν ᾧ ἀναγινώσκεις ἐν αὐτῷ
ἐν ὠσὶ τοῦ λαοῦ, λάβε αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρά σου, καὶ ἧκε· καὶ
ἔλαβε Βαροὺχ υἱὸς Νηρίου τὸ χαρτίον ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ κα-
15 τέβη πρὸς αὐτούς. Καὶ εἶπαν αὐτῷ· πάλιν ἀνάγνωθι εἰς τὰ ὦτα
16 ἡμῶν· καὶ ἀνέγνω Βαροὺχ εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν. Καὶ ἐγενήθη ὡς
ἤκουσαν πάντας τοὺς λόγους, συνεβουλεύσαντο ἕκαστος πρὸς τὸν
πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπαν πρὸς Βαρούχ· ἀναγγέλλοντες ἀναγγε-
17 λῶμεν τῷ βασιλεῖ πάντας τοὺς λόγους τούτους. Καὶ τὸν Βα-
ροὺχ ἠρώτησαν, λέγοντες· ἀνάγγειλον ἡμῖν, ποῦ ἔγραψας πάν-
18 τας τοὺς λόγους τούτους; Καὶ εἶπε Βαρούχ· ἀπὸ στόματος
αὐτοῦ ἀνήγγειλέ μοι Ἱερεμίας πάντας τοὺς λόγους τούτους, κἀ-
19 γὼ ἔγραφον ἐν βιβλίῳ ἐν μέλανι. Καὶ εἶπαν οἱ ἄρχοντες πρὸς
Βαρούχ· βάδισον καὶ κρύβηθι σὺ καὶ Ἱερεμίας, καὶ ἄνθρωπος
20 μὴ γνῷ ποῦ ὑμεῖς. Καὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν
αὐλὴν, καὶ τὸ χαρτίον ἔδωκαν φυλάσσειν ἐν οἴκῳ Ἐλισαμὰ τοῦ
γραμματέως· καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ πάντας τοὺς λόγους
21 τούτους. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἰουδεὶν, λαβεῖν τὸ
χαρτίον· καὶ ἔλαβεν αὐτὸ ἐξ οἴκου Ἐλισαμὰ τοῦ γραμματέως.

Καὶ ἀνέγνω Ἰουδεὶν εἰς τὰ ὦτα τοῦ βασιλέως, καὶ εἰς τὰ ὦτα
πάντων τῶν ἀρχόντων, τῶν ἑστηκότων πρὸς τὸν βασιλέα. Καὶ 22
ὁ βασιλεὺς ἐκάθητο ἐν οἴκῳ χειμερινῷ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐννάτῳ,
καὶ ἐσχάρα πυρὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ. Καὶ ἐγενήθη ἀναγι- 23
νώσκοντος Ἰουδεὶν τρεῖς σελίδας καὶ τέσσαρας, ἀπέτεμεν αὐτὰ
τῷ ξυρῷ τοῦ γραμματέως, καὶ ἔριπτεν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς
ἐσχάρας, ἕως οὗ ἐξέλιπε πᾶς ὁ χάρτης εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς
ἐσχάρας. Καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν, καὶ οὐ διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐ- 24
τῶν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ ἀκούσαντες πάν-
τας τοὺς λόγους τούτους. Καὶ Νάθαν καὶ Γοδολίας καὶ Γα- 25
μαρίας ὑπέθεντο τῷ βασιλεῖ, πρὸς τὸ μὴ κατακαῦσαι τὸ χαρτίον,
καὶ οὐκ ἤκουσεν αὐτῶν. Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰερε- 26
μιὴλ υἱῷ τοῦ βασιλέως, καὶ τῷ Σαραίᾳ υἱῷ Ἐζριὴλ, καὶ τῷ
Σελεμίᾳ υἱῷ τοῦ Ἀβδιὴλ, συλλαβεῖν τὸν Βαροὺχ τὸν γραμμα-
τέα, καὶ τὸν Ἰερεμίαν τὸν προφήτην· καὶ κατεκρύβησαν ὑπὸ
Κυρίου. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν, μετὰ τὸ 27
καῦσαι τὸν βασιλέα τὸ χαρτίον πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἔγρα-
ψε Βαροὺχ ἀπὸ στόματος Ἰερεμίου, λέγων. Πάλιν λάβε σεαυ- 28
τῷ χαρτίον ἕτερον, καὶ γράψον ἅπαντας τοὺς λόγους, τοὺς ὄν-
τας ἐπὶ τοῦ χαρτίου, οὓς κατέκαυσεν ὁ βασιλεὺς Ἰούδα Ἰωα-
κείμ. Καὶ πρὸς Ἰωακεὶμ βασιλέα Ἰούδα ἐρεῖς, οὕτως εἶπε 29
Κύριος· σὺ κατέκαυσας τὸ χαρτίον τοῦτο, λέγων, διατί ἔγραψας
ἐπ' αὐτῷ, λέγων, εἰσπορευόμενος εἰσπορεύσεται ὁ βασιλεὺς Βα-
βυλῶνος, καὶ ἐξολεθρεύσει τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐκλείψει ἀπ' αὐ-
τῆς ἄνθρωπος καὶ κτήνη; Διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ 30
Ἰωακεὶμ βασιλέα Ἰούδα· οὐκ ἔσται αὐτῷ καθήμενος ἐπὶ θρό-
νου Δαυὶδ, καὶ τὸ θνησιμαῖον αὐτοῦ ἔσται ἐῤῥιμμένον ἐν τῷ καύ-
ματι τῆς ἡμέρας, καὶ ἐν τῷ παγετῷ τῆς νυκτὸς, καὶ ἐπισκέψομαι 31
ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ,
τὰς ἀνομίας αὐτῶν, καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοι-
κοῦντας Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ γῆν Ἰούδα πάντα τὰ κακὰ,
ἃ ἐλάλησα πρὸς αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἤκουσαν. Καὶ ἔλαβεν Ἰερεμίας 32
χαρτίον ἕτερον, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ Βαροὺχ υἱῷ Νηρίου τῷ γραμ-
ματεῖ, καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐτῷ ἀπὸ στόματος Ἰερεμίου ἅπαντας
τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου, οὓς κατέκαυσεν Ἰωακεὶμ βασιλεὺς Ἰούδα,
καὶ ἔτι προσετέθησαν αὐτῷ λόγοι πλείονες, ὡς οὗτοι.

ΚΕΦ. ΜΔ'. XLIV.

1 ΚΑΙ ἐβασίλευσε Σεδεκίας υἱὸς Ἰωσία ἀντὶ Ἰεχονίου υἱοῦ
Ἰωακεὶμ, ὃν ἐβασίλευσε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος,
2 βασιλεύειν τοῦ Ἰούδα, καὶ οὐκ ἤκουσαν αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐ-
τοῦ καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς τοὺς λόγους Κυρίου, οὓς ἐλάλησεν ἐν
3 χειρὶ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σεδε-
κίας τὸν Ἰωάχαλ υἱὸν Σελεμίου, καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν Μαασ-
σαίου τὸν ἱερέα, πρὸς Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, λέγων· πρόσευ-
4 ξαι δὴ περὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν. Καὶ Ἱερεμίας
ἦλθε, καὶ διῆλθεν ἀναμέσον τῆς πόλεως, καὶ οὐκ ἔδωκαν αὐτὸν
5 εἰς οἶκον τῆς φυλακῆς. Καὶ δύναμις Φαραὼ ἐξῆλθεν ἐξ Αἰγύπτου,
καὶ ἤκουσαν οἱ Χαλδαῖοι οἱ πολεμοῦντες τὴν Ἱερουσαλὴμ τὴν
6 ἀκοὴν αὐτῶν, καὶ ἀνέβησαν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἐγένετο λό-
7 γος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, λέγων· οὕτως εἶπε
Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· οὕτως ἐρεῖς πρὸς βασιλέα Ἰούδα τὸν
ἀποστείλαντα πρὸς σὲ, τοῦ ἐκζητῆσαί με· ἰδοὺ δύναμις Φαραὼ
ἡ ἐξελθοῦσα ὑμῖν εἰς βοήθειαν, ἀποστρέψουσιν εἰς γῆν Αἰγύ-
8 πτου, καὶ ἀναστρέψουσιν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ πολεμήσουσιν ἐπὶ
τὴν πόλιν ταύτην, καὶ συλλήψονται αὐτὴν, καὶ καύσουσιν αὐ-
9 τὴν ἐν πυρί. Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος· μὴ ὑπολάβητε ταῖς ψυ-
χαῖς ὑμῶν, λέγοντες, ἀποτρέχοντες ἀπελεύσονται ἀφ' ἡμῶν οἱ
10 Χαλδαῖοι, ὅτι οὐ μὴ ἀπέλθωσι. Καὶ ἐὰν πατάξητε πᾶσαν δύ-
ναμιν τῶν Χαλδαίων τοὺς πολεμοῦντας ὑμᾶς, καὶ καταλειφθῶσιν
ἐν αὐτοῖς τινες ἐκκεκεντημένοι, ἕκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ, ὅτι
11 αὐτοὶ ἀναστήσονται, καὶ καύσουσι τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρί. Καὶ
ἐγένετο ὅτε ἀνέβη ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ
12 ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως Φαραὼ, ἐξῆλθεν Ἱερεμίας ἀπὸ Ἱε-
ρουσαλὴμ τοῦ πορευθῆναι εἰς γῆν Βενιαμεὶν, τοῦ ἀγοράσαι ἐ-
13 κεῖθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐγένετο αὐτὸς ἐν πύλῃ Βενιαμεὶν,
καὶ ἐκεῖ ἄνθρωπος παρ' ᾧ κατέλυσε Σαρουίας υἱὸς Σελεμίου,
υἱοῦ Ἀνανίου, καὶ συνέλαβε τὸν Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, λέ-
14 γων· πρὸς τοὺς Χαλδαίους σὺ φεύγεις. Καὶ εἶπε· ψεῦδος, οὐχὶ
πρὸς τοὺς Χαλδαίους ἐγὼ φεύγω· καὶ οὐκ ἤκουσεν αὐτοῦ· καὶ
συνέλαβε Σαρουίας τὸν Ἱερεμίαν, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν πρὸς τοὺς

ἄρχοντας. Καὶ ἐπικράνθησαν οἱ ἄρχοντες ἐπὶ Ἱερεμίαν, καὶ 15
ἐπάταξαν αὐτὸν, καὶ ἀπέστειλαν αὐτὸν εἰς οἶκον φυλακῆς,
τὴν οἰκίαν Ἰωνάθαν τοῦ γραμματέως, ὅτι ταύτην ἐποίησαν
εἰς οἶκον φυλακῆς. Καὶ ἦλθεν Ἱερεμίας εἰς οἰκίαν τοῦ λάκκου, 16
καὶ εἰς τὴν Χερὲθ, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ ἡμέρας πολλάς. Καὶ ἀπέ- 17
στειλεν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν, καὶ ἐπηρώ-
τησεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ κρυφαίως εἰπεῖν, εἰ
ἔστι λόγος παρὰ Κυρίου; καὶ εἶπεν (αὐτῷ) Ἱερεμίας· ἔστι. Καὶ
εἶπεν· εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος παραδοθήσῃ. Καὶ εἶπεν 18
Ἱερεμίας τῷ βασιλεῖ· τί ἠδίκησά σε, καὶ τοὺς παῖδάς σου, καὶ
τὸν λαὸν τοῦτον, ὅτι σὺ δίδως με εἰς οἰκίαν τῆς φυλακῆς; Καὶ 19
ποῦ εἰσιν οἱ προφῆται ὑμῶν οἱ προφητεύσαντες ὑμῖν, λέγοντες,
ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὴν γῆν
ταύτην; Καὶ νῦν ἄκουσον δὴ Κύριέ μου βασιλεῦ, πεσέτω δὴ τὸ 20
ἔλεός μου κατὰ πρόσωπόν σου· καὶ τί ἀποστρέφεις με εἰς οἰκίαν
Ἰωνάθαν τοῦ γραμματέως, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνω ἐκεῖ; Καὶ συνέ- 21
ταξεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐνεβάλοσαν αὐτὸν εἰς οἰκίαν τῆς φυλα-
κῆς, καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ἄρτον ἕνα τῆς ἡμέρας, ἔξωθεν οὗ πέσ-
σουσιν, ἕως ἐξέλιπον οἱ ἄρτοι ἐκ τῆς πόλεως· καὶ ἐκάθισεν Ἱε-
ρεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.

ΚΕΦ. ΜΕ'. XLV.
(Hebr. XXXVIII.)

ΚΑΙ ἤκουσε Σαφανίας υἱὸς Νάθαν, καὶ Γοϑολίας υἱὸς Πα- 1
σχὼρ, καὶ Ἰωάχαλ υἱὸς Ἐλεμίου, καὶ Φασχὼρ υἱὸς Μελχίου,
τοὺς λόγους, οὓς ἐλάλησεν Ἱερεμίας ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν, λέ-
γων, οὕτως εἶπε Κύριος· ὁ κατοικῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἀπο- 2
θανεῖται ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν λιμῷ, καὶ ἐν θανάτῳ· καὶ ὁ ἐκπο-
ρευόμενος πρὸς τοὺς Χαλδαίους ζήσεται, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐ-
τοῦ εἰς εὕρημα, καὶ ζήσεται. Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος· παρα- 3
διδομένη παραδοθήσεται πόλις αὕτη εἰς χεῖρας δυνάμεως βα-
σιλέως Βαβυλῶνος, καὶ συλλήψεται αὐτήν. Καὶ εἶπαν οἱ ἄρχον- 4
τες τῷ βασιλεῖ· ἀναιρεθήτω δὴ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅτι αὐτὸς
ἐκλύει τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμιστῶν τῶν καταλε-
λειμμένων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ τὰς χεῖρας παντὸς τοῦ λαοῦ,

λαλῶν πρὸς αὐτοὺς κατὰ τοὺς λόγους τούτους· ὅτι ὁ ἄνθρωπος
οὗτος οὐ χρησμολογεῖ εἰρήνην τῷ λαῷ τούτῳ, ἀλλ' ἢ πονηρά.
5 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς· ἰδοὺ αὐτὸς ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν· ὅτι οὐκ
6 ἠδύνατο ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτούς. Καὶ ἔλαβον τὸν Ἰερεμίαν,
καὶ ἔῤῥιψαν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον Μελχίου υἱοῦ τοῦ βασιλέως,
ὃς ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, καὶ ἐχάλασαν αὐτὸν ἐν σχοι-
νίοις εἰς τὸν λάκκον, καὶ ἐν τῷ λάκκῳ οὐκ ἦν ὕδωρ, ἀλλ' ἢ
7 βόρβορος, καὶ ἦν ἐν τῷ βορβόρῳ. Καὶ ἤκουσεν Ἀβδεμέλεχ ὁ Αἰ-
θίοψ, ἀνὴρ εὐνοῦχος, καὶ αὐτὸς ἐν οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως, ὅτι ἔδω-
καν Ἰερεμίαν εἰς τὸν λάκκον· καὶ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐν τῇ πύλῃ
8 Βενιαμείν, καὶ ἐξῆλθεν Ἀβδεμέλεχ πρὸς αὐτόν, καὶ ἐλάλησε
9 πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπε· Κύριε βασιλεῦ, ἐπονηρεύσαντο οἱ
ἄνδρες οὗτοι ἃ ἐποίησαν Ἰερεμίᾳ τῷ προφήτῃ, (ἀποκτεῖναι τὸν
ἄνθρωπον τοῦτον·) ὅτι ἐνέβαλον αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον, καὶ
ἀποθανεῖται ὑποκάτω αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου τοῦ λιμοῦ, ὅτι οὐκ
10 εἰσιν ἔτι ἄρτοι ἐν τῇ πόλει. Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀ-
βδεμέλεχ τῷ Αἰθίοπι, λέγων· λάβε εἰς τὴν χεῖρά σου ἀπ' ἐν-
τεῦθεν τριάκοντα ἀνθρώπους, καὶ ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου,
11 ἵνα μὴ ἀποθάνῃ. Καὶ ἔλαβεν Ἀβδεμέλεχ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ
εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ βασιλέως τὴν ὑπόγαιον, καὶ ἔλαβεν
ἐκεῖθεν παλαιὰ ῥάκη καὶ παλαιὰ σχοινία, καὶ ἔῤῥιψεν αὐτὰ πρὸς
12 τὸν Ἰερεμίαν εἰς τὸν λάκκον· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἀβδεμέλεχ ὁ
Αἰθίοψ· ταῦτα θὲς τὰ παλαιὰ ῥάκη καὶ τὰ Μαλεεὶν ὑπὸ τοὺς
ἀγκῶνας τῶν χειρῶν σου ὑποκάτω τῶν σχοινίων, καὶ ἐποίησεν
13 Ἰερεμίας οὕτως. Καὶ εἵλκυσαν αὐτὸν ἐν τοῖς σχοινίοις, καὶ
ἀνήγαγον αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου· καὶ ἐκάθισεν Ἰερεμίας ἐν αὐλῇ
14 τῆς φυλακῆς, καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεύς, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν
πρὸς ἑαυτὸν εἰς οἰκίαν Ἀσελεισὴλ, τὴν ἐν οἴκῳ Κυρίου· καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς· ἐρωτήσω σε λόγον, καὶ μὴ κρύψῃς ἀπ'
15 ἐμοῦ ῥῆμα. Καὶ εἶπεν Ἰερεμίας τῷ βασιλεῖ· ἐὰν ἀναγγείλω
σοι, οὐχὶ θανάτῳ θανατώσεις με; καὶ ἐὰν συμβουλεύσω σοι, οὐ
16 μή μου ἀκούσῃς. Καὶ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας κρυ-
φῇ, λέγων· ζῇ Κύριος, ὃς ἐποίησεν ἡμῖν τὴν ψυχὴν ταύτην, εἰ
ἀποκτενῶ σε, καὶ εἰ παραδώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων
17 τούτων, τῶν ζητούντων τὴν ψυχήν σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰε-
ρεμίας· οὕτως εἶπε Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραήλ·

ἐὰν ἐξελθὼν ἐξέλθῃς πρὸς ἡγεμόνας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ
ζήσεται ἡ ψυχή σου, καὶ ἡ πόλις αὕτη οὐ μὴ κατακαυθῇ ἐν
πυρὶ, καὶ ζήσῃ σὺ καὶ ἡ οἰκία σου. Καὶ ἐὰν μὴ ἐξέλθῃς πρὸς 18
τοὺς ἄρχοντας βασιλέως Βαβυλῶνος, παραδοθήσεται ἡ πόλις
αὕτη εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων, καὶ καύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ,
καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῇς ἐκ χειρὸς αὐτῶν. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς 19
τῷ Ἱερεμίᾳ· ἐγὼ λόγον ἔχω τῶν Ἰουδαίων τῶν πεφευγότων πρὸς
τοὺς Χαλδαίους, μὴ δώσειν με εἰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ καταμω-
κήσωνταί μου. Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας· οὐ μὴ παραδώσουσί σε· 20
ἄκουσον τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐγὼ λέγω πρὸς σὲ, καὶ βέλτιον
ἔσται σοι, καὶ ζήσεται ἡ ψυχή σου. Καὶ εἰ μὴ βούλῃ σὺ ἐξελ- 21
θεῖν, οὗτος ὁ λόγος ὃν ἔδειξέ μοι Κύριος. Καὶ ἰδοὺ πᾶσαι αἱ 22
γυναῖκες αἱ καταλειφθεῖσαι ἐν οἰκίᾳ βασιλέως Ἰούδα, ἐξήγοντο
πρὸς ἄρχοντας βασιλέως Βαβυλῶνος· καὶ αὗται ἔλεγον, ἠπάτη-
σάν σε, καὶ δυνήσονταί σοι ἄνδρες εἰρηνικοί σου, καὶ καταλύ-
σουσιν ἐν ὀλισθήμασι πόδα σου, καὶ ἀπέστρεψαν ἀπὸ σοῦ, καὶ 23
τὰ τέκνα σου καὶ πάσας τὰς γυναῖκάς σου ἐξάξουσι πρὸς
τοὺς Χαλδαίους· καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῇς ἐκ χειρὸς αὐτῶν, ὅτι ἐν
χειρὶ βασιλέως Βαβυλῶνος συλληφθήσῃ, καὶ ἡ πόλις αὕτη κα-
τακαυθήσεται ἐν πυρί. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς· ἄνθρωπος 24
μὴ γνώτω ἐκ τῶν λόγων τούτων, καὶ σὺ οὐ μὴ ἀποθάνῃς.
Καὶ ἐὰν ἀκούσωσιν οἱ ἄρχοντες, ὅτι ἐλάλησά σοι, καὶ ἔλθωσι 25
πρὸς σὲ, καὶ εἴπωσί σοι, ἀνάγγειλον ἡμῖν, τί ἐλάλησέ σοι ὁ βα-
σιλεύς; μὴ δὴ κρύψῃς ἀφ᾽ ἡμῶν, καὶ οὐ μὴ ἀνέλωμέν σε· καὶ
τί ἐλάλησε πρὸς σὲ ὁ βασιλεύς; Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, ῥίπτω ἐγὼ τὸ 26
ἔλεός μου κατ᾽ ὀφθαλμοὺς τοῦ βασιλέως πρὸς τὸ μὴ ἐπιστρέψαι
με εἰς οἰκίαν Ἰωνάθαν, ἀποθανεῖν ἐκεῖ. Καὶ ἦλθαν πάντες οἱ 27
ἄρχοντες πρὸς Ἱερεμίαν, καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· καὶ ἀνήγγειλεν
αὐτοῖς κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους, οὓς ἐνετείλατο αὐτῷ
ὁ βασιλεύς· καὶ ἐσιώπησαν, ὅτι οὐκ ἠκούσθη ὁ λόγος Κυρίου.
Καὶ ἐκάθισεν Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, ἕως χρόνου, 28
οὗ συνελήφθη Ἱερουσαλὴμ ἡ πόλις.

ΚΕΦ. Μϛ'. XLVI.

(Hebr. XXXIX.)

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἡνίκα κατελήφθη Ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ ἔτει τῷ
ἐννάτῳ τοῦ Σεδεκίου βασιλέως Ἰούδα ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ
παρεγένετο Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ πᾶσα ἡ
2 δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπολιόρκουν αὐτήν. Καὶ ἐν
τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει τοῦ Σεδεκίου, ἐν τῷ μηνὶ τῷ τετάρτῳ, ἐν-
3 νάτῃ τοῦ μηνὸς, ἐῤῥάγη ἡ πόλις, καὶ εἰσῆλθον πάντες οἱ ἡγε-
μόνες βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ἐκάθισαν ἐν τῇ πύλῃ τῇ μέσῃ
Νηργελσασασὰρ, καὶ Σαμαγὰδ, καὶ Ναβουσάχαρ, καὶ Ναβουσα-
ρεὶς, καὶ Ναγαργᾶς, Νασεῤῥαβαμὰχ, καὶ οἱ κατάλοιποι ἡγεμό-
4 νες βασιλέως Βαβυλῶνος. Καὶ ἐγένετο ἡνίκα εἶδεν αὐτοὺς Σε-
δεκίας βασιλεὺς Ἰούδα, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες πολεμισταὶ, καὶ
ἔφυγον, καὶ ἐξῆλθον νυκτὸς ἐκ τῆς πόλεως κατὰ τὴν ὁδὸν κή-
που τοῦ βασιλέως διὰ τὴν πύλην ἀναμέσον τοῦ τείχους καὶ
5 τοῦ προτειχίσματος· καὶ ἐξῆλθον διὰ τὴν ὁδὸν ἀραβά. Καὶ
κατεδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὀπίσω αὐτῶν, καὶ συν-
έλαβον τὸν Σεδεκίαν ἐν Ἀραβὼθ Ἱεριχὼ, καὶ ἔλαβον αὐτὸν,
καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς
Ῥεβλαθὰ τὴν ἐν γῇ Αἱμὰθ, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ μετὰ κρίσεως.
6 Καὶ ἔσφαξεν ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος τοὺς υἱοὺς Σεδεκίου ἐν
Ῥεβλαθᾶ κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας
7 Ἰούδα ἔσφαξε. Καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς Σεδεκίου ἐξετύφλωσε, καὶ
ἔδησεν αὐτὸν ἐν πέδαις χαλκαῖς, καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυ-
8 λῶνα. Καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ τὰς οἰκίας τοῦ λαοῦ
ἐνέπρησαν οἱ Χαλδαῖοι ἐν πυρὶ, καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ
9 καθεῖλαν. Καὶ τὸ περισσὸν τοῦ λαοῦ, καὶ τοὺς ὑπολειφθέντας
ἐν τῇ πόλει, καὶ τοὺς ἐμπεπτωκότας, οἳ ἐνέπεσαν πρὸς τὸν
βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ λαοῦ, καὶ τοὺς κατα-
λελειμμένους ἀπῴκισε Ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς Βαβυλῶ-
10 να. Καὶ ἐκ τῶν πτωχῶν τοῦ λαοῦ, οἷς οὐκ ἦν οὐθὲν, κατέλι-
λιπε Ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ ἔδωκεν αὐ-
11 τοῖς ἀμπελῶνας, καὶ ἀγροὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Καὶ ἐνετείλα-
το Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ὑπὲρ τοῦ Ἱερεμίου ἐν

χειρὶ Ναβουζαρδὰν τοῦ ἀρχιμαγείρου, λέγων. Λάβε αὐτὸν, καὶ 12
θὲς τοὺς ὀφθαλμούς σου ἐπ' αὐτὸν, καὶ μὴ ποιήσῃς αὐτῷ οὐθὲν
κακόν· ἀλλὰ καθὼς λαλήσῃ πρὸς σὲ, καὶ οὕτως ποιήσεις αὐτῷ.
Καὶ ἀπέστειλε Ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος, καὶ Ναβουσεζβὰν, 13
καὶ Ῥαψαρὴς, καὶ Νηργὲλ, καὶ Σαρασὰρ, καὶ Φαβμὰν, καὶ πάν-
τες οἱ ἡγεμόνες βασιλέως Βαβυλῶνος. Καὶ ἀπέστειλαν, καὶ ἔλα- 14
βον τὸν Ἰερεμίαν ἐξ αὐλῆς τῆς φυλακῆς, καὶ ἔδωκαν αὐτὸν
πρὸς Γοδολίαν υἱὸν Ἀχικὰμ υἱοῦ Σαφὰν, καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν
εἰς Ἰαφίθ· καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ. Καὶ πρὸς Ἰερεμίαν 15
ἐγένετο λόγος Κυρίου ὄντος αὐτοῦ συνεχομένου ἐν τῇ αὐλῇ τῆς
φυλακῆς, λέγων· πορεύου καὶ εἰπὸν πρὸς Ἀβδεμέλεχ τὸν Αἰθίο- 16
πα, λέγων· οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· ἰδοὺ ἐγὼ φέρω
τοὺς λόγους μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς
ἀγαθὰ, καὶ ἔσονται κατὰ πρόσωπόν σου ἐν ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ
σώσω σε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐ μὴ παραδώσω σε εἰς χεῖ- 17
ρας τῶν ἀνθρώπων, ὧν σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι 18
σώζων σώσω σε, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ οὐ μὴ πέσῃς· καὶ ἔσται ἡ ψυ-
χή σου εἰς εὕρημα, ὅτι ἐπεποίθεις ἐπ' ἐμοὶ, φησὶ Κύριος.

ΚΕΦ. ΜΖ'. XLVII.

(Hebr. XL.)

Ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν ὕστερον, 1
μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν Ναβουζαρδὰν τὸν ἀρχιμάγειρον ἐκ
Ῥαμὰ, ἐν τῷ λαβεῖν αὐτὸν δεδεμένον ἐν χειροπέδαις, ἐν μέσῳ
ἀποικίας Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἰούδα τῶν ἀπαγομένων εἰς Βαβυλῶ-
να. Καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ὁ ἀρχιμάγειρος, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριος 2
ὁ Θεός σου ἐλάλησε τὰ κακὰ ταῦτα ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον· καὶ 3
ἐπήγαγε καὶ ἐποίησε Κύριος, ὅτι ἡμάρτετε αὐτῷ, καὶ οὐκ εἰση-
κούσατε τῆς φωνῆς αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο ὑμῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.
Καὶ νῦν ἰδοὺ ἔλυσά σε σήμερον ἀπὸ τῶν χειροπέδων τῶν ἐπὶ 4
τὰς χεῖράς σου· εἰ καλὸν ἐναντίον σου ἐλθεῖν μετ' ἐμοῦ εἰς Βα-
βυλῶνα, ἧκε, καὶ θήσω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπὶ σέ· καὶ εἰ πο-
νηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου ἐλθεῖν μετ' ἐμοῦ εἰς Βαβυλῶνα, ἀπό-
μεινον· ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ ἐναντίον σου· ὅπου ἂν εἰς ἀγαθὸν καὶ
εἰς τὸ εὐθὲς ἐκπορευθῆναι, πορεύου· εἰ δὲ μὴ, ἀπόστρεψον καὶ 5

ἀπότρεχε πρὸς Γοδολίαν υἱὸν Ἀχεικὰμ, υἱοῦ Σαφὰν, ὃν κατέ-
στησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ οἴκησον μετ' αὐ-
τοῦ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐν γῇ Ἰούδα εἰς ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ ἐν
ὀφθαλμοῖς σου τοῦ πορευθῆναι, καὶ πορεύου· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ
ὁ ἀρχιμάγειρος ἑστιατορίαν καὶ δῶρα, καὶ ἀπέστειλεν αὐτόν.
6 Καὶ ἦλθεν Ἱερεμίας πρὸς Γοδολίαν υἱὸν Ἀχικὰμ εἰς Μασσηφὰ,
καὶ ἐκάθισε μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ τοῦ καταλειφθέντος,
7 ἐν τῇ γῇ. Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως τῆς
ἐν ἀγρῷ, αὐτοὶ καὶ ἡ δύναμις αὐτῶν, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν,
ὅτι κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχικὰμ
ἐν τῇ γῇ, καὶ ὅτι παρεκατέθεντο αὐτῷ ἄνδρας καὶ γυναῖκας αὐ-
τῶν, καὶ ὄχλον πολὺν, καὶ ἀπὸ τῶν πτωχῶν τῆς γῆς, οὓς οὐ
8 κατῴκισεν εἰς Βαβυλῶνα· καὶ ἦλθε πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφὰ
Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου, καὶ Ἰωάνναν καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς Κάρηε,
καὶ Σαραίας υἱὸς Θαναεμὲθ, καὶ υἱοὶ Ὠφὴ τοῦ Νετωφαθεὶ,
καὶ Ἰεζονίας υἱὸς τοῦ Μωχαθεὶ, αὐτοὶ, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν.
9 Καὶ ὤμοσεν αὐτοῖς Γοδολίας υἱὸς Ἀχικὰμ υἱοῦ Σαφὰν, καὶ
τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν, λέγων· μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου τῶν
παίδων τῶν Χαλδαίων· κατοικήσατε ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐργάσασθε
10 τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, καὶ βέλτιον ἔσται ὑμῖν. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
κάθημαι ἐναντίον ὑμῶν, εἰς Μασσηφὰ, στῆναι κατὰ πρόσωπον
τῶν Χαλδαίων, οἳ ἐὰν ἔλθωσιν ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ὑμεῖς συναγάγετε
οἶνον καὶ ὀπώραν, καὶ συναγάγετε ἔλαιον, καὶ βάλετε εἰς τὰ
ἀγγεῖα ὑμῶν, καὶ οἰκήσατε ἐν ταῖς πόλεσιν αἷς κατεκρα-
11 τήσατε. Καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἐν γῇ Μωὰβ, καὶ οἱ ἐν υἱοῖς
Ἀμμὼν, καὶ οἱ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ, καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ, ἤ-
κουσαν ὅτι ἔδωκε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὰ καταλείμματα τῷ
Ἰούδᾳ, καὶ ὅτι κατέστησεν ἐπ' αὐτοὺς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχει-
12 κὰμ υἱοῦ Σαφάν. Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐκ πάντων τῶν
τόπων, οὗ διεσπάρησαν ἐκεῖ, καὶ ἦλθον πρὸς Γοδολίαν εἰς γῆν
Ἰούδα εἰς Μασσηφὰ, καὶ συνήγαγον οἶνον καὶ ὀπώραν πολλὴν
13 σφόδρα, καὶ ἔλαιον. Καὶ Ἰωάννας υἱὸς Κάρηε, καὶ πάντες οἱ
ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως, οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς, ἦλθαν πρὸς Γοδο-
14 λίαν εἰς Μασσηφὰ, καὶ εἶπαν αὐτῷ· ἐν γνώσει γινώσκεις, ὅτι
βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν Βελισὰ ἀπέστειλε πρὸς σὲ τὸν Ἰσμαὴλ
υἱὸν Ναθανίου πατάξαι σου ψυχήν; καὶ οὐκ ἐπίστευσεν αὐτοῖς

Γοδολίας υἱὸς Ἀχικάμ. Καὶ Ἰωάνναν υἱὸς Καριὲ εἶπε τῷ Γοδολίᾳ 15
κρυφαίως ἐν Μασσηφᾷ, λέγων· πορεύσομαι δὴ καὶ πατάξω τὸν
Ἰσμαὴλ υἱὸν Ναθανίου, καὶ μηδεὶς γνώτω, μή ποτε πατάξῃ σου
ψυχὴν, καὶ διασπαρήσονται πᾶς Ἰούδα οἱ συνηγμένοι πρὸς σὲ,
καὶ ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι Ἰούδα. Καὶ εἶπε Γοδολίας υἱὸς 16
Ἀχικὰμ πρὸς Ἰωάνναν υἱὸν Καριέ· μὴ ποιήσῃς τὸ πρᾶγμα τοῦτο,
ὅτι ψευδῆ σὺ λέγεις κατὰ τοῦ Ἰσμαήλ.

ΚΕΦ. ΜΗ'. XLVIII.

(Hebr. Cap. XLI.)

ΚΑΙ ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, ἦλθεν Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθα- 1
νίου υἱοῦ Ἐλισαμὰ ἀπὸ γένους τῆς βασιλείας, καὶ τὰ παιδάρια
τοῦ βασιλέως, καὶ δέκα ἄνδρες μετ' αὐτοῦ πρὸς Γοδολίαν υἱὸν Ἀ-
χικὰμ εἰς Μασσηφὰ, καὶ ἔφαγον ἐκεῖ ἄρτον ἅμα ἐν Μασσηφά. Καὶ 2
ἀνέστη Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου, καὶ οἱ δέκα ἄνδρες οἳ ἦσαν μετ' αὐ-
τοῦ, καὶ ἐπάταξαν τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχικὰμ υἱοῦ Σαφὰν ἐν ῥομ-
φαίᾳ, καὶ ἀπέκτειναν αὐτὸν, ὃν κατέστησεν ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶ-
νος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντας τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας μετ' 3
αὐτοῦ τοῦ Γοδολίου, ἐν Μασσηφὰ, καὶ πάντας τοὺς Χαλδαίους
τοὺς εὑρεθέντας ἐκεῖ καὶ τοὺς ἄνδρας πολέμου ἐπάταξεν Ἰσμαήλ.
Καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ πατάξαντος αὐτοῦ τὸν Γο- 4
δολίαν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἔγνω. Καὶ ἦλθοσαν ἄνδρες ἀπὸ Συχὲμ, 5
καὶ ἀπὸ Σαλὼμ, καὶ ἀπὸ Σαμαρείας, ὀγδοήκοντα ἄνδρες, ἐξυρη-
μένοι πώγωνας, καὶ διεῤῥηγμένοι τὰ ἱμάτια, καὶ κοπτόμενοι,
καὶ Μαναὰ, καὶ λίβανος ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, τοῦ εἰσενέγκαι
εἰς οἶκον Κυρίου. Καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς Ἰσμαὴλ 6
υἱὸς Ναθανίου ἐκ τῆς Μασσηφά· καὶ αὐτοὶ ἐπορεύοντο, καὶ ἔ-
κλαιον. Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤγγισεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· εἰ-
σέλθατε πρὸς Γοδολίαν υἱὸν Ἀχικάμ. Καὶ ἐγένετο, εἰσελθόντων 7
αὐτῶν εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως, καὶ ἔσφαξεν αὐτοὺς Ἰσμαὴλ
υἱὸς Ναθανίου εἰς τὸ φρέαρ, αὐτὸς καὶ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ. Καὶ 8
δέκα ἄνδρες εὑρέθησαν ἐκεῖ, καὶ εἶπαν τῷ Ἰσμαήλ· μὴ ἀνέλῃς
ἡμᾶς, ὅτι εἰσὶν ἡμῖν θησαυροὶ ἐν ἀγρῷ, πυροὶ καὶ κριθαὶ, μέλι
καὶ ἔλαιον· καὶ παρῆλθε, καὶ οὐκ ἀνεῖλεν αὐτοὺς ἐν μέσῳ τῶν
ἀδελφῶν αὐτῶν. Καὶ τὸ φρέαρ, εἰς ὃ ἔῤῥιψεν ἐκεῖ Ἰσμαὴλ πάντα 9

τὰ σώματα τῶν ἀνδρῶν, οὓς ἐπάταξε μετὰ Γοδολίου, φρέαρ
μέγα τοῦτό ἐστιν, ὃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ἀσὰ ἀπὸ προσώπου
Βαασὰ βασιλέως Ἰσραὴλ, τοῦτο ἐνέπλησεν Ἰσμαὴλ τραυματιῶν.
10 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἰσμαὴλ πάντα τὸν λαὸν τὸν καταλειφθέντα εἰς
Μασσηφὰ, καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως, ἃς παρεκατέθετο
Ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος τῷ Γοδολίᾳ υἱῷ Ἀχεικὰμ, καὶ
ὤρθρισεν Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου, καὶ ᾤχετο εἰς τὸ πέραν υἱῶν
11 Ἀμμών. Καὶ ἤκουσεν Ἰωάνναν υἱὸς Κάρηε, καὶ πάντες οἱ ἡγε-
μόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ᾽ αὐτοῦ, πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐποίησεν
12 Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου, καὶ ἤγαγον ἅπαν τὸ στρατόπεδον αὐ-
τῶν, καὶ ᾤχοντο πολεμεῖν αὐτὸν, καὶ εὗρον αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος
13 πολλοῦ ἐν Γαβαών. Καὶ ἐγένετο ὅτε ἴδον (αὐτὸν) πᾶς ὁ λαὸς ὁ
μετὰ Ἰσμαὴλ τὸν Ἰωάνναν τὸν υἱὸν Καριὲ, καὶ πάντας τοὺς
14 ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως τῆς μετ᾽ αὐτοῦ, ἐχάρησαν καὶ ἀνέστρεψαν
πᾶς ὁ λαὸς ὃν ᾐχμαλώτευσεν Ἰσμαὴλ ἐκ τῆς Μασσηφὰ, καὶ ἀνα-
15 στρέψαντες ἦλθον πρὸς Ἰωάνναν υἱὸν Καριέ. Καὶ Ἰσμαὴλ υἱὸς
Ναθανίου ἐσώθη σὺν ὀκτὼ ἀνθρώποις, καὶ ᾤχετο πρὸς τοὺς υἱοὺς
16 Ἀμμών. Καὶ ἔλαβεν Ἰωάνναν υἱὸς Καριὲ, καὶ πάντες οἱ ἡγε-
μόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ᾽ αὐτοῦ, πάντας τοὺς καταλοίπους
τοῦ λαοῦ, οὓς ἀπέστρεψεν ἀπὸ Ἰσμαὴλ υἱοῦ Ναθανίου, μετὰ τὸ
πατάξαι τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχικὰμ, δυνατοὺς ἄνδρας ἐν πολέ-
μῳ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ τοὺς εὐνούχους, οὓς
17 ἀπέστρεψαν ἀπὸ Γαβαὼν, καὶ ᾤχοντο, καὶ ἐκάθισαν ἐν Γηβη-
ρωθχαμάαμ τῇ πρὸς Βηθλεὲμ, τοῦ πορευθῆναι εἰσελθεῖν εἰς
18 Αἴγυπτον, ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων, ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν· ὅτι ἐπάταξεν Ἰσμαὴλ τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχι-
κὰμ, ὃν κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῇ γῇ.

ΚΕΦ. ΜΘ΄. XLIX.

(Hebr. XLII.)

1 ΚΑΙ προσῆλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως, καὶ Ἰωάν-
ναν υἱὸς Καριὲ, καὶ Ἀζαρίας υἱὸς Μαασαίου, καὶ πᾶς ὁ λαὸς
2 ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου, πρὸς Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, καὶ
εἶπαν αὐτῷ· πεσέτω δὴ τὸ ἔλεος ὑμῶν κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ
πρόσευξαι πρὸς Κύριον τὸν Θεόν σου περὶ τῶν καταλοίπων τού-

των· ὅτι κατελείφθημεν ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν, καθὼς οἱ ὀφθαλμοί
σου βλέπουσι. Καὶ ἀναγγειλάτω ἡμῖν Κύριος ὁ Θεός σου τὴν 3
ὁδὸν, ἐν ᾗ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ, καὶ λόγον ὃν ποιήσομεν. Καὶ 4
εἶπεν αὐτοῖς Ἱερεμίας ὁ προφήτης· ἤκουσα, ἰδοὺ ἐγὼ προσεύξομαι
πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, κατὰ τοὺς λόγους ὑμῶν· καὶ ἔσται ὁ
λόγος ὃν ἀποκριθήσεται Κύριος, ἀναγγελῶ ὑμῖν, οὐ μὴ κρύψω ἀφ'
ὑμῶν ῥῆμα. Καὶ αὐτοὶ εἶπαν τῷ Ἱερεμίᾳ· ἔστω Κύριος ἐν ἡμῖν 5
εἰς μάρτυρα δίκαιον καὶ πιστὸν, εἰ μὴ κατὰ πάντα τὸν λόγον,
ὃν ἀποστείλῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου πρὸς ἡμᾶς, οὕτως ποιήσω-
μεν. Καὶ ἐὰν ἀγαθὸν, καὶ ἐὰν κακὸν, τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ 6
Θεοῦ ἡμῶν, οὗ ἡμεῖς ἀποστέλλομέν σε πρὸς αὐτὸν, ἀκουσόμεθα,
ἵνα βέλτιον ἡμῖν γένηται, ὅτι ἀκουσόμεθα τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν. Καὶ ἐγενήθη μεθ' ἡμέρας δέκα, ἐγενήθη λόγος Κυ- 7
ρίου πρὸς Ἱερεμίαν. Καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἰωάναν υἱὸν Καρηὲ, καὶ 8
πάντας τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ πάντα
τὸν λαὸν ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· οὕτως εἶπε 9
Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, πρὸς ὃν ἀπεστείλατέ με, ῥίψαι ἔλεον ὑμῶν
ἐναντίον αὐτοῦ· ἐὰν καθίσαντες καθίσητε ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, οἰκοδομήσω 10
ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ καθελῶ, καὶ φυτεύσω ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω, ὅτι
ἀναπέπαυμαι ἐπὶ τοῖς κακοῖς οἷς ἐποίησα ὑμῖν. Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προ- 11
σώπου βασιλέως Βαβυλῶνος, οὗ ὑμεῖς φοβεῖσθε· ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
μὴ φοβηθῆτε, φησὶ Κύριος, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἐγώ εἰμι, τοῦ ἐξαιρεῖσθαι
ὑμᾶς, καὶ σώζειν ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν. Καὶ δώσω ὑμῖν ἔλεος, 12
καὶ ἐλεήσω ὑμᾶς, καὶ ἐπιστρέψω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν. Καὶ 13
εἰ λέγετε ὑμεῖς, οὐ μὴ καθίσωμεν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, πρὸς τὸ μὴ
ἀκοῦσαι φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, λέγοντες· οὐχὶ, ὅτι εἰς γῆν 14
Αἰγύπτου εἰσελευσόμεθα, καὶ οὐ μὴ ἴδωμεν πόλεμον, καὶ φωνὴν σάλ-
πιγγος οὐ μὴ ἀκούσομεν, καὶ ἐν ἄρτοις οὐ μὴ πεινάσωμεν, καὶ ἐκεῖ
οἰκήσομεν. Διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον Κυρίου οἱ κατάλοιποι τῆς γῆς· 15
οὕτως εἶπε Κύριος· ἐὰν ὑμεῖς δόντες δῶτε τὸ πρόσωπον ὑμῶν εἰσελθεῖν
εἰς Αἴγυπτον, καὶ εἰσέλθητε ἐκεῖ κατοικεῖν, καὶ ἔσται, ἡ ῥομφαία, 16
ἣν ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου αὐτῆς, ἐκεῖ εὑρήσει ὑμᾶς ἐν
γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ὁ λιμὸς οὗ ὑμεῖς λόγον ἔχετε ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ, καταλήψεται ὑμᾶς ὀπίσω ὑμῶν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἐκεῖ
ἀποθανεῖσθε. Καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἄνθρωποι, καὶ πάντες οἱ 17
ἀλλογενεῖς, οἱ θέντες τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἰσελθεῖν εἰς γῆν Αἰ-

γύπτου ἐνοικεῖν ἐκεῖ, ἐκλείψουσιν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν τῷ λιμῷ
καὶ ἐν θανάτῳ, καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν οὐθεὶς σωζόμενος ἀπὸ τῶν
18 κακῶν, ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτούς. Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος τῶν
δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· ὅτι καθὼς ἔσταξεν ὁ θυμός μου καὶ ἡ
ὀργή μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ, οὕτως στάξει ὁ θυ-
μός μου ἐφ' ὑμᾶς, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἔσεσθε εἰς
ἄβατον, καὶ ὑποχείριοι, καὶ εἰς ἀρὰν, καὶ εἰς ὀνειδισμὸν, καὶ οὐ μὴ
19 ἴδητε οὐκέτι τὸν τόπον τοῦτον, ἃ ἐλάλησε Κύριος ἐφ' ὑμᾶς τοὺς κα-
ταλοίπους Ἰούδα, μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον· καὶ νῦν γνόντες
20 γνώσεσθε ὅτι διεμαρτυράμην ὑμῖν σήμερον· ὅτι ἐπονηρεύσασθε ἐν
ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἀποστείλαντές με πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν,
λέγοντες· πρόσευξαι περὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ
κατὰ πάντα ἃ ἂν λαλήσῃ σοι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὕτως ἀπάγ-
21 γειλον ἡμῖν, καὶ ποιήσομεν. Καὶ ἀπήγγειλα ὑμῖν σήμερον, καὶ
οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ἧς ἀπέστειλέ
22 με πρὸς ὑμᾶς. Καὶ νῦν ἴστε γινώσκοντες, ὅτι ἐν ῥομφαίᾳ καὶ
ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ ἐκλείψετε ἐν τῷ τόπῳ, οὗ ὑμεῖς βού-
λεσθε εἰσελθεῖν κατοικεῖν ἐκεῖ.

ΚΕΦ. Ν'. Ι.

(Hebr. XLIII).

1 ΚΑΙ ἐγενήθη, ὡς ἐπαύσατο Ἱερεμίας λέγων πρὸς πάντα τὸν λαὸν
πάντας τοὺς λόγους Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν, οὓς ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύ-
2 ριος ὁ Θεὸς αὐτῶν πρὸς αὐτοὺς πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ
εἶπεν Ἀζαρίας υἱὸς Μαασαίου, καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρηε, καὶ
πάντες οἱ ἄνδρες οἱ ὑπερήφανοι, οἱ εἰπόντες τῷ Ἱερεμίᾳ, λέγον-
τες, ψεύδη, οὐκ ἀπέστειλέ σε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς,
3 εἰπεῖν, μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον κατοικεῖν ἐκεῖ, ἀλλ' ἢ Βα-
ροὺχ υἱὸς Νηρίου συμβάλλει σε πρὸς ἡμᾶς, ἵνα δῷς ἡμᾶς εἰς
χεῖρας τῶν Χαλδαίων, τοῦ θανατῶσαι ἡμᾶς, καὶ τοῦ ἀποικισθῆναι
4 ἡμᾶς εἰς Βαβυλῶνα. Καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἰωάναν υἱὸς Καρηὲ, καὶ
πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς φωνῆς Κυ-
5 ρίου, κατοικῆσαι ἐν γῇ Ἰούδα. Καὶ ἔλαβεν Ἰωάναν υἱὸς Καρηὲ,
καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως ἅπαντας τοὺς καταλοίπους
Ἰούδα, τοὺς ἀποστρέψαντας ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, οὗ διεσπά-

ρησαν ἐκεῖ, τοῦ κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ Ἰούδα, τοὺς δυνατοὺς ἄνδρας, 6
καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ νήπια καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ τὰς θυγατέ-
ρας τοῦ βασιλέως, καὶ πάσας τὰς ψυχὰς ἃς κατέλιπε Ναβουζαρδὰν
ὁ ἀρχιμάγειρος μετὰ Γοδολίου υἱοῦ Ἀχικὰμ υἱοῦ Σαφὰν, καὶ
Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, καὶ Βαρούχ υἱὸν Νηρίου, καὶ εἰσῆλθον 7
εἰς Αἴγυπτον, ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου, καὶ εἰσῆλθον
εἰς Τάφνας. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν ἐν Τά- 8
φνας, λέγων· λάβε σεαυτῷ λίθους μεγάλους, καὶ κατάκρυψον 9
αὐτοὺς ἐν τῷ κρυφίῳ ἐν προθύροις ἐν πύλῃ τῆς οἰκίας Φαραὼ ἐν
Τάφνας, κατ' ὀφθαλμοὺς ἀνδρῶν Ἰούδα, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· 10
οὕτως εἶπε Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· ἰδοὺ ἐγὼ
ἀποστέλλω, καὶ ἄξω Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλῶνος τὸν
δοῦλόν μου, καὶ θήσει αὐτοῦ τὸν θρόνον ἐπάνω τῶν λίθων τού-
των ὧν κατέκρυψας, καὶ ἀρεῖ τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς, καὶ 11
εἰσελεύσεται, καὶ πατάξει γῆν Αἰγύπτου, οὓς εἰς θάνατον εἰς θά-
νατον, καὶ οὓς εἰς ἀποικισμὸν εἰς ἀποικισμὸν, καὶ οὓς εἰς ῥομ-
φαίαν εἰς ῥομφαίαν. Καὶ καύσει πῦρ ἐν οἰκίαις θεῶν αὐτῶν, καὶ 12
ἐμπυριεῖ αὐτὰς, καὶ ἀποικιεῖ αὐτοὺς, καὶ φθειριεῖ γῆν Αἰγύπτου,
ὥσπερ φθειρίζει ὁ ποιμὴν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ· καὶ ἐξελεύσεται ἐκεῖ-
θεν ἐν εἰρήνῃ, καὶ συντρίψει τοὺς στύλους Ἡλιουπόλεως, τοὺς 13
ἐν Ὢν, καὶ τὰς οἰκίας θεῶν αὐτῶν κατακαύσει ἐν πυρί.

ΚΕΦ. ΝΑ'. LI.

(Hebr. XLIV.)

Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ ἅπασι τοῖς 1
Ἰουδαίοις τοῖς κατοικοῦσιν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ τοῖς καθημένοις
ἐν Μαγδωλῷ, καὶ ἐν Τάφνας, καὶ ἐν Μέμφει, καὶ ἐν γῇ Παθού-
ρης, λέγων· οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· ὑμεῖς ἑωράκατε 2
πάντα τὰ κακὰ, ἃ ἐπήγαγον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ τὰς πό-
λεις Ἰούδα· καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἔρημοι τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀπὸ ἐνοι-
κούντων, ἀπὸ προσώπου πονηρίας αὐτῶν, ἧς ἐποίησαν παραπι- 3
κράναι με, πορευθέντες θυμιᾷν καὶ λατρεύειν θεοῖς ἑτέροις, οἷς
οὐκ ἔγνωτε αὐτοὶ ὑμεῖς, καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν. Καὶ ἀπέστειλα 4
πρὸς ὑμᾶς τοὺς δούλους πάντας μου τοὺς προφήτας ὄρθρου, καὶ
ἀπέστειλα ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς, λέγων, μὴ ποιήσητε τὸ πρᾶγμα τῆς

5 μολύνσεως ταύτης, ἣς ἐμίσησα. Καὶ οὐκ ἤκουσάν μου, καὶ οὐκ
ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτῶν,
6 πρὸς τὸ μὴ θυμιᾷν θεοῖς ἑτέροις. Καὶ ἔσταξεν ὁ θυμός μου ἡ
ὀργή μου, καὶ ἐξεκαύθη ἐν πύλαις Ἰούδα, καὶ ἔξωθεν Ἱερου-
σαλήμ· καὶ ἐγενήθησαν εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον, ὡς ἡ ἡμέρα
7 αὕτη. Καὶ νῦν οὕτως εἶπε Κύριος παντοκράτωρ ὁ Θεὸς Σαβαὼθ
ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· ἱνατί ὑμεῖς ποιεῖτε κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχαῖς
ὑμῶν; ἐκκόψαι ἀφ' ὑμῶν ἄνθρωπον καὶ γυναῖκα, νήπιον καὶ
θηλάζοντα ἐκ μέσου Ἰούδα, πρὸς τὸ μὴ καταλειφθῆναι ὑμῶν μη-
8 δένα, παραπικράναι με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν, θυμιᾷν
θεοῖς ἑτέροις ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, εἰς ἣν εἰσήλθατε ἐνοικεῖν ἐκεῖ, ἵνα
ἐκκοπῆτε, καὶ ἵνα γένησθε εἰς κατάραν καὶ εἰς ὀνειδισμὸν ἐν πᾶσι
9 τοῖς ἔθνεσι τῆς γῆς. Μὴ ἐπιλέλησθε ὑμεῖς τῶν κακῶν τῶν πα-
τέρων ὑμῶν, καὶ τῶν κακῶν τῶν βασιλέων Ἰούδα, καὶ τῶν κακῶν
τῶν ἀρχόντων ὑμῶν, καὶ τῶν κακῶν ὑμῶν, καὶ τῶν κακῶν τῶν
γυναικῶν ὑμῶν, ὧν ἐποίησαν ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ ἔξωθεν Ἱερουσα-
10 λήμ; Καὶ οὐκ ἐπαύσαντο ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ οὐκ ἐφο-
βήθησαν, καὶ οὐκ ἀντείχοντο τῶν νόμων μου, καὶ τῶν προσταγμά-
των μου, ὧν ἔδωκα κατὰ πρόσωπον ὑμῶν, καὶ κατὰ πρόσωπον
11 τῶν πατέρων αὐτῶν. Διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος τῶν δυνά-
μεων ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· ἰδοὺ ἐγὼ ἐφίστημι τὸ πρόσωπόν μου ἐφ'
12 ὑμᾶς εἰς κακὰ, τοῦ ἐξολεθρεῦσαι πάντα τὸν Ἰούδαν· καὶ λήψομαι
τοὺς καταλοίπους Ἰούδα, τοὺς θέντας τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἰσελ-
θεῖν εἰς γῆν Αἰγύπτου παροικεῖν ἐκεῖ, τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς
καταλοίπους τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν
λιμῷ ἐκλείψουσιν ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου· καὶ ἐν μαχαίρᾳ
καὶ ἐν λιμῷ ἀποθανοῦνται, καὶ ἔσονται εἰς ὅρκον, εἰς ὀνειδισμὸν,
13 καὶ εἰς ἀπώλειαν, καὶ εἰς κατάραν. Καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ τοὺς
καθημένους ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ὡς ἐπεσκεψάμην ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ
14 ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ, καὶ οὐκ ἔσται σεσωσμέ-
νος οὐδὲ περιλειπόμενος οὐδεὶς τῶν ἐπιλοίπων Ἰούδα τῶν ἐλθόν-
των παροικεῖν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς γῆν Ἰούδα,
ἐφ' ἣν αὐτοὶ ἐλπίζουσι ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι ἐκεῖ·
15 οὐ μὴ ἐπιστρέψουσιν, ἀλλ' ἢ οἱ ἀνασεσωσμένοι. Καὶ ἀπεκρίθησαν
τῷ Ἱερεμίᾳ ἅπαντες οἱ ἄνδρες, οἱ γνόντες, ὅτι θυμιῶσιν αἱ γυ-
ναῖκες αὐτῶν θεοῖς ἑτέροις, καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες αἱ ἑστῶ-

σαι, συναγωγὴ μεγάλη, καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ καθήμενοι ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ, ἐν Παθούρῃ, λέγοντες· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησας πρὸς 16
ἡμᾶς τῷ ὀνόματι Κυρίου, οὐκ ἀκουσόμεθά σου, ὅτι ποιοῦντες 17
ποιήσομεν πάντα τὸν λόγον, ὃς ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματος
ἡμῶν· θυμιᾷν τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ σπένδειν αὐτῇ
σπονδάς, καθὰ ἐποιήσαμεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, καὶ
οἱ βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, ἐν πόλεσιν Ἰούδα
καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐπλήσθημεν ἄρτων, καὶ ἐγενόμεθα
χρηστοί, καὶ κακὰ οὐκ εἴδομεν. Καὶ ὡς διελίπομεν θυμιῶντες 18
τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ, και σπένδοντες αὐτῇ σπονδάς, ἠλατ-
τονώθημεν πάντες, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐξελίπομεν.
Καὶ ὅτι θυμιῶμεν ἡμεῖς τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἰ ἐσπεί- 19
σαμεν αὐτῇ σπονδάς, μὴ ἄνευ τῶν ἀνδρῶν ἡμῶν ἐποιήσαμεν αὐτῇ
χαυῶνας, καὶ ἐσπείσαμεν αὐτῇ σπονδάς; Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας 20
παντὶ τῷ λαῷ, τοῖς δυνατοῖς καὶ ταῖς γυναιξὶ, καὶ παντὶ τῷ
λαῷ τοῖς ἀποκριθεῖσιν αὐτῷ λόγους, λέγων· οὐχὶ τοῦ θυμιά- 21
ματος, οὗ ἐθυμιάσατε ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἔξωθεν Ἱε-
ρουσαλὴμ, ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ βασιλεῖς ὑμῶν, καὶ
οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ὁ λαὸς γῆς, ἐμνήσθη Κύριος; καὶ ἀνέβη
ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ; Καὶ οὐκ ἠδύνατο Κύριος ἔτι φέρειν ἀπὸ 22
προσώπου πονηρίας πραγμάτων ὑμῶν, ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων ὧν
ἐποιήσατε· καὶ ἐγένετο ἡ γῆ ὑμῶν εἰς ἐρήμωσιν, καὶ εἰς ἄβατον,
καὶ εἰς ἀρὰν, παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν ἐνοικοῦντα, ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ, ἀπὸ προσώπου ὧν ἐθυμιᾶτε, καὶ ὧν ἡμάρτετε τῷ Κυρίῳ· 23
καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου, καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν
αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς μαρτυρίοις αὐτοῦ οὐκ
ἐπορεύθητε, καὶ ἐπελάβετο ὑμῶν τὰ κακὰ ταῦτα, καθὼς ἡ ἡμέ-
ρα αὕτη. Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας παντὶ τῷ λαῷ, καὶ ταῖς γυναιξίν· 24
ἀκούσατε λόγον Κυρίου πᾶς Ἰούδα οἱ ἐν γῇ Αἰγύπτου· οὕτως 25
εἶπε Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, λέγων· ὑμεῖς καὶ γυ-
ναῖκες ὑμῶν ἐν τῷ στόματι ὑμῶν ἐλαλήσατε, καὶ ἐν ταῖς χερσὶν
ὑμῶν ἐπληρώσατε, λέγουσαι, ποιοῦσαι ποιήσωμεν τὰς ὁμολογίας
ἡμῶν ἃς ὡμολογήσαμεν, θυμιᾷν τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
σπένδειν αὐτῇ σπονδάς· ἐμμείνασαι ἐνεμείνατε ταῖς ὁμολογίαις
ὑμῶν, καὶ ποιοῦσαι ἐποιήσατε τὰς εὐχὰς ὑμῶν. Διὰ τοῦτο ἀκού- 26
σατε λόγον Κυρίου, πᾶς Ἰούδα οἱ καθήμενοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ·

ἰδοὺ ὤμοσα τῷ ὀνόματί μου τῷ μεγάλῳ, λέγει Κύριος, ἐὰν γέ-
νηται ἔτι ὄνομά μου καλούμενον ἐν τῷ στόματι παντὸς Ἰούδα
27 εἰπεῖν· Ζῇ Κύριος Κύριος ἐπὶ πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ. Ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ
ἐγρήγορα ἐπ' αὐτοὺς, τοῦ κακῶσαι αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἀγαθῦναι,
καὶ ἐκλείψουσι πᾶς Ἰούδα, οἱ κατοικοῦντες ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἐν
28 ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ, ἕως ἂν ἐκλείπωσιν. Καὶ οἱ σεσωσμένοι ἀπὸ
ῥομφαίας ἐπιστρέψουσιν ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἰς γῆν Ἰούδα ὀλίγοι
ἀριθμῷ, καὶ γνώσονται πάντες οἱ κατάλοιποι Ἰούδα καὶ οἱ κα-
ταβαίνοντες ἐν γῇ Αἰγύπτου, παροικῆσαι ἐκεῖ, λόγος τίνος ἐμ-
29 μενεῖ, ὁ ἐμὸς ἢ ὁ αὐτῶν. Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον, φησὶ Κύ-
ριος, ὅτι ἐπισκέψομαι ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ εἰς
κακὰ, ὅπως γνῶτε ὅτι στάσει στήσονται οἱ λόγοι μου ἐφ' ὑμᾶς
30 εἰς πονηρά. Οὕτως εἶπε Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὸν Φαραὼ
Οὐαφρῆ βασιλέα Αἰγύπτου εἰς χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ, καὶ εἰς
χεῖρας ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καθὰ ἔδωκα τὸν Σεδεκίαν
βασιλέα Ἰούδα εἰς χεῖρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος
1 ἐχθροῦ αὐτοῦ, καὶ ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. Ὁ ΛΟΓΟΣ
ΟΝ ΕΛΑΛΗΣΕΝ ΙΕΡΕΜΙΑΣ ὁ προφήτης πρὸς Βαροὺχ υἱὸν
Νηρίου, ὅτε ἔγραψε τοὺς λόγους τούτους ἐν τῷ βιβλίῳ ἀπὸ στό-
ματος Ἱερεμίου, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ τῷ Ἰωακεὶμ υἱῷ
2 Ἰωσίᾳ βασιλέως Ἰούδα. Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ
3 ἐπὶ σοὶ Βαροὺχ, ὅτι εἶπας, οἴμοι οἴμοι, ὅτι προσέθηκέ (μοι) Κύ-
ριος κόπον ἐπὶ πόνον μοι· ἐκοιμήθην ἐν στεναγμοῖς, ἀνάπαυσιν οὐχ
4 εὗρον. Εἰπὸν αὐτῷ· οὕτως εἶπε Κύριος· ἰδοὺ οὓς ἐγὼ ᾠκοδόμησα,
ἐγὼ καθαιρῶ· καὶ οὓς ἐφύτευσα, ἐγὼ ἐκτίλλω, καὶ σύμπασαν τὴν
5 γῆν ἐκείνην· καὶ σὺ ζητήσεις σεαυτῷ μεγάλα; μὴ ζητήσῃς, ὅτι
ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, λέγει Κύριος· καὶ δώσω
τὴν ψυχήν σου εἰς εὕρημα ἐν παντὶ τόπῳ, οὗ ἐὰν βαδίσῃς ἐκεῖ.

ΚΕΦ. ΝΒ'. LII.

1 ΟΝΤΟΣ ἑνὸς καὶ εἰκοστοῦ ἔτους Σεδεκίου, ἐν τῷ βασιλεύειν
αὐτὸν, καὶ ἕνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὄνομα τῇ
2 μητρὶ αὐτοῦ Ἀμιτάαλ, θυγάτηρ Ἱερεμίου, ἐκ Λοβενά. Καὶ ἐ-
ποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, ὃν τρόπον ἐποίησεν Ἰωακείμ·
3 ὅτι ἐπὶ τὸν θυμὸν Κυρίου ἐγένετο κατὰ Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἰούδα,

ἕως οὗ ἀπέῤῥιψεν αὐτοὺς ἐκ προσώπου αὐτοῦ· καὶ ἀπέστη Σεδε-
κίας τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ 4
τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ, δεκάτῃ τοῦ μηνὸς,
ἦλθε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις
αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ περιεχαράκωσαν αὐτὴν, καὶ περιῳ-
κοδόμησαν αὐτὴν τετραπέδοις λίθοις κύκλῳ. Καὶ ἦλθεν ἡ πόλις 5
εἰς συνοχὴν, ἕως ἑνδεκάτου ἔτους τῷ βασιλεῖ Σεδεκίᾳ. Ἐν μηνὶ 6
τῷ τετάρτῳ ἐν ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς, καὶ ἐστερεώθη ὁ λιμὸς ἐν τῇ
πόλει, καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς. Καὶ διεκόπη ἡ πόλις, 7
καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἔφυγον καὶ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πό-
λεως νυκτὸς κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης, ἀναμέσον τῆς πύλης, καὶ
τοῦ προτειχίσματος, ὃ ἦν κατὰ τὸν κῆπον τοῦ βασιλέως, καὶ οἱ
Χαλδαῖοι ἐπὶ τῆς πόλεως κύκλῳ, καὶ ᾤχοντο ὁδὸν τὴν εἰς ἀραβά.
Καὶ κατεδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὀπίσω τοῦ βασιλέως, καὶ 8
κατέλαβον αὐτὸν ἐν τῷ πέραν Ἱεριχὼ, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐ-
τοῦ διεσπάρησαν ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα, καὶ ἤγα- 9
γον αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος, εἰς Δεβλαθὰ εἰς γῆν Αἰ-
μάθ· καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ μετὰ κρίσεως. Καὶ ἔσφαξε βασιλεὺς 10
Βαβυλῶνος τοὺς υἱοὺς Σεδεκίου κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντας
τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα ἔσφαξεν εἰς Δεβλαθά. Καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς 11
Σεδεκίου ἐξετύφλωσε, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν πέδαις· καὶ ἤγαγεν
αὐτὸν βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν εἰς
οἰκίαν μύλωνος, ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανε. Καὶ ἐν μηνὶ τῷ πέμπτῳ, 12
δεκάτῃ τοῦ μηνὸς (οὗτος ὁ ἐνιαυτὸς ἐννεακαιδέκατος τοῦ Ναβου-
χοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος) ἦλθε Ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος
ὁ ἑστηκὼς κατὰ πρόσωπον βασιλέως Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ,
καὶ ἐνέπρησε τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ 13
πάσας τὰς οἰκίας τῆς πόλεως, καὶ πᾶσαν οἰκίαν μεγάλην ἐνέπρησεν
ἐν πυρὶ, καὶ πᾶν τεῖχος (ἐν) Ἱερουσαλὴμ κύκλῳ καθεῖλεν ἡ δύνα- 14
μις τῶν Χαλδαίων, ἡ μετὰ τοῦ ἀρχιμαγείρου. Ἀπὸ δὲ τῶν πε- 15
νήτων τοῦ λαοῦ, καὶ τὸ λεῖμμα τοῦ λαοῦ, καὶ τοὺς καταλειφθέντας
ἐν τῇ πόλει, καὶ τοὺς ἐμπίπτοντας, καὶ τοὺς ἐμπεπτωκότας πρὸς
βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ τὸ λεῖμμα τοῦ πλήθους ἀπῴκισε Να-
βουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος· καὶ τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ κατέ- 16
λιπεν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελουργοὺς καὶ εἰς γεωργούς. καὶ τοὺς 17
στύλους τοὺς χαλκοῦς τοὺς ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ τὰς βάσεις καὶ

τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν τὴν ἐν οἴκῳ Κυρίου συνέτριψαν οἱ
18 Χαλδαῖοι, καὶ ἔλαβον πάντα τὸν χαλκὸν αὐτῶν, καὶ ἀπήνεγ-
καν εἰς Βαβυλῶνα· καὶ τοὺς ποδιστῆρας, καὶ τοὺς ἀναλη-
πτῆρας, καὶ τὴν στεφάνην, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὰς κρεάγρας,
καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ, ἐν οἷς ἐλειτούργουν ἐν αὐτοῖς,
19 ἔλαβον· καὶ τὰ θυμιατήρια, καὶ τὰς Ἀπφὼθ, καὶ τὰς Μασμα-
ρὼθ, καὶ τοὺς ὑποχυτῆρας, καὶ τὰς λυχνίας, καὶ τὰς θυΐσκας,
καὶ τοὺς κυάθους, ἃ ἦν χρυσᾶ χρυσᾶ, καὶ ἃ ἦν ἀργυρᾶ ἀργυρᾶ, ἔλα-
20 βεν ὁ ἀρχιμάγειρος. Καὶ οἱ στύλοι δύο, καὶ ἡ θάλασσα μία, καὶ
οἱ μόσχοι δώδεκα χαλκοῖ ὑποκάτω τῆς θαλάσσης, ἃ ἐποίησεν ὁ
βασιλεὺς Σαλωμὼν εἰς οἶκον Κυρίου, οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ
21 πάντων τῶν σκεύων τούτων. Καὶ οἱ στύλοι τριακονταπέντε πήχεων
ὕψος τοῦ στύλου τοῦ ἑνὸς, καὶ σπαρτίον δωδεκαπήχεων περιεκύκλου
22 αὐτὸν, καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ τεσσάρων δακτύλων κύκλῳ, καὶ γεῖ-
σος ἐπ' αὐτοῖς χαλκοῦν, καὶ πέντε πήχεων τὸ μῆκος, ὑπεροχὴ τοῦ
γείσους τοῦ ἑνὸς, καὶ δίκτυον καὶ ῥοαὶ ἐπὶ τοῦ γείσους κύκλῳ τὰ
πάντα χαλκᾶ, καὶ κατὰ ταῦτα τῷ στύλῳ τῷ δευτέρῳ, ὀκτὼ ῥοαὶ
23 τῷ πήχει τοῖς δώδεκα πήχεσι. Καὶ ἦσαν αἱ ῥοαὶ ἐνενηκονταὲξ τὸ
ἓν μέρος, καὶ ἦσαν αἱ πᾶσαι ῥοαὶ ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ δικτύου κύκλῳ.
24 Καὶ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος τὸν Σαραίαν ἱερέα τὸν πρῶτον, καὶ
τὸν Σοφονίαν ἱερέα τὸν δευτεροῦντα, καὶ τοὺς τρεῖς τοὺς φυλάσ-
25 σοντας τὴν ὁδόν. Καὶ ἐκ τῆς πόλεως ἔλαβεν εὐνοῦχον ἕνα, ὃς ἦν
ἐπιστάτης τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν, καὶ ἑπτὰ ἄνδρας ὀνομα-
στοὺς, τοὺς ἐν προσώπῳ τοῦ βασιλέως, τοὺς εὑρεθέντας ἐν τῇ
πόλει, καὶ τὸν γραμματέα τὸν ἄρχοντα τῶν δυνάμεων, τὸν γραμ-
ματεύοντα τῷ λαῷ τῆς γῆς, καὶ ἑξήκοντα ἀνθρώπους ἐκ τοῦ λαοῦ
26 τῆς γῆς, τοὺς εὑρεθέντας ἐν μέσῳ τῆς πόλεως. Καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς
Ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς πρὸς τὸν βασι-
27 λέα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθὰ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς βασιλεὺς Βα-
βυλῶνος καὶ ἐθανάτωσεν αὐτοὺς ἐν Δεβλαθὰ, ἐν γῇ Αἰμάθ· ἀπῳ-
28 κίσθη Ἰούδας ἀπὸ ἐπάνωθεν τῆς γῆς αὐτοῦ. Οὗτός ἐστιν ὁ λα-
ὸς, ὃν μετέθηκε Ναβουχοδονόσορ ἐν ἔτει ἑβδόμῳ· Ἰουδαίους
29 τρεῖς χιλιάδας, καὶ εἰκοσιτρεῖς· Ἐν ἔτει ὀγδόῳ καὶ δεκάτῳ Να-
βουχοδονόσορ, μετέθηκεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ψυχὰς ὀκτακοσίας τριά-
30 κοντα δύο. Ἐν ἔτει τρίτῳ καὶ εἰκοστῷ Ναβουχοδονόσορ, μετέθηκεν
ὁ ἀρχιμάγειρος Ἰουδαίων ψυχὰς ἑπτακοσίας τεσσαρακονταπέντε·

πάντες αἱ ψυχαὶ τέσσαρες χιλιάδες, καὶ ἑξακόσιαι. Καὶ ἐγένετο ἐν 31
τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ ἔτει, ἀποικισθέντος τοῦ Ἰωακεὶμ βα-
σιλέως Ἰούδα, ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ, ἐν τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ
μηνὸς, ἔλαβεν Οὐλαιμαράδαχ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ,
ᾧ ἐβασίλευσε, τὴν κεφαλὴν Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐξή-
γαγεν αὐτὸν ἐξ οἰκίας, ἧς ἐφυλάττετο, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ χρηστὰ, 32
καὶ ἔδωκε τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνω τῶν θρόνων τῶν βασιλέων τῶν
μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι, καὶ ἤλλαξε τὴν στολὴν τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, 33
καὶ ἤσθιεν ἄρτον διαπαντὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέ-
ρας, ἃς ἔζησε. Καὶ ἡ σύνταξις αὐτοῦ ταγὴ αὐτῷ ἐδίδοτο δια- 34
παντὸς παρὰ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος, ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἕως
ἡμέρας ἧς ἀπέθανε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ προφήτης ΙΔ΄.

ΘΡΗΝΟΙ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄. Ι.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὸ αἰχμαλωτισθῆναι τὸν Ἰσραὴλ, καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐρημωθῆναι, ἐκάθισεν Ἱερεμίας κλαίων, καὶ ἐθρήνησε τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἶπεν·

Ἀλεφ.

1 Πῶς ἐκάθισε μόνη ἡ πόλις ἡ πεπληθυμμένη λαῶν; ἐγενήθη ὡς
χήρα πεπληθυμμένη ἐν ἔθνεσιν, ἄρχουσα ἐν χώραις ἐγενήθη εἰς
φόρον.

Βήθ.

2 Κλαίουσα ἔδακρυσεν ἐν νυκτὶ, καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς ἐπὶ τῶν
σιαγόνων αὐτῆς, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ παρακαλῶν αὐτὴν ἀπὸ
πάντων τῶν ἀγαπώντων αὐτήν· πάντες οἱ φιλοῦντες αὐτὴν
ἠθέτησαν ἐν αὐτῇ, ἐγένοντο αὐτῇ εἰς ἐχθρούς.

Γίμελ.

3 Μετῳκίσθη ἡ Ἰουδαία ἀπὸ ταπεινώσεως αὐτῆς, καὶ ἀπὸ πλήθους δουλείας αὐτῆς· ἐκάθισεν ἐν ἔθνεσιν, οὐχ εὗρεν ἀνάπαυσιν· πάντες οἱ καταδιώκοντες αὐτὴν, κατέλαβον αὐτὴν ἀναμέσον τῶν θλιβόντων αὐτήν.

Δάλεθ.

4 Ὁδοὶ Σιὼν πενθοῦσι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἐρχομένους ἐν ἑορτῇ, πᾶσαι αἱ πύλαι αὐτῆς ἠφανισμέναι, οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἀναστενάζουσιν, αἱ παρθένοι αὐτῆς ἀγόμεναι, καὶ αὐτὴ πικραινομένη ἐν αὐτῇ.

Ἤ.

5 Ἐγένοντο οἱ θλίβοντες αὐτὴν εἰς κεφαλὴν, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς εὐθηνοῦσαν, ὅτι Κύριος ἐταπείνωσεν αὐτὴν ἐπὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῆς· τὰ νήπια αὐτῆς ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ κατὰ πρόσωπον θλίβοντος.

Οὐαῦ.

6 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκ θυγατρὸς Σιὼν πᾶσα ἡ εὐπρέπεια αὐτῆς· ἐγέ-

νοντο οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ὡς κριοὶ μὴ εὑρίσκοντες νομὴν, καὶ
ἐπορεύοντο ἐν οὐκ ἰσχύϊ ἐνώπιον διώκοντος.

Ζαΐν.

Ἐμνήσθη Ἱερουσαλὴμ ἡμερῶν ταπεινώσεως αὐτῆς, καὶ ἀπωσμῶν 7
αὐτῆς· πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ὅσα ἦν ἐξ ἡμερῶν ἀρ-
χαίων ἐν τῷ πεσεῖν τὸν λαὸν αὐτῆς εἰς χεῖρας θλίβοντος, καὶ
οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν αὐτῇ· ἰδόντες οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς ἐγέλασαν ἐπὶ
μετοικεσίας αὐτῆς.

Ἠθ.

Ἁμαρτίαν ἥμαρτεν Ἱερουσαλὴμ, διὰ τοῦτο εἰς σάλον ἐγένετο· 8
πάντες οἱ δοξάζοντες αὐτὴν, ἐταπείνωσαν αὐτήν· εἶδον γὰρ
τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, καί γε αὐτὴ στενάζουσα, καὶ ἀπε-
στράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Τήθ.

Ἀκαθαρσία αὐτῆς πρὸς ποδῶν αὐτῆς, οὐκ ἐμνήσθη ἐσχάτων 9
αὐτῆς, καὶ κατεβίβασεν ὑπέρογκα· οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν αὐ-
τήν· ἴδε, Κύριε, τὴν ταπείνωσίν μου, ὅτι ἐμεγαλύνθη ὁ ἐχθρός.

Ἰώδ.

Χεῖρα αὐτοῦ ἐξεπέτασε θλίβων ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιθυμήματα 10
αὐτῆς, ἴδε γὰρ ἔθνη εἰσελθόντα εἰς τὸ ἁγίασμα αὐτῆς, ἃ ἐνε-
τείλω μὴ εἰσελθεῖν εἰς ἐκκλησίαν σου.

Χάφ.

Πᾶς ὁ λαὸς αὐτῆς καταστενάζοντες, ζητοῦντες ἄρτον· ἔδωκαν 11
τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ἐν βρώσει, τοῦ ἐπιστρέψαι ψυχήν· ἴδε,
Κύριε, καὶ ἐπίβλεψον, ὅτι ἐγενήθην ἠτιμωμένη.

Λάμεδ.

Οἱ πρὸς ὑμᾶς πάντες παραπορευόμενοι ὁδὸν, ἐπιστρέψατε καὶ 12
ἴδετε, εἰ ἔστιν ἄλγος κατὰ τὸ ἄλγος μου, ὃ ἐγενήθη· φθεγξά-
μενος ἐν ἐμοὶ ἐταπείνωσέ με Κύριος ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς θυμοῦ
αὐτοῦ.

Μήμ.

Ἐξ ὕψους αὐτοῦ ἀπέστειλε πῦρ, ἐν τοῖς ὀστέοις μου κατήγαγεν 13
αὐτό· διεπέτασε δίκτυον τοῖς ποσί μου, ἀπέστρεψέ με εἰς τὰ
ὀπίσω, ἔδωκέ με Κύριος ἠφανισμένην, ὅλην τὴν ἡμέραν ὀδυρωμένην.

Νούν.

Ἐγρηγορήθη ἐπὶ τὰ ἀσεβήματά μου, ἐν χερσί μου συνεπλάκη- 14

σαν· ἀνέβησαν ἐπὶ τὸν τράχηλόν μου, ἠσθένησεν ἡ ἰσχύς μου, ὅτι
ἔδωκε Κύριος ἐν χερσί μου ὀδύνας, οὐ δυνήσομαι στῆναι.

Σάμεχ.

15 Ἐξῆρε πάντας τοὺς ἰσχυρούς μου ὁ Κύριος ἐκ μέσου μου, ἐ-
κάλεσεν ἐπ' ἐμὲ καιρὸν τοῦ συντρίψαι ἐκλεκτούς μου· ληνὸν ἐπά-
τησε Κύριος παρθένῳ θυγατρὶ Ἰούδα, ἐπὶ τούτοις ἐγὼ κλαίω.

Ἀΐν.

16 Ὁ ὀφθαλμός μου κατήγαγεν ὕδωρ, ὅτι ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ ὁ
παρακαλῶν με, ὁ ἐπιστρέφων ψυχήν μου· ἐγένοντο οἱ υἱοί μου
ἠφανισμένοι, ὅτι ἐκραταιώθη ὁ ἐχθρός.

Φή.

17 Διεπέτασε Σιὼν τὰς χεῖρας αὐτῆς, οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν
αὐτήν· ἐνετείλατο Κύριος τῷ Ἰακὼβ, κύκλῳ αὐτοῦ οἱ θλίβον-
τες αὐτόν· ἐγενήθη Ἱερουσαλὴμ εἰς ἀποκαθημένην ἀναμέσον
αὐτῶν.

Τσαδή.

18 Δίκαιός ἐστι Κύριος, ὅτι τὸ στόμα αὐτοῦ παρεπίκρανα· ἀκού-
σατε· δὴ πάντες οἱ λαοί, καὶ ἴδετε τὸ ἄλγος μου· παρθένοι
μου καὶ νεανίσκοι μου ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ.

Κώφ.

19 Ἐκάλεσα τοὺς ἐραστάς μου, αὐτοὶ δὲ παρελογίσαντό με· οἱ
ἱερεῖς μου καὶ οἱ πρεσβύτεροί μου ἐν τῇ πόλει ἐξέλιπον, ὅτι ἐ-
ζήτησαν βρῶσιν αὐτοῖς, ἵνα ἐπιστρέψωσι ψυχὰς αὐτῶν, καὶ οὐχ
εὗρον.

Ῥήχς.

20 Ἴδε Κύριε, ὅτι θλίβομαι, καὶ ἡ κοιλία μου ἐταράχθη, καὶ ἡ
καρδία μου ἐστράφη ἐν ἐμοί, ὅτι παραπικραίνουσα παρεπικράν-
θην, ἔξωθεν ἠτέκνωσέ με μάχαιρα ὥσπερ θάνατος ἐν οἴκῳ.

Χσέν.

21 Ἀκούσατε δή, ὅτι στενάζω ἐγώ, οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν με·
πάντες οἱ ἐχθροί μου ἤκουσαν τὰ κακά μου, καὶ ἐχάρησαν, ὅτι
σὺ ἐποίησας, ἐπήγαγες ἡμέραν, ἐκάλεσας καιρόν, καὶ ἐγένοντο
ὅμοιοι ἐμοί.

Θαῦ.

22 Εἰσέλθοι πᾶσα ἡ κακία αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ ἐπιφύλ-
λισον αὐτοῖς, ὃν τρόπον ἐποίησαν ἐπιφυλλίδα περὶ πάντων τῶν

ἁμαρτημάτων μου, ὅτι πολλοὶ οἱ στεναγμοί μου, καὶ ἡ καρδία μου λυπεῖται.

ΚΕΦ. Β'. II.

Ἄλεφ.

ΠΩΣ ἐγνόφωσεν ἐν ὀργῇ αὐτοῦ Κύριος τὴν θυγατέρα 1
Σιὼν, κατέῤῥιψεν ἐξ οὐρανοῦ εἰς γῆν δόξασμα Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ
ἐμνήσθη ὑποποδίου ποδῶν αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ.

Βὴθ.

Κατεπόντισε Κύριος, οὐ φεισάμενος· πάντα τὰ ὡραῖα Ἰακὼβ 2
καθεῖλεν ἐν θυμῷ αὐτοῦ, τὰ ὀχυρώματα τῆς θυγατρὸς Ἰούδα
ἐκόλλησεν εἰς τὴν γῆν, ἐβεβήλωσεν εἰς τὴν γῆν βασιλέα αὐτῆς,
καὶ ἄρχοντας αὐτῆς.

Γίμελ.

Συνέκλασεν ἐν ὀργῇ θυμοῦ αὐτοῦ πᾶν κέρας Ἰσραὴλ, ἀπέστρε- 3
ψεν εἰς τὰ ὀπίσω δεξιὰν αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ, καὶ
ἀνῆψεν ἐν Ἰακὼβ ὡς πῦρ φλόγα, καὶ κατέφαγε πάντα τὰ κύκλῳ.

Δάλεθ.

Ἐνέτεινε τόξον αὐτοῦ ὡς ἐχθρὸς ὑπεναντίος, ἐστερέωσε δεξιὰν 4
αὐτοῦ ὡς ὑπεναντίος, καὶ ἀπέκτεινε πάντα τὰ ἐπιθυμήματα τῶν
ὀφθαλμῶν μου ἐν σκηνῇ θυγατρὸς Σιὼν, ἐξέχεεν ὡς πῦρ τὸν
θυμὸν αὐτοῦ.

Ἤ.

Ἐγενήθη Κύριος ὡς ἐχθρὸς, κατεπόντισεν Ἰσραὴλ, κατεπόντισε 5
πάσας τὰς βάρεις αὐτῆς· διέφθειρε τὰ ὀχυρώματα αὐτῆς, καὶ
ἐπλήθυνεν ἐν τῇ θυγατρὶ Ἰούδα ταπεινούμενον καὶ τεταπει-
νωμένην.

Οὐαῦ.

Καὶ διεπέτασεν ὡς ἄμπελον τὸ σκήνωμα αὐτοῦ, διέφθειρεν ἑορτὴν 6
αὐτοῦ· ἐπελάθετο Κύριος ὃ ἐποίησεν ἐν Σιὼν ἑορτῆς καὶ σαββά-
του, καὶ παρώξυνεν ἐμβριμήματι ὀργῆς αὐτοῦ βασιλέα καὶ ἱερέα
καὶ ἄρχοντα.

Ζαΐν.

Ἀπώσατο θυσιαστήριον αὐτοῦ Κύριος, ἀπετίναξεν ἁγίασμα αὐτοῦ, 7
συνέτριψεν ἐν χειρὶ ἐχθροῦ τεῖχος βάρεων αὐτῆς, φωνὴν ἔδωκαν
ἐν οἴκῳ Κυρίου ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς.

Ἠθ.

8 Καὶ ἐπέστρεψε Κύριος τοῦ διαφθεῖραι τεῖχος θυγατρὸς Σιών·
ἐξέτεινε Κύριος μέτρον, οὐκ ἀπέστρεψε χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ κατα-
πατήματος, καὶ ἐπένθησε τὸ προτείχισμα, καὶ τεῖχος ὁμοθυ-
μαδὸν ἠσθένησαν.

Τήθ.

9 Ἐνεπάγησαν εἰς τὴν γῆν αἱ πύλαι αὐτῆς, ἀπώλεσε καὶ συνέ-
τριψε μοχλοὺς αὐτῆς, βασιλέα αὐτῆς, καὶ ἄρχοντας αὐτῆς ἐν
τοῖς ἔθνεσιν· οὐκ ἔστι νόμος, καί γε προφῆται αὐτῆς οὐκ εἶδον
ὅρασιν παρὰ Κυρίου.

Ἰώδ.

10 Ἐκάθισαν εἰς τὴν γῆν, ἐσιώπησαν πρεσβύτεροι θυγατρὸς Σιών,
ἀνεβίβασαν χοῦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν, περιεζώσαντο σάκκους,
κατήγαγον εἰς τὴν γῆν ἀρχηγοὺς παρθένους ἐν Ἱερουσαλήμ.

Χάφ.

11 Ἐξέλιπον ἐν δάκρυσιν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐταράχθη ἡ καρδία μου,
ἐξεχύθη εἰς γῆν ἡ δόξα μου, ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ
λαοῦ μου, ἐν τῷ ἐκλείπειν νήπιον καὶ θηλάζοντα ἐν πλατείαις
πόλεως.

Λάμεδ.

12 Ταῖς μητράσιν αὐτῶν εἶπαν, ποῦ σῖτος καὶ οἶνος, ἐν τῷ ἐκλύε-
σθαι αὐτοὺς ὡς τραυματίας ἐν πλατείαις πόλεως, ἐν τῷ ἐκχεῖσθαι
ψυχὰς αὐτῶν εἰς κόλπον μητέρων αὐτῶν.

Μήμ.

13 Τί μαρτυρήσω σοι, ἢ τί ὁμοιώσω σοι, θύγατερ Ἱερουσαλήμ; τίς
σώσει σε καὶ παρακαλέσει σε, παρθένος θύγατερ Σιών; ὅτι ἐμε-
γαλύνθη ποτήριον συντριβῆς σου, τίς ἰάσεταί σε;

Νούν.

14 Προφῆταί σοι ἴδον σοι μάταια καὶ ἀφροσύνην, καὶ οὐκ ἀπεκάλυψαν
ἐπὶ τὴν ἀδικίαν σου, τοῦ ἐπιστρέψαι αἰχμαλωσίαν σου, καὶ ἴδο-
σάν σοι λήμματα μάταια καὶ ἐξώσματα.

Σάμεχ.

15 Ἐκρότησαν ἐπὶ σὲ χεῖρας πάντες οἱ παραπορευόμενοι ὁδὸν, ἐσύ-
ρισαν, καὶ ἐκίνησαν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐπὶ τὴν θυγατέρα Ἱερου-
σαλήμ· ἡ αὕτη ἡ πόλις, ἣν ἐροῦσι, στέφανος δόξης εὐφροσύνης
πάσης τῆς γῆς.

Ἀϊν.

Διήνοιξαν ἐπὶ σὲ στόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροί σου, ἐσύρισαν, 16
καὶ ἔβρυξαν ὀδόντας, καὶ εἶπαν, κατεπίομεν αὐτήν· πλὴν αὕτη
ἡ ἡμέρα, ἣν προσεδοκῶμεν, εὕρομεν αὐτὴν, εἴδομεν.

Φῆ.

Ἐποίησε Κύριος ἃ ἐνεθυμήθη, συνετέλεσε ῥήματα αὐτοῦ, ἃ ἐνετεί- 17
λατο ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων· καθεῖλε, καὶ οὐκ ἐφείσατο. καὶ ηὔφρα-
νεν ἐπὶ σὲ ἐχθρὸν, ὕψωσε κέρας θλίβοντός σε.

Τσαδή.

Ἐβόησε καρδία αὐτῶν πρὸς Κύριον, τείχη Σιὼν καταγάγετε ὡς 18
χειμάῤῥους δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτός· μὴ δῷς ἔκνηψιν σεαυτῇ,
μὴ σιωπήσαιτο, θύγατερ, ὁ ὀφθαλμός σου.

Κώφ.

Ἀνάστα, ἀγαλλίασαι ἐν νυκτὶ εἰς ἀρχὰς φυλακῆς σου, ἔκχεον ὡς 19
ὕδωρ καρδίαν σου ἀπέναντι προσώπου Κυρίου, ἆρον ἆρον πρὸς
αὐτὸν χεῖράς σου περὶ ψυχῆς νηπίων σου, τῶν ἐκλυομένων λιμῷ
ἐπ' ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων.

Ῥήχς.

Ἴδε, Κύριε, καὶ ἐπίβλεψον τίνι ἐπεφύλλισας οὕτως· εἰ φάγονται 20
γυναῖκες καρπὸν κοιλίας αὐτῶν; ἐπιφυλλίδα ἐποίησε μάγειρος,
φονευθήσονται νήπια θηλάζοντα μασθούς; ἀποκτενεῖς ἐν ἁγιά-
σματι Κυρίου ἱερέα καὶ προφήτην;

Χσέν.

Ἐκοιμήθησαν εἰς τὴν ἔξοδον παιδάριον καὶ πρεσβύτης· παρθένοι 21
μου καὶ νεανίσκοι μου ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ· ἐν ῥομφαίᾳ
καὶ ἐν λιμῷ ἀπέκτεινας, ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς σου ἐμαγείρευσας, οὐκ
ἐφείσω.

Θαῦ.

Ἐκάλεσεν ἡμέραν ἑορτῆς παροικίας μου κυκλόθεν, καὶ οὐκ ἐγένε- 22
το ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίου ἀνασωζόμενος καὶ καταλελειμμένος,
ὡς ἐπεκράτησα, καὶ ἐπλήθυνα ἐχθρούς μου πάντας.

ΚΕΦ. Γ'. III.

Ἄλεφ.

ΕΓΩ ἀνὴρ ὁ βλέπων πτωχείαν, ἐν ῥάβδῳ θυμοῦ αὐτοῦ 1
ἐπ' ἐμέ. Παρέλαβέ με καὶ ἀπήγαγέ με εἰς σκότος, καὶ οὐ φῶς. 2

3.4 Πλὴν ἐν ἐμοὶ ἐπέστρεψε χεῖρα αὐτοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐπα-
λαίωσε σάρκα μου καὶ δέρμα μου, ὀστᾶ μου συνέτριψεν.

Βήθ.

5 Ἀνῳκοδόμησε κατ' ἐμοῦ, καὶ ἐκύκλωσε κεφαλήν μου καὶ ἐμό-
6 χθησεν, ἐν σκοτεινοῖς ἐκάθισέ με ὡς νεκροὺς αἰῶνος. Ἀνῳκοδόμη-
7 σε κατ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἐξελεύσομαι, ἐβάρυνε χαλκόν μου.

Γίμελ.

8 Καί γε κεκράξομαι, καί γε βοήσω, ἀπέφραξε προσευχήν μου.

Δάλεθ.

9.10 Ἀνῳκοδόμησεν ὁδούς μου, ἐνέφραξε τρίβους μου, ἐτάραξεν ἄρ-
11 κος ἐνεδρεύουσα, αὐτός μοι λέων ἐν κρυφαίοις, κατεδίωξεν ἀφε-
στηκότα, καὶ κατέπαυσέ με, ἔθετό με ἠφανισμένην.

Ἤ.

12 Ἐνέτεινε τόξον αὐτοῦ, καὶ ἐστήλωσέ με ὡς σκοπὸν εἰς βέλος.
13.14. Εἰσήγαγεν ἐν τοῖς νεφροῖς μου ἰοὺς φαρέτρας αὐτοῦ. Ἐγενήθην
γέλως παντὶ τῷ λαῷ μου, ψαλμὸς αὐτῶν ὅλην τὴν ἡμέραν.

Οὐαῦ.

15.16 Ἐχόρτασέ με πικρίας, ἐμέθυσέ με χολῆς, καὶ ἐξέβαλε ψήφῳ τοὺς
17 ὀδόντας μου, ἐψώμισέ με σποδὸν, καὶ ἀπώσατο ἐξ εἰρήνης ψυχήν
18 μου, ἐπελαθόμην ἀγαθά· καὶ ἀπώλετο νῖκός μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου
ἀπὸ Κυρίου.

Ζαίν.

19.20 Ἐμνήσθην ἀπὸ πτωχείας μου, καὶ ἐκ διωγμοῦ μου, πικρία γὰρ
καὶ χολή μου μνησθήσεται, καὶ καταδολεσχήσει ἐπ' ἐμὲ ἡ ψυχή
21 μου. Ταύτην τάξω εἰς τὴν καρδίαν μου, διὰ τοῦτο ὑπομενῶ.

Ἥθ.

22 Τὰ ἐλέη Κυρίου, ὅτι οὐκ ἐξέλιπέ με, ὅτι οὐ συνετελέσθησαν οἱ
οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ· μῆνας εἰς τὰς πρωίας ἐλέησον, Κύριε, ὅτι οὐ
23 συνετελέσθημεν, ὅτι οὐ συνετελέσθησαν οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ. Καινὰ
24 εἰς τὰς πρωίας, πολλὴ ἡ πίστις σου. Μερίς μου Κύριος, εἶπεν ἡ
ψυχή μου· διὰ τοῦτο ὑπομενῶ αὐτῷ.

[Ἥθ].

25:26 Ἀγαθὸς Κύριος τοῖς ὑπομένουσιν αὐτὸν, ψυχὴ ἣ ζητήσει
αὐτὸν, ἀγαθόν· καὶ ὑπομενεῖ, καὶ ἡσυχάσει εἰς τὸ σωτήριον
Κυρίου.

Τήθ.

Ἀγαθὸν ἀνδρί, ὅταν ἄρῃ ζυγὸν ἐν νεότητι αὐτοῦ, καθήσεται 27: 28
κατὰ μόνας, καὶ σιωπήσεται, ὅτι ἦρεν ἐφ' ἑαυτῷ.

Ἰώδ.

Δώσει τῷ παίοντι αὐτὸν σιαγόνα, χορτασθήσεται ὀνειδισμῶν, 29
ὅτι οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἀπώσεται Κύριος. 30

Χάφ.

Ὅτι ὁ ταπεινώσας οἰκτειρήσει κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ, 31
οὐκ ἀπεκρίθη ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐταπείνωσεν υἱοὺς ἀνδρός. 32

Λάμεδ.

Τοῦ ταπεινῶσαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ πάντας δεσμίους γῆς, 33
τοῦ ἐκκλίναι κρίσιν ἀνδρὸς κατέναντι προσώπου ὑψίστου, κατα- 34: 35
δικάσαι ἄνθρωπον ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν Κύριος οὐκ εἶπε. Τίς 36
οὕτως εἶπε, καὶ ἐγενήθη; Κύριος οὐκ ἐνετείλατο, ἐκ στόματος 37
ὑψίστου οὐκ ἐξελεύσεται τὰ κακὰ καὶ τὸ ἀγαθόν.

Μήμ.

Τί γογγύσει ἄνθρωπος ζῶν, ἀνὴρ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ; 38

Νούν.

Ἐξηρευνήθη ἡ ὁδὸς ἡμῶν, καὶ ἠτάσθη, καὶ ἐπιστρέψωμεν ἕως 39
τοῦ Κυρίου. Ἀναλάβωμεν τὰς καρδίας ἡμῶν ἐπὶ χειρῶν πρὸς 40
ὑψηλὸν ἐν οὐρανῷ. Ἡμαρτήσαμεν, ἠσεβήσαμεν, καὶ οὐχ ἱλάσθης. 41

Σάμεχ.

Ἐπεσκέπασας ἐν θυμῷ, καὶ ἀπεδίωξας ἡμᾶς, ἀπέκτεινας, καὶ 42
οὐκ ἐφείσω. Ἐπεσκέπασας νεφέλην σεαυτῷ εἵνεκεν προσευχῆς, 43
καμμύσαι με καὶ ἀπωσθῆναι, 44

Ἀΐν.

Ἔθηκας ἡμᾶς ἐν μέσῳ τῶν λαῶν, διήνοιξαν ἐφ' ἡμᾶς στόμα 45: 46
αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν. Φόβος καὶ θυμὸς ἐγενήθη ἡμῖν,
ἔπαρσις καὶ συντριβή. Ἀφέσεις ὑδάτων κατάξει ὁ ὀφθαλμός μου 47
ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου.

Φή.

Ὁ ὀφθαλμός μου κατεπόθη, καὶ οὐ σιωπήσομαι τοῦ μὴ εἶναι ἔκ- 48
νηψιν, ἕως οὗ διακύψῃ καὶ ἴδῃ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ. Ὁ ὀφθαλμός μου 49: 50
ἐπιφυλλιεῖ ἐπὶ τὴν ψυχήν μου παρὰ πάσας θυγατέρας πόλεως.

Τσαδή.

Θηρεύοντες ἐθήρευσάν με ὡς στρουθίον, οἱ ἐχθροί μου δωρεὰν 51

52 ἐθανάτωσαν ἐν λάκκῳ ζωήν μου, καὶ ἐπέθηκαν λίθον ἐπ' ἐμοί.
53 Ὑπερεχύθη ὕδωρ ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου· εἶπα, ἄπωσμαι.

Κώφ.

54 Ἐπεκαλεσάμην τὸ ὄνομά σου, Κύριε, ἐκ λάκκου κατωτάτου,
55 φωνήν μου ἤκουσας· μὴ κρύψῃς τὰ ὦτά σου εἰς τὴν δέησίν μου,
56 εἰς τὴν βοήθειάν μου ἤγγισας, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐπεκαλεσάμην σε,
εἶπάς μοι, μὴ φοβοῦ.

Ῥήχς.

57 Ἐδίκασας, Κύριε, τὰς δίκας τῆς ψυχῆς μου, ἐλυτρώσω τὴν ζωήν
58 μου. Ἴδες, Κύριε, τὰς ταραχάς μου, ἔκρινας τὴν κρίσιν μου.
59 Ἴδες πᾶσαν τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν, καὶ πάντας διαλογισμοὺς αὐ-
τῶν ἐν ἐμοί.

Χσέν.

60 Ἤκουσας τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν, πάντας τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν
61 κατ' ἐμοῦ. Χείλη ἐπανισταμένων μοι καὶ μελέτας αὐτῶν κατ'
62 ἐμοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν, καθέδραν αὐτῶν, καὶ ἀνάστασιν αὐτῶν·
63 ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, ἀποδώσεις αὐτοῖς ἀντα-
πόδομα, Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν.

Θαῦ.

64:65 Ἀποδώσεις αὐτοῖς ὑπερασπισμὸν, καρδίας μόχθον σοῦ αὐτοῖς.
Καταδιώξεις ἐν ὀργῇ, καὶ ἐξαναλώσεις αὐτοὺς ὑποκάτω τοῦ οὐ-
ρανοῦ, Κύριε.

ΚΕΦ. Δ'. IV.

Ἄλεφ.

1 ΠΩΣ ἀμαυρωθήσεται τὸ χρυσίον, ἀλλοιωθήσεται τὸ ἀργύριον
τὸ ἀγαθόν; ἐξεχύθησαν λίθοι ἅγιοι, ἐπ' ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων.

Βήθ.

2 Υἱοὶ Σιὼν οἱ τίμιοι, οἱ ἐπηρμένοι ἐν χρυσίῳ, πῶς ἐλογίσθησαν εἰς
ἀγγεῖα ὀστράκινα, ἔργα χειρῶν κεραμέως;

Γίμελ.

3 Καί γε δράκοντες ἐξέδυσαν μαστοὺς, ἐθήλασαν σκύμνοι αὐτῶν θυ-
γατέρας λαοῦ μου εἰς ἀνίατον, ὡς στρουθίον ἐν ἐρήμῳ.

Δάλεθ.

4 Ἐκολλήθη ἡ γλῶσσα θηλάζοντος πρὸς τὸν φάρυγγα αὐτοῦ ἐν

δίψει, νήπια ᾔτησαν ἄρτον, καὶ ὁ διακλῶν οὐκ ἔστιν αὐτοῖς.

Ἥ.

Οἱ ἐσθίοντες τὰς τρυφὰς ἠφανίσθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις, οἱ τιθηνού- 5
μενοι ἐπὶ κόκκων περιεβάλλοντο κοπρίας.

Οὐαῦ.

Καὶ ἐμεγαλύνθη ἡ ἀνομία θυγατρὸς λαοῦ μου ὑπὲρ ἀνομίας Σο- 6
δόμων τῆς κατεστραμμένης ὥσπερ σπουδῇ, καὶ οὐκ ἐπόνεσαν ἐν
αὐτῇ χεῖρας.

Ζαΐν.

Ἐκαθαριώθησαν Ναζιραῖοι αὐτῆς ὑπὲρ χιόνα, ἔλαμψαν ὑπὲρ 7
γάλα, ἐπυῤῥώθησαν ὑπὲρ λίθους, σάπφειρος τὸ απόσπασμα αὐτῶν.

Ἥθ.

Ἐσκότασεν ὑπὲρ ἀσβόλην τὸ εἶδος αὐτῶν, οὐκ ἐπεγνώσθησαν ἐν 8
ταῖς ἐξόδοις· ἐπάγη δέρμα αὐτῶν ἐπὶ τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἐξηράν-
θησαν, ἐγενήθησαν ὥσπερ ξύλον.

Τήθ.

Καλοὶ ἦσαν οἱ τραυματίαι ῥομφαίας, ἢ οἱ τραυματίαι λιμοῦ· 9
ἐπορεύθησαν ἐκκεκεντημένοι ἀπὸ γεννημάτων ἀγρῶν.

Ἰώδ.

Χεῖρες γυναικῶν οἰκτιρμόνων ἥψησαν τὰ παιδία αὐτῶν, ἐγεν- 10
νήθησαν εἰς βρῶσιν αὐταῖς, ἐν τῷ συντρίμματι τῆς θυγατρὸς
τοῦ λαοῦ μου.

Χάφ.

Συνετέλεσε Κύριος θυμὸν αὐτοῦ, ἐξέχεεν ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ, 11
καὶ ἀνῆψε πῦρ ἐν Σιών, καὶ κατέφαγε τὰ θεμέλια αὐτῆς.

Λάμεδ.

Οὐκ ἐπίστευσαν βασιλεῖς γῆς, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκου- 12
μένην, ὅτι εἰσελεύσεται ἐχθρὸς καὶ ἐκθλίβων διὰ τῶν πυλῶν
Ἱερουσαλήμ.

Μήμ.

Ἐξ ἁμαρτιῶν προφήτων αὐτῆς, ἀδικιῶν ἱερέων αὐτῆς, τῶν ἐκ- 13
χεόντων αἷμα δίκαιον ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Νούν.

Ἐσαλεύθησαν ἐγρήγοροι αὐτῆς ἐν ταῖς ἐξόδοις, ἐμολύνθησαν ἐν 14
αἵματι ἐν τῷ μὴ δύνασθαι αὐτούς, ἥψαντο ἐνδυμάτων αὐτῶν.

Σάμεχ.

15 Ἀπόςητε ἀπὸ ἀκαθάρτων, καλέσατε αὐτοὺς, ἀπόστητε, ἀπόστητε, μὴ ἅπτεσθε, ὅτι ἀνήφθησαν, καί γε ἐσαλεύθησαν, εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὐ μὴ προσθῶσι τοῦ παροικεῖν.

Ἀΐν.

16 Πρόσωπον Κυρίου μερὶς αὐτῶν, οὐ προσθήσει ἐπιβλέψαι αὐτοῖς· πρόσωπον ἱερέων οὐκ ἔλαβον, πρεσβύτας οὐκ ἠλέησαν.

Φῆ.

17 Ἔτι ὄντων ἡμῶν ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν μάταια ἀποσκοπευόντων ἡμῶν.

Τσαδή.

18 Ἀπεσκοπεύσαμεν εἰς ἔθνος οὐ σῶζον, ἐθηρεύσαμεν μικροὺς ἡμῶν, τοῦ μὴ παραπορεύεσθαι ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν.

Κώφ.

19 Ἤγγικεν ὁ καιρὸς ἡμῶν, ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ἡμῶν, πάρεστιν ὁ καιρὸς ἡμῶν· κοῦφοι ἐγένοντο οἱ διώκοντες ἡμᾶς ὑπὲρ ἀετοὺς οὐρανοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων ἐξήφθησαν, ἐν ἐρήμῳ ἐνήδρευσαν ἡμᾶς.

Ῥῆχς.

20 Πνεῦμα προσώπου ἡμῶν χριστὸς Κύριος συνελήφθη ἐν ταῖς διαφθοραῖς αὐτῶν· οἳ εἴπαμεν ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ ζησόμεθα ἐν τοῖς ἔθνεσι.

Χσέν.

21 Χαῖρε, καὶ εὐφραίνου, θύγατερ Ἰδουμαίας ἡ κατοικοῦσα ἐπὶ τῆς γῆς, καίγε ἐπὶ σὲ διελεύσεται ποτήριον Κυρίου, καὶ μεθυσθήσῃ καὶ ἀποχέεις.

Θαῦ.

22 Ἐξέλιπεν ἡ ἀνομία σου θύγατερ Σιὼν, οὐ προσθήσει τοῦ ἀποικίσαι σε· ἐπεσκέψατο ἀδικίαν σου, θύγατερ Ἐδὼμ, ἀπεκάλυψεν ἐπὶ τὰ ἀσεβήματά σου.

ΚΕΦ. Ε΄. V.

1 ΜΝΗΣΘΗΤΙ, Κύριε, ὅτι ἐγενήθη ἡμῖν· ἐπίβλεψον, καὶ ἴδε
2 τὸν ὀνειδισμὸν ἡμῶν. Κληρονομία ἡμῶν μετεστράφη ἀλ-
3 λοτρίοις, οἱ οἶκοι ἡμῶν ξένοις. Ὀρφανοὶ ἐγενήθημεν, οὐχ ὑπάρ-

χει πατὴρ, μητέρες ἡμῶν ὡς χῆραι. Ὕδωρ ἡμῶν ἐν ἀργυρίῳ ἐπίομεν, 4
ξύλα ἡμῶν ἐν ἀλλάγματι ἦλθον ἐπὶ τὸν τράχηλον ἡμῶν. Ἐδιώχ- 5
θημεν, ἐκοπιάσαμεν, οὐκ ἀνεπαύθημεν. Αἴγυπτος ἔδωκε χεῖρα, 6
Ἀσσοὺρ εἰς πλησμονὴν αὐτῶν. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἥμαρτον, οὐχ 7
ὑπάρχουσιν, ἡμεῖς τὰ ἀνομήματα αὐτῶν ὑπέσχομεν. Δοῦλοι ἐκυ- 8
ρίευσαν ἡμῶν, λυτρούμενος οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν. Ἐν 9
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰσοίσομεν ἄρτον ἡμῶν, ἀπὸ προσώπου ῥομ-
φαίας τῆς ἐρήμου. Τὸ δέρμα ἡμῶν ὡς κλίβανος ἐπελιώθη, συ- 10
νεσπάσθησαν ἀπὸ προσώπου καταιγίδων λιμοῦ. Γυναῖκας ἐν Σιὼν 11
ἐταπείνωσαν, παρθένους ἐν πόλεσιν Ἰούδα. Ἄρχοντες ἐν χερσὶν 12
αὐτῶν ἐκρεμάσθησαν, πρεσβύτεροι οὐκ ἐδοξάσθησαν. Ἐκλεκτοὶ 13
κλαυθμὸν ἀνέλαβον, καὶ νεανίσκοι ἐν ξύλῳ ἠσθένησαν. Καὶ πρε- 14
σβύται ἀπὸ πύλης κατέπαυσαν, ἐκλεκτοὶ ἐκ ψαλμῶν αὐτῶν κατέ-
παυσαν. Κατέλυσε χαρὰ καρδίας ἡμῶν, ἐστράφη εἰς πένθος ὁ 15
χορὸς ἡμῶν, ἔπεσεν ὁ στέφανος τῆς κεφαλῆς ἡμῶν. Οὐαὶ δὲ ἡμῖν 16
ὅτι ἡμάρτομεν. Περὶ τούτου ἐγενήθη ὀδυνηρὰ ἡ καρδία ἡμῶν, 17
περὶ τούτου ἐσκότασαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. Ἐπ' ὄρος Σιὼν, ὅτι 18
ἠφανίσθη, ἀλώπεκες διῆλθον ἐν αὐτῇ. Σὺ δὲ, Κύριε, εἰς τὸν 19
αἰῶνα κατοικήσεις, ὁ θρόνος σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Ἱνατί εἰς 20
νῖκος ἐπιλήσῃ ἡμῶν, καταλείψεις ἡμᾶς εἰς μακρότητα ἡμερῶν;
Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, Κύριε, πρὸς σὲ, καὶ ἐπιστραφησόμεθα· καὶ 21
ἀνακαίνισον ἡμέρας ἡμῶν καθὼς ἔμπροσθεν. Ὅτι ἀπωθού- 22
μενος ἀπώσω ἡμᾶς, ὠργίσθης ἐφ' ἡμᾶς ἕως σφόδρα.

ΘΡΗΝΟΙ ΙΕΡΕΜΙΟΥ.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΙΕ΄.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄. Ι.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ ἔτει ἐν τῷ τετάρτῳ μηνὶ πέμ-
πτῃ τοῦ μηνὸς, καὶ ἐγὼ ἤμην ἐν μέσῳ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπὶ τοῦ
ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ· καὶ ἠνοίχθησαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἴδον ὁράσεις
2 Θεοῦ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς, τοῦτο τὸ ἔτος τὸ πέμπτον τῆς αἰχμα-
λωσίας τοῦ βασιλέως Ἰωακείμ· καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς
Ἰεζεκιὴλ υἱὸν Βουζεὶ, τὸν ἱερέα ἐν γῇ Χαλδαίων ἐπὶ τοῦ ποτα-
3.4 μοῦ τοῦ Χοβάρ. Καὶ ἐγένετο ἐκεῖ ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, καὶ ἴδον,
καὶ ἰδοὺ πνεῦμα ἐξαῖρον ἤρχετο ἀπὸ βοῤῥᾶ, καὶ νεφέλη μεγάλη
ἐν αὐτῷ, καὶ φέγγος κύκλῳ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἐξαστράπτον· καὶ ἐν
τῷ μέσῳ αὐτοῦ ὡς ὅρασις ἠλέκτρου ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, καὶ
5 φέγγος ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὡς ὁμοίωμα τεσσάρων ζώων·
6 καὶ αὕτη ἡ ὅρασις αὐτῶν, ὁμοίωμα ἀνθρώπου ἐπ' αὐτοῖς. Καὶ
7 τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἑνὶ, καὶ τέσσαρες πτέρυγες τῷ ἑνὶ, καὶ τὰ
σκέλη αὐτῶν ὀρθὰ, καὶ πτερωτοὶ οἱ πόδες αὐτῶν, καὶ σπινθῆρες
8 ὡς ὁ ἐξαστράπτων χαλκός· καὶ ἐλαφραὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν, καὶ
χεὶρ ἀνθρώπου ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐπὶ τὰ τέσσαρα
μέρη αὐτῶν· καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν τῶν
9 τεσσάρων ἐχόμεναι ἑτέρα τῆς ἑτέρας, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν
οὐκ ἐπεστρέφοντο ἐν τῷ βαδίζειν αὐτά· ἕκαστον κατέναντι τοῦ
10 προσώπου αὐτῶν ἐπορεύοντο. Καὶ ἡ ὁμοίωσις τῶν προσώπων αὐ-
τῶν, πρόσωπον ἀνθρώπου αὐτοῖς, καὶ πρόσωπον λέοντος ἐκ δεξιῶν
τοῖς τεσσάροις, καὶ πρόσωπον μόσχου ἐξ ἀριστερῶν τοῖς τέσσαρσι,
11 καὶ πρόσωπον ἀετοῦ τοῖς τέσσαρσι. Καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκ-
τεταμέναι ἄνωθεν τοῖς τέσσαρσιν, ἑκατέρῳ δύο συνεζευγμέναι πρὸς
ἀλλήλας, καὶ δύο ἐπεκάλυπτον ἐπάνω τοῦ σώματος αὐτῶν,
12 καὶ ἑκάτερον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπορεύετο· οὗ ἂν ᾖ τὸ πνεῦμα
13 πορευόμενον ἐπορεύοντο, καὶ οὐκ ἐπέστρεφον. Καὶ ἐν μέσῳ τῶν
ζώων ὅρασις ὡς ἀνθράκων πυρὸς καιομένων, ὡς ὄψις λαμπάδων

συστρεφομένων ἀναμέσον τῶν ζώων καὶ φέγγος τοῦ πυρὸς, καὶ
ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξεπορεύετο ὡς ἀστραπὴ, καὶ τὰ ζῶα ἔτρεχον, καὶ 14
ἀνέκαμπτον ὡς εἶδος τοῦ Βεζέκ. Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ τροχὸς εἷς 15
ἐπὶ τῆς γῆς ἐχόμενος τῶν ζώων τοῖς τέσσαρσι. Καὶ τὸ εἶδος 16
τῶν τροχῶν ὡς εἶδος θαρσεὶς, καὶ ὁμοίωμα ἓν τοῖς τέσσαρσι· καὶ
τὸ ἔργον αὐτῶν ἦν καθὼς ἂν εἴη τροχὸς ἐπὶ τροχῷ, ἐπὶ τὰ τέσ- 17
σαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο· οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι
αὐτὰ, οὐδ' οἱ νῶτοι αὐτῶν, καὶ ὕψος ἦν αὐτοῖς· καὶ ἴδον αὐτὰ, 18
καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν πλήρεις ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσιν.
Καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ ζῶα ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι 19
αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὰ ζῶα ἀπὸ τῆς γῆς, ἐξήροντο οἱ
τροχοί. Οὗ ἂν ἦν ἡ νεφέλη, ἐκεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ πορεύεσθαι, ἐπο- 20
ρεύοντο τὰ ζῶα, καὶ οἱ τροχοὶ ἐξήροντο σὺν αὐτοῖς, διότι πνεῦμα
ζωῆς ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς. Ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ ἐπορεύοντο, 21
καὶ ἐν τῷ ἑστάναι αὐτὰ εἱστήκεισαν· καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν αὐτὰ ἀπὸ
τῆς γῆς, ἐξήροντο σὺν αὐτοῖς, ὅτι πνεῦμα ζωῆς ἐν τοῖς τροχοῖς
ἦν. Καὶ ὁμοίωμα ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν τῶν ζώων ὡσεὶ στερέωμα, 22
ὡς ὅρασις κρυστάλλου ἐκτεταμένον ἐπὶ τῶν πτερύγων αὐτῶν
ἐπάνωθεν, καὶ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτε- 23
ταμέναι, πτερυσσόμεναι ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ, ἑκάστῳ δύο συνε-
ζευγμέναι, καλύπτουσαι τὰ σώματα (τὰ πρόσωπα) αὐτῶν. Καὶ 24
ἤκουον τὴν φωνὴν τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ,
ὡς φωνὴν ὕδατος πολλοῦ, ὡς φωνὴν ἱκανοῦ· ἐν τῷ πορεύεσθαι
αὐτὰ φωνὴ τοῦ λόγου ὡς φωνὴ παρεμβολῆς, καὶ ἐν τῷ ἑστάναι
αὐτὰ, κατέπαυον αἱ πτέρυγες αὐτῶν. Καὶ ἰδοὺ φωνὴ ὑπεράνω τοῦ 25
στερεώματος τοῦ ὄντος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν, ἐν τῷ ἑστάναι αὐτὰ
ἀνίεντο αἱ πτέρυγες αὐτῶν. Καὶ ὑπεράνω τοῦ στερεώματος τοῦ 26
ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν, ὡς ὅρασις λίθου σαπφείρου, ὁμοίωμα θρόνου
ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοιώματος τοῦ θρόνου ὁμοίωμα ὡς εἶδος
ἀνθρώπου ἄνωθεν. Καὶ εἶδον ὡς ὄψιν ἠλέκτρου, ὡς ὅρασιν πυρὸς 27
ἔσωθεν αὐτοῦ κύκλῳ ἀπὸ ὁράσεως ὀσφύος καὶ ἐπάνω, καὶ ἀπὸ ὁρά-
σεως ὀσφύος καὶ ἕως κάτω εἶδον ὡς ὅρασιν πυρὸς, καὶ τὸ φέγγος αὐ-
τοῦ κύκλῳ ὡς ὅρασις τόξου, ὅταν ᾖ ἐν τῇ νεφέλῃ ἐν ἡμέρᾳ ὑετοῦ, 28
οὕτως ἡ στάσις τοῦ φέγγους κυκλόθεν· αὕτη ἡ ὅρασις ὁμοίωμα
τῆς δόξης Κυρίου· καὶ εἶδον, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ
ἤκουσα φωνὴν λαλοῦντος.

ΚΕΦ. Β'. II.

1 ΚΑΙ εἶπε πρός μέ· υἱὲ ἀνθρώπου, στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου,
2 καὶ λαλήσω πρὸς σέ. Καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα, καὶ ἀνέλαβέ
με, καὶ ἐξήγειρέ με, καὶ ἔστησέ με ἐπὶ τοὺς πόδας μου, καὶ
3 ἤκουον αὐτοῦ λαλοῦντος πρὸς μὲ, καὶ εἶπε πρὸς μέ· υἱὲ ἀνθρώπου,
ἐξαποστελῶ ἐγώ σε πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, τοὺς παραπι-
κραίνοντάς με, οἵ τινες παρεπίκρανάν με, αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες
4 αὐτῶν ἠθέτησαν ἐν ἐμοὶ, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. Καὶ υἱοὶ σκλη-
ροπρόσωποι καὶ στερεοκάρδιοι· ἐγὼ ἀποστέλλω σε πρὸς αὐτούς.
5 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Κύριος Κύριος. Ἐὰν ἄρα ἀκού-
σωσιν ἢ πτοηθῶσι, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶ, καὶ γνώσον-
6 ται ὅτι προφήτης εἶ σὺ ἐν μέσῳ αὐτῶν. Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου,
μὴ φοβηθῇς αὐτοὺς, μηδὲ ἐκστῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· διότι
παροιστρήσουσι, καὶ ἐπισυστήσονται ἐπὶ σὲ κύκλῳ, καὶ ἐν μέσῳ
σκορπίων σὺ κατοικεῖς· τοὺς λόγους αὐτῶν μὴ φοβηθῇς, καὶ ἀπὸ
7 προσώπου αὐτῶν μὴ ἐκστῇς, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί. Καὶ
λαλήσεις τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτοὺς, ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν ἢ
8 πτοηθῶσι, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί. Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου,
ἄκουε τοῦ λαλοῦντος πρὸς σὲ, μὴ γίνου παραπικραίνων καὶ σὺ,
καθὼς ὁ οἶκος ὁ παραπικραίνων· χάνε τὸ στόμα σου, καὶ φάγε
9 ἃ ἐγὼ δίδωμί σοι. Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἐκτεταμένη πρὸς μὲ,
10 καὶ ἐν αὐτῇ κεφαλὶς βιβλίου. Καὶ ἀνείλησεν αὐτὴν ἐνώπιον ἐμοῦ,
καὶ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα ἦν τὰ ὄπισθεν καὶ τὰ ἔμπροσθεν· καὶ
ἐγέγραπτο εἰς αὐτὴν θρῆνος καὶ μέλος καὶ οὐαί.

ΚΕΦ. Γ'. III.

1 ΚΑΙ εἶπε πρὸς μέ· υἱὲ ἀνθρώπου, κατάφαγε τὴν κεφαλίδα
2 ταύτην, καὶ πορεύθητι καὶ λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. Καὶ διή-
3 νοιξε τὸ στόμα μου, καὶ ἐψώμισέ με τὴν κεφαλίδα ταύτην. Καὶ
εἶπε πρὸς μέ· υἱὲ ἀνθρώπου, τὸ στόμα σου φάγεται, καὶ ἡ κοι-
λία σου πλησθήσεται τῆς κεφαλίδος ταύτης τῆς δεδομένης εἰς σέ·
καὶ ἔφαγον αὐτὴν, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ στόματί μου, ὡς μέλι γλυ-
4 κάζον. Καὶ εἶπε πρὸς μέ· υἱὲ ἀνθρώπου, βάδιζε, εἴσελθε πρὸς

τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ λάλησον τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτοὺς,
διότι οὐ πρὸς λαὸν βαθύχειλον καὶ βαρύγλωσσον σὺ ἐξαποστέλλῃ,
πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ· οὐδὲ πρὸς λαοὺς πολλοὺς ἀλλοφώνους 6
ἢ ἀλλογλώσσους, οὐδὲ στιβαροὺς τῇ γλώσσῃ ὄντας, ὧν οὐκ ἀκούσῃ
τοὺς λόγους αὐτῶν, καὶ εἰ πρὸς τοιούτους ἐξαπέστειλά σε, οὗτοι
ἂν εἰσήκουσάν σου. Ὁ δὲ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ οὐ μὴ θελήσουσιν εἰσα- 7
κοῦσαί σου, διότι οὐ βούλονται εἰσακούειν μου, ὅτι πᾶς ὁ οἶκος
τοῦ Ἰσραὴλ φιλόνεικοί εἰσι καὶ σκληροκάρδιοι. Καὶ ἰδοὺ δέδωκα 8
τὸ προσωπόν σου δυνατὸν κατέναντι τῶν προσώπων αὐτῶν, καὶ
τὸ νεῖκός σου κατισχύσω κατέναντι τοῦ νείκους αὐτῶν, καὶ ἔσται, 9
διαπαντὸς κραταιότερον πέτρας δέδωκα τὸ νεῖκός σου, μὴ φο-
βηθῇς ἀπ' αὐτῶν, μηδὲ πτοηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, διότι
οἶκος παραπικραίνων ἐστί. Καὶ εἶπε πρὸς μέ· υἱὲ ἀνθρώπου, πάν- 10
τας τοὺς λόγους, οὓς λελάληκα μετὰ σοῦ, λάβε εἰς τὴν καρδίαν
σου, καὶ τοῖς ὠσί σου ἄκουε, καὶ βάδιζε, εἴσελθε εἰς τὴν αἰχ- 11
μαλωσίαν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου, καὶ λαλήσεις πρὸς
αὐτοὺς, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ἐὰν
ἄρα ἀκούσωσιν, ἐὰν ἄρα ἐνδῶσι. Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, καὶ 12
ἤκουσα κατόπισθέν μου φωνὴν σεισμοῦ μεγάλου, λεγόντων· εὐλο-
γημένη ἡ δόξα Κυρίου ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ. Καὶ εἶδον φωνὴν 13
πτερύγων τῶν ζώων πτερυσσομένων ἑτέρα πρὸς τὴν ἑτέραν, καὶ
φωνὴ τῶν τροχῶν ἐχομένη αὐτῶν, καὶ φωνὴ τοῦ σεισμοῦ. Καὶ 14
τὸ πνεῦμα Κυρίου ἐξῆρέ με, καὶ ἀνέλαβέ με, καὶ ἐπορεύθην με-
τέωρος ἐν ὁρμῇ τοῦ πνεύματός μου, καὶ χεὶρ Κυρίου ἐγένετο ἐπ'
ἐμὲ κραταιά. Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν μετέωρος, 15
καὶ περιῆλθον τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβὰρ
τοὺς ὄντας ἐκεῖ· καὶ ἐκάθισα ἐκεῖ ἑπτὰ ἡμέρας, ἀναστρεφόμενος
ἐν μέσῳ αὐτῶν. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας λόγος Κυ- 16
ρίου πρὸς μὲ, λέγων· Υἱὲ ἀνθρώπου, σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ 17
Ἰσραὴλ, καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός μου λόγον, καὶ διαπειλήσῃ αὐ-
τοῖς παρ' ἐμοῦ, ἐν τῷ λέγειν με τῷ ἀνόμῳ, θανάτῳ θανατω- 18
θήσῃ· καὶ οὐ διεστείλω αὐτῷ, οὐδὲ ἐλάλησας τοῦ διαστείλασθαι
τῷ ἀνόμῳ, ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ τοῦ ζῆσαι αὐτόν·
ὁ ἄνομος ἐκεῖνος τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, καὶ τὸ αἷμα
αὐτοῦ ἐκ χειρός σου ἐκζητήσω. Καὶ σὺ ἐὰν διαστείλῃ τῷ ἀνόμῳ, 19
καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ

αὐτοῦ, ὁ ἄνομος ἐκεῖνος ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, καὶ σὺ
20 τὴν ψυχήν σου ῥύσῃ. Καὶ ἐν τῷ ἀποστρέφειν δίκαιον ἀπὸ τῆς
δικαιοσύνης αὐτοῦ, καὶ ποιήσῃ παράπτωμα, καὶ δώσω τὴν βάσα-
νον εἰς πρόσωπον αὐτοῦ, αὐτὸς ἀποθανεῖται, ὅτι οὐ διεστείλω
αὐτῷ· καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθανεῖται, διότι οὐ μὴ
μνησθῶσιν αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ ἃς ἐποίησε, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ
21 ἐκ τῆς χειρός σου ἐκζητήσω. Σὺ δὲ ἐὰν διαςείλῃ τῷ δικαίῳ τοῦ μὴ
ἁμαρτάνειν, καὶ αὐτὸς μὴ ἁμάρτῃ, ὁ δίκαιος ζωῇ ζήσεται, ὅτι
22 διεστείλω αὐτῷ, καὶ σὺ τὴν ψυχήν σου ῥύσῃ. Καὶ ἐγένετο ἐπ'
ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, καὶ εἶπε πρός μέ· ἀνάστηθι, καὶ ἔξελθε εἰς τὸ
23 πεδίον, καὶ ἐκεῖ λαληθήσεται πρὸς σέ. Καὶ ἀνέστην καὶ ἐξῆλθον
εἰς τὸ πεδίον· καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ δόξα Κυρίου εἱστήκει, καθὼς ἡ ὅρασις,
καὶ καθὼς ἡ δόξα, ἣν ἴδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ· καὶ
24 πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα, καὶ ἔστησέ
με ἐπὶ πόδας μου, καὶ ἐλάλησε πρὸς μὲ, καὶ εἶπέ μοι· εἴσελθε, καὶ
25 ἐγκλείσθητι ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου σου. Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ δέ-
δονται ἐπὶ σὲ δεσμοὶ, καὶ δήσουσί σε ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ οὐ μὴ ἐξέλ-
26 θῃς ἐκ μέσου αὐτῶν. Καὶ τὴν γλῶσσάν σου συνδήσω πρὸς τὸν
φάρυγγά σου, καὶ ἀποκωφωθήσῃ, καὶ οὐκ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς ἄνδρα
27 ἐλέγχοντα, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί. Καὶ ἐν τῷ λαλεῖν με
πρὸς σὲ, ἀνοίξω τὸ στόμα σου, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει
Κύριος Κύριος· ὁ ἀκούων ἀκουέτω, καὶ ὁ ἀπειθῶν ἀπειθείτω, διότι
οἶκος παραπικραίνων ἐστί.

ΚΕΦ. Δ'. IV.

1 ΚΑΙ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε σεαυτῷ πλίνθον, καὶ θήσεις αὐ-
τὴν πρὸ προσώπου σου, καὶ διαγράψεις ἐπ' αὐτὴν πόλιν τὴν Ἱερου-
2 σαλὴμ, καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν περιοχὴν, καὶ οἰκοδομήσεις ἐπ' αὐ-
τὴν προμαχῶνας, καὶ περιβαλεῖς ἐπ' αὐτὴν χάρακα, καὶ δώσεις
ἐπ' αὐτὴν παρεμβολὰς, καὶ τάξεις τὰς βελοστάσεις κύκλῳ.
3 Καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ τήγανον σιδηροῦν, καὶ θήσεις αὐτὸ τοῖχον
σιδηροῦν ἀναμέσον σου καὶ ἀναμέσον τῆς πόλεως, καὶ ἑτοιμάσεις
τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' αὐτὴν, καὶ ἔσται ἐν συγκλεισμῷ, καὶ
συγκλείσεις αὐτήν· σημεῖόν ἐστι τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.
4 Καὶ σὺ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ ἀριστερὸν, καὶ θή-

σεις τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτοῦ, κατὰ ἀριθ-
μὸν τῶν ἡμερῶν πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας, ἃς κοιμηθήσῃ
ἐπ' αὐτοῦ, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας αὐτῶν. Καὶ ἐγὼ δέδωκά σοι τὰς 5
δύο ἀδικίας αὐτῶν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐνενήκοντα καὶ ἑκατὸν
ἡμέρας, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραήλ. Καὶ συντελέ- 6
σεις ταῦτα πάντα, καὶ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ δεξιὸν
τὸ δεύτερον, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰούδα τεσσαρά-
κοντα ἡμέρας, ἡμέραν εἰς ἐνιαυτὸν τέθεικά σοι. Καὶ εἰς συγκλει- 7
σμὸν Ἱερουσαλὴμ ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου, καὶ τὸν βραχίονά
σου στερεώσεις, καὶ προφητεύσεις ἐπ' αὐτήν. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ δέ- 8
δωκα ἐπὶ σὲ δεσμοὺς, καὶ οὐ μὴ στραφῇς ἀπὸ τοῦ πλευροῦ σου
ἐπὶ τὸ πλευρόν σου, ἕως οὗ συντελεσθῶσιν αἱ ἡμέραι τοῦ συγ-
κλεισμοῦ σου. Καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ πυροὺς, καὶ κριθὰς, καὶ κύα- 9
μον, καὶ φακὸν, καὶ κέγχρον, καὶ ὀλύραν, καὶ ἐμβαλεῖς αὐτὰ
εἰς ἄγγος ἓν ὀστράκινον· καὶ ποιήσεις αὐτὰ σεαυτῷ εἰς ἄρτους,
καὶ κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, ἃς σὺ καθεύδεις ἐπὶ τοῦ πλευροῦ
σου, ἐνενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας φάγεσαι αὐτά. Καὶ τὸ βρῶμά 10
σου ὃ φάγεσαι ἐν σταθμίῳ, εἴκοσι σίκλους τὴν ἡμέραν φάγεσαι
ἀπὸ καιροῦ, καὶ ἕως καιροῦ φάγεσαι αὐτά. Καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ 11
πίεσαι, τὸ ἕκτον τοῦ εἲν ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ πίεσαι. Καὶ 12
ἐγκρυφίαν κρίθινον φάγεσαι αὐτὰ, ἐν βολβίτοις κόπρου ἀνθρω-
πίνης κατακρύψεις αὐτὰ κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ ἐρεῖς· τάδε 13
λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· οὕτως φάγονται οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ἀκάθαρτα ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὗ διασκορπιῶ αὐτοὺς ἐκεῖ.
Καὶ εἶπα· μηδαμῶς, Κύριε Κύριε Θεὲ τοῦ Ἰσραήλ· εἰ ἡ ψυχή 14
μου οὐ μεμίανται ἐν ἀκαθαρσίᾳ, καὶ θνησιμαῖον καὶ θηριάλω-
τον οὐ βέβρωκα ἀπὸ τῆς γενέσεώς μου ἕως τοῦ νῦν, οὐδὲ εἰσε-
λήλυθεν εἰς τὸ στόμα μου πᾶν κρέας ἕωλον. Καὶ εἶπε Κύριος 15
πρὸς μέ· ἰδοὺ δέδωκά σοι βόλβιτα βοῶν ἀντὶ τῶν βολβίτων τῶν
ἀνθρωπίνων, καὶ ποιήσεις τοὺς ἄρτους σου ἐπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπε 16
Κύριος πρὸς μέ· υἱὲ ἀνθρώπου· ἰδοὺ ἐγὼ συντρίβω στήριγμα
ἄρτου ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ φάγονται ἄρτον ἐν σταθμῷ καὶ ἐν
ἐνδείᾳ, καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ, καὶ ἐν ἀφανισμῷ πίονται, ὅπως ἐν- 17
δεεῖς γένωνται ἄρτου καὶ ὕδατος· καὶ ἀφανισθήσεται ἄνθρωπος
καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ τακήσονται ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν.

ΚΕΦ. Ε΄. V

1 ΚΑΙ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε σεαυτῷ ῥομφαίαν ὀξεῖαν ὑπὲρ
ξυρὸν κουρέως, κτῆσαι αὐτὴν σεαυτῷ, καὶ ἐπάξεις αὐτὴν ἐπὶ
τὴν κεφαλήν σου, καὶ ἐπὶ τὸν πώγωνά σου· καὶ λήψῃ ζυγὸν
2 σταθμίων, καὶ διαστήσεις αὐτούς, τὸ τέταρτον (τὸ) ἐν πυρὶ ἀνα-
καύσεις ἐν μέσῃ τῇ πόλει κατὰ τὴν πλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ
συγκλεισμοῦ· καὶ λήψῃ τὸ τέταρτον, καὶ κατακαύσεις αὐτὸ ἐν
μέσῳ αὐτῆς, καὶ τὸ τέταρτον κατακόψεις ἐν ῥομφαίᾳ κύκλῳ
αὐτῆς, καὶ τὸ τέταρτον διασκορπιεῖς τῷ πνεύματι· καὶ μάχαι-
3 ραν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν. Καὶ λήψῃ ἐκεῖθεν ὀλίγους ἐν ἀριθ-
4 μῷ, καὶ συμπεριλήψῃ αὐτοὺς τῇ ἀναβολῇ σου. Καὶ ἐκ τούτων
λήψῃ ἔτι, καὶ ῥίψεις αὐτοὺς εἰς μέσον τοῦ πυρός, καὶ κατα-
καύσεις αὐτοὺς ἐν πυρί· ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται πῦρ· καὶ ἐρεῖς
5 παντὶ οἴκῳ Ἰσραήλ. Τάδε λέγει Ἀδωναῒ Κύριος· αὕτη ἡ Ἱε-
ρουσαλὴμ, ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν τέθεικα αὐτήν, καὶ τὰς κύκλῳ
6 αὐτῆς χώρας, καὶ ἐρεῖς τὰ δικαιώματά μου τῇ ἀνόμῳ ἐκ τῶν
ἐθνῶν, καὶ τὰ νόμιμά μου ἐκ τῶν χωρῶν τῶν κύκλῳ αὐτῆς,
διότι τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο, καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου
7 οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Ἀδωναῒ Κύριος·
ἀνθ' ὧν ἡ ἀφορμὴ ὑμῶν ἐκ τῶν ἐθνῶν, τῶν κύκλῳ ὑμῶν, καὶ
ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ ἐπορεύθητε, καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ
ἐποιήσατε, ἀλλ' οὐδὲ κατὰ τὰ δικαιώματα τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ
8 ὑμῶν οὐκ ἐποιήσατε, διὰ τοῦτο τάδε λέγει Ἀδωναῒ Κύριος· ἰδοὺ
ἐγὼ ἐπὶ σέ, καὶ ποιήσω ἐν μέσῳ σου κρῖμα ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν,
9 καὶ ποιήσω ἐν σοὶ ἃ οὐκ ἐποίησα, καὶ ἃ οὐ μὴ ποιήσω ὅμοια
10 αὐτοῖς ἔτι κατὰ πάντα τὰ βδελύγματά σου. Διὰ τοῦτο πατέρες
φάγονται τέκνα ἐν μέσῳ σου, καὶ τέκνα φάγονται πατέρας· καὶ
ποιήσω ἐν σοὶ κρίματα, καὶ διασκορπιῶ πάντας τοὺς καταλοίπους
11 σου εἰς πάντα ἄνεμον. Διὰ τοῦτο ζῶ ἐγώ, λέγει Ἀδωναῒ Κύ-
ριος, εἰ μὴ ἀνθ' ὧν τὰ ἅγιά μου ἐμίανας ἐν πᾶσι τοῖς προσο-
χθίσμασί σου, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασί σου, καὶ ἐγὼ ἀπώ-
σομαί σε, καὶ οὐ φείσεταί μου ὁ ὀφθαλμός, καὶ ἐγὼ οὐκ ἐλεή-
12 σω σε. Τὸ τέταρτόν σου ἐν θανάτῳ ἀναλωθήσεται, καὶ τὸ τέταρ-
τόν σου ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται ἐν μέσῳ σου, καὶ τὸ τέταρτόν

σου εἰς πάντα ἄνεμον διασπερῶ αὐτοὺς, καὶ τὸ τέταρτόν
σου ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται κύκλῳ σου, καὶ μάχαιραν ἐκκενώσω
ὀπίσω αὐτῶν. Καὶ συντελεσθήσεται ὁ θυμός μου, καὶ ἡ ὀργή μου 13
ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπιγνώσῃ, διότι ἐγὼ Κύριος λελάληκα ἐν τῷ
ζήλῳ μου, ἐν τῷ συντελέσαι με τὴν ὀργήν μου ἐπ' αὐτούς. Καὶ 14
θήσομαί σε εἰς ἔρημον, καὶ τὰς θυγατέρας σου κύκλῳ ἐνώπιον
παντὸς διοδεύοντος, καὶ ἔσῃ στενακτὴ καὶ δειλαία τῇ παιδείᾳ 15
καὶ ἀφανισμῷ ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῖς κύκλῳ σου, ἐν τῷ ποιῆσαί
με ἐν σοὶ κρίματα ἐν ὀργῇ καὶ ἐν θυμῷ καὶ ἐν ἐκδικήσει θυμοῦ μου·
ἐγὼ Κύριος λελάληκα. Ἐν τῷ ἐξαποστεῖλαί με τὰς βολίδας μου τοῦ 16
λιμοῦ ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἔσονται εἰς ἔκλειψιν, καὶ συντρίψω στή-
ριγμα ἄρτου σου. Καὶ ἐξαποστελῶ ἐπὶ σὲ λιμὸν καὶ θηρία πονηρὰ, 17
καὶ τιμωρήσομαί σε, καὶ θάνατος καὶ αἷμα διελεύσονται ἐπὶ σὲ,
καὶ ῥομφαίαν ἐπάξω ἐπὶ σὲ κυκλόθεν· ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

ΚΕΦ. ς'. VI

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός μὲ, λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου 1: 2
στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ προφήτευσον ἐπ'
αὐτὰ, καὶ ἐρεῖς· τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, ἀκούσατε λόγον Ἀδωναῒ Κυρίου· 3
τάδε λέγει Ἀδωναῒ Κύριος τοῖς ὄρεσι καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ ταῖς νά-
παις καὶ ταῖς φάραγξιν· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ' ὑμᾶς ῥομφαίαν, καὶ
ἐξολεθρευθήσεται τὰ ὑψηλὰ ὑμῶν, καὶ ἀφανισθήσονται τὰ θυ- 4
σιαστήρια ὑμῶν, καὶ συντριβήσονται τὰ τεμένη ὑμῶν, καὶ κα-
ταβαλῶ τραυματίας ὑμῶν ἐνώπιον τῶν εἰδώλων ὑμῶν. Καὶ δώσω 5
τὰ πτώματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ πρόσωπον τῶν εἰδώλων αὐ-
τῶν, καὶ διασκορπιῶ τὰ ὀστᾶ ὑμῶν κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων
ὑμῶν. Ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν αἱ πόλεις ἐξερημωθήσονται, 6
καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀφανισθήσονται, ὅπως ἐξολεθρευθῇ τὰ θυσιαστή-
ρια ὑμῶν, καὶ συντριβήσονται τὰ εἴδωλα ὑμῶν, καὶ ἐξαρθήσεται
τὰ τεμένη ὑμῶν, καὶ ἐξαλειφθῶσι τὰ ἔργα ὑμῶν, καὶ πεσοῦνται 7
τραυματίαι ἐν μέσῳ ὑμῶν, καὶ ἐπιγνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος.
Καὶ ὑπολείψομαι ἐν τῷ γενέσθαι ἐξ ὑμῶν ἀνασωζομένους ἐκ 8
ῥομφαίας ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν τῷ διασκορπισμῷ ὑμῶν ἐν
ταῖς χώραις, καὶ μνησθήσονταί μου οἱ ἀνασωζόμενοι ἐξ ὑμῶν ἐν 9
τοῖς ἔθνεσιν, οὗ ᾐχμαλωτεύθησαν ἐκεῖ· ὅτι ὀμώμοκα τῇ καρδίᾳ

αὐτῶν τῇ ἐκπορνευούσῃ (ἀπ' ἐμοῦ) τῇ ἀποστάσῃ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν τοῖς ἐκπορνεύουσιν ὀπίσω τῶν ἐπιτηδευ-
μάτων αὐτῶν· καὶ κόψονται τὰ πρόσωπα αὐτῶν περὶ τῶν κα-
κιῶν, ὧν ἐποίησαν ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασιν αὐτῶν (καὶ ἐν πᾶσι
10 τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.) Καὶ ἐπιγνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος
οὐκ εἰς δωρεὰν λελάληκα τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς ἅπαντα τὰ κακὰ
11 ταῦτα. Τάδε λέγει Ἀδωναῒ Κύριος· κρότησον τῇ χειρὶ καὶ
ψόφησον τῷ ποδὶ, καὶ εἰπὸν, εὖγε εὖγε ἐπὶ πᾶσι τοῖς βδελύ-
γμασιν οἴκου Ἰσραήλ· ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ἐν λιμῷ
12 πεσοῦνται. Ὁ ἐγγὺς ἐν ῥομφαίᾳ πεσεῖται, ὁ δὲ μακρὰν ἐν θανάτῳ
τελευτήσει, καὶ ὁ ὑπολειφθεὶς καὶ ὁ περιεχόμενος ἐν λιμῷ συντε-
λεσθήσεται· καὶ συντελέσω τὴν ὀργήν μου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ γνώ-
13 σεσθε διότι ἐγὼ Κύριος· ἐν τῷ εἶναι τοὺς τραυματίας ὑμῶν
ἐν μέσῳ τῶν εἰδώλων ὑμῶν κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων ὑμῶν· ἐπὶ
πάντα βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ἐν πάσαις κορυφαῖς τῶν ὀρέων καὶ ὑπο-
κάτω δένδρου συσκίου καὶ ὑποκάτω πάσης δρυὸς δασείας, οὗ
14 ἔδωκαν ἐκεῖ ὀσμὴν εὐωδίας πᾶσι τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. Καὶ ἐκ-
τενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ θήσομαι τὴν γῆν εἰς ἀφα-
νισμὸν καὶ εἰς ὄλεθρον ἀπὸ τῆς ἐρήμου Δεβλαθὰ ἐκ πάσης τῆς
κατοικίας αὐτῶν, καὶ ἐπιγνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος.

ΚΕΦ. Ζʹ. VII.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώ-
2 που εἰπὸν, τάδε λέγει Ἀδωναῒ Κύριος, τῇ γῇ τοῦ Ἰσραὴλ πέ-
3 ρας ἥκει, τὸ πέρας ἥκει ἐπὶ τὰς τέσσαρας πτέρυγας τῆς γῆς. Ἥκει
τὸ πέρας, νῦν τὸ πέρας πρὸς σὲ, καὶ ἀποστελῶ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, καὶ
ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, καὶ δώσω ἐπὶ σὲ πάντα τὰ
4 βδελύγματά σου. Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου ἐπὶ σὲ, οὐδὲ μὴ
ἐλεήσω· διότι τὴν ὁδόν σου ἐπὶ σὲ δώσω, καὶ τὰ βδελύγματά
5 σου ἐν μέσῳ σου ἔσται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος. Διότι τάδε
6 λέγει Κύριος· κακία μία, κακία ἰδοὺ ἔρχεται. Τὸ πέρας ἥκει,
7 ἥκει τὸ πέρας, ἐξηγέρθη πρὸς σὲ, ἰδοὺ ἥκει τὸ πέρας. Ἥκει ἡ
πλοκὴ ἐπὶ σὲ τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν· ἥκει ὁ καιρὸς, ἤγγικεν ἡ
8 ἡμέρα, οὐ μετὰ θορύβων, οὐδὲ μετ' ὠδίνων. Νῦν ἐγγύθεν ἐκχεῶ
τὴν ὀργήν μου ἐπὶ σὲ, καὶ συντελέσω τὸν θυμόν μου ἐν σοὶ, καὶ

κρινῶ σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, καὶ δώσω ἐπὶ σὲ πάντα τὰ βδελύγμα-
τά σου. Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὰς 9
ὁδούς σου ἐπὶ σὲ δώσω, καὶ τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσον-
ται, καὶ ἐπιγνώσῃ, διότι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ τύπτων. Ἰδοὺ ἡμέρα 10
Κυρίου, ἰδοὺ τὸ πέρας ἥκει, ἐξῆλθεν ἡ πλοκὴ, καὶ ἤνθηκεν ἡ ῥάβ-
δος, ἐξανέστηκεν ἡ ὕβρις, καὶ συντρίψει στήριγμα ἀνόμου, καὶ οὐ μετὰ 11
θορύβων, οὐδὲ μετὰ σπουδῆς. Καὶ οὐκ ἐξ αὐτῶν εἰσιν, οὐδὲ ὡραϊ-
σμὸς ἐν αὐτοῖς. Ἥκει ὁ καιρὸς, ἰδοὺ ἡ ἡμέρα· ὁ κτώμενος μὴ χαι- 12
ρέτω, καὶ ὁ πωλῶν μὴ θρηνείτω· ὅτι ὀργὴ εἰς πᾶν τὸ πλῆθος αὐτῆς.
Διότι ὁ κτώμενος πρὸς τὸν πωλοῦντα οὐκέτι οὐ μὴ ἐπιστρέψῃ, 13
καὶ ἔτι ἐν ζωῇ τὸ ζῆν αὐτῶν, ὅτι ὅρασις εἰς πᾶν τὸ πλῆθος αὐτῆς
οὐκ ἀνακάμψει, καὶ ἄνθρωπος ἐν ὀφθαλμῷ ζωῆς αὐτοῦ οὐ κρατή-
σει. Σαλπίσατε ἐν σάλπιγγι, κρίνατε τὰ σύμπαντα, καὶ οὐκ ἔστι 14
πορευόμενος εἰς τὸν πόλεμον, ὅτι ἡ ὀργή μου εἰς πᾶν τὸ πλῆθος αὐ-
τῆς. Ὁ πόλεμος ἐν ῥομφαίᾳ ἔξωθεν, καὶ ὁ λιμὸς καὶ ὁ θάνατος 15
ἔσωθεν· οἱ ἐν τῷ πεδίῳ ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσουσι, τοὺς δὲ ἐν τῇ
πόλει λιμὸς καὶ θάνατος συντελέσει. Καὶ ἀνασωθήσονται οἱ ἀνα- 16
σωζόμενοι ἐξ αὐτῶν, καὶ ἔσονται ἐπὶ τῶν ὀρέων, ὡς περιστεραὶ
μηλετητικαί· πάντας ἀποκτενῶ, ἕκαστον ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτοῦ.
Πᾶσαι χεῖρες ἐκλυθήσονται, καὶ πάντες μηροὶ μολυνθήσονται ὑγρα- 17
σίᾳ, καὶ περιζώσονται σάκκους, καὶ καλύψει αὐτοὺς θάμβος· καὶ 18
ἐπὶ πᾶν πρόσωπον αἰσχύνη ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν
φαλάκρωμα. Τὸ ἀργύριον αὐτῶν ῥιφήσεται ἐν ταῖς πλατείαις, 19
καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ὑπεροφθήσεται. τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ
χρυσίον αὐτῶν οὐ δυνηθήσεται ἐξελέσθαι αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς
Κυρίου· αἱ ψυχαὶ αὐτῶν οὐ μὴ ἐμπλησθῶσι, καὶ αἱ κοιλίαι αὐτῶν
οὐ μὴ πληρωθῶσι, διότι βάσανος τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν ἐγένε-
το. Ἐκλεκτὰ κόσμου εἰς ὑπερηφανίαν ἔθεντο αὐτὰ, καὶ εἰκόνας 20
τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν ἐποίησαν ἐξ αὐτῶν· ἕνεκεν τούτου δέ-
δωκα αὐτὰ αὐτοῖς εἰς ἀκαθαρσίαν. Καὶ παραδώσω αὐτὰ εἰς 21
χεῖρας ἀλλοτρίων, τοῦ διαρπάσαι αὐτὰ, καὶ τοῖς λοιμοῖς τῆς γῆς
εἰς σκῦλα, καὶ βελώσουσιν αὐτά. Καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου 22
ἀπ' αὐτῶν, καὶ μιανοῦσι τὴν ἐπισκοπήν μου, καὶ εἰσελεύσονται εἰς
αὐτὰ ἀφυλάκτως, καὶ βεβηλώσουσιν αὐτὰ, καὶ ποιήσουσι φυρμόν· 23
διότι ἡ γῆ πλήρης λαῶν, καὶ ἡ πόλις πλήρης ἀνομίας· καὶ ἄξω 24
πονηροὺς ἐθνῶν, καὶ κληρονομήσουσι τοὺς οἴκους αὐτῶν· καὶ ἀπο-

στρέψω τὸ φρύαγμα τῆς ἰσχύος αὐτῶν, καὶ μιανθήσεται τὰ ἅγια
25 αὐτῶν. Ἐξιλασμὸς ἥξει, καὶ ζητήσει (εἰς) εἰρήνην, καὶ οὐκ ἔσται.
26 Οὐαὶ ἐπὶ οὐαὶ ἔσται, καὶ ἀγγελία ἐπὶ ἀγγελίαν ἔσται, καὶ ζητηθή-
σεται ὅρασις ἐκ προφήτου, καὶ νόμος ἀπολεῖται ἐξ ἱερέως, καὶ
27 βουλὴ ἐκ πρεσβυτέρων. Ὁ βασιλεὺς πενθήσει, καὶ ὁ ἄρχων ἐνδύ-
σεται ἀφανισμὸν, καὶ αἱ χεῖρες τοῦ λαοῦ τῆς γῆς παραλυθήσον-
ται· κατὰ τοὺς ὁδοὺς αὐτῶν ποιήσω αὐτοῖς, καὶ ἐν τοῖς κρίμασιν
αὐτῶν ἐκδικήσω αὐτοὺς, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.

ΚΕΦ. Η΄. VIII.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἕκτῳ ἔτει ἐν τῷ πέμπτῳ μηνὶ, πέμπτῃ τοῦ
μηνὸς, ἐγὼ ἐκαθήμην ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰούδα ἐκά-
2 θηντο ἐνώπιον ἐμοῦ· καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Ἀδωναὶ Κυρίου, καὶ
ἴδον, καὶ ἰδοὺ ὁμοίωμα ἀνδρὸς, ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καὶ ἕως κάτω
πῦρ, καὶ ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καὶ ὑπεράνω αὐτοῦ ὡς ὅρασις αὔ-
3 ρας, ὡς εἶδος ἠλέκτρου. Καὶ ἐξέτεινεν ὁμοίωμα χειρὸς, καὶ ἀνέλα-
βέ με τῆς κορυφῆς μου, καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα ἀναμέσον τῆς γῆς
καὶ ἀναμέσον τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἤγαγέ με εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ὁράσει
Θεοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας τῆς βλεπούσης πρὸς
4 βοῤῥᾶν, οὗ ἦν ἡ στήλη τῆς εἰκόνος τοῦ ζήλου τοῦ κτωμένου. Καὶ
ἰδοὺ ἐκεῖ ἦν δόξα Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὴν ὅρασιν, ἣν ἴδον
5 ἐν τῷ πεδίῳ. Καὶ εἶπε πρὸς μέ· Υἱὲ ἀνθρώπου, ἀνάβλεψον τοῖς ὀφ-
θαλμοῖς σου πρὸς βοῤῥᾶν· καὶ ἀνέβλεψα τοῖς ὀφθαλμοῖς μου πρὸς
βοῤῥᾶν, καὶ ἰδοὺ ἀπὸ βοῤῥᾶ ἐπὶ τὴν πύλην τοῦ θυσιαστηρίου ἡ εἰ-
κὼν τοῦ ζήλου τούτου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτὴν (τὴν βλέπουσαν)
6 πρὸς ἀνατολάς. Καὶ εἶπε πρὸς μέ· Υἱὲ ἀνθρώπου, ἑώρακας τί οὗ-
τοι ποιοῦσιν; ἀνομίας μεγάλας, ἃς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ποιοῦσιν ὧδε,
τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἁγίων μου, καὶ ἔτι ὄψῃ ἁμαρτίας μείζονας.
7 Καὶ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς αὐλῆς, καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ ὀπὴ
8 μία ἐν τῷ τοίχῳ. Καὶ εἶπε πρὸς μέ· Υἱὲ ἀνθρώπου, ὄρυξον δὴ ἐν
9 τῷ τοίχῳ. Καὶ ὤρυξα ἐν τῷ τοίχῳ, καὶ ἰδοὺ θύρα μία. Καὶ εἶπε
πρὸς μέ· Εἴσελθε, καὶ ἴδε τὰς ἀνομίας τὰς πονηρὰς, ἃς οὗτοι ποιοῦ-
10 σιν ὧδε σήμερον. Καὶ εἰσῆλθον, καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ πᾶσα ὁμοίωσις
ἑρπετοῦ καὶ κτήνους μάταια βδελύγματα, καὶ (εἶδον) πάντα τὰ εἴ-
δωλα οἴκου Ἰσραὴλ διαγεγραμμένα ἐπ' αὐτοῦ τοίχου κύκλῳ κύκλῳ.

Καὶ ἑβδομήκοντα ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ 11
Ἰεζονίας ὁ τοῦ Σαφὰν ἐν μέσῳ αὐτῶν εἱστήκει πρὸ προσώπου αὐ-
τῶν, καὶ ἕκαστος θυμιατήριον αὐτοῦ εἶχεν ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἡ
ἀτμὶς τοῦ θυμιάματος ἀνέβαινε. Καὶ εἶπε πρός μέ· Υἱὲ ἀνθρώπου, 12
ἑώρακας ἃ οἱ πρεσβύτεροι οἴκου Ἰσραὴλ ποιοῦσιν ὧδε ἕκαστος
αὐτῶν ἐν τῷ κοιτῶνι τῷ κρυπτῷ αὐτῶν· διότι εἶπαν· ἐγκαταλέ-
λοιπε Κύριος, οὐκ ἐφορᾷ ὁ Κύριος τὴν γῆν. Καὶ εἶπε πρός μέ· Ἔτι 13
ὄψῃ ἀνομίας μείζονας, ἃς οὗτοι ποιοῦσι. Καὶ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ 14
πρόθυρα τῆς πύλης οἴκου Κυρίου τῆς βλεπούσης πρὸς βοῤῥᾶν· καὶ
ἰδοὺ ἐκεῖ γυναῖκες καθήμεναι θρηνοῦσαι τὸν Θαμμούζ. Καὶ εἶπε 15
πρός μέ· Υἱὲ ἀνθρώπου ἑώρακας, μὴ μικρὰ τῷ οἴκῳ Ἰούδα τοῦ
ποιεῖν τὰς ἀνομίας, ἃς πεποιήκασιν αὐτοὶ ὧδε· καὶ ἔτι ὄψῃ ἐπιτη-
δεύματα μείζονα τούτων. Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν οἴκου 16
Κυρίου τὴν ἐσωτέραν, καὶ ἰδοὺ, ἐπὶ τῶν προθύρων ναοῦ Κυρίου
ἀναμέσον τῶν αἰλὰμ, καὶ ἀναμέσον τοῦ θυσιαστηρίου, ὡς εἴκοσι
καὶ πέντε ἄνδρες τὰ ὀπίσθια αὐτῶν δεδωκότες πρὸς τὸν ναὸν Κυ-
ρίου, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀπέναντι, καὶ οὗτοι προσεκύνουν κατ' 17
ἀνατολὰς τῷ ἡλίῳ. Καὶ εἶπε πρός μέ· Ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπου, μὴ
μικρὰ τῷ οἴκῳ Ἰούδα τοῦ ποιεῖν τὰς ἀνομίας ἃς πεποιήκασιν
ὧδε; διότι ἔπλησαν τὴν γῆν ἀνομίας, καὶ ἐπέστρεψαν τοῦ παροργί-
σαι με· καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ ἐκτείνουσι τὸ κλῆμα ὡς μυκτηρίζοντες, καὶ 18
ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς μετὰ θυμοῦ· οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου, οὐδὲ
μὴ ἐλεήσω· καὶ καλέσουσιν ἐν τοῖς ὠσί μου, καὶ οὐ μὴ εἰσακούσω
αὐτῶν.

ΚΕΦ Θ'. IX.

ΚΑΙ ἀνέκραγεν εἰς τὰ ὦτά μου φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· ἤγγι- 1
κεν ἡ ἐκδίκησις τῆς πόλεως· καὶ ἕκαστος εἶχε τὰ σκεύη τῆς ἐξο-
λεθρεύσεως ἐν χειρὶ αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ ἓξ ἄνδρες ἤρχοντο ἀπὸ τῆς 2
ὁδοῦ τῆς πύλης τῆς ὑψηλῆς τῆς βλεπούσης πρὸς βοῤῥᾶν, καὶ ἑκάστου
πέλυξ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ εἷς ἀνὴρ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐνδεδυκὼς
ποδήρη, καὶ ζώνη σαπφείρου ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ· καὶ εἰσῆλθοσαν,
καὶ ἔστησαν ἐχόμενα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χαλκοῦ. Καὶ δόξα 3
Θεοῦ Ἰσραὴλ ἀνέβη ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, ἡ οὖσα ἐπ' αὐτῶν εἰς τὸ
αἴθριον τοῦ οἴκου· καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκότα τὸν πο-
δήρη, ὃς εἶχεν ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ τὴν ζώνην, καὶ εἶπε Κύριος 4

πρὸς αὐτόν· Δίελθε μέσην τὴν πόλιν μέσην τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ
δὸς τὸ σημεῖον ἐπὶ τὰ μέτωπα τῶν ἀνδρῶν τῶν καταστεναζόντων
καὶ τῶν κατοδυνωμένων ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις ταῖς γινομέναις
5 ἐν μέσῳ αὐτῆς. Καὶ τούτοις εἶπεν ἀκούοντός μου, πορεύεσθε ὀπίσω
αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν, καὶ κόπτετε, καὶ μὴ φείσησθε τοῖς ὀφθαλμοῖς
6 ὑμῶν, καὶ μὴ ἐλεήσητε. Πρεσβύτερον καὶ νεανίσκον καὶ παρθένον
καὶ νήπια καὶ γυναῖκας ἀποκτείνατε εἰς ἐξάλειψιν· ἐπὶ δὲ πάντας,
ἐφ᾽ οὕς ἐστι τὸ σημεῖον, μὴ ἐγγίσητε, καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου ἄρ-
ξασθε· καὶ ἤρξαντο ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πρεσβυτέρων, οἳ ἦσαν
7 ἔσω ἐν τῷ οἴκῳ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· μιάνατε τὸν οἶκον, καὶ
8 πληρώσατε τὰς ὁδοὺς νεκρῶν ἐκπορευόμενοι, καὶ κόπτετε. Καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ κόπτειν αὐτοὺς, ὑπελείφθην ἐγὼ, καὶ πίπτω ἐπὶ
πρόσωπόν μου, καὶ ἀνεβόησα, καὶ εἶπα· Οἴμμοι Ἀδωναὶ Κύριε, ἐξα-
λείφεις σὺ τοὺς καταλοίπους τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ἐκχέαι σε τὸν
9 θυμόν σου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ; Καὶ εἶπε πρός με· Ἀδικία τοῦ οἴκου
Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα μεμεγάλυνται σφόδρα σφόδρα, ὅτι ἐπλήσθη
ἡ γῆ λαῶν πολλῶν, καὶ ἡ πόλις ἐπλήσθη ἀδικίας καὶ ἀκαθαρσίας,
ὅτι εἶπαν, ἐγκαταλέλοιπεν ὁ Κύριος τὴν γῆν, οὐκ ἐφορᾷ ὁ Κύριος.
10 Καὶ ἐγὼ εἶπα· Ἐγώ εἰμι, οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου, οὐδὲ μὴ
11 ἐλεήσω, τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα. Καὶ ἰδοὺ ὁ
ἀνὴρ ὁ ἐνδεδυκὼς τὸν ποδήρη, καὶ περιεζωσμένος τῇ ζώνῃ τὴν ὀσφὺν
αὐτοῦ, καὶ ἀπεκρίνατο λόγον, λέγων· Πεποίηκα, καθὰ ἐνετείλω μοι.

ΚΕΦ. Ι΄. X.

1 ΚΑΙ ἴδον, καὶ ἰδοὺ ἐπάνω τοῦ στερεώματος τοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς
τῶν Χερουβεὶμ, ὡς λίθος σαπφείρου ὁμοίωμα θρόνου ἐπ᾽ αὐτῶν.
2 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκότα τὴν στολήν· Εἴσελθε εἰς τὸ
μέσον τῶν τροχῶν, τῶν ὑποκάτω τῶν Χερουβεὶμ, καὶ πλῆσον τὰς
χεῖράς σου ἀνθράκων πυρὸς ἐκ μέσου τῶν Χερουβεὶμ, καὶ διασκόρ-
3 πισον ἐπὶ τὴν πόλιν· καὶ εἰσῆλθεν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ τὰ Χερουβεὶμ
εἱστήκει ἐκ δεξιῶν τοῦ οἴκου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν ἄνδρα, καὶ ἡ
4 νεφέλη ἔπλησε τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν. Καὶ ἀπῆρεν ἡ δόξα Κυ-
ρίου ἀπὸ τῶν Χερουβεὶμ εἰς τὸ αἴθριον τοῦ οἴκου, καὶ ἔπλησε τὸν
οἶκον ἡ νεφέλη· καὶ ἡ αὐλὴ ἐπλήσθη τοῦ φέγγους τῆς δόξης Κυ-
5 ρίου. Καὶ φωνὴ τῶν πτερύγων τῶν Χερουβεὶμ ἠκούετο ἕως τῆς

αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας, ὡς φωνὴ Θεοῦ σαδδαῒ λαλοῦντος. Καὶ ἐγέ- 6
νετο ἐν τῷ ἐντέλλεσθαι αὐτὸν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνδεδυκότι τὴν στο-
λὴν τὴν ἁγίαν, λέγων, Λάβε πῦρ ἐκ μέσου τῶν τροχῶν ἐκ μέσου
τῶν Χερουβεὶμ, καὶ εἰσῆλθε, καὶ ἔστη ἐχόμενος τῶν τροχῶν. Καὶ 7
ἐξέτεινεν ὁ Χερούβ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς μέσον τοῦ πυρὸς τοῦ ὄν-
τος ἐν μέσῳ τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἔλαβε, καὶ ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖ-
ρας τοῦ ἐνδεδυκότος τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν, καὶ ἔλαβε, καὶ ἐξῆλθε.
Καὶ ἴδον τὰ Χερουβεὶμ ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπων ὑποκάτωθεν 8
τῶν πτερύγων αὐτῶν. Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ τροχοὶ τέσσαρες εἱ- 9
στήκεισαν ἐχόμενοι τῶν Χερουβείμ· τροχὸς εἷς ἐχόμενος τοῦ Χε-
ροὺβ τοῦ ἑνός· καὶ τροχὸς εἷς ἐχόμενος τοῦ Χεροὺβ τοῦ ἑνός·
καὶ ἡ ὄψις τῶν τροχῶν, ὡς ὄψις λίθου ἄνθρακος. Καὶ ἡ ὄ- 10
ψις αὐτῶν ὁμοίωμα ἓν τοῖς τέσσαρσιν, ὃν τρόπον ὅταν ᾖ τρο-
χὸς ἐν μέσῳ τροχοῦ. Ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ, εἰς τὰ τέσσα- 11
ρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο, οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι
αὐτά· ὅτι εἰς ὃν ἂν τόπον ἐπέβλεψεν ἡ ἀρχὴ ἡ μία, ἐπορεύοντο, καὶ
οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά. Καὶ πᾶσαι αἱ σάρκες αὐ- 12
τῶν, καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν, καὶ αἱ πτέρυγες
αὐτῶν, καὶ οἱ τροχοὶ πλήρεις ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσι
τροχοῖς αὐτῶν. Τοῖς δὲ τροχοῖς τούτοις ἐπεκλήθη Γελγέλ· Καὶ 13.14
τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἑνί· τὸ πρόσωπον τοῦ ἑνὸς πρόσωπον Χε-
ρούβ, καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ δευτέρου πρόσωπον ἀνθρώπου, καὶ τὸ
πρόσωπον τοῦ τρίτου πρόσωπον λέοντος, καὶ τὸ τέταρτον πρόσω-
πον ἀετοῦ. Καὶ ἐπῆραν τὰ Χερουβίμ· τοῦτο τὸ ζῶον ὃ εἶδον ἐπὶ 15
τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ. Καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ Χερουβὶμ, ἐπο- 16
ρεύοντο καὶ οἱ τροχοὶ, καὶ οὗτοι ἐχόμενοι αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ ἐξαί-
ρειν τὰ Χερουβὶμ τὰς πτέρυγας αὐτῶν τοῦ μετεωρίζεσθαι ἀπὸ τῆς
γῆς, οὐκ ἐπέστρεφον οἱ τροχοὶ αὐτῶν, καίγε αὐτοὶ ἀπὸ τῶν ἐχό-
μενα αὐτῶν. Ἐν τῷ ἑστᾶναι αὐτὰ, εἱστήκεισαν· καὶ ἐν τῷ με- 17
τεωρίζεσθαι αὐτὰ, ἐμετεωρίζοντο μετ' αὐτῶν· διότι πνεῦμα ζωῆς
ἐν αὐτοῖς ἦν. Καὶ ἐξῆλθε δόξα Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰθρίου τοῦ 18
οἴκου, καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὰ Χερουβὶμ, καὶ ἀνέλαβον τὰ Χερουβὶμ 19
τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ ἐμετεωρίσθησαν ἀπὸ τῆς γῆς ἐνώ-
πιον ἐμοῦ, ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὰ, καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν·
καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης οἴκου Κυρίου τῆς ἀπέ-
ναντι, καὶ δόξα (Κυρίου) Θεοῦ Ἰσραὴλ ἦν ἐπ' αὐτῶν ὑπεράνω.

20 Τοῦτο τὸ ζῶον ἐστὶν, ὃ εἶδον ὑποκάτω Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ πο-
21 ταμοῦ τοῦ Χοβὰρ, καὶ ἔγνων ὅτι Χερουβείμ ἐστι. Τέσσαρα πρό-
σωπα τῷ ἑνὶ, καὶ ὀκτὼ πτέρυγες τῷ ἑνὶ, καὶ ὁμοίωμα χειρῶν ἀν-
22 θρώπου ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν. Καὶ ὁμοίωμα τῶν προ-
σώπων αὐτῶν· ταῦτα τὰ πρόσωπα ἐστὶν, ἃ εἶδον ὑποκάτω τῆς δό-
ξης Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβὰρ τὴν ὅρασιν αὐτῶν,
καὶ αὐτὰ ἕκαστον κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἐπορεύοντο.

ΚΕΦ. ΙΑ΄. XI.

1 ΚΑΙ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, καὶ ἤγαγέ με ἐπὶ τὴν πύλην τοῦ οἴ-
κου Κυρίου τὴν κατέναντι, τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολάς· καὶ
ἰδοὺ ἐπὶ τῶν προθύρων τῆς πύλης ὡς εἴκοσι καὶ πέντε ἄνδρες, καὶ
ἴδον ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν Ἰεχονίαν τὸν τοῦ Ἰάζερ καὶ Φαλτίαν τὸν
2 τοῦ Βαναίου, τοὺς ἀφηγουμένους τοῦ λαοῦ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
μέ· Υἱὲ ἀνθρώπου, οὗτοι οἱ ἄνδρες οἱ λογιζόμενοι μάταια καὶ βου-
3 λευόμενοι βουλὴν πονηρὰν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, οἱ λέγοντες, Οὐχὶ
προσφάτως ᾠκοδόμηνται αἱ οἰκίαι; αὕτη ἐστὶν ὁ λέβης, ἡμεῖς δὲ
4 τὰ κρέα. Διὰ τοῦτο προφήτευσον ἐπ᾽ αὐτοὺς, προφήτευσον, υἱὲ ἀν-
5 θρώπου. Καὶ ἔπεσεν ἐπ᾽ ἐμὲ πνεῦμα Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς μέ·
λέγε· τάδε λέγει Κύριος· οὕτως εἴπατε, ὁ οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ τὰ
6 διαβούλια τοῦ πνεύματος ὑμῶν ἐγὼ ἐπίσταμαι, ἐπληθύνατε νεκροὺς
ὑμῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ἐνεπλήσατε τὰς ὁδοὺς αὐτῆς τραυ-
7 ματιῶν. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· τοὺς νεκροὺς ὑμῶν,
οὓς ἐτάξατε ἐν μέσῳ αὐτῆς, οὗτοί εἰσι τὰ κρέα, αὐτὴ δὲ ὁ λέβης
8 ἐστὶ, καὶ ὑμᾶς ἐξάξω ἐκ μέσου αὐτῆς. Ῥομφαίαν φοβεῖσθε, καὶ
9 ῥομφαίαν ἐπάξω ἐφ᾽ ὑμᾶς, λέγει Ἀδωναὶ Κύριος. Καὶ ἐξάξω ὑμᾶς
ἐκ μέσου αὐτῆς, καὶ παραδώσω ὑμᾶς εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων, καὶ
10 ποιήσω ἐν ὑμῖν κρίματα. Ἐ ῥομφαίᾳ πεσεῖσθε, (καὶ) ἐπὶ τῶν ὁρίων
11 τοῦ Ἰσραὴλ κρινῶ ὑμᾶς, καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος. Αὕτη
ὑμῖν οὐκ ἔσται εἰς λέβητα, καὶ ὑμεῖς οὐ μὴ γένησθε ἐν μέσῳ αὐ-
12 τῆς εἰς κρέα· ἐπὶ τῶν ὁρίων τοῦ Ἰσραὴλ κρινῶ ὑμᾶς. Καὶ ἐπι-
γνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος· ὅτι ἐν τοῖς δικαιώμασί μου οὐκ ἐπο-
ρεύθητε, καὶ τὰ κρίματά μου οὐκ ἐποιήσατε, ἀλλὰ κατὰ τὰ κρί-
13 ματα τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλῳ ὑμῶν ἐποιήσατε. Καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ προφητεύειν με, καὶ Φαλτίας ὁ τοῦ Βαναίου ἀπέθανε, καὶ πί-

πτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ ἀνεβόησα φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπα· Οἴμ-
μοι οἴμμοι Ἀδωναῒ Κύριε, εἰς συντέλειαν σὺ ποιεῖς τοὺς καταλοί-
πους τοῦ Ἰσραήλ; Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· 14
Υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ ἀδελφοί σου καὶ οἱ ἄνδρες τῆς αἰχμαλωσίας σου 15
καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ συντετέλεσται, οἷς εἶπαν αὐτοῖς οἱ
κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ, μακρὰν ἀπέχετε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ἡμῖν
δέδοται ἡ γῆ εἰς κληρονομίαν. Διὰ τοῦτο εἰπόν· Τάδε λέγει Ἀδω- 16
ναῒ Κύριος· ὅτι ἀπώσομαι αὐτοὺς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ διασκορπιῶ
αὐτοὺς εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς ἁγίασμα μι-
κρὸν ἐν ταῖς χώραις, οὗ ἐὰν εἰσέλθωσιν ἐκεῖ. Διὰ τοῦτο εἰπόν· Τάδε 17
λέγει Ἀδωναῒ Κύριος· καὶ εἰσδέξομαι αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ
συνάξω αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν, οὗ διέσπειρα αὐτοὺς ἐν αὐταῖς, καὶ
δώσω αὐτοῖς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰσελεύσονται ἐκεῖ, καὶ ἐξα- 18
ροῦσι πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῆς καὶ πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς
ἐξ αὐτῆς. Καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν ἑτέραν, καὶ πνεῦμα καινὸν 19
δώσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐκσπάσω τὴν καρδίαν (αὐτῶν) τὴν λιθίνην ἐκ
τῆς σαρκὸς αὐτῶν, καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν σαρκίνην, ὅπως ἐν τοῖς 20
προστάγμασί μου πορεύωνται, καὶ τὰ δικαιώματά μου φυλάσσων-
ται, καὶ ποιήσωσιν αὐτὰ, καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαὸν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι
αὐτοῖς εἰς Θεὸν, (λέγει Κύριος). Καὶ κατὰ τὰς καρδίας τῶν βδελυγ- 21
μάτων αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν καὶ τῶν πονηρῶν ὧν ἐποίη-
σαν, ὡς ἡ καρδία αὐτῶν ἐπορεύετο, τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς
αὐτῶν δέδωκα, λέγει Ἀδωναῒ Κύριος. Καὶ ἐξῇραν τὰ Χερουβεὶμ 22
τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν, καὶ ἡ δόξα
Θεοῦ Ἰσραὴλ ἦν ἐπ' αὐτοῖς ὑπεράνω αὐτῶν. Καὶ ἀνέβη δόξα Κυ- 23
ρίου ἐκ μέσου τῆς πόλεως, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ ὄρους, ὃ ἦν ἀπέναντι
τῆς πόλεως. Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, καὶ ἤγαγέ με εἰς γῆν Χαλ- 24
δαίων εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν ἐν ὁράσει ἐν πνεύματι Θεοῦ· καὶ ἀνέβην
ἀπὸ τῆς ὁράσεως, ἧς ἴδον, καὶ ἐλάλησα πρὸς τὴν αἰχμαλωσίαν 25
πάντας τοὺς λόγους Κυρίου, οὓς ἔδειξέ μοι (Κύριος).

ΚΕΦ ΙΒ΄. XII.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· Υἱὲ ἀνθρώπου, ἐν 1. 2
μέσῳ τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν σὺ κατοικεῖς, οἳ ἔχουσιν ὀφθαλμοὺς τοῦ
ὁρᾷν, καὶ οὐ βλέπουσι, καὶ ὦτα ἔχουσι τοῦ ἀκούειν, καὶ οὐκ ἀκού-

3 σουσι, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί. Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, ποίησον σεαυτῷ σκεύη αἰχμαλωσίας, καὶ αἰχμαλωτίσθητι ἡμέρας ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ αἰχμαλωτευθήσῃ ἐκ τοῦ τόπου σου εἰς ἕτερον τόπον ἐνώπιον αὐτῶν, ὅπως ἴδωσι, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί.
4 Καὶ ἐξοίσεις τὰ σκεύη σου σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέρας κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ ἐξελεύσῃ σὺ ἑσπέρας ἐνώπιον αὐτῶν, ὡς ἐκπορεύε-
5 ται αἰχμάλωτος. Ἐνώπιον αὐτῶν διόρυξον σεαυτῷ εἰς τὸν τοῖχον,
6 καὶ διεξελεύσῃ δι' αὐτοῦ. Ἐνώπιον αὐτῶν· ἐπ' ὤμων ἀναληφθήσῃ, καὶ κεκρυμμένος ἐξελεύσῃ, τὸ πρόσωπόν σου συγκαλύψεις, καὶ οὐ μὴ
7 ἴδῃς τὴν γῆν, διότι τέρας δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ. Καὶ ἐποίησα οὕτως κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατό μοι· καὶ σκεύη μου ἐξήνεγκα ὡς σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέρας, καὶ ἑσπέρας διώρυξα ἐμαυτῷ τὸν τοῖχον τῇ χειρὶ, καὶ κεκρυμμένος ἐξῆλθον, ἐπ' ὤμων ἀνελήφθην
8 ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ τοπρωὶ, λέγων·
9 Υἱὲ ἀνθρώπου, οὐκ εἶπαν πρὸς σὲ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ, οἶκος ὁ παραπι-
10 κραίνων, τί σὺ ποιεῖς; Εἰπὸν πρὸς αὐτούς· Τάδε λέγει Κύριος Κύριος· εἰπὸν τῷ ἄρχοντι καὶ τῷ ἀφηγουμένῳ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ
11 παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ, οἵ εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἰπὸν, ὅτι ἐγὼ τέρατα ποιῶ ἐν μέσῳ αὐτῆς· ὃν τρόπον πεποίηκα, οὕτως ἔσται αὐτοῖς, ἐν
12 μετοικεσίᾳ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται, καὶ ὁ ἄρχων αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐπ' ὤμων ἀρθήσεται, καὶ κεκρυμμένος ἐξελεύσεται διὰ τοῦ τοίχου, καὶ διορύξει τοῦ ἐξελθεῖν αὐτὸν δι' αὐτοῦ, τὸ πρόσωπον αὐτοῦ συγκαλύψει, ὅπως μὴ ὁραθῇ ὀφθαλμῷ, καὶ αὐτὸς τὴν
13 γῆν οὐκ ὄψεται. Καὶ ἐκπετάσω τὸ δίκτυόν μου ἐπ' αὐτὸν, καὶ συλληφθήσεται ἐν τῇ περιοχῇ μου, καὶ ἄξω αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα εἰς γῆν Χαλδαίων, καὶ αὐτὴν οὐκ ὄψεται, καὶ ἐκεῖ τελευτήσει.
14 Καὶ πάντας τοὺς κύκλῳ αὐτοῦ τοὺς βοηθοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἀντιλαμβανομένους αὐτοῦ διασπερῶ εἰς πάντα ἄνεμον, καὶ
15 ῥομφαίαν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν. Καὶ γνώσονται, διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ διασκορπίσαι με αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασπερῶ
16 αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις. Καὶ ὑπολείψομαι ἐξ αὐτῶν ἄνδρας ἀριθμῷ ἐκ ῥομφαίας, καὶ ἐκ λιμοῦ καὶ ἐκ θανάτου, ὅπως ἐκδιηγήσωνται πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὗ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ,
17 καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς
18 μὲ, λέγων· Υἱὲ ἀνθρώπου, τὸν ἄρτον σου μετ' ὀδύνης φάγεσαι, καὶ
19 τὸ ὕδωρ σου μετὰ βασάνου καὶ ἐκθλίψεως πίεσαι. Καὶ ἐρεῖς πρὸς

τὸν λαὸν τῆς γῆς· τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος τοῖς κατοικοῦσιν
Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραήλ· τοὺς ἄρτους αὐτῶν μετ' ἐν-
δείας φάγονται, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῶν μετὰ ἀφανισμοῦ πίονται,
ὅπως ἀφανισθῇ ἡ γῆ σὺν τῷ πληρώματι αὐτῆς, ἐν ἀσεβείᾳ γὰρ
πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν αἱ κατοι- 20
κούμεναι ἐξερημωθήσονται, καὶ ἡ γῆ αὐτῶν εἰς ἀφανισμὸν ἔσται,
καὶ ἐπιγνώσεσθε, διότι ἐγὼ Κύριος. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς 21
μὲ, λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου, τίς ὑμῖν ἡ παραβολὴ αὕτη ἐπὶ τῆς γῆς 22
τοῦ Ἰσραὴλ, λέγοντες· μακρὰν αἱ ἡμέραι, ἀπόλωλε πᾶσα ὅρασις;
Διὰ τοῦτο εἰπὸν πρὸς αὐτούς· Τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· Ἀπο- 23
στρέψω τὴν παραβολὴν ταύτην, καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσι τὴν παραβο-
λὴν ταύτην οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς, ἠγγίκα-
σιν αἱ ἡμέραι, καὶ λόγος πάσης ὁράσεως. Ὅτι οὐκ ἔτι ἔσται πᾶσα 24
ὅρασις ψευδὴς, καὶ μαντευόμενος τὰ πρὸς χάριν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ. Διότι ἐγὼ Κύριος λαλήσω τοὺς λόγους μου, λαλήσω καὶ 25
ποιήσω, καὶ οὐ μὴ μηκύνω ἔτι· ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν οἶκος ὁ
παραπικραίνων· λαλήσω λόγον καὶ ποιήσω, λέγει Ἀδωναὶ Κύριος.
Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· Υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ ὁ 26.27
οἶκος Ἰσραὴλ ὁ παραπικραίνων, λέγοντες λέγουσιν, ἡ ὅρασις ἣν οὗ-
τος ὁρᾷ, εἰς ἡμέρας πολλὰς, καὶ εἰς καιροὺς μακροὺς οὗτος προ-
φητεύει, διὰ τοῦτο εἰπὸν πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· 28
Οὐ μὴ μηκύνωσιν οὐκέτι πάντες οἱ λόγοι μου, οὓς ἂν λαλήσω· ὅτι
λαλήσω λόγον καὶ ποιήσω, λέγει Ἀδωναὶ Κύριος.

ΚΕΦ. ΙΓ΄. XIII.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· Υἱὲ ἀνθρώπου, 1.2
προφήτευσον ἐπὶ τοὺς προφήτας τοῦ Ἰσραὴλ, τοὺς προφητεύοντας,
καὶ ἐρεῖς τοῖς προφήταις τοῖς προφητεύουσιν ἀπὸ καρδίας αὐτῶν,
καὶ προφητεύσεις, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἀκούσατε λόγον Κυρίου.
Τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· οὐαὶ τοῖς προφητεύουσιν ἀπὸ καρδίας 3
αὐτῶν, τοῖς πορευομένοις ἀπὸ τοῦ πνεύματος αὐτῶν, καὶ τὸ καθό-
λου μὴ βλέπουσιν. Οἱ προφῆταί σου Ἰσραὴλ ὡσεὶ ἀλώπεκες ἐν ταῖς 4
ἐρήμοις· οὐκ ἔστησαν ἐν στερεώματι· καὶ συνήγαγον ποίμνια καὶ 5
ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ· οὐκ ἀνέστησαν οἱ λέγοντες ἐν ἡμέρᾳ
Κυρίου, βλέποντες ψευδῆ, μαντευόμενοι μάταια, οἱ λέγοντες· τάδε 6

λέγει Κύριος, καὶ ὁ Κύριος οὐκ ἀπέσταλκεν αὐτούς, καὶ ἤρξαντο
7 τοῦ ἀναστῆσαι λόγον. Οὐχὶ ὅρασιν ψευδῆ ἑωράκατε; καὶ μαντείας
ματαίας εἰρήκατε; Καὶ λέγετε, φησὶ Κύριος, καὶ ἐγὼ οὐκ ἐλά-
8 λησα. Διὰ τοῦτο εἰπὸν, τάδε λέγει Ἀδωναῒ Κύριος· ἀνθ' ὧν οἱ λόγοι
ὑμῶν ψευδεῖς, καὶ αἱ μαντεῖαι ὑμῶν μάταιαι, διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐφ'
9 ὑμᾶς, λέγει Ἀδωναῒ Κύριος, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς
προφήτας τοὺς ὁρῶντας ψευδῆ καὶ τοὺς ἀποφθεγγομένους μάταια·
ἐν παιδείᾳ τοῦ λαοῦ μου οὐκ ἔσονται, οὐδὲ ἐν γραφῇ οἴκου Ἰσραὴλ
οὐ γραφήσονται, καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσελεύσονται,
10 καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Ἀδωναῒ Κύριος. Ἀνθ' ὧν ἐπλάνησαν
τὸν λαόν μου, λέγοντες, εἰρήνη, εἰρήνη, καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη, καὶ
οὗτος οἰκοδομεῖ τὸν τοῖχον, καὶ αὐτοὶ ἀλείφουσιν αὐτὸν, πεσεῖται.
11 Εἰπὸν πρὸς τοὺς ἀλείφοντας αὐτόν· πεσεῖται, καὶ ἔσται ὑετὸς κα-
τακλύζων, καὶ δώσω λίθους πετροβόλους εἰς τοὺς ἐνδέσμους αὐτῶν,
12 καὶ πεσοῦνται, καὶ πνεῦμα ἐξαῖρον, καὶ ῥαγήσεται. Καὶ ἰδοὺ πέπτω-
κεν ὁ τοῖχος, καὶ οὐκ ἐροῦσι πρὸς ὑμᾶς· ποῦ ἐστιν ἡ ἀλοιφὴ ὑμῶν,
13 ἣν ἠλείψατε; Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Ἀδωναῒ Κύριος· καὶ ῥήξω πνοὴν
ἐξαίρουσαν μετὰ θυμοῦ, καὶ ὑετὸς κατακλύζων ἐν ὀργῇ μου ἔσται·
καὶ τοὺς λίθους τοὺς πετροβόλους ἐπάξω ἐν θυμῷ εἰς συντέλειαν,
14 καὶ κατασκάψω τὸν τοῖχον, ὃν ἠλείψατε, καὶ πεσεῖται· καὶ θήσω αὐ-
τὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἀποκαλυφθήσεται τὰ θεμέλια αὐτοῦ, καὶ πεσεῖ-
ται, καὶ συντελεσθήσεσθε μετ' ἐλέγχων, καὶ ἐπιγνώσεσθε, διότι ἐγὼ
15 Κύριος. Καὶ συντελέσω τὸν θυμόν μου ἐπὶ τὸν τοῖχον, καὶ ἐπὶ τοὺς
ἀλείφοντας αὐτὸν, καὶ πεσεῖται· καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς· οὐκ ἔστιν ὁ
16 τοῖχος, οὐδὲ οἱ ἀλείφοντες αὐτὸν προφῆται τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ προ-
φητεύοντες ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ὁρῶντες αὐτῇ εἰρήνην, καὶ οὐκ
17 ἔστιν εἰρήνη, λέγει Ἀδωναῒ Κύριος. Καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, στήρι-
σον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰς θυγατέρας τοῦ λαοῦ σου, τὰς προφη-
18 τευούσας ἀπὸ καρδίας αὐτῶν, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὰς, καὶ ἐρεῖς
(πρὸς αὐτάς·) τάδε λέγει Ἀδωναῒ Κύριος· οὐαὶ ταῖς συῤῥαπτού-
σαις προσκεφάλαια ἐπὶ πάντα ἀγκῶνα χειρὸς, καὶ ποιούσαις ἐπι-
βόλαια ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν πάσης ἡλικίας, τοῦ διαστρέφειν ψυχάς·
καὶ αἱ ψυχαὶ διεστράφησαν τοῦ λαοῦ μου, καὶ ψυχὰς περιεποιοῦντο,
19 καὶ ἐβεβήλουν με πρὸς τὸν λαόν μου, ἕνεκεν δρακὸς κριθῶν, καὶ
ἕνεκεν κλασμάτων ἄρτου τοῦ ἀποκτεῖναι ψυχὰς, ἃς οὐκ ἔδει ἀποθα-
νεῖν, καὶ τοῦ περιποιήσασθαι ψυχὰς, ἃς οὐκ ἔδει ζῆν, ἐν τῷ ἀποφθέγ-

γεσθαι ὑμᾶς λαῷ εἰσακούοντι μάταια ἀποφθέγματα. Διὰ τοῦτο τάδε 20
λέγει Κύριος Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια ὑμῶν, ἐφ' ἃ ὑ-
μεῖς συστρέφετε ἐκεῖ ψυχάς· καὶ διαῤῥήξω αὐτὰ ἀπὸ τῶν βραχιό-
νων ὑμῶν, καὶ ἐξαποστελῶ τὰς ψυχὰς, ἃς ὑμεῖς ἐκστρέφετε τὰς
ψυχὰς αὐτῶν εἰς διασκορπισμὸν, καὶ διαῤῥήξω τὰ περιβόλαια ὑμῶν, 21
καὶ ῥύσομαι τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ οὐκέτι ἔσονται ἐν
χερσὶν ὑμῶν εἰς συστροφήν· καὶ ἐπιγνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος. Ἀνθ' 22
ὧν διαστρέφετε καρδίαν δικαίου ἀδίκως· καὶ ἐγὼ οὐ διέστρεφον αὐ-
τὸν, καὶ τοῦ κατισχῦσαι χεῖρας ἀνόμου, τὸ καθόλου μὴ ἀποστρέ-
ψαι (τὸν) ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ ζῆσαι αὐτὸν, διὰ 23
τοῦτο ψευδῆ οὐ μὴ ἴδητε, καὶ μαντείαν οὐ μὴ μαντεύσησθε ἔτι· καὶ
ῥύσομαι τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ ἐπιγνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ
Κύριος.

ΚΕΦ. ΙΔ'. XIV.

ΚΑΙ ἦλθον πρός με ἄνδρες ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ, καὶ 1
ἐκάθισαν πρὸ προσώπου μου. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, 2
λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ ἄνδρες οὗτοι ἔθεντο τὰ διανοήματα αὐτῶν 3
ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν, καὶ τὴν κόλασιν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν ἔθη-
καν πρὸ προσώπου αὐτῶν· εἰ ἀποκρινόμενος ἀποκριθῶ αὐτοῖς; Διὰ 4
τοῦτο λάλησον αὐτοῖς, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Ἀδωναΐ
Κύριος· ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, ὃς ἂν θῇ τὰ δια-
νοήματα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν κόλασιν τῆς ἀδι-
κίας αὐτοῦ τάξῃ πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν προφή-
την, ἐγὼ Κύριος ἀποκριθήσομαι αὐτῷ ἐν οἷς ἐνέχεται ἡ διάνοια
αὐτοῦ, ὅπως μὴ διαστρέψωσι τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὰς καρ- 5
δίας αὐτῶν τὰς ἀπηλλοτριωμένας ἀπ' ἐμοῦ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν
αὐτῶν. Διὰ τοῦτο εἰπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ· τάδε λέγει 6
Κύριος Κύριος ὁ Θεός· ἐπιστράφητε καὶ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν ἐπι-
τηδευμάτων ὑμῶν, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν, καὶ ἐπι-
στρέψατε τὰ πρόσωπα ὑμῶν. Διότι ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴ- 7
κου Ἰσραὴλ, καὶ ἐκ τῶν προσηλύτων τῶν προσηλυτευόντων ἐν Ἰ-
σραὴλ, ὃς ἐὰν ἀπαλλοτριωθῇ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ θῇ τὰ ἐνθυμήματα αὐ-
τοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν κόλασιν τῆς ἀδικίας αὐτοῦ
τάξῃ πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν προφήτην τοῦ ἐπε-
ρωτῆσαι αὐτὸν ἐν ἐμοὶ, ἐγὼ Κύριος ἀποκριθήσομαι αὐτῷ, ἐν ᾧ ἐνέ-

8 χεται ἐν αὐτῷ. Καὶ στηριῶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον
ἐκεῖνον, καὶ θήσω αὐτὸν εἰς ἔρημον καὶ εἰς ἀφανισμὸν, καὶ ἐξαρῶ
αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου, καὶ ἐπιγνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος.
9 Καὶ ὁ προφήτης ἐὰν πλανηθῇ καὶ λαλήσῃ λόγον, ἐγὼ Κύριος ἐπλά-
νησα τὸν προφήτην ἐκεῖνον, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ᾽ αὐτὸν,
10 καὶ ἀφανιῶ αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ λήψονται
τὴν ἀδικίαν αὐτῶν· κατὰ τὸ ἀδίκημα τοῦ ἐπερωτῶντος· καὶ κατὰ
11 τὸ ἀδίκημα ὁμοίως τῷ προφήτῃ ἔσται, ὅπως μὴ πλανᾶται ἔτι ὁ
οἶκος Ἰσραὴλ ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ἵνα μὴ μιαίνωνται ἔτι ἐν πᾶσι τοῖς
παραπτώμασιν αὐτῶν, καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαὸν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι
12 αὐτοῖς εἰς Θεὸν, λέγει Ἀδωναῒ Κύριος· καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
13 πρὸς μὲ, λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου, γῆ ἐὰν ἁμάρτῃ μοι τοῦ παραπεσεῖν
παράπτωμα, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ᾽ αὐτὴν, καὶ συντρίψω ἀπ᾽
αὐτῆς στήριγμα ἄρτου, καὶ ἐξαποστελῶ ἐπ᾽ αὐτὴν λιμὸν, καὶ ἐξαρῶ
14 ἀπ᾽ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνη. Καὶ ἐὰν ὦσιν οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗ-
τοι ἐν μέσῳ αὐτῆς, Νῶε καὶ Δανιὴλ καὶ Ἰὼβ, οὗτοι ἐν τῇ δικαιο-
15 σύνῃ αὐτῶν σωθήσονται, λέγει Ἀδωναῒ Κύριος. Ἐὰν δὲ καὶ θηρία
πονηρὰ ἐπαγάγω ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τιμωρήσομαι αὐτὴν, καὶ ἔσται
εἰς ἀφανισμὸν, καὶ οὐκ ἔσται ὁ διοδεύων ἀπὸ προσώπου τῶν θη-
16 ρίων, καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὦσι· ζῶ ἐγὼ, λέ-
γει Κύριος, εἰ υἱοὶ καὶ θυγατέρες αὐτῶν σωθήσονται, ἀλλ᾽ ἢ αὐτοὶ
17 μόνοι σωθήσονται, ἡ δὲ γῆ ἔσται εἰς ὄλεθρον. Ἢ καὶ ἐὰν ῥομ-
φαίαν ἐπαγάγω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην, καὶ εἴπω, ῥομφαία διελθάτω
18 διὰ τῆς γῆς, καὶ ἐξαρῶ ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος, καὶ οἱ τρεῖς
ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὦσι, ζῶ ἐγὼ, λέγει Ἀδωναῒ Κύριος,
οὐ μὴ ῥύσωνται υἱοὺς ἢ θυγατέρας, ἀλλ᾽ ἢ αὐτοὶ μόνοι σωθήσον-
19 ται. Ἢ καὶ θάνατον ἐπάγω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην, καὶ ἐκχεῶ τὸν
θυμόν μου ἐπ᾽ αὐτὴν ἐν αἵματι, τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον
20 καὶ κτῆνος, καὶ Νῶε καὶ Δανιὴλ καὶ Ἰὼβ ἐν μέσῳ αὐτῆς ὦσι, ζῶ
ἐγὼ, λέγει Ἀδωναῒ Κύριος, ἐὰν υἱοὶ ἢ θυγατέρες ὑπολειφθῶσιν
αὐτοῖς, αὐτοὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν ῥύσονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν.
21 Τάδε λέγει Ἀδωναῒ Κύριος· ἐὰν δὲ καὶ τὰς τέσσαρας ἐκδικήσεις
μου τὰς πονηρὰς, ῥομφαίαν, καὶ λιμὸν, καὶ θηρία πονηρὰ, καὶ θά-
νατον ἐπαποστελῶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἐξ αὐτῆς ἄν-
22 θρωπον καὶ κτῆνος. Καὶ ἰδοὺ ὑπολελειμμένοι ἐν αὐτῇ οἱ ἀνασεσω-
σμένοι ἐξ αὐτῆς, οἳ ἐξάγουσιν υἱοὺς καὶ θυγατέρας, αὐτοὶ ἐκπο-

ρεύσονται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὄψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθυ-
μήματα αὐτῶν, καὶ μεταμεληθήσεσθε ἐπὶ τὰ κακὰ, ἃ ἐπήγαγον
ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐπήγαγον ἐπ' αὐτὴν, καὶ πα- 23
ρακαλέσουσιν ὑμᾶς, διότι ὄψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἐν-
θυμήματα αὐτῶν, καὶ ἐπιγνώσεσθε, διότι οὐ μάτην πεποίηκα
πάντα ὅσα ἐποίησα ἐν αὐτῇ, λέγει Ἀδωναῒ Κύριος.

ΚΕΦ. ΙΕ'. XV.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου, τί ἂν 1.2
γένοιτο τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐκ πάντων τῶν ξύλων τῶν κλημάτων
τῶν ὄντων ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ; Εἰ λήψονται ἐξ αὐτῆς ξύλον 3
τοῦ ποιῆσαι εἰς ἐργασίαν; εἰ λήψονται ἐξ αὐτῆς πάσσαλον τοῦ κρε-
μᾶσαι ἐπ' αὐτοῦ πᾶν σκεῦος; Πάρεξ ὃ πυρὶ δέδοται εἰς ἀνάλωσιν, 4
τὴν κατ' ἐνιαυτὸν κάθαρσιν αὐτῆς ἀναλίσκει τὸ πῦρ, καὶ ἐκλείπει
εἰς τέλος· μὴ χρήσιμον ἔσται εἰς ἐργασίαν; Οὐδὲ ἔτι αὐτοῦ ὄν- 5
τος ὁλοκλήρου οὐκ ἔσται εἰς ἐργασίαν; μὴ ὅτι ἐὰν καὶ πῦρ αὐτὸ
ἀναλώσῃ εἰς τέλος, εἰ ἔσται ἔτι εἰς ἐργασίαν. Διὰ τοῦτο εἰπὸν, 6
τάδε λέγει Ἀδωναῒ Κύριος· ὃν τρόπον τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐν
τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ, ὃ δέδωκα αὐτὸ τῷ πυρὶ εἰς ἀνάλωσιν,
οὕτως δέδωκα τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ δώσω τὸ 7
πρόσωπόν μου ἐπ' αὐτούς· ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξελεύσονται, καὶ πῦρ αὐ-
τοὺς καταφάγεται, καὶ ἐπιγνώσονται, ὅτι ἐγὼ Κύριος ἐν τῷ στη-
ρίσαι με τὸ πρόσωπόν μου ἐπ' αὐτούς. Καὶ δώσω τὴν γῆν εἰς ἀφα- 8
νισμὸν, ἀνθ' ὧν παρέπεσον παραπτώματι, λέγει Ἀδωναῒ Κύριος.

ΚΕΦ. ΙϚ'. XVI.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου, 1.2
διαμάρτυραι τῇ Ἱερουσαλὴμ τὰς ἀνομίας αὐτῆς, καὶ ἐρεῖς· τάδε 3
λέγει Ἀδωναῒ Κύριος τῇ Ἱερουσαλήμ· ἡ ῥίζα σου καὶ ἡ γένεσίς
σου ἐκ γῆς Χαναάν· ὁ πατήρ σου Ἀμοῤῥαῖος, καὶ ἡ μήτηρ σου Χετ-
ταία. Καὶ ἡ γένεσίς σου ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐτέχθης, οὐκ ἔδησας τοὺς μα- 4
στούς σου, καὶ ἐν ὕδατι οὐκ ἐλούσθης (τοῦ Χριστοῦ μου) εἰς σωτη-
ρίαν, οὐδὲ ἁλὶ ἡλίσθης, καὶ σπαργάνοις οὐκ ἐσπαργανώθης, οὐδὲ ἐ- 5
φείσατο ὁ ὀφθαλμός μου ἐπὶ σοὶ, τοῦ ποιῆσαί σοι ἓν ἐκ πάντων τού-

των, τοῦ παθεῖν τι ἐπὶ σοί· καὶ ἀπεῤῥίφης ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου
6 τῇ σκολιότητι τῆς ψυχῆς σου, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐτέχθης. Καὶ διῆλθον
ἐπὶ σὲ, καὶ ἴδον σε πεφυρμένην ἐν τῷ αἵματί σου· καὶ εἶπά σοι· ἐκ
7 τοῦ αἵματός σου ἡ ζωή σου. Καὶ πληθύνου, καθὼς ἡ ἀνατολὴ τοῦ
ἀγροῦ δέδωκά σε, καὶ ἐπληθύνθης καὶ ἐμεγαλύνθης, καὶ εἰσῆλθες
εἰς πόλεις πόλεων· οἱ μαστοί σου ἀνωρθώθησαν, καὶ ἡ θρίξ σου ἀνέ-
8 τειλε, καὶ ἦσθα γυμνὴ καὶ ἀσχημονοῦσα. Καὶ διῆλθον διὰ σοῦ
καὶ ἴδον σε· καὶ ἰδοὺ καιρός σου, ὡς καιρὸς καταλυόντων· καὶ διε-
πέτασα τὰς πτέρυγάς μου ἐπὶ σὲ, καὶ ἐκάλυψα τὴν ἀσχημοσύνην
σου, καὶ ὤμοσά σοι· καὶ εἰσῆλθον ἐν διαθήκῃ μετὰ σοῦ, λέγει Ἀδω-
9 ναὶ Κύριος· καὶ ἐγένου μοι, καὶ ἔλουσά σε ἐν ὕδατι, καὶ ἀπέπλυνα
10 τὸ αἷμά σου ἀπὸ σοῦ, καὶ ἔχρισά σε ἐν ἐλαίῳ. Καὶ ἐνέδυσά σε ποι-
κίλα, καὶ ὑπέδησά σε ὑάκινθον· καὶ ἔζωσά σε βύσσῳ, καὶ περιέβα-
11 λόν σε τριχαπτῷ, καὶ ἐκόσμησά σε κόσμῳ, καὶ περιέθηκα ψέλια
12 περὶ τὰς χεῖράς σου, καὶ κάθεμα περὶ τὸν τράχηλόν σου, καὶ ἔδω-
κα ἐνώτιον ἐπὶ τὸν μυκτῆρά σου, καὶ τροχίσκους ἐπὶ τὰ ὦτά σου,
13 καὶ στέφανον καυχήσεως ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου, καὶ ἐκοσμήθης χρυ-
σίῳ καὶ ἀργυρίῳ, καὶ τὰ περιβόλαιά σου βύσσινα, καὶ τριχαπτὰ
καὶ ποικίλα, σεμίδαλιν καὶ ἔλαιον καὶ μέλι ἔφαγες, καὶ ἐγένου
14 καλὴ σφόδρα σφόδρα, καὶ κατευθύνθης εἰς βασίλειαν· καὶ ἐξῆλθέ
σου ὄνομα ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐπὶ τῷ κάλλει σου, διότι συντετελεσμένον
ἦν ἐν εὐπρεπείᾳ ἐν τῇ ὡραιότητι, ᾗ ἔταξα ἐπὶ σὲ, λέγει Ἀδωναὶ
15 Κύριος. Καὶ κατεπεποίθεις ἐν τῷ κάλλει σου, καὶ ἐπόρνευσας ἐπὶ
τῷ ὀνόματί σου, καὶ ἐξέχεας τὴν πορνείαν σου ἐπὶ πάντα πάροδον,
16 ὃ οὐκ ἔσται· καὶ ἔλαβες ἐκ τῶν ἱματίων σου, καὶ ἐποίησας σεαυτῇ
εἴδωλα ῥαπτὰ, καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπ᾽ αὐτὰ, καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃς, οὐδ᾽
17 οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἔλαβες τὰ σκεύη τῆς καυχήσεώς σου καὶ ἐκ
τοῦ χρυσίου μου καὶ ἐκ τοῦ ἀργυρίου μου, ἐξ ὧν ἔδωκά σοι, καὶ
18 ἐποίησας σεαυτῇ εἰκόνας ἀρσενικὰς, καὶ ἐξεπόρνευσας ἐν αὐταῖς, καὶ
ἔλαβες τὸν ἱματισμὸν τὸν ποικίλον σου, καὶ περιέβαλες αὐτὰς, καὶ
τὸ ἔλαιόν μου καὶ τὸ θυμίαμά μου ἔθηκας πρὸ προσώπου αὐτῶν,
19 καὶ τοὺς ἄρτους μου, οὓς ἔδωκά σοι, σεμίδαλιν καὶ ἔλαιον καὶ μέλι
ἃ ἐψώμισά σε, καὶ ἔθηκας αὐτὰ πρὸ προσώπου αὐτῶν εἰς ὀσμὴν
20 εὐωδίας· καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, λέγει Ἀδωναὶ Κύριος, καὶ ἔλα-
βες τοὺς υἱούς σου καὶ θυγατέρας σου ἃς ἐγέννησας, καὶ ἔθυσας αὐτὰ
21 αὐτοῖς εἰς ἀνάλωσιν· ὡς μικρὰ ἐξεπόρνευσας, καὶ ἔσφαξας τὰ τέκνα

σου, καὶ ἔδωκας αὐτὰ ἐν τῷ ἀποτροπιάζεσθαί σε αὐτὰ (ἐν) αὐτοῖς.
Τοῦτο παρὰ πᾶσαν τὴν πορνείαν σου καὶ τὰ βδελύγματά σου· καὶ 22
οὐκ ἐμνήσθης τὰς ἡμέρας τῆς νηπιότητός σου, ὅτε ἦσθα γυμνὴ καὶ
ἀσχημονοῦσα, καὶ πεφυρμένη ἐν τῷ αἵματί σου ἔζησας. Καὶ ἐγέ- 23
νετο μετὰ πάσας τὰς κακίας σου, οὐαὶ οὐαί σοι, λέγει Ἀδωναΐ Κύ-
ριος. Καὶ ᾠκοδόμησας σεαυτῇ οἴκημα πορνικὸν, καὶ ἐποίησας σεαυ- 24
τῇ ἔκθεμα ἐν πάσῃ πλατείᾳ, καὶ ἐπ' ἀρχῆς πάσης ὁδοῦ ᾠκοδόμη- 25
σας τὰ πορνεῖά σου, καὶ ἐλυμήνω τὸ κάλλος σου· καὶ διήγαγες τὰ
σκέλη σου παντὶ παρόδῳ, καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου, καὶ ἐξε- 26
πόρνευσας ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Αἰγύπτου τοὺς ὁμοροῦντάς σοι τοὺς με-
γαλοσάρκους, καὶ πολλαχῶς ἐξεπόρνευσας τοῦ παροργίσαι με. Ἐὰν 27
δὲ ἐκτείνω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ, καὶ ἐξάρω τὰ νόμιμά σου, καὶ
παραδώσω σε εἰς ψυχὰς μισούντων σε, θυγατέρας ἀλλοφύλων τὰς
ἐκκλινούσας σε ἐκ τῆς ὁδοῦ σου, ἧς ἠσέβησας, καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ 28
τὰς θυγατέρας Ἀσσοὺρ, καὶ οὐδ' οὕτως ἐνεπλήσθης, καὶ ἐξεπόρνευ-
σας καὶ οὐκ ἐνεμπίπλω, καὶ ἐπλήθυνας τὴν διαθήκην σου πρὸς γῆν 29
Χαναναίων καὶ Χαλδαίων, καὶ οὐδ' ἐν τούτοις ἐνεπλήσθης. Τί δια- 30
θῶ τὴν θυγατέρα σου, λέγει Ἀδωναΐ Κύριος; ἐν τῷ ποιῆσαί σε
πάντα ταῦτα ἔργα γυναικὸς πόρνης παῤῥησιαζομένης καὶ ἐξεπόρ-
νευσας τρισσῶς ἐν ταῖς θυγατράσι σου. Καὶ τὸ πορνεῖον ᾠκοδόμη- 31
σας ἐν πάσῃ ἀρχῇ ὁδοῦ, καὶ τὴν βάσιν σου ἐποίησας ἐν πάσῃ πλα-
τείᾳ, καὶ οὐκ ἐγένου ὡς πόρνη συνάγουσα μισθώματα, ἡ γυνὴ ἡ 32
μοιχωμένη ὁμοία σοι, παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς λαμβάνουσα μισθώ-
ματα, πᾶσι τοῖς ἐκπορνεύουσιν αὐτὴν προσεδίδου μισθώματα· καὶ 33
σὺ δέδωκας μισθώματα πᾶσι τοῖς ἐρασταῖς σου, καὶ ἐφόρτιζες αὐ-
τοὺς τοῦ ἔρχεσθαι πρὸς σὲ κυκλόθεν ἐν τῇ πορνείᾳ σου, καὶ ἐγένετο 34
ἐν σοὶ ἐξεστραμμένον παρὰ τὰς γυναῖκας ἐν τῇ πορνείᾳ σου, καὶ
μετὰ σοῦ πεπορνεύκασιν, ἐν τῷ προσδιδόναι σε μισθώματα, καὶ
σοὶ μισθώματα οὐκ ἐδόθη, καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ ἐξεστραμμένα. Διὰ 35
τοῦτο, πόρνη, ἄκουε λόγον Κυρίου. Τάδε λέγει Ἀδωναΐ Κύριος· 36
ἀνθ' ὧν ἐξέχεας τὸν χαλκόν σου, καὶ ἀποκαλυφθήσεται ἡ αἰσχύνη
σου ἐν τῇ πορνείᾳ σου πρὸς τοὺς ἐραστάς σου καὶ ἐπὶ πάντα τὰ
ἐνθυμήματα τῶν ἀνομιῶν σου, καὶ ἐν τοῖς αἵμασι τῶν τέκνων σου,
ὧν ἔδωκας αὐτοῖς. Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισυνάγω πάντας τοὺς 37
ἐραστάς σου, ἐν οἷς ἐπεμίγης ἐν αὐτοῖς, καὶ πάντας οὓς ἠγάπησας,
σὺν πᾶσιν οἷς ἐμίσεις· καὶ συνάξω αὐτοὺς ἐπὶ σὲ κυκλόθεν, καὶ

ἀποκαλύψω τὰς κακίας σου πρὸς αὐτοὺς, καὶ ὄψονται πᾶσαν τὴν
38 αἰσχύνην σου, καὶ ἐκδικήσω σε ἐκδικήσει μοιχαλίδος καὶ ἐκχεούσης
αἷμα, καὶ θήσομαί σε ἐν τῷ αἵματί σου, καὶ δώσω σε εἰς αἷμα
39 θυμοῦ καὶ ζήλου. Καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ κατα-
σκάψουσι τὸ πορνεῖόν σου, καὶ καθελοῦσι τὴν βάσιν σου, καὶ ἐκδύ-
σουσί σε τὰ ἱμάτιά σου, καὶ λήψονται τὰ σκεύη τῆς καυχήσεώς
40 σου· καὶ ἀφήσουσί σε γυμνὴν, καὶ ἀσχημονοῦσαν. Καὶ ἄξουσιν ἐπὶ
σὲ ὄχλους, καὶ λιθοβολήσουσί σε ἐν λίθοις, καὶ κατασφάξουσί σε ἐν
41 τοῖς ξίφεσιν αὐτῶν. Καὶ ἐμπρήσουσι τοὺς οἴκους σου ἐν πυρὶ, καὶ
ποιήσουσιν ἐν σοὶ ἐκδικήσεις ἐνώπιον γυναικῶν πολλῶν· καὶ ἀπο-
στρέψω σε ἀπὸ τῆς πορνείας σου, καὶ μισθώματα οὐ μὴ δῷς οὐκέτι,
42 καὶ ἐπαφήσω τὸν θυμόν μου ἐπὶ σὲ, καὶ ἐξαρθήσεται ὁ ζῆλός μου
43 ἐκ σοῦ· καὶ ἀναπαύσομαι, καὶ οὐ μὴ μεριμνήσω οὐκέτι, ἀνθ᾽ ὧν
οὐκ ἐμνήσθης τὴν ἡμέραν τῆς νηπιότητός σου, καὶ ἐλύπεις με ἐν
πᾶσι τούτοις· καὶ ἐγὼ ἰδοὺ τὰς ὁδούς σου εἰς κεφαλήν σου δέδωκα,
λέγει Ἀδωναῒ Κύριος· καὶ οὕτως ἐποίησας τὴν ἀσέβειάν σου ἐπὶ
44 πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου. Ταῦτά ἐστι πάντα ὅσα εἶπαν κατὰ σοῦ
45 ἐν παραβολῇ, λέγοντες, καθὼς ἡ μήτηρ θυγάτηρ. Καὶ ἡ θυγάτηρ
τῆς μητρός σου σὺ εἶ, ἡ ἀπωσαμένη τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ τὰ τέκνα
αὐτῆς, καὶ αἱ ἀδελφαί σου τῶν ἀδελφῶν αἱ ἀπωσάμεναι τοὺς ἄνδρας
αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν· ἡ μήτηρ ὑμῶν Χετταία, καὶ ὁ πατὴρ
46 ὑμῶν Ἀμοῤῥαῖος. Ἡ ἀδελφὴ ὑμῶν ἡ πρεσβυτέρα Σαμάρεια αὐτὴ
καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, ἡ κατοικοῦσα ἐξ εὐωνύμων σου· καὶ ἡ ἀ-
δελφή σου ἡ νεωτέρα σου, ἡ κατοικοῦσα ἐκ δεξιῶν σου Σόδομα καὶ
47 αἱ θυγατέρες αὐτῆς. Καὶ οὐδ᾽ ὡς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐπορεύθης,
οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐποίησας παρὰ μικρὸν, καὶ ὑπέρ-
48 κειται αὐτὰς παρὰ μικρὸν ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ζῶ ἐγὼ, λέ-
γει Ἀδωναῒ Κύριος, εἰ πεποίηκε Σόδομα ἡ ἀδελφή σου αὕτη καὶ αἱ
θυγατέρες αὐτῆς, ὃν τρόπον πεποίηκας σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σου.
49 Πλὴν τοῦτο τὸ ἀνόμημα Σοδόμων τῆς ἀδελφῆς σου ὑπερηφανία,
ἐν πλησμονῇ ἄρτων καὶ ἐν εὐθηνίᾳ οἴνου ἐσπατάλων αὕτη καὶ αἱ
θυγατέρες αὐτῆς· τοῦτο ὑπῆρχεν αὐτῇ καὶ ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς·
50 καὶ χεῖρα πτωχοῦ καὶ πένητος οὐκ ἀντελάβοντο, καὶ ἐμεγαλαύχουν,
καὶ ἐποίησαν ἀνομήματα ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ ἐξῆρα αὐτὰς, καθὼς
51 ἴδον. Καὶ Σαμάρεια κατὰ τὰς ἡμίσεις τῶν ἁμαρτιῶν σου οὐχ
ἥμαρτε· καὶ ἐπλήθυνας τὰς ἀνομίας σου ὑπὲρ αὐτὰς, καὶ ἐδικαίω-

σας τὰς ἀδελφάς σου ἐν πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου, αἷς ἐποίησας.
Καὶ σὺ κόμισαι βάσανόν σου, ἐν ᾗ διέφθειρας τὰς ἀδελφάς σου, 52
ἐν ταῖς ἁμαρτίαις σου, αἷς ἠνόμησας ὑπὲρ αὐτὰς, καὶ ἐδικαίωσας αὐτὰς ὑπὲρ σεαυτήν· καὶ σὺ αἰσχύνθητι, καὶ λάβε τὴν ἀτιμίαν σου ἐν τῷ δικαιῶσαί σε τὰς ἀδελφάς σου. Καὶ ἀποστρέψω 53
τὰς ἀποστροφὰς αὐτῶν τὴν ἀποστροφὴν Σοδόμων καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς· καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποστροφὴν Σαμαρείας καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς, καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποστροφήν σου ἐν μέσῳ αὐτῶν, ὅπως κομίσῃ τὴν βάσανόν σου, καὶ ἀτιμωθήσῃ ἐκ 54
πάντων, ὧν ἐποίησας, ἐν τῷ σε παροργίσαι με. Καὶ ἡ ἀδελφή 55
σου Σόδομα καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἀποκατασταθήσονται, καθὼς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς· καὶ Σαμάρεια καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἀποκατασταθήσονται, καθὼς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς· καὶ σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σου ἀποκατασταθήσεσθε, καθὼς ἀπ' ἀρχῆς ἦτε. Καὶ εἰ μὴ ἦν 56
Σόδομα ἡ ἀδελφή σου εἰς ἀκοὴν ἐν τῷ στόματί σου ἐν ταῖς ἡμέραις ὑπερηφανίας σου, πρὸ τοῦ ἀποκαλυφθῆναι τὰς κακίας σου, 57
ὃν τρόπον νῦν ὄνειδος εἶ θυγατέρων Συρίας καὶ πάντων τῶν κύκλῳ αὐτῆς θυγατέρων ἀλλοφύλων τῶν περιεχουσῶν σε κύκλῳ,
τὰς ἀσεβείας σου καὶ τὰς ἀνομίας σου σὺ κόμισαι αὐτὰς, λέγει 58
Κύριος. Τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· καὶ ποιήσω ἐν σοὶ, καθὼς 59
ἐποίησας, ὡς ἠτίμασας ταῦτα τοῦ παραβῆναι τὴν διαθήκην μου,
καὶ μνησθήσομαι ἐγὼ τῆς διαθήκης μου τῆς μετὰ σοῦ ἐν ἡμέ- 60
ραις νηπιότητός σου, καὶ ἀναστήσω σοι διαθήκην αἰώνιον. Καὶ 61
μνησθήσῃ τὴν ὁδόν σου, καὶ ἀτιμασθήσῃ ἐν τῷ ἀναλαβεῖν σε τὰς ἀδελφάς σου τὰς πρεσβυτέρας σου σὺν ταῖς νεωτέραις σου, καὶ δώσω αὐτάς σοι εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ ἐκ διαθήκης σου. Καὶ 62
ἀναστήσω ἐγὼ τὴν διαθήκην μου μετὰ σοῦ, καὶ ἐπιγνώσῃ, ὅτι
ἐγὼ Κύριος, ὅπως μνησθῇς καὶ αἰσχυνθῇς, καὶ μὴ ᾖ σοι ἔτι ἀ- 63
νοῖξαι τὸ στόμα ἀπὸ προσώπου ἀτιμίας σου καὶ ἐν τῷ ἐξιλάσκεσθαί με σοὶ κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησας, λέγει Ἀδωναὶ Κύριος.

ΚΕΦ. ΙΖ'. XVII.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου, 1
διήγησαι διήγημα καὶ εἰπὸν παραβολὴν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰ- 2
σραὴλ, καὶ ἐρεῖς· τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· ὁ ἀετὸς ὁ μέγας, 3

ὁ μεγαλοπτέρυγος, ὁ μακρὸς τῇ ἐκτάσει, πλήρης ὀνύχων, ὃς ἔχει
τὸ ἥγημα εἰσελθεῖν εἰς τὸν Λίβανον, καὶ ἔλαβε τὰ ἐκλεκτὰ τῆς
4 κέδρου, τὰ ἄκρα τῆς ἁπαλότητος ἀπέκνισε, καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ
5 εἰς γῆν Χαναὰν, εἰς πόλιν τετειχισμένην ἔθετο αὐτά. Καὶ ἔλα-
βεν ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς γῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τὸ πεδίον
6 φυτὸν ἐφ' ὕδατι πολλῷ, ἐπιβλεπόμενον ἔταξεν αὐτό. Καὶ ἀνέ-
τειλε καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον εὐθηνοῦσαν καὶ μικρὰν τῷ μεγέ-
θει, τοῦ ἐπιφαίνεσθαι αὐτῇ τὰ κλήματα αὐτῆς ἐπ' αὐτήν· καὶ
αἱ ῥίζαι αὐτῆς ὑποκάτω αὐτῆς ἦσαν· καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον
μεγάλην, καὶ ἐποίησεν ἀπώρυγας, καὶ ἐξέτεινε τὴν ἀναδενδράδα
7 αὐτῆς. Καὶ ἐγένετο ἀετὸς ἕτερος μέγας, μεγαλοπτέρυγος, πο-
λὺς ὄνυξι· καὶ ἰδοὺ ἡ ἄμπελος αὕτη περιπεπλεγμένη πρὸς αὐτὸν,
καὶ αἱ ῥίζαι αὐτῆς πρὸς αὐτὸν, καὶ τὰ κλήματα αὐτῆς (καὶ) ἐ-
ξαπέστειλεν αὐτῷ, τοῦ ποτίσαι αὐτὴν σὺν τῷ βώλῳ τῆς φυτείας
8 αὐτῆς. Εἰς πεδίον καλὸν ἐφ' ὕδατι πολλῷ αὕτη πιαίνεται, τοῦ
ποιῆσαι βλαστὸν, καὶ ἐνέγκαι καρπὸν, τοῦ εἶναι εἰς ἄμπελον με-
9 γάλην. Διὰ τοῦτο εἰπόν· τάδε λέγει Ἀδωναῒ Κύριος· εἰ κατευθυ-
νεῖ, οὐχὶ αἱ ῥίζαι τῆς ἁπαλότητος αὐτῆς καὶ ὁ καρπὸς σαπήσε-
ται; καὶ ξηρανθήσεται πάντα τὰ προανατέλλοντα αὐτῆς, καὶ οὐκ
ἐν βραχίονι μεγάλῳ, οὐδὲ ἐν λαῷ πολλῷ τοῦ ἐκσπάσαι αὐτὴν ἐκ
10 ῥιζῶν αὐτῆς. Καὶ ἰδοὺ πιαίνεται· μὴ κατευθυνεῖ; οὐχὶ ἅμα τῷ
ἅψασθαι αὐτῆς ἄνεμον τὸν καύσωνα ξηρανθήσεται ξηρασίᾳ; σὺν
11 τῷ βώλῳ ἀνατολῆς αὐτῆς ξηρανθήσεται. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
12 ρίου πρὸς μὲ, λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν δὴ πρὸς τὸν οἶκον Ἰσρα-
ὴλ τὸν παραπικραίνοντα· οὐκ ἐπίστασθε τί ἐστι ταῦτα; εἰπόν·
ὅταν ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ λήψεται τὸν
βασιλέα αὐτῆς, καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς, καὶ ἄξει αὐτοὺς πρὸς
13 αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα. Καὶ λήψεται ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς βασι-
λείας, καὶ διαθήσεται πρὸς αὐτὸν διαθήκην, καὶ εἰσάξει αὐτὸν ἐν
14 ἀρᾷ, καὶ τοὺς ἡγουμένους τῆς γῆς λήψεται, τοῦ γενέσθαι εἰς βα-
σιλείαν ἀσθενῆ, τὸ καθόλου μὴ ἐπαίρεσθαι, τοῦ φυλάσσειν τὴν
15 διαθήκην αὐτοῦ, τοῦ ἱστάνειν αὐτήν. Καὶ ἀποστήσεται ἀπ' αὐ-
τοῦ, τοῦ ἐξαποστέλλειν ἀγγέλους ἑαυτοῦ εἰς Αἴγυπτον, τοῦ δοῦ-
ναι αὐτῷ ἵππους καὶ λαὸν πολύν· εἰ κατευθυνεῖ, εἰ διασωθήσεται
ὁ ποιῶν ἐναντία; καὶ παραβαίνων διαθήκην εἰ διασωθήσεται;
16 Διὰ τοῦτο ζῶ ἐγὼ, λέγει Ἀδωναῒ Κύριος, ἐὰν μὴ ἐν τῷ τόπῳ,

ᾧ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύσας αὐτὸν, ὃς ἠτίμωσε τὴν ἀράν μου, καὶ
ὃς παρέβη τὴν διαθήκην μου, μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ Βαβυλῶνος τε-
λευτήσει. Καὶ οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλῃ οὐδὲ ἐν ὄχλῳ πολλῷ, ποιή- 17
σει πρὸς αὐτὸν Φαραὼ πόλεμον ἐν χαρακοβολίᾳ καὶ ἐν οἰκοδομῇ
βελοστάσεως, τοῦ ἐξᾶραι ψυχὰς πολλάς· καὶ ἠτίμασεν ὁρκωμο- 18
σίαν τοῦ παραβῆναι διαθήκην· καὶ ἰδοὺ δέδωκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ,
καὶ πάντα ταῦτα ἐποίησεν αὐτῷ, μὴ σωθήσεται. Διὰ τοῦτο εἰπόν· 19
τάδε λέγει Ἀδωναῒ Κύριος· ζῶ ἐγὼ, ἐὰν μὴ τὴν ὁρκωμοσίαν μου, ἣν
ἠτίμωσε, καὶ τὴν διαθήκην μου, ἣν παρέβη, καὶ δώσω αὐτὴν εἰς κε-
φαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐκπετάσω ἐπ' αὐτὸν τὸ δίκτυόν μου, καὶ ἁλώσε- 20
ται ἐν τῇ περιοχῇ αὐτοῦ, καὶ ἄξω αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ διακρι-
θήσομαι μετ' αὐτοῦ ἐκεῖ τὴν ἀδικίαν αὐτοῦ, ἣν ἠδίκησεν ἐν ἐμοί·
καὶ πάσας φυγαδείας αὐτοῦ ἐν πάσῃ τῇ παρατάξει αὐτοῦ ἐν ῥομ- 21
φαίᾳ πεσοῦνται· καὶ τοὺς καταλοίπους εἰς πάντα ἄνεμον διασπερῶ,
καὶ ἐπιγνώσεσθε, διότι ἐγὼ Κύριος λελάληκα. Διὰ τοῦτο εἰπόν· 22
τάδε λέγει Κύριος· καὶ λήψομαι ἐγὼ ἐκ τῶν ἐπιλεκτῶν τῆς κέδρου
ἐκ κορυφῆς, καὶ δώσω ἀπὸ κεφαλῆς παραφυάδων αὐτῆς, καρδίας
αὐτῶν ἀποκνιῶ, καὶ καταφυτεύσω ἐγὼ ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν, καὶ κρεμά- 23
σω αὐτὸν ἐν ὄρει μετεώρῳ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ καταφυτεύσω, καὶ ἐξοί-
σει βλαστὸν, καὶ ποιήσει καρπὸν, καὶ ἔσται εἰς κέδρον μεγάλην·
καὶ ἀναπαύσεται ὑποκάτω αὐτοῦ πᾶν ὄρνεον, καὶ πᾶν πετεινὸν
ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ ἀναπαύσεται, τὰ κλήματα αὐτοῦ ἀποκατα-
σταθήσεται, καὶ γνώσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ, διότι ἐγὼ 24
Κύριος ὁ ταπεινῶν ξύλον ὑψηλὸν, καὶ ὁ ὑψῶν ξύλον ταπεινὸν, καὶ
ξηραίνων ξύλον χλωρὸν, καὶ ἀναθάλλων ξύλον ξηρὸν, ἐγὼ Κύριος
λελάληκα καὶ ποιήσω.

ΚΕΦ. ΙΗ΄. XVIII.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου, 1
τί ὑμῖν ἡ παραβολὴ αὕτη ἐπὶ τῆς γῆς ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγον- 2
τες, οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα, καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἐγομ-
φίασαν. Ζῶ ἐγὼ, λέγει Ἀδωναῒ Κύριος, ἐὰν γένηται ἔτι λεγομένη 3
ἡ παραβολὴ αὕτη ἐν τῷ Ἰσραήλ. Ὅτι πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἐμαί εἰσιν, 4
ὃν τρόπον ἡ ψυχὴ τοῦ πατρὸς, οὕτως καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ υἱοῦ, ἐμαί
εἰσιν, ἡ ψυχὴ ἡ ἁμαρτάνουσα, αὕτη ἀποθανεῖται, καὶ τοῦ φάγον-
τος τὸν ὄμφακα, αἱμωδιάσουσιν οἱ ὀδόντες αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἄνθρω- 5

6 πος ὃς ἔσται δίκαιος, ὁ ποιῶν κρῖμα καὶ δικαιοσύνην, ἐπὶ τῶν
ὀρέων οὐ φάγεται, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ οὐ μὴ ἐπάρῃ πρὸς
τὰ ἐνθυμήματα οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ
οὐ μὴ μιάνῃ, καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν ἀφέδρῳ οὖσαν οὐ προσεγγιεῖ,
7 καὶ ἄνθρωπον οὐ μὴ καταδυναστεύσῃ, ἐνεχυρασμὸν ὀφείλοντος ἀ-
ποδώσει, καὶ ἅρπαγμα οὐχ ἁρπᾶται· τὸν ἄρτον αὐτοῦ τῷ πεινῶντι
8 δώσει, καὶ γυμνὸν περιβαλεῖ ἱμάτιον, καὶ τὸ ἀργύριον αὐτοῦ ἐπὶ
τόκῳ οὐ δώσει, καὶ πλεονασμὸν οὐ λήψεται· καὶ ἐξ ἀδικίας ἀπο-
στρέψει τὴν χεῖρα αὐτοῦ, κρῖμα δίκαιον ποιήσει ἀναμέσον ἀνδρὸς,
9 καὶ ἀναμέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ τοῖς προστάγμασί μου πε-
πόρευται, καὶ δικαιώματά μου πεφύλακται, τοῦ ποιῆσαι αὐτά· δί-
10 καιός ἐστι, ζωῇ ζήσεται, λέγει Ἀδωναὶ Κύριος. Ἐὰν δὲ γεννήσῃ
11 υἱὸν λοιμὸν, ἐκχέοντα αἷμα καὶ ποιοῦντα ἁμαρτήματα, ἐν τῇ ὁδῷ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ δικαίου οὐκ ἐπορεύθη, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν
12 ὀρέων ἔφαγε, καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐμίανε, καὶ
πτωχὸν καὶ πένητα κατεδυνάστευσε, καὶ ἅρπαγμα ἥρπασε, καὶ
ἐνεχυρασμὸν οὐκ ἀπέδωκε, καὶ εἰς τὰ εἴδωλα ἔθετο τοὺς ὀφθαλ-
13 μοὺς αὐτοῦ, ἀνομίαν πεποίηκε, μετὰ τόκου ἔδωκε, καὶ πλεονα-
σμὸν ἔλαβεν· οὗτος ζωῇ οὐ ζήσεται, πάσας τὰς ἀνομίας ταύτας
14 ἐποίησε, θανάτῳ ἀποθανεῖται· τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτὸν ἔσται. Ἐὰν
δὲ γεννήσῃ υἱὸν, καὶ ἴδῃ πάσας τὰς ἁμαρτίας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
15 ἃς ἐποίησε, καὶ φοβηθῇ, καὶ μὴ ποιήσῃ κατ᾽ αὐτὰς, ἐπὶ τῶν ὀ-
ρέων οὐκ ἔφαγε, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ οὐκ ἔθετο εἰς τὰ ἐν-
θυμήματα οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ οὐκ ἐμία-
16 νε, καὶ ἄνθρωπον οὐ κατεδυνάστευσε, καὶ ἐνεχυρασμὸν οὐκ ἐνεχύ-
ρασε, καὶ ἅρπαγμα οὐχ ἥρπασε, τὸν ἄρτον αὐτοῦ τῷ πεινῶντι
17 ἔδωκε, καὶ γυμνὸν περιέβαλεν ἱμάτιον, καὶ ἀπὸ ἀδικίας ἀπέστρεψε
τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τόκον οὐδὲ πλεονασμὸν οὐχ ἔλαβε, δικαιοσύνην
ἐποίησε, καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί μου ἐπορεύθη, οὐ τελευτήσει
18 ἐν ἀδικίαις πατρὸς αὐτοῦ, ζωῇ ζήσεται. Ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ ἐὰν
θλίψει θλίψῃ, καὶ ἁρπάσῃ ἅρπαγμα, ἐναντία ἐποίησεν ἐν μέσῳ
19 τοῦ λαοῦ μου, καὶ ἀποθανεῖται ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ. Καὶ ἐρεῖτε·
τί ὅτι οὐκ ἔλαβεν ὁ υἱὸς τὴν ἀδικίαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ; ὅτι ὁ
υἱὸς δικαιοσύνην καὶ ἔλεος ἐποίησε, πάντα τὰ νόμιμά μου συ-
20 νετήρησε, καὶ ἐποίησεν αὐτὰ, ζωῇ ζήσεται. Ἡ δὲ ψυχὴ ἡ ἁ-
μαρτάνουσα, αὕτη ἀποθανεῖται· υἱὸς οὐ λήψεται τὴν ἀδικίαν

τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, οὐδὲ πατὴρ λήψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ· δικαιοσύνη δικαίου ἐπ' αὐτὸν ἔσται, καὶ ἀνομία ἀνόμου
ἐπ' αὐτὸν ἔσται. Ἐὰν δὲ ἀποστράφῃ ὁ ἄνομος ἀπὸ πασῶν τῶν 21
ἀνομιῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησε, καὶ φυλάξῃ πάσας τὰς ἐντολάς μου,
καὶ ποιήσῃ δικαιοσύνην καὶ ἔλεος, ζωῇ ζήσεται, καὶ οὐ μὴ ἀπο-
θάνῃ· πᾶσαι αἱ ἀδικίαι αὐτοῦ, ἃς ἐποίησεν, οὐ μὴ μνησθῶσιν, 22
ἀλλ' ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ ᾗ ἐποίησεν, ἐν αὐτῇ ζήσεται. Μὴ θε- 23
λήσει θελήσω τὸν θάνατον τοῦ ἀνόμου, λέγει Κύριος Κύριος, ὡς
τὸ ἀποστρέψαι αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ ζῆν αὐ-
τόν; Ἐν δὲ τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, 24
καὶ ποιῆσαι ἀδικίαν κατὰ πάσας τὰς ἀνομίας, ἃς ἐποίησεν ὁ ἄνο-
μος, καὶ ποιήσει, καὶ ζήσεται; πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ ἃς ἐ-
ποίησεν, οὐ μὴ μνησθῶσιν· ἐν τῷ παραπτώματι αὐτοῦ ᾧ παρέπεσε,
καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ αἷς ἥμαρτεν, ἐν αὐταῖς ἀποθανεῖται.
Καὶ εἴπατε· οὐ κατευθυνεῖ ἡ ὁδὸς Κυρίου· ἀκούσατε δὴ πᾶς οἶκος 25
Ἰσραήλ· μὴ ἡ ὁδός μου οὐ κατευθυνεῖ; οὐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν οὐ κατευ-
θυνεῖ; Ἐν τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, καὶ 26
ποιήσῃ παράπτωμα, καὶ ἀποθάνῃ ἐν τῷ παραπτώματι ᾧ ἐποίη-
σεν, ἐν αὐτῷ ἀποθανεῖται. Καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι ἄνομον ἀπὸ τῆς 27
ἀνομίας αὐτοῦ ἧς ἐποίησε, καὶ ποιήσῃ κρῖμα καὶ δικαιοσύνην, οὗτος
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐφύλαξε. Καὶ ἴδε, καὶ ἀπέστρεψεν ἐκ πασῶν 28
τῶν ἀσεβειῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησε, ζωῇ ζήσεται, οὐ μὴ ἀποθάνῃ.
Καὶ λέγουσιν ὁ οἶκος Ἰσραὴλ, οὐ κατορθοῖ ἡ ὁδὸς Κυρίου· μὴ ἡ 29
ὁδός μου οὐ κατορθοῖ οἶκος Ἰσραήλ; οὐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν οὐ κατορ-
θοῖ; Διὰ τοῦτο ἕκαστον κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς, οἶκος 30
Ἰσραὴλ, λέγει Ἀδωναῒ Κύριος· ἐπιστράφητε καὶ ἀποστρέψατε ἐκ
πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσονται ὑμῖν εἰς κόλασιν ἀδι-
κίας. Ἀποῤῥίψατε ἀπὸ ἑαυτῶν πάσας τὰς ἀσεβείας ὑμῶν ἃς ἠσε- 31
βήσατε εἰς ἐμὲ, καὶ ποιήσατε ἑαυτοῖς καρδίαν καινὴν καὶ πνεῦμα
καινὸν,καὶ ποιήσατε πάσας τὰς ἐντολάς μου· καὶ ἱνατί ἀποθνήσκετε
οἶκος Ἰσραήλ; λέγει Κύριος· Διότι οὐ θέλω τὸν θάνατον τοῦ 32
ἀποθνήσκοντος,λέγει Ἀδωναῒ Κύριος· καὶ ἐπιστρέψατε, καὶ ζήσατε.

ΚΕΦ. ΙΘ΄. XIX.

ΚΑΙ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε θρῆνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα τοῦ 1
Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς· τί ἡ μήτηρ σου σκύμνος, ἐν μέσῳ λεόντων ἐ- 2

3 γενήθη, καὶ ἐν μέσῳ λεόντων ἐπλήθυνε σκύμνους αὐτῆς; Καὶ ἀ-
πεπήδησεν εἷς τῶν σκύμνων αὐτῆς, λέων ἐγένετο, καὶ ἔμαθεν τοῦ
4 ἁρπάζειν ἁρπάγματα, ἀνθρώπους ἔφαγε. Καὶ ἤκουσαν κατ' αὐτοῦ
ἔθνη, ἐν τῇ διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήφθη, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐν κημῷ
5 εἰς γῆν Αἰγύπτου, καὶ ἴδεν, ὅτι ἀπῶσται ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἀπώ-
λετο ἡ ὑπόστασις αὐτῆς· καὶ ἔλαβεν ἄλλον ἐκ τῶν σκύμνων αὐ-
6 τῆς, λέοντα ἔταξεν αὐτὸν, καὶ ἀνεστρέφετο ἐν μέσῳ λεόντων,
λέων ἐγένετο, καὶ ἔμαθεν ἁρπάζειν ἁρπάγματα· ἀνθρώπους ἔφαγε,
7 καὶ ἐνέμετο ἐν τῷ θράσει αὐτοῦ, καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν ἐξερήμωσε,
καὶ ἠφάνισε γῆν, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἀπὸ φωνῆς ὠρυώματος
8 αὐτοῦ, καὶ ἔδωκαν ἐπ' αὐτὸν ἔθνη ἀπὸ χωρῶν κυκλόθεν, καὶ
ἐξεπέτασαν ἐπ' αὐτὸν τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἐν διαφθορᾷ αὐτῶν καὶ
9 συνελήφθη, καὶ ἔθεντο αὐτὸν ἐν κημῷ, καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν ἐν γα-
λεάγρᾳ πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς φυ-
λακὴν, ὅπως μὴ ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραήλ.
10 Ἡ μήτηρ σου ὡς ἄμπελος, ὡς ἄνθος ἐν ῥοᾷ ἐν ὕδατι πεφυτευ-
μένη, ὁ καρπὸς αὐτῆς καὶ ὁ βλαστὸς αὐτῆς ἐγένετο ἐξ ὕδατος
11 πολλοῦ. Καὶ ἐγένοντο αὐτῇ ῥάβδος ἰσχύος ἐπὶ φυλὴν ἡγουμένων,
καὶ ὑψώθη ἐν τῷ μεγέθει αὐτῆς ἐν μέσῳ στελεχέων· καὶ ἴδε τὸ
12 μέγεθος αὐτῆς ἐν πλήθει κλημάτων αὐτῆς, καὶ κατεκλάσθη ἐν
θυμῷ, ἐπὶ γῆν ἐρίφη, καὶ ἄνεμος ὁ καύσων ἐξήρανε τὰ ἐκλεκτὰ
αὐτῆς· ἐξεδικήθησαν καὶ ἐξηράνθη ἡ ῥάβδος ἰσχύος αὐτῆς· πῦρ
13 ἀνήλωσεν αὐτὴν, καὶ νῦν ἐφύτευσαν αὐτὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ
14 ἀνύδρῳ. Καὶ ἐξῆλθε πῦρ ἐκ ῥάβδου ἐκλεκτῶν αὐτῆς, καὶ κατέ-
φαγεν αὐτὴν, καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ ῥάβδος ἰσχύος αὐτῆς, φυλὴ εἰς
παραβολὴν θρήνου ἐστὶ, καὶ ἔσται εἰς θρῆνον.

ΚΕΦ. Κ'. XX.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ ἐν τῷ πέμπτῳ μηνὶ, τῇ δε-
κάτῃ τοῦ μηνὸς, ἦλθον ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ οἴκου
Ἰσραὴλ, ἐπερωτῆσαι τὸν Κύριον, καὶ ἐκάθισαν πρὸ προσώπου μου.
2 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός μὲ, λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου, λά-
3 λησον πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς
αὐτούς· τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· εἰ ἐπερωτῆσαί με ὑμεῖς ἔρ-
χεσθε; ζῶ ἐγὼ, εἰ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν, λέγει Ἀδωναὶ Κύριος,

εἰ ἐκδικήσω αὐτοὺς ἐκδικήσει· υἱὲ ἀνθρώπου, τὰς ἀνομίας τῶν 4
πατέρων αὐτῶν διαμάρτυραι αὐτοῖς, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· τάδε 5
λέγει Κύριος ὁ Θεός· ἀφ' ἧς ἡμέρας ᾑρέτισα τὸν οἶκον Ἰσραήλ,
καὶ ἐγνωρίσθην τῷ σπέρματι τοῦ οἴκου Ἰακὼβ, καὶ ἐγνώσθην
αὐτοῖς ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἀντελαβόμην τῇ χειρί μου αὐτῶν, λέ-
γων, ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀντελαβό- 6
μην τῇ χειρί μου αὐτῶν, τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου
εἰς τὴν γῆν, ἣν ἡτοίμασα αὐτοῖς, ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, κη-
ρίον ἐστὶ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς· ἕκα- 7
στος τὰ βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀπορριψάτω, καὶ ἐν
τοῖς ἐπιτηδεύμασιν Αἰγύπτου μὴ μιαίνεσθε, ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς
ὑμῶν. Καὶ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἠθέλησαν εἰσακοῦσαί 8
μου· ἕκαστος τὰ βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν οὐκ ἀπέρρι-
ψαν, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλιπον· καὶ εἶπον
τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτοὺς, τοῦ συντελέσαι τὴν ὀργήν
μου ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ γῆς Αἰγύπτου. Καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ 9
ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὧν αὐτοί
εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἐν οἷς ἐγνώσθην πρὸς αὐτοὺς ἐνώπιον αὐ-
τῶν, τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. Καὶ ἐξήγαγον 10
αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἤγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον,
καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰ προστάγματά μου, καὶ τὰ δικαιώματά μου 11
ἐγνώρισα αὐτοῖς, ὅσα ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος, καὶ ζήσεται ἐν
αὐτοῖς. Καὶ τὰ σάββατά μου ἔδωκα αὐτοῖς, τοῦ εἶναι εἰς ση- 12
μεῖον ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ἀναμέσον αὐτῶν, τοῦ γνῶναι αὐτοὺς,
διότι ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτούς. Καὶ εἶπα πρὸς τὸν οἶ- 13
κον τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐν τοῖς προστάγμασί μου πορεύ-
εσθε, καὶ τὰ δικαιώματά μου φυλάσσετε τοῦ ποιεῖν αὐτὰ, ἃ ποι-
ήσει αὐτὰ ἄνθρωπος, καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς. Καὶ παρεπίκρανάν
με ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐν τοῖς προστάγμασί μου οὐκ ἐ-
πορεύθησαν, καὶ τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο, ἃ ποιήσει αὐτὰ
ἄνθρωπος, καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς· καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλω-
σαν σφόδρα· καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν
τῇ ἐρήμῳ, τοῦ ἐξαναλῶσαι αὐτούς. Καὶ οὐκ ἐποίησα, ὅπως τὸ 14
ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξή-
γαγεν αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν. Καὶ ἐγὼ ἐξῆρα τὴν χεῖ- 15
ρά μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ παράπαν, τοῦ μὴ εἰσαγαγεῖν

αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, ἣν ἔδωκα αὐτοῖς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι,
16 κηρίον ἐστὶ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. Ἀνθ᾽ ὧν τὰ δικαιώματά μου
ἀπώσαντο, καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί μου οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐ-
τοῖς, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν, καὶ ὀπίσω τῶν ἐνθυμημά-
17 των καρδίας αὐτῶν ἐπορεύοντο, καὶ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμός μου ἐπ᾽
αὐτοὺς, τοῦ ἐξαλεῖψαι αὐπούς, καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτοὺς εἰς συντέ-
18 λειαν ἐν τῇ ἐμήμῳ. Καὶ εἶπα πρὸς τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ·
ἐν τοῖς νομίμοις τῶν πατέρων ὑμῶν μὴ πορεύεσθε, καὶ τὰ δικαι-
ώματα αὐτῶν μὴ φυλάσσεσθε, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν
19 μὴ συναναμίγνυσθε, καὶ μὴ μιαίνεσθε. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν·
ἐν τοῖς προστάγμασί μου πορεύεσθε, καὶ τὰ δικαιώματά μου φυ-
20 λάσσεσθε, καὶ ποιεῖτε αὐτά. Καὶ τὰ σάββατά μου ἁγιάζετε, καὶ
ἔστω εἰς σημεῖον ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ἀναμέσον ὑμῶν, τοῦ γινώ-
21 σκειν ὑμᾶς, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. Καὶ παρεπίκρανάν με,
καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί μου οὐκ ἐπορεύ-
θησαν, καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐφυλάξαντο τοῦ ποιεῖν αὐτὰ,
ἃ ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος, καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ σάβ-
βατά μου ἐβεβήλουν· καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμόν μου ἐπ᾽ αὐ-
22 τοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, τοῦ συντελέσαι τὴν ὀργήν μου ἐπ᾽ αὐτούς. Καὶ
ἐπέστρεψα τὴν χεῖρά μου, καὶ (οὐκ) ἐποίησα, ὅπως τὸ ὄνομά μου
τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξήγαγον αὐ-
23 τοὺς κατ᾽ ὀφθαλμοὺς αὐτῶν. Καὶ ἐξῆρα τὴν χεῖρά μου ἐπ᾽ αὐ-
τοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, τοῦ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ
24 τοῦ διασπεῖραι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις, ἀνθ᾽ ὧν τὰ δικαιώματά
μου οὐκ ἐποίησαν, καὶ τὰ προστάγματά μου ἀπώσαντο, καὶ τὰ
σάββατά μου ἐβεβήλουν, καὶ ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῶν πατέρων
25 αὐτῶν ἦσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν. Καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτοῖς προστάγ-
26 ματα οὐ καλὰ, καὶ δικαιώματα ἐν οἷς οὐ ζήσονται ἐν αὐτοῖς. Καὶ
μιανῶ αὐτοὺς ἐν τοῖς δόμασιν αὐτῶν, ἐν τῷ διαπορεύεσθαί με πᾶν
διανοῖγον μήτραν, ὅπως ἀφανίσω αὐτοὺς ἵνα γνῶσιν· ὅτι ἐγὼ Κύ-
27 ριος. Διὰ τοῦτο λάλησον πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, υἱὲ ἀνθρώ-
που· καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· ἕως τού-
του παρώργισάν με οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν,
28 ἐν οἷς παρέπεσαν εἰς ἐμέ. Καὶ εἰσήγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν
ἦρα τὴν χεῖρά μου τοῦ δοῦναι αὐτὴν αὐτοῖς· καὶ εἶδαν πάντα
βουνὸν ὑψηλὸν καὶ πᾶν ξύλον κατάσκιον, καὶ ἔθυσαν ἐκεῖ τοῖς

θεοῖς αὐτῶν, καὶ ἔταξαν ἐκεῖ θυμὸν δώρων αὐτῶν, καὶ ἔθεντο
ὀσμὴν εὐωδίας αὐτῶν, καὶ ἔσπεισαν ἐκεῖ τὰς σπονδὰς αὐτῶν, καὶ 29
εἶπα πρὸς αὐτούς· τί ἐστιν Ἀββαμὰ ὅτι ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ;
καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀββαμὰ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.
Διὰ τοῦτο εἰπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ· τάδε λέγει Κύριος 30
Κύριος ὁ Θεός· εἰ ἐν ταῖς ἀνομίαις τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμεῖς μιαίνε-
σθε, καὶ ὀπίσω τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν ὑμεῖς ἐκπορνεύετε· καὶ ἐν 31
ταῖς ἀπαρχαῖς τῶν δομάτων ὑμῶν, καὶ ἐν τοῖς ἀφορισμοῖς υἱῶν
ὑμῶν ἐν πυρὶ ὑμεῖς μιαίνεσθε ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν ὑμῶν ἕως
τῆς σήμερον ἡμέρας· καὶ ἐγὼ ἀποκριθῶ ὑμῖν οἶκος τοῦ Ἰσραήλ;
ζῶ ἐγὼ, λέγει Ἀδωναῒ Κύριος, εἰ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν, καὶ εἰ
ἀναβήσεται ἐπὶ τὸ πνεῦμα ὑμῶν τοῦτο, καὶ οὐκ ἔσται ὃν τρόπον 32
ὑμεῖς λέγετε· ἐσόμεθα ὡς τὰ ἔθνη, καὶ ὡς αἱ φυλαὶ τῆς γῆς,
τοῦ λατρεύειν ξύλοις καὶ λίθοις. Διὰ τοῦτο ζῶ ἐγὼ, λέγει Ἀδω- 33
ναῒ Κύριος· ἐὰν μὴ ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ,
καὶ ἐν θυμῷ κεχυμένῳ βασιλεύσω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ 34
τῶν λαῶν, καὶ εἰσδέξομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν, οὗ διεσκορπίσθη-
τε ἐν αὐταῖς ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ ἐν
θυμῷ κεχυμένῳ. Καὶ ἄξω ὑμᾶς εἰς τὴν ἔρημον τῶν λαῶν, καὶ 35
διακριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐκεῖ πρόσωπον κατὰ πρόσωπον. Ὃν 36
τρόπον διεκρίθην πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτε ἐξή-
γαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὕτως κἀγὼ κρινῶ ὑμᾶς, λέγει
Κύριος ὁ Θεός· καὶ διάξω ὑμᾶς ὑπὸ τὴν ῥάβδον μου, καὶ εἰσάξω 37
ὑμᾶς ἐν ἀριθμῷ, καὶ ἐκλέξω ἐξ ὑμῶν τοὺς ἀσεβεῖς καὶ τοὺς ἀ- 38
φεστηκότας, διότι ἐκ τῆς παροικεσίας αὐτῶν ἐξάξω αὐτοὺς, καὶ
εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσελεύσονται, καὶ ἐπιγνώσεσθε, διότι
ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Καὶ ὑμεῖς οἶκος Ἰσραήλ· Τάδε λέγει Κύ- 39
ριος Κύριος· ἕκαστος τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἐξάρατε, καὶ μετὰ
ταῦτα εἰ μὴ ὑμεῖς εἰσακούετέ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον οὐ
βεβηλώσετε οὐκέτι ἐν τοῖς δώροις ὑμῶν, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμα-
σιν ὑμῶν, διότι ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου μου, ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ, ἐ- 40
κεῖ δουλεύσουσί μοι πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος Κύριος, εἰς τέ-
λος· καὶ ἐκεῖ προσδέξομαι, καὶ ἐκεῖ ἐπισκέψομαι τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν,
καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἀφορισμῶν ὑμῶν, ἐν πᾶσι τοῖς ἁγιάσμασιν
ὑμῶν. Ἐν ὀσμῇ εὐωδίας προσδέξομαι ὑμᾶς, ἐν τῷ ἐξάγειν με ὑμᾶς ἐκ 41
τῶν λαῶν, καὶ εἰσδέξομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν, οὗ διεσκορπίσθητε ἐν

42 αὐταῖς, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν ὑμῖν κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν λαῶν. Καὶ
ἐπιγνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν με ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν
τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν ἦρα τὴν χεῖρά μου τοῦ δοῦναι αὐτὴν
43 τοῖς πατράσιν ὑμῶν. Καὶ μνησθήσεσθε ἐκεῖ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ
τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, ἐν οἷς ἐμιαίνεσθε ἐν αὐτοῖς, καὶ κόψε-
σθε τὰ πρόσωπα ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς κακίαις ὑμῶν αἷς ἐποι-
44 ήσατε, καὶ ἐπιγνώσεσθε, διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαί με
οὕτως ὑμῖν, ὅπως τὸ ὄνομά μου μὴ βεβηλωθῇ κατὰ τὰς ὁδοὺς
ὑμῶν τὰς κακὰς καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ διεφθαρ-
45 μένα, οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Ἀδωναὶ Κύριος. Καὶ ἐγένετο λόγος
46 Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν
σου ἐπὶ Θαιμὰν, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ Δαρὼμ, καὶ προφήτευσον
47 ἐπὶ δρυμὸν ἡγούμενον Ναγὲβ, καὶ ἐρεῖς τῷ δρυμῷ Ναγέβ· ἄ-
κουε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· ἰδοὺ ἐγὼ
ἀνάπτω ἐν σοὶ πῦρ, καὶ καταφάγεται ἐν σοὶ πᾶν ξύλον χλωρὸν
καὶ πᾶν ξύλον ξηρὸν, οὐ σβεσθήσεται ἡ φλὸξ ἡ ἐξαφθεῖσα, καὶ
κατακαυθήσεται ἐν αὐτῇ πᾶν πρόσωπον ἀπὸ ἀπηλιώτου ἕως βοῤ-
48 ῥᾶ. Καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα σὰρξ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ἐξέκαυσα αὐτὸ,
49 καὶ οὐ σβεσθήσεται ἔτι. Καὶ εἶπα· μηδαμῶς, Κύριε Κύριε, αὐ-
τοὶ λέγουσι πρὸς μὲ, οὐχὶ παραβολή ἐστι λεγομένη αὕτη;

ΚΕΦ. ΚΑ'. XXI.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου,
2 διὰ τοῦτο προφήτευσον, καὶ στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Ἱε-
ρουσαλὴμ, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῶν, καὶ προφητεύσεις
3 ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ·
τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ, καὶ ἐκσπάσω τὸ
ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐξολεθρεύσω ἐκ σοῦ ἄδι-
4 κον καὶ ἄνομον. Ἀνθ' ὧν ἐξολεθρεύσω ἐκ σοῦ ἄδικον καὶ ἄνο-
μον, οὕτως ἐξελεύσεται τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ
5 ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἀπὸ ἀπηλιώτου ἕως βοῤῥᾶ, καὶ ἐπιγνώσεται
πᾶσα σὰρξ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ἐξέσπασα τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ
6 κολεοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀποστρέψει οὐκέτι. Καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου,
καταστέναξον ἐν συντριβῇ ὀσφύος σου, καὶ ἐν ὀδύναις στενάξεις
7 κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν. Καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσι πρὸς σὲ, ἕνεκα τί-

νὸς σὺ στενάζεις; καὶ ἐρεῖς ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ, ὅτι ἔρχεται, καὶ θραυ-
σθήσεται πᾶσα καρδία, καὶ πᾶσαι χεῖρες παραλυθήσονται, καὶ ἐκ-
ψύξει πᾶσα σὰρξ, καὶ πᾶν πνεῦμα, καὶ πάντες μηροὶ μολυνθή-
σονται ὑγρασίᾳ· ἰδοὺ ἔρχεται, καὶ ἔσται, λέγει Κύριος ὁ Θεός·
καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου, προφή- 8
τευσον, καὶ ἐρεῖς· τάδε λέγει Ἀδωναΐ Κύριος· εἰπὸν, ῥομφαία, ῥομ- 9
φαία, ὀξύνου καὶ θυμώθητι, ὅπως σφάξῃς σφάγια, ὀξύνου, ὅπως 10
γένῃ εἰς στίλβωσιν, ἑτοίμη εἰς παράλυσιν· σφάζε, ἐξουδένει, ἀπώ-
θου πᾶν ξύλον. Καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἑτοίμην τοῦ κρατεῖν εἰς χεῖρα 11
αὐτοῦ· ἐξηκονήθη ῥομφαία, ἐστὶν ἑτοίμη τοῦ δοῦναι αὐτὴν εἰς χεῖρα
ἀποκεντοῦντος. Ἀνάκραγε, καὶ ὀλόλυξον, υἱὲ ἀνθρώπου, ὅτι αὕτη 12
ἐγένετο ἐν τῷ λαῷ μου, αὕτη ἐν πᾶσι τοῖς ἀφηγουμένοις τοῦ Ἰσ-
ραὴλ παροικήσουσιν, ἐπὶ ῥομφαίᾳ ἐγένετο ἐν τῷ λαῷ μου· διὰ
τοῦτο κρότησον ἐπὶ τὴν χεῖρά σου, ὅτι δεδικαίωται· καὶ τί εἰ καὶ 13
φυλὴ ἀπωσθῇ; οὐκ ἔσται, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ σὺ, υἱὲ ἀν- 14
θρώπου, προφήτευσον, καὶ κρότησον χεῖρα ἐπὶ χεῖρα, καὶ διπλα-
σίασον ῥομφαίαν· ἡ τρίτη ῥομφαία τραυματειῶν ἐστι, ῥομφαία
τραυματειῶν ἡ μεγάλη· καὶ ἐκστήσει αὐτοὺς, ὅπως θραυσθῇ (πᾶσα) 15
καρδία, καὶ πληθυνθῶσιν οἱ ἀσθενοῦντες ἐπὶ πᾶσαν πύλην αὐτῶν,
(καὶ) παραδέδονται εἰς σφάγια ῥομφαίας· εὖ γέγονεν εἰς σφαγὴν,
εὖ γέγονεν εἰς στίλβωσιν. Διαπορεύου, ὀξύνου ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ 16
εὐωνύμων, οὗ ἂν τὸ πρόσωπόν σου ἐξεγείρηται. Καὶ ἐγὼ δὲ κρο- 17
τήσω χεῖρά μου πρὸς χεῖρά μου, καὶ ἐναφήσω τὸν θυμόν μου ἐν
σοὶ, ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, 18
λέγων· καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, διάταξον σεαυτῷ δύο ὁδοὺς, τοῦ 19:20
εἰσελθεῖν ῥομφαίαν βασιλέως Βαβυλῶνος, ἐκ χώρας μιᾶς ἐξελεύσον-
ται αἱ δύο, καὶ χεῖρα ἑτοιμάσουσιν ἐπ' ἀρχῆς ὁδοῦ πόλεως, ἐπ' ἀρ-
χῆς ὁδοῦ διατάξεις, τοῦ εἰσελθεῖν ῥομφαίαν ἐπὶ Ῥαββάθ, καὶ ἐπὶ
υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν μέσῳ
αὐτῆς· διότι στήσεται βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ὁδὸν, 21
ἐπ' ἀρχῆς τῶν δύο ὁδῶν, τοῦ μαντεύσασθαι μαντείαν, τοῦ ἀνα-
βράσαι ῥαβδία, καὶ ἐπερωτῆσαι ἐν τοῖς γλυπτοῖς, καὶ ἡπατοσκο-
πήσασθαι ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. Ἐγένετο τὸ μαντεῖον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, 22
τοῦ βαλεῖν χάρακα, καὶ τοῦ διανοῖξαι στόμα ἐν βοῇ, ὑψῶσαι φω-
νὴν μετὰ κραυγῆς, τοῦ βαλεῖν χάρακα ἐπὶ τὰς πύλας αὐτῆς,
καὶ βαλεῖν χῶμα, καὶ οἰκοδομῆσαι βελοστάσεις. Καὶ αὐτὸς αὐ- 23

τοις ὡς μαντευόμενος μαντείαν ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ αὐτὸς ἀνα-
24 μιμνήσκων ἀδικίας αὐτῶν μνησθῆναι. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος Κύριος ὁ Θεός· ἀνθ' ὧν ἀνεμνήσατε τὰς ἀδικίας ὑμῶν, ἐν τῷ
ἀποκαλυφθῆναι τὰς ἀσεβείας ὑμῶν τοῦ ὁραθῆναι ἁμαρτίας ὑμῶν,
ἐν πάσαις ταῖς ἀσεβείαις ὑμῶν, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν·
25 ἀνθ' ὧν ἀνεμνήσατε, ἐν τούτοις ἁλωθήσεσθε. Καὶ σὺ βέβηλε, ἄ-
νομε, ἀφηγούμενε τοῦ Ἰσραὴλ, οὗ ἥκει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδι-
26 κίας πέρας. Τάδε λέγει Κύριος Κύριος ὁ Θεός· ἀφείλου τὴν κί-
δαριν, καὶ ἐπέθου (αὐτῇ) τὸν στέφανον, αὐτὴ οὐ τοιαύτη ἔσται· ἐ-
27 ταπείνωσας τὸ ὑψηλὸν, καὶ τὸ ταπεινὸν ὕψωσας. Ἀδικίαν, ἀδι-
κίαν, ἀδικίαν, θήσομαι αὐτὴν, οὐ τοιαύτη ἔσται, ἕως οὗ ἔλθῃ, ᾧ
28 καθήκει, καὶ παραδώσω αὐτήν. Καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευ-
σον, καὶ ἐρεῖς· Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός· πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν,
καὶ πρὸς τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν, καὶ ἐρεῖς· ῥομφαία, ῥομφαία ἑτοι-
μάζου ἐσπασμένη εἰς σφάγια, καὶ ἐσπασμένη εἰς συντέλειαν, ἐγεί-
29 ρου, ὅπως στίλβῃς ἐν τῇ ὁράσει σου τῇ ματαίᾳ, καὶ ἐν τῷ μαν-
τεύεσθαί σε ψευδῆ, τοῦ παραδοῦναί σε ἐπὶ τραχήλους τραυματιῶν
30 ἀνόμων, ὧν ἥκει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας πέρας. Ἀπόστρεφε,
μὴ καταλύσῃς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ᾧ γεγέννησαι, ἐν τῇ γῇ τῇ ἰδίᾳ
31 σου κρινῶ σε, καὶ ἐκχεῶ ἐπὶ σὲ ὀργήν μου, ἐν πυρὶ ὀργῆς μου
ἐμφυσήσω ἐπὶ σὲ, καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας ἀνδρῶν βαρβάρων
32 τεκταινόντων διαφθοράν. Ἐν πυρὶ ἔσῃ κατάβρωμα, τὸ αἷμά σου
ἔσται ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου· οὐ μὴ γένηταί σου μνεία, διότι ἐγὼ
Κύριος λελάληκα.

ΚΕΦ. ΚΒ'. XXII.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώ-
2 που, οὐ κρινεῖς κρίσιν τὴν πόλιν τῶν αἱμάτων; καὶ παράδειξον
3 αὐτῇ πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς, καὶ ἐρεῖς· τάδε λέγει Κύριος ὁ
Θεός· ὦ πόλις ἐκχέουσα αἵματα ἐν μέσῳ αὐτῆς, τοῦ ἐλθεῖν και-
ρὸν αὐτῆς, καὶ ποιοῦσα ἐνθυμήματα καθ' αὐτῆς, τοῦ μιαίνειν αὐ-
4 τὴν ἐν τοῖς αἵμασιν αὐτῶν, οἷς ἐξέχεας· παραπέπτωκας, καὶ ἐν
τοῖς ἐνθυμήμασί σου οἷς ἐποίεις, ἐμιαίνου· καὶ ἤγγισας τὰς ἡμέ-
ρας σου, καὶ ἤγαγες καιρὸν ἐτῶν σου· διὰ τοῦτο δέδωκά σε εἰς
5 ὄνειδος τοῖς ἔθνεσι, καὶ εἰς ἐμπαιγμὸν πάσαις ταῖς χώραις ταῖς
ἐγγιζούσαις πρὸς σὲ, καὶ ταῖς μακρὰν ἀπεχούσαις ἀπὸ σοῦ, καὶ

ἐμπαίξονται ἐν σοὶ ἀκάθαρτος ἡ ὀνομαστὴ, καὶ πολλὴ ἐν ταῖς ἀ-
νομίαις. Ἰδοὺ οἱ ἀφηγούμενοι οἴκου Ἰσραὴλ, ἕκαστος πρὸς τοὺς 6
συγγενεῖς αὐτοῦ συνανεφύροντο ἐν σοὶ, ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα. Πα- 7
τέρα καὶ μητέρα ἐκακολόγουν ἐν σοὶ, καὶ πρὸς τὸν προσήλυτον
ἀνεστρέφοντο ἐν ἀδικίαις ἐν σοί· ὀρφανὸν καὶ χήραν κατεδυνά-
στευον ἐν σοί· καὶ τὰ ἅγιά μου ἐξουθένουν, καὶ τὰ σάββατά μου 8
ἐβεβήλουν ἐν σοί. Ἄνδρες λησταὶ ἦσαν ἐν σοὶ, ὅπως ἐκχέωσιν ἐν 9
σοὶ αἷμα· καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων ἤσθιον ἐν σοὶ, ἀνόσια ἐποίουν ἐν μέ-
σῳ σου. Αἰσχύνην πατρὸς ἀπεκάλυψαν ἐν σοὶ, καὶ ἐν ἀκαθαρσί- 10
αις ἀποκαθημένην ἐταπείνουν ἐν σοί. Ἕκαστος τὴν γυναῖκα τοῦ 11
πλησίον αὐτοῦ ἠνομοῦσαν, καὶ ἕκαστος τὴν νύμφην αὐτοῦ ἐμίαι-
νον ἐν ἀσεβείᾳ, καὶ ἕκαστος τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ θυγατέρα τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ ἐταπείνουν ἐν σοί. Δῶρα ἐλάμβανον ἐν σοὶ, ὅπως 12
ἐκχέωσιν αἷμα· τόκον καὶ πλεονασμὸν ἐλαμβάνοσαν ἐν σοί· καὶ
συνετελέσω συντέλειαν κακίας σου τὴν ἐν καταδυναστείᾳ σου, ὅτι
ἐμοῦ ἐπελάθου, λέγει Κύριος Κύριος. Ἐὰν δὲ πατάξω χεῖρά μου 13
πρὸς χεῖρά μου, ἐφ' οἷς συντετέλεσαι, οἷς ἐποίησας, καὶ ἐπὶ τοῖς
αἵματί σου τοῖς γεγενημένοις ἐν μέσῳ σου, εἰ ὑποστήσεται ἡ καρ- 14
δία σου; εἰ κρατήσουσιν αἱ χεῖρές σου ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς ἐγὼ ποιῶ
ἐν σοί; ἐγὼ Κύριος λελάληκα καὶ ποιήσω. Καὶ διασκορπιῶ σε ἐν 15
τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασπερῶ σε ἐν ταῖς χώραις, καὶ ἐκλείψει ἡ ἀκα-
θαρσία σου ἐκ σοῦ, καὶ κατακληρονομήσω ἐν σοὶ ἐνώπιον τῶν ἐ- 16
θνῶν, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς 17
μὲ, λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ γεγόνασί μοι ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀνα- 18
μεμιγμένοι πάντες χαλκῷ, καὶ σιδήρῳ, καὶ κασσιτέρῳ, καὶ μο-
λίβδῳ, ἐν μέσῳ καμίνου ἀργύριον ἀναμεμιγμένον ἐστί. Διὰ τοῦτο 19
εἰπὸν, τάδε λέγει Κύριος Κύριος ὁ Θεός· ἀνθ' ὧν ἐγένεσθε πάντες
εἰς σύγκρισιν μίαν, διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ εἰσδέχομαι ὑμᾶς εἰς μέ-
σον Ἱερουσαλήμ. Καθὼς εἰσδέχεται ἄργυρος, καὶ χαλκὸς, καὶ 20
σίδηρος, καὶ κασσίτερος, μόλιβδος εἰς μέσον καμίνου πυρὸς, τοῦ
ἐμφυσῆσαι εἰς αὐτὰ πῦρ τοῦ χωνεῦσαι, οὕτως εἰσδέξομαι ὑμᾶς ἐν
ὀργῇ μου καὶ ἐν τῷ θυμῷ μου, καὶ συνάξω καὶ χωνεύσω ὑμᾶς,
καὶ ἐκφυσήσω ἐφ' ὑμᾶς ἐκφύσημα ἐν πυρὶ ὀργῆς μου, καὶ χωνευθή- 21
σεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς. Ὃν τρόπον χωνεύεται ἀργύριον ἐν μέσῳ 22
καμίνου, οὕτως χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἐπιγνώσεσθε,
διότι ἐγὼ Κύριος ἐξέχεα τὸν θυμόν μου ἐφ' ὑμᾶς. Καὶ ἐγένετο λό- 23

24 γος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν αὐτῇ· σὺ εἶ γῆ
25 οὐ βρεχομένη, οὐδὲ ὑετὸς ἐγένετο σοὶ ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς. Οἱ ἀφηγού-
μενοι αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λέοντες ἐρευγόμενοι ἁρπάζοντες
ἁρπάγματα, ψυχὰς κατεσθίοντες, ἐδυνάστευσαν ἐν δυναστείᾳ, καὶ
26 τιμὰς λαμβάνοντες· καὶ χῆραί σου ἐπληθύνθησαν ἐν μέσῳ σου, καὶ
οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἠθέτησαν τὸν νόμον μου, καὶ ἐβεβήλουν τὰ ἅγιά
μου· ἀναμέσον ἁγίου καὶ βεβήλου οὐ διέστελλον, καὶ ἀναμέσον ἀ-
καθάρτου καὶ τοῦ καθαροῦ οὐ διέστελλον, καὶ ἀπὸ τῶν σαββά-
των μου παρεκάλυπτον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ ἐβεβηλούμην
27 ἐν μέσῳ αὐτῶν. Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λύκοι ἁρ-
πάζοντες ἁρπάγματα, τοῦ ἐκχέαι αἷμα, ὅπως πλεονεξίᾳ πλεονε-
28 κτῶσι. Καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς οἱ ἀλείφοντες αὐτοὺς πεσοῦνται, οἱ
ὁρῶντες μάταια, μαντευόμενοι ψευδῆ, λέγοντες, τάδε λέγει Κύ-
29 ριος, καὶ Κύριος οὐκ ἐλάλησε· τὸν λαὸν τῆς γῆς ἐκπιεζοῦντες ἐν
ἀδικίᾳ καὶ διαρπάζοντες ἁρπάγματα, πτωχὸν καὶ πένητα κατα-
δυναστεύοντες, καὶ πρὸς τὸν προσήλυτον οὐκ ἀναστρεφόμενοι μετὰ
30 κρίματος. Καὶ ἐζήτουν ἐξ αὐτῶν ἄνδρα ἀναστρεφόμενον ὀρθῶς,
καὶ ἑστῶτα πρὸ προσώπου μου τὸ ὁλοσχερὲς ἐν καιρῷ τῆς ὀργῆς
31 μου, τοῦ μὴ εἰς τέλος ἐξαλεῖψαι αὐτὴν, καὶ οὐχ εὗρον. Καὶ ἐξέ-
χεα ἐπ' αὐτὴν τὸν θυμόν μου ἐν πυρὶ ὀργῆς μου, τοῦ συντελέσαι
αὐτούς· τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα, λέγει Κύριος
Κύριος.

ΚΕΦ. ΚΓ'. XXIII.

1. 2 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου
3 δύο γυναῖκες ἦσαν θυγατέρες μητρὸς μιᾶς, καὶ ἐξεπόρνευσαν ἐν Αἰ-
γύπτῳ, ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν ἐπόρνευσαν· ἐκεῖ ἔπεσον οἱ μαστοὶ αὐ-
4 τῶν, καὶ ἐκεῖ διεπαρθενεύθησαν, καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἦν Ὀολὰ
ἡ πρεσβυτέρα, καὶ Ὀολιβὰ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς, καὶ ἐγένοντό μοι, καὶ
ἔτεκον υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν, Σαμάρεια ἡ
5 Ὀολὰ, καὶ Ἱερουσαλὴμ Ὀολιβὰ, καὶ ἐξεπόρνευσεν ἡ Ὀολὰ ἀπ'
ἐμοῦ, καὶ ἐπέθετο ἐπὶ τοὺς ἐραστὰς αὐτῆς, ἐπὶ τοὺς Ἀσσυρίους
6 τοὺς ἐγγίζοντας αὐτῇ, ἐνδεδυμένους ὑακίνθινα, ἡγουμένους καὶ στρα-
τηγοὺς, νεανίσκους ἐπιλέκτους, πάντες ἱππεῖς ἱππαζόμενοι ἐφ' ἵπ-
7 πων, καὶ ἔδωκε τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐπ' αὐτούς· ἐπίλεκτοι υἱοὶ Ἀσ-
συρίων πάντες, καὶ ἐπὶ πάντας οὓς ἐπέθετο· ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυ-

μήμασιν αὐτῆς ἐμιαίνετο. Καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐξ Αἰγύπτου 8
οὐκ ἐγκατέλειπεν, ὅτι μετ' αὐτῆς ἐκοιμῶντο ἐν τῇ νεότητι αὐτῆς,
καὶ αὐτοὶ διεπαρθένευσαν αὐτὴν, καὶ ἐξέχεαν τὴν πορνείαν αὐτῶν
ἐπ' αὐτήν. Διὰ τοῦτο παρέδωκα αὐτὴν εἰς χεῖρας τῶν ἐραστῶν αὐ- 9
τῆς, εἰς χεῖρας υἱῶν Ἀσσυρίων, ἐφ' οὓς ἐπετίθετο. Αὐτοὶ ἀπεκά- 10
λυψαν τὴν αἰσχύνην αὐτῆς, υἱοὺς καὶ θυγατέρας αὐτῆς ἔλαβον,
καὶ αὐτὴν ἐν ῥομφαίᾳ ἀπέκτειναν· καὶ ἐγένετο λάλημα εἰς τὰς γυ-
ναῖκας, καὶ ἐποίησαν ἐκδικήσεις ἐν αὐτῇ εἰς τὰς θυγατέρας αὐτῆς.
Καὶ εἶδεν ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ἡ Ὀολιβὰ, καὶ διέφθειρε τὴν ἐπίθεσιν αὐ- 11
τῆς ὑπὲρ αὐτὴν, καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ὑπὲρ τὴν πορνείαν τῆς ἀ-
δελφῆς αὐτῆς. Ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἀσσυρίων ἐπέθετο ἡγουμέ- 12
νους καὶ στρατηγοὺς τοὺς ἐγγὺς αὐτῆς ἐνδεδυμένους εὐπάρυφα, ἱπ-
πεῖς ἱππαζόμενοι ἐφ' ἵππων, νεανίσκοι ἐπίλεκτοι πάντες. Καὶ εἶ- 13
δον, ὅτι μεμίανται ὁδὸς μία τῶν δύο, καὶ προσέθετο πρὸς τὴν 14
πορνείαν αὐτῆς, καὶ εἶδεν ἄνδρας ἐζωγραφημένους ἐπὶ τοῦ τοίχου,
εἰκόνας Χαλδαίων ἐζωγραφημένας, ἐν γραφίδι διεζωσμένους ποι- 15
κίλματα ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν, καὶ τιάραι βαπταὶ ἐπὶ τῶν κεφα-
λῶν αὐτῶν, ὄψις τρισσὴ πάντων, ὁμοίωμα υἱῶν Χαλδαίων, γῆς
πατρίδος αὐτῶν. Καὶ ἐπέθετο ἐπ' αὐτοὺς ἐν ὁράσει ὀφθαλμῶν αὐ- 16
τῆς· καὶ ἐξαπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς αὐτοὺς εἰς γῆν Χαλδαίων.
Καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὴν υἱοὶ Βαβυλῶνος, εἰς κοίτην καταλυόντων, καὶ 17
ἐμίαινον αὐτὴν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐμιάνθη ἐν αὐτοῖς, καὶ ἀπέ-
στη ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἀπ' αὐτῶν. Καὶ ἀπεκάλυψε τὴν πορνείαν αὐτῆς, καὶ 18
ἀπεκάλυψε τὴν αἰσχύνην αὐτῆς· καὶ ἀπέστη ἡ ψυχή μου ἀπ' αὐτῆς, ὃν
τρόπον ἀπέστη ἡ ψυχή μου ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. Καὶ ἐπλήθυνας τὴν 19
πορνείαν σου, τοῦ ἀναμνῆσαι ἡμέρας νεότητός σου, ἐν αἷς ἐπόρνευσας ἐν 20
Αἰγύπτῳ, καὶ ἐπέθου ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους, ὧν ἦσαν ὡς ὄνων αἱ σάρκες
αὐτῶν, καὶ αἰδοῖα ἵππων τὰ αἰδοῖα αὐτῶν, καὶ ἐπεσκέψω τὴν ἀνομίαν 21
νεότητός σου, ἃ ἐποίεις ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῷ καταλύματί σου, οὗ οἱ μα-
στοὶ ἔπεσαν νεότητός σου. Διὰ τοῦτο Ὀολιβὰ, τάδε λέγει Κύριος 22
Κύριος ὁ Θεὸς ἐπὶ σὲ, Ὀλιβά· ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω τοὺς ἐραστάς
σου ἐπὶ σὲ, ἀφ' ὧν ἀπέστη ἡ ψυχή σου ἀπ' αὐτῶν· καὶ ἐπάξω αὐ-
τοὺς ἐπὶ σὲ κυκλόθεν υἱοὺς Βαβυλῶνος, καὶ πάντας τοὺς Χαλδαί- 23
ους, Φακοὺκ, καὶ Σουὲ, καὶ Ὑχουὲ, καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς Ἀσ-
συρίων μετ' αὐτῶν, νεανίσκους ἐπιλέκτους, ἡγεμόνας καὶ στρατη-
γοὺς, πάντας τρισσοὺς καὶ ὀνομαστοὺς, ἱππεύοντας ἐφ' ἵππων πάν-

24 τες. Ἥξουσιν ἐπὶ σὲ ἀπὸ βοῤῥᾶ, ἅρματα καὶ τροχοὶ ἵπποι μετὰ
ὄχλου λαῶν, θυρεοὶ καὶ πέλται καὶ περικεφαλαῖαι, καὶ βαλεῖ ἐπὶ σὲ
25 προφυλακὴν κύκλῳ. Καὶ δώσω πρὸ προσώπου αὐτῶν κρῖμα, καὶ
ἐκδικήσουσί σε ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν· καὶ δώσω τὸν ζῆλόν μου ἐν
σοὶ, καὶ ποιήσουσι μετὰ σοῦ ἐν ὀργῇ θυμοῦ μου, μυκτῆρά σου καὶ
ὦτά σου ἀφελοῦσι, καὶ τοὺς καταλοίπους σου ἐν ῥομφαίᾳ κατα-
βαλοῦσιν· αὐτοὶ τοὺς υἱούς σου καὶ τὰς θυγατέρας σου λήψονται,
26 καὶ τοὺς καταλοίπους σου ἐμπρήσουσιν ἐν πυρί· καὶ ἐκδύσουσί σε
27 τὸν ἱματισμόν σου, καὶ λήψονται τὰ σκεύη τῆς καυχήσεώς σου. Καὶ
ἀποστρέψω τὰς ἀσεβείας σου ἐκ σοῦ, καὶ τὴν πορνείαν σου ἐκ γῆς
Αἰγύπτου· καὶ οὐ μὴ ἄρῃς τοὺς ὀφθαλμούς σου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ
28 Αἰγύπτου οὐ μὴ μνησθῇς οὐκέτι. Διότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος
ὁ Θεός· ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμί σε εἰς χεῖρας ὧν μισεῖς, ἀφ' ὧν ἀ-
29 πέστη ἡ ψυχή σου ἀπ' αὐτῶν. Καὶ ποιήσουσιν ἐν σοὶ ἐν μίσει, καὶ
λήψονται πάντας τοὺς πόνους σου καὶ τοὺς μόχθους σου, καὶ ἔσῃ
γυμνὴ καὶ ἀσχημονοῦσα, καὶ ἀποκαλυφθήσεται ἡ αἰσχύνη (σου)
30 πορνείας σου καὶ ἀσέβειά σου· καὶ ἡ πορνεία σου ἐποίησε ταῦτά
σοι, ἐν τῷ ἐκπορνεῦσαί σε ὀπίσω ἐθνῶν· καὶ ἐμιαίνου ἐν τοῖς ἐπι-
31 θυμήμασιν αὐτῶν. Ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀδελφῆς σου ἐπορεύθης, καὶ
32 δώσω τὸ ποτήριον αὐτῆς εἰς τὰς χεῖράς σου. Τάδε λέγει Ἀδωναῒ
Κύριος Κύριος ὁ Θεός· τὸ ποτήριον τῆς ἀδελφῆς σου πίεσαι, τὸ
βαθὺ καὶ τὸ πλατὺ, ἔσται εἰς γέλωτα καὶ εἰς μυκτηρισμὸν, τὸ
33 πλεονάζον τοῦ συντελέσαι μέθην, καὶ ἐκλύσεως πλησθήσῃ· καὶ τὸ
ποτήριον τῆς ἀδελφῆς σου Σαμαρείας ποτήριον ἀφανίας καὶ ἀφα-
34 νισμοῦ. Πίεσαι αὐτὸ, καὶ ἐκστραγγιεῖς, καὶ τὰς ἑορτὰς καὶ τὰς
νουμηνίας αὐτῆς ἀποστρέψω· διότι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύριος
35 Κύριος ὁ Θεός. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Ἀδωναῒ Κύριος· ἀνθ' ὧν
ἐπελάθου μου, καὶ ἀπέῤῥιψάς με ὀπίσω τοῦ σώματός σου, καὶ σὺ
36 λάβε τὴν ἀσέβειάν σου καὶ τὴν πορνείαν σου. Καὶ εἶπε Κύριος
πρός μέ· υἱὲ ἀνθρώπου, οὐ κρινεῖς τὴν Ὀολὰν καὶ τὴν Ὀολιβὰν,
37 καὶ ἀπαγγελεῖς αὐταῖς τὰς ἀνομίας αὐτῶν, ὅτι ἐμοιχῶντο, καὶ
αἷμα ἐν χερσὶν αὐτῶν, καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν ἐμοιχῶντο, καὶ
38 τὰ τέκνα αὐτῶν, ἃ ἐγέννησάν μοι, διῆγον αὐτοῖς δι' ἐμπύρων. Ἕως
καὶ ταῦτα ἐποίησάν μοι, καὶ ἃ ἐμίσουν, ἐποίησαν· τὰ ἅγιά μου
39 ἐμίαινον, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν, καὶ ἐν τῷ σφάζειν αὐ-
τοὺς τὰ τέκνα αὐτῶν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, καὶ εἰσεπορεύοντο εἰς

τὰ ἅγιά μου ἀφυλάκτως ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τοῦ βεβηλοῦν αὐτά·
καὶ ὅτι οὕτως ἐποίουν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου, καὶ ὅτι τοῖς ἀνδράσι 40
τοῖς ἐρχομένοις μακρόθεν, οἷς ἀγγέλους ἐξαπεστέλλοσαν πρὸς αὐ-
τοὺς, καὶ ἅμα τῷ ἔρχεσθαι αὐτοὺς, εὐθὺς ἐλούου, καὶ ἐστιβίζου
τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἐκόσμου κόσμῳ, καὶ ἐκάθου ἐπὶ κλίνης 41
ἐστρωμένης, καὶ τράπεζα κεκοσμημένη πρὸ προσώπου αὐτῆς· καὶ
τὸ θυμίαμά μου καὶ τὸ ἔλαιόν μου ἐξευφραίνοντο ἐν αὐτοῖς, καὶ 42
φωνὴν ἁρμονίας ἀνεκρούοντο, καὶ πρὸς ἄνδρας ἐκ πλήθους ἀν-
θρώπων ἥκοντας οἰνωμένους ἐκ τῆς ἐρήμου· καὶ ἐδίδοσαν ψέλλια
ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ στέφανον καυχήσεως ἐπὶ τὰς κεφα-
λὰς αὐτῶν. Καὶ εἶπα, οὐκ ἐν τούτοις μοιχῶνται; ἔργα γυναικὸς 43
πόρνης ἐποίεις, καὶ αὐτὴ ἐξεπόρνευσε; Καὶ εἰσπορεύοντο πρὸς αὐ- 44
τὴν, ὃν τρόπον εἰσεπορεύοντο πρὸς γυναῖκα πόρνην, οὕτως εἰσε-
πορεύοντο πρὸς Ὀολὰν, καὶ πρὸς Ὀολιβὰν, τοῦ ποιῆσαι ἀνομίαν.
Καὶ ἄνδρες δίκαιοι, αὐτοὶ καὶ ἐκδικήσουσιν αὐτὰς ἐκδικήσει μοι- 45
χαλίδος, καὶ ἐκδικήσει αἵματος, ὅτι μοιχαλίδες εἰσὶ, καὶ αἷμα ἐν
χερσὶν αὐτῶν. Τάδε λέγει Ἀδωναῒ Κύριος· ἀνάγαγε ἐπ᾿ αὐτὰς 46
ὄχλον, καὶ δὸς ἐν αὐταῖς ταραχὴν καὶ διαρπαγὴν, καὶ λιθοβόλη- 47
σον ἐπ᾿ αὐτὰς λίθοις ὄχλων, καὶ κατακέντησον αὐτὰς ἐν τοῖς
ξίφεσιν αὐτῶν· υἱοὺς αὐτῶν καὶ θυγατέρας αὐτῶν ἀποκτενοῦσι
καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν ἐν πυρὶ ἐμπυριοῦσι, καὶ ἀποστρέψω ἀσέ- 48
βειαν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ παιδευθήσονται πᾶσαι αἱ γυναῖκες, καὶ
οὐ μὴ ποιήσουσι κατὰ τὰς ἀσεβείας αὐτῶν. Καὶ δοθήσεται ἡ 49
ἀσέβεια ὑμῶν ἐφ᾿ ὑμᾶς, καὶ τὰς ἁμαρτίας τῶν ἐνθυμημάτων ὑ-
μῶν λήψεσθε, καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

ΚΕΦ. ΚΔ΄. XXIV.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ, ἐν 1
τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ, δεκάτῃ τοῦ μηνὸς, λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου, 2
γράψον σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἀφ᾿ ἧς ἀπη-
ρείσατο βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας
τῆς σήμερον. Καὶ εἰπὸν ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα πα- 3
ραβολὴν, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Ἀδωναῒ Κύριος· ἐ-
πίστησον τὸν λέβητα, καὶ ἔκχεον εἰς αὐτὸν ὕδωρ, καὶ ἔμβαλε 4
εἰς αὐτὸν τὰ διχοτομήματα, πᾶν διχοτόμημα καλὸν, καὶ σκέλος

5 καὶ ὦμον ἐκσεσαρκισμένα ἐκ τῶν ὀστέων αὐτῶν, ἐξ ἐπιλέκτων
κτηνῶν εἰλημμένα· καὶ ὑπόκαιε τὰ ὀστᾶ ὑποκάτω αὐτῶν, ἔζεσε
6 καὶ ἐξέζεσε, καὶ ἡψήθη τὰ ὀστᾶ αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς. Διὰ τοῦτο
τάδε λέγει Ἀδωναῒ Κύριος· ὦ πόλις αἱμάτων λέβης, ἐν ᾧ ἐστιν
ἰὸς ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ ἰὸς ἐν αὐτῷ οὐκ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῆς, κατὰ μέ-
7 λος αὐτῆς ἐξήνεγκεν, οὐκ ἔπεσεν ἐπ᾽ αὐτὴν κλῆρος. Ὅτι αἷμα
αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐστιν, ἐπὶ λεωπετρίαν τέταχα αὐτό· οὐκ ἐκ-
8 κέχυκα αὐτὸ ἐπὶ τὴν γῆν, τοῦ καλύψαι ἐπ᾽ αὐτὸ γῆν, τοῦ ἀνα-
βῆναι θυμὸν εἰς ἐκδίκησιν ἐκδικηθῆναι· δέδωκα τὸ αἷμα αὐτῆς ἐπὶ
9 λεωπετρίαν, τοῦ μὴ καλύψαι αὐτό. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Ἀδω-
ναῒ Κύριος· οὐαὶ πόλις τῶν αἱμάτων· κἀγὼ μεγαλυνῶ τὸν δα-
10 λὸν, καὶ πληθυνῶ τὰ ξύλα, καὶ ἐκκαύσω τὸ πῦρ, ὅπως ἐλαττωθῇ
11 ὁ ζωμὸς, καὶ ἐκτακῇ τὰ κρέα, καὶ τὰ ὀστᾶ συμφρυγήσωνται, καὶ
στῇ ἐπὶ τοὺς ἄνθρακας αὐτῆς, ἐξήφθη, ὅπως ἐκκαυθῇ, ὅπως συμ-
φρυγῇ ὁ χαλκὸς αὐτῆς, καὶ τακῇ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἡ ἀκαθαρσία
12 αὐτῆς, καὶ ἐκλίπῃ ὁ ἰὸς αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἐξ αὐτῆς πολὺς
13 ὁ ἰὸς αὐτῆς, καὶ καταισχυνθήσεται ὁ ἰὸς αὐτῆς, ἐν τῇ ἀκαθαρ-
σίᾳ σου ζέμμα, ἀνθ᾽ ὧν ἐμιάνθης σὺ, καὶ οὐκ ἐκαθαρίσθη ἀπὸ
ἀκαθαρσίας σου, καὶ τί ἔσται ἐὰν μὴ καθαρισθῇς ἔτι, ἕως οὗ ἐμ-
14 πλήσω τὸν θυμόν μου ἐν σοί. Ἐγὼ Κύριος λελάληκα, καὶ ἥξει,
καὶ ποιήσω, οὐ διαστελῶ, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· κατὰ τὰς ὁδούς σου,
καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά σου κρινῶ σε, λέγει Ἀδωναῒ Κύριος.
Διὰ τοῦτο ἐγὼ κρινῶ σε κατὰ τὰ αἵματά σου, καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμή-
ματά σου κρινῶ σε, ἡ ἀκάθαρτος, ἡ ὀνομαστὴ, καὶ πολλὴ, τοῦ
15 παραπικραίνειν. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· υἱὲ
16 ἀνθρώπου, ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω ἐκ σοῦ, τὰ ἐπιθυμήματα ὀφθαλ-
μῶν σου ἐν παρατάξει, οὐ μὴ κοπῇς, οὐδ᾽ οὐ μὴ κλαυθῇς, οὐδὲ μὴ
17 ἔλθῃ σοι δάκρυα. Στεναγμὸς αἵματος, ὀσφύος πένθους ἔσται αὕτη·
οὐκ ἔσται τὸ τρίχωμά σου συμπεπλεγμένον ἐπὶ σὲ, καὶ τὰ ὑπο-
δήματά σου ἐν τοῖς ποσί σου, οὐ μὴ παρακληθῇς ἐν χείλεσιν αὐ-
18 τῶν, καὶ ἄρτον ἀνδρῶν οὐ μὴ φάγῃς. Καὶ ἐλάλησα πρὸς τὸν
λαὸν τοπρωῒ, ὃν τρόπον ἐνετείλατό μοι, καὶ ἀπέθανεν ἡ γυνή μου
19 ἑσπέρας, καὶ ἐποίησα τοπρωῒ καθὼς ἐπετάγη μοι. Καὶ εἶπε πρὸς
20 μὲ ὁ λαός· οὐκ ἀπαγγέλεις ἡμῖν, τί ἐστι ταῦτα ἃ σὺ ποιεῖς; Καὶ
21 εἶπα πρὸς αὐτούς· λόγος Κυρίου ἐγένετο πρὸς μὲ, λέγων· εἰπὸν
πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ· τάδε λέγει Κύριος Κύριος ὁ Θεός· ἰδοὺ

ἐγὼ βεβηλῶ τὰ ἅγιά μου, φρύαγμα ἰσχύος ὑμῶν, ἐπιθυμήματα
ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ ὑπὲρ ὧν φείδονται αἱ ψυχαὶ ὑμῶν· καὶ οἱ
υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν οὓς ἐγκατελίπετε, ἐν ῥομφαίᾳ
πεσοῦνται, καὶ ποιήσετε ὃν τρόπον ἐποίησα· ἀπὸ στόματος αὐτῶν 22
οὐ μὴ παρακληθήσεσθε, καὶ ἄρτον ἀνδρῶν οὐ μὴ φάγησθε, καὶ 23
αἱ κόμαι ὑμῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν
ἐν τοῖς ποσὶν ὑμῶν· οὐ μὴ κόψησθε, οὔτε μὴ κλαύσητε, καὶ ἐν-
τακήσεσθε ἐν ταῖς ἀδικίαις ὑμῶν, καὶ παρακαλέσετε ἕκαστος τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ. Καὶ ἔσται Ἰεζεκιὴλ ὑμῖν εἰς τέρας, κατὰ πάντα 24
ὅσα ἐποίησα, ποιήσετε, ὅταν ἔλθῃ ταῦτα, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι
ἐγὼ Ἀδωναὶ Κύριος. Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, οὐχὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ 25
ὅταν λαμβάνω τὴν ἰσχὺν αὐτῶν παρ' αὐτῶν, τὴν ἔπαρσιν τῆς
καυχήσεως αὐτῶν, τὰ ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ τὴν
ἔπαρσιν τῆς ψυχῆς αὐτῶν, υἱοὺς αὐτῶν καὶ θυγατέρας αὐτῶν, ἐν 26
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἥξει ὁ ἀνασωζόμενος πρὸς σὲ, τοῦ ἀναγγεῖλαί σοι
εἰς τὰ ὦτά σου. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διανοιχθήσεται τὸ στόμα 27
σου πρὸς τὸν ἀνασωζόμενον, καὶ λαλήσεις, καὶ οὐ μὴ ἀποκωφω-
θῇς οὐκέτι, καὶ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς τέρας, καὶ ἐπιγνώσονται διότι
ἐγὼ Κύριος.

ΚΕΦ. ΚΕ'. XXV.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου, 1.2
στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν, καὶ προφή-
τευσον ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἀμμών· ἀκούσατε λόγον 3
Ἀδωναὶ Κυρίου· τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· ἀνθ' ὧν ἐπεχάρητε
ἐπὶ τὰ ἅγιά μου, ὅτι ἐβεβηλώθησαν, καὶ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ,
ὅτι ἠφανίσθη, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, ὅτι ἐπορεύθησαν ἐν αἰχ-
μαλωσίᾳ, διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι ὑμᾶς τοῖς υἱοῖς Κεδὲμ 4
εἰς κληρονομίαν, καὶ κατασκηνώσουσι σὺν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν ἐν
σοὶ, καὶ δώσουσιν ἐν σοὶ τὰ σκηνώματα αὐτῶν· αὐτοὶ φάγονται
τοὺς καρποὺς σου, καὶ αὐτοὶ πίονται τὴν πιότητά σου. Καὶ δώσω 5
τὴν πόλιν τοῦ Ἀμμὼν εἰς νομὰς καμήλων, καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμ-
μὼν εἰς νομὴν προβάτων, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.
Διότι τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός· ἀνθ' ὧν ἐκρότησας τὴν χεῖρά 6
σου, καὶ ἐπεψόφησας τῷ ποδί σου, καὶ ἐπέχαρας ἐκ ψυχῆς σου
ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά 7

μου ἐπὶ σε, καὶ δώσω σε εἰς διαρπαγὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐξολε-
θρεύσω σε ἐκ τῶν λαῶν, καὶ ἀπολῶ σε ἐκ τῶν χωρῶν ἀπωλείᾳ,
8 καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ Κύριος. Τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· ἀνθ' ὧν
εἶπε Μωὰβ καὶ Σηεὶρ, ἰδοὺ, ὃν τρόπον πάντα τὰ ἔθνη, ὁ οἶκος Ἰσ-
9 ραὴλ καὶ Ἰούδα, διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραλύω τὸν ὦμον Μωὰβ ἀπὸ
τῶν πόλεων, ἀπὸ πόλεων ἀκρωτηρίων αὐτοῦ, ἐκλεκτὴν γῆν, οἶ-
10 κον Ἰασιμοὺθ ἐπάνω πηγῆς πόλεως παραθαλασσίας, τοὺς υἱοὺς
Κεδὲμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν δέδωκα αὐτῷ εἰς κληρονομίαν, ὅπως
11 μὴ γένηται μνεία τῶν υἱῶν Ἀμμὼν ἐν τοῖς ἔθνεσι. Καὶ ἐν Μωὰβ
12 ποιήσω ἐκδίκησιν, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος. Τάδε λέ-
γει Ἀδωναὶ Κύριος· ἀνθ' ὧν ἐποίησεν ἡ Ἰδουμαία ἐν τῷ ἐκδι-
κῆσαι αὐτοὺς ἐκδίκησιν εἰς τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ ἐμνησικάκησαν,
13 καὶ ἐξεδίκησαν δίκην, διὰ τοῦτο τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· καὶ
ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἐξολεθρεύσω ἐξ αὐ-
τῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος, καὶ θήσομαι αὐτὴν ἔρημον· καὶ ἐκ Θαι-
14 μὰν διωκόμενοι ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται, καὶ δώσω τὴν ἐκδίκησίν
μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐν χειρὶ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ ποιήσου-
σιν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ κατὰ τὴν ὀργήν μου καὶ κατὰ τὸν θυμόν μου,
15 καὶ ἐπιγνώσονται τὴν ἐκδίκησίν μου, λέγει Ἀδωναὶ Κύριος. Διὰ
τοῦτο τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· ἀνθ' ὧν ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυ-
λοι ἐν ἐκδικήσει, καὶ ἐξανέστησαν ἐκδίκησιν, ἐπιχαίροντες ἐκ
16 ψυχῆς τοῦ ἐξαλεῖψαι ἕως αἰῶνος, διὰ τοῦτο τάδε λέγει Ἀδω-
ναὶ Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους,
καὶ ἐξολεθρεύσω Κρῆτας, καὶ ἀπολῶ τοὺς καταλοίπους τοὺς κα-
17 τοικοῦντας τὴν παραθαλασσίαν. Καὶ ποιήσω ἐν αὐτοῖς ἐκδικήσεις
μεγάλας ἐν ἐλεγμοῖς θυμοῦ, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ Ἀδωναὶ
Κύριος, ἐν τῷ δοῦναί με τὴν ἐκδίκησίν μου ἐπ' αὐτούς.

ΚΕΦ. Κϛ'. XXVI.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἐ-
2 γένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου, ἀνθ' ὧν
εἶπε Σὸρ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, εὖγε, συνετρίβη, ἀπόλωλε τὰ ἔθνη,
3 ἐπεστράφη πρὸς μὲ, ἡ πλήρης ἠρήμωται. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει
Ἀδωναὶ Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Σὸρ, καὶ ἀνάξω ἐπὶ σὲ ἔθνη
4 πολλὰ, ὡς ἀναβαίνει ἡ θάλασσα ἐν τοῖς κύμασιν αὐτῆς. Καὶ κα-

ταβαλοῦσι τὰ τείχη Σόρ, καὶ καταβαλοῦσι τοὺς πύργους σου, καὶ
λικμήσω τὸν χοῦν αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς, καὶ δώσω αὐτὴν εἰς λεωπε-
τρίαν. Ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσται ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, ὅτι ἐγὼ 5
ἐλάλησα, λέγει Κύριος Κύριος· καὶ ἔσται εἰς προνομὴν τοῖς ἔθνεσι,
καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς αἱ ἐν τῷ πεδίῳ μαχαίρᾳ ἀναιρεθήσονται, 6
καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος. Ὅτι τάδε λέγει Ἀδωναῒ Κύριος· 7
ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ Σὸρ τὸν Ναβουχοδονόσορ (βασιλέα) βασιλέα
Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ βοῤῥᾶ, βασιλεὺς βασιλέων ἐστὶ, μεθ' ἵππων καὶ
ἁρμάτων καὶ ἱππέων καὶ συναγωγῆς πολλῶν ἐθνῶν σφόδρα. Οὗτος 8
τὰς θυγατέρας σου τὰς ἐν τῷ πεδίῳ μαχαίρᾳ ἀνελεῖ, καὶ δώσει ἐπὶ
σὲ προφυλακὴν, καὶ περιοικοδομήσει, καὶ περιποιήσει ἐπὶ σὲ κύκλῳ
σου χάρακα καὶ περίστασιν ὅπλων, καὶ τὰς λόγχας αὐτοῦ ἀπέναντί
σου δώσει. Τὰ τείχη σου, καὶ τοὺς πύργους σου καταβαλεῖ ἐν ταῖς 9
μαχαίραις αὐτοῦ. Ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἵππων αὐτοῦ καλύψει σε ὁ 10
κονιορτὸς αὐτῶν· ἀπὸ φωνῆς τῶν ἱππέων αὐτοῦ καὶ τῶν τροχῶν τῶν
ἁρμάτων αὐτοῦ σεισθήσεται τὰ τείχη σου· εἰσπορευομένου αὐτοῦ τὰς
πύλας σου, ὡς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς πόλιν ἐκ πεδίου. Ἐν ταῖς ὁπλαῖς 11
τῶν ἵππων αὐτοῦ καταπατήσουσι πάσας τὰς πλατείας σου· τὸν
λαόν σου μαχαίρᾳ ἀνελεῖ· καὶ τὴν ὑπόστασιν τῆς ἰσχύος σου ἐπὶ
τὴν γῆν κατάξει. Καὶ προνομεύσει τὴν δύναμίν σου, καὶ σκυλεύ- 12
σει τὰ ὑπάρχοντά σου, καὶ καταβαλεῖ τὰ τείχη σου, καὶ καθελεῖ
τοὺς οἴκους σου τοὺς ἐπιθυμητοὺς, καὶ τοὺς λίθους σου, καὶ τὰ
ξύλα σου, καὶ τὸν χοῦν σου εἰς μέσον τῆς θαλάσσης ἐμβαλεῖ. Καὶ 13
καταλύσει τὸ πλῆθος τῶν μουσικῶν σου, καὶ ἡ φωνὴ τῶν ψαλτη-
ρίων σου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ οὐκέτι. Καὶ δώσω σε εἰς λεωπε- 14
τρίαν, καὶ ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσῃ, οὐ μὴ οἰκοδομηθῇς ἔτι, ὅτι ἐγὼ
Κύριος ἐλάλησα, λέγει Ἀδωναῒ Κύριος. Διότι τάδε λέγει Ἀδω- 15
ναῒ Κύριος Κύριος τῇ Σόρ· οὐχὶ ἀπὸ φωνῆς τῆς πτώσεώς σου ἐν
τῷ στενάξαι τραυματίας σου· ἐν τῷ σπᾶσαι μάχαιραν ἐν μέσῳ
σου, σεισθήσονται αἱ νῆσοι; Καὶ καταβήσονται ἀπὸ τῶν θρόνων 16
αὐτῶν πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκ τῶν ἐθνῶν τῆς θαλάσσης, καὶ ἀφε-
λοῦνται τὰς μίτρας ἀπὸ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, καὶ τὸν ἱματισμὸν
τὸν ποικίλον αὐτῶν ἐκδύσονται· καὶ ἐκστάσει ἐκστήσονται, ἐπὶ
τὴν γῆν καθεδοῦνται, καὶ φοβηθήσονται τὴν ἀπώλειαν αὐτῶν, καὶ
στενάξουσιν ἐπὶ σὲ, καὶ λήψονται ἐπὶ σὲ θρῆνον, καὶ ἐροῦσι σοι· 17
πῶς ἀπώλου, καὶ κατελύθης ἐκ θαλάσσης, ἡ πόλις ἡ ἐπαινετὴ,

ἥτις ἐγενήθη ἰσχυρὰ ἐν θαλάσσῃ, αὐτὴ καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν,
18 ἡ δοῦσα τὸν φόβον αὐτῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν; Καὶ νῦν φο-
βηθήσονται αἱ νῆσοι ἀπὸ ἡμέρας πτώσεώς σου, καὶ ταραχθήσον-
19 ται αἱ νῆσοι ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀπὸ τῆς ἐξοδίας σου. Ὅτι τάδε
λέγει Κύριος Κύριος· ὅταν δῶ σε πόλιν ἠρημωμένην ὡς τὰς πό-
λεις τὰς μὴ κατοικισθησομένας, ἐν τῷ ἀναγαγεῖν με ἐπὶ σὲ τὴν
20 ἄβυσσον, καὶ κατακαλύψει σε ὕδωρ πολύ. Καὶ καταβιβῶ σε πρὸς
τοὺς καταβαίνοντας εἰς βόθρον πρὸς λαὸν αἰῶνος, καὶ κατοικιῶ
σε εἰς τὰ βάθη τῆς γῆς ὡς ἔρημον αἰώνιον μετὰ καταβαινόντων
21 εἰς βόθρον, ὅπως μὴ κατοικηθῇς, μηδὲ ἀνασταθῇς ἐπὶ γῆς ζωῆς. Ἀ-
πώλειάν σε δώσω, καὶ οὐχ ὑπάρξεις ἔτι· καὶ ζητηθήσῃ καὶ οὐχ
εὑρεθήσῃ ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει Κύριος Κύριος ὁ Θεός.

ΚΕΦ. ΚΖʹ. XXVII.

1 2 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός μὲ, λέγων· καὶ σὺ υἱὲ, ἀν-
3 θρώπου, λάβε θρῆνον ἐπὶ Σὸρ, καὶ ἐρεῖς τῇ Σὸρ τῇ κατοικούσῃ ἐπὶ
τῆς εἰσόδου τῆς θαλάσσης, τῷ ἐμπορίῳ τῶν λαῶν, ἀπὸ νήσων
πολλῶν· τάδε λέγει Ἀδωναῒ Κύριος Κύριος τῇ Σόρ· σὺ εἶπας·
4 ἐγὼ περιέθηκα ἐμαυτῇ κάλλος μου, ἐν καρδίᾳ θαλάσσης τῷ Βε-
ελεὶμ, καὶ υἱοί σου περιέθηκάν σοι κάλλος. Κέδρος ἐκ Σανεὶρ ᾠ-
5 κοδομήθη σοι, ταινίαι σανίδων κυπαρίσσου ἐκ τοῦ Λιβάνου ἐλή-
6 φθησαν, τοῦ ποιῆσαί σοι ἱστοὺς ἐλατίνους, ἐκ τῆς Βασανίτιδος
ἐποίησαν τὰς κώπας σου, τὰ ἱερά σου ἐποίησαν ἐξ ἐλέφαντος,
7 οἴκους ἀλσώδεις ἀπὸ νήσων τῶν Χεττιείμ. Βύσσος μετὰ ποικι-
λίας ἐξ Αἰγύπτου ἐγένετό σοι στρώμνη, τοῦ περιθεῖναί σοι δόξαν,
καὶ περιβαλεῖν σε ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐκ τῶν νήσων Ἐλεισαὶ,
8 καὶ περιβόλαια ἐγένετό σοι. Καὶ οἱ ἄρχοντές σου οἱ κατοικοῦν-
τες Σιδῶνα καὶ Ἀράδιοι ἐγένοντο κωπηλάται σου· οἱ σοφοί σου
9 Σὸρ οἳ ἦσαν ἐν σοὶ, οὗτοι κυβερνῆταί σου. Οἱ πρεσβύτεροι βιβλί-
ων, καὶ οἱ σοφοὶ αὐτῶν ἦσαν ἐν σοὶ, οὗτοι ἐνίσχυον τὴν βουλήν
σου· καὶ πάντα τὰ πλοῖα τῆς θαλάσσης καὶ οἱ κωπηλάται αὐτῶν
10 ἐγένοντό σοι ἐπὶ δυσμὰς δυσμῶν. Πέρσαι, καὶ Λυδοὶ, καὶ Λίβυες
ἦσαν ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄνδρες πολεμισταί σου πέλτας καὶ περι-
11 κεφαλαίας ἐκρέμασαν ἐν σοὶ, οὗτοι ἔδωκαν τὴν δόξαν σου. Υἱοὶ
Ἀραδίων καὶ ἡ δύναμίς σου ἐπὶ τῶν τειχέων σου κύκλῳ· φύλακες

ἐν τοῖς πύργοις σου ἦσαν, τὰς φαρέτρας αὐτῶν ἐκρέμασαν ἐπὶ τῶν
ὅρμων σου κύκλῳ, οὗτοι ἐτελείωσάν σου τὸ κάλλος. Καρχηδόνιοι 12
ἔμποροί σου ἀπὸ πλήθους πάσης ἰσχύος σου, ἀργύριον καὶ χρυ-
σίον καὶ χαλκὸν καὶ σίδηρον καὶ κασσίτερον καὶ μόλιβδον ἔδω-
καν τὴν ἀγοράν σου. Ἡ Ἑλλὰς, καὶ ἡ σύμπασα, καὶ τὰ παρατεί- 13
νοντα, αὐτοὶ ἐνεμπορεύονταί σοι ἐν ψυχαῖς ἀνθρώπων, καὶ σκεύη
χαλκᾶ ἔδωκαν τὴν ἐμπορίαν σου, ἐξ οἴκου Θογαρμὰ ἵππους καὶ 14
ἱππεῖς καὶ ἡμιόνους ἔδωκαν ἀγοράν σου. Υἱοὶ Ῥοδίων ἔμποροί 15
σου, ἀπὸ νήσων ἐπλήθυναν τὴν ἐμπορίαν σου ὀδόντας ἐλεφαντί-
νους, καὶ τοῖς εἰσαγομένοις ἀντεδίδους τοὺς μισθούς σου, ἀνθρώ- 16
πους ἐμπορίας σου ἀπὸ πλήθους τοῦ συμμίκτου σου, στακτὴν καὶ
ποικίλματα ἐκ Θαρσεὶς, καὶ Ῥαμὸθ, καὶ Κορχὸρ ἔδωκαν τὴν
ἀγοράν σου. Ἰούδα καὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οὗτοι ἔμποροί σου, ἐν σίτου 17
πράσει καὶ μύρων καὶ κασίας, καὶ πρῶτον μέλι καὶ ἔλαιον καὶ ῥη-
τίνην ἔδωκαν εἰς τὸν σύμμικτόν σου. Δαμασκὸς ἔμποροί σου ἐν 18
πλήθει ἔργων σου, ἐκ πλήθους πάσης δυνάμεώς σου· οἶνον ἐκ Χελ-
βὼν, καὶ ἔρια ἐκ Μιλήτου, καὶ οἶνον εἰς τὴν ἀγοράν σου ἔδω-
καν. Ἐξ Ἀσὴλ σίδηρον εἰργασμένον, σπαρτίον καὶ τροχιὰς ἔδω- 19
καν· ἐν τῷ συμμίκτῳ σου ἐστί. Δαιδὰν ἔμποροί σου, μετὰ κτη- 20
νῶν ἐκλεκτῶν εἰς ἅρματα. Ἡ Ἀραβία καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες 21
Κηδὰρ, οὗτοι ἔμποροί σου διὰ χειρός σου, καμήλους καὶ ἀμνοὺς
καὶ κριοὺς, καὶ μόσχους ἐν οἷς ἐνεμπορεύονταί σοι. Ἔμποροι Σαβὰ, 22
καὶ Ῥαγμὰ, οὗτοι ἔμποροί σου, μετὰ πρώτων πάντων ἡδυσμά-
των, καὶ λίθων χρηστῶν, καὶ χρυσίον ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου.
Χαῤῥὰν καὶ Χαναὰ καὶ Δαιδὰν αὐτοὶ ἔμποροί σου· Σαβὰ Ἀσ- 23
σοὺρ καὶ Χαρμὰν ἔμποροί σου, φέροντες ἐμπορίαν ἐν Μαχαλὶμ 24
καὶ ἐν Γαλιμὰ ὑάκινθον καὶ ποικιλίαν καὶ θησαυροὺς ἐκλεκτοὺς
δεδεμένους σχοινίοις, ἐν κυπαρισσίνοις πλοίοις (ἐν αὐτοῖς) Καρ- 25
χηδόνιοι ἔμποροί σου, Θαρσεὶς ἔμποροί σου, ἐν τῷ πλήθει, ἐν τῷ
συμμίκτῳ σου, καὶ ἐνεπλήσθης, καὶ ἐβαρύνθης σφόδρα ἐν καρδίᾳ
θαλάσσης· ἐν ὕδατι πολλῷ ἦγόν σε οἱ κωπηλάται σου, τὸ πνεῦμα 26
τοῦ νότου συνέτριψέ σε ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, ἦσαν δυνάμεις σου, 27
καὶ ὁ μισθός σου, ἐκ τῶν συμμίκτων σου, οἱ κωπηλάται σου, καὶ
οἱ κυβερνῆταί σου, καὶ οἱ σύμβουλοί σου, καὶ οἱ σύμμικτοί σου ἐκ
τῶν συμμίκτων σου, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταί σου οἱ
ἐν σοί· καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή σου ἐν μέσῳ σου πεσοῦνται ἐν καρ-

28 δίᾳ θαλάσσης· ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πτώσεώς σου πρὸς τὴν φωνὴν
29 τῆς κραυγῆς σου οἱ κυβερνῆταί σου φόβῳ φοβηθήσονται. Καὶ
καταβήσονται ἀπὸ τῶν πλοίων αὐτῶν πάντες οἱ κωπηλάται σου,
καὶ οἱ ἐπιβάται, καὶ οἱ πρωρεῖς τῆς θαλάσσης ἐπὶ τὴν γῆν στήσον-
30 ται, καὶ ἀλαλάξουσιν ἐπὶ σὲ τῇ φωνῇ αὐτῶν, καὶ κεκράξονται
πικρὸν, καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν γῆν, καὶ σποδὸν
31 ὑποστρώσονται. Καὶ φαλακρώσουσιν ἐπὶ σὲ φαλάκρωμα, καὶ περι-
ζώσονται σάκκον, καὶ κλαύσονται περὶ σοῦ ἐν πικρασμῷ ψυχῆς,
32 καὶ κοπετὸν πικρὸν (ἐκστήσονται.) Καὶ λήψονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν
ἐπὶ σὲ θρῆνον, καὶ θρήνημα ἐπὶ σοί. Τίς ὥσπερ Τύρος κατασιγη-
33 θεῖσα ἐν μέσῳ θαλάσσης· πόσον καὶ τίνα εὗρες μισθὸν ἀπὸ τῆς
θαλάσσης; ἐνέπλησας ἔθνη ἀπὸ τοῦ πλήθους σου, καὶ ἀπὸ τοῦ
πλήθους τοῦ συμμίκτου σου ἐπλούτισας πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς
34 γῆς. Νῦν συνετρίβης ἐν θαλάσσῃ, ἐν βάθει ὕδατος ὁ σύμμικτός σου,
35 καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή σου ἐν μέσῳ σου. Ἔπεσον πάντες οἱ κατοι-
κοῦντες τὰς νήσους, καὶ οἱ κωπηλάται σου ἐστύγνασαν ἐπὶ σὲ, καὶ
οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκστάσει ἐξέστησαν, καὶ ἐδάκρυσαν τῷ προ-
36 σώπῳ αὐτῶν ἐπὶ σοί. Ἔμποροι ἀπὸ ἐθνῶν ἐσύρισάν σε, ἀπώλεια
ἐγένου, καὶ οὐκέτι ἔσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

ΚΕΦ ΚΗ΄. XXVIII.

1.2 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου,
εἰπὸν τῷ ἄρχοντι Τύρου· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός· ἀνθ' ὧν ὑ-
ψώθη σου ἡ καρδία, καὶ εἶπας Θεός εἰμι ἐγὼ, κατοικίαν Θεοῦ κα-
τῴκησα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος καὶ οὐ Θεὸς, καὶ
3 ἔδωκας τὴν καρδίαν σου ὡς καρδίαν Θεοῦ, μὴ σοφώτερος εἶ σὺ
τοῦ Δανιήλ; (ἢ) σοφοὶ οὐκ ἐπαίδευσάν σε ἐν τῇ ἐπιστήμῃ αὐτῶν;
4 Μὴ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ σου ἢ ἐν τῇ φρονήσει σου ἐποίησας σεαυτῷ
δύναμιν, καὶ ἐποίησας χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐν τοῖς θησαυροῖς
5 σου; Ἢ ἐν τῇ πολλῇ ἐπιστήμῃ σου καὶ ἐμπορίᾳ σου ἐπλήθυνας
6 δύναμίν σου, ὑψώθη ἡ καρδία σου ἐν τῇ δυνάμει σου. Διὰ τοῦτο
τάδε λέγει Κύριος Κύριος ὁ Θεός· ἀνθ' ὧν ἔδωκας τὴν καρδίαν
7 σου ὡς καρδίαν Θεοῦ, ἀντὶ τούτου ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ ἀλ-
λοτρίους λοιμοὺς ἀπὸ ἐθνῶν, καὶ ἐκκενώσουσι τὰς μαχαίρας αὐ-
τῶν ἐπὶ σὲ, καὶ ἐπὶ τὸ κάλλος τῆς ἐπιστήμης σου, καὶ στρώσουσι
8 τὸ κάλλος σου εἰς ἀπώλειαν, καὶ καταβιβάσουσί σε, καὶ ἀποθανῇ

θανάτῳ τραυματιῶν ἐν καρδίᾳ θαλάσσης. Μὴ λέγων ἐρεῖς, Θεός 9
εἰμι ἐγὼ ἐνώπιον τῶν ἀναιρούντων σε; σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος, καὶ
οὐ Θεὸς ἐν πλήθει τραυματιζόντων σε. Θανάτοις ἀπεριτμήτων 10
ἀπολῇ ἐν χερσὶν ἀλλοτρίων, ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύριος. Καὶ 11
ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε θρῆ- 12
νον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα Τύρου, καὶ εἰπὸν αὐτῷ· τάδε λέγει Ἀδωναῒ
Κύριος· σὺ εἶ ἀποσφράγισμα ὁμοιώσεως πλήρης σοφίας, καὶ στέ-
φανος κάλλους ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ παραδείσου τοῦ Θεοῦ ἐγενήθης· 13
πάντα λίθον χρηστὸν ἐνδέδεσαι, σάρδιον τοπάζιον, καὶ σμάραγ-
δον καὶ ἄνθρακα, καὶ σάπφειρον καὶ ἴασπιν, καὶ ἀργύριον καὶ χρυ-
σίον, καὶ λιγύριον καὶ ἀχάτην, καὶ ἀμέθυστον καὶ χρυσόλιθον,
καὶ βηρύλλιον καὶ ὀνύχιον, καὶ χρυσίου ἐνέπλησας τοὺς θησαυ-
ρούς σου καὶ τὰς ἀποθήκας σου ἐν σοί. Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκτίσθης 14
σὺ, ἡτοίμασαν μετὰ τοῦ Χερούβ κεχρισμένου τοῦ κατασκηνοῦν-
τος· καὶ ἔθηκά σε ἐν ὄρει ἁγίῳ Θεοῦ, ἐγενήθης ἐν μέσῳ λίθων
πυρίνων, ἐγενήθης ἄμωμος σὺ ἐν ταῖς ἡμέραις σου, ἀφ' ἧς ἡμέ- 15
ρας σὺ ἐκτίσθης ἕως ἡμέρας εὑρέθη τὰ ἀδικήματά σου ἐν σοί. Ἀπὸ 16
πλήθους τῆς ἐμπορίας σου ἔπλησας τὰ ταμιεῖά σου ἀνομίας, καὶ
ἥμαρτες καὶ ἐτραυματίσθης ἀπὸ ὄρους τοῦ Θεοῦ· καὶ ἤγαγέ σε τὸ
Χερούβ τὸ συσκιάζον ἐκ μέσου λίθων πυρίνων. Ὑψώθη ἡ καρδία 17
σου ἐπὶ τῷ κάλλει σου, διεφθάρη ἡ ἐπιστήμη σου μετὰ τοῦ κάλ-
λους σου· διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν σου ἐπὶ τὴν γῆν ἔριψά σε,
ἐναντίον βασιλέων ἔδωκά σε παραδειγματισθῆναι. Διὰ τὸ πλῆθος 18
τῶν ἁμαρτιῶν σου καὶ ἀδικιῶν τῆς ἐμπορίας σου, ἐβεβήλωσας τὰ
ἱερά σου, καὶ ἐξάξω πῦρ ἐκ μέσου σου, τοῦτο καταφάγεταί σε·
καὶ δώσω σε εἰς σποδὸν ἐπὶ τῆς γῆς σου ἐναντίον πάντων τῶν
ὁρώντων σε. Καὶ πάντες οἱ ἐπιστάμενοί σε ἐν τοῖς ἔθνεσι στυγνά- 19
σουσιν ἐπὶ σέ· ἀπώλεια ἐγένου, καὶ οὐχ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸν αἰ-
ῶνα. Ἐπὶ Σιδῶνα. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· 20
υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Σιδῶνα, καὶ προ- 21
φήτευσον ἐπ' αὐτὴν, καὶ εἰπόν· τάδε λέγει Ἀδωναῒ Κύριος· ἰδοὺ 22
ἐγὼ ἐπὶ σὲ, Σιδὼν, καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν σοὶ, καὶ γνώσονται
ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ κρίματα, καὶ ἁγι-
ασθήσομαι ἐν σοί. Καὶ ἐξαποστελῶ ἐπὶ σεαυτὴν θάνατον, καὶ 23
αἷμα (καὶ θάνατος) ἐν ταῖς πλατείαις σου ἔσται, καὶ πεσοῦνται
τετραυματισμένοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐν μαχαίραις ἐν σοὶ περικύ-

24 κλῳ σου, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος. Καὶ οὐκέτι ἔσον-
ται τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ σκόλοψ πικρίας καὶ ἄκανθα ὀδύνης ἀπὸ πάν-
των τῶν περικύκλῳ αὐτῶν τῶν ἀτιμασάντων αὐτούς, καὶ γνώ-
25 σονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν. Τάδε λέγει Κύριος
Κύριος ὁ Θεός· καὶ συνάξω τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν ἐθνῶν οὗ διε-
σκορπίσθησαν ἐκεῖ, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον τῶν λαῶν
26 τῶν ἐθνῶν. Καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, ἧς ἔδωκα τῷ
δούλῳ μου Ἰακὼβ, καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' αὐτῆς ἐν ἐλπίδι, καὶ
οἰκοδομήσουσιν οἰκίας, καὶ φυτεύσουσιν ἀμπελῶνας, καὶ κατοι-
κήσουσιν ἐν ἐλπίδι, ὅταν ποιήσω κρῖμα ἐν πᾶσι τοῖς ἀτιμάσασιν
αὐτοὺς ἐν τοῖς κύκλῳ αὐτῶν, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος
ὁ Θεὸς αὐτῶν, καὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν.

ΚΕΦ. ΚΘ΄. XXIX.

1 ΕΝ τῷ ἔτει τῷ δεκάτῳ ἐν τῷ δεκάτῳ μηνὶ, μιᾷ τοῦ μηνὸς,
2 ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον
τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ προφήτευ-
3 σον ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπ' Αἴγυπτον ὅλην, καὶ λάλησον, καὶ εἰπόν·
τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Φαραὼ, βασιλεῦ Αἰ-
γύπτου, τὸν δράκοντα τὸν μέγαν τὸν ἐγκαθήμενον ἐν μέσῳ πο-
ταμῶν αὐτοῦ, τὸν λέγοντα, ἐμοί εἰσιν οἱ ποταμοὶ, καὶ ἐγὼ ἐποί-
4 ησα αὐτούς. Καὶ δώσω τὰς παγίδας εἰς τὰς σιαγόνας σου, καὶ
προσκολλήσω τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου πρὸς τὰς πτέρυγάς
σου, καὶ ἀνάξω σε ἐκ μέσου τοῦ ποταμοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἰ-
5 χθύας τοῦ ποταμοῦ σου· ταῖς λεπίσι σου προσκολληθήσονται. Καὶ
καταβαλῶ σε ἐν τάχει καὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου·
ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου πέσῃ, καὶ οὐ μὴ συναχθῇς, οὐδ' οὐ μὴ
περισταλῇς, τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ
6 δέδωκά σε εἰς βρῶσιν, καὶ γνώσονται πάντες οἱ κατοικοῦντες Αἴ-
γυπτον, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος· ἀνθ' ὧν ἐγενήθης ῥάβδος καλαμίνη
7 τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐπελάβοντό σου τῇ χειρὶ αὐτῶν, ἐθλάσθης,
καὶ ὅτε ἐπεκρότησεν ἐπ' αὐτοὺς πᾶσα χεὶρ, καὶ ὅτε ἐπανεπαύσαντο
8 ἐπὶ σὲ, συνετρίβης, καὶ συνέκλασας αὐτῶν πᾶσαν ὀσφύν. Διὰ τοῦτο
τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ ῥομφαίαν,
9 καὶ ἀπολῶ ἀπὸ σοῦ ἄνθρωπον καὶ κτῆνος. Καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ

Αἰγύπτου ἀπώλεια καὶ ἔρημος· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύ-
ριος· ἀντὶ τοῦ λέγειν σε, ὅτι οἱ ποταμοὶ ἐμοί εἰσι, καὶ ἐγὼ ἐποί-
ησα αὐτούς. Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πο- 10
ταμούς σου, καὶ δώσω τὴν γῆν Αἰγύπτου εἰς ἔρημον καὶ ῥομφαίαν
καὶ ἀπώλειαν ἀπὸ Μαγδωλοῦ καὶ Σοήνης καὶ ἕως ὁρίων Αἰθιο-
πίας. Οὐ μὴ διέλθῃ ἐν αὐτῇ ποῦς ἀνθρώπου, καὶ ποῦς κτήνους 11
οὐ μὴ διέλθῃ αὐτὴν, οὐδὲ κατοικηθήσεται τεσσαράκοντα ἔτη. Καὶ 12
δώσω τὴν γῆν αὐτῆς εἰς ἀπώλειαν ἐν μέσῳ γῆς ἠρημωμένης,
καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς ἐν μέσῳ πόλεων ἠρημωμένων ἔσονται· ἀφα-
νισμὸς ἔσται τεσσαράκοντα ἔτη· καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον ἐν τοῖς
ἔθνεσι, καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας. Ὅτι τάδε λέγει Κύ- 13
ριος Κύριος· μετὰ τεσσαράκοντα ἔτη συνάξω τοὺς Αἰγυπτίους
ἀπὸ τῶν ἐθνῶν, οὗ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ, καὶ ἀποστρέψω τὴν αἰχ- 14
μαλωσίαν Αἰγύπτου, καὶ κατοικιῶ αὐτοὺς ἐν γῇ Παθουρῆς, ἐν
τῇ γῇ ὅθεν ἐλήφθησαν, καὶ ἔσται ἀρχὴ ταπεινή· παρὰ πάσας τὰς 15
ἀρχὰς ἔσται ταπεινὴ, καὶ οὐ μὴ ὑψωθῇ ἔτι ἐπὶ τὰ ἔθνη, καὶ ὀλι-
γοστοὺς αὐτοὺς ποιήσω, τοῦ μὴ εἶναι αὐτοὺς πλείονας ἐν τοῖς ἔ-
θνεσι, καὶ οὐκέτι ἔσονται τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἰς ἐλπίδα ἀναμιμνή- 16
σκουσαν ἀνομίαν, ἐν τῷ αὐτοὺς ἀκολουθῆσαι ὀπίσω τῶν καρδιῶν
αὐτῶν, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός. Καὶ ἐγένετο 17
ἐν τῷ ἑβδόμῳ καὶ εἰκοστῷ ἔτει, μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἐγέ-
νετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου, Ναβουχοδονόσορ 18
βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατεδουλώσατο τὴν δύναμιν αὐτοῦ δουλείᾳ
μεγάλῃ ἐπὶ Τύρον, πᾶσα κεφαλὴ φαλακρὰ, καὶ πᾶς ὦμος μαδών·
καὶ μισθὸς οὐκ ἐγενήθη αὐτῷ καὶ τῇ δυνάμει αὐτοῦ ἐπὶ Τύρον,
καὶ τῆς δουλείας ἧς ἐδούλωσεν ἐπ' αὐτήν. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει 19
Ἀδωναὶ Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ
Βαβυλῶνος γῆν Αἰγύπτου, καὶ λήψεται τὸ πλῆθος αὐτῆς, καὶ προ-
νομεύσει τὴν προνομὴν αὐτῆς, καὶ σκυλεύσει τὰ σκῦλα αὐτῆς· καὶ
ἔσται μισθὸς τῇ δυνάμει αὐτοῦ, ἀντὶ τῆς λειτουργείας αὐτοῦ ἧς 20
ἐδούλευσεν ἐπὶ Τύρον, δέδωκα αὐτῷ γῆν Αἰγύπτου, ὅσα ἐποίη-
σάν μοι· τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνατε- 21
λεῖ κέρας παντὶ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ δώσω σοι στόμα ἀνεῳγ-
μένον ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

ΚΕΦ. Λ΄. XXX.

1.2 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου
προφήτευσον, καὶ εἰπόν· τάδε λέγει Κύριος· ὀλολύξατε, ὢ ὢ ἡ ἡμέρα,
3 ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα καὶ ἐγγὺς ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου, ἡμέρα νεφέλης,
4 καιρὸς πέρας ἐθνῶν ἔσται, καὶ ἥξει ἡ μάχαιρα ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ἔ-
σται ταραχὴ ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ, καὶ πεσοῦνται τετραυματισμένοι ἐν Αἰ-
γύπτῳ, καὶ λήψονται τὸ πλῆθος αὐτῆς, καὶ συμπεσεῖται τὰ θε-
5 μέλια αὐτῆς. Πέρσαι, καὶ Κρῆτες, καὶ Λυδοὶ, καὶ Λίβυες, καὶ
πάντες οἱ ἐπίμικτοι (ἐπ' αὐτὴν) καὶ Χοὺβ, ἀπὸ τῶν υἱῶν γῆς
6 διαθήκης μου ἐπ' αὐτῶν, μαχαίρᾳ πεσοῦνται. Τάδε λέγει Κύ-
ριος· καὶ πεσοῦνται τὰ ἀντιστηρίγματα Αἰγύπτου, καὶ κατα-
βήσεται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀπὸ Μαγδωλοῦ ἕως Σουήνης,
7 μαχαίρᾳ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ, λέγει Κύριος. Καὶ ἐρημωθήσεται
ἐν μέσῳ χωρῶν ἠφανισμένων, καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν ἐν μέσῳ πό-
8 λεων ἠρημωμένων ἔσονται, καὶ γνώσονται πάντες, ὅτι ἐγώ εἰμι
Κύριος, ὅταν δῶ πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ συντριβῶσι πάντες οἱ
9 βοηθοῦντες αὐτῇ. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσονται ἄγγελοι ἀπὸ
προσώπου μου ἐν Σιεὶμ σπεύδοντες ἀφανίσαι τὴν Αἰθιοπίαν τὴν
ἐλπίδα, καὶ ἔσται ταραχὴ ἐν αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ Αἰγύπτου, ὅτ
10 ἰδοὺ ἥκει. Τάδε λέγει Ἀδωναῒ Κύριος· καὶ ἀπολῶ πλῆθος Αἰ-
11 γυπτίων διὰ χειρὸς Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος, αὐτοῦ,
καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν ἀπεσταλμένοι ἀπολέσαι
τὴν γῆν· καὶ ἐκκενώσουσι πάντες τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπ' Αἴ-
12 γυπτον, καὶ πλησθήσεται τραυματιῶν ἡ γῆ, καὶ δώσω τοὺς πο-
ταμοὺς αὐτῶν ἐρήμους, καὶ ἀποδώσομαι τὴν γῆν ἐν χειρὶ πονη-
ρῶν, καὶ ἀπολῶ τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἐν χερ-
13 σὶν ἀλλοτρίων, ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα. Ὅτι τάδε λέγει Ἀδωναῒ
Κύριος· καὶ ἀπολῶ βδελύγματα, καὶ καταπαύσω μεγιστᾶνας ἀπὸ
Μέμφεως, καὶ ἄρχοντας Τάνεως ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἔ-
14 σονται οὐκέτι· καὶ δώσω φόβον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. Καὶ ἀφανιῶ γῆν
Παθουρῆς, καὶ δώσω πῦρ ἐπὶ Τάνιν, καὶ ποιήσω ἐκδίκησιν ἐν Δι-
15 οσπόλει. Καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμόν μου ἐπὶ Σαῒν τὴν ἰσχὺν Αἰγύπτου,
16 καὶ ἀπολῶ τὸ πλῆθος Μέμφεως, καὶ δώσω πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον,
καὶ ταραχῇ ταραχθήσεται Σουήνη, καὶ ἐν Διοσπόλει ἔσται ἐκ-

ρηγμα, καὶ διαχυθήσεται ὕδατα. Νεανίσκοι Ἡλιουπόλεως καὶ 17
Βουβάστου ἐν μαχαίρᾳ πεσοῦνται, καὶ αἱ γυναῖκες ἐν αἰχμαλω-
σίᾳ πορεύσονται, καὶ ἐν Τάφναις συσκοτάσει ἡ ἡμέρα, ἐν τῷ συν- 18
τρίψαι με ἐκεῖ τὰ σκῆπτρα Αἰγύπτου, καὶ ἀπωλεῖται ἐκεῖ ἡ ὕ-
βρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς, καὶ αὐτὴν νεφέλη καλύψει, καὶ αἱ θυ-
γατέρες αὐτῆς αἰχμάλωτοι ἀχθήσονται. Καὶ ποιήσω κρῖμα ἐν 19
Αἰγύπτῳ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος. Καὶ ἐγένετο ἐν 20
τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ, ἑβδόμῃ τοῦ μηνὸς, ἐγέ-
νετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου, τοὺς βραχί- 21
ονας Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου συνέτριψα, καὶ ἰδοὺ οὐ κατεδέθη
τοῦ δοθῆναι ἴασιν ἐπ' αὐτὸν, τοῦ δοθῆναι μάλαγμα, τοῦ δοθῆναι
ἰσχὺν ἐπιλαβέσθαι μαχαίρας. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύρι- 22
ος Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ συν-
τρίψω τοὺς βραχίονας αὐτοῦ τοὺς ἰσχυροὺς, καὶ τοὺς τεταμένους,
καὶ τοὺς συντριβομένους, καὶ καταβαλῶ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἐκ
τῆς χειρὸς αὐτοῦ, καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον εἰς τὰ ἔθνη, καὶ λικ- 23
μήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας, καὶ κατισχύσω τοὺς βραχίονας βα- 24
σιλέως Βαβυλῶνος, καὶ δώσω τὴν ῥομφαίαν μου εἰς τὴν χεῖρα
αὐτοῦ, καὶ ἐπάξει αὐτὴν ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ προνομεύσει τὴν
προνομὴν αὐτῆς, καὶ σκυλεύσει τὰ σκῦλα αὐτῆς· καὶ ἐνισχύσω 25
τοὺς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος, οἱ δὲ βραχίονες Φαραὼ
πεσοῦνται· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ δοῦναί με
τὴν ῥομφαίαν μου εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ἐκτενεῖ
αὐτὴν ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου. Καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον εἰς τὰ ἔθνη, 26
καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας, καὶ ἐπιγνώσονται πάντες οἱ
Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

ΚΕΦ. ΛΑ'. XXXI.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ τρίτῳ μηνὶ, μιᾷ 1
τοῦ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· υἱὲ ἀνθρώ- 2
που, εἰπὸν πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ τῷ πλήθει αὐτοῦ·
τίνι ὡμοίωσας σεαυτὸν ἐν τῷ ὕψει σου; Ἰδοὺ Ἀσσοὺρ κυπάρισ- 3
σος ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ καλὸς ταῖς παραφυάσι, καὶ πυκνὸς ἐν τῇ
σκέπῃ, καὶ ὑψηλὸς τῷ μεγέθει, καὶ εἰς μέσον τῶν νεφελῶν ἐγέ-
νετο ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, ὕδωρ ἐξέθρεψεν αὐτὸν, ἡ ἄβυσσος ὕψωσεν 4

αὐτὸν, τοὺς ποταμοὺς αὐτῆς ἤγαγε κύκλῳ τῶν φυτῶν αὐτοῦ, καὶ
τὰ συστήματα αὐτῆς ἐξαπέστειλεν εἰς πάντα τὰ ξύλα τοῦ πε-
5 δίου. Ἕνεκεν τούτου, ὑψώθη τὸ μέγεθος αὐτοῦ παρὰ πάντα τὰ
ξύλα τοῦ πεδίου, καὶ ἐπλατύνθησαν οἱ κλάδοι αὐτοῦ, καὶ ὑψώ-
θησαν αἱ παραφυάδες αὐτοῦ, ἀφ᾽ ὕδατος πολλοῦ, ἐν τῷ ἐκτεί-
6 νειν αὐτόν. Ἐν ταῖς παραφυάσιν αὐτοῦ ἐνόσσευσαν πάντα τὰ πε-
τεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὑποκάτω τῶν κλάδων αὐτοῦ ἐγεννῶσαν
πάντα τὰ θηρία τοῦ πεδίου, ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ κατῴκησε πᾶν
7 πλῆθος ἐθνῶν. Καὶ ἐγένετο καλὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ διὰ τὸ πλῆ-
θος τῶν κλάδων αὐτοῦ, ὅτι ἐγενήθησαν αἱ ῥίζαι αὐτοῦ εἰς ὕδωρ
8 πολύ. Κυπάρισσοι τοιαῦται οὐκ ἐγενήθησαν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ
Θεοῦ, καὶ πίτυες οὐκ ὅμοιαι ταῖς παραφυάσιν αὐτοῦ, καὶ ἐλάται
οὐκ ἐγένοντο ὅμοιαι τοῖς κλάδοις αὐτοῦ· πᾶν ξύλον ἐν τῷ πα-
9 ραδείσῳ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὡμοιώθη αὐτῷ ἐν τῷ κάλλει αὐτοῦ, διὰ
τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτοῦ· καὶ ἐζήλωσαν αὐτὸν τὰ ξύλα τοῦ
10 παραδείσου τῆς τρυφῆς τοῦ Θεοῦ. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Ἀδωναῒ
Κύριος· ἀνθ᾽ ὧν ἐγένου μέγας τῷ μεγέθει, καὶ ἔδωκας τὴν ἀρχὴν
11 σου εἰς μέσον τῶν νεφελῶν, καὶ εἶδον ἐν τῷ ὑψωθῆναι αὐτὸν, καὶ
παρέδωκα αὐτὸν εἰς χεῖρας ἄρχοντος ἐθνῶν, καὶ ἐποίησε τὴν ἀ-
12 πώλειαν αὐτοῦ. Καὶ ἐξωλέθρευσαν αὐτὸν ἀλλότριοι λοιμοὶ ἀπὸ
ἐθνῶν, καὶ κατέβαλον αὐτὸν ἐπὶ τῶν ὀρέων· ἐν πάσαις ταῖς φά-
ραγξιν ἔπεσον οἱ κλάδοι αὐτοῦ, καὶ συνετρίβη τὰ στελέχη αὐτοῦ
ἐν παντὶ πεδίῳ τῆς γῆς, καὶ κατέβησαν ἀπὸ τῆς σκέπης αὐτῶν
13 πάντες οἱ λαοὶ τῶν ἐθνῶν, καὶ ἠδάφισαν αὐτόν. Ἐπὶ τὴν πτῶ-
σιν αὐτοῦ ἀνεπαύσαντο πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐπὶ
14 τὰ στελέχη αὐτοῦ ἐγένοντο πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, ὅπως μὴ
ὑψωθῶσιν ἐν τῷ μεγέθει αὐτῶν πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ ὕδατι·
καὶ οὐκ ἔδωκαν τὴν ἀρχὴν αὐτῶν εἰς μέσον νεφελῶν, καὶ οὐκ ἔ-
στησαν ἐν τῷ ὕψει αὐτῶν πρὸς αὐτὰ πάντες οἱ πίνοντες ὕδωρ,
ἀλλὰ πάντες ἐδόθησαν εἰς θάνατον, εἰς γῆν βάθους, ἐν μέσῳ υἱῶν
15 ἀνθρώπων προσκαταβαίνοντας εἰς βόθρον. Τάδε λέγει Ἀδωναῒ Κύ-
ριος· ἐν ᾗ ἡμέρᾳ κατέβη εἰς ᾅδου, ἐπένθησεν αὐτὸν ἡ ἄβυσσος·
καὶ ἐκώλυσα τοὺς ποταμοὺς αὐτῆς, καὶ ἐκώλυσε πλῆθος ὕδατος,
καὶ ἐσκότασεν ἐπ᾽ αὐτὸν ὁ Λίβανος, καὶ ἐξελύθησαν ἐπ᾽ αὐτῷ
16 πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου. Καὶ ἐσείσθησαν ἔθνη ἀπὸ τῆς φωνῆς
τῆς πτώσεως αὐτοῦ, ὅτε κατεβίβαζον αὐτὸν εἰς ᾅδου μετὰ τῶν

καταβαινόντων εἰς λάκκον, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἐν γῇ κάτω
πάντα τὰ ξύλα τῆς τρυφῆς, καὶ τὰ ἐκλεκτὰ τοῦ Λιβάνου πάντα
τὰ πίνοντα ὕδωρ. Καὶ γὰρ αὐτοὶ κατέβησαν μετ' αὐτοῦ εἰς ᾅδου 17
ἐν τραυματίαις μαχαίρας, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάντες οἱ κα-
τοικοῦντες ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς αὐτῶν ἀ-
πώλοντο. Τίνι ὡμοιώθης; κατάβηθι, καὶ καταβιβάσθητι μετὰ 18
τῶν ξύλων τῆς τρυφῆς εἰς γῆν βάθους· ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων κοι-
μηθήσῃ μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας, οὕτως Φαραὼ καὶ πᾶν τὸ
πλῆθος τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, λέγει Κύριος Κύριος.

ΚΕΦ. ΛΒ'. XXXII.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ, 1
μιᾷ τοῦ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· υἱὲ ἀνθρώ- 2
που, λάβε θρῆνον ἐπὶ Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ·
λέοντι ἐθνῶν ὡμοιώθης σὺ, καὶ ὡς ὁ δράκων ὁ ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ
ἐκεράτιζες τοῖς ποταμοῖς σου, καὶ ἐτάρασσες τὸ ὕδωρ τοῖς ποσί
σου, καὶ κατεπάτεις τοὺς ποταμούς σου. Τάδε λέγει Ἀδωναῒ Κύ- 3
ριος· καὶ περιβαλῶ ἐπὶ σὲ δίκτυόν μου (καὶ) ἐν ἐκκλησίᾳ λαῶν πολ-
λῶν, καὶ ἀνάξω σε ἐν τῷ ἀγκίστρῳ μου, καὶ ἐκτενῶ σε ἐπὶ τὴν γῆν· 4
πεδία πλησθήσεταί σου, καὶ ἐπικαθιῶ ἐπί σε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ ἐμπλήσω ἐκ σοῦ πάντα τὰ θηρία πάσης τῆς γῆς.
Καὶ δώσω τὰς σάρκας σου ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἐμπλήσω ἀπὸ τοῦ αἵ- 5
ματός σου πᾶσαν γῆν, καὶ ποτισθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τῶν χωρημά- 6
των σου, καὶ ἀπὸ τοῦ πλήθους σου ἐπὶ τῶν ὀρέων· φάραγγας ἐμ-
πλήσω ἀπὸ σοῦ, καὶ κατακαλύψω ἐν τῷ σβεσθῆναί σε οὐρανὸν, καὶ 7
συσκοτάσω τοὺς ἀστέρας αὐτοῦ, ἥλιον ἐν νεφέλῃ καλύψω, καὶ ἡ
σελήνη οὐ μὴ φάνῃ τὸ φάος αὐτῆς· καὶ πάντα τὰ φαίνοντα φῶς 8
ἐν τῷ οὐρανῷ συσκοτάσουσιν ἐπὶ σέ· καὶ δώσω σκότος ἐπὶ τὴν
γῆν σου, λέγει Κύριος Κύριος ὁ Θεός. Καὶ παροργιῶ καρδίαν 9
λαῶν πολλῶν, ἡνίκα ἂν ἀγάγω αἰχμαλωσίαν σου εἰς τὰ ἔθνη,
εἰς τὴν γῆν ἣν οὐκ ἔγνως. Καὶ στυγνάσουσιν ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ, 10
καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκστάσει ἐκστήσονται ἐπὶ σὲ, ἐν τῷ πε-
τασθῆναι ῥομφαίαν μου ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, προσδεχόμενοι
τὴν πτῶσιν αὐτῶν, ἀφ' ἡμέρας πτώσεώς σου. Ὅτι τάδε λέγει 11
Ἀδωναῒ Κύριος· ῥομφαία βασιλέως Βαβυλῶνος ἥξει σοι, ἐν μα- 12

χαίραις γιγάντων, καὶ καταβαλῶ τὴν ἰσχύν σου, λοιμοὶ ἀπὸ
ἐθνῶν πάντες, καὶ ἀπολοῦσι τὴν ὕβριν Αἰγύπτου, καὶ συντριβή-
13 σεται πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐτῆς. Καὶ ἀπολῶ πάντα τὰ κτήνη αὐτῆς
ἀφ' ὕδατος πολλοῦ, καὶ οὐ μὴ ταράξῃ αὐτὸ ἔτι ποῦς ἀνθρώπου,
14 καὶ ἴχνος κτήνους οὐ μὴ καταπατήσῃ αὐτό. Οὕτως τότε ἡσυ-
χάσει τὰ ὕδατα αὐτῶν, καὶ οἱ ποταμοὶ αὐτῶν ὡς ἔλαιον πορεύ-
15 σονται, λέγει Ἀδωναῒ Κύριος. Ὅταν δῶ Αἴγυπτον εἰς ἀπώλειαν,
καὶ ἐρημωθῇ ἡ γῆ σὺν τῇ πληρώσει αὐτῆς, ὅταν διασπείρω πάν-
τας τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύ-
16 ριος, θρῆνός ἐστι καὶ θρηνήσουσιν αὐτὸν, καὶ αἱ θυγατέρες τῶν
ἐθνῶν θρηνήσουσιν αὐτὸν ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰ-
17 σχὺν αὐτῆς θρηνήσουσιν αὐτὴν, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ, πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μη-
18 νὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου, θρήνησον
ἐπὶ τὴν ἰσχὺν Αἰγύπτου, καὶ καταβιβάσουσιν αὐτῆς τὰς θυγατέ-
ρας τὰ ἔθνη νεκρὰς εἰς τὸ βάθος τῆς γῆς, πρὸς τοὺς καταβαί-
19 νοντας εἰς βόθρον, ἐξ ὑδάτων εὐπρεποῦς κατάβηθι, καὶ κοιμή-
θητι μετὰ ἀπεριτμήτων, ἐν μέσῳ τραυματιῶν μαχαίρᾳ πεσοῦν-
20.21 ται μετ' αὐτοῦ, καὶ κοιμηθήσεται πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ. Καὶ
ἐροῦσί σοι οἱ γίγαντες, ἐν βάθει βόθρου γίνου, τίνος κρείττων εἶ;
κατάβηθι, καὶ κοιμήθητι μετὰ ἀπεριτμήτων ἐν μέσῳ τραυματιῶν μα-
22 χαίρας. Ἐκεῖ Ἀσσοὺρ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ, πάντες τραυ-
ματίαι ἐκεῖ ἐδόθησαν· ἡ ταφὴ αὐτῶν ἐν βάθει βόθρου, καὶ ἐγε-
νήθη ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ· περικύκλῳ τοῦ μνήματος αὐτοῦ πάντες
23 τραυματίαι οἱ πεπτωκότες μαχαίρᾳ, οἳ ἔδωκαν τὰς ταφὰς αὐ-
τῆς ἐν μηροῖς λάκκου, καὶ ἐγενήθη ἐκκλησία αὐτοῦ· περικύκλῳ
τῆς ταφῆς αὐτοῦ, πάντες αὐτοὶ τραυματίαι, πίπτοντες μαχαίρᾳ,
24 οἱ δόντες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς. Ἐκεῖ Αἰλὰμ καὶ πᾶσα
ἡ δύναμις αὐτοῦ περικύκλω τοῦ μνήματος αὐτοῦ· πάντες οἱ τραυ-
ματίαι οἱ πεπτωκότες μαχαίρᾳ, καὶ οἱ καταβαίνοντες ἀπερίτμητοι
εἰς γῆν βάθους, οἱ δεδωκότες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς, καὶ
ἐλάβοσαν τὴν βάσανον αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς βό-
25 θρον, ἐν μέσῳ τραυματιῶν ἐδόθη κοίτη αὐτῆς σὺν παντὶ τῷ πλή-
θει ἑκάστου περικύκλῳ ἡ ταφὴ αὐτοῦ· πάντες ἀπερίτμητοι τραυ-
26 ματιῶν μαχαίρᾳ. Ἐκεῖ ἐδόθησαν Μοσὸχ, καὶ Θοβὲλ, καὶ πᾶσα
ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, περικύκλῳ τοῦ μνήματος αὐτοῦ πάντες τραυμα-

τίαι αὐτοῦ, πάντες ἀπερίτμητοι τραυματίαι ἀπὸ μαχαίρας, οἱ δεδω-
κότες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς. Καὶ οὐκ ἐκοιμήθησαν μετὰ 27
τῶν γιγάντων τῶν πεπτωκότων ἀπ' αἰῶνος, οἳ κατέβησαν εἰς ᾅ-
δου ἐν ὅπλοις πολεμικοῖς αὐτῶν, καὶ ἔθηκαν τὰς μαχαίρας αὐ-
τῶν ὑπὸ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐγενήθησαν αἱ ἀνομίαι αὐτῶν
ἐπὶ τῶν ὀστῶν αὐτῶν, ὅτι ἐξεφόβησαν γίγαντας ἐν γῇ ζωῆς αὐτῶν.
Καὶ σὺ ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων συντριβήσῃ, καὶ κοιμηθήσῃ μετὰ 28
τετραυματισμένων μαχαίρᾳ. Ἐκεῖ Ἐδὼμ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῆς, 29
καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Ἀσσοὺρ, οἱ δόντες τὴν ἰσχὺν αὐτῶν εἰς
τραῦμα μαχαίρας, αὐτοὶ ἐκοιμήθησαν μετὰ τραυματιῶν μα-
χαίρας, ἐκοιμήθησαν μετὰ καταβαινόντων εἰς βόθρον. Ἐκεῖ 30
(πάντες) οἱ ἄρχοντες τοῦ βοῤῥᾶ πάντες, αὐτοὶ πάντες στρατη-
γοὶ Ἀσσοὺρ, οἱ καταβαίνοντες τραυματίαι, σὺν τῷ φόβῳ αὐτῶν
καὶ τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν αἰσχυνόμενοι, καὶ ἐκοιμήθησαν ἀπερίτμη-
τοι μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας, καὶ ἔλαβον τὴν βάσανον αὐτῶν
μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς βόθρον. Ἐκείνους ὄψεται βασι- 31
λεὺς Φαραὼ, καὶ παρακληθήσεται ἐπὶ πάσῃ τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν·
τραυματίαι μαχαίρᾳ Φαραὼ, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ, λέγει
Κύριος ὁ Θεός. Ὅτι δέδωκα τὸν φόβον αὐτοῦ, ἐπὶ γῆς ζωῆς, καὶ 32
κοιμηθήσεται ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας
Φαραὼ, καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ, λέγει Κύριος Κύριος ὁ Θεός.

ΚΕΦ. ΛΓ'. XXXIII.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου, 1.2
λάλησον τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· γῆ ἐφ'
ἣν ἂν ἐπαγάγω ῥομφαίαν, καὶ λάβῃ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἄνθρωπον
ἕνα ἐξ αὐτῶν, καὶ δῶσιν αὐτὸν ἑαυτοῖς εἰς σκοπὸν, καὶ ἴδῃ τὴν 3
ῥομφαίαν ἐρχομένην ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ σαλπίσῃ τῇ σάλπιγγι, καὶ
σημάνῃ τῷ λαῷ, καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀκούσας τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγ- 4
γος, καὶ μὴ φυλάξηται, καὶ ἐλθοῦσα ἡ ῥομφαία καταλάβῃ αὐτὸν,
τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἔσται, ὅτι τὴν φωνὴν τῆς 5
σάλπιγγος ἀκούσας οὐκ ἐφυλάξατο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, τὸ αἷμα
αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἔσται· καὶ οὗτος ὅτι ἐφυλάξατο, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἐξείλατο. Καὶ ὁ σκοπὸς, ἐὰν ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην, καὶ 6
μὴ σημάνῃ τῷ λαῷ τῇ σάλπιγγι, καὶ ὁ λαὸς μὴ φυλάξηται, καὶ

ἐλθοῦσα ἡ ῥομφαία λάβῃ ἐξ αὐτῶν ψυχὴν, αὕτη διὰ τὴν αὐτῆς
ἀνομίαν ἐλήφθη, καὶ τὸ αἷμα αὐτῆς ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ σκοποῦ
7 ἐκζητήσω. Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσ-
ραὴλ, καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός μου λόγον, καὶ προφυλάξεις αὐ-
8 τοὺς παρ' ἐμοῦ. Ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ ἀνόμῳ, θανάτῳ θανατωθή-
σῃ, καὶ ἐὰν μὴ λαλήσῃς τοὺς λόγους, τοῦ φυλάξασθαι τὸν ἄνο-
μον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, αὐτὸς ὁ ἄνομος τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ ἀ-
9 ποθανεῖται, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός σου ἐκζητήσω. Σὺ
δὲ ἐὰν προαπαγγείλῃς τῷ ἀσεβεῖ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, τοῦ ἀποστρέ-
ψαι αὐτὸν ἀπ' αὐτῆς, καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ,
οὗτος τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, καὶ σὺ τὴν ψυχήν σου ἐῤῥύ-
10 σω. Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, οὕτως ἐλα-
λήσατε λέγοντες· ὅτι αἱ πλάναι ἡμῶν, καὶ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἐφ'
11 ἡμᾶς εἰσι; καὶ ἐν αὐταῖς ἡμεῖς τηκόμεθα, καὶ πῶς ζησόμεθα; Εἰπὸν
αὐτοῖς· ζῶ ἐγὼ, λέγει Ἀδωναὶ Κύριος, οὐ βούλομαι τὸν θάνατον
τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἀποστρέψαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ
τῆς πονηρᾶς, καὶ ζῆν αὐτόν· ἀποστροφῇ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν
ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν· καὶ ἱνατί ἀποθνήσκετε οἶκος Ἰσραήλ;
12 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου· δι-
καιοσύνη δικαίου οὐ μὴ ἐξέληται αὐτὸν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ πλανηθῇ·
καὶ ἀνομία ἀνόμου οὐ μὴ κακώσῃ αὐτὸν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἀποστρέ-
ψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ· καὶ δίκαιος οὐ μὴ δυνήσεται σωθῆναι ἐν
13 ἡμέρᾳ ἁμαρτίας αὐτοῦ. Ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ δικαίῳ, ζωῇ ζήσῃ,
καὶ οὗτος πέποιθεν ἐπὶ τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ, καὶ (ἐὰν) ποιήσῃ
ἀδικίαν, πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ ἃς ἐποίησεν, οὐ μὴ μνησθῶ-
14 σιν, ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ᾗ ἐποίησεν, ἐν αὐτῇ ἀποθανεῖται, καὶ ἐν
τῷ εἰπεῖν με τῷ ἀσεβεῖ, θανάτῳ θανατωθήσῃ, καὶ ἀποστρέψῃ
15 ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ποιήσῃ κρῖμα καὶ δικαιοσύνην, καὶ
ἐνέχυρον ἀποδοῖ, καὶ ἅρπαγμα ἀποτίσει, ἐν προστάγμασι ζωῆς
διαπορεύηται, τοῦ μὴ ποιῆσαι ἄδικον, ζωῇ ζήσεται, καὶ οὐ μὴ
16 ἀποθανεῖται. Πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτοῦ ἃς ἥμαρτεν, οὐ μὴ μνη-
σθῶσιν ἔτι, ὅτι κρῖμα καὶ δικαιοσύνην ἐποίησεν, ἐν αὐτοῖς ζήσε-
17 ται. Καὶ ἐροῦσιν οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου, οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς τοῦ
18 Κυρίου· καὶ αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα. Ἐν τῷ ἀποστρέψαι
δίκαιον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, καὶ ποιήσῃ ἀνομίαν, καὶ ἀ-
19 ποθανεῖται ἐν αὐτοῖς. Καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν ἁμαρτωλὸν

ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ, καὶ ποιήσῃ κρῖμα καὶ δικαιοσύνην, ἐν
αὐτοῖς αὐτὸς ζήσεται. Καὶ τοῦτό ἐστιν ὃ εἴπατε, οὐκ εὐθεῖα ἡ 20
ὁδὸς Κυρίου· ἕκαστον κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς, οἶκος
Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ 21
δωδεκάτῳ μηνὶ, πέμπτῃ τοῦ μηνὸς τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν, ἦλθεν
ὁ ἀνασωθεὶς πρός με ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, λέγων· ἑάλω ἡ πόλις.
Καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου ἑσπέρας πρὶν ἐλθεῖν αὐτὸν πρὸς 22
μὲ, καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα μου, ἕως ἦλθε πρὸς μὲ τὸ πρωΐ· καὶ ἀ-
νοιχθέν μου τὸ στόμα οὐ συνεσχέθη ἔτι. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυ- 23
ρίου πρὸς μὲ, λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ κατοικοῦντες τὰς ἠρημω- 24
μένας ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγουσιν· εἷς ἦν Ἀβραὰμ, καὶ
κατέσχε τὴν γῆν, καὶ ἡμεῖς πλείους ἐσμὲν, ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ
εἰς κατάσχεσιν. Διὰ τοῦτο εἰπὲ πρὸς αὐτούς· οὕτως εἶπεν Ἀδω- 25
ναῒ Κύριος· ἐπὶ τῷ αἵματι φάγεσθε, καὶ ὀφθαλμοὺς ὑμῶν λή-
ψεσθε πρὸς εἴδωλα ὑμῶν, καὶ αἷμα ἐκχεῖτε· καὶ τὴν γῆν κληρο-
νομήσετε; Ἔστητε ἐπὶ τῇ ῥομφαίᾳ ὑμῶν, ἐποιήσατε βδέλυγμα, 26
καὶ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐμιάνατε, καὶ τὴν γῆν
κληρονομήσετε; Οὕτως διὰ τοῦτο εἰπὸν αὐτοῖς· τάδε λέγει Κύ- 27
ριος Κύριος· ζῶ ἐγὼ, εἰ μὴν οἱ ἐν ταῖς ἠρημωμέναις μαχαίραις
πεσοῦνται, καὶ οἱ ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τοῖς θηρίοις τοῦ ἀ-
γροῦ δοθήσονται εἰς κατάβρωμα, καὶ τοὺς ἐν ταῖς τετειχισμέναις,
καὶ τοὺς ἐν τοῖς σπηλαίοις θανάτῳ ἀποκτενῶ. Καὶ δώσω τὴν γῆν 28
ἔρημον, καὶ ἀπολεῖται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς, καὶ ἐρημωθήσον-
ται τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, διὰ τὸ μὴ εἶναι διαπορευόμενον. Καὶ γνώσονται, 29
ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος· καὶ ποιήσω τὴν γῆν αὐτῶν ἔρημον, καὶ ἐρη-
μωθήσεται διὰ πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἃ ἐποίησαν. Καὶ σὺ 30
υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου οἱ λαλοῦντες περὶ σοῦ παρὰ τὰ
τείχη καὶ ἐν τοῖς πυλῶσι τῶν οἰκιῶν, καὶ λαλοῦσιν ἄνθρωπος τῷ
ἀδελφῷ αὐτοῦ, λέγοντες· συνέλθωμεν, καὶ ἀκούσομεν τὰ ἐκπορευό-
μενα παρὰ Κυρίου. Καὶ ἔρχονται πρὸς σὲ, ὡς συμπορεύεται λαὸς, 31
καὶ κάθηνται ἐναντίον σου ὁ λαός μου, καὶ ἀκούουσι τὰ ῥήματά σου,
καὶ αὐτὰ οὐ μὴ ποιήσωσιν, ὅτι ψεῦδος ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ
ὀπίσω τῶν μιασμάτων αὐτῶν ἡ καρδία αὐτῶν ἐστί. Καὶ γίνῃ αὐ- 32
τοῖς ὡς φωνὴ ψαλτηρίου ἡδυφώνου, εὐαρμόστου, καὶ ἀκούσονται τὰ
ῥήματάσου, οὐ μὴ ποιήσουσιν αὐτά. Καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν ἔλθῃ, ἐροῦ- 33
σιν, ἰδοὺ ἥκει, καὶ γνώσονται, ὅτι προφήτης ἦν ἐν μέσῳ αὐτῶν.

ΚΕΦ. ΛΔ΄. XXXIV.

1.2 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου,
προφήτευσον ἐπὶ τοὺς ποιμένας τοῦ Ἰσραὴλ, προφήτευσον, καὶ
εἰπὸν αὐτοῖς τοῖς ποιμέσι· τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ὦ ποιμέ-
νες Ἰσραὴλ, μὴ οἱ ποιμένες βόσκουσιν ἑαυτούς; οὐχὶ τὰ πρό-
3 βατα βόσκουσιν οἱ ποιμένες; Ἰδοὺ τὸ γάλα κατεσθίετε, καὶ τὰ
ἔρια περιβάλλεσθε, καὶ τὸ παχὺ ἐσφάζετε, καὶ τὰ πρόβατά μου
4 οὐκ ἐβόσκετε. Τὸ ἠσθενηκὸς οὐκ ἐνισχύσατε, καὶ τὸ κακῶς ἔχον
οὐκ ἐσωματοποιήσατε, καὶ τὸ συντετριμμένον οὐ κατεδήσατε, καὶ
τὸ πλανώμενον οὐκ ἐπεστρέψατε, καὶ τὸ ἀπολωλὸς οὐκ ἐζητή-
5 σατε, καὶ τὸ ἰσχυρὸν κατειργάσασθε μόχθῳ. Καὶ διεσπάρησαν
τὰ πρόβατά μου, διὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας, καὶ ἐγενήθησαν εἰς
κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ, καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ
6 οὐρανοῦ. Καὶ διεσπάρησαν τὰ πρόβατά μου ἐν παντὶ ὄρει, καὶ
ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν, καὶ ἐπὶ παντὶ προσώπῳ πάσης τῆς
γῆς διεσπάρη τὰ πρόβατά μου, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκζητῶν οὐδὲ ὁ ἀπο-
7.8 στρέφων. Διὰ τοῦτο, ποιμένες, ἀκούσατε λόγον Κυρίου. Ζῶ ἐγὼ,
λέγει Κύριος Κύριος, εἰ μὴν ἀντὶ τοῦ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου
εἰς προνομὴν, καὶ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς κατάβρωμα πᾶσι
τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας, καὶ οὐκ ἐ-
ξεζήτησαν τὰ πρόβατά μου οἱ ποιμένες, καὶ ἐβόσκησαν οἱ ποι-
9 μένες ἑαυτοὺς, τὰ δὲ πρόβατά μου οὐκ ἐβόσκησαν. Ἀντὶ τούτου,
10 ποιμένες, ἀκούσατε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος.
Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τοὺς ποιμένας, καὶ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου ἐκ
τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς τοῦ μὴ ποιμαίνειν τὰ
πρόβατά μου, καὶ οὐ μὴ βοσκήσουσιν ἔτι οἱ ποιμένες αὐτά· καὶ
ἐξελοῦμαι τὰ πρόβατά μου ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔτι
11 ἔσονται αὐτοῖς εἰς κατάβρωμα. Διότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος
ὁ Θεός· ἰδοὺ ἐγώ εἰμι, ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐπισκέ-
12 ψομαι αὐτά. Ὡς ἐπισκέπτεται ὁ ποιμὴν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν
ἡμέρᾳ, ὅτ' ἂν ᾖ γνόφος καὶ νεφέλη ἐν μέσῳ προβάτων αὐτοῦ δια-
κεχωρισμένων, οὕτως ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἀπελάσω
αὐτὰ ἀπὸ παντὸς τόπου, οὗ διεσπάρησαν ἐκεῖ ἐν ἡμέρᾳ νεφέλης
13 καὶ γνόφου. Καὶ ἐξάξω αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ συνάξω αὐ-

τοὺς ἐκ τῶν χωρῶν, καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν,
καὶ βοσκήσω αὐτοὺς ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ ἐν ταῖς φάραγξι,
καὶ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ τῆς γῆς· ἐν νομῇ ἀγαθῇ βοσκήσω αὐτοὺς, 14
ἐν τῷ ὄρει τῷ ὑψηλῷ ἐν τῷ ὄρει Ἰσραήλ· καὶ ἔσονται αἱ μάνδραι
αὐτῶν ἐκεῖ, καὶ κοιμηθήσονται, καὶ ἐκεῖ ἀναπαύσονται ἐν τρυφῇ
ἀγαθῇ, καὶ ἐν νομῇ πίονι βοσκηθήσονται ἐπὶ τῶν ὀρέων τοῦ Ἰ-
σραήλ. Ἐγὼ βοσκήσω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω αὐ- 15
τὰ, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγώ εἰμι Κύριος· τάδε λέγει Κύριος
Κύριος. Τὸ ἀπολωλὸς ἐκζητήσω, καὶ τὸ πεπλανημένον ἐπιστρέψω, 16
καὶ τὸ συντετριμμένον καταδήσω, καὶ τὸ ἐκλεῖπον ἐνισχύσω, καὶ
τὸ πίον καὶ τὸ ἰσχυρὸν φυλάξω, καὶ βοσκήσω αὐτὰ μετὰ κρί-
ματος. Καὶ ὑμεῖς τὰ πρόβατα, τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ἰδοὺ 17
ἐγὼ διακρινῶ ἀναμέσον προβάτου καὶ προβάτου, κριῶν καὶ τρά-
γων. Καὶ οὐχ ἱκανὸν ὑμῖν, ὅτι τὴν καλὴν νομὴν ἐνέμεσθε, καὶ 18
τὰ κατάλοιπα τῆς νομῆς ὑμῶν τοῖς ποσὶν ὑμῶν κατεπατεῖτε,
καὶ τὸ καθεστηκὸς ὕδωρ ἐπίνετε, καὶ τὸ λοιπὸν τοῖς ποσὶν ὑμῶν
ἐταράσσετε; Καὶ τὰ πρόβατά μου τὰ πατήματα τῶν ποδῶν ὑμῶν 19
ἐνέμοντο, καὶ τὸ τεταραγμένον ὕδωρ ὑπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἔπι-
νον; Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς αὐτούς· 20
ἰδοὺ ἐγώ εἰμι διακρινῶ ἀναμέσον προβάτου ἰσχυροῦ καὶ ἀναμέσον
προβάτου ἀσθενοῦς. Ἐπὶ ταῖς πλευραῖς καὶ τοῖς ὤμοις ὑμῶν δι- 21
ωθεῖσθε, καὶ τοῖς κέρασιν ὑμῶν ἐκερατίζετε, καὶ πᾶν τὸ ἐκλεῖ-
πον ἐξεθλίβετε. Καὶ σώσω τὰ πρόβατά μου, καὶ οὐκέτι ἔσονται 22
ἔτι εἰς προνομὴν, καὶ κρινῶ ἀναμέσον κριοῦ πρὸς κριὸν, καὶ ἀνα- 23
στήσω ἐπ' αὐτοὺς ποιμένα ἕνα, καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς, τὸν δοῦλόν
μου Δαυίδ· αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς, καὶ ἔσται αὐτῶν ποιμὴν, καὶ 24
ἐγὼ Κύριος ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν, καὶ Δαυὶδ ἄρχων ἐν μέσῳ
αὐτῶν· ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα. Καὶ διαθήσομαι τῷ Δαυὶδ διαθή- 25
κην εἰρήνης, καὶ ἀφανιῶ θηρία πονηρὰ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατοι-
κήσουσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ὑπνώσουσιν ἐν τοῖς δρυμοῖς. Καὶ δώσω 26
αὐτοὺς κύκλῳ τοῦ ὄρους μου· καὶ ἀποστελῶ τὸν ὑετὸν, ὑετὸν
εὐλογίας αὐτοῖς. Καὶ τὰ ξύλα τοῦ πεδίου ἀποδώσει τὸν καρπὸν 27
αὐτῶν, καὶ ἡ γῆ δώσει τὴν ἰσχὺν αὐτῆς, καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ
τῆς γῆς αὐτῶν ἐν ἐλπίδι εἰρήνης, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι
Κύριος, ἐν τῷ συντρίψαι με τὸν ζυγὸν τοῦ κλοιοῦ αὐτῶν· καὶ ἐ-
ξελοῦμαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν καταδουλωσαμένων αὐτοὺς, καὶ 28

οὐκέτι ἔσονται ἐν προνομῇ τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς οὐ-
κέτι μὴ φάγωσιν αὐτούς· καὶ κατοικήσουσιν ἐν ἐλπίδι, καὶ οὐκ
29 ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς. Καὶ ἀναστήσω αὐτοῖς φυτὸν εἰρήνης,
καὶ οὐκέτι ἔσονται ἀπολλύμενοι λιμῷ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὀνειδι-
30 σμὸν ἐθνῶν οὐ μὴ ἐνέγκωσιν ἔτι, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύ-
ριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαός μου· οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, λέγει
31 Κύριος Κύριος. Καὶ ὑμεῖς πρόβατά μου, καὶ πρόβατα τοῦ ποιμνί-
ου μου ἐστὲ, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, λέγει Κύριος Κύριος.

ΚΕΦ. ΛΕ΄. XXXV.

1.2 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· υἱὲ ἀνθρώ-
που, ἐπίστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸ ὄρος Σηεὶρ, καὶ προ-
3 φήτευσον ἐπ᾽ αὐτὸ, καὶ εἰπὸν αὐτῷ· τάδε λέγει Κύριος Κύριος·
ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, ὄρος Σηεὶρ, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ
4 σὲ, καὶ δώσω σε ἔρημον, καὶ ἐρημωθήσῃ, καὶ ἐν ταῖς πόλεσί σου
ἐρημίαν ποιήσω, καὶ σὺ ἔρημος ἔσῃ, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγώ εἰμι
5 Κύριος. Ἀντὶ τοῦ γενέσθαι σε ἐχθρὰν αἰώνιον, καὶ ἐνεκάθισας
τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ δόλῳ, ἐν καιρῷ ἐχθρῶν ἐν χειρὶ μαχαίρας
6 ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτῶν, ἐν καιρῷ ἀδικίας, ἐπ᾽ ἐσχάτων. Διὰ
τοῦτο ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος Κύριος, εἰ μὴν εἰς αἷμα ἥμαρτες,
7 καὶ αἷμά σε διώξεται. Καὶ δώσω τὸ ὄρος Σηεὶρ εἰς ἔρημον, καὶ
8 ἠρημωμένον, καὶ ἀπολῶ ἀπ᾽ αὐτοῦ ἀνθρώπους καὶ κτήνη, καὶ
ἐμπλήσω τῶν τραυματιῶν σου τοὺς βουνούς σου καὶ πάσας τὰς
φάραγγάς σου, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς πεδίοις σου τετραυματισμένοι
9 μαχαίρᾳ πεσοῦνται ἐν σοί. Καὶ ἐρημίαν αἰώνιον θήσομαί σε, καὶ
αἱ πόλεις σου οὐ μὴ κατοικηθῶσιν ἔτι, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι
10 Κύριος. Διότι εἶπας· τὰ δύο ἔθνη, καὶ αἱ δύο χῶραι ἐμαὶ ἔ-
11 σονται, καὶ κληρονομήσω αὐτὰς, καὶ ὁ Κύριος ἐκεῖ ἐστι. Διὰ
τοῦτο ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος Κύριος, καὶ ποιήσω ἐν σοὶ κατὰ
τὴν ἔχθραν σου, καὶ κατὰ τὸν ζῆλόν σου, ὃν ἐποίησας ἐκ τοῦ
μεμισηκέναι σε ἐν αὐτοῖς, καὶ γνωσθήσομαί σοι, ἡνίκα ἐὰν κρι-
12 νῶ σε, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος· ἤκουσα τῆς φωνῆς τῶν
βλασφημιῶν σου, ὅτι εἶπας, τὰ ὄρη Ἰσραὴλ ἔρημα ἡμῖν δέδο-
13 ται εἰς κατάβρωμα, καὶ ἐμεγαλορρημόνησας ἐπ᾽ ἐμὲ τῷ στόμα-
τί σου, καὶ ἐπλήθυνας ἐπ᾽ ἐμὲ λόγους σου, (καὶ) ἐγὼ ἤκουσα,

(φησὶ Κύριος.) Τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ἐν τῇ εὐφροσύνῃ πά- 14
σης τῆς γῆς ἔρημον ποιήσω σε. Καθὼς ηὐφράνθης εἰς κληρονο- 15
μίαν οἴκου Ἰσραὴλ, ὅτι ἠφανίσθη, οὕτω ποιήσω σοι· ἔρημον ἔσῃ,
ὄρος Σηεὶρ, καὶ πᾶσα ἡ Ἰδουμαία ἐξαναλωθήσεται, καὶ γνώσῃ,
ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν.

ΚΕΦ. ΛϚ'. XXXVI.

ΚΑΙ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, 1
καὶ εἰπὸν τοῖς ὄρεσιν Ἰσραήλ· ἀκούσατε λόγον Κυρίου. Τάδε 2
λέγει Κύριος Κύριος· ἀνθ' ὧν εἶπεν ὁ ἐχθρὸς ἐφ' ὑμᾶς· εὖγε,
εὖγε, ἔρημα αἰώνια εἰς κατάσχεσιν ὑμῖν ἐγενήθη. Διὰ τοῦτο 3
προφήτευσον, καὶ εἰπόν· τάδε λέγει Κύριος Κύριος ὁ Θεός· ἀντὶ
τοῦ ἀτιμασθῆναι ὑμᾶς, καὶ μισηθῆναι ὑμᾶς ὑπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν
κύκλῳ ὑμῶν, τοῦ εἶναι ὑμᾶς εἰς κατάσχεσιν τοῖς καταλοίποις
ἔθνεσι, καὶ ἀνέβητε λάλημα γλώσσῃ, καὶ εἰς ὀνείδισμα ἔθνεσι, διὰ 4
τοῦτο, ὄρη Ἰσραὴλ, ἀκούσατε λόγον Κυρίου Κυρίου· τάδε λέγει
Κύριος Κύριος· τοῖς ὄρεσι, καὶ τοῖς βουνοῖς, καὶ τοῖς χειμάῤῥοις,
καὶ ταῖς φάραγξι, καὶ ταῖς νάπαις ταῖς ἐρημωμέναις καὶ ἠφα-
νισμέναις, καὶ ταῖς πόλεσι ταῖς καταλελειμμέναις, αἳ ἐγένοντο
εἰς προνομὴν, καὶ εἰς καταπάτημα τοῖς καταλειφθεῖσιν ἔθνεσι
τοῖς περικύκλῳ. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος· εἰ μὴν ἐν 5
πυρὶ θυμοῦ μου ἐλάλησα ἐπὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη, καὶ ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν
πᾶσαν, ὅτι ἔδωκαν ἑαυτοῖς τὴν γῆν μου εἰς κατάσχεσιν μετ'
εὐφροσύνης, ἀτιμάσαντες ψυχὰς, τοῦ ἀφανίσαι ἐν προνομῇ. Διὰ 6
τοῦτο προφήτευσον ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰπὸν τοῖς ὄρεσι,
καὶ τοῖς βουνοῖς, καὶ ταῖς φάραγξι, καὶ ταῖς νάπαις· τάδε λέγει
Ἀδωναῒ Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐν τῷ ζήλῳ μου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ μου
ἐλάλησα, ἀντὶ τοῦ ὀνειδισμοὺς ἐθνῶν ἐνέγκαι ὑμᾶς. Διὰ τοῦτο 7
ἰδοὺ ἐγὼ αἴρω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ περικύκλῳ ὑμῶν,
οὗτοι τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν λήψονται. Ὑμῶν δὲ, ὄρη Ἰσραὴλ, τὴν 8
σταφυλὴν καὶ τὸν καρπὸν ὑμῶν φάγεται ὁ λαός μου, ὅτι ἐγ-
γίζουσι τοῦ ἐλθεῖν. Ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' 9
ὑμᾶς, καὶ κατεργασθήσεσθε, καὶ σπαρήσεσθε, καὶ πληθυνῶ ἐφ' ὑ- 10
μᾶς ἀνθρώπους, πᾶν οἶκον Ἰσραὴλ εἰς τέλος, καὶ κατοικηθή-
σονται αἱ πόλεις ὑμῶν, καὶ αἱ ἐρημωμέναι οἰκοδομηθήσον-

11 ται; Καὶ πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους, καὶ κτήνη, καὶ κατοι-
κιῶ ὑμᾶς ὡς τὸ ἐν ἀρχῇ ὑμῶν, καὶ εὖ ποιήσω ὑμᾶς, ὥσπερ τὰ
12 ἔμπροσθεν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος. Καὶ γεννήσω
ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, καὶ κληρονομήσουσιν
ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν· καὶ οὐ μὴ προστεθήσε-
13 σθε ἔτι ἀτεκνωθῆναι ἀπ' αὐτῶν. Τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· ἀνθ'
ὧν εἶπάν σοι, κατέσθουσα ἀνθρώπους εἶ, καὶ ἠτεκνωμένη ὑπὸ τοῦ
14 ἔθνους σου ἐγένου. Διὰ τοῦτο ἀνθρώπους οὐκέτι φάγεσαι, καὶ τὸ
15 ἔθνος σου οὐκ ἀτεκνώσεις οὐκέτι, λέγει Ἀδωναὶ Κύριος. Καὶ οὐκ
ἀκουσθήσεται οὐκέτι ἐφ' ὑμᾶς ἀτιμία ἐθνῶν, καὶ ὀνειδισμὸν λαῶν
οὐ μὴ ἐνέγκητε ἔτι, καὶ τὸ ἔθνος σου οὐκ ἀτεκνωθήσεται ἔτι, λέγει
16 17 Κύριος ὁ Θεός. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· υἱὲ
ἀνθρώπου, οἶκος Ἰσραὴλ κατῴκησαν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ ἐν
ταῖς ἀκαθαρσίαις αὐτῶν ἐμίαναν αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῶν, καὶ ἐν
τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς ἀκαθαρσίαις αὐτῶν· κατὰ τὴν
ἀκαθαρσίαν τῆς ἀποκαθημένης ἐγενήθη ἡ ὁδὸς αὐτῶν πρὸ προσώ-
18 που μου, καὶ ἐξέχεα τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτοὺς περὶ τοῦ αἵματος,
οὗ ἐξέχεαν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν ἐμίαναν αὐτήν.
19 Καὶ διέσπειρα αὐτοὺς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ἐλίκμησα αὐτοὺς εἰς τὰς χώ-
ρας· κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν ἔκρινα
20 αὐτούς. Καὶ εἰσήλθοσαν εἰς τὰ ἔθνη, οὗ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ, καὶ ἐβεβή-
λωσαν τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον ἐν τῷ λέγεσθαι αὐτοὺς, λαὸς Κυρίου
21 οὗτοι, καὶ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ ἐξήλθοσαν. Καὶ ἐφεισάμην αὐτῶν διὰ τὸ
ὄνομά μου τὸ ἅγιον, ὃ ἐβεβήλωσαν οἶκος Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὗ
22 εἰσήλθοσαν ἐκεῖ. Διὰ τοῦτο εἰπὸν τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ· τάδε λέγει
Ἀδωναὶ Κύριος· οὐχ ὑμῖν ἐγὼ ποιῶ οἶκος Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἢ διὰ
τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον, ὃ ἐβεβηλώσατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὗ εἰ-
23 σήλθατε ἐκεῖ. Καὶ ἁγιάσω τὸ ὄνομά μου τὸ μέγα, τὸ βεβηλω-
θὲν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὃ ἐβεβηλώσατε ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ γνώ-
σονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· ἐν
24 τῷ ἁγιασθῆναί με ἐν ὑμῖν κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ λήψομαι
ὑμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν γαιῶν, καὶ
25 εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ ῥανῶ ἐφ' ὑμᾶς ὕδωρ καθα-
ρὸν, καὶ καθαρισθήσεσθε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν, καὶ
26 ἀπὸ πάντων τῶν εἰδώλων ὑμῶν· καὶ καθαριῶ ὑμᾶς, καὶ δώσω
ὑμῖν καρδίαν καινὴν, καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἀ-

φελῶ τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, καὶ δώσω
ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην, καὶ τὸ πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν, καὶ 27
ποιήσω ἵνα ἐν τοῖς δικαιώμασί μου πορεύησθε, καὶ τὰ κρίματά
μου φυλάξησθε, καὶ ποιήσητε, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς 28
ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαὸν, καὶ ἐγὼ
ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν. Καὶ σώσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν 29
ὑμῶν, καὶ καλέσω τὸν σῖτον, καὶ πληθυνῶ αὐτὸν, καὶ οὐ δώσω 30
ἐφ' ὑμᾶς λιμόν· καὶ πληθυνῶ τὸν καρπὸν τοῦ ξύλου, καὶ τὰ γεν-
νήματα τοῦ ἀγροῦ, ὅπως μὴ λάβητε ἔτι ὀνειδισμὸν λιμοῦ ἐν τοῖς
ἔθνεσι. Καὶ μνησθήσεσθε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς πονηρὰς, καὶ τὰ 31
ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ μὴ ἀγαθὰ, καὶ προσοχθιεῖτε κατὰ πρό-
σωπον αὐτῶν ἐν ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν, καὶ ἐν τοῖς βδελύγμασιν
ὑμῶν. Οὐ δι' ὑμᾶς ἐγὼ ποιῶ, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, γνωστὸν 32
ἔσται ὑμῖν· αἰσχύνθητε καὶ ἐντράπητε ἐκ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, οἶκος
Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος. Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐ- 33
κείνῃ ᾗ καθαριῶ ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν ὑμῶν, καὶ κατοικιῶ τὰς
πόλεις, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ ἔρημοι, καὶ ἡ γῆ ἡ ἠφανισμένη 34
ἐργασθήσεται, ἀνθ' ὧν ὅτι ἠφανισμένη ἐγενήθη κατ' ὀφθαλμοὺς
παντὸς παροδεύοντος, καὶ ἐροῦσιν· ἡ γῆ ἐκείνη ἡ ἠφανισμένη ἐγενήθη 35
ὡς κῆπος τρυφῆς, καὶ αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι καὶ ἠφανισμέναι καὶ
κατεσκαμμέναι ὀχυραὶ ἐκάθισαν. Καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη, ὅσα ἂν 36
καταλειφθῶσι κύκλῳ ὑμῶν, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ᾠκοδόμησα τὰς
καθῃρημένας, καὶ κατεφύτευσα τὰς ἠφανισμένας· ὅτι ἐγὼ Κύριος
Κύριος ἐλάλησα, καὶ ποιήσω. Τάδε λέγει Κύριος Κύριος ὁ Θεός· ἔτι 37
τοῦτο ζητηθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς· πληθυνῶ 38
αὐτοὺς ὡς πρόβατα ἀνθρώπους, ὡς πρόβατα ἅγια, ὡς πρόβατα
Ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς ἑορταῖς αὐτῆς· οὕτως ἔσονται αἱ πόλεις αἱ ἔρη-
μοι πλήρεις προβάτων ἀνθρώπων, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

ΚΕΦ. ΛΖʹ. XXXVII.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, καὶ ἐξήγαγέ με ἐν πνεύ- 1
ματι Κύριος, καὶ ἔθηκέ με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου, καὶ τοῦτο ἦν
μεστὸν ὀστέων ἀνθρωπίνων, καὶ περιήγαγέ με ἐπ' αὐτὰ κυκλό- 2
θεν κύκλῳ, καὶ ἰδοὺ πολλὰ σφόδρα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου,
καὶ ἰδοὺ ξηρὰ σφόδρα. Καὶ εἶπε πρὸς μέ· υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ ζή- 3

σεται τὰ ὀστᾶ ταῦτα; καὶ εἶπα, Κύριε Κύριε, σὺ ἐπίστῃ ταῦτα.
4 Καὶ εἶπε πρὸς μέ· προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὀστᾶ ταῦτα, καὶ ἐρεῖς αὐ-
τοῖς· τὰ ὀστᾶ τὰ ξηρὰ, ἀκούσατε λόγον Κυρίου. Τάδε λέγει Κύ-
5 ριος Κύριος τοῖς ὀστέοις τούτοις· ἰδοὺ ἐγὼ φέρω εἰς ὑμᾶς πνεῦμα
6 ζωῆς, καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς νεῦρα, καὶ ἀνάξω ἐφ' ὑμᾶς σάρκα, καὶ
ἐκτενῶ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα, καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζή-
7 σεσθε, καὶ γνώσεσθε διότι ἐγώ εἰμι Κύριος. Καὶ ἐπροφήτευσα,
καθὼς ἐνετείλατό μοι Κύριος, καὶ ἐγένετο φωνὴ ἐν τῷ ἐμὲ προ-
φητεύειν, καὶ ἰδοὺ σεισμὸς, καὶ προσήγαγε τὰ ὀστᾶ ἑκάτερον πρὸς
8 τὴν ἁρμονίαν αὐτοῦ. Καὶ ἴδον· καὶ ἰδοὺ ἐπ' αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρ-
κες ἀνεφύοντο, καὶ ἀνέβαινεν ἐπ' αὐτὰ δέρμα ἐπάνω, καὶ πνεῦμα
9 οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς. Καὶ εἶπε πρὸς μέ· προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου,
προφήτευσον ἐπὶ τὸ πνεῦμα, καὶ εἰπὸν τῷ πνεύματι· τάδε λέγει
Κύριος Κύριος· ἐλθὲ ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων (τοῦ οὐρανοῦ)
ἐλθὲ τὸ πνεῦμα, καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους, καὶ
10 ζησάτωσαν. Καὶ ἐπροφήτευσα, καθὼς ἐνετείλατό μοι, καὶ εἰσῆλ-
θεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα ζωῆς, καὶ ἔζησαν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν
11 ποδῶν αὐτῶν, συναγωγὴ μεγάλη σφόδρα σφόδρα. Καὶ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς μὲ, λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου, τὰ ὀστᾶ ταῦτα πᾶς οἶκος
Ἰσραὴλ ἐστιν, καὶ αὐτοὶ λέγουσι, ξηρὰ γέγονε τὰ ὀστᾶ ἡμῶν,
12 ἀπόλωλεν ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, διαπεφωνήκαμεν ἑαυτοῖς. Διὰ τοῦτο
προφήτευσον, καὶ εἰπὸν πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος·
ἰδοὺ ἐγὼ ἀνοίγω ὑμῶν τὰ μνήματα, καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνη-
μάτων ὑμῶν λαός μου, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ;
13 καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ἀνοῖξαί με τοὺς τάφους
ὑμῶν, τοῦ ἀναγαγεῖν με ὑμᾶς ἐκ τῶν ταφῶν ὑμῶν, τὸν λαόν μου.
14 Καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ
τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος· λελάληκα καὶ ποιήσω,
15 λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων·
16 υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε σεαυτῷ ῥάβδον, καὶ γράψον ἐπ' αὐτὴν τὸν
Ἰούδαν, καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς προσκειμένους πρὸς αὐτόν·
καὶ ῥάβδον δευτέραν λήψῃ σεαυτῷ, καὶ γράψεις αὐτὴν τῷ Ἰωσὴφ,
ῥάβδον Ἐφραὶμ, καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς προσκειμένους
17 πρὸς αὐτὸν, καὶ συνάψεις αὐτὰς προσαλλήλας σεαυτῷ, εἰς ῥάβδον
18 μίαν τοῦ δῆσαι αὐτὰς, καὶ ἔσονται εἰς ἑνικὰ ἐν τῇ χειρί σου. Καὶ
ἔσται, ὅταν λέγωσι πρὸς σὲ οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου, λέγοντες· οὐκ

ἀπαγγελεῖς ἡμῖν; τί ἐστι ταῦτά σοι; Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· 19
τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ λήψομαι τὴν φυλὴν Ἰωσὴφ,
τὴν διὰ χειρὸς Ἐφραὶμ, καὶ τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ τὰς προσκει-
μένας πρὸς αὐτὸν, καὶ δώσω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα,
καὶ ἔσονται εἰς ῥάβδον μίαν, καὶ ἔσονται ἓν ἐν τῇ χειρὶ Ἰούδα.
Καὶ ἔσονται αἱ ῥάβδοι, ἐφ' αἷς σὺ ἔγραψας ἐπ' αὐταῖς ἐν τῇ χειρί 20
σου ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος 21
ὁ Θεός· ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω πάντα οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ μέσου τῶν ἐ-
θνῶν, οὗ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ, καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπὸ πάντων τῶν
περικύκλῳ αὐτῶν, καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ,
καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἔθνος ἓν ἐν τῇ γῇ μου, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῦ 22
Ἰσραήλ· καὶ ἄρχων εἷς ἔσται πάντων αὐτῶν εἰς βασιλέα, καὶ οὐκ
ἔσονται οὐκέτι εἰς δύο ἔθνη, οὐδὲ μὴ διαιρεθῶσιν οὐκέτι εἰς δύο βα-
σιλείας, ἵνα μὴ μιαίνωνται ἔτι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, ἐν οἷς ἡ- 23
μάρτοσαν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐν τοῖς προσοχθίσμασιν αὐτῶν, καὶ ἐν
πάσαις ταῖς ἀσεβείαις αὐτῶν· καὶ ῥύσομαι αὐτοὺς ἀπὸ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτῶν, ὧν ἡμάρτοσαν ἐν αὐταῖς, καὶ καθαριῶ αὐτοὺς,
καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαὸν, καὶ ἐγὼ Κύριος ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν.
Καὶ ὁ δοῦλός μου Δαυὶδ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ ποιμὴν εἷς 24
ἔσται πάντων, ὅτι ἐν τοῖς προστάγμασί μου πορεύσονται, καὶ τὰ
κρίματά μου φυλάξονται, καὶ ποιήσουσιν αὐτὰ, καὶ κατοικήσουσιν 25
ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, ἣν ἐγὼ δέδωκα τῷ δούλῳ μου Ἰακὼβ, οὗ κα-
τῴκησαν ἐκεῖ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' αὐτῆς αὐ-
τοὶ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν ἕως αἰῶνος· καὶ
ἰδοὺ Δαυὶδ ὁ δοῦλός μου, ἄρχων αὐτῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ 26
διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην εἰρήνης, καὶ διαθήκη αἰωνία ἔσται
μετ' αὐτῶν· καὶ θήσω τὰ ἅγιά μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα,
καὶ ἔσται ἡ κατασκήνωσίς μου ἐν αὐτοῖς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς 27
Θεὸν, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι λαός. Καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη, ὅτι 28
ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτοὺς, ἐν τῷ εἶναι τὰ ἅγιά μου ἐν
μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. ΛΗ'. XXXVIII.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου, 1.2
στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Γὼγ, καὶ τὴν γῆν τοῦ Μαγὼγ ἄρ-

3 χοντα Ῥὼς, Μοσὸχ, καὶ Θοβὲλ, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὸν, καὶ
εἰπὸν αὐτῷ· τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Γὼγ καὶ
4 ἄρχοντα Ῥὼς, Μοσὸχ, καὶ Θοβὲλ, καὶ περιστρέψω σε, καὶ δώσω
χαλινὸν εἰς τὰς σιαγόνας σου, καὶ συνάξω σε, καὶ πᾶσαν τὴν δύ-
ναμίν σου, ἵππους καὶ ἱππεῖς ἐνδεδυμένους θώρακας πάντας συ-
ναγωγῇ πολλῇ, πέλτας καὶ περικεφαλαίας καὶ μάχαιραι, πάντες
5 αὐτοὶ ἔχοντες. Πέρσαι καὶ Αἰθίοπες, καὶ Λίβυες, καὶ Λυδοί·
6 πάντες ἐν περικεφαλαίαις καὶ πέλταις, Γομὲρ, καὶ πάντες οἱ
περὶ αὐτὸν, οἶκος τοῦ Θεργαμὰ, ἀπ' ἐσχάτου βοῤῥᾶ, καὶ πάντες
7 οἱ περὶ αὐτὸν καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ. Ἑτοιμάσθητι, καὶ ἑτοίμα-
σον σεαυτὸν σὺ, καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή σου, οἱ συνηγμένοι μετὰ
8 σοῦ, καὶ ἔσῃ μοι εἰς προφυλακήν. Ἀφ' ἡμερῶν πλειόνων ἐτῶν
ἑτοιμασθήσεται, καὶ ἐπ' ἐσχάτου ἐτῶν ἐλεύσεται, καὶ ἥξει εἰς
τὴν γῆν τὴν ἀπεστραμμένην ἀπὸ μαχαίρας, συνηγμένων ἀπὸ ἐ-
θνῶν πολλῶν, ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, ἣ ἐγενήθη ἔρημος δι' ὅλου,
καὶ οὗτος ἐξελήλυθεν ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' εἰρή-
9 νης ἅπαντες. Καὶ ἀναβήσῃ ὡς ὑετὸς, καὶ ἥξεις ὡς νεφέλη, κα-
τακαλύψαι γῆν, καὶ ἔσῃ σὺ καὶ πάντες οἱ περὶ σὲ, καὶ ἔθνη πολλὰ
10 μετὰ σοῦ. Τάδε λέγει Κύριος Κύριος ὁ Θεός· καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ ἐκείνῃ, ἀναβήσεται ῥήματα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου, καὶ λογιῇ
11 λογισμοὺς πονηροὺς, καὶ ἐρεῖς· ἀναβήσομαι ἐπὶ γῆν ἀπεριμμένην,
ἥξω ἐπὶ ἡσυχάζοντας ἐν ἡσυχίᾳ, καὶ κατοικοῦντας ἐπ' εἰρήνης,
πάντας κατοικοῦντας πόλεις, ἐν αἷς οὐχ ὑπάρχει τεῖχος οὐδὲ
12 μοχλοὶ, καὶ θύραι οὐκ εἰσὶν αὐταῖς, προνομεῦσαι προνομὴν, καὶ
σκυλεῦσαι σκῦλα, τοῦ ἐπιστρέψαι τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν ἠρη-
μωμένην ἣ κατῳκίσθη, καὶ ἐπὶ ἔθνος συνηγμένον ἀπὸ ἐθνῶν
πολλῶν, πεποιηκότας κτήσεις, κατοικοῦντας ἐπὶ τὸν ὀμφαλὸν
13 τῆς γῆς, Σαβὰ, καὶ Δαιδὰν, καὶ οἱ ἔμποροι Καρχηδόνιοι, καὶ
πᾶσαι αἱ κῶμαι αὐτῆς ἐροῦσί σοι· τοῦ προνομεῦσαι εἰς προνο-
μὴν σὺ ἔρχῃ, καὶ σκυλεῦσαι σκῦλα, συνήγαγες συναγωγήν σου,
λαβεῖν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἀπενέγκασθαι κτῆσιν τοῦ σκυ-
14 λεῦσαι σκῦλα. Διὰ τοῦτο προφήτευσον, υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ εἰ-
πὸν τῷ Γώγ· τάδε λέγει Κύριος Κύριος ὁ Θεός· οὐχὶ ἐν τῇ ἡ-
μέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν τῷ κατοικισθῆναι τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ ἐπ' εἰ-
15 ρήνης, ἐξεγερθήσῃ, καὶ ἥξεις ἐκ τοῦ τόπου σου ἀπ' ἐσχάτου βοῤ-
ῥᾶ, καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ; ἀναβάται ἵππων πάντες, συνα-

γωγὴ μεγάλη καὶ δύναμις πολλὴ, καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸν λαόν 16
μου Ἰσραὴλ ὡς νεφέλη καλύψαι γῆν· ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν
ἔσται, καὶ ἀνάξω σε ἐπὶ τὴν γῆν μου, ἵνα γνῶσι πάντα τὰ ἔθνη
ἐμὲ, ἐν τῷ ἁγιασθῆναί με ἐν σοὶ ἐνώπιον αὐτῶν. Τάδε λέγει 17
Ἀδωναὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Γώγ· σὺ εἶ, περὶ οὗ ἐλάλησα ἀφ'
ἡμερῶν τῶν ἔμπροσθεν, διὰ χειρὸς τῶν δούλων μου τῶν προ-
φητῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἔτεσι τοῦ ἀ-
ναγαγεῖν σε ἐπ' αὐτούς. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν ἡμέ- 18
ρᾳ ᾗ ἂν ἔλθῃ Γὼγ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος Κύ-
ριος ὁ Θεὸς, ἀναβήσεται ὁ θυμός μου ἐν ὀργῇ μου, καὶ ὁ ζῆ- 19
λός μου ἐν πυρὶ τῆς ὀργῆς μου· ἐλάλησα, εἰ μὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἔσται σεισμὸς μέγας ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ σει- 20
σθήσονται ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης,
καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ θηρία τοῦ πεδίου, καὶ πάντα
τὰ ἑρπετὰ τὰ ἕρποντα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι οἱ
ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, καὶ ῥαγήσονται τὰ ὄρη, καὶ πεσοῦνται αἱ
φάραγγες, καὶ πᾶν τεῖχος ἐπὶ τὴν γῆν πεσεῖται, καὶ καλέσω 21
ἐπ' αὐτὸ πᾶν φόβον μαχαίρας, λέγει Κύριος Κύριος· μάχαιρα
ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔσται, καὶ κρινῶ αὐτὸν θανάτῳ, 22
καὶ αἵματι, καὶ ὑετῷ κατακλύζοντι, καὶ λίθοις χαλάζης, καὶ
πῦρ καὶ θεῖον βρέξω ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ,
καὶ ἐπὶ ἔθνη πολλὰ μετ' αὐτοῦ. Καὶ μεγαλυνθήσομαι, καὶ ἁ- 23
γιασθήσομαι, καὶ ἐνδοξασθήσομαι, καὶ γνωσθήσομαι ἐναντίον ἐ-
θνῶν πολλῶν, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

ΚΕΦ. ΛΘ'. XXXIX.

ΚΑΙ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον ἐπὶ Γὼγ, καὶ εἰπόν· τάδε 1
λέγει Κύριος Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Γὼγ ἄρχοντα Ῥὼς, Μοσὸχ,
καὶ Θοβὲλ, καὶ συνάξω σε, καὶ καθοδηγήσω σε, καὶ ἀναβιβάσω σε 2
ἀπ' ἐσχάτου τοῦ βοῤῥᾶ, καὶ συνάξω σε ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ 3
ἀπολῶ τὸ τόξον σου ἐκ τῆς χειρός σου τῆς ἀριστερᾶς, καὶ τὰ
τοξεύματά σου ἀπὸ τῆς χειρός σου τῆς δεξιᾶς, καὶ καταβαλῶ σε
ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ πεσῇ σὺ καὶ πάντες οἱ περὶ σὲ, καὶ 4
τὰ ἔθνη τὰ μετὰ σοῦ δοθήσονται εἰς πλήθη ὀρνέων, παντὶ πε-
τεινῷ, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ πεδίου δέδωκά σε καταβρωθῆ-

5 ναι. Ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου πεσῇ, ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει
6 Κύριος Κύριος. Καὶ ἀποστελῶ πῦρ ἐπὶ (σὲ) Μαγὼγ, καὶ κατοι-
κισθήσονται αἱ νῆσοι ἐπ' εἰρήνης, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι
7 Κύριος. Καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον γνωσθήσεται ἐν μέσῳ λαοῦ
μου Ἰσραὴλ, καὶ οὐ βεβηλωθήσεται τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον οὐ-
κέτι, καὶ γνώσονται πάντα τὰ ἔθνη, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος (Κύριος)
8 ὁ ἅγιος ἐν Ἰσραήλ. Ἰδοὺ ἥκει, καὶ γνώσῃ ὅτι ἔσται, λέγει Κύριος
9 Κύριος ὁ Θεός· αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐλάλησα, καὶ ἐξελεύσονται
οἱ κατοικοῦντες τὰς πόλεις Ἰσραὴλ, καὶ καύσουσιν ἐν τοῖς ὅ-
πλοις, πέλταις καὶ κοντοῖς, καὶ τόξοις καὶ τοξεύμασι, καὶ ῥά-
βδοις χειρῶν, καὶ λόγχαις, καὶ καύσουσιν ἐν αὐτοῖς πῦρ ἑπτὰ
10 ἔτη, καὶ οὐ μὴ λάβωσι ξύλα ἐκ τοῦ πεδίου, οὐδὲ μὴ κόψωσιν
ἐκ τῶν δρυμῶν, ἀλλ' ἢ τὰ ὅπλα κατακαύσουσι πυρί· καὶ προνο-
μεύσουσι τοὺς προνομεύσαντας αὐτοὺς, καὶ σκυλεύσουσι τοὺς σκυ-
11 λεύσαντας αὐτοὺς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἔσται, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ δώσω τῷ Γὼγ τόπον ὀνομαστὸν, μνημεῖον ἐν Ἰσραὴλ,
τὸ πολυάνδριον τῶν ἐπελθόντων πρὸς τὴν θάλασσαν, καὶ περι-
12 οικοδομήσουσι τὸ περιστόμιον τῆς φάραγγος, καὶ κατορύξουσιν
ἐκεῖ τὸν Γὼγ καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ, καὶ κληθήσεται τὸ Γαὶ
τὸ πολυάνδριον τοῦ Γώγ. Καὶ κατορύξουσιν αὐτοὺς οἶκος τοῦ
13 Ἰσραὴλ, ἵνα καθαρισθῇ ἡ γῆ ἐν ἑπταμήνῳ, καὶ κατορύξουσιν αὐ-
τοὺς πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, καὶ ἔσται αὐτοῖς εἰς ὀνομαστὸν, ᾗ
14 ἡμέρᾳ (ᾗ) ἐδοξάσθην, λέγει Κύριος. Καὶ ἄνδρας διὰ παντὸς δια-
στελοῦσιν ἐπιπορευομένους πᾶσαν τὴν γῆν, θάψαι τοὺς καταλε-
λειμμένους ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, καθαρίσαι αὐτὴν μετὰ τὴν
15 ἑπτάμηνον, καὶ ἐκζητήσουσιν ἀκριβῶς. Καὶ ἔσται πᾶς ὁ διαπο-
ρευόμενος πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἰδὼν ὀστοῦν ἀνθρώπου οἰκοδομή-
σει παρ' αὐτῷ σημεῖον, ἕως ὅτου θάψωσιν αὐτὸ οἱ θάπτοντες εἰς
16 τὸ Γαὶ τὸ πολυάνδριον τοῦ Γώγ. Καὶ γὰρ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως,
17 πολυάνδριον· καὶ καθαρισθήσεται ἡ γῆ. Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου
εἰπόν· τάδε λέγει Κύριος Κύριος· εἰπὸν παντὶ ὀρνέῳ πετεινῷ, καὶ
πρὸς πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, συνάχθητε καὶ ἔρχεσθε, συνά-
χθητε ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλῳ ἐπὶ τὴν θυσίαν μου, ἣν τέ-
θυκα ὑμῖν θυσίαν μεγάλην ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ φάγεσθε κρέα,
18 καὶ πίεσθε αἷμα. Κρέα γιγάντων φάγεσθε, καὶ αἷμα ἀρχόντων
τῆς γῆς πίεσθε· κριοὺς καὶ μόσχους καὶ τράγους, καὶ οἱ μόσχοι

ἐστεατωμένοι πάντες, καὶ φάγεσθε στέαρ εἰς πλησμονὴν, καὶ πίε- 19
σθε αἷμα εἰς μέθην ἀπὸ τῆς θυσίας μου, ἧς ἔθυσα ὑμῖν, Καὶ ἐμ- 20
πλησθήσεσθε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου, ἵππον καὶ ἀναβάτην, γίγαντα
καὶ πάντα ἄνδρα πολεμιστὴν, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ δώσω 21
τὴν δόξαν μου ἐν ὑμῖν, καὶ ὄψονται πάντα τὰ ἔθνη τὴν κρίσιν
μου ἣν ἐποίησα, καὶ τὴν χεῖρά μου ἣν ἐπήγαγον ἐπ' αὐτοὺς, καὶ 22
γνώσονται οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν,
ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπέκεινα. Καὶ γνώσονται πάντα τὰ 23
ἔθνη, ὅτι διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ᾐχμαλωτεύθησαν οἶκος Ἰσραὴλ,
ἀνθ' ὧν ἠθέτησαν εἰς ἐμὲ, καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ'
αὐτῶν, καὶ παρέδωκα αὐτοὺς εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ
ἔπεσον πάντες μαχαίρᾳ, κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν, καὶ κατὰ 24
τὰ ἀνομήματα αὐτῶν ἐποίησα αὐτοῖς, καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν
μου ἀπ' αὐτῶν. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος ὁ Θεός· νῦν 25
ἀναστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακὼβ, καὶ ἐλεήσω τὸν οἶκον Ἰσ-
ραὴλ, καὶ ζηλώσω διὰ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου. Καὶ λήψονται τὴν 26
ἀτιμίαν αὐτῶν, καὶ πᾶσαν τὴν ἀδικίαν αὐτῶν, ἣν ἠδίκησαν ἐν τῷ
κατοικισθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἐπ' εἰρήνης· καὶ οὐκ ἔ-
σται ὁ ἐκφοβῶν ἐν τῷ ἀποστρέψαι με αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ συ- 27
ναγαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν τῶν ἐθνῶν· καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν
αὐτοῖς ἐνώπιον ἐθνῶν πολλῶν· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ 28
Θεὸς αὐτῶν, ἐν τῷ ἐπιφανῆναί με αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔθνεσι· καὶ συνάξω
αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ οὐ καταλείψω ἀπ' αὐτῶν οὐκέτι
ἐκεῖ· καὶ οὐκ ἀποστρέψω οὐκέτι τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, ἀνθ' ὧν 29
ἐξέχεα τὸν θυμόν μου ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος Κύριος.

ΚΕΦ. Μ΄. XL.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ εἰκοστῷ ἔτει τῆς αἰχμα- 1
λωσίας ἡμῶν, ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ, δεκάτῳ τοῦ μηνὸς, ἐν τῷ τεσ-
σαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει, μετὰ τὸ ἁλωθῆναι τὴν πόλιν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἐγένετο χεὶρ Κυρίου ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἤγαγέ με ἐκεῖ, ἐν ὁρά- 2
σει Θεοῦ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἔθηκέ με ἐπ' ὄρους ὑψη-
λοῦ σφόδρα, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὡσεὶ οἰκοδομὴ πόλεως ἀπέναντι, καὶ 3
εἰσήγαγέ με ἐκεῖ· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ, καὶ ἡ ὅρασις αὐτοῦ ἦν ὡσεὶ
ὅρασις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἦν σπαρτίον

οἰκοδόμων, καὶ κάλαμος μέτρον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς
4 εἱστήκει ἐπὶ τῆς πύλης, καὶ εἶπε πρὸς μὲ ὁ ἀνήρ· ἑώρακας σὺ
υἱὲ ἀνθρώπου, ἴδε ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἐν τοῖς ὠσί σου ἄ-
κουε, καὶ τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου πάντα ὅσα ἐγὼ δεικνύω σοι,
διότι ἕνεκα τοῦ δεῖξαί σοι εἰσελήλυθας ὧδε, καὶ δείξεις πάντα
5 ὅσα σὺ ὁρᾷς τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ. Καὶ ἰδοὺ περίβολος ἔξωθεν τοῦ
οἴκου κύκλῳ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀνδρὸς κάλαμος, τὸ μέτρον
πήχεων ἓξ ἐν πήχει καὶ παλαιστῆς, καὶ διεμέτρησε τὸ προτεί-
χισμα, τὸ πλάτος ἶσον τῷ καλάμῳ, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ ἶσον τῷ
6 καλάμῳ. Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνα-
τολὰς ἐν ἑπτὰ ἀναβαθμοῖς, καὶ διεμέτρησε Θεὲ ἓξ ἔνθεν, καὶ ἓξ
7 ἔνθεν, καὶ τὸ Αἰλὰμ τῆς πύλης ἴσον τῷ καλάμω, καὶ τὸ Θεὲ
ἶσον τῷ καλάμῳ τὸ μῆκος, καὶ ἶσον τῷ καλάμῳ τὸ πλάτος, καὶ τὸ
Αἰλὰμ ἀναμέσον τοῦ Θεηλὰθ πηχῶν ἕξ· καὶ τὸ Θεὲ τὸ δεύτερον, ἶσον
τῷ καλάμῳ τὸ πλάτος, καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ μῆκος, καὶ τὸ Αἰλὰμ
πηχέων πέντε, καὶ τὸ Θεὲ τὸ τρίτον, ἶσον τῷ καλάμῳ τὸ μῆκος, καὶ
ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ πλάτος, καὶ τὸ Αἰλὰμ τοῦ πυλῶνος, πλησίον τοῦ
8 Αἰλὰμ τῆς πύλης ἔσωθεν ἶσον τῷ καλάμῳ, καὶ διεμέτρησε τὸ Αἰ-
9 λὰμ τῆς πύλης πηχῶν ὀκτὼ, καὶ ἐμέτρησε τὸ Αἰλὰμ τῆς πύλης ὀ-
κτὼ πηχῶν, καὶ τὰ Αἰλεῦ πηχῶν δύο· καὶ τὸ Αἰλὰμ τῆς πύλης ἔσω-
10 θεν, καὶ τὸ Θεὲ τῆς πύλης Θεὲ κατέναντι, τρεῖς ἔνθεν καὶ τρεῖς ἔνθεν;
καὶ μέτρον ἓν τοῖς τρισί, καὶ μέτρον ἓν τῷ Αἰλὰμ ἔνθεν καὶ ἔνθεν.
11 Καὶ διεμέτρησε τὸ πλάτος τῆς θύρας τοῦ πυλῶνος, πήχεων δέκα,
12 καὶ τὸ εὖρος τοῦ πυλῶνος πήχεων δεκατριῶν, καὶ πῆχυς ἐπι-
συναγόμενος κατὰ πρόσωπον τῶν Θεεὶμ πήχεος ἑνὸς καὶ πήχεος
ἑνὸς, ὅριον ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ τὸ Θεὲ πήχεων ἓξ ἔνθεν, καὶ
13 πήχεων ἓξ ἔνθεν. Καὶ διεμέτρησε τὴν πύλην ἀπὸ τοῦ τείχους
τοῦ Θεὲ ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ Θεὲ, πλάτος πήχεις εἴκοσι καὶ πέντε·
14 αὕτη πύλη ἐπὶ πύλην, καὶ τὸ αἴθριον τοῦ Αἰλὰμ τῆς πύλης ἑ-
ξήκοντα πήχεις (εἴκοσι πέντε) καὶ τὸ Θεὲμ τῆς αὐλῆς τῆς πύλης
15 κύκλῳ, καὶ τὸ αἴθριον τῆς πύλης ἔξωθεν, εἰς τὸ αἴθριον (τῆς
16 πύλης) τοῦ Αἰλὰμ τῆς πύλης ἔσωθεν πήχεων πεντήκοντα. Καὶ
θυρίδες κρυπταὶ ἐπὶ τὰ Θεεὶμ, καὶ ἐπὶ τὰ Αἰλὰμ ἔσωθεν τῆς πύ-
λης τῆς αὐλῆς, κυκλόθεν· καὶ ὡσαύτως τοῖς Αἰλὰμ θυρίδες κύ-
17 κλῳ ἔσωθεν, καὶ ἐπὶ τὸ Αἰλὰμ φοίνικες ἔνθεν καὶ ἔνθεν. Καὶ εἰ-
σήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν, καὶ ἰδοὺ παστοφόρια,

καὶ περίστυλα κύκλῳ τῆς αὐλῆς, τριάκοντα παστοφόρια ἐν τοῖς
περιστύλοις, καὶ αἱ στοαὶ κατὰ νώτου τῶν πυλῶν, κατὰ τὸ μῆκος 18
τῶν πυλῶν τὸ περίστυλον τὸ ὑποκάτω. Καὶ διεμέτρησε τὸ πλά- 19
τος τῆς αὐλῆς, ἀπὸ τοῦ αἰθρίου τῆς πύλης τῆς ἐξωτέρας ἔσωθεν
ἐπὶ τὸ αἴθριον τῆς πύλης τῆς βλεπούσης ἔξω πήχεις ἑκατὸν τῆς
βλεπούσης κατ' ἀνατολάς· καὶ εἰσήγαγέ με ἐπὶ βοῤῥᾶν, καὶ ἰδοὺ 20
πύλη βλέπουσα πρὸς βοῤῥᾶν τῇ αὐλῇ τῇ ἐξωτέρᾳ, καὶ διεμέ-
τρησεν αὐτὴν, τό, τε μῆκος αὐτῆς καὶ τὸ πλάτος, καὶ τὸ Θεὲ 21
τρεῖς ἔνθεν καὶ τρεῖς ἔνθεν, καὶ τὰ Αἰλεοὺ, καὶ τὰ Αἰλαμμὼν,
καὶ τοὺς φοίνικας αὐτῆς· καὶ ἐγένετο κατὰ τὰ μέτρα τῆς πύ-
λης τῆς βλεπούσης κατ' ἀνατολὰς, πήχεων πεντήκοντα τὸ μῆ-
κος αὐτῆς· καὶ πήχεων εἰκοσιπέντε τὸ εὖρος αὐτῆς, καὶ αἱ θυ- 22
ρίδες αὐτῆς, καὶ τὰ Αἰλαμμὼν, καὶ οἱ φοίνικες αὐτῆς καθὼς
ἡ πύλη ἡ βλέπουσα ὁδὸν κατ' ἀνατολάς· καὶ ἐν ἑπτὰ κλιμακτῆρ-
σιν ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὴν, καὶ τὰ Αἰλαμμὼν ἔσωθεν, καὶ τῇ πύ- 23
λῃ τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ βλέπουσα ἐπὶ πύλην τοῦ βοῤῥᾶ, ὃν τρό-
πον τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατ' ἀνατολάς· καὶ διεμέτρησε τὴν
αὐλὴν ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην, πήχεις ἑκατόν. Καὶ εἰσήγαγέ με 24
κατὰ νότον, καὶ ἰδοὺ πύλη βλέπουσα πρὸς νότον, καὶ διεμέτρησεν
αὐτὴν, καὶ τὰ Θεὲ, καὶ τὰ Αἰλεῦ, καὶ τὰ Αἰλαμμὼθ κατὰ τὰ
μέτρα τὰ αὐτά. Καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς, καὶ τὰ Αἰλαμμὼθ κυ- 25
κλόθεν καθὼς αἱ θυρίδες τοῦ Αἰλὰμ, πήχεων πεντήκοντα τὸ μῆ-
κος αὐτῆς, καὶ πήχεων εἰκοσιπέντε τὸ εὖρος αὐτῆς, καὶ ἑπτὰ 26
κλιμακτῆρες αὐτῇ, καὶ Αἰλαμμὼθ ἔσωθεν, καὶ φοίνικες αὐτῇ εἷς
ἔνθεν καὶ εἷς ἔνθεν ἐπὶ τὰ Αἰλεῦ. Καὶ πύλη κατέναντι τῆς πύ- 27
λης τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας πρὸς νότον· καὶ διεμέτρησε τὴν αὐ-
λὴν ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην πήχεις ἑκατὸν, καὶ τὸ εὖρος πρὸς νό-
τον πήχεις εἴκοσι πέντε. Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν 28
ἐσωτέραν τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον, καὶ διεμέτρησε τὴν πύλην
κατὰ τὰ μέτρα τὰ αὐτά. Καὶ τὰ Θεὲ, καὶ τὰ Αἰλεῦ, καὶ τὰ 29
Αἰλαμμὼθ κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα, καὶ θυρίδες αὐτῇ, καὶ τὰ
Αἰλαμμὼθ κύκλῳ πήχεις πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ τὸ
εὖρος αὐτῆς πήχεις εἰκοσιπέντε. Καὶ Αἰλαμμὼθ κύκλῳ μῆκος 30
πέντε καὶ εἴκοσι πήχεων, καὶ πλάτος πέντε πήχεων· καὶ Αἰλα- 31
μὼν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, καὶ φοίνικες τῷ Αἰλεῦ, καὶ
ὀκτὼ κλιμακτῆρες. Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν πύλην τὴν βλέπου- 32

σαν κατ' ἀνατολὰς, καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα,
33 καὶ τὰ Θεὲ, καὶ τὰ Αἰλεῦ, καὶ τὰ Αἰλαμμὼθ κατὰ τὰ μέτρα
ταῦτα, καὶ αἱ θυρίδες αὐτῇ, καὶ τὰ Αἰλαμμὼθ κύκλῳ πήχεις πεν-
τήκοντα μῆκος αὐτῆς, καὶ τὸ εὖρος αὐτῆς πήχεις εἰκοσιπέντε.
34 Καὶ Αἰλαμμὼθ εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν, καὶ φοίνικες ἐπὶ τοῦ
35 Αἰλεῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ ὀκτὼ κλιμακτῆρες αὐτῇ. Καὶ εἰσή-
γαγέ με εἰς τὴν πύλην τὴν πρὸς βοῤῥᾶν, καὶ διεμέτρησε κατὰ
36 τὰ μέτρα ταῦτα, καὶ τὰ Θεὲ, καὶ τὰ Αἰλεῦ, καὶ τὰ Αἰλαμμὼθ,
καὶ αἱ θυρίδες αὐτῇ κύκλῳ· καὶ τὰ Αἰλαμμὼθ αὐτῆς κύκλῳ πή-
χεις πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ εὖρος αὐτῆς πήχεις εἰκο-
37 σιπέντε, καὶ Αἰλαμμὼθ εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, καὶ φοί-
νικες τῷ Αἰλεῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ ὀκτὼ κλιμακτῆρες αὐ-
38 τῇ. Τὰ παστοφόρια αὐτῆς, καὶ τὰ θυρώματα αὐτῆς, καὶ τὰ
Αἰλαμμὼθ αὐτῆς ἐπὶ τῆς πύλης τῆς δευτέρας ἔκρυσις, ἐκεῖ
39 πλυνοῦσι τὴν ὁλοκαύτωσιν. Ἐν δὲ τῷ Αἰλὰμ τῆς πύλης δύο
τράπεζαι ἔνθεν, καὶ δύο τράπεζαι ἔνθεν, (ἐκ χρυσίου) ὅπως σφά-
ζωσιν ἐν αὐταῖς τὴν ὁλοκαύτωσιν καὶ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ τὰ
40 ὑπὲρ ἀγνοίας. Καὶ κατὰ νώτου τοῦ ῥύακος τῶν ὁλοκαυτωμάτων
τῆς θύρας βλεπούσης πρὸς βοῤῥᾶν, δύο τράπεζαι πρὸς ἀνατολὰς
κατὰ νώτου τῆς δευτέρας, καὶ τοῦ Αἰλὰμ τῆς πύλης δύο τράπεζαι,
41 καὶ ὀκτὼ τράπεζαι κατ' ἀνατολάς. Τέσσαρες ἔνθεν, καὶ τέσσα-
ρες ἔνθεν κατὰ νώτου τῆς πύλης, ἐπ' αὐτὰς σφάξουσι τὰ θύ-
42 ματα· κατέναντι τῶν ὀκτὼ τραπεζῶν τῶν θυμάτων, καὶ τέσ-
σαρες τράπεζαι τῶν ὁλοκαυτωμάτων λίθιναι λελαξευμέναι, πή-
χεως καὶ ἡμίσους τὸ πλάτος, καὶ πήχεων δύο καὶ ἡμίσους τὸ
μῆκος, καὶ ἐπὶ πῆχυν τὸ ὕψος· ἐπ' αὐτὰς ἐπιθήσουσι τὰ σκεύη,
43 ἐν οἷς σφάζουσιν ἐκεῖ τὰ ὁλοκαυτώματα, καὶ τὰ θύματα. Καὶ πα-
λαιστὴν ἕξουσι γεῖσος λελαξευμένον ἔσωθεν κύκλῳ, καὶ ἐπὶ τὰς
τραπέζας ἐπάνωθεν στέγας, τοῦ καλύπτεσθαι ἀπὸ τοῦ ὑετοῦ,
44 καὶ ἀπὸ τῆς ξηρασίας. Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσω-
τέραν, καὶ ἰδοὺ δύο ἐξέδραι ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ, μία κατὰ
νώτου τῆς πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς βοῤῥᾶν, φέρουσα πρὸς
νότον, καὶ μία κατὰ νώτου τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον, βλεπού-
45 σης δὲ πρὸς βοῤῥᾶν, καὶ εἶπε πρός με· ἡ ἐξέδρα αὕτη ἡ βλέ-
πουσα πρὸς νότον, τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν
46 τοῦ οἴκου, καὶ ἡ ἐξέδρα ἡ βλέπουσα πρὸς βοῤῥᾶν, τοῖς ἱερεῦσι

τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ θυσιαστηρίου· ἐκεῖνοί εἰσιν οἱ
υἱοὶ Σαδδοὺκ, οἱ ἐγγίζοντες ἐκ τοῦ Λευὶ πρὸς Κύριον, λειτουρ-
γεῖν αὐτῷ. Καὶ διεμέτρησε τὴν αὐλὴν μῆκος πήχεων ἑκατὸν, 47
καὶ εὖρος πήχεων ἑκατὸν, ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῆς, καὶ τὸ θυσια-
στήριον ἀπέναντι τοῦ οἴκου. Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὸ Αἰλὰμ τοῦ οἴ- 48
κου· καὶ διεμέτρησε τὸ Αἲλ τοῦ Αἰλὰμ πήχεων πέντε τὸ πλάτος ἔν-
θεν, καὶ πήχεων πέντε ἔνθεν, καὶ τὸ εὖρος τοῦ θυρώματος πήχεων
δεκατεσσάρων, καὶ ἐπωμίδες τῆς θύρας τοῦ Αἰλὰμ πήχεων τριῶν
ἔνθεν, καὶ πήχεων τριῶν ἔνθεν. Καὶ τὸ μῆκος τοῦ Αἰλὰμ πήχεις εἴκο- 49
σι, καὶ τὸ εὖρος πήχεις δώδεκα· καὶ ἐπὶ δέκα ἀναβαθμῶν ἀνέβαινον
ἐπ' αὐτὸ, καὶ στύλοι ἦσαν ἐπὶ τὸ Αἰλὰμ, εἷς ἔνθεν καὶ εἷς ἔνθεν.

ΚΕΦ. ΜΑ'. XLI.

ΚΑΙ εἰσήγαγέ με εἰς τὸν ναὸν, καὶ διεμέτρησε τὸ Αἰλὰμ 1
πήχεις ἓξ τὸ πλάτος ἔνθεν, καὶ πήχεις ἓξ τὸ εὖρος τοῦ Αἰλὰμ 2
ἔνθεν, καὶ τὸ εὖρος τοῦ πυλῶνος πήχεων δέκα, καὶ ἐπωμίδες
τοῦ πυλῶνος πήχεων πέντε ἔνθεν, καὶ πήχεων πέντε ἔνθεν· καὶ
διεμέτρησε τὸ μῆκος αὐτοῦ πήχεις τεσσαράκοντα, καὶ εὖρος
πήχεις εἴκοσι. Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν, καὶ διε- 3
μέτρησε τὸ Αἲλ τοῦ θυρώματος πήχεις δύο, καὶ τὸ θύρωμα πήχεις
ἓξ, καὶ τὰς ἐπωμίδας τοῦ θυρώματος πήχεις ἑπτὰ ἔνθεν, καὶ
πήχεις ἑπτὰ ἔνθεν. Καὶ διεμέτρησε τὸ μῆκος τῶν θυρωμάτων 4
πήχεις τεσσαράκοντα, καὶ εὖρος πήχεις εἴκοσι, κατὰ πρόσωπον
τοῦ ναοῦ· καὶ εἶπε πρὸς μέ· τοῦτο τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων. Καὶ 5
διεμέτρησε τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου πήχεις ἓξ, καὶ τὸ εὖρος τῆς
πλευρᾶς πήχεις τέσσαρες κυκλόθεν, καὶ τὰ πλευρὰ πλευρὸν ἐπὶ 6
πλευρὸν τριάκοντα καὶ τρὶς δίς· καὶ διάστημα ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ
οἴκου ἐν τοῖς πλευροῖς τοῦ οἴκου κύκλῳ, τοῦ εἶναι τοῖς ἐπιλαμ-
βανομένοις ὁρᾷν, ὅπως τὸ παράπαν μὴ ἅπτωνται τῶν τοίχων
τοῦ οἴκου. Καὶ τὸ εὖρος τῆς ἀνωτέρας τῶν πλευρῶν κατὰ τὸ 7
πρόσθεμα ἐκ τοῦ οἴκου, πρὸς τὴν ἀνωτέραν κύκλῳ τοῦ οἴκου, ὅπως
διαπλατύνηται ἄνωθεν, καὶ ἐκ τῶν κάτωθεν ἀναβαίνωσιν ἐπὶ τὰ
ὑπερῷα, καὶ ἐκ τῶν μέσων ἐπὶ τὰ τριώροφα, καὶ τὸ θραὲλ τοῦ 8
οἴκου ὕψος κύκλῳ διάστημα τῶν πλευρῶν ἴσον τῷ καλάμῳ πήχεων
ἓξ· διαστήματα, καὶ εὖρος τοῦ τοίχου τῆς πλευρᾶς ἔξωθεν πήχεων 9

10 πέντε, καὶ τὰ ἀπόλοιπα ἀναμέσον τῶν πλευρῶν τοῦ οἴκου, καὶ
ἀναμέσον τῶν ἐξεδρῶν καὶ εὖρος πήχεων εἴκοσι, τὸ περιφερὲς
11 τοῦ οἴκου κύκλῳ. Καὶ αἱ θυρίδες τῶν ἐξεδρῶν ἐπὶ τὸ ἀπόλοι-
πον τῆς θύρας τῆς μιᾶς τῆς πρὸς βοῤῥᾶν καὶ ἡ θύρα ἡ μία πρὸς
νότον, καὶ τὸ εὖρος τοῦ φωτὸς τοῦ ἀπολοίπου πηχῶν πέντε
12 πλάτος κυκλόθεν. Καὶ τὸ διορίζον κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοίπου,
ὡς πρὸς θάλασσαν πήχεων ἑβδομήκοντα, πλάτος τοῦ τοίχου
τοῦ διορίζοντος πήχεων πέντε, εὖρος κυκλόθεν, καὶ μῆκος αὐτοῦ
13 πήχεων ἐννενήκοντα. Καὶ διεμέτρησε κατέναντι τοῦ οἴκου μῆκος
πήχεων ἑκατὸν, καὶ τὰ ἀπόλοιπα καὶ τὰ διορίζοντα, καὶ οἱ τοῖ-
14 χοι αὐτῶν μῆκος πηχῶν ἑκατόν. Καὶ τὸ εὖρος κατὰ πρόσωπον
15 τοῦ οἴκου, καὶ τὰ ἀπόλοιπα κατέναντι πηχῶν ἑκατόν. Καὶ διε-
μέτρησε μῆκος τοῦ διορίζοντος κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοίπου
τῶν κατόπισθεν τοῦ οἴκου ἐκείνου, καὶ τὰ ἀπόλοιπα ἔνθεν καὶ
ἔνθεν πηχῶν ἑκατὸν τὸ μῆκος· καὶ ὁ ναὸς καὶ αἱ γωνίαι καὶ
16 τὸ Αἰλὰμ τὸ ἐξώτερον, πεφατνωμένα. Καὶ αἱ θυρίδες δικτυω-
ταὶ, ὑποφαύσεις κύκλῳ τοῖς τρισὶν, ὥστε διακύπτειν· καὶ ὁ οἶ-
κος καὶ τὰ πλησίον ἐξυλωμένα κύκλῳ, καὶ τὸ ἔδαφος καὶ ἐκ
τοῦ ἐδάφους ἕως τῶν θυρίδων· καὶ αἱ θυρίδες ἀναπτυσσόμεναι
17 τρισσῶς εἰς τὸ διακύπτειν, καὶ ἕως πλησίον τῆς ἐσωτέρας καὶ
ἕως τῆς ἐξωτέρας· καὶ ἐφ᾽ ὅλον τὸν τοῖχον κυκλόθεν ἐν τῷ ἔσω-
18 θεν καὶ ἐν τῷ ἔξωθεν μέτρα, καὶ γεγλυμμένα Χερουβείμ· καὶ φοί-
νικες· καὶ φοίνιξ ἀναμέσον Χερουβ καὶ Χερούβ· δύο πρόσω-
19 πα τῷ Χερουβ, πρόσωπον ἀνθρώπου πρὸς τὸν φοίνικα ἔνθεν
καὶ ἔνθεν· καὶ πρόσωπον λέοντος πρὸς τὸν φοίνικα ἔνθεν καὶ
20 ἔνθεν, διαγεγλυμμένος ὅλος ὁ οἶκος κυκλόθεν. Ἐκ τοῦ ἐδάφους
ἕως τοῦ φατνώματος τῆς θύρας τὰ Χερουβεὶμ καὶ οἱ φοίνικες
21 διαγεγλυμμένοι. Καὶ τὸ ἅγιον καὶ ὁ ναὸς ἀναπτυσσόμενα τε-
22 τράγωνα, κατὰ πρόσωπον τῶν ἁγίων ὅρασις ὡς ὄψις θυσιαστη-
ρίου ξυλίνου, πήχεων τριῶν τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ τὸ μῆκος πή-
χεων δύο, καὶ τὸ εὖρος πήχεων δύο· καὶ κέρατα εἶχε, καὶ ἡ
βάσις αὐτοῦ καὶ οἱ τοῖχοι αὐτοῦ ξύλινοι· καὶ εἶπε πρὸς μέ· αὕτη
23 ἡ τράπεζα, ἡ πρὸ προσώπου Κυρίου· καὶ δύο θυρώματα τῷ ναῷ, καὶ
24 τῷ ἁγίῳ δύο θυρώματα, τοῖς δυσὶ θυρώμασι τοῖς στροφω-
τοῖς· δύο θυρώματα τῷ ενὶ, καὶ δύο θυρώματα τῇ δευτέρᾳ θύρᾳ·
25 καὶ γλυφὴ ἐπ᾽ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ θυρώματα τοῦ ναοῦ Χερουβείμ·

καὶ φοίνικες κατὰ τὴν γλυφὴν τῶν ἁγίων, καὶ σπουδαῖα ξύλα
κατὰ πρόσωπον τοῦ Αἰλὰμ ἔξωθεν, καὶ θυρίδες κρυπταί· καὶ διε- 26
μέτρησεν ἔνθεν καὶ ἔνθεν, εἰς τὰ ὀροφώματα τοῦ Αἰλὰμ, καὶ
τὰ πλευρὰ τοῦ οἴκου ἐζυγωμένα.

ΚΕΦ. ΜΒ'. XLII.

ΚΑΙ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν κατὰ ἀνατο- 1
λὰς, κατέναντι τῆς πύλης τῆς πρὸς βοῤῥᾶν, καὶ εἰσήγαγέ με,
καὶ ἰδοὺ ἐξέδραι δεκαπέντε, ἐχόμεναι τοῦ ἀπολοίπου, καὶ ἐχό-
μεναι τοῦ διορίζοντος πρὸς βοῤῥᾶν, κατὰ πρόσωπον ἐπὶ πήχεις 2
ἑκατὸν μῆκος θύραν πρὸς βοῤῥᾶν, καὶ τὸ πλάτος πεντήκοντα
πήχεων· διαγεγραμμέναι ὃν τρόπον αἱ πύλαι τῆς αὐλῆς τῆς ἐσω- 3
τέρας, καὶ ὃν τρόπον τὰ περίστυλα τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας ἐ-
στιχισμέναι, ἀντιπρόσωποι στοαὶ τρισσαὶ, καὶ κατέναντι τῶν 4
ἐξεδρῶν περίπατος πηχῶν δέκα τὸ πλάτος, ἐπὶ πήχεις ἑκατὸν
τὸ μῆκος, εἰς τὸ ἐσώτερον ὁδὸν πήχεως ἑνὸς, καὶ τὰ θυρώματα
αὐτῶν πρὸς βοῤῥᾶν, καὶ οἱ περίπατοι οἱ ὑπερῷοι ὡσαύτως· ὅτι 5
ἐξείχετο τὸ περίστυλον ἐξ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ὑποκάτωθεν περιστύ-
λου, καὶ τὸ διάστημα· οὕτως περίστυλον καὶ διάστημα, καὶ οὕ- 6
τως στοαί· διότι τριπλαῖ ἦσαν, καὶ στύλους οὐκ εἶχον καθὼς
οἱ στύλοι τῶν ἐξωτέρων· διὰ τοῦτο ἐξείχοντο τῶν ὑποκάτωθεν
καὶ τῶν μέσων ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ φῶς ἔξωθεν, ὃν τρόπον (καὶ) 7
αἱ ἐξέδραι ὁδὸς τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας, αἱ βλέπουσαι ἀπέναντι
τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς βοῤῥᾶν, μῆκος πήχεων πεντήκοντα. Ὅτι 8
τὸ μῆκος τῶν ἐξεδρῶν τῶν βλεπουσῶν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξω-
τέραν ἦν πήχεων πεντήκοντα, καὶ αὗταί εἰσιν ἀντιπρόσωποι ταύ-
ταις· τὸ πᾶν πήχεων ἑκατόν. Καὶ αἱ θύραι τῶν ἐξεδρῶν τούτων, 9
τῆς εἰσόδου τῆς πρὸς ἀνατολὰς, τοῦ εἰσπορεύεσθαι δι' αὐτῶν ἐκ
τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας, κατὰ τὸ φῶς τοῦ ἐν ἀρχῇ τοῦ περιπάτου· 10
καὶ τὰ πρὸς νότον κατὰ πρόσωπον τοῦ νότου, κατὰ πρόσωπον τοῦ
ἀπολοίπου, καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ διορίζοντος, καὶ αἱ ἐξέδραι,
καὶ ὁ περίπατος κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, κατὰ τὰ μέτρα τῶν ἐξε- 11
δρῶν τῶν πρὸς βοῤῥᾶν, κατὰ τὸ μῆκος αὐτῶν, καὶ κατὰ τὸ εὖρος
αὐτῶν, καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐξόδους αὐτῶν, καὶ κατὰ πάσας
τὰς ἐπιστροφὰς αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ φῶτα αὐτῶν, καὶ κατὰ

12 τὰ θυρώματα αὐτῶν, τῶν ἐξέδρῶν τῶν πρὸς νότον· καὶ κατὰ
τὰ θυρώματα ἀπ᾿ ἀρχῆς τοῦ περιπάτου, ὡς ἐπὶ φῶς διαστή-
ματος καλάμου, καὶ κατ᾿ ἀνατολὰς, τοῦ εἰσπορεύεσθαι δι᾿ αὐτῶν.
13 Καὶ εἶπε πρὸς μέ· αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς βοῤῥᾶν, καὶ αἱ ἐξέδραι αἱ
πρὸς νότον, αἱ οὖσαι κατὰ πρόσωπον τῶν διαστημάτων, αὗταί
εἰσιν αἱ ἐξέδραι τοῦ ἁγίου, ἐν αἷς φάγονται ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς οἱ υἱοὶ
Σαδδοὺκ, οἱ ἐγγίζοντες πρὸς Κύριον, τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ
ἐκεῖ θήσουσι τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ τὴν θυσίαν καὶ τὰ περὶ
14 ἁμαρτίας, καὶ τὰ περὶ ἀγνοίας, διότι ὁ τόπος ἅγιός ἐστιν. Οὐκ
εἰσελεύσονται ἐκεῖ πάρεξ τῶν ἱερέων, καὶ οὐκ ἐξελεύσονται ἐκ
τοῦ ἁγίου εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, ὅπως διαπαντὸς ἅγιοι
ὦσιν οἱ προσάγοντες, καὶ μὴ ἅπτωνται τοῦ στολισμοῦ αὐτῶν
ἐν οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς, διότι ἅγιά ἐστι, καὶ ἐνδύσονται
15 ἱμάτια ἕτερα, ὅταν ἅπτωνται τοῦ λαοῦ. Καὶ συνετελέσθη ἡ
διαμέτρησις τοῦ οἴκου ἔσωθεν· καὶ ἐξήγαγέ με καθ᾿ ὁδὸν τῆς
πύλης τῆς βλεπούσης κατ᾿ ἀνατολὰς, καὶ διεμέτρησε τὸ ὑπό-
16 δειγμα τοῦ οἴκου κυκλόθεν ἐν διατάξει. Καὶ ἔστη κατὰ νώ-
του τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατ᾿ἀνατολὰς, καὶ διεμέτρησε πεν-
17 τακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου. Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς βοῤ-
ῥᾶν, καὶ διεμέτρησε τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ βοῤῥᾶ πήχεις πεν-
19 τακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου. Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς θά-
λασσαν, καὶ διεμέτρησε τὸ κατὰ πρόσωπον τῆς θαλάσσης, πεν-
18 τακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου. Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς νότον,
καὶ διεμέτρησε κατὰ πρόσωπον τοῦ νότου, πεντακοσίους ἐν τῷ
20 καλάμῳ τοῦ μέτρου, εἰς τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ αὐτοῦ μέτρου· καὶ
διέταξεν αὐτὸν, καὶ περίβολον αὐτῷ κύκλῳ, πεντακοσίων πρὸς
ἀνατολὰς, καὶ πεντακοσίων πήχεων εὖρος, τοῦ διαστέλλειν ἀνα-
μέσον τῶν ἁγίων, καὶ ἀναμέσον τοῦ προτειχίσματος, τοῦ ἐν
διατάξει τοῦ οἴκου.

ΚΕΦ. ΜΓ΄. XLIII.

1 ΚΑΙ ἤγαγέ με ἐπὶ τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατ᾿ ἀνατολὰς,
2 καὶ ἐξήγαγέ με· καὶ ἰδοὺ δόξα Θεοῦ Ἰσραὴλ ἤρχετο κατὰ τὴν
ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς ἀνατολὰς, καὶ φωνὴ τῆς
παρεμβολῆς, ὡς φωνὴ διπλασιαζόντων πολλῶν· καὶ ἡ γῆ ἐξέ-
3 λαμπεν ὡς φέγγος ἀπὸ τῆς δόξης Κυρίου κυκλόθεν, καὶ ἡ ὅρα-

σις ἣν ἴδον, κατὰ τὴν ὅρασιν ἣν ἴδον, ὅτε εἰσεπορευόμην τοῦ
χρῖσαι τὴν πόλιν· καὶ ἡ ὅρασις τοῦ ἅρματος οὗ εἶδον, κατὰ τὴν
ὅρασιν ἣν ἴδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ· καὶ πίπτω ἐπὶ πρό-
σωπόν μου, καὶ δόξα Κυρίου εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον, κατὰ τὴν 4
ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλεπούσης ὁδὸν τὴν κατ' ἀνατολάς. Καὶ ἀνέ- 5
λαβέ με πνεῦμα, καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν·
καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης Κυρίου ὁ οἶκος. Καὶ ἔστην· καὶ ἰδοὺ φωνὴ 6
ἐκ τοῦ οἴκου λαλοῦντος πρὸς μὲ, καὶ ἀνὴρ εἱστήκει ἐχόμενός μου,
καὶ εἶπε πρός μέ· ἑώρακας, υἱὲ ἀνθρώπου, τὸν τόπον τοῦ θρόνου 7
μου, καὶ τὸν τόπον τοῦ ἴχνους τῶν ποδῶν μου; ἐν οἷς κατασκη-
νώσει τὸ ὄνομά μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα·
καὶ οὐ μὴ βεβηλώσουσιν οὐκέτι ὁ οἶκος Ἰσραὴλ τὸ ὄνομά μου τὸ
ἅγιον αὐτοὶ καὶ οἱ ἡγούμενοι αὐτῶν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῶν, καὶ
ἐν τοῖς φόνοις τῶν ἡγουμένων ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἐν τῷ τιθέναι 8
αὐτοὺς τὸ πρόθυρόν μου ἐν τοῖς προθύροις αὐτῶν, καὶ τὰς φλιάς
μου ἐχομένας τῶν φλιῶν αὐτῶν· καὶ ἔδωκαν τὸν τοῖχόν μου
ὡς συνεχόμενον ἐμοῦ καὶ αὐτῶν, καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιόν μου ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν αἷς ἐποίουν· καὶ ἐξέτριψα αὐ-
τοὺς ἐν θυμῷ μου, καὶ ἐν φόνῳ. Καὶ νῦν ἀπωσάσθωσαν τὴν πορ- 9
νείαν αὐτῶν, καὶ τοὺς φόνους τῶν ἡγουμένων αὐτῶν ἀπ' ἐμοῦ,
καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώ- 10
που, δεῖξον τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τὸν οἶκον, καὶ κοπάσουσιν ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν αὐτῶν· καὶ τὴν ὅρασιν αὐτοῦ, καὶ τὴν διάταξιν αὐτῶν,
καὶ αὐτοὶ λήψονται τὴν κόλασιν αὐτῶν περὶ πάντων ὧν ἐποίησαν· 11
καὶ διαγράψας τὸν οἶκον, καὶ τὴν ἑτοιμασίαν αὐτοῦ, καὶ τὰς ἐξό-
δους αὐτοῦ, καὶ τὰς εἰσόδους αὐτοῦ, καὶ τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ, καὶ
πάντα τὰ προστάγματα αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ νόμιμα αὐτοῦ γνω-
ριεῖς αὐτοῖς, καὶ διαγράψεις ἐναντίον αὐτῶν, καὶ φυλάξονται πάν-
τα τὰ δικαιώματά μου, καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ ποιή-
σουσιν αὐτά. Καὶ τὴν διαγραφὴν τοῦ οἴκου ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ 12
ὄρους, πάντα τὰ ὅρια κυκλόθεν ἅγια ἁγίων εἰσίν· οὗτος ὁ νόμος
τοῦ οἴκου. Καὶ ταῦτα τὰ μέτρα τοῦ θυσιαστηρίου· ἐν πήχει τοῦ 13
πήχεως καὶ παλαιστῆς τὸ κόλπωμα βάθος, πῆχυς ἐπὶ πῆχυν, καὶ
πῆχυς τὸ εὖρος, καὶ γεῖσος ἐπὶ τοῦ χείλους αὐτοῦ κυκλόθεν, σπι-
θαμῆς τὸ ἕν· καὶ τοῦτο τὸ ὕψος τοῦ θυσιαστηρίου ἐκ βάθους 14
τῆς ἀρχῆς τοῦ κοιλώματος αὐτοῦ, πρὸς τὸ ἱλαστήριον τὸ μέγα

τὸ ὑποκάτωθεν πηχῶν δύο, καὶ τὸ εὖρος πήχεως· καὶ ἀπὸ τοῦ
ἱλαστηρίου τοῦ μικροῦ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον τὸ μέγα, πήχεις τέσ-
15 σαρες, καὶ εὖρος πήχεως. Καὶ τὸ ἀριὴλ πηχῶν τεσσάρων, καὶ
16 ἀπὸ τοῦ ἀριὴλ, καὶ ὑπεράνω τῶν κεράτων πῆχυς. Καὶ τὸ ἀριὴλ
πηχῶν δώδεκα μήκους, ἐπὶ πήχεις δώδεκα πλάτους, τετράγω-
17 νον ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ. Καὶ τὸ ἱλαστήριον πηχῶν δε-
κατεσσάρων τὸ μῆκος, ἐπὶ πήχεις δεκατέσσαρας· τὸ εὖρος τετρά-
γωνον ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ· καὶ τὸ γεῖσος αὐτῷ κυκλόθεν κυ-
κλούμενον αὐτῷ ἥμισυ πήχεως· καὶ τὸ κύκλωμα αὐτοῦ, πῆχυς
κυκλόθεν, καὶ οἱ κλιμακτῆρες αὐτοῦ, βλέποντες κατ᾽ ἀνατολάς.
18 Καὶ εἶπε πρὸς μέ· υἱὲ ἀνθρώπου, τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσ-
ραήλ· ταῦτα τὰ προστάγματα τοῦ θυσιαστηρίου, ἐν ἡμέρᾳ ποι-
ήσεως αὐτοῦ, τοῦ ἀναφέρειν ἐπ᾽ αὐτοῦ τὰ ὁλοκαυτώματα, καὶ
19 προσχέειν πρὸς αὐτὸ αἷμα. Καὶ δώσεις τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευΐταις
τοῖς ἐκ τοῦ σπέρματος Σαδδοὺκ, καὶ τοῖς ἐγγίζουσι πρὸς μὲ, λέ-
γει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Λευὶ, τοῦ λειτουργεῖν μοι μόσχον ἐκ βοῶν
20 περὶ ἁμαρτίας. Καὶ λήψονται ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, καὶ ἐπιθή-
σουσιν ἐπὶ τὰ τέσσαρα κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἐπὶ τὰς
τέσσαρας γωνίας τοῦ ἱλαστηρίου, καὶ ἐπὶ τὴν βάσιν κύκλῳ, καὶ
21 περιραντιεῖς αὐτὸ, καὶ ἐξιλάσονται αὐτό. Καὶ λήψονται τὸν μό-
σχον τὸν περὶ ἁμαρτίας, καὶ κατακαυθήσεται ἐν τῷ ἀποκεχω-
22 ρισμένῳ τοῦ οἴκου, ἔξωθεν τῶν ἁγίων. Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευ-
τέρᾳ λήψονται ἐρίφους δύο ἀπὸ αἰγῶν ἀμώμους ὑπὲρ ἁμαρτίας,
καὶ ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστήριον, καθὼς ἐξιλάσαντο ἐν τῷ μόσχῳ.
23 Καὶ μετὰ τὸ συντελέσαι σε τὸν ἐξιλασμὸν, προσοίσουσι μόσχον
24 ἐκ βοῶν ἄμωμον, καὶ κριὸν ἐκ τῶν προβάτων ἄμωμον, καὶ προ-
σοίσετε ἐναντίον Κυρίου· καὶ ἐπιρίψουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπ᾽ αὐτὰ ἅλας,
25 καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ ὁλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ. Ἑπτὰ ἡμέρας
ποιήσεις ἔριφον ὑπὲρ ἁμαρτίας καθ᾽ ἡμέραν, καὶ μόσχον ἐκ βοῶν
26 καὶ κριὸν ἐκ τῶν προβάτων, ἄμωμα ποιήσουσιν ἑπτὰ ἡμέρας·
καὶ ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστήριον, καὶ καθαρίσουσιν αὐτὸ, καὶ πλή-
27 σουσι τὰς χεῖρας αὐτῶν. Καὶ συντελέσουσι τὰς ἡμέρας, καὶ
ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ
ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ
σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος.

ΚΕΦ. ΜΔ΄. XLIV.

ΚΑΙ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων 1
τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατ᾽ ἀνατολάς· καὶ αὕτη ἦν κεκλει-
σμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ· ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, 2
οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς μὴ διέλθῃ δι᾽ αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ
Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι᾽ αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη.
Διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος καθήσεται ἐν αὐτῇ, τοῦ φαγεῖν ἄρτον 3
ἐναντίον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν Αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται,
καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ 4
τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βοῤῥᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ
ἴδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου· καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσω-
πόν μου. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ· υἱὲ ἀνθρώπου, τάξον εἰς τὴν 5
καρδίαν σου, καὶ ἴδε τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ τοῖς ὠσί σου ἄκουε
πάντα, ὅσα ἐγὼ λαλῶ μετὰ σοῦ, κατὰ πάντα τὰ προστάγματα οἴ-
κου Κυρίου, καὶ κατὰ πάντα τὰ νόμιμα αὐτοῦ· καὶ τάξεις τὴν καρ-
δίαν σου εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ οἴκου, κατὰ πάσας τὰς ἐξόδους αὐτοῦ,
ἐν πᾶσι τοῖς ἁγίοις. Καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα, 6
πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός· ἱκανούσθω
ὑμῖν ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν ὑμῶν, οἶκος τοῦ Ἰσραήλ, τοῦ εἰσα- 7
γαγεῖν ὑμᾶς υἱοὺς ἀλλογενεῖς, ἀπεριτμήτους καρδίᾳ, καὶ ἀπεριτμή-
τους σαρκί, τοῦ γίνεσθαι ἐν τοῖς ἁγίοις μου, καὶ βεβηλοῦν αὐτὰ τὸν
οἶκον ἐν τῷ προσφέρειν ὑμᾶς ἄρτους μου, καὶ σάρκας καὶ αἷμα·
καὶ παρεβαίνετε τὴν διαθήκην μου ἐν πάσαις ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν,
καὶ οὐκ ἐφυλάξατε τὴν φυλακὴν τῶν ἁγίων μου, καὶ διετάξατε 8
τοῦ φυλάσσειν φυλακὰς ἐν τοῖς ἁγίοις μου. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει 9
Κύριος ὁ Θεός· πᾶς υἱὸς ἀλλογενὴς ἀπερίτμητος καρδίᾳ, καὶ ἀ-
περίτμητος σαρκί, οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ἅγιά μου ἐν πᾶσιν
υἱοῖς ἀλλογενῶν, τῶν ὄντων ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραήλ, ἀλλ᾽ ἢ οἱ Λευ- 10
ῖται, οἵτινες ἀφήλαντο ἀπ᾽ ἐμοῦ ἐν τῷ πλανᾶσθαι τὸν Ἰσραήλ,
οἳ ἐπλανήθησαν ἀπ᾽ ἐμοῦ κατόπισθεν τῶν ἐνθυμημάτων αὐτῶν·
καὶ λήψονται τὴν ἀδικίαν αὐτῶν, καὶ ἔσονται ἐν τοῖς ἁγίοις μου 11
λειτουργοῦντες, θυρωροὶ ἐπὶ τῶν πυλῶν τοῦ οἴκου, καὶ λειτουρ-
γοῦντες τῷ οἴκῳ Κυρίου, οὗτοι σφάξουσι τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ
τὰς θυσίας τῷ λαῷ, καὶ οὗτοι στήσονται ἐναντίον τοῦ λαοῦ τοῦ

12 λειτουργεῖν αὐτοῖς, ἀνθ' ὧν ἐλειτούργουν αὐτοῖς πρὸ προσώπου τῶν
εἰδώλων αὐτῶν· καὶ ἐγένετο τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἰς κόλασιν ἀδι-
κίας· ἕνεκεν τούτου ἦρα τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτούς, λέγει Κύριος
13 ὁ Θεός, καὶ λήψονται τὴν ἀνομίαν αὐτῶν· καὶ οὐκ ἐγγιοῦσι πρὸς
μὲ τοῦ ἱερατεύειν μοι, οὐδὲ τοῦ προσαγαγεῖν πρὸς τὰ ἅγια υἱῶν
Ἰσραὴλ, οὐδὲ πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων μου· καὶ λήψονται τὴν ἀ-
14 τιμίαν αὐτῶν ἐν τῇ πλανήσει ᾗ ἐπλανήθησαν. Καὶ τάξουσιν αὐ-
τοὺς φυλάσσειν φυλακὰς τοῦ οἴκου εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ,
15 καὶ εἰς πάντα ὅσα ἂν ποιήσωσιν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται, οἱ υἱοὶ τοῦ
Σαδδούκ, οἵτινες ἐφυλάξαντο τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων μου, ἐν τῷ
πλανᾶσθαι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ· οὗτοι προσάξουσι πρὸς
μὲ τοῦ λειτουργεῖν μοι, καὶ στήσονται πρὸ προσώπου μου, τοῦ προ-
16 σφέρειν μοι θυσίαν, στέαρ καὶ αἷμα, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Οὗτοι
εἰσελεύσονται εἰς τὰ ἅγιά μου, καὶ οὗτοι προσελεύσονται πρὸς τὴν
τράπεζάν μου, τοῦ λειτουργεῖν μοι, καὶ φυλάξουσι τὰς φυλακάς
17 μου. Καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς τὰς πύλας τῆς αὐ-
λῆς ἐσωτέρας, στολὰς λινὰς ἐνδύσονται, καὶ οὐκ ἐνδύσονται ἔρια
ἐν τῷ λειτουργεῖν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας αὐλῆς
18 καὶ ἔσω· καὶ κιδάρεις λινὰς ἕξουσιν ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς αὐτῶν,
καὶ περισκελῆ λινὰ ἕξουσιν ἐπὶ ταῖς ὀσφύσιν αὐτῶν, καὶ οὐ περι-
19 ζώσονται βίᾳ. Καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλὴν τὴν
ἐξωτέραν πρὸς τὸν λαόν, ἐκδύσονται τὰς στολὰς αὐτῶν, ἐν αἷς
αὐτοὶ λειτουργοῦσιν ἐν αὐταῖς· καὶ θήσουσιν αὐτὰς ἐν ταῖς ἐξέ-
δραις τῶν ἁγίων, καὶ ἐνδύσονται στολὰς ἑτέρας, καὶ οὐ μὴ ἁγιά-
20 σωσι τὸν λαὸν ἐν ταῖς στολαῖς αὐτῶν. Καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν
οὐ μὴ ξυρήσονται, καὶ τὰς κόμας αὐτῶν οὐ μὴ ψιλώσουσι, καλύ-
21 πτοντες καλύψωσι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. Καὶ οἶνον οὐ μὴ πίωσι πᾶς
ἱερεύς, ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν.
22 Καὶ χήραν καὶ ἐκβεβλημένην οὐ μὴ λήψονται ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκα,
ἀλλ' ἢ παρθένον ἐκ τοῦ σπέρματος οἴκου Ἰσραήλ· καὶ χήρα ἐὰν
23 γένηται ἐξ ἱερέως, λήψονται. Καὶ τὸν λαόν μου διδάξουσιν ἀναμέ-
σον ἁγίου καὶ βεβήλου, καὶ ἀναμέσον καθαροῦ καὶ ἀναμέσον ἀ-
24 καθάρτου γνωριοῦσιν αὐτοῖς, καὶ ἐπὶ κρίσιν αἵματος οὗτοι ἐπι-
στήσονται τοῦ διακρίνειν· τὰ δικαιώματά μου δικαιώσουσι, καὶ
τὰ κρίματά μου κρινοῦσι, καὶ τὰ νόμιμά μου καὶ τὰ προστάγματά
μου ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς μου φυλάξονται, καὶ τὰ σάββατά μου

ἁγιάσουσι. Καὶ ἐπὶ ψυχὴν ἀνθρώπου οὐκ εἰσελεύσονται τοῦ μιανθῆ- 25
ναι, ἀλλ' ἢ ἐπὶ πατρὶ, καὶ ἐπὶ μητρὶ, καὶ ἐπὶ υἱῷ, καὶ ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ
ἐπὶ ἀδελφῷ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ ἀδελφῇ αὐτοῦ, ἣ οὐ γέγονεν ἀνδρὶ, μιαν-
θήσεται. Καὶ μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτὸν ἑπτὰ ἡμέρας, ἐξαριθ- 26
μήσει αὐτῷ. Καὶ ᾗ ἂν ἡμέρᾳ εἰσπορεύωνται εἰς τὴν αὐλὴν τὴν 27
ἐσωτέραν τοῦ λειτουργεῖν ἐν τῷ ἁγίῳ, προσοίσουσιν ἱλασμὸν, λέ-
γει Κύριος ὁ Θεὸς, καὶ ἔσται αὐτοῖς εἰς κληρονομίαν· ἐγὼ κλη- 28
ρονομία αὐτοῖς, καὶ κατάσχεσις αὐτοῖς οὐ δοθήσεται ἐν τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ, ὅτι ἐγὼ κατάσχεσις αὐτῶν. Καὶ τὰς θυσίας, καὶ τὰ 29
ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας, οὗτοι φάγονται· καὶ πᾶν
ἀφόρισμα ἐν τῷ Ἰσραὴλ αὐτοῖς ἔσται· καὶ ἀπαρχαὶ πάντων, καὶ 30
τὰ πρωτότοκα πάντων, καὶ τὰ ἀφαιρέματα πάντα ὑμῶν, ἐκ πάν-
των τῶν ἀπαρχῶν ὑμῶν, τοῖς ἱερεῦσιν ἔσται· καὶ τὰ πρωτογεν-
νήματα ὑμῶν δώσετε τῷ ἱερεῖ, τοῦ θεῖναι εὐλογίας ὑμῶν ἐπὶ
τοὺς οἴκους ὑμῶν. Καὶ πᾶν θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον ἐκ τῶν 31
πετεινῶν, καὶ ἐκ τῶν κτηνῶν, οὐ φάγονται οἱ ἱερεῖς.

ΚΕΦ. ΜΕ΄. XLV.

ΚΑΙ ἐν τῷ καταμετρεῖσθαι ὑμᾶς τὴν γῆν ἐν κληρονομίᾳ, ἀ- 1
φοριεῖτε ἀπαρχὴν τῷ Κυρίῳ ἅγιον ἀπὸ τῆς γῆς πέντε καὶ εἴκοσι
χιλιάδας μῆκος, καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδας, ἅγιον ἔσται ἐν πᾶσι
τοῖς ὁρίοις αὐτοῦ κυκλόθεν. Καὶ ἔσται ἐκ τούτου εἰς ἁγίασμα, 2
πεντακόσιοι ἐπὶ πεντακοσίους τετράγωνον κυκλόθεν, καὶ πήχεις
πεντήκοντα διάστημα αὐτῶν κυκλόθεν. Καὶ ἐκ ταύτης τῆς διαμε- 3
τρήσεως διαμετρήσεις μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας, καὶ εὖρος
δέκα εἴκοσι χιλιάδας· καὶ ἐν αὐτῇ ἔσται τὸ ἁγίασμα τῶν ἁγίων.
Ἅγιον ἀπὸ τῆς γῆς ἔσται τοῖς ἱερεῦσι τοῖς λειτουργοῦσιν ἐν τῷ 4
ἁγίῳ, καὶ ἔσται τοῖς ἐγγίζουσιν ἐν αὐτοῖς λειτουργεῖν τῷ Κυρίῳ· καὶ
ἔσται αὐτοῖς τόπος εἰς οἴκους ἀφωρισμένους τῷ ἁγιασμῷ αὐτῶν,
εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδες μῆκος, καὶ εἴκοσι δέκα χιλιάδες εὖρος 5
ἔσται, καὶ τοῖς Λευίταις τοῖς λειτουργοῦσι τῷ οἴκῳ αὐτοῖς εἰς κα-
τάσχεσιν πόλεις τοῦ κατοικεῖν. Καὶ τὴν κατάσχεσιν τῆς πόλεως 6
δώσεις πέντε χιλιάδας εὖρος, καὶ μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιά-
δας, ὃν τρόπον καὶ ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ ἔσον-
ται, καὶ τῷ ἡγουμένῳ ἐκ τούτου· καὶ ἀπὸ τούτου εἰς τὰς ἀπαρ- 7

χὰς τῶν ἁγίων, εἰς κατάσχεσιν τῆς πόλεως, κατὰ πρόσωπον τῶν
ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων, καὶ κατὰ πρόσωπον τῆς κατασχέσεως τῆς
πόλεως τὰ πρὸς θάλασσαν, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς θάλασσαν τὰ πρὸς
ἀνατολάς· καὶ τὸ μῆκος ὡς μία τῶν μερίδων ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν
πρὸς θάλασσαν· καὶ τὸ μῆκος ἐπὶ τὰ ὅρια τὰ πρὸς ἀνατολὰς τῆς
γῆς, καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς κατάσχεσιν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ κατα-
δυναστεύσουσιν οὐκέτι οἱ ἀφηγούμενοι τοῦ Ἰσραὴλ τὸν λαόν μου,
καὶ τὴν γῆν κατακληρονομήσουσιν οἶκος Ἰσραὴλ κατὰ φυλὰς αὐ-
9 τῶν. Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός· ἱκανούσθω ὑμῖν, οἱ ἀφηγούμε-
νοι τοῦ Ἰσραὴλ, ἀδικίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἀφέλεσθε, καὶ κρί-
μα καὶ δικαιοσύνην ποιήσατε· καὶ ἐξάρατε καταδυναστείαν ἀπὸ
10 τοῦ λαοῦ μου, λέγει Κύριος Θεός. Ζυγὸς δίκαιος, καὶ μέτρον δί-
11 καιον, καὶ χοῖνιξ δικαία ἔσται ὑμῖν τοῦ μέτρου, καὶ ἡ χοῖ-
νιξ ὁμοίως μία ἔσται τοῦ λαμβάνειν· τὸ δέκατον τοῦ γομὸρ, ἡ
χοῖνιξ· καὶ τὸ δέκατον τοῦ γομὸρ, τὸ μέτρον πρὸς τὸ γομὸρ
12 ἔσται ἴσον. Καὶ τὰ στάθμια εἴκοσι ὀβολοὶ, οἱ πέντε σίκλοι, πέντε
13 καὶ οἱ δέκα σίκλοι, δέκα καὶ πεντήκοντα σίκλοι ἡ μνᾶ ἔσται ὑμῖν. Καὶ
αὕτη ἡ ἀπαρχὴ, ἣν ἀφοριεῖτε, ἕκτον τοῦ μέτρου ἀπὸ τοῦ γομὸρ
τοῦ πυροῦ, καὶ τὸ ἕκτον τοῦ οἰφι ἀπὸ τοῦ γομὸρ κόρου τῶν κρι-
14 θῶν. Καὶ τὸ πρόσταγμα τοῦ ἐλαίου κοτύλην ἐλαίου ἀπὸ τῶν δέκα
15 κοτυλῶν, ὅτι αἱ δέκα κοτύλαι εἰσὶ γομόρ. Καὶ πρόβατον ἓν ἀπὸ
τῶν δέκα προβάτων ἀφαίρεμα ἐκ πασῶν τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσ-
ραὴλ, εἰς θυσίας καὶ εἰς ὁλοκαυτώματα καὶ εἰς σωτήριον τοῦ ἐ-
16 ξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς
17 δώσει τὴν ἀπαρχὴν ταύτην τῷ ἀφηγουμένῳ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ διὰ τοῦ
ἀφηγουμένου ἔσται τὰ ὁλοκαυτώματα· καὶ αἱ θυσίαι καὶ αἱ σπον-
δαὶ ἔσονται ἐν ταῖς ἑορταῖς, καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις, καὶ ἐν τοῖς
σαββάτοις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς οἴκου Ἰσραήλ· αὐτὸς ποι-
ήσει τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ τὴν θυσίαν, καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα,
καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου, τοῦ ἐξιλάσκεσθαι ὑπὲρ τοῦ οἴκου Ἰσραήλ.
18 Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός· ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ μιᾷ τοῦ μηνὸς,
19 λήψεσθε μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον, τοῦ ἐξιλάσασθαι τὸ ἅγιον. Καὶ
λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου τοῦ ἐξιλασμοῦ,
καὶ δώσει ἐπὶ τὰς φλιὰς τοῦ οἴκου, καὶ τὰς τέσσαρας γωνίας
τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπὶ τὰς φλιὰς τῆς πύλης
20 τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας. Καὶ οὕτως ποιήσεις ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑ-

ἑβδόμῳ· μιᾷ τοῦ μηνὸς λήψῃ παρ' ἑκάστου ἀγνοοῦντος, καὶ ἀπὸ
νηπίου· καὶ ἐξιλάσεσθε τὸν οἶκον. Καὶ ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ, τεσσα- 21
ρεσκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἔσται ὑμῖν τὸ πάσχα ἑορτή· ἑπτὰ ἡ-
μέρας ἄζυμα ἔδεσθε. Καὶ ποιήσει ὁ ἀφηγούμενος ἐν ἐκείνῃ τῇ 22
ἡμέρᾳ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ οἴκου, καὶ ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ
τῆς γῆς, μόσχον ὑπὲρ ἁμαρτίας. Καὶ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας τῆς ἑ- 23
ορτῆς ποιήσει ὁλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ
κριοὺς ἀμώμους καθ' ἡμέραν, τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ ὑπὲρ ἁμαρ-
τίας ἔριφον αἰγῶν καθ' ἡμέραν, καὶ θυσίαν. Καὶ πέμμα τῷ μό- 24
σχῳ, καὶ πέμμα τῷ κριῷ ποιήσεις, καὶ ἐλαίου τὸ εἲν τῷ πέμ-
ματι. Καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς, 25
ἐν τῇ ἑορτῇ, ποιήσεις κατὰ τὰ αὐτὰ, ἑπτὰ ἡμέρας, καθὼς τὰ
ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας, καὶ καθὼς τὰ ὁλοκαυτώματα, καὶ καθὼς τὸ
Μαναὰ, καὶ καθὼς τὸ ἔλαιον

ΚΕΦ. Μϛ'. XLVI.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος ὁ Θεός· πύλη ἡ ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ, 1
ἡ βλέπουσα πρὸς ἀνατολὰς, ἔσται κεκλεισμένη ἓξ ἡμέρας τὰς ἐ-
νεργούς· ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἀνοιχθήσεται· καὶ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῆς νουμηνίας ἀνοιχθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται ὁ ἀφηγούμενος 2
κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλὰμ τῆς πύλης τῆς ἔξωθεν, καὶ στήσεται
ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης, καὶ ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ ὁλοκαυτώμα-
τα αὐτοῦ, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ. Καὶ προσκυνήσει ἐπὶ τοῦ 3
προθύρου τῆς πύλης, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ ἡ πύλη οὐ μὴ κλεισθῇ
ἕως ἑσπέρας· καὶ προσκυνήσει ὁ λαὸς τῆς γῆς κατὰ τὰ πρόθυρα
τῆς πύλης ἐκείνης, καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις,
ἐναντίον τοῦ Κυρίου. Καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα προσοίσει ὁ ἀφηγού- 4
μενος τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ἓξ ἀμνοὺς ἀμώ-
μους, καὶ κριὸν ἄμωμον, καὶ Μαναὰ πέμμα τῷ κριῷ, καὶ τοῖς 5
ἀμνοῖς θυσίαν, δόμα τῆς χειρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐλαίου τὸ εἲν τῷ πέμ-
ματι· Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νουμηνίας μόσχον υἱὸν βουκολίου 6
ἄμωμον, καὶ ἓξ ἀμνοὺς, καὶ κριὸς ἄμωμος ἔσται, καὶ πέμμα τῷ 7
κριῷ, καὶ πέμμα τῷ μόσχῳ ἔσται Μαναὰ, καὶ τοῖς ἀμνοῖς, κα-
θὼς ἂν ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ ἐλαίου τὸ εἲν τῷ πέμματι. Καὶ 8
ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν ἀφηγούμενον, κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλὰμ

τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης ἐξελεύσε-
9 ται. Καὶ ἔσται ὅταν εἰσπορεύηται ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐναντίον Κυ-
ρίου ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύ-
λης τῆς πρὸς βοῤῥᾶν προσκυνεῖν, ἐξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς
πύλης τῆς πρὸς νότον· καὶ ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς
πύλης τῆς πρὸς νότον, ἐξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς
πρὸς βοῤῥᾶν, οὐκ ἀναστρέψει κατὰ τὴν πύλην εἰς ἣν εἰσελήλυθεν,
10 ἀλλ' ἢ κατ' εὐθὺ αὐτῆς ἐξελεύσεται. Καὶ ὁ ἀφηγούμενος ἐν μέσῳ
αὐτῶν ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰσελεύσεται μετ' αὐτῶν, καὶ
11 ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς ἐξελεύσεται μετ' αὐτῶν. Καὶ ἐν
ταῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ἔσται τὸ Μαναὰ πέμμα
τῷ μόσχῳ, καὶ πέμμα τῷ κριῷ καὶ τοῖς ἀμνοῖς, καθὼς ἂν
12 ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ ἐλαίου τὸ εἲν τῷ πέμματι. Ἐὰν δὲ ποι-
ήσῃ ὁ ἀφηγούμενος ὁμολογίαν ὁλοκαύτωμα σωτηρίου τῷ Κυρίῳ,
καὶ ἀνοίξει ἑαυτῷ τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατ' ἀνατολὰς,
καὶ ποιήσει τὸ ὁλοκαύτωμα αὐτοῦ, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ,
ὃν τρόπον ποιεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων· καὶ ἐξελεύσεται,
13 καὶ κλείσει τὰς θύρας μετὰ τὸ ἐξελθεῖν αὐτὸν, καὶ ἀμνὸν ἐνιαύ-
σιον ἄμωμον ποιήσει ὁλοκαύτωμα, καθ' ἡμέραν τῷ Κυρίῳ, πρωῒ
14 πρωῒ ποιήσει αὐτὸν, καὶ Μαναὰ ποιήσει ἐπ' αὐτῷ· τοπρωῒ ἕκτον
τοῦ μέτρου, καὶ ἐλαίου τὸ τρίτον τοῦ εἲν τοῦ ἀναμίξαι τὴν σε-
15 μίδαλιν Μαναὰ τῷ Κυρίῳ, πρόσταγμα αἰώνιον διὰ παντὸς ποι-
ήσετε τὸν ἀμνόν· καὶ τὸ Μαναὰ καὶ τὸ ἔλαιον ποιήσετε πρωῒ,
16 ὁλοκαύτωμα διὰ παντός. Τάδε λέγει Ἀδωναῒ Κύριος· ἐὰν δῷ
ὁ ἀφηγούμενος δόμα ἑνὶ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ τοῦ ἐκ τῆς κληρο-
νομίας αὐτοῦ, τοῦτο τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἔσται· κατάσχεσις αὐτῶν
17 αὕτη ἐν κληρονομίᾳ. Ἐὰν δὲ δῷ δόμα ἐκ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ
ἑνὶ τῶν παίδων αὐτοῦ, καὶ ἔσται αὐτῷ ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφέ-
σεως, καὶ ἀποδώσει τῷ ἀφηγουμένῳ· πλὴν τῆς κληρονομίας τῶν
18 υἱῶν αὐτοῦ αὐτοῖς ἔσται, καὶ οὐ μὴ λάβῃ ὁ ἀφηγούμενος ἐκ
τῆς κληρονομίας τοῦ λαοῦ αὐτοῦ τοῦ καταδυναστεῦσαι αὐτοὺς,
ἐκ τῆς κατασχέσεως αὐτῶν· ἀπὸ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ κατα-
κληρονομήσει τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ὅπως μὴ διασκορπίζηται ὁ λαός
19 μου, ἕκαστος ἀπὸ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ. Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς
τὴν εἴσοδον τῆς κατὰ νότου τῆς πύλης, εἰς τὴν ἐξέδραν τῶν
ἁγίων τῶν ἱερέων, τὴν βλέπουσαν πρὸς βοῤῥᾶν· καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ

τόπος κεχωρισμένος, καὶ εἶπε πρός μέ· οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν, οὗ 20
ἑψήσουσιν ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς τὰ ὑπὲρ τῆς ἀγνοίας καὶ τὰ ὑπὲρ τῆς
ἁμαρτίας, καὶ ἐκεῖ πέψουσι τὸ Μαναὰ τὸ παράπαν τοῦ μὴ ἐκ-
φέρειν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, τοῦ ἁγιάζειν τὸν λαόν. Καὶ 21
ἐξήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, καὶ περιήγαγέ με ἐπὶ
τὰ τέσσαρα μέρη τῆς αὐλῆς· καὶ ἰδοὺ αὐλὴ, κατὰ τὰ κλίτη τῆς
αὐλῆς αὐλὴ, κατὰ τὸ κλίτος αὐλὴ, ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη τῆς 22
αὐλῆς αὐλὴ, μικρὰ μήκους πήχεων τεσσαράκοντα, καὶ εὖρος πή-
χεων τριάκοντα, μέτρον ἓν ταῖς τέσσαρσι. Καὶ ἐξέδραι κύκλῳ 23
ἐν αὐταῖς, κύκλῳ ταῖς τέσσαρσι· καὶ μαγειρεῖα γεγονότα ὑπο-
κάτω τῶν ἐξεδρῶν κύκλῳ. Καὶ εἶπε πρός μέ· οὗτοι οἱ οἶκοι 24
τῶν μαγείρων, οὗ ἑψήσουσιν ἐκεῖ οἱ λειτουργοῦντες τῷ οἴκῳ τὰ
θύματα τοῦ λαοῦ.

ΚΕΦ. ΜΖʹ. XLVII.

ΚΑΙ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τοῦ οἴκου, καὶ ἰδοὺ ὕδωρ 1
ἐξεπορεύετο ὑποκάτω τοῦ αἰθρίου τοῦ οἴκου κατ᾽ ἀνατολὰς, ὅτι
τὸ πρόσωπον τοῦ οἴκου ἔβλεπε κατ᾽ ἀνατολὰς, καὶ τὸ ὕδωρ κα-
τέβαινεν ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ δεξιοῦ, ἀπὸ νότου ἐπὶ τὸ θυ-
σιαστήριον. Καὶ ἐξήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς 2
βοῤῥᾶν, καὶ περιήγαγέ με τὴν ὁδὸν ἔξωθεν πρὸς τὴν πύλην τῆς
αὐλῆς τῆς βλεπούσης κατ᾽ ἀνατολάς· καὶ ἰδοὺ τὸ ὕδωρ κατεφέ-
ρετο ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ δεξιοῦ, καθὼς ἔξοδος ἀνδρὸς ἐξεναν- 3
τίας· καὶ μέτρον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διεμέτρησε χιλίους ἐν
τῷ μέτρῳ, καὶ διῆλθεν ἐν τῷ μέτρῳ ὕδατι ὕδωρ ἀφέσεως, καὶ 4
διεμέτρησεν ἐν τῷ μέτρῳ χιλίους, καὶ διῆλθεν ἐν τῷ ὕδατι ὕδωρ
ἕως τῶν μηρῶν· καὶ διεμέτρησε χιλίους, καὶ διῆλθεν ὕδωρ ἕως
ὀσφύος. Καὶ διεμέτρησε χιλίους χειμάῤῥους, καὶ οὐκ ἠδύνατο 5
διελθεῖν, ὅτι ἐξύβριζε τὸ ὕδωρ, ὕδωρ ὡς ῥοῖζος χειμάῤῥου, ὃν
οὐ διαβήσονται. Καὶ εἶπε πρός μέ· εἰ ἑώρακας, υἱὲ ἀνθρώπου; 6
καὶ ἀπήγαγέ με, καὶ ἐπέστρεψέ με ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ, ἐν 7
τῇ ἐπιστροφῇ μου· καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ δέν-
δρα πολλὰ σφόδρα ἔνθεν καὶ ἔνθεν. Καὶ εἶπε πρός μέ· τὸ ὕδωρ 8
τοῦτο τὸ ἐκπορευόμενον εἰς τὴν Γαλιλαίαν τὴν πρὸς ἀνατολὰς,
καὶ κατέβαινεν ἐπὶ τὴν Ἀραβίαν, καὶ ἤρχετο ἕως ἐπὶ τὴν θά-
λασσαν ἐπὶ τὸ ὕδωρ τῆς διεκβολῆς, καὶ ὑγιάσει τὰ ὕδατα, καὶ 9

ἔσται πᾶσα ψυχὴ τῶν ζώων τῶν ἐκζεόντων, ἐπὶ πάντα ἐφ' ἃ
ἂν ἐπέλθῃ ἐκεῖ ὁ ποταμὸς, ζήσεται· καὶ ἔσται ἐκεῖ ἰχθὺς πο-
λὺς σφόδρα, ὅτι ἥκει ἐκεῖ τὸ ὕδωρ τοῦτο, καὶ ὑγιάσει καὶ ζή-
10 σεται πᾶν ἐφ' ὃ ἂν ἐπέλθῃ ὁ ποταμὸς, ἐκεῖ ζήσεται. Καὶ στή-
σονται ἐκεῖ ἁλιεῖς ἀπὸ Ἐνγαδδεὶν ἕως Ἐναγαλείμ· ψυγμὸς σα-
γηνῶν ἔσται, καθ' αὐτὴν ἔσται· καὶ ὡς οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης
11 τῆς μεγάλης, οἱ ἰχθύες αὐτῆς, πλῆθος πολὺ σφόδρα. Καὶ ἐν τῇ
διεκβολῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ ὑπεράρσει
12 αὐτοῦ, οὐ μὴ ὑγιάσωσιν· εἰς ἅλας δέδονται, καὶ ἐπὶ τοῦ ποτα-
μοῦ ἀναβήσει, ἐπὶ τοῦ χείλους αὐτοῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν· πᾶν ξύλον
βρώσιμον οὐ μὴ παλαιωθῇ ἐπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἐκλείπῃ· ὁ καρ-
πὸς αὐτοῦ τῆς καινότητος αὐτοῦ πρωτοβολήσει, διότι τὰ ὕδατα
αὐτῶν ἐκ τῶν ἁγίων ταῦτα ἐκπορεύεται, καὶ ἔσται ὁ καρπὸς αὐ-
13 τῶν εἰς βρῶσιν, καὶ ἡ ἀνάβασις αὐτῶν εἰς ὑγείαν. Τάδε λέγει
Κύριος ὁ Θεός· ταῦτα τὰ ὅρια κατακληρονομήσετε τῆς γῆς, ταῖς
14 δώδεκα φυλαῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρόσθεσις σχοινίσματος. Καὶ
κατακληρονομήσετε αὐτὴν ἕκαστος καθὼς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, εἰς
ἣν ἦρα τὴν χεῖρά μου, τοῦ δοῦναι αὐτὴν τοῖς πατράσιν αὐτῶν,
15 καὶ πεσεῖται ἡ γῆ αὕτη ὑμῖν ἐν κληρονομίᾳ. Καὶ ταῦτα τὰ ὅρια
τῆς γῆς πρὸς βοῤῥᾶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης τῆς κα-
16 ταβαινούσης, καὶ περισχιζούσης τῆς εἰσόδου Ἡμασελδὰμ, Μα-
αβθηρὰς, Ἑβραμηλιὰμ, ἀναμέσον τῶν ὁρίων Ἡμὰθ, καὶ ἀνα-
μέσον τῶν ὁρίων Δαμασκοῦ, Εὐνὰν καὶ τοῦ Εὐνὰν, αἵ εἰσιν ἐπά-
17 νω τῶν ὁρίων Αὐρανίτιδος. Ταῦτα τὰ ὅρια ἀπὸ τῆς θαλάσσης·
ἀπὸ τῆς αὐλῆς τοῦ Αἰνὰν, ὅρια Δαμασκοῦ, καὶ τὰ πρὸς βοῤῥᾶν
18 κατὰ βοῤῥᾶν, καὶ τὸ ὅριον Αἰμὰθ τὸ ὅριον βοῤῥᾶ. Καὶ τὰ πρὸς
ἀνατολὰς ἀναμέσον τῆς Ὠρανίτιδος, καὶ ἀναμέσον Δαμασκοῦ, καὶ
ἀναμέσον τῆς Γαλααδίτιδος, καὶ ἀναμέσον τῆς γῆς τοῦ Ἰσ-
ραὴλ, ὁ Ἰορδάνης διορίζει ἐπὶ τὴν θάλασσαν, τὴν πρὸς ἀνατο-
19 λὰς φοινικῶνος· ταῦτα τὰ πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τὰ πρὸς νότον καὶ
λίβα ἀπὸ Θαιμὰν καὶ φοινικῶνος, ἕως ὕδατος μαριμὼθ Καδὴς,
20 παρεκτεῖνον ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην. Τοῦτο τὸ μέρος
νότος καὶ λὶψ, τοῦτο τὸ μέρος τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης διο-
ρίζει, ἕως κατέναντι τῆς εἰσόδου Ἡμὰθ, ἕως εἰσόδου αὐτοῦ,
21 ταῦτά ἐστι τὰ πρὸς θάλασσαν Ἡμάθ. Καὶ διαμερίσετε τὴν γῆν
22 ταύτην αὐτοῖς, καὶ ταῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ ἔσται βαλεῖτε

αὐτὴν ἐν κύκλῳ, ὑμῖν καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς παροικοῦσιν ἐν
μέσῳ ὑμῶν, οἵτινες ἐγέννησαν υἱοὺς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καὶ ἔσονται
ὑμῖν ὡς αὐτόχθονες ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ Ἰσραήλ· μεθ᾽ ὑμῶν φά-
γονται ἐν κληρονομίᾳ ἐν μέσῳ τῶν φυλῶν Ἰσραήλ, καὶ ἔσονται 23
ἐν φυλῇ προσηλύτων ἐν τοῖς προσηλύτοις μετ᾽ αὐτῶν· ἐκεῖ δώσετε
κληρονομίαν αὐτοῖς, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

ΚΕΦ. ΜΗ΄. XLVIII.

ΚΑΙ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν φυλῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς 1
πρὸς βοῤῥᾶν, κατὰ τὸ μέρος τῆς καταβάσεως τοῦ περισχίζοντος
ἐπὶ τὴν εἴσοδον τῆς Ἡμὰθ αὐλῆς τοῦ Αἰνὰν ὅριον Δαμασκοῦ πρὸς
βοῤῥᾶν κατὰ τὸ μέρος Ἡμὰθ αὐλῆς· καὶ ἔσται αὐτοῖς τὰ πρὸς
ἀνατολὰς ἕως πρὸς θάλασσαν Δὰν, μία. Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Δὰν 2
τὰ πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ἀσὴρ, μία. Καὶ 3
ἀπὸ τῶν ὁρίων Ἀσὴρ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς
θάλασσαν Νεφθαλεὶ, μία. Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Νεφθαλὶ, ἀπὸ τῶν 4
πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Μανασσῆ, μία. Καὶ 5
ἀπὸ τῶν ὁρίων Μανασσῆ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς
θάλασσαν Ἐφραὶμ, μία. Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Ἐφραὶμ ἀπὸ τῶν 6
πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ῥουβὴν, μία. Καὶ ἀπὸ 7
τῶν ὁρίων Ῥουβὴν, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς
θάλασσαν Ἰούδα, μία. Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Ἰούδα, ἀπὸ τῶν 8
πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τοῦ
ἀφορισμοῦ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες εὖρος, καὶ μῆκος καθὼς μία
τῶν μερίδων ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, καὶ ἕως τῶν πρὸς θάλασ-
σαν· καὶ ἔσται τὸ ἅγιον ἐν μέσῳ αὐτῶν ἀπαρχὴ, ἣν ἀφοριοῦσι 9
τῷ Κυρίῳ, μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ εὖρος εἴκοσι
καὶ πέντε χιλιάδες. Τούτων ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων τοῖς 10
ἱερεῦσι πρὸς βοῤῥᾶν πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ πρὸς θά-
λασσαν πλάτος δέκα χιλιάδες, καὶ πρὸς ἀνατολὰς πλάτος δέκα
χιλιάδες, καὶ πρὸς νότον, μῆκος εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδες, καὶ
τὸ ὄρος τῶν ἁγίων ἔσται ἐν μέσῳ αὐτοῦ τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἡγια- 11
σμένοις υἱοῖς Σαδδοὺκ, τοῖς φυλάσσουσι τὰς φυλακὰς τοῦ οἴκου,
οἵτινες οὐκ ἐπλανήθησαν ἐν τῇ πλανήσει τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὃν
ρόπον ἐπλανήθησαν οἱ Λευῖται. Καὶ ἔσται αὐτοῖς ἡ ἀπαρχὴ 12

δεδομένη ἐκ τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων τῆς γῆς, ἅγιον ἁγίων
13 ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Λευϊτῶν. Τοῖς δὲ Λευίταις τὰ ἐχόμενα τῶν
ὁρίων τῶν ἱερέων, μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ εὖρος
δέκα χιλιάδες, πᾶν τὸ μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ
14 εὖρος εἴκοσι χιλιάδες. Οὐ πραθήσεται ἐξ αὐτοῦ οὐδὲ κατα-
μετρηθήσεται, οὐδὲ ἀφαιρεθήσεται τὰ πρωτογεννήματα τῆς
15 γῆς, ὅτι ἅγιον ἐστὶ τῷ Κυρίῳ. Τὰς δὲ πέντε χιλιάδας τὰς
περισσὰς ἐπὶ τῷ πλάτει ἐπὶ ταῖς πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάσι,
προτείχισμα ἔσται τῇ πόλει εἰς τὴν κατοικίαν καὶ εἰς διά-
16 στημα αὐτοῦ· καὶ ἔσται ἡ πόλις ἐν μέσῳ αὐτοῦ, καὶ ταῦτα
τὰ μέτρα αὐτῆς· ἀπὸ τῶν πρὸς βοῤῥᾶν, πεντακόσιοι καὶ τετρα-
κισχίλιοι, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς νότον πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες χι-
λιάδες, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες
χιλιάδες, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς θάλασσαν, τετρακισχιλίους καὶ πεν-
17 τακοσίους. Καὶ ἔσται διάστημα τῇ πόλει πρὸς βοῤῥᾶν διακόσιοι
πεντήκοντα, καὶ πρὸς νότον διακόσιοι καὶ πεντήκοντα, καὶ πρὸς
ἀνατολὰς διακόσιοι πεντήκοντα, καὶ πρὸς θάλασσαν διακόσιοι
18 πεντήκοντα, καὶ τὸ περισσὸν τοῦ μήκους τὸ ἐχόμενον τῶν ἀ-
παρχῶν τῶν ἁγίων δέκα χιλιάδες πρὸς ἀνατολὰς, καὶ δέκα χιλιάδες
πρὸς θάλασσαν· καὶ ἔσονται αἱ ἀπαρχαὶ τοῦ ἁγίου, καὶ ἔσται τὰ γεν-
19 νήματα αὐτῆς εἰς ἄρτους τοῖς ἐργαζομένοις τὴν πόλιν. Οἱ δὲ
ἐργαζόμενοι τὴν πόλιν ἐργῶνται αὐτὴν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ
20 Ἰσραὴλ, πᾶσα ἡ ἀπαρχὴ, πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες ἐπὶ πέντε
καὶ εἴκοσι χιλιάδες· τετράγωνον ἀφοριεῖτε αὐτοῦ τὴν ἀπαρχὴν
21 τοῦ ἁγίου, ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως. Τὸ δὲ περισσὸν
τῷ ἀφηγουμένῳ ἐκ τούτου, καὶ ἐκ τούτου ἀπὸ τῶν ἀπαρχῶν τοῦ
ἁγίου, καὶ εἰς τὴν κατάσχεσιν τῆς πόλεως κατὰ πρόσωπον ἐπὶ εἴ-
κοσι καὶ πέντε χιλιάδας μῆκος, ἕως τῶν ὁρίων τῶν πρὸς ἀνατολὰς
καὶ πρὸς θάλασσαν, ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας
ἕως τῶν ὁρίων τῶν πρὸς θάλασσαν, καὶ ἐχόμενα τῶν μερίδων
τοῦ ἀφηγουμένου· καὶ ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων καὶ τὸ ἁγία-
22 σμα τοῦ οἴκου ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῶν
Λευιτῶν, καὶ ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως ἐν μέσῳ τῶν
ἀφηγουμένων, ἔσται ἀναμέσον τῶν ὁρίων Ἰούδα, καὶ ἀναμέσον
23 τῶν ὁρίων Βενιαμεὶν, τῶν ἀφηγουμένων ἔσται. Καὶ τὸ περισσὸν
τῶν φυλῶν, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν

Βενιαμείν, μία. Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Βενιαμεὶν ἀπὸ τῶν πρὸς 24
ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Συμεὼν, μία. Καὶ ἀπὸ τῶν 25
ὁρίων τῶν Συμεὼν ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θά-
λασσαν Ἰσσάχαρ, μία. Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Ἰσσάχαρ ἀπὸ τῶν 26
πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ζαβουλὼν, μία. Καὶ ἀπὸ 27
τῶν ὁρίων Ζαβουλὼν ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θά-
λασσαν Γὰδ, μία. Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Γὰδ, καὶ ἕως τῶν πρὸς 28
λίβα· καὶ ἔσται ὅρια αὐτοῦ ἀπὸ Θαιμὰν, καὶ ὕδατος βαριμὼθ Κά-
δης, κληρονομία, ἕως θαλάσσης τῆς μεγάλης. Αὕτη ἡ γῆ, ἣν βα- 29
λεῖτε ἐν κλήρῳ ταῖς φυλαῖς Ἰσραήλ· καὶ οὗτοι οἱ διαμερισμοὶ αὐ-
τῶν, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Καὶ αὗται αἱ διεκβολαὶ τῆς πόλεως αἱ 30
πρὸς βοῤῥᾶν, τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρῳ. Καὶ αἱ πύ- 31
λαι τῆς πόλεως ἐπ' ὀνόμασι τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ· πύλαι τρεῖς
αἱ πρὸς βοῤῥᾶν, πύλη Ῥουβὴν, μία· καὶ πύλη Ἰούδα, μία· καὶ
πύλη Λευὶ, μία. Καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς τετρακισχίλιοι καὶ πεν- 32
τακόσιοι· καὶ πύλαι τρεῖς, πύλη Ἰωσὴφ, μία· καὶ πύλη Βενια-
μεὶν, μία· καὶ πύλη Δὰν, μία. Καὶ τὰ πρὸς νότον τετρακισχί- 33
λιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρῳ· καὶ πύλαι τρεῖς, πύλη Συμεὼν, μία·
καὶ πύλη Ἰσσάχαρ, μία· καὶ πύλη Ζαβουλὼν, μία. Καὶ τὰ πρὸς 34
θάλασσαν τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρῳ· καὶ πύλαι τρεῖς,
πύλη Γὰδ, μία· καὶ πύλη Ἀσὴρ, μία· καὶ πύλη Νεφθαλεὶμ, μία.
Κύκλωμα, δέκα καὶ ὀκτὼ χιλιάδες· καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, 35
ἀφ' ἧς ἂν ἡμέρας γένηται, Κύριος ἐκεῖ ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ ΠΡΟΦΗΤΗΣ.

ΔΑΝΙΗΛ.

1 ΚΑΙ ἦν ἀνὴρ οἰκῶν ἐν Βαβυλῶνι, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωα-
2 κείμ. Καὶ ἔλαβε γυναῖκα, ᾗ ὄνομα Σουσάννα, θυγάτηρ Χελκίου,
3 καλὴ σφόδρα, καὶ φοβουμένη τὸν Κύριον. Καὶ οἱ γονεῖς αὐτῆς δί-
καιοι, καὶ ἐδίδαξαν τὴν θυγατέρα αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον Μωσῆ.
4 Καὶ ἦν Ἰωακεὶμ πλούσιος σφόδρα, καὶ ἦν αὐτῷ παράδεισος γει-
τνιῶν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ πρὸς αὐτὸν προσήγοντο οἱ Ἰουδαῖοι,
5 διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐνδοξότερον πάντων. Καὶ ἀπεδείχθησαν δύο
πρεσβύτεροι ἐκ τοῦ λαοῦ κριταὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ, περὶ ὧν
ἐλάλησεν ὁ δεσπότης, ὅτι ἐξῆλθεν ἀνομία ἐκ Βαβυλῶνος ἐκ πρε-
6 σβυτέρων κριτῶν, οἳ ἐδόκουν κυβερνᾷν τὸν λαόν. Οὗτοι προσε-
καρτέρουν ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἰωακεὶμ, καὶ ἤρχοντο, πρὸς αὐτοὺς πάν-
7 τες οἱ κρινόμενοι. Καὶ ἐγένετο, ἡνίκα ἀπέτρεχεν ὁ λαὸς μέσον
ἡμέρας, εἰσεπορεύετο Σουσάννα, καὶ περιεπάτει ἐν τῷ παραδείσῳ
8 τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. Καὶ ἐθεώρουν αὐτὴν οἱ δύο πρεσβύτεροι καθ᾽
ἡμέραν εἰσπορευομένην, καὶ περιπατοῦσαν, καὶ ἐγένοντο ἐν ἐπι-
9 θυμίᾳ αὐτῆς, καὶ διέστρεψαν τὸν ἑαυτῶν νοῦν, καὶ ἐξέκλιναν
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τὸν οὐρανὸν, μηδὲ
10 μνημονεύειν κριμάτων δικαίων. Καὶ ἦσαν ἀμφότεροι κατανενυγ-
μένοι περὶ αὐτῆς, καὶ οὐκ ἀπήγγειλαν ἀλλήλοις τὴν ὀδύνην αὐ-
11 τῶν, ὅτι ᾐσχύνοντο ἀπαγγεῖλαι τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν, ὅτι ἤθε-
12 λον συγγενέσθαι αὐτῇ, καὶ παρετηροῦσαν φιλοτίμως καθ᾽ ἡμέ-
13 ραν ὁρᾷν αὐτήν. Καὶ εἶπαν ἕτερος τῷ ἑτέρῳ· πορευθῶμεν δὴ εἰς
οἶκον, ὅτι ὥρα ἀρίστου ἐστί· καὶ ἐξελθόντες διεχωρίσθησαν ἀπ᾽
14 ἀλλήλων, καὶ ἀνακάμψαντες ἦλθον ἐπιτοαυτὸ, καὶ ἀνετάζοντες
ἀλλήλους τὴν αἰτίαν, ὡμολόγησαν τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν· καὶ
τότε κοινῇ συνετάξαντο καιρὸν, ὅτε αὐτὴν δυνήσονται εὑρεῖν μό-
15 νην. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ παρατηρεῖν αὐτοὺς ἡμέραν εὔθετον, εἰ-
σῆλθέ ποτε καθὼς ἐχθὲς καὶ τρίτης ἡμέρας μετὰ δύο μόνων κορα-
σίων, καὶ ἐπεθύμησε λούσασθαι ἐν τῷ παραδείσῳ, ὅτι καῦμα ἦν.
16 Καὶ οὐκ ἦν οὐδεὶς ἐκεῖ πλὴν οἱ δύο πρεσβύτεροι κεκρυμμένοι, καὶ
17 παρατηροῦντες αὐτήν. Καὶ εἶπε τοῖς κορασίοις αὐτῆς, ἐνέγκατε δή

μοι ἔλαιον καὶ σμῆγμα, καὶ τὰς θύρας τοῦ παραδείσου κλείσατε,
ὅπως λούσωμαι. Καὶ ἐποίησαν, καὶ ἀπέκλεισαν τὰς θύρας τοῦ 18
παραδείσου, καθὼς εἶπε, καὶ ἐξῆλθον κατὰ τὰς πλαγίους θύρας,
ἐνέγκαι τὰ προστεταγμένα αὐταῖς, καὶ οὐκ εἶδαν τοὺς πρεσ-
βυτέρους, ὅτι ἦσαν κεκρυμμένοι. Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθον τὰ κο- 19
ράσια, καὶ ἀνέστησαν οἱ δύο πρεσβύτεροι, καὶ ἐπέδραμον αὐτῇ,
καὶ εἶπον· Ἰδοὺ αἱ θύραι τοῦ παραδείσου κέκλεινται, καὶ οὐδεὶς 20
θεωρεῖ ἡμᾶς, καὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ σου ἐσμέν· διὸ συγκατάθου ἡμῖν,
καὶ γενοῦ μεθ' ἡμῶν. Εἰ δὲ μή, καταμαρτυρήσομέν σου, ὅτι ἦν 21
μετὰ σοῦ νεανίσκος, καὶ διὰ τοῦτο ἐξαπέστειλας τὰ κοράσια ἀπὸ
σοῦ. Καὶ ἀνεστέναξε Σουσάννα, καὶ εἶπε· στενά μοι πάντοθεν· 22
ἐάν τε γὰρ τοῦτο πράξω, θάνατός μοι ἐστίν· ἐάν τε μὴ πράξω,
οὐκ ἐκφεύξομαι τὰς χεῖρας ὑμῶν. Αἱρετόν μοι ἐστὶ μὴ πράξα- 23
σαν ἐμπεσεῖν εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν, ἢ ἁμαρτεῖν με ἐνώπιον Κυ-
ρίου. Καὶ ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ Σουσάννα· ἐβόησαν δὲ καὶ οἱ δύο 24
πρεσβύτεροι κατέναντι αὐτῆς. Καὶ δραμὼν ὁ εἷς, ἤνοιξε τὰς θύ- 25
ρας τοῦ παραδείσου, ὡς δὲ ἤκουσαν τὴν κραυγὴν ἐν τῷ παρα- 26
δείσῳ οἱ ἀπὸ τῆς οἰκίας, εἰσεπήδησαν διὰ τῆς πλαγίας θύρας, ἰ-
δεῖν τί τὸ συμβεβηκὸς αὐτῇ. Ἡνίκα δὲ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι 27
τοὺς λόγους αὐτῶν, κατῃσχύνθησαν οἱ δοῦλοι σφόδρα, ὅτι πώ-
ποτε οὐκ ἐῤῥέθη λόγος τοιοῦτος περὶ Σουσάννας. Καὶ ἐγένετο τῇ 28
ἐπαύριον, ὡς συνῆλθεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς Ἰωακείμ,
ἦλθον οἱ δύο πρεσβύτεροι πλήρεις τῆς ἀνόμου ἐννοίας κατὰ Σου-
σάννας, τοῦ θανατῶσαι αὐτήν, καὶ εἶπαν ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ. Ἀ- 29
ποστείλατε ἐπὶ Σουσάνναν θυγατέρα Χελκίου, ἥ ἐστι γυνὴ Ἰω-
ακείμ· οἱ δὲ ἀπέστειλαν. Καὶ ἦλθεν αὐτή, καὶ οἱ γονεῖς αὐτῆς, 30
καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ συγγενεῖς αὐτῆς. Ἡ δὲ Σου- 31
σάννα ἦν τρυφερὰ σφόδρα, καὶ καλὴ τῷ εἴδει. Οἱ δὲ παράνομοι 32
ἐκέλευσαν ἀποκαλυφθῆναι αὐτήν, ἦν γὰρ κατακεκαλυμμένη, ὅπως
ἐμπλησθῶσι τοῦ κάλλους αὐτῆς. Ἔκλαιον δὲ οἱ παρ' αὐτῆς, 33
καὶ πάντες οἱ ἰδόντες αὐτήν. Ἀναστάντες δὲ οἱ δύο πρεσβύτεροι 34
ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ, ἔθηκαν τὰς χεῖρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς.
Ἡ δὲ κλαίουσα ἀνέβλεψεν εἰς τὸν οὐρανόν, ὅτι ἦν ἡ καρδία 35
αὐτῆς πεποιθυῖα ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Εἶπαν δὲ οἱ πρεσβύτεροι· περι- 36
πατούντων ἡμῶν ἐν τῷ παραδείσῳ μόνων, εἰσῆλθεν αὕτη μετὰ
δύο παιδισκῶν, καὶ ἀπέλυσε τὰς παιδίσκας, καὶ ἀπέκλεισε τὰς

37 θύρας τοῦ παραδείσου, καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὴν νεανίσκος, ὃς ἦν κε-
38 κρυμμένος, καὶ ἀνέπεσε μετ' αὐτῆς. Ἡμεῖς δὲ ὄντες ἐν τῇ γωνίᾳ
τοῦ παραδείσου, ἰδόντες τὴν ἀνομίαν, ἐδράμομεν ἐπ' αὐτούς· καὶ
39 ἰδόντες συγγινομένους αὐτοὺς, ἐκείνου μὲν οὐκ ἠδυνήθημεν περι-
κρατεῖς γενέσθαι, διὰ τὸ ἰσχύειν αὐτὸν ὑπὲρ ἡμᾶς, καὶ ἀνοίξαντα
40 τὰς θύρας ἐκπεπηδηκέναι. Ταύτης δὲ ἐπιλαβόμενοι, ἐπηρωτῶμεν,
41 τίς ἦν ὁ νεανίσκος; Καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἀπαγγεῖλαι ἡμῖν· ταῦτα
μαρτυροῦμεν· καὶ ἐπίστευσεν αὐτοῖς ἡ συναγωγὴ ὡς πρεσβυτέ-
42 ροις τοῦ λαοῦ καὶ κριταῖς, καὶ κατέκριναν αὐτὴν ἀποθανεῖν. Καὶ
ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ Σουσάννα, καὶ εἶπεν· ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος
ὁ τῶν κρυπτῶν γνώστης, ὁ εἰδὼς τὰ πάντα πρὶν γενέσεως αὐ-
43 τῶν, σὺ ἐπίστασαι, ὅτι ψευδῆ μου κατεμαρτύρησαν· καὶ ἰδοὺ ἀπο-
44 θνήσκω, μὴ ποιήσασα μηδὲν, ὧν οὗτοι ἐπονηρεύσαντο κατ' ἐμοῦ. Καὶ
45 ἐπήκουσεν ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς αὐτῆς. Καὶ ἀπαγομένης αὐτῆς
ἀπολέσθαι, ἐξήγειρεν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον παιδαρίου νεω-
46 τέρου, ᾧ ὄνομα Δανιήλ. Καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ· καθαρὸς
47 ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος ταύτης. Ἐπέστρεψε δὲ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς
48 αὐτὸν, καὶ εἶπαν· τίς ὁ λόγος οὗτος, ὃν σὺ λελάληκας; Ὁ δὲ στὰς
ἐν μέσῳ αὐτῶν εἶπεν, οὕτως μωροὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· οὐκ ἀνακρί-
ναντες, οὐδὲ τὸ σαφὲς ἐπιγνόντες, κατεκρίνατε θυγατέρα Ἰσρα-
49 ήλ; Ἀναστρέψατε εἰς τὸ κριτήριον· ψευδῆ γὰρ οὗτοι κατεμαρ-
50 τύρησαν αὐτῆς. Καὶ ἀνέστρεψε πᾶς ὁ λαὸς μετὰ σπουδῆς· καὶ
εἶπαν αὐτῷ οἱ πρεσβύτεροι· δεῦρο, κάθισον ἐν μέσῳ ἡμῶν, καὶ
51 ἀπάγγειλον ἡμῖν, ὅτι σοι ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὸ πρεσβεῖον. Καὶ εἶπε
πρὸς αὐτοὺς Δανιήλ· διαχωρίσατε αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων μακρὰν,
52 καὶ ἀνακρινῶ αὐτούς. Ὡς δὲ διεχωρίσθησαν εἷς ἀπὸ τοῦ ἑνὸς,
ἐκάλεσε τὸν ἕνα αὐτῶν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· πεπαλαιωμένε ἡμε-
ρῶν κακῶν, νῦν ἥκασιν αἱ ἁμαρτίαι σου, ἃς ἐποίεις τοπρότερον
53 κρίνων κρίσεις ἀδίκους· καὶ τοὺς μὲν ἀθῴους κατακρίνων, ἀπο-
λύων δὲ τοὺς αἰτίους, λέγοντος τοῦ Κυρίου· ἀθῷον καὶ δίκαιον
54 οὐκ ἀποκτενεῖς. Νῦν οὖν ταύτην εἴπερ εἶδες, εἰπὸν, ὑπὸ τί δέν-
δρον εἶδες αὐτοὺς ὁμιλοῦντας ἀλλήλοις; ὁ δὲ εἶπεν, ὑπὸ σχῖνον.
55 Εἶπε δὲ Δανιήλ· ὀρθῶς ἔψευσαι εἰς τὴν σεαυτοῦ κεφαλήν· ἤδη
γὰρ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ λαβὼν φάσιν παρὰ τοῦ Θεοῦ, σχίσει σε μέσον.
56 Καὶ μεταστήσας αὐτὸν, ἐκέλευσε προσαγαγεῖν τὸν ἕτερον· καὶ
εἶπεν αὐτῷ· σπέρμα Χαναὰν, καὶ οὐκ Ἰούδα, τὸ κάλλος ἐξηπά-

τησέ σε, καὶ ἡ ἐπιθυμία διέστρεψε τὴν καρδίαν σου. Οὕτως ἐ- 57
ποιεῖτε θυγατράσιν Ἰσραὴλ, κἀκεῖναι φοβούμεναι ὡμίλουν ὑμῖν·
ἀλλ' οὐ θυγάτηρ Ἰούδα ὑπέμεινε τὴν ἀνομίαν ὑμῶν. Νῦν οὖν λέγε 58
μοι· ὑπὸ τί δένδρον κατέλαβες αὐτοὺς ὁμιλοῦντας ἀλλήλοις; ὁ
δὲ εἶπεν, ὑπὸ πρίνον. Εἶπε δὲ αὐτῷ Δανιήλ· ὀρθῶς ἔψευσαι καὶ 59
σὺ εἰς τὴν σεαυτοῦ κεφαλήν· μένει γὰρ ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, τὴν
ῥομφαίαν ἔχων πρίσαι σε μέσον, ὅπως ἐξολεθρεύσῃ ὑμᾶς. Καὶ 60
ἀνεβόησαν πᾶσα ἡ συναγωγὴ φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εὐλόγησαν τῷ
Θεῷ τῷ σώζοντι τοὺς ἐλπίζοντας ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἀνέστησαν ἐπὶ 61
τοὺς δύο πρεσβυτέρους, ὅτι συνέστησαν αὐτοὺς Δανιὴλ ἐκ τοῦ
στόματος αὐτῶν ψευδομαρτυρήσαντας, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὃν
τρόπον ἐπονηρεύσαντο τῷ πλησίον, ποιῆσαι κατὰ τὸν νόμον Μωσῆ, 62
καὶ ἀπέκτειναν αὐτοὺς, καὶ ἐσώθη αἷμα ἀναίτιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ. Χελκίας δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ᾔνεσαν τὸν Θεὸν περὶ τῆς 63
θυγατρὸς αὐτῶν Σουσάννας μετὰ Ἰωακεὶμ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς
καὶ τῶν συγγενῶν πάντων, ὅτι οὐχ εὑρέθη ἐν αὐτῇ ἄσχημον
πρᾶγμα. Καὶ Δανιὴλ ἐγένετο μέγας ἐνώπιον τοῦ λαοῦ ἀπὸ τῆς 64
ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπέκεινα.

Ὅρασις ά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Ι.

Ὅρασις β'.

ΕΝ ἔτει τρίτῳ τῆς βασιλείας Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰούδα, 1
ἦλθε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ
ἐπολιόρκει αὐτήν. Καὶ ἔδωκε Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὸν Ἰωα- 2
κεὶμ βασιλέα Ἰούδα, καὶ ἀπὸ μέρους τῶν σκευῶν οἴκου τοῦ Θεοῦ,
καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς γῆν Σενναὰρ οἶκον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ
τὰ σκεύη εἰσήνεγκεν εἰς τὸν οἶκον θησαυροῦ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ. Καὶ 3
εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀσφανὲζ τῷ ἀρχιευνούχῳ αὐτοῦ, εἰσαγα-
γεῖν ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας Ἰσραὴλ, καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρ-
ματος τῆς βασιλείας, καὶ ἀπὸ τῶν Πορθεμμεὶν, νεανίσκους, οἷς 4
οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς μῶμος, καὶ καλοὺς τῇ ὄψει, καὶ συνιέντας
ἐν πάσῃ σοφίᾳ, καὶ γινώσκοντας γνῶσιν, καὶ διανοουμένους φρό-
νησιν, καὶ οἷς ἐστιν ἰσχὺς ἐν αὐτοῖς ἑστᾶναι ἐν τῷ οἴκῳ ἐνώπιον

τοῦ βασιλέως, καὶ διδάξαι αὐτοὺς γράμματα καὶ γλῶσσαν Χαλ-
5 δαίων. Καὶ διέταξεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς τὸ τῆς ἡμέρας καθ᾽ ἡ-
μέραν, ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου τοῦ πο-
τοῦ αὐτοῦ, καὶ θρέψαι αὐτοὺς ἔτη τρία, καὶ μετὰ ταῦτα στῆναι ἐνώ-
6 πιον τοῦ βασιλέως. Καὶ ἐγένετο ἐν αὐτοῖς ἐκ τῶν υἱῶν Ἰούδα
7 Δανιὴλ, καὶ Ἀνανίας, καὶ Μισαὴλ, καὶ Ἀζαρίας. Καὶ ἐπέθη-
κεν αὐτοῖς ὁ ἀρχιευνοῦχος ὀνόματα, τῷ Δανιὴλ Βαλτάσαρ, καὶ
τῷ Ἀνανίᾳ Σεδρὰχ, καὶ τῷ Μισαὴλ Μισὰχ, καὶ τῷ Ἀζαρίᾳ
8 Ἀβδεναγώ. Καὶ ἔθετο Δανιὴλ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὡς οὐ μὴ
ἀλισγηθῇ ἐν τῇ τραπέζῃ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐν τῷ οἴνῳ τοῦ πο-
τοῦ αὐτοῦ· καὶ ἠξίωσε τὸν ἀρχιευνοῦχον, ὡς οὐ μὴ ἀλισγηθῇ.
9 Καὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὸν Δανιὴλ εἰς ἔλεον καὶ εἰς οἰκτιρμὸν ἐνώπιον
10 τοῦ ἀρχιευνούχου. Καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιευνοῦχος τῷ Δανιήλ· φοβοῦ-
μαι ἐγὼ τὸν Κύριόν μου τὸν βασιλέα, τὸν ἐκτάξαντα τὴν βρῶ-
σιν ὑμῶν, καὶ τὴν πόσιν ὑμῶν, μή ποτε ἴδῃ τὰ πρόσωπα ὑμῶν
σκυθρωπὰ παρὰ τὰ παιδάρια τὰ συνήλικα ὑμῶν, καὶ καταδικά-
11 σητε τὴν κεφαλήν μου τῷ βασιλεῖ. Καὶ εἶπε Δανιὴλ πρὸς Ἀμελ-
σὰρ, ὃν κατέστησεν ὁ ἀρχιευνοῦχος ἐπὶ Δανιὴλ, καὶ Ἀνανίαν,
12 καὶ Μισαὴλ, καὶ Ἀζαρίαν. Πείρασον δὴ τοὺς παῖδάς σου ἡμέρας
δέκα, καὶ δότωσαν ἡμῖν ἀπὸ τῶν σπερμάτων τῆς γῆς, καὶ φαγόμεθα,
13 καὶ ὕδωρ πιόμεθα, καὶ ὀφθήτωσαν ἐνώπιόν σου αἱ ἰδέαι ἡμῶν, καὶ αἱ
ἰδέαι τῶν παιδαρίων τῶν ἐσθιόντων τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως, καὶ
14 καθὼς ἐὰν ἴδῃς, ποίησον μετὰ τῶν παιδαρίων σου. Καὶ εἰσήκου-
15 σεν αὐτῶν, καὶ ἐπείρασεν αὐτοὺς ἡμέρας δέκα. Καὶ μετὰ τὸ τέλος
τῶν δέκα ἡμερῶν, ὡράθησαν αἱ ἰδέαι αὐτῶν ἀγαθαὶ καὶ ἰσχυραὶ
ταῖς σαρξὶν ὑπὲρ τὰ παιδάρια τὰ ἐσθίοντα τὴν τράπεζαν τοῦ βα-
16 σιλέως. Καὶ ἐγένετο Ἀμερσὰρ ἀναιρούμενος τὸ δεῖπνον αὐτῶν,
17 καὶ τὸν οἶνον τοῦ πόματος αὐτῶν, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς σπέρματα. Καὶ
τοῖς τέσσαρσιν παιδαρίοις τούτοις (καὶ) ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς
σύνεσιν καὶ φρόνησιν ἐν πάσῃ γραμματικῇ καὶ σοφίᾳ· καὶ Δανιὴλ
18 συνῆκεν ἐν πάσῃ ὁράσει καὶ ἐνυπνίοις. Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν
ἡμερῶν, ὧν εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς, καὶ εἰσήγαγεν
19 αὐτοὺς ὁ ἀρχιευνοῦχος ἐναντίον Ναβουχοδονόσορ, καὶ ἐλάλησε
μετ᾽ αὐτῶν ὁ βασιλεύς· καὶ οὐχ εὑρέθησαν ἐκ πάντων αὐτῶν ὅ-
20 μοιοι Δανιὴλ, καὶ Ἀνανίᾳ, καὶ Μισαὴλ, καὶ Ἀζαρίᾳ· καὶ ἔστη-
σαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐν παντὶ ῥήματι σοφίας καὶ ἐπι-

στήμης ὧν ἐζήτησε παρ' αὐτῶν ὁ βασιλεύς, εὗρεν αὐτοὺς δεκα-
πλασίονας, παρὰ πάντας τοὺς ἐπαοιδοὺς καὶ τοὺς μάγους τοὺς
ὄντας ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. Καὶ ἐγένετο Δανιὴλ ἕως ἔτους 21
ἑνὸς Κύρου τοῦ βασιλέως.

Ὅρασις β'.

ΚΕΦ. Β'. ΙΙ.

Ὅρασις γ'.

ΕΝ τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσορ ἐνυ- 1
πνιάσθη Ναβουχοδονόσορ ἐνύπνιον, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ,
καὶ ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἐγένετο ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς κα- 2
λέσαι τοὺς ἐπαοιδοὺς, καὶ τοὺς μάγους, καὶ τοὺς φαρμακοὺς, καὶ
τοὺς Χαλδαίους, τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ·
καὶ ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ 3
βασιλεύς· ἠνυπνιάσθην, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμά μου, τοῦ γνῶναι τὸ
ἐνύπνιον. Καὶ ἐλάλησαν οἱ Χαλδαῖοι τῷ βασιλεῖ συριστί· βασιλεῦ, 4
εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι· σὺ εἰπὸν τὸ ἐνύπνιον τοῖς παισί σου, καὶ
τὴν σύγκρισιν ἀναγγελοῦμεν. Ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπε τοῖς 5
Χαλδαίοις· ὁ λόγος ἀπ' ἐμοῦ ἀπέστη· ἐὰν οὖν μὴ γνωρίσητέ μοι
τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ, εἰς ἀπώλειαν ἔσεσθε, καὶ οἱ
οἶκοι ὑμῶν διαρπαγήσονται. Ἐὰν δὲ τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν 6
αὐτοῦ γνωρίσητέ μοι, δόματα καὶ δωρεὰν καὶ τιμὴν πολλὴν λήψε-
σθε παρ' ἐμοῦ· πλὴν τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγ-
γείλατέ μοι. Ἀπεκρίθησαν οἱ Χαλδαῖοι ἐκ δευτέρου, καὶ εἶπαν, 7
ὁ βασιλεὺς εἰπάτω τὸ ἐνύπνιον τοῖς παισὶν αὐτοῦ, καὶ τὴν σύγκρι-
σιν αὐτοῦ ἀναγγελοῦμεν. Ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπεν· ἐπ' ἀ- 8
ληθείας οἶδα ἐγὼ, ὅτι καιρὸν ὑμεῖς ἐξαγοράζετε· καθότι ἴδετε,
ὅτι ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ τὸ ῥῆμα. Ἐὰν οὖν τὸ ἐνύπνιον μὴ ἀπαγγεί- 9
λητέ μοι, οἶδα ὅτι ῥῆμα ψευδὲς καὶ διεφθαρμένον συνέθεσθε εἰ-
πεῖν ἐνώπιον ἐμοῦ, ἕως οὗ ὁ καιρὸς παρέλθῃ· τὸ ἐνύπνιόν μου
εἴπατέ μοι, καὶ γνώσομαι, ὅτι τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγελεῖτέ
μοι. Ἀπεκρίθησαν πάλιν οἱ Χαλδαῖοι ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ 10
λέγουσιν· οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, ὅστις δυνήσεται
τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως γνωρίσαι, καθότι πᾶς βασιλεὺς μέγας καὶ
ἄρχων ῥῆμα τοιοῦτο οὐκ ἐπερωτᾷ ἐπαοιδὸν μάγον καὶ Χαλδαῖον,

11 ὅτι ὁ λόγος ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ, βαρὺς, καὶ ἕτερος οὐκ ἔστιν
ὃς ἀναγγελεῖ αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ἀλλ' ἢ θεοὶ, ὧν οὐκ
12 ἔστιν ἡ κατοικία μετὰ πάσης σαρκός. Τότε ὁ βασιλεὺς ἐν θυμῷ
13 καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀπολέσαι πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος. Καὶ
τὸ δόγμα ἐξῆλθε, καὶ οἱ σοφοὶ ἀπεκτείνοντο· καὶ ἐζήτησαν Δα-
14 νιὴλ καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ ἀνελεῖν. Τότε Δανιὴλ ἀπεκρίθη βου-
λὴν καὶ γνώμην τῷ Ἀριὼχ τῷ ἀρχιμαγείρῳ τοῦ βασιλέως, ὃς ἐ-
15 ξῆλθεν ἀνελεῖν τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος· καὶ ἐπυνθάνετο αὐτοῦ,
λέγων· ἄρχων τοῦ βασιλέως, περὶ τίνος ἐξῆλθεν ἡ γνώμη ἡ ἀναι-
δὴς αὕτη ἐκ προσώπου τοῦ βασιλέως; ἐγνώρισε δὲ τὸ ῥῆμα Ἀρι-
16 ὼχ τῷ Δανιήλ. Καὶ εἰσῆλθε Δανιὴλ, καὶ ἠξίωσεν ἀπὸ τοῦ βα-
σιλέως, ὅπως χρόνον δῷ αὐτῷ, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγ-
17 γείλῃ τῷ βασιλεῖ. Καὶ εἰσῆλθε Δανιὴλ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ
τῷ Ἀνανίᾳ καὶ τῷ Μισαὴλ καὶ τῷ Ἀζαρίᾳ τοῖς φίλοις αὐτοῦ τὸ
18 ῥῆμα ἐγνώρισε, καὶ οἰκτιρμοὺς ἐζήτουν παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐ-
ρανοῦ ὑπὲρ τοῦ μυστηρίου τούτου, ὅπως μὴ ἀπόλωνται Δανιὴλ
19 καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐπιλοίπων σοφῶν Βαβυλῶνος. Τότε
τῷ Δανιὴλ ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς τὸ μυστήριον ἀπεκαλύφθη·
20 καὶ ηὐλόγησε τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ Δανιὴλ, καὶ εἶπεν· εἴη τὸ ὄ-
νομα τοῦ Θεοῦ εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος,
21 ὅτι ἡ σοφία καὶ ἡ σύνεσις καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἐστι, καὶ αὐτὸς
ἀλλοιοῖ καιροὺς καὶ χρόνους, καθιστᾷ βασιλεῖς, καὶ μεθιστᾷ,
22 διδοὺς σοφίαν τοῖς σοφοῖς, καὶ φρόνησιν τοῖς εἰδόσι σύνεσιν, αὐ-
τὸς ἀποκαλύπτει βαθέα καὶ ἀπόκρυφα, γινώσκων τὰ ἐν τῷ σκό-
23 τει, καὶ τὸ φῶς μετ' αὐτοῦ ἐστι. Σοὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μου
ἐξομολογοῦμαι καὶ αἰνῶ, ὅτι σοφίαν καὶ δύναμιν δέδωκάς μοι,
καὶ νῦν ἐγνώρισάς μοι ἃ ἠξιώσαμεν παρὰ σοῦ, καὶ τὸ ὅραμα τοῦ
24 βασιλέως ἐγνώρισάς μοι. Καὶ ἦλθε Δανιὴλ πρὸς Ἀριὼχ, ὃν κα-
τέστησεν ὁ βασιλεὺς ἀπολέσαι τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος, καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ· τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος μὴ ἀπολέσῃς, εἰσάγαγε δέ με
ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ ἀναγγελῶ.
25 Τότε Ἀριὼχ ἐν σπουδῇ εἰσήγαγε τὸν Δανιὴλ ἐνώπιον τοῦ βασι-
λέως, καὶ εἶπεν αὐτῷ· εὕρηκα ἄνδρα ἐκ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλω-
σίας τῆς Ἰουδαίας, ὅςτις τὸ σύγκριμα τῷ βασιλεῖ ἀναγγελεῖ.
26 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπε τῷ Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλ-
τάσαρ· εἰ δύνασαί μοι ἀναγγεῖλαι τὸ ἐνύπνιον ὃ ἴδον, καὶ τὴν

σύγκρισιν αὐτοῦ; Καὶ ἀπεκρίθη Δανιὴλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, 27
καὶ εἶπε· τὸ μυστήριον ὃ ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ οὐκ ἔστι σοφῶν
μάγων ἐπαοιδῶν γαζαρηνῶν ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ. Ἀλλ' ἔστιν 28
ὁ Θεὸς ἐν οὐρανῷ ἀποκαλύπτων μυστήρια, καὶ ἐγνώρισε τῷ βα-
σιλεῖ Ναβουχοδονόσορ, ἃ δεῖ γενέσθαι ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν·
τὸ ἐνύπνιόν σου καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς σου ἐπὶ τῆς κοίτης
σου, τοῦτό ἐστι. Σὺ βασιλεῦ ἐθεώρεις· οἱ διαλογισμοί σου ἐπὶ 29
τῆς κοίτης σου ἀνέβησαν, τί δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ὁ ἀπο-
καλύπτων μυστήρια ἐγνώρισέ σοι ἃ δεῖ γενέσθαι. Καὶ ἐμοὶ οὐκ 30
ἐν σοφίᾳ τῇ οὔσῃ ἐν ἐμοὶ παρὰ πάντας τοὺς ζῶντας τὸ μυστή-
ριον τοῦτο ἀπεκαλύφθη, ἀλλ' ἕνεκεν τοῦ τὴν σύγκρισιν τῷ βασι-
λεῖ γνωρίσαι, ἵνα τοὺς διαλογισμοὺς τῆς καρδίας σου γνῷς. Σὺ, 31
βασιλεῦ, ἐθεώρεις, καὶ ἰδοὺ εἰκὼν μία, μεγάλη ἡ εἰκὼν ἐκείνη,
καὶ ἡ πρόσοψις αὐτῆς ὑπερφερὴς, ἑστῶσα πρὸ προσώπου σου, καὶ
ἡ ὅρασις αὐτῆς φοβερά. Ἡ εἰκὼν, ἧς ἡ κεφαλὴ χρυσίου χρηστοῦ, 32
αἱ χεῖρες καὶ τὸ στῆθος καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς ἀργυροῖ, ἡ κοι-
λία καὶ οἱ μηροὶ χαλκοῖ, αἱ κνῆμαι σιδηραῖ, οἱ πόδες μέρος μέν 33
τι σιδηροῦν, καὶ μέρος δέ τι ὀστράκινον. Ἐθεώρεις ἕως οὗ ἀπε- 34
σχίσθη λίθος ἐξ ὄρους ἄνευ χειρῶν, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ
τοὺς πόδας τοὺς σιδηροῦς καὶ ὀστρακίνους, καὶ ἐλέπτυνεν αὐ-
τοὺς εἰς τέλος. Τότε ἐλεπτύνθησαν εἰσάπαξ ὁ σίδηρος, τὸ ὄστρα- 35
κον, ὁ χαλκὸς, ὁ ἄργυρος, ὁ χρυσός· καὶ ἐγένετο ὡσεὶ κονιορτὸς
ἀπὸ ἅλωνος θερινῆς· καὶ ἐξῆρεν αὐτὰ τὸ πλῆθος τοῦ πνεύματος,
καὶ τόπος οὐχ εὑρέθη αὐτοῖς, καὶ ὁ λίθος ὁ πατάξας τὴν εἰκόνα
ἐγενήθη ὄρος μέγα, καὶ ἐπλήρωσε πᾶσαν τὴν γῆν. Τοῦτό ἐστι 36
τὸ ἐνύπνιον, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἐροῦμεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέ-
ως. Σὺ, βασιλεῦ, βασιλεὺς βασιλέων, ᾧ ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βα- 37
σιλείαν ἰσχυρὰν καὶ κραταιὰν καὶ ἔντιμον ἔδωκεν ἐν παντὶ τόπῳ, 38
ὅπου κατοικοῦσιν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων· θηρία τε ἀγροῦ, καὶ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἰχθύας τῆς θαλάσσης ἔδωκεν ἐν τῇ χει-
ρί σου, καὶ κατέστησέ σε Κύριον πάντων· σὺ εἶ ἡ κεφαλὴ ἡ
χρυσῆ. Καὶ ὀπίσω σου ἀναστήσεται βασιλεία ἑτέρα ἥττων σου, 39
ἥτις ἐστὶν ὁ ἄργυρος, καὶ βασιλεία τρίτη, ἥτις ἐστὶν ὁ χαλκὸς,
ἣ κυριεύσει πάσης τῆς γῆς, καὶ βασιλεία τετάρτη, ἥτις ἔσται 40
ἰσχυρὰ ὡς σίδηρος· ὃν τρόπον ὁ σίδηρος λεπτύνει καὶ δαμάζει πάν-
τα, οὕτως πάντα λεπτυνεῖ καὶ δαμάσει. Καὶ ὅτι εἶδες τοὺς πό- 41

δας, καὶ τοὺς δακτύλους, μέρος μέν τι ὀστράκινον κεραμίου, μέρος
δέ τι σιδηροῦν, βασιλεία διῃρημένη ἔσται, καὶ ἀπὸ τῆς ῥίζης τῆς
σιδηρᾶς ἔσται ἐν αὐτῇ, ὃν τρόπον εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμεμιγμέ-
42 νον τῷ ὀστράκῳ. Καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν μέρος μέν τι σιδη-
ροῦν, μέρος δέ τι ὀστράκινον, μέρος δέ τι τῆς βασιλείας ἔσται
43 ἰσχυρὸν, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἔσται συντριβόμενον. Ὅτι εἶδες τὸν σί-
δηρον ἀναμεμιγμένον τῷ ὀστράκῳ, συμμιγεῖς ἔσονται ἐν σπέρ-
ματι ἀνθρώπων, καὶ οὐκ ἔσονται προσκολλώμενοι οὗτος μετὰ τού-
44 του, καθὼς ὁ σίδηρος οὐκ ἀναμίγνυται μετὰ τοῦ ὀστράκου. Καὶ
ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν βασιλέων ἐκείνων ἀναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐ-
ρανοῦ βασιλείαν, ἥτις εἰς τοὺς αἰῶνας οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ
βασιλεία αὐτοῦ λαῷ ἑτέρῳ οὐχ ὑπολειφθήσεται, λεπτυνεῖ δὲ καὶ
λικμήσει πάσας τὰς βασιλείας, καὶ αὕτη ἀναστήσεται εἰς τοὺς
45 αἰῶνας, ὃν τρόπον εἶδες, ὅτι ἀπὸ ὄρους ἐτμήθη λίθος ἄνευ χειρῶν,
καὶ ἐλέπτυνε τὸ ὄστρακον, τὸν σίδηρον, τὸν χαλκὸν, τὸν ἄργυ-
ρον, τὸν χρυσόν· ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἐγνώρισε τῷ βασιλεῖ ἃ δεῖ γε-
νέσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ἀληθινὸν τὸ ἐνύπνιον, καὶ πιστὴ ἡ σύγ-
46 κρισις αὐτοῦ. Τότε ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἔπεσεν ἐπὶ πρό-
σωπον, καὶ τῷ Δανιὴλ προσεκύνησε, καὶ Μαναὰ καὶ εὐωδίας καὶ
47 εἶπε σπεῖσαι αὐτῷ. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς, εἶπε τῷ Δανιὴλ,
ἐπ' ἀληθείας ὁ Θεὸς ὑμῶν, αὐτός ἐστι Θεὸς Θεῶν, καὶ Κύριος
τῶν κυρίων, καὶ βασιλεὺς τῶν βασιλέων, ὁ ἀποκαλύπτων μυστή-
48 ρια, ὅτι ἠδυνάσθης ἀποκαλύψαι τὸ μυστήριον τοῦτο. Καὶ ἐμε-
γάλυνεν ὁ βασιλεὺς τὸν Δανιὴλ, καὶ δόματα πολλὰ καὶ μεγάλα
καὶ πολλὰ ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ πάσης χώρας
Βαβυλῶνος, καὶ ἄρχοντα σατραπῶν, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς σοφοὺς
49 Βαβυλῶνος. Καὶ Δανιὴλ ᾐτήσατο παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ κατέ-
στησεν ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος τὸν Σεδρὰχ, Μισὰχ,
καὶ Ἀβδεναγώ· καὶ Δανιὴλ ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως.

ΚΕΦ. Γ'. III.

Ὅρασις δ'.

1 ΕΤΟΥΣ ὀκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς ἐποίη-
σεν εἰκόνα χρυσῆν, ὕψος αὐτῆς πήχεων ἑξήκοντα, εὖρος αὐτῆς
πήχεων ἕξ· καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐν πεδίῳ Δεειρᾶ, ἐν χώρᾳ Βα-

βυλῶνος. Καὶ ἀπέστειλε συναγαγεῖν τοὺς ὑπάτους, καὶ τοὺς 2
στρατηγοὺς, καὶ τοὺς τοπάρχας, ἡγουμένους, καὶ τυράννους, καὶ
τοὺς ἐπ' ἐξουσιῶν, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν χωρῶν, ἐλθεῖν
εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς εἰκόνος, ἧς ἔστησε Ναβουχοδονόσωρ ὁ βα-
σιλεύς. Καὶ συνήχθησαν οἱ τοπάρχαι, ὕπατοι, στρατηγοὶ, ἡγού- 3
μενοι, τύραννοι μεγάλοι, οἱ ἐπ' ἐξουσιῶν, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες
τῶν χωρῶν, εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς εἰκόνος, ἧς ἔστησε Ναβου-
χοδονόσορ ὁ βασιλεύς· καὶ συνήχθησαν οἱ τοπάρχαι, καὶ εἱστή-
κεισαν ἐνώπιον τῆς εἰκόνος, ἧς ἔστησε Ναβουχοδονόσορ. Καὶ ὁ 4
κήρυξ ἐβόα ἐν ἰσχύϊ, Ὑμῖν λέγεται, ἔθνη, λαοῖς, φυλαὶ, γλῶσ-
σαι, ᾗ ἂν ὥρᾳ ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός 5
τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας,
καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες προσκυνεῖτε τῇ εἰκόνι τῇ
χρυσῇ, ᾗ ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς. Καὶ ὃς ἂν μὴ πε- 6
σὼν προσκυνήσῃ, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον
τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Καὶ ἐγένετο ὅταν ἤκουον οἱ λαοὶ τῆς 7
φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε,
καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πί-
πτοντες πάντες οἱ λαοὶ, φυλαὶ, γλῶσσαι, προσεκύνουν τῇ εἰκόνι
τῇ χρυσῇ ἣν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς. Τότε προσ- 8
ῆλθοσαν ἄνδρες Χαλδαῖοι, καὶ διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους καὶ ὑπο- 9
λαβόντες εἶπον Ναβουχοδονόσορ τῷ βασιλεῖ· βασιλεῦ, εἰς τοὺς
αἰῶνας ζῆθι. Σὺ βασιλεῦ ἔθηκας δόγμα, πάντα ἄνθρωπον ὃς 10
ἂν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε, καὶ κιθάρας,
σαμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους
μουσικῶν, καὶ μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἐμβλη- 11
θήσηται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Εἰσὶν οὖν 12
ἄνδρες Ἰουδαῖοι, οὓς κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυ-
λῶνος, Σεδρὰχ, Μισὰχ, Ἀβδεναγὼ, οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι οὐχ ὑπή-
κουσαν, βασιλεῦ, τῷ δόγματί σου, καὶ τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύου-
σι, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ᾗ ἔστησας, οὐ προσκυνοῦσι. Τότε Να- 13
βουχοδονόσορ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀγαγεῖν τὸν Σεδρὰχ, Μι-
σὰχ, καὶ Ἀβδεναγώ· καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. Καὶ 14
ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, εἰ ἀληθῶς Σεδρὰχ,
Μισὰχ, καὶ Ἀβδεναγὼ, τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε, καὶ τῇ εἰκόνι
τῇ χρυσῇ, ᾗ ἔστησα, οὐ προσκυνεῖτε; Νῦν οὖν εἰ ἔχετε ἑτοί- 15

μως, ἵνα ὡς ἂν ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε,
καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παν-
τὸς γένους μουσικῶν, πεσόντες προσκυνήσητε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ
ᾗ ἐποίησα· ἐὰν δὲ μὴ προσκυνήσητε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεσθε
εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην· καὶ τίς ἐστιν ὁ Θεὸς ὃς
16 ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρός μου; Καὶ ἀπεκρίθησαν Σεδρὰχ, Μισὰχ,
Ἀβδεναγὼ, λέγοντες τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ· οὐ χρείαν ἔχο-
17 μεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ῥήματος τούτου ἀποκριθῆναί σοι. Ἔστι γὰρ
ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς, ᾧ ἡμεῖς λατρεύομεν, δυνατὸς ἐξελέσθαι
ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χει-
18 ρῶν σου, βασιλεῦ, ῥύσεται ἡμᾶς. Καὶ ἐὰν μὴ, γνωστὸν ἔστω σοι
βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυ-
19 σῇ, ᾗ ἔστησας, οὐ προσκυνοῦμεν. Τότε Ναβουχοδονόσορ ὁ βα-
σιλεὺς ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη
ἐπὶ Σεδρὰχ, Μισὰχ, καὶ Ἀβδεναγὼ, καὶ εἶπεν ἐκκαῦσαι τὴν κά-
20 μινον ἑπταπλασίως, ἕως οὗ εἰς τέλος ἐκκαῇ. Καὶ ἄνδρας ἰσχυ-
ροὺς ἰσχύϊ εἶπε, πεδήσαντας τὸν Σεδρὰχ, Μισὰχ, καὶ Ἀβδεναγὼ,
21 ἐμβαλεῖν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Τότε οἱ ἄν-
δρες ἐκεῖνοι ἐπεδήθησαν σὺν τοῖς σαραβάροις αὐτῶν, καὶ τιάραις,
καὶ περικνημῖσι, καὶ ἐνδύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον
22 τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, ἐπεὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασι-
λέως ὑπερίσχυε· καὶ ἡ κάμινος ἐξεκαύθη ἐκ περισσοῦ· καὶ τοὺς
ἄνδρας ἐκείνους τοὺς βάλλοντας Σεδρὰχ, Μισὰχ, Ἀβδεναγὼ, ἀπέ-
23 κτεινεν ἡ φλὸξ τοῦ πυρός. Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι Σεδρὰχ, Μισὰχ,
καὶ Ἀβδεναγὼ, ἔπεσον εἰς μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιο-
μένης πεπεδημένοι, καὶ περιεπάτουν ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς, ὑμνοῦν-
24 τες τὸν Θεὸν, καὶ εὐλογοῦντες τὸν Κύριον. Καὶ Ναβουχοδο-
νόσορ ἤκουσεν ὑμνούντων αὐτῶν, καὶ ἐθαύμασε, καὶ ἐξανέστη ἐν
σπουδῇ, καὶ εἶπε τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ, οὐχὶ ἄνδρας τρεῖς ἐβά-
λομεν εἰς τὸ μέσον τοῦ πυρὸς πεπεδημένους; καὶ εἶπον τῷ βασι-
25 λεῖ, ἀληθῶς, βασιλεῦ. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, ὁ δὲ ἐγὼ ὁρῶ ἄν-
δρας τέσσαρας λελυμένους, καὶ περιπατοῦντας ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς,
καὶ διαφθορὰ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ ὅρασις τοῦ τετάρτου
26 ὁμοία υἱῷ Θεοῦ. Τότε προσῆλθε Ναβουχοδονόσορ πρὸς τὴν θύραν
τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ εἶπε, Σεδρὰχ, Μισὰχ
Ἀβδεναγὼ, οἱ δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἐξέλθετε καὶ δεῦτε

ἔξω· καὶ ἐξῆλθον Σεδρὰχ, Μισὰχ, Ἀβδεναγὼ, ἐκ μέσου τοῦ πυ-
ρός. Καὶ συνάγονται οἱ σατράπαι, καὶ οἱ στρατηγοὶ, καὶ οἱ το- 27
πάρχαι, καὶ οἱ δυνάσται τοῦ βασιλέως, καὶ ἐθεώρουν τοὺς ἄνδρας,
ὅτι οὐκ ἐκυρίευσε τὸ πῦρ τοῦ σώματος αὐτῶν, καὶ ἡ θρὶξ τῆς
κεφαλῆς αὐτῶν οὐκ ἐφλογίσθη, καὶ τὰ σαράβαρα αὐτῶν οὐκ ἠλ-
λοιώθη, καὶ ὀσμὴ πυρὸς οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς· καὶ προσεκύνησεν ὁ
βασιλεὺς ἐνώπιον αὐτῶν τῷ Κυρίῳ. Καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονό- 28
σορ ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπεν, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τοῦ Σεδρὰχ, Μισὰχ,
Ἀβδεναγὼ, ὃς ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλατο τοὺς
παῖδας αὐτοῦ, ὅτι ἐπεποίθεισαν ἐπ' αὐτῷ· καὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βα-
σιλέως ἠλλοίωσαν, καὶ παρέδωκαν τὰ σώματα αὐτῶν εἰς πῦρ, ὅπως
μὴ λατρεύσωσι μηδὲ προσκυνήσωσι παντὶ θεῷ, ἀλλ' ἢ τῷ Θεῷ
αὐτῶν. Καὶ ἐγὼ ἐκτίθεμαι τὸ δόγμα· πᾶς λαὸς, φυλὴ, γλῶσσα, 29
ἣ ἂν εἴπῃ βλασφημίαν κατὰ τοῦ Θεοῦ Σεδρὰχ, Μισὰχ, Ἀβδε-
ναγὼ, εἰς ἀπώλειαν ἔσονται, καὶ οἱ οἶκοι αὐτῶν εἰς διαρπαγὴν,
καθότι οὐκ ἔστι Θεὸς ἕτερος, ὅστις δυνήσεται ῥύσασθαι οὕτως.
Τότε κατεύθυνεν ὁ βασιλεὺς τὸν Σεδρὰχ, Μισὰχ, Ἀβδεναγὼ, 30
ἐπὶ τὰ ἔργα ἐν τῇ χώρᾳ Βαβυλῶνος, καὶ ηὔξησεν αὐτούς· καὶ
ἠξίωσεν αὐτοὺς ἡγεῖσθαι πάντων τῶν Ἰουδαίων, τῶν ὄντων ἐν
τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. Ὅρασις δ'. Ὅρασις ε'. Ναβουχοδονόσορ ὁ βα- 31
σιλεὺς πᾶσι τοῖς λαοῖς, φυλαῖς, καὶ γλώσσαις, τοῖς οἰκοῦσιν ἐν
πάσῃ τῇ γῇ, εἰρήνη ὑμῖν πληθυνθείη. Τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα 32
ἃ ἐποίησε μετ' ἐμοῦ ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος, ἤρεσεν ἐναντίον ἐμοῦ ἀ-
ναγγεῖλαι ὑμῖν, ὡς μεγάλα καὶ ἰσχυρά· ἡ βασιλεία αὐτοῦ, βασι- 33
λεία αἰώνιος, καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ΚΕΦ. Δ'. IV.

ΕΓΩ Ναβουχοδονόσορ εὐθηνῶν ἤμην ἐν τῷ οἴκῳ μου, καὶ εὐθα- 1
λῶν ἐπὶ τοῦ θρόνου μου. Ἐνύπνιον ἴδον, καὶ ἐφοβέρισέ με, καὶ ἐτα- 2
ράχθην ἐπὶ τῆς κοίτης μου, καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς μου ἐτά-
ραξάν με. Καὶ δι' ἐμοῦ ἐτέθη δόγμα, τοῦ εἰσαγαγεῖν ἐνώπιόν μου 3
πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος, ὅπως τὴν σύγκρισιν τοῦ ἐνυ-
πνίου γνωρίσωσί μοι. Καὶ εἰσεπορεύοντο οἱ ἐπαοιδοὶ, μάγοι, γα- 4
ζαρηνοὶ, καὶ οἱ Χαλδαῖοι· καὶ τὸ ἐνύπνιον εἶπα ἐγὼ ἐνώπιον αὐ-
τῶν· καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ οὐκ ἐγνώρισάν μοι, ἕως οὗ ἦλθε 5

Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, ὃς
6 πνεῦμα Θεοῦ ἅγιον ἐν ἑαυτῷ ἔχει· καὶ τὸ ἐνύπνιον ᾧ εἶπα, Βαλ-
τάσαρ ὁ ἄρχων τῶν ἐπαοιδῶν, ὃν ἐγὼ ἔγνων ὅτι πνεῦμα Θεοῦ
ἅγιον ἐν σοὶ, καὶ πᾶν μυστήριον οὐκ ἀδυνατεῖ σε, ἄκουσον τὴν ὅ-
ρασιν τοῦ ἐνυπνίου μου, οὗ ἴδον, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ εἰπόν
7 μοι. Ἐπὶ τῆς κοίτης μου ἐθεώρουν, καὶ ἰδοὺ δένδρον ἐν μέσῳ
8 τῆς γῆς, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ πολύ. Ἐμεγαλύνθη τὸ δένδρον ἐ-
κεῖνο καὶ ἴσχυσε, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ ἔφθασεν ἕως τοῦ οὐρανοῦ,
9 καὶ τὸ κῦτος αὐτοῦ εἰς τὸ πέρας ἁπάσης τῆς γῆς, τὰ φύλλα
αὐτοῦ ὡραῖα, καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς, καὶ τροφὴ πάντων ἐν
αὐτῷ, καὶ ὑποκάτω αὐτοῦ κατεσκήνουν τὰ θηρία τὰ ἄγρια, καὶ
ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ κατῴκουν τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐξ
10 αὐτοῦ ἐτρέφετο πᾶσα σάρξ. Ἐθεώρουν ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς ἐπὶ
τῆς κοίτης μου ἐγρήγορος, καὶ ἰδοὺ εἲρ, καὶ ἅγιος ἀπ' οὐρανοῦ
11 κατέβη, καὶ ἐφώνησεν ἐν ἰσχύϊ, καὶ οὕτως εἶπεν, ἐκκόψατε τὸ
δένδρον, καὶ ἐκτίλατε τοὺς κλάδους αὐτοῦ, καὶ ἐκτινάξατε τὰ
φύλλα αὐτοῦ, καὶ διασκορπίσατε τὸν καρπὸν αὐτοῦ· σαλευθήτω-
σαν τὰ θηρία ὑποκάτωθεν αὐτοῦ, καὶ τὰ ὄρνεα ἀπὸ τῶν κλάδων
12 αὐτοῦ. Πλὴν τὴν φυὴν τῶν ῥιζῶν αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ἐάσατε, καὶ
ἐν δεσμῷ σιδηρῷ καὶ χαλκῷ, καὶ ἐν τῇ χλόῃ τῇ ἔξω, καὶ ἐν τῇ
δρόσῳ τοῦ οὐρανοῦ κοιτασθήσεται, καὶ μετὰ τῶν θηρίων ἡ με-
13 ρὶς αὐτοῦ ἐν τῷ χόρτῳ τῆς γῆς. Ἡ καρδία αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀν-
θρώπων ἀλλοιωθήσεται, καὶ καρδία θηρίου δοθήσεται αὐτῷ, καὶ
14 ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγήσονται ἐπ' αὐτόν. Διὰ συγκρίματος εἲρ ὁ λό-
γος, καὶ ῥῆμα ἁγίων τὸ ἐπερώτημα, ἵνα γνῶσιν οἱ ζῶντες, ὅτι
Κύριός ἐστιν ὁ ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ᾧ ἐὰν
δόξῃ, δώσει αὐτὴν, καὶ ἐξουδένωμα ἀνθρώπων ἀναστήσει ἐπ' αὐ-
15 τήν. Τοῦτο τὸ ἐνύπνιον ὃ ἴδον ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς,
καὶ σὺ Βαλτάσαρ, τὸ σύγκριμα εἰπὸν, ὅτι πάντες οἱ σοφοὶ τῆς
βασιλείας μου οὐ δύνανται τὸ σύγκριμα αὐτοῦ δηλῶσαί μοι· σὺ
16 δὲ, Δανιὴλ, δύνασαι, ὅτι πνεῦμα Θεοῦ ἐν σοὶ ἅγιον. Τότε Δα-
νιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ, ἀπηνεώθη ὡσεὶ ὥραν μίαν, καὶ οἱ
διαλογισμοὶ αὐτοῦ συνετάρασσον αὐτόν· καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς,
καὶ εἶπε· Βαλτάσαρ, τὸ ἐνύπνιον καὶ ἡ σύγκρισις μὴ κατασπευ-
σάτω σε· καὶ ἀπεκρίθη Βαλτάσαρ, καὶ εἶπε, Κύριε, ἔστω τὸ ἐνύ-
πνιον τοῖς μισοῦσί σε, καὶ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ τοῖς ἐχθροῖς σου.

Τὸ δένδρον ὃ εἶδες τὸ μεγαλυνθὲν καὶ τὸ ἰσχυκὸς, οὗ τὸ ὕψος 17
ἔφθανεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ τὸ κύτος αὐτοῦ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν,
καὶ τὰ φύλλα αὐτοῦ εὐθαλῆ καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς, καὶ τρο- 18
φὴ πᾶσιν ἐν αὐτῷ· ὑποκάτω αὐτοῦ κατῴκουν τὰ θηρία τὰ ἄ-
γρια, καὶ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ κατεσκήνουν τὰ ὄρνεα τοῦ οὐ-
ρανοῦ, σὺ εἶ, βασιλεῦ, ὅτι ἐμεγαλύνθης καὶ ἴσχυσας, καὶ ἡ με- 19
γαλωσύνη σου ἐμεγαλύνθη, καὶ ἔφθασεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἡ
κυρεία σου εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς. Καὶ ὅτι εἶδεν ὁ βασιλεὺς 20
εἶρ, καὶ ἅγιον καταβαίνοντα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἶπεν, ἐκτί-
λατε τὸ δένδρον, καὶ διαφθείρατε αὐτὸ, πλὴν τὴν φυὴν τῶν ῥι-
ζῶν αὐτοῦ ἐάσατε ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐν δεσμῷ σιδηρῷ καὶ ἐν χαλ-
κῷ, καὶ ἐν τῇ χλόῃ τῇ ἔξω, καὶ ἐν τῇ δρόσῳ τοῦ οὐρανοῦ αὐλι-
σθήσεται, καὶ μετὰ θηρίων ἀγρίων ἡ μερὶς αὐτοῦ, ἕως οὗ ἑπτὰ
καιροὶ ἀλλοιωθῶσιν ἐπ' αὐτόν· τοῦτο ἡ σύγκρισις αὐτοῦ, βασι- 21
λεῦ, καὶ σύγκριμα ὑψίστου ἐστὶν, ὃ ἔφθασεν ἐπὶ τὸν Κύριόν μου
τὸν βασιλέα, καὶ σὲ ἐκδιώξουσιν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ μετὰ 22
θηρίων ἀγρίων ἔσται ἡ κατοικία σου, καὶ χόρτον ὡς βοῦν ψω-
μιοῦσί σε, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσῃ, καὶ ἑπτὰ
καιροὶ ἀλλαγήσονται ἐπὶ σὲ, ἕως οὗ γνῷς, ὅτι κυριεύει ὁ ὕψι-
στος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ᾧ ἂν δόξῃ, δώσει αὐτήν.
Καὶ ὅτι εἶπαν, ἐάσατε τὴν φυὴν τῶν ῥιζῶν τοῦ δένδρου· ἡ βα- 23
σιλεία σου σοὶ μένει, ἀφ' ἧς ἂν γνῷς τὴν ἐξουσίαν τὴν οὐράνιον.
Διὰ τοῦτο, βασιλεῦ, ἡ βουλή μου ἀρεσάτω σοι, καὶ τὰς ἁμαρ- 24
τίας σου ἐν ἐλεημοσύναις λύτρωσαι, καὶ τὰς ἀδικίας σου ἐν οἰ-
κτιρμοῖς πενήτων· ἴσως ἔσται μακρόθυμος τοῖς παραπτώμασί σου
ὁ Θεός. Ταῦτα πάντα ἔφθασεν ἐπὶ Ναβουχοδονόσορ τὸν βασι- 25
λέα. Μετὰ δωδεκάμηνον, ἐπὶ τῷ ναῷ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν 26
Βαβυλῶνι περιπατῶν, ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπεν, οὐχ αὕ- 27
τη ἐστὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἣν ἐγὼ ᾠκοδόμησα εἰς οἶκον βασι-
λείας, ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος μου, εἰς τιμὴν τῆς δόξης μου;
Ἔτι τοῦ λόγου ἐν τῷ στόματι τοῦ βασιλέως ὄντος, φωνὴ ἀπ' 28
οὐρανοῦ ἐγένετο, σοὶ λέγουσι Ναβουχοδονόσορ βασιλεῦ, ἡ βασι-
λεία σου παρῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων σε ἐκ- 29
διώκουσι, καὶ μετὰ θηρίων ἀγρίων ἡ κατοικία σου, καὶ χόρτον
ὡς βοῦν ψωμιοῦσί σε, καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγήσονται ἐπὶ σὲ, ἕως
οὗ γνῷς ὅτι κυριεύει ὁ ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων,

30 καὶ ᾧ ἂν δόξῃ, δώσει αὐτήν. Αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὁ λόγος συνετελέ-
σθη ἐπὶ Ναβουχοδονόσορ τὸν βασιλέα, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων
ἐξεδιώχθη, καὶ χόρτον ὡς βοῦς ἤσθιε, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ
οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφη, ἕως οὗ αἱ τρίχες αὐτοῦ ὡς λεόν-
31 των ἐμεγαλύνθησαν, καὶ οἱ ὄνυχες αὐτοῦ ὡς ὀρνέων. Καὶ μετὰ
τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ τοὺς ὀφθαλμούς μου
εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνέλαβον, καὶ αἱ φρένες μου ἐπ' ἐμὲ ἐπεστρά-
φησαν, καὶ τῷ ὑψίστῳ ηὐλόγησα, καὶ τῷ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα
ᾔνησα, καὶ ἐδόξασα, ὅτι ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐξουσία αἰώνιος, καὶ
32 ἡ βασιλεία αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν, καὶ πάντες οἱ κα-
τοικοῦντες τὴν γῆν ὡς οὐδὲν ἐλογίσθησαν· καὶ κατὰ τὸ θέλημα
αὐτοῦ ποιεῖ ἐν τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐν τῇ κατοικίᾳ τῆς
γῆς· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιποιήσεται τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐρεῖ αὐ-
33 τῷ, τί ἐποίησας; Αὐτῷ τῷ καιρῷ αἱ φρένες μου ἐπεστράφησαν
ἐπ' ἐμέ, καὶ εἰς τὴν τιμὴν τῆς βασιλείας μου ἦλθον· καὶ ἡ μορ-
φή μου ἐπέστρεψεν ἐπ' ἐμέ, καὶ οἱ τύραννοί μου καὶ οἱ μεγι-
στᾶνές μου ἐζήτουν με, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν μου ἐκραταιώθην,
34 καὶ μεγαλωσύνη περισσοτέρα προσετέθη μοι. Νῦν οὖν ἐγὼ Να-
βουχοδονόσορ αἰνῶ καὶ ὑπερυψῶ, καὶ δοξάζω τὸν βασιλέα τοῦ
οὐρανοῦ, ὅτι πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀληθινά, καὶ αἱ τρίβοι αὐ-
τοῦ κρίσεις, καὶ πάντας τοὺς πορευομένους ἐν ὑπερηφανίᾳ δύνα-
ται ταπεινῶσαι.

Ὅρασις ε΄.

ΚΕΦ. Ε΄. V.

Ὅρασις ς΄.

1 ΒΑΛΤΑΣΑΡ ὁ βασιλεὺς ἐποίησε δεῖπνον μέγα τοῖς μεγι-
στᾶσιν αὐτοῦ ἀνδράσι χιλίοις, καὶ κατέναντι τῶν χιλίων ὁ οἶνος,
2 καὶ πίνων Βαλτάσαρ εἶπεν ἐν τῇ γεύσει τοῦ οἴνου, τοῦ ἐνεγκεῖν
τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκε Ναβουχοδονόσορ
ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ πιέτωσαν
ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεύς, καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ, καὶ αἱ παλλακαὶ
3 αὐτοῦ, καὶ αἱ παράκοιτοι αὐτοῦ. Καὶ ἠνέχθησαν τὰ σκεύη τὰ
χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐν

Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔπινον ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ μεγιστᾶ-
νες αὐτοῦ, καὶ παράκοιτοι αὐτοῦ, καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ· ἔπι- 4
νον οἶνον, καὶ ᾔνεσαν τοὺς θεοὺς τοὺς χρυσοῦς, καὶ ἀργυροῦς,
καὶ χαλκοῦς, καὶ σιδηροῦς, καὶ ξυλίνους, καὶ λιθίνους· καὶ τὸν
Θεὸν τοῦ αἰῶνος οὐκ ηὐλογήσαντο, ἔχοντα ἐξουσίαν τοῦ πνεύμα-
τος αὐτῶν. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐξῆλθον δάκτυλοι χειρὸς ἀνθρώ- 5
που, καὶ ἔγραφον κατέναντι τῆς λαμπάδος ἐπὶ τὸ κονίαμα τοῦ
τοίχου τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐθεώρει τοὺς ἀ-
στραγάλους τῆς χειρὸς τῆς γραφούσης. Τότε τοῦ βασιλέως ἡ 6
μορφὴ ἠλλοιώθη, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ συνετάρασσον αὐτὸν,
καὶ οἱ σύνδεσμοι τῆς ὀσφύος αὐτοῦ διελύοντο, καὶ τὰ γόνατα
αὐτοῦ συνεκροτοῦντο. Καὶ ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς ἐν ἰσχύϊ, τοῦ εἰ- 7
σαγαγεῖν μάγους, χαλδαίους, γαζαρηνούς· καὶ εἶπε τοῖς σοφοῖς
Βαβυλῶνος, ὃς ἐὰν ἀναγνῷ τὴν γραφὴν ταύτην, καὶ τὴν σύγκρι-
σιν αὐτῆς γνωρίσῃ μοι, πορφύραν ἐνδύσεται, καὶ ὁ μανιάκης ὁ
χρυσοῦς (ἔσται) ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ τρίτος ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ μου ἄρξει. Καὶ εἰσεπορεύοντο πάντες οἱ σοφοὶ τοῦ βασι- 8
λέως, καὶ οὐκ ἠδύναντο τὴν γραφὴν ἀναγνῶναι, οὐδὲ τὴν σύγ-
κρισιν γνωρίσαι τῷ βασιλεῖ. Καὶ ὁ βασιλεὺς Βαλτάσαρ πολὺ 9
ἐταράχθη, καὶ ἡ μορφὴ αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπ' αὐτῷ, καὶ οἱ με-
γιστᾶνες αὐτοῦ συνεταράσσοντο. Καὶ εἰσῆλθεν ἡ βασίλισσα κα- 10
τέναντι τῶν λόγων τοῦ βασιλέως, καὶ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ εἰς
τὸν οἶκον τοῦ πότου, καὶ ἀπεκρίθη ἡ βασίλισσα, καὶ εἶπε· βα-
σιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι· μὴ ταρασσέτωσάν σε οἱ διαλογισμοί
σου, καὶ ἡ μορφή σου μὴ ἀλλοιούσθω. Ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ βασι- 11
λείᾳ σου, ἐν ᾧ πνεῦμα Θεοῦ ἅγιον· καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πα-
τρός σου, γρηγόρησις καὶ σύνεσις εὑρέθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ βασι-
λεὺς Ναβουχοδονόσορ ὁ πατήρ σου ἄρχοντα ἐπαοιδῶν, μάγων, Χαλ-
δαίων, γαζαρηνῶν κατέστησεν αὐτὸν ὁ πατήρ σου ὁ βασιλεύς.
Ὅτι πνεῦμα περισσὸν ἐν αὐτῷ, καὶ φρόνησις καὶ σύνεσις ἐν αὐ- 12
τῷ, συγκρίνων ἐνύπνια, καὶ ἀναγγέλλων κρατούμενα, καὶ λύων
συνδέσμους, Δανιήλ· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπέθηκεν αὐτῷ ὄνομα, Βαλ-
τάσαρ· νῦν οὖν κληθήτω, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγελεῖ
σοι. Τότε Δανιὴλ εἰσήχθη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν ὁ 13
βασιλεὺς τῷ Δανιήλ· σὺ εἶ Δανιὴλ, ὁ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμα-
λωσίας τῆς Ἰουδαίας, ἧς ἤγαγεν ὁ βασιλεὺς ὁ πατήρ μου;

14 Ἤκουσα περὶ σοῦ, ὅτι πνεῦμα Θεοῦ ἐν σοί, καὶ γρηγόρησις, καὶ
15 σύνεσις, καὶ σοφία περισσὴ εὑρέθη ἐν σοί. Καὶ νῦν εἰσῆλθον ἐνώ-
πιον ἐμοῦ οἱ σοφοί, μάγοι, γαζαρηνοί, ἵνα τὴν γραφὴν ταύτην
ἀναγνῶσι, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσωσί μοι, καὶ οὐκ ἠδυ-
16 νήθησαν ἀναγγεῖλαί μοι. Καὶ ἐγὼ ἤκουσα περὶ σοῦ, ὅτι σὺ δύ-
νασαι κρίματα συγκρίνειν· νῦν οὖν ἐὰν δυνηθῇς τὴν γραφὴν ταύ-
την ἀναγνῶναι, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσαι μοι, πορφύ-
ραν ἐνδύσῃ, καὶ ὁ μανιάκης ὁ χρυσοῦς ἔσται ἐπὶ τὸν τράχηλόν
17 σου, καὶ τρίτος ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἄρξεις. Τότε ἀπεκρίθη Δα-
νιὴλ, καὶ εἶπεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως· τὰ δόματά σου σὺν σοὶ
ἔστω, καὶ τὴν δωρεὰν τῆς οἰκίας σου ἑτέρῳ δὸς, ἐγὼ δὲ τὴν
γραφὴν ἀναγνώσομαι τῷ βασιλεῖ, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτῆς γνω-
18 ρίσω σοι, βασιλεῦ· ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος τὴν βασιλείαν καὶ τὴν με-
γαλωσύνην καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν ἔδωκε Ναβουχοδονόσορ
19 τῷ πατρί σου, καὶ ἀπὸ τῆς μεγαλωσύνης, ἧς ἔδωκεν αὐτῷ, πάν-
τες οἱ λαοὶ, φυλαὶ, γλῶσσαι ἦσαν τρέμοντες καὶ φοβούμενοι ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ· οὓς ἐβούλετο αὐτὸς ἀνῄρει, καὶ οὓς ἐβούλετο
αὐτὸς ἔτυπτεν, καὶ οὓς ἐβούλετο αὐτὸς ὕψου, καὶ οὓς ἐβούλε-
20 το αὐτὸς ἐταπείνου. Καὶ ὅτε ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ τὸ
πνεῦμα αὐτοῦ ἐκραταιώθη τοῦ ὑπερηφανεύεσθαι, κατηνέχθη ἀπὸ
τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ἡ τιμὴ ἀφῃρέθη ἀπ᾽ αὐτοῦ,
21 καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ μετὰ τῶν
θηρίων ἐδόθη, καὶ μετὰ ὀνάγρων ἡ κατοικία αὐτοῦ, καὶ χόρτον
ὡς βοῦν ἐψώμιζον αὐτὸν, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ
σῶμα αὐτοῦ ἐβάφη, ἕως οὗ ἔγνω ὅτι κυριεύει Θεὸς ὁ ὕψιστος
22 τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ᾧ ἐὰν δόξῃ, δώσει αὐτήν. Καὶ
σὺ ὁ υἱὸς αὐτοῦ, Βαλτάσαρ, οὐκ ἐταπείνωσας τὴν καρδίαν σου
23 ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· οὐ πάντα ταῦτα ἔγνως; Καὶ ἐπὶ τὸν Κύριον
Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ὑψώθης, καὶ τὰ σκεύη τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἤνεγ-
καν ἐνώπιόν σου, καὶ σὺ καὶ οἱ μεγιστᾶνές σου, καὶ αἱ παλλακαί
σου, καὶ αἱ παράκοιτοί σου οἶνον ἐπίνετε ἐν αὐτοῖς· καὶ τοὺς
θεοὺς τοὺς χρυσοῦς, καὶ ἀργυροῦς, καὶ χαλκοῦς, καὶ σιδηροῦς,
καὶ ξυλίνους, καὶ λιθίνους, οἳ οὐ βλέπουσι, καὶ οἳ οὐκ ἀκούουσι,
καὶ οὐ γινώσκουσιν, ᾔνεσας, καὶ τὸν Θεὸν, οὗ ἡ πνοή σου ἐν τῇ
24 χειρὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου, αὐτὸν οὐκ ἐδόξασας; Διὰ
τοῦτο ἐκ προσώπου αὐτοῦ ἀπεστάλη ἀστράγαλος χειρὸς, καὶ τὴν

γραφὴν ταύτην ἐνέταξε. Καὶ αὕτη ἡ γραφὴ ἡ ἐντεταγμένη· μανὴ, 25
θεκὲλ, φάρες. Τοῦτο τὸ σύγκριμα τοῦ ῥήματος· μανὴ, ἐμέ- 26
τρησεν ὁ Θεὸς τὴν βασιλείαν σου, καὶ ἐπλήρωσεν αὐτήν· θεκὲλ, 27
ἐστάθη ἐν ζυγῷ, καὶ εὑρέθη ὑστεροῦσα· φάρες, διῄρηται ἡ βα- 28
σιλεία σου, καὶ ἐδόθη Μήδοις καὶ Πέρσαις. Καὶ εἶπε Βαλτά- 29
σαρ, καὶ ἐνέδυσαν τὸν Δανιὴλ πορφύραν, καὶ τὸν μανιάκην τὸν
χρυσοῦν περιέθηκαν περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἐκήρυξε περὶ
αὐτοῦ, τοῦ εἶναι αὐτὸν ἄρχοντα τρίτον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.
Ὅρασις ϛ΄. Ὅρασις ζ΄. Ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἀνῃρέθη Βαλτάσαρ 30
ὁ βασιλεὺς ὁ Χαλδαῖος, καὶ Δαρεῖος ὁ Μῆδος παρέλαβε τὴν βα- 31
σιλείαν, ὢν ἐτῶν ἑξήκοντα δύο.

ΚΕΦ. ϛ΄. VI.

ΚΑΙ ἤρεσεν ἐνώπιον Δαρείου, καὶ κατέστησεν ἐπὶ τῆς βα- 1
σιλείας σατράπας ἑκατὸν εἴκοσι, τοῦ εἶναι αὐτοὺς ἐν πάσῃ τῇ
βασιλείᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐπάνω αὐτῶν τακτικοὺς τρεῖς, ὧν ἦν Δανιὴλ 2
εἷς ἐξ αὐτῶν, τοῦ ἀποδιδόναι αὐτοῖς τοὺς σατράπας λόγον, ὅπως
ὁ βασιλεὺς μὴ ἐνοχλῆται. Καὶ ἦν Δανιὴλ ὑπὲρ αὐτοὺς, ὅτι πνεῦ- 3
μα περισσὸν ἦν ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ βασιλεὺς κατέστησεν αὐτὸν ἐφ᾽
ὅλης τῆς βασιλείας αὐτοῦ. Καὶ οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ σατράπαι ἐζή- 4
τουν πρόφασιν εὑρεῖν κατὰ Δανιήλ· καὶ πᾶσαν πρόφασιν καὶ πα-
ράπτωμα καὶ ἀμπλάκημα οὐχ εὗρον κατ᾽ αὐτοῦ, ὅτι πιστὸς ἦν. Καὶ 5
εἶπον οἱ τακτικοί· οὐχ εὑρήσομεν κατὰ Δανιὴλ πρόφασιν, εἰ μὴ
ἐν νομίμοις Θεοῦ αὐτοῦ. Τότε οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ σατράπαι πα- 6
ρέστησαν τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπαν αὐτῷ· Δαρεῖε βασιλεῦ, εἰς τοὺς
αἰῶνας ζῆθι. Συνεβουλεύσαντο πάντες οἱ ἐπὶ τῆς βασιλείας σου 7
στρατηγοὶ καὶ σατράπαι, ὕπατοι καὶ τοπάρχαι, τοῦ στῆσαι στά-
σιν βασιλικὴν, καὶ ἐνισχῦσαι ὁρισμὸν, ὅπως ὃς ἂν αἰτήσηται αἴ-
τημα παρὰ παντὸς Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου, ἕως ἡμερῶν τριάκοντα,
ἀλλ᾽ ἢ παρὰ σοῦ βασιλεῦ, ἐμβληθήσηται εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόν-
των. Νῦν οὖν, βασιλεῦ, στῆσον ὁρισμὸν, καὶ ἔκθες γραφὴν, ὅπως 8
μὴ ἀλλοιωθῇ τὸ δόγμα Μήδων καὶ Περσῶν. Τότε ὁ βασιλεὺς 9
Δαρεῖος ἐπέταξε γραφῆναι τὸ δόγμα. Καὶ Δανιὴλ ἡνίκα ἔγνω, 10
ὅτι ἐνετάγη τὸ δόγμα, εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον ἑαυτοῦ· καὶ αἱ θυ-
ρίδες ἠνεῳγμέναι αὐτῷ ἐν τοῖς ὑπερῴοις αὐτοῦ κατέναντι Ἱερου-

σαλὴμ, καὶ καιροὺς τρεῖς τῆς ἡμέρας ἦν κάμπτων ἐπὶ τὰ γόνατα
αὐτοῦ, καὶ προσευχόμενος καὶ ἐξομολογούμενος ἐναντίον τοῦ Θεοῦ
11 αὐτοῦ, καθὼς ἦν ποιῶν ἔμπροσθεν. Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι παρε-
τήρησαν, καὶ εὗρον τὸν Δανιὴλ ἀξιοῦντα καὶ δεόμενον τοῦ Θεοῦ
12 αὐτοῦ. Καὶ προσελθόντες λέγουσι τῷ βασιλεῖ· βασιλεῦ, οὐχὶ ὁ-
ρισμὸν ἔταξας, ὅπως πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἂν αἰτήσηται παρὰ παντὸς
Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου αἴτημα, ἕως ἡμερῶν τριάκοντα, ἀλλ' ἢ παρὰ
σοῦ, βασιλεῦ, ἐμβληθήσεται εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων; καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεύς· ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ τὸ δόγμα Μήδων καὶ Περ-
13 σῶν οὐ παρελεύσεται. Τότε ἀπεκρίθησαν, καὶ λέγουσιν ἐνώπιον
τοῦ βασιλέως· Δανιὴλ, ὁ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς
Ἰουδαίας, οὐχ ὑπετάγη τῷ δόγματί σου περὶ τοῦ ὁρισμοῦ οὗ ἔτα-
ξας, καὶ καιροὺς τρεῖς τῆς ἡμέρας αἰτεῖται παρὰ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ
14 τὰ αἰτήματα αὐτοῦ. Τότε ὁ βασιλεὺς, ὡς τὸ ῥῆμα ἤκουσε, πολὺ
ἐλυπήθη ἐπ' αὐτῷ, καὶ περὶ τοῦ Δανιὴλ ἠγωνίσατο τοῦ ἐξελέσθαι
αὐτὸν, καὶ ἕως ἑσπέρας ἦν ἀγωνιζόμενος τοῦ ἐξελέσθαι αὐ-
15 τόν. Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι λέγουσι τῷ βασιλεῖ· γνῶθι βασι-
λεῦ, ὅτι τὸ δόγμα Μήδοις καὶ Πέρσαις, τοῦ πᾶν ὁρισμὸν καὶ
16 στάσιν ἣν ἂν ὁ βασιλεὺς στήσῃ, οὐ δεῖ παραλλάξαι. Τότε ὁ βασιλεὺς
εἶπε, καὶ ἤγαγον τὸν Δανιὴλ, καὶ ἐνέβαλον αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον τῶν
λεόντων, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δανιήλ· ὁ Θεός σου ᾧ σὺ λατρεύεις
17 ἐνδελεχῶς, αὐτὸς ἐξελεῖταί σε. Καὶ ἤνεγκε λίθον, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ
τὸ στόμα τοῦ λάκκου, καὶ ἐσφραγίσατο ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ δακτυ-
λίῳ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ δακτυλίῳ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ, ὅπως
18 μὴ ἀλλοιωθῇ πρᾶγμα ἐν τῷ Δανιήλ. Καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἄδειπνος, καὶ ἐδέσματα οὐκ εἰση-
νέχθη αὐτῷ· καὶ ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἔκλεισεν
ὁ Θεὸς τὰ στόματα τῶν λεόντων, καὶ οὐ παρηνώχλησαν τῷ Δα-
19 νιήλ. Τότε ὁ βασιλεὺς ἀνέστη τὸ πρωῒ ἐν τῷ φωτὶ, καὶ ἐν σπου-
20 δῇ ἦλθεν ἐπὶ τὸν λάκκον τῶν λεόντων. Καὶ ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν
τῷ λάκκῳ, τῷ Δανιὴλ ἐβόησε φωνῇ ἰσχυρᾷ· Δανιὴλ ὁ δοῦλος τοῦ
Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ Θεός σου ᾧ σὺ λατρεύεις ἐνδελεχῶς, εἰ ἠδυ-
21 νάσθη ἐξελέσθαι σε ἐκ στόματος τῶν λεόντων; Καὶ εἶπε Δανιὴλ
22 τῷ βασιλεῖ· βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι· Ὁ Θεός μου ἀπέ-
στειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐνέφραξε τὰ στόματα τῶν λεόν-
των, καὶ οὐκ ἐλυμήναντό με, ὅτι κατεναντίον αὐτοῦ εὐθύτης εὐ-

ρέθη ἐν ἐμοί, καὶ ἐνώπιον δέ σου, βασιλεῦ, παράπτωμα οὐκ ἐποίησα.
Τότε ὁ βασιλεὺς πολὺ ἠγαθύνθη ἐπ' αὐτῷ, καὶ τὸν Δανιὴλ εἶπεν 23
ἀνενέγκαι ἐκ τοῦ λάκκου· καὶ ἀνηνέχθη Δανιὴλ ἐκ τοῦ λάκκου,
καὶ πᾶσα διαφθορὰ οὐχ εὑρέθη ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐπίστευσεν ἐν τῷ
Θεῷ αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἤγαγον τοὺς ἄνδρας τοὺς 24
διαβαλόντας τὸν Δανιὴλ, καὶ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων ἐβλή-
θησαν αὐτοὶ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν· καὶ οὐκ
ἔφθασαν εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ λάκκου, ἕως οὗ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ
λέοντες, καὶ πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἐλέπτυναν. Τότε ὁ βασιλεὺς 25
Δαρεῖος ἔγραψε πᾶσι τοῖς λαοῖς, φυλαῖς, γλώσσαις, τοῖς οἰκοῦσιν
ἐν πάσῃ τῇ γῇ· εἰρήνη ὑμῖν πληθυνθείη. Ἐκ προσώπου μου ἐτέθη 26
δόγμα, τοῦ ἐν πάσῃ ἀρχῇ τῆς βασιλείας μου εἶναι τρέμοντας καὶ
φοβουμένους ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Δανιὴλ, ὅτι αὐτὸς Θεὸς ζῶν,
καὶ μένων εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ διαφθαρή-
σεται, καὶ ἡ κυριεία αὐτοῦ ἕως τέλους. Ἀντιλαμβάνεται καὶ ῥύ- 27
εται, καὶ ποιεῖ σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς,
ὅστις ἐξείλατο τὸν Δανιὴλ ἐκ χειρὸς τῶν λεόντων. Καὶ Δανιὴλ 28
κατηύθυνεν ἐν τῇ βασιλείᾳ Δαρείου, καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ Κύρου
τοῦ Πέρσου.

Ὅρασις ζʹ.

ΚΕΦ. Ζʹ. VII.

Ὅρασις. ηʹ.

ΕΝ ἔτει πρώτῳ τῷ Βαλτάσαρ βασιλέως Χαλδαίων, Δανιὴλ 1
ἐνύπνιον ἴδε, καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοίτης
αὐτοῦ, καὶ τὸ ἐνύπνιον ἔγραψεν. Ἐγὼ Δανιὴλ ἐθεώρουν ἐν ὁρά- 2
ματι τῆς νυκτός· καὶ ἰδοὺ οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ προσ-
έβαλον εἰς τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην, καὶ τέσσαρα θηρία με- 3
γάλα ἀνέβαινον ἐκ τῆς θαλάσσης, διαφέροντα ἀλλήλων. Τὸ πρῶ- 4
τον ὡσεὶ λέαινα ἔχουσα πτερὰ, καὶ πτερὰ αὐτῆς ὡς ἀετοῦ· ἐθε-
ώρουν ἕως οὗ ἐξετίλη τὰ πτερὰ αὐτῆς· καὶ ἐξήρθη ἀπὸ τῆς γῆς,
καὶ ἐπὶ ποδῶν ἀνθρώπου ἐστάθη, καὶ καρδία ἀνθρώπου ἐδόθη
αὐτῇ. Καὶ ἰδοὺ θηρίον δεύτερον ὅμοιον ἄρκῳ, καὶ εἰς μέρος ἓν 5
ἐστάθη, καὶ τρία πλευρὰ ἐν τῷ στόματι αὐτῆς, ἀναμέσον τῶν
ὀδόντων αὐτῆς· καὶ οὕτως ἔλεγον αὐτῇ, ἀνάστηθι, φάγε σάρκας

6 πολλάς. Ὀπίσω τούτου ἐθεώρουν· καὶ ἰδοὺ θηρίον ἕτερον ὡσεὶ
πάρδαλις· καὶ αὐτῇ πτερὰ τέσσαρα πετεινοῦ ὑπεράνω αὐτῆς, καὶ
7 τέσσαρες κεφαλαὶ τῷ θηρίῳ, καὶ ἐξουσία ἐδόθη αὐτῇ. Ὀπίσω
τούτου ἐθεώρουν· καὶ ἰδοὺ θηρίον τέταρτον φοβερὸν καὶ ἔκθαμβον,
καὶ ἰσχυρὸν περισσῶς (παρὰ πάντα τὰ θηρία τὰ ἔμπροσθεν αὐ-
τοῦ, καὶ κέρατα δέκα αὐτῷ·) καὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σιδηροῖ με-
γάλοι, ἐσθίον, καὶ λεπτύνον, καὶ τὰ ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ
συνεπάτει, καὶ αὐτὸ διάφορον περισσῶς παρὰ πάντα τὰ θηρία τὰ ἔμ-
8 προσθεν αὐτοῦ· καὶ δέκα κέρατα αὐτῷ. Προσενόουν τοῖς κέρασιν
αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ κέρας ἕτερον μικρὸν ἀνέβη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ
τρία κέρατα τῶν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐξεριζώθη ἀπὸ προσώπου αὐ-
τοῦ· καὶ ἰδοὺ ὀφθαλμοὶ, ὡσεὶ ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπου ἐν τῷ κέρατι
9 τούτῳ, καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα. Ἐθεώρουν ἕως ὅτου θρόνοι
ἐτέθησαν, καὶ παλαιὸς ἡμερῶν ἐκάθητο, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ
ὡσεὶ χιὼν λευκὸν, καὶ ἡ θρὶξ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον κα-
θαρὸν, ὁ θρόνος αὐτοῦ φλὸξ πυρὸς, οἱ τροχοὶ αὐτοῦ πῦρ φλέγον.
10 Ποταμὸς πυρὸς ἐκπορευόμενος εἷλκεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ· χίλιαι χιλιά-
δες ἐλειτούργουν αὐτῷ, καὶ μύριαι μυριάδες παρειστήκεισαν αὐτῷ·
11 κριτήριον ἐκάθισε, καὶ βίβλοι ἠνεῴχθησαν. Ἐθεώρουν τότε ἀπὸ
φωνῆς τῶν λόγων τῶν μεγάλων, ὧν τὸ κέρας ἐκεῖνο ἐλάλει, ἕως
τὸ θηρίον ἐκεῖνο ἀνῃρέθη, καὶ ἀπώλετο, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐδόθη
12 εἰς καῦσιν πυρός. Καὶ τῶν λοιπῶν θηρίων ἡ ἀρχὴ μετεστάθη, καὶ
13 μακρότης ζωῆς ἐδόθη αὐτοῖς ἕως καιροῦ καὶ καιροῦ. Ἐθεώρουν ἐν
ὁράματι τῆς νυκτὸς, καὶ ἰδοὺ μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, ὡς
υἱὸς ἀνθρώπου ἐρχόμενος ἦν, καὶ ἕως τοῦ παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν
14 ἔφθασε, καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ προσήγαγον αὐτόν· καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ ἀρχὴ
καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ βασιλεία, καὶ πάντες οἱ λαοὶ, φυλαὶ, καὶ γλῶσ-
σαι αὐτῷ δουλεύσουσιν· ἡ ἐξουσία αὐτοῦ, ἐξουσία αἰώνιος, ἥτις
15 οὐ παρελεύσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ, οὐ διαφθαρήσεται. Ἔφρι-
ξε τὸ πνεῦμά μου ἐν τῇ ἕξει μου, ἐγὼ Δανιὴλ, καὶ αἱ ὁράσεις
16 τῆς κεφαλῆς μου ἐτάρασσόν με. Καὶ προσῆλθον ἑνὶ τῶν ἑστηκό-
των, καὶ τὴν ἀκρίβειαν ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ μαθεῖν περὶ πάν-
των τούτων· καὶ εἶπέ μοι τὴν ἀκρίβειαν, καὶ τὴν σύγκρισιν τῶν
17 λόγων ἐγνώρισέ μοι. Ταῦτα τὰ θηρία τὰ μεγάλα τὰ τέσσαρα,
18 τέσσαρες βασιλεῖαι ἀναστήσονται ἐπὶ τῆς γῆς. Αἳ ἀρθήσονται,
καὶ παραλήψονται τὴν βασιλείαν ἅγιοι ὑψίστου, καὶ καθέξουσιν

αὐτὴν ἕως αἰῶνος τῶν αἰώνων. Καὶ ἐζήτουν ἀκριβῶς περὶ τοῦ 19
θηρίου τοῦ τετάρτου, ὅτι ἦν διάφορον παρὰ πᾶν θηρίον, φοβε-
ρὸν περισσῶς, οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σιδηροῖ, καὶ οἱ ὄνυχες αὐτοῦ χαλ-
κοῖ, ἐσθίον, καὶ λεπτῦνον, καὶ τὰ ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ
συνεπάτει. Καὶ περὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ τῶν δέκα τῶν ἐν τῇ 20
κεφαλῇ αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἑτέρου τοῦ ἀναβάντος καὶ ἐκτινάξαντος
τῶν προτέρων τρία, κέρας ἐκεῖνο, ᾧ οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ στόμα λα-
λοῦν μεγάλα, καὶ ἡ ὅρασις αὐτοῦ μείζων τῶν λοιπῶν. Ἐθεώ- 21
ρουν, καὶ τὸ κέρας ἐκεῖνο ἐποίει πόλεμον μετὰ τῶν ἁγίων, καὶ
ἴσχυε πρὸς αὐτούς, ἕως οὗ ἦλθεν ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν, καὶ 22
τὸ κρῖμα ἔδωκεν ἁγίοις ὑψίστου· καὶ ὁ καιρὸς ἔφθασε, καὶ τὴν
βασιλείαν κατέσχον οἱ ἅγιοι· καὶ εἶπε· τὸ θηρίον τὸ τέταρτον, 23
βασιλεία τετάρτη ἔσται ἐν τῇ γῇ, ἥτις ὑπερέξει πάσας τὰς βα-
σιλείας, καὶ καταφάγεται πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ συμπατήσει αὐτὴν
καὶ κατακόψει. Καὶ τὰ δέκα κέρατα αὐτοῦ, δέκα βασιλεῖς ἀνα- 24
στήσονται, καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἀναστήσεται ἕτερος, ὃς ὑπεροίσει
κακοῖς πάντας τοὺς ἔμπροσθεν, καὶ τρεῖς βασιλεῖς ταπεινώσει,
καὶ λόγους πρὸς τὸν ὕψιστον λαλήσει, καὶ τοὺς ἁγίους ὑψίστου 25
παλαιώσει, καὶ ὑπονοήσει τοῦ ἀλλοιῶσαι καιροὺς καὶ νόμον, καὶ
δοθήσεται ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἕως καιροῦ (καὶ καιροῦ) καὶ καιρῶν
καὶ ἥμισυ καιροῦ, καὶ τὸ κριτήριον καθίσει, καὶ τὴν ἀρχὴν με- 26
ταστήσουσι τοῦ ἀφανίσαι, καὶ τοῦ ἀπολέσαι ἕως τέλους, καὶ ἡ 27
βασιλεία καὶ ἡ ἐξουσία καὶ ἡ μεγαλωσύνη τῶν βασιλέων τῶν
ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ (καὶ) ἐδόθη ἁγίοις ὑψίστου· καὶ
ἡ βασιλεία αὐτοῦ, βασιλεία αἰώνιος, καὶ πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ αὐτῷ
δουλεύσουσι καὶ ὑπακούσονται. Ἕως ὧδε τὸ πέρας τοῦ λόγου· 28
ἐγὼ Δανιήλ, ἐπὶ πολὺ οἱ διαλογισμοί μου συνετάρασσόν με, καὶ
ἡ μορφή μου ἠλλοιώθη ἐπ' ἐμοί, καὶ τὸ ῥῆμα ἐν τῇ καρδίᾳ μου
συνετήρησα.

Ὅρασις ή.

ΚΕΦ. Η'. VIII.

Ὅρασις θ'.

ΕΝ ἔτει τρίτῳ τῆς βασιλείας Βαλτάσαρ τοῦ βασιλέως ὅρα- 1
σις ὤφθη πρός με· ἐγὼ Δανιὴλ (ἐγὼ Δανιὴλ) μετὰ τὴν ὀφθεῖ-

2 σάν μοι τὴν ἀρχὴν, καὶ ἤμην ἐν Σούσοις τῇ βάρει, ἥ ἐστιν ἐν
3 χώρᾳ Αἰλάμ· καὶ ἴδον ἐν ὁράματι, καὶ ἤμην ἐπὶ τοῦ Οὐβάλ. Καὶ
ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου· καὶ ἴδον· καὶ ἰδοὺ κριὸς εἷς ἑστηκὼς,
πρὸ τοῦ Οὐβάλ· καὶ αὐτῷ κέρατα, καὶ τὰ κέρατα ὑψηλά· καὶ
τὸ ἓν ὑψηλότερον τοῦ ἑτέρου, καὶ τὸ ὑψηλὸν ἀνέβαινεν ἐπ' ἐσχά-
4 των. Καὶ ἴδον τὸν κριὸν κερατίζοντα κατὰ θάλασσαν, καὶ βοῤ-
ῥᾶν, καὶ νότον, καὶ λίβα· καὶ πάντα τὰ θηρία οὐ στήσονται
ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ
5 ἐποίησε κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐμεγαλύνθη. Καὶ ἐγὼ ἤμην
συνιῶν, καὶ ἰδοὺ τράγος αἰγῶν ἤρχετο ἀπὸ λιβὸς ἐπὶ πρόσωπον
πάσης τῆς γῆς· καὶ οὐκ ἦν ὁ ἁπτόμενος τῆς γῆς· καὶ τῷ τράγῳ
6 κέρας θεωρητὸν ἀναμέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν ἕως
τοῦ κριοῦ τοῦ τὰ κέρατα ἔχοντος, οὗ ἴδον ἑστῶτος ἐνώπιον τοῦ
7 Οὐβάλ, καὶ ἔδραμε πρὸς αὐτὸν ἐν ὁρμῇ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Καὶ
ἴδον αὐτὸν φθάνοντα ἕως τοῦ κριοῦ, καὶ ἐξηγριώθη πρὸς αὐτόν·
καὶ ἔπαισε τὸν κριὸν, καὶ συνέτριψεν ἀμφότερα τὰ κέρατα αὐ-
τοῦ· καὶ οὐκ ἦν ἰσχὺς τῷ κριῷ, τοῦ στῆναι ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ
ἔριψεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ συνεπάτησεν αὐτὸν, καὶ οὐκ ἦν ὁ
8 ἐξαιρούμενος τὸν κριὸν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ. Καὶ ὁ τράγος τῶν αἰ-
γῶν ἐμεγαλύνθη ἕως σφόδρα· καὶ ἐν τῷ ἰσχῦσαι αὐτὸν, συνετρί-
βη τὸ κέρας αὐτοῦ τὸ μέγα· καὶ ἀνέβη ἕτερα κέρατα τέσσαρα
9 ὑποκάτω αὐτοῦ εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ἐκ
τοῦ ἑνὸς αὐτῶν ἐξῆλθε κέρας ἓν ἰσχυρὸν, καὶ ἐμεγαλύνθη περισ-
σῶς πρὸς τὸν νότον, καὶ πρὸς ἀνατολὴν, καὶ πρὸς τὴν δύναμιν,
10 καὶ ἐμεγαλύνθη ἕως τῆς δυνάμεως τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἔπεσεν ἐπὶ
τὴν γῆν ἀπὸ τῆς δυνάμεως τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἄστρων,
11 καὶ συνεπάτησαν αὐτά. Καὶ ἕως οὗ ὁ ἀρχιστράτηγος ῥύσηται
τὴν αἰχμαλωσίαν, καὶ δι' αὐτὸν θυσία ἐράχθη, καὶ ἐγενήθη, καὶ
12 κατευωδώθη αὐτῷ· καὶ τὸ ἅγιον ἐρημωθήσεται. Καὶ ἐδόθη ἐπὶ
τὴν θυσίαν ἁμαρτία, καὶ ἐρίφη χαμαὶ ἡ δικαιοσύνη· καὶ ἐποίησε,
13 καὶ κατευωδώθη. Καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἁγίου λαλοῦντος· καὶ εἶπεν
εἷς ἅγιος τῷ φελμωνὶ τῷ λαλοῦντι· ἕως πότε ἡ ὅρασις στήσε-
ται ἡ θυσία ἡ ἀρθεῖσα, καὶ ἡ ἁμαρτία ἐρημώσεως ἡ δοθεῖσα, καὶ
14 τὸ ἅγιον καὶ ἡ δύναμις συμπατηθήσεται; Καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἕως
ἑσπέρας καὶ πρωὶ ἡμέραι δισχίλιαι καὶ τριακόσιαι, καὶ καθαρι-
15 σθήσεται τὸ ἅγιον. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἰδεῖν με, ἐγὼ Δανιὴλ,

τὴν ὅρασιν, καὶ ἐζήτουν σύνεσιν, καὶ ἰδοὺ ἔστη ἐνώπιον ἐμοῦ,
ὡς ὅρασις ἀνδρὸς, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀνδρὸς ἀναμέσον τοῦ Οὐβὰλ, 16
καὶ ἐκάλεσε, καὶ εἶπε, Γαβριὴλ, συνέτισον ἐκεῖνον τὴν ὅρασιν.
Καὶ ἦλθε, καὶ ἔστη ἐχόμενα τῆς στάσεώς μου· καὶ ἐν τῷ ἐλθεῖν 17
αὐτὸν ἐθαμβήθην, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου· καὶ εἶπε πρὸς
μέ· σύνες υἱὲ ἀνθρώπου· ἔτι γὰρ εἰς καιροῦ πέρας ἡ ὅρασις. Καὶ 18
ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν μετ᾽ ἐμοῦ, ἐθαμβήθην καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσω-
πόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἥψατό μου, καὶ ἔστησέ με ἐπὶ πόδας
μου, καὶ εἶπέ μοι· ἰδοὺ ἐγὼ γνωρίζω σοι τὰ ἐσόμενα ἐπ᾽ ἐσχά- 19
του τῆς ὀργῆς· ἔτι γὰρ εἰς καιροῦ πέρας ἡ ὅρασις. Ὁ κριὸς ὃν 20
ἴδες, ὁ ἔχων τὰ κέρατα, βασιλεὺς Περσῶν καὶ Μήδων. Καὶ ὁ 21
τράγος τῶν αἰγῶν, βασιλεὺς Ἑλλήνων· καὶ τὸ κέρας τὸ μέγα ὃ
ἦν ἀναμέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς ὁ
πρῶτος. Καὶ τοῦ συντριβέντος οὗ ἔστησαν ὑποκάτω τέσσαρα 22
κέρατα, τέσσαρες βασιλεῖς ἐκ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ ἀναστήσονται, καὶ
οὐκ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ. Καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτῳ τῆς βασιλείας αὐτῶν, 23
πληρουμένων τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ἀναστήσεται βασιλεὺς ἀναι-
δὴς προσώπῳ, καὶ συνιῶν προβλήματα, καὶ κραταιὰ ἡ ἰσχὺς 24
αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, καὶ θαυμαστὰ διαφθερεῖ, καὶ
κατευθυνεῖ, καὶ ποιήσει, καὶ διαφθερεῖ ἰσχυροὺς, καὶ λαὸν ἅγιον.
Καὶ ὁ ζυγὸς τοῦ κλοιοῦ αὐτοῦ κατευθυνεῖ· δόλος ἐν τῇ χειρὶ αὐ- 25
τοῦ, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ μεγαλυνθήσεται, καὶ δόλῳ διαφθερεῖ
πολλοὺς, καὶ ἐπὶ ἀπωλείας πολλῶν στήσεται· καὶ ὡς ὠὰ χειρὶ
συντρίψει. Καὶ ἡ ὅρασις τῆς ἑσπέρας καὶ τῆς πρωϊνῆς τῆς ῥη- 26
θείσης ἀληθής ἐστι. Καὶ σὺ σφράγισον τὴν ὅρασιν, ὅτι εἰς ἡμέ-
ρας πολλάς. Καὶ ἐγὼ Δανιὴλ ἐκοιμήθην καὶ ἐμαλακίσθην, καὶ 27
ἀνέστην, καὶ ἐποίουν τὰ ἔργα τοῦ βασιλέως, καὶ ἐθαύμαζον τὴν
ὅρασιν, καὶ οὐκ ἦν ὁ συνιῶν.

Ὅρασις θ΄.

ΚΕΦ. Θ΄. IX.

Ὅρασις ι΄.

ΕΝ τῷ πρώτῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου τοῦ υἱοῦ Ἀσουήρου, ἀπὸ τοῦ 1
σπέρματος Μήδων, ὃς ἐβασίλευσεν ἐπὶ βασιλείαν Χαλδαίων· ἐν 2

ἔτει ἑνὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐγὼ Δανιὴλ συνῆκα ἐν ταῖς βίβλοις
τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν, ὃς ἐγεννήθη λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν
τὸν προφήτην, εἰς συμπλήρωσιν ἐρημώσεως Ἱερουσαλὴμ ἑβδομή-
3 κοντα ἔτη. Καὶ ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ
οὐρανοῦ, τοῦ ἐκζητῆσαι προσευχὴν καὶ δεήσεις, ἐν νηστείαις καὶ
4 σάκκῳ καὶ σποδῷ. Καὶ προσηυξάμην πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου,
καὶ ἐξωμολογησάμην, καὶ εἶπα· Κύριε ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυ-
μαστὸς, ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην σου, καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγα-
5 πῶσί σε, καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰς ἐντολάς σου, Ἡμάρτομεν, ἠ-
νομήσαμεν, ἠσεβήσαμεν, ἠδικήσαμεν, καὶ ἀπέστημεν καὶ ἐξεκλί-
6 ναμεν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ἀπὸ τῶν κριμάτων σου, καὶ οὐκ
εἰσηκούσαμεν τῶν δούλων σου τῶν προφητῶν, οἳ ἐλάλουν ἐν τῷ
ὀνόματί σου πρὸς τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ ἄρχοντας ἡμῶν, καὶ
7 πατέρας ἡμῶν, καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς. Σοὶ, Κύριε,
ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἡμῖν ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου, ὡς ἡ ἡμέρα
αὕτη, ἀνδρὶ Ἰούδα, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ, καὶ παντὶ
Ἰσραὴλ, τοῖς ἐγγὺς καὶ τοῖς μακρὰν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, οὗ διέσπει-
8 ρας αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐν ἀθεσίᾳ αὐτῶν ᾗ ἠθέτησάν σε, Κύριε. Σοὶ Κύριε,
ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἡμῖν ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου, καὶ τοῖς βασι-
λεῦσιν ἡμῶν, καὶ τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν,
9 οἵτινες ἡμάρτομέν σοι. Τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν οἱ οἰκτιρμοὶ, καὶ
10 οἱ ἱλασμοὶ, ὅτι ἀπέστημεν ἀπὸ Κυρίου, καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῆς
φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πορεύεσθαι ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ,
οἷς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν ἐν χερσὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν
11 προφητῶν. Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ παρέβησαν τὸν νόμον σου, καὶ ἐξέ-
κλιναν τοῦ μὴ εἰσακοῦσαι τῆς φωνῆς σου· καὶ ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς
ἡ κατάρα, καὶ ὁ ὅρκος ὁ γεγραμμένος ἐν νόμῳ Μωσέως δούλου
12 τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἡμάρτομεν αὐτῷ. Καὶ ἔστησε τοὺς λόγους αὐ-
τοῦ οὓς ἐλάλησεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τοὺς κριτὰς ἡμῶν, οἳ ἔκρι-
νον ἡμᾶς ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς κακὰ μεγάλα, οἷα οὐ γέγονεν ὑπο-
13 κάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ, κατὰ τὰ γενόμενα ἐν Ἱερουσαλὴμ, κα-
θὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Μωσῆ, πάντα τὰ κακὰ ταῦτα ἦλθεν
ἐφ' ἡμᾶς· καὶ οὐκ ἐδεήθημεν τοῦ προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡ-
μῶν, ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν ἀδικιῶν ἡμῶν, καὶ τοῦ συνιέναι ἐν
14 πάσῃ ἀληθείᾳ σου· καὶ ἐγρηγόρησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ
τὴν κακίαν, καὶ ἐπήγαγεν αὐτὰ ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι δίκαιος Κύριος ὁ

Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ πᾶσαν τὴν ποίησιν αὐτοῦ ἣν ἐποίησε, καὶ οὐκ εἰ-
σηκούσαμεν τῆς φωνῆς αὐτοῦ. Καὶ νῦν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃς 15
ἐξήγαγες τὸν λαόν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ
ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἡμάρτομεν, ἠνομήσα-
μεν. Κύριε, ἐν πάσῃ ἐλεημοσύνῃ σου, ἀποστραφήτω δὴ ὁ θυμός 16
σου, καὶ ἡ ὀργή σου ἀπὸ τῆς πόλεώς σου Ἱερουσαλὴμ ὄρους ἁγίου
σου, ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις ἡμῶν, καὶ τῶν πατέ-
ρων ἡμῶν, Ἱερουσαλὴμ καὶ ὁ λαός σου εἰς ὀνειδισμὸν ἐγένετο ἐν
πᾶσι τοῖς περικύκλῳ ἡμῶν. Καὶ νῦν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰσ- 17
άκουσον τῆς προσευχῆς τοῦ δούλου σου καὶ τῶν δεήσεων αὐτοῦ,
καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸ ἁγίασμά σου τὸ ἔρημον,
εἵνεκέν σου, Κύριε. Κλῖνον, ὁ Θεός μου, τὸ οὖς σου, καὶ ἄκου- 18
σον· καὶ ἄνοιξον τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε τὸν ἀφανισμὸν ἡμῶν,
καὶ τῆς πόλεώς σου Ἱερουσαλὴμ, ἐφ' ἧς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά
σου ἐπ' αὐτῆς· ὅτι οὐκ ἐπὶ ταῖς δικαιοσύναις ἡμῶν ἡμεῖς ῥιπτοῦ-
μεν τὸν οἰκτιρμὸν ἡμῶν ἐνώπιόν σου, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου
τοὺς πολλοὺς, Κύριε. Κύριε ἄκουσον, Κύριε ἱλάσθητι, Κύριε 19
πρόσχες, καὶ ποίησον, (καὶ) μὴ χρονίσῃς, ἕνεκέν σου, Κύριε ὁ
Θεός μου, ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὴν πόλιν σου, καὶ
ἐπὶ τὸν λαόν σου. Καὶ ἔτι μου λαλοῦντος, καὶ προσευχομένου, 20
καὶ ἐξαγορεύοντός μου τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ τὰς ἁμαρτίας τοῦ
λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ ῥιπτοῦντος τὸν ἔλεόν μου ἐναντίον τοῦ
Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου περὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου τοῦ Θεοῦ μου. Καὶ 21
ἔτι μου λαλοῦντος καὶ προσευχομένου ἐν τῇ προσευχῇ, καὶ ἰδοὺ
ἀνὴρ Γαβριὴλ, ὃν ἴδον ἐν τῇ ὁράσει ἐν τῇ ἀρχῇ, πετόμενος, καὶ
ἥψατό μου, ὡσεὶ ὥραν θυσίας ἑσπερινῆς, καὶ συνέτισέ με, καὶ 22
ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, καὶ εἶπε· Δανιὴλ, νῦν ἐξῆλθον συμβιβάσαι σε
σύνεσιν. Ἐν ἀρχῇ τῆς δεήσεώς σου ἐξῆλθε λόγος, καὶ ἐγὼ ἦλ- 23
θον τοῦ ἀναγγεῖλαί σοι, ὅτι ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν σὺ εἶ, καὶ ἐννοήθητι
ἐν τῷ ῥήματι, καὶ σύνες ἐν τῇ ὀπτασίᾳ. Ἑβδομήκοντα ἑβδομά- 24
δες συνετμήθησαν ἐπὶ τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν
τὴν ἁγίαν σου, τοῦ συντελέσαι ἁμαρτίαν, καὶ τοῦ σφραγίσαι (ὅ-
ρασιν) ἁμαρτίας, καὶ ἀπαλεῖψαι τὰς ἀνομίας, καὶ τοῦ ἐξιλάσα-
σθαι ἀδικίας, καὶ τοῦ ἀγαγεῖν δικαιοσύνην αἰώνιον· καὶ τοῦ σφρα-
γίσαι ὅρασιν καὶ προφήτην, καὶ τοῦ χρῖσαι ἅγιον ἁγίων. Καὶ 25
γνώσῃ καὶ συνήσεις, ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ ἀποκριθῆναι, καὶ τοῦ

οἰκοδομῆσαι Ἱερουσαλὴμ, ἕως χριστοῦ ἡγουμένου ἑβδομάδες ἑπτὰ,
καὶ ἑβδομάδες ἑξηκονταδύο· καὶ ἐπιστρέψει, καὶ οἰκοδομηθήσεται
26 πλατεία, καὶ περίτειχος, καὶ ἐκκενωθήσονται οἱ καιροὶ, καὶ με-
τὰ τὰς ἑβδομάδας τὰς ἑξηκονταδύο, ἐξολεθρευθήσεται χρίσμα,
καὶ κρῖμα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ· καὶ τὴν πόλιν, καὶ τὸ ἅγιον δια-
φθερεῖ σὺν τῷ ἡγουμένῳ τῷ ἐρχομένῳ, καὶ ἐκκοπήσονται ἐν κα-
τακλυσμῷ, καὶ ἕως τέλους πολέμου συντετμημένου τάξει ἀφα-
27 νισμοῖς. Καὶ δυναμώσει διαθήκην πολλοῖς ἑβδομὰς μία· καὶ ἐν
τῷ ἡμίσει τῆς ἑβδομάδος καταπαύσει θυσιαστήριον καὶ θυσίαν,
καὶ ἕως πτερυγίου ἀπὸ ἀφανισμοῦ καὶ ἕως συντελείας καὶ σπου-
δῆς τάξει ἐπὶ ἀφανισμοῦ, καὶ δυναμώσει διαθήκην πολλοῖς ἑβδο-
μὰς μία, καὶ ἐν τῷ ἡμίσει τῆς ἑβδομάδος ἀρθήσεταί μου θυσία
καὶ σπονδὴ, καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων ἔσται,
καὶ ἕως τῆς συντελείας καιροῦ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρή-
μωσιν.

Ὅρασις ί.

ΚΕΦ. Ι'. Χ.

Ὅρασις ιά.

1 ΕΝ ἔτει τρίτῳ Κύρου βασιλέως Περσῶν λόγος ἀπεκαλύφθη
τῷ Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη Βαλτάσαρ· καὶ ἀληθινὸς ὁ
λόγος, καὶ δύναμις μεγάλη καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν τῇ ὀπτα-
2 σίᾳ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγὼ Δανιὴλ ἤμην πενθῶν τρεῖς
3 ἑβδομάδας ἡμερῶν, ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον, καὶ κρέας καὶ
οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου, καὶ ἄλειμμα οὐκ ἠλειψάμην,
4 ἕως πληρώσεως τριῶν ἑβδομάδων ἡμερῶν. Ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ καὶ
τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, καὶ ἐγὼ ἤμην ἐχόμενα τοῦ πο-
5 ταμοῦ τοῦ μεγάλου, αὐτός ἐστι τίγρις Ἐδδεκέλ. Καὶ ἦρα τοὺς
ὀφθαλμούς μου καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἷς ἐνδεδυμένος βαδδὶν,
6 καὶ ἡ ὀσφὺς αὐτοῦ περιεζωσμένη ἐν χρυσίῳ Ὠφὰζ, καὶ τὸ σῶμα
αὐτοῦ ὡσεὶ θαρσεὶς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὅρασις ἀστρα-
πῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς λαμπάδες πυρὸς, καὶ οἱ βραχί-
ονες αὐτοῦ καὶ τὰ σκέλη ὡς ὅρασις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἡ
7 φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὄχλου. Καὶ ἴδον ἐγὼ Δανιὴλ
μόνος τὴν ὀπτασίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἐμοῦ οὐκ ἴδον τὴν

ὀπτασίαν, ἀλλ' ἡ ἔκτασις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἔφυγον
ἐν φόβῳ. Κἀγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ ἴδον τὴν ὀπτασίαν τὴν μεγά- 8
λην ταύτην, καὶ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοὶ ἰσχὺς, καὶ ἡ δόξα μου μετε-
στράφη εἰς διαφθοράν· καὶ οὐκ ἐκράτησα ἰσχύος, καὶ ἤκουσα τὴν 9
φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαί με φωνὴν ῥημάτων αὐ-
τοῦ, ἤμην κατανενυγμένος, καὶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ 10
ἰδοὺ χεὶρ ἁπτομένη μου, καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τὰ γόνατά μου, καὶ ταρ-
σοὺς χειρῶν μου. Καὶ εἶπε πρὸς μέ· Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες 11
ἐν τοῖς λόγοις οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς σὲ, καὶ στῆθι ἐπὶ τῇ στάσει σου,
ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ· καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν πρὸς μὲ τὸν λό-
γον τοῦτον, ἀνέστην ἔντρομος. Καὶ εἶπε πρὸς μέ· μὴ φοβοῦ Δανιὴλ, 12
ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἧς ἔδωκας τὴν καρδίαν σου τοῦ συνεῖ-
ναι, καὶ τοῦ κακωθῆναι ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἠκούσθησαν
οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ ἦλθον ἐν τοῖς λόγοις σου. Καὶ ὁ ἄρχων βα- 13
σιλείας Περσῶν εἱστήκει ἐξεναντίας μου καὶ εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέ-
ραν· καὶ ἰδοὺ Μιχαὴλ εἷς τῶν ἀρχόντων τῶν πρώτων ἦλθε βοη-
θῆσαί μοι, καὶ αὐτὸν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ ἄρχοντος βασι-
λείας Περσῶν, καὶ ἦλθον συνετίσαι σε ὅσα ἀπαντήσεται τῷ λαῷ 14
σου ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, ὅτι ἔτι ὅρασις εἰς ἡμέρας. Καὶ ἐν 15
τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ κατὰ τοὺς λόγους τούτους, ἔδωκα
τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατενύγην. Καὶ ἰδοὺ ὡς ὁμοί- 16
ωσις υἱοῦ ἀνθρώπου ἥψατο τῶν χειλέων μου, καὶ ἤνοιξα τὸ στό-
μα μου, καὶ ἐλάλησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἑστῶτα ἐναντίον μου·
Κύριε, ἐν τῇ ὀπτασίᾳ σου ἐστράφη τὰ ἐντός μου ἐν ἐμοὶ, καὶ
οὐκ ἔσχον ἰσχύν. Καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σου, Κύριε, λα- 17
λῆσαι μετὰ τοῦ Κυρίου μου τούτου; καὶ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ στή-
σεται ἐν ἐμοὶ ἰσχὺς, καὶ πνοὴ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί. Καὶ προσ- 18
έθετο, καὶ ἥψατό μου ὡς ὅρασις ἀνθρώπου, καὶ ἐνίσχυσέ με, καὶ 19
εἶπέ μοι· μὴ φοβοῦ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι· ἀνδρίζου καὶ ἴ-
σχυε· καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ ἴσχυσα, καὶ εἶπα· λα-
λείτω ὁ Κύριός μου, ὅτι ἐνίσχυσάς με. Καὶ εἶπέ μοι· εἰ οἶδας, ἱ- 20
νατί ἦλθον πρὸς σέ; καὶ νῦν ἐπιστρέψω τοῦ πολεμῆσαι μετὰ ἄρ-
χοντος Περσῶν· καὶ ἐγὼ ἐξεπορευόμην, καὶ ὁ ἄρχων τῶν Ἑλλή-
νων ἤρχετο, ἀλλ' ἢ ἀναγγελῶ σοι τὸ ἐντεταγμένον ἐν γραφῇ ἀλη- 21
θείας, καὶ οὐκ ἔστιν εἷς ἀντεχόμενος μετ' ἐμοῦ ὑπὲρ τούτων· ἀλλ'
ἢ (ἡμῖν) Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὑμῶν.

ΚΕΦ. ΙΑ΄. XI.

1 ΚΑΙ ἐγὼ ἐν ἔτει πρώτῳ Κύρου ἔστην εἰς κράτος καὶ ἰσχύν.
2 Καὶ νῦν ἀλήθειαν ἀναγγελῶ σοι· ἰδοὺ ἔτι τρεῖς βασιλεῖς ἀνα-
στήσονται ἐν τῇ Περσίδι, καὶ ὁ τέταρτος πλουτήσει πλοῦτον
μέγαν παρὰ πάντας· καὶ μετὰ τὸ κρατῆσαι αὐτὸν τοῦ πλούτου
3 αὐτοῦ, ἐπαναστήσεται πάσαις βασιλείαις Ἑλλήνων, καὶ ἀναστή-
σεται βασιλεὺς δυνατὸς, καὶ κυριεύσει κυρείας πολλῆς, καὶ ποι-
4 ήσει κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ. Καὶ ὡς ἂν στῇ ἡ βασιλεία αὐτοῦ,
συντριβήσεται, καὶ διαιρεθήσεται εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ οὐκ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτοῦ, οὐδὲ κατὰ τὴν κυρείαν
αὐτοῦ, ἣν ἐκυρίευσεν, ὅτι ἐκτιλήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ, καὶ ἑτέ-
5 ροις ἐκτὸς τούτων δοθήσεται. Καὶ ἐνισχύσει ὁ βασιλεὺς τοῦ νότου,
καὶ ἐνισχύσει ἐπ' αὐτὸν εἷς τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ καὶ κυριεύσει
6 κυριείας πολλῆς ἐπ' ἐξουσίας αὐτοῦ· καὶ μετὰ τὰ ἔτη αὐτοῦ ἀπο-
συμμιγήσονται, κα ἡ θυγάτηρ βασιλέως τοῦ νότου εἰσελεύσεται
πρὸς βασιλέα τοῦ βοῤῥᾶ, τοῦ ποιῆσαι συνθήκας μετ' αὐτοῦ, καὶ
οὐ κρατήσει ἰσχύος βραχίονος, καὶ οὐ στήσεται τὸ σπέρμα αὐ-
τοῦ, καὶ παραδοθήσεται αὕτη, καὶ οἱ φέροντες αὐτὴν, καὶ ἡ νε-
7 ἄνις, καὶ ὁ κατισχύων αὐτήν· ἐν τοῖς καιροῖς, καὶ ἀναστήσεται
ἐκ τοῦ ἄνθους τῆς ῥίζης αὐτῆς, ἐπὶ τῆς ἑτοιμασίας αὐτοῦ, καὶ
ἥξει πρὸς τὴν δύναμιν, καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὑποστηρίγματα
τοῦ βασιλέως τοῦ βοῤῥᾶ, καὶ ποιήσει ἐν αὐτοῖς, καὶ κατισχύσει.
8 Καί γε τοὺς θεοὺς αὐτῶν καταστρέψει μετὰ τῶν χωνευτῶν αὐτῶν,
πᾶν σκεῦος ἐπιθυμητὸν αὐτῶν, ἀργυρίου καὶ χρυσίου, μετὰ αἰχμα-
λωσίας οἴσει εἰς Αἴγυπτον, καὶ αὐτὸς στήσεται ὑπὲρ βασιλέα τοῦ
9 βοῤῥᾶ, καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλέως τοῦ νότου,
10 καὶ ἀναστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ συνάξουσιν ὄχλον
δυνάμεων πολλῶν, καὶ εἰσελεύσεται ἐρχόμενος καὶ κατακλύζων·
καὶ παρελεύσεται, καὶ καθιεῖται, καὶ συμπροσπλακήσεται ἕως τῆς
11 ἰσχύος αὐτοῦ. Καὶ ἀγριανθήσεται βασιλεὺς τοῦ νότου, καὶ ἐξε-
λεύσεται, καὶ πολεμήσει μετὰ βασιλέως τοῦ βοῤῥᾶ, καὶ στήσει
12 ὄχλον πολὺν, καὶ παραδοθήσεται ὁ ὄχλος ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ
λήψεται τὸν ὄχλον, καὶ ὑπερυψωθήσεται ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ κα-

ταβαλεῖ μυριάδας, καὶ οὐ κατισχύσει. Καὶ ἐπιστρέψει ὁ βασι- 13
λεὺς τοῦ βοῤῥᾶ, καὶ ἄξει ὄχλον πολὺν ὑπὲρ τὸν πρότερον· καὶ
εἰς τὸ τέλος τῶν καιρῶν ἐνιαυτῶν ἐπελεύσεται εἰσόδια ἐν δυνά-
μει μεγάλῃ, καὶ ἐν ὑπάρξει πολλῇ. Καὶ ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις 14
πολλοὶ ἐπαναστήσονται ἐπὶ βασιλέα τοῦ νότου, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν
λοιμῶν τοῦ λαοῦ σου ἐπαρθήσονται, τοῦ στῆσαι ὅρασιν, καὶ ἀ-
σθενήσουσι. Καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τοῦ βοῤῥᾶ, καὶ ἐκχεεῖ 15
πρόσχωμα, καὶ συλλήψεται πόλεις ὀχυράς, καὶ οἱ βραχίονες τοῦ
βασιλέως τοῦ νότου οὐ στήσονται, καὶ ἀναστήσονται οἱ ἐκλέ-
κτοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ἰσχὺς τοῦ στῆναι. Καὶ ποιήσει ὁ εἰσ- 16
πορευόμενος πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν
ἑστὼς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ στήσεται ἐν γῇ τοῦ Σαβεὶ, καὶ
συντελεσθήσεται ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ τάξει τὸ πρόσωπον αὐ- 17
τοῦ εἰσελθεῖν ἐν ἰσχύϊ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ εὐθεῖα
πάντα μετ' αὐτοῦ ποιήσει· καὶ θυγατέρα τῶν γυναικῶν δώσει
α τῷ τοῦ διαφθεῖραι αὐτὴν, καὶ οὐ μὴ παραμείνῃ, καὶ οὐκ αὐτῷ
ἔσται. Καὶ ἐπιστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὰς νήσους, καὶ 18
συλλήψεται πολλάς, καὶ καταπαύσει ἄρχοντας ὀνειδισμοῦ αὐτῶν,
πλὴν ὁ ὀνειδισμὸς αὐτοῦ ἐπιστρέψει αὐτῷ, καὶ ἐπιστρέψει τὸ πρό- 19
σωπον αὐτοῦ εἰς τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς αὐτοῦ, καὶ ἀσθενήσει, καὶ
πεσεῖται, καὶ οὐχ εὑρεθήσεται. Καὶ ἀναστήσεται ἐκ τῆς ῥίζης 20
αὐτοῦ φυτὸν βασιλείας ἐπὶ τὴν ἑτοιμασίαν αὐτοῦ παραβιβάζων,
πράσσων δόξαν βασιλείας· καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συντρι-
βήσεται, καὶ οὐκ ἐν προσώποις, οὐδὲ ἐν πολέμῳ· στήσεται ἐπὶ 21
τὴν ἑτοιμασίαν αὐτοῦ, ἐξουδενώθη, καὶ οὐκ ἔδωκαν ἐπ' αὐτὸν δό-
ξαν βασιλείας· καὶ ἥξει ἐν εὐθηνίᾳ, καὶ κατισχύσει βασιλείας ἐν
ὀλισθήμασι, καὶ βραχίονες τοῦ κατακλύζοντος (καὶ) κατακλυσθή- 22
σονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ συντριβήσονται, καὶ ἡγούμενος
διαθήκης. Καὶ ἀπὸ τῶν συναναμίξεων πρὸς αὐτὸν ποιήσει δόλον, 23
καὶ ἀναβήσεται, καὶ ὑπερισχύσει αὐτοὺς ἐν ὀλίγῳ ἔθνει· καὶ ἐν 24
εὐθηνίᾳ, καὶ ἐν πίοσι χώραις ἥξει, καὶ ποιήσει ἃ οὐκ ἐποίη-
σαν οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ οἱ πατέρες τῶν πατέρων αὐτοῦ·
προνομὴν καὶ σκῦλα καὶ ὕπαρξιν αὐτοῖς διασκορπίσει, καὶ
ἐπ' Αἴγυπτον λογιεῖται διαλογισμοὺς αὐτοῦ, καὶ ἕως και-
ροῦ. Καὶ ἐξεγερθήσεται ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ 25
ἐπὶ βασιλέα τοῦ νότου ἐν δυνάμει μεγάλῃ, καὶ ὁ βασιλεὺς

τοῦ νότου συνάψει πόλεμον καὶ ἐν δυνάμει μεγάλῃ καὶ ἰσχυρᾷ
σφόδρα, καὶ οὐ στήσονται, ὅτι λογιοῦνται ἐπ' αὐτὸν λογισμούς,
26 καὶ φάγονται τὰ δέοντα αὐτοῦ, καὶ συντρίψουσιν αὐτὸν, καὶ δυ-
27 νάμεις κατακλύσει, καὶ πεσοῦνται τραυματίαι πολλοί. Καὶ ἀμ-
φότεροι οἱ βασιλεῖς, αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς πονηρίαν, καὶ ἐπὶ
τραπέζῃ μιᾷ ψευδῆ λαλήσουσι, καὶ οὐ κατευθυνεῖ, ὅτι ἔτι πέρας
28 εἰς καιρὸν, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ ἐν ὑπάρξει πολλῇ,
καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπὶ διαθήκην ἁγίαν, καὶ ποιήσει, καὶ ἐπι-
29 στρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. Εἰς τὸν καιρὸν ἐπιστρέψει, καὶ ἥξει
30 ἐν τῷ νότῳ, καὶ οὐκ ἔσται ὡς ἡ πρώτη καὶ ὡς ἡ ἐσχάτη. Καὶ εἰσ-
ελεύσονται (οἱ) ἐν αὐτῷ (καὶ) οἱ ἐκπορευόμενοι κίτιοι, καὶ τα-
πεινωθήσεται, καὶ ἐπιστρέψει, καὶ θυμωθήσεται ἐπὶ διαθήκην ἁ-
γίαν· καὶ ποιήσει, καὶ ἐπιστρέψει, καὶ συνήσει ἐπὶ τοὺς κατα-
31 λείποντας διαθήκην ἁγίαν. Καὶ βραχίονες καὶ σπέρματα ἐξ αὐτοῦ
ἀναστήσονται, καὶ βεβηλώσουσι τὸ ἁγίασμα τῆς δυναστείας, καὶ
μεταστήσουσι τὸν ἐνδελεχισμὸν, καὶ δώσουσι βδέλυγμα ἠφανισμέ-
32 νον, καὶ οἱ ἀνομοῦντες διαθήκην ἐπάξουσιν ἐν ὀλισθήμασι· καὶ λαὸς
33 γινώσκοντες Θεὸν αὐτοῦ κατισχύσουσι, καὶ ποιήσουσι, καὶ οἱ
συνετοὶ λαοῦ μου συνήσουσιν εἰς πολλὰ, καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν
ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν φλογὶ, καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν διαρπαγῇ ἡ-
34 μερῶν. Καὶ ἐν τῷ ἀσθενῆσαι αὐτοὺς, βοηθήσονται βοήθειαν μι-
35 κρὰν, καὶ προστεθήσονται πρὸς αὐτοὺς πολλοὶ ἐν ὀλισθήμασι. Καὶ
ἀπὸ τῶν συνιέντων ἀσθενήσουσι, τοῦ πυρῶσαι αὐτοὺς, καὶ τοῦ
ἐκλέξασθαι, καὶ τοῦ ἀποκαλυφθῆναι ἕως καιροῦ πέρας, ὅτι ἔτι εἰς
36 καιρὸν, καὶ ποιήσει κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ· καὶ ὑψωθήσεται καὶ
μεγαλυνθήσεται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ πάντα θεὸν, καὶ ἐπὶ τὸν Θεὸν τῶν
θεῶν, καὶ λαλήσει ὑπέρογκα, καὶ κατευθυνεῖ μέχρις οὗ συντελε-
37 σθῇ ἡ ὀργὴ, εἰς γὰρ συντέλειαν γίνεται· καὶ ἐπὶ πάντας θεοὺς τῶν
πατέρων αὐτοῦ οὐ συνήσει, καὶ ἐπ' ἐπιθυμίαν γυναικῶν, καὶ ἐπὶ
38 πάντα θεὸν οὐ συνήσει, ὅτι ἐπὶ πάντας μεγαλυνθήσεται. Καὶ θεὸν
Μαωζεὶμ ἐπὶ τόπου αὐτοῦ (οὐ) δοξάσει, καὶ θεὸν ὃν οὐκ ἔγνωσαν
οἱ πατέρες αὐτοῦ δοξάσει ἐν χρυσίῳ καὶ ἀργύρῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ,
39 καὶ ἐν ἐπιθυμήμασι, καὶ ποιήσει τοῖς ὀχυρώμασι τῶν καταφυγῶν
μετὰ θεοῦ ἀλλοτρίου, καὶ πληθυνεῖ δόξαν, καὶ ὑποτάξει αὐτοῖς
40 πολλοὺς, καὶ γῆν διελεῖ ἐν δώροις, καὶ ἐν τῷ καιρῷ πέρατι συγ-
κερατισθήσεται μετὰ τοῦ βασιλέως τοῦ νότου, καὶ συναχθήσεται

ἐπ' αὐτὸν βασιλεὺς τοῦ βοῤῥᾶ ἐν ἅρμασι καὶ ἐν ἱππεῦσι, καὶ ἐν
ναυσὶ πολλαῖς, καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν γῆν, καὶ συντρίψει καὶ
παρελεύσεται. Καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν γῆν τοῦ Σαβαείμ, καὶ 41
πολλοὶ ἀσθενήσουσι· καὶ οὗτοι διασωθήσονται ἐκ χειρὸς αὐτοῦ,
Ἐδώμ, καὶ Μωάβ, καὶ ἀρχὴ υἱῶν Ἀμμών. Καὶ ἐκτενεῖ τὴν χεῖ- 42
ρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ γῆ Αἰγύπτου οὐκ ἔσται εἰς σωτηρίαν.
Καὶ κυριεύσει ἐν τοῖς ἀποκρύφοις τοῦ χρυσίου καὶ τοῦ ἀργυρίου, 43
καὶ ἐν πᾶσιν ἐπιθυμητοῖς Αἰγύπτου, καὶ Λιβύων, καὶ Αἰθιόπων
ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν αὐτῶν. Καὶ ἀκοαὶ καὶ σπουδαὶ ταράξουσιν 44
αὐτὸν ἐξ ἀνατολῶν καὶ ἀπὸ βοῤῥᾶ· καὶ ἥξει ἐν θυμῷ πολλῷ, τοῦ
ἀφανίσαι, καὶ τοῦ ἀναθεματίσαι πολλούς. Καὶ πήξει τὴν σκηνὴν 45
αὐτοῦ Ἐφαδανῶ, ἀναμέσον τῶν θαλασσῶν, εἰς ὄρος Σαβεὶν ἅγιον,
καὶ ἥξει ἕως μέρους (ὄρους) αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος αὐτόν.

ΚΕΦ. ΙΒ'. XII.

ΚΑΙ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναστήσεται Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὁ 1
μέγας ὁ ἑστηκὼς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου· καὶ ἔσται καιρὸς
θλίψεως, θλίψις οἵα οὐ γέγονεν, ἀφ' οὗ γεγένηται ἔθνος ἐπὶ τῆς
γῆς, ἕως τοῦ καιροῦ ἐκείνου· καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σωθήσεται
ὁ λαός σου πᾶς ὁ εὑρεθεὶς ὁ γεγραμμένος ἐν τῇ βίβλῳ, καὶ 2
πολλοὶ τῶν καθευδόντων ἐν γῆς χώματι ἐγερθήσονται, οὗτοι εἰς
ζωὴν αἰώνιον, καὶ οὗτοι εἰς ὀνειδισμὸν καὶ εἰς αἰσχύνην αἰώνιον.
Καὶ οἱ συνιέντες ἐκλάμψουσιν ὡς ἡ λαμπρότης τοῦ στερεώμα- 3
τος, καὶ ἀπὸ τῶν δικαίων τῶν πολλῶν ὡς οἱ ἀστέρες εἰς τοὺς
αἰῶνας, καὶ ἔτι. Καὶ σὺ Δανιὴλ ἔμφραξον τοὺς λόγους, καὶ σφρά- 4
γισον τὸ βιβλίον ἕως καιροῦ συντελείας, ἕως διδαχθῶσι πολλοί,
καὶ πληθυνθῇ ἡ γνῶσις. Καὶ ἴδον ἐγὼ Δανιήλ, καὶ ἰδοὺ δύο ἕ- 5
τεροι εἱστήκεισαν, καὶ εἷς ἐντεῦθεν τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ, καὶ
εἷς ἐντεῦθεν τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ. Καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ τῷ 6
ἐνδεδυμένῳ τὰ Βαδδίμ, ὃς ἦν ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ, ἕως
πότε τὸ πέρας ὧν εἴρηκας τῶν θαυμασίων; Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀν- 7
δρὸς τοῦ ἐνδεδυμένου τὰ Βαδδίν, ὃς ἦν ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ πο-
ταμοῦ, καὶ ὕψωσε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ εἰς
τὸν οὐρανόν, καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι εἰς
καιρὸν καὶ καιροὺς καὶ εἰς ἥμισυ καιροῦ ἐν τῷ συντελέσαι δια-

8 σκορπισμὸν λαοῦ ἡγιασμένου, καὶ γνώσονται πάντα ταῦτα. Κἀγὼ
9 ἤκουσα, καὶ οὐ συνῆκα, καὶ εἶπα· Κύριε τί ἔσχατα τούτων; Καὶ
εἶπε· δεῦρο Δανιὴλ, ὅτι ἐμπεφραγμένοι καὶ ἐσφραγισμένοι οἱ λό-
10 γοι, ἕως καιροῦ πέρας ἐκλεγῶσι, καὶ ἐκλευκανθῶσι, καὶ πυρωθῶ-
σι, καὶ ἁγιασθῶσι πολλοί· καὶ ἀνομήσουσιν ἄνομοι, καὶ οὐ συνή-
11 σουσι πάντες ἄνομοι, καὶ οἱ νοήμονες συνήσουσι. Καὶ ἀπὸ και-
ροῦ παραλλάξεως τοῦ ἐνδελεχισμοῦ, ἀφ' οὗ ἀνασταθῇ ἡ θυσία δια-
παντὸς, καὶ ἑτοιμασθῇ δοθῆναι τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως ἡμέραι
12 χίλιαι διακόσιαι ἐνενήκοντα. Μακάριος ὁ ὑπομείνας καὶ φθάσας
13 εἰς ἡμέρας χιλίας τριακοσίας τριακονταπέντε. Καὶ σὺ δεῦρο, καὶ
ἀναπαύου· ἔτι γὰρ ἡμέραι εἰσὶ καὶ ὧραι εἰς ἀναπλήρωσιν συν-
τελείας, καὶ ἀναπαύσῃ καὶ ἀναστήσῃ εἰς τὸν κλῆρόν σου, εἰς
1 συντέλειαν ἡμερῶν. Ὅρασις ιά. Ὅρασις ιβ'. Καὶ ὁ βασιλεὺς
Ἀστυάγης προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ· καὶ παρέλαβε
2 Κῦρος ὁ Πέρσης τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ἦν Δανιὴλ συμβιω-
τὴς τοῦ βασιλέως, καὶ ἔνδοξος ὑπὲρ πάντας τοὺς φίλους αὐτοῦ.
3 Καὶ ἦν εἴδωλον τοῖς Βαβυλωνίοις ᾧ ὄνομα Βὴλ, καὶ ἐδαπανῶντο
εἰς αὐτὸν ἑκάστης ἡμέρας σεμιδάλεως ἀρτάβαι δεκαδύο, καὶ πρό-
4 βατα τεσσαράκοντα καὶ οἴνου μετρηταὶ ἕξ. Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐσέ-
βετο αὐτὸν, καὶ ἐπορεύετο καθ' ἑκάστην ἡμέραν προσκυνεῖν αὐτῷ·
Δανιὴλ δὲ προσεκύνει τῷ Θεῷ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς·
5 διατί οὐ προσκυνεῖς τῷ Βήλ; Ὁ δὲ εἶπεν· ὅτι οὐ σέβομαι εἴδω-
λα χειροποίητα, ἀλλὰ τὸν ζῶντα Θεὸν, τὸν κτίσαντα τὸν οὐρα-
6 νὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ ἔχοντα πάσης σαρκὸς κυρείαν. Καὶ εἶπεν
αὐτῷ ὁ βασιλεύς· οὐ δοκεῖ σοι Βὴλ εἶναι ζῶν θεός; ἢ οὐχ ὁρᾷς
7 ὅσα ἐσθίει καὶ πίνει καθ' ἑκάστην ἡμέραν; Καὶ εἶπε Δανιὴλ γε-
λάσας· μὴ πλανῶ βασιλεῦ, οὗτος γὰρ ἔσωθεν μὲν ἐστὶ πηλὸς, ἔξω-
8 θεν δὲ χαλκὸς, καὶ οὐ βέβρωκεν, οὐδὲ πέπωκε πώποτε. Καὶ θυ-
μωθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ· καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
9 ἐὰν μὴ εἴπητέ μοι, τίς ὁ κατεσθίων τὴν δαπάνην ταύτην, ἀπο-
θανεῖσθε· ἐὰν δὲ ἀποδείξητε, ὅτι ὁ Βὴλ κατεσθίει αὐτὰ, ἀποθα-
νεῖται Δανιὴλ, ὅτι ἐβλασφήμησεν εἰς τὸν Βήλ· καὶ εἶπε Δανιὴλ
10 τῷ βασιλεῖ· γινέσθω κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἦσαν οἱ ἱερεῖς τοῦ
Βὴλ ἑβδομήκοντα χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων· καὶ ἦλθεν ὁ βα-
11 σιλεὺς μετὰ Δανιὴλ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βήλ. Καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς
τοῦ Βήλ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀποτρέχομεν ἔξω, σὺ δὲ, βασιλεῦ, παράθες

τὰ βρώματα, καὶ τὸν οἶνον κεράσας θὲς, καὶ ἀπόκλεισον τὴν θύ-
ραν, καὶ σφράγισον τῷ δακτυλίῳ σου, καὶ ἐλθὼν πρωῒ, ἐὰν μὴ 12
εὕρῃς πάντα βεβρωμένα ὑπὸ τοῦ Βὴλ, ἀποθανούμεθα, ἢ Δανιὴλ
ὁ ψευσάμενος καθ' ἡμῶν. Αὐτοὶ δὲ κατεφρόνουν, ὅτι πεποιήκει- 13
σαν ὑπὸ τὴν τράπεζαν κεκρυμμένην εἴσοδον, καὶ δι' αὐτῆς εἰσε-
πορεύοντο διόλου, καὶ ἀνήλουν αὐτά. Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθον 14
ἐκεῖνοι, καὶ ὁ βασιλεὺς παρέθηκε τὰ βρώματα τῷ Βήλ· καὶ ἐπέ-
ταξε Δανιὴλ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ, καὶ ἤνεγκαν τέφραν· καὶ κα-
τέσεισαν ὅλον τὸν ναὸν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως μόνου· καὶ ἐξελθόν-
τες ἔκλεισαν τὴν θύραν, καὶ ἐσφράγισαν ἐν τῷ δακτυλίῳ τοῦ βα-
σιλέως, καὶ ἀπῆλθον. Οἱ δὲ ἱερεῖς ἦλθον τὴν νύκτα κατὰ τὸ ἔθος 15
αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ κατ-
έφαγον πάντα καὶ ἐξέπιον. Καὶ ὤρθρισεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρωῒ, 16
καὶ Δανιὴλ μετ' αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς· σῶοι αἱ σφραγίδες 17
Δανιήλ; ὁ δὲ εἶπε· σῶοι, βασιλεῦ. Καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνοῖ- 18
ξαι τὰς θύρας, ἐπιβλέψας ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν τράπεζαν, ἐβόησε
φωνῇ μεγάλῃ, μέγας εἶ Βὴλ, καὶ οὐκ ἔστι παρὰ σοὶ δόλος οὐδὲ
εἷς. Καὶ γελάσας Δανιὴλ ἐκράτησε τὸν βασιλέα, τοῦ μὴ εἰσελ- 19
θεῖν αὐτὸν ἔσω, καὶ εἶπεν· ἴδε δὴ τὸ ἔδαφος, καὶ γνῶθι, τίνος τὰ
ἴχνη ταῦτα. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς· ὁρῶ τὰ ἴχνη ἀνδρῶν, καὶ 20
γυναικῶν, καὶ παιδίων· καὶ ὀργισθεὶς ὁ βασιλεὺς τότε συνελά- 21
βετο τοὺς ἱερεῖς, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ
ἔδειξαν αὐτῷ τὰς κρυπτὰς θύρας, δι' ὧν εἰσεπορεύοντο, καὶ ἐδα-
πάνων τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης. Καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς, 22
καὶ ἔδωκε τὸν Βὴλ ἔκδοτον τῷ Δανιὴλ, καὶ κατέστρεψεν αὐτὸν
καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ. Καὶ ἦν δράκων μέγας ἐν τῷ τόπῳ, καὶ ἐσέ- 23
βοντο αὐτὸν οἱ Βαβυλώνιοι. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δανιήλ· 24
μὴ καὶ τοῦτον ἐρεῖς, ὅτι χαλκοῦς ἐστιν; ἰδοὺ ζῇ, καὶ ἐσθίει, καὶ
πίνει· οὐ δύνασαι εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἔστιν οὗτος θεὸς ζῶν, καὶ
προσκύνησον αὐτῷ. Καὶ εἶπε Δανιήλ· Κυρίῳ τῷ Θεῷ μου προσ- 25
κυνήσω, ὅτι οὗτός ἐστι Θεὸς ζῶν. Σὺ δὲ, βασιλεῦ, δός μοι ἐξου- 26
σίαν, καὶ ἀποκτενῶ τὸν δράκοντα ἄνευ μαχαίρας καὶ ῥάβδου, καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεύς· δίδωμί σοι. Καὶ ἔλαβε Δανιὴλ πίσσαν, καὶ στῆρ, 27
καὶ τρίχας, καὶ ἥψησεν ἐπιτοαυτό· καὶ ἐποίησε μάζας, καὶ ἔδω-
κεν εἰς τὸ στόμα τοῦ δράκοντος, καὶ φαγὼν διεῤῥάγη ὁ δράκων,
καὶ εἶπεν· ἰδοὺ τὰ σεβάσματα ὑμῶν. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσαν 28

οἱ Βαβυλώνιοι, ἠγανάκτησαν λίαν καὶ συνεστράφησαν ἐπὶ τὸν
βασιλέα, καὶ εἶπον· Ἰουδαῖος γέγονεν ὁ βασιλεὺς, τὸν Βὴλ κατ-
έσπασε, καὶ τὸν δράκοντα ἀπέκτεινε, καὶ τοὺς ἱερεῖς κατέσφαξε,
29 καὶ εἶπαν ἐλθόντες πρὸς τὸν βασιλέα· παράδος ἡμῖν τὸν Δανιὴλ,
30 εἰ δὲ μὴ, ἀποκτενοῦμέν σε, καὶ τὸν οἶκόν σου, καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς,
ὅτι ἐπείγουσιν αὐτὸν σφόδρα, καὶ ἀναγκασθεὶς παρέδωκεν αὐτοῖς
31 τὸν Δανιήλ. Οἱ δὲ ἐνέβαλον αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων,
32 καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας ἕξ. Ἦσαν δὲ ἐν τῷ λάκκῳ ἑπτὰ λέοντες,
καὶ ἐδίδοτο αὐτοῖς τὴν ἡμέραν δύο σώματα καὶ δύο πρόβατα·
33 τότε δὲ οὐκ ἐδόθη αὐτοῖς, ἵνα καταφάγωσι τὸν Δανιήλ· καὶ ἦν
Ἀμβακοὺμ ὁ προφήτης ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ οὗτος ἥψησεν ἕψεμα,
καὶ ἐνέθρυψεν ἄρτους εἰς σκάφην, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὸ πεδίον
34 ἀπενέγκαι τοῖς θερισταῖς. Καὶ εἶπεν ἄγγελος Κυρίου πρὸς Ἀμ-
βακούμ· ἀπένεγκε τὸ ἄριστον ὃ ἔχεις εἰς Βαβυλῶνα τῷ Δανιὴλ
35 εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων. Καὶ εἶπεν Ἀμβακούμ· Κύριε, Βα-
36 βυλῶνα οὐχ ἑώρακα, καὶ τὸν λάκκον οὐ γινώσκω ποῦ ἐστι. Καὶ
ἐπελάβετο ὁ ἄγγελος Κυρίου τῆς κορυφῆς αὐτοῦ, καὶ βαστάσας
τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἔθηκεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα ἐπά-
37 νω τοῦ λάκκου, ἐν τῷ ῥοίζῳ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ. Καὶ ἐβόησεν
Ἀμβακοὺμ, λέγων· Δανιὴλ Δανιὴλ, λάβε τὸ ἄριστον ὃ ἀπέστει-
38 λέ σοι ὁ Θεός. Καὶ εἶπε Δανιήλ· ἐμνήσθης γάρ μου ὁ Θεὸς, καὶ
39 οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἀγαπῶντάς σε. Καὶ ἀναστὰς Δανιὴλ ἔφα-
γεν· ὁ δὲ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἀπεκατέστησε τὸν Ἀμβακοὺμ πα-
40 ραχρῆμα εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἦλθε τῇ ἡμέρᾳ
τῇ ἑβδόμῃ πενθῆσαι τὸν Δανιὴλ, καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν λάκκον, καὶ
41 ἐνέβλεψε· καὶ ἰδοὺ, Δανιὴλ καθήμενος. Καὶ ἀναβοήσας φωνῇ με-
γάλῃ, εἶπε· μέγας εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τοῦ Δανιὴλ, καὶ οὐκ ἔστι
42 πλὴν σοῦ ἄλλος. Καὶ ἀνέσπασεν αὐτὸν, τοὺς δὲ αἰτίους τῆς ἀπω-
λείας αὐτοῦ ἐνέβαλεν εἰς τὸν λάκκον, καὶ κατεβρώθησαν παρα-
χρῆμα ἐνώπιον αὐτοῦ.

ΤΕΛΟΣ ΔΑΝΙΗΛ ΠΡΟΦΗΤΟΥ.

ΩΣΗΕ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄. 1.

ΛΟΓΟΣ Κυρίου, ὃς ἐγενήθη πρὸς Ὠσηὲ τὸν τοῦ Βεηρεὶ, ἐν 1
ἡμέραις Ὀζίου, καὶ Ἰωάθαμ, καὶ Ἄχαζ, καὶ Ἐζεκίου βασιλέων
Ἰούδα, καὶ ἐν ἡμέραις Ἱεροβοὰμ τοῦ υἱοῦ Ἰωὰς βασιλέως Ἰσ-
ραήλ. Ἀρχὴ λόγου Κυρίου πρὸς Ὠσηέ· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς 2
Ὠσηέ· βάδιζε, λάβε σεαυτῷ γυναῖκα πορνείας, καὶ τέκνα πορ-
νείας, διότι ἐκπορνεύουσα ἐκπορνεύσει ἡ γῆ ἀπὸ ὄπισθεν τοῦ Κυ-
ρίου. Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἔλαβε τὴν Γόμερ θυγατέρα Δεβηλαείμ· 3
καὶ συνέλαβε, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐ- 4
τόν· κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰεζραέλ· διότι ἔτι μικρὸν, καὶ ἐκ-
δικήσω τὸ αἷμα τοῦ Ἰεζραὲλ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ καταπαύσω
βασιλείαν οἴκου Ἰσραήλ· καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, συντρίψω 5
τὸ τόξον τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Ἰεζραέλ. Καὶ συνέλαβεν 6
ἔτι, καὶ ἔτεκε θυγατέρα. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· κάλεσον τὸ ὄνομα αὐ-
τῆς, οὐκ ἠλεημένη· διότι οὐ μὴ προσθήσω ἔτι ἐλεῆσαι τὸν οἶκον
τοῦ Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἢ ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτοῖς. Τοὺς 7
δὲ υἱοὺς Ἰούδα ἐλεήσω, καὶ σώσω αὐτοὺς ἐν Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν·
καὶ οὐ σώσω αὐτοὺς ἐν τόξῳ, οὔτε ἐν ῥομφαίᾳ, οὔτε ἐν πολέμῳ,
οὔτε ἐν ἅρμασιν, οὔτε ἐν ἵπποις, οὔτε ἐν ἱππεῦσι. Καὶ ἀπεγαλά- 8
κτισε τὴν οὐκ ἠλεημένην· καὶ συνέλαβεν ἔτι, καὶ ἔτεκεν υἱόν. Καὶ 9
εἶπε, κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, οὐ λαός μου· διότι ὑμεῖς οὐ λαός
μου, καὶ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ὑμῶν. Καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ 10
ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, ἣ οὐκ ἐκμετρηθήσεται, οὐδὲ ἐξαριθ-
μηθήσεται· καὶ ἔσται, ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐῤῥέθη αὐτοῖς, οὐ λαός μου
ὑμεῖς, (ἐκεῖ) κληθήσονται αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ ζῶντος· καὶ συναχθή- 11
σονται οἱ υἱοὶ Ἰούδα, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπιτοαυτὸ, καὶ θήσον-
ται αὐτοῖς ἀρχὴν μίαν, καὶ ἀναβήσονται ἐκ τῆς γῆς, ὅτι μεγάλη
ἡ ἡμέρα τοῦ Ἰεζραέλ.

1 ΕΙπατε τῷ ἀδελφῷ ὑμῶν, λαός μου, καὶ τῇ ἀδελφῇ ὑμῶν,
2 ἠλεημένη· κρίθητε πρὸς τὴν μητέρα ὑμῶν, κρίθητε, ὅτι αὕτη οὐ
γυνή μου, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀνὴρ αὐτῆς. Καὶ ἐξαρῶ τὴν πορνείαν αὐ-
τῆς ἐκ προσώπου μου, καὶ τὴν μοιχείαν αὐτῆς ἐκ μέσου μαστῶν
3 αὐτῆς, ὅπως ἂν ἐκδύσω αὐτὴν γυμνὴν, καὶ ἀποκαταστήσω αὐτὴν,
καθὼς ἡμέρα γενέσεως αὐτῆς· καὶ θήσω αὐτὴν ὡς ἔρημον, καὶ
4 τάξω αὐτὴν ὡς γῆν ἄνυδρον, καὶ ἀποκτενῶ αὐτὴν ἐν δίψει. Καὶ
5 τὰ τέκνα αὐτῆς οὐ μὴ ἐλεήσω, ὅτι τέκνα πορνείας ἐστίν. Ὅτι
ἐξεπόρνευσεν ἡ μήτηρ αὐτῶν, κατῄσχυνεν ἡ τεκοῦσα αὐτά· εἶπε
γὰρ, πορεύσομαι ὀπίσω τῶν ἐραστῶν μου, τῶν διδόντων μοι
τοὺς ἄρτους μου, καὶ τὸ ὕδωρ μου, καὶ τὰ ἱμάτιά μου, καὶ
τὰ ὀθόνιά μου, καὶ τὸ ἔλαιόν μου, καὶ πάντα ὅσα μοι κα-
6 θήκει. Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ φράσσω τὴν ὁδὸν αὐτῆς ἐν σκό-
λοψι, καὶ ἀνοικοδομήσω τὰς ὁδοὺς αὐτῆς, καὶ τὴν τρίβον αὐτῆς
7 οὐ μὴ εὕρῃ· καὶ καταδιώξεται τοὺς ἐραστὰς αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ κα-
ταλάβῃ αὐτοὺς, καὶ ζητήσει αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ εὕρῃ αὐτούς. Καὶ
ἐρεῖ· πορεύσομαι,καὶ ἐπιστρέψω πρὸς τὸν ἄνδρα μου τὸν πρότερον,
8 ὅτι καλῶς μοι ἦν τότε, ἢ νῦν· καὶ αὕτη οὐκ ἔγνω, ὅτι ἐγὼ δέ-
δωκα αὐτῇ τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἀργύριον
9 ἐπλήθυνα αὐτῇ· αὕτη δὲ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ ἐποίησε τῇ Βάαλ. Διὰ
τοῦτο ἐπιστρέψω, καὶ κομιοῦμαι τὸν σῖτόν μου καθ' ὥραν αὐτοῦ,
καὶ τὸν οἶνόν μου ἐν καιρῷ αὐτοῦ· καὶ ἀφελοῦμαι τὰ ἱμάτιά μου
10 καὶ τὰ ὀθόνιά μου, τοῦ μὴ καλύπτειν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς· καὶ
νῦν ἀποκαλύψω τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῆς ἐναντίον τῶν ἐραστῶν αὐ-
11 τῆς, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ ἐξέληται αὐτὴν ἐκ χειρός μου. Καὶ ἀπο-
στρέψω πάσας τὰς εὐφροσύνας αὐτῆς, τὰς ἑορτὰς αὐτῆς, καὶ τὰς
νουμηνίας αὐτῆς, καὶ τὰ σάββατα αὐτῆς, καὶ πάσας τὰς πανη-
12 γύρεις αὐτῆς. Καὶ ἀφανιῶ ἄμπελον αὐτῆς, καὶ τὰς συκὰς αὐτῆς,
ὅσα εἶπε· μισθώματά μου ταῦτά ἐστιν, ἃ ἔδωκάν μοι οἱ ἐρασταί
μου· καὶ θήσομαι αὐτὰ εἰς μαρτύριον, καὶ καταφάγεται αὐτὰ τὰ
θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ ἑρπετὰ
13 τῆς γῆς. Καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτὴν τὰς ἡμέρας τῶν Βααλεὶμ, ἐν
αἷς ἐπέθυεν αὐτοῖς, καὶ περιετίθετο τὰ ἐνώτια αὐτῆς καὶ τὰ κα-
θόρμια αὐτῆς, καὶ ἐπορεύετο ὀπίσω τῶν ἐραστῶν αὐτῆς, ἐμοῦ δὲ

ἐπελάθετο, λέγει Κύριος. Διὰ τοῦτο ἐγὼ πλανῶ αὐτὴν, καὶ τάξω 14
αὐτὴν ὡς ἔρημον, καὶ λαλήσω ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῆς. Καὶ δώσω 15
αὐτῇ τὰ κτήματα αὐτῆς ἐκεῖθεν, καὶ τὴν κοιλάδα Ἀχὼρ, δια-
νοῖξαι σύνεσιν αὐτῆς· καὶ ταπεινωθήσεται ἐκεῖ κατὰ τὰς ἡμέρας
νηπιότητος αὐτῆς καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἀναβάσεως αὐτῆς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου. Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καλέσει με Ὁ ἀνήρ 16
μου, λέγει Κύριος, καὶ οὐ καλέσει με οὐκέτι Βααλείμ· καὶ ἐξαρῶ 17
τὰ ὀνόματα τῶν Βααλεὶμ ἐκ στόματος αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ μνησθῶ-
σιν ἔτι τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ 18
ἡμέρᾳ διαθήκην μετὰ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ, καὶ μετὰ τῶν πε-
τεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ μετὰ τῶν ἑρπετῶν τῆς γῆς, καὶ τόξον,
καὶ ῥομφαίαν, καὶ πόλεμον συντρίψω ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατοι-
κιῶ αὐτοὺς ἐπ' ἐλπίδι. Καὶ μνηστεύσομαί σε ἐμαυτῷ εἰς τὸν αἰ- 19
ῶνα· καὶ μνηστεύσομαί σε ἐμαυτῷ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν κρίματι,
καὶ ἐν ἐλέει καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς· καὶ μνηστεύσομαί σε ἐμαυτῷ ἐν 20
πίστει, καὶ ἐπιγνώσῃ τὸν Κύριον. Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, 21
λέγει Κύριος, ἐπακούσομαι τῷ οὐρανῷ, καὶ ὁ οὐρανὸς ἐπακούσε-
ται τῇ γῇ· καὶ ἡ γῆ ἐπακούσεται τὸν σῖτον, καὶ τὸν οἶνον, καὶ τὸ 22
ἔλαιον· καὶ αὐτὰ ἐπακούσεται τῷ Ἰεζραέλ. Καὶ σπερῶ αὐτὴν ἐμαυ- 23
τῷ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐλεήσω τὴν οὐκ ἠλεημένην· καὶ ἐρῶ τῷ οὐ λαῷ
μου, λαός μου εἶ σὺ, καὶ αὐτὸς ἐρεῖ, Κύριος ὁ Θεός μου εἶ σύ.

ΚΕΦ. Γ'. 111.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρός μέ· ἔτι πορεύθητι, καὶ ἀγάπησον 1
γυναῖκα ἀγαπῶσαν πονηρὰ καὶ μοιχαλίν· καθὼς ἀγαπᾷ ὁ Θεὸς
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ αὐτοὶ ἀποβλέπουσιν ἐπὶ θεοὺς ἀλλοτρί-
ους, καὶ φιλοῦσι πέμματα μετὰ σταφίδων. Καὶ ἐμισθωσάμην αὐ- 2
τὴν ἐμαυτῷ πεντεκαίδεκα ἀργυρίου, καὶ Γομὸρ κριθῶν, καὶ νέ-
βελ οἴνου. Καὶ εἶπα πρὸς αὐτήν· ἡμέρας πολλὰς καθήσῃ ἐπ' ἐμοὶ,
καὶ οὐ μὴ πορνεύσῃς, οὐδὲ μὴ γένῃ ἀνδρὶ ἑτέρῳ, κἀγὼ ἐπὶ σοί.
Διότι ἡμέρας πολλὰς καθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οὐκ ὄντος βα- 4
σιλέως, οὐδὲ ὄντος ἄρχοντος, οὐδὲ οὔσης θυσίας, οὐδὲ ὄντος θυ-
σιαστηρίου, οὔτε ἱερατείας, οὔτε δήλων· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιστρέ- 5
ψουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπιζητήσουσι τὸν Θεὸν Κύριον αὐτῶν,
καὶ Δαυὶδ τὸν βασιλέα αὐτῶν, καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ
καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν.

ΚΕΦ. Δ΄ IV.

1 ΑΚΟΥΣΑΤΕ λόγον Κυρίου υἱοὶ Ἰσραὴλ, διότι κρίσις τῷ Κυ-
ρίῳ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν· διότι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια,
2 οὐδὲ ἔλεος, οὐδὲ ἐπίγνωσις Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς· ἀρὰ, καὶ ψεῦδος,
καὶ φόνος, καὶ κλοπὴ, καὶ μοιχεία κέχυται ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ αἵ-
3 ματα ἐφ᾿ αἵμασι μίσγουσι. Διὰ τοῦτο πενθήσει ἡ γῆ, καὶ σμι-
κρυνθήσεται σὺν πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτὴν, σὺν τοῖς θηρίοις τοῦ
ἀγροῦ, καὶ σὺν τοῖς ἑρπετοῖς τῆς γῆς, καὶ σὺν τοῖς πετεινοῖς τοῦ
4 οὐρανοῦ, καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης ἐκλείψουσιν· ὅπως μηθεὶς
5 μήτε δικάζηται, μήτε ἐλέγχῃ μηδείς. Ὁ δὲ λαός μου ὡς ἀντι-
λεγόμενος ἱερεὺς, καὶ ἀσθενήσει ἡμέρας· καὶ ἀσθενήσει καὶ προ-
6 φήτης μετὰ σοῦ. Νυκτὶ ὡμοίωσα τὴν μητέρα σου· (νυκτὶ) ὡμοι-
ώθη ὁ λαός μου ὡς οὐκ ἔχων γνῶσιν· ὅτι σὺ ἐπίγνωσιν ἀπώσω,
καὶ ἐγὼ ἀπώσομαί σε, τοῦ μὴ ἱερατεύειν μοι· καὶ ἐπελάθου νό-
7 μου Θεοῦ σου, κἀγὼ ἐπιλήσομαι τέκνων σου. Κατὰ τὸ πλῆθος
αὐτῶν, οὕτως ἥμαρτόν μοι· τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς ἀτιμίαν θήσω.
8 Ἁμαρτίας λαοῦ μου φάγονται, καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν λή-
9 ψονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἔσται καθὼς ὁ λαὸς, οὕτως καὶ
ὁ ἱερεύς· καὶ ἐκδικήσω ἐπ᾿ αὐτὸν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰ δια-
10 βούλια αὐτοῦ ἀνταποδώσω αὐτῷ. Καὶ φάγονται, καὶ οὐ μὴ ἐμ-
πλησθῶσιν· ἐπόρνευσαν, καὶ οὐ μὴ κατευθύνωσι, διότι τὸν Κύριον
11 ἐγκατέλειπον τοῦ φυλάξαι. Πορνείαν καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα ἐδέ-
12 ξατο καρδία λαοῦ μου. Ἐν συμβουλαῖς ἐπηρώτων, καὶ ἐν ῥάβδοις
αὐτοῦ ἀπήγγελον αὐτῷ· ὅτι πνεύματι πορνείας ἐπλανήθησαν, καὶ
13 ἐξεπόρνευσαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ αὐτῶν· ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων
ἐθυσίαζον, καὶ ἐπὶ τοὺς βουνοὺς ἔθυον ὑποκάτω δρυὸς, καὶ λεύκης,
καὶ δένδρου συσκιάζοντος, ὅτι καλὸν σκέπη. Διὰ τοῦτο ἐκπορνεύ-
14 σουσιν αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ αἱ νύμφαι ὑμῶν μοιχεύσουσι· καὶ
οὐ μὴ ἐπισκέψωμαι ἐπὶ τὰς θυρατέρας ὑμῶν, ὅταν πορνεύσωσι,
καὶ ἐπὶ τὰς νύμφας ὑμῶν, ὅταν μοιχεύσωσι· διότι καὶ αὐτοὶ με-
τὰ τῶν πορνῶν συνεφύροντο, καὶ μετὰ τῶν τετελεσμένων ἔθυον·
15 καὶ ὁ λαὸς οὐ συνιὼν συνεπλέκετο μετὰ πόρνης. Σὺ δὲ Ἰσραὴλ
μὴ ἀγνόει, καὶ Ἰούδα· μὴ εἰσπορεύεσθε εἰς Γάλγαλα, καὶ μὴ
ἀναβαίνετε εἰς τὸν οἶκον Ὢν, καὶ μὴ ὀμνύετε ζῶντα Κύριον.

Ὅτι ὡς δάμαλις παροιστρῶσα παροίστρησεν Ἰσραήλ· νῦν νεμή- 16
σει αὐτοὺς Κύριος, ὡς ἀμνὸν ἐν εὐρυχώρῳ. Μέτοχος εἰδώλων 17
Ἐφραὶμ ἔθηκεν ἑαυτῷ σκάνδαλα, ᾑρέτισε Χαναναίους· πορνεύον- 18
τες ἐξεπόρνευσαν, ἠγάπησαν ἀτιμίαν ἐκ φρυάγματος αὐτῆς. Συ- 19
στροφὴ πνεύματος σὺ εἶ ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῆς, καὶ καταισχυν-
θήσονται ἐκ τῶν θυσιαστηρίων αὐτῶν.

ΚΕΦ. Ε'. V.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ ταῦτα οἱ ἱερεῖς, καὶ προσέχετε οἶκος Ἰσραήλ, 1
καὶ οἶκος τοῦ βασιλέως ἐνωτίζεσθε, διότι πρὸς ὑμᾶς ἐστι τὸ κρῖ-
μα· ὅτι παγὶς ἐγενήθητε τῇ σκοπιᾷ, καὶ ὡς δίκτυον ἐκτεταμέ-
νον ἐπὶ τὸ Ἰταβύριον, ὃ οἱ ἀγρεύοντες τὴν θήραν κατέπηξαν. 2
Ἐγὼ δὲ παιδευτὴς ὑμῶν· ἐγὼ ἔγνων τὸν Ἐφραὶμ, καὶ Ἰσραὴλ 3
οὐκ ἄπεστιν ἀπ' ἐμοῦ· διότι νῦν ἐξεπόρνευσεν Ἐφραὶμ, ἐμιάνθη
Ἰσραήλ. Οὐκ ἔδωκαν τὰ διαβούλια αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς 4
τὸν Θεὸν αὐτῶν, ὅτι πνεῦμα πορνείας ἐν αὐτοῖς ἐστι, τὸν δὲ Κύ-
ριον οὐκ ἐπέγνωσαν. Καὶ ταπεινωθήσεται ἡ ὕβρις τοῦ Ἰσραὴλ 5
εἰς πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἐφραὶμ ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς
ἀδικίαις αὐτῶν· καὶ ἀσθενήσει καίγε Ἰούδας μετ' αὐτῶν. Με- 6
τὰ προβάτων καὶ μόσχων πορεύσονται τοῦ ἐκζητῆσαι τὸν Κύ-
ριον, καὶ οὐ μὴ εὕρωσιν αὐτὸν, ὅτι ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῶν· ὅτι τὸν 7
Κύριον ἐγκατέλιπον, καὶ ὅτι τέκνα ἀλλότρια ἐγεννήθησαν αὐτοῖς·
νῦν καταφάγεται αὐτοὺς ἡ ἐρυσίβη, καὶ τοὺς κλήρους αὐτῶν. Σαλ- 8
πίσατε σάλπιγγι ἐπὶ τοὺς βουνοὺς, ἠχήσατε ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν, κη-
ρύξατε ἐν τῷ οἴκῳ Ὢν, ἐξέστη Βενιαμεὶν, Ἐφραὶμ εἰς ἀφανι- 9
σμὸν ἐγένετο ἐν ἡμέραις ἐλέγχου. Ἐν ταῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσραὴλ
ἔδειξα πιστὰ, ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες Ἰούδα ὡς μετατιθέντες ὅρια· 10
ἐπ' αὐτοὺς ἐκχεῶ τὸ ὕδωρ ὡς ὅρμημά μου. Κατεδυνάστευσεν 11
Ἐφραὶμ τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, κατεπάτησε κρῖμα, ὅτι ἤρξατο πο-
ρεύεσθαι ὀπίσω τῶν ματαίων. Καὶ ἐγὼ ὡς ἀράχνη τῷ Ἐφραὶμ, 12
καὶ ὡς κέντρον τῷ οἴκῳ Ἰούδα. Καὶ εἶδεν Ἐφραὶμ τὴν νόσον αὐ- 13
τοῦ, καὶ Ἰούδας τὴν ὀδύνην αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύθη Ἐφραὶμ πρὸς
Ἀσσυρίους, καὶ ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς βασιλέα Ἰαρείμ· καὶ αὐ-
τὸς οὐκ ἠδυνάσθη ἰάσασθαι ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ διαπαύσῃ ἐξ ὑμῶν
ὀδύνη. Διότι ἐγώ εἰμι ὡς πανθὴρ τῷ Ἐφραὶμ, καὶ ὡς λέων τῷ 14

οἴκῳ Ἰούδα· καὶ ἐγὼ ἁρπῶμαι, καὶ πορεύσομαι, καὶ λήψομαι, καὶ
15 οὐκ ἔσται ὁ ἐξαιρούμενος· πορεύσομαι καὶ ἐπιστρέψω εἰς τὸν τό-
πον μου, ἕως οὗ ἀφανισθῶσι, καὶ ἐπιζητήσουσι τὸ πρόσωπόν μου.

ΚΕΦ. ϛ'. VI.

1 ΕΝ θλίψει αὐτῶν ὀρθριοῦσι πρός με, λέγοντες· πορευθῶμεν,
καὶ ἐπιστρέψωμεν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὅτι αὐτὸς ἥρπα-
2 κε καὶ ἰάσεται ἡμᾶς, πατάξει καὶ μοτώσει ἡμᾶς· ὑγιάσει ἡμᾶς
μετὰ δύο ἡμέρας, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστησόμεθα, καὶ ζη-
3 σόμεθα ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ γνωσόμεθα· διώξωμεν τοῦ γνῶναι
τὸν Κύριον, ὡς ὄρθρον ἕτοιμον εὑρήσομεν αὐτὸν, καὶ ἥξει ὡς ὑε-
4 τὸς ἡμῖν πρώϊμος καὶ ὄψιμος τῇ γῇ. Τί σοι ποιήσω Ἐφραίμ;
τί σοι ποιήσω Ἰούδα; τὸ δὲ ἔλεος ὑμῶν ὡς νεφέλη πρωϊνὴ, καὶ
5 ὡς δρόσος ὀρθρινὴ πορευομένη. Διὰ τοῦτο ἀπεθέρισα τοὺς προ-
φήτας ὑμῶν, ἀπέκτεινα αὐτοὺς ἐν ῥήμασι στόματός μου· καὶ τὸ
6 κρῖμά μου ὡς φῶς ἐξελεύσεται. Διότι ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν,
7 καὶ ἐπίγνωσιν Θεοῦ ἢ ὁλοκαυτώματα. Αὐτοὶ δέ εἰσιν ὡς ἄνθρω-
8 πος παραβαίνων διαθήκην· ἐκεῖ κατεφρόνησέ μου, Γαλαὰδ πόλις
9 ἐργαζομένη μάταια, ταράσσουσα ὕδωρ, καὶ ἡ ἰσχύς σου ἀνδρὸς
πειρατοῦ. Ἔκρυψαν ἱερεῖς ὁδὸν Κυρίου, ἐφόνευσαν Σίκιμα, ὅτι
10 ἀνομίαν ἐποίησαν. Ἐν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἶδον φρικώδη· ἐκεῖ πορ-
νείαν τοῦ Ἐφραὶμ, ἐμιάνθη Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδας· ἄρχου τρυγᾷν
σεαυτῷ, ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου.

ΚΕΦ. Ζ'. VII.

1 ΕΝ τῷ ἰάσασθαί με τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀποκαλυφθήσεται ἡ ἀδι-
κία Ἐφραὶμ, καὶ ἡ κακία Σαμαρείας, ὅτι εἰργάσαντο ψευδῆ· καὶ
κλέπτης πρὸς αὐτὸν εἰσελεύσεται, ἐκδιδύσκων λῃστὴς ἐν τῇ ὁδῷ
2 αὐτοῦ, ὅπως συνᾄδωσιν ὡς συνᾄδοντες τῇ καρδίᾳ αὐτῶν. Πάσας
τὰς κακίας αὐτῶν ἐμνήσθην· νῦν ἐκύκλωσεν αὐτοὺς τὰ διαβούλια
3 αὐτῶν, ἀπέναντι τοῦ προσώπου μου ἐγένοντο. Ἐν ταῖς κακίαις
αὐτῶν εὔφραναν βασιλεῖς, καὶ ἐν τοῖς ψεύδεσιν αὐτῶν ἄρχοντας·
4 πάντες μοιχεύοντες. Ὡς κλίβανος καιόμενος εἰς πέψιν καταπαύ-
σει ἀπὸ τῆς φλογὸς ἀπὸ φυράσεως στέατος, ἕως τοῦ ζυμωθῆναι

αὐτὸ, αἱ ἡμέραι τῶν βασιλέων ἡμῶν· ἤρξαντο οἱ ἄρχοντες θυμοῦ- 5
σθαι ἐξ οἴνου, ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετὰ λοιμῶν· διότι ἀνεκαύ- 6
θησαν ὡς κλίβανος αἱ καρδίαι αὐτῶν, ἐν τῷ καταράσσειν αὐτούς·
ὅλην τὴν νύκτα ὕπνου Ἐφραὶμ ἐνεπλήσθη· πρωῒ ἐγενήθη, ἀνε-
καύθη ὡς πῦρ φέγγος. Πάντες ἐθερμάνθησαν, ὡς κλίβανος πυρὸς 7
καιομένου αἱ καρδίαι αὐτῶν, καὶ κατέφαγε πῦρ τοὺς κριτὰς αὐ-
τῶν· πάντες οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἔπεσον, οὐκ ἦν ὁ ἐπικαλούμενος
ἐν αὐτοῖς πρὸς ἐμέ. Ἐφραὶμ ἐν τοῖς λαοῖς αὐτοῦ συνανεμίγνυτο, 8
Ἐφραὶμ ἐγένετο ἐγκρυφίας, οὐ μεταστρεφόμενος· κατέφαγον ἀλ- 9
λότριοι τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ οὐκ ἐπέγνω· καὶ πολιαὶ ἐξήν-
θησαν αὐτῶν, καὶ αὐτὸς οὐκ ἔγνω. Καὶ ταπεινωθήσεται ἡ ὕβρις 10
Ἰσραὴλ εἰς πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέστρεψαν πρὸς Κύριον τὸν
Θεὸν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν αὐτὸν ἐν πᾶσι τούτοις. Καὶ 11
ἦν Ἐφραὶμ ὡς περιστερὰ ἄνους, οὐκ ἔχουσα καρδίαν· Αἴγυπτον
ἐπεκαλεῖτο, καὶ εἰς Ἀσσυρίους ἐπορεύθησαν. Καθὼς ἂν πορεύων- 12
ται, ἐπιβαλῶ ἐπ' αὐτοὺς τὸ δίκτυόν μου, καθὼς τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ κατάξω αὐτούς· παιδεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκοῇ τῆς θλίψεως
αὐτῶν. Οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἀπεπήδησαν ἀπ' ἐμοῦ· δήλαιοί εἰσιν, 13
ὅτι ἠσέβησαν εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ ἐλυτρωσάμην αὐτοὺς, αὐτοὶ δὲ κατ-
ελάλησαν κατ' ἐμοῦ ψευδῆ. Καὶ οὐκ ἐβόησαν πρὸς μὲ αἱ καρδίαι 14
αὐτῶν, ἀλλ' ἢ ὠλόλυζον ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν· ἐπὶ σίτῳ καὶ οἴ-
νῳ κατετέμνοντο. Ἐπαιδεύθησαν ἐν ἐμοὶ, καὶ ἐγὼ κατίσχυσα τοὺς 15
βραχίονας αὐτῶν, καὶ εἰς ἐμὲ ἐλογίσαντο πονηρά. Ἀπεστράφη- 16
σαν εἰς οὐθὲν, ἐγένοντο ὡς τόξον ἐντεταμένον· πεσοῦνται ἐν ῥομ-
φαίᾳ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν διὰ ἀπαιδευσίαν γλώσσης αὐτῶν. οὗτος
ὁ φαυλισμὸς αὐτῶν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.

ΚΕΦ. Η'. VIII.

ΕΙΣ κόλπον αὐτῶν, ὡς γῆ, ὡς ἀετὸς ἐπ' οἶκον Κυρίου, ἀνθ' 1
ὧν παρέβησαν τὴν διαθήκην μου, καὶ κατὰ τοῦ νόμου μου ἠσέβη-
σαν. Ἐμὲ κεκράξονται· ὁ Θεὸς, ἐγνώκαμέν σε. Ὅτι Ἰσραὴλ 2. 3
ἀπεστρέψατο ἀγαθὰ, ἐχθρὸν κατεδίωξαν· ἑαυτοῖς ἐβασίλευσαν, καὶ 4
οὐ δι' ἐμοῦ ἦρξαν· καὶ οὐκ ἐγνώρισάν μοι τὸ ἀργύριον αὐτῶν, καὶ
τὸ χρυσίον αὐτῶν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἴδωλα, ὅπως ἐξολεθρευθῶ-
σιν. Ἀπότριψαι τὸν μόσχον σου Σαμάρεια, παρωξύνθη ὁ θυμός 5

μου ἐπ' αὐτούς· ἕως τίνος οὐ μὴ δύνωνται καθαρισθῆναι ἐν τῷ
6 Ἰσραήλ; Καὶ αὐτὸ τέκτων ἐποίησε, καὶ οὐ Θεός ἐστι· διότι πλα-
7 νῶν ἦν ὁ μόσχος σου Σαμάρεια. Ὅτι ἀνεμόφθορα ἔσπειραν, καὶ
ἡ καταστροφὴ αὐτῶν ἐκδέξεται αὐτά· δράγμα οὐκ ἔχον ἰσχὺν τοῦ
ποιῆσαι ἄλευρον, ἐὰν δὲ καὶ ποιήσῃ, ἀλλότριοι καταφάγονται αὐ-
8 τό. Κατεπόθη Ἰσραὴλ, νῦν ἐγένετο ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὡς σκεῦος
6 ἄχρηστον· ὅτι αὐτοὶ ἀνέβησαν εἰς Ἀσσυρίους. Ἀνέθαλε καθ'
10 ἑαυτὸν Ἐφραίμ, δῶρα ἠγάπησαν· διὰ τοῦτο παραδοθήσονται ἐν
τοῖς ἔθνεσι. Νῦν εἰσδέξομαι αὐτοὺς, καὶ κοπάσουσι μικρὸν τοῦ
11 χρίειν βασιλέα καὶ ἄρχοντας. Ὅτι ἐπλήθυνεν Ἐφραὶμ θυσια-
στήρια, εἰς ἁμαρτίαν ἐγένοντο αὐτῷ θυσιαστήρια τὰ ἠγαπημένα.
12 Καταγράψω αὐτῷ πλῆθος καὶ τὰ νόμιμα αὐτοῦ, εἰς ἀλλότρια
13 ἐλογίσθησαν θυσιστήρια τὰ ἠγαπημένα. Διότι ἐὰν θύσωσι θυσίαν,
καὶ φάγωσι κρέα, Κύριος οὐ προσδέξεται αὐτά· νῦν μνησθήσεται
τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ ἐκδικήσει τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Αὐτοὶ δὲ εἰς
14 Αἴγυπτον ἀπέστρεψαν, καὶ ἐν Ἀσσυρίοις ἀκάθαρτα φάγονται· καὶ
ἐπελάθετο Ἰσραὴλ τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν, καὶ ᾠκοδόμησαν τεμένη.
Καὶ Ἰούδας ἐπλήθυνε πόλεις τετειχισμένας· καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ
εἰς τὰς πόλεις αὐτοῦ, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτοῦ.

ΚΕΦ. Θ'. IX.

1 ΜΗ χαῖρε Ἰσραὴλ, μηδὲ εὐφραίνου καθὼς οἱ λαοὶ, διότι ἐ-
πόρνευσας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ σου· ἠγάπησας δόματα ἐπὶ πάντα ἅλωνα
2 σίτου. Ἅλων καὶ ληνὸς οὐκ ἔγνω αὐτοὺς, καὶ ὁ οἶνος ἐψεύσατο
3 αὐτούς. Οὐ κατῴκησαν ἐν τῇ γῇ τοῦ Κυρίου· κατῴκησεν Ἐφραὶμ
4 εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐν Ἀσσυρίοις ἀκάθαρτα φάγονται. Οὐκ ἔσπει-
σαν τῷ Κυρίῳ οἶνον, καὶ οὐχ ἡδύναντο αὐτῷ αἱ θυσίαι αὐτῶν·
ὡς ἄρτος πένθους αὐτοῖς, πάντες οἱ ἔσθοντες αὐτὰ μιανθήσον-
ται· διότι οἱ ἄρτοι αὐτῶν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν, οὐκ εἰσελεύσονται
5 εἰς τὸν οἶκον Κυρίου. Τί ποιήσετε ἐν ἡμέρᾳ πανηγυρήσεως, καὶ
6 ἐν ἡμέραις ἑορτῆς τοῦ Κυρίου; Διὰ τοῦτο ἰδοὺ πορεύονται ἐκ τα-
λαιπωρίας Αἰγύπτου, καὶ ἐκδέξεται αὐτοὺς Μέμφις, καὶ θάψει
αὐτοὺς Μαχμάς· τὸ ἀργύριον αὐτῶν ὄλεθρος κληρονομήσει, ἄ-
7 κανθαι ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν. Ἥκασιν αἱ ἡμέραι τῆς ἐκδι-
κήσεώς σου, ἥκασιν αἱ ἡμέραι τῆς ἀνταποδόσεώς σου, καὶ κακω-
θήσεται Ἰσραὴλ ὥσπερ ὁ προφήτης ὁ παρεξεστηκὼς, ἄνθρωπος

ὁ πνευματοφόρος· ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικιῶν σου ἐπληθύνθη
μανία σου. Σκοπὸς Ἐφραὶμ μετὰ Θεοῦ, προφήτης παγὶς σκολιὰ 8
ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ· μανίαν ἐν οἴκῳ Θεοῦ κατέπηξαν.
Ἐφθάρησαν κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ βουνοῦ· μνησθήσεται ἀδικίας 9
αὐτῶν, καὶ ἐκδικήσει ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὡς σταφυλὴν ἐν ἐρήμῳ 10
εὗρον τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ὡς σκοπὸν ἐν συκῇ πρώϊμον εἶδον πατέρας
αὐτῶν· αὐτοὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν Βεελφεγὼρ, καὶ ἀπηλλοτριώθη-
σαν εἰς αἰσχύνην, καὶ ἐγένοντο οἱ ἐβδελυγμένοι, ὡς ἠγαπημένοι.
Ἐφραὶμ ὡς ὄρνεον ἐξεπετάσθη· αἱ δόξαι αὐτῶν ἐκ τόκων καὶ 11
ὠδίνων καὶ συλλήψεων. Διότι καὶ ἐὰν ἐκθρέψωσι τὰ τέκνα αὐτῶν, 12
ἀτεκνωθήσονται ἐξ ἀνθρώπων· διότι καὶ οὐαὶ αὐτοῖς ἐστι, σάρξ
μου ἐξ αὐτῶν. Ἐφραὶμ, ὃν τρόπον εἶδον, εἰς θήραν παρέστησαν 13
τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ Ἐφραὶμ τοῦ ἐξαγαγεῖν εἰς ἀποκέντησιν τὰ
τέκνα αὐτοῦ. Δὸς αὐτοῖς Κύριε· τί δώσεις αὐτοῖς; δὸς αὐτοῖς 14
μήτραν ἀτεκνοῦσαν, καὶ μαστοὺς ξηρούς. Πᾶσαι αἱ κακίαι αὐτῶν 15
εἰς Γαλγὰλ, ὅτι ἐκεῖ αὐτοὺς ἐμίσησα διὰ τὰς κακίας τῶν ἐπιτη-
δευμάτων αὐτῶν· ἐκ τοῦ οἴκου μου ἐκβαλῶ αὐτοὺς, οὐ μὴ προσ-
θήσω τοῦ ἀγαπῆσαι αὐτούς· πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἀπει-
θοῦντες. Ἐπόνεσεν Ἐφραίμ· τὰς ῥίζας αὐτοῦ ἐξηράνθη, καρπὸν 16
οὐκ ἔτι μὴ ἐνέγκῃ· διότι καὶ ἐὰν γεννήσωσιν, ἀποκτενῶ τὰ ἐπι-
θυμήματα κοιλίας αὐτῶν. Ἀπώσεται αὐτοὺς ὁ Θεὸς, ὅτι οὐκ εἰ- 17
σήκουσαν αὐτοῦ, καὶ ἔσονται ὡς πλανῆται ἐν τοῖς ἔθνεσιν.

ΚΕΦ. Ι'. X.

ΑΜΠΕΛΟΣ εὐκληματοῦσα Ἰσραὴλ, ὁ καρπὸς αὐτῆς εὐθηνῶν· 1
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν καρπῶν αὐτοῦ ἐπλήθυνε τὰ θυσιαστήρια, καὶ
κατὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς αὐτοῦ, ᾠκοδόμησε στήλας. Ἐμέρισαν 2
καρδίας αὐτῶν, νῦν ἀφανισθήσονται· αὐτὸς κατασκάψει τὰ θυσι-
αστήρια αὐτῶν, ταλαιπωρήσουσιν αἱ στῆλαι αὐτῶν. Διότι νῦν 3
ἐροῦσιν· οὐκ ἔστι βασιλεὺς ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἐφοβήθημεν τὸν Κύ-
ριον. Ὁ δὲ βασιλεὺς τί ποιήσει ἡμῖν; λαλῶν ῥήματα προφάσεις 4
ψευδεῖς, διαθήσεται διαθήκην· ἀνατελεῖ ὡς ἄγρωστις χρῖμα ἐπὶ
χέρσον ἀγροῦ. Τῷ μόσχῳ τοῦ οἴκου Ὢν παροικήσουσιν οἱ κα- 5
τοικοῦντες Σαμάρειαν, ὅτι ἐπένθησεν ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν·
καὶ καθὼς παρεπίκραναν αὐτὸν, ἐπιχαροῦνται ἐπὶ τὴν δόξαν αὐ-

6 τοῦ, ὅτι μετῳκίσθη ἐπ' αυτοῦ. Καὶ αὐτὸν εἰς Ἀσσυρίους δή-
σαντες, ἀπήνεγκαν ξένια τῷ βασιλεῖ Ἰαρείμ· ἐν δόματι Ἐφραὶμ
7 δέξεται, καὶ αἰσχυνθήσεται Ἰσραὴλ ἐν τῇ βουλῇ αὐτοῦ. Ἀπέῤ-
ῥιψε Σαμάρεια τὸν βασιλέα αὐτῆς ὡς φρύγανον ἐπὶ πρόσωπον
8 ὕδατος· καὶ ἐξαρθήσονται βωμοὶ Ὢν ἁμαρτήματα τοῦ Ἰσραὴλ,
ἄκανθαι καὶ τρίβολοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν.
Καὶ ἐροῦσι τοῖς ὄρεσι, καλύψατε ἡμᾶς, καὶ τοῖς βουνοῖς, πέσατε
9 ἐφ' ἡμᾶς. Ἀφ' οὗ οἱ βουνοὶ, ἥμαρτεν Ἰσραήλ· ἐκεῖ ἔστησαν, οὐ μὴ
10 καταλάβῃ αὐτοὺς ἐν τῷ βουνῷ πόλεμος. Ἐπὶ τέκνα ἀδικίας. Ἦλθε
παιδεῦσαι αὐτούς· καὶ συναχθήσονται ἐπ' αὐτοὺς λαοὶ, ἐν τῷ παι-
11 δεύεσθαι αὐτοὺς ἐν ταῖς δυσὶν ἀδικίαις αὐτῶν. Ἐφραὶμ δάμαλις
δεδιδαγμένη ἀγαπᾷν νεῖκος· ἐγὼ δὲ ἐπελεύσομαι ἐπὶ τὸ κάλλι-
στον τοῦ τραχήλου αὐτῆς, ἐπιβιβῶ Ἐφραὶμ, καὶ παρασιωπήσομαι
12 Ἰούδαν, ἐνισχύσει αὐτῷ Ἰακώβ. Σπείρατε ἑαυτοῖς εἰς δικαιοσύ-
νην, τρυγήσατε ἑαυτοῖς εἰς καρπὸν ζωῆς· φωτίσατε ἑαυτοῖς φῶς
γνώσεως, ἐκζητήσατε τὸν Κύριον, ἕως τοῦ ἐλθεῖν γεννήματα δι-
13 καιοσύνης ὑμῖν. Ἱνατί παρεσιωπήσατε ἀσέβειαν, καὶ τὰς ἀδικίας
αὐτῆς ἐτρυγήσατε, ἐφάγετε καρπὸν ψευδῆ; Ὅτι ἤλπισας ἐν ἅρ-
14 μασί σου, ἐν πλήθει δυνάμεώς σου, καὶ ἐξαναστήσεται ἀπώλεια
ἐν τῷ λαῷ σου, καὶ πάντα τὰ περιτετειχισμένα σου οἰχήσεται.
Ὡς ἄρχων Σαλαμὰν ἐκ τοῦ οἴκου Ἰεροβαὰλ ἐν ἡμέραις πολέμου
15 μητέρα ἐπὶ τέκνοις ἠδάφισαν, οὕτως ποιήσω ὑμῖν, οἶκος τοῦ Ἰσ-
ραὴλ, ἀπὸ προσώπου ἀδικίας κακιῶν ὑμῶν.

ΚΕΦ. ΙΑ'. XI.

1 ΟΡΘΡΟΥ ἀπεῤῥίφησαν. ἀπεῤῥίφη βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, διότι
νήπιος Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ ἠγάπηκα αὐτὸν, καὶ ἐξ Αἰγύπτου μετε-
2 κάλεσα τὰ τέκνα αὐτοῦ. Καθὼς μετεκαλέσατο αὐτοὺς, οὕτως
ἀπῴχοντο ἐκ προσώπου μου· αὐτοὶ τοῖς Βααλεὶμ ἔθυον, καὶ τοῖς
3 γλυπτοῖς ἐθυμίων. Καὶ ἐγὼ συνεπόδισα τὸν Ἐφραὶμ, ἀνέλαβον
αὐτὸν ἐπὶ τὸν βραχίονά μου, καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὅτι ἴαμαι αὐτούς.
4 Ἐν διαφθορᾷ ἀνθρώπων ἐξέτεινα αὐτοὺς ἐν δεσμοῖς ἀγαπήσεώς
μου, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς ῥαπίζων ἄνθρωπος ἐπὶ τὰς σια-
5 γόνας αὐτοῦ· καὶ ἐπιβλέψομαι πρὸς αὐτὸν, δυνήσομαι αὐτῷ. Κα-
τῴκησεν Ἐφραὶμ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ Ἀσσοὺρ αὐτὸς βασιλεὺς αὐ-

τοῦ· ὅτι οὐκ ἠθέλησεν ἐπιστρέψαι. Καὶ ἠσθένησε ῥομφαία ἐν 6
ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ, καὶ κατέπαυσεν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ· καὶ
φάγονται ἐκ τῶν διαβουλίων αὐτῶν. Καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐπικρε- 7
μάμενος ἐκ τῆς κατοικίας αὐτοῦ· ὁ δὲ Θεὸς ἐπὶ τὰ τίμια αὐ-
τοῦ θυμωθήσεται, καὶ οὐ μὴ ὑψώσῃ αὐτόν. Τί σε διαθῶ Ἐφραίμ; 8
ὑπερασπιῶ σου Ἰσραήλ; τί σε διαθῶ; ὡς Ἀδάμα θήσομαί σε καὶ
ὡς Σεβοείμ; μετεστράφη ἡ καρδία μου ἐν τῷ αὐτῷ, συνεταράχθη
ἡ μεταμέλειά μου· οὐ μὴ ποιήσω κατὰ τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ μου, 9
οὐ μὴ ἐγκαταλίπω τοῦ ἐξαλειφθῆναι τὸν Ἐφραίμ· διότι Θεὸς ἐγώ
εἰμι, καὶ οὐκ ἄνθρωπος. Ἐν σοὶ ἅγιος, καὶ εἰσελεύσομαι εἰς
πόλιν· ὀπίσω Κυρίου πορεύσομαι· ὡς λέων ἐρεύξεται, ὅτι αὐτὸς 10
ὠρύσεται, καὶ ἐκστήσονται τέκνα ὑδάτων· καὶ ἐκστήσονται ὡς 11
ὄρνεον ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ὡς περιστερὰ ἐκ γῆς Ἀσσυρίων· καὶ ἀπο-
καταστήσω αὐτοὺς εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν, λέγει Κύριος. Ἐκύ- 12
κλωσέ με ἐν ψεύδει Ἐφραίμ, καὶ ἐν ἀσεβείᾳ οἶκος Ἰσραὴλ καὶ
Ἰούδα· νῦν ἔγνω αὐτοὺς ὁ Θεὸς, καὶ λαὸς ἅγιος κληθήσεται Θεοῦ.

ΚΕΦ. ΙΒ΄. XII.

Ο δὲ Ἐφραὶμ πονηρὸν πνεῦμα, ἐδίωξε καύσωνα ὅλην τὴν ἡμέ- 1
ραν· κενὰ καὶ μάταια ἐπλήθυνε, καὶ διαθήκην μετὰ Ἀσσυρίων
διέθετο, καὶ ἔλαιον εἰς Αἴγυπτον ἐνεπορεύετο. Καὶ κρίσις τῷ 2
Κυρίῳ πρὸς τὸν Ἰούδαν, τοῦ ἐκδικῆσαι τὸν Ἰακώβ· κατὰ τὰς ὁδοὺς
αὐτοῦ καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ. Ἐν 3
τῇ κοιλίᾳ ἐπτέρνισε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἐν κόποις αὐτοῦ ἐνί-
σχυσε πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἐνίσχυσε μετὰ ἀγγέλου, καὶ ἠδυνάσθη. 4
Ἔκλαυσαν, ἐδεήθησάν μου· ἐν τῷ οἴκῳ Ὢν εὕροσάν με, καὶ ἐκεῖ
ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς. Ὁ δὲ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ἔσται 5
μνημόσυνον αὐτοῦ. Καὶ σὺ ἐν Θεῷ σου ἐπιστρέψεις, ἔλεον καὶ 6
κρῖμα φυλάσσου, καὶ ἔγγιζε πρὸς τὸν Θεόν σου διαπαντός. Χα- 7
ναὰν ἐν χειρὶ αὐτοῦ ζυγὸς ἀδικίας, καταδυναστεύειν ἠγάπησε.
Καὶ εἶπεν Ἐφραίμ· πλὴν πεπλούτηκα, εὕρηκα ἀναψυχὴν ἐμαυτῷ· 8
πάντες οἱ πόνοι αὐτοῦ οὐχ εὑρεθήσονται αὐτῷ, διὰ ἀδικίας ἃς
ἥμαρτεν. Ἐγὼ δὲ Κύριος ὁ Θεός σου ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύ- 9
πτου· ἔτι κατοικιῶ σε ἐν σκηναῖς, καθὼς ἡμέρα ἑορτῆς· καὶ λα- 10
λήσω πρὸς προφήτας, καὶ ἐγὼ ὁράσεις ἐπλήθυνα, καὶ ἐν χερσὶ

11 προφητῶν ὡμοιώθην. Εἰ μὴ Γαλαὰδ ἐστιν, ἆρα ψευδεῖς ἦσαν ἐν
Γαλγάλοις ἄρχοντες θυσιάζοντες, καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν ὡς
12 χελῶναι ἐπὶ χέρσον ἀγροῦ. Καὶ ἀνεχώρησεν Ἰακὼβ εἰς πεδίον
Συρίας, καὶ ἐδούλευσεν Ἰσραὴλ ἐν γυναικὶ, καὶ ἐν γυναικὶ ἐφυ-
13 λάξατο. Καὶ ἐν προφήτῃ ἀνήγαγε Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύ-
14 πτου, καὶ ἐν προφήτῃ διεφυλάχθη. Ἐθύμωσεν ἐν Ἐφραὶμ καὶ
παρώργισε· καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἐκχυθήσεται, καὶ τὸν
ὀνειδισμὸν αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ Κύριος.

ΚΕΦ. ΙΓ'.

1 ΚΑΤΑ τὸν λόγον Ἐφραὶμ δικαιώματα αὐτὸς ἔλαβεν ἐν τῷ
2 Ἰσραὴλ, καὶ ἔθετο αὐτὰ τῇ Βάαλ καὶ ἀπέθανε. Καὶ νῦν προσ-
έθεντο τοῦ ἁμαρτάνειν ἔτι, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα ἐκ τοῦ
ἀργυρίου ἑαυτῶν κατ' εἰκόνα εἰδώλων, ἔργα τεκτόνων συντετελε-
σμένα αὐτοῖς· αὐτοὶ λέγουσι· θύσατε ἀνθρώπους, μόσχοι γὰρ ἐκ-
3 λελοίπασι. Διὰ τοῦτο ἔσονται ὡς νεφέλη πρωϊνὴ, καὶ ὡς δρόσος
ὀρθρινὴ πορευομένη, ὥσπερ χνοῦς ἀποφυσώμενος ἀφ' ἅλωνος, καὶ
4 ὡς ἀτμὶς ἀπὸ ἀκρίδων. Ἐγὼ δὲ Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ στερεῶν
οὐρανὸν καὶ κτίζων γῆν, οὗ αἱ χεῖρες ἔκτισαν πᾶσαν τὴν στρα-
τιὰν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ παρέδειξά σοι αὐτὰ τοῦ πορεύεσθαι ὀπί-
σω αὐτῶν· καὶ ἐγὼ ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ Θεὸν πλὴν
5 ἐμοῦ οὐ γνώσῃ, καὶ σώζων οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ. Ἐγὼ ἐποί-
6 μαινόν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀοικήτῳ κατὰ τὰς νομὰς αὐτῶν·
καὶ ἐνεπλήσθησαν εἰς πλησμονὴν, καὶ ὑψώθησαν αἱ καρδίαι αὐ-
7 τῶν, ἕνεκα τούτου ἐπελάθοντό μου. Καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς παν-
8 θὴρ, καὶ ὡς πάρδαλις κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀσσυρίων· ἀπαντήσομαι
αὐτοῖς ὡς ἄρκτος ἀπορουμένη, καὶ διαῤῥήξω συγκλεισμὸν καρδίας
αὐτῶν· καὶ φάγονται αὐτοὺς ἐκεῖ σκύμνοι δρυμοῦ, θηρία ἀγροῦ
9 διασπάσει αὐτούς. Τῇ διαφθορᾷ σου Ἰσραὴλ τίς βοηθήσει;
10 ποῦ ὁ βασιλεύς σου οὗτος; καὶ διασωσάτω σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσί
11 σου· κρινάτω σε ὃν εἶπας, δός μοι βασιλέα καὶ ἄρχοντα· Καὶ
12 ἔδωκά σοι βασιλέα ἐν ὀργῇ μου, καὶ ἔσχον ἐν τῷ θυμῷ μου. Συ-
13 στροφὴν ἀδικίας Ἐφραὶμ, ἐγκεκρυμμένη ἁμαρτία αὐτοῦ· ὠδῖνες
ἥξουσιν αὐτῷ ὡς τικτούσης. Οὗτος ὁ υἱός οὐ ὁ φρόνιμος, διότι
14 οὐ μὴ ὑποστῇ ἐν συντριβῇ τέκνων. Ἐκ χειρὸς ᾅδου ῥύσομαι αὐ-

τοὺς, ἐκ θανάτου λυτρώσομαι αὐτούς· ποῦ ἡ δίκη σου, θάνατε;
ποῦ τὸ κέντρον σου, ᾅδη; Παράκλησις κέκρυπται ἀπὸ ὀφθαλμῶν
μου· διότι οὗτος ἀναμέσον ἀδελφῶν διαστελεῖ. Ἐπάξει ἄνεμον 15
καύσωνα ἐκ τῆς ἐρήμου Κύριος ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἀναξηρανεῖ τὰς
φλέβας αὐτοῦ, ἐξερημώσει τὰς πηγὰς αὐτοῦ· οὗτος καταξηρανεῖ
τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτοῦ. Ἀφα- 16
νισθήσεται Σαμάρεια, ὅτι ἀντέστη πρὸς τὸν Θεὸν αὐτῆς· ἐν ῥομ-
φαίᾳ πεσοῦνται αὐτοὶ, καὶ τὰ ὑποτίτθια αὐτῶν ἐδαφισθήσονται,
καὶ αἱ ἐν γαστρὶ ἔχουσαι αὐτῶν διαῤῥαγήσονται.

ΚΕΦ. ΙΔ΄. XIV.

ΕΠΙΣΤΡΑΦΗΘΙ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον τὸν Θεόν σου, διότι 1
ἠσθένησας ἐν ταῖς ἀδικίαις σου. Λάβετε μεθ' ἑαυτῶν λόγους, καὶ 2
ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν· εἴπατε αὐτῷ, ὅπως μὴ
λάβητε ἀδικίαν, καὶ λάβετε ἀγαθὰ, καὶ ἀνταποδώσομεν καρπὸν
χειλέων ἡμῶν. Ἀσσοὺρ οὐ μὴ σώσῃ ἡμᾶς, ἐφ' ἵππον οὐκ ἀναβη- 3
σόμεθα· οὐκ ἔτι μὴ εἴπωμεν, θεοὶ ἡμῶν, τοῖς ἔργοις τῶν χει-
ρῶν ἡμῶν· ὁ ἐν σοὶ ἐλεήσει ὀρφανόν. Ἰάσομαι τὰς κατοικίας αὐ- 4
τῶν, ἀγαπήσω αὐτοὺς ὁμολόγως, διότι ἀποστρέψω τὴν ὀργήν
μου ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἔσομαι ὡς δρόσος τῷ Ἰσραὴλ, ἀνθήσει ὡς 5
κρίνον, καὶ βαλεῖ τὰς ῥίζας αὐτοῦ ὡς Λίβανος· πορεύσονται οἱ 6
κλάδοι αὐτοῦ, καὶ ἔσται ὡς ἐλαία κατάκαρπος, καὶ ἡ ὀσφρασία
αὐτοῦ ὡς Λιβάνου· ἐπιστρέψουσι καὶ καθιοῦνται ὑπὸ τὴν σκέπην 7
αὐτοῦ, ζήσονται καὶ μεθυσθήσονται σίτῳ· καὶ ἐξανθήσει ὡς ἄμ-
πελος τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ, ὡς οἶνος Λιβάνου. Τῷ Ἐφραὶμ τί 8
ἔτι αὐτῷ καὶ εἰδώλοις; ἐγὼ ἐταπείνωσα αὐτὸν, καὶ ἐγὼ κατ-
ισχύσω αὐτόν· ἐγὼ ὡς ἄρκευθος πυκάζουσα, ἐξ ἐμοῦ ὁ καρπός σου
εὕρηται. Τίς σοφὸς καὶ συνήσει ταῦτα, ἢ συνετὸς καὶ ἐπιγνώσε- 9
ται αὐτά; διότι εὐθεῖαι αἱ ὁδοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ δίκαιοι πορεύσον-
ται ἐν αὐταῖς, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν αὐταῖς.

ΩΣΗΕ Α΄.

ΑΜΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄. I.

1 ΛΟΓΟΙ Ἀμὼς οἳ ἐγένοντο ἐν Ἀκκαρεὶμ ἐκ Θεκουὲ, οὓς εἶδεν
ὑπὲρ Ἱερουσαλὴμ ἐν ἡμέραις Ὀζίου βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐν
ἡμέραις Ἱεροβοὰμ τοῦ Ἰωὰς βασιλέως Ἰσραὴλ, πρὸ δύο ἐτῶν
2 τοῦ σεισμοῦ. Καὶ εἶπε· Κύριος ἐκ Σιὼν ἐφθέγξατο, καὶ ἐξ Ἱε-
ρουσαλὴμ ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπένθησαν αἱ νομαὶ τῶν ποι-
3 μένων, καὶ ἐξηράνθη ἡ κορυφὴ τοῦ Καρμήλου. Καὶ εἶπε Κύριος·
ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Δαμασκοῦ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ
ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν ἔπριζον πρίοσι σιδηροῖς τὰς ἐν
4 γαστρὶ ἐχούσας τῶν ἐν Γαλαάδ· καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς τὸν οἶ-
5 κον Ἀζαὴλ, καὶ καταφάγεται θεμέλια υἱοῦ Ἄδερ· καὶ συντρί-
ψω μοχλοὺς Δαμασκοῦ, καὶ ἐξολεθρεύσω κατοικοῦντας ἐκ πεδίου
Ὢν, καὶ κατακόψω φυλὴν ἐξ ἀνδρῶν Χαῤῥὰν, καὶ αἰχμαλω-
6 τισθήσεται λαὸς Συρίας ἐπίκλητος, λέγει Κύριος. Τάδε λέ-
γει Κύριος· ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Γάζης καὶ ἐπὶ ταῖς τέσ-
σαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτοὺς, ἕνεκεν τοῦ αἰχμαλωτεῦσαι
αὐτοὺς αἰχμαλωσίαν τοῦ Σαλωμὼν, τοῦ συγκλεῖσαι εἰς τὴν Ἰ-
7 δουμαίαν· καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ τὰ τείχη Γάζης, καὶ κατα-
8 φάγεται θεμέλια αὐτῆς· καὶ ἐξολεθρεύσω κατοικοῦντας ἐξ Ἀζώ-
του, καὶ ἐξαρθήσεται φυλὴ ἐξ Ἀσκάλωνος, καὶ ἐπάξω τὴν χεῖ-
ρά μου ἐπὶ Ἀκκαρὼν, καὶ ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι τῶν ἀλλο-
9 φύλων, λέγει Κύριος. Τάδε λέγει Κύριος· ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀ-
σεβείαις Τύρου καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐ-
τὴν, ἀνθ' ὧν συνέκλεισαν αἰχμαλωσίαν τοῦ Σαλωμὼν εἰς τὴν
10 Ἰδουμαίαν, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν διαθήκης ἀδελφῶν· καὶ ἐξαπο-
στελῶ πῦρ ἐπὶ τὰ τείχη Τύρου, καὶ καταφάγεται θεμέλια αὐτῆς.
11 Τάδε λέγει Κύριος· ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις τῆς Ἰδουμαίας καὶ
ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτοὺς, ἕνεκεν τοῦ διῶ-
ξαι αὐτοὺς ἐν ῥομφαίᾳ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἐλυμή-
νατο μήτραν ἐπὶ γῆς, καὶ ἥρπασεν εἰς μαρτύριον φρίκην αὐτοῦ,

καὶ τὸ ὅρμημα αὐτοῦ ἐφύλαψεν εἰς νῖκος· καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ 12
εἰς Θαιμὰν, καὶ καταφάγεται θεμέλια τειχέων αὐτῆς. Τάδε λέ- 13
γει Κύριος· ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν Ἀμμὼν καὶ ἐπὶ ταῖς
τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτοὺς, ἀνθ' ὧν ἀνέσχιζον τὰς
ἐν γαστρὶ ἐχούσας τῶν Γαλααδιτῶν, ὅπως ἐμπλατύνωσι τὰ
ὅρια αὐτῶν· καὶ ἀνάψω πῦρ ἐπὶ τὰ τείχη Ῥαββὰ, καὶ καταφά- 14
γεται θεμέλια αὐτῆς μετὰ κραυγῆς ἐν ἡμέρᾳ πολέμου, καὶ σει-
σθήσεται ἐν ἡμέρᾳ συντελείας αὐτῆς· καὶ πορεύσονται οἱ βασι- 15
λεῖς αὐτῆς ἐν αἰχμαλωσίᾳ, οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐ-
τῶν ἐπιτοαυτὸ, λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. Β'. II.

ΤΑδε λέγει Κύριος· ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Μωὰβ καὶ 1
ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν κατέκαυ-
σαν τὰ ὀστᾶ βασιλέως τῆς Ἰδουμαίας εἰς κονίαν· καὶ ἐξαποστε- 2
λῶ πῦρ εἰς Μωὰβ, καὶ καταφάγεται θεμέλια τῶν πόλεων αὐτῆς,
καὶ ἀποθανεῖται ἐν ἀδυναμίᾳ Μωὰβ μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φω-
νῆς σάλπιγγος· καὶ ἐξολεθρεύσω κριτὴν ἐξ αὐτῆς, καὶ πάντας τοὺς 3
ἄρχοντας αὐτῆς ἀποκτενῶ μετ' αὐτοῦ, λέγει Κύριος. Τάδε λέγει 4
Κύριος· ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν Ἰούδα καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρ-
σιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἕνεκεν τοῦ ἀπώσασθαι αὐτοὺς
τὸν νόμον Κυρίου, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο, καὶ
ἐπλάνησεν αὐτοὺς τὰ μάταια αὐτῶν ἃ ἐποίησαν, οἷς ἐξηκολούθη-
σαν οἱ πατέρες αὐτῶν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ 5
Ἰούδαν, καὶ καταφάγεται θεμέλια Ἱερουσαλήμ. Τάδε λέγει Κύ- 6
ριος· ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν
οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο ἀργυρίου δίκαιον,
καὶ πένητα ἕνεκεν ὑποδημάτων, τῶν πατούντων ἐπὶ τὸν χοῦν 7
τῆς γῆς, καὶ ἐκονδύλιζον εἰς κεφαλὰς πτωχῶν, καὶ ὁδὸν ταπει-
νῶν ἐξέκλιναν· καὶ υἱὸς καὶ πατὴρ αὐτοῦ εἰσεπορεύοντο πρὸς τὴν
αὐτὴν παιδίσκην, ὅπως βεβηλώσωσι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ αὐτῶν·
καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν δεσμεύοντες σχοινίοις, παραπετάσματα ἐποί- 8
ουν, ἐχόμενα τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ οἶνον ἐκ συκοφαντιῶν ἔπινον
ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ αὐτῶν. Ἐγὼ δὲ ἐξῆρα τὸν Ἀμοῤῥαῖον ἐκ 9
προσώπου αὐτῶν, οὗ ἦν καθὼς ὕψος κέδρου τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ

ἰσχυρὸς ἦν ὡς δρῦς, καὶ ἐξήρανα τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἀπάνωθεν, καὶ
10 τὰς ῥίζας αὐτοῦ ὑποκάτωθεν· καὶ ἐγὼ ἀνήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰ-
γύπτου, καὶ περιήγαγον ὑμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη, τοῦ
11 κατακληρονομῆσαι τὴν γῆν τῶν Ἀμοῤῥαίων. Καὶ ἔλαβον ἐκ τῶν
υἱῶν ὑμῶν εἰς προφήτας, καὶ ἐκ τῶν νεανίσκων ὑμῶν εἰς ἁγια-
12 σμόν· μὴ οὐκ ἔστι ταῦτα υἱοὶ Ἰσραήλ; λέγει Κύριος. Καὶ ἐπο-
τίζετε τοὺς ἡγιασμένους οἶνον, καὶ τοῖς προφήταις ἐνετέλλεσθε
13 λέγοντες· οὐ μὴ προφητεύσητε. Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ κυλίω ὑπο-
κάτω ὑμῶν, ὃν τρόπον κυλίεται ἡ ἅμαξα ἡ γέμουσα καλάμης·
14 καὶ ἀπολεῖται φυγὴ ἐκ δρομέως, καὶ ὁ κραταιὸς οὐ μὴ κρατήσῃ
τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, καὶ ὁ μαχητὴς οὐ μὴ σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ,
15 καὶ ὁ τοξότης οὐ μὴ ὑποστῇ, καὶ ὁ ὀξὺς τοῖς ποσὶν αὐτοῦ οὐ μὴ
16 διασωθῇ, οὐδὲ ὁ ἱππεὺς οὐ μὴ σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ ὁ κρα-
ταιὸς οὐ μὴ εὑρήσει τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐν δυναστείαις, ὁ γυμνὸς
διώξεται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. Γ'. III.

1 ΑΚΟΥΣΑΤΕ τὸν λόγον τοῦτον, ὃν ἐλάλησε Κύριος ἐφ' ἡμᾶς οἶ-
κος Ἰσραήλ, καὶ κατὰ πάσης φυλῆς, ἧς ἀνήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύ-
2 πτου, λέγων· πλὴν ὑμᾶς ἔγνων ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς, διὰ
3 τοῦτο ἐκδικήσω ἐφ' ὑμᾶς πάσας τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν. Εἰ πορεύ-
4 σονται δύο ἐπιτοαυτὸ καθόλου, ἐὰν μὴ γνωρίσωσιν ἑαυτούς; εἰ
ἐρεύξεται λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ αὐτοῦ, θήραν οὐκ ἔχων; εἰ δώσει
σκύμνος φωνὴν αὐτοῦ ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ καθόλου, ἐὰν μὴ
5 ἁρπάσῃ τί; εἰ πεσεῖται ὄρνεον ἐπὶ τῆς γῆς ἄνευ ἰξευτοῦ; εἰ
6 σχασθήσεται παγὶς ἐπὶ τῆς γῆς ἄνευ τοῦ συλλαβεῖν τί; εἰ
φωνήσει σάλπιγξ ἐν πόλει, καὶ λαὸς οὐ πτοηθήσεται; εἰ ἔσται
7 κακία ἐν πόλει, ἣν Κύριος οὐκ ἐποίησε; Διότι οὐ μὴ ποιή-
σῃ Κύριος ὁ Θεὸς πρᾶγμα, ἐὰν μὴ ἀποκαλύψῃ παιδείαν αὐτοῦ
8 πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς προφήτας. Λέων ἐρεύξεται, καὶ
τίς οὐ φοβηθήσεται; Κύριος ὁ Θεὸς ἐλάλησε, καὶ τίς οὐ προφη-
9 τεύσει; Ἀπαγγείλατε χώραις ἐν Ἀσσυρίοις καὶ ἐπὶ τὰς χώρας
Αἰγύπτου, καὶ εἴπατε· συνάχθητε ἐπὶ τὸ ὄρος Σαμαρείας, καὶ
ἴδετε θαυμαστὰ πολλὰ ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ τὴν καταδυναστείαν
10 τὴν ἐν αὐτῇ· καὶ οὐκ ἔγνω ἃ ἔσται ἐναντίον αὐτῆς, λέγει Κύ-
ριος, οἱ θησαυρίζοντες ἀδικίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἐν ταῖς χώραις

αὐτῶν. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός· Τύρος κυκλόθεν 11
ἡ γῆ σου ἐρημωθήσεται, καὶ κατάξει ἐκ σοῦ ἰσχύν σου, καὶ δι-
αρπαγήσονται αἱ χῶραί σου. Τάδε λέγει Κύριος· ὃν τρόπον ὅταν 12
ἐκσπάσῃ ὁ ποιμὴν ἐκ στόματος τοῦ λέοντος δύο σκέλη ἢ λοβὸν
ὠτίου, οὕτως ἐκσπασθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οἱ κατοικοῦντες
ἐν Σαμαρείᾳ κατέναντι φυλῆς καὶ ἐν Δαμασκῷ Ἱερεῖς. Ἀκού- 13
σατε καὶ ἐπιμαρτύρασθε τῷ οἴκῳ Ἰακὼβ, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς
ὁ παντοκράτωρ· διότι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν ἐκδικήσω ἀσεβείας τοῦ 14
Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια Βαιθὴλ, καὶ
κατασκαφήσεται τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ πεσοῦνται ἐπὶ
τὴν γῆν· συγχεῶ καὶ πατάξω τὸν οἶκον τὸν περίπτερον ἐπὶ τὸν 15
οἶκον τὸν θερινὸν, καὶ ἀπολοῦνται οἶκοι ἐλεφάντινοι, καὶ προστε-
θήσονται οἶκοι ἕτεροι πολλοὶ, λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. Δ'. IV.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ τὸν λόγον τοῦτον δαμάλεις τῆς Βασανίτιδος, 1
αἱ ἐν τῷ ὄρει τῆς Σαμαρείας, αἱ καταδυναστεύουσαι πτωχοὺς,
καὶ καταπατοῦσαι πένητας, αἱ λέγουσαι τοῖς κυρίοις αὐτῶν· ἐπί-
δοτε ἡμῖν, ὅπως πίωμεν. Ὀμνύει Κύριος κατὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ· 2
ὅτι ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται ἐφ' ὑμᾶς, καὶ λήψονται ὑμᾶς ἐν ὅπλοις,
καὶ τοὺς μεθ' ὑμῶν εἰς λέβητας ἔμπυροι λοιμοί· καὶ ἐξενεχθή- 3
σεσθε γυνὴ κατέναντι ἀλλήλων, καὶ ἀποῤῥιφήσεσθε εἰς τὸ ὄρος
τὸ Ῥεμμὰν, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Εἰσήλθατε εἰς Βαιθὴλ, καὶ 4
ἠνομήσατε, καὶ εἰς Γάλγαλα ἐπληθύνατε τοῦ ἀσεβῆσαι, καὶ ἠνέγ-
κατε εἰς τοπρωὶ θυσίας ὑμῶν, εἰς τὴν τριημερίαν τὰ ἐπιδέκατα
ὑμῶν· καὶ ἀνέγνωσαν ἔξω νόμον, καὶ ἐπεκαλέσαντο ὁμολογίας· 5
ἀπαγγείλατε ὅτι ταῦτα ἠγάπησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος
ὁ Θεός. Καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν γομφιασμὸν ὀδόντων ἐν πάσαις ταῖς 6
πόλεσιν ὑμῶν, καὶ ἔνδειαν ἄρτων ἐν πᾶσι τοῖς τόποις ὑμῶν, καὶ
οὐκ ἐπεστρέψατε πρὸς μὲ, λέγει Κύριος. Καὶ ἐγὼ ἀνέσχον ἐξ ὑμῶν 7
τὸν ὑετὸν πρὸ τριῶν μηνῶν τοῦ τρυγητοῦ, καὶ βρέξω ἐπὶ πόλιν
μίαν, ἐπὶ δὲ πόλιν μίαν οὐ βρέξω· μερὶς μία βραχήσεται, καὶ
μερὶς ἐφ' ἣν οὐ βρέξω ἐπ' αὐτὴν, ξηρανθήσεται· καὶ συναθροισθή- 8
σονται δύο πόλεις καὶ τρεῖς πόλεις εἰς πόλιν μίαν τοῦ πιεῖν ὕδωρ,
καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσι, καὶ οὐδ' ὡς ἐπεστρέψατε πρὸς μὲ, λέγει

9 Κύριος. Ἐπάταξα ὑμᾶς ἐν πυρώσει, καὶ ἐν ἰκτέρῳ· ἐπληθύνατε
κήπους ὑμῶν, καὶ ἀμπελῶνας ὑμῶν καὶ συκῶνας ὑμῶν, καὶ ἐλαιῶ-
νας ὑμῶν κατέφαγεν ἡ κάμπη, καὶ οὐδ᾽ ὡς ἐπεστρέψατε πρὸς μὲ,
10 λέγει Κύριος. Ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς θάνατον ἐν ὁδῷ Αἰγύπτου,
καὶ ἀπέκτεινα ἐν ῥομφαίᾳ τοὺς νεανίσκους ὑμῶν μετὰ αἰχμαλω-
σίας ἵππων σου, καὶ ἀνήγαγον ἐν πυρὶ τὰς παρεμβολὰς ὑμῶν ἐν
τῇ ὀργῇ μου, καὶ οὐδ᾽ ὡς ἐπεστρέψατε πρὸς μὲ, λέγει Κύριος.
11 Κατέστρεψα ὑμᾶς, καθὼς κατέστρεψεν ὁ Θεὸς Σόδομα καὶ Γό-
μοῤῥα, καὶ ἐγένεσθε ὡς δαλὸς ἐξεσπασμένος ἐκ πυρὸς, καὶ οὐδ᾽
12 ὡς ἐπεστρέψατε πρὸς μὲ, λέγει Κύριος. Διὰ τοῦτο οὕτως ποιή-
σω σοι Ἰσραήλ· πλὴν ὅτι οὕτως ποιήσω σοι, ἑτοιμάζου τοῦ ἐπι-
13 καλεῖσθαι τὸν Θεόν σου Ἰσραήλ· διότι ἰδοὺ ἐγὼ στερεῶν βροντὴν,
καὶ κτίζων πνεῦμα, καὶ ἀπαγγέλλων εἰς ἀνθρώπους τὸν χριστὸν
αὐτοῦ, ποιῶν ὄρθρον καὶ ὁμίχλην, καὶ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς
γῆς· Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ.

ΚΕΦ. Ε΄. V.

1 ΑΚΟΥΣΑΤΕ τὸν λόγον Κυρίου τοῦτον, ὃν ἐγὼ λαμβάνω ἐφ᾽
2 ὑμᾶς θρῆνον· οἶκος Ἰσραὴλ ἔπεσεν, οὐκέτι μὴ προσθῇ τοῦ ἀνα-
στῆναι· παρθένος τοῦ Ἰσραὴλ ἔσφαλεν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῆς, οὐκ
3 ἔστιν ὁ ἀναστήσων αὐτήν. Διότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ἡ
πόλις ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο χίλιοι, ὑπολειφθήσονται ἑκατόν· καὶ ἐξ
ἧς ἐξεπορεύοντο ἑκατὸν, ὑπολειφθήσονται δέκα τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ.
4 Διότι τάδε λέγει Κύριος πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραήλ· ἐκζητή-
5 σατέ με, καὶ ζήσεσθε· καὶ μὴ ἐκζητεῖτε Βαιθήλ, καὶ εἰς
Γάλγαλα μὴ εἰσπορεύεσθε, καὶ ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου μὴ δια-
βαίνετε· ὅτι Γάλγαλα αἰχμαλωτευομένη αἰχμαλωτευθήσεται, καὶ
6 Βαιθὴλ ἔσται ὡς οὐχ ὑπάρχουσα. Ἐκζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ
ζήσατε, ὅπως μὴ ἀναλάμψῃ ὡς πῦρ ὁ οἶκος Ἰωσὴφ, καὶ κατα-
7 φάγῃ αὐτὸν, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ. Κύριος (ὁ
Θεὸς) ὁ ποιῶν εἰς ὕψος κρῖμα καὶ δικαιοσύνην εἰς γῆν ἔθηκεν·
8 ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων, καὶ ἐκτρέπων εἰς τοπρωὶ σκιὰν,
καὶ ἡμέραν εἰς νύκτα συσκοτάζων· ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ
τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς· Κύριος
9 ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ· ὁ διαιρῶν συντριμμὸν ἐπὶ

ἰσχὺν, καὶ ταλαιπωρίαν ἐπὶ ὀχύρωμα ἐπάγων. Ἐμίσησαν ἐν πύ- 10
λαις ἐλέγχοντα, καὶ λόγον ὅσιον ἐβδελύξαντο· διὰ τοῦτο ἀνθ' 11
ὧν κατεκονδυλίζετε πτωχὸν, καὶ δῶρα ἐκλεκτὰ ἐδέξασθε παρ' αὐ-
τῶν, οἴκους ξυστοὺς ᾠκοδομήσατε, καὶ οὐ μὴ κατοικήσητε ἐν αὐ-
τοῖς, καὶ ἀμπελῶνας ἐπιθυμητοὺς ἐφυτεύσατε, καὶ οὐ μὴ πίητε
τὸν οἶνον αὐτῶν. Ὅτι ἔγνων πολλὰς ἀσεβείας ὑμῶν, καὶ ἰσχυ- 12
ραὶ αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν· καταπατοῦντες δίκαιον, λαμβάνοντες ἀλ-
λάγματα, καὶ πένητας ἐν πύλαις ἐκκλίνοντες. Δια τοῦτο ὁ συν- 13
ιὼν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σιωπήσεται, ὅτι καιρὸς πονηρός ἐστιν.
Ἐκζητήσατε τὸ καλὸν, καὶ μὴ τὸ πονηρὸν, ὅπως ζήσητε, καὶ 14
ἔσται οὕτως μεθ' ὑμῶν Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ· ὃν τρό-
πον εἴπατε· μεμισήκαμεν τὸ πονηρὸν, καὶ ἠγαπήκαμεν τὸ καλόν· 15
καὶ ἀποκαταστήσατε ἐν πύλαις κρῖμα, ὅπως ἐλεήσῃ Κύριος ὁ Θεὸς
ὁ παντοκράτωρ τοὺς περιλοίπους τοῦ Ἰωσήφ. Διὰ τοῦτο τάδε 16
λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ· ἐν πάσαις πλατείαις κοπε-
τὸς, καὶ ἐν πάσαις ὁδοῖς ῥηθήσεται, οὐαὶ, οὐαί· κληθήσεται γεωρ-
γὸς εἰς πένθος καὶ κοπετὸν, καὶ εἰς εἰδότας θρῆνον, καὶ ἐν πά- 17
σαις ὁδοῖς κοπετὸς, διότι διελεύσομαι διὰ μέσου σου, εἶπε Κύριος.
Οὐαὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἡμέραν Κυρίου· ἱνατί αὕτη ὑμῖν ἡ ἡμέ- 18
ρα τοῦ Κυρίου; καὶ αὕτη ἐστὶ σκότος καὶ οὐ φῶς. Ὃν τρόπον 19
ὅταν ἐκφύγῃ ἄνθρωπος ἐκ προσώπου τοῦ λέοντος, καὶ ἐμπέσῃ αὐ-
τῷ ἡ ἄρκτος, καὶ εἰσπηδήσῃ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀπερείσῃ
τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τοῖχον, καὶ δάκῃ αὐτὸν ὄφις. Οὐχὶ 20
σκότος ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου, καὶ οὐ φῶς; καὶ γνόφος οὐκ ἔχων
φέγγος αὕτη; Μεμίσηκα, ἀπῶσμαι ἑορτὰς ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ 21
ὀσφρανθῶ θυσίας ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ὑμῶν· διότι καὶ ἐὰν ἐνέγ- 22
κητέ μοι τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας ὑμῶν, οὐ προσδέξομαι αὐ-
τὰ, καὶ σωτηρίου ἐπιφανείας ὑμῶν οὐκ ἐπιβλέψομαι· μετάστη- 23
σον ἀπ' ἐμοῦ ἦχον ᾠδῶν σου, καὶ ψαλμὸν ὀργάνων σου οὐκ ἀκού-
σομαι· καὶ κυλισθήσεται ὡς ὕδωρ κρῖμα, καὶ δικαιοσύνη ὡς χει- 24
μάῤῥους ἄβατος. Μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσηνέγκατέ μοι ἐν 25
τῇ ἐρήμῳ οἶκος Ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη, λέγει Κύριος· Καὶ 26
ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολὸχ, καὶ τὸ ἄστρον τοῦ Θεοῦ ὑμῶν
Ῥαιφὰν, τοὺς τύπους οὓς ἐποιήσατε ἑαυτοῖς· καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς 27
ἐπέκεινα Δαμασκοῦ, λέγει Κύριος, ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα
αὐτῷ.

ΚΕΦ. ϛ'. VI.

1 ΟΥΑΙ τοῖς ἐξουθενοῦσι Σιὼν, καὶ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ τὸ ὄρος
Σαμαρείας· ἀπετρύγησαν ἀρχὰς ἐθνῶν, καὶ εἰσῆλθον αὐτοῖς οἶκος
2 τοῦ Ἰσραήλ. Διάβητε πάντες καὶ ἴδετε, καὶ διέλθατε ἐκεῖθεν
εἰς Αἱμαθραββὰ, καὶ κατάβητε ἐκεῖθεν εἰς Γὲθ ἀλλοφύλων, τὰς
κρατίστας ἐκ πασῶν τῶν βασιλειῶν τούτων· εἰ πλείονα τὰ ὅρια
3 αὐτῶν ἐστι τῶν ὑμετέρων ὁρίων; Οἱ ἐρχόμενοι εἰς ἡμέραν κα-
4 κὴν, οἱ ἐγγίζοντες καὶ ἐφαπτόμενοι σαββάτων ψευδῶν· οἱ κα-
θεύδοντες ἐπὶ κλινῶν ἐλεφαντίνων, καὶ κατασπαταλῶντες ἐπὶ ταῖς
στρωμναῖς αὐτῶν, καὶ ἔσθοντες ἐρίφους ἐκ ποιμνίων, καὶ μοσχά-
5 ρια ἐκ μέσου βουκολίων γαλαθηνά· οἱ ἐπικροτοῦντες πρὸς τὴν
φωνὴν τῶν ὀργάνων, ὡς ἑστῶτα ἐλογίσαντο, καὶ οὐχ ὡς φεύγον-
6 τα· οἱ πίνοντες τὸν διυλισμένον οἶνον, καὶ τὰ πρῶτα μῦρα χριό-
7 μενοι, καὶ οὐκ ἔπασχον οὐδὲν ἐπὶ τῇ συντριβῇ Ἰωσήφ. Διὰ τοῦ-
το νῦν αἰχμάλωτοι ἔσονται ἀπ' ἀρχῆς δυναστῶν, καὶ ἐξαρθήσε-
8 ται χρεμετισμὸς ἵππων ἐξ Ἐφραίμ. Ὅτι ὤμοσε Κύριος καθ'
ἑαυτοῦ· ὅτι βδελύσσομαι ἐγὼ πᾶσαν τὴν ὕβριν Ἰακὼβ, καὶ τὰς
χώρας αὐτοῦ μεμίσηκα, καὶ ἐξαρῶ πόλιν σὺν πᾶσι τοῖς κατοι-
9 κοῦσιν αὐτήν· καὶ ἔσται, ἐὰν ὑπολειφθῶσι δέκα ἄνδρες ἐν οἰκίᾳ
10 μιᾷ, καὶ ἀποθανοῦνται, (καὶ ὑπολειφθήσονται οἱ κατάλοιποι·) καὶ
λήψονται οἱ οἰκεῖοι αὐτῶν, καὶ οἱ παραβιωταὶ τοῦ ἐξενέγκαι τὰ
ὀστᾶ αὐτῶν ἐκ τοῦ οἴκου· καὶ ἐρεῖ τοῖς προεστηκόσι τῆς οἰκίας·
εἰ ἔτι ὑπάρχει παρὰ σοί; καὶ ἐρεῖ· οὐκ ἔτι· καὶ ἐρεῖ· σίγα, ἕνε-
11 κα τοῦ μὴ ὀνομάσαι τὸ ὄνομα Κυρίου. Διότι ἰδοὺ Κύριος ἐν-
τέλλεται, καὶ πατάξει τὸν οἶκον τὸν μέγαν θλάσμασι, καὶ τὸν
12 οἶκον τὸν μικρὸν ῥήγμασιν. Εἰ διώξονται ἐν πέτραις ἵπποι; εἰ
παρασιωπήσονται ἐν θηλείαις; ὅτι ὑμεῖς ἐξεστρέψατε εἰς θυμὸν
13 κρῖμα, καὶ καρπὸν δικαιοσύνης εἰς πικρίαν· οἱ εὐφραινόμενοι ἐπ'
οὐδενὶ λόγῳ, οἱ λέγοντες· οὐκ ἐν τῇ ἰσχύϊ ἡμῶν ἔσχομεν κέρα-
14 τα; Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπεγείρω ἐφ' ὑμᾶς, οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, ἔθνος,
λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ ἐκθλίψουσιν ὑμᾶς τοῦ μὴ εἰσ-
ελθεῖν εἰς Αἱμὰθ, καὶ ἕως τοῦ χειμάῤῥου τῶν δυσμῶν.

ΚΕΦ. Ζ'. VII.

ΟΥΤΩΣ ἔδειξέ μοι Κύριος ὁ Θεὸς, καὶ ἰδοὺ ἐπιγονὴ ἀκρί- 1
δων ἐρχομένη ἑωθινὴ, καὶ ἰδοὺ βροῦχος εἷς, Γὼγ ὁ βασιλεύς.
Καὶ ἔσται, ἐὰν συντελέσῃ τοῦ καταφαγεῖν τὸν χόρτον τῆς γῆς, 2
καὶ εἶπα· Κύριε Κύριε, ἵλεως γενοῦ· τίς ἀναστήσει τὸν Ἰακώβ;
ὅτι ὀλιγοστός ἐστι· μετανόησον Κύριε ἐπὶ τούτῳ. Καὶ τοῦτο 3
οὐκ ἔσται, λέγει Κύριος. Οὕτως ἔδειξέ μοι Κύριος ὁ Θεὸς, καὶ 4
ἰδοὺ ἐκάλεσε τὴν δίκην ἐν πυρὶ Κύριος, καὶ κατέφαγε τὴν ἄβυσ-
σον τὴν πολλὴν, καὶ κατέφαγε τὴν μερίδα. Καὶ εἶπα· Κύριε Κύ- 5
ριε, κόπασον δή· τίς ἀναστήσει τὸν Ἰακώβ; ὅτι ὀλιγοστός ἐστι,
μετανόησον Κύριε ἐπὶ τούτῳ. Καὶ τοῦτο οὐ μὴ γένηται, λέγει 6
Κύριος. Οὕτως ἔδειξέ μοι Κύριος, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἑστηκὼς ἐπὶ 7
τείχους ἀδαμαντίνου, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀδάμας. Καὶ εἶπε 8
Κύριος πρὸς μέ· τί σὺ ὁρᾷς Ἀμώς; Καὶ εἶπα· ἀδάμαντα. Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς μέ· ἰδοὺ ἐγὼ ἐντάσσω ἀδάμαντα εἰς μέσον λαοῦ
μου Ἰσραὴλ, οὐκ ἔτι μὴ προσθήσω τοῦ παρελθεῖν αὐτόν· καὶ ἀφα- 9
νισθήσονται βωμοὶ τοῦ γέλωτος, καὶ αἱ τελεταὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐξ-
ερημωθήσονται, καὶ ἀναστήσομαι ἐπὶ τὸν οἶκον Ἱεροβοὰμ ἐν ῥομ-
φαίᾳ. Καὶ ἐξαπέστειλεν Ἀμασίας ὁ ἱερεὺς Βαιθὴλ πρὸς Ἱεροβοὰμ 10
βασιλέα Ἰσραὴλ, λέγων· συστροφὰς ποιεῖται κατὰ σοῦ Ἀμὼς ἐν
μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ, οὐ μὴ δύνηται ἡ γῆ ὑπενεγκεῖν ἅπαντας τοὺς
λόγους αὐτοῦ· διότι τάδε λέγει Ἀμώς· ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσει 11
Ἱεροβοὰμ, ὁ δὲ Ἰσραὴλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐ-
τοῦ. Καὶ εἶπεν Ἀμασίας πρὸς Ἀμώς· ὁ ὁρῶν, βάδιζε, ἐκχώρη- 12
σον σοὶ εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ ἐκεῖ καταβίου, καὶ ἐκεῖ προφητεύσεις·
εἰς δὲ Βαιθὴλ οὐκέτι μὴ προσθῇς τοῦ προφητεῦσαι, ὅτι ἁγίασμα 13
βασιλέως ἐστὶ, καὶ οἶκος βασιλείας ἐστι. Καὶ ἀπεκρίθη Ἀμὼς, 14
καὶ εἶπε πρὸς Ἀμασίαν· οὐκ ἤμην προφήτης ἐγὼ, οὐδὲ υἱὸς προ-
φήτου, ἀλλ᾽ ἢ αἰπόλος ἤμην καὶ κνίζων συκάμινα· καὶ ἀνέλαβέ 15
με Κύριος ἐκ τῶν προβάτων, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ· βάδιζε,
προφήτευσον ἐπὶ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ. Καὶ νῦν ἄκουε λό- 16
γον Κυρίου· σὺ λέγεις· μὴ προφήτευε ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ οὐ μὴ
ὀχλαγωγήσῃς ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ· διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύ- 17
ριος· ἡ γυνή σου ἐν τῇ πόλει πορνεύσει, καὶ οἱ υἱοί σου καὶ αἱ

θυγατέρες σου ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται, καὶ ἡ γῆ σου ἐν σχοινίῳ
καταμετρηθήσεται, καὶ σὺ ἐν γῇ ἀκαθάρτῳ τελευτήσεις· ὁ δὲ
Ἰσραὴλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ.

ΚΕΦ. Η'. VIII.

1 ΟΥΤΩΣ ἔδειξέ μοι Κύριος Κύριος, καὶ ἰδοὺ ἄγγος ἰξευτοῦ. Καὶ
2 εἶπε· τί σὺ ὁρᾷς, Ἀμώς; Καὶ εἶπα· ἄγγος ἰξευτοῦ. Καὶ εἶπε
Κύριος πρός με· ἥκει τὸ πέρας ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, οὐκέτι
3 μὴ προσθῶ τοῦ παρελθεῖν αὐτόν· καὶ ὀλολύξει τὰ φατνώματα
τοῦ ναοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος Κύριος· πολὺς ὁ πε-
4 πτωκὼς ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπιρρίψω σιωπήν. Ἀκούσατε δὴ ταῦτα
οἱ ἐκτρίβοντες εἰς τοπρωῒ πένητα, καὶ καταδυναστεύοντες πτω-
5 χοὺς ἀπὸ τῆς γῆς, οἱ λέγοντες· πότε διελεύσεται ὁ μὴν, καὶ
ἐμπολήσομεν, καὶ τὰ σάββατα, καὶ ἀνοίξομεν θησαυρὸν, τοῦ ποιῆ-
σαι μικρὸν μέτρον, καὶ τοῦ μεγαλῦναι στάθμιον, καὶ ποιῆσαι
6 ζυγὸν ἄδικον, τοῦ κτᾶσθαι ἐν ἀργυρίῳ πτωχοὺς καὶ ταπεινὸν ἀν-
τὶ ὑποδημάτων, καὶ ἀπὸ παντὸς γεννήματος ἐμπορευσόμεθα;
7 Ὀμνύει Κύριος καθ' ὑπερηφανίας Ἰακὼβ, εἰ ἐπιλήσεται εἰς νῖκος
8 πάντα τὰ ἔργα ὑμῶν· καὶ ἐπὶ τούτοις οὐ ταραχθήσεται ἡ γῆ,
καὶ πενθήσει πᾶς ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ; καὶ ἀναβήσεται ὡς ποτα-
9 μὸς συντέλεια, καὶ καταβήσεται ὡς ποταμὸς Αἰγύπτου. Καὶ
ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, καὶ δύσεται ὁ
ἥλιος μεσημβρίας, καὶ συσκοτάσει ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ἡμέρᾳ τὸ φῶς·
10 καὶ μεταστρέψω τὰς ἑορτὰς ὑμῶν εἰς πένθος, καὶ πάσας τὰς
ᾠδὰς ὑμῶν εἰς θρῆνον, καὶ ἀναβιβῶ ἐπὶ πᾶσαν ὀσφὺν σάκκον, καὶ
ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν φαλάκρωμα, καὶ θήσομαι αὐτὸν ὡς πένθος
11 ἀγαπητοῦ, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ὡς ἡμέραν ὀδύνης. Ἰδοὺ ἡμέραι
ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἐξαποστελῶ λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, οὐ
λιμὸν ἄρτου οὐδὲ δίψαν ὕδατος, ἀλλὰ λιμὸν τοῦ ἀκοῦσαι τὸν
12 λόγον Κυρίου· καὶ σαλευθήσεται ὕδατα ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ βορ-
ρᾶ ἕως ἀνατολῶν περιδραμοῦνται ζητοῦντες τὸν λόγον τοῦ Κυρίου,
13 καὶ οὐ μὴ εὕρωσιν. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκλείψουσιν αἱ παρθένοι
14 αἱ καλαὶ, καὶ οἱ νεανίσκοι ἐν δίψει, οἱ ὀμνύοντες κατὰ τοῦ ἱλα-
σμοῦ Σαμαρείας, καὶ οἱ λέγοντες· ζῇ Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ ζῇ
ὁ Θεός σου Βηρσαβεέ· καὶ πεσοῦνται, καὶ οὐ μὴ ἀναστῶσιν ἔτι.

ΚΕΦ. Θ΄. IX.

ΕΙΔΟΝ τὸν Κύριον ἐφεστῶτα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ 1
εἶπε· πάταξον ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον, καὶ σεισθήσεται τὰ πρόπυλα,
καὶ διάκοψον εἰς κεφαλὰς πάντων· καὶ τοὺς καταλοίπους αὐτῶν
ἐν ῥομφαίᾳ ἀποκτενῶ, οὐ μὴ διαφεύξῃ ἐξ αὐτῶν φεύγων, οὐδὲ
μὴ διασωθῇ ἐξ αὐτῶν ἀνασωζόμενος. Ἐὰν κατορυγῶσιν εἰς ᾅδου, 2
ἐκεῖθεν ἡ χείρ μου ἀνασπάσει αὐτούς· καὶ ἐὰν ἀναβῶσιν εἰς τὸν
οὐρανὸν, ἐκεῖθεν κατάξω αὐτούς· ἐὰν ἐγκρυβῶσιν εἰς τὴν κορυ- 3
φὴν τοῦ Καρμήλου, ἐκεῖθεν ἐξερευνήσω, καὶ λήψομαι αὐτούς· καὶ
ἐὰν καταδύσωσιν ἐξ ὀφθαλμῶν μου εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, ἐκεῖ
ἐντελοῦμαι τῷ δράκοντι, καὶ δήξεται αὐτούς· καὶ ἐὰν πορευθῶσιν 4
ἐν αἰχμαλωσίᾳ πρὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ἐκεῖ ἐντελοῦ-
μαι τῇ ῥομφαίᾳ, καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς· καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλ-
μούς μου ἐπ᾿ αὐτοὺς εἰς κακὰ, καὶ οὐκ εἰς ἀγαθά. Καὶ Κύριος 5
Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἐφαπτόμενος τῆς γῆς, καὶ σαλεύ-
ων αὐτὴν, καὶ πενθήσουσι πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν, καὶ
ἀναβήσεται ὡς ποταμὸς συντέλεια αὐτῆς, καὶ καταβήσεται ὡς
ποταμὸς Αἰγύπτου· ὁ οἰκοδομῶν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνάβασιν αὐτοῦ, 6
καὶ τὴν ἐπαγγελίαν αὐτοῦ ἐπὶ γῆς θεμελιῶν, ὁ προσκαλούμενος
τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς·
Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ. Οὐχ ὡς υἱοὶ Αἰ- 7
θιόπων ὑμεῖς ἐστὲ ἐμοὶ υἱοὶ Ἰσραήλ; λέγει Κύριος· οὐ τὸν Ἰσραὴλ
ἀνήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ τοὺς ἀλλοφύλους ἐκ Καππαδο-
κίας, καὶ τοὺς Σύρους ἐκ βόθρου; Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου τοῦ 8
Θεοῦ ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐξαρῶ αὐτὴν ἀπὸ
προσώπου τῆς γῆς· πλὴν ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐξαρῶ τὸν οἶκον Ἰα-
κὼβ, λέγει Κύριος. Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐντέλλομαι, καὶ λικμιῶ ἐν 9
πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον λικμᾶται ἐν τῷ
λικμῷ, καὶ οὐ μὴ πέσῃ σύντριμμα ἐπὶ τὴν γῆν· ἐν ῥομφαίᾳ τε- 10
λευτήσουσι πάντες ἁμαρτωλοὶ λαοῦ μου, οἱ λέγοντες· οὐ μὴ ἐγ-
γίσῃ, οὐδ᾿ οὐ μὴ γένηται ἐφ᾿ ἡμᾶς τὰ κακά. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί- 11
νῃ ἀναστήσω τὴν σκηνὴν Δαυὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ ἀνοικοδομή-
σω τὰ πεπτωκότα αὐτῆς, καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀναστήσω,
καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτὴν καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος· ὅπως ἂν 12

ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων με καὶ πάντα τὰ ἔθνη,
ἐφ᾽ οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ᾽ αὐτοὺς, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς
13 ὁ ποιῶν ταῦτα. Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ κατα-
λήψεται ὁ ἀλοητὸς τὸν τρυγητὸν, καὶ περκάσει ἡ σταφυλὴ ἐν τῷ
σπόρῳ, καὶ ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυκασμὸν, καὶ πάντες οἱ βου-
14 νοὶ σύμφυτοι ἔσονται· καὶ ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ
μου Ἰσραὴλ, καὶ οἰκοδομήσουσι πόλεις τὰς ἠφανισμένας, καὶ κα-
τοικήσουσι, καὶ καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶνας, καὶ πίονται τὸν οἶ-
νον αὐτῶν, καὶ ποιήσουσι κήπους, καὶ φάγονται τὸν καρπὸν αὐ-
15 τῶν· καὶ καταφυτεύσω αὐτοὺς ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ
ἐκσπασθῶσιν οὐκέτι ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, ἧς ἔδωκα αὐτοῖς, λέγει
Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ.

ΑΜΩΣ Β΄.

ΜΙΧΑΙΑΣ Γ΄.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Α΄. Ι.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Μιχαίαν τὸν τοῦ Μωρασθεὶ, 1
ἐν ἡμέραις Ἰωάθαμ καὶ Ἄχαζ καὶ Ἐζεκίου Βασιλέων Ἰούδα,
ὑπὲρ ὧν ἴδε περὶ Σαμαρείας καὶ περὶ Ἱερουσαλήμ. Ἀκούσατε λαοὶ 2
λόγους καὶ προσεχέτω ἡ γῆ, καὶ πάντες οἱ ἐν αὐτῇ, καὶ ἔσται Κύ-
ριος Κύριος ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον, Κύριος ἐξ οἴκου ἁγίου αὐτοῦ.
Διότι ἰδοὺ Κύριος ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ τόπου ἀὐτοῦ, καὶ κατα- 3
βήσεται, καὶ ἐπιβήσεται ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς γῆς· καὶ σαλευθήσεται 4
τὰ ὄρη ὑποκάτωθεν αὐτοῦ, καὶ αἱ κοιλάδες τακήσονται ὡς κη-
ρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς, καὶ ὡς ὕδωρ καταφερόμενον ἐν κατα-
βάσει· διὰ ἀσέβειαν Ἰακὼβ πάντα ταῦτα, καὶ διὰ ἁμαρτίαν οἴκου 5
Ἰσραήλ. Τίς ἡ ἀσέβεια τοῦ Ἰακώβ; οὐχὶ Σαμάρεια; καὶ τίς ἡ
ἁμαρτία οἴκου Ἰούδα; οὐχὶ Ἱερουσαλήμ; Καὶ θήσομαι Σαμάρειαν 6
εἰς ὀπωροφυλάκιον ἀγροῦ, καὶ εἰς φυτείαν ἀμπελῶνος, καὶ κατα-
σπάσω εἰς χάος τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὰ θεμέλια αὐτῆς ἀπο-
καλύψω· καὶ πάντα τὰ γλυπτὰ αὐτῆς κατακόψουσι, καὶ πάντα 7
τὰ μισθώματα αὐτῆς ἐμπρήσουσιν ἐν πυρὶ, καὶ πάντα τὰ εἴδωλα
αὐτῆς θήσομαι εἰς ἀφανισμόν· διότι ἐκ μισθωμάτων πορνείας συ-
νήγαγε, καὶ ἐκ μισθωμάτων πορνείας συνέστρεψεν. Ἕνεκεν τού- 8
του κόψεται, καὶ θρηνήσει, πορεύσεται ἀνυπόδετος καὶ γυμνὴ,
καὶ ποιήσεται κοπετὸν ὡς δρακόντων, καὶ πένθος ὡς θυγατέρων
σειρήνων· ὅτι κατεκράτησεν ἡ πληγὴ αὐτῆς, διότι ἦλθεν ἕως Ἰού- 9
δα, καὶ ἥψατο ἕως πύλης λαοῦ μου, ἕως Ἱερουσαλήμ. Οἱ ἐν Γὲθ 10
μὴ μεγαλύνεσθε, οἱ ἐν Ἀκεὶμ μὴ ἀνοικοδομεῖτε ἐξ οἴκου κατὰ
γέλωτα ὑμῶν· γῆν καταπάσσασθε κατὰ γέλωτα ὑμῶν. Κατοι- 11
κοῦσα καλῶς τὰς πόλεις αὐτῆς οὐκ ἐξῆλθε κατοικοῦσα Σενναὰρ,
κόψασθαι οἶκον ἐχόμενον αὐτῆς, λήψεται ἐξ ὑμῶν πληγὴν ὀδύνης.
Τίς ἤρξατο εἰς ἀγαθὰ κατοικούσῃ ὀδύνας; ὅτι κατέβη κακὰ παρὰ 12
Κυρίου ἐπὶ πύλας Ἱερουσαλὴμ, ψόφος ἁρμάτων, καὶ ἱππευόντων. 13
Κατοικοῦσα Λαχεὶς ἀρχηγὸς ἁμαρτίας αὕτη ἐστὶ τῇ θυγατρὶ

14 Σιών, ὅτι ἐν σοὶ εὑρέθησαν αἱ ἀσέβειαι τοῦ Ἰσραήλ. Διὰ τοῦτο
δώσεις ἐξαποστελλομένους ἕως κληρονομίας Γὲθ, οἴκους ματαίους·
15 εἰς κενὸν ἐγένετο τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ, ἕως τοὺς κληρονόμους
ἀγάγω σοι κατοικοῦσα Λαχεὶς κληρονομία, ἕως Ὀδολλὰμ ἥξει
16 ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς Ἰσραήλ. Ξύρησαι, καὶ κεῖραι ἐπὶ τὰ τέ-
κνα τὰ τρυφερά σου· ἐμπλάτυνον τὴν χηρείαν σου ὡς ἀετὸς, ὅτι
ᾐχμαλωτεύθησαν ἀπὸ σοῦ.

ΚΕΦ. Β'. II.

1 ΕΓΕΝΟΝΤΟ λογιζόμενοι κόπους, καὶ ἐργαζόμενοι κακὰ ἐν
ταῖς κοίταις αὐτῶν, καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ συνετέλουν αὐτά· διότι
2 οὐκ ἦραν πρὸς τὸν Θεὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν· καὶ ἐπεθύμουν ἀγροὺς,
καὶ διήρπαζον ὀρφανοὺς, καὶ οἴκους κατεδυνάστευον, καὶ διήρ-
παζον ἄνδρα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἄνδρα καὶ τὴν κληρονομί-
3 αν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ λογίζομαι ἐπὶ
τὴν φυλὴν ταύτην κακὰ, ἐξ ὧν οὐ μὴ ἄρητε τοὺς τραχήλους ὑμῶν,
4 καὶ οὐ μὴ πορευθῆτε ὀρθοὶ ἐξαίφνης, ὅτι καιρὸς πονηρός ἐστιν. Ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ληφθήσεται ἐφ' ὑμᾶς παραβολὴ, καὶ θρηνηθή-
σεται θρῆνος ἐν μέλει, λέγων· ταλαιπωρίᾳ ἐταλαιπωρήσαμεν,
μερὶς λαοῦ μου κατεμετρήθη ἐν σχοινίῳ, καὶ οὐκ ἦν ὁ κωλύσων
5 αὐτὸν τοῦ ἀποστρέψαι· οἱ ἀγροὶ ἡμῶν διεμερίσθησαν. Διὰ τοῦτο
6 οὐκ ἔσται σοι βάλλων σχοινίον ἐν κλήρῳ ἐν ἐκκλησίᾳ Κυρίου. Μὴ
κλαίετε δάκρυσι, μηδὲ δακρυέτωσαν ἐπὶ τούτοις· οὐ γὰρ ἀπώσε-
7 ται ὀνείδη ὁ λέγων· οἶκος Ἰακὼβ παρώργισε πνεῦμα Κυρίου.
Εἰ ταῦτα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἐστιν; οὐχ οἱ λόγοι αὐτοῦ εἰ-
8 σὶ καλοὶ μετ' αὐτοῦ, καὶ ὀρθοὶ πεπόρευνται; Καὶ ἔμπροσθεν ὁ
λαός μου εἰς ἔχθραν ἀντικατέστη. Κατέναντι τῆς εἰρήνης αὐτοῦ·
τὴν δορὰν αὐτοῦ ἐξέδειραν, τοῦ ἀφελέσθαι ἐλπίδα συντριμμὸν πο-
9 λέμου, (διὰ τοῦτο) ἡγούμενοι λαοῦ μου ἀποῤῥιφήσονται ἐκ τῶν
οἰκιῶν τρυφῆς αὐτῶν, διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν ἐξώ-
10 σθησαν. Ἐγγίσατε ὄρεσιν αἰωνίοις· ἀνάστηθι καὶ πορεύου, ὅτι οὐκ
ἔστι σοι αὕτη ἡ ἀνάπαυσις ἕνεκεν ἀκαθαρσίας· διεφθάρητε φθορᾷ,
11 κατεδιώχθητε οὐδενὸς διώκοντος· πνεῦμα ἔστησε ψεῦδος, ἐστά-
λαξέ σοι εἰς οἶνον καὶ μέθυσμα· καὶ ἔσται, ἐκ τῆς σταγόνος τοῦ
12 λαοῦ τούτου, συναγόμενος συναχθήσεται Ἰακὼβ σὺν πᾶσιν· ἐκ-

δεχόμενος ἐκδέξομαι τοὺς καταλοίπους τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπιτοαυτὸ
θήσομαι τὴν ἀποστροφὴν αὐτῶν. Ὡς πρόβατα ἐν θλίψει, ὡς ποί-
μνιον ἐν μέσῳ κοίτης αὐτῶν ἐξαλοῦνται ἐξ ἀνθρώπων· διὰ τῆς 13
διακοπῆς πρὸ προσώπου αὐτῶν διέκοψαν, καὶ διῆλθον πύλην, καὶ
ἐξῆλθον δι' αὐτῆς· καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν πρὸ προσώπου
αὐτῶν, ὁ δὲ Κύριος ἡγήσεται αὐτῶν.

ΚΕΦ. Γ'. III.

ΚΑΙ ἐρεῖ· ἀκούσατε δὴ ταῦτα αἱ ἀρχαὶ οἴκου Ἰακὼβ, καὶ οἱ 1
κατάλοιποι οἴκου Ἰσραήλ· οὐχ ὑμῖν ἐστι τοῦ γνῶναι τὸ κρῖμα;
Οἱ μισοῦντες τὰ καλὰ, καὶ ζητοῦντες τὰ πονηρὰ, ἁρπάζοντες 2
τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ἀπὸ τῶν
ὀστέων αὐτῶν. Ὃν τρόπον κατέφαγον τὰς σάρκας τοῦ λαοῦ μου, 3
καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν ἐξέδειραν, καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτῶν
συνέθλασαν, καὶ ἐμέλισαν ὡς σάρκας εἰς λέβητα, καὶ ὡς κρέα εἰς
χύτραν, οὕτως κεκράξονται πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ εἰσακούσεται 4
αὐτῶν· καὶ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτῶν ἐν τῷ και-
ρῷ ἐκείνῳ, ἀνθ' ὧν ἐπονηρεύσαντο ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν
ἐπ' αὐτούς. Τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς προφήτας τοὺς πλα- 5
νῶντας τὸν λαόν μου, τοὺς δάκνοντας ἐν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν, καὶ
κηρύσσοντας ἐπ' αὐτὸν εἰρήνην, καὶ οὐκ ἐδόθη εἰς τὸ στόμα αὐ-
τῶν, ἤγειραν ἐπ' αὐτὸν πόλεμον· διὰ τοῦτο νὺξ ὑμῖν ἔσται ἐξ 6
ὁράσεως, καὶ σκοτία ἔσται ὑμῖν ἐκ μαντείας, καὶ δύσεται ὁ ἥλιος
ἐπὶ τοὺς προφήτας, καὶ συσκοτάσει ἐπ' αὐτοὺς ἡ ἡμέρα· καὶ 7
καταισχυνθήσονται οἱ ὁρῶντες τὰ ἐνύπνια, καὶ καταγελασθήσον-
ται οἱ μάντεις, καὶ καταλαλήσουσι κατ' αὐτῶν πάντες αὐτοὶ,
διότι οὐκ ἔσται ὁ ἐπακούων αὐτῶν. Ἐὰν μὴ ἐμπλήσω ἐγὼ ἰσχὺν 8
ἐν πνεύματι Κυρίου καὶ κρίματος καὶ δυναστείας, τοῦ ἀπαγγεῖ-
λαι τῷ Ἰακὼβ ἀσεβείας αὐτοῦ, καὶ τῷ Ἰσραὴλ ἁμαρτίας αὐτοῦ.
Ἀκούσατε δὴ ταῦτα οἱ ἡγούμενοι οἴκου Ἰακὼβ, καὶ οἱ κατάλοι- 9
ποι οἴκου Ἰσραὴλ, οἱ βδελυσσόμενοι κρῖμα, καὶ πάντα τὰ ὀρθὰ
διαστρέφοντες, οἱ οἰκοδομοῦντες Σιὼν ἐν αἵμασι, καὶ Ἱερουσα- 10
λὴμ ἐν ἀδικίαις· οἱ ἡγούμενοι αὐτῆς μετὰ δώρων ἔκρινον, καὶ οἱ 11
ἱερεῖς αὐτῆς μετὰ μισθοῦ ἀπεκρίνοντο, καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς
μετὰ ἀργυρίου ἐμαντεύοντο, καὶ ἐπὶ τὸν Κύριον ἐπανεπαύοντο,

λέγοντες· οὐχὶ Κύριος ἐν ἡμῖν ἐστιν; οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ἡμᾶς τὰ
12 κακά. Διὰ τοῦτο δι' ὑμᾶς Σιὼν ὡς ἀγρὸς ἀροτριαθήσεται, καὶ
Ἱερουσαλὴμ εἰς ὀπωροφυλάκιον ἔσται, καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου εἰς
ἄλσος δρυμοῦ.

ΚΕΦ. Δ΄. IV.

1 ΚΑΙ ἔσται ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐμφανὲς τὸ ὄρος τοῦ Κυ-
ρίου, ἕτοιμον ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων, καὶ μετεωρισθήσεται
2 ὑπεράνω τῶν βουνῶν. καὶ σπεύσουσι πρὸς αὐτὸ λαοί, καὶ πορεύ-
σονται πρὸς αὐτὸ ἔθνη πολλὰ καὶ ἐροῦσι, δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ
ὄρος τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. καὶ δείξου-
σιν ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν ταῖς τρίβοις αὐτοῦ·
ὅτι ἐκ Σιὼν ἐξελεύσεται νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ,
3 καὶ κρινεῖ ἀναμέσον λαῶν πολλῶν, καὶ ἐλέγξει ἔθνη ἰσχυρὰ ἕως
εἰς γῆν μακράν. Καὶ κατακόψουσι τὰς ῥομφαίας αὐτῶν εἰς ἄρο-
τρα, καὶ τὰς ζιβύνας αὐτῶν εἰς δρέπανα, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ἄρῃ
4 ἔθνος ἐπ' ἔθνος ῥομφαίαν, καὶ οὐ μὴ μάθωσιν ἔτι πολεμεῖν. Καὶ
ἀναπαύσεται ἕκαστος ὑποκάτω ἀμπέλου αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος ὑπο-
κάτω συκῆς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν, διότι τὸ στόμα Κυ-
5 ρίου παντοκράτορος ἐλάλησε ταῦτα. Ὅτι πάντες οἱ λαοὶ πορεύ-
σονται ἕκαστος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἡμεῖς δὲ πορευσόμεθα ἐν ὀνόματι
6 Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐπέκεινα. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, συνάξω τὴν συντετριμμένην, λέγει Κύριος, καὶ τὴν ἀπω-
7 σμένην εἰσδέξομαι, καὶ οὓς ἀπωσάμην. Καὶ θήσομαι τὴν συντε-
τριμμένην εἰς ὑπόλειμμα, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰς ἔθνος ἰσχυρόν,
καὶ βασιλεύσει Κύριος ἐπ' αὐτοὺς ἐν ὄρει Σιὼν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ
8 ἕως εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ σὺ πύργος ποιμνίου αὐχμώδης, θύγατερ
Σιών, ἐπὶ σὲ ἥξει, καὶ εἰσελεύσεται ἡ ἀρχὴ ἡ πρώτη βασιλεία ἐκ
9 Βαβυλῶνος τῇ θυγατρὶ Ἱερουσαλήμ. Καὶ νῦν ἱνατί ἔγνως κακά;
μὴ βασιλεὺς οὐκ ἦν σοι; ἢ ἡ βουλή σου ἀπώλετο, ὅτι κατεκρά-
10 τησάν σε ὠδῖνες ὡς τικτούσης; ὤδινε καὶ ἀνδρίζου θύγατερ Σιὼν
ὡς τίκτουσα· διότι νῦν ἐξελεύσῃ ἐκ πόλεως, καὶ κατασκηνώσεις
ἐν πεδίῳ, καὶ ἥξεις ἕως Βαβυλῶνος· ἐκεῖθεν ῥύσεταί σε, καὶ ἐκεῖ-
11 θεν λυτρώσεταί σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου. Καὶ
νῦν ἐπισυνήχθη ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλά, οἱ λέγοντες, ἐπιχαρούμεθα,
12 καὶ ἐπόψονται ἐπὶ Σιὼν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. Καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνω-

σαν τὸν λογισμὸν Κυρίου, καὶ οὐ συνῆκαν τὴν βουλὴν αὐτοῦ, ὅτι
συνήγαγεν αὐτοὺς ὡς δράγματα ἅλωνος. Ἀνάστα, καὶ ἀλόα αὐ- 13
τοὺς θύγατερ Σιὼν, ὅτι τὰ κέρατά σου θήσομαι σιδηρᾶ, καὶ τὰς
ὁπλάς σου θήσομαι χαλκᾶς· καὶ λεπτυνεῖς λαοὺς πολλοὺς, καὶ
ἀναθήσεις τῷ Κυρίῳ τὸ πλῆθος αὐτῶν, καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῶν τῷ
Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.

ΚΕΦ. Ε'. V.

1 ΝΥΝ ἐμφραχθήσεται θυγάτηρ Ἐφραὶμ ἐμφραγμῷ, συνοχὴν
ἔταξεν ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ῥάβδῳ πατάξουσιν ἐπὶ σιαγόνα τὰς φυλὰς τοῦ
Ἰσραήλ. Καὶ σὺ Βηθλεὲμ οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ, ὀλιγοστὸς εἶ τοῦ 2
εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ μοι ἐξελεύσεται ἡγούμενος τοῦ
εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς
ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς, ἕως καιροῦ τικτού- 3
σης τέξεται, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπιστρέψου-
σιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. Καὶ στήσεται καὶ ὄψεται, καὶ ποι- 4
μανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀ-
νόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν ὑπάρξουσι· διότι νῦν μεγαλυνθή-
σονται ἕως ἄκρων τῆς γῆς. Καὶ ἔσται αὐτὴ ἡ εἰρήνη, ὅταν Ἀσ- 5
σύριος ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ τὴν χώραν
ὑμῶν, καὶ ἐπεγερθήσονται ἐπ' αὐτὸν ἑπτὰ ποιμένες, καὶ ὀκτὼ
δήγματα ἀνθρώπων, καὶ ποιμανοῦσι τὸν Ἀσσοὺρ ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ 6
τὴν γῆν τοῦ Νεβρὼδ ἐν τῇ τάφρῳ αὐτῆς, καὶ ῥύσεται ἐκ τοῦ Ἀσ-
σοὺρ, ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ τὰ ὅρια
ὑμῶν. Καὶ ἔσται τὸ ὑπόλειμμα τοῦ Ἰακὼβ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν 7
μέσῳ λαῶν πολλῶν ὡς δρόσος παρὰ Κυρίου πίπτουσα, καὶ ὡς
ἄρνες ἐπ' ἄγρωστιν, ὅπως μὴ συναχθῇ μηδεὶς, μηδὲ ὑποστῇ ἐν
υἱοῖς ἀνθρώπων. Καὶ ἔσται τὸ ὑπόλειμμα τοῦ Ἰακὼβ ἐν τοῖς 8
ἔθνεσιν ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν ὡς λέων ἐν κτήνεσιν ἐν τῷ δρυμῷ,
καὶ ὡς σκύμνος ἐν ποιμνίοις προβάτων, ὃν τρόπον ὅταν διέλθῃ,
καὶ διαστείλας ἁρπάσῃ, καὶ μὴ ᾖ ὁ ἐξαιρούμενος· ὑψωθήσεται ἡ 9
χείρ σου ἐπὶ τοὺς θλίβοντάς σε, καὶ πάντες οἱ ἐχθροί σου ἐξολε-
θρευθήσονται. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, ἐξ- 10
ολεθρεύσω τοὺς ἵππους σου ἐκ μέσου σου, καὶ ἀπολῶ τὰ ἅρματά
σου, καὶ ἐξολεθρεύσω τὰς πόλεις τῆς γῆς σου, καὶ ἐξαρῶ πάντα 11

12 τὰ ὀχυρώματά σου, καὶ ἐξαρῶ πάντα τὰ φάρμακά σου ἐκ τῶν
13 χειρῶν σου, καὶ ἀποφθεγγόμενοι οὐκ ἔσονται ἐν σοί. Καὶ ἐξολε-
θρεύσω τὰ γλυπτά σου, καὶ τὰς στηλάς σου ἐκ μέσου σου, καὶ
14 οὐκ ἔτι μὴ προσκυνήσεις τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου, καὶ ἐκ-
15 κόψω τὰ ἄλση σου ἐκ μέσου σου, καὶ ἀφανιῶ τὰς πόλεις σου, καὶ
ποιήσω ἐν θυμῷ καὶ ἐν ὀργῇ ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἀνθ' ὧν
οὐκ εἰσήκουσάν μου.

ΚΕΦ. ς'. VI.

1 ΑΚΟΥΣΑΤΕ δὴ λόγον Κυρίου ἃ ὁ Κύριος εἶπεν· ἀνάστηθι
καὶ κρίθητι πρὸς τὰ ὄρη, καὶ ἀκουσάτωσαν οἱ βουνοὶ φωνήν σου.
2 Ἀκούσατε ὄρη τὴν κρίσιν τοῦ Κυρίου, καὶ αἱ φάραγγες θεμέλια
τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ μετὰ
3 τοῦ Ἰσραὴλ διελεγχθήσεται. Λαός μου, τί ἐποίησά σοι, ἢ τί ἐ-
4 λύπησά σε, ἢ τί παρηνώχλησά σοι; ἀποκρίθητί μοι. Διότι ἀνή-
γαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξ οἴκου δουλείας ἐλυτρωσάμην
σε, καὶ ἐξαπέστειλα πρὸ προσώπου σου τὸν Μωσῆν, καὶ Ἀαρὼν
5 καὶ Μαριάμ. Λαός μου μνήσθητι δὴ, τί ἐβουλεύσατο κατὰ σοῦ
Βαλὰκ βασιλεὺς Μωὰβ, καὶ τί ἀπεκρίθη αὐτῷ Βααλὰμ υἱὸς τοῦ
Βεὼρ, ἀπὸ τῶν σχοίνων ἕως τοῦ Γαλγὰλ, ὅπως γνωσθῇ ἡ δι-
6 καιοσύνη τοῦ Κυρίου. Ἐν τίνι καταλάβω τὸν Κύριον; ἀντιλή-
ψομαι Θεοῦ μου ὑψίστου; εἰ καταλήψομαι αὐτὸν ἐν ὁλοκαυτώμα-
7 σιν ἐν μόσχοις ἐνιαυσίοις; εἰ προσδέξεται ὁ Κύριος ἐν χιλιάσι
κριῶν, ἢ ἐν μυριάσι χειμάῤῥων πιόνων; εἰ δῶ πρωτότοκά μου
ὑπὲρ ἀσεβείας, καρπὸν κοιλίας μου ὑπὲρ ἁμαρτίας ψυχῆς μου;
8 Εἰ ἀνηγγέλη σοι, ἄνθρωπε, τί καλόν; ἢ τί Κύριος ἐκζητεῖ παρὰ
σοῦ, ἀλλ' ἢ τοῦ ποιεῖν κρῖμα καὶ ἀγαπᾷν ἔλεος, καὶ ἕτοιμον εἶ-
9 ναι τοῦ πορεύεσθαι μετὰ Κυρίου Θεοῦ σου; Φωνὴ Κυρίου τῇ πό-
λει ἐπικληθήσεται, καὶ σώσει τοὺς φοβουμένους τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
10 ἄκουε φυλὴ, καὶ τίς κοσμήσει πόλιν; Μὴ πῦρ καὶ οἶκος ἀνόμου
11 θησαυρίζων θησαυροὺς ἀνομίας, καὶ μετὰ ὕβρεως ἀδικία; Καὶ εἰ
δικαιωθήσεται ἐν ζυγῷ ἄνομος, καὶ ἐν μαρσίππῳ στάθμια δόλου,
12 ἐξ ὧν τὸν πλοῦτον αὐτῶν ἀσεβείας ἐνέπλησαν; καὶ οἱ κατοικοῦν-
τες αὐτὴν ἐλάλουν ψεύδη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν ὑψώθη ἐν τῷ
13 στόματι αὐτῶν. Καὶ ἐγὼ ἄρξομαι τοῦ πατάξαι σε, καὶ ἀφανιῶ

σε ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις σου. Σὺ φάγεσαι, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῇς· 14
καὶ σκοτάσει ἐν σοὶ, καὶ ἐκνεύσει, καὶ οὐ μὴ διασωθῇς, καὶ ὅσοι
ἂν διωσωθῶσιν, εἰς ῥομφαίαν παραδοθήσονται. Σὺ σπερεῖς, καὶ οὐ 15
μὴ ἀμήσῃς· σὺ πιέσεις ἐλαίαν, καὶ οὐ μὴ ἀλείψῃ ἔλαιον· καὶ οἶ-
νον, καὶ οὐ μὴ πίητε· καὶ ἀφανισθήσεται νόμιμα λαοῦ μου. Καὶ 16
ἐφύλαξας τὰ δικαιώματα Ζαμβρὶ, καὶ πάντα τὰ ἔργα οἴκου Ἀχαὰβ,
καὶ ἐπορεύθητε ἐν ταῖς βουλαῖς αὐτῶν, ὅπως παραδῶ σε εἰς ἀφα-
νισμὸν, καὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν εἰς συρισμὸν, καὶ ὀνείδη
λαῶν λήψεσθε.

ΚΕΦ. Ζ'. VII.

ΟΙΜΟΙ, ὅτι ἐγενόμην ὡς συνάγων καλάμην ἐν ἀμητῷ, καὶ 1
ὡς ἐπιφυλλίδα ἐν τρυγητῷ, οὐχ ὑπάρχοντος βότρυος τοῦ φαγεῖν
τὰ πρωτόγονα. οἴμοι ψυχὴ, ὅτι ἀπόλωλεν εὐλαβὴς ἀπὸ τῆς γῆς, 2
καὶ κατορθῶν ἐν ἀνθρώποις οὐχ ὑπάρχει· πάντες εἰς αἵματα δι-
κάζονται, ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐκθλίβουσιν ἐκθλιβῇ, ἐπὶ 3
τὸ κακὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἑτοιμάζουσιν. ὁ ἄρχων αἰτεῖ, καὶ ὁ
κριτὴς εἰρηνικοὺς λόγους ἐλάλησε, καταθύμιον ψυχῆς αὐτοῦ ἐ-
στι· καὶ ἐξελοῦμαι τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν, ὡς σὴς ἐκτρώγων, καὶ βα- 4
δίζων ἐπὶ κανόνος ἐν ἡμέρᾳ σκοπιᾶς. οὐαὶ οὐαὶ αἱ ἐκδικήσεις σου
ἥκασι, νῦν ἔσονται κλαυθμοὶ αὐτῶν. Μὴ καταπιστεύετε ἐν φίλοις, 5
καὶ μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ἡγουμένοις, ἀπὸ τῆς συγκοίτου σου φύλα-
ξαι, τοῦ ἀναθέσθαι αὐτῇ τι· διότι υἱὸς ἀτιμάζει πατέρα, καὶ θυ- 6
γάτηρ ἐπαναστήσεται ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν
πενθερὰν αὐτῆς, ἐχθροὶ πάντες ἀνδρὸς οἱ ἄνδρες οἱ ἐν τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὸν Κύριον ἐπιβλέψομαι, ὑπομενῶ ἐπὶ τῷ Θεῷ 7
τῷ σωτῆρί μου, εἰσακούσεταί μου ὁ Θεός μου. Μὴ ἐπίχαιρέ μοι ἡ 8
ἐχθρά μου, ὅτι πέπτωκα, καὶ ἀναστήσομαι· διότι ἐὰν καθίσω ἐν
τῷ σκότει ὁ Κύριος φωτιεῖ μοι. Ὀργὴν Κυρίου ὑποίσω, ὅτι ἥμαρ- 9
τον αὐτῷ, ἕως τοῦ δικαιῶσαι αὐτὸν τὴν δίκην μου· καὶ ποιήσει
τὸ κρίμα μου, καὶ ἐξάξει με εἰς τὸ φῶς· ὄψομαι τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ, καὶ ὄψεται ἡ ἐχθρά μου, καὶ περιβαλεῖται αἰσχύνην, ἡ 10
λέγουσα πρὸς μέ· Ποῦ Κύριος ὁ Θεός σου; οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπό-
ψονται αὐτὴν, νῦν ἔσται εἰς καταπάτημα ὡς πηλὸς ἐν ταῖς ὁδοῖς.
Ἡμέρα ἀλοιφῆς πλίνθου, ἐξάλειψίς σου ἡ ἡμέρα ἐκείνη, καὶ ἀπώ- 11
σεται νόμιμα ἡ ἡμέρα ἐκείνη. Καὶ αἱ πόλεις σου ἥξουσιν εἰς ὁμα- 12

λισμὸν, καὶ εἰς διαμερισμὸν Ἀσσυρίων, καὶ αἱ πόλεις σου αἱ ὀχυ-
ραὶ εἰς διαμερισμὸν ἀπὸ Τύρου ἕως τοῦ ποταμοῦ Συρίας, καὶ ἀπὸ
θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρους ἕως τοῦ ὄρους ἡμέρας
13 ὕδατος καὶ θορύβου. καὶ ἔσται ἡ γῆ εἰς ἀφανισμὸν μετὰ τῶν κα-
14 τοικούντων αὐτὴν, ἀπὸ καρπῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν. Ποίμαινε
λαόν σου ἐν ῥάβδῳ σου, (φυλήν σου) πρόβατα κληρονομίας σου, κα-
τασκηνοῦντας καθ' ἑαυτοὺς δρυμὸν ἐν μέσῳ τοῦ Καρμήλου, νεμήσον-
ται τὴν Βασανῖτιν, καὶ τὴν Γαλααδῖτιν καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰ-
15 ῶνος. Καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐξοδίας σου ἐξ Αἰγύπτου, ὄψεσθε θαυ-
16 μαστὰ, ὄψονται ἔθνη καὶ καταισχυνθήσονται ἐκ πάσης τῆς ἰσχύος
αὐτῶν, ἐπιθήσουσι χεῖρα ἐπὶ στόμα αὐτῶν, καὶ τὰ ὦτα αὐτῶν
17 ἀποκωφωθήσονται, λείξουσι χοῦν ὡς ὄφεις σύροντες γῆν, συγχυ-
θήσονται ἐν συγκλεισμῷ αὐτῶν. ἐπὶ τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν ἐκστή-
18 σονται, καὶ φοβηθήσονται ἀπὸ σοῦ. Τίς Θεὸς ὥσπερ σύ; ἐξαίρων
ἀδικίας, καὶ ὑπερβαίνων ἀσεβείας τοῖς καταλοίποις τῆς κληρονο-
μίας αὐτοῦ· καὶ οὐ συνέσχεν εἰς μαρτύριον ὀργὴν αὐτοῦ, ὅτι θελη-
19 τὴς ἐλέους ἐστίν. Αὐτὸς ἐπιστρέψει, καὶ οἰκτειρήσει ἡμᾶς, καὶ κα-
ταδύσει τὰς ἀδικίας ἡμῶν καὶ ἀποῤῥίψει εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης
20 πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Δώσει εἰς ἀλήθειαν τῷ Ἰακὼβ, ἔλεος
τῷ Ἀβραὰμ, καθότι ὤμοσας τοῖς πατράσιν ἡμῶν, κατὰ τὰς ἡ-
μέρας τὰς ἔμπροσθεν.

ΜΙΧΑΙΑΣ. Γ'.

ΙΩΗΛ Δ΄.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Α΄ Ι.

ΛΟΓΟΣ Κυρίου, ὃς ἐγενήθη πρὸς Ἰωὴλ τὸν τοῦ Βαθουήλ. 1
Ἀκούσατε δὴ ταῦτα οἱ πρεσβύτεροι, καὶ ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κα- 2
τοικοῦντες τὴν γῆν· εἰ γέγονε τοιαῦτα ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἢ
ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ὑμῶν. Ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς τέκνοις 3
ὑμῶν διηγήσασθε, καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις αὐτῶν, καὶ
τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν. Τὰ κατάλοιπα τῆς κάμ- 4
πης κατέφαγεν ἡ ἀκρὶς, καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς ἀκρίδος κατ-
έφαγεν ὁ βροῦχος, καὶ τὰ κατάλοιπα τοῦ βρούχου κατέφαγεν
ἡ ἐρυσίβη. Ἐκνήψατε οἱ μεθύοντες ἐξ οἴνου αὐτῶν, καὶ κλαύ- 5
σατε· θρηνήσατε πάντες οἱ πίνοντες οἶνον εἰς μέθην, ὅτι ἐξῆρται
ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ χαρά. Ὅτι ἔθνος ἀνέβη ἐπὶ 6
τὴν γῆν μου ἰσχυρὸν καὶ ἀναρίθμητον· οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ὀδόντες
λέοντος, καὶ αἱ μῦλαι αὐτοῦ σκύμνου· ἔθετο τὴν ἄμπελόν μου εἰς 7
ἀφανισμὸν, καὶ τὰς συκάς μου εἰς συγκλασμόν· ἐρευνῶν ἐξηρεύνη-
σεν αὐτὴν, καὶ ἔῤῥιψεν, ἐλεύκανε κλήματα αὐτῆς. Θρήνησον πρὸς 8
μὲ ὑπὲρ νύμφην περιεζωσμένην σάκκον ἐπὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν
παρθενικόν. Ἐξῆρται θυσία καὶ σπονδὴ ἐξ οἴκου Κυρίου· πενθεῖτε 9
οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ Κυρίου. Ὅτι τεταλαι- 10
πώρηκε τὰ παιδία, πενθήτω ἡ γῆ, ὅτι τεταλαιπώρηκε σῖτος, ἐξη-
ράνθη οἶνος, ὠλιγώθη ἔλαιον. Ἐξηράνθησαν οἱ γεωργοὶ, θρηνεῖ- 11
τε κτήματα ὑπὲρ πυροῦ καὶ κριθῆς, ὅτι ἀπόλωλε τρυγητὸς ἐξ
ἀγροῦ· ἡ ἄμπελος ἐξηράνθη, καὶ αἱ συκαῖ ὠλιγώθησαν· ῥοὰ, καὶ 12
φοῖνιξ, καὶ μῆλον, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐξηράνθησαν,
ὅτι ᾔσχυναν χαρὰν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. Περιζώσασθε καὶ κό- 13
πτεσθε οἱ ἱερεῖς, θρηνεῖτε οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ· εἰσέλ-
θατε, ὑπνώσατε ἐν σάκκοις λειτουργοῦντες Θεῷ· ὅτι ἀπέσχηκεν
ἐξ οἴκου Θεοῦ ὑμῶν θυσία καὶ σπονδή. Ἁγιάσατε νηστείαν, κη- 14
ρύξατε θεραπείαν, συναγάγετε πρεσβυτέρους, πάντας κατοικοῦν-
τας γῆν εἰς οἶκον Κυρίου Θεοῦ ὑμῶν, καὶ κεκράξετε πρὸς Κύ-
ριον ἐκτενῶς· οἴμοι οἴμοι οἴμοι εἰς ἡμέραν, ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα 15

16 Κυρίου, καὶ ὡς ταλαιπωρία ἐκ ταλαιπωρίας ἥξει· ὅτι κατέναντι
τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν βρώματα ἐξωλεθρεύθη, ἐξ οἴκου Θεοῦ ὑμῶν
17 εὐφροσύνη καὶ χαρά. Ἐσκίρτησαν δαμάλεις ἐπὶ ταῖς φάτναις αὐ-
τῶν, ἠφανίσθησαν θησαυροὶ, κατεσκάφησαν ληνοὶ, ὅτι ἐξηράνθη
18 σῖτος. Τί ἀποθήσομεν ἑαυτοῖς; ἔκλαυσαν βουκόλια βοῶν, ὅτι
οὐχ ὑπῆρχε νομὴ αὐτοῖς, καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων ἠφανί-
19 σθη. Πρὸς σὲ Κύριε βοήσομαι, ὅτι πῦρ ἀνήλωσε τὰ ὡραῖα τῆς
20 ἐρήμου, καὶ φλὸξ ἀνῆψε πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ· καὶ τὰ κτή-
νη τοῦ πεδίου ἀνέβλεψε πρὸς σὲ, ὅτι ἐξηράνθησαν ἀφέσεις ὑδά-
των, καὶ πῦρ κατέφαγε τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου.

ΚΕΦ. Β'. ΙΓ.

1 ΣΑΛΠΙΣΑΤΕ σάλπιγγι ἐν Σιὼν, κηρύξατε ἐν ὄρει ἁγίῳ μου,
καὶ συγχυθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν· διότι πάρ-
2 εστιν ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου, ὅτι ἐγγὺς (ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου.) ἡμέ-
ρα σκότους καὶ γνόφου, ἡμέρα νεφέλης καὶ ὁμίχλης. Ὡς ὄρθρος
χυθήσεται ἐπὶ τὰ ὄρη λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρός· ὅμοιος αὐτοῦ οὐ
γέγονεν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ μετ' αὐτὸν οὐ προστεθήσεται ἕως
3 ἐτῶν εἰς γενεὰς γενεῶν. Τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πῦρ ἀναλίσκον, καὶ
τὰ ὄπισθεν αὐτοῦ ἀναπτομένη φλόξ· ὡς παράδεισος τρυφῆς ἡ γῆ
πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ τὰ ὄπισθεν αὐτοῦ πεδίον ἀφανισμοῦ,
4 καὶ ἀνασωζόμενος οὐκ ἔσται αὐτῷ. Ὡς ὅρασις ἵππων ἡ ὅρασις
5 αὐτῶν, καὶ ὡς ἱππεῖς οὕτως καταδιώξονται· ὡς φωνὴ ἁρμάτων
ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἐξαλοῦνται, καὶ ὡς φωνὴ φλογὸς πυ-
ρὸς κατεσθιούσης καλάμην, καὶ ὡς λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς πα-
6 ρατασσόμενος εἰς πόλεμον. Ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ συντριβήσον-
7 ται λαοί· πᾶν πρόσωπον ὡς πρόσκαυμα χύτρας. Ὡς μαχηταὶ δρα-
μοῦνται, καὶ ὡς ἄνδρες πολεμισταὶ ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ τείχη· καὶ
ἕκαστος ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ πορεύσεται, καὶ οὐ μὴ ἐκκλινοῦσι τὰς
8 τρίβους αὐτῶν, καὶ ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὐκ ἀφέξε-
ται· καταβαρυνόμενοι ἐν τοῖς ὅπλοις αὐτῶν πορεύσονται, καὶ ἐν
9 τοῖς βέλεσιν αὐτῶν πεσοῦνται, καὶ οὐ μὴ συντελέσωσι. Τῆς πό-
λεως ἐπιλήψονται, καὶ ἐπὶ τῶν τειχέων δραμοῦνται, καὶ ἐπὶ τὰς
οἰκίας ἀναβήσονται, καὶ διὰ θυρίδων εἰσελεύσονται ὡς κλέπται.
10 Πρὸ προσώπου αὐτοῦ συγχυθήσεται ἡ γῆ, καὶ σεισθήσεται ὁ οὐ-

ρανός· ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσι, καὶ τὰ ἄστρα δύσουσι
τὸ φέγγος αὐτῶν. Καὶ Κύριος δώσει φωνὴν αὐτοῦ πρὸ προσώπου 11
δυνάμεως αὐτοῦ, ὅτι πολλὴ ἔστι σφόδρα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, ὅτι
ἰσχυρὰ ἔργα λόγων αὐτοῦ· διότι μεγάλη ἡμέρα τοῦ Κυρίου, καὶ
ἐπιφανὴς σφόδρα, καὶ τίς ἱκανὸς ἔσται αὐτῇ; Καὶ νῦν λέγει Κύ- 12
ριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ἐπιστράφητε πρὸς μὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑ-
μῶν, καὶ ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπετῷ, καὶ διαῤ- 13
ῥήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν, καὶ ἐπι-
στράφητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν· ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρ-
μων ἐστὶ, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κα-
κίαις. Τίς οἶδεν εἰ ἐπιστρέψει, καὶ μετανοήσει, καὶ ὑπολείψεται 14
ὀπίσω αὐτοῦ εὐλογίαν, θυσίαν καὶ σπονδὴν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν;
Σαλπίσατε σάλπιγγι ἐν Σιὼν, ἁγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε θε- 15
ραπείαν, συναγάγετε τὸν λαὸν, ἁγιάσατε ἐκκλησίαν, ἐκλέξασθε 16
πρεσβυτέρους, συναγάγετε νήπια θηλάζοντα μαστούς· ἐξελθάτω
νυμφίος ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ, καὶ νύμφη ἐκ τοῦ παστοῦ αὐ-
τῆς. Ἀναμέσον τῆς κρηπῖδος τοῦ θυσιαστηρίου κλαύσονται οἱ 17
ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες Κυρίῳ, καὶ ἐροῦσι, φεῖσαι Κύριε τοῦ λαοῦ
σου, καὶ μὴ δῷς τὴν κληρονομίαν σου εἰς ὄνειδος, τοῦ κατάρξαι
αὐτῶν ἔθνη, ὅπως μὴ εἴπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι· ποῦ ἐστι Κύριος
ὁ Θεὸς αὐτῶν; Καὶ ἐζήλωσε Κύριος τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ἐφεί- 18
σατο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος, καὶ εἶπε τῷ λαῷ 19
αὐτοῦ· ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω ὑμῖν τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ
τὸ ἔλαιον, καὶ ἐμπλησθήσεσθε αὐτῶν, καὶ οὐ δώσω ὑμᾶς οὐκ ἔτι
εἰς ὀνειδισμὸν ἐν τοῖς ἔθνεσι· καὶ τὸν ἀπὸ βοῤῥᾶ ἐκδιώξω ἀφ' 20
ὑμῶν, καὶ ἐξώσω αὐτὸν εἰς γῆν ἄνυδρον, καὶ ἀφανιῶ τὸ πρόσω-
πον αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην, καὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ εἰς
τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην· καὶ ἀναβήσεται ἡ σαπρία αὐτοῦ, καὶ
ἀναβήσεται ὁ βρόμος αὐτοῦ, ὅτι ἐμεγάλυνε τὰ ἔργα αὐτοῦ. Θάρ- 21
σει γῆ, χαῖρε καὶ εὐφραίνου, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι.
Θαρσεῖτε κτήνη τοῦ πεδίου, ὅτι βεβλάστηκε τὰ πεδία τῆς ἐρή- 22
μου, ὅτι ξύλον ἤνεγκε τὸν καρπὸν αὐτοῦ, συκῆ καὶ ἄμπελος ἔδω-
καν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν. Καὶ τὰ τέκνα Σιὼν χαίρετε καὶ εὐφραί- 23
νεσθε ἐπὶ τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν, διότι ἔδωκεν ὑμῖν τὰ βρώματα
εἰς δικαιοσύνην, καὶ βρέξει ὑμῖν ὑετὸν πρώϊμον καὶ ὄψιμον, κα-
θὼς ἔμπροσθεν· καὶ ἐμπλησθήσονται αἱ ἅλωνες σίτου, καὶ ὑπερεκ- 24

25 χυθήσονται αἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου. Καὶ ἀνταποδώσω ὑμῖν
ἀντὶ τῶν ἐτῶν ὧν κατέφαγεν ἡ ἀκρὶς καὶ ὁ βροῦχος καὶ ἡ ἐρυ-
σίβη καὶ ἡ κάμπη, ἡ δύναμίς μου ἡ μεγάλη, ἣν ἐξαπέστειλα ἐφ'
26 ὑμᾶς· καὶ φάγεσθε ἐσθίοντες καὶ ἐμπλησθήσεσθε, καὶ αἰνέσετε τὸ
ὄνομα Κυρίου Θεοῦ ὑμῶν, ἃ ἐποίησε μεθ' ὑμῶν εἰς θαυμάσια· καὶ
27 οὐ μὴ καταισχυνθῇ ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἐπιγνώσεσθε
ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγώ εἰμι, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν,
καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν ἐμοῦ· καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν οὐκέτι
28 πᾶς ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα, ἐκχεῶ
ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ
υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύ-
πνια ἐνυπνιασθήσονται, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται.
29 Καί γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέ-
30 ραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου· καὶ δώσω τέρατα
ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ·
31 ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν
32 ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην, καὶ ἐπιφανῆ. Καὶ ἔσται,
πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται· ὅτι ἐν τῷ
ὄρει Σιὼν καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔσται ἀνασωζόμενος, καθότι εἶπε
Κύριος, καὶ εὐαγγελιζόμενοι, οὓς Κύριος προσκέκληται.

ΚΕΦ. Γ'. III.

1 ΔΙΟΤΙ ἰδοὺ ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ, ὅταν ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ,
2 καὶ συνάξω πάντα τὰ ἔθνη, καὶ κατάξω αὐτὰ εἰς τὴν κοιλάδα
Ἰωσαφὰτ, καὶ διακριθήσομαι πρὸς αὐτοὺς ἐκεῖ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ
μου καὶ τῆς κληρονομίας μου Ἰσραὴλ, οἳ διεσπάρησαν ἐν τοῖς
3 ἔθνεσι· καὶ τὴν γῆν μου κατεδιείλαντο, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν μου ἔβα-
λον κλήρους, καὶ ἔδωκαν τὰ παιδάρια πόρναις, καὶ τὰ κοράσια
4 ἐπώλουν ἀντὶ οἴνου, καὶ ἔπινον. Καὶ τί καὶ ὑμεῖς ἐμοὶ Τύρος, καὶ
Σιδὼν· καὶ πᾶσα Γαλιλαία ἀλλοφύλων; μὴ ἀνταπόδομα ὑμεῖς ἀντ-
αποδίδοτέ μοι; ἢ μνησικακεῖτε ὑμεῖς ἐπ' ἐμοὶ ὀξέως; Καὶ ταχέως
5 ἀνταποδώσω τὸ ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν· ἀνθ' ὧν τὸ
ἀργύριόν μου καὶ τὸ χρυσίον μου ἐλάβετε, καὶ τὰ ἐπίλεκτά μου καὶ
6 τὰ καλά μου εἰσηνέγκατε εἰς τοὺς ναοὺς ὑμῶν· καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰού-

δα καὶ τοὺς υἱοὺς Ἱερουσαλὴμ ἀπέδοτε τοῖς υἱοῖς τῶν Ἑλλήνων, ὅπως
ἐξώσητε αὐτοὺς ἐκ τῶν ὁρίων αὐτῶν. Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω αὐτοὺς ἐκ 7
τοῦ τόπου, οὗ ἀπέδοσθε αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἀνταποδώσω τὸ ἀνταπό-
δομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν· καὶ ἀποδώσομαι τοὺς υἱοὺς ὑμῶν 8
καὶ τὰς θυγατέρας εἰς χεῖρας υἱῶν Ἰούδα, καὶ ἀποδώσονται αὐ-
τοὺς εἰς αἰχμαλωσίαν εἰς ἔθνος μακρὰν ἀπέχον, ὅτι Κύριος ἐλά-
λησε. Κηρύξατε ταῦτα ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἁγιάσατε πόλεμον, ἐξ- 9
εγείρατε τοὺς μαχητὰς, προσαγάγετε καὶ ἀναβαίνετε πάντες ἄν-
δρες πολεμισταί· ἐγκόψατε τὰ ἄροτρα ὑμῶν εἰς ῥομφαίας, καὶ 10
τὰ δρέπανα ὑμῶν εἰς σειρομάστας· ὁ ἀδύνατος λεγέτω, ὅτι ἰσχύω
ἐγώ. Συναθροίζεσθε καὶ εἰσπορεύεσθε πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν 11
καὶ συνάχθητε ἐκεῖ· ὁ πραῢς ἔστω μαχητής· ἐγειρέσθωσαν καὶ 12
ἀναβαινέτωσαν πάντα τὰ ἔθνη εἰς τὴν κοιλάδα Ἰωσαφὰτ, διότι
ἐκεῖ καθιῶ τοῦ διακρῖναι πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν. Ἐξαποστεί- 13
λατε δρέπανα, ὅτι παρέστηκεν ὁ τρυγητός· εἰσπορεύεσθε, πα-
τεῖτε, διότι πλήρης ἡ ληνὸς, ὑπερεκχεῖται τὰ ὑπολήνια, ὅτι πε-
πλήθυνται τὰ κακὰ αὐτῶν. Ἦχοι ἐξήχησαν ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δί- 14
κης, διότι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα Κυρίου ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης. Ὁ 15
ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσι, καὶ οἱ ἀστέρες δύσουσι τὸ φέγ-
γος αὐτῶν. Ὁ δὲ Κύριος ἐκ Σιὼν ἀνακράξεται, καὶ ἐξ Ἱερου- 16
σαλὴμ δώσει φωνὴν αὐτοῦ· καὶ σεισθήσεται ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ,
ὁ δὲ Κύριος φείσεται τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχύσει τοὺς υἱοὺς
Ἰσραήλ. Καὶ ἐπιγνώσεσθε, διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ κα- 17
τασκηνῶν ἐν Σιὼν ὄρει ἁγίῳ μου· καὶ ἔσται Ἱερουσαλὴμ ἁγία,
καὶ ἀλλογενεῖς οὐ διελεύσονται δι' αὐτῆς οὐκέτι. Καὶ ἔσται ἐν 18
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυκασμὸν, καὶ οἱ βουνοὶ
ῥυήσονται γάλα, καὶ πᾶσαι αἱ ἀφέσεις Ἰούδα ῥυήσονται ὕδατα·
καὶ πηγὴ ἐξ οἴκου Κυρίου ἐξελεύσεται, καὶ ποτιεῖ τὸν χειμάῤ-
ῥουν τῶν σχοίνων. Αἴγυπτος εἰς ἀφανισμὸν ἔσται, καὶ ἡ Ἰδου- 19
μαία εἰς πεδίον ἀφανισμοῦ ἔσται ἐξ ἀδικιῶν υἱῶν Ἰούδα, ἀνθ' ὧν
ἐξέχεαν αἷμα δίκαιον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· ἡ δὲ Ἰουδαία εἰς τὸν 20
αἰῶνα κατοικηθήσεται, καὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς γενεὰς γενεῶν. Καὶ 21
ἐκδικήσω τὸ αἷμα αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ ἀθωώσω· καὶ Κύριος κα-
τασκηνώσει ἐν Σιών.

ΙΩΗΛ Δ'.

ΑΒΔΕΙΟΥ Ε΄.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄. 1.

1 ΟΡΑΣΙΣ Ἀβδιού. Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῇ Ἰδουμαίᾳ·
ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ Κυρίου, καὶ περιοχὴν εἰς τὰ ἔθνη ἐξαπέστει-
2 λεν· ἀνάστητε, καὶ ἐξαναστῶμεν ἐπ' αὐτὴν εἰς πόλεμον. Ἰδοὺ
ὀλιγοστὸν δέδωκά σε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἠτιμωμένος σὺ εἶ σφόδρα·
3 ὑπερηφανία τῆς καρδίας σου ἐπῆρέ σε κατασκηνοῦντα ἐν ταῖς ὀπαῖς
τῶν πετρῶν, ὕψων κατοικίαν αὐτοῦ, λέγων ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ·
4 τίς με κατάξει ἐπὶ τὴν γῆν; Ἐὰν μετεωρισθῇς ὡς ἀετὸς, καὶ ἐὰν
ἀναμέσον τῶν ἄστρων θῇς νοσσιάν σου, ἐκεῖθεν κατάξω σε, λέγει
5 Κύριος. Εἰ κλέπται εἰσῆλθον πρὸς σὲ, εἰ λῃσταὶ νυκτὸς, (ποῦ
ἂν ἀπεῤῥίφης;) οὐκ ἂν ἔκλεψαν τὰ ἱκανὰ ἑαυτοῖς; καὶ εἰ τρυ-
6 γηταὶ εἰσῆλθον πρὸς σὲ, οὐκ ἂν ὑπελείποντο ἐπιφυλλίδα; Πῶς
7 ἐξηρευνήθη Ἡσαῦ, καὶ κατελήφθη αὐτοῦ τὰ κεκρυμμένα; Ἕως
τῶν ὁρίων σου ἐξαπέστειλάν σε· πάντες οἱ ἄνδρες τῆς διαθήκης
σου ἀντέστησάν σοι, ἠδυνάσθησαν πρὸς σὲ ἄνδρες εἰρηνικοί σου·
8 ἔθηκαν ἔνεδρα ὑποκάτω σου, οὐκ ἔστι σοι σύνεσις ἐν αὐτοῖς. Ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος, ἀπολῶ σοφοὺς ἐκ τῆς Ἰδουμαίας,
9 καὶ σύνεσιν ἐξ ὄρους Ἡσαῦ· καὶ πτοηθήσονται οἱ μαχηταί σου
10 οἱ ἐκ Θαιμὰν, ὅπως ἐξαρθῇ ἄνθρωπος ἐξ ὄρους Ἡσαῦ, διὰ τὴν
σφαγὴν, καὶ τὴν ἀσέβειαν ἀδελφοῦ σου Ἰακώβ· (καὶ) καλύψει σε
11 αἰσχύνη, καὶ ἐξαρθήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀντέστης
ἐξεναντίας ἐν ἡμέρᾳ, αἰχμαλωτευόντων ἀλλογενῶν δύναμιν αὐ-
τοῦ, καὶ ἀλλότριοι εἰσῆλθον εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ Ἱε-
12 ρουσαλὴμ ἔβαλον κλήρους, καὶ σὺ ἦς ὡς εἷς ἐξ αὐτῶν. Καὶ μὴ
ἐπίδῃς ἡμέραν ἀδελφοῦ σου ἐν ἡμέρᾳ ἀλλοτρίων, καὶ μὴ ἐπιχα-
ρῇς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰούδα ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ μὴ με-
13 γαλορημονήσῃς ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· μηδὲ εἰσέλθῃς εἰς πύλας λαῶν
ἐν ἡμέρᾳ πόνου αὐτῶν, μηδὲ ἐπίδῃς καὶ σὺ τὴν συναγωγὴν αὐτῶν
ἐν ἡμέρᾳ ὀλέθρου αὐτῶν, μηδὲ συνεπιθῇ ἐπὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν
14 ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας αὐτῶν· μηδὲ στῇς ἐπὶ τὰς διεκβολὰς αὐτῶν,

τοῦ ἐξολεθρεῦσαι τοὺς ἀνασωζομένους αὐτῶν, μηδὲ συγκλείσῃς
τοὺς φεύγοντας αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως. Διότι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα 15
τοῦ Κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη· ὃν τρόπον ἐποίησας, οὕτως ἔσται
σοι, τὸ ἀνταπόδομά σου ἀνταποδοθήσεται εἰς κεφαλήν σου· διότι 16
ὃν τρόπον ἔπιες ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, πίονται πάντα τὰ ἔθνη
οἶνον, πίονται καὶ καταβήσονται, καὶ ἔσονται καθὼς οὐχ ὑπάρ-
χοντες. Ἐν δὲ τῷ ὄρει Σιὼν ἔσται ἡ σωτηρία, καὶ ἔσται ἅγιον· 17
καὶ κατακληρονομήσουσιν ὁ οἶκος Ἰακὼβ, τοὺς κατακληρονομή-
σαντας αὐτούς· καὶ ἔσται ὁ οἶκος Ἰακὼβ πῦρ, ὁ δὲ οἶκος Ἰω- 18
σὴφ φλὸξ, ὁ δὲ οἶκος Ἡσαῦ εἰς καλάμην, καὶ ἐκκαυθήσονται εἰς
αὐτοὺς, καὶ καταφάγονται αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἔσται πυρφόρος ἐν τῷ
οἴκῳ Ἡσαῦ, διότι Κύριος ἐλάλησε. Καὶ κατακληρονομήσουσιν 19
οἱ ἐν Ναγὲβ τὸ ὄρος τὸ Ἡσαῦ, καὶ οἱ ἐν τῇ Σεφηλὰ τοὺς ἀλ-
λοφύλους· καὶ κατακληρονομήσουσι τὸ ὄρος Ἐφραὶμ, καὶ τὸ πε-
δίον Σαμαρείας, καὶ Βενιαμεὶν, καὶ τὴν Γαλααδῖτιν. Καὶ τῆς 20
μετοικεσίας ἡ ἀρχὴ αὕτη τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, τῇ τῶν Χαναναίων
ἕως Σαρέπτων, καὶ ἡ μετοικεσία Ἱερουσαλὴμ ἕως Σεφραθά· καὶ
κληρονομήσουσι τὰς πόλεις τοῦ Ναγέβ. Καὶ ἀναβήσονται ἀνα- 21
σωζόμενοι ἐξ ὄρους Σιὼν, τοῦ ἐκδικῆσαι τὸ ὄρος Ἡσαῦ· καὶ ἔσται
τῷ Κυρίῳ ἡ βασιλεία.

ΑΒΔΕΙΟΥ Ε'.

ΙΩΝΑΣ ϛ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Ι.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν τὸν τοῦ Ἀμαθὶ, λέ-
2 γων· ἀνάστηθι, καὶ πορεύου εἰς τὴν Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην,
καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ, ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς κακίας αὐτῆς πρὸς
3 μέ. Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσεὶς ἀπὸ προσώπου
Κυρίου, καὶ κατέβη εἰς Ἰόππην· καὶ εὗρε πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρ-
σεὶς, καὶ ἔδωκε τὸ ναῦλον αὐτοῦ, καὶ ἐνέβη εἰς αὐτὸ τοῦ πλεῦσαι
4 εἰς Θαρσεὶς μετ' αὐτῶν ἐκ προσώπου Κυρίου. Καὶ Κύριος ἐξή-
γειρε πνεῦμα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ
5 θαλάσσῃ, καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύνευε τοῦ συντριβῆναι. Καὶ ἐφοβή-
θησαν οἱ ναυτικοὶ, καὶ ἀνεβόησαν ἕκαστος πρὸς τὸν Θεὸν αὐτοῦ,
καὶ ἐκβολὴν ἐποιήσαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν θά-
λασσαν, τοῦ κουφισθῆναι ἀπ' αὐτῶν· Ἰωνᾶς δὲ κατέβη εἰς τὴν κοί-
6 λην τοῦ πλοίου, καὶ ἐκάθευδε, καὶ ἔρεγχε. Καὶ προσῆλθε πρὸς
αὐτὸν ὁ πρωρεὺς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· τί σὺ ῥέγχεις; ἀνάστα, καὶ ἐπι-
καλοῦ τὸν Θεόν σου, εἴπως διασώσῃ ὁ Θεὸς ἡμᾶς, καὶ οὐ μὴ ἀ-
7 πολώμεθα. Καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· δεῦτε βά-
λωμεν κλήρους, καὶ ἐπιγνῶμεν, τίνος ἕνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν
8 ἐν ἡμῖν. Καὶ ἔβαλον κλήρους, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ἰωνᾶν. Καὶ
εἶπαν πρὸς αὐτόν· ἀπάγγειλον δὴ ἡμῖν, τίνος ἕνεκεν ἡ κακία αὕ-
τη ἐστὶν ἐν ἡμῖν· τίς σου ἡ ἐργασία ἐστὶ, καὶ πόθεν ἔρχῃ, καὶ ἐκ
9 ποίας χώρας, καὶ ἐκ ποίου λαοῦ εἶ σύ; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
δοῦλος Κυρίου ἐγώ εἰμι, καὶ τὸν Κύριον Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐγὼ
10 σέβομαι, ὃς ἐποίησε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν. Καὶ ἐφοβήθη-
σαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν· τί τοῦτο ἐ-
ποίησας; διότι ἔγνωσαν οἱ ἄνδρες, ὅτι ἐκ προσώπου Κυρίου ἦν φεύ-
11 γων, ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτοῖς. Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν· τί σοι ποιή-
σομεν, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ἡμῶν; ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύ-
12 ετο καὶ ἐξήγειρε μᾶλλον κλύδωνα. Καὶ εἶπεν Ἰωνᾶς πρὸς αὐτούς·
ἄρατέ με, καὶ ἐμβάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ κοπάσει ἡ θά-

λασσα ἀφ' ὑμῶν· διότι ἔγνωκα ἐγὼ, ὅτι δι' ἐμὲ ὁ κλύδων ὁ μέγας
οὗτος ἐφ ὑμᾶς ἐστι. Καὶ παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες τοῦ ἐπιστρέψαι 13
πρὸς τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἐδύναντο, ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο, καὶ ἐ-
ξηγείρετο μᾶλλον ἐπ' αὐτούς. Καὶ ἀνεβόησαν πρὸς Κύριον, καὶ 14
εἶπαν· μηδαμῶς Κύριε, μὴ ἀπολώμεθα ἕνεκεν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀν-
θρώπου τούτου, καὶ μὴ δῷς ἐφ' ἡμᾶς αἷμα δίκαιον, ὅτι σὺ Κύριε,
ὃν τρόπον ἐβούλου, πεποίηκας. Καὶ ἔλαβον τὸν Ἰωνᾶν, καὶ ἐν- 15
έβαλον αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔστη ἡ θάλασσα ἐκ τοῦ σά-
λου ἑαυτῆς. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβῳ μεγάλῳ τὸν Κύ- 16
ριον, καὶ ἔθυσαν θυσίαν τῷ Κυρίῳ, καὶ ηὔξαντο εὐχάς.

ΚΕΦ. Β'. II.

ΚΑΙ προσέταξε Κύριος κήτει μεγάλῳ καταπιεῖν τὸν Ἰω- 1
νᾶν· καὶ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ
τρεῖς νύκτας. Καὶ προσηύξατο Ἰωνᾶς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐ- 2
τοῦ ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους, καὶ εἶπεν· (ᾠδὴ) ἐβόησα ἐν θλί- 3
ψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου· ἐκ κοι-
λίας ᾅδου κραυγῆς μου, ἤκουσας φωνῆς μου· ἀπέῤῥιψάς με εἰς 4
βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοί με ἐκύκλωσαν· πάντες οἱ
μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον. Κἀγὼ εἶ- 5
πα· ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι
πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου. Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς, ἄβυσ- 6
σος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη, ἔδυ ἡ κεφαλή μου εἰς σχισμὰς ὀρέων·
κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι· καὶ ἀνα- 7
βήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωή μου, Κύριε ὁ Θεός μου. Ἐν τῷ ἐκλείπειν 8
τὴν ψυχήν μου ἀπ' ἐμοῦ, τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην, καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ
ἡ προσευχή μου εἰς ναὸν ἅγιόν σου. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ 9
ψευδῆ ἔλεος αὐτῶν ἐγκατέλειπον. Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως 10
καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι, ὅσα ηὐξάμην ἀποδώσω· (εἰς) σω-
τήριόν (μου) τῷ Κυρίῳ. Καὶ προσετάγη ἀπὸ Κυρίου τῷ κήτει, 11
καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ τὴν ξηράν.

ΚΕΦ. Γ'. III.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν ἐκ δευτέρου, λέγων· 1
ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, καὶ 2

κήρυξον ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ κήρυγμα τὸ ἔμπροσθεν, ὃ ἐγὼ ἐλάλη-
3 σα πρὸς σέ. Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς, καὶ ἐπορεύθη εἰς Νινευή, κα-
θὼς ἐλάλησε Κύριος· ἡ δὲ Νινευὴ ἦν πόλις μεγάλη τῷ Θεῷ, ὡσεὶ
4 πορείας ὁδοῦ ἡμερῶν τριῶν. Καὶ ἤρξατο Ἰωνᾶς τοῦ εἰσπορεύε-
σθαι εἰς τὴν πόλιν, ὡσεὶ πορείαν ὁδοῦ ἡμέρας μιᾶς, καὶ ἐκήρυ-
5 ξε, καὶ εἶπεν· ἔτι τρεῖς ἡμέραι, καὶ Νινευὴ καταστραφήσεται. Καὶ
ἐπίστευσαν οἱ ἄνδρες Νινευὴ τῷ Θεῷ, καὶ ἐκήρυξαν νηστείαν,
καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἕως μικροῦ αὐτῶν.
6 Καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Νινευή· καὶ ἐξανέστη
ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ περιείλατο τὴν στολὴν αὐτοῦ ἀφ' ἑαυ-
7 τοῦ, καὶ περιεβάλετο σάκκον, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ σποδοῦ. Καὶ ἐ-
κηρύχθη, καὶ ἐῤῥέθη ἐν τῇ Νινευὴ παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ παρὰ
τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ, λέγων· οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη, καὶ
οἱ βόες, καὶ τὰ πρόβατα μὴ γευέσθωσαν μηθὲν, μηδὲ νεμέσθω-
8 σαν, μηδὲ ὕδωρ πιέτωσαν. Καὶ περιεβάλοντο σάκκους οἱ ἄνθρω-
ποι καὶ τὰ κτήνη, καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Θεὸν ἐκτενῶς. Καὶ
ἀπέστρεψαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ ἀπὸ τῆς
9 ἀδικίας τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν, λέγοντες· τίς οἶδεν εἰ μετανοήσει
ὁ Θεὸς, καὶ ἀποστρέψει ἐξ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀπο-
10 λώμεθα; Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι ἀπέστρεψαν
ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν· καὶ μετενόησεν ὁ Θεὸς ἐπὶ
τῇ κακίᾳ, ᾗ ἐλάλησε τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐποίησε.

ΚΕΦ. Δ'. IV.

1. 2 ΚΑΙ ἐλυπήθη Ἰωνᾶς λύπην μεγάλην, καὶ συνεχύθη· καὶ προσ-
ηύξατο πρὸς Κύριον, καὶ εἶπεν· ὦ δή· Κύριε, οὐχ οὗτοι οἱ λό-
γοι μου, οὓς ἐλάλησα ἔτι ὄντος μου ἐν τῇ γῇ μου; διὰ τοῦτο προ-
έφθασα τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσεὶς, διότι ἔγνων, ὅτι σὺ ἐλεήμων καὶ
οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς
3 κακίαις. Καὶ νῦν, δέσποτα Κύριε, λάβε τὴν ψυχήν μου ἀπ' ἐμοῦ,
4 ὅτι καλὸν τὸ ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν με. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰω-
5 νᾶν· εἰ σφόδρα λελύπησαι σύ; Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνᾶς ἐκ τῆς πό-
λεως, καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι τῆς πόλεως· καὶ ἐποίησεν ἐκεῖ σκη-
νὴν ἑαυτῷ, καὶ ἐκάθητο ὑποκάτω αὐτῆς ἐν σκιᾷ, ἕως οὗ ἀφίδῃ
6 τί ἔσται τῇ πόλει. Καὶ προσέταξε Κύριος ὁ Θεὸς κολοκύντῃ, καὶ

ἀνέβη ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ Ἰωνᾶ, τοῦ εἶναι σκιὰν ὑπεράνω τῆς κε-
φαλῆς αὐτοῦ, τοῦ σκιάζειν αὐτῷ ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτοῦ· καὶ ἐχά-
ρη Ἰωνᾶς ἐπὶ τῇ κολοκύντῃ χαρὰν μεγάλην. Καὶ προσέταξε Κύ- 7
ριος ὁ Θεὸς σκώληκι ἑωθινῇ τῇ ἐπαύριον, καὶ ἐπάταξε τὴν κο-
λόκυνταν, καὶ ἀπεξηράνθη. Καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν 8
ἥλιον, καὶ προσέταξε Κύριος ὁ Θεὸς πνεύματι καύσωνι συγκαίοντι,
καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἰωνᾶ· καὶ ὠλιγοψύχησε,
καὶ ἀπελέγετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ εἶπε· καλόν μοι τὸ ἀπο-
θανεῖν με, ἢ ζῆν. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Ἰωνᾶν· εἰ σφό- 9
δρα λελύπησαι σὺ ἐπὶ τῇ κολοκύντῃ; Καὶ εἶπε· σφόδρα λελύ-
πημαι ἐγὼ ἕως θανάτου. Καὶ εἶπε Κύριος· σὺ ἐφείσω ὑπὲρ τῆς 10
κολοκύντης, ὑπὲρ ἧς οὐκ ἐκακοπάθησας ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐξέθρε-
ψας αὐτήν, ἣ ὑπὸ νύκτα ἐγενήθη, καὶ ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο· ἐγὼ 11
δὲ οὐ φείσομαι ὑπὲρ Νινευὴ τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἐν ᾗ κα-
τοικοῦσι πλείους ἢ δώδεκα μυριάδες ἀνθρώπων, οἵτινες οὐκ ἔγνω-
σαν δεξιὰν αὐτῶν οὐδὲ ἀριστερὰν αὐτῶν, καὶ κτήνη πολλά;

ΙΩΝΑΣ ΠΡΟΦΗΤΗΣ Ϛ'.

ΝΑΟΥΜ Ζ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Α'. Ι.

1 ΛΗΜΜΑ Νινευή· βιβλίον ὁράσεως Ναοὺμ τοῦ Ἐλκεσαίου.
2 Θεὸς ζηλωτὴς, καὶ ἐκδικῶν Κύριος, ἐκδικῶν Κύριος, μετὰ θυμοῦ·
ἐκδικῶν Κύριος τοὺς ὑπεναντίους αὐτοῦ, καὶ ἐξαίρων αὐτὸς τοὺς
3 ἐχθροὺς αὐτοῦ. Κύριος μακρόθυμος, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ,
καὶ ἀθῳῶν οὐκ ἀθῳώσει Κύριος· ἐν συντελείᾳ καὶ ἐν συσσεισμῷ
4 ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, καὶ νεφέλαι κονιορτὸς ποδῶν αὐτοῦ· ἀπειλῶν θα-
λάσσῃ, καὶ ξηραίνων αὐτὴν, καὶ πάντας τοὺς ποταμοὺς ἐξερη-
μῶν. Ὠλιγώθη ἡ Βασανίτις, καὶ ὁ Κάρμηλος, καὶ τὰ ἐξανθοῦντα
5 τοῦ Λιβάνου ἐξέλιπε. Τὰ ὄρη ἐσείσθησαν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ οἱ βουνοὶ
ἐσαλεύθησαν· καὶ ἀνεστάλη ἡ γῆ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ἡ σύμ-
6 πασα καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Ἀπὸ προσώπου ὀργῆς
αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται; καὶ τίς ἀντιστήσεται ἐν ὀργῇ θυμοῦ
αὐτοῦ; ὁ θυμὸς αὐτοῦ τήκει ἀρχὰς, καὶ αἱ πέτραι διεθρύβησαν
7 ἀπ' αὐτοῦ. Χρηστὸς Κύριος τοῖς ὑπομένουσιν αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ θλί-
8 ψεως, καὶ γινώσκων τοὺς εὐλαβουμένους αὐτόν. Καὶ ἐν κατα-
κλυσμῷ πορείας συντέλειαν ποιήσεται· τοὺς ἐπεγειρομένους καὶ
9 τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ διώξεται σκότος. Τί λογίζεσθε ἐπὶ τὸν Κύ-
ριον; συντέλειαν αὐτὸς ποιήσεται, οὐκ ἐκδικήσει δὶς ἐπιτοαυτὸ
10 ἐν θλίψει· ὅτι ἕως θεμελίου αὐτῶν χερσωθήσονται, ὡς σμίλαξ
11 περιπλεκομένη βρωθήσεται, καὶ ὡς καλάμη ξηρασίας μεστή. Ἐκ
σοῦ ἐξελεύσεται λογισμὸς κατὰ τοῦ Κυρίου, πονηρὰ, βουλευό-
12 μενος ποιήσει ἐναντία. Τάδε λέγει Κύριος· κατάρχων ὑδάτων
πολλῶν, καὶ οὕτως διασταλήσονται, καὶ ἡ ἀκοή σου οὐκ ἐνακου-
13 σθήσεται ἔτι. Καὶ νῦν συντρίψω τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ, καὶ
14 τοὺς δεσμούς μου διαῤῥήξω· καὶ ἐντελεῖται ὑπὲρ σοῦ Κύριος, οὐ
σπαρήσεται ἐκ τοῦ ὀνόματός σου ἔτι· καὶ ἐξ οἴκου Θεοῦ σου ἐξ-
ολεθρεύσω τὰ γλυπτά σου καὶ χωνευτὰ θήσομαι ταφήν σου, ὅτι
ταχεῖς.

ΚΕΦ. Β΄. II.

ΙΔΟΥ ἐπὶ τὰ ὄρη οἱ πόδες εὐαγγελιζομένου, καὶ ἀπαγγέλ- 1
λοντος εἰρήνην· ἑόρταζε Ἰούδα τὰς ἑορτάς σου, ἀπόδος τὰς εὐχάς
σου, διότι οὐ μὴ προσθῶσιν ἔτι τοῦ διελθεῖν διά σου εἰς παλαίω-
σιν· συντετέλεσται, ἐξῆρται· ἀνέβη ἐμφυσῶν εἰς πρόσωπόν σου, 2
ἐξαιρούμενός σε ἐκ θλίψεως. σκόπευσον ὁδὸν, κράτησον ὀσφύος,
ἄνδρισε τῇ ἰσχύϊ σφόδρα· διότι ἀπέστρεψε Κύριος τὴν ὕβριν Ἰα- 3
κὼβ, καθὼς ὕβριν τοῦ Ἰσραὴλ, διότι ἐκτινάσσοντες ἐξετίναξαν
αὐτοὺς, καὶ τὰ κλήματα αὐτῶν διέφθειραν. Ὅπλα δυναστείας 4
αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων, ἄνδρας δυνατοὺς ἐμπαίζοντας ἐν πυρί· αἱ
ἡνίαι τῶν ἁρμάτων αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἑτοιμασίας αὐτοῦ, καὶ οἱ
ἱππεῖς θορυβηθήσονται ἐν ταῖς ὁδοῖς, καὶ συγχυθήσονται τὰ ἅρ- 5
ματα, καὶ συμπλακήσονται ἐν ταῖς πλατείαις· ἡ ὅρασις αὐτῶν
ὡς λαμπάδες πυρὸς, καὶ ὡς ἀστραπαὶ διατρέχουσαι. Καὶ μνη- 6
σθήσονται οἱ μεγιστᾶνες αὐτῶν, καὶ φεύξονται ἡμέρας, καὶ ἀσθε-
νήσουσιν ἐν ταῖς πορείαις αὐτῶν, καὶ σπεύσουσιν ἐπὶ τὰ τείχη αὐ-
τῆς, καὶ ἑτοιμάσουσι τὰς προφυλακὰς αὐτῶν. πύλαι τῶν πόλεων
διηνοίχθησαν, καὶ τὰ βασίλεια διέπεσαν, καὶ ἡ ὑπόστασις ἀπεκα- 7
λύφθη· καὶ αὕτη ἀνέβαινε, καὶ αἱ δοῦλαι αὐτῆς ἤγοντο, καθὼς
περιστεραὶ φθεγγόμεναι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. Καὶ Νινευὴ ἦν 8
ὡς κολυμβήθρα ὕδατος τείχη ὕδατα αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ φεύγοντες
οὐκ ἔστησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιβλέπων. Διήρπαζον τὸ ἀργύριον, 9
διήρπαζον τὸ χρυσίον, καὶ οὐκ ἦν πέρας τοῦ κόσμου αὐτῆς· βε-
βάρυνται ὑπὲρ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτῆς. Ἐκτιναγ- 10
μὸς καὶ ἀνατιναγμὸς, καὶ ἐκβρασμὸς, καὶ καρδίας θραυσμὸς, καὶ
ὑπόλυσις γονάτων, καὶ ὠδῖνες ἐπὶ πᾶσαν ὀσφὺν, καὶ τὸ πρόσω-
πον πάντων ὡς πρόσκαυμα χύτρας. ποῦ ἐστι τὸ κατοικητήριον 11
τῶν λεόντων, καὶ ἡ νομὴ ἡ οὖσα (ἐν) τοῖς σκύμνοις; οὗ ἐπορεύθη
λέων τοῦ εἰσελθεῖν, ἐκεῖ σκύμνος λέοντος, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκφοβῶν.
Λέων ἥρπασε τὰ ἱκανὰ τοῖς σκύμνοις αὐτοῦ, καὶ ἀπέπνιξε τοῖς 12
λέουσιν αὐτοῦ· καὶ ἔπλησε θήρας νοσσιὰν αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικη-
τήριον αὐτοῦ ἁρπαγῆς. Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, λέγει Κύριος ὁ παν- 13
τοκράτωρ, καὶ ἐκκαύσω ἐν καπνῷ πλῆθός σου, καὶ τοὺς λέοντάς
σου καταφάγεται ῥομφαία· καὶ ἐξολεθρεύσω ἐκ τῆς γῆς τὴν θήραν
σου, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ἀκουσθῇ τὰ ἔργα σου.

ΚΕΦ. Γ΄. III.

1 Ω πόλις αἱμάτων, ὅλη ψευδὴς, πλήρης ἀδικίας, οὐ ψηλαφη-
2 θήσεται θήρα. Φωνὴ μαστίγων, καὶ φωνὴ σεισμοῦ τροχῶν, καὶ
3 ἵππου διώκοντος, καὶ ἅρματος ἀναβράσσοντος, καὶ ἱππέως ἀνα-
βαίνοντος, καὶ στιλβούσης ῥομφαίας, καὶ ἐξαστραπτόντων ὅπλων,
καὶ πλήθους τραυματιῶν, καὶ βαρείας πτώσεως, καὶ οὐκ ἦν πέ-
ρας τοῖς ἔθνεσιν αὐτῆς· καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν τοῖς σώμασιν αὐτῶν
4 ἀπὸ πλήθους πορνείας. Πόρνη καλὴ καὶ ἐπίχαρις, ἡγουμένη φαρ-
μάκων, ἡ πωλοῦσα ἔθνη ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ φυλὰς ἐν τοῖς
5 φαρμάκοις αὐτῆς. Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ
παντοκράτωρ, καὶ ἀποκαλύψω τὰ ὀπίσω σου ἐπὶ πρόσωπόν σου,
καὶ δείξω ἔθνεσι τὴν ἀσχημοσύνην σου, καὶ βασιλείαις τὴν ἀτι-
6 μίαν σου· καὶ ἐπιρίψω ἐπὶ σὲ βδελυγμὸν κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας
7 σου, καὶ θήσομαί σε εἰς παράδειγμα· καὶ ἔσται πᾶς ὁ ὁρῶν σε
καταβήσεται ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐρεῖ· δειλαία Νινευὴ, τίς στενάξει αὐ-
8 τήν; πόθεν ζητήσω παρακλήσεις αὐτῇ; (Ἑτοιμάσαι μερίδα,)
ἁρμόσαι χορδὴν, ἑτοιμάσαι μερὶς Ἀμμὼν, ἡ κατοικοῦσα ἐν πο-
ταμοῖς· ὕδωρ κύκλῳ αὐτῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ αὐτῆς θάλασσα, καὶ ὕδωρ
9 τὰ τείχη αὐτῆς· καὶ Αἰθιοπία ἡ ἰσχὺς αὐτῆς, καὶ Αἴγυπτος,
10 καὶ οὐκ ἔσται πέρας τῆς φυγῆς σου· Καὶ Λίβυες ἐγένοντο βοη-
θοὶ αὐτῆς· καὶ αὐτὴ εἰς μετοικεσίαν πορεύσεται αἰχμάλωτος,
καὶ τὰ νήπια αὐτῆς ἐδαφιοῦσιν ἐπ' ἀρχὰς πασῶν τῶν ὁδῶν αὐ-
τῆς, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔνδοξα αὐτῆς βαλοῦσι κλήρους, καὶ πάν-
11 τες οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς δεθήσονται χειροπέδαις. Καί γε σὺ με-
θυσθήσῃ, καὶ ἔσῃ ὑπερεωραμένη, καὶ σὺ ζητήσεις σεαυτῇ στά-
12 σιν ἐξ ἐχθρῶν. Πάντα τὰ ὀχυρώματά σου συκαῖ σκοποὺς ἔχου-
13 σαι· ἐὰν σαλευθῶσι, καὶ πεσοῦνται εἰς στόμα ἔσθοντος. Ἰδοὺ ὁ
λαός σου ὡς γυναῖκες ἐν σοί· τοῖς ἐχθροῖς σου ἀνοιγόμεναι ἀνοιχ-
θήσονται πύλαι τῆς γῆς σου, καὶ καταφάγεται πῦρ τοὺς μοχ-
14 λούς σου. Ὕδωρ περιοχῆς ἐπίσπασαι σεαυτῇ, κατακράτησον τῶν
ὀχυρωμάτων σου· ἔμβηθι εἰς πηλὸν, καὶ συμπάτει ἐν ἀχύροις,
15 κατακράτησον ὑπὲρ πλίνθον· ἐκεῖ καταφάγεταί σε πῦρ, ἐξολεθρεύ-
16 σει σε ῥομφαία, καὶ καταφάγεταί σε ὡς ἀκρὶς, καὶ βαρυνθήσῃ ὡς
17 βροῦχος. Ἐπλήθυνας τὰς ἐμπορίας σου ὑπὲρ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρα-
νοῦ· βροῦχος ὥρμησε, καὶ ἐξεπετάσθη· ἐξήλατο ὡς ἀττέλαβος ὁ

σύμμικτός σου, ὡς ἀκρὶς ἐπιβεβηκυῖα ἐπὶ φραγμὸν ἐν ἡμέρᾳ πάγου
ὁ ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ ἀφήλατο, καὶ οὐκ ἔγνω τὸν τόπον αὐτῆς·
οὐαὶ (οὐαὶ) αὐτοῖς. Ἐνύσταξαν οἱ ποιμένες σου, βασιλεὺς Ἀσσύ- 18
ριος ἐκοίμισε τοὺς δυνάστας σου· ἀπῇρεν ὁ λαός σου ἐπὶ τὰ ὄρη,
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκδεχόμενος. Οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ συντριβῇ σου· ἐφλέγ- 19
μανεν ἡ πληγή σου πάντες οἱ ἀκούσαντες τὴν ἀγγελίαν σου, κροτή-
σουσι χεῖρα ἐπὶ σέ· διότι ἐπὶ τίνα οὐκ ἐπῆλθεν ἡ κακία σου δια-
παντός;

ΝΑΟΥΜ Ζ'.

ΑΜΒΑΚΟΥΜ Η΄.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄. Ι.

1. 2 ΤΟ λῆμμα ὃ εἶδεν Ἀμβακοὺμ ὁ προφήτης. Ἕως τίνος,
Κύριε, κεκράξομαι, καὶ οὐ μὴ εἰσακούσεις; βοήσομαι πρὸς σὲ
3 ἀδικούμενος, καὶ οὐ σώσεις; ἱνατί μοι ἔδειξας κόπους καὶ πό-
νους ἐπιβλέπειν, ἐπὶ ταλαιπωρίαν καὶ ἀσέβειαν ἐξεναντίας μου.
4 Γέγονε κρίσις, καὶ ὁ κριτὴς λαμβάνει· διὰ τοῦτο διεσκέδασται
νόμος, καὶ οὐ διεξάγεται εἰς τέλος κρῖμα· ὅτι ὁ ἀσεβὴς καταδυ-
ναστεύει τὸν δίκαιον, ἕνεκεν τούτου ἐξελεύσεται τὸ κρῖμα διε-
5 στραμμένον. Ἴδετε οἱ καταφρονηταὶ, καὶ ἐπιβλέψατε, καὶ θαυ-
μάσατε θαυμάσια, καὶ ἀφανίσθητε· διότι ἔργον ἐγὼ ἐργά-
ζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ὃ οὐ μὴ πιστεύσητε, ἐάν τις ἐκ-
6 διηγῆται ὑμῖν. Ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐφ' ὑμᾶς τοὺς Χαλδαίους
τοὺς μαχητὰς τὸ ἔθνος τὸ πικρὸν, καὶ τὸ ταχινὸν, τὸ πορευό-
μενον ἐπὶ τὰ πλάτη τῆς γῆς, τοῦ κατακληρονομῆσαι σκηνώματα
7 οὐκ αὐτοῦ· φοβερὸς καὶ ἐπιφανής ἐστιν, ἐξ αὐτοῦ τὸ κρῖμα αὐ-
8 τοῦ ἔσται, καὶ τὸ λῆμμα αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται· καὶ ἐξ-
αλοῦνται ὑπὲρ παρδάλεις οἱ ἵπποι αὐτοῦ, καὶ ὀξύτεροι ὑπὲρ τοὺς
λύκους τῆς Ἀραβίας· καὶ ἐξιππάσονται οἱ ἱππεῖς αὐτοῦ, καὶ
ὁρμήσουσι μακρόθεν, καὶ πετασθήσονται ὡς ἀετὸς πρόθυμος εἰς
9 τὸ φαγεῖν. Συντέλεια ἐπ' ἀσεβεῖς ἥξει, ἀνθεστηκότας προσώ-
10 ποις αὐτῶν ἐξεναντίας, καὶ συνάξει ὡς ἄμμον αἰχμαλωσίαν. Καὶ
αὐτὸς ἐν βασιλεῦσιν ἐντρυφήσει, καὶ τύραννοι παίγνια αὐτοῦ, καὶ
αὐτὸς εἰς πᾶν ὀχύρωμα ἐμπαίξεται, καὶ βαλεῖ χῶμα, καὶ κρα-
11 τήσει αὐτοῦ· τότε μεταβαλεῖ τὸ πνεῦμα, καὶ διελεύσεται, καὶ
12 ἐξιλάσεται· αὕτη ἡ ἰσχὺς τῷ Θεῷ μου. Οὐχὶ σὺ ἀπ' ἀρχῆς Κύ-
ριε ὁ Θεός μου, ὁ ἅγιός μου; καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν. Κύριε, εἰς
κρῖμα τέταχας αὐτὸν, καὶ ἔπλασέ με τοῦ ἐλέγχειν παιδείαν αὐ-
13 τοῦ. Καθαρὸς ὀφθαλμός σου τοῦ μὴ ὁρᾷν πονηρὰ, καὶ ἐπιβλέ-
πειν ἐπὶ πόνους οὐ δυνήσῃ· εἰς τί ἐπιβλέπεις ἐπὶ καταφρονοῦν-
14 τας; παρασιωπήσῃ ἐν τῷ καταπίνειν ἀσεβῆ τὸν δίκαιον; Καὶ

ποιήσεις τοὺς ἀνθρώπους ὡς τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, καὶ ὡς
τὰ ἑρπετὰ οὐκ ἔχοντα ἡγούμενον. Συντέλειαν ἐν ἀγκίστρῳ ἀν- 15
έσπασε, καὶ εἵλκυσεν αὐτὸν ἐν ἀμφιβλήστρῳ, καὶ συνήγαγεν αὐ-
τὸν ἐν ταῖς σαγήναις αὐτοῦ· ἕνεκεν τούτου εὐφρανθήσεται, καὶ 16
χαρήσεται ἡ καρδία αὐτοῦ· ἕνεκεν τούτου θύσει τῷ ἀμφιβλήστρῳ
αὐτοῦ, καὶ θυμιάσει τῇ σαγήνῃ αὐτοῦ, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐλίπανε
μερίδα αὐτοῦ, καὶ τὰ βρώματα αὐτοῦ ἐκλεκτά· διὰ τοῦτο ἀμ- 17
φιβαλεῖ τὸ ἀμφίβληστρον αὐτοῦ, καὶ διαπαντὸς ἀποκτείνειν ἔθνη
οὐ φείσεται.

ΚΕΦ. Β΄. II.

ΕΠΙ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι, καὶ ἐπιβήσομαι ἐπὶ πέ- 1
τραν, καὶ ἀποσκοπεύσω τοῦ ἰδεῖν τί λαλήσει ἐν ἐμοί, καὶ τί ἀπο-
κριθῶ ἐπὶ τὸν ἔλεγχόν μου. Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος πρὸς μὲ, καὶ 2
εἶπε· γράψον ὅρασιν, καὶ σαφῶς ἐπὶ πυξίον, ὅπως διώκῃ ὁ ἀνα-
γινώσκων αὐτά. Ὅτι ἔτι ὅρασις εἰς καιρὸν, καὶ ἀνατελεῖ εἰς 3
πέρας, καὶ οὐκ εἰς κενόν· ἐὰν ὑστερήσῃ, ὑπόμεινον αὐτὸν, ὅτι
ἐρχόμενος ἥξει, καὶ οὐ μὴ χρονίσῃ. Ἐὰν ὑποστείληται, οὐκ εὐ- 4
δοκεῖ ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ δίκαιός (μου) ἐκ πίστεώς μου
ζήσεται. Ὁ δὲ κατοιόμενος, καὶ καταφρονητὴς, ἀνὴρ ἀλαζὼν, 5
οὐθὲν μὴ περάνῃ· ὃς ἐπλάτυνε καθὼς ὁ ᾅδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ,
καὶ οὗτος ὡς θάνατος οὐκ ἐμπιπλάμενος· καὶ ἐπισυνάξει πρὸς
αὐτὸν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ εἰσδέξεται πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς
λαούς. Οὐχὶ ταῦτα πάντα παραβολὴν κατ᾽ αὐτοῦ λήψονται, 6
καὶ πρόβλημα εἰς διήγησιν αὐτοῦ; καὶ ἐροῦσιν· οὐαὶ ὁ πληθύ-
νων αὐτῷ τὰ οὐκ ὄντα αὐτοῦ ἕως τίνος, καὶ βαρύνων τὸν
κλοιὸν αὐτοῦ στιβαρῶς. Ὅτι ἐξαίφνης ἀναστήσονται δάκνοντες 7
αὐτόν· καὶ ἐκνήψουσιν οἱ ἐπίβουλοί σου, καὶ ἔσῃ εἰς διαρπαγὴν
αὐτοῖς. Διότι σὺ ἐσκύλευσας ἔθνη πολλὰ, σκυλεύσουσί σε πάν- 8
τες οἱ ὑπολελειμμένοι λαοὶ, δι᾽ αἵματα ἀνθρώπων, καὶ ἀσέβειαν
γῆς καὶ πόλεως, καὶ πάντων τῶν κατοικούντων αὐτήν. Ὦ ὁ 9
πλεονεκτῶν πλεονεξίαν κακὴν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, τοῦ τάξαι εἰς ὕψος
νοσσιὰν αὐτοῦ, τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐκ χειρὸς κακῶν· ἐβουλεύσω 10
αἰσχύνην τῷ οἴκῳ σου, συνεπέρανας λαοὺς πολλοὺς, καὶ ἐξήμαρ-
τεν ἡ ψυχή σου· διότι λίθος ἐκ τοίχου βοήσεται, καὶ κάνθαρος 11
ἐκ ξύλου φθέγξεται αὐτά. Οὐαὶ ὁ οἰκοδομῶν πόλιν ἐν αἵμασι, 12
καὶ ἑτοιμάζων πόλιν ἐν ἀδικίαις. Οὐ ταῦτά ἐστι παρὰ Κυρίου 13

παντοκράτορος; καὶ ἐξέλιπον λαοὶ ἱκανοὶ ἐν πυρὶ, καὶ ἔθνη πολ-
14 λὰ ὠλιγοψύχησαν. Ὅτι ἐμπλησθήσεται ἡ σύμπασα γῆ τοῦ γνῶ-
15 ναι τὴν δόξαν Κυρίου, ὡς ὕδωρ πολὺ κατακαλύψει αὐτούς. Ὦ
ὁ ποτίζων τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀνατροπῇ θολερᾷ καὶ μεθύσκων,
16 ὅπως ἐπιβλέπῃ ἐπὶ τὰ σπήλαια αὐτῶν. πλησμονὴν ἀτιμίας ἐκ
δόξης πίε καὶ σὺ, καὶ διασαλεύθητι, καὶ σείσθητι· ἐκύκλωσεν
ἐπὶ σὲ ποτήριον δεξιᾶς Κυρίου, καὶ συνήχθη ἀτιμία ἐπὶ τὴν δό-
17 ξαν σου. Διότι ἀσέβεια τοῦ Λιβάνου καλύψει σε, καὶ ταλαιπω-
ρία θηρίων πτοήσει σε, διὰ αἵματα ἀνθρώπων, ἀσέβειαν γῆς καὶ
18 πόλεως, καὶ πάντων τῶν κατοικούντων αὐτήν. Τί ὠφελεῖ γλυ-
πτὸν, ὅτι ἔγλυψαν αὐτό; ἔπλασεν αὐτὸ χώνευμα, φαντασίαν
ψευδῆ, ὅτι πέποιθεν ὁ πλάσας ἐπὶ τὸ πλάσμα αὐτοῦ, τοῦ ποιῆ-
19 σαι εἴδωλα κωφά· οὐαὶ ὁ λέγων τῷ ξύλῳ, ἔκνηψον, ἐξεγέρθητι·
καὶ τῷ λίθῳ, ὑψώθητι· καὶ αὐτὸ ἐστὶ φαντασία, τοῦτο δέ ἐστιν
ἔλασμα χρυσίου καὶ ἀργυρίου, καὶ πᾶν πνεῦμα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.
10 Ὁ δὲ Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· εὐλαβείσθω ἀπὸ προσώπου αὐ-
τοῦ πᾶσα ἡ γῆ.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΑΜΒΑΚΟΥΜ.

1. 2 ΚΥΡΙΕ εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην. Κύριε κατ-
ενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην. Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθή-
σῃ, ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη, ἐπιγνωσθήσῃ· ἐν τῷ παρεῖναι τὸν
καιρὸν, ἀναδειχθήσῃ· ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχήν μου, ἐν ὀργῇ
3 ἐλέους μνησθήσῃ. Ὁ Θεὸς ἐκ Θαιμὰν ἥξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους
Φαρὰν κατασκίου δασέος. Διάψαλμα. Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρε-
4 τὴ αὐτοῦ, καὶ αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ. Καὶ φέγγος αὐτοῦ
ὡς φῶς ἔσται· κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ ὑπάρχει αὐτῷ· καὶ ἔθε-
5 το ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ. Πρὸ προσώπου αὐτοῦ
πορεύσεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται ἐν πεδίοις κατὰ πόδας αὐτοῦ.
6 Ἔστη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἐπέβλεψε, καὶ ἐτάκη ἔθνη· καὶ δι-
εθρύβη τὰ ὄρη βίᾳ, ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι, πορείας αἰωνίους
7 αὐτοῦ· ἀντὶ κόπων εἶδον σκηνώματα Αἰθιόπων, πτοηθήσονται
8 καὶ αἱ σκηναὶ γῆς Μαδιάμ. Διάψαλμα. Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργί-
σθης Κύριε; μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σου; ἢ ἐν θαλάσσῃ τὸ ὅρ-
μημά σου; ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἱππασία σου

σωτηρία. Ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου· ἐπὶ τὰ σκῆπτρα, λέ- 9
γει Κύριος. Διάψαλμα. Ποταμοῦ ῥαγήσεται γῆ. Ὄψονταί σε, 10
καὶ ὠδινήσουσι λαοὶ, σκορπίζων ὕδατα πορείας (αὐτοῦ.) Ἔδωκεν
ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς ἐπήρθη. Ὁ ἥλιος 11
καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· εἰς φῶς βολίδες σου πο-
ρεύσονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὅπλων σου. Ἐν ἀπειλῇ (σου) 12
ὀλιγώσεις γῆν, καὶ ἐν θυμῷ κατάξεις ἔθνη. Ἐξῆλθες εἰς σωτη- 13
ρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου. Ἔβαλας εἰς κεφα-
λὰς ἀνόμων θάνατον· ἐξήγειρας δεσμούς (σου) ἕως τραχήλου εἰς
τέλος· διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν, σεισθήσονται ἐν 14
αὐτῇ. Διανοίξουσι χαλινοὺς αὐτῶν, ὡς ἔσθων πτωχὸς λάθρα.
Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ταράσσοντας ὕδα- 15
τα πολλά. Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπτοήθη ἡ κοιλία μου, ἀπὸ φωνῆς 16
προσευχῆς χειλέων μου, καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστᾶ μου,
καὶ ὑποκάτωθέν μου ἐταράχθη ἡ ἕξις μου. Ἀναπαύσομαι ἐν ἡ-
μέρᾳ θλίψεώς μου, τοῦ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν παροικίας μου.
Διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γενήματα ἐν ταῖς 17
ἀμπέλοις· ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρῶ-
σιν· ἐξέλειπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐχ ὑπάρχουσι βόες
ἐπὶ φάτναις (ἐξιλάσεως αὐτῶν.) Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἀγαλ- 18
λιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Κύριος ὁ Θεὸς 19
δύναμίς μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν· ἐπὶ τὰ ὑψη-
λὰ ἐπιβιβᾷ με, τοῦ νικῆσαι ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΑΜΒΑΚΟΥΜ.

ΣΟΦΟΝΙΑΣ Θʹ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α. Ι.

1 ΛΟΓΟΣ Κυρίου, ὃς ἐγενήθη πρὸς Σοφονίαν τὸν τοῦ Χουσεὶ
υἱὸν Γοδολίου, τοῦ Ἀμορίου, τοῦ Ἐζεκίου, ἐν ἡμέραις Ἰωσίου
2 υἱοῦ Ἀμὼν βασιλέως Ἰούδα. Ἐκλείψει ἐκλειπέτω ἀπὸ προσώπου
3 τῆς γῆς, λέγει Κύριος· ἐκλειπέτω ἄνθρωπος καὶ κτήνη, ἐκλειπέ-
τωσαν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης· καὶ
ἀσθενήσουσιν οἱ ἀσεβεῖς, καὶ ἐξαρῶ τοὺς ἀνόμους ἀπὸ προσώπου
4 τῆς γῆς, λέγει Κύριος. Καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ Ἰούδα, καὶ
ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐξαρῶ ἐκ τοῦ
τόπου τούτου τὰ ὀνόματα τῆς Βαάλ, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἱερέων,
5 καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐπὶ τὰ δώματα τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ,
καὶ τοὺς προσκυνοῦντας καὶ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ
6 τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τοῦ βασιλέως αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας
ἀπὸ τοῦ Κυρίου, καὶ τοὺς μὴ ζητήσαντας τὸν Κύριον, καὶ τοὺς
7 μὴ ἀντεχομένους τοῦ Κυρίου. Εὐλαβεῖσθε ἀπὸ προσώπου Κυρίου
τοῦ Θεοῦ, διότι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου, ὅτι ἡτοίμασε Κύριος
8 τὴν θυσίαν αὐτοῦ, ἡγίασε τοὺς κλητοὺς αὐτοῦ. Καὶ ἔσται, ἐν ἡ-
μέρᾳ θυσίας Κυρίου, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ ἐπὶ
τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐνδεδυμένους ἐνδύ-
9 ματα ἀλλότρια· καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ πάντας ἐμφανῶς ἐπὶ τὰ πρόπυλα
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, τοὺς πληροῦντας τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ
10 αὐτῶν ἀνομίας καὶ δόλου. Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει
Κύριος, φωνὴ κραυγῆς ἀπὸ πύλης ἀποκεντούντων, ὀλολυγμὸς ἀπὸ
11 τῆς δευτέρας, καὶ συντριμμὸς μέγας ἀπὸ τῶν βουνῶν. Θρηνήσατε οἱ
κατοικοῦντες τὴν κατακεκομμένην, ὅτι ὡμοιώθη πᾶς ὁ λαὸς Χανα-
12 άν, ἐξωλεθρεύθησαν πάντες οἱ ἐπηρμένοι ἀργυρίῳ. Καὶ ἔσται ἐν ἐκεί-
νῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐξερευνήσω τὴν Ἱερουσαλὴμ μετὰ λύχνου, καὶ ἐκ-
δικήσω ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς καταφρονοῦντας ἐπὶ τὰ φυλάγματα
αὐτῶν· οἱ λέγοντες ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· οὐ μὴ ἀγαθο-
13 ποιήσῃ Κύριος, οὐδ' οὐ μὴ κακώσῃ. Καὶ ἔσται ἡ δύναμις αὐτῶν
εἰς διαρπαγήν, καὶ οἱ οἶκοι αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν· καὶ οἰκοδομή-

σουσιν οἰκίας, καὶ οὐ μὴ κατοικήσουσιν ἐν αὐταῖς, καὶ καταφυ-
τεύσουσιν ἀμπελῶνας, καὶ οὐ μὴ πίωσι τὸν οἶνον αὐτῶν. Ὅτι 14
ἐγγὺς ἡ ἡμέρα Κυρίου ἡ μεγάλη, ἐγγὺς καὶ ταχεῖα σφόδρα·
φωνὴ ἡμέρας Κυρίου πικρὰ καὶ σκληρὰ τέτακται· δυνατὴ ἡμέ- 15
ρα ὀργῆς, ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἡμέρα θλίψεως καὶ ἀνάγκης, ἡμέρα
ἀωρίας καὶ ἀφανισμοῦ, ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου, ἡμέρα νε-
φέλης καὶ ὁμίχλης, ἡμέρα σάλπιγγος καὶ κραυγῆς ἐπὶ τὰς πό- 16
λεις τὰς ὀχυρὰς, καὶ ἐπὶ τὰς γωνίας τὰς ὑψηλάς. Καὶ ἐκθλί- 17
ψω τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πορεύσονται ὡς τυφλοὶ, ὅτι τῷ Κυ-
ρίῳ ἐξήμαρτον· καὶ ἐκχεεῖ τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς χοῦν, καὶ τὰς
σάρκας αὐτῶν ὡς βόλβιτα· καὶ τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυ- 18
σίον αὐτῶν οὐ μὴ δύνηται ἐξελέσθαι αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυ-
ρίου. Καὶ ἐν πυρὶ ζήλου αὐτοῦ καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ·
διότι συντέλειαν καὶ σπουδὴν ποιήσει ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦν-
τας τὴν γῆν.

ΚΕΦ. Β΄. II.

ΣΥΝΑΧΘΗΤΕ, καὶ συνδέθητε τὸ ἔθνος τὸ ἀπαίδευτον, πρὸ 1. 2
τοῦ γενέσθαι ὑμᾶς ὡς ἄνθος παραπορευόμενον, πρὸ τοῦ ἐπελ-
θεῖν ἐφ' ὑμᾶς ὀργὴν Κυρίου, πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ἡμέραν
θυμοῦ Κυρίου. Ζητήσατε τὸν Κύριον πάντες ταπεινοὶ γῆς· κρῖ- 3
μα ἐργάζεσθε, καὶ δικαιοσύνην ζητήσατε, καὶ ἀποκρίνεσθε αὐτὰ,
ὅπως σκεπασθῆτε ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίου. Διότι Γάζα διηρπα- 4
σμένη ἔσται, καὶ Ἀσκάλων ἔσται εἰς ἀφανισμὸν, καὶ Ἄζωτος
μεσημβρίας ἐκριφήσεται, καὶ Ἀκκαρὼν ἐκριζωθήσεται. Οὐαὶ οἱ 5
κατοικοῦντες τὸ σχοίνισμα τῆς θαλάσσης, πάροικοι Κρητῶν· λό-
γος Κυρίου πρὸς ὑμᾶς Χαναὰν, γῆ ἀλλοφύλων, καὶ ἀπολῶ ὑμᾶς
ἐκ κατοικίας. καὶ ἔσται Κρήτη νομὴ ποιμνίων, καὶ μάνδρα προ- 6
βάτων, καὶ ἔσται, τὸ σχοίνισμα τῆς θαλάσσης τοῖς καταλοίποις 7
οἴκου Ἰούδα· ἐπ' αὐτοὺς νεμήσονται ἐν τοῖς οἴκοις Ἀσκάλωνος,
δείλης καταλύσουσιν ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰούδα· ὅτι ἐπέσκεπται
αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, καὶ ἀπέστρεψε τὴν αἰχμαλωσίαν
αὐτῶν. Ἤκουσα ὀνειδισμοὺς Μωὰβ, καὶ κονδυλισμοὺς υἱῶν Ἀμ- 8
μὼν, ἐν οἷς ὠνείδιζον τὸν λαόν μου, καὶ ἐμεγαλύνοντο ἐπὶ τὰ
ὅριά μου. Διὰ τοῦτο ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς 9
Ἰσραὴλ, διότι Μωὰβ ὡς Σόδομα ἔσται, καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ὡς

Γόμοῤῥα, καὶ Δαμασκὸς ἐκλελειμμένη ὡς θιμωνία ἅλωνος, καὶ
ἠφανισμένη εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ μου δι-
αρπῶνται αὐτοὺς, καὶ οἱ κατάλοιποι ἔθνους μου κληρονομήσουσιν
10 αὐτούς. Αὕτη αὐτοῖς ἀντὶ τῆς ὕβρεως αὐτῶν, διότι ὠνείδισαν,
11 καὶ ἐμεγαλύνθησαν ἐπὶ τὸν Κύριον τὸν παντοκράτορα. Ἐπιφα-
νὴς ἔσται Κύριος ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐξολεθρεύσει πάντας τοὺς θεοὺς
τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς· καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕκαστος ἐκ τοῦ
12 τόπου αὐτοῦ, πᾶσαι αἱ νῆσοι τῶν ἐθνῶν. Καὶ ὑμεῖς Αἰθίοπες
13 τραυματίαι ῥομφαίας μου ἐστέ· καὶ ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ
βοῤῥᾶν, καὶ ἀπολεῖ τὸν Ἀσσύριον, καὶ θήσει τὴν Νινευὴ εἰς ἀ-
14 φανισμὸν ἄνυδρον, ὡς ἔρημον· καὶ νεμήσονται ἐν μέσῳ αὐτῆς
ποίμνια, καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς, καὶ χαμαιλέοντες καὶ
ἐχῖνοι ἐν τοῖς φατνώμασιν αὐτῆς κοιτασθήσονται· καὶ θηρία φω-
νήσει ἐν τοῖς διορύγμασιν αὐτῆς, κόρακες ἐν τοῖς πυλῶσιν αὐτῆς, δι-
15 ότι κέδρος τὸ ἀνάστημα αὐτῆς. Αὕτη ἡ πόλις ἡ φαυλίστρια, ἡ
κατοικοῦσα ἐπ' ἐλπίδι, ἡ λέγουσα ἐν καρδίᾳ αὐτῆς· ἐγώ εἰμι, καὶ
οὐκ ἔστι μετ' ἐμὲ ἔτι. Πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμὸν νομὴ θηρίων;
πᾶς ὁ παραπορευόμενος δι' αὐτῆς συριεῖ, καὶ κινήσει τὰς χεῖρας
αὐτοῦ.

ΚΕΦ. Γ'. III.

1. 2 Ω ἡ ἐπιφανὴς καὶ ἀπολελυτρωμένη πόλις, ἡ περιστερά· οὐκ
εἰσήκουσε φωνῆς, οὐκ ἐδέξατο παιδείαν, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ οὐκ ἐπε-
3 ποίθει, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν αὐτῆς οὐκ ἤγγισεν. Οἱ ἄρχοντες αὐ-
τῆς ἐν αὐτῇ ὡς λέοντες ὠρυόμενοι, οἱ κριταὶ αὐτῆς ὡς λύκοι
4 τῆς Ἀραβίας, οὐχ ὑπελίποντο εἰς τοπρωΐ. Οἱ προφῆται αὐτῆς
πνευματοφόροι, ἄνδρες καταφρονηταί· οἱ ἱερεῖς αὐτῆς βεβηλοῦσι
5 τὰ ἅγια, καὶ ἀσεβοῦσι νόμον. Ὁ δὲ Κύριος δίκαιος ἐν μέσῳ αὐ-
τῆς, καὶ οὐ μὴ ποιήσῃ ἄδικον· πρωῒ πρωῒ δώσει τὸ κρῖμα αὐτοῦ
6 εἰς φῶς. καὶ οὐκ εἰς νεῖκος ἀδικίαν. Ἐν διαφθορᾷ κατέσπασα
ὑπερηφάνους, ἠφανίσθησαν γωνίαι αὐτῶν· ἐξερημώσω τὰς ὁδοὺς
αὐτῶν τὸ παράπαν, τοῦ μὴ διοδεύειν· ἐξέλιπον αἱ πόλεις αὐτῶν
7 διὰ τὸ μηδένα ὑπάρχειν, μηδὲ κατοικεῖν. Εἶπα, πλὴν φοβεῖσθέ
με, καὶ δέξασθε παιδείαν, καὶ οὐ μὴ ἐξολεθρευθῆτε ἐξ ὀφθαλ-
μῶν αὐτῆς, πάντα ὅσα ἐδίκησα ἐπ' αὐτήν· ἑτοιμάζου, ὄρθρισον,
8 διέφθαρται πᾶσα ἡ ἐπιφυλλὶς αὐτῶν. Διὰ τοῦτο ὑπόμεινόν με,

λέγει Κύριος, εἰς ἡμέραν ἀναστάσεώς μου εἰς μαρτύριον· διότι
τὸ κρῖμά μου εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν τοῦ εἰσδέξασθαι βασιλεῖς,
τοῦ ἐκχέαι ἐπ' αὐτοὺς πᾶσαν ὀργὴν θυμοῦ μου· ὅτι ἐν πυρὶ τοῦ
ζήλου μου καταναλωθήσεται ἡ γῆ. Ὅτι τότε μεταστρέψω ἐπὶ 9
λαοὺς γλῶσσαν εἰς γενεὰν αὐτῆς, τοῦ ἐπικαλεῖσθαι πάντας τὸ
ὄνομα Κυρίου, τοῦ δουλεύειν αὐτῷ ὑπὸ ζυγὸν ἕνα· ἐκ περάτων 10
ποταμῶν Αἰθιοπίας προσδέξομαι ἐν διεσπαρμένοις μου, οἴσουσι
θυσίας μοι. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὐ μὴ καταισχυνθῇς ἐκ πάντων 11
τῶν ἐπιτηδευμάτων σου, ὧν ἠσέβησας εἰς ἐμέ· ὅτι τότε περιελῶ
ἀπὸ σοῦ τὰ φαυλίσματα τῆς ὕβρεώς σου, καὶ οὐκ ἔτι μὴ προσθῇς
τοῦ μεγαλαυχῆσαι ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου. Καὶ ὑπολείψομαι 12
ἐν σοὶ λαὸν πρᾳὺν καὶ ταπεινὸν, καὶ εὐλαβηθήσονται ἀπὸ τοῦ ὀνό-
ματος τοῦ Κυρίου οἱ κατάλοιποι τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ ποιήσου- 13
σιν ἀδικίαν, οὐδὲ μὴ λαλήσουσι μάταια, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ ἐν
στόματι αὐτῶν γλῶσσα δολία· διότι αὐτοὶ νεμήσονται καὶ κοι-
τασθήσονται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς. Χαῖρε, θύγατερ 14
Σιὼν, κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλὴμ, εὐφραίνου, καὶ κατατέρπου
ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, θύγατερ Ἱερουσαλήμ· περιεῖλε Κύριος 15
τὰ ἀδικήματά σου, λελύτρωταί σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου· βασι-
λεὺς Ἰσραὴλ Κύριος ἐν μέσῳ σου, καὶ οὐκ ὄψῃ κακὰ οὐκέτι. Ἐν 16
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐρεῖ Κύριος τῇ Ἱερουσαλήμ· θάρσει Σιὼν, μὴ
παρείσθωσαν αἱ χεῖρές σου. Κύριος ὁ Θεός σου ἐν σοὶ, δυνατὸς 17
σώσει σε· ἐπάξει ἐπὶ σὲ εὐφροσύνην, καὶ καινιεῖ σε ἐν τῇ ἀγαπή-
σει αὐτοῦ, καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ ἐν τέρψει, ὡς ἐν ἡμέρᾳ
ἑορτῆς. Καὶ συνάξω τοὺς συντετριμμένους σου· οὐαὶ τίς ἔλα- 18
βεν ὀνειδισμὸν ἐπ' αὐτήν; Ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ ἐν σοὶ ἕνεκά σου ἐν τῷ 19
καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει Κύριος, καὶ σώσω τὴν ἐκπεπιεσμένην, καὶ
τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς καύχημα,
καὶ ὀνομαστοὺς ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Καὶ καταισχυνθήσονται ἐν τῷ 20
καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν καλῶς ὑμῖν ποιήσω, καὶ ἐν τῷ καιρῷ, ὅταν
εἰσδέξομαι ὑμᾶς· διότι δώσω ὑμᾶς ὀνομαστοὺς, καὶ εἰς καύχη-
μα ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τῆς γῆς, ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με τὴν αἰχμα-
λωσίαν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν, λέγει Κύριος.

ΣΟΦΟΝΙΑΣ Θ'.

ΑΓΓΑΙΟΣ Ι'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Ι.

1 ΕΝ τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως, ἐν τῷ μηνὶ
τῷ ἕκτῳ, μιᾷ τοῦ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐν χειρὶ Ἀγ-
γαίου τοῦ προφήτου, λέγων· εἰπὸν δὴ πρὸς Ζοροβάβελ τὸν τοῦ
Σαλαθιὴλ τὸν ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ἰωσε-
2 δὲκ τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, λέγων· τάδε λέγει Κύριος παντοκρά-
τωρ, λέγων· ὁ λαὸς οὗτος λέγουσιν· οὐχ ἥκει ὁ καιρὸς τοῦ οἰ-
3 κοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐν χει-
4 ρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων· εἰ καιρὸς ὑμῖν μέν ἐστι τοῦ
οἰκεῖν ἐν οἴκοις ὑμῶν κοιλοστάθμοις, ὁ δὲ οἶκος οὗτος ἐξηρήμω-
5 ται; Καὶ νῦν τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· τάξατε δὴ τὰς
6 καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ὑμῶν. (Διότι τάδε λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ) ἐσπείρατε πολλὰ, καὶ εἰσενέγκατε ὀλίγα· ἐφάγετε,
καὶ οὐκ εἰς πλησμονήν· ἐπίετε, καὶ οὐκ εἰς μέθην· περιεβάλεσθε, καὶ
οὐκ ἐθερμάνθητε ἐν αὐτοῖς· καὶ ὁ τοὺς μισθοὺς συνάγων, συνήγα-
7 γεν εἰς δεσμὸν τετρυπημένον. Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ·
8 θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ὑμῶν· ἀνάβητε ἐπὶ τὸ ὄρος,
καὶ κόψατε ξύλα, καὶ οἰκοδομήσατε τὸν οἶκον, καὶ εὐδοκήσω ἐν
9 αὐτῷ, καὶ ἐνδοξασθήσομαι, εἶπε Κύριος. Ἐπεβλέψατε εἰς πολλὰ,
καὶ ἐγένοντο ὀλίγα· καὶ εἰσηνέχθη εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἐξεφύσησα
αὐτά. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ἀνθ' ὧν ὁ
οἶκός μου ἐστὶν ἔρημος, ὑμεῖς δὲ διώκετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον
10 αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἀνέξει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ δρόσου, καὶ ἡ γῆ ὑπο-
11 στελεῖται τὰ ἐκφόρια αὐτῆς, καὶ ἐπάξω ῥομφαίαν ἐπὶ τὴν γῆν,
καὶ ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἐπὶ τὸν σῖτον, καὶ ἐπὶ τὸν οἶνον, καὶ ἐπὶ
τὸ ἔλαιον, καὶ ὅσα ἐκφέρει ἡ γῆ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους,
καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πόνους τῶν χειρῶν αὐ-
12 τῶν. Καὶ ἤκουσε Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ ὁ ἐκ φυλῆς Ἰούδα,
καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ πάντες οἱ κα-
τάλοιποι τοῦ λαοῦ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, καὶ τῶν
λόγων Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, καθότι ἐξαπέστειλεν αὐτὸν Κύ-

ριος ὁ Θεὸς αὐτῶν πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐφοβήθη ὁ λαὸς ἀπὸ προ-
σώπου Κυρίου. Καὶ εἶπεν Ἀγγαῖος ἄγγελος Κυρίου ἐν ἀγγέλοις 13
κυρίου τῷ λαῷ· ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, λέγει Κύριος. Καὶ ἐξήγειρε 14
Κύριος τὸ πνεῦμα Ζοροβάβελ τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ
τὸ πνεῦμα Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδὲκ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου, καὶ
τὸ πνεῦμα τῶν καταλοίπων παντὸς τοῦ λαοῦ· καὶ εἰσῆλθον, καὶ
ἐποίουν τὰ ἔργα ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντοκράτορος Θεοῦ αὐτῶν.

ΚΕΦ. Β'. II.

ΤΗ τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ ἕκτου, τῷ δευτέρῳ ἔτει, 1
ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως, τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ, μιᾷ καὶ εἰκάδι τοῦ
μηνὸς, ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων·
εἰπὸν δὴ πρὸς Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ 2
πρὸς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ἰωσεδὲκ τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, καὶ πρὸς
πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ, λέγων· τίς ἐξ ὑμῶν, ὃς εἶδε 3
τὸν οἶκον τοῦτον ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ τῇ ἔμπροσθεν; καὶ πῶς ὑμεῖς
βλέπετε αὐτὸν νῦν καθὼς οὐχ ὑπάρχοντα ἐνώπιον ὑμῶν; Καὶ νῦν 4
κατίσχυε Ζοροβάβελ, λέγει Κύριος, καὶ κατίσχυε Ἰησοῦ ὁ τοῦ Ἰω-
σεδὲκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ κατισχυέτω πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς,
λέγει Κύριος, καὶ ποιεῖτε· διότι ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι, λέγει Κύριος
παντοκράτωρ· καὶ ὁ λόγος μου ὃν διεθέμην ὑμῖν ἐξελθόντων ὑμῶν
ἐκ τῆς Αἰγύπτου, καὶ τὸ πνεῦμά μου ἐφέστηκεν ἐν μέσῳ ὑμῶν· 5
θαρσεῖτε. Διότι τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ἔτι ἅπαξ ἐγὼ 6
σείσω τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν ξηρὰν, καὶ συσσείσω 7
πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἥξει τὰ ἐκλεκτὰ πάντων τῶν ἐθνῶν· καὶ πλη-
ρώσω τὸν οἶκον τοῦτον δόξης, λέγει κύριος παντοκράτωρ. Ἐμὸν 8
τὸ ἀργύριον, καὶ ἐμὸν τὸ χρυσίον, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· διότι 9
μεγάλη ἔσται ἡ δόξα τοῦ οἴκου τούτου ἡ ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν πρώ-
την, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ εἰρήνην ψυχῆς εἰς περι-
ποίησιν παντὶ τῷ κτίζοντι, τοῦ ἀναστῆσαι τὸν ναὸν τοῦτον. Τε- 10
τράδι καὶ εἰκάδι, μηνὶ τῷ ἐνάτῳ ἔτους δευτέρου ἐπὶ Δαρείου, ἐγέ-
νετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἀγγαῖον τὸν προφήτην, λέγων· τάδε 11
λέγει Κύριος παντοκράτωρ, ἐπερώτησον δὴ τοὺς ἱερεῖς νόμον, 12
λέγων· ἐὰν λάβῃ ἄνθρωπος κρέας ἅγιον ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ ἱματίου
αὐτοῦ, καὶ ἅψηται τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄρτου, ἢ ἑψήμα-
τος, ἢ οἴνου, ἢ ἐλαίου, ἢ παντὸς βρώματος, εἰ ἁγιασθήσεται;

13 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἱερεῖς, καὶ εἶπαν· οὔ. Καὶ εἶπεν Ἀγγαῖος·
ἐὰν ἅψηται μεμιαμμένος ἢ ἀκάθαρτος ψυχῇ (ἐπὶ ψυχῇ) ἐπὶ παν-
τὸς τούτων, εἰ μιανθήσεται; Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἱερεῖς, καὶ εἶ-
14 παν· μιανθήσεται. Καὶ ἀπεκρίθη Ἀγγαῖος, καὶ εἶπεν· οὕτως ὁ
λαὸς οὗτος, καὶ οὕτως τὸ ἔθνος τοῦτο ἐνώπιον ἐμοῦ, λέγει Κύ-
ριος, καὶ οὕτως πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ὃς ἐὰν
ἐγγίσῃ ἐκεῖ, μιανθήσεται ἕνεκεν τῶν λημμάτων αὐτῶν τῶν ὀρ-
θρινῶν· ὀδυνηθήσονται ἀπὸ προσώπου πόνων αὐτῶν, καὶ ἐμι-
15 σεῖτε ἐν πύλαις ἐλέγχοντας. Καὶ νῦν θέσθε δὴ ἐπὶ τὰς καρ-
δίας ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπάνω, πρὸ τοῦ θεῖναι
16 λίθον ἐπὶ λίθον ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, τίνες ἦτε, ὅτε ἐνεβάλλετε εἰς
κυψέλην κριθῆς εἴκοσι σάτα, καὶ ἐγένετο κριθῆς δέκα σάτα, καὶ
εἰσεπορεύεσθε εἰς τὸ ὑπολήνιον ἐξαντλῆσαι πεντήκοντα μετρητάς,
17 καὶ ἐγένοντο εἴκοσι. Ἐπάταξα ὑμᾶς ἐν ἀφορίᾳ καὶ ἐν ἀνεμοφθο-
ρίᾳ, καὶ ἐν χαλάζῃ πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ὑμῶν, καὶ οὐκ
18 ἐπεστρέψατε πρὸς μέ, λέγει Κύριος. Τάξατε δὴ τὰς καρδίας ὑμῶν
ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπέκεινα, ἀπὸ τῆς τετράδος καὶ εἰ-
κάδος τοῦ ἐνάτου μηνός, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐθεμελιώθη ὁ
19 ναὸς Κυρίου· θέσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰ ἔτι ἐπιγνωσθήσεται
ἐπὶ τῆς ἅλω, καὶ εἰ ἔτι ἡ ἄμπελος, καὶ ἡ συκῆ, καὶ ἡ ῥοά, καὶ
τὰ ξύλα τῆς ἐλαίας τὰ οὐ φέροντα καρπόν; ἀπὸ τῆς ἡμέρας
20 ταύτης (καὶ ἐπάνω) εὐλογήσω αὐτά. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
ἐκ δευτέρου πρὸς Ἀγγαῖον τὸν προφήτην τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ
21 μηνός, λέγων· εἰπὸν πρὸς Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς
Ἰούδα, λέγων· ἐγὼ σείω τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θά-
22 λασσαν καὶ τὴν ξηράν, καὶ καταστρέψω θρόνους βασιλέων, καὶ
ἐξολεθρεύσω δύναμιν βασιλέων τῶν ἐθνῶν, καὶ καταστρέψω ἅρ-
ματα καὶ ἀναβάτας, (καὶ καταστρέψω πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν,
καὶ καταβαλῶ τὰ ὅρια αὐτῶν, καὶ ἐνισχύσω τοὺς ἐκλεκτούς
μου,) καὶ καταβήσονται ἵπποι καὶ ἀναβάται αὐτῶν, ἕκαστος
23 ἐν ῥομφαίᾳ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ, λήψομαί σε Ζοροβάβελ τὸν δοῦλόν μου, λέ-
γει Κύριος, καὶ θήσομαί σε ὡς σφραγῖδα, ὅτι σὲ ἡρέτισα, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ.

ΑΓΓΑΙΟΣ. Γ'.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΙΑ΄.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Α΄. Ι.

ΕΝ τῷ ὀγδόῳ μηνὶ, ἔτους δευτέρου, ἐπὶ Δαρείου, ἐγένετο λό- 1
γος Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν τοῦ Βαραχίου, υἱὸν Ἀδδὼ, τὸν προ-
φήτην, λέγων· Ὠργίσθη Κύριος ἐπὶ τοὺς πατέρας ὑμῶν ὀργὴν 2
μεγάλην. Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Κύριος παντοκρά- 3
τωρ· ἐπιστρέψατε πρὸς μὲ, λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ ἐ-
πιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Καὶ μὴ 4
γίνεσθε καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν, οἷς ἐνεκάλεσαν αὐτοῖς οἱ προ-
φῆται οἱ ἔμπροσθεν, λέγοντες· τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ·
ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν ἐ-
πιτηδευμάτων ὑμῶν τῶν πονηρῶν, καὶ οὐκ εἰσήκουσαν, καὶ οὐ προ-
σέσχον τοῦ εἰσακοῦσαί μου, λέγει Κύριος. Οἱ πατέρες ὑμῶν ποῦ 5
εἰσι καὶ οἱ προφῆται; μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ζήσονται; πλὴν τοὺς λό- 6
γους μου καὶ τὰ νόμιμά μου δέχεσθε, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ἐν πνεύ-
ματί μου τοῖς δούλοις μου τοῖς προφήταις, οἳ κατελάβοσαν τοὺς
πατέρας ὑμῶν. Καὶ ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπαν· καθὼς παρατέτακται
Κύριος παντοκράτωρ τοῦ ποιῆσαι ἡμῖν κατὰ τὰς ὁδοὺς ἡμῶν,
καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ἡμῶν,· οὕτως ἐποίησεν ἡμῖν. Τῇ τε- 7
τράδι καὶ εἰκάδι, τῷ ἑνδεκάτῳ μηνὶ, οὗτός ἐστιν ὁ μὴν Σαβὰτ,
ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ζα-
χαρίαν τὸν τοῦ Βαραχίου, υἱὸν Ἀδδὼ, τὸν προφήτην, λέγων·
ἑώρακα τὴν νύκτα, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐπιβεβηκὼς ἐφ' ἵππον πυῤῥὸν, 8
καὶ οὗτος εἱστήκει ἀναμέσον τῶν (δύο) ὀρέων τῶν κατασκίων,
καὶ ὀπίσω αὐτοῦ ἵπποι πυῤῥοὶ, καὶ ψαροὶ, καὶ ποικίλοι, καὶ λευ-
κοί. Καὶ εἶπα· τί οὗτοι Κύριε; καὶ εἶπε πρὸς μὲ ὁ ἄγγελος ὁ λα- 9
λῶν ἐν ἐμοί· ἐγὼ δείξω σοι τί ἐστι ταῦτα. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ 10
ὁ ἐφεστηκὼς ἀναμέσον τῶν ὀρέων, καὶ εἶπε πρὸς μέ· οὗτοί εἰσιν,
οὓς ἐξαπέσταλκε Κύριος, τοῦ περιοδεῦσαι τὴν γῆν. Καὶ ἀπεκρί- 11
θησαν τῷ ἀγγέλῳ Κυρίου τῷ ἐφεστῶτι ἀναμέσον τῶν ὀρέων, καὶ
εἶπαν· περιωδεύκαμεν πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ κατοι-

12 κεῖται, καὶ ἡσυχάζει. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶ-
πε· Κύριε παντοκράτωρ, ἕως τίνος οὐ μὴ ἐλεήσεις τὴν Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, ἃς ὑπερίδες τοῦτο ἑβδομηκοστὸν
13 ἔτος; Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος παντοκράτωρ τῷ ἀγγέλῳ τῷ λα-
14 λοῦντι ἐν ἐμοὶ ῥήματα καλὰ καὶ λόγους παρακλητικούς. Καὶ εἶ-
πε πρὸς μὲ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί· ἀνάκραγε λέγων· τάδε
λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ἐζήλωκα τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν
15 Σιὼν ζῆλον μέγαν, καὶ ὀργὴν μεγάλην ἐγὼ ὀργίζομαι ἐπὶ τὰ
ἔθνη τὰ συνεπιτιθέμενα· ἀνθ' ὧν ἐγὼ μὲν ὠργίσθην ὀλίγα, αὐτοὶ
16 δὲ συνεπέθεντο εἰς κακά. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος παντο-
κράτωρ· ἐπιστρέψω ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν οἰκτιρμῷ, καὶ ὁ οἶκός μου
ἀνοικοδομηθήσεται ἐν αὐτῇ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ μέ-
17 τρον ἐκταθήσεται ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἔτι. Καὶ εἶπε πρὸς μὲ ὁ
ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί· ἀνάκραγε λέγων, τάδε λέγει Κύριος
παντοκράτωρ· ἔτι διαχυθήσονται πόλεις ἐν ἀγαθοῖς, καὶ ἐλεήσει
Κύριος ἔτι τὴν Σιὼν, καὶ αἱρετιεῖ (Κύριος) τὴν Ἱερουσαλὴμ ἔτι.
18 Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ τέσσαρα κέρατα.
19 Καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοί· τί ἐστι ταῦτα
Κύριε; καὶ εἶπε πρὸς μέ· ταῦτα τὰ κέρατα τὰ διασκορπίσαντα
20 τὸν Ἰούδαν καὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἔδειξέ μοι Κύ-
21 ριος τέσσαρας τέκτονας. Καὶ εἶπα· τί οὗτοι ἔρχονται ποιῆσαι;
Καὶ εἶπε (πρὸς μέ) ταῦτα τὰ κέρατα τὰ διασκορπίσαντα τὸν
Ἰούδαν, καὶ τὸν Ἰσραὴλ κατέαξαν, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἦρε κεφα-
λήν· καὶ εἰσῆλθον οὗτοι τοῦ ὀξῦναι αὐτὰ εἰς χεῖρας αὐτῶν τὰ
τέσσαρα κέρατα, τὰ ἔθνη τὰ ἐπαιρόμενα κέρας ἐπὶ τὴν γῆν Κυ-
ρίου, τοῦ διασκορπίσαι αὐτήν.

ΚΕΦ. Β'. II.

1 ΚΑΙ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ, καὶ ἐν τῇ
2 χειρὶ αὐτοῦ σχοινίον γεωμετρικόν. Καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν· ποῦ σὺ πο-
ρεύῃ; Καὶ εἶπε πρὸς μέ· διαμετρῆσαι τὴν Ἱερουσαλὴμ, τοῦ ἰδεῖν πη-
3 λίκον τὸ πλάτος αὐτῆς, καὶ πηλίκον τὸ μῆκος. Καὶ ἰδοὺ ὁ ἄγγελος
ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ, εἱστήκει, καὶ ἄγγελος ἕτερος ἐξεπορεύετο εἰς
4 ἀπάντησιν αὐτοῦ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, λέγων· δράμε, καὶ λάλησον
πρὸς τὸν νεανίαν ἐκεῖνον, λέγων· κατακάρπως κατοικηθήσεται Ἱε-

ρουσαλὴμ ἀπὸ πλήθους ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν τῶν ἐν μέσῳ αὐτῆς, 5
καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτῇ, φησὶ Κύριος, τεῖχος πυρὸς κυκλόθεν, καὶ εἰς
δόξαν ἔσομαι ἐν μέσῳ αὐτῆς. Ὦ ὤ, φεύγετε ἀπὸ γῆς βοῤῥᾶ, λέγει 6
Κύριος, διότι ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων τοῦ οὐρανοῦ συνάξω ὑμᾶς,
λέγει Κύριος· εἰς Σιὼν ἀνασώζεσθε οἱ κατοικοῦντες θυγατέρα 7
Βαβυλῶνος. Διότι τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ὀπίσω δόξης 8
ἀπέσταλκέ με ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ σκυλεύσαντα ὑμᾶς, διότι ὁ ἁπτό-
μενος ὑμῶν ὡς ὁ ἁπτόμενος τῆς κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ· διότι 9
ἰδοὺ ἐγὼ ἐπιφέρω τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἔσονται σκῦλα
τοῖς δουλεύσασιν αὐτοῖς, καὶ γνώσεσθε, διότι Κύριος παντοκρά-
τωρ ἀπέσταλκέ με. Τέρπου καὶ εὐφραίνου θύγατερ Σιὼν, διότι 10
ἰδοὺ ἐγὼ ἔρχομαι, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ σου, λέγει Κύριος.
Καὶ καταφεύξονται ἔθνη πολλὰ ἐπὶ τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί- 11
νῃ, καὶ ἔσονται αὐτῷ εἰς λαὸν, καὶ κατασκηνώσουσιν ἐν μέσῳ
σου, καὶ ἐπιγνώσῃ, ὅτι Κύριος παντοκράτωρ ἀπέσταλκέ με πρὸς
σέ. Καὶ κατακληρονομήσει Κύριος τὸν Ἰούδαν (καὶ) τὴν μερί- 12
δα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἁγίαν, καὶ αἱρετιεῖ ἔτι τὴν Ἱερουσα-
λήμ. Εὐλαβείσθω πᾶσα σὰρξ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, διότι ἐξε- 13
γήγερται ἐκ νεφελῶν ἁγίων αὐτοῦ.

ΚΕΦ. Γ'. III.

ΚΑΙ ἔδειξέ μοι Κύριος τὸν Ἰησοῦν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, 1
ἑστῶτα πρὸ προσώπου ἀγγέλου Κυρίου, καὶ ὁ διάβολος εἱστή-
κει ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τοῦ ἀντικεῖσθαι αὐτῷ. Καὶ εἶπε Κύριος 2
πρὸς τὸν διάβολον· ἐπιτιμήσαι Κύριος ἐν σοὶ, διάβολε, καὶ ἐπι-
τιμήσαι Κύριος ἐν σοὶ ὁ ἐκλεξάμενος τὴν Ἱερουσαλήμ· οὐκ ἰδοὺ
τοῦτο ὡς δαλὸς ἐξεσπασμένος ἐκ πυρός; Καὶ Ἰησοῦς ἦν ἐνδεδυ- 3
μένος ἱμάτια ῥυπαρὰ, καὶ εἱστήκει πρὸ προσώπου τοῦ ἀγγέλου.
Καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἑστηκότας πρὸ προσώπου αὐ- 4
τοῦ, λέγων· ἀφέλετε τὰ ἱμάτια τὰ ῥυπαρὰ ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ εἶ-
πε πρὸς αὐτόν· ἰδοὺ ἀφῄρηκα ἀπὸ σοῦ τὰς ἀνομίας σου, καὶ ἐν-
δύσατε αὐτὸν ποδήρη, καὶ ἐπίθετε κίδαριν καθαρὰν ἐπὶ τὴν κε- 5
φαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέθηκαν κίδαριν καθαρὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ, καὶ περιέβαλον αὐτὸν ἱμάτια. Καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου 6
εἱστήκει· καὶ διεμαρτύρατο ὁ ἄγγελος Κυρίου, λέγων πρὸς Ἰη-

σοῦν· τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ἐὰν ταῖς ὁδοῖς μου πο-
ρεύῃ, καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί μου φυλάσσῃ, καὶ σὺ διακρινεῖς
τὸν οἶκόν μου· καὶ ἐὰν φυλάξῃς καίγε τὴν αὐλήν μου, καὶ δώσω
8 σοι ἀναστρεφομένους ἐν μέσῳ τῶν ἑστηκότων τούτων. Ἄκουε
δὴ Ἰησοῦ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, σὺ καὶ οἱ πλησίον σου καὶ οἱ καθή-
μενοι πρὸ προσώπου σου, διότι ἄνδρες τερατοσκόποι εἰσί· διότι
9 ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω τὸν δοῦλόν μου ἀνατολήν· διότι ὁ λίθος ὃν ἔδωκα
πρὸ προσώπου Ἰησοῦ, ἐπὶ τὸν λίθον τὸν ἕνα ἑπτὰ ὀφθαλμοί εἰ-
σιν· ἰδοὺ ἐγὼ ὀρύσσω βόθρον, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ
10 ψηλαφήσω πᾶσαν τὴν ἀδικίαν τῆς γῆς ἐκείνης ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. Ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, συγκαλέσετε ἕκα-
στος τὸν πλησίον αὐτοῦ ὑποκάτω ἀμπέλου καὶ ὑποκάτω συκῆς.

ΚΕΦ. Δ'. IV.

1 ΚΑΙ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί, καὶ ἐξήγειρέ
2 με, ὃν τρόπον ὅταν ἐξεγερθῇ ἄνθρωπος ἐξ ὕπνου αὐτοῦ· καὶ
εἶπε πρός μέ· τί σὺ βλέπεις; Καὶ εἶπα· ἑώρακα, καὶ ἰδοὺ λυ-
χνία χρυσῆ ὅλη, καὶ τὸ λαμπάδιον ἐπάνω αὐτῆς, καὶ ἑπτὰ λύ-
χνοι ἐπάνω αὐτῆς, καὶ ἑπτὰ ἐπαρυστρίδες τοῖς λύχνοις τοῖς ἐπά-
3 νω αὐτῆς· καὶ δύο ἐλαῖαι ἐπάνω αὐτῆς, μία ἐκ δεξιῶν τοῦ λαμ-
4 παδίου αὐτῆς, καὶ μία ἐξ εὐωνύμων. Καὶ ἐπηρώτησα, καὶ εἶ-
πα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοὶ, λέγων· τί ἐστι ταῦ-
5 τα Κύριε; Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ, καὶ εἶπε
πρός μέ· οὐ γινώσκεις τί ἐστι ταῦτα; Καὶ εἶπα· οὐχὶ Κύριε.
6 Καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε πρὸς μὲ, λέγων· οὗτος ὁ λόγος Κυρίου
πρὸς Ζοροβάβελ, λέγων· οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλῃ, οὐδὲ ἐν ἰσχύϊ,
7 ἀλλ' ἢ ἐν πνεύματί μου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Τίς εἶ σὺ
τὸ ὄρος τὸ μέγα, τὸ πρὸ προσώπου Ζοροβάβελ τοῦ κατορθῶσαι;
καὶ ἐξοίσω τὸν λίθον τῆς κληρονομίας ἰσότητα χάριτος χάριτα
8.9 αὐτῆς. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· αἱ χεῖρες
Ζοροβάβελ ἐθεμελίωσαν τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ
ἐπιτελέσουσιν αὐτὸν, καὶ ἐπιγνώσῃ, διότι Κύριος παντοκράτωρ
10 ἐξαπέστειλέ με πρὸς σέ. Διότι τίς ἐξουδένωσεν εἰς ἡμέρας μι-
κράς; καὶ χαρήσονται, καὶ ὄψονται τὸν λίθον τὸν κασσιτέρινον
ἐν χειρὶ Ζοροβάβελ. Ἑπτὰ οὗτοι ὀφθαλμοί εἰσιν Κυρίου, οἱ ἐπι-

βλέποντες ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ ἀπεκρίθην, καὶ εἶπα πρὸς αὐ- 11
τόν· τί αἱ δύο ἐλαῖαι αὗται, αἱ ἐκ δεξιῶν τῆς λυχνίας καὶ ἐξ
εὐωνύμων; Καὶ ἐπηρώτησα ἐκ δευτέρου, καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν· 12
τί οἱ δύο κλάδοι τῶν ἐλαιῶν οἱ ἐν ταῖς χερσὶ τῶν δύο μυξω-
τήρων τῶν χρυσῶν τῶν ἐπιχεόντων, καὶ ἐπαναγόντων τὰς ἐπα-
ρυστρίδας τὰς χρυσᾶς; Καὶ εἶπε πρός μέ· οὐκ οἶδας τί ἐστι 13
ταῦτα; Καὶ εἶπα· οὐχὶ Κύριε. Καὶ εἶπεν· οὗτοι οἱ δύο υἱοὶ 14
τῆς πιότητος παρεστήκασι τῷ Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.

ΚΕΦ. Ε΄. V.

ΚΑΙ ἐπέστρεψα, καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἴδον, καὶ 1
ἰδοὺ δρέπανον πετόμενον. Καὶ εἶπε πρός μέ· τί σὺ βλέπεις; 2
Καὶ εἶπα· ὁρῶ ἐγὼ δρέπανον πετόμενον· μῆκος πήχεων εἴκοσι,
καὶ πλάτος πήχεων δέκα. Καὶ εἶπε πρός μέ· αὕτη ἡ ἀρὰ ἡ ἐκ- 3
πορευομένη ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς· διότι πᾶς ὁ κλέπτης
ἐκ τούτου ἕως θανάτου ἐκδικηθήσεται, καὶ πᾶς ὁ ἐπίορκος ἐκ
τούτου ἕως θανάτου ἐκδικηθήσεται. Καὶ ἐξοίσω αὐτὸ, λέγει 4
Κύριος παντοκράτωρ, καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ κλέπτου,
καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ὀμνύοντος τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδει, καὶ
καταλύσει ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ συντελέσει αὐτὸν, καὶ
τὰ ξύλα αὐτοῦ, καὶ τοὺς λίθους αὐτοῦ. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ ἄγγελος 5
ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ, καὶ εἶπε πρός μέ· ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς
σου, καὶ ἴδε τὸ ἐκπορευόμενον τοῦτο. Καὶ εἶπα· τί ἐστι; Καὶ 6
εἶπε· τοῦτο τὸ μέτρον τὸ ἐκπορευόμενον. Καὶ εἶπεν· αὕτη ἡ ἀδι-
κία αὐτῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Καὶ ἰδοὺ τάλαντον μολίβου ἐξαιρόμε- 7
νον· καὶ ἰδοὺ γυνὴ μία ἐκάθητο ἐν μέσῳ τοῦ μέτρου. Καὶ εἶπεν· 8
αὕτη ἐστὶν ἡ ἀνομία· καὶ ἔῤῥιψεν αὐτὴν εἰς μέσον τοῦ μέτρου,
καὶ ἔῤῥιψε τὸν λίθον τοῦ μολίβου εἰς τὸ στόμα αὐτῆς. Καὶ ἦρα 9
τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ δύο γυναῖκες ἐκπορευό-
μεναι, καὶ πνεῦμα ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, καὶ αὗται εἶχον πτέ-
ρυγας ὡς πτέρυγας ἔποπος· καὶ ἀνέλαβον τὸ μέτρον ἀναμέσον
τῆς γῆς, καὶ ἀναμέσον τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον 10
τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοί· ποῦ αὗται ἀποφέρουσι τὸ μέτρον; Καὶ 11
εἶπε πρός μέ· οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἰκίαν ἐν γῇ Βαβυλῶνος, καὶ
ἑτοιμάσαι, καὶ θήσουσιν αὐτὸ ἐκεῖ ἐπὶ τὴν ἑτοιμασίαν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ς΄. VI.

1 ΚΑΙ ἐπέστρεψα, καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἴδον, καὶ
ἰδοὺ τέσσαρα ἅρματα ἐκπορευόμενα ἐκ μέσου δύο ὀρέων, καὶ τὰ
2 ὄρη ἦν ὄρη χαλκᾶ· ἐν τῷ ἅρματι τῷ πρώτῳ ἵπποι πυῤῥοί, καὶ
3 ἐν τῷ ἅρματι τῷ δευτέρῳ ἵπποι μέλανες, καὶ ἐν τῷ ἅρματι τῷ
τρίτῳ ἵπποι λευκοὶ, καὶ ἐν τῷ ἅρματι τῷ τετάρτῳ ἵπποι ποικί-
4 λοι ψαροί. Καὶ ἀπεκρίθην, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λα-
5 λοῦντα ἐν ἐμοί· τί ἐστι ταῦτα, Κύριε; Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος
ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ, καὶ εἶπε· ταῦτά ἐστιν οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ
οὐρανοῦ, ἐκπορεύονται παραστῆναι τῷ Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.
6 Ἐν ᾧ ἦσαν οἱ ἵπποι οἱ μέλανες, ἐξεπορεύοντο ἐπὶ γῆν βοῤῥᾶ·
καὶ οἱ λευκοὶ ἐξεπορεύοντο κατόπισθεν αὐτῶν· καὶ οἱ ποικίλοι
7 ἐξεπορεύοντο ἐπὶ γῆν νότου· καὶ οἱ ψαροὶ ἐξεπορεύοντο, καὶ
ἐπέβλεπον τοῦ πορεύεσθαι καὶ τοῦ περιοδεῦσαι τὴν γῆν. Καὶ εἶ-
πε· πορεύεσθε, καὶ περιοδεύσατε τὴν γῆν· καὶ περιώδευσαν τὴν
8 γῆν. Καὶ ἀνεβόησε, καὶ ἐλάλησε πρὸς μὲ, λέγων· ἰδοὺ οἱ ἐκπο-
ρευόμενοι ἐπὶ γῆν βοῤῥᾶ ἀνέπαυσαν τὸν θυμόν μου ἐν γῇ βοῤῥᾶ.
9.10 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων· λάβε τὰ ἐκ τῆς
αἰχμαλωσίας παρὰ τῶν ἀρχόντων, καὶ παρὰ τῶν χρησίμων αὐ-
τῆς, καὶ παρὰ τῶν ἐπεγνωκότων αὐτὴν, καὶ εἰσελεύσῃ σὺ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τὸν οἶκον Ἰωσίου τοῦ Σοφονίου τοῦ ἥκοντος ἐκ
11 Βαβυλῶνος· καὶ λήψῃ ἀργύριον καὶ χρυσίον, καὶ ποιήσεις στεφά-
νους, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδὲκ τοῦ ἱε-
12 ρέως τοῦ μεγάλου. Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν· τάδε λέγει Κύριος
παντοκράτωρ· ἰδοὺ ἀνὴρ, ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ, καὶ ὑποκάτω-
13 θεν αὐτοῦ ἀνατελεῖ, καὶ οἰκοδομήσει τὸν οἶκον Κυρίου· καὶ αὐ-
τὸς λήψεται ἀρετὴν, καὶ καθιεῖται, καὶ κατάρξει ἐπὶ τοῦ θρό-
νου αὐτοῦ, καὶ ἔσται ὁ ἱερεὺς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, καὶ βουλὴ εἰ-
14 ρηνικὴ ἔσται ἀναμέσον ἀμφοτέρων. Ὁ δὲ στέφανος ἔσται τοῖς
ὑπομένουσιν αὐτὸν, καὶ τοῖς χρησίμοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπεγνω-
κόσιν αὐτὴν, καὶ εἰς χάριτα υἱοῦ Σοφονίου, καὶ εἰς ψαλμὸν ἐν
15 οἴκῳ Κυρίου. Καὶ οἱ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἥξουσι, καὶ οἰκοδομή-
σουσιν ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐπιγνώσεσθε, διότι Κύριος παν-
τοκράτωρ ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἔσται, ἐὰν εἰσακούοντες
εἰσακούσητε τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν.

ΚΕΦ. Ζ΄. VII.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει, ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασι- 1
λέως, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν τῇ τετράδι καὶ εἰ-
κάδι τοῦ μηνὸς τοῦ ἐνάτου, ὅς ἐστι Χασελεῦ. Καὶ ἐξαπέστειλεν 2
εἰς Βαιθὴλ, Σαρασὰρ καὶ Ἀρβεσεσὲρ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄνδρες
αὐτοῦ, τοῦ ἐξιλάσασθαι τὸν Κύριον, λέγων πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς 3
ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντοκράτορος, καὶ πρὸς τοὺς προφήτας λέ-
γων· εἰ εἰσελήλυθεν ὧδε τὸ ἁγίασμα ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ,
καθότι ἐποίησα ἤδη ἱκανὰ ἔτη. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου τῶν 4
δυνάμεων πρὸς μὲ, λέγων· εἰπὲ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ 5
πρὸς τοὺς ἱερεῖς, λέγων· ἐὰν νηστεύσητε ἢ κόψησθε ἐν ταῖς πέμπταις
ἢ ἐν ταῖς ἑβδόμαις, (καὶ ἰδοὺ ἑβδομήκοντα ἔτη) μὴ νηστείαν νε-
νηστεύκατέ μοι; καὶ ἐὰν φάγητε καὶ πίητε, οὐχ ὑμεῖς ἐσθίετε 6
καὶ ὑμεῖς πίνετε; Οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι εἰσὶν, οὓς ἐλάλησε Κύριος 7
ἐν χερσὶ τῶν προφητῶν τῶν ἔμπροσθεν, ὅτε ἦν Ἱερουσαλὴμ
κατοικουμένη, καὶ εὐθηνοῦσα, καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς κυκλόθεν αὐ-
τῆς, καὶ ἡ ὀρεινὴ καὶ ἡ πεδινὴ κατῳκεῖτο; Καὶ ἐγένετο λόγος 8
Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν, λέγων· τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· 9
κρίμα δίκαιον κρίνατε, καὶ ἔλεος καὶ οἰκτιρμὸν ποιεῖτε ἕκαστος
πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ χήραν καὶ ὀρφανὸν καὶ προσήλυτον 10
καὶ πένητα μὴ καταδυναστεύετε, καὶ κακίαν ἕκαστος τοῦ ἀδελ-
φοῦ αὐτοῦ μὴ μνησικακείτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. Καὶ ἠπείθη- 11
σαν τοῦ προσέχειν, καὶ ἔδωκαν νότον παραφρονοῦντα, καὶ τὰ ὦτα
αὐτῶν ἐβάρυναν τοῦ μὴ εἰσακούειν, καὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν ἔτα- 12
ξαν ἀπειθῆ τοῦ μὴ εἰσακοῦσαι τοῦ νόμου μου καὶ τοὺς λόγους,
οὓς ἐξαπέστειλε Κύριος παντοκράτωρ ἐν πνεύματι αὐτοῦ ἐν χερσὶ
τῶν προφητῶν τῶν ἔμπροσθεν· καὶ ἐγένετο ὀργὴ μεγάλη παρὰ
Κυρίου παντοκράτορος. Καὶ ἔσται ὃν τρόπον εἶπε, καὶ οὐκ εἰσή- 13
κουσαν αὐτοῦ, οὕτως κεκράξονται, καὶ οὐ μὴ εἰσακούσω αὐτῶν,
λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Καὶ ἐκβαλῶ αὐτοὺς εἰς πάντα τὰ 14
ἔθνη, ἃ οὐκ ἔγνωσαν, καὶ ἡ γῆ ἀφανισθήσεται κατόπισθεν αὐ-
τῶν ἐκ διοδεύοντος καὶ ἐξ ἀναστρέφοντος· καὶ ἔταξαν γῆν ἐκλε-
κτὴν εἰς ἀφανισμόν.

ΚΕΦ. Η'. VIII.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου παντοκράτορος, λέγων· τάδε λέ-
2 γει Κύριος παντοκράτωρ· ἐζήλωσα τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὴν
3 Σιὼν ζῆλον μέγαν, καὶ θυμῷ μεγάλῳ ἐζήλωσα αὐτήν. Τάδε
λέγει Κύριος· καὶ ἐπιστρέψω ἐπὶ Σιὼν, καὶ κατασκηνώσω ἐν
μέσῳ Ἱερουσαλὴμ, καὶ κληθήσεται Ἱερουσαλὴμ πόλις ἀληθινὴ,
4 καὶ τὸ ὄρος Κυρίου παντοκράτορος ὄρος ἅγιον. Τάδε λέγει Κύ-
ριος παντοκράτωρ· ἔτι καθήσονται πρεσβύτεροι καὶ πρεσβύτεραι
ἐν ταῖς πλατείαις Ἱερουσαλὴμ, ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἔχων
5 ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἀπὸ πλήθους ἡμερῶν· καὶ αἱ πλατεῖαι τῆς πό-
λεως πλησθήσονται παιδαρίων καὶ κορασίων παιζόντων ἐν ταῖς
6 πλατείαις αὐτῆς. Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· διότι εἰ
ἀδυνατήσει ἐνώπιον τῶν καταλοίπων τοῦ λαοῦ τούτου ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις, μὴ καὶ ἐνώπιον ἐμοῦ ἀδυνατήσει; λέγει Κύριος
7 παντοκράτωρ. Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ἰδοὺ ἐγὼ ἀνα-
σώζω τὸν λαόν μου ἀπὸ γῆς ἀνατολῶν καὶ ἀπὸ γῆς δυσμῶν,
8 καὶ εἰσάξω αὐτοὺς, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ Ἱερουσαλὴμ, κα
ἔσονταί μοι εἰς λαὸν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν ἐν ἀλη-
9 θείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ. Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· κατι-
σχυέτωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν τῶν ἀκουόντων ἐν ταῖς ἡμέραις ταύ-
ταις τοὺς λόγους τούτους ἐκ στόματος τῶν προφητῶν, ἀφ' ἧς
ἡμέρας τεθεμελίωται ὁ οἶκος Κυρίου παντοκράτορος, καὶ ὁ ναὸς
10 ἀφ' οὗ ᾠκοδόμηται. Διότι πρὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ μισθὸς τῶν
ἀνθρώπων οὐκ ἔσται εἰς ὄνησιν, καὶ ὁ μισθὸς τῶν κτηνῶν οὐχ
ὑπάρχει, καὶ τῷ ἐκπορευομένῳ καὶ τῷ εἰσπορευομένῳ οὐκ ἔσται
εἰρήνη ἀπὸ τῆς θλίψεως, καὶ ἐξαποστελῶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους,
11 ἕκαστον ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ. Καὶ νῦν οὐ κατὰ τὰς ἡμέρας
12 τὰς ἔμπροσθεν ἐγὼ ποιῶ τοῖς καταλοίποις τοῦ λαοῦ τούτου, λέ-
γει Κύριος παντοκράτωρ, ἀλλ' ἢ δείξω εἰρήνην· ἡ ἄμπελος δώ-
σει τὸν καρπὸν αὐτῆς, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ
ὁ οὐρανὸς δώσει τὴν δρόσον αὐτοῦ, καὶ κατακληρονομήσω τοῖς
13 καταλοίποις, τοῦ λαοῦ μου τούτου πάντα ταῦτα. Καὶ ἔσται, ὃν
τρόπον ἦτε ἐν κατάρᾳ ἐν τοῖς ἔθνεσιν οἶκος Ἰούδα καὶ ὁ οἶκος
Ἰσραὴλ, οὕτως διασώσω ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε ἐν εὐλογίᾳ· θαρσεῖτε

καὶ κατισχύετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν. Διότι τάδε λέγει Κύριος 14
παντοκράτωρ· ὃν τρόπον διενοήθην τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς ἐν τῷ παρ-
οργίσαι με τοὺς πατέρας ὑμῶν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ
οὐ μετενόησα· οὕτως παρατέταγμαι, καὶ διανενόημαι ἐν ταῖς ἡ- 15
μέραις ταύταις, τοῦ καλῶς ποιῆσαι τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὸν οἶ-
κον Ἰούδα· θαρσεῖτε. Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ποιήσετε· λαλεῖτε ἀλή- 16
θειαν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἀλήθειαν καὶ κρίμα εἰρη-
νικὸν κρίνετε ἐν ταῖς πύλαις ὑμῶν, καὶ ἕκαστος τὴν κακίαν τοῦ 17
πλησίον αὐτοῦ μὴ λογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ὅρκον
ψευδῆ μὴ ἀγαπᾶτε· διότι ταῦτα πάντα ἐμίσησα, λέγει Κύριος
παντοκράτωρ. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου παντοκράτορος πρὸς μὲ, 18
λέγων· τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· νηστεία ἡ τετρὰς, καὶ 19
νηστεία ἡ πέμπτη, καὶ νηστεία ἡ ἑβδόμη, καὶ νηστεία ἡ δεκά-
τη ἔσονται τῷ οἴκῳ Ἰούδα εἰς χαρὰν καὶ εἰς εὐφροσύνην, καὶ
εἰς ἑορτὰς ἀγαθὰς, καὶ εὐφρανθήσεσθε· καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ
τὴν εἰρήνην ἀγαπήσατε. Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ἔτι 20
ἥξουσι λαοὶ πολλοὶ, καὶ κατοικοῦντες πόλεις πολλὰς, καὶ συν- 21
ελεύσονται κατοικοῦντες πέντε πόλεις εἰς πόλιν μίαν, λέγοντες·
πορευθῶμεν δεηθῆναι τοῦ προσώπου Κυρίου, καὶ ἐκζητῆσαι τὸ πρό-
σωπον Κυρίου παντοκράτορος, πορεύσομαι κἀγώ· καὶ ἥξουσι λαοὶ 22
πολλοὶ καὶ ἔθνη πολλὰ ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον Κυρίου παντο-
κράτορος ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τοῦ ἐξιλάσκεσθαι τὸ πρόσωπον Κυ-
ρίου. Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις 23
ἐὰν ἐπιλάβωνται δέκα ἄνδρες ἐκ πασῶν τῶν γλωσσῶν τῶν ἐθνῶν,
καὶ ἐπιλάβωνται τοῦ κρασπέδου ἀνδρὸς Ἰουδαίου, λέγοντες· πο-
ρευσόμεθα μετὰ σοῦ, διότι ἀκηκόαμεν, ὅτι Θεὸς μεθ' ὑμῶν ἐστιν.

ΚΕΦ. Θ'. IX.

ΛΗΜΜΑ λόγου Κυρίου ἐν γῇ Σεδρὰχ, καὶ Δαμασκοῦ θυσίας 1
αὐτοῦ, διότι Κύριος ἐφορᾷ ἀνθρώπους, καὶ πάσας φυλὰς τοῦ
Ἰσραήλ. Καὶ Ἡμὰθ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, Τύρος καὶ Σιδὼν, 2
διότι ἐφρόνησαν σφόδρα· καὶ ᾠκοδόμησε Τύρος ὀχυρώματα ἑαυτῇ, 3
καὶ ἐθησαύρισεν ἀργύριον ὡς χοῦν, καὶ συνήγαγε χρυσίον ὡς πη-
λὸν ὁδῶν. Διὰ τοῦτο Κύριος κληρονομήσει αὐτὴν, καὶ πατάξει 4
εἰς θάλασσαν τὴν δύναμιν αὐτῆς, καὶ αὕτη ἐν πυρὶ καταναλω-

5 θήσεται. Ὄψεται Ἀσκάλων, καὶ φοβηθήσεται, καὶ Γάζα, καὶ ὀδυ-
νηθήσεται σφόδρα, καὶ Ἀκκάρων, ὅτι ᾐσχύνθη τῆς ἐλπίδος αὐ-
τῆς· καὶ ἀπολεῖται βασιλεὺς ἀπὸ Γάζης, καὶ Ἀσκάλων οὐ μὴ
6 κατοικηθῇ. Καὶ κατοικήσουσιν ἀλλογενεῖς ἐν Ἀζώτῳ, καὶ κα-
7 θελῶ ὕβριν ἀλλοφύλων· καὶ ἐξαρῶ τὸ αἷμα αὐτῶν ἐκ στόματος
αὐτῶν, καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐκ μέσου ὀδόντων αὐτῶν, καὶ
ὑπολειφθήσονται καὶ οὗτοι τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἔσονται ὡς χιλί-
8 αρχος ἐν Ἰούδᾳ, καὶ Ἀκκάρων ὡς ὁ Ἰεβουσαῖος. Καὶ ὑποστή-
σομαι τῷ οἴκῳ μου ἀνάστημα, τοῦ μὴ διαπορεύεσθαι, μηδὲ ἀνα-
κάμπτειν, καὶ οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτοὺς οὐκέτι ἐξελαύνων· διότι
9 νῦν ἑώρακα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιὼν,
κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ· ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεταί σοι
δίκαιος καὶ σώζων, αὐτὸς πραῢς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὑποζύγιον
10 καὶ πῶλον νέον. Καὶ ἐξολεθρεύσει ἅρματα ἐξ Ἐφραὶμ, καὶ ἵπ-
πον ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐξολεθρευθήσεται τόξον πολεμικὸν, καὶ
πλῆθος καὶ εἰρήνη ἐξ ἐθνῶν· καὶ κατάρξει ὑδάτων ἕως θαλάσ-
11 σης, καὶ ποταμῶν δι' ἐκβολὰς γῆς. Καὶ σὺ ἐν αἵματι διαθήκης
σου ἐξαπέστειλας τοὺς δεσμίους σου ἐκ λάκκου οὐκ ἔχοντος ὕδωρ·
12 καθήσεσθε ἐν ὀχυρώματι δέσμιοι τῆς συναγωγῆς, καὶ ἀντὶ μιᾶς
13 ἡμέρας παροικεσίας σου διπλᾶ ἀνταποδώσω σοι. Διότι ἐνέτεινά
σε, Ἰούδα, ἐμαυτῷ εἰς τόξον, ἔπλησα τὸν Ἐφραὶμ, καὶ ἐπεγερῶ
τὰ τέκνα σου, Σιὼν, ἐπὶ τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων, καὶ ψηλαφήσω
14 σε ὡς ῥομφαίαν μαχητοῦ. Καὶ ἔσται Κύριος ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐξ-
ελεύσεται ὡς ἀστραπὴ βολίς· καὶ Κύριος παντοκράτωρ ἐν σάλ-
15 πιγγι σαλπιεῖ, καὶ πορεύσεται ἐν σάλῳ ἀπειλῆς αὐτοῦ. Κύριος
παντοκράτωρ ὑπερασπιεῖ αὐτῶν, καὶ καταναλώσουσιν αὐτοὺς,
καὶ καταχώσουσιν αὐτοὺς ἐν λίθοις σφενδόνης, καὶ ἐκπίονται τὸ
αἷμα αὐτῶν ὡς οἶνον, καὶ πλήσουσιν ὡς φιάλας θυσιαστήριον.
16 Καὶ σώσει αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὡς
πρόβατα λαὸν αὐτοῦ· διότι λίθοι ἅγιοι κυλίονται ἐπὶ τῆς γῆς
17 αὐτοῦ. Ὅτι εἴ τι ἀγαθὸν αὐτοῦ, καὶ εἴ τι καλὸν παρ' αὐτοῦ,
σῖτος νεανίσκοις, καὶ οἶνος εὐωδιάζων εἰς παρθένους.

ΚΕΦ. Ι'. X.

1 ΑΙΤΕΙΣΘΕ ὑετὸν παρὰ Κυρίου καθ' ὥραν πρώϊμον καὶ ὄψι-
μον· Κύριος ἐποίησε φαντασίας, καὶ ὑετὸν χειμερινὸν δώσει αὐ-

τοῖς, ἑκάστῳ βοτάνην ἐν ἀγρῷ. Διότι οἱ ἀποφθεγγόμενοι ἐλά- 2
λησαν κόπους, καὶ οἱ μάντεις ὁράσεις ψευδεῖς, καὶ τὰ ἐνύπνια
ψευδῆ ἐλάλουν, μάταια παρεκάλουν· διὰ τοῦτο ἐξηράνθησαν ὡς
πρόβατα, καὶ ἐκακώθησαν, ὅτι οὐκ ἦν ἴασις. Ἐπὶ τοὺς ποιμένας 3
παρωξύνθη ὁ θυμός μου, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀμνοὺς ἐπισκέψομαι· καὶ
ἐπισκέπτεται Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ,
τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ τάξει αὐτοὺς ὡς ἵππον εὐπρεπῆ αὐτοῦ ἐν
πολέμῳ. Καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπέβλεψε, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔταξε, καὶ ἐξ 4
αὐτοῦ τὸ τόξον ἐν θυμῷ· ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται πᾶς ὁ ἐλαύνων ἐν
τῷ αὐτῷ. Καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ πατοῦντες πηλὸν ἐν ταῖς 5
ὁδοῖς ἐν πολέμῳ, καὶ παρατάξονται, διότι Κύριος παντοκράτωρ
μετ' αὐτῶν· καὶ καταισχυνθήσονται ἀναβάται ἵππων. Καὶ κατι- 6
σχύσω τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ τὸν οἶκον Ἰωσὴφ σώσω, καὶ κατοι-
κιῶ αὐτούς, ὅτι ἠγάπηκα αὐτούς, καὶ ἔσονται, ὃν τρόπον οὐκ
ἀπεστρεψάμην αὐτούς· διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, καὶ ἐπα-
κούσομαι αὐτοῖς. Καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ τοῦ Ἐφραίμ, καὶ χα- 7
ρήσεται ἡ καρδία αὐτῶν ὡς ἐν οἴνῳ· καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ὄψε-
ται, καὶ εὐφρανθήσεται, καὶ χαρεῖται ἡ αὐτῶν καρδία ἐπὶ τῷ
Κυρίῳ. Σημανῶ αὐτοῖς, καὶ εἰσδέξομαι αὐτούς, διότι λυτρώσο- 8
μαι αὐτούς, καὶ πληθυνθήσονται, καθότι ἦσαν πολλοί· καὶ σπερῶ 9
αὐτοὺς ἐν λαοῖς, καὶ οἱ μακρὰν μνησθήσονταί μου, καὶ ἐκθρέψου-
σι τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ ἐπιστρέψουσι. Καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς ἐκ 10
γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξ Ἀσσυρίων εἰσδέξομαι αὐτούς, καὶ εἰς τὴν
Γαλααδίτιν καὶ εἰς τὸν Λίβανον εἰσάξω αὐτούς, καὶ οὐ μὴ ὑπο-
λειφθῇ ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς· καὶ διελεύσονται ἐν θαλάσσῃ στενῇ, 11
καὶ πατάξουσιν ἐν θαλάσσῃ κύματα, καὶ ξηρανθήσονται πάντα
τὰ βάθη ποταμῶν, καὶ ἀφαιρεθήσεται πᾶσα ὕβρις Ἀσσυρίων, καὶ
σκῆπτρον Αἰγύπτου περιαιρεθήσεται. Καὶ κατισχύσω αὐτοὺς ἐν 12
Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ κατακαυχήσονται,
λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. ΙΑ'. XI.

ΔΙΑΝΟΙΞΟΝ, ὁ Λίβανος, τὰς θύρας σου, καὶ καταφαγέτω 1
πῦρ τὰς κέδρους σου· ὀλολυξάτω πίτυς, διότι πέπτωκε κέδρος, 2
ὅτι μεγάλως μεγιστᾶνες ἐταλαιπώρησαν· ὀλολύξατε δρύες τῆς
Βασανίτιδος, ὅτι κατεσπάσθη ὁ δρυμὸς ὁ σύμφυτος. Φωνὴ θρη- 3

νούντων ποιμένων, ὅτι τεταλαιπώρηκεν ἡ μεγαλωσύνη αὐτῶν·
φωνὴ ὠρυομένων λεόντων, ὅτι τεταλαιπώρηκε τὸ φρύαγμα τοῦ
4 Ἰορδάνου. Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ποιμαίνετε τὰ πρό-
5 βατα τῆς σφαγῆς, ἃ οἱ κτησάμενοι κατέσφαζον, καὶ οὐ μετε-
μέλοντο, καὶ οἱ πωλοῦντες αὐτὰ ἔλεγον· εὐλογητὸς Κύριος, καὶ
πεπλουτήκαμεν, καὶ οἱ ποιμένες αὐτῶν οὐκ ἔπασχον οὐδὲν ἐπ᾽
6 αὐτοῖς. Διὰ τοῦτο οὐ φείσομαι οὐκέτι ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας
τὴν γῆν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι
τοὺς ἀνθρώπους, ἕκαστον εἰς χεῖρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ εἰς
χεῖρα βασιλέως αὐτοῦ, καὶ κατακόψουσι τὴν γῆν, καὶ οὐ μὴ ἐξε-
7 λοῦμαι ἐκ χειρὸς αὐτῶν. Καὶ ποιμανῶ τὰ πρόβατα τῆς σφαγῆς
εἰς τὴν Χαναανίτιν· καὶ λήψομαι ἐμαυτῷ δύο ῥάβδους, τὴν μίαν
ἐκάλεσα κάλλος, καὶ τὴν ἑτέραν ἐκάλεσα σχοίνισμα· καὶ ποι-
8 μανῶ τὰ πρόβατα. Καὶ ἐξαρῶ τοὺς τρεῖς ποιμένας ἐν μηνὶ ἑνὶ,
καὶ βαρυνθήσεται ἡ ψυχή μου ἐπ᾽ αὐτούς· καὶ γὰρ αἱ ψυχαὶ αὐ-
9 τῶν ἐπωρύοντο ἐπ᾽ ἐμέ. Καὶ εἶπα· οὐ ποιμανῶ ὑμᾶς, τὸ ἀπο-
θνῆσκον ἀποθνησκέτω, καὶ τὸ ἐκλεῖπον ἐκλειπέτω, καὶ τὰ κατά-
λοιπα κατεσθιέτωσαν ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ.
10 Καὶ λήψομαι τὴν ῥάβδον μου τὴν καλὴν, καὶ ἀποῤῥίψω αὐτὴν,
τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου· ἣν διεθέμην πρὸς πάντας τοὺς
11 λαούς· καὶ διασκεδασθήσεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ γνώσονται
οἱ Χαναναῖοι τὰ πρόβατα τὰ φυλασσόμενά μοι, διότι λόγος Κυ-
12 ρίου ἐστί. Καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς· εἰ καλὸν ἐνώπιον ὑμῶν ἐστι,
δότε στήσαντες τὸν μισθόν μου, ἢ ἀπείπασθε· καὶ ἔστησαν τὸν
13 μισθόν μου τριάκοντα ἀργυροῦς. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ· κάθες
αὐτοὺς εἰς τὸ χωνευτήριον, καὶ σκέψομαι αὐτὸ εἰ δόκιμόν ἐστιν,
ὃν τρόπον ἐδοκιμάσθην ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ ἔλαβον τοὺς τριάκοντα
ἀργυροῦς, καὶ ἐνέβαλον αὐτοὺς εἰς οἶκον Κυρίου εἰς τὸ χωνευ-
14 τήριον. Καὶ ἀπέῤῥιψα τὴν ῥάβδον τὴν δευτέραν τὸ σχοίνισμα,
τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου ἀναμέσον Ἰούδα, καὶ ἀναμέσον
15 τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ· ἔτι λάβε σεαυτῷ σκεύη
16 ποιμένος ἀπείρου ποιμενικά· διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ποιμένα
ἐπὶ τὴν γῆν, τὸ ἐκλιμπάνον οὐ μὴ ἐπισκέψηται, καὶ τὸ διεσκορ-
πισμένον οὐ μὴ ζητήσῃ, καὶ τὸ συντετριμμένον οὐ μὴ ἰάσηται,
καὶ τὸ ὁλόκληρον οὐ μὴ κατευθύνῃ, καὶ τὰ κρέα τῶν ἐκλεκτῶν
17 καταφάγεται, καὶ τοὺς ἀστραγάλους αὐτῶν ἐκστρέψει. Ὦ οἱ

ποιμαίνοντες τὰ μάταια, καὶ οἱ καταλελοιπότες τὰ πρόβατα· μάχαιρα ἐπὶ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν δεξιὸν αὐτοῦ· ὁ βραχίων αὐτοῦ ξηραινόμενος ξηρανθήσεται, καὶ ὁ ὀφθαλμὸς αὐτοῦ ὁ δεξιὸς ἐκτυφλούμενος ἐκτυφλωθήσεται.

ΚΕΦ. ΙΒ'. XII.

ΛΗΜΜΑ λόγου Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος, 1
ἐκτείνων οὐρανὸν, καὶ θεμελιῶν γῆν, καὶ πλάσσων πνεῦμα ἀν-
θρώπου ἐν αὐτῷ· ἰδοὺ ἐγὼ τίθημι τὴν Ἱερουσαλὴμ ὡς πρόθυρα 2
σαλευόμενα πᾶσι τοῖς λαοῖς κύκλῳ, καὶ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ (καὶ) ἔσται
περιοχὴ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θήσομαι 3
τὴν Ἱερουσαλὴμ λίθον καταπατούμενον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· πᾶς ὁ
καταπατῶν αὐτὴν ἐμπαίζων ἐμπαίξεται, καὶ ἐπισυναχθήσονται
ἐπ' αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει 4
Κύριος παντοκράτωρ, πατάξω πάντα ἵππον ἐν ἐκστάσει, καὶ τὸν
ἀναβάτην αὐτοῦ ἐν παραφρονήσει· ἐπὶ δὲ τὸν οἶκον Ἰούδα διανοί-
ξω τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ πάντας τοὺς ἵππους τῶν λαῶν πα-
τάξω ἐν ἀποτυφλώσει. Καὶ ἐροῦσιν οἱ χιλίαρχοι Ἰούδα ἐν ταῖς 5
καρδίαις αὐτῶν· εὑρήσομεν ἑαυτοῖς τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσα-
λὴμ ἐν Κυρίῳ παντοκράτορι Θεῷ αὐτῶν. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ 6
θήσομαι τοὺς χιλιάρχους Ἰούδα ὡς δαλὸν πυρὸς ἐν ξύλοις, καὶ
ὡς λαμπάδα πυρὸς ἐν καλάμῃ, καὶ καταφάγονται ἐκ δεξιῶν, καὶ
ἐξ εὐωνύμων πάντας τοὺς λαοὺς κυκλόθεν· καὶ κατοικήσει Ἱε-
ρουσαλὴμ ἔτι καθ' ἑαυτὴν ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ σώσει Κύριος τὰ 7
σκηνώματα Ἰούδα, καθὼς ἀπ' ἀρχῆς, ὅπως μὴ μεγαλύνηται καύ-
χημα οἴκου Δαυὶδ, καὶ ἔπαρσις τῶν κατοικούντων Ἱερουσαλὴμ
ἐπὶ τὸν Ἰούδαν. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπερασπιεῖ Κύριος 8
ὑπὲρ τῶν κατοικούντων Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔσται ὁ ἀσθενῶν ἐν αὐ-
τοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὡς Δαυὶδ, ὁ δὲ οἶκος Δαυὶδ ὡς οἶκος
Θεοῦ, ὡς ἄγγελος Κυρίου ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέ- 9
ρᾳ ἐκείνῃ ζητήσω τοῦ ἐξᾶραι πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπερχόμενα ἐπὶ
Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἐκχεῶ ἐπὶ τὸν οἶκον Δαυὶδ, καὶ ἐπὶ τοὺς κα- 10
τοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ πνεῦμα χάριτος καὶ οἰκτιρμοῦ, καὶ ἐπι-
βλέψονται πρός μὲ, ἀνθ' ὧν κατωρχήσαντο· καὶ κόψονται ἐπ' αὐ-
τὸν κοπετὸν, ὡς ἐπ' ἀγαπητὸν, καὶ ὀδυνηθήσονται ὀδύνην ὡς ἐπὶ

11 τῷ πρωτοτόκῳ. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μεγαλυνθήσεται ὁ κοπετὸς
12 ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὡς κοπετὸς ῥοῶνος ἐν πεδίῳ ἐκκοπτομένου· καὶ
κόψεται ἡ γῆ κατὰ φυλὰς φυλάς· φυλὴ καθ᾽ ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυ-
ναῖκες αὐτῶν καθ᾽ ἑαυτάς· φυλὴ οἴκου Δαυὶδ καθ᾽ ἑαυτὴν, καὶ αἱ
γυναῖκες αὐτῶν καθ᾽ ἑαυτάς· φυλὴ οἴκου Νάθαν καθ᾽ ἑαυτὴν, καὶ
13 αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ᾽ ἑαυτάς· φυλὴ οἴκου Λευεὶ καθ᾽ ἑαυτὴν,
καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ᾽ ἑαυτάς· φυλὴ τοῦ Συμεὼν καθ᾽ ἑαυ-
14 τὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ᾽ ἑαυτάς· πᾶσαι αἱ φυλαὶ αἱ ὑπο-
λελειμμέναι, φυλὴ καθ᾽ ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ᾽ ἑαυτάς.

ΚΕΦ. ΙΓ΄. XIII.

1 ΕΝ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται πᾶς τόπος διανοιγόμενος ἐν τῷ
οἴκῳ Δαυὶδ, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν μετακίνη-
2 σιν, καὶ εἰς τὸν χωρισμόν. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει
Κύριος Σαβαὼθ, ἐξολεθρεύσω τὰ ὀνόματα τῶν εἰδώλων ἀπὸ τῆς
γῆς, καὶ οὐκέτι ἔσται αὐτῶν μνεία· καὶ τοὺς ψευδοπροφήτας, καὶ
3 τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐξαρῶ ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ ἔσται ἐὰν
προφητεύσῃ ἄνθρωπος ἔτι, καὶ ἐρεῖ πρὸς αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ
καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, οἱ γεννήσαντες αὐτὸν, ἐν τῷ προφητεύειν αὐ-
τόν· οὐ ζήσῃ, ὅτι ψευδῆ ἐλάλησας ἐν ὀνόματι Κυρίου· καὶ συμ-
ποδιοῦσιν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, οἱ γεννή-
4 σαντες αὐτὸν, ἐν τῷ προφητεύειν αὐτόν. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ καταισχυνθήσονται οἱ προφῆται, ἕκαστος ἐκ τῆς ὁράσεως
αὐτοῦ, ἐν τῷ προφητεύειν αὐτὸν, καὶ ἐνδύσονται δέῤῥιν τριχίνην,
5 ἀνθ᾽ ὧν ἐψεύσαντο. Καὶ ἐρεῖ· οὐκ εἰμὶ προφήτης ἐγὼ, διότι ἄν-
θρωπος ἐργαζόμενος τὴν γῆν ἐγώ εἰμι, ὅτι ἄνθρωπος ἐγέννησέ με
6 ἐκ νεότητός μου. Καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτόν· τί αἱ πληγαὶ αὗται ἀνα-
μέσον τῶν χειρῶν σου; καὶ ἐρεῖ, ἃς ἐπλήγην ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀ-
7 γαπητοῦ μου. Ῥομφαία ἐξεγέρθητι ἐπὶ τὸν ποιμένα μου, καὶ ἐπ᾽
ἄνδρα πολίτην μου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· πάταξον τὸν ποι-
μένα, καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης· καὶ ἐπά-
8 ξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς μικρούς. Καὶ ἔσται ἐν πάσῃ τῇ γῇ,
λέγει Κύριος, τὰ δύο μέρη αὐτῆς ἐξολεθρευθήσεται καὶ ἐκλείψει,
9 τὸ δὲ τρίτον ὑπολειφθήσεται ἐν αὐτῇ· καὶ διάξω τὸ τρίτον διὰ
πυρὸς, καὶ πυρώσω αὐτοὺς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον, καὶ δο-

κιμῶ αὐτοὺς, ὡς δοκιμάζεται τὸ χρυσίον· αὐτὸς ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομά μου, καὶ ἐγὼ ἐπακούσομαι αὐτῷ, καὶ ἐρῶ, λαός μου οὗτός ἐστι· καὶ αὐτὸς ἐρεῖ, Κύριος ὁ Θεός μου.

ΚΕΦ. ΙΔ΄. XIV.

ΙΔΟΥ ἡμέραι ἔρχονται τοῦ Κυρίου, καὶ διαμερισθήσονται τὰ 1
σκῦλα σου ἐν σοί· καὶ ἐπισυνάξω πάντα τὰ ἔθνη ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ 2
εἰς πόλεμον, καὶ ἁλώσεται ἡ πόλις, καὶ διαρπαγήσονται αἱ οἰκίαι,
καὶ αἱ γυναῖκες μολυνθήσονται· καὶ ἐξελεύσεται τὸ ἥμισυ τῆς πό-
λεως ἐν αἰχμαλωσίᾳ, οἱ δὲ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ μου οὐ μὴ ἐξο-
λεθρευθῶσιν ἐκ τῆς πόλεως. Καὶ ἐξελεύσεται Κύριος, καὶ παρα- 3
τάξεται ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις, καθὼς ἡμέρα παρατάξεως αὐτοῦ
ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. Καὶ στήσονται οἱ πόδες αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ 4
ἐκείνῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τὸ κατέναντι Ἱερουσαλὴμ ἐξ ἀνα-
τολῶν· καὶ σχισθήσεται τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τὸ ἥμισυ αὐτοῦ πρὸς
ἀνατολὰς, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ πρὸς θάλασσαν, χάος μέγα σφό-
δρα· καὶ κλινεῖ τὸ ἥμισυ τοῦ ὄρους πρὸς βοῤῥᾶν, καὶ τὸ ἥμισυ
αὐτοῦ πρὸς νότον· καὶ ἐμφραχθήσεται φάραγξ ὀρέων μου, καὶ ἐγ- 5
κολληθήσεται φάραγξ ὀρέων ἕως Ἀσαὴλ, καὶ ἐμφραχθήσεται, κα-
θὼς ἐνεφράγη ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ σεισμοῦ ἐν ἡμέραις Ὀζίου βα-
σιλέως Ἰούδα· καὶ ἥξει Κύριος ὁ Θεός μου, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι
μετ᾽ αὐτοῦ. Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἔσται φῶς, καὶ 6
ψύχος καὶ πάγος· ἔσται μία ἡμέρα, καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη γνωστὴ 7
τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐχ ἡμέρα, καὶ οὐ νὺξ, καὶ πρὸς ἑσπέραν ἔσται
φῶς. Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσεται ὕδωρ ζῶν ἐξ Ἱερουσα- 8
λὴμ, τὸ ἥμισυ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην, καὶ τὸ ἥμι-
συ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην· καὶ ἐν θέρει καὶ ἐν ἔαρι
ἔσται οὕτως. Καὶ ἔσται Κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· 9
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Κύριος εἷς, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἕν.
Κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ τὴν ἔρημον ἀπὸ Γαβεὲ ἕως Ῥεμ- 10
μὼν κατὰ νότον Ἱερουσαλήμ· Ῥαμὰ δὲ ἐπὶ τόπου μενεῖ, ἀπὸ
τῆς πύλης Βενιαμεὶν ἕως τοῦ τόπου τῆς πύλης τῆς πρώτης,
ἕως τῆς πύλης γωνιῶν, καὶ ἕως τοῦ πύργου Ἀναμεὴλ, καὶ
ἕως τῶν ὑποληνίων τοῦ βασιλέως· κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ, καὶ 11
οὐκ ἔσται ἀνάθεμα ἔτι, καὶ κατοικήσει Ἱερουσαλὴμ πεποιθότως.

12 Καὶ αὕτη ἔσται ἡ πτῶσις, ἣν κόψει Κύριος πάντας τοὺς λαοὺς,
ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ Ἱερουσαλήμ· τακήσονται αἱ σάρκες αὐτῶν,
ἑστηκότων αὐτῶν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν
ῥυήσονται ἀπὸ τῶν ὀπῶν αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν τακήσε-
13 ται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔκστα-
σις Κυρίου ἐπ' αὐτοὺς μεγάλη· καὶ ἐπιλήψονται ἕκαστος τῆς χει-
ρὸς τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ συμπλακήσεται ἡ χεὶρ αὐτοῦ πρὸς
14 χεῖρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ. Καὶ ὁ Ἰούδας παρατάξεται ἐν Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ συνάξει τὴν ἰσχὺν πάντων τῶν λαῶν κυκλόθεν, χρυ-
15 σίον καὶ ἀργύριον καὶ ἱματισμὸν εἰς πλῆθος σφόδρα. Καὶ αὕτη
ἔσται ἡ πτῶσις τῶν ἵππων, καὶ τῶν ἡμιόνων, καὶ τῶν καμήλων,
καὶ τῶν ὄνων, καὶ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ὄντων ἐν ταῖς πα-
16 ρεμβολαῖς ἐκείναις, κατὰ τὴν πτῶσιν ταύτην. Καὶ ἔσται, ὅσοι
ἂν καταλειφθῶσιν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ἐλθόντων ἐπὶ Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ ἀναβήσονται κατ' ἐνιαυτὸν, τοῦ προσκυνῆσαι τῷ βα-
σιλεῖ Κυρίῳ παντοκράτορι, καὶ τοῦ ἑορτάζειν τὴν ἑορτὴν τῆς
17 σκηνοπηγίας. Καὶ ἔσται, ὅσοι ἐὰν μὴ ἀναβῶσιν ἐκεῖ ἐκ πασῶν
τῶν φυλῶν τῆς γῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ, τοῦ προσκυνῆσαι τῷ βασι-
λεῖ Κυρίῳ παντοκράτορι, καὶ οὗτοι ἐκείνοις προστεθήσονται.
18 Ἐὰν δὲ φυλὴ Αἰγύπτου μὴ ἀναβῇ, μηδὲ ἔλθῃ ἐκεῖ, καὶ ἐπὶ τού-
τους ἔσται ἡ πτῶσις, ἣν πατάξει Κύριος πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐὰν
19 μὴ ἀναβῇ, τοῦ ἑορτάσαι τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας. Αὕτη ἔσται
ἡ ἁμαρτία Αἰγύπτου, καὶ ἡ ἁμαρτία πάντων τῶν ἐθνῶν, ὅσα
20 ἐὰν μὴ ἀναβῇ τοῦ ἑορτάσαι τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας. Ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται τὸ ἐπὶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου ἅγιον τῷ
Κυρίῳ παντοκράτορι· καὶ ἔσονται οἱ λέβητες οἱ ἐν τῷ οἴκῳ Κυ-
21 ρίου ὡς φιάλαι πρὸ προσώπου τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ ἔσται πᾶς
λέβης ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ Ἰούδᾳ ἅγιον τῷ Κυρίῳ παντο-
κράτορι· καὶ ἥξουσι πάντες οἱ θυσιάζοντες, καὶ λήψονται ἐξ αὐ-
τῶν, καὶ ἑψήσουσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἔσται Χαναναῖος οὐκέτι
ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντοκράτορος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΙΑ'.

ΜΑΛΑΧΙΑΣ ΙΒ΄.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄. Ι.

ΛΗΜΜΑ λόγου Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ἀγγέλου 1
αὐτοῦ· θέσθε δὴ ἐπὶ τὰς καρδίας ὑμῶν. Ἠγάπησα ὑμᾶς, λέγει 2
Κύριος. Καὶ εἴπατε· ἐν τίνι ἠγάπησας ἡμᾶς; οὐκ ἀδελφὸς ἦν
Ἠσαῦ τοῦ Ἰακώβ; λέγει Κύριος· καὶ ἠγάπησα τὸν Ἰακὼβ, τὸν
δὲ Ἠσαῦ ἐμίσησα, καὶ ἔταξα τὰ ὅρια αὐτοῦ εἰς ἀφανισμὸν, καὶ 3
τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς δώματα ἐρήμου. Διότι ἐρεῖ· ἡ Ἰδου- 4
μαία κατέστραπται, καὶ ἐπιστρέψωμεν, καὶ ἀνοικοδομήσωμεν τὰς
ἠρημωμένας. Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· αὐτοὶ οἰκοδομή-
σουσι, καὶ ἐγὼ καταστρέψω· καὶ ἐπικληθήσεται αὐτοῖς ὅρια ἀνο-
μίας, καὶ λαὸς ἐφ' ὃν παρατέτακται Κύριος ἕως αἰῶνος. Καὶ οἱ 5
ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται, καὶ ὑμεῖς ἐρεῖτε· ἐμεγαλύνθη Κύριος ὑπε-
ράνω τῶν ὁρίων τοῦ Ἰσραήλ. Υἱὸς δοξάζει πατέρα, καὶ δοῦλος 6
τὸν Κύριον αὐτοῦ· καὶ εἰ πατὴρ εἰμὶ ἐγὼ, ποῦ ἐστιν ἡ δόξα μου;
καὶ εἰ Κύριος εἰμὶ ἐγὼ, ποῦ ἐστιν ὁ φόβος μου; λέγει Κύριος
παντοκράτωρ· ὑμῖν οἱ ἱερεῖς οἱ φαυλίζοντες τὸ ὄνομά μου. Καὶ
εἴπατε· ἐν τίνι ἐφαυλίσαμεν τὸ ὄνομά σου; Προσάγοντες πρὸς τὸ 7
θυσιαστήριόν μου ἄρτους ἠλισγημένους. Καὶ εἴπατε· ἐν τίνι ἠλισ-
γήσαμεν αὐτούς; ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς, τράπεζα Κυρίου ἠλισγη-
μένη ἐστὶ, καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα βρώματα ἐξουδενωμένα. Διότι ἐὰν 8
προσαγάγητε τυφλὸν εἰς θυσίαν, οὐ κακόν; καὶ ἐὰν προσαγά-
γητε χωλὸν ἢ ἄῤῥωστον, οὐ κακόν; προσάγαγε δὴ αὐτὸ τῷ ἡγου-
μένῳ σου, εἰ προσδέξεταί σε, εἰ λήψεται πρόσωπόν σου, λέγει Κύ-
ριος παντοκράτωρ. Καὶ νῦν ἐξιλάσκεσθε τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ 9
ὑμῶν, καὶ δεήθητε αὐτοῦ. Ἐν χερσὶν ὑμῶν γέγονε ταῦτα· εἰ
λήψομαι ἐξ ὑμῶν πρόσωπα ὑμῶν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ;
Διότι καὶ ἐν ὑμῖν συγκλεισθήσονται θύραι, καὶ οὐκ ἀνάψεται τὸ 10
θυσιαστήριόν μου δωρεάν· οὐκ ἔστι μου θέλημα ἐν ὑμῖν, λέ-

γει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ θυσίαν οὐ προσδέξομαι ἐκ τῶν χει-
11 ρῶν ὑμῶν. Διότι ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ ἕως δυσμῶν τὸ ὄνο-
μά μου δεδόξασται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θυμία-
μα προσάγεται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, καὶ θυσία καθαρά· διότι μέγα
12 τὸ ὄνομά μου ἐν τοῖς ἔθνεσι, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Ὑμεῖς
δὲ βεβηλοῦτε αὐτὸ ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς· τράπεζα Κυρίου ἠλισγη-
μένη ἐστὶ, καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα ἐξουδένωνται βρώματα αὐτοῦ.
13 Καὶ εἴπατε· ταῦτα ἐκ κακοπαθείας ἐστὶ, καὶ ἐξεφυσήσατε αὐ-
τὰ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ εἰσεφέρετε τὰ ἁρπάγματα,
καὶ τὰ χωλὰ, καὶ τὰ ἐνοχλούμενα· καὶ ἐὰν φέρητε τὴν θυσίαν,
εἰ προσδέξομαι αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν, λέγει Κύριος παντο-
14 κράτωρ. Καὶ ἐπικατάρατος, ὃς ἦν δυνατὸς, καὶ ὑπῆρχεν αὐτῷ
ἐν τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ ἄρσεν, καὶ εὐχὴ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ θύει
διεφθαρμένον τῷ Κυρίῳ· διότι μέγας βασιλεὺς ἐγώ εἰμι, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ, καὶ τὸ ὄνομά μου ἐπιφανὲς ἐν τοῖς ἔθνεσι.

ΚΕΦ. Β'. II.

1 ΚΑΙ νῦν ἡ ἐντολὴ αὕτη πρὸς ὑμᾶς, οἱ ἱερεῖς· ἐὰν μὴ ὑπα-
2 κούσητε, καὶ ἐὰν μὴ θῆσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν, τοῦ δοῦναι
δόξαν τῷ ὀνόματί μου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ ἐξαπο-
στελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὴν κατάραν, καὶ ἐπικαταράσομαι τὴν εὐλογίαν
ὑμῶν, καὶ καταράσομαι αὐτήν· καὶ διασκεδάσω τὴν εὐλογίαν ὑμῶν,
καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οὐ τίθεσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν.
3 Ἰδοὺ ἐγὼ ἀφορίζω ὑμῖν τὸν ὦμον, καὶ σκορπιῶ ἔνυστρον ἐπὶ τὰ
πρόσωπα ὑμῶν, ἔνυστρον ἑορτῶν ὑμῶν, καὶ λήψομαι ὑμᾶς εἰς τὸ
4 αὐτό· καὶ ἐπιγνώσεσθε, διότι ἐγὼ Κύριος ἐξαπέσταλκα πρὸς
ὑμᾶς τὴν ἐντολὴν ταύτην, τοῦ εἶναι τὴν διαθήκην μου πρὸς τοὺς
5 Λευΐτας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Ἡ διαθήκη μου ἦν μετ' αὐ-
τοῦ τῆς ζωῆς καὶ τῆς εἰρήνης, καὶ ἔδωκα αὐτῷ ἐν φόβῳ φο-
βεῖσθαί με, καὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ ὀνόματός μου στέλλεσθαι αὐ-
6 τόν· νόμος ἀληθείας ἦν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ ἀδικία οὐχ
εὑρέθη ἐν χείλεσιν αὐτοῦ· ἐν εἰρήνῃ κατευθύνων ἐπορεύθη μετ'
7 ἐμοῦ, καὶ πολλοὺς ἐπέστρεψεν ἀπὸ ἀδικίας. Ὅτι χείλη ἱερέως
φυλάξεται γνῶσιν, καὶ νόμον ἐκζητήσουσιν ἐκ στόματος αὐτοῦ·
8 διότι ἄγγελος Κυρίου παντοκράτορός ἐστιν. Ὑμεῖς δὲ ἐξεκλίνατε

ἐκ τῆς ὁδοῦ, καὶ πολλοὺς ἠσθενήσατε ἐν νόμῳ, καὶ διεφθείρατε
τὴν διαθήκην τοῦ Λευὶ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Καὶ ἐγὼ 9
δέδωκα ὑμᾶς ἐξουδενωμένους, καὶ ἀπεῤῥιμμένους εἰς πάντα τὰ
ἔθνη· ἀνθ' ὧν ὑμεῖς οὐκ ἐφυλάξασθε τοὺς ὁδούς μου, ἀλλ' ἐλαμβά-
νετε πρόσωπα ἐν νόμῳ. Οὐχὶ Θεὸς εἷς ἔκτισεν ἡμᾶς; οὐχὶ πα- 10
τὴρ εἷς πάντων ἡμῶν; τί ὅτι ἐγκατελίπετε ἕκαστος τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ, τοῦ βεβηλῶσαι τὴν διαθήκην τῶν πατέρων ὑμῶν;
Ἐγκατελείφθη Ἰούδας, καὶ βδέλυγμα ἐγένετο ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ 11
ἐν Ἱερουσαλήμ· διότι ἐβεβήλωσεν Ἰούδας τὰ ἅγια Κυρίου, ἐν οἷς
ἠγάπησε, καὶ ἐπετήδευσεν εἰς θεοὺς ἀλλοτρίους. Ἐξολεθρεύσει 12
Κύριος τὸν ἄνθρωπον τὸν ποιοῦντα ταῦτα, ἕως καὶ ταπεινωθῇ ἐκ
σκηνωμάτων Ἰακὼβ, καὶ ἐκ προσαγαγόντων θυσίαν τῷ Κυρίῳ
παντοκράτορι. Καὶ ταῦτα, ἃ ἐμίσουν, ἐποιεῖτε· ἐκαλύπτετε δά- 13
κρυσι τὸ θυσιαστήριον Κυρίου, καὶ κλαυθμῷ καὶ στεναγμῷ ἐκ κό-
πων· εἰ ἔτι ἄξιον ἐπιβλέψαι εἰς θυσίαν, ἢ λαβεῖν δεκτὸν ἐκ τῶν
χειρῶν ὑμῶν; Καὶ εἴπατε, ἕνεκα τίνος; ὅτι Κύριος διεμαρτύρατο 14
ἀναμέσον σου καὶ ἀναμέσον γυναικὸς νεότητός σου, ἣν ἐγκατέλι-
πες, καὶ αὕτη κοινωνός σου, καὶ γυνὴ διαθήκης σου. Καὶ οὐκ ἄλ- 15
λος ἐποίησε; καὶ ὑπόλειμμα πνεύματος αὐτῷ. Καὶ εἴπατε· τί
ἄλλο ἢ σπέρμα ζητεῖ ὁ Θεός; Καὶ φυλάξασθε ἐν τῷ πνεύματι
ὑμῶν, καὶ γυναῖκα νεότητός σου μὴ ἐγκαταλίπῃς· ἀλλ' ἐὰν μισή- 16
σας ἐξαποστείλῃς, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ Θεὸς Ἰ-
σραὴλ, καὶ καλύψει ἀσέβεια ἐπὶ τὰ ἐνδύματά σου, λέγει Κύριος
παντοκράτωρ· καὶ φυλάξασθε ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ
ἐγκαταλίπητε. Οἱ παροξύνοντες τὸν Θεὸν ἐν τοῖς λόγοις ὑμῶν. 17
Καὶ εἴπατε· ἐν τίνι παροξύναμεν; ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς· πᾶς ποιῶν
πονηρὸν, καλὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐν αὐτοῖς αὐτὸς εὐδόκησε·
καὶ ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης;

ΚΕΦ. Γ'. III·

ΙΔΟΥ ἐγὼ ἐξαποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου, καὶ ἐπιβλέψεται 1
ὁδὸν πρὸ προσώπου μου, καὶ ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ
Κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε, καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης, ὃν ὑμεῖς
θέλετε· ἰδοὺ ἔρχεται, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Καὶ τίς ὑπο- 2
μενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ; καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὀπτα-

σίᾳ αὐτοῦ; διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ χωνευτηρίου, καὶ ὡς
3 ποιὰ πλυνόντων. Καὶ καθιεῖται χωνεύων καὶ καθαρίζων ὡς τὸ
ἀργύριον, καὶ ὡς τὸ χρυσίον, καὶ καθαρίσει τοὺς υἱοὺς Λευΐ, καὶ
χεεῖ αὐτοὺς ὡς τὸ ἀργύριον καὶ ὥσπερ τὸ χρυσίον· καὶ ἔσονται
4 τῷ Κυρίῳ προσάγοντες θυσίαν ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ ἀρέσει τῷ Κυ-
ρίῳ θυσία Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ, καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος,
5 καὶ καθὼς τὰ ἔτη τὰ ἔμπροσθεν. Καὶ προσάξω πρὸς ὑμᾶς ἐν
κρίσει, καὶ ἔσομαι μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τὰς φαρμακοὺς, καὶ ἐπὶ τὰς
μοιχαλίδας, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνύοντας τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδει,
καὶ ἐπὶ τοὺς ἀποστεροῦντας μισθὸν μισθωτοῦ, καὶ τοὺς καταδυ-
ναστεύοντας χήραν, καὶ τοὺς κονδυλίζοντας ὀρφανοὺς, καὶ τοὺς
ἐκκλίνοντας κρίσιν προσηλύτου, καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους με, λέ-
6 γει Κύριος παντοκράτωρ· διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν οὐκ
7 ἠλλοίωμαι. Καὶ ὑμεῖς υἱοὶ Ἰακὼβ οὐκ ἀπέσχεσθε ἀπὸ τῶν ἀ-
δικιῶν τῶν πατέρων ὑμῶν. Ἐξεκλίνατε νόμιμά μου, καὶ οὐκ
ἐφυλάξασθε. Ἐπιστράφητε πρὸς μὲ, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑ-
μᾶς, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Καὶ εἴπατε· ἐν τίνι ἐπιστρέ-
8 ψωμεν; Εἰ πτερνιεῖ ἄνθρωπος Θεόν; διότι ὑμεῖς πτερνίζετέ με.
Καὶ εἴπατε, ἐν τίνι ἐπτερνίκαμέν σε; ὅτι τὰ ἐπιδέκατα, καὶ αἱ
9 ἀπαρχαὶ μεθ' ὑμῶν εἰσιν· καὶ ἀποβλέποντες ὑμεῖς ἀποβλέπετε,
10 καὶ ἐμὲ ὑμεῖς πτερνίζετε· τὸ ἔθνος συνετελέσθη. Καὶ εἰσηνέγκατε
πάντα τὰ ἐκφόρια εἰς τοὺς θησαυροὺς, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ
ἔσται ἡ διαρπαγὴ αὐτοῦ. Ἐπιστρέψατε δὴ ἐν τούτῳ, λέγει Κύ-
ριος παντοκράτωρ· ἐὰν μὴ ἀνοίξω ὑμῖν τοὺς καταράκτας τοῦ οὐ-
ρανοῦ, καὶ ἐκχεῶ ὑμῖν τὴν εὐλογίαν μου, ἕως τοῦ ἱκανωθῆναι· καὶ
11 διαστελῶ ὑμῖν εἰς βρῶσιν, καὶ οὐ μὴ διαφθερῶ ὑμῶν τὸν καρπὸν τῆς
12 γῆς, καὶ οὐ μὴ ἀσθενήσῃ ἡ ἄμπελος ὑμῶν ἡ ἐν ἀγρῷ, λέγει Κύριος
παντοκράτωρ· καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς πάντα τὰ ἔθνη, διότι ἔσεσθε ὑ-
13 μεῖς γῆ θελητὴ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Ἐβαρύνατε ἐπ' ἐμὲ τοὺς
14 λόγους ὑμῶν, λέγει Κύριος. Καὶ εἴπατε· ἐν τίνι κατελαλήσαμεν
κατὰ σοῦ; Εἴπατε· μάταιος ὁ δουλεύων Θεῷ, καὶ τί πλέον, ὅτι ἐ-
φυλάξαμεν τὰ φυλάγματα αὐτοῦ, καὶ διότι ἐπορεύθημεν ἱκέται πρὸ
15 προσώπου Κυρίου παντοκράτορος; καὶ νῦν ἡμεῖς μακαρίζομεν ἀλλο-
τρίους, καὶ ἀνοικοδομοῦνται ποιοῦντες ἄνομα, καὶ ἀντέστησαν Θεῷ,
16 καὶ ἐσώθησαν. Τότε ἐλάλησαν οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ἕκαστος
πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· καὶ προσέσχε Κύριος, καὶ εἰσήκουσε, καὶ ἔ-

γραψε βιβλίον μνημοσύνου ἐνώπιον αὐτοῦ τοῖς φοβουμένοις τὸν
Κύριον, καὶ εὐλαβουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἔσονταί μοι, λέ- 17
γει Κύριος παντοκράτωρ, εἰς ἡμέραν, ἣν ἐγὼ ποιῶ, εἰς περιποίη-
σιν, καὶ αἱρετιῶ αὐτοὺς, ὃν τρόπον αἱρετίζει ἄνθρωπος τὸν υἱὸν
αὐτοῦ, τὸν δουλεύοντα αὐτῷ· καὶ ἐπιστραφήσεσθε, καὶ ὄψεσθε ἀνα- 18
μέσον δικαίου, καὶ ἀναμέσον ἀδίκου, καὶ ἀναμέσον τοῦ δουλεύοντος
τῷ Θεῷ, καὶ τοῦ μὴ δουλεύοντος.

ΚΕΦ. Δ΄. IV.

ΔΙΟΤΙ ἰδοὺ ἡμέρα Κυρίου ἔρχεται καιομένη ὡς κλίβανος, 1
καὶ φλέξει αὐτούς· καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἀλλογενεῖς, καὶ πάντες
οἱ ποιοῦντες ἄνομα καλάμη, καὶ ἀνάψει αὐτοὺς ἡ ἡμέρα ἡ ἐρχο-
μένη, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῇ ἐξ αὐτῶν
ῥίζα οὐδὲ κλῆμα. Καὶ ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνο- 2
μά μου ἥλιος δικαιοσύνης, καὶ ἴασις ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ· καὶ
ἐξελεύσεσθε, καὶ σκιρτήσετε ὡς μοσχάρια ἐκ δεσμῶν ἀνειμένα· καὶ 3
καταπατήσετε ἀνόμους, διότι ἔσονται σποδὸς ὑποκάτω τῶν ποδῶν
ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ᾗ ἐγὼ ποιῶ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Καὶ 4
ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμῖν Ἠλίαν τὸν Θεσβίτην, πρὶν ἐλθεῖν ἡμέ-
ραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ· ὃς ἀποκαταστήσει καρδίαν 5
πατρὸς πρὸς υἱὸν, καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ,
μὴ ἔλθω καὶ πατάξω τὴν γῆν ἄρδην. Μνήσθητε νόμου Μωϋσῆ 6
τοῦ δούλου μου, καθότι ἐνετειλάμην αὐτῷ ἐν Χωρὴβ πρὸς πάντα
τὸν Ἰσραὴλ, προστάγματα καὶ δικαιώματα.

Προφήτης ἄγγελος ΜΑΛΑΧΙΑΣ ΙΒ΄.

Bayerische Staatsbibliothek München

Buchbinderei
Seb. Simmel & Sohn
München 82
Wasserburger Lan

Bayerische StaatsBibliothek
Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Biblia <...> [Nichtlateinische Schriftzeichen]

Bd.: 3

1849

B.gr. 209 b-3
urn:nbn:de:bvb:12-bsb10271636-7